

5.3.62

SEX. AURELIUS
PROPERTIUS

U M B E R ;

ET IN EUM

JOANNIS PASSERATII

Prælectiones Solennes, five Commentarii; aliquantum
contracti:

JANI BROUKHUSII

NOTÆ SELECTÆ;

JOANNIS ANTONII VULPII

Animadversiones perpetuæ, atque Indices locupletissimi.

Omnia ex accurata ejusdem VULPII recensione.

PATAVII. C1D1DCCCLV.

EXCUDERAT JOSEPHUS COMINUS.

SUPERIORUM PERMISSU.

SENATORIBUS PRÆSTANTISSIMIS
TRIUMVIRIS
ACADEMIÆ PATAVINÆ CURANDÆ
JO. ALOYSIO MOCENICO II.
DANIELI BRAGADENO,
EQUITI, AC ÆDIS D. MARCI PROCURATORI,
MARCO FUSCARENO,
EQUITI, AC ÆDIS D. MARCI PROCURATORI,

JOANNES ANTONIUS VULPIUS
VEL

ESTRUM est, Amplissimi
Viri & Sapientissimi,
qui bonarum litterarum dignitati
consulitis, a me, cui potissimum eæ
litteræ colendæ atque ornandæ man-

E P I S T O L A.

*datae sunt, temporis in hoc studio-
 rum genere consumti rationem re-
 poscere: meum est reddere cum fi-
 de. Unum igitur ex fructibus vigi-
 liarum mearum, laborumque incre-
 dibilium, quos noctu, interdiu, æ-
 state, hieme, nulla neque valetudi-
 nis, neque laxandi animi, neque
 rei familiaris ratione habita, per
 annos fere quadraginta libentissime
 pertuli, ad Vos deferro, Sextum
 Aurelium Propertium, Poetam,
 ut novistis, eruditione atque ele-
 gantia plane singulari; quum alio-
 rum Commentariis, tum meis Ani-
 madversionibus ita explicatum at-
 que illustratum, ut pauca omnino
 in ejus carminibus jam explican-
 da & illustranda supersint. Ante
 oculos omnium palam erit, nisi fal-
^{lor,}*

E P I S T O L A.

lor, me non solum domi studiosos
 adolescentes, si qui adveniunt, vel
 e superiore loco in Gymnasio Pata-
 vino voce docere, instituere, ad
 oratoriam artem, poeticam, histori-
 cam, Græcæ ac Romanæ antiqui-
 tatis notitiam, optimorum aucto-
 rum lectionem instruere; sed etiam
 Italæ omni juventuti (ne quid glo-
 riosius de me prædicem) scriptis edi-
 tis conari prodesse. In ore pridem
 ac sermone hominum sunt variæ lu-
 cubrationes nostræ; scilicet quos in
 Catullum, & Tibullum scripsimus
 & edidimus Commentarii locuple-
 tissimi: Liber de Utilitate Poeti-
 ces: Liber de Satyra Latina, ejus-
 que scriptoribus: Paraphrasis &
 Commentarius in decimam Satyræ
 Juvenalis: Opuscula plura ad Phi-

Iesephum

E P I S T O L A.

*lofophiam pertinentia : Carminum
 Latinorum atque Etruscorum libri
 multi: Zachariae Scholaſtici Diſpu-
 tatio inſignis e Græca in Etruſcam
 linguam converſa : Divinatio in
 Diptychum Quirinianum : Oratio-
 nes item aliquot, & Vitæ Virorum
 illuſtrium . Silentio enim prætereo
 excellentium Auſtorum ſcripta di-
 verſa ad Humanitatem ſpectantia,
 quæ ex Typographia Cominiana ,
 cui præſumus ego & frater meus ,
 curis meis emendata & perpolita in
 publicum prodire . Taceo etiam de
 nonnullis aliis qualiſcumque inge-
 nii mei fœtibus, partim abſolutis ,
 partim affectis, qui adhuc in ſcri-
 niis deliteſcunt: iis quoque, ſi mo-
 do æquos æſtimatores , ac ſtrenuos
 deſenſores naſtus fuero, lucem ſuo
 tempo-*

E P I S T O L A.

tempore non invidebo . Et sunt ,
 qui me docendi laborem defugere
 dicant ? Gymnasium quidem Pata-
 vinum lectissimorum hominum glo-
 ria nunc maxime floret : hos ob in-
 dustriam , experientiam , doctrinam ,
 fortunam denique meritis responden-
 tem , satis admirari non possum :
 id tamen constanter affirmo , me ,
 quum omnibus ingenio inferior sim ,
 de laboris tolerantia , rectaque ju-
 vandi litteras voluntate nemini um-
 quam concessurum . Probant etiam
 hæc studia nostra , laudant , non
 parvi faciunt , qui aliquid de iis
 audiverunt (licet enim mihi verum
 dicere) . multorum testimoniis , ne-
 que levibus , neque obscuris , in hac
 re uti possem : abstineo tamen ; ve-
 ritus nimirum , ne me insolentius ja-
 dare

E P I S T O L A.

etare videar. Nonnullos excipio, aut desidiosos, aut hebeti tardoque ingenio, qui alienam gloriam putant opprobrium suum: hi non aperte quidem inimicitias denuntiant, nulla accepta injuria; sed natura malevoli, parci laudatores, prompti obtretractatores, nocendi tempus observant; clanculum, & quasi per cuniculos insidiantur; commodo aliquo dicto & urbano auribus virorum principum calumnie virus instillant, & apud illos, occupatos sæpius & aliud agentes, si non caput, at fortunas nostras oppugnant. Hoc genus hominum mihi placare neque spero, neque valde cupio: ita nati factique sunt, ut invideant semper, & obloquantur melioribus. In vestra potius vigilantia, equita-

E P I S T O L A.

te, benignitate, Viri Præstantissimi, spes omnes meæ, ut & omnium qui de litteris bene meremur, sitæ & collocatæ sunt : Vos & gratiosis audaciam, & dignis sollicitudinem demere, consentaneum est. Hoc igitur munus, quod Vobis ab observantia mea debebatur, accipite, quæso, hilariter animo & libenti: remuneramini etiam opportune, si Vobis videbitur; quod invidos mordeat, abjecta bonorum ingenia excitet, & ad præclara quæque suscipienda confirmet. Quum hæc studia nostra contemni cæperint, quum in tanto deliciarum, ambitionis, luxuriæ strepitu Musarum cantus vix exaudietur; eo demum tempore languor, ignavia, inertia, civitatum pestes, vitiorum præterea furor atque impe-

E P I S T O L A.

tus cervicibus omnium imminebunt. Vos id, pro sapientia vestra, probe intelligitis: est enim philosophiæ pulcherrima pars, rempublicam administrare, & quæ philosophi in otio præcipiunt, in negotio exercere. Valete, Viri Amplissimi, & conatibus meis patrocínio vestro favere pergitte.

LECTORIBUS

JOANNES ANTONIUS VULPIUS.

NE PROPETIUM, tantæ venustatis & eruditionis Poetam, qui ex ejus carminibus voluptatem capere solent, a me negligi, & inexplicatum relinqui, indigne paterentur: quum Veronensem illum, & Romanum alterum, elegantiorum hominum delicias, pridem interpretatus fuisset: statui & hujus explicationi calamum admovere, Lectores candidi, sperans videlicet, me in hoc quoque Scriptore illustrando bene operam positurum. Quandoquidem vero novum de integro Commentarium adornare atque instruere, opus maximi laboris, & supervacui etiam fuisset; cogitare cœpi de JOANNIS

Tom. I.

b

PAS-

PASSERATII *Trecensis, Regii Eloquentiæ Professoris in Academia Parisiensi, Prælectionibus Solennibus*, ut ipse appellabat, iterum edendis, ac novæ Editioni quam parabam accommodandis. Dignissimus erat Passeratus, eximia doctrina vir, & linguæ Latinæ mirum in modum peritus, cujus memoria tandem reviresceret, laboresque in manibus & ore hominum versarentur. Nemo enim, si quid in his litteris video, felicius Propertium tractavit, vel diligentius exposuit: neque Philippus Beroaldus omnino cum eo comparari potest. Invitus hominem Gallum Italo antepono: sed suus veritati honos debetur. Beroaldus omnes quidem Propertii superiores Interpretes facile vincit; sed nihilominus multum abest a summo; propterea quod ejus temporibus Ars Critica, tunc primum e lutulenta barbarie caput extollens, robur & vires nondum acceperat. Doctrinæ tamen ubertas & copia (quis crederet?) nocuit Passeratio: plurimi enim a scriptiōe tam longa oculos abstinerunt, illud secum ipsi minus reputantes, ignaviæ comitem esse paupertatem, paræ sationi exiguum respondere fructum, libros denique, unde erudimur, thesauros esse oportere, ut Plinius persuasum habuit, Quot numeraremus in civitate Varrones, quot Scaligeros, Casaubonos, Barthios, Lipsios, Muretos, Salmatios, nisi eruditio laborum & vigiliarum pretio emenda esset! Ego vero, qui a puero bellum otio indixi, quum summi viri Passeratii Commentarios Propertianos haud semel perlegissem, multum me profecisse intellexi; atque etiam ægre tuli, ad finem operis mihi maximam admirationem movit, quod is assidua lectione Propertium ita sibi familiarem fecerat, ut loca similia hujus Auctoris semper haberet parata, quorum præsidio nodos idemdem

dem incidentes nullo fere negotio diffolveret ; quod sane optimum est interpretandi genus. Deinde quum libros probatissimorum Latinitatis auctorum , & illorum etiam qui deterioribus ætatibus , eâ tamen linguâ nondum sepultâ , floruerent , accurate admodum evolvisset ; omnium testimoniis usus , quotiescumque res postulat , aptissima & selectissima in medium affert ad illustrandum Poetam suum , quæ cupidos bonarum litterarum docere simul & delectare possint. Græcam eruditionem , & historiam fabulosam , qua si destituamur , omni cum poetis commercio nos prohiberi necesse est , mirifice callet. Veteres Grammaticos , illos præsertim qui de Latini sermonis proprietate scripserunt , consulit sæpius. Origines verborum sollicitè scrutatur , neque tamen ineptiarum crimine accusari facile potest ; quod in eo doctrinæ genere plerisque contingit. Minuta quæque persequitur , neque lectorem in vado aut scopulis relinquit , ut interpretes & grammatici minorum gentium : particularum vim & potestatem acerrimo judicio perpendit : hypallages , enallages , aliasque grammaticorum & poetarum figuras diligenter animadvertit : mirus præcipue ac singularis in anticipiti sermone notando , & in sententiis diversis distinguendis , quæ una & eadem locutione haud raro significari solent. A fide codicum antiquorum numquam discedit ; propterea Josepho Scaligero subiratus , in ea re minus religioso ; cujus licentiam in transponendo & mutando probare nullo modo poterat. Profecto Scaligeri , viri ceteroqui sine ulla controversia doctissimi , tumor , confidentia , & dictatorium in litteris supercilium multos offendit. Magna me sentio affici voluptate , quum hic mihi dux & magister ad intelligendum & exponendum Propertium , verba Poetæ , locutiones , particulas ita solet

expendit, quid valeant, quid significant, ita enarrat, ut in sententiæ medullam me quasi manu prehensum introducat. Ex plurimis aliqua huc exempla congeram. ADSPICE; præsentis testimonii, nec longe petiti exempli. an si; argumentum a dissentaneis. at; inceptiva particula ad ornatum: convenit ^{et ut possit}. at non sic; hoc loquendi modo notatur dissimilitudo. at tibi; formula imprecantis. Crede mihi; familiariter admonentis. Dic mihi; ^{ut amque} interrogantis, & sæpius cum stomacho. Ecce jaces; verba præsentis exempli, veique subitæ. ecquid; potest sumi pro an, sed ita ut magis incitet orationem. ^{et} & servit exclamationi, & objurgationi. & vos; admonentis est. ergo; indignantis & stomachantis: interdum est velut reprehendentis tarde sibi consentientem. Igitur; exandescentis. i, quæso; formula dimittentis a se aliquem cum irrisione. Licet; est hoc insultantis per amaram concessionem & ^{disparitatem}. Nunc, habet locum in conquestione rei præposteræ: interdum notat dissimilitudinem: nunc tu quæris aquam medio flumine: nunc sis jure superba licet. Potes; est immanis & obstinata duritiæ, vel audaciæ. provehere & provehi; maritimum verbum. Quandocumque; formula restandi videtur. quid? formula est pergentis ad alia: & sæpe stomachantis. quid si; sermo est urgentis, & ad graviora transseutis. quid si non; hæc verba complectuntur argumentum a contentione minorum. quid tibi vis? objurgantis est, & reprehendentis inconsultam alicujus rei cupiditatem. Retineri, & mitti, seu dimitti; verba militiæ. Sed, pro igitur. & exclamantis est. ^{et} semel rem certam significat, quæ mutari non possit, nec regressum habeat. si pudor est; sermo hortantis per increpationem. si qua; ad amicam refertur, certa destinatione incerti sermonis. ^{et} sic, est veluti remunerantis & rependentis beneficium quod petitur, rem gratam alteri oprando.

do . fufpicari ; *translatum ab iis qui fursum afpiciunt , metuentes impendentem ruinam .* Tamen ; *obftinati animi .* tua venia , pace tua ; *pontificalia verba .* Vadere ; *verbum confidentiæ .* ⁊ vel ; *exemplum rei majoris .* viderit hoc ; *eft alieno arbitrio rem permittentis , per diffimulationem .* ut ; *eft fidei conceffionis .*

Paſſeratium pro ſingulari ejus merito magni fecit etiam JANUS BROUKHUSIUS , elegantiffimi vir ingenii , limati & politi judicii , Criticus & Poeta excellens ; qui , pluribus codd. mſſ. inſpectis , & diligenter collatis , nitidiorem Propertium nobis dedit . Quamquam enim haud raro ab ejus lectionibus , vel explicationibus diſcedit , abitque in alia omnia ; tamen de illo ſemper honorifice loquitur , & ut par erat loqui de viro doctiſſimo : eumque adverſus Gebhardum ſæpius defendit . Quod ſane mirum eſt in homine Batavo , genti Gallorum inſenſo , & Scaligeri partibus nimium favente : Scaliger autem , ut antea monuimus , Paſſeratio minus placuit . Adnotationum propterea Broukhufii , eruditarum & ſubtilium , rationem habuimus , ex illis optima tantum & ſelecta contextui Poetæ ſubjicientes , quod jam voluminis magnitudo ſatis creſcere videretur . Quid porro ipſe præſtiterit in expoliendo Propertio , ejus Præſatio declarat , quam hic recudi curavimus .

Duumviris hiſce graviffimis ego tertius accedere ausum ſum ; impar quidem (fateor libentiſſime) ſed nihilominus in lectione Propertii diu multumque exercitatus . Difficile proſecto erat , poſt tantos tamque accuratos virorum illuſtrium labores , de mea penu nova & utilia depromere : quod ſi nonnumquam longius aliqua proſpicere mihi contigit pumilioni & pygmaeo ,
ne mi-

ne miremini, æqui Lectores; *ab imo enim ad summum moduli bipedalis*, gigantum humeris insistebam. Quidquid igitur vidi, quod ipsi fortasse non viderint, nolo mihi acceptum feratis, sed basis altitudini qua innixus eram. Porro mihi propositum fuit, Umbro Poetæ ita cereum lucere, ut omnia ejus, quoad fieri posset, & obscura clarescerent, & retrusa emincerent. Ad hunc igitur finem retuli non solum Animadversiones meas omnes, quas perpetuo suis locis inferui, sed etiam quæcumque a me addita sunt ipsis Adnotationibus Passeratii & Broukhufii, quæcumque detracta, quæcumque immutata, vel interpolata. Honestum igitur juvandi studiosos desiderium, & quibuscumque modis Poetam illustrandi, facile, ut ego arbitròr, audaciam meam excusabit. Si quis male fert atque indignatur, virosque magnos a me violatos clamat, utatur Editione Passeratii Parisiensi Anni MDCVIII. & Editionibus Broukhufii Amstelædamensibus Anni MDCCII. & MDCCXXVII. ibi omnia integra & intacta reperiet: finat nos interea consulere bonis illis viris & adolescentibus qui institutum hoc nostrum fortasse probaturi sunt. Aliquando non verba ipsa duorum Interpretum, sed sententiam tantum recito, præsertim quum ab illorum opinione discedo. Interdum addo aliqua verbis Passeratii, ad uberiores explicationem; quæ tamen uncis includo. Est etiam ubi ex Adnotatione Passeratii & mea, re postulante, unam facio. Ab ejus *περὶ τῶν ἀποστροφῶν* *ἀντιρρήσεις* notandis non abstineo: summus enim fuit, homo tamen. Quæ nimia videbantur, neque textui Poetæ subijci commode poterant, nonnumquam amputavi; obsequi etiam volens delicatis, & brevitatis amantibus: convicia quoque & maledicta non semel tollere placuit. Unicui-

Unicuique porro Adnotationi sui auctoris nomen subiectum est , & sua singulis reddita cum fide . Veniam dabitur , optimi Lectores , si non semper eadem scribendi ratione me usum invenietis : exhibui enim sæpius ejusmodi orthographiam quam auctoribus Notarum videbam placuisse . In Animadversionibus porro nostris , ut existimo , plura occurrent vobis , non inutilia , & interdum etiam necessaria . Operam in eo multam studiumque consumpsi , ut ostenderem continuationem sententiarum , quomodo illæ inter se aptæ & colligatæ sint ; quod ab interpretibus fere negligitur : præsertim quum Josephi Scaligeri transpositiones , quas ille auctoritate sua contra veterum librorum auctoritatem induxerat , rejicerem ; consensu doctissimorum hominum , si Broukhufium excipias , repudiatas . Ut autem qui hæc omnia ad Propertium illustrandum a me comportata legere aut nolent , aut nequibunt , scire possint , quid industriæ meæ in tanta hac rerum farragine potissimum debeat , intelligantque , me actum non egisse ; locorum Propertii , de quibus præcipue bene meritum me esse existimo , brevem tabulam dedi . Usus autem valde sum Editione omnium principe , Anni MCCCCLXXII. cujus locus incertus . Hanc , cum manu scriptis codicibus fere consentientem , Broukhufius omnino ignoravit . Protuli etiam Lectiones Varias ex duobus libris vetustis calamo exaratis , quorum unum chartaceum mihi perbenigne utendum dedit , vir humanitate ac doctrina insignis , JOANNES CHRYSOSTOMUS TROMBELLIUS , Bononientis , Abbas Canon. Regular. Congregationis S. Salvatoris : alterius membranacei Guarneriani Bibliothecæ S. Danielis diversas lectiones Utino mihi misit , vir doctus & amicus , DOMINICUS ONGARUS .

Hos

Hos autem , qui me illustri adeo benevolentia signo devinxerunt , & honoris , & grati animi causa nomino . Quid postremo dicam de Argumentis quæ singulis Elegiis adjeci ? quid de Indice locupletissimo , eodemque laboriosissimo, verborum omnium & locutionum Propertii , a me novo quodam ordine confecto , qualem Indicem nemo antea protulerat ? fessus jam sum operam meam venditandam . Utimini , Lectores candidi ; utendo enim , quid egerim , quam sedulo commodis vestris & utilitati serviverim , facile intelligetis.

V U L P I U S

AD POETAM SUUM.

U Nde mihi tanti solatia ferre laboris
 Contingat, quo te nitidum, pexumque, PROPERTI,
 Jam pridem studeo revocare in luminis oras?
 Mutarunt mentem locupletes. non tibi Tullus,
 Non tibi Mæcenas, blandis qui præbeat aurem
 Carminibus, tecumque suis confidat in hortis.
 Rarus pro meritis nunc docta volumina lector
 Æstimat: & misera scriptores pœnitet artis.
 Vixere, bene, Graja, & Musa vixere Latine.
 Friger Snada vetus: peregrinum & pingue locutos
 Miratur populus: nec jam procedere recte
 Quisquam Grammaticis vult, jejuniisque Poetis.
 Vel quia Barbaries fundo caput exserit imo,
 Vel quia doctrinam regina Pecunia donat,
 Ingenioque potest dives certare Platoni.
 Sola tamen Virtus, & mens sibi conscia recti
 Imperium, Fortuna, tuum condemnare possit.
 Ipsa sibi pretium Virtus. nec noster opimas
 Venter amat cœnas, nec nobis poscimus aurum.
 Ergo quid reliquum est? hæc me sustentat egentem
 Nimirum spes, ut pauci, quos æquus amavit
 Juppiter (aëris nondum si tradita ventis
 Pulsæ loco cessit Romanæ gloria linguae)
 Nostra legant adjuncta tuis, facunde PROPERTI;
 Lecta probent æqui, plaudant, saveantque probatis;
 Præsidioque juvent, & spicula sæva repellant

Tom. I.

c

Invi-

*Invidia: donec rerum series nova surgat,
 Donec in antiquos vertantur sæcula mores.
 Forte aliquis Rhodani potor, magnique Garumnæ,
 Et quos regali fert Sequana flumine, cynci
 Me noscent, & clara virum veniemus in ora.
 Impiger excipiet Baravus, solersque Britannus,
 Pellitque Borysthenidæ, gens cognita Musis.
 Denique Germanos faciles, justissima corda,
 Experiar: nostrum est illis memorabile nomen.
 Attramen Ausoniam pubem conaribus optem
 Præcipue indulgisse meis: nam si neget illa,
 Subtilis rerum iudex & callida, quid mi
 Profuerit placuisse viris quos dividit unda,
 Et gelidi montes, atque borrida lustra ferarum?
 Judicia illa quidem, votis precibusque petenda,
 Ponderus habent, fateor: sed res non dulcior ulla,
 Quam tibi si sæveat civis, cognatus, amicus,
 Quos inter vivas, & queis commercia lingue
 Sint tecum. sperare juro. tu blande PROPERTI
 Commenda de te meritum: sic flumina Lesbæ
 Effugias, semper florens, ævumque fatiges;
 Et Cyrenæas vincant tua carmina chartas.
 CYNTHIA sic maneat semper, tibi culta: nec ullam
 Æque formosam fingat natura puellam.*

JO. ANTONIUS VULPIUS

DE VITA

PROPERTII.

EX. AURELIUM PROPERTIUM in ea Umbriae regione natum fuisse quæ fines Etruriæ proxime contingit, certo scimus: id enim ex Elegiarum ipsius testimonio satis constat. Cuiusnam tamen Umbriae oppidorum quæ adhuc supersunt egregius hic civis adjudicari debeat, omnino incertum est. Rem dubiam faciunt celebres doctorum virorum controversiæ atque opiniones; videlicet Philippi Berroaldi, Flavii Blondi, Petri Criniti, Lillii Gregorii Gyraldi, Leandri Alberti, Josephi Scaligeri, Casparis Scioppij, Justi Lipsij, Joannis Passeratij, Thaddæi Donnolez, Diomedis Montesperellij, Francisci Caroli Corradi, aliorum. Plerique Mevenatem, ex Mevania scilicet Umbriae oppido, fuisse contendunt; & his manu scripti codices favent: Ameriam alij, nonnulli Assisium, Hispellum aliqui, vel Fulginium, vel Falcum, vel Spoletium, vel Perusiam, ejus patriam faciunt. Ego vero implexa hujusmodi spineta atque odiosa prorsus declinare statui: neque enim mihi argumenta quæ singuli attulerunt, per otium considerare licuit. Non erat hæc scriptio paucarum litterarum: singulare ac justum volumen sibi postulabat: me autem diuturno Propertianæ hujus Editionis labore defessum, requiem spectare, ac manum de tabula aliquando tollere oportebat; ne volumini etiam moles adderetur, non sine emtoris & lectoris fastidio. Præterea, iniquum fortasse fuit, ab homine alieno causas Umbrorum disceptari; quibus vel ingenium superat, quo sua quique jura strenue defendant; vel animi moderatio, ad hæc minus utilia relinquenda. Si enim

Propertius UMBER est, ut certe est, cur ejus natalium gloria, civilibus rixis compositis, in omnes pariter Umbros derivari non possit? Moneo tamen eruditos, tum demum veram Poetæ nostri patriam detectum iri, quum primum Inscriptio. vetus aliqua exstiterit, quæ nos doceat, ex quo Umbriæ municipio fuerit Passiena familia. Sane pervulgata sunt quæ scribit Plinius Cæcilius Epist. 15. lib. 6. *Passienus Paullus splendidus eques Romanus, & in primis eruditus, scribis elegos. gentilium hoc illi. (al. gentilium) Est enim municeps Propertii, atque etiam inter majores suos Propertium numerat.* Fortasse mater Passieni Paulli ex *Aurelia* municipali familia originem duxerat. Hic igitur in præfens omisissis, de nomine & cognomine *Propertii* dicamus. *Aurelia* gens Romæ, ut viri docti consentiunt, plebeja quidem fuit, si primum illum delectum spectemus, quo Romulus, & alii Romani reges, a reliquo populo patricios distingui voluerunt; sed nihilominus curulibus magistratibus postea gestis nobilitata. Dividitur ab Historiæ peritis in familias tres; *Cottarum*, *Orestum*, *Scaurorum*. Hæ singulæ viris illustribus floruerunt, quibus reipublicæ dignitas prima semper fuit, potiorque vitâ ipsâ. Nihil autem *Propertio* nostro, equiti municipali, cum senatoriis hisce familiis: quamobrem neque honores adeptus est, atque ab iis petendis abstinuit. *Jacere semper eum voluit fortuna*: id ipse Tullo patrono suo narrat, *Cynthiamque suam allocutus, neque se sanguine avito nobilem, neque triumphos ullos majorum ostentare posse, libenter fatetur.* Quæ non ita sunt accipienda, ut putemus, eum domi obscuro genere, atque ex plebe media fuisse. Immo, quum pars illa Umbriæ in qua natus est, Etruriæ fines proxime attingeret, conjecturæ locus esse videtur, majores ejus non claro solum, sed, si diis placer, regum etiam Etruscorum sanguine generatos. Hanc suspicionem injicit Servius ad versum DCXCVII. Libri VII. *Æneidos.* ejus verba sunt: *Hos (Capenates, seu Capenos, Tusciæ populos) dicit Cato Vejensum condidisse auxilio regis Propertii, qui eos Capenam, quum adolevisset, miserat.* Fuit autem *Propertius* ille,

ut vi-

ut videtur, rex Etruscorum antiquissimus: Vejentum porro, seu Veji, urbs ampla in Etruria & magnifica, Romæ ipsius quondam æmula, quam post decem annorum obsidionem, vir fortissimus M. Furius Camillus diruit, ac solo æquavit. Poeta noster iccirco, domesticæ gloriæ quasi admonitus, non sine sensu doloris exclamat Eleg. X. Libri IV.

Et Veji veteres, & vos tum regna fuistis;

Et vestro posita est aurea sella foro.

Utinam exstarent libri Originum a M. Porcio Catone conscripti: hæc omnia, nunc satis dubia & obscura, in aperto loco & propatulo sita essent. Quod autem suspicari fas est de *Propertio* nostro, eum scilicet quamvis privatum hominem, regum tamen fatu editum, id Silius Italicus, Libro XII. Punicorum, v. CCCXCIII. de Romanorum poetarum patre Ennio plane affirmare non dubitavit:

Ennius antiqua Messapi ab origine regis.

Calaber Ennius fuit: Messapus in Calabris regnavit. Hac etiam fortasse de causa *Propertius* tantopere optaverat in C. Cilnii Mæcenatis clientela & comitatu esse: homo scilicet Etrusca origine ac generosa, potentissimi & nobilissimi viri amicitiam & consuetudinem sibi expetebat, qui & ipse Etruscum genus & regium, sine mendacio, profitebatur.

De tempore natalium Poetæ nostri, apud Chronicorum scriptores *ἀδύς λόγος*. Facilis tamen conjectura, fuisse annum Conditiæ Urbis DCXCVI. L. Calpurnio Pisone, A. Gabinio COSS. quo anno M. Tullio Ciceroni igni & aqua interdictum est. Id colligimus ex verbis ipsius *Propertii*, qui Eleg. I. Libri IV. infortunia Poetæ sic memorantem genethliacum inducit:

Offaque legisti non illa ætate legenda

Parris, & in senues cogeris ipse Lares.

Nam tua quum multi versarent rura juvenci,

Abstulit excultas perterica tristis opes.

Mox ubi bulla rudi dimissa est aurea collo,

Matris & ante deos libera sumpta toga:

Tum

*Tum tibi pauca suo de carmine dictas Apollo,
Et verat infans verba tonare foro.*

Narrat, se, quum adhuc puer esset, orbatum patre, spoliatumque paternis opibus tristissima illa tempestate, qua post Philippense bellum prædia Itala veteranis Augusti militibus demensa & distributa sunt. Auream deinde bullam quæ pueros ingenuos a servis & libertinis discernebat, se diis Penatibus suspendisse, scribit, virilemque togam sumsisse. Quæ quidem vestis mutatio fieri solebat anno ætatis XVII. vel etiam XV. Sed primum potius de *Propertio* ut credamus, id argumentum suadet, quod statim a prætexa deposita ad Mularum otium se contulit adolescens, relicto fori tumultu, & caussidicorum clamoribus contemptis; & ideo grandiusculum fuisse oportet, qui ad fingendos elegos ingenium & calamus admoveret. Procul enim aberant veteres illi omnium elegantiarum promicondi ab hac barbarorum hominum sententia, quæ nunc obtinet: poetica studia ludicra & puerilium tantum annorum oblectamentum esse. Constat autem, divisionem agrorum quæ jussu Augusti facta est, in annum ab Urbe Condita DCCXIII. incidisse; a quo si anni XVII. retrorsum numerentur, inveniemus, *Propertium* COSS. quos diximus in lucem editum. Hæc fere Janus Douza Schediasmate succidaneo in Tibullum.

Poetæ hujus nostri pater videtur fuisse *Sex. ille Propertius*, cujus nomen delatum eo tempore quo P. Clodius tribunus plebis rempublicam seditionibus miscebat, civiumque locupletium bonis inhiabat, queritur Cicero in Oratione pro Domo sua. Non ita multo post a patris interitu matrem quoque, apud quam educatus fuerat, amisit; sic enim ad Cynthiam:

*Ossa tibi juro per matris, & ossa parentis;
(Si fallo, cinis seu sit mihi uterque gravis)
Me tibi ad extremas mansurum, vita, tenebras.*

Ope ingenii, & facultate scribendi carminis, Mæcenatis patrociniū & amicitiam consecutus est; cujus hortis in Esquilina regione positus proxime habitavit. Mirum autem cur nec
Hora-

Horatium *Propertius*, nec *Propertium* Horatius ullo in loco poematum suorum, mutuo benevolentiae pignore, nominaverit; quum tamen in eodem contubernio vixerint, eidem patrono cari. Sed enim quotidie verum experimur illud Hesiodum: *πρῶτος ἑαυτοῦ*. Testatur vetus Auctor Vitæ Virgilii, poetas qui Augusto imperante florere, adeo inter se non amavisse, ut omnes aliorum laudi atque gloriæ maxime inviderent: unum Virgilium, ob naturæ bonitatem prope singularem, omnibus probari & placere potuisse. Ejus Auctoris verba sunt: *Quare cœvos omnes poetas ita adjunctos habuit (Maro) ut quum inter se plurimum invidia arderent, illum una omnes colerent; Varius, Tucca, Horatius, Gallus, Propertius*. Ecce invidos homines etiam Horatium & *Propertium*. Non enim excellens ingenium & rarum præstantes viros invidentium numero semper eximit: sed plerique laude sibi debita non contenti, eminere volunt inter omnes in omni genere scribendi, æmulum pati nequeunt, graviter indignantur, si quis parem gloriam vel affectet, vel assequatur. Horatius, quamvis hac æruginè aliquantum infectus, Virgilium summopere dilexit: eique optimam indolem, candidos mores, ingenium ingens, denique pastoralis & agrestis Musæ palmam tribuere non dubitavit. (Sat. X. Lib. I.)

Molle, inquit, atque facetum

Virgilio adnuerunt gaudentes rure Camæna.

Propertius vero miris laudibus eundem extollit Elegia ultima Libri secundi. Mihi videtur garrulus ille, quem sibi Via-Sacra deambulanti venisse obviam, & lateri moleste adhaesisse, scribit Venusinus poeta Sat. IX. Libri I. *Propertius* noster fuisse: id quod non infirmis omnino argumentis conjicere licet. Hominem sane scribendis carminibus aptum hæc ipsius verba demonstrant:

*Si bene me novi, non Viscum pluris amicum,
Non Varium facies: nam quis me scribere plures
Aut citius possit versus?*

amatorculum vero, & deliciarum studiosum ea quæ sequuntur conti-

continuo : *quis membra movere Mollius ?* Atqui *Propertius* Eleg. IV. Libri II. hoc de se aperte confessus est :

Nequiquam perfusa meis unguenta capillis :

Ibar & expenso planta morata gradu.

ut nimirum Cynthiam suam imitaretur, cujus *pedes molliter ire solebant*. Adde, quod fama istius loquaculi Romam impleverat : propterea Horatius ait : *Notus mihi nomine tantum*. Superbia *Propertii* poetica, qua se *Romanum Callimachum* appellavit (ut alia plura hujus generis missa faciam) in illis apparet : *Noris nos, inquit : docti sumus*. Et mox, quum ex Horatio de Mæcenate scilicetatus fuisset, cujus familiaritatem affectabat, hæc subjungit :

Haberes

*Magnum adjutorem, posset qui ferre secundas,
Hunc hominem velles si tradere : dispeream, ni
Submîsses omnes.*

Interrogatus verò a Flacco : *Est tibi mater, Cognari, quis te salvo est opus ?* ita respondet : *Haud mihi quisquam : Omnes composui*. Quæ omnia Poetæ nostri moribus & infortuniis, de quibus superius locuti sumus, conveniunt mirum in modum. Sed illa quoque animadvertenda sunt. Horatius Sat. X. Libri I. quo loco amicorum nomina recenset, quibus velit sua poemata placere, *Propertium* omittit. *Simium* vocare videtur eadem Satyra, fortasse quod Poeta noster in ejus imitatione plurimus esset; id autem ex locorum collatione manifestum. De *Propertio* quoque dictum arbitror :

Nil præter Calvum & doctus cantare Catullum.

Non semel in Elegiis *Propertii* Calvus & Catullus memorantur, & alter alteri adjungitur. Denique Horatius Epistola II. Libri II. *Propertium* videtur *Callimachum* vocare per ludum & jocum. (utor verbis Joannis Passeratii ad Eleg. I. Libri III.)

Discedo Alcæus puncto illius : ille meo quis ?

Quis, nisi Callimachus ? si plus adposcere visus ;

Fis Mimnermus, & oprivo cognomine crescis.

Dixerat nimirum *Propertius* Eleg. IX. Libri I.

Plus

Plus in amore valet Mimnermi versus Homero.

Eo tempore ad Mæcenatem uterque ventitabat , & alter alteri sua legere solitus erat : neque tamen quasi per cuniculos inter se obtreſtare definebant . Nondum a me impetrare potui , ut hanc ſuſpicionem ponerem : de cujus tamen audacia & novitate doctiores judicabunt .

Forſitan hæc aliquis (nam ſunt quoque) parva vocabit .

Sed, quæ non profunt ſingula, multa juvant .

& , ut eleganter P. Syrus :

Auxilia humilia, firma conſenſus facit .

Huc pertinent verba Quintiliani lib. 5. Inſtit. Orat. cap. 12. *Firmiſſimis argumentorum ſingulis inſtandum, infirmiora congreganda ſunt : quia illa per ſe fortia, non oportet, circumſtantiis obſcurare, ut, qualia ſunt, appareant : hæc imbecilla naturâ, mutuo auxilio ſuſtinentur . Itaque ſi non poſſunt valere, quia magna non ſunt, valebunt, quia multa ſunt, quæ ad ejuſdem rei probationem omnia ſpectant . Cui præiverat M. Tullius in Partitionibus Oratoriis : Veriſimilia autem, inquit, partim movent ſuo pondere, partim etiam ſi videntur eſſe exigua per ſe, multum tamen, quum ſunt coactervata, proficiunt . Et lib. .11. de Nat. Deor. *Quæ ſi ſingula nos forte non movent, univerſa certe inter ſe connexa, atque conjuncta movere debebunt .**

Gallo cuidam, viro nobili, amoribus dedito, nec non Tullo conſularis familiæ, qui plures in Urbe ſcriſque magiſtratus geſſit, gratiſſimus fuit Propertius . Ovidium , Ponticum , Baſſum poetæ, æquales ſuos, familiariter dilexit ; quorum judicia, ſi quid populo recitaturus eſſet, prius experiri conſueverat . Hoſtiam puellam, ſummo genere natam, quam, vero nomine diſſimulato, CYNTHIAM dicere maluit, ut ab Appulejo accepimus, immodice amaviſſe videtur . Hanc omnibus naturæ artiſque dotibus ornatam nobis deſcribit, a Muſarum præcipue ſacris non abhorrentem . Qui vero Propertium unâ Cynthiâ contentum credere, Elegiam illam (XXII. Libri II.) ſatis conſideraſſe non videntur, qua ſe multis amoribus obnoxium, & cujuſlibet

Tom. I.

d

for-

formæ mulierum spectatorem elegantissimum sincere admodum proficitur. Quod postea carmen imitatus est Ovidius (Eleg. IV. Libri II. Amorum); ut & alia innumera hujus Poetæ. Suspiciari tamen licet, eum in argumento ficto, & elegis conveniente, sæpius lusisse. Octaviano Cæsari non semel blanditus est, immemor puto injuriarum, quas ab ipso & militibus ejus acceperat, maximique Principis gratiam obsequio carminis aucupatus. Callimachum & Philetam e Græcis, Tibullum & Virgilium e Romanis ad imitandum sibi proposuit; quod ne quis forte a me temere affirmari putet, consulat Animadversiones nostras ad Elegiam XL. & XVI. Libri III. Ceterum gloriam Elegiæ ex Græcorum fontibus Romam primum deductæ sibi falso tribuit, quum ante illum Catullus id tentavisset magno successu. Helладem certe omnem depopulatus, transmarino sale scripta sua condivit, veterum fabularum, uti apparet, studiosissimus. Credibile est, Ovidium ad Fastorum libros, & Heroidum epistolas conscribendas *Propertii* lectione excitatum; prævit enim Poeta Umber pluribus Elegiis quarti Libri, & elegantissima illa epistola Arethusæ ad Lycotam: nec audiendus hac in re Nicolaus Heinſius, qui contrariam omnino sententiam tuetur. Quamquam autem vires ingenii sui consulto extenuat, magno tamen spiritu, & heroicis aptissimo præditus fuit: cujus rei fidem faciunt ea quæ de antiquitatibus Urbis Romæ, de Augusti victoriis, & de Cornelia matronæ Pauli censoris uxore, magnifico verborum apparatu, & numeris Elegiæ modum excedentibus erudite cecinit. Nonnulli, ut testatur Quintilianus, *Propertium* Tibullo in Elegia præposuere. Passienus quoque Paullus, gentilis ejus, carmine scribendo, si Plinium Cæcilium audimus, ab ipſius vestigiis ne latum quidem unguem discessit.

Iratus amoribus suis, quod non ex sententia succederent, Athenas petere decrevit; an vero profectus fuerit, incertum est. Fortasse ultimam senectutem exegit in studiis illis, quibus se operam daturum ætate ingreſcente, olim significaverat. Etenim Douzæ existimanti juvenem decessisse, quod se amicæ

a ge-

a genuum virore semper commendaverit, assentiri non possum: quasi vero necesse fuerit, eundem illi scribendi ac vivendi terminum esse. Magis movet Ovidii auctoritas, qui Libro II. Tristium v. CCCCLXV. *Propertium* vitæ functis annumerare videtur:

Invenies eadem blandi praecepta Propert:

Districtus minima nec tamen ille nota est.

His ego successi, quoniam praestantia candor

Nomina virorum dissimulare juber.

Ovidius porro quum in Ponto ageret, annos L. natus erat. Idem initio Ibidis, quod poema in exilio composuit:

Tempus ad hoc lustris mihi jam bis quinque peractis,

Omno fuit Musa carmen inerme meae.

Quinquagesimus autem annus Nasonis, erat annus ab U. C. DCCCLXI. ortus enim fuerat anno DCCXI. Si eo tempore *Propertius* vixisset, annorum fuisset LXV. Exploratum mihi non est, an *Propertius* ille *Celer*, *pratorius*, cui *Tiberius Caesar* veniam ordinis ob paupertatem petenti, decies *sestersium* largitus est, *sasis* comperto *paternas* ei *angustias* esse, uti refert *Cornelius Tacitus* Libro *Annalium* I.; Poetae huic nostro propinquitatis vinculis conjunctus fuerit. Hæc erant quæ historica fide, aut probabilibus conjecturis asserre potui de *Propertio*: Si quis *Miletiis* fabellis, aut *Romanensibus* delectatur, ex præsto sunt: namque hoc tempore quasi herba irrigua succreverunt uberrime.

S E L E C T A
CLARORUM VIRORUM
D E
SEX. AURELIO PROPERTIO
TESTIMONIA ET JUDICIA;
magnam partem a JANO BROUKHUSIO collecta.

P. Ovidius Naso L. 3. Artis Amator.

ET teneri possis carmen legisse PROPERTI:
Sive aliquid Galli, sive, Tibulle, tuum.

Idem Remed. Amor.

Carmina quis potuit tuto legisse Tibulli?
Vel tua, cujus opus CYNTHIA sola fuit?

Idem L. 2. Tristium.

Invenies eadem blandi praecepta PROPERTI:
Districtus minimâ nec tamen ille notâ est.

Idem L. 4. Trist. Eleg. 10.

Sæpe suos solitus recitare PROPERTIUS ignes,
Jure sodalitiis qui mihi junctus erat.

.....
Virgilium vidi tantum: nec avara Tibullo
Tempus amicitiz fata dedere meæ.
Successor fuit hic tibi, Galle, PROPERTIUS illi:
Quartus ab his, serie temporis, ipse fui.

Idem

Idem L. 3. Trist. Eleg. 1.

Aptior huic Gallus, blandique PROPERTIUS oris,
Aptior ingenium come Tibullus erit.

M. Fabius Quintilianus L. 10. Instit. Orat. C. 1.

Elegiâ Græcos quoque provocamus: cujus mihi tertius atque elegans maxime videtur auctor Tibullus. Sunt qui PROPERTIUM malint. Ovidius utroque lascivior: sicut durior Gallus.

M. Valerius Martialis L. 8. Epigr. 73.

Cynthia te vatem fecit, lascive PROPERTI:
Ingenium Galli pulchra Lycoris erat.
Fama est arguti Nemesis formosa Tibulli:
Lesbia dictavit, docte Catulle, tibi.

Idem L. 14. Epigr. 189.

Cynthia facundi carmen juvenile PROPERTI
Accipit famam, nec minus ipsa dedit.

P. Papinius Statius L. 1. Silv. 2.

Date carmina festis
Digna toris: Hunc ipse choro plaudente Philetas,
Callimachusque senex, Umbroque PROPERTIUS antro
Ambissent laudare dicem, nec trifidis in ipsis
Nafo Tomis, divesque foco lucente Tibullus.

C. Plinius Cæcilius Secundus L. 6. Epist. 15.

Passienus Paullus, splendidus eques Romanus, & in primis eruditus, scribit elegos. Gentilicium hoc illi: est enim municeps PROPERTII, atque etiam inter majores suos PROPERTIUM numerat.

Idem

Idem L. 9. Epist. 12.

Magna me sollicitudine affecit Passeni Paulli valetudo, & quidem plurimis iustissimisque de causis. Vir est optimus, honestissimus, nostri amantissimus: præterea in literis veteres æmulatur, exprimit, reddit, **PROPERTIUM** in primis, a quo genus ducit; vera soboles, eoque simillima illi in quo ille præcipuus. Si elegos ejus in manum sumeris, leges opus tersum, molle, jucundum, & plane in **PROPERTII** domo scriptum.

L. Apulejus Apolog.

Hic illud etiam reprehendi animadvertisti, quod quum aliis nominibus pueri vocentur, ego eos Charinum & Critiam appellitarim. Eadem igitur operâ accuset C. Catullum, quod Lesbiam pro Clodia nominarit: & Tigidam similiter, quod, quæ Metella erat, Perillam scripserit: & **PROPERTIUM**, qui Cynthia dicat, Hostiam dissimulet: & Tibullum, quod ei sit Plania in animo, Delia in versu.

L. Cæcilius Laetantius Firmianus L. 2. Divin. Instit. C. 6.

Romulus urbem conditurus, pastores, inter quos adoleverat, convocavit. quumque is numerus condendæ urbi parum idoneus videretur, constituit asylum. Eo passim confugerunt ex finitimis locis pessimi quique, sine ullo conditionis discrimine. Ita conflavit ex his omnibus populum; legitque in senatum eos qui ætate anteibant; & Patres appellavit, quorum consilio gereret omnia. De quo senatu **PROPERTIUS** Elegiarum scriptor hæc loquitur:

Curia, pretexto quæ nunc nitet alta senatus,

Pellitos habuit, rustica corda, patres.

Buccina cugebat prisca ad verba Quirites.

Centum illi in præta sæpe senatus erat.

C. Silius Apollinaris Sidonius, Arvernorum. Episc. L. 2. Epist. 10.

Certe si præter rem oratoriam, contubernio seminarum, poeticum ingenium, & oris tui limam frequentium studiorum cotibus expolitam, quæreris obtundi, reminiscere quod sæpe versum Corinna cum suo Natione complevit, Lesbia cum Catullo, Cefennia cum Getulico, Argentaria cum Lucano, Cynthia cum **PROPERTIO**, Delia cum Tibullo.

Dis.

Diomedes Grammaticus L. 3. C. 6.

Quod genus carminis (*Elegiam*) præcipue scripserunt apud Romanos PROPERTIUS, & Tibullus, & Gallus, imitati Græcos Callimachum, & Euphorionem.

Angelus Politianus Nutric.

Ut tersi memorat pia Musa Tibulli,
Musa sibi primos quæ jure adsciscat honores
Imparibus numeris, ni blanda PROPERTIUS ora
Solvat, & ambiguam faciat certamine palmam.

Blondus Flavius L. 1. Italie illustrata, regione quarta.

E regione Trivii amæno in colle Falcum est oppidum, haudquam vetusti nominis, sed populo frequentatum. Ad collicque illius radices in via olim Flaminia est Mevania, de qua Livius in IX. *Decius Cos. magnis itineribus ad Mevaniam, ubi tum copie Umlrorum erant, peruenit*. Fuitque id oppidum cive ornatum PROPERTIO AURELIO, qui de se ipso scribit ad Tullum libro Monobiblo, vel, ut Nonio Marcello placet, libro Elegiarum:

*Proxima suppositos contingens Umbria campos
Me genuit terris fertilis uberibus.*

Idemque in Elegiarum quarto:

*Umbria se notis antiqua penatibus edic:
Memior, an patria tangitur ora tue,
Qua nebulosa cavo rorat Mevania campo,
Es lacus æstivis intepet Umber aquis?*

Joannes Jovianus Pontanus L. 1. Amorum.

O utinam & nostri fugiant nigra fata libelli,
Et sit perpetuo non sine honore rogus!
O si post cineres & me quoque jactet alumnus
Umbria carminibus non inhonora meis!
Umbria Pieridum cultrix, patria alta PROPERTI,
Quæ me non humili candida monte tulit.
Vigia quem gelidis placidus circumfluit undis,
Et Nar sulphureis fontibus usque calens.

Petrus

Petrus Crinitus L. 3. de Poetis Latinis C. 43.

SEX. AURELIUS PROPERTIUS ex Mevania oppido oriundus, quod in Umbria est, ut ipse auctor copiose testatur, quo loco Umbriam Romani Callimachi patriam vocat,

Ut nostris tumefacta superbiat Umbria libris,

Umbria Romani patria Callimachi.

Callimachum præcipue Cyrenzum, Mimnermum, & Philetam, Græcos poetas, in carmine secutus est, quorum Manibus comitem se proficitur. Nam ut illi apud Græcos in Elegia consensu omnium longe præstiterunt: ita PROPERTIUS apud Latinos eorum imitatione primas videtur quorumdam iudicio consecutus.

*Lilius Gregorius Gyraldus Dialog. 4. de
Histor. Poetar.*

SEX. AURELIUS PROPERTIUS UMBER, ex Mevania oppido fuisse dicitur, vel potius ex Assisia vel Eflisia, utrumque enim meminimus me legere in Græcis & Latinis scriptoribus, quam civitatem Axim vel Assim potius ipse poeta appellat, qua de re nonnihil Fl. Blondus, aliique viri docti. Ejus poetæ verius vobis ex quarto libro recitabo, ut plane rem percipiatis, quo loco vitam, patriam, fortunamque suam sub Hori mathematici persona recenset:

Umbria te notis antiqua penatibus edit.

Mentior, an patria tangitur ora tue?

Qua nebulosa cavo verrat Mevania campo,

Et facer assivis intepet hymbre aquis.

Scandentisque Assis confurgit vertice murus,

Murus ab ingenio notior ille tuo.

Videtis ut plane Assim patriam suam faciat, & *sacrum hymbrem*, amnem sic adhuc ab incolis, paucis immutatis literis, vocitatum nominat, & idem paulo supra Assim *scandentes arces* appellat, cum canit,

Scandentes si quis cernes de vallibus arces,

Ingenio muras assimet ille meo.

Nisi si quis audaciuscule eo versu *scandentem Assim* legere maluerit. Callimachum in primis, poetam Cyrenzum, & Coum Philetam dicendi forma imitatus est. Quia & se ipse alicubi *Romanum Callimachum* appellat, ut & Virgilium, Mantuanum Homerum dicimus. Quatuor Elegiarum libros, cultos & eruditos, reliquit.

Julius

Julius Caesar Scaliger L. 6. Poetic. C. 7.

PROPERTIUS facilis, candidus, vere elegiacus: tersior tamen, quam existimatus est a Criticis. Nam & amat quædam quæ minime sunt vulgaria, & quibusdam locis paucorum judicium secutus videtur.

Hadrianus Turnebus L. 8. Advers. C. 2.

Lepidissimus & nitidissimus poeta PROPERTIUS.

Idem L. 11. C. 15.

Tanta versuum PROPERTII jucunditas & amenitas est, ut eos distantibus Gratiis a poeta exceptos censes: tantum optarem ad aliam potius, quam amatoriam materiam, beatam illam & candidam ingenii venam contulisset.

Joannes Pierius Valerianus Sermones de studiorum conditione.

Sermones, ait hic, Vates Venuſine, ſecuri
Cædi poſſe tuos, craſſos accuſat, & odit.
Eſt cui ſit docti libertas dura Catulli:
Virgilio ingenium qui demat, propter Homerum:
Qui tibi molliem vicio dent, terſe Tibulle:
Te quoque grandiloquum, atque elegum ſupra ire, PROPERTI,
Invideant potius, quam damnent, optime vates.

Franciſcus Floridus Sabinus Apologia in lingua Latina columniatores, poſt recitatum Quintiliani judicium.

Quam parum tibi convenit cum Fabio, Marulle! Tu unicum Tibulum probas, cæteros excluſis: is non modo PROPERTIUM non excluſit, ſed omnibus etiam aliquorum judicio antepoſuit. Qua in re id ſibi vo-
luiffe videtur, ut, quum eorum uterque in Elegia celeberrimus fuerit, unicuique ſit liberum quem malit imitari. Quamvis autem nihil ſit ſerme odioſius, quam de ſummis viris & æqualibus præfertim judicare, nec libenter a Fabio diſſentiam, cum quo bona eruditorum pars Tibulum PROPERTIO cultiorem aſſerit, non vereretur in eorum album qui PROPERTIUM malunt, nomen dare, quippe qui quid in hujus poetæ ſcriptis deſiderare liceat, non videam; ita omnia munda, abioluta, cul-

Tom. I.

c

ta,

ta, concinna, elegantia sunt, nihilque habent quod caudam trahat. Atque ut illum Tibullo parem statuamus, in hoc certe magis est laudandus PROPERTIUS, quod Itolorum primus Elegiam Latio donavit, ut ipse de se elegantissime testatur:

*Primus ego ingredior puro de fonte sacerdos
Itala per Grajos orgia ferre choras.*

& ,

*Ab valeat, Phœbum quicumque moratur in armis:
Exaltus tenui pumice versus est.*

*Quo me Fama levat terra sublimis, & a me
Nata coronatis Musa triumphat equis.*

At id tam eleganter fecit, ut nihil quicumque ejus inventis posteri addere potuerint: quod nescio an Romanorum alicui (si Horatium, quamvis in diverso opere, excipias) adhuc contigerit. Ovidius certe blandi oris PROPERTIUM appellat, quem & jure sodalicii sibi junctum fuisse fatetur. Sed quantulus est apud Marullum Ovidius? aut quam nihil ejus Amoribus defert? &c.

Paullus Manutius L. 3. Epist. 14. ad M. A. Muretum.

Tu modo, qui Catullum expolieris, da operam. ut in Tibullo, & PROPERTIO, qui locum illi proximum in elegantia verborum atque in sententiarum concinnitate obtinent, quam simillimum tui te præbeas. ita tres pulcherrimi poetæ, & sine dubio inter Latinos in illo festivo genere principes, veterem suum splendorem ereptum vetustate, atque hominum inscitia, tuo maxime studio recuperabunt. Ego autem ipse mihi gratulabor, & quodam modo gratias habeo, quia te ad hanc industriam excitaverim,

Idem ibidem Epist. 21.

Nec integrum jam est: & , si sit, cur tu poetam elegantem, maximeque omnium Latinorum fabellarum varietate, hoc est, vere poetica eruditione florentem, abjicias? Etiam illud: oblitus ne es, ei te Commentarium publicè esse pollicitum?

M. Antonius Muretus dedicatione Scholiorum in Propertium.

Non injuria dubitatum est a veteribus, Tibullone an PROPERTIO deferendus esset inter Latinos poetæ Elegiæ scribendæ principatus. Nam
ut

ut insunt in utroque permulta quæ eos vulgarij numero exemptos in edito atque eminenti statuunt loco : sic propriæ quædam exstant & elucet in utroque virtutes , quibus uterque alterius palmam ambiguum facere videatur . Summa in Tibullo elocutionis elegantia & proprietates , summa in PROPERTIO eruditionis poeticæ copia & varietas : in illo Romana prope omnia , in hoc pleraque Transmarina . Illum , nativa quædam & incorrupta Romani sermonis integritas , in media Urbe natum & altum esse , perspicue ostendit : hunc præter cetera forma & character ipse dicendi in Græcorum poetarum scriptis assiduissime versatum esse demonstrat . quumque a sapientissimis viris traditum sit , duo esse præcipua poeticæ dictionis ornamenta , *ut sapie , qui et feruor* , illo Tibullus , hoc PROPERTIUS excellere videtur . Mollior ille , & delicatior : nervosior hic , & accuratior : illo magis oblectere : hunc magis , ut opinor , admirare : illum iudices simplicius scripsisse quæ cogitaret : hunc diligentius cogitasse quid scriberet : in illo plus naturæ , in hoc plus curæ atque industriae fuisse perspicias . Quæ quum ita se habeant , perdifficile est , decernere ac constituere , uter alteri præstet . Nam si præcipua laus poetarum in imitatione consistit : mihi quidem videtur Tibullus varios illos fluctuantis animi motus , quibus amantes agitari solent , melius imitatus esse . sin , ut quidque ad optimum proxime accedit , ita ipsum quoque optimum judicandum est : crediderim sane veterum illorum Græcorum , ac præcipue Callimachi , PROPERTIUM hæud paulo similiorem fuisse : qua etiam fiducia ipse se *Romanum Callimachum* vocare ausus est . Sed hæc ut sunt , neque nostrum est , neque cuiusquam hominis pudentis , & considerati , qua de re veteres illi , quorum fuit & doctrina major , & iudicium acrius , non liquere pronuntiarunt , de ea certi quicquam constituere , & litem secundum alterutrum dare . Satiùs fuerit , utrumque studiose ac diligenter evolvere , utriusque virtutes accurate perpendere , utrumque sibi ad imitandum proponere , si quando forte nos ad tentandum idem poematis genus aut voluntas adducet , aut naturæ impetus feret .

Gulielmus Canterus præfatione in Propertium .

Quem inter poetas locum SEX. PROPERTIUS & veterum & nostri temporis hominum iudicio obtineat , non est , cur pluribus doceam . Atque de hoc ut constet , ita iudicii hujus causa æque est aperta . Ut enim Virgilio carminis heroici , sic huic Elegiæ principatum nemo non aut tribuit , aut tribuere saltem debet . Etenim siue insignem & perfectam a poeta doctrinam , siue versus omnis venustatis plenissimos , siue

ditionem purissimam ac terribissimam requiras: unus tibi de omnibus abunde satisfaciet PROPERTIUS. Itaque non levi de causa quo numero apud Græcos esset Callimachus, eo hic apud nostros & habitus fuit, & haberi ipse voluit. Quocirea qui Tibullum cum hoc, aut Ovidium contendere voluerit, non leviter, arbitror, operam lulerit. nam Catullus quidem in aliis excellere videtur.

Justus Lipsius L. 2. Antiq. Lect. C. 10.

PROPERTIUM qui non amat, eum profectio Musæ non amant. Tanta ejus versuum suavitas est, ut quemadmodum comicus ille ait, nil nisi multa loqui videantur: tanta eruditio, ut non nisi Phæbo dictante credamus exceptos.

Daniel Heinsius dedicat. Monobibli.

Idem in nonnullis noster ille inaffectatæ elegantiz affectator Catullus præstitit, & in primo libro maxime *Umbæ*: quamvis, si unam excipias Elegiam aut alteram, minus in hanc curam iocubuit, minusque, sive certo judicio, sive alias naturæ suavis in proposito persistit. In reliquis, a se simulque a Græcis degeerat ac retro cedit. Qui vir curam & operam ubique ad Elegiam, sed & gravitatem admirabilem non numquam contulit.

Idem Monob. Eleg. 6.

Nec modus, aut blandi carmen recitare PROPERTI,
 Quem levis impositis pressit Amor pedibus.
 Sive illum molli defixit Cynthia somno,
 Horrentem nocte jurgia sævitiz:
 Seu quum non faciles impugnat carmine valvas,
 Ebrius, & duris oscula dat gradibus.
 Herculis aut magni raptos deducit amores,
 Opprobrium castis non leve Naiadin.
 Felix, qui, dulces versu mercatus amores,
 Hæret io extincti nomine Callimachi.
 Felix, in roseis semper qui tempora fertis,
 Inque Philæis semper habet foliis.

Joan.

Joannes Secundus L. 1. Eleg. 7.

Non, quia Virgilio primos concessit honores
 Posteritas, Flacci sprevit iniqua lyram.
 Aut male rejecit, quem protulit *Umbria*, vatem,
 Sola cui longum *Cynthia* carmen erat.

Idem L. 1. Eleg. 1.

O tantum faveas *Umbri* levis umbra poetæ,
Cynthia si nostro semper in ore sonat.
 Tu caput hoc circum pennis allapsa sonoris
 Ter strepe, procumbens ter bona verba canam.
 Deinde ubi Panchæo fumaverit ara vapore,
 Placatum Lethes & mihi numen erit;
 Aspersam lactis niveo te rore remittam,
Cynthia ne caro vate sit orba diu.

Idem L. 3. Eleg. 3.

Cynthia deinde, potens oculis jaculantibus ignem,
 Subsequitur Coa mobilis in tunica.
 Hæc domuit sortem, tactumque Cupidine nullo,
 Et fastus spoliū celsa tuentis habet.
 Tu quoque qui cernes, cave ne lædaris ab illa:
 Spirat adhuc flammæ, & sua tela gerit.

Caspar Scioppius L. 3. Verisimil. C. 10.

PROPERTIO caput hoc a nobis dabitur, neque id immerito. Nullus enim fere est de scriptoribus, in quo exornando æque bene laborari putem. ita suavis est, & elegans, ut quemvis ad sui lectionem adiciat; ita rursus difficilis, ut non unum, nec uno in loco, interpretationem requirat. Difficilis, inquam, ut mihi, aliisque paullo humanioribus, videretur: qui alios, quibus ille modo non facillimus perperam existimatur, docere possumus.

Idem

Idem lib. de Stilo Historico.

Cæteri, quibus perennare, & ad nostram usque ætatem canescere contigit, ejus sunt notæ, ut ad eorum scripta, tamquam ad obruffam puritatis atque elegantiz Latinz, omnium posteriorum orationem exigere debeamus. Ii sunt Cæsar, Livius, Cornelius Nepos, Virgilius, Horatius, PROPERTIUS, Tibullus, & Viruvius.

Jacobus Pontanus L. 2. Institut. Poetic.

C. 25.

Ad antiquitatem merito rediguntur historiz atque fabulæ, quibus moderate utendum est: manu enim ferere oportet, non toto thylaco: secus est, quum inductione uti volumus: ibi quippe multas glomerari licet, imo vero oportet. Hoc in genere Tibullo præstat longe PROPERTIUS, in quo major est, quam in altero, poeticæ eruditionis supellex.

Caspar Barthius L. 9. Adversar. C. 10.

Dulciore eruditione & eruditore dulcedine nemo scriptor est tota Antiquitate ante PROPERTIUM, quem scriptorem quo magis rimaberis, eo magis amabis; quæ enim primo intuitu obscuriora videbuntur, ea si penetraveris, omnium videbuntur naturali quadam Venere gratiosissima. Ita autem te velim hunc Poetam exquirere, ut nulli tam parem credas, quam sibi met ipsi: quæ regula quum omnibus præcipuis scriptoribus sit generalis, primo tamen loco quadam quasi Genii alicujus singularitate huic convenire magis videtur quam ceteris.

Idem L. 32. C. 9.

Quod si & paucorum quidem sed maxime locupletium testium accessione juvati velimus, non deerunt etiam præstantissimi scriptores; qui nobiscum sentiant. Ingeniosissimus & limatissimus, etiam eruditissimus scriptor est PROPERTIUS, Græcarum elegantiarum sine pari gnarus & amator. At ille nascentem tum primum Æneidem non parem sed priorem Iliadi ponere non dubitat, velut Pæanem post victoriam Latii canens, dum exclamat:

Cedite Romani scriptores, cedite Graji.

Nescio quid majus nascitur Iliade.

Idem

Idem Animadv. ad Papin. L. 1. Silv. 2. v. 253.

Summa laus PROPERTIO data in Elego carmine, multorum iudicio. Verissime Plinius Cæcilius L. 9. Epist. 22. *præcipuum in Elegia, tersum, mollem, jucundum*, dixit. Addendum omnino a doctrina præconium; est enim simul his, eruditissimus scriptor: prorsus Tibullo non comparandus, qui mera & inornata simplicitas est, adeo tamen eandem, delicata, nitida, & amabilis, ut nec ipse is auctor ulli possit comparari, nedum PROPERTIO, qui aliarum Venerum est.

Idem ad L. 5. Silv. 1. v. 211.

Pompam talem, quam sibi tamen non possit, pulere describit amœnissimus Poeta, PROPERTIUS, L. 2. Eleg. 13.

Idem ad L. 3. Thebaid. v. 559.

Quatuor genera *divinationum* enumerantur a PROPERTIO L. 4. Eleg. 1. Qui liber ostendit quantus Poeta PROPERTIUS, quantus auctor, fuerit.

Hoc neque arenosum Libyci Jovis explicat antrum,

Aut sibi commissos fibra locuta deos.

Aut si quis motus cornicis senseris alas,

Umbræque nec magicis mortuus prædit aquis.

Quo loco doceri magnopere eupiamus quæ sint *magica* illæ *aquæ*, quibus cogatur umbra ventura aut occulta prodere. Sed dubitantibus commodè subvenit admirabilis memoriæ Exegetes Joannes Passeratius, sine cujus Commentariis non suadeam legendum illum suavissimum Poetam, licet infinitis adhuc locis inemaculatum.

Gerardus Joannes Vossius lib. de temporib. Poet. Latinor.

PROPERTIUS, patria UMBER, ut ipse scribit, æmulus Philææ Coi, & Callimachi Cyrenæi, unde & se Romanum vocat *Callimachum*. Conqueritur & se exeidisse agris paternis in divisione ea, quæ sub Triumviris facta militibus. Puella, quam Cynthiam vocat, vero nomine Hostia est dicta, ut ex Apulejo constat. Videtur autem fuisse filia Hostii, qui de bello Istrico scripserat, ut superius relatum.

Joan-

Joannes Isaacius Pomannus L. 2. Analeſt. C. 2.

Sed pauſo pauliſper a tragico hoc opere , & PROPERTIUM amatorem vatem interſero; ſed vatem , ita Muſæ me ament , doctum , diſertum , magnificum . Venuſtas vero in illo talis , ut eruditorum conſenſu non modo principem ſemper laudem meruerit , ſed ob profundum quoque literaturæ perpetuam admirationem .

Andreas Schottus L. 2. Obſervat. Human. C. 7.

Cynthia ſacundi carmen juvenile PROPERTI:

adeo elegans , & ſcitum , ut nihil eo venuſtius hoc in genere reperiri queat . Callimachum Græcum ut expreſſit , Euphorionem , alioſque non nullos ; ita illum ſimiliter alii expreſſere .

Philippus Carolus Animad, ad L. 2. Agellii C. 23.

Sicut piſtores oculis deſectis , ad floridos & vividos colores ſe aver- tunt : ita bene natis & literatis ingeniis lenitas gravium longarumque meditationum Plautus eſt , & Terentius , & Publius , & Horatius , & ſmaragdus poetarum PROPERTIUS .

Rolandus Mareſius L. 2. Epiſt. 6. poſt prolata Quintiliani verba .

Durum mihi quidem eſt , ab acris judicii Critico diſcedere , qui Tibullum videtur præſerre . Sed tamen in iis me eſſe fateor qui PROPERTIUM malint . Quamvis enim Tibullus mire ſit ſacundus , & elegans , Latinæ etiam proprietatis amantior , quam alter , qui ſæpe græciſſat , & in carmine exactior , & rotundior : tamen PROPERTIUS illum eruditione , & ingeni ſuavitate videtur ſuperare , blandus omnino & lenis in affectibus : in quibus etiam exprimendis nonnumquam , tamquam calidus amator , & amore deperditus , vehementior fuit .

Lucas Fruterius L. 1. Veriſimil. C. 14.

PROPERTIUM vere *Transmarinam Venerem* appellare poſſumus , quum propter varia in eo a Græcis tralata dicendi genera , tum etiam propter quaſdam & audaces & proprias ſibi phraſes , quas in alio poeta haud temere reperias .

Janus

Janus Pannonius, Episcopus Quinqueecclesiensis L. 2. Eleg. 2.

*Nemo adeo est amens, quin Umbros præferat agros
Omnibus Italia fertilitate locis.
Nec quoque gauderet se hac gente PROPERTIUS ortum,
Ni studio belli, ni foret apta togæ.*

Franciscus Varaffor lib. de Ludicra Disione.

Galli, qui duriusculæ putatur scripsisse, nihil pervenit ad nos, injuria & iniquitate temporum. Tibullum, ita ut erat accepimus, excultum atque expolitum. Est PROPERTIUS in manibus, & oris blandi poeta, & altioris spiritus, & fabulis creber, & imitatione Græcorum doctior.

*Olaus Borrichius Cogitation. de variis lingue Latine statibus,
in voce Vigilax.*

Quamquam Sidonium inter capite censos non existimemus numerandum, hic tamen non tam Sidonium, quam incorruptissimos Latine linguæ auctores PROPERTIUM & Columellam veneramus, vocis hujus patronos.

Olavius Ferrarius Epistola ad Franc. Sparaverium.

Erant quidem oculi mei amœnissimo Vicentinorum collium aspectu recreati, quos tam bacchata Lyxo juga, quam veterum magnificentiae decertantia civium prætoria nobilitant. Ibi quindecim dies opimo aucupio, &, ut cum Pindaro loquar, uvæ bullientis rore spumantibus pateris, sed præcipue PROPERTIANORUM carminum dulcedine, jucundissime exegi.

*Daniel Georgius Marboffus lib. de Patavinitate Liviana,
C. 12.*

PROPERTIUS UMBER inter principes aureæ ætatis poetas omnium suffragiis reponitur. Primus enim Italorum Elegiam Latio donavit. Blandi oris Ovidius illum vocat, & jure sodalitiis sibi junctum fatetur.

Tom. I.

f

Gio.

*Giovanni Vincenzo Gravina nel discorso delle
Antiche Favole.*

PROPERZIO ha novità d'espressione, fantasia pressochè lirica, ed è atto non meno alle cose grandi, che a gli amori: ma in Tibullo, per avventura, è naturalezza maggiore.

Joannes Albertus Fabricius in Bibliotheca Latina.

SEXTUS AURELIUS PROPERTIUS, UMBER, non minorem laudem scriptis elegis consecutus est, quam apud Græcos Callimachus, Couſve Philetas, quos æmulatum esse se ipse prædicat. Floruit paulo ante Ovidium. Exstant PROPERTII libri quatuor Elegiarum, lascivi passim, cæterum Tibullianis non concedentes lepore & elegantia, eruditione vero illos etiam anteverrentes. Editi sunt cum Tibullo & Catullo, ut ad utrumque horum monuimus. ... Novam vero eximiam hujus Poetæ editionem moliri in Belgio dicitur, qui omnes ejus Veneres imbibit, elegantissimus JANUS BROUKHUSIUS.

JANUS BROUKHUSIUS LECTORI

S. D.

SEX. PROPERTII quanta carminum fama apud veteres illos fuerit, quantaque ingenii ac sacundiae gloria, nemo hodie est paullo humanior qui ignoret. Et tamen, quod merito miremur, fato ille usus est adeo non favente, ut post discussas immanis barbariae tenebras, quum jam respirare paulatim inciperet Res Latina, inter illos sit numeratus, quorum, praeter nomen, nihil pervenire quiverit ad notitiam posteritatis. Certe jam diu post *Francisci Petrarcae*, atque etiam *Joannis Boccatii* ætatem, latuit, atque ignoratus est: neque in ora hominum ac manus pervenit nisi circa medium sæculi quinti decimi, invento in cella vinaria sub doliis antiquo ejus Elegiarum libro, literis corrosis ac longa vetustate collabentibus. Cujus rei historiam, ab *Joviano Pontano* acceptam, apud *Alexandrum Alexandrium* denarrat vir non vetusto clari sanguinis ordine, quam literarum laude nobilior, *Jacobus Sincerus Sannazarius*. Ex illa tempestate, uti quisque fuit doctissimus, ita maxime animum intendit ad Poetam nobilissimum non modo evolvendum, verum etiam intelligendum. Quod quum fieri non posset sine luculemæ rerum veterum ac sermonis Romani cognitione, obstarentque præterea librorum minus bene descriptorum errores & multi & magni; opera certatim data est ab hominibus literatis, quo & fabularum tenebræ commode illustrarentur, & ritus ac mores antiqui in luce clara spectandi proponerentur, & denique vera ac germana Poetæ scriptura, quoad ejus fieri posset, ex collatione veterum librorum constitueretur. In tam nobili palæstra quam quisque laudem promeruerit, non est meum definire hoc loco, aut pronuntiare. Et sane non erat desperandum de

PROPERTIO perſanando, quam diu res geſta eſt legitimis præſidiis, neque medicina ipſa modum exceſſit. Sed exorta eſt poſtmodum natio quædam crudelis atque immiſericors hominum acutulorum, qui ſe CRITICOS appellari volunt, quorum omnis induſtria in eo verſabatur, ut nullis non partibus ſcriptorum veterum, ſive ſanis atque integris, ſive adſectis ac languentibus ſcalpellum adhiberent, freti ſola acie ingenii. Horum ferum, horum ignem, ſæpe expertus eſt SEXTUS noſter haud perfunctorie, ſectus, uſus, laceratus membratim. Atque hæc iſti ſuo ſe periculo facere diſſitabant, neque aliam ſuperſeſſe medicinam ulceribus jam putreſcentibus. Tanta erat emendatorum copia, ut adfertore opus haberet, qui contra medicos adſeſſet ægrotanti. Me quidem certe, quum a prima adoleſcentia ſupra modum cepiſſet Propertianæ lectionis mirifica illa ſuavitas, tamen nihil ita vehementer deterruit ac variantis ſcripturæ in libris criticorum moles infinita: unde nihil aliud proficiebam, niſi ut quæ certa mihi prius fuiſſent, protinus evaderent incertiſſima. Atque adeo plus ſemel in eo fui, ut nihil foret propius, quam ut abjectis omnibus libris ejurarem ingratum legendi laborem. Sed tamen habitus eſt modus; & exorta aliquando occaſio non una, qua ſatiſfacerem animi cupiditati in perquirendis libris antiquis. Etenim quum ante annos aliquot poſt varias jaſtationes certior me ac tranquillior ſtatio excepiſſet, non putavi honeſtum otium ſomno aut deſidia tranſmittendum: potius deducendum quod reſtabat cum Muſis veteris ratiunculæ. Et ſucceſſit ſatis feliciter hoc ipſum quod animo cogitaram. nam apud Virum Clariſſimum, & longo amicitiz uſu mihi conjunctiſſimum, *Petrum Francium*, duos inveni codices PROPERTII in membrana exaratos, unde initium fieret inſtituendæ collationis. Horum alter ſcriptus eſt in Italia, litera non admodum antiqua, ſed tamen plana ac facili, forma (ut vocant) oſtava: alter vero ætatis non paullo majoris, quique facile annos ipſos quadringentos excedere videatur, notæ ſane bonæ, forma quarta, Italicæ & ipſe pro-

propaginis. Illos ego *nostros libros* vocare soleo. Habebam & variantis scripturæ excerpta de codice *Postbiano*, *Jani Lernutii* manu (ni fallor) enotata, donum Viri Celeberrimi ac literarum nostrarum principis *Joannis Georgii Gravii*, cujus ego amoris & plura debeo, & vero etiam majora. Neque reticere debet jucundissimum beneficium, quo me devincire dignatus est Vir disertissimus, ac literarum cultu insignis *Jacobus Gal-laus*. Quum enim istis temporibus apud nostræ reipublicæ Oratorem, cui erat a sacris, Lutetiæ degeret, usus est opportunitate urbis florentissimæ, atque adnitente Viro laudatissimo *Ægidio Menagio*, duos è Bibliotheca Regis Christianissimi libros in membrana calamo exaratos, curiosa diligentia contulit cum excusis ac vulgatis. Neque contentus opimo hujus laboris fructu, duos item alteros Bibliothecæ Colbertinæ eadem sedulitate evolutos, in usus meos, imo in publicos convertit. Et jam ego his prædiis munitus aliquid sperare cœperam de virgiliis PROPERTIO impendendis, quum ecce præter votorum meorum desiderium, magnum atque insperatum bonum obtulit fortuita felicitas. *Joannes enim Mensinga*, quo ego Viro, dum erat inter vivos, nihil umquam vidi candidius, humanius, officiosius, atque ad promovenda amicorum commoda paratius; is (inquam) *Joannes Mensinga* non ignarus mei consilii, ultro ad me pertulit librum scriptum, ex Bibliotheca Academiz Groningomlandicæ, in qua ipse cum laude summa florebat, depromptum. At vero, dii boni, quem librum! Erat is ipse, quem superiorum temporum critici *Postbianum* vocitarunt: is ipse, è quo tot insignes lectionum gemmas erutas in lucem publicam protulerunt *Janus Mellerus Palmerius*, & *Franciscus Modius*. quamquam ille per lasciviam ingenii, bonis paratis male est abusus: hic vero, si voluisset, plura poterat vidisse. Usus est hoc ipso libro & *Joannes Livinejus*, vir acri & recto judicio. Sed de ejus noris, in quibus tantum materiam rudem videmus futuro ædificio comparatam, eo mitius est sentiendum, quod sunt postumæ, atque

atque etiam plane imperfectæ . neque tamen nusquam profuerunt . Accedebant , aliquanto tempore post , excerpta libri manu scripti , quem cum aliis rei literariæ cimeliis reliquit Vir sæculorum memoria dignissimus *Olaus Borrichius* . Illa excerpta ad *Grævium* nostrum transmiserunt Viri Excellentissimi , *Paulus Vindingius* , & *Joannes Conradus Wolfenius* , hic Serenissimo Daniæ Regi a Bibliotheca , ille a consiliis . Quorum virorum præcellentem dignitatem summa exornat eruditio , eruditionem summa commendat humanitas . Nos vero utrique eas pro accepto beneficio gratias publice agimus , quas nos debere sentimus clarissimis utriusque virtutibus . Symbolæ quoque nonnihil contulit Vir Clarissimus *Theodorus Janfonius ab Almelovent* , Hardervicanæ Academix decus singulare , facta collatione editionis principis cum ea quam illustris *Scaliger* procuravit . Sæpenumero (nam & hoc dicendum erat) mihi profuit . vetus editio Veneta A. 1475 . quam re ipsa comperi , nihilo esse inferiorem manuscriptis . Hanc anno uno antecessit illa , qua usus est *Almelovenius* . Neutram harum vidisse magnum virum *Gerardum Joannem Vossium* ex eo liquet , quod in libris de Arte Grammatica semper tamquam omnium primam laudat illam , quæ prodiit Regii Lepidi A. 1481 . Habes , Lector , recensum copiarum nostrarum , unde natum nobis quidquid hoc est commentatiunculæ . Quam tu qua fronte sis accepturus , ego sane nescio ; quamquam nihil sinistri animus mihi auguratur . Si bonus es , & humani moris memor , cur ego metuum te ? Sin vero Attila quispiam de schola ; nihil te moror . Pessimum istud est mortaliū genus , atque implacabiliter contentiosum , quorum inimicitia nec morte ipsa finiuntur . Idcirco decretum est , non commoveri , si quis me quæret rufus . Verum enim vero bonum te esse plus multo expediet mihi , siquidem his chartis manum admoveere non recusabis . Itaque superest ut a bonitate tua prudentem veniam petam , si tres , quatuor conjecturæ meæ , illæ quidem non nimis infirmæ , sed tamen conjecturæ , nescio qua mea incuria , in ipsum textum irrepserunt .

Has

Has tu, si voles, quantocius ejicito: nam in notis legi, relicto tuo tibi judicio, satius fuisse arbitramur. Quæ a membranis venerunt, neque tu (sat scio) improbabis. Plura deprecari si velim, aut etiam longis abs te rationibus contendam ut tu ubique mecum facias, ridiculus sum. Uti in convivio, ita in lectione suus cuique gustus est: neque ut invitus probet, quæ probanda non putat, rogari quisquam debet. Vale.

L. B.

SEXTUS AURELIUS PROPERTIUS, Vates doctissimus, secundis Curis *Jani Broukhufii*, Viri eximii, & perpau-
cissimis, qui post renatas literas Musarum sacra coluere, Poetica laude inferioris, tibi, Lector Benevole, sese sistit emendatior ex codice, quem in auctione supellectilis Literariz Viri Amicissimi Davidis Hoogstratani mihi comparatum utilitati publicæ minime negare volui, id rogantibus Fratribus Westeniis, Typographis, si qui alii, optime de re Literaria meritis. Elegantissimæ adnotationes, quæ uberiores huic editioni accedunt, non in schedis jacebant, ut dispersa Sibyllæ folia, sed adeo nitide descriptæ erant, ut facile appareret, Virum omni laude majorem hæcæ novæ Editioni destinasse; in animo enim habebat manum iterum, neque perfunctorie, admoveere emendando Poetæ, quem faciebat maximi, & adeo feliciter Elegis suis expressit. Nihil dedimus nisi mere Broukhufianum; ad manum quidem erant observationes fratribus mei, & alia quibus Umbrium Callimachum, qui a pluribus legitur quam intelligitur, innumeris enim in locis pessime habitus est & laceratus, pristino nitore aliquomodo restituere possem. Sed neque temporis angustia hoc concedebant variis negotiis occupato, & non adeo videbantur hujus loci: Elegiam tamen, haud invenustam, Jo. Mensingæ, optimi Viri, hæc legi volui, quam certe non dignam credebam, quæ forte periret. Vale.

ELE-

SEX. AURELIUM PROPERTIUM,

emendatum, atque illustratum a Viro utraque
Pallade claro JANO BROUKHUSIO.

ERgone, Jane, tuo Vati, quem rite colebas,
Non aliter Clarius ceu foret ille deus,
Ergone felici Vates pro munere Vati
Munera cum mulso fenore plura refers?
Illo tuus Vates, primis tibi cultus ab annis,
Cynthia cui Veneres materiemque dedis,
Callimachus plectrum cui tradidit, osque disertum,
Clitumnus venam potus aquasque suas,
Clitumnus sacer amne suo, Rex tramitis Umbri,
Pegaseis mixtus ceu foret ille vadis.
Ille modos, numerosque suos & eburnea plectra,
Ille suas artes & dedit arma tibi.
Tu memor, aeterno pro munere, latus honores
Aeternos Vati dasque referisque tuo,
Dum pulchro sergis fœdas & corpore sordes,
Et tollis lima vindice mille notas;
Quas longæva dies, & iners alleverat ætas,
Barbara quas dederant arma, vagusque furor.
Hoc est cum sacris vera contendere palma
Vasibus, hoc primos demeruisse duces.
Lætus in amplexus Vates properaret amicos;
Elysia posses liber abire domo,
Officiumque tuum merito pensurus honore,
Te servatorem diceret ille suum;
Et restaretur multis de millibus unum
Aut aquasse suos, aut superasse modos.

Non

Non datur ulterius suppresso promere curas
 Iudice, nec secto nomine, Jane, legi.
 Non facit ad famam pudor hic laudemque perennem,
 Ulterius Fame non dare verba potes.
 Illa suum nomen, malis licet ipse latere,
 Jam pridem in populos, ora, diemque dedit.
 At labor hic Vati datus, officiumque supremum,
 Diffundet nomen, qua datur, usque tuum.
 Arria Pieridum myrtique, bederaque coronent,
 Cingat Hyanteas laurea multa fores.
 Jam sibi promittant sacra meliora Camena,
 Nec fastus metuant, ludibriumque dea,
 Cum Mars ipse suum per se refectur amorem,
 Et Vates habeant bellica castra Duces,
 Qui pulchras referant utroque ex pulvere palmas,
 Inque acie possint has meminisse deas.
 Fertur ut Alcant plectroque insignis et hasta,
 Et Vatis partes ac subiisse Ducis.
 BROUKHUIJ Vatum interpres, Phœbique sacerdos,
 Martis amor, Clarii fama superba chori;
 Hos si rite tuos virtus Mæuortia mores,
 Exemplumque colant ac tua sacra Duces,
 Accedet pretium Phœbo, doctisque Camenis,
 Vatis accedet vis nova, forsque prior.

JOH. MENSINGA.

S E X T I P R O P E R T I I

antiquum Caput.

E*Rgo hac illa boni facies veneranda PROPERTII'
 Illa oculis facies semper amanda meis?
 At non artificum ingenio, aut mortalibus ausis
 Facta hæc effigies: munus opusque deûm est.
 Sive Amor hanc, sive alma Venus, seu docta Minerva
 Rarum a Vulcano pignus amoris habent.
 Qua super, ut quondam de malo, (ita dicitur Apollo)
 Certavere diu Cypria, Pallas, Amor.
 At modus est pugne impositus Jove iudice tandem,
 Si rarum hoc vates Fuscus haberet opus.
 Adfensere igitur: neque enim in mortalibus ullus,
 Cui tantum adspirent Cypria, Pallas, Amor.*

G U I D I P O S T U M I.

P*Allida quod nimium male finxeris ora PROPERTII,
 Ne precor artificem carpere: talis eram.
 Finxit enim dura marentem facta puella;
 Aruerat sanguis, fugerat ore color.
 Hæc ego marmoreos sumpsi de Gorgone vultus:
 ius eram vivus, mortuus hujus ero.
 Ujus abest vita tantum: verum hunc quoque & olim;
 Alterius vivens pectore, non habui.*

C A S P A R B A R T H I U S

Animadv. ad Papin. L. 6. Theb. v. 6.

IStud de *Deo* primi vidimus, quamvis infinitis doctis viris examinata hæc sint: quorum sententias sane docte judicat Matthæus Raderus; cujus doctissimis & accuratis Commentariis in Martialem, utinam similes in omnes Poetas haberemus. Ineptiunt hodie qui sine doctorum hominum celestis sententiis, iisque censitis, tale quid scribere moliuntur: non enim fieri potest, quin ex pluribus unus aliquis, quocumque etiam Apolline doctus, plura quam ex sua industria discat; & præterea necesse erit incurrat cogitationes & observationes aliorum, aliquando totas, aliquando partitim. Unde suspicionem malignitatis minime eximet prioribus scriptoribus, sua, ut fit ubique in his literis, quæ prorsus, nisi singulari ingenio præditis, ridicule tractantur, tenerrime diligentibus.

VARIÆ LECTIONES

I N

P R O P E R T I O

Ex duobus Mss. Codd. altero chartaceo Viri Cl. & humanissimi, JOANNIS CHRYSOSTOMI TROMBELLII Bononiensis, Abbatis Canon. Regular. Congregationis Rhenanæ Sancti Salvatoris; in 4.: altero membranaceo Guarneriano Bibliothecæ Sancti Danielis, in folio; cujus diversas lectiones JOANNI ANTONIO VULPIO misit Utino, Vir doctus & amicus, DOMINICUS ONGARUS.

*Littera B. significat priorem Codicem; G. vera
posteriorem.*

Propertii Aurelii Navi hâc incipit, G.

Lib. I. Eleg. I.

- v. 13. Ille etiam *psilli*, B. G.
17. *nonnullas*, B.
24. *cyralinis*, B. G.
25. *Ex vos*, G.
30. *nevis*, G.

Lib. I. Eleg. II.

- v. 7. *non ulla tunc est medicina figura*, B. G.
9. *quos summittas*, B. G.
13. *persuadeas*, B.
26. *tsaire*, B.
29. *Non phrigium*, G.
20. *Adulter*, G.
25. *ne fin tibi vilior*, B. G.
29. *unica — gratia dilis*, G.

Lib. I. Eleg. III.

- v. 17. *daxit suspiria*, G.
28. *vario c. auspicio*, G.
29. *Ne qua fâci*, G.
31. *præcurrat lana*, B.

36. *expulit e foribus*, G.
43. *leviter m. deferta*, B. *deferta leguatur*, G.
44. *extremo — in amove*, B.
45. *lassum sopor impulit*, B.

Lib. I. Eleg. IV.

- v. 16. *fallis utrumque*, G.
21. *Deferet. heu nullo*, G. *nullo lamine*, B.

Lib. I. Eleg. V.

- v. 8. *non flet*, B. G.
9. *tuis non est contraria noxâs*, B.
10. *Quod si forte risit*, G.
20. *recelsum quid sit a. domum*, B.

Lib. I. Eleg. VI.

- v. 13. *nonnunquam*, G.
31. *que tendit Ionia*, seu *que*, B.
32. *Lidi padoli*, G.

Lib. I. Eleg. VII.

- v. 18. *ruioleste*, B, G.
23. *Tum me*, G.

Lib.

Lib. I. Eleg. VIII.

- v. 7. *falcire riuos*, B.
 11. *Nec tibi*, B. G.
 15. *patiatur herosa*, G. in marg. codicis, in *hera*.
 19. *Utres felici* -- *remo*, B. *provesta*, G.
 22. *ruo lanius*, B.
 25. *Thracis licet hoc confidat in oris*, B. Et dicam atracis licet *hoc*, G.
 43. *Nam mihi*, B.
 45. *subducit*, G.

Lib. I. Eleg. IX.

- v. 4. *guarvir* imperat, B.
 11. *Plus in amore . . . numerini* -- *bonari*, G. *numerini*, etiam editio princeps A. 1472.
 In cod. Bononiensi lacuna est ubi alii legunt *Mimnermi*.
 14. *Et cane* -- *al. cave*, G.
 15. *Quid si non efficit*, G.
 27. *subducere ocellos*, G.
 29. *donec ueniat*, G.
 30. *ausuge blanditias*, B.
 33. *creata fatiri*, B.
 34. *in amore tenet*, B. G.

Lib. I. Eleg. X.

- v. 11. *concedere nobis*, B. G.
 20. *nonnihil eger amor*, B.
 28. *Hoc magis efficit*, G.

Lib. I. Eleg. XI.

- v. 4. *Proxima Misenis aquora*, B.
 5. *abducere noctes*, B.
 6. *Et quis*, B.
 11. *Equis immoritur* -- *al. extremo*, G.
 21. *An mihi non maior*, B.
 An mihi non maior *carum*, -- *al. cura*, G.
 28. *dabunt*, B.
 29. *Littora que fuerant*, G.
 30. *Ah pereant, &c.* Hunc versum sequitur uno contextu in cod. Guarn. Elegia quæ in vulgatis duodecima est.

Lib. I. Eleg. XII.

- v. 7. *Olus paruas* *gram*, B.

15. *Fleat qui potuit*, B.
 19. *Me neque amare aliam*, B.
 20. *ab hac discedere*, G.

Lib. I. Eleg. XIII.

- v. 5. *Quam tibi*, B.
 6. *amore uiam*, G.
 7. *terras pallefcere tuas*, B.
 9. *contemni* *poma doloris*, B.
 16. *Et flere in lectis*, B. G.
 19. *deducere*, B.
 27. *festos*, B.
 29. *quæque sic Iova digna*, B.
 34. *Utrea*, G.
 36. *Et quæcumque uoles*, B.

Lib. I. Eleg. XIV.

- v. 2. *mentis* -- *opere*, B.
 24. *vel alcinoi*, B. G.

Lib. I. Eleg. XV.

- v. 7. *pectus variare*, B.
 26. *parce mouere*, B.
 30. *Annus ut inuerset*, B.

Lib. I. Eleg. XVI.

- v. 3. *celebrabant*, B.
 5. *saucia curis*, B.
 8. *Semper & exclusis*, B. G. -- *signa tenera*, G. -- *al. iacere*,
 18. *jam daria*, B.
 22. *Turpis & in tepido lumine*, G.
 23. *fidera plena*, B. G.
 26. *Respondens*, B. *Respondas*, G.
 32. *Et mea*, B.
 38. *Quæ solet irato dicere sua loco*, B.
 45. *Hæc uelle*, B.
 48. *deserit inuidia*, B. G.

Lib. I. Eleg. XVII.

- v. 3. *Nec mihi Caliope*, G.
 15. *Nonne fuit leuius*, B. & sic editio princeps.
 19. *supellectili*, B. G.
 26. *Solvite vela nostro*, G.
 27. *Si quando nostras*, B.

Lib. I. Eleg. XVIII.

- v. 18. *Et nonnulla*, B.

XLVI PROLEGOMENA.

20. pinus amica, B.
22. uoluit — corticibus, B.
30. possunt narrare puella, B.
31. resonant mihi, G.

Lib. I. Eleg. XIX.

- v. 5. Non adeo leviter unus puer suis, G. —
al. uoluit.
7. conjuga heres, B.
10. Theophilus, G.
16. hoc ita iusta suat, B.
22. e nostro pulvere, B.

Lib. I. Eleg. XX.

- v. 4. nimis dixerat, B.
Minus dixerat, G.
5. non infra spem, G.
7. Hunc tu, B.
8. cineris, G.
11. cupidus rapinas, G. — recte.
12. Antonius — adiciat, B. G.
13. Nec tibi sunt duri montes, nec frigidus
fax, B.
Ne tibi sunt duri, G.
19. seducitur, B. subducitur, G. — al.
seducitur.
32. ibat amandis hinc, B.
33. Hic erat argenti phaga, G.
34. uymphis rhiniasum, B.
46. deferre choros, B.

In cod. Guarn. huic Elegiae adjun-
cta est quae proxime sequitur.

Lib. I. Eleg. XXI.

- v. 4. Pax — maxima, G. — al. proxima.
5. Ut — possint, B.
6. Nec foror esse, B. G.
8. ignotas — minas, G. — al. manus.

Lib. I. Eleg. XXII.

- v. 3. sunt nota sepulcra, B.

Propertii Avelii Nante liber secundus
ad Metamorphoseos incipit feliciter, G.

Lib. II. Eleg. I.

- v. 5. Sive illam eboie f. l. ergis, B.
10. Miramur — ut premis, G.
14. Tum vero, G.

24. Cimbrorumque manus, B.
27. civilia bella Philippos, B.
31. Aut canerem Cyprum, G.
35. Et mea Musa — concenteris, G.
45. versantes pecunia, B. G.
53. pereundum sanguine, G.

Lib. II. Eleg. II.

- v. 11. Mercurio fasit, B. in marg. qualis.
12. Virgineum primo, G.
13. Caduca etiam divae, G.
14. tuncat ponere, B. G.
16. vatis agit, G.

Lib. II. Eleg. III.

- v. 19. Aeolio quoque tentat, B.
20. Pax agrippem, B.
22. Carmina qua quivis, B. Carminaque
Lyrinet, G.
24. sternit omen, G.
25. contulerint, B. G.
30. occumbens, B. occumbens, G.
31. nobis humana cubilia, B.
38. tu quia letur eras, B.
47. detestatur acatra, B.
53. Pbero formosa, G.

Lib. II. Eleg. IV.

- v. 8. Non per Medea, B. per media, G.
9. Quippe ibi, G.
17. amet ille, G.

Lib. II. Eleg. V.

- v. 12. nubes vertitur esse, B.
21. tibi perjura, B.

Lib. II. Eleg. VI.

- v. 2. Ad cunos jacuit — pedes, G.
5. voluit componere thebas, B.
8. qui tibi iura servas, G.
9. Me juvenum pilla facit, G.
11. Me laetis si multa tibi dabis o. m.
B. Me laetis, G.
23. lectus Ulixis, B. Hæc est vetus &
proba hujus nominis scriptura.
24. feri femina l. a. B.
28. turpia iussa, B.
34. Tum paries, G.
41. Nos uxor nunquam, B. G.

Lib.

Lib. II. Eleg. VII.

- v. 1. *stemus* uterque, B. G.
 8. *perdere* mors, B. *perdere morte*, G.
 9. *Aut* ego, G.
 10. *velis* prodita, G.
 13. unde mihi, &c. In Guarneriano incipit hic alia Elegia.
 15. Quod si *vera* mea, G.

Lib. II. Eleg. VIII.

- v. 4. *sequitur* hostis, G. -- al. *levius*
 8. *hec* in amore rota est.
Possit hunc versum in codicis Guarneriano nulla esse lacuna.
 25. Sed non *efficit*, B. G.

Lib. II. Eleg. IX.

- v. 1. Sed *forte* & in hora, B. G.
 12. *Propositum* *Amoris*, B.
 13. corpus *schilli*, B.
 15. *Quem* tibi, G.
 16. viduo -- *vixit*, B.
 17. *coctis* -- natis, B. G.
 39. mihi solvite *curam*, B. in marg. *vitam*.
 45. *ponat* vestigia, B.

Lib. II. Eleg. X.

- v. 14. se *summissi*, G.
 26. *parvas* flumines, B.

Lib. II. Eleg. XI.

- v. 2. *Lacer* qui -- *femina* *ponat* humo, B.

Lib. II. Eleg. XII.

- v. 3. *Is* primum -- *amantem*, G.
 9. *curat* -- *flagittis*, B.
 15. & nostro quoniam de pectore, B.
 17. Quod tibi iucundum est, G.
 18. Si *puer* est, B. G.
 19. isto *potius*, G.
 23. *Qui* caput, G.
 24. Et *canat*, G.

Lib. II. Eleg. XIII.

- v. 1. *armatus* *betrusca*, B. *strusca*, G. -- al. *rota*.

25. *Sat* mea *fit* magna, B. G.
 27. *nodum* pectus lacerata, B.
 37. Non minus, G.
 39. *venias* ad fata, B.
 41. *adversis* conscia terra, B.
 47. *minuisti* *fallo*, B.
Quis tam -- *meministi*, G.
 49. vidisset corpus *humari*, B.
 53. *adentem*, B.
 55. *iacuisti* paludibus, G.

Lib. II. Eleg. XIV.

- v. 1. *alsa* L. opes, B.
 5. Nec sic Elestra *suum* saluum aspexit, G.
 8. *Dadatum* -- iter, B.
 17. Ante pedes *cacer*, B.
 26. sub nostro *carminis* *monum* erit, G.
 29. *veniet* -- navis, B.

Lib. II. Eleg. XV.

- v. 1. *Ab* me *salicem*, o nox, G.
 4. *submerso* lumine, B.
 17. *vestita* *cubaret*, B.
 27. *vinella* -- columba, B.
 35. *transferre* *doleret*, B.
 39. Si dabit *her* multas, B.
 41. si cunctis *emperant*, G.
 43. Non ferrum cradeis, neque esset bellica navis, B. recte; & sic *Bruckhusius*.
 44. *adriacum* -- *mare*, G. *verteret* ossa, B.
 47. *Nec* certe, G.
 49. dum *litum* est, fructum, B.
 53. *magnum* *speramus*, B. G.

Lib. II. Eleg. XVI.

- v. 25. Non quia *peccarim*, G.
 27. *exclusi* -- lumbis, B. G.
 31. *nescit* *abire*, G. -- al. *abesse*
 35. *ni* forte, B.
 39. *Nunc* infamit, G.
 49. *Vidistis* toto, G.
 52. *ira* *cadet*, B.
 55. *Non* tibi *fit* tanti, B.

Lib. II. Eleg. XVII.

- v. 1. *promissis* *fallere*, G. -- al. *ducere*
 15. *Nec* licet, B.
 18. *quum* *in* *me* B. G.

Lib.

XLVIII PROLEGOMENA.

Lib. II. Eleg. XVIII.

- v. 5. *utras meos caueat*, B.
 7. *An*, non, G.
 9. *fovit in nudis*, G.
 10. *Quam prius aduincet*, G.
 19. *Et tu etiam*, G.
 21. *Quid ego*, G.
 24. *extremo* -- nitore, B. *hosterns*, G. --
 al. *externo*
 25. *recte figura*, G. -- al. *recte*
 33. *Quin tibi*, B.
 35. *Iste tuus*, B, G.

Lib. II. Eleg. XIX.

- v. 1. *At si me invito*, G.
 4. *non sine esse probam*, G.
 14. *terrui ante focos*, B.
 19. *reddere pui*, B.
 20. *moerere canes*, B. G.
 27. *Non tamen &*, B. *capere leones*, G.
 24. *strido* -- calamo, B.

Lib. II. Eleg. XX.

- v. 1. *tristis es andromacha*, B.
 4. *Quid quæris*, B.
 7. *Niobe* -- *superba*, G.
 8. *defuit* & *sphæla*, G.
 10. *dammus condita membra deos*, B.
membra nuda, G. -- al. *domo*,
 19. *Quid si nec nomen*, G.

Lib. II. Eleg. XXI.

- v. 6. *credula turba jaces*, G.
 12. *Ejecta est tenuis namque creufa das*
mo, B. G.

Lib. II. Eleg. XXII.

Ad Herem Demophontem, G.

- v. 1. *Scia heremi*, B.
 4. *O nimis exitio nata theatra meo*,
 B. G.
 5. *deducit*, B.
 6. *initit*, B.
 25. *requieuerit arctos*, G.
 27. *ad flumina*, G.
 41. *navim*, B. G.
 43. *Si uenit dura*, B.
 44. *Quid iuvat & nullo pondere verba*

lecte, B. *Quid iuvat & nullo ponere verba loco?* G.

48. *Et recipi que nunc uouerit ille uetat*, B. *Quem recipi que non*, G.

Lib. II. Eleg. XXIII.

- v. 7. *fugienda semita quei sit*, G.
 4. *promissa* -- verba, B. G.
 10. *in munda* -- *cafa*, G. -- al. *nuda*
 17. *garrula quod te*, B.

Lib. II. Eleg. XXIV.

- v. 1. *si jam toto*, B. G.
 3. *aspergat tempora sudor*, B.
 10. *non tibi causa levis*, B.
 15. *dispensia se me*, B.
Ha peream --- *dispensia se me*, G.
 17. *gaudere uidebat*, G. -- al. *iubebat*
 31. *Qui nunc in tumidum*, B. *Qui nunc se in tumidum*, G.

36. *heu heu*, B.
 37. *Certus eras heu heu*, B.
 38. *quamvis nauita*, B. G.
 41. *Credes sed multos*, B.
 47. *funxit amorem*, G.
 51. *Hi tibi nos erimus*, B.
 52. *perire nuda*, B. G.

Lib. II. Eleg. XXV.

- v. 2. *sape urni*, B.
 12. *Sepsi Persile*, B. *sape Persille*, G.
 15. *obfusa teritur*, B. *obfusa tegitur*, G.
 46. *vulneris una via*, B.

Lib. II. Eleg. XXVI.

- v. 10. *iam dea*, B. G.
 23. *Non uis*, G.
 39. *casit Argo*, B. G.
 50. *urna profudit*, B. G.
 53. *& nobis murefecit Scylla*, B.

Lib. II. Eleg. XXVII.

- v. 10. *Ne subeant*, G.

Lib. II. Eleg. XXVIII.

- v. 5. *non tam ardoris*, *non crimina*, B.
 8. *Quicquid iuratur*, B. G.
 11. *contentia tibi*, G.

15. *mibi vexatæ*, G.
16. *venis mollior hora*, B.
16. *ipsa sepulturæ*, B.
17. *quo se*, G.
17. *discedere calo*, B.
18. *passione*, G.
17. aut cuiquam fortuna perennis, B.

Lib. II. Eleg. XXIX.

- v. 1. *nocte gravare*, G.
31. *Quo tu matutinus*, G.

Lib. II. Eleg. XXX.

- v. 12. *Si modo presentis*, G. (*ita semper huiusmodi casus accusativus effert hic cetera*) -- *videat ille*, G.
15. *crenentur legibus*, G.
16. *tibi docta fenes*, G.
18. *pollidens ora tumor*, B.
21. *Spargere* *et alterna*, B. G.
21. *præmia digna*, G.
25. *licet modo* -- *secum*, G.
26. *Rexido mulcotis*, B.
29. *Ut Semula est combustas*, B.
34. *non nescit*, G.
36. *rupibus ingenuit*, G.

Lib. II. Eleg. XXXI.

- v. 3. *Tanta erat in speciem*, B. G.
6. *carmen habere*, G.
8. *invida signa*, G.
11. *Et qua folis erat*, B. *Et qua folis erat*, G.
- In Guarneriano cod. sequitur eodem contextu, *Qui videt, ite peccat*, G. -- *qui te non viderit*, G.

Lib. II. Eleg. XXXII.

- v. 4. *mœnia lathroni*, G.
5. *Cur vatem herculeum*, G.
6. *te via dicit ante*, G.
12. *auleis* -- *atque*, G. (*fortasse atque*)
14. *platanis* -- *serpentinae*, B.
16. *viva reducta domum est*, B.
40. *naica dona*, B.
61. *aque* *et imitata latinæ*, G.

Lib. II. Eleg. XXXIII.

- v. 5. *Que clau tam cupidos*, G.
- Tota. I.

13. *At quoniam*, B.
35. *nihil est mutata*, B.
- Me miserum multo non est mutata* I. G.
37. *perpendens*, B. *demissa* -- *serta*, G.
- In Guarneriano cod. sequitur eodem contextu, *Cur quisquam*, &c.

Lib. II. Eleg. XXXIV.

- v. 1. *Quæ faciem quisquam*, B.
9. *perde eorum Tangere*, B. G.
17. *Te lesse solum*, *se lesse deprecor* u. B.
31. *multa memorem*, B. G.
32. *Et non inhæsit*, G.
35. *in phrigio*, G.
39. *Non amphiatra profant tibi f. q. B.*
- Non amphiatra profant tibi lesse q. G.*
47. *gravis taurus*, B.
49. *Hæc tu tam duros parte*, G.
50. *domandus eris*, G.
53. *Nec sic* -- *esseueris undas*, G.
59. *esternis* -- *corollis*, B.
61. *Actia Firgilis*, G.
69. *mala postulat*, B. G.
72. *ipsa canat*, G.
78. *herba iugo*, G.
83. *aut sim minor*, B. G.
84. *esser*, *olor*, B.
85. *laudabat* -- *Varro*, G.
86. *maxima cura*, G.
88. *Lesbia quin ipsa*, G.
94. *Hos inter me si*, B.

Explicit liber secundus Propertii Aurelii Mævanientis. ita Guar. cod.

Propertii Aurelii Mævanientis L. III. G.

Lib. III. Eleg. I.

- v. 5. *carmen tenuissis*, B. G.
 6. *quævis* -- *aque*, G.
 21. *quod vivo detraxerat*, G.
 23. *reddet ante*, G.
 25. *equo pugnat abiectione nosceret æther*, B. *ab regno nosceret*, G.
 26. *Fluminaque* -- *communiunt*, G.
 36. *auguror ipse*, B. G.
 37. *Ne mea contenta*, G. (*pro contenta* scilicet, ut scribebant veteres.)
 40. *insolita* -- *sono*, B.
 - In codice Guarnerii post hoc distichum sequitur eodem contextu, *Orpheus dictumisse seras*, &c.
- Lib.

P R O L E G O M E N A .

Lib. III. Eleg. II.

- v. 2. Flumina -- detinuisse, G.
 13. Et Musæ comites, B.
 15. Fortupata meo si qua est cantata l.
 G. -- al. celebrata
 16. formæ tot numerata tunc G.
 10. vocat, G.
 21. subducit honores B.
 22. p. victa ruina, B.
 23. At non ingenuum, G.

Lib. III. Eleg. III.

- v. 9. Viresque moras, G. sic auferret aues
 dixit Noster Eleg. 3. lib. 4.
 11. Annibalemque clacres, G.
 33. Diversique -- sortita rura, G.
 36. et ille -- utraque refert, G.
 41. præcænis classica, B. G.
 45. sevo p. sanguine, B.

Lib. III. Eleg. IV.

- v. 9. Omnia fausta, B. Omnis fausta, G.
 clademque piæte, B. classisque pia-
 te, G.
 13. ineratæ Cæsaris ætas, B. G.
 14. At vulgi, B.
 19. Ipsa tuam serva prolem Venus,
 B. G.
 22. Ne fat erit, B. G. Hic definit hæc
 Elegia in B. & G.

Lib. III. Eleg. V.

- v. 6. ira paro classis, G.
 8. parum caute, B. G.
 11. vento iactamur, B. G.
 18. quæ venit æta die, B.
 21. Me iuvet & multo, B.
 24. Sparferit & nigras, B.
 Sparferit insignes, G.
 29. sperant cuncti, G.
 32. cur bibit argus, B. cur bibit ar-
 cus, G.
 34. Solis & accendit, G.

Lib. III. Eleg. VI.

- v. 5. sine vanis, B.
 9. Sicut eam, B. G.
 12. Nulla gemma, B. G.

10. Ille potest -- miserum, G.
 40. Jurabo his sex, G.

Lib. III. Eleg. VII.

- v. 5. Tu Partum Carpathios, G.
 12. omne mare est, G.
 22. pona minantis aque, B. Quæ notat
 arginæ, G.
 47. Non tulit hunc Partus, G.
 48. Et duro teneras, &c. Post hunc vero
 sum codex Guern. caret lacuna.
 49. Sed chis calamo, B. chis calamo aut
 arictis crebrimbo, G.
 50. Et fultum, B. G.
 60. in freta longe, G.
 61. scopulis inhyer, B.
 63. evocat ætus, B.
 66. voxque dieque, B.
 ultimæque Parto voxque, G.
 68. tracta dolore, B.
 69. Vos decuit lapsu, G.

Lib. III. Eleg. VIII.

- v. 13. circa se stipat, B. G.
 14. Menas & æta, G.
 16. Seu miserum, G.
 21. humilis -- collo, B. ita coniciebat
 Nic. Heinsius.
 27. Odi ego quæ, B. G.
 28. in iratum pallidus, B.
 29. grata per arma, B. quæ grata, G.
 37. audisti retia, B. G.
 40. Offensam illa mihi, G.

Lib. III. Eleg. IX.

- v. 8. Flamma nec ex æquo, G.
 10. Exstis calamus, G.
 11. In Veneris tabulam summam ricti, G.
 12. parva v. arte locum, B.
 16. Praxitelem propria vindicat urbe la-
 pis, G.
 42. palladia -- artis, B. artis apus, G.
 44. dure poeta, B. G.
 45. Huc current pueros, huc current f.
 puellas, B. Huc current pueros --
 current -- puellas, G.

Lib. III. Eleg. X.

- v. 6. unda minax, B. lesio admodum ele-
 gans, & ut videtur, vera.
 8. Et

8. Et Nisbet — ipse fuit, G.
10. *Laferis* & tota, G.
32. *ter se* pergamus, G.

Lib. III. Eleg. XI.

- v. 5. *Venturam* — *mortem*, G.
12. *Aufa* — *appugnans*, G.
14. *inestis* dansum, G.
23. *miss* per membra curus, B. G.
27. raptem in crimine, B.
40. *edafis* nota, B.
49. Si *mi capiendū* fuit, B. Sed *mulier* patienda, G.
57. toto quæ præsidet orbi, B.
58. in *ore* minas, G.
65. Hæc dii *condiderunt*, G.

Lib. III. Eleg. XII.

- v. 10. Hæc *utramque* virtus, G.
17. Quid *faciat*, B.
28. *alcernas* — *aquas*, G.
29. *Lampathia* *sciticia*, G.
30. *filia Lampathia*, G.
35. *loto* renovasse, B.
37. Hæc frustra, G.

Lib. III. Eleg. XIII.

- v. 2. Et *Fonstem* exhausta, G.
10. *Icariste*, G.
12. Hæc genus, G.
16. *Divitum* *quorum*, G.
17. Illis *amant* *erant*, B.
25. *Mistlem* *blanditiis*, B.
35. *Atque* *kinati* *pellis*, G.
37. *lentas* — *umbra*, B.
39. *Corniger* *agor* *dei*, G.
41. *vestris* — *focis*, B.
51. *Torrida* — *limina*, G.
53. *aurigena* — *vertice*, B. G.
53. *diras* *nives*, B.
54. *parnasus*, B.
55. Et *scelus*, G.

Lib. III. Eleg. XIV.

- v. 3. non infames — *laudet*, G.
5. *velocis* — *salus*, B.
12. *præstis* *are* *caput*, G.
14. *Termodonticis*, G.
17. & *Castor* *habent*, B. G.
27. *Nec* *tyrim*, G.

28. *odoratæ* — *domi*, B.
31. *Nec* *quæ* *sint* *facies*, B. *Nec* *quæ* *sit* *facies*, G.
33. Si *iure* *fores* *pugnat* *inimico*, G.

Lib. III. Eleg. XV.

- v. 3. *protesta* *pudor* *est* *velatus* *amicus*, B.
7. *Tertius* *aut* *multo* — *distur* *annus*, G.
14. *immittens* *fons* *in* *ora*, B.
19. *numquam* *succurris*, B.
21. Si *deus* *est* — *tuam* *servare* *p.* *G.*
22. *hæc* — *vitta*, G.
33. *Littore* *sit* *tacito*, G.
46. *Te* *solum* *ex* *lignis*, G.

Lib. III. Eleg. XVI.

- v. 4. *nympha* *aniens*, B.
9. *Peccarum* *femel*, G. *sum* *passus*, B.
12. *scilicet* *ire*, G.
16. *amor* *peritulis*, G.
29. *tumulus* *vallatus*, G.

Lib. III. Eleg. XVII.

- v. 2. Da *mibi* *paccato*, G. — *al. hæc* *hæc*
12. *animo* *veriat* *utroque* *meo*, B.

Lib. III. Eleg. XVIII.

- v. 1. *Clauder* *ab* *umbroso*, B.
2. *Humida* *bajaram* *signa*, B.
6. *incensura*, B.
9. *Bis* *pressus*, G.
25. *effuse* *se* *condat*, B.
27. *Nereæ* *non* *facies*, G.

Lib. III. Eleg. XIX.

- v. 2. *imperat* *ista*, B. *imperat* *illa*, G.
9. *reprehendere* *curfus*, B. *in* *marg.* *com-*
piscare
12. *abigne* — *bovi*, B. G.

Lib. III. Eleg. XX.

- v. 4. *Tantus* *in* *lacrimis*, B.
6. *Fortit* *ille* *alis*, G. *amore* *tenet*, B. G.
23. *Tu* *quoque*, *qui* *etc.* *G.*
11. *Nox* *mibi* *prima*, *etc.* *G.* *ordine* *pro-*
posere
27. *vident* *sermonibus*, B. G.
23.

23. solvit nos, G.
 24. omnia prima, B. G.
 25. Ergo qui possit, G.

Lib. III. Eleg. XXI.

- v. 7. *sape negaris*, G.
 8. dormit amicus, B. G.
 11. in agros, B.
 14. secunders iter, B.
 22. arcet utrumque mare, B.
 32. tacito — sinu, B.

Lib. III. Eleg. XXII.

- v. 1. placuit tibi circiter, B.
 4. qua via, B.
 15. Si qua erige, B.
 23. Hic anio tiberine, G.
 27. lambuntur ventre, G.
 29. nec fuit unda, G.
 32. matre movente, B. G.
 35. non valuit, G.
 36. dedecorare bovi, G.
 37. Arboreaſque cruces ſanis non, G.
 38. Saxaque curvant, G.

Lib. III. Eleg. XXIII.

- v. 13. At tibi nescio quæ, G.
 15. Aut dixit venies hodie cessavimus ima, G.
 17. dolans reperit, B.
 20. dicit — ephemeridas, G.
 22. ſigna retenta, G.

Lib. III. Eleg. XXIV.

- v. 6. eſſe putaret, G. — al. ſepe
 19. ſi qua deſt, G. in ſacraria dono, B.
 20. Encidant, B.

Lib. III. Eleg. XXV.

- v. 1. Viſus eram, G.
 8. non finis ire, B. G.
 13. tum cupio, B.
 15. inque vices, G.
 17. Haſ tibi ſocialis, G.

Lib. IV. Eleg. I.

- v. 1. quam maxima roma eſt, B.
 2. ancon, B.

4. concubere bores, B.
 5. Fiſtibus crevere ſuit, G.
 10. Qualis nunc curto, G. — al. curro
 19. poſuit pratoria lygmon, B. ligmon, G.
 37. lucereſque. ſoleni, G.
 33. minus urbe viola, B. G.
 36. At ubi fidenas longe eris iſto vias, B. longe erat iſte via, G.
 38. non potui eſſe lupam, G.
 40. Ben quali veſto eſt, G.
 41. tunc omnis, B. G.
 43. Tam pater, B. Tum pater — crepi-
 dus, G.
 44. verere ſiſſima, G.
 52. Longevi ad priami, B.
 57. ceter diſponere, B. G.
 65. Scandentes ſi quis cernit, B. G.
 68. Omnia & incaptis, G.
 71. vaga dicere verba proſperit, B. di-
 cere ſata, G.
 72. a deſtro — colo, G.
 73. Acerſe lacrymis cantat, B. Acerſe
 lacrymis cantat, G.
 74. Poſcit ab, B. G.
 77. Me creat — Crept, G.
 78. Hecan, G.
 79. Dii mihi ſunt teſtes non deſpectuſ
 propinquos, G.
 91. ſua ſis referre, G.
 94. Hec ſibi prolapſo, G.
 96. ſigna cruenta, G.
 101. Junonis facite votum, G.
 103. Hoc neque — libum, G.
 104. Aut ubi commiſſos, G.
 105. ſenſerat alas, G.
 106. Umbra neque magicis, B.
 107. veruſque per aſtra, G.
 117. Viſtor a bilicæ, G.
 119. deſcet, B. deſcet, G.
 123. Quin nebulosa, G.
 125. Scandemia, aſte, B. conſurgit, G.
 131. bulla — dimiſſa eſt, B.
 137. patiari ſub armis, B. G.
 140. Eludit palmas B. G.
 141. Et bene conſpectum currit, G. diſſenſu-
 rit uncum, B. G.
 142. Nihil erit noſtro te præmet anſa, G.
 146. prima ſat eſt, G.

Lib. IV. Eleg. II.

- v. 4. Poſſuſus — focos, B.
 5. Nec me turba, G.

21. *fructus percipimus*, B.
25. *autumnalia poma*, G.
28. *Cum prius*, G.
22. *In quocunque*, G.
28. *Corbis in imposito*, B. G.
30. *vina subisse*, G.
35. *& etus*, G.
41. *maxima cura*, G.
50. *tusius uxorina vicus habet*, G.
51. *licamedius*, G.
58. *ultima creta*, B. *ultima certa*, G.
63. *tam docilis -- in usus*, G.

Lib. IV. Eleg. III.

Epistola Arctifusa ad Licetrem, G.

- v. 8. *Tu modo munius*, G.
11. *& pacata mihi noctes*, B. & *passa me* mihi, G.
12. *Quom radis ingenti*, G.
13. *præcantis illa*, G.
21. *obliquo -- arua*, B.
23. *dum teneros*, G.
27. *collum tenuasse*, G.
43. *nuda -- mamilla*, G.
55. *Gracider & carula*, B. G.
56. *vindicat una thora*, G.
62. *Suocintheque -- popæ*, G.

Lib. IV. Eleg. IV.

- v. 4. *Mulæque nativis*, G.
6. *ire videbat*, G.
12. *Romano -- fice*, G.
34. *causpicor*, B. *arma taci*, G.
42. *flamma certa via*, G.
48. *cape spinosi rorida*, G.
55. *hospes patriam nec te*, G.
57. *Si minus*, B. *Si minus aut*, G.
61. *fera mouera cordis*, G.
64. *fidera laffa*, G.
68. *Nescia uferiis*, B. *nephoris*, G.
71. *Thermadesuta*, B.
76. *maudent -- diuiniis*, G.
83. *ascensu dubia*, B.

Lib. IV. Eleg. V.

- v. 6. *proxima semper avis*, B.
11. *Quippe & cabirias*, G.
15. *Præstet &*, B. G. *asta certare*, G.
20. *Exorabat opus -- peroret*, G.
20. *Saxofamque ferat*, G.
21. *derecantum*, B. *Si te dereratum res* iuvat, G.

28. *Frangunt damnosæ*, G.
30. *recurrat amor*, G.
32. *tempus emendat*, G.
34. *puros fiderie esse dies*, B. G.
39. *colla iocenter*, G.
43. *thais speciosa*, B.
53. *Aurum spectato &c.*

Quid iuvet ornata procedere viis (villæ) capillo

Ex tenuis chos velle mouere finit, B. G.

55. *Qui versus chos dederit*, G. (*Superius distichum ex Elegia 2. lib. 1. ad eam pagina, illustranda vocis Com gratia, hic ab aliquo appositum, imperitus, aut officiosus librarius in textum fortassis inuenit*.)
58. *nec quid cras libet ab ore dies*, G.
61. *Hic animus*, G.
62. *Per tenuis ossa sunt numerata cunctis*, B. G. *notius versus, a nebulone aliquo fictus ad locum arpidam*.
68. *pergula curus*, B. *pecula toros*, G.
69. *Exequim fuerant*, G.
71. *canis -- exporella*, G.
72. *cultus forent*, B. G.

Lib. IV. Eleg. VI.

- v. 1. *Sacra facit -- sunt*, G.
3. *philippide cocimbis*, B.
9. *alio sunt acre*, G.
11. *Musa Palatini, &c.* G.
- Ad Musas de Templo Apollinis in monte Palatino, ubi nunc est templum Sanctæ Sabinae*, G. *In plerisque edd. hinc incipit nova Elegia.*
11. *refrenat*, B.
12. *digna furere*, G.
25. *aciem geminos pinus*, G.
27. *Quom phadus flentem linguens se iudice dela*, G.
28. *mobilis nuda*, B.
48. *Terreat, & multa*, G.
59. *At pater -- miratur*, G.
67. *Actus hinc -- phabi*, G.
72. *Blanditis fiant*, G.
74. *Epica calissa*, G.
75. *Ingenium postis*, G.
78. *Carpean hic mirari -- signa*, G.
81. *Sive aliquid*, G.

Lib. IV. Eleg. VII.

- v. 4. *Murmur ad extrema*, G.

5. Quam

5. Quam mihi somnus ab exequiis penderet amoris, B. Quom mihi ab exequiis somnus penderet amoris, G.
 7. *Heslem, Heslem*, G.
 15. *exciderant*, B. G. *testa Subura*, G.
 16. *ceris fenestra*, B.
 10. *Fecerunt irripidat*, G.
 13. *inclinavit eunice*, B. G. *statim post hoc distichum sequitur illud*: Nec crepuit fusa, &c.
 15. Nec crepuit fusa, G.
 19. at illuc, G.
 33. grave vis, G.
 46. ausa *urgere*, G.
 48. *Ardens ex nostro*, G.
 51. *evolvibile carmen*, B. G.
 50. *parta phosello*, G.
 61. *qua queritur ut unda ebules*, B.
 64. *hitorum pectora nota sum*, B.
 65. *Hæc summa æternis*, G.
 69. *Sic mortis vita lacrimis*, G.
 74. *Parthenia paruit*, G.
 82. *herculeo nomine*, G.
 83. *hic carmen*, B. G.
 84. *quod currit vector*, G.
 95. *sub lite*, B. G.

Lib. IV. Eleg. VIII.

- v. 4. tam raræ -- moræ, G.
 6. *Qua penetrat virgo*, B.
 15. *avecta est cythra ab amnis*, B. G.
 23. *Syrigand tablo-ulsici carpenta nepoti*, B.
 16. *creasse -- genas*, B. sequitur in Guarneriano, eodem contextu, *Quem feret tuius*, &c. Ab hoc autem disticho incipit alia Elegia: *Phyllis æventura* &c.
 28. *Mollitate, voluit*, B. *Mollitateque voluit*, G. Bon. cod. ab hoc disticho inchoat aliam Eleg.
 37. *utrique aluva*, G.
 34. *græca saliva*, B. G.
 41. *Magus et ipse*, B. G.
 54. *Palinæantque ipso*, G.
 57. *iratos -- ignes*, G.
 58. *tepa vorabat aquas*, G.
 61. *Illos direptisque*, G.
 67. *lævis brachia*, B.
 68. *fusa finistra latens*, G.
 71. *ad foderæ venit*, B. G.
 72. *Quot vix*, B.
 77. *oblita theatrum*, B.
 78. *Judet aperta*, B. *operta*, G.

84. *Sufficiat para*, B. G.
 85. *Incernas*, G.
 87. *At ita*, B.
 88. *Respondi & toto*, G. -- al. *despondi*

Lib. IV. Eleg. IX.

- v. 2. o *Eribæ*, G.
 9. *metuendus raptor*, B.
 11. *terque sitis*, G.
 16. *Impone nullis*, G.
 34. *hospita quæ via*, B.
 35. *circæque sonantis*, B. G.
 41. *uni-hemini*, B. G. sequitur in utroque codice: *Accipit hæc fissa via mihi terra pater*. incepte, ad lacunam tantum explendam. hinc versus infra legitur suo loco.
 43. *Quid si*, G.
 48. *Idæ colo*, B. *Idæ*, G.
 56. *Quæ se*, G.
 57. *Magnum cirefias*, B.
 73. *Hanc quoniam*, B. *sanxerat*, B. *pu-gnatum senserat*, G.

Lib. IV. Eleg. X.

- v. 4. o *facili*, G.
 6. *Hujus & eximio*, G.
 7. *acronis petentem*, B. *caninum acronis*, G.
 8. *Victor nec versum*, B. G.
 9. *causa*, G.
 13. *libratorum spicula*, B. G.
 14. *ante rator*, G.
 21. *Pista neque*, B. G. *fulgebat fæme*, G.
 16. *jugera terra*, B.
 27. *Ex omni veteres & vos tum*, G.
 30. *arma metunt*, G.
 32. *fractus ab urbe*, B.
 34. *Vinea quæ dactum*, B. G.
 35. *concurrit*, campo, B.
 37. *decepta toluunt*, G.
 41. *Vit Romani genus*, G.
 41. *Mobilis excepti-casta*, G.
 43. *jurgavit -- ab agmine braccis*, G. -- al. *inguine*.

Lib. IV. Eleg. XI.

- Epigramma Cornelii Pauli Uvæ*, G.
 v. 4. *Non sperata*, B.
 8. *erubescos -- ropos*, G.
 13. *Non minus*, B.

P R O L E G O M E N A . IY

14. Er sum -- legatur onus, G.
 18. De pater, G.
 20. In mea -- vindicet ossa, G.
 26. Iam catena, G.
 30. Era numantinos, B. Era, G.
 38. affrica ransa jaces, B. G.
 39. Et persem stimulatam, B. G.
 48. Nec possis, melior, B.
 50. Turpior ascensu, G.
 52. Gaudia rarrita, G.
 53. Vel enjus Jaseu quom vesse, G.
 58. Defensa & gemitu, G.
 67. censura nata pateras, B.
 81. Sat tibi fuit, G.
 82. tradito sape, G.
 84. verba tace, G.
 97. Si bene habet -- sumtum, G.
 102. Quovis honoratis, G. ossa vehantur
 aguit, B. G.
 Propertii Aurelii Nasta liber expli-
 tis, G.

Ad oras paginarum Codicis Bono-
 nientis apposita sunt Elegiis ple-
 risque disticha argumentum conti-
 nentia; quorum specimen exhibe-
 mus.

Eleg. V. Lib. I.

*Ostendit quoniam poteris, Calle, labores,
 Si pergis domina subdere colla sua.*

Eleg. VI. Lib. I.

*Audeat Egeas Tallo comer ire per undas;
 Sed domina reinet imperisus amor.*

Reliqua omittimus; nam neque legi
 potuerit, litteris evanescentibus,
 nec erat operæ illa proferre, ob
 exiguum vel nullam utilitatem.

Loca

L O C A I N E L E G I I S
P R O P E R T I I
D E Q U I B U S
J O . A N T O N I U S V U L P I U S

præcipue bene mereri conatus est, Lectoribus indicata.

Ad Librum I.

Eleg. 1. v. 5. 12. 30. 31. 36. Eleg. 2. v. 4. 6. 8. 26. 29. Eleg. 3. v. 6. 15. 24. 36. 41. 42. Eleg. 4. v. 9. 10. 14. 16. 23. 24. Eleg. 5. v. 4. 15. 18. Eleg. 6. v. 20. 22. 25. 26. 31. 32. 34. Eleg. 7. v. 1. 8. 9. 11. 26. Eleg. 8. v. 9. 11. 17. 20. 27. 36. 38. Eleg. 9. v. 4. 7. 11. 15. 23. 29. 30. Eleg. 10. v. 24. Eleg. 11. v. 1. 6. 12. 21. 29. Eleg. 12. v. 2. 4. 8. Eleg. 13. v. 8. 21. 28. Eleg. 14. v. 4. 13. 14. 17. 22. Eleg. 15. v. 15. 24. 28. 29. 37. Eleg. 16. v. 1. 2. 9. 12. 13. 16. 24. 28. 38. 44. Eleg. 17. v. 1. 3. 14. Eleg. 18. v. 2. 3. 9. 15. Eleg. 19. v. 18. 19. Eleg. 20. v. 3. 4. 5. 10. 27. 29. 35. 41. Eleg. 21. v. 5. 7. Eleg. 22. v. 1. 2.

Ad Librum II,

Eleg. 1. v. 5. 9. 38. 42. Eleg. 2. v. 9. Eleg. 3. v. 28. 37. 45. *quod legi & considerari velim.* Eleg. 4. v. 4. Eleg. 5. v. 5. 15. 34. Eleg. 6. v. 1. Eleg. 7. v. 7. 14. Eleg. 11. v. 1. 2. 3. Eleg. 12. v. 1. 2. 20. Eleg. 13. v. 15. 17. 25. 49. Eleg. 14. v. 12. 29. Eleg. 15. v. 5. 8. 12. 13. 17. 28. 32. 41. 44. 50. 54. Eleg. 16. v. 11. 12. 25. 27. 56. Eleg. 19. v. 17. 18. 21. Eleg. 20. v. 7. 11. 16. 31. Eleg. 21. v. 5. 12. Eleg. 22. v. 25. Eleg. 23. v. 8. 11. Eleg. 24. v. 1. 8. 11. 36. 47. Eleg. 25. v. 35. 36. 42. Eleg. 26. v. 17. 21. Eleg. 27. v. 15. Eleg. 28. v. 4. 26. 35. Eleg. 29. v. 21. 30. Eleg. 30. v. 21. *insignis interpretatio.* 23. Eleg. 31. v. 5. Eleg. 32. v. 6. 30. 32. Eleg. 34. v. 18. 26. 29. *insignis explicatio.* 30. 46. 55. 74. 79. 91.

Ad Librum III.

Eleg. 3. v. 1. Eleg. 4. v. 5. 22. Eleg. 5. v. 27. 34. 45. Eleg. 7. v. 60. Eleg.

P R O L E G O M E N A. LVII

Eleg. 8. v. 35. Eleg. 9. v. 2. Eleg. 10. v. 23. Eleg. 11. v. 5.
6. 9. 29. 51. 67. 70. Eleg. 12. v. 12. 18. Eleg. 13. v. 5. 10. 62.
Eleg. 15. v. 3. 12. 18. Eleg. 18. v. 18. 29. 33. 34. Eleg. 21. v. 1.
27. 28. Eleg. 22. v. 5. 6. 27. 33. Eleg. 23. v. 5. 19. 20. 23. Eleg.
24. v. 1. 13. 18.

Ad Librum IV.

Eleg. 1. v. 11. 17. 29. 32. 33. 36. 54. 71. 77. 78. 81. 82. 88.
89. 94. 102. 131. 139. 140. 141. 142. 150. Eleg. 2. v. 3. 4. 35.
36. 40. 47. Eleg. 3. v. 12. 21. 28. 32. 38. 39. 51. 52. 54. 63.
Eleg. 4. v. 46. 56. 60. 63. 94. Eleg. 5. v. 2. 4. 12. 16. 20. 24.
26. 28. 36. 45. 46. 49. 52. 56. 63. 64. 70. Eleg. 6. v. 10. 21.
25. 27. 47. 49. 51. 53. 82. 86. Eleg. 7. v. 3. 11. 25. 31. 56. 64.
81. Eleg. 8. v. 3. 4. 16. 21. 25. 26. 35. 37. 45. 46. 48. 57. Eleg.
9. v. 7. 57. Eleg. 10. v. 8. 16. 19. 30. 43. Eleg. 11. v. 13. 14.
18. 24. 28. 38. 39. 43. 50. 55. 61. 62. 66. 69. 70. 86. 97. 101.
102.

JO. ANTONIO VULPIO,
 Ejusque nova Recensione Carminum
 SEX. AURELII PROPERTII;
 E L E G I A
 VINCENTII BERTUCCII,
 NOBILIS AUXIMATIS.

Nunc, o Phœbe, tuas accedo promus ad aras.
 Ardorem nostris incute pectoribus,
 Tu pores obscuras calo depellere nubes,
 Tu relevas doctâ corpora fessa lyrà.
 Per te divini celebrarunt carmine vates
 Inclyta magnanimùm tot benefacta ducum.
 Per te, quæ domito leges indixerat orbi,
 Excitat angustum Roma sepulta caput.
 Nec penitus veteres tempus delevis Athenas:
 Es decus ingeniis, & nova vita redit.
 Nunc alios fontes, alias mibi suffice vires:
 Dum canitur nostro VULPIUS ore, fave.
 Cujus fama volas super & Garamantas, & Indos;
 Anguisfera Invidiæ qui pede colla premit.
 Tollere quem calo tunc postera desinet ætas,
 Quum poterit pavidos agna fugare lupos.
 Tu ne igitur, VULPI, pulchræ dulcedine laudis
 Percussus, Musis nocte dieque vacas?

Es

Et libros mira conspergis luce PROPERTI,
Ut pateat lecto flamine tortæ via?
Tu dubios aperis sensus, penitusque repostos,
Ac prisca enarras temporis historias?
Tu varias recto libras examine lites,
Carmina disponens ordine quæque suo?
Nec gelida incepto deterret bruma, nec æstus,
Nec quæ mutavit cana senectæ comas?
Quid loquar Ausoniam, patrias dum negligis artes,
Degenerem, atque novos rustica corda Getas?
Nempe rudi populo non sunt commercia tecum,
Qui Latii puras didicere notas;
Et sapere hunc solum, solum bene vivere censent,
Si quis adis doctæ limina Barbariæ;
Atque Arabum inventis Cadmi servire puellas
Cogit, seque parem jam putat esse Jovi.
Tu tamen, o VULPI, vestigia cæta priorum
Servas, nulla timens vana supercilia.
Excipis & fatuos risus majore cachinno,
Nec vulgi tumido te sinis amne rapi.
Instant magna quidem, capisque bumerisque recumbunt
Pondera, vel summis permetuenda viris.
Namque viam debes catbedra sacundus ab alta
Pandere, quæ colles ducit ad Aonios.
Teque juventuti sacros recludere oportet
Permessi latices, Castalidumque nemus.
Es merito; sibi enim prisca exemplaria Græca
Versare egregia comigit ingenio.
Quidquid Aristoteles, quidquid Plato, quidquid Homerus,
Prima virum, chartis edocuerunt suis,

*Perlegis, & faciles discentum versis in usus;
 Nec minus Ausonii scripta diserta fori.*
*Ingentes Ciceronis opes, quas divite lingua
 Promis, in exitium sedulus ipse suum.*
*Et quæ perpetuo digessit sæcula cursu
 Livius, Euganei laus memoranda soli.*
*Virgiliumque senes, numerosi & carmen Horati:
 Optimus hic citbarâ, maximus ille rubâ est.*
*Quos UMBER fudere sales, quos COMICUS ASER,
 Noluit obscuros esse Thalia tibi.*
*Quid referam, Tusci dum flumina tendis ad Arni,
 Tyrrhenas blando carmine Nâdâs*
*Ut mulcere queas? reducem de sinibus Orci
 Credunt, qui Lauræ tantus amator eras.*
*Interea juvenes arrectis auribus adstant,
 Turbaque capta tuo pendet ab eloquio.*
*Mirantur fandique decus, nixidumque leporem
 Verborum, & celeri singula mente bibunt.*
*Horrida Barbaries manibus post terga revinctis
 Infremis: at vanis nil agit illa minis.*
*Non etenim solis veterum jugulatur ab armis,
 Verum etiam gladio concidis ista tuo.*
*Præcepto, exemploque juvas: ea denique monstras
 A te facta prius, quæ facienda doces.*
*O felix VULPI, tenero cantata CATULLO
 Texuit Elysias LESSIA prima rosas,*
*Imposuitque tuo capiti: Benacides ipsa
 Nympha plaudenti concrepuere manu.*
*Effigiemque tuam nummo collegit in aurea
 VERONA, atque animi pignus habere dedit.*

DELIA tum, & NEMESIS, cussi geminus furor ALBI,
Flore tibi meritas implicuere comas.

Immortale vigil nectis modo CYNTHIA serenum,
CYNTHIA, quæ incedis vel Jove digna soror.

Formosâ hæc posuisti facie, flavoque capillo
Urere & Eos, urere & Hesperios.

Hæc illi dederunt præstans munera divi:
Hanc sibi collatam pulchra Venus doluit.

O quoties, ludens beroidas inter Achivos,
Sub terris celebrat seque, suamque domum!

Ac multum debere tibi se grata fatetur.
Hinc discis nomen silva sonare tuum.

Auguror: ipse etiam per amena PROPERTIUS arua
Promittit inexhaustam pectore lætitiâ.

Sensit enim venisse dicem, qui nobile carmen
Augeret duplici sænore post obitum.

Sic fore (nec divum nos umquam oracula fallunt)
Præmonuit quondam Phæbus, & Aonides.

Quam timuis Vates, ne quis temerarius omni
Expers doctrina, & Palladis arte carens

Tam doctos, ut sæpe, notis fœdere libellos
Veller, & audaces adplicuisse manus!

At simul intentas pervenis rumor ad aures,
Quem gremio fovit candida Calliope,

VULPIUM in Euganeis tantum subiisse laborem
Terris, Medoacus quas pater amne lavat:

Tum demum, fausto recreatus nomine, curam,
Sollicitosque metus expulsi ex animo.

Jure quidem; vix invenias hoc scilicet ævo,
Qui majora gravis det documenta viri.

Hunc

*Hunc recinit totum clarissima fama per orbem,
Et studia, & mores, culmen & ingenii.
Nondum signabas tenui lanugine malas,
Gratus adhuc pueri stabat in ore color;
Et jam secretos Grajū penetrare recessus
Noxerat, & succos elicere ambrosios.
Præterea Latii campos non segnis obibat,
Sæpe suo visus cum Cicerone loqui.
Paullatim obrepens venit maturior ætas;
Deferuit solitos nec tamen ille choros.
Carmina quos vatum superas in luminis auras
Producens, Orci e faucibus eripuit!
Carmina, quæ densâ caligine pressa jacerent,
Fulgida ur̃i pluviâ sidera nocte latent.
Instituit formas COMINI, & vindice prælo
Squallorem libris depulit, atque situm.
Addidit his sævus natæ ad sublimia mentis,
Quos Venus, & Charites, Pallus & ipsa probans.
Sic hominum capis victor volitare per ora;
Et terram rumor transiit, & maria.
Angulus Europæ nullus, quo fama perennis
Non tuleris nomen, doctæque scripta viri.
Commoti Procere VENETI, sanctusque Senatus,
Quo florente cupit deferere astra Themis,
Jusserunt lucro, meritis & honoribus auctum,
Conspiciam celsa figere sede facem;
Qua labyrinthæos possit monstrante juventus
Vadere per flexus, ancipitemque viam.
Et nunc dulcis olor, multus licet obstrepat anser,
Ad liquidas tenui gutture cantat aquas.*

Respon-

*Respondent isti colles, leviumque deorum
Stas circum fractis cætus arundinibus.
Observant faciles numeros, artemque canendi;
Primus ei, nullo non tribuente, locus.
Idem etiam solida fretus virtute minaces
Non simul fluctus, nec fera monstra maris.
Instabilisque deæ contempsit regna ferendo,
Duravitque animum, sustinuitque vices.
Et quamvis acuat non una canicula dentes,
Cui rabies major viribus esse solet;
Non ideo scellum vaginâ liberat enssem
Magnanimus parvo læsus ab hoste senex.
Uterius pergit, gannitus ridet inanes,
Fertur ut ætheriâ surda Diana viâ.
Plurima nunc etiam veterum monumenta recenset,
Quæ cumulent sæpæ posteritatis opes.
Avia Pieridum peragrat loca: nulla calor
Vis abigit fessum, nulla retardat hiems.
Non illi cura est nummorum cogere acervos,
Nec populi insano pendet ab arbitrio.
Limina consuevis raro celebrare potentum,
Vilis adulator quæ pedo sæpe seris.
O quas persolvam grates tibi, Juppiter alme,
Et quas o vobis, cetera turba decum?
Vos me iussistis patria procul urbe profectum
Herbosi ripas visere Medoaci.
Vos me constantem voluistis cernere vultum
Illius, & dulces ebibere aure sonos.
Intima quæ nostros perterritant gaudia sensit,
Dum moror, & docto perfruar alloquio?*

Sic

*Sic fertur quondam voces audisse Catonis
Laelius, ingenua cultor amicitiae.
Commoda laudabat Caro paucis nota senectæ,
Quæ juvenum falsis anteferenda bonis.
Gaude igitur, VULPI; tibi nam sine nube refulgent
Purpurei, Phæbo non renuente, dies.
Ostendens aliis vestes, pictosque tapetas,
Auratas tollens, marmoreasque domos:
Credo equidem; gemmas, & jugera multa tenebunt,
Infigent claras postibus enuvias:
Tu cuncta, ut solitus, mortalia facta memento
Spernere, TRESQUE nova spargere luce VIROS.
Et sua victuris commenda nomina cbarris.
Hæc eris ars, eris hæc gloria magna tibi.*

JOANNIS FRANCISCI FRANZOJÆ

J. U. D.

NOBILIS FELTRIENSIS

A D

JO. ANTONIUM VULPIUM

O D E

DICOLOS TETRASTROPHOS.

Cultor Pieridum quem potius canam?
 Certe non alii nunc properem libens
 Plenum perpetuis munus honoribus,
 Ad dulcem strepitum lyræ;

Quam, VULPI, tibi, qui quum ipse hederâ nites,
 Ignaris facilem sternere amas viam;
 Vatum idem recolis scripta celebrium,
 Antiquum reparans decus:

Indos ceu lapides expolit artifex,
 Si quicquam immeritos læsit edax dies,
 Fidensque auxilio Palladis, hinc & hinc
 Vinculis induit aureis.

Tom. I.

k

Urbs

Urbs testis Patavi, non hominum levis
 Judex: audet ubi os tollere lucidum
 Doctrina. Illa licet frugiferum solum,
 Et tot commoda fluminum,

Aut Antenoreas jactet origines;
 Num parvi faciat quod sapientia
 Mortales superis progeneret pares,
 Æque & nutriat exteros?

Tantis ô utinam dignus honor comes
 Accedat meritis! & dubitas adhuc?
 O Lux clara Lycæi, ô Patriæ decus
 Non delebile sæculis;

Quid cessas? agedum, quem potuit tuus
 Illustrare labos, quem manet Itala
 Tellus impatiens, ede PROPERTIUM.
 Mox te remigio vehet

Alarum volucris Fama per æthera
 Sublimem, unde humilem despicias humum;
 Corvorumque cohors rauca crepantium
 Rostro garriat irritò.

Quid credas melius quam sapere & loqui?
 Versu seu lepidò, sive pedestribus
 Verbis promeritos concelebras viros,
 Orcoque eximis invido.

At nil æque animum percutiet meum;
 Quam quod grata Deo stat pietas tua;
 Quod laudem tribuis cuique suam, neque
 Uni commodus es tibi.

Quanti-

Quamquam ò ne tenui te morer impudens,
 Laudesque egregias carmine deteram;
 Quin figas melius tu citharam, puer,
 Ad clavum. Est aliquid tamen

Tentasse. haud spatii quisquis in Isthmiis
 Sudavit pedibus, five agitans equos
 In gyrum, foliis tempora pineis
 Ornatus rediit domum.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del *P. Frà Francesco Antonio Mantova, Inquisitor Generale del Santo Officio di Padova*, nel Libro intitolato: *SEXTUS AURELIUS PROPERTIUS Ueber; ex recensione Jo. Antonii Vulpii. Adjecti sunt Indices locupletissimi MSS.* non esser cos' alcuna contra la Santa Fede Cattolica; e parimente, per Attestato del Segretario Nostro, niente contra Principi, e buoni costumi; concediamo Licenza a *Giuseppe Comino Stampatore in Padova*, che possa essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le foliate Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. il primo Giugno 1753.

(Giovanni Emo Proc. Rif.

(Barbon Morosini Cav. Proc. Rif.

(Alvise Mocenigo 4.º Cav. Proc. Rif.

Registrato in Libro a Carte 13. al Num. 87.

Gio: Girolamo Zuccato Segretario.

INDEX

I N D E X

OMNIUM VERBORUM & LOCUTIONUM

Quæ in Elegiis

SEX. AURELII PROPERTII

CONTINENTUR; CUI ADJECTÆ SUNT IDEMTIDEM EXPLICATIONES

GRAMMATICÆ, HISTORICÆ, FABULOSÆ, AC GEOGRAPHICÆ:

CONFECTUS CURA ET STUDIO

JOANNIS ANTONII VULPII.

Post singulas voces aut locutiones, primus numerus indicat Librum, alter Elegiam, tertius versum: atque ita deinceps eodem ordine.

- A
 A 1, 10, 9, 1, 19, 22. *deinceps emissiones.*
 a docto avo seluiget fama 3, 20, 8.
 a facia ut reor 3, 3, 38.
 a lecto dare vela 3, 20, 2.
 a me nata Musa 3, 1, 9.
 a qua morte sit amans periturus 2, 27, 11.
 a sanguine ductas leges 4, 11, 47.
 a Sippo lacrimas deploicit Niobe 2, 20, 8. *alii*, e Sippo.
 a stabulis eggrat juvenco *Hercules*, *pro* abegerat 4, 9, 2.
 a stirpe capillos vellere 3, 25, 13.
 a te est, quod *Græ.* 3, 9, 59.
 a *subauditur* in *sequentibus*: domina cogis me abire mea 1, 4, 2. *scilicet* crevere deis hinc auren templi 4, 1, 5. quam vetat avelli vestis Minerva sua 4, 1, 118. rugis interger anout 4, 5, 57.
 ab 1, 20, 50. 2, 16, 1. 4, 9, 24. *Græ.*
 ab Ænea superesse 3, 4, 20.
 ab æstu 4, 4, 5.
 ab æstu putris tellus 4, 3, 39. *Tom. L.*
 ab ævo non excidit noman 3, 2, 23.
 ab Alba Auguste 4, 6, 37.
 ab amne verso dicor Vertumnus 4, 2, 20.
 ab antro raptor Cacus 4, 9, 9.
 ab arce Camina ductor Acros 4, 10, 9.
 ab ære. *pro* ære. 3, 11, 24.
 ab equo oppugnara fugittis 3, 11, 13.
 ab exsequiis 3, 2, 24, 4, 7, 5.
 ab humana via cessit in altis Cladus, & Cætar 3, 18, 34.
 ab Idalio astro miratus Cmsar 4, 6, 59.
 ab ingenio too notio ille mutus 4, 1, 126.
 ab inodii, Cyotbia, Bere soles 3, 25, 6.
 ab Oetnis jugis sensit amor Herculis gaudia prima 1, 13, 24.
 ab ora suis detrahit Juppiter a-gressum figuram 2, 33, 13.
 ab origina 3, 6, 7.
 ab tonis 4, 2, 108.
 abacta stabulis suis mates 3, 15, 30.
 abacta stabulis patris 4, 37, 12.
 abducti 2, 13, 28.
 abdulla Brigidæ 2, 20, 2.
 abesse vitiiis 2, 10, 32.
 abluerit si delor 2, 5, 10.
 abjectis feræ 4, 7, 90.
 abjectam caput 4, 7, 26.
 abjectus Tiberina uada 1, 14, 1.
 abiegnæ bovis 3, 19, 12.
 abirgoi equi venter 4, 1, 42.
 abiegnæ equo 3, 1, 25.
 abiera jam tot dira, quam *Græ.* 2, 16, 33.
 abire domina 1, 4, 2.
 domum 1, 5, 20.
 primo gradu 1, 13, 8.
 abire nec quicumque fauus ex illo vulnere 2, 12, 12.
 abynthos equos 2, 18, 10.
 abluunt unda boves 2, 19, 26.
 abrepta conjoga 2, 8, 24.
 abrepto amore 1, 13, 2.
 abiepitur dulcentis cæco hiatu 4, 8, 5.
 abscedo, hospes, luo vercede 4, 9, 53.
 abscessos pontes 3, 11, 63.
 amus 4, 4, 73.
 absentes amantes 2, 33, 43.
 igoes 3, 22, 31.
 absenti 2, 19, 32.
 tibi 1, 19, 5.
 abdis quam toties 4, 3, 2.
 abs.

- abstulit ne te Amor a nostro
pulvere, venator 1, 19, 22.
abstulit huic finibus uagum 3,
7, 31.
abstulit pericia opes 4, 1,
350.
absumunt Itryn 3, 10, 10.
ac 3, 6, 23, 3, 6, 22, 3,
10, 13. *Or.*
ac veluti 2, 3, 47, 2, 15, 51.
3, 15, 31.
Acanthis nomen lena 4, 3, 61.
acanthus Myon 3, 9, 14.
Aca foror Galli 1, 21, 6.
accidat ad vestros annos, quod
mibi detractum est 4, 11, 2,
95.
accedere copias tigris 1, 9,
10.
accense candore Hyla Dryades
1, 30, 45.
accensas faces 3, 16, 16.
accensis radiis 2, 32, 9.
accenso foeno 4, 1, 19.
accipere tua manus, *Cleopatra*,
Remula vincula 3, 11, 52.
accipis fide 1, 4, 16.
accipitis comas 4, 11, 34.
accipit imperii 1, 6, 30.
accipit te nihil nobis 2,
9, 43.
accipit auro 3, 13, 55.
accipit laus ripae *Aniani* 4,
7, 86.
accipe acta funeris mei 4, 13,
58.
munera commisit latium
2, 10, 13.
signa Vestumna 4, 2, 2.
accipe, qui nostra formula le-
gis erit 4, 8, 74.
accipiat testa manes meos 2,
19, 32.
accipiat ut te *Oricos* 3, 8,
20.
accipit me hic angulus mundi
4, 9, 66.
accubasse dram *Paridi* 2, 32, 56.
iurisi novia 4, 4, 62.
Lycen Antiponem, *crimen*
verum 3, 15, 52.
accubuit Andronede 1, 3, 9.
quondam e *Naxi* raptibus
Bistonis 1, 30, 36.
accumbes Jovi prima puella
Romana 2, 3, 30.
accusent licet scnes illa convi-
via 2, 30, 13.
acer cultus 4, 30, 9.
dolor 2, 21, 45.
acerbe ininitium amoris 2,
8, 3.
acerno vallo 4, 4, 7.
- acernus fipes 4, 2, 59.
acervos feni mare 4, 4, 77.
Achaemenis sagittia: *Proicit*,
ab *Achaemide* vrbu, ex qua
grisci reges Persarum. *Acha-*
menes rex Persarum distin-
mus. vide *Herarium* lib. 2.
Curn. *Ode* 12, 2, 13, 1.
Achais, regis *Peloponni* iater
Argivum & *Sicyonem*, a qua
dominatusur *Achai*, sine de-
chiv. Item *Grecia* commune
nomen. *Achais* vetus 2, 12,
53.
Achelus, *Arctia* *Fluvius*, pot-
tarum fabulis maxime illu-
stris, quem *Homerus* *Iliades*
q. v. 197. fluminem origi-
nem appellat. *Acheloi* *Acto-*
li 2, 14, 35.
Acherontis 3, 5, 13. *Ache-*
ron, *Epiri* *Fluvius*, ex *Ache-*
ra lacu *Theoprosia* profuscat,
tutus aqua gustui amari-
ssima, *fiuvi* & *Cocyti*. *Rhe-*
ta *Ioca* quum vidisset *Homerus*,
transiit in suum de inferis
pene, ut ait *Pausanias* in
Actia.
Achille, vocativus 4, 11, 40.
Achillei tanti, *genuivus* 2,
9, 13.
Achillem 3, 18, 27.
Achillen exanimum 2, 9, 9.
Achilleo cothurno 2, 34, 41.
vide *Nichylio*.
Achillea, *Plei* *filia* ex *Theti-*
da, nepes *Astis*, fortissimas
Gracorum in expeditiois ad
Trojam; *cujus* *gysia* *Memeri*
carminibus clarissima 2, 1,
37, 2, 3, 40, 2, 22, 29.
Achilles defertus coojuge abdu-
cta 2, 8, 19.
ille, *idest*.
Achillis gravi, *genitivus* 4,
11, 39.
Achivos fractus 2, 8, 31.
ignara 3, 12, 29.
vide *Achais*.
acies, *accuset*, plur. 4, 6, 15.
committis 4, 4, 59.
labentes 4, 2, 51.
veritas 3, 11, 60.
acrios, *adversum* 1, 9, 26.
2, 3, 46.
Acron, *Canis* seu *oculus* a
Romulo. Vide *Commentaries*
4, 10, 15.
Hercules 4, 10, 9.
Jovi spoliun 4, 10, 16.
ipse 4, 10, 12.
Acroon Caninum 4, 10, 7.
- Actonem* vibrantem spicula 4,
12, 15.
acta funeris 2, 13, 18.
actu per manus humanis mora
3, 7, 30.
Actia aquora, ab *Actio* *Epiri*
promontorio sic appellata, ubi
Cesar *Octavianus* M. *Anton-*
ium & *Cleopatram* clasie vi-
cia 2, 16, 38.
litora 2, 14, 67.
monumentum *Juliae* *castrum*
4, 6, 17.
rostra 2, 1, 34.
Actiacum mare 2, 15, 44.
Actias Phoebeus 4, 6, 67.
acuta tela, *accuset*, plur. 2, 9,
38.
acutus scopulis 3, 7, 61.
ad 2, 3, 16, 2, 5, 13. *Or.*
ad *Athenas* 3, 2, 1.
ad fata venia 2, 12, 59.
ad fulmina venit *Juppiter* 2,
22, 27.
ad mandatum domum venimus
2, 29, 20.
ad praelia ventum est 2, 6,
15.
ad *Archemori* fuera 2, 34,
38.
aves dicere 1, 18, 30.
bulla 3, 16, 24.
calamus 4, 1, 24.
cava buxa manus iustabat
manus 4, 8, 42.
ad testum ligat brachia femi-
na *Letitia* 3, 14, 5.
choros *Cybele* tondet cym-
bala 3, 17, 36.
cassides tenebras 2, 20,
17.
fores 2, 6, 2.
frontem capillis errare vi-
di 2, 1, 27.
foletis pluvii 4, 8, 68.
funera *Archemori* 2, 34,
38.
lados retineret 2, 9,
29.
internos lacus ratis fati
veliscata 2, 28, 40.
latus 3, 14, 22.
Iucernas 3, 8, 1.
mexa 4, 1, 70.
murmur extremum vim 4,
7, 4.
numeros *Phrygi* caditur
aliquis 2, 22, 16.
ora 1, 3, 16.
offe quem *Deos* iustu te-
tigit 2, 14, 60.
pedes molitros *Pyrri* gloria
fracte 3, 11, 60.
Per-

- ad Pergama bella 1, 3, 35.
 poras Lævius 4, 8, 48.
 Priami caput 4, 1, 58.
 primos Ister 4, 8, 55.
 fura ligula vincula 3, 7, 29.
 simulacra ubi loqueris 4, 11, 23.
 ventros penates fœdum capiti 4, 4, 33.
 veteres focos crepat herba Sabina 4, 3, 58.
 ad vicinos Iodos 1, 18, 11.
 vulpi plausit 3, 4, 14.
 ad aures riuor 1, 31, 21.
 baculum patrem 4, 2, 39.
 choros Apollo xruit arma 2, 6, 70.
 cynthos Lygdamus 4, 8, 37.
 dantes janitor vigilat 4, 3, 47.
 affectum 3, 9, 27.
 eloquium cives 3, 22, 41.
 flumina forte Tantalæ 1, 17, 3.
 formosus cœcus 1, 22, 20.
 fossam herbas 4, 5, 17.
 lites subitus 4, 2, 29.
 munus venales amicum 1, 16, 21.
 natus feras tela *Herculis* numquam irrita 4, 9, 40.
 nova lucra calant popæ 4, 3, 62.
 nullas preces pandiar jactans nigra 4, 17, 2.
 pacem hic fatus 1, 13, 12.
 prœlia fortes tutinas 1, 10, 3.
 faciem coire vulnera 1, 24, 18.
 furdas aures dicitur 1, 20, 13.
 verba 4, 1, 13.
 verum sapit terra 1, 13, 41.
 ad pro adversus. ad hydras pugnet ille 1, 24, 25.
 Iodos arma mediatur Cæsar 3, 4, 7.
 adacta pinus in faciem prore nova 3, 22, 14.
 adamante non exorato 4, 11, 4.
 adamentonia iuga 3, 11, 9.
 addis Hymenæe modica 4, 4, 61.
 addent multi sonantibus laudas Romæ 3, 1, 15.
 additos patres in regna *Cleopatra* 3, 17, 32.
 additum virum 3, 21, 2.
 addidit idem *Amari* alas 1, 21, 5.
 addita formæ argumensata Mantoris 3, 9, 13.
 addita moentibus Roma 4, 4, 35.
 addite verba mala, quisquis amas. vulga adice 4, 5, 76.
 addederat ignis beryllon 4, 7, 9.
 adeo barbarus, ut *Græ.* 3, 16, 14.
 levior, ut *Græ.* 1, 19, 3.
 adeptus sogoomco 1. Tarpajo mont 4, 4, 93.
 adissos in corpore viros 1, 13, 23.
 aderas facies 1, 2, 21.
 aderat. quum tibi Pelicus non aderat, *Græ.* 2, 9, 13.
 aderit dum mihi *Femur* placata 1, 14, 25.
 adesse incipe lacrimis 4, 3, 210.
 Tibure 3, 16, 2.
 idem tempus 4, 6, 53.
 adterat non unquam tibi puer iste laboris nostros 1, 6, 24.
 adteret unguenta mihi *meritas* Cythia 3, 16, 23.
 adfigat scopulis 3, 7, 61.
 adjectum tacis undas 3, 7, 31.
 adice matris oscula 4, 11, 77.
 adiciam 4, 2, 41.
 adimant convivium somnos 3, 10, 25.
 adimus iter mortis 3, 7, 2.
 adirs 1, 23, 16.
 deos 1, 34, 26.
 prece 3, 21, 18.
 lacus, montes, & saxa 1, 20, 25. & *supra*.
 adire hanc conor 1, 13, 21.
 si *appropinquo*.
 adiffi fatus Sistrum 3, 12, 34.
 aditura mors 1, 27, 2.
 adligat illa una teros viros 1, 2, 12.
 Admeti conjux 1, 2, 4, 25.
Ateffis videlicet, *Pelia* regis *Thestia* filia, qua pro salute viri morem *Julivæ*.
Admetus visum gravi morbo laborant, osculum *Apollinis* consulit, qui remedia uteretur ad sanitatem recipiendam. *Apollis* respondit, non alia ratione illum sanctum ire, nisi aliquis prope mortui se decesserent. Nemo invenit est præter aureum. *Vide Euripidem in Alceste*.
 admirante invidia 1, 17, 11.
 admiratur quod *Græ.* *Subandi* homines 1, 26, 21.
 admirare Sisyphios labores 1, 17, 7.
 admixta culpa 4, 8, 73.
 acquirit 1, 15, 18.
 admixto adulterio 1, 29, 38.
 admixto equo 3, 11, 62.
 admittit cur numquam, janua, meos amores? 1, 16, 19.
 admittit me fœni *Cynethis* 3, 21, 7.
 admittit te dominum rebus meis 1, 34, 16.
 admittit 3, 17, 12.
 admorant somnibus ora 3, 2, 5.
 admorsu colubris brachia 3, 21, 53.
 admotâ ad ora manu 1, 3, 16.
 admortis serpent cicas 4, 8, 11.
 Adonem. *Adonis* *Cybele* filius ex *Myrrha*, *Veneris* amoribus dilatus, ab *apra* interfecit, & in florem mutavit. *Vide Ovidium 10. Metamorph. at Theocritum*.
 Adonem tormosum 1, 23, 55.
 nivum 1, 23, 53.
 venosum 1, 13, 54.
 adoperta puella 1, 28, 45.
 adorat Lygdamus prostratus Geonium meum 4, 8, 60.
 adoro, maneat sic semper 1, 4, 27.
 adplicuisse ratem scopulis 1, 10, 20.
 Adrales equus Arion 1, 34, 37.
Adrales dux *Argivorum* in *Thebana* expeditione, qui *selus*, *exstinctis* manu *juvorum*, in *pariam* reversus est. *Vide Agmina septem, & Arion*.
 addicendo magnum iter 4, 10, 3.
 adicandis Baetris 4, 3, 63.
 adicantia 4, 4, 83.
 adesse meo 4, 11, 50.
 adint mihi parva cœquum 1, 13, 23.
 adiperis crines pruina mulier Lacuna 3, 24, 15.
 ad-

INDEX L VERSORUM

4

adipiscit Pallada magno Tiresias vates 4, 9, 57.
Phaëus Agamemnona trussit vulva 4, 6, 33.
 quum Electre saluam Orasten 2, 14, 5.
 adipiscit 1, 15, 3, 1, 17, 6, 3, 21, 5.
 ma, ut segmen *Gr.* 2, 34, 55, 2, 34, 57.
 quid iuvenit Epiphylia 3, 16, 29.
 quot submittat humos colores 1, 2, 9.
 ut *Gr.* 4, 29, 37.
 uti *Gr.* 2, 22, 35.
 adipiscim nullos dolentes 3, 10, 7.
 adipiscim licet Atlanta 3, 12, 7.
 foreces haurere scopulis *Gr.* 2, 30, 37.
 adipiscirada via est emili *Gr.* 4, 1, 107.
 adiant saper ossa volucres marinum 3, 7, 15.
 adititit dux Veius super areem portus 4, 10, 31.
Phobus super Augulli puppim 4, 6, 29.
 aditricus pater 2, 23, 18.
 aditringant ma licet brachia 2, 20, 9.
 aditucto iogo 2, 3, 48.
 aditum qui saltus 2, 25, 21.
 advena Tiberis erat nostris habas 4, 1, 8.
 adverso amore 3, 14, 13.
 adverso deos 3, 1, 8.
 Notes 3, 15, 32.
 adversum lectam 4, 11, 85.
 Pirithoum 2, 6, 18.
 adversum. in adversum 3, 27, 23.
 adverteit si quia moortis tardas aures 1, 1, 37.
 adulter hospes 2, 14, 7.
 adulterio admisso 2, 29, 38.
 adanea clavis trochi 3, 14, 6.
 advolvimur humiles tuis aris, o Bacche 3, 17, 1.
 adula laurus 2, 28, 36.
 vestis 4, 7, 8.
Æne 2, 10, 30.
Æneus iudex 2, 11, 19. *Jenit* & *Ægine* filius, amicum tribus infernum iudicatur.
Æne pucellam 3, 12, 31. *Circæ*, qua scitissim fuit *Mæta Calchurus* regis vel filia, vel fateri; in hac enim diffinitur

siue mythographi: vel ab eis ut aspernansium voca, ut *causis* *Strabon*.
Rai munia Telegoni 2, 32, 4.
Tufculum, *reditum* a *Telegono*, *Ulixis* & *Circæ* filia, qui postea per imprudentiam patrem occidisse fecerit.
Vida L. Septimium, *siue* *Dilem* *Crescentium* lib. 6.
 idem 4, 9, 29.
 Apollinis Palatini 4, 6, 11.
 tuam, *diva* *Pænet* 2, 14, 27.
 mdes Laidos 2, 6, 1.
Æne aqua 3, 24, 12.
Æmi aquora 3, 9, 57.
Ægeo salo 1, 6, 2. *Ægeum* salum, *siue* mare, vulge l' *Arctipelago*, *per* illa *maris* *Mediterranei* *qua* a *Creta* insula *Superionem* *versus* *diffusa*, *extimas* *Asia* *minoris* *arx* a *dextro* *lævo* *alluit*, a *finibus* *antem* *Peloponnesi* *Orionem* *frontem*, *Helladem*, *Thessaliam*, & *Macedoniam*: *tandemque* *augustiss* *Hellasponi* *terminatur*. *In* *eo* *Cyclopes* *inhabit*.
Ægyptum 2, 1, 31.
Ægyptus fuscis alumnis 2, 33, 15. *Africa* *regia* *ad* *Orientem*, *factis* *pariet* & *profanis* *scriptoribus* *celebrata*: *Nili* *fluminis* *rupiantibus* *min* *fructu*, & *aditricum* *sepius* *semita* *ip* *Græcia* *profundum*.
æger hic 2, 4, 11.
ægel *tricum* 2, 21, 10.
Ælia *Galla*, 3, 12, 38. *Mæsonia* *Romana* *castissima*, *Pæsonia* *æter*, *legunt* *alii* *Lælia*.
Æmilia *stata* 3, 3, 8. *id est* *Æmili* *Pauli*, *qui* *de* *Perse* *Macedonia* *rege* *coniun-* *phærit*.
Æmonia, *Æmonia*, *Æmonio*, *Fide* *Hæmonia*, *o* *Bacche* *is*, *Hæmonia*.
 amulor ipse solus umbras meas 2, 34, 19.
 amul *caus*, 1, 1, 34.
Æne 2, 4, 20.
Æne *Troiani* 2, 24, 43. *Æneus* *Pænet* & *Archifila* *filius*, *Virgili* *versibus* *latis* *illustri*.
Æneam *Phrygem* 4, 1, 2.
Æolio *plotto* 2, 3, 19. *id est*

Sappho *numerus*, *poetria* *Strophis*, *qua* *in* *infinita* *Leiba*, *quom* *Miles* *removetur*; *nota* *fuit*.
 aqua avia 4, 6, 20.
 aqua & iniqua ferunt domiti juvenes 2, 3, 50.
 aquabant Camillos idia iudicia 3, 9, 31.
 aquavis fuit 2, 3, 32.
 aquales. *Æmilia* 3, 8, 32.
 aquant. *ma* *pomaria* *non* *quant* *Phæneas* *silvas* 3, 2, 21.
 aque 3, 8, 35.
 aquo iugo 3, 9, 8.
 aquor altam 3, 3, 37.
 aquor scribendi vatum 3, 9, 3.
 aquora, *nomina*, 3, 15, 31.
Æmi 2, 7, 57.
 aquora, *caus*, 3, 21, 11.
 Altis 2, 16, 38.
 subdita ergo Theoproti, *Gr.* 1, 11, 4.
 aquore 4, 6, 19.
 aquorem Doride oam 2, 17, 23.
 pucellam 3, 7, 67.
 aquoribus delertis 1, 15, 20.
 piciadis 1, 8, 20.
 sub rubris 1, 14, 12.
 aquoris Hadriaci 3, 21, 19.
 aquos in hoste Mino 3, 19, 28.
 aer torridus 2, 28, 9.
 æra 4, 5, 50. 4, 11, 7.
Cerint 3, 5, 6.
 totanda Cybelle 4, 7, 61.
 ærati pili 4, 1, 76.
 æratas catenas 2, 20, 12.
 æratiss nodis 2, 20, 9.
 ærato muro 2, 32, 59.
 ære 3, 18, 25. 3, 21, 30.
 4, 5, 56. *alii* *æra*.
 æra cavo 3, 14, 18.
 ære 2, 10, 3. 3, 10, 5.
 alio 4, 6, 9.
Æschyle *cothurno*. 2, 34, 41. *alii* *legunt* *Arbilleo*. *Æschylus* *Atheniensis*, *Tragædiorum* *scriptor*, *Thepistidis* *suociter*, & *Supercilia* *maior* *nata*. *Stipat* *epi* *græditi*, & *interdum* *veniens*. *Vide*, *pæter* *alii*, *Moratium* *in* *Epistola* *ad* *Pisonem*.
 Æneias damon. 3, 11, 12.
 Iulien in Thepistidis, ubi cognovit *Æne* *pæter* *Jasonis*.
 Ænionden 1, 15, 17. *vide* *Iulien*.
 æni-

affinit ille muros ingenio meo
4, 1, 66.

affluat auri fupellax 4, 8, 37,

affluvia aquis 4, 1, 124.

affluo dic 4, 3, 16.

affluos igitur 3, 10, 13.

afflu 4, 3, 35, 4, 4, 5.

affluo 3, 4, 17.

affluat torridus aer 2, 18, 3.

affluum 4, 9, 61.

affluus, nom. fing. 3, 7, 63.

affluet 2, 31, 43.

afflu 2, 13, 35.

extrema 3, 10, 7.

gravis 3, 5, 23, 3, 25,

11.

formosi temporis 1, 4, 7.

affluas mea 2, 18, 5.

non est mutata 4, 18, 3.

45.

prima 4, 10, 7.

tota Sibylla 3, 44, 39.

tua 1, 6, 41, 2, 3, 27.

affluat illa 4, 1, 137.

prima 2, 8, 17, 2, 18,

19.

mutam 3, 7, 17.

mutatis tempora 1, 7, 8.

mutam invidia 1, 16, 48.

mutum fletu 4, 7, 18.

mutum opus 3, 24, 24.

mutum. Juhandi tempus 4,

18, 37, 3, 8, 38.

mutum pascat famem afflu 4,

3, 22.

mutares domo 2, 16, 30.

muti tera 3, 2, 5. *Atrax Si-*

clix mane *ignovimus*, *Cata-*

stis ubi *super* imminet; *bo-*

dia Mongibello.

Atmo fulmine 3, 17, 21.

nam in *Atma* cavernis *Pul-*

comus, & *Cyclops* fulminis

Jovi eodem *putabantur*.

Atoli Acheloi. 2, 34, 3.

33. vide Acheloi.

myd 3, 4, 23.

primo 3, 7, 7.

myum 3, 4, 19, 4, 2, 35.

affluet puellum, genit. 3, 28, 1.

affluat quo manus aurum, ne

speculatur 4, 5, 33.

affluus lapillis 3, 2, 17.

affluant tibi odores. nominat.

2, 19, 17.

affluam tibi confusus in at-

olis lacrimis 1, 17, 2.

Afra regna 4, 11, 30. *nempe*

Carthaginiensium, *qui impe-*

rantur in Africa.

Africa tenia 4, 11, 38.

tata 3, 20, 4. *Africa*,

terrarum orbis pars etria,

Tom. I.

immense solitudinibus defe-

re *perpetuis* & *maestris*

fronibus; *angusta Galesia*

frece (*hodie* *lo* *istretto* *di* *Gi-*

bilterra) *ab Europa dividi-*

tur. *Palaeo* & *Pampaie*

Mela *proprie* *dicitur* *Africa*

que *olim* *Numidia*, *Cartha-*

giniensem *regionem*, *ac* *Tri-*

politanaem *continuat*.

Atrius pater 4, 21, 48. *venus*

ab *Ocasu* *bravelli* *igitur*.

vide *Commentaries*.

Agamemnona Pelopeum 4, 6,

33. *Agamemnon* *rex* *Mycena-*

rum, *Menelai* *Sparta* *regis*

frater, *dicitur* *Pyllobentes* *a*

Pyllobus *pater*, *Atrides* *et*

Atrous *avus*. *Pelopsus* *seu* *Pe-*

lopidus *a* *Peloponneso*, *Tan-*

talides *denique* *a* *Tanalo* *ab-*

avo. *Dux* *Græcorum* *fuit* *in*

expeditione *Trojanâ*. *Pitiam*

Iphigeniam *Diane* *massare*

voluit. *Cum* *Achilla* *inimici-*

riam *gessit* *de* *puella* *Briseide*.

Orestes *est* *ab* *nono* *Clytemne-*

stræ & *Agistho* *educatus*. *Vi-*

de *Memorum* *in* *Iliad*.

Agamemnonum puellam. genit.

Iphigenia. *Vide* *Ovidium* *12*.

Mem. *4*, *1*, *111*.

Agamemnonas euras 3, 7, 21.

Vide *Argyol*.

Aganippe Lyra 3, 3, 30.

Phœbe, *seu* *Musearum*, *ab*

Aganippe *fonte* *Heliconis* *in*

Bœotia, *seu* *Mulii*.

agat licet Auster vela in incertum

2, 26, 36.

agredum ceda loco 4, 9, 54.

agredum convertite mentem do-

minum 1, 1, 21.

aget etiam facies hæc facula va-

tis Cumæ 4, 2, 16.

aget ardor tuus 1, 13, 28.

non aura duos 2, 26, 30.

agget cocto 3, 11, 22.

aggeribus Etruscia 1, 21, 22.

Illiacis 2, 13, 48.

agis. nil agis 3, 32, 19.

agitabit Sol nigros equos 2,

15, 38.

agitatum nostrum amores 2,

7, 5.

agitat barbarus vigilis 2, 26,

27.

agitata Thebas saxa Cithero-

nis 3, 2, 3.

agitatum fluctibus Hellen 2,

26, 2.

agite. ite, agite, proam expe-

ta bello 3, 2, 47.

agere, o focii, propellite na-

vim. 3, 21, 11.

agmina legum 1, 7, 17. *Vide*

Comment.

agmine 4, 10, 42.

agnis hornis 4, 3, 61.

agor cor onus teus culpam com-

munit? 2, 30, 32.

agrestem figuram 2, 33, 13.

agrestis focos 2, 19, 14.

agrestis focos 2, 19, 12.

agrestium juvenum 3, 3, 25.

agricolam domini, genit. fing.

2, 34, 74.

pauperis 2, 19, 8.

agricolam. nomin. plot. 4, 8,

14.

agris cælis 2, 19, 3.

novis 4, 8, 2.

agros 2, 7, 43, 3, 13, 47.

Arcadion 2, 28, 23.

ah 1, 5, 13, 1, 6, 12, 1,

21, 5, 2, 11, 30, 1, 23,

27, 1, 16, 14, 1, 17, 3,

2, 20, 12, 8, 6, 31, 4, 27,

11, 2, 16, 4, 2, 16, 33, 4,

23, 12, 2, 26, 13, 2, 38,

1, 2, 33, 12, 2, 33, 27,

3, 1, 7, 4, 2, 72.

ah dolor 1, 20, 32.

miser 3, 7, 61.

puellam *Græ.* 2, 21, 25.

quoties 1, 18, 21, 3,

15, 13, 3, 23, 15,

abeno formam genit. 4, 8, 61.

abeno coram 4, 10, 33.

abeno foveo Veneris 3, 24, 13.

ait Collis 4, 10, 13.

Cynthia 1, 3, 24, 2, 29,

31, 4, 8, 73.

Phœbus 3, 314, 4, 6, 37.

rumor 4, 6, 47.

ait Tatiui, Nube 4, 4, 60.

ajunt auditos remorum sonos

4, 2, 7.

ajunt. quod ajunt 2, 16, 35.

ut ajunt 2, 28, 37.

ala Persei 2, 30, 4.

ala sub extrema 1, 20, 29.

alas ita facit, ut *Græ.* 1, 9, 2

23.

monas 4, 2, 105.

anoxias 2, 18, 5.

alba carbasus 4, 11, 54.

fenestra 3, 5, 34.

alba lilia 2, 3, 11.

Alba potens, alba fuis omine

cata 4, 1, 35.

Alba. vocatur 3, 3, 3.

Alba Longa 2, 6, 37. *Alba*

Longa *fuit* *opulenta* *civitate*

Latini *ab* *Africani* *condidit*

perpetua *regionem* *seu* *memora-*

bita.

- hile*. Id *poſtea Tullius Hoſtius* terris Romanorum *ſecundum averſis, rivibus Romanum tradidit*. Vide *Livium lib. 1.*
- albus* fuiſ 4, 1, 35.
- Albanus* locus 3, 22, 25. *in Albanum venere, de quo videtur Livius lib. 5.*
- albos* capillos 3, 25, 13.
- equos* 4, 1, 31.
- Alcidem* labor 2, 34, 33.
- Alciden* 4, 9, 38.
- Alcides* 1, 30, 49, 4, 9, 16, 4, 9, 51. *ſua diſſis Hercules dixit rōc dñō; nempt a robore. Nominis originem reſperit Propertius quom dicit Eleg. 9. lib. 4. Alciden terra recepta vocat. Jura qui diſſum putant ab Alcio esse.*
- Alcionis* muſera 1, 14, 34. *Alcionis* rex Phaeacum, *ſive Corynetum*, cuius pomaria miri fructuum proventus celebravit. Apud hunc *Ulixes* longi erroris modum ſuavit, eſur operā in patriam remiſiſſus.
- Alenmoſim* furia 3, 5, 41.
- Almona* Amphitruſi vultu ſilius, qui patris juſſu matrem, *Eriſiphyan* interfecit 2 ab id in *Iſtanium* alius.
- Almonem*. *gynis*. 2, 22, 25.
- Almona* Amphitruſis *Thetis* uxor, qua a *Jove* per dolum compreſſa *Herculeus* parit.
- aleynas* deſertas 1, 17, 6.
- aleynum* ara 3, 10, 6.
- Alipulis* 3, 7, 61.
- Alexandra*, *ſive Alexandria*, urbe *Aegypti*, ab *Alexandro Magno* condita *in litore* quod *internus mari* alluitur.
- noxia* 3, 11, 31.
- ſellus* dolis aptiſſima 3, 11, 31.
- Alexio* delicias domini 2, 34, 74.
- intaſtum* 2, 34, 73.
- Politani*, vel, ut alii maluerunt, *Marcus* ſermoſum puerum: eum *Virgilius* ſervum dilectiſſum. Vide *Eclogam ſua ſecundam*.
- alenti* loco 4, 5, 68.
- alia* coniuge 3, 13, 16.
- aliam* puella 4, 7, 93.
- aliam* elichuum 3, 16, 10.
- puellam* 1, 12, 19, 2, 21, 40.
- alias* *Hyllias* 2, 16, 10.
- omnes* puellas 1, 4, 21.
- aliene* *Cynthia* 2, 15, 32.
- Galatea* 1, 2, 18.
- alienum* ad limen 3, 3, 47.
- alii*. *nomin. plur.* 2, 11, 1.
- 2, 14, 21.
- alii*, *reſtitum*. 2, 19, 5.
- allis* choreis 2, 10, 1.
- alimenta* maxima 3, 21, 4.
- alis* aere 4, 6, 9.
- amore* 3, 20, 6.
- limine* 1, 13, 24.
- nominis* vigilare 1, 9, 28.
- alio*, *adverbium* 2, 12, 18, 2, 15, 35.
- alios* fontes 4, 9, 59.
- aliqua* columna, *alterius* 3, 23, 23.
- culpa* 2, 14, 31.
- aliquam* 4, 9, 45.
- aliquem*, *pre* de aliquo 4, 9, 37.
- aliquid*, *nominat.* 2, 34, 53.
- 4, 7, 1.
- de* te ſendum 3, 12, 19.
- aliquid*, *accuſat.* 1, 7, 6, 2, 4, 5, 2, 5, 15, 2, 19, 27, 2, 22, 11, 2, 22, 18, 4, 2, 6, 25.
- aliquis* 2, 22, 5, 2, 22, 15, 3, 25, 39.
- ſuſcit* 2, 5, 25.
- alis* iucundis 1, 3, 45.
- alis* centeſis, *pre* remis 4, 6, 47.
- alit* culpam *Vella* 4, 4, 70.
- tutus* maſer geminos 2, 22, 41.
- alithus* manuſis 1, 16, 46.
- alitis* *Amoris* 2, 30, 31.
- alud* quidquam 2, 21, 9.
- alius* mihi *hedera* offa comis 4, 7, 80.
- alloquor* *aleynas* 1, 17, 2.
- alma* ſacerdas 4, 9, 51.
- Alphibua* ulta ſuos fratres pro coniuge 1, 15, 15. *Phlegiſia*, *menſis* aere a *marſio* *Almonis* donata. Quid quum illa poſtea vi repente, ab uxoris fratris *Thetis*, et *Axioc* incensus eſſet. Puella vero id agro ſerens, ut conjugem ulciſceretur, fratres occidit. Vide *Commentarios*.
- alis* curia 4, 1, 17.
- herba* 3, 13, 36.
- ſeptem* jugis urbs 3, 11, 57.
- Troja* 2, 8, 10.
- via* 2, 30, 6.
- alta* *ſtra* 2, 31, 50.
- maris* 2, 24, 1.
- alta* *Carthaginiſ* 3, 23.
- altas* aquas 4, 3, 47.
- alter* 2, 4, 21, 2, 21, 67.
- carior* 1, 9, 2.
- alter*, *reſtitum* 2, 29, 12, 3, 3, 23.
- alter* in alterius ſinu 1, 5, 30.
- alter* amor 2, 2, 46, 3, 18, 30.
- liber* 2, 3, 4.
- renus* 3, 2, 23.
- Ulixes* 3, 12, 23.
- altera* 2, 4, 22, 2, 12, 37, 2, 22, 38.
- altera* eſt *Teia* 4, 8, 31.
- altera*, non aut altera nox 2, 32, 29.
- altera* claſſis 4, 6, 21.
- laus* 2, 1, 47.
- nox* 2, 14, 10, 2, 14, 19.
- para* 4, 7, 59.
- turba* 4, 11, 31.
- valus*, *reſtitum* 2, 31, 13, 37.
- victa* 4, 11, 34.
- ulta* puella 7, 18, 11.
- alterius* 1, 3, 36, 1, 5, 30, 2, 10, 17, 1, 11, 13, 2, 23, 3.
- in* lacerto 2, 8, 5.
- lacerto* 1, 16, 39.
- alterna* emde 2, 30, 21.
- ſugā* 2, 20, 28.
- lege* 4, 4, 58.
- manu* 2, 9, 24, 2, 7, 18.
- unda* 2, 12, 7.
- alterne* manu 7, 11, 12.
- alternas* aquas 2, 26, 54, 3, 12, 28.
- alterois* litibus 4, 5, 40, 1, 10, 10.
- altero* equo 4, 2, 36.
- altericem* ſanguinis lupam 4, 1, 38.
- alium* aquor 3, 5, 37.
- alveus* ille 3, 7, 16.
- alumnis* ſuis, *datu*. 4, 2, 9.
- alumnis* ſuis *Aegyptus* 2, 33, 15.
- Parthi* telluris domitis 4, 3, 67.
- alumnus* Romanus 4, 1, 37.
- ammas* receptus 2, 14, 28.
- ſolus* 2, 27, 11.
- amante* 2, 17, 9.
- amantem* 2, 17, 1.
- amantes*, *nominativ.* 2, 15, 53, 3, 17, 5.

- amantes. *subaudi* nos 3, 5, 1.
 amantes inter nos 1, 19, 25.
 irati 1, 5, 13.
 miseri 1, 16, 45.
 amantes, *vocativ.* 1, 12, 19.
 amantes, *occlusiv.* 1, 2, 23.
 1, 12, 3, 3, 14, 31.
 amantes *affiduos* 1, 33, 43.
 coronatos 3, 3, 47.
 cupidos 2, 33, 5.
 diversos 1, 10, 15.
 duos 1, 7, 3, 1, 26, 35.
 felices 1, 12, 7.
 invitos diducere nonqua-
 at Juppiter ipse 1, 7, 3.
 omnes 1, 13, 15.
 perjuros 1, 16, 47.
 factos 3, 16, 11.
 similes 1, 13, 41.
 totos 3, 13, 35.
 vacuos 3, 17, 21.
 amanti 1, 8, 41, 1, 22, 45.
 1, 30, 7.
 imprudentes 1, 20, 3.
 nobili 1, 23, 23.
 tibi 1, 5, 13.
 amatis. *flexibus* 1, 16, 47.
 sanguine 3, 16, 19.
 amantum tumuli 3, 16, 27.
 amara *des* 1, 33, 6.
 mors 1, 19, 20.
 tibi virtus 3, 12, 10.
 amare Junoni 4, 9, 43.
 amare ocelis 1, 1, 33, 1, 17, 3, 4, 3, 29.
 amare 1, 6, 17, 1, 13, 33, 1, 24, 24, 2, 36, 58, 1, 30, 32.
 amare aliam 2, 12, 19.
 aliquid 1, 22, 18.
 viros praeteritos 1, 13, 51.
 amare quam sit bonum, omnes jam norunt 1, 34, 34.
 amare si quis vult 1, 23, 24.
 amare ut posset simili sola 1, 12, 8.
 amaris donis 1, 16, 29.
 assequis 4, 7, 5.
 amatus odor pampinatus 1, 33, 30.
 formosus 1, 19, 6.
 amas quicquid 4, 7, 75.
 amasse, quamvis id dicat, Pa-
 sin patrem 1, 32, 15.
 amas quicumque femina lumen
 viti 1, 6, 24.
 amas. non amat nudus Amor
 formam artificem 1, 1, 8.
 amat. non amat morbi attifi-
 cem solus Amor 1, 1, 58.
 amata Ascadio Deo pinus 1, 28, 20.
 diva puella 1, 5, 8.
 amator 1, 14, 31, 1, 16, 13.
 amator blandus 1, 13, 16.
 ille pulcher. *epithetiv.*
 1, 21, 4.
 neglectus 1, 7, 13.
 solus. *vide* solus 1, 20, 35.
 tuus 1, 21, 4.
 amatorem suos 1, 11, 14.
 amatorem 1, 16, 12.
 Amazonidum bellica turba 3, 14, 13. *Amazones, sive A-*
mazones, belliger femina-
rum populus prope Thermo-
dentem Sythia Asiatica flu-
viu.
 symbolat *amator* 1, 4, 13.
 ambobus licet *amator* Scythicus
 oris 3, 16, 13.
 ambobus 1, 20, 18.
 amem te solum. *pro* amabo 3, 15, 46.
 amens Milanon 1, 2, 11.
 amet illa semper, semper egoos
 fructu amoris 3, 20, 30.
 amet ipse puellas 1, 4, 19.
 amica 1, 6, 12, 2, 6, 41, 2, 6, 41.
 amica trifida 1, 4, 10.
 amica. non amica tibi *Cynthia*
 3, 8, 40.
 amica formosus levitas 1, 16, 26.
 amica Venus 3, 21, 2.
 amica una. *adversiv.* 1, 30, 23.
 amica, *gentiv.* 1, 29, 31.
 nostra 4, 5, 61.
 amica venales 1, 16, 21.
 amice, *vocativ.* 1, 20, 14, 1, 13, 18, 1, 8, 2, 3, 34, 16.
 amici, *nomi.* plur. 1, 1, 25, 2, 4, 13.
 fenes 1, 9, 27.
 patrii 3, 24, 9.
 amici vos 3, 21, 15.
 amicus 1, 11, 25.
 amicitia pro nostra 1, 22, 2.
 amico amice 1, 13, 51.
 amicos 1, 34, 5.
 amica dormit *Cynthia* 3, 21, 8.
 amicu 3, 15, 3.
 crepto 1, 1, 13.
 injecto 1, 29, 21.
 rejecto 1, 23, 13.
 plebeio 1, 25, 45.
 fandis 1, 25, 45.
 amicus fides 3, 20, 9.
 amicus nec semper via nova
 querendo 1, 13, 12.
 amicus si quis erit nobis 1, 4, 18.
 amice 1, 23, 51.
 hoc juvenis 3, 7, 23.
 Memnone 1, 18, 16.
 amae 4, 4, 24.
 verio 4, 2, 10.
 amorem turpem 4, 7, 55.
 amica, 1, 1, 13.
 amo 1, 8, 42.
 amo, dixit illa numquam 1, 8, 15.
 Amor 1, 1, 4, 1, 2, 24, 1, 9, 18, 1, 10, 30, 1, 12, 16, 1, 14, 8, 1, 15, 16, 1, 2, 2, 6, 22, 1, 8, 40, 1, 10, 26, 1, 13, 1, 30, 2, 2, 30, 7, 2, 33, 41, 3, 19, 24, 8, 21, 10, 3, 23, 16.
 Amor acem cautos 1, 10, 9.
 aridus 1, 3, 14.
 agidus 1, 12, 16.
 deus pacis 3, 5, 1.
 improbus 1, 1, 6.
 iniquus 1, 19, 12.
 ipse 1, 29, 18, 3, 16, 26, 3, 20, 19, 3, 21, 4.
 labens 1, 17, 27.
 mansuetus 1, 9, 12.
 nudus 1, 2, 8.
 nullus 1, 9, 23.
 solus 1, 7, 20.
 solus morbi non amat
 artificem 1, 1, 58.
 tardus 1, 1, 17, 1, 7, 26.
 vacuus 1, 1, 34.
 amor 1, 5, 24, 2, 4, 14, 2, 5, 10, 2, 25, 17, 3, 19, 18, 3, 24, 6.
 amor alius 1, 2, 46, 3, 18, 30.
 aptus ventum conjugis
 3, 22, 42.
 contentum 1, 25, 19.
 hic 1, 7, 20.
 ille tuus 1, 24, 24.
 infamis 1, 16, 19.
 longus 1, 19, 24.
 magnus 1, 19, 12, 4, 3, 49.
 suavis 4, 3, 39, 4, 5, 30.
 minor 1, 20, 12.
 noster 3, 24, 3.
 nullus 1, 22, 28.
 omnis 1, 11, 18, 4, 3, 49.
 reticendus 1, 24, 4.
 turpis 1, 16, 36.
 tuus 3, 15, 9.

- verus 2, 15, 30.
 ullus 2, 5, 8, 2, 22.
 34.
 amor Herulia flagrans Heben
 2, 13, 22.
 amor quantus fugit 2, 12,
 13.
 amore 2, 2, 16, 1, 9, 5, 7,
 9, 11, 1, 9, 24, 2, 13,
 33, 2, 1, 47, 2, 3, 16, 2,
 7, 6, 5, 8, 8, 2, 13, 12,
 2, 13, 23, 2, 15, 17, 2,
 24, 16, 2, 26, 27, 2, 26,
 46, 2, 34, 3, 2, 14, 22,
 2, 8, 18, 2, 8, 23, 2, 15,
 2, 3, 20, 27.
 amoris abrepto 2, 13, 2.
 adverso 2, 14, 15.
 alio 3, 20, 6.
 alieno 2, 1, 36.
 amonius 2, 20, 2.
 amplexo 2, 8, 26.
 extenso 2, 3, 44, 2,
 32, 31.
 extremo 2, 21, 6.
 fessili 2, 13, 22, 2,
 14, 10.
 gravi 3, 8, 10, 3, 12, 2.
 infuso 2, 14, 12.
 longinquo 2, 6, 27.
 magno 2, 36, 10, 2,
 34, 34.
 medio 2, 9, 28.
 meo 2, 1, 28, 3, 6,
 28.
 novo 2, 10, 16.
 nullo 2, 13, 6.
 obliquo, *transverso*, 2,
 19, 6.
 pleno 2, 25, 26.
 posito 2, 9, 8, 2, 27,
 20.
 primo 2, 3, 49.
 rapto 2, 4, 26.
 secundo 2, 25, 27.
 socio 2, 25, 29.
 suo 2, 25, 31.
 tuo 2, 18, 8, 2, 19, 3,
 2, 25, 9.
 turpi 2, 27, 32.
 tuo 2, 1, 32.
Vide in amore.
 amore nostri 2, 4, 27.
 nupte 2, 7, 2.
 Amorem potum 2, 13, 2.
 amoris 2, 16, 15.
 simulatum 2, 24, 47.
 Amores parvi 2, 11.
 Amores, *Amoris*, 2, 1, 2, 2,
 8, 7.
 amoris certus 2, 8, 45, 2,
 29, 19.
 confectus 2, 12, 5.
 amor 2, 34, 49.
 amor 2, 16, 19, 4, 2,
 37.
 malos 2, 25, 39.
 andros 2, 7, 5, 2, 28,
 30.
 nullos 2, 15, 19.
 feros 2, 34, 25.
 si quos habet arbor 2,
 18, 19.
 tam duros 2, 34, 49.
 tibi venustus dicebam 2,
 9, 11.
 tuos 2, 10, 51.
 viros 2, 34, 71.
 viros 2, 7, 69.
 vulgares 2, 13, 21.
 Amori 2, 10, 27, 2, 6, 21,
 2, 34, 2.
 Amori 4, 5, 49.
 amo 2, 14, 7.
 pismo 1, 12, 2.
 tanto 2, 26, 43.
 amoribus in oculis Jovis 2,
 33, 7.
 Amoris alitis 2, 30, 32.
 amoris sancti 2, 29, 41.
 iam sancti 2, 19, 41.
 tui 2, 32, 17.
 volanti 2, 15, 29.
 unius 2, 13, 26.
 Amoris crimen Bajæ aquæ 2,
 11, 30.
 amoris stramon, *accus*, 2, 30,
 24.
 fructu 2, 10, 30.
 imbecillum 2, 8, 3.
 iter, *accus*, 2, 15, 4.
 amoto callida 2, 11, 15.
 Amphiracæ quadrigæ, *gratit*,
 2, 34, 29.
 Ampiarus 2, 12, 38. *Olivi*
pinus, vorticaria illustris, u-
mus e Japim ducibus qui ad
Theban obsequia projecti sunt
subita diem erant veras in
curru ad inferos delapsi. Vi-
de Papiniam Syntactem 7. The-
bold. Vide traphylin.
 Amphion victor 2, 15, 42.
 Jovis & Antiope filius, frater
 Terribi. Vide *Antiope*.
 Amphionis lyra monia 2, 9,
 10. nupte Thebanæ, quæ ab
 Amphione traheretur poëta lyra
 compuncta fuisse, ferunt
 fabulæ.
 Amphitryoniades 4, 9, 1. *ita*
dicitur Hercules ab Amphitryo-
ne nutritus, juve mater Alce-
monæ maris.
 amphora turro collo 4, 5, 72.
 ampis nepotum ipos 2, 21, 41.
 poma 2, 6, 32.
 satis forma pudicitia illis
 (*servit*) erat 2, 2,
 24.
 amplexans Briseis Achillem ex-
 sulum 2, 9, 9.
 amplexa Theonem Aurora 2,
 28, 21.
 amplexo esse Cæsaris focos quid
 illi protulit? 2, 18, 12. *val-*
genti add. amplexum.
 amplexu 2, 2, 5, 26, 49.
 vanto 4, 5, 33.
 vario 2, 15, 9.
 Amycle nemora amilla 4, 5,
 35.
 Amymon testis 2, 26, 47. *u-*
na Danaidum, qua quum
queridis 2. unum itum ad Le-
nam paludem, Neptuni vin-
passi isti. De enim obitus
inducta, deum, silium illi
venam in curam convertit a
potestiffique vapibus rediens a
subitum faciem alitit, quem
puta nomine appellavit. De
hoc, vide lepidum Lestani
dialogum.
 Amythaonia domo 2, 3, 56.
Vide Commentariæ.
 an 2, 6, 13, 2, 8, 2, 11,
 7, 1, 21, 21, 2, 18, 9, 21.
 2, 27, 21, 2, 18, 10,
 1, 18, 17, 2, 18, 23, 2,
 8, 15, 2, 14, 30, 2, 16,
 35, 2, 18, 31, 2, 25, 29,
 2, 20, 12, 2, 32, 41, 8,
 33, 13, 2, 33, 15, 2, 33,
 23, 1, 5, 45. *reperitur* 2,
 23, 15, 4, 1, 122.
 anchusa 2, 7, 33.
 iuda 2, 34, 10.
 Androgea arxinclom 2, 1,
 62. *Androgeus filius Minos*
regis Cretensium, quem ab
Atheniensibus occisum sa ra-
tione vitæ est pavor, ut in-
terpellatus obsequi non prius
obsequia solvere, quam pri-
us pavor juvenis elidiffimæ, re-
siduasque puellas, nonnulli Mi-
nosum deprecandos se misse-
ras precare. Hunc ab Alce-
lepie vero refudum ferunt
seculæ. F. Catullum Corn.
43. & Comment. in Propertium.
 Andronachi captiva 2, 20, 2.
 ea suis inter Hellesius Tyme-
 norum fortissimi, deus Minos
 vasis, mater Amphiclitæ. Vi-
 de 2. Calabrum, & Virgi-
 lium 2. *Enclit.*

Andromacham lecto 1, 12, 31.
Andromeda causam 3, 11, 29.
Andromede devota manditis natiis 1, 18, 21.

libera caotibus 3, 3, 4.
marita hic fraude 4, 7, 63.

Cephei regis Astiopeum filia
ex Cephæo, quam Nerides
alligatas sepulchro, ceto devo-
randam spectant, et matris
suar punitivum miserere-
tur, quæ non verita fuerat
illorum pulchritudini formam
filiæ asserere. Hanc postea
Perseus liberavit occisa ceto,
& nuptum dedit.

aqueo atro 3, 5, 40.
angulus asieclis 3, 6, 28.
Brockhus, anguibus.
anguiferæ Gorgonis 2, 3, 8.
anguina ore 4, 8, 10.
angulus hic mundi 4, 9, 65.
angusta via 3, 14, 30.
angusto lecto 1, 8, 33, 1, 1, 5.

pectora 1, 1, 40.
toros 1, 34, 43.
Aniæ Nymphæ 3, 16, 4.
uoda 1, 20, 8.

Aniens, vocatio, 4, 7, 86. v.

Anio.

anima, vocatio, 1, 10, 21.

animus tuus, nominat. plur. 3,

18, 32.

animam 1, 13, 17, 3, 13, 43.

hanc 1, 6, 26.

potrem 4, 35, 67.

animarum silentium domos 3,

12, 33.

animi strupescit 3, 8, 17.

tormentis 3, 8, 17.

via 3, 5, 10.

animi tui gratia 1, 20, 26.

animi Duci 4, 1, 45.

animis his 3, 34, 35.

tonis 1, 3, 18.

veris 3, 4, 35.

animis teros viros 1, 5, 12.

animo 2, 25, 17, 3, 21, 10.

animo ex vacuo 1, 20, 2.

animo meo 3, 17, 6.

animus 3, 18, 17.

animos Carthaginiis 3, 1, 23.

rudet 3, 15, 3.

spirantem 4, 9, 11.

animosa signa Leonis 4, 1, 85.

animosa signa Lyppi 3, 9, 9.

animus 3, 17, 12, 3, 21, 25.

4, 5, 61.

suum 4, 7, 62.

Anio Tiburne 3, 12, 23.

Anio psumit 4, 7, 81. Anis

Tom. I.

Letii fluvius prope apudum
Tibum, bodie il Teverone.
litorem prope dicitur, quod
ex jugis montium erumpens,
in subterram planitium magnum
impens deflectit. Si vero flu-
minis præfatum dnum vocabant
Asierum.

annalibus, dativ. 3, 1, 15.

anne, adverb. 1, 7, 9.

anxi veritatis 4, 2, 11.

anxia canis 3, 18, 5.

celatist 3, 35, 21.

tremulit 4, 7, 73.

anno toto 1, 1, 7, 2, 23, 1.

annorum 3, 2, 22.

spatia 3, 21, 31.

annus bis denos 2, 9, 3.

miseron 3, 7, 59.

multas 3, 34, 1.

plos 2, 9, 47.

primus lanuginis 3, 7, 30.

primos 3, 28, 17.

quinq; 3, 25, 3.

temp multas 2, 8, 13.

vestros 4, 11, 95.

annos Draconis 4, 8, 2.

annosus miles 2, 25, 5.

annua convivis 4, 4, 75.

annua pabula, accuf. 4, 8, 3.

Palilia 4, 2, 19.

foleanna 3, 10, 31.

annuit quibus deus 1, 1, 31.

annum totum 3, 16, 9.

annus 3, 15, 30.

fortissis 4, 8, 14.

plenus 3, 5, 18.

proximus ari vobis dif-

fidium 2, 24, 32.

ragis integer 4, 5, 57.

tutius 3, 15, 7.

vigilans 3, 18, 15.

annus. 8. annus vite longus

erit 2, 15, 38.

Anferis indocto carnioce 2, 14,

84. Anfer malus poeta Virgi-

lii temporibus.

anderis vocis tutum Jovem 3,

3, 12.

Anani 3, 22, 10. Anani Li-

byczigant, terra filius, quem

poeta fabulati sunt, quoties

humi præcussisset, ex tollu-

maris ovos viribus ausum

fuisse. Cum ea tollant Her-

cules, ne ad foetum anitulum

cedenda confugeret, inter bra-

chia suspensum alio faustibus

invenit. Vide Lucanum

lib. 4.

ante Aeneam 4, 1, 2.

illam 2, 32, 45.

meos obitus 3, 4, 12.

Niumam 4, 2, 60.

note scdm 2, 14, 27.

aquilam rorata 4, 1, 96.

dtos matris 4, 1, 132.

feneclrat 2, 19, 5.

focos 2, 19, 14, 4, 6, 2.

tuos, Venu 4, 5, 64.

fara 3, 7, 72, 4, 19, 32.

templi 3, 17, 37.

pedes 1, 10, 22, 2, 14,

17, 3, 6, 32, 3, 8, 12.

4, 2, 16.

tuos 2, 28, 45.

penates suos 3, 7, 43.

postes tuos 1, 16, 43.

toros 3, 10, 3.

turres 2, 18, 13.

radialium toum 2, 14,

32.

ante impellitur frenis suos 4,

2, 46.

ante, adverbium 1, 1, 2, 3,

8, 26, 1, 9, ap. 2, 18,

22, 2, 26, 15, 2, 28, 7,

3, 34, 30, 3, 3, 6, 3, 16,

16, 4, 6, 66.

ante occupat vota Ramulus A-

eneam 4, 12, 14.

ante..... quam 1, 15, 30.

2, 12, 11, 2, 34, 47.

ante. quam-ante 2, 25, 26,

3, 10, 17.

ante 4, 6, 12. viginti una.

ante-juvencæ, dative 2, 28,

61.

antaire famæ tabulas vetustas

2, 3, 41.

secures patris 2, 6, 19.

Antigonæ 2, 8, 21. Antigone,

filia Oedipidis Thebarum re-

gite 1, de qua vide Commene-

rius, & deiphoem in Trage-

dia cognominis.

Antilochi 2, 13, 40. Antile-

chus, Nestori filius, bella

Trojanæ ab Hectoris interfec-

tus.

Antimacha 2, 34, 45. Anti-

machus Celyphusis, pater,

quod Thebanum hospitium ab

ipso initis perpetua feris de-

duxit.

Antinoæ lasciva 4, 5, 8. An-

tinus prætorum Perseus ma-

xius petulanus & vinosus.

Antiope Nycteidon 1, 4, 5.

Antiope habenti tot mala 3,

15, 19.

Antiope 3, 28, 51. vide Com-

mentarius.

6

vin-

5, 4. *a ardoris superstitiosa*
ill spiritus, idem qui horas.
 Aquilo infelix, vocativ. 3, 7,
 13.

Imva 3, 7, 72.
 Aquilonia proles 1, 30, 25.
 vide Cerberus, & Calais.
 Aquilonibus 1, 5, 21.
 aquis multus 4, 3, 114.
 captivus 2, 1, 32.
 magicus 4, 1, 106.
 natus, dativ. 4, 4, 4.
 septem Nilus ibat 1, 1,
 31.
 Thermodasiacis 3, 14,
 14.

aquodum crystallus 4, 5, 52.
 aquinas Equilias 4, 5, 1.
 aquodum Onion 2, 16, 52.
 ara 4, 4, 46.

interdicta vitis 4, 9, 55.
 Maxima Hercules 4, 9, 67.
 & sequ. hanc sibi Herculem
 ipsam petiisse, additur
 est. *Quidam in Paphis, opi-*
niantur Propertii adjuvante
et verum Livius lib. 1.
& Virgilius Aeneid. 8. a
Paphis & Pinaris possum
& castra stradam.
 publica 3, 10, 26.
 superba Jovis Foretur 4,
 10, 48.

Arabia iusticia domus 2, 10,
 16. *Arabia extrema regio A-*
frica prope Africam, turis &
aromaticum provenit bestifi-
ma. Tribuitur in Petraam,
Disertam, & Felicem.

Arabio bombyce 1, 3, 15.
 Arabium lincen 1, 14, 19.
 Arabis pastor 3, 13, 8.
 Arabum 3, 19, 17.

Aracynthe 1, 15, 42. *Aracyn-*
theus nomen praeruptus Boreas.
 nam 1, 3, 7.
 aranea 2, 6, 35.

putris 3, 6, 33.
 arante, accusat. 1, 15, 31.
 tauros 2, 19, 11.

aras corositas 3, 10, 19.
 Dulichias 2, 1, 7.
 nullas 1, 4, 23.
 pactas in fudera 3, 10,
 27.

arata Lydis, accusat. plur. 1,
 6, 32.

arator 1, 3, 45.

pellitus 4, 1, 25.

aratra 2, 1, 47. 2, 15, 6.

aratri 4, 10, 19.

aratro Graio 3, 9, 47.

gravi 3, 34, 47.

aratur nec mihi Campaia 3,
 5, 5.

Araxes vincendus 4, 3, 55.
 magnus Pariorum fluvius.

Araxis aquam 3, 12, 8.

arbitor Orti Miosos 3, 19, 17.

arbitrio illius 4, 1, 143.

arbor 1, 18, 19.

multa 4, 1, 4.

una 3, 16, 32.

arbor & metus 3, 13, 26.

arbores 3, 12, 33.

Castalia 3, 3, 23.

immerita 4, 3, 19.

arbores coma, ablat. 3, 16,
 28.

arbores croces 3, 12, 37.

asporibus quantis urgetur Cau-

casus 1, 14, 4.

sub desertis 1, 10, 36.

arboris novae 3, 19, 16.

arbutus 1, 2, 11.

Arcaedis ropibus 1, 1, 14.

Aradia regis Palaeoness med-

iterranea, Menalis, Perthorae,

Lycae, Eriocanthi cliviferae

montibus adjungunt; cuius in-

tula se mortuorum antiquissi-

met, Linaeus priores seculu-

bantur. Neque flumina Eri-

mautur, & Alphens, Oppi-

da olim stera Maxima, Te-

gae, Symphalium, Parthasia,

cum ceteris pluribus.

Arcaadio deo 1, 18, 10. l. n.

Paul.

Areadius agros 1, 18, 23.

arcaeas taberna, ablat. 4, 8, 19.

arcanas fallas 4, 7, 37.

arce Carmini 4, 10, 6.

Turpeja 4, 4, 19.

arceum Cadmi 3, 9, 37.

porta 4, 10, 31.

arces 3, 11, 25. 3, 15, 25.

de vallibus scandentes

4, 1, 65.

equo pulvis 3, 1, 25.

arces mundi, accusat. 3, 5, 31.

arceusius formis in ossa 3, 17,

14.

arcei isthmus terris utrumque

mare 3, 11, 42.

Archemori funera 1, 32, 38.

Archemorus, Lycurgi Thracum

regis filius, ad cuius tu-

malum Nemei Iadi conlata-

bantur. Vide Papianum lib.

5, & d. Theobald. ubi de his

topici.

Archim soboles Horos 4, 2,

77. Architas Tarentinus, Pla-

tonis familiaris, mechositis

aribus excellentissimus. Har-

ius columbam Nigraem liba-

mentis suspensam, & aura

spiratus insula volatantem lau-

das A. Gellius lib. 10. cap.

12.

arcis Palladium 3, 9, 42. *atque*

legum artem.

arcus geminis 3, 23, 25.

arcus certo 1, 7, 15.

arcuit Claudius hostes a Rheno

4, 10, 39.

arcum 1, 9, 21.

arcus 4, 6, 39.

subdiolus 4, 5, 66.

arcus purpureus, *bris* 3, 5, 32.

arcus, accusat. plur. 3, 4, 27.

4, 6, 15. 4, 6, 56.

veteres 3, 12, 15.

arcus geminos, *pro* *ημαρκαλως*.

4, 6, 25.

ardenti a rogo 4, 7, 48.

ardor proximus Hylis 1, 10, 6.

suppositus 2, 13, 31.

tantus erat 1, 10, 10.

tutus 2, 13, 28.

ardore duplici 1, 5, 13.

ardoris 2, 18, 5.

nostri poeta 3, 7, 24.

arsena 5, 11, 15. 4, 8, 76.

parva 1, 17, 8.

arsena vilis, vocativ. 3, 7, 66.

arceas, ablat. 3, 18, 3.

molta 1, 8, 39.

becca 1, 3, 5.

Tyrbena 1, 8, 11.

vacos 1, 15, 7.

arceus sonitus 3, 15, 33.

ignotus cumulus 3, 16,

19.

arceus 3, 3, 23.

nigras 4, 6, 89.

arceus Eurota 3, 14, 29.

arceus campis 4, 4, 19.

arceusom Libyis Jovis antrum

4, 1, 105.

arceus corollas 2, 15, 51.

arceus ab ore 2, 17, 6.

Arenthusa, pons Romana nomen

ἄρενθουσαι. 4, 1, 1.

Argaui montis 1, 10, 35.

Argauius Myia mater, apud

quos Hylas a Nymphis rap-

taur.

argentea lilia 4, 4, 25.

Argiva figura, ablat. 2, 15, 43.

Argiva podicicia, genitiv. 1,

15, 22.

Argivis viris 1, 16, 16. nem-

pe Graecis, non ita dicuntur

ab Argis nobilissima Graecia

urbs in Argolis, Peloponnesi

regione ad orientem.

Argo egrossam Papasæ navali-
bus 1, 20, 17. *Argo navis*,
a qua disti *Argonautæ*. *Hæc*
ex roburibus Delonæi nemoris
[vel *Peili Thessali montis*,
ut alii scribunt] *sejuncta* *Per-
the* *infula* *Colchæi* *perfringenti*
Juno & *Pollux* *construere* :
quem *pollux* *augustin* *litore*,
summæque ætæ ætærum *parte*
inter *Symplegades* *ritu* : *si-*
deribus *adscripta* *fuit*. *Hujus*
historiam *seculisem* *habet* *na-*
vis *Apollineum* *Rhedium* *li-*
bris 4. *Peterium* *Florem* *li-*
bris 8. *Argonautæ*, & *alii*.
Argo *columna*, *alii*, 3, 21.
13. *Hæc* *fuit* *tutis* & *dur*
avis *Argæ*, *qua* *præ* *in*
Delonæi *numere* *consulenti*
responsa *dederat*.
argumenta *addita* *formæ* 3, 9,
13.
Argis *radis*, *grævis* 2, 26,
30.
Argus 1, 30. *passer*, *amper-*
toris *filios* *conducunt*. *Hæc*
sunt *verba* *in* *rusticam*
committunt. *Qui* *quam* *impo-*
nitur *sibi* *manus* *diligenter*
avires, *filia* *Mercurii* *lappus*
in *superum*, *et* *eodem* *obru-*
entus *est*. *Ejus* *semis* *oculis*
semis *caudam* *procurat* *trans-*
misit. *Vide* *Quintum* 1. *Metum*.
arguta *blanditia*, *ebiet*, 1, 16,
18.
arguta *historia*, *dotu*, 3, 20,
28.
argutus *aves* 1, 18, 30.
arguat *illa* *mibi* *ignos* 1, 6, 7.
arguto *dolore* 1, 18, 25.
argutum *omnis* 2, 3, 24.
Argyni *paucis* *ostantibus* *æquis* 3,
7, 21. *vide* *Comasæritæ*.
Ariadna *dona* 2, 9, 18.
vecta *lyncibus* *in* *caelum*
3, 17, 8.
Minos *Creta* *regis* *ac* *Des-*
phæi *filia*, *non* *Theseum* *in-*
aptum *et* *eruditum* *implicitem*,
opus *omne* *cepit*, *danti* *filii*
admirante *litterato*. *Ab* *hæc*
posse, *per* *captivum* *ablu-*
se *per* *peras* *dona* *ablu-*
ta *est*. & *in* *insula* *Nasi* *lit-*
eribus *per* *sumum* *ritu*.
Quem *Hæc* *ibi* *conspicuum*
quam *eduxisset*, *uxorem* *dun-*
do, *Coraucum* *hæc* *et* *tem-*
poribus *detrahit* *inter* *fidem*
salutem. *vide* *Quintum* 8.
Pis, 10. *Herod.* *lib.* 7. *Ido-*

sum. *Aræ* *Anat.* *lib.* 1, v.
519. *Passorum* 3, v. 459.
atridus *Amor* 2, 3, 24.
gificis 2, 15, 34.
aries *coninger* 3, 13, 40.
dum *vetum* 3, 13, 40.
ipso 3, 13, 40.
aries *machina* *navalis* *bellum*
4, 10, 33.
Arion *aque* *videtur* 2, 34, 38.
vocalis 2, 34, 37.
Adæsti *equus*, *voce* *humano*
præditus.
Arioniam *lyram* 2, 26, 18. *i-*
te *distum* *ab* *Arione* *Lebæ*
citharæ *illius*. *Nit* *nom-*
o *patria* *in* *Siciliæ* *navige-*
re, *circumventus* *a* *navis*
peculis *et* *inductibus*, *et*
rogatus *ut* *transisset* *gladio*
percuteretur, *dum* *exsequatur* *pu-*
er *thely* *sibi* *prætorum*. *Quam*
id *obtinuisse*, *summa* *citharæ*
in *mare* *prostitit* : *flammas*
delphum *desum* *supponente*,
locum *ad* *litus* *exiit*.
aria *vacantibus* 4, 6, 7.
tuit 3, 17, 1.
aristas *incentas* 3, 19, 5.
arma, *nominat.* 3, 8, 33.
hæc 3, 19, 5.
quibus *gratia* *magis* 3,
5, 47.
reluctis 4, 3, 30.
tristis 1, 7, 1.
arma, *serus*, 2, 1, 18, 2, 9,
18, 3, 16, 4, 2, 37, 13,
2, 30, 31, 3, 3, 40, 3, 4,
3, 4, 18, 3, 13, 6, 3,
14, 1, 4, 2, 1, 54, 4, 1, 50,
4, 2, 37, 4, 3, 41, 4, 6,
3, 4, 6, 70, 4, 2, 88.
arma *Æmæ* 2, 34, 63.
Castoris 4, 1, 46.
Demodæni, *liagum* *Ro-*
dium 3, 21, 27.
hæc 3, 7, 26.
Græci 3, 8, 30.
Indica *fugata* *Nisais* *abo-*
ris 3, 17, 21.
Jovis 3, 9, 47.
Mari 3, 11, 46.
novus 3, 5, 11.
pilla 4, 4, 10.
captis *die* *ducibus* 4,
10, 3.
Sabinus 4, 2, 53.
fus 2, 8, 30.
trina 4, 10, 3.
tristis 2, 34, 6.
tux 4, 3, 30.
vetus 4, 4, 61.
vultu 4, 10, 47.

videtur 4, 1, 47.
votiva 4, 3, 7.
arma *Sabina* *formosa* *oculis* *me-*
is, *vocatur*, 4, 4, 32.
armatus *Sulla* *legitimi* 2, 13, 1.
armatus *legitimi* *maius* 2, 13, 9.
armatus *paris*, *genti*, 1, 6, 21.
armatus, *sebandi* *hostibus* 4, 1,
14.
Armenias *tigres* 1, 9, 19. *Ar-*
menia *late* *passus* *regis* *ad*
Orontem : *fluminis* *Euphrat-*
is *ac* *Tigri* *in* *Mesopotamiam*,
& *Cappadociæ* *distulsa*, *di-*
viditur *in* *maiores* & *min-*
ores. *Prima* *est* *Myrina* *si-*
va, *in* *qua*, *ut* *Plinius* *te-*
statur, *tigres* *frequentat*.
armata *Myronis* 2, 31, 7. *ad-*
de *Myronis*.
armigera *humo* 3, 31, 10.
armigeri *equi*, *vocatur*, 3, 4, 8.
armillatus *colla* *Molesta* *causa*
4, 8, 24.
armis, *dotu*, 1, 6, 29, 3, 5,
12, 3, 32, 19.
citharæ *illis* 3, 9, 19.
illia 2, 1, 35.
nostris 3, 17, 39.
armis, *ebiet*, 2, 7, 5, 3, 1, 7,
3, 1, 29, 4, 2, 27.
blandis 4, 2, 137.
dispositis 2, 15, 5.
ditis 1, 9, 49.
infestis 4, 1, 27.
ingestis 4, 4, 9.
realibus 4, 4, 21.
scitis 4, 2, 51.
armis *interior*, *idest*, *quod* *spe-*
ctat *ad* *arma* 2, 8, 39.
armorum *radiis* 4, 6, 26.
Arria 4, 2, 89. *Mulier*, *ut* *vi-*
deretur, *Romana*, *mater* *Gai-*
ii, & *Luperti*.
arsipite *hanc*, *inquit* *unus* *A-*
mpius 2, 19, 8.
arsenit *quantis* *malis* *Creusa*,
adpice 2, 16, 30.
arsenit *nec* *cuiquam* *in* *aspert*
absentes *ignos* 3, 21, 31.
arte 2, 1, 10, 2, 1, 46, 9,
3, 48, 3, 13, 8, 2, 14,
2, 3, 3, 50, 3, 3, 9, 3,
1, 26, 3, 7, 32, 4, 1, 6,
4, 8, 40.
arte *illa* 2, 6, 31, 3, 25, 3,
nulla 1, 2, 2, 14.
parte 3, 9, 12.
artem 3, 1, 3.
artem *castis* 3, 30, 7.
artes *Apollinis*, *Særas* & *Per-*
gamæ 3, 9, 39.
hæc 4, 5, 38.

ul-

- ular 1, 1, 17.
 artibus multis 1, 4, 13.
 urticulis impoſitis 2, 34, 80.
 artificeſque formæ 2, 2, 8.
 morbi 2, 1, 28.
 artificeſque boves, nominatiu. 2, 31, 8.
 artificeſque manant, accuſ. 4, 4, 62.
 artus caſileſ, accuſ. 2, 22, 21.
 ſuos 4, 8, 41.
 arva 2, 3, 48, 4, 10, 30.
 boaria 4, 9, 19.
 arvis pomidia, accuſ. 4, 7, 81.
 arvis, ſibi, 2, 36, 47.
 arundine fiſſa 4, 7, 25.
 ſumma 4, 2, 33.
 ſub Stygia 2, 27, 13.
 arundinibus atritris 2, 34, 68.
 aruſpex vanos 2, 13, 59.
 verus inimici 3, 8, 17.
 Aſcanio indomito 1, 20, 16.
 Aſcanius crudelis Mitrivi 1, 30, 4.
Avulaſque Biſyria.
 Aſtra veteris poete præcepta 2, 34, 77. *Heſiali, cuius carminuſque imitatur eſt Virgiliuſ in Georgicuſ. Poſit autem ex Aſtra, oppida ad radiuſ Helioſituſ, quod conſiderem Epiphileuſ & Oruſ, ut eſſent Paſſaniaſ in Baſiliuſ.*
 Aſternos ſonituſ, 2, 10, 25. *Heliciniuſ.*
 Aſternum memuſ 2, 13, 14.
 aſcenſuſ Baltruſ 4, 3, 63.
 aſſelle 4, 3, 20.
 aſſuluſ coruſſituſ 4, 2, 21.
 Aſia diuina 1, 6, 14. *Aſia orbis terrarum parte ad orientem: cuiuſ ſineſ a ſuprematibus mare Sythicuſ; ab oriente Eoum; a meridie Rubrum; ab occidente denique ſineſ Arabicuſ & Hymanuſ qui ſum ab Africa diſſerminat; Indo mare Carpathicuſ, Ægeuſ, Propontuſ, Pontuſ Euxinuſ, paluſ Maeſtiſ, Tanaiſ & Orubiuſ flumina. Sed vide quid ſcripſerit de Aſia ad Carm. 6. Caſaliſ, verſ. 6.*
 Aſiuſ deſerit, 2, 3, 36.
 Aſiopi ſuſcitati 3, 13, 27. *Aſiopi ſuſcitati amuſ. Thabaz præceſſuſque, & Citharoneſ radiuſ altiuſ, ut docet Strabo lib. 8. diſſidet Paſſaniaſ in Carinthiacuſ, quom vide.*
 aſpeta Iuno 4, 9, 71.
 aſpera multa 2, 18, 13.
 aſpera pocula 2, 6, 17.
 aſpergat. cui ſurdo non aſpergat tempora pudor? 2, 24, 3.
 aſpernata cava ſeſ nos ſepulcuſ 2, 13, 41.
 aſperſis lacrimis 1, 12, 16.
 aſperuſ, aſpice, aſpiciat, vide adſpexit, adſpice, adſpiciuſ.
 aſſeſſu. vide adſeſſu.
 aſſident *Baco fratreſ* 4, 2, 21.
 aſſidet una ſoroſ curiſ 4, 3, 41.
 aſſiduſ aqua, aſſat. 2, 1, 48.
 linguæ 2, 19, 31.
 aſſiduſ querere, nomia. *plur.* 2, 28, 1.
 aſſiduſ blanditiuſ 1, 9, 30.
 preceſ 1, 8, 28.
 aſſidui 2, 7, 23, 2, 19, 11, 3, 21, 3.
 aſſiduſ choreſ 1, 3, 5.
 libidinibuſ 2, 16, 24.
 minis 1, 19, 24.
 aſſiduſ mero 3, 11, 56.
 tramiſ 3, 16, 26.
 aſſiduſ viroſ 2, 35, 4.
 aſſiduſ Amor 2, 12, 16.
 aſſueſcent Latino Paribuſ tropæuſ Iovi 3, 4, 6.
 aſſuetuſ poella 4, 3, 53.
 aſſuetuſ amore 1, 1, 36.
 iugo 2, 3, 48.
 aſſueſcit 1, 4, 4.
 aſtra, nominati. 3, 26, 15.
 aſtra, neceſſariu. 3, 18, 34, 4, 1, 107.
 aſtra 2, 32, 30.
 tua 4, 1, 119.
 aſtra, aduſuſ. 3, 17, 7.
 aſtro Idaliuſ 4, 6, 59.
 aſtu 4, 5, 15.
 aſtute Parthoruſ fugæ, genit. 3, 9, 54.
 aſtuteſ Ceteſ 4, 5, 44.
 at 1, 1, 19, 2, 5, 10. *Gr.*
 at illi 2, 26, 49, 4, 4, 15, 4, 7, 11.
 at illud juſſiſſe *Gr.* 4, 7, 29.
 at omniuſ Ceteſ, ſed *Gr.* 2, 7, 5.
 at me 2, 24, 33.
 at mihi 4, 3, 29, 4, 7, 23. *Gr.*
 at Muſe comiteſ 2, 2, 13.
 at non 2, 10, 7, 3, 2, 23, 3, 22, 27. *Gr.*
 at nunc 3, 13, 47, 3, 18, 7.
 at pater 4, 6, 59.
 at ſaltem 1, 7, 63.
 at ſi 3, 16, 7.
 at ſuo miouſ; at *Gr.* 4, 4, 57.
 at te 3, 2, 11.
 at tibi 3, 8, 37, 4, 2, 61.
 at tu 2, 7, 19, 2, 16, 23. *Gr. Gr.*

at tu, loqutur 2, 29, 14.
 navia 2, 11, 71.
 Roma 4, 2, 49.
 at vos 2, 27, 1. *Gr.*
 at vos, innuunt 3, 18, 25.
 at vos, qui *Gr.* 3, 25, 10.
 Athamania ad litora 4, 6, 15.
in Aſia, regione proxima Epiro.
 Athamantidus undis 1, 20, 19. *i. e. Helſpont.*
 Helice 3, 22, 3.
Vide Helice.
 Athenæſ doluſ 1, 6, 12, 3, 21, 1. *Athena civitateſ Graecia princeps, licetvranuſ ſindio nobilit; Aſtica regionis caput. Eſt autem Aſtica regio media inter Corinthiacum & Boeotiacum.*
 Atlanta gerentem culum. 2, 22, 7. *Atlas Mauritaniam nant, ejuſque humeris calum impoſituſ ſubſtitit ſum poſe. Ab eo denominatur Oceanuſ Atlanticuſ, qui Gadditanuſ ſratruſ aggreſſiſ flumina currit.*
 atque 1, 6, 14. *deinceps conſiderat.*
 atque ita 2, 29, 21, 4, 8, 87.
 atque utinam 2, 9, 47, 2, 16, 15, 2, 15, 25, 2, 16, 19, 2, 33, 3. *Gr.*
 atra diet 2, 11, 4.
 nubet 2, 5, 12.
 Atraciuſ in quoſ 1, 8, 25. *ita diſſiſ ab Arabibuſ Aſiaſia populuſ de quibuſ Pliniuſ lib. 4. cap. 2.*
 atram totam 4, 7, 28.
 atratuſ Soliſ equiſ 3, 5, 34.
 Atrida, nominati. 3, 14, 31.
 Atridaſ deſerit. 3, 18, 50.
 Atridetaſ 1, 7, 15, 4, 7, 222. *vide Agamemnon.*
 atro anore 3, 5, 40.
 Attaliuſ veſteſ 3, 18, 19. *ab Atralo Pergemi rege diſſiſſima.*
 Attaliuſ ſulmiſ 2, 32, 12.
 toriſ 4, 5, 24.
 Attalico ſenſ 2, 15, 22.
 attrituſ haſta manuſ 4, 3, 24.
 Attica volucriſ 2, 20, 6. *vide Commemoratio.*
 attigit moſſuſ offuſ 1, 9, 29.
 ſi quando Amor undaſ 1, 17, 27.
 attingere gaudia palmit 1, 19, 6.
 attollere oculuſ contra Soluſ 2, 25, 37.
 attol.

attollit vires in milite caussa
4, 6, 31.
atritia manus 4, 3, 30.
atritia arundinis 2, 34, 48.
attuliat oon illa erines folios
4, 6, 31.
attulerat si quid trista tibi li-
belli notis 1, 11, 30.
attulimus longas manus in fre-
ta 3, 7, 60.
avate nos tibi fuit nutrix 4, 7, 74.
avata puella 1, 8, 38.
avare matris 4, 1, 97.
avari cultoris 4, 33, 9.
avaritacionem 3, 23, 19. *Bren-
kh, legit avarus.*
avari omnes, vocativus. 3, 12, 5.
avari ignis 3, 28, 36.
auctor erimini 3, 6, 19.
temporis ego Phobus 4, 6, 31.
auctores lucis aves 4, 3, 12.
auctoribus certis 4, 1, 75.
aucturis tot mea fata malis 4, 21, 70.
auscupo plumoso 4, 2, 14.
audaces canes 2, 19, 20.
in mea membra manus
3, 16, 6.
audaci, dativus. 3, 7, 28.
audacia, *subl.* 2, 10, 3.
huc 2, 19, 23.
audax 3, 8, 5.
oh olivum, *Cymbia* 1, 15, 27.
lene imponere leges Lu-
cena cantant. *Ors.* 4, 3, 13.
audet nimium fluctus pati re-
gia vela 4, 6, 45.
audet Amor quilibet Romæ 2, 6, 23.
audiat te orantem licet Plautus
4, 17, 5.
audire blandos susurros alterius
1, 11, 13.
dolorem 3, 8, 23.
murmura ponti 1, 8, 5.
Aridorem procelis 3, 7, 47.
audis, non audis 2, 33, 23.
audistisne aliquem, qui *Ors.* 4, 9, 37.
audis Atides ridere puellas 4, 9, 23.
audis, quis non audis festa Her-
culeum clava? 4, 9, 39.
audita, *verus, plur.* 2, 10, 49.
auditis verbum 4, 5, 54.
audites temorum sonos 4, 2, 8.
audisturi, non audisturi Noi,
nom. plur. 4, 7, 32.

ava quali vecta est Dardana
puppis 1, 4, 2, 40.
avecta est huc manis mea *Cy-
mbia* 4, 8, 15.
avecha Hippodamia 1, 2, 20.
avelli vatem vecte sua vatat
Minerva 4, 1, 118.
avem 2, 3, 70, 2, 19, 24, 3,
23, 44.
variam plumæ verticolo-
sis 3, 13, 38.
avenam suam 3, 34, 75.
Aventum Dianæ 4, 8, 19. *cu-
jus templum fecit in colit
Aventum.*
Aventino Remo 4, 1, 50. *quod
est oblatum factis augurium
fecit vulturum in Aventum.*
Avernalis cortina Sibyllæ 4, 1,
49. *Mar nimirum Camis non
precat ob Avernæ lacu respon-
sa dabit.*
Averno umbrato 3, 18, 1. *A-
vernoque Campana lætat, unde
ad inferos deliquit effe, po-
ta commentis sunt.*
avetilla Charitis 4, 1, 79.
avertos boves 4, 9, 12.
avertus Apollo 4, 1, 73.
avertet aliquid alieni 3, 26, 9.
me nec silvæ poterunt,
nec flumina, quia *Ors.*
2, 19, 29.
avertit monitus rabies canum 3,
16, 17.
aves argutas 2, 18, 30.
cantantes 4, 9, 30.
Caucasias 2, 25, 14.
lucis auctores 4, 3, 12.
Palatinas 4, 6, 44.
auferet ambo una fides, una
dies 2, 20, 18.
omnis munera diis atra
2, 12, 3.
quom tibi unda rates 1,
8, 14.
augetur tibi fama deceptis pu-
ellis, 1, 13, 5.
augur Dodoos verior 3, 21, 9.
murorem Romulus 4,
6, 43.
auguro 1, 13, 13.
auguror illum diem esse 3, 1,
36.
Augusta rotis 4, 6, 23.
Augusta 3, 10, 19.
cognita major avis 4,
6, 39.
mundi servator 4, 6,
38.
Augusti 4, 6, 29.
miles 3, 12, 2.
signa 3, 19, 2.

Augusto, dativus. 3, 11, 30.
Augustus 4, 6, 81. *C. Octavius
ex Arria filius, avus ex Tribu
aquaria ad patrem, nec Romanus
devolens erat 2 tandemque M.
Antonius apud Alitium uisum
navali prout, Or postea orbis
principis, videt Cæsar.*
avi triumphus 3, 34, 56.
avis lymphæ 4, 9, 60.
avidis puellis, dativus. 3, 13, 2.
avidis rogis, *abl.* 4, 6, 34.
avis ægon 4, 6, 20.
Aventus 4, 1, 48.
Jappiet 2, 30, 20.
nigra 2, 18, 38.
pessima concordi toto la-
no, vocativus. 4, 5, 6.
avis Hæstoris 4, 6, 38.
avita tropæa 4, 21, 29.
avito sanguine 2, 24, 37.
zula tua, *abl.* 4, 4, 55.
aule fusa deus 4, 11, 5.
aulemis Attalici 2, 18, 10.
aulam palatior vacuum 3, 19,
39.
Aulide 4, 1, 109. *Aulis, urbe
Ælida cum porta, contra Eu-
boam insulam, ubi Grecorum
duces in Trojam conjuraverunt.
Hinc Agamemnon classim sol-
vere non potuit, antequam I-
phigeniam filiam Dianæ im-
molaret.*
avo docto 3, 30, 2.
avorum 4, 11, 11.
avos illustres 2, 13, 10.
Numantinos 4, 13, 30.
Phrygijs 2, 1, 42.
aura 2, 17, 6, 1, 20, 30, 3,
21, 14.
beata 4, 7, 60.
clementia puellæ 2, 19, 2.
15.
frigida 1, 16, 24.
inimica 1, 8, 12.
nostra 2, 12, 8.
nulla 2, 4, 12.
una 2, 26, 30.
Zephyri 1, 18, 2.
aure talaribus sceler 3, 30, 5.
aurata cyclope 4, 7, 40.
lyra 3, 1, 14.
auratis catenis 2, 1, 39.
aurato calice 3, 39, 40.
equo 3, 18, 12.
aureos lacertos 3, 19, 57.
aure facili 1, 1, 31.
immerita 2, 25, 18.
anfra 1, 12, 6.
funda 2, 16, 24.
aurea bulla 4, 1, 23.

caeli-

- beatiss. *deiv.* 2, 24, 49.
 beatiss. muneribus, *abl.* 2, 30, 25.
 bestes 2, 26, 25.
 Belgica parva 4, 10, 40. *a*
Belgie Gallie transalpina populi.
 Belgicus color 2, 28, 26.
 bella, *accus. plur.* 2, 10, 8, 2, 12, 16, 2, 25, 32, 4, 6, 69.
 bella Cæsaris 2, 2, 25.
 classes 2, 1, 28.
 maxima 2, 8, 38.
 Bellerophonis equi humor 3, 2, 2. *frus Hippocenta pulvis*
perdis Pegasus factus. Pegasus
autem equo alato iunctus Bel-
lerophon chimæram interfecit.
 belli. *ut* *philoxenus* 3, 21, 70.
 tanti 2, 3, 35.
 belli causæ 2, 3, 40.
 dies una 3, 12, 70.
 sonos 4, 10, 23.
 bellicæ navis 2, 15, 43.
 parma 2, 25, 8.
 turris Amazonidum 3, 24, 13.
 bellicus equus 4, 4, 24.
 bello 3, 2, 7.
 tanto 3, 6, 47.
 bene 4, 2, 41, 4, 2, 94.
 non bene 3, 25, 14. *vul-*
gari non bene 4, 6, 44.
 bene quum, *pro* quum bene 4, 2, 141.
 bene conveniens jugum 3, 25, 8.
 bona concordes, *accus.* 2, 34, 6.
 barones ad faxa rates 4, 2, 120.
 bene habet 4, 2, 99.
 bene ferat qui ventos vala 4, 30, 40.
 notiss. cum 2, 29, 8.
 benefacta, *aminativ.* 1, 2, 16.
 benefacta Mari, *accus.* 2, 5, 24.
 benevolentia flumina 3, 17, 27.
 benigna umbra 4, 4, 66.
 benigna verba 2, 10, 24.
 beryllum solium digito 4, 7, 9.
 bibam illa suspensio auribus 3, 6, 8.
 bibas licet Letibia vina 2, 14, 2.
 bibbe 2, 33, 36.
 bibebat ex illo fonte bellicus equus 4, 4, 14.
 bibemus ex una aqua 2, 26, 22.
 bibent tuas sperimas litore 4, 21, 6.
 libere toxica et Theffalia 2, 5, 6.
 bibi vina 4, 7, 36.
 bibis 2, 33, 25.
 bibitis aquam 2, 1, 6.
 bibis arcus pluvias aquas 3, 5, 32.
 quum Phyllis, omne de-
 ces 4, 8, 30.
 vacca lo Nilii flumina 2, 28, 18.
 unde Ennius 3, 3, 6.
 bibit, nec bibis et gamma litis
 costra 3, 5, 4.
 bina vada 2, 2, 22. *vide* *Xer-*
xia.
 cinctus 4, 8, 80.
 bis 2, 22, 26.
 repetitum 4, 9, 28.
 bis septa Troia 3, 2, 32.
 bis decos annos 2, 9, 2.
 sex dies 3, 6, 40.
 bulla 2, 30, 7.
 Bistonis rupibus 2, 30, 36. *a*
Bistonibus Thracia populi.
 blanda culpa, *italena.* vel *pro*
 blande 4, 3, 19.
 bladii carminis 2, 8, 40.
 turia 4, 6, 5.
 blandior Inachidis betulinis *pust-*
ula 2, 13, 31.
 blandis Nymphis, *dativ.* 4, 4, 25.
 blandis armis, *abl.* 4, 5, 237.
 dolis 3, 23, 18.
 imaginibus 1, 30, 42.
 bladiis rosa, *nomi.* plur. 4, 6, 78.
 blanditia arguta, *abl.* 2, 16, 16.
 blanditias assiduas 2, 9, 30.
 blanditias nullas, *dativ.* 2, 15, 42.
 blanditias, *abl.* 2, 19, 4.
 bis 3, 12, 33.
 blandos fusos 2, 12, 13.
 blandos amatos 2, 31, 16.
 boavis arua 4, 9, 19. *v.* *Com-*
mentarius.
 Boeoides undis 2, 2, 12. *Bo-*
eis laeti, seu palus Theffalia
juxta Offem mantem.
 Boetius Hannon 2, 8, 2. *The-*
bæus videlicet, Crenæis re-
gis Thebarum filius. Theba
enim fuerunt urbe principes in
Bætiæ, regione Græciæ inter
Ætolicam et meridiem. Et Thef-
saliam a sepe miramur.
 bombyx Arabio 2, 12, 15.
 bona tot scripta, *aminat.* 3, 23, 2.
 bona ista, *accus.* 2, 3, 28.
 magno 2, 12, 4.
 tot 3, 19, 16.
 virginis gymnadii 3, 2, 14, 2.
 bona forma 2, 18, 32.
 bona litosa, *accus.* 3, 19, 7.
 bona mens des 3, 24, 19.
 bona pecunia, *par.* 2, 21, 16.
 bona aqua 2, 33, 28.
 tures 3, 12, 15.
 bonis propriis 2, 2, 6.
 suis 3, 13, 60.
 bona hoc, *et* *boc bonum* 3, 24, 34.
 bono effectu 2, 10, 28.
 bonos effectus 2, 23, 20.
 oculis 2, 28, 32.
 bonum quum sit amare 2, 34, 24.
 bonus Cupido cui fuit 2, 18, 22.
 bonus. non bonus sumor 2, 32, 34.
 Bootes serus certare boves, &
 plauria 3, 5, 35. *calceis fi-*
das ad sepe miramur, Urfis
drabus vicinum.
 Boreas solus 2, 27, 22. *vide*
Aquilo.
 Boream crudeliter negavit Ori-
 thya 2, 26, 51.
 Borythenides hibernos 2, 7, 2.
 Scythas Europæ ad *Bo-*
rythinum magnum fluvium.
 Belpora cepta 3, 22, 68. *dis*
angusta fressa, alterum Tra-
cium ad ingressum Pæni Eu-
riæ; Cimmerium alterum ad
ostium paludis Mæoticæ. Bup-
tori ferpiæ dicuntur. vide
Commentarius.
 bova patrio 1, 7, 43.
 turpi 3, 22, 26.
 bovis artifices, *aminativ.* 2, 34, 8.
 calli 4, 20, 22.
 grandævi 2, 25, 6.
 lestris 2, 33, 24.
 incolumes 4, 9, 8.
 Aquilo 2, 31, 8.
 boves bis mihi quæsum, bis
 mea præda 4, 9, 18.
 Evandri prolegum 4, 2, 4.
 meræ 4, 1, 22.
 boves, *accus.* 2, 31, 52. 2, 52, 55.
 verfos 4, 9, 12.
 festos 4, 9, 4.
 nigres 2, 19, 26.
 boves Herculis, *vocat.* 4, 9, 26. *&* *sep.*
 Bovillæ minus suburbana parva
 urbe 4, 2, 31. *appellatur*
seu vicus prope Romanæ.
 bovis torvus 2, 32, 58.
 crucis 3, 25, 38.
 bo-

bovis shiegna 3, 19, 18.
 Creffu 4, 7, 58.
 meotus 4, 7, 58.
 braccati militis 3, 4, 57.
 braccia virgatis 4, 10, 43.
 brachia, *accus.* 3, 15, 9, 2,
 30, 9, 3, 7, 46, 3, 14, 5,
 4, 4, 67, 4, 8, 37.
 admorsu fatus colubris
 3, 11, 53.
 candida 3, 16, 34, 8,
 11, 6.
 gaudentia 3, 14, 9.
 lusu 1, 15, 30.
 secta 4, 4, 18.
 sua 3, 13, 15, 4, 7,
 66.
 via 4, 3, 12.
 brachia Promethei 3, 1, 70.
 brachia longa Theſeu viis 3,
 21, 34.
 braccia vincla iunco 4, 3, 44.
 Brennum facilem 3, 13, 51.
 Brennus Gallorum dux, qui
 Delphos Apollinis templum
 ſpoliare aggreſſus, verumtamen
 variisq; prodigiis obſervatus
 eſt. Hunc alii tradunt igne
 obsecratum a Phoebo, alii pro-
 lile viſum, vulneratumq;
 huſſe veneno ſponte occubiſ-
 ſe. v. Paſſaniam in Phocia.
 brevis nomeo; *nominat.* 3, 1,
 73.
 brevis carmine, *accus.* 4, 7,
 84.
 brevis concretus in artus ſuos
 namus 4, 8, 41.
 Brimo 3, 3, 13. *eadem quo*
Preſepina. v. Commentarij.
 Brifida formofam 1, 8, 35.
 Brifide abducta 1, 20, 1.
 Brifidos complexu 3, 22, 39.
 Brifis amplexibus Achillem ex-
 coimmo 3, 9, 9.
 captiva 3, 8, 39.
 Brifis nunc Lyncethorum re-
 gi: deinde viro interfecto,
 pariterq; ſubverſo, in Achil-
 lis penſilem redacta. Eam
 quum Agamemnon capuiſſet,
 Achilles verumtamen pugna-
 re diſſiſit, donec ſibi reſtiteret-
 tur, magnus inſuper donis
 addeſſe. vide Hæmerum in
 Iliade.
 Britanos effoda 3, 1, 76.
 Brittonia picula curru 4, 3, 9.
 magna inſula ad occidentem
 remora Galliam ſita: jugum
 Romanorum paſſa primum ſub
 Julo Caſſare, deinde penitus
 ſub Claudio.
 Tom. I.

Britannos 3, 27, 5.
 iofectos 3, 18, 13.
 bruma hiberna tempora 3, 8,
 9.
 Brutus ſcences venire 4, 1, 45.
 Duo ſuere Roma huius cognom-
 inis: utri ſortiffimi: alter
 L. Brutus, qui vixit Tarquin-
 nio caput: alter, jam ſu-
 ſcitate republiæ, M. Bru-
 tus, unus ex conjuratis qui
 Caſarem occiderunt. Amba li-
 beratis vindictæ, et diſpari
 fortuna.
 bubus noſtris 4, 1, 8.
 buccina 4, 1, 13.
 palloris 4, 10, 30.
 quarta 4, 4, 63.
 bulla aurea 4, 1, 131.
 buſta cruenta, *nominat.* 3, 13,
 58.
 duo 4, 1, 92.
 buſta, *accus.* 4, 7, 34.
 bis ſex 3, 11, 7.
 civilis 3, 1, 27.
 jacentia 3, 6, 39.
 mira 3, 16, 34.
 ſua 4, 6, 84.
 buſto meo, *dativ.* 3, 1, 75.
 buſto contento, *abl.* 1, 19, 21.
 exiguo 3, 13, 33.
 buſtum hoc 4, 5, 75.
 buxæ cava 4, 8, 42.
 buxo vulgari 3, 23, 8.

C

Cæo hospite inſido 4, 9,
 7.
 cæumina Pindi 3, 5, 33.
 Cæus pulſus ſumo 4, 9, 16.
 vide Commentarij.
 cadam, ſi cadet illa 3, 18, 42.
 cadat oeu tibi pro vano ver-
 ba benigna 1, 10, 24.
 cadat illa juvenes 4, 6, 3.
 cadebat ſiqu de fronte 3, 23,
 12.
 cæillius oculis 3,
 4, 10.
 cadent tibi ſingula fortia ver-
 ba 1, 5, 14.
 cadeotes ſacrimas 3, 19, 33.
 caderent quum opes Laomedon-
 tis 3, 14, 2.
 cadet Troja 4, 1, 87.
 cadet quoque gota ex oculis
 non ad ſuſa 4, 1, 144.
 cadet ſi illa, cadam 3, 18,
 41.
 Cadia Mydoniis 4, 6, 8. Phry-
 gia urbe ille nomine, ut placet
 Jeſepho Scitigero.

cadit io patulos Nympha Anie-
 na lacus 3, 16, 4.
 inſexo geno laſſi puella
 3, 15, 34.
 ira fulminis 3, 16, 52.
 Cadmea Tyros 3, 13, 7.
 Cadmea Theba 1, 7, 1.
 Cadmi aream 3, 9, 38. *Cad-*
mus, Agamemnon regis Tye-
rum filius, qui miſſus eſt pa-
tre ad querendam ſortem Eu-
ropam, ſeſſus in Rætia con-
ſiſſus, atque ibi Thebes con-
ſiſſus. In ſerpentem poſita
cum uxore Harmonia munitur.
vide Ovidium 3, 4, Me-
tamorph.
 cado ſraculo 4, 7, 34.
 caduca porta 3, 33, 40.
 cæla 4, 3, 53.
 cadunt in Oceanum ſidera la-
 pla 4, 4, 44.
 omnia vincula 3, 7, 20.
 vota ingrato lito-
 re 3, 17, 4.
 que ſumina ſopito Ma-
 rone 3, 32, 14.
 verba mea Zephyro 3,
 16, 34.
 cæca via 3, 4, 10.
 cæca perila 3, 27, 6.
 cæcare alio iotentos maritos 4,
 5, 15.
 cæcis nobis, *dativ.* 3, 14, 17.
 cæcis locis, *abl.* 1, 19, 8.
 cæco, *dativ.* 4, 8, 47.
 cæco hiru 4, 8, 5.
 motu 3, 15, 11.
 cæcum iter 3, 14, 32.
 cæcus 3, 2, 30.
 cæde *abl.* 1, 8, 34.
 alterna 3, 30, 22.
 matorum 3, 19, 18.
 Tolumot 4, 10, 35.
 tua 3, 12, 11.
 cadem 4, 3, 64.
 cadite hoc buſtum faxis, quiſ-
 quis amat 4, 5, 75.
 cadit ſiquis ad Phrygiæ nu-
 meros 3, 22, 16.
 Lalage 4, 7, 45.
 emlati ſervi, *nem. plur.* 4, 5,
 52.
 emlati jugis 3, 1, 76.
 emlator forma ſheena Mamuri
 4, 3, 61.
 emleſtem Heben 3, 13, 23.
 emleſia moneta 3, 3, 25.
 emli crimina 3, 18, 3.
 tempus 3, 4, 12.
 via 4, 1, 107.
 emlo, *dativ.* 3, 1, 20, 2, 22,
 25, 3, 9, 47.
 d emlo,

- candida convivia, nominat. 4,
6, 71.
calmina 3, 16, 3.
lilia 3, 40, 38.
candida brachia, accuf. 2, 16,
34, 3, 23, 5.
quilla 3, 17, 29.
ingula 4, 4, 40.
omina 4, 1, 69.
ora 2, 9, 10.
vela 1, 17, 26.
candor quæritus 3, 24, 8.
candore 2, 20, 45.
falfo 1, 2, 19.
fulco 2, 25, 42.
plano 2, 25, 41.
cant, abt. a canis 3, 13,
46.
Cane ficco 2, 28, 4. *Canis est
in fidebibus, quem Scirlum
appellat.*
cana quod quævis noſſe puſilla
valli 1, 9, 14.
canebat panæ Amphion 3, 15,
41.
canem tergenium 4, 7, 32.
canendo tua caſtra 2, 10, 19.
caneat mulier Baſtra futura fi-
nem imperii 3, 1, 16.
Panæ calſmo hianſe 3,
17, 34.
canera furta Jovis 2, 30, 28.
quibus in campis Græ. 3,
3, 45.
canerem Egyptum & Nilum,
Græ. 1, 1, 31.
clafica bella, Græ. 2,
1, 28.
non ego Titanas, Græ.
2, 1, 19.
caneret quum Calvus funera
Quotidilium 2, 34, 90.
caneret, prima longè, pro ca-
nelceret, cana eſſet 2, 18, 5.
canes armillatæ colla Molofſa
4, 8, 34.
audaces 2, 19, 20.
patris 3, 14, 16.
lævos 4, 4, 42.
vocales 4, 4, 44.
canes damnoſi, peſſimus calorum
jaſſus 4, 8, 46.
canes, Propens, amantes Græ.
3, 3, 48.
canis avperrecta 4, 5, 71.
canis, genatio, pro Cerberis 3,
18, 23.
canis Aſcra præcepta poetæ 2,
34, 77.
Thyrin, & Daphoin 2,
34, 67.
canis annis 2, 18, 5.
caniſtra ipſa, nominat. 4, 8, 28.
caniſtra plena rubis, accuf. 3,
13, 18.
canit mea Muſa caput Græ. puellæ
2, 18, 24.
quarta buccina vantu-
rum lucem 4, 4, 63.
canitiam meam 1, 2, 46.
canitur dum Caſar 4, 6, 14.
Cannemſen pognom 3, 2, 10.
in qua Remus a Carthagi-
nienſibus turpiſſima clade af-
ſeſſi, apud Cannas ignobile
Apulia oppidum, vide Livium
lib. 18.
cano omina fauſta 3, 4, 9.
Canopi incæſi 3, 11, 39. *Ca-
nopus, oppidum canyſum in-
ſula Niliaca, lora Græ. delictis
aſſueſcit; ubi ſorta plurima.*
canoſus ore alor 2, 34, 83.
cantabant furdo meretricula 4,
8, 47.
cantamina magice Muſæ 4, 4,
51.
cantantes aves 4, 9, 30.
cantarus hæc ſcripta quoque
Caſtell 2, 34, 87.
cantas averſis Charina 4, 1,
73.
cantat buccine pulſoris 4, 10,
30.
liber Pambus 2, 21, 5.
non hæc mihi Calliope,
non Apollo 2, 1, 3.
cantat Lunæ, dativ. 4, 5,
13.
cantet loceptis avis dextera 4,
1, 68.
qui talia, quis erit? 2,
12, 21.
cantica 4, 5, 45.
cantoris Thamyra 2, 22, 19.
cantu 4, 6, 61.
canum ſabies ſava 1, 16, 17.
canunt ſi non vana mea ſomnia
3, 4, 31.
Capaneus, cryſtallum 2, 34, 40.
Capaneus, nomen a ſepem du-
cibus cui ad Thebas obſiden-
das proſeſſi ſunt. Nix religio-
nem omnium contemneret, dum
in ſuperos, & Jovem ipſum
convicia jaſſet, ſubito fulmi-
ne iſtus eſt. vide Statiuſ lib.
10. Thiaſidor.
cape, Macenas, lora juvenis
3, 9, 57.
Roma, triumphum 3,
11, 49.
Vacuus, columbe guttura
4, 5, 43.
Capen portæ, dativ. 4, 3, 71.
vide Commemorative.
capera arma 3, 14, 19.
Capharea ſaxa 3, 7, 39. *pro-
moſtorum Eubæa iſula, in
quod viſitæ Græcorum claſſis
maiſe impiegit.*
capiant me, quæ Græ. 2, 23,
21.
capient mea linter Pami por-
tus 3, 21, 23.
lumina tabula pi-
ctæ, Græ. 3, 21,
59.
capilli rari, genit. 4, 5, 69.
capillis, dativ. 4, 3, 15.
capillis iocometis, abt. 1, 15,
16, 3, 6, 9.
meti 2, 4, 3.
tortia 4, 7, 45.
capillo ornato 1, 2, 3.
capillos albos 3, 25, 13.
aſtidan 4, 7, 7.
laſylos 1, 3, 23.
noſtros 3, 8, 5.
patris 4, 4, 39.
galeros 3, 15, 13.
ſperſos 2, 1, 7.
capite huc 2, 9, 26.
tuo 1, 7, 4.
capiti 2, 27, 7. 2, 30, 39.
3, 9, 5.
meo 3, 1, 20, 4, 1,
30.
capitis ignavi 3, 11, 3.
Capitolia rubila fumo 4, 4,
27. *Capitolium, nomen a ſepem
calibus Roma, qui Græ.
Tempus diſſus, ubi templum
Jovis, Junonis, & Minervæ.*
Capricornus lotus aqua Helpe-
ria 4, 1, 86. *Zodiaci ſignum
breniale.*
caprificæ 4, 5, 74.
capripedes Panas 3, 17, 34.
capta, femin. ſing. 2, 9, 24.
novæ moribus vaſtris
4, 11, 28.
nullis datis Lyciona 3,
15, 16.
telius 2, 10, 18.
capta Troja, vocas. 3, 1, 38.
capta urbs 4, 8, 56.
capta Boſpora manu Pompeja;
nominat. 3, 11, 68.
capta Jovis limina, accuf. 4,
4, 1.
lumina 2, 30, 10.
oppida 3, 4, 16.
Phari litera 2, 1, 30.
capta Corn, genitiv. 4, 10,
24.
mantis modum 2, 19, 4.
captare feras 2, 19, 19.
capte Jugurtha 3, 5, 16.
2

- capet quid Euros flamine 3, 5, 29.
 captiva, *fenia*, *fung.* 4, 4, 34.
 fedam 4, 4, 33.
 captiva Britia 2, 8, 37, 2, 9, 13.
 marent 3, 9, 11.
 captiva Andromache, *ablativ.* 2, 20, 4.
 captivus aquis 2, 3, 32.
 captorum lacrimis 2, 16, 4.
 captos duces 3, 4, 18.
 caput 2, 13, 20.
 ego eram tecum, *Lygdam* me 2, 8, 70.
 fum ab ista arte 3, 25, 5.
 caput effultum pluma 3, 7, 56.
 hoc 3, 4, 20.
 caput, *accusat.* 1, 1, 4, 1, 3, 8, 2, 5, 26, 2, 10, 27, 2, 23, 2, 19, 24, 2, 18, 27, 2, 30, 7, 3, 5, 21, 3, 15, 16, 3, 20, 28, 3, 22, 31, 4, 2, 31.
 abiectione 4, 7, 26.
 fidele 2, 5, 36.
 hoc 2, 7, 7.
 folliculum 3, 77, 42.
 inelofum 3, 18, 26.
 longævum 4, 1, 51.
 medium 4, 4, 16.
 meum 3, 7, 56, 3, 10, 12, 4, 8, 86.
 molle 4, 3, 44.
 noftum 2, 8, 16, 4, 11, 10.
 omne 4, 1, 84.
 potum cum *aliqua* 2, 14, 22.
 vaeum flore 3, 10, 16.
 virginum 3, 14, 13.
 caput dulce, *vocativus* 4, 11, 35.
 caput Tigbones, *nominat.* 3, 5, 40.
 caput nequitum, *nominat.* 2, 24, 6.
 caput flammum, *accus.* 2, 15, 31.
 fontis 3, 19, 6.
 caput imperio furgere 3, 11, 26.
 cara mater 3, 7, 17.
 nobis puella 2, 8, 1.
 cara mihi puella, *vocativus* 3, 10, 11.
 mihi turritur deus Claudius 4, 11, 31.
 vulgari rara.
 cara legenti carmina 3, 2, 13.
 oſa futura 1, 19, 15.
 cara Dulichium, *gentil.* 2, 14, 4.
 matris 1, 11, 21.
 puellum 3, 4, 15.
 corat *cabellat* 3, 23, 7.
 carbasina linea 4, 3, 64.
 carbasina alba 4, 11, 34.
 cardine 4, 8.
 cardibus tacitis 2, 16, 26.
 care, *adverbium* 2, 23, 11.
 careat ne mihi funos tuo amore 1, 19, 3.
 cari sanguinis 1, 15, 16.
 carina haud ulla 3, 7, 35.
 carina fructu, *ablat.* 2, 25, 24, 2, 26, 2, 3, 7, 15.
 Iſonia 2, 24, 45.
 Theſea 1, 3, 1.
 velifera 1, 9, 35.
 carum Julam, *gentil.* 4, 6, 17.
 carium coronatum, *plur.* 3, 24, 15.
 carinum 1, 17, 3.
 carinis veris 2, 16, 39.
 carior alter 1, 9, 2.
 mihi eſas, Roma, hoc carissima illi Roma dicitur 1, 8, 31.
 carius Phaebo templum Otygia 2, 31, 10.
 carmen tale, *nominat.* 2, 14, 26.
 carmen, *accusat.* 2, 31, 6, 3, 12, 5, 4, 3, 32, 4, 6, 7.
 dignum me 4, 7, 89.
 graui 1, 9, 9.
 hoc 4, 7, 83.
 tale, quile *ſer.* 2, 34, 79.
 carmeo inerma lyre 4, 6, 32.
 laudis 2, 10, 23.
 lyre 2, 1, 9.
 carmina, *nominat.* 3, 2, 16, 4, 6, 19.
 cura 3, 1, 13.
Caſandra ſero rata 4, 1, 57.
 leſta 2, 14, 29.
 mea 2, 10, 25.
 carmina, *accus.* 1, 7, 20, 1, 16, 16, 1, 16, 41, 2, 3, 29, 2, 3, 22, 2, 11, 23, 26, 26, 2, 31, 16, 3, 3, 35.
 lenis 1, 9, 12.
 mea 2, 13, 31.
 noſtra 1, 7, 25, 2, 34, 21.
 ſua 1, 5, 27.
 tua 3, 3, 6.
 humilis 2, 10, 11.
 carmine 4, 6, 85.
 inducto 2, 24, 84.
 lyre 1, 3, 4.
 magico 2, 18, 35.
 noſtro 2, 5, 6.
 ſacro 2, 18, 43.
 ſuo 2, 1, 13.
 carminibus obſonanti, *dativ.* 1, 16, 10.
 tuis 1, 7, 4.
 carminibus Cytaristis, *ablat.* 1, 1, 24.
 o noſtris 1, 11, 8.
 carminis blandi 2, 8, 40.
 berol 3, 3, 16.
 mei nomen 1, 7, 10.
 noſtri 3, 3, 39.
 caros crines 1, 17, 21.
 carpat quos colles nullum ferre 3, 17, 16.
 Carpathum unda, *plur.* 2, 5, 11.
 Carpathium omne mare 3, 7, 2.
 a. dictum ab *inſula* Carpatho; circa Rhodum & Cyprum ſe diſſidentur.
 carpe pectus 2, 18, 8.
 carpebant penia micistis 2, 2, 16.
 carpeota ſerica 4, 8, 13.
 carpea crines 2, 5, 23.
 ocula 1, 20, 27.
 pedibus terras, & pontum ſcimus 1, 6, 36.
 teneat Corydon Alexia 2, 14, 74.
 capitor *ſer.* mihi pedes auro 2, 5, 3.
 carpit qui ab arbore vallum, occidit 4, 3, 19.
 Carthaginis aliter animos 2, 1, 23.
 Carthago urbi Africae interalis, quae a *Didone* condita fuerat. *Memorem fuiſſe Romanus poenitiae, tandemque a Scipione Aemiliano deletam, viſi poenitiae videri eſſe.*
 curus eris nullo limboe 2, 4, 21.
 illi ego dicar 1, 8, 31.
 caſu ſaltu ſine arte 4, 1, 6.
 putris 4, 9, 18.
 caſa immunda, *ablat.* 2, 23, 10.
 ſtramicae 2, 16, 20.
 ſummo 2, 9, 36.
 caſibus impeditis 4, 2, 33.
 caſſida aurea 3, 11, 15.
 Caſſiope viſura carinam 3, 17, 3.
 mater Andromedes, *paſſio caſſide fidat.* vide Andromede.
 caſſa Danae, ſi poenitiae negare Jovi 2, 32, 60.
 ukor 3, 12, 37.
 caſſa

- castra domo 1, 6, 38.
 Gallia 3, 12, 15.
 castrum *Vellus, dativ.* 2, 29, 27.
 castra arces 3, 80, 7.
 virgines 4, 8, 13.
 Castralis arborum 3, 3, 13. *A*
fovea Castralis Mucis dicite.
 castra puellas 1, 1, 5.
 castra puellas 1, *dativ.* 1, 21,
 29.
 castra aquis, *abl.* 2, 19, 3.
 Castror & Pollux 3, 14, 17.
filiis Jovis & Lada gemellis,
alter quærit, alter pugil, quæ
horripit, nempe Jovis pue-
ros appellabant.
 Castrona 1, 2, 15.
 Castrona 1, 26, 9.
 Castroris equis magnus 1, 7, 16.
 castra, *nominat.* 4, 3, 45.
 decem suorum 3, 12, 25.
 castra hæc tua. *sebaudi* fuit.
 4, 1, 135.
 castra, *accus.* 1, 7, 15, 4, 4, 37, 4, 4, 80, 2, 8, 18.
 Dorcas 2, 6, 32, 4, 6, 34.
 fida 4, 4, 8.
 frigida 4, 10, 18.
 hæc 2, 10, 19.
 Romanus 2, 10, 4.
 septem 1, 7, 17.
 tua 1, 10, 19.
 castrisbus armis 3, 33.
 castrisbus pennis 3, 9, 19.
 castris, *abl.* 4, 1, 95.
 castris tuis, *dativ.* 4, 3, 18.
 castrorum 4, 4, 31.
 casu mortis 2, 13, 7.
 casum confortem 1, 11, 1.
 casus tui, *genitiv.* 3, 1, 33.
 casus omnes 3, 16, 21.
 cataphractis ferreo 3, 18, 12.
 catena, *abl.* 2, 15, 25.
 catena dura 3, 25, 20.
 lapsa 4, 11, 26.
 catene Andromedæ, *plur.* 3, 21, 29.
 esculis aratas 2, 10, 11.
 catenis auratis 2, 1, 33.
 materius 4, 7, 65.
 catervis totæ 4, 11, 98.
 cathedra posita, *ablat.* 4, 5, 37.
 catula Glaucidos 4, 3, 55.
 querens vox 4, 3, 55.
 Catulle 1, 25, 4.
 Catulli lascivi, *genitiv.* 2, 32, 87.
 cava palma 4, 9, 36.
 cava rima, *abl.* 1, 16, 27.
 cava buxa 4, 8, 41.
 signa 4, 6, 50.
 cavae turres 4, 12, 13.
 Caucasæ rupes 1, 1, 69.
 Caucasæ aves 1, 25, 14.
 Caucasus 1, 14, 6. *Tephica*
marium jugo.
 cauda, *abl.* 4, 9, 12.
 caudæ superbe pavonis fiabella
 2, 24, 11.
 cave contemnas carmina nostra
 1, 7, 25.
 iussit colla, *Gr.* 4, 2, 77.
 ne cupias pugnare trifidi
 puella, *Gr.* 1, 10, 21.
 sis uos aspernata sepultos
 2, 1, 41.
 terga jovi 4, 4, 48.
 virgo, tala iter omne 4, 8, 6.
 cavcho mutare dominam 2, 17, 17.
 cavenda non est pena austeri
 viri 3, 14, 24.
 cavenda quam forent 1, 10, 10.
 cavere potes 2, 22, 18.
 cavis manibus, *dativ.* 1, 3, 14.
 cavis metallis, *abl.* 3, 13, 5.
 pumicibus 3, 9, 28.
 cavit non heu sibi Luperus
 4, 1, 94.
 cavo ars 3, 14, 22.
 cempo 4, 1, 129.
 biatu 4, 1, 149.
 theatro 4, 1, 15.
 cavaos deotes 4, 5, 66.
 caussa certis ruinis 3, 13, 3.
 gravis 2, 9, 36.
 iusta 4, 6, 51.
 levis 2, 9, 36, 2, 24, 10.
 masculita 3, 12, 2.
 maxima mei doloris tu
 janua 1, 16, 35.
 mihi omois querelæ Ly-
 gadamus 4, 8, 79.
 tristikum tuæ puella nova
 1, 18, 10.
 una 2, 34, 24.
 caussa belli puella fuit Europæ
 atque Asiæ 2, 3, 16.
 vel Priamo proban-
 da fuis 2, 3, 40.
 Feretri Jovis, *quod Gr.*
 4, 10, 45.
 fuis Cynthia 1, 11, 16.
 Juno 4, 8, 16.
 mage fuis Venus 4, 8, 16.
 vixit sollicitum tu es pe-
 cunia 3, 7, 5.
 caussa plurima peccatis tuis fa-
 na 2, 19, 10.
 caussa perorata est 4, 11, 99.
 caussas 2, 4, 9.
 Jovis Feretri 4, 10, 2.
 lecti 3, 7, 19.
 caussas novas 2, 1, 12.
 caussas edæ *Tephica* omnia Lu-
 cem 4, 4, 12.
 caustis 4, 5, 29.
 caute noværa 4, 11, 86.
 cauti, parum cauti pectoris 3,
 5, 8.
 caustibus duris 1, 3, 4.
 cantus ille 3, 18, 25.
 Caystri Ortygil 3, 22, 15. *v.*
Commentarius.
 cecidere magni duces, & ty-
 ranni 2, 8, 9.
 mi pocula inter digi-
 tos remissos 4, 8, 33.
 nonna tunc tum ma-
 nus? 2, 34, 10.
 qui illis locis 3, 12, 14.
 sub armis Thebaei du-
 ces 2, 9, 49.
 cecidisse nostram fidem queritis
 2, 20, 4.
 cecidit spiritus ille tuus 1, 3, 2.
 cecidit sic munus tubæ 4,
 11, 9.
 cecini bella 4, 6, 69.
 cecidisse modis *Callimachi* fat
 crit 3, 9, 49.
 cecivis Ennius Curios fratres,
Gr. 3, 3, 7.
 tibi has diras mea pa-
 gius 3, 15, 17.
 Cecropiis colonis 4, 33, 29.
 in foliis 4, 20, 6.
 a *Cecropi rege Athenarum ve-*
rustissime.
 cedam 2, 9, 37.
 cedans ania quam multæ horæ
 sermouibus meis 3, 20, 17.
 cedat Amor? 1, 9, 22.
 cede aegidum 4, 9, 24.
 cecidit Romanæ terræ omnis
 miracula 3, 21, 19.
 cedente Theba carina 2, 3, 1.
 cedere manu alterum facilius
 lymphæ 1, 21, 12.
 cedere affluere blanditiis 1, 9, 31.
 magnis divitiis 1, 14, 8.
 præcis imaginibus 1, 5, 24.
 cedit, divæ 2, 2, 13.
 cecidit Romani scriptores, cedi-
 sc Graji 2, 14, 65.
 celat

- elat qua meus pudor 1, 13,
 18.
 via tacentes aquas 4, 4,
 30.
 exaltis anois 3, 25, 11.
 celebrare Pallia 4, 1, 19.
 celebrant equis limina currus
 inausati 1, 16, 3.
 celebrata si qua est meo libello
 3, 2, 15.
 celer 2, 19, 22.
 celerem Thermidonta 4, 4, 71.
 meleres lintres 1, 14, 3.
 pedes 3, 9, 18.
 celo ego criminos perfidius tum
 4, 7, 70.
 celia Palatia 3, 9, 49.
 censura paternae, *genitivus* 4,
 11, 67.
 conform legem 4, 13, 41.
 cenfas negotum, *accusativus* 3, 13,
 11.
 Centaure Eurytion 2, 33, 31.
 Centauri, *dativus* 2, 8, 10.
Centauri monstra in Thessalia, ex homine & equo con-
flavit, ut aeneas fabula.
Genialis illas letas ex uide in
funeracrum juvenale afficit.
 Centauros 2, 6, 17.
 saxa minantes 4, 6,
 49.
 centenis alis 4, 6, 49.
 centum aquoreae puellae, *vocat.*
 3, 7, 67.
 centum illi 4, 5, 14.
 Cepheum Meropem 4, 6, 78. *u-*
bi negavit Cepheus Alibi-
pam etc.
 Cepheum Andromede 1, 3, 3.
vide Andromede.
 cepisse dicitur Endymion Phoe-
 bi fororem 2, 13, 13.
 cepisti qua veste oculos Propet-
 ti 3, 10, 13.
 cepit felix tessas tuos deos, *su-*
 4, 3, 28.
 me Cynthia ocellis suis
 mihi falsica pectus 4, 9,
 49.
 nec tam me facies 2,
 3, 9.
 cera fordida 3, 23, 8.
 cerasos dulces 4, 8, 13.
 ceratrum 3, 22, 27.
 Ceraunia 1, 8, 39. *vide Com-*
mentariis.
 Cerauno facta 2, 16, 3.
 Cerberus improbus 4, 11, 25.
 ipse 4, 7, 90.
 tribus faucibus 3, 3, 44.
 ulcor 4, 5, 3.
 cerulei triquetri, *inferorum cu-*
flus.
 cernat licet amaris vela infer-
 num ratas 2, 37, 14.
 cerros docem 2, 16, 17.
 cernere divitiis Aem 1, 6, 14.
 litorea 1, 17, 18.
 vultum custodisse avari
 2, 33, 9.
 cerroet si quis arcus scandentes
 de vallibus 4, 1, 63.
 cernimus ante quam tuti ho-
 stem 2, 12, 11.
 oee caufas, nec istius
 2, 4, 9.
 cerreis hic subere cetafas, &c.
 4, 2, 16.
 quod caput superesse ab
 Aeneas 2, 4, 20.
 certa caussa ruinis 3, 13, 3.
 fides 3, 8, 19.
 illa 2, 34, 12.
 poella 1, 19, 24.
 certa funera 3, 16, 21.
 signa manifestum rapinam 4,
 9, 17.
 certa terram 4, 1, 75.
 loquor 3, 13, 62.
 certamen lecti 3, 13, 19.
 certaotes pueri 2, 9, 39.
 certas notas 3, 8, 18.
 certatis quid? 3, 1, 13.
 certe, *adversativum* 1, 18, 5, 2,
 7, 1, 2, 8, 7, 8, 10, 3,
 2, 12, 14, 2, 15, 47, 3,
 16, 33, 2, 18, 39, 2, 26,
 43, 2, 32, 46, 2, 33, 7,
 1, 21, 19.
 certent iter Romana Phileteis
 corymbis 4, 6, 3.
 certet si nix minio 2, 3, 11.
 certis auctoribus 4, 1, 73.
 certis. non certis manibus 3,
 3, 8.
 certo areu 1, 7, 15.
 omine 4, 10, 46.
 certo. non certo fudere 3, 20,
 21.
 ceruus amores 1, 8, 43, 2, 29,
 19.
 certus 1, 13, 6.
 deus 2, 34, 60.
 certus eras mihi tu 2, 24, 36.
 & *se.*
 eris me vivere duro fi-
 dere 1, 6, 36.
 cerua subdita 3, 22, 34.
 cervice 4, 1, 43, 4, 1, 111.
 cervicibus demissis 2, 14, 11.
 cervix laevis 3, 17, 31.
 Tolomaei defecta 4, 20,
 38.
 cessabimus una 3, 23, 15.
 cessant sacras 3, 13, 47.
 cessantem te, Cynthia 1, 11, 1.
 cessare arma sua pertulit Achil-
 les 2, 8, 30.
 cessas 1, 13, 1.
 cessat iam genus Oetithym 1,
 20, 31.
 quum sibi deus rapto a-
 mote 1, 4, 16.
 cessavit non unquam amoti me-
 tas tua 1, 6, 31.
 cessit *causam* iudicio Ansetis
 odor *Virgilianus* 2, 34, 84.
 factibus premixta maritis
 4, 11, 33.
 in ultra Claudius, & Ce-
 sar 3, 18, 34.
 cessuros mihi reges 1, 14, 13.
 cetera tuius 4, 1, 136.
 ceu 4, 5, 19.
 chalybe 1, 16, 30.
 Chaonem columba, *plur.* 1, 9,
 5. *que in steribus membris*
Daloni reddebat oracula 2
a Chaonibus Graecia populis
ita dicitur.
 Chariton avertis 4, 3, 73. *id*
est Clautis innotuit.
 Charybdis scissis alienas aquas
 3, 12, 28.
 valla 2, 26, 54.
 vorage saterria in freto Si-
 cula, Peloro promontoria adba-
 rens, respiciat *Scyllam* sibi *op-*
positam.
 Chiron Philyrides 2, 1, 60.
 Saturni filius ex Philyra, *su-*
pereritibus corporis partibus
humanam formam pro se servans,
inferioribus equinam. Natus
est aeneas Centaurus, quod
Saturnus, Philyra pariri co-
pitum, in equum se mutavo-
rit. Nix medicus artus opti-
me callide, & Achilleus Tro-
janorum perniciem edocuit.
 imbutus doctus.
 choreae, *genitivus* 2, 30, 37.
 choreas 2, 19, 13.
 choreis alitis 2, 10, 4.
 affludis 1, 2, 5.
 nochoris 1, 10, 39.
 ebori pater 2, 32, 38.
 eboris Mularam, *dativus* 3, 5,
 20.
 eboris meis, *abl.* 3, 2, 14.
 miratis 4, 7, 62.
 Nyctus 3, 17, 23.
 ebori felici 3, 17, 24.
 eboros evanes 2, 3, 18.
 Gracius 1, 1, 4.
 Heperidum 3, 23, 10.
 Idmo 3, 17, 36.
 mol.

- molles 3, 34, 42.
munera Dianæ debita a,
28, 60.
placidus 4, 6, 70.
solitus 1, 28, 46.
chorus 1, 17, 19.
hic a, 10, 34.
Plaudum 3, 5, 36.
chrysolithos flavo lamine a, 16,
44.
Ciconum mons 3, 22, 25. *Ci-*
cenez Theracia papuli.
Cilifis Epica 4, 6, 74. *vide*
Cymenariar.
Cimbrorum minas 2, 1, 24.
Cimbræ ferocissimi Germania
populi, corpora gigantes; quæ
C. Marius debellavit.
Cinam dolores 4, 2, 99. *Ci-*
nara puella nomen.
cincha comas flamine paniceo
fuerdos 4, 9, 52.
funeleo viro lanæ vitta
3, 6, 30.
cinerem a, 13, 31.
cineres, *acervi*, 3, 2, 36.
majorum merum *Roma*
colendas 4, 12, 57.
meos 4, 11, 92.
patroni 3, 9, 37.
cineri 4, 5, 3.
datur medicina a, 14,
16.
huic 4, 1, 54.
men a, 11, 74.
cinget Ennius fune dicta hirsu-
ta coronæ 4, 1, 61.
cinge mihi caput mitri 4, 2,
31.
cingere Martæ ænem Aonium
3, 3, 42.
cinget tibi, *Mærebe*, mitra co-
mas 3, 17, 30.
cinis hic a, 21, 6.
Nestoris 1, 23, 46.
utroque a, 17, 16.
cinnamon multi odoris 3, 13, 2.
circa focum 4, 6, 6.
signa 4, 6, 61.
fontania lymphit; *ideff*
locus 4, 9, 35.
tue colla 4, 5, 39.
Circe fraudes 3, 11, 27. *Cir-*
ce Julis filia, magici arti-
bus insperatissima, quæ facies
Ulyssis auaravit in porcum.
Citreæ gramine 1, 2, 33.
circueque cuius caput hedera a,
5, 26.
circum, *adverb.*, a, 15, 45.
circum, *proposit.*, 3, 8, 13.
alias omnes potulas 1,
4, 21.
aram 2, 3, 7.
circumdabat pius umbret 3,
13, 37.
circumdatus merito mæne Danaë
2, 32, 39.
turba senex 3,
14, 29.
circumdatus colla cæcenit 2, 1,
33.
filvia litera 1, 17,
17.
circumriguo preato 1, 10, 17.
circumflaramus lectum a, 9,
27.
citatos natus 1, 2, 23.
Citharonis arces 3, 13, 25.
fata 3, 25, 3.
Citharon Bæntia mons, alte-
rum Parnassi jugum, non 14-
men bicipitis; *Baccho & Ma-*
ris sacra.
citharam 4, 6, 69.
aliam 2, 10, 10.
citius, *adverb.*, 2, 15, 32. 3,
19, 3.
pateret, quam *Or.* a,
7, 7.
cito, *adverb.*, 2, 9, 35. 2, 20,
36. 2, 14, 23.
eicit hæc propodee puer 3, 23,
23.
cive tanto 3, 12, 55.
cives hic tibi ad eloquium 3,
21, 43.
cives suos 1, 21, 5.
cives, *vocativ.*, 4, 1, 67.
civilia busti 2, 19, 27.
clade pari 3, 9, 38.
tua 3, 5, 6.
clades 3, 4, 9.
elamebis capiti vina subfibe meo
4, 25, 30.
clamant agricolæ *Or.* 4, 2, 14.
clamantis puellæ a, 27, 15.
clamasset illa meum nomen 1,
17, 53.
clamus non ulla fides in ore
meo 1, 18, 28.
Teia territa vicinas o-
quet 4, 8, 58.
clamare tibi a, 19, 6.
clement me deum pueri & puel-
læ 3, 9, 26.
Claræ Apellinæ a, 31, 3. *a*
Claræ insula sic appellata, ubi
præcipue celebratur.
clausa a, 17, 5, 3, 4, 2.
clausum 3, 7, 23.
clausas Scipinam, *coninas*, 3,
11, 67.
clauset, *acervo*, a, 21, 33.
clausica bella Siculæ fugæ a,
1, 28.
pementis 3, 3, 41.
4, 6, 47.
altera 4, 6, 21.
damnata, *ibid.*
tenere Quirino, *ibid.*
clevæ Herculem, *genit.* 4, 9,
39.
notæ 4, 9, 17.
clauderet quam ora liquos 3,
7, 56.
claudet mors ocellas a, 13,
17.
Claudia cara ministra turritum
den 4, 11, 52. *Appli Cari*
filia, virgo Festalis; quæ ob
nimium cultus elegantiam in-
cessit crimine scilicet aversata;
miræ nominis pudicia probavit
omnibus pudicitiam suam.
Quam enim imago maris den-
torum, adversæ Tiberti, Romanæ
verberet, & navis repente
flavit, nec ullis viribus de
lato moveri posset, consulei Si-
bylini tibi, a castissima de-
mam femina pertractum sui
respondente. Tum Claudia
dæ supplicavit, ut si se
dicam nasset, sequeretur cas-
træ manus; dimitte xpoæ im-
positæ nullo negotio moris ra-
tem, & simulacrum addu-
xit.
Claudius 4, 10, 39. *cereia a-*
pina spolia vult, de Pirdu-
mero dux Gallorum.
victor Siculæ telluris
3, 12, 35.
clevit adneca trochi 3, 14, 6.
clausa janua 1, 16, 18. 2, 13,
12. 4, 9, 61.
porta puella 1, 8, 24.
clausa pudica 2, 25, 32.
limina a, 7, 9.
locus 4, 9, 25.
corintha 3, 6, 14.
clausæ puellæ, *genitrix*, 3, 14,
23.
clausum te in unda Teuthran-
tiz 1, 11, 11.
clausas podiet 3, 13, 9.
puellas 3, 3, 49.
umbras 4, 7, 29.
clausa a soribus 1, 3, 36.
clausisset. non clausisset aquas
fuit auverna 4, 9, 44.
clausis dies tot bona in orbe
tam parvo 3, 18, 16.
Hædæ hiatum serpentes
3, 11, 11.
clausos Læres 4, 3, 54.
clausure meo pollice fallende 4,
5, 78.
clau-

- claustra Pelusi Rhamo subruta
ferro, *accus.* 3, 9, 55.
elementia tua, Persephone a,
38, 47.
Clepsura male nixa cymbi fo-
gati & Cr. 4, 6, 43. *vide*
Commentarios.
Clitumnus 2, 19, 25.
Fule ab Umbo tra-
miti 3, 21, 23.
Clitumnostre crimen & pro-
brum 3, 19, 20.
Auprum 4, 7, 7.
37.
Clytemnestra Jovis & Leda fi-
lia, una & eodem ovo cum
Castore genita. Hac Agama-
mnoni nuptura junctis,
tempore Trojani belli, mariti
abstulit occisum adolescenti
sua, sui capiti Agistho
fecit: cuius spera deus ut vi-
rum Troja revocum abrum-
cavit. Ipsa tamen Orestis fi-
lii puerum Alcibiadis gladiis
inmerso est.
Coe. vella 1, 3, 2, 2, 3, 6.
vide Commentarios.
coctis cornibus Luna 3, 5, 2.
87.
coctus ferro, vel igne 3, 24,
11.
Com textura Miserum 4, 5, 3.
23.
vellis 4, 5, 55.
Coelitis semis 3, 11, 63. Coe-
les Huanis puerum absci-
dit, ut Etruscus acceret. *vide*
Livium lib. 2.
coela gramina manu Perimedes
3, 4, 8. *nemias.*
in Paestis focus murrhea
pocula 4, 5, 26.
coela rosaria Palli, *accus.* 4,
5, 60.
coelo eggere 3, 11, 22.
coeleis immundi 4, 7, 44.
coegit Penn Melampoda 2, 3,
33.
cubilis 4, 11, 24.
corpit hic dies momibus pri-
mus esse 4, 4, 74.
tota domus natus tuum
esse 4, 11, 78.
capit juvenem, genit. 3, 9,
57.
Causa minantem cula 3, 9,
48. Causa natus est glaucoque
qui Jovi bellum intulere.
cogit nunc adire prece deos un-
disonis 3, 21, 18.
cogit illa Jovem amare 1, 13,
33.
no te Amor lacrimas fle-
care, vereor 1, 19,
23.
quod vos querere Amor,
est quiddam 2, 13, 42.
cogebat hincina Quirites ad
verba 4, 1, 13.
quis te pallere? & Cr. 1,
5, 39.
cogemus flere matris 1, 5, 29.
cogere dicere servitium grave
1, 5, 29.
cogere Tiberim ferre minas Ni-
li 3, 12, 42.
cogeret Ixas Penelopem quoque
nubere Antinoo 4, 5, 8.
ne quis te invitam ef-
fe suam 1, 3, 30.
cogit ipse io tenes Lates 4,
1, 128.
cogit me abire dominam meam 1,
4, 2.
cogit in me Amor non ullas
nates 1, 1, 17.
emittet seu puella ire per mare
2, 26, 19.
cognatos 2, 24, 5.
rogos 3, 7, 10.
cognita. non quis mihi non es
cognita 1, 18, 19.
cognita nostra mala 1, 7, 14.
quod sunt fratribus solum
1, 18, 24.
cognite major avis Auguste 4,
6, 38.
cognitus est natus error 3, 15,
35.
Melampus surripuisse
boves Iphicli 2, 3,
53.
mihi unus 2, 29, 33.
cognomen 3, 11, 64, 4, 4, 93.
cognomina praefixa locorum 4,
1, 69.
cognosce Jovem & Antiope 3,
15, 39.
cognoscere Athenas 1, 6, 13.
linguas noctes 1, 12,
13.
cogor cognoscere longas noctes
solut 1, 12, 14.
desse supplicis excubias
1, 16, 13.
dicere ad aves quodrum-
que & Cr. 1, 18, 30.
habere adversos deos 1,
1, 8.
notum in amore
tuo 1, 18, 8.
ipse gravia esse auribus
meis 1, 12, 14.
pictos edicere mundos
4, 3, 37.
proficisci iter ad Athe-
nas 3, 21, 1.
servire dolori magis quam
ingeniis, & Cr. 1, 7, 8.
te superare 3, 9, 22.
cohibe gaudia elata in tacito
sinu 2, 25, 30.
Coi Phileum sacra 3, 1, 1. *vi-*
de Phileum.
coiere ad sinum vulnera 3, 24,
18.
huc mundi manus 4, 6,
19.
tunc mala 3, 7, 54.
Cois. subaudi verbis 4, 2,
23.
Cois ingis 2, 1, 5.
coide hinc vada non canerem
2, 1, 22.
nobis vix decem verba
memini 2, 15, 8.
faxa in murti membra se-
runt 3, 2, 4.
coit Pleiadum chorum spido im-
bre 3, 5, 26. *alii legunt*
igne.
Cnecida 2, 21, 11.
Colchis Medea 2, 2, 54, 2,
24, 8, 3, 21, 9. *vide Me-*
deas.
Colchum Phasid 3, 22, 11. *vi-*
de Phasidus, Phasid.
cniendos tibi, Roma, majorum
mentum cineres 4, 11, 39.
colis devia cura 3, 19, 2.
enlit tam sancte carmina nulla
puella 2, 26, 26.
verba mea turba puella-
rum 3, 2, 8.
colla tenera 8, 1, 68.
tria canis Cerberi intran-
tia, nominat. 3, 18,
23.
colla, *accus.* 2, 5, 14, 2, 10,
15, 4, 8, 13, 4, 6, 31.
barbara 4, 5, 51.
exdida 3, 17, 29.
levia 2, 3, 13.
libera 2, 10, 8.
mea 4, 6, 73.
Molossia 4, 8, 24.
obliqua 4, 8, 77.
regum circumdata catenis
auratis 2, 1, 33.
tua 3, 11, 39, 4, 3,
26, 4, 5, 39, 4, 7,
18.
enlata priori moerore 4, 11,
89.
si fuerit Cynthis levi-
bus figuris 1, 4, 9.
vagus puellus Cynthis
2, 5, 7.
col-

collatam te tibi num doluit Venus? 2, 28, 9.

collatus Eoo color 3, 24, 7. colligis gaudia 2, 14, 9.

collet 3, 17, 13. colligis te in tenues umbras 3, 8, 29.

Collitas herbas 4, 3, 21. *Collitas scribit Roma peris.*

collis & herba 4, 1, 2. collis meo, *datis.* 3, 15, 10.

4, 8, 63. collo, *abl.* 2, 7, 7, 2, 59, 10.

morfo 3, 8, 21. rudi 4, 1, 131.

rugoso 4, 3, 65. tato 1, 1, 15.

tuo 3, 12, 22, 4, 12, 74.

collo curto amphora 4, 3, 73. collocat cul *apud* Tullius dex-

tras jubas 4, 4, 38. colloquium 4, 10, 12.

colo dicitur 4, 2, 72. soloni Lucretia 4, 1, 31.

colonia Cretopolis 2, 33, 29. color 1, 2, 22.

helipicus 2, 18, 26. collatus Eoo 3, 24, 7.

dulcis 2, 25, 43. ille 4, 3, 28.

ingenuus 1, 4, 13. colorat *Eos* Aurora 3, 13, 16.

colore mutato 1, 6, 6. colores multos 1, 15, 39.

oltrinos 2, 13, 7. quot 1, 2, 9.

colu Lyda 4, 9, 48. colubris feris 3, 11, 53.

coluisse Helicon 3, 3, 19. columba dux erat rudis Argus

2, 26, 40. *milid.*

columba Argos, *abl.* 3, 22, 13. columba torquata, *genis.* 4, 3, 63.

columba Chaonix, *nomin.* plur. 2, 9, 5.

juctur 2, 15, 27. turba mea 3, 3, 31.

Veneris volucres 3, 3, 31.

columna aliquid, *abl.* 3, 23, 13. media 4, 7, 52.

sua 2, 14, 25. columnas 3, 17, 19.

columnis Parnis 2, 31, 3. Tanarix 2, 3, 9.

umbrosis 2, 32, 11. coluit iam omnes autum 3, 13, 48.

coma sulva 2, 2, 5. perculis sole 4, 9, 46.

Tom. I.

coma spicra 4, 2, 14.

coma arbores, *abl.* 3, 16, 28. coma effusa, *abl.* 2, 12, 36.

purpurea 3, 19, 22. comae odoratae cura 3, 14, 28.

comae canae, *datis.* 3, 18, 18. comae per colla flueret 2, 3, 13.

comas 2, 9, 13, 2, 19, 12. 4, 3, 31. 4, 8, 32. *uigile*

comis. acceptas 4, 1, 34. Bacchi Baccaricas 3, 17, 30.

crede spargas 2, 8, 34. canas 4, 9, 32.

humore graves 2, 26, 4. in amne tingendas 4, 4, 32.

nitidas 3, 10, 14. nostras 4, 6, 74.

fus 2, 18, 28. combustus est *supplet* Semele

2, 39, 29. comes 4, 1, 65.

exultis, Venus 3, 16, 20. invicti juveols Hylas 1, 30, 23.

pallis futura *Tarpeia* 4, 4, 22.

comica morena Thais 4, 3, 44. cominus ille viro Memmio flumina

quis noscetur? 3, 1, 26. *fus* agrestes ire 2, 19, 22.

comis 2, 2, 8. demissis 2, 24, 32.

direptis 4, 8, 61. fulis 3, 13, 18.

laudatis 2, 1, 8. comis *bedera* contortis 4, 7, 80.

comitante. non comitante deo 4, 3, 16.

comitatoris di castra puella 2, 7, 15.

comitem me Pans tibi vocato 3, 13, 45.

comies Mula 3, 2, 19. comium 4, 4, 91.

commendo tibi communiis pignora natus 4, 11, 71.

commiscuit *Nemem* sua oña cum puella. *subaudi* offibus. 2, 2, 23.

committit trivio Venus 4, 7, 19. commisce laticis, *genitiv.* 2, 10, 12.

commiffas acies 4, 4, 39. commiffos *Almitia* ignes Vestis

4, 11, 33. *subaudi* deos 4, 2, 200.

committam *meum* teoribus? 3, 16, 3.

committit rates 4, 6, 53. committit noli 2, 18, 37.

podus capiti 3, 2, 3.

committet nec me tibi Cynthia 1, 4, 19.

committit *Cynthia* scripta sua Corinna 2, 3, 21.

commoda homini stellas 2, 27, 4. commoda nonne tellus, *verecur.*

3, 22, 19. communes deos 1, 11, 16.

penates 2, 30, 21. communis pignora natus 4, 11, 73.

commuols culpa 2, 30, 22. compefere voces moleftas 1, 5, 1.

compefere fuos oculos 1, 16, 31. Veneris fallus 3, 17, 3.

compefere huc tibi vulgures amores 1, 13, 21.

compita ouilla, *nominis.* 2, 20, 22. 2, 22, 3.

compita, *accuf.* 4, 2, 37. parva 4, 2, 33.

complebant. *subaudi* viri, florentiores 1, 6, 1.

complevit dux M. Antiasar Aetia aquora fremisui noai 2, 16, 29.

complexa puella, *ablative.* 2, 10, 3.

complexa me puella verba 1, 6, 3.

complexu Brifeidos 2, 22, 29. complexus inter meos 4, 7, 96.

vellos 1, 13, 19. compone illos tristes libellos 1, 9, 12.

composce dicteas Thebas 2, 6, 5.

duos amanes 2, 2, 27.

fatum Phrygia 2, 13, 63.

manibus hesternis erioes 1, 13, 3.

mollem verum 1, 7, 19.

verba Achilleo *churno* 2, 34, 41. & fraudes 2, 9, 31.

verfus 2, 34, 43.

compones tu mea oña 2, 24, 33.

componis in me infidias 2, 32, 19.

composita fronde 2, 10, 22. pace 2, 2, 2.

com-

- compositum *ex* molliter in lito-
ra 1, 11, 14.
compositos ocallos 1, 3, 33.
composuere Cures Sencum 4,
74.
compositus latus Mercurio fer-
tur Brimo 4, 2, 12.
compressa a Niprene Amyone
2, 26, 48.
quadam e Mafis Oen-
gri figurā 2, 30, 35.
comprime mihi frontem torto
fuso 4, 2, 15.
coma kirfuta iohi galea lupi-
na 4, 10, 20.
comalar mittere me fuxa 2, 26,
19.
conabere quoties aliquid 2, 19,
27.
conare anteire patris faures 1,
6, 19.
concedere noctis 2, 15, 37.
concedis, Marcenas, hoc laudis
mihi 3, 9, 59.
conceda dolori nulla knis 2,
14, 24.
concedit postquam tantum Ty-
berinus fuit alumnis 4, 2, 9.
concessum nulla lege iter 2,
27, 16.
concha 4, 3, 21.
Erycina 3, 13, 6.
canehis Indis 1, 8, 39.
candidit Edonis 1, 3, 6.
Gallus 4, 1, 46.
cancinit nigra avis functum
omen 2, 28, 38.
aoneita Sumina 2, 2, 1.
cancitit antequam nobis arma
dulcia Venus 3, 20, 8.
tuas aures nulla fabu-
la de nobis 3, 15,
43.
caneordes bene, *arsuf*, 2, 34, 6.
concedi toro 4, 3, 6.
concordia felix 3, 6, 41.
concredere nobis non es veritus
1, 10, 11.
concrepuere ambula Thebano
deo 3, 18, 6.
concrevere collo tussim vidi 4,
3, 65.
concretus breviter in artosuos
namus 4, 8, 21.
concubitus, *arsuf*, plur. 4, 8, 26.
concupere boves Evandri nbi
Gr. 4, 1, 4.
concupiscit dea 2, 15, 16.
concurrere campo melius forti
4, 10, 11.
concurrit quibus palma Elem
quadriga 3, 9, 17.
concessit si te quoque par
hic certo arcu 1, 7, 15.
concessit Hercules potest 4, 9,
61.
concessus mons Farnafus 3,
15, 33.
canalar oportet 3, 7, 71.
condat fa licet ille ferro 2 &
ura 3, 18, 25.
conde tubicen fera murmura 4,
4, 61.
condere nomen Cufaris in Phry-
gios avos 2, 1, 42.
condiderant, tertia brevi xx-
ra *συνελπι* 3, 11, 65.
dii huc memoin
ibid.
condidit arces Semiramis 3,
11, 23.
arma Cufar 2, 16, 42.
condimus longas Iliadas 2, 1,
14.
condit in ossa plures faces Ve-
lla 4, 2, 70.
fuit murmura Ionix a-
que 4, 2, 16.
condita fua dextra colo, *nomi-
nat*. 4, 1, 72.
in templo spolia tris
4, 10, 45.
fuit mea membra Da-
naedomo 2, 20, 10.
fuit scilicet luminis no-
stra fua 4, 21, 64.
condita iurgia sub tacita inti-
tia 2, 6, 31.
conditio scrib nota 2, 24, 16.
conditione extrema mortis 3,
2, 20.
conditus lucus 4, 4, 3.
condo me in sacra tua, Mene
Bona 3, 14, 16.
conferra me nulli nobilibus, *ars*
beatis 2, 24, 49.
confessa est huc etiam Calvi
pagina 2, 32, 89.
confessum Parthum 4, 6, 79.
confissa remis cymba 1, 11, 9.
confavit *pellex* aurum imaginis
men 4, 7, 47.
confusa fabula 2, 13, 13.
confuso pulvere in barbam 4,
9, 31.
conicit unguis *Cynthia* in vul-
tum Phyllidos 4, 8, 57.
conjugis 1, 15, 13.
in apeto 4, 3, 49.
conjugis abducta 2, 8, 29.
alia 3, 12, 16.
miranda 3, 12, 23.
conjugis obiceni 3, 11, 31.
conjugis 1, 15, 21.
ennugis iucundum 1, 19, 7.
ventura 3, 12, 42.
conjugium Paulli, *nominat*. 4,
11, 11.
totum *conjugium*
malesum & femi-
na 2, 13, 28.
conjugium, *arsuf*, 2, 9, 5.
3, 13, 20.
pateram 4, 11,
87.
conjugere iterum amantes di-
versos 1, 10, 33.
conjugit Admeti 2, 6, 23.
conjugit Jovis Iono 2, 28, 33.
Persephones Platon 2, 13,
48.
conlata, *Gr.* vide collata *Gr.*
connotos crines 2, 3, 23.
Conone proavo 4, 1, 78. Co-
non, *Jamias* *Mesopotamius*
insignis.
conopen feda 3, 11, 43.
conor adire hanc 1, 3, 12.
describere membra 4, 1,
57.
conquerra amantes vulgo 1,
2, 21.
conquidens cursum Aurora 2,
18, 13.
conquidens carmen laudis 2,
10, 23.
mones 1, 6, 3.
concia admissa nequitia 1, 15,
38.
longe letitiam Calypso
1, 15, 14.
Lycinna 3, 13, 5.
Roma 1, 12, 2.
terra 2, 13, 48.
conscire assueram in vestris la-
crimis 1, 10, 2.
conscuit nulla carina 3, 7, 16.
consciva incorrupta federa me
lecti 4, 3, 69.
conscit licet illa Atracis in
oris, *Gr.* 1, 8, 35.
conscito nullo 1, 1, 6.
conscitit igni, *oblatu*. 3, 6,
39.
conscitorem casum 1, 21, 1.
conscitit dum captiva ego Ora-
mel Tat 4, 4, 34.
conscitit neque summa 4, 8,
43.
conscitit illa 2, 34, 17.
conscitit, *Gr.* 2, 26, 27.
conscitit fides 1, 1, 3.
conscitit. non conscit scidus 2,
9, 35.
conscitit Hyppilyre in vacuo
thalamo 1, 15, 18.
quis deus hostis in
ve-

- vestra aqua ? 3, 15, 8.
ut placitis nris manus horum 1, 11, 21.
cantharus lenire noctem, *Crc.* 4, 8, 37.
castringit hac pignora ipsa Amor 3, 20, 19.
confusum 1, 7, 3.
confusos amares 1, 11, 5.
confusi perferre omnia iussa, *Crc.* 1, 18, 25.
confusa falso fratre 4, 21, 66.
Mario 3, 5, 16.
confusis Romanis hibernis 3, 4, 12.
confusio, *advers.* 2, 18, 54.
confusit hinc strigis de nobis sanguine 4, 5, 16.
confusit Phœbus pharetram pondus in arcus 4, 6, 55.
confusit tempora noctis 1, 3, 37.
confusa nix lusu 1, 32, 32.
confusio mureti 2, 16, 9.
confurgit murex vertice candentis aris 4, 1, 155.
confutium me oculis Cupidini-bus 1, 2, 8.
contegit tu, pulvis Etrusca, ovis miseri nulli solo 1, 22, 8.
contemnias cave carmina nostra 1, 7, 25.
quamvis muremura famæ 2, 5, 9.
contemnens tui nixa viator 2, 11, 5.
contemnere graties Musas 2, 13, 3.
contemnet illa nullas aras suis Artibus 1, 4, 23.
contemnite, amantes 2, 14, 19.
contemnunt quando parula, ir-ritata venit 1, 10, 25.
contemta tibi Iunonis templa 2, 28, 11.
contemnat dolores illarum hinc erit poma 2, 23, 9.
podoris 3, 19, 3.
contento bulli 1, 19, 21.
sepulcro 3, 1, 59.
contentus amor 2, 25, 19.
contentus curas ad mea lumi-na 1, 3, 13.
contradit, *repetitur* 2, 24, 23.
consentat mecum ingenio & arte ihe protervus 2, 14, 25.
contendera amari *alienus* 1, 14, 7.
conteodis Homera 1, 7, 3.
solvere multos amo-res 3, 4, 45.
controtum una amica 2, 32, 23.
contentus cyclois 3, 1, 39.
ille (*Paulus*) umbra 4, 11, 91.
patio bove 3, 7, 43.
conterat quisque diem in ea arte qua potest 2, 1, 46.
conteritur cui Sacra via focco immundo 2, 23, 15.
mibi hic vitæ mo-dus 1, 7, 9.
contereret te mea Mula illis armis 2, 1, 35.
contergrint ubi hæc 2, 13, 13.
contigit me una decurum 3, 1, 37.
contigit mihi vera ista fides, sed inviti 2, 1, 98.
contigit. non contigit cuiquam illis tempore, ut *Crc.* 1, 12, 8.
contingant nobis prima fides 3, 20, 24.
contingant supposito campo pro-xima Umbra 1, 22, 9.
contingere plantis fumina fide-ra 2, 8, 43.
continuum amore 2, 20, 1.
contit baridos 3, 11, 44.
contortis comis 4, 7, 82.
contra 1, 11, 25. 2, 2, 45.
2, 23, 13.
mores 2, 32, 44.
Solem 1, 15, 37.
contra oppugnare 3, 11, 13.
contrahe, Phœbe, lucis iter 3, 20, 14.
coartaria Æneo est Cynthia au-dis nostris 2, 5, 9.
cantudit Lucomedius arma Ta-li 4, 2, 52.
Miltianum favillam fa-bulos 1, 2, 10.
cantuleruot, *versis brevis* 2, 3, 25.
divi hæc tibi mu-nera, *ibid.*
convenicos bene iugum 3, 25, 8.
convoicit hinc Tarpeia 4, 4, 21.
convenient nec mea premordia cœdera nomen Cæsaris in Phrygiis avos 2, 1, 41.
cooverte querelas in melius 2, 17, 9.
convertere mores *alienus* 1, 15, 23.
convertite mentem dominæ 2, 1, 21.
convicia 1, 6, 15. 3, 8, 11.
conviva 2, 14, 59.
dulcis aote suos pena-res 3, 7, 45.
convivia, *meminist.* 2, 16, 5.
amnu 4, 4, 75.
candida 4, 6, 71.
dulcia 3, 10, 25. *alii sequuntur convicia.*
convivia, *accusf.* 3, 25, 1.
illa 2, 30, 13.
copia facilis 1, 9, 15.
facta lecti tui 2, 20, 24.
longæ 2, 33, 44.
noctis 3, 8, 39.
Coræ capta iugera 4, 10, 14.
Coræ oppidum veteris Latii.
corbis pœdere 4, 2, 18.
cardo rostrica 4, 2, 12.
corde humao 2, 10, 6.
Corinna antiquæ, *dativ.* 2, 5, 21.
Corinno pœtria Telesia, qua cum Pindaro servans de gloria carminis, victoriam adepsit est sua in virtute, an pœdium victo, id vero in-certum.
Corinthe 3, 5, 6. Corinthus Archæa ubi apulensissima, in isthmo sita; quem L. Mum-mius Romanus imperator e-verrit. Corinbium æt celebris-simum fuit.
Cornelia 4, 11, 13. 4, 11, 43.
maritus Romanus, *Terentia filia, Pauli consulis ux.*
cornibus ignotis Inachidos 1, 3, 20.
uncia 2, 5, 19.
cornibus coactis Luceo 3, 5, 28.
cornicis alas montes 4, 1, 205.
cornicum aries 4, 5, 16.
corniger aries 3, 13, 39.
cornu abeno 4, 10, 33.
rauen 3, 3, 41.
cornus, *meminist.* 2, 33, 18.
cornus, *accusf.* 2, 19, 20. 2, 33, 9. 2, 34, 48. 3, 22, 35.
falix 3, 19, 12.
prodit fraterni mon-*stris*, quid mirum? 4, 4, 61.
tus, *Baccho* 3, 17, 19.
corollæ fustes 2, 16, 7.
corollas 1, 3, 23.
arantes 2, 15, 54.
corollis hibernis 2, 34, 59.
corona 2, 10, 22.
dem fidece tellis 3, 20, 22.
dura 3, 2, 20.
lecta ex facili iuga 4, 10, 4.
quam impotia est 4, 2, 29.
g 2

- corona hirsuta, *abl.* 4, 1, 61.
pomola 4, 2, 17.
coronae 4, 7, 43.
coronat Taciis castra humo fug-
gella 4, 4, 8.
coronata curiae, *plur.* 3, 34,
15.
coronatus arx 3, 10, 19.
coronatus aefella 4, 1, 31.
equis 3, 7, 10.
coronato phaeo 4, 7, 59.
coronatos amatores 3, 3, 47.
cotopos 3, 5, 9.
corva dalphinum 3, 17,
25.
faucis 3, 3, 44.
corpore 2, 5, 21. 3, 14, 3,
3, 15, 32.
raptio 1, 30, 48.
toto 1, 5, 23. 2, 2, 4,
6, 2, 28, 37.
tuo 2, 26, 57.
uno 4, 2, 7.
corporeis 2, 34, 15.
corpus 4, 17, 13, 3, 7, 25.
Achillei 2, 9, 32.
Antiochi 2, 11, 49.
ianae 3, 18, 32.
corruptio duplici ardore 1, 3,
11.
corruptus abeno Veneris 3, 34,
33.
corripere Tantaleos fallax li-
quens 4, 11, 24.
conspicit *serpens* effusa a virgine
sibi adnotas 4, 8, 11.
corraet huius 2, 19, 14.
tibi, Juppiter, hac vi-
ctima 4, 10, 19.
corruit ille (*Aeneas*) Jovis spo-
lium 4, 10, 14.
tumulo Haemon faucibus
2, 8, 22.
corrumptus ungues oportet 2,
4, 3.
corrumperere me non poterunt
ulla tamen, quin *Cre.* 1, 8,
21.
puellum 2, 34, 49.
te nulli Iudi pote-
runt 2, 19, 9.
Venerem 2, 15,
17.
corruptis manus catena 3, 15, 20.
corruptus vinctus 2, 33, 13.
corrupti illa manus ocellis puel-
larum 2, 6, 29.
quicumque aquas ne-
ctare 2, 33, 28.
uxorem Minnis forma
bovis 2, 32, 38.
corrupta libidine Martis Venus
2, 32, 38.
- corruptas Bajas 1, 11, 27.
corruptor juvenis 2, 19, 3.
corricibus vestis 1, 18, 22.
cortina Avernalis Sibyllae 4,
1, 49.
corvus 3, 17, 62.
Corydon felix 2, 34, 33. *pa-*
storie nomen, quod Virgilius
sibi accommodavit.
corymbis Phileis, *dativ.* 4,
6, 3.
corymbis lavatis, *abl.* 3, 17,
29.
corymbo mihi pugnante 4, 7,
79.
corymbos sacros 2, 30, 39.
Colus 4, 10, 35. 4, 10, 35.
Cornelius Calfus solis secun-
da opima, *oculis Tolomeus*
Lares rege Peperitum, ex quo
dicuntur Jovis Perseus.
collum molle 4, 6, 5.
couthuro Achilleo 2, 34, 41.
non humilis 3, 17, 39.
cras 4, 4, 47. 4, 1, 5.
Crassus 4, 6, 95. *M. Licinius*
Crassus, triumvir cum Pompe-
io & Caesare, opulentissimus
a Parthis apud Carras Mezo-
potamia urbem, amissa cor-
reus, & Publio filio, strenuo
juvenc, turpiter casus.
Crassi signa 3, 3, 48.
Crassus 2, 10, 14. 3, 4, 9.
crassius dies 2, 15, 54.
crater auro 2, 17, 37.
fundens merum in facies
3, 17, 38.
creant me Horos 4, 1, 77.
creato unicuique 2, 22, 17.
creber ordo platanorum 2, 32,
13.
crebris, *adverb.* 3, 8, 15.
credam ego narranti fama 2,
18, 37.
credat cur quisquam amori fa-
ciem dominus 2, 34, 7.
crede 2, 5, 10.
decede narranti 4, 2, 30.
mihi 2, 2, 7. 2, 5, 29.
2, 11, 3. 2, 36, 53.
2, 33, 18. 3, 9, 3.
3, 19, 2.
credebat Animae pone venire
pedes dominus 3, 15, 28.
credere blanditis 1, 13, 42.
me sibi turba vetat 2,
32, 8.
se inimicis linguis 2,
32, 25.
tutus Hylian Nymphis
2, 30, 34.
Yelle 2, 6, 4.
- crederet puella illa 2, 28, 28.
crediderim ego vobis 1, 7,
23.
credis cum iam possit tua ma-
nibus figura, quem *Cre.* 3,
30, 7.
credita mihi perfidia est. *mem-*
pe, credidi quod infam erat
1, 15, 54.
credidit somnia, *nominat.* 4, 11,
81.
credita signa, *arruf.* 4, 1, 95.
credite 4, 4, 42.
credidit alle sacrum Verummi
4, 2, 13.
tenetis manus ore an-
guino 4, 8, 10.
credo ego, *repetitum* 2, 24, 41.
& sep.
credula tu nimium 2, 31, 6.
credule, *vide Mosarium Ode 2.*
lib. 1. 2, 15, 22.
credulus vano suspicio 1, 2,
28.
crepat herba Sabina ad veteres
locos 4, 3, 28.
crepantibus Iulio 3, 11, 49.
crepantibus oymphis 2, 32, 3,
15.
crepitum 2, 4, 4.
crepuere manibus faucibus sonos
Camena 3, 10, 4.
crepuit nec arundine cultus 4,
7, 25.
crescere posteritate 3, 7, 34.
crescet ingenium meum sub tua
iussa 3, 9, 32.
crescit spectando cura poellum 3,
21, 3.
Cressa bovis 4, 7, 37. *vide*
Palphac.
Cressis herbis 2, 1, 61. *fortes-*
se didimus, quod frequenter
Ida Cressa manet.
Cretum rate 1, 19, 26. *nempe*
Minos cretensem regit.
Cretas carmina 2, 34, 29. *E-*
pimenides, vid. Commemoratio.
Cretum iuvenci, *genit.* 3, 19,
21. *vide Palphac.*
creverat herba oasio toto 3,
15, 36.
crevere hac sines templis 4,
1, 5.
creverunt mania Roma lacte
lupa 4, 1, 56.
Creusa 2, 20, 12. *filia Creu-*
sae regis Carthaginiensis, qua
Jaseni matrimonium conjugit,
ipso nuptiarum die, domus e-
nucialis Medea incesto eff-
cum dens.
nupta 2, 16, 30.

- crimen amoris, *nominet*. 1, 11, 30, 3, 30, 34. *repositum*.
 crimine fuit Myrrha 3, 10, 15.
 crimine tuum eris, Juppiter, tam *formosa* mortuus 1, 18, 2.
 erimen delictum, *accusf.* 1, 12, 1. *quoniam* 4, 4, 43.
 crimina, *nominet*. 1, 18, 9. *parva* 2, 34, 37.
 crimina multa perfidum tuum, *accusf.* 4, 7, 70.
 turpia ignavi capitis 3, 11, 3.
 crimina emili, *nominet*. 2, 18, 5. *erimina* fasti, *accusf.* 2, 12, 2.
 crimine 4, 11, 45.
 magno 3, 18, 7.
 oullo 2, 6, 34.
 vero 3, 13, 11.
 criminis auctor 2, 6, 19.
 criminis tanti 1, 4, 20.
 crines vagi 2, 22, 9.
 crines, *accusf.* 1, 2, 3, 3, 14, 15.
 caros 2, 17, 21.
 eonocens 2, 3, 53.
 herennos 1, 15, 5.
 solutus in colla 4, 6, 31.
 fuos 2, 25, 46.
 eracino 3, 10, 22.
 eracos folcenes 4, 1, 16.
 Graii fumina 2, 26, 23. *Pa-*
thetis arceus *ovis*.
 Graefum 3, 18, 28.
 Graefus Lydis 3, 5, 17. *Lyd-*
orum rex apuleius *filius*, *a Cy-*
ro Perseum rege *pruita* *videtur*.
 crotalifera Pullis 4, 11, 39.
 croces arbores 3, 22, 37.
 cruciat lumina dolor 3, 25, 40.
 crudele ferrum 2, 15, 49.
 crudellem 2, 18, 16.
 Norem 2, 26, 59.
 crudelia ysbula 1, 7, 3.
 crudelior janus ipsi domini, *uocat*. 1, 14, 17.
 crudelis Molyia Afcaminus 1, 20, 4.
 crudelis non crudelis Neptunus 2, 24, 45.
 cruenta Memphi 3, 11, 34.
 cruenta buxus, *annuat*. 2, 13, 38.
 cruenta aequum fum rostra, *accusf.* 4, 1, 96.
 sputa 4, 5, 66.
 vela 4, 1, 112.
 cruentatam prata 3, 15, 41.
 eructat morbo *Cynedra collum* *morum* 4, 1, 65.
 eructum dominum 2, 9, 12.
 crocor uterque 2, 8, 16.
 cruor tarda Philodote 2, 1, 59.
 crysallus aquosa 4, 3, 52.
 cubaris quia sejancti 2, 16, 23.
 il vestis 2, 15, 17.
 cubet vipers *soper ossa* *nostra* 4, 7, 54.
 cubile mihi erit proa, sto puppis 2, 26, 34.
 trille 3, 15, 26.
 cubile regis mei, *accusf.* 4, 4, 90.
 cubili tuo, *dario*. 4, 11, 35.
 cubili tota, *est*. 1, 14, 21.
 cubilis humans 2, 3, 31.
 cubinum, *monet*. 1, 3, 34.
 cocumis carules 4, 3, 45.
 cucurbita tumido ventre 4, 1, 43.
 cocerit quum turba ovnis agria 4, 8, 2.
 cui furdo pudor non aspergat tempora? 2, 24, 3. *deinceps* *omittitur*.
 cuiquam 1, 9, 23, 1, 12, 7. 2, 28, 57. 3, 22, 31.
 pulchra 4, 7, 13.
 cuique sua maxima verba nocere solent 2, 25, 31.
 cuius 2, 25, 48.
 nupae 2, 6, 16.
 cuius 1, 16, 3. *deinceps* *omittitur*.
 colmina candida 2, 16, 3.
 culpa blanda 4, 1, 20.
 fedola, *libid.*
 culpa aliqua, *est*. 2, 14, 31.
 culpa ardoris 2, 28, 5.
 timoris 1, 21, 29.
 culpa communis 1, 30, 32.
 culpa vestigia 1, 5, 25.
 culpa admittit, *dario*. 4, 8, 73.
 culpam 4, 4, 70.
 calpare leves puellas 2, 1, 49.
 ea labor Venus 2, 22, 52.
 eura puella 1, 5, 26.
 cultus factis 2, 22, 15.
 cultu 1, 2, 16.
 mercato 1, 2, 5.
 cultus tot 4, 1, 75.
 eum 1, 6, 3. 5, 32, 50. *Est*.
 cum Calistro fratri 1, 24, 6.
 domina mea hant mibi proelia 3, 5, 2.
 magno crimine 3, 18, 7.
 rivalibus sterna 3, 8, 39.
 faxis mixta verba mea 4, 9, 76.
 tali flumine quid tibi est? 3, 3, 15.
 Cumae vatis 2, 2, 16. *Cumae* *vates*, *Italica Sibylla*, *cum* *Cumris Campana urbe confu-*
lentibus respasa *dabas*.
 consulat arenam vallatus 3, 16, 29.
 consubula Jovis parvi 3, 1, 27.
 cuncta, *accusf.* *piet.* 1, 15, 9.
 cuncti 2, 15, 41.
 eundis 1, 18, 22.
 figuris 4, 2, 21.
 cunis 1, 6, 10.
 primis 2, 3, 43.
 cupere animam deponere 1, 22, 17.
 cupiat ne pugnare tridit puelha eave 2, 20, 21.
 cupidat Nympharum rapinas 1, 20, 11.
 Cupidioribus nullis 1, 2, 2.
 cupidus lacernis 2, 22, 17.
 Cupido bonus, *Est* *malus* 1, 18, 21. *Amerdet*, *Ecce* *filius*.
 Cupido Phabo 1, 2, 17.
 Cupidos umantes 2, 31, 5.
 Cupidus attigere gaudia Phylacides 1, 19, 9.
 liquor 2, 1, 29.
 cupies accedere dignes 1, 29, 19.
 mollem componere *ver-*
sum 1, 7, 19.
 vellere 2, 29, 29.
 capillos 3, 25, 33.
 cupiet. uoo cupiet, qui te non videris 2, 32, 2.
 cupio hinc ire vomeo carminis mei 1, 7, 20.
 cupis qui esse intra fortunam nam 3, 9, 2.
 cupit *Cynedra* *me* *poscere* *talot*, *Est*. 2, 22, 13.
 cur 1, 5, 22. 1, 16, 19. 2, 2, 3, 2, 6, 19. 2, 12, 50. 2, 22, 19. 2, 22, 15. 2, 30, 31. 2, 31, 2. 2, 32, 16. 2, 34, 2. 2, 34, 53. 3, 3, 21. 3, 5, 32. *Est*.
 cur, *iterum* 2, 32, 5. *Est* *seq.* 4, 7, 31. *Est* *seq.*
 repetitum *sapias* 3, 5, 22. *Est* *seq.*
 cur hac tam dives? 2, 22, 14.
 curu hac 4, 11, 74.
 inulta eineri 4, 11, 74.
 maxima 2, 16, 2.
 mea 2, 18, 9.
 pulcherrima oata meo doli 2, 25, 1.
 secunda 2, 5, 26.
 sua quemque moretur 2, 1, 16.
 tua sub nostro pedere 1, 25, 31.
 ullu vitae meae 1, 12, 22.
 ultima lacernis meis 1, 3, 46.
 unica 2, 23, 1.
 cura

- cura campi 2, 16, 34.
comae 3, 14, 28.
noctis 1, 11, 5.
pualis 3, 22, 3.
theatri 2, 16, 33.
vite mem 2, 11, 28.
cura fuit parum 1, 6, 25.
nulli fuit anxiosus quere
re dives 4, 1, 17.
aurae nullae. *pro oculis* *aplaui*
aud 1, 20, 35.
curam 2, 18, 21.
metam 2, 34, 9.
curare pastorem ad baculum 4,
2, 39.
curarum medicus 3, 17, 4.
millia quanta tibi da-
bit *Cynthia* 1, 3, 4.
femoris 3, 7, 4.
curas 1, 18, 23.
Agavemonias 3, 7, 21.
celibis 4, 21, 94.
recentes alterius 1, 10, 17.
current *litterarum* 3, 9, 45.
currentes pueri, & *pucillae* hae
scripta 3, 9, 45.
Cures Tauri 4, 9, 74. *Sabina-*
rum *epyllid*, ubi *regnavit*
Tartarus *rex*.
Curetis subien 4, 4, 9. *Cu-*
retis *diffi* *Sabini* *a* *Curetis*,
praecipue *regionis* *epyllid*.
aorta alta 4, 1, 11.
septi 4, 4, 13.
Curios fratres 3, 3, 7. *fratres* *Cu-*
retius *ut* *fratres* *Albanos*,
qui *cum* *tribus* *Horatius* *Ra-*
manis *pugnauerunt*. *Hi* *ab* *omni*
adversaria *superflua* *fructu* *col-*
lide *fructu* *omni* *aliquando* *occi-*
duntur. *vide* *Livium* *lib. 1*.
auris, *dativ.* 4, 3, 41.
coris levibus, *ablat.* 2, 12, 4.
tardis 1, 13, 7.
curat nox inter pocula 3, 10, 21.
quot millia sine aqua Par-
thus equus 4, 3, 36.
curre, puella, in nostros sinus
3, 20, 10.
rursus hac eadem via 3,
6, 35.
aureum ab orbis vector 4, 7, 84.
currenti aqua 4, 5, 12.
currere ad Muias lata via 3,
2, 14.
alium subsidio 2, 24, 3.
Aelia nostra io Sacra-via
cantrem 2, 1, 34.
io nemas accanūs talis
2, 32, 9.
licet mirere liotres 1,
14, 3.
scias lymphas indeciles
vias 2, 2, 12.
curvas ad mea limina 1, 5, 73.
curvis qui ad vadimoniam 4, 2,
57.
currit *Amice* in arces Citha-
ronis 3, 15, 25.
curru 3, 1, 11.
pisto 4, 3, 9.
currum 2, 18, 13.
curtus, *novum*, *frig.* 2, 14, 14.
avorum 4, 11, 11.
ausu 2, 31, 13.
Solis 2, 31, 11.
currua inaurati, *nominat.* *plur.*
1, 16, 3.
curtus duo, *accus.* 3, 11, 23.
ovantes 3, 9, 53.
curfu infecto 2, 15, 25.
quo sumus 1, 5, 12.
cursus vestros 3, 10, 9.
cursus tegula 4, 5, 48. 4, 7, 22.
Curvius 3, 11, 61. *Curvius* *Ra-*
manus, *qui* *profundum* *vora-*
ginem, *qua* *in* *fero* *repente*
existeret, *aqua* *in* *fidens* *erua-*
ssime, *corpore* *applevit*. *Pro-*
pterea *aequale* *pulcrum* *el-*
petum *est*. *Vide* *Livium* *lib.*
7. & *Falerium* *Maximum* *lib.*
5, *cap. 6*.
curto collo amphora 4, 5, 73.
equo 4, 1, 20.
correa anus 2, 18, 20.
curva delphinum corpora 3, 2,
17, 25.
corvare cornea 3, 22, 35.
curvas rates 3, 7, 20.
curvatas in sua lata trabes 3,
22, 38.
cor *ve* 2, 32, 5.
curvum scilicet 4, 11, 65.
curvum *te* 4, 7, 27.
culpide 2, 1, 65. 4, 10, 8.
bac ipsa 2, 1, 64.
tecta 2, 30, 38.
autode amoto 1, 11, 15.
custodes 2, 6, 37.
custodia matris 1, 11, 21.
tutis 2, 6, 39.
custodia tibi sit lectus tuus 2,
18, 35.
custodia avari 2, 28, 9.
Pherbi 2, 34, 61.
scipitibus 3, 11, 12.
custodit Cerberus antrum infer-
orum 3, 3, 43.
custodit ovis in ossibus vateres
ignes hoc malum 3, 17, 9.
custodam gregibus 3, 8, 13.
tumore 2, 23, 14.
cullos 4, 7, 25.
acer 2, 30, 9.
ad luita sedens 3, 16, 24.
ego tam sancti amoris 2,
29, 41.
cyathos 4, 8, 37.
Cybebe facta, *gentis*, 3, 22, 3.
Cybebe dea magna 3, 17, 35.
Cali ac Terra filia, *Jaturus*
ncar, *mater* *deorum*. *Eadem*
dicta *Cybele*, *Rhea*, *Opis*,
Baccynthia. *Colubatur* *maxi-*
me *in* *Pergia*, *apud* *fer-*
acendit *virilia* *filii* *amputa-*
lura. *Videbatur* *curra* *a* *leo-*
nibus *trahit* *3*, *crimenque* *ru-*
rit *coram* *cingehat*.
Cybeben istam 4, 11, 51.
Cybebes 4, 7, 61.
cyclade aurata 4, 7, 40.
cycnis niveis 3, 39.
cycdonia decussa ramo 3, 13, 27.
cyma 4, 11, 69.
pascula, *confusa* *remis*
impulsa 2, 11, 10.
publica 3, 18, 24.
cyma ingenii tui gravanda oon-
cili 3, 3, 22.
cyma fugaci 4, 6, 63.
luta 2, 4, 19.
cymbala, *nominat.* 3, 18, 6.
cymbala rauca, *accus.* 3, 17, 36.
cymbia plena 3, 8, 4.
Cymothoe curvata 2, 26, 16.
una *ex* *nomine* *Nereidum*.
Cynthia, *Propentii* *amica* 1, 2, 3.
1, 1, 3, 22, 1, 4, 8, 1, 3.
4, 19, 2, 4, 23, 1, 6, 16.
1, 10, 19, 2, 12, 6, 2, 13.
7, 2, 16, 11, 2, 33, 2.
Cynthia aurea 4, 7, 85.
ausa movere frenas 4,
8, 22.
facta superba 4, 8, 85.
humana 4, 7, 3. & *seg-*
ipia *sedens* *primo* *tem-*
poris *4*, *8*, *31*.
laudam veru *Propentii*
2, 34, 93.
mea 1, 5, 31, 4, 8, 15.
neo caris oixa caput
maioribus 1, 1, 8.
operta comis, sed
fustibundum decore
4, 8, 51. & *seg-*
nostra 1, 8, 30.
rara 1, 8, 42.
spectaculum 4, 8, 21.
victrix 4, 8, 43.
Cynthia forma potens, Cynthia
forma levis 2, 3, 28.
Cynthia prima tui, Cynthia
sine erit 2, 12, 20.
Cyn-

Cynthia cauda fuit 1, 11, 26.
 ait elata 4, 7, 7.
 gavisus est legem certe
 sublatam 2, 7, 1.
 sola fuit in lecto 2,
 29, 24.
 scribatur corticibus 1,
 18, 22.

Cynthia, *vesperis*, 2, 8, 8, 1,
 11, 1, 1, 11, 8, 1, 15, 2,
 3, 15, 26, 1, 17, 5, 1, 18,
 6, 1, 19, 15, 1, 19, 21, 2,
 5, 1, 8, 5, 4, 2, 5, 10, 2,
 6, 40, 2, 7, 19, 2, 13, 57,
 2, 16, 1, 2, 19, 1, 2, 19,
 7, 2, 30, 25, 2, 32, 3, 2,
 22, 8, 3, 21, 9, 3, 24, 3,
 3, 25, 6.

mea 1, 18, 5, 1, 19, 1,
 18, 2.

Cythereis mihi resonant *Silvi* 1,
 18, 31.

Cynthia 2, 34, 80. *ita debuit*
Apollis a Cytho Deli insula
nomen.

Cythereis aquas 4, 6, 4. *vide*
Callimachus. Cyrenaeis regio
ita affrica quoniam arboribus in-
figuit fuit. Nomen illarum
Berenice, Arctice, Proclimae,
Apolloniae, & Cyrene ipsa pa-
tria Callimachi.

Cythereis carminibus 1, 1, 24.
Cythereis coctura 2, 4, 7. *Me-*
deo. vide Commensarios.
Cythereis frigida 3, 21, 1. *My-*
sia oppidum ad Hellespontum.

D

D a falem 4, 2, 25.
 mihi, pater, vela secun-
 da 3, 17, 2.
 signa dextera 3, 9,
 58.

dabam manibus poma furtiva 2,
 3, 24.

dabat *Ceres* sonos paritot per
 tris ora 4, 9, 10.

illa (Aria) oatis arma
 4, 1, 20.

dabis ista igitur 3, 18, 20.
 mihi pennis 2, 5, 3.
 oscula 2, 15, 10.

dabit *Juppiter* arma buic cine-
 ri 4, 1, 54.

mon ipse *Parthus* sua si-
 gna 4, 6, 80.
nepos venula fata fagine
 4, 8, 25.

noverca manui 4, 11, 88.

si posita multas noctes 2,
 15, 19.
 tibi *Cynthia* quanta mi-
 lia curarum? 1, 5, 10.
dabitur *onyx* plenus *Sytio* mu-
 nere 2, 13, 30.
dabunt ista litora *disidium* mul-
 tis 1, 11, 28.

Dardaeum iter, acrus, 2, 14,
 8. *Creta lairyrius*, a *Da-*
dala Atheniensis castrorum ad
Miseneorum occultandum.
damus 2, 13, 2.
damnata *elisiis* 4, 6, 21.
fama depresso veneno
 2, 32, 27.

demonstrat noctes 4, 11, 15.
demonstrat manus 4, 7, 38.
damnat militibus 2, 16, 38.
damnes tuum me, *face* 2, 10, 10.
damno oon ullo 2, 4, 25.
damno me scro carmine pro
 opusculo 2, 28, 21.

damno a pudicitia *istella* 4, 5, 28.

damno canes 4, 8, 45.

dummo 4, 11, 45.

damus parva signa 1, 18, 17.
 tibi mandata 4, 7, 71.

vilia tura pauperibus fa-
 eris 2, 10, 24.

Danaus rater 3, 22, 34.

Danae circumdata urato muso
 2, 32, 59. *Acridis* regis *Ar-*
giverum filia, cuius pudicitia
pater mortem, eam caris ma-
xima munera custodit fuisse.
At Juppiter in pluviam au-
ream converfus, patris diligen-
tiam irritam fecit, quomodo
confusus est de quo post-
ea accit Perseus.

Danae 2, 20, 10, 2, 20, 15.

Danae *Genis* 2, 31, 4. *Danae*
vux Argiverum, Egypti frater
qui quum quinquaginta
filias haberet, postea quum ger-
manus quinquaginta filius,
eorum patribus onerum dedit.
Quum autem a genere se ac-
cusum vii te orantem accepisset,
pauca impetravit, ut sin-
gula crepto gladio maribus
per primam noctem jugularetur.
Quod quum reliquis omnes fe-
cissent, sola Hypermetre fac-
cinus abominata, Lycaenum
sponsum aculeis fraudis ad-
monuit, & ad fugam instru-
xit. Ab hoc postea Danaus ve-
latus est.

Danae, *non*, *plur*, 2, 8, 31, 4, 2,
 113. *ita dicitur Graeci a Danae*
rege, qui Argis regnavit.

Dacai, vespertis, 4, 1, 55.
Danacum, genis, *plur*, 3, 19, 40.
milite rater 2, 26, 18.
rater 3, 21, 14.
dandi nulla est reverentia 3, 13,
 13.

dantes, acrus, 4, 5, 47.

daotus mihi signa veri caloris
 3, 8, 9.

daper *Aulonias* 3, 21, 30.

Daphnia *atritis arundinibus* 2,
 34, 68. *Daphnis* *paphos* apud
Thraciam, & Virgilium.

Dardania *prada* 1, 19, 14. a
Dardano, Jovis & Elefiae fi-
lie, Troja rauditor.

puppis 4, 1, 40.

Dardanio triumpho 2, 14, 1.
dare *campum* *quo* 2, 10, 2.

cydonia, & *canistra plena*
rubis 3, 13, 28.

jura 1, 21, 45.

jura debita *terris* 3, 7, 9.
qui multa poscit 1, 26, 28.

terga 2, 16, 39, 3, 29, 6.
vela a lecto 3, 30, 2.

dare. *queror* *noo* *dare carmen*
aver 4, 3, 31.

daram tibi, *Neptune*, *qualia do-*
na 2, 16, 4.

verba *nomine* 2, 24, 8.

daret *quamvis ille magna* 1, 8,
 37.

dare *quod* *mibi*, *Cynthia*, *prin-*
cipium *fendi*? 1, 18, 6.

dat *semina* *pennis* 4, 6, 57.
ingenius *quiquam* *munera*
ferve *alterius*? 2, 23, 3.

colla *India* *triumpho* *tuo*,
Auguste. 2, 10, 15.

mibi *gloria* *vires* 4, 10, 3.

data *est* *palma* *libris* *meis* 4,
 1, 103.

nec *est* *vitta* *refe* *capil-*
lis 4, 3, 16.

si *qua* *est* *copia* *fraudatam*
noctis 3, 8, 39.

ut *mibi* *libertas* *nocera*
amoris *iter* 3, 15, 4.

data *tempora* *prime* *noctis* 3,
 20, 11.

data, *cives*, *candida* *omina* 4,
 1, 67.

coffum *mibi*, & *turis*
honores 4, 6, 5.

lincea, *proem* *belio* *ex-*
petra 3, 4, 7.

Pegadius, *molliis* *serta*
vestra *poeta* 3, 1, 19.

dati *molliis* 1, 1, 6.

dato *imperio* 4, 8, 8.

dato *est* *morfus* *putet* *amator*,
 &c. 4, 3, 40.

da.

- datur cineri medicina 1, 14, 16.
dura quies 2, 18, 38.
datur. non datur lata via cur-
rere ad Mulas 3, 1, 14.
operi aut u-
nus homines
4, 8, 64.
datur. si datur uno posse frui
2, 1, 47.
daturus si eras, *Pempe!*, tua
colla socero 3, 11, 38.
daturus quemvis effret majore 1,
8, 37.
de 2, 1, 43. *Gr.*
de fonte 3, 1, 3.
fronte cadebat aqua 4, 32, 12.
monie 2, 1, 17.
nostra fronte 1, 3, 21.
prono sinu 1, 3, 26.
ruper 3, 13, 45. 4, 1, 7. *Gr.*
harili deono rapina non fa-
cta 4, 1, 62.
toro fuge 2, 36, 36.
de timidus tibi eris ille proter-
vus 2, 34, 39.
de sui carmine paucis tibi di-
cat Apollo 4, 1, 133.
de capite, *pro ex* 2, 7, 4.
corpore fecundam tibi vestem
2, 5, 31.
ducibus arma recepta 4,
10, 2.
nostrum pectore nusquam evo-
las Amor 2, 11, 15.
sanguine 2, 7, 14.
sanguine regum 3, 9, 1.
tanto nomine rumor aris 1,
5, 26.
tribus una foror 2, 13,
44.
de facie si qua locuta mea est
4, 7, 42.
fraude mea quid sagittas de-
ces? 2, 40, 3.
me, & de te compita nulla
sacris 2, 30, 22.
me sagittas noctes 4, 11, 81.
minus est 2, 31, 21.
poterat quilibet esse lo-
quax 3, 25, 2.
quolibet orna ferat ao-
stros tabellas 4, 1, 49.
quantum Paschi tibi pa-
gionis finxit 2, 21, 1.
triumphas Amor 2, 8,
47.
verba fuere mala 2, 9,
22.
de me. hoc de me 3, 7, 64.
de me. quod ad me alinet 2,
18, 36.
de nobis tabula 3, 15, 45.
sicta criminis 3, 13, 14.
de nostro sanguine lena confo-
luit Ariges 4, 5, 17.
quo mihi maxima fama est
4, 2, 41.
rebus tuis loquaris ipse 3,
14, 25.
se narravit deo 4, 2, 20.
te aliquid 12, 13.
gloria 2, 31, 9.
liber turpis erit 2, 3, 4.
mihi somnia quamvis 4,
4, 65.
quodcumque dicitur 2,
30, 13.
rumor 2, 32, 13.
scribunt alii 2, 11, 1.
de morte 2, 3, 12.
de nihilo 2, 3, 16. 2, 3, 16.
2, 16, 12.
de amara *Isis* 2, 33, 5.
est invidiosa pro forma
Venus 2, 28, 10.
Leucotrope 2, 16, 10.
magna Cybele 3, 15, 35.
Meos Bona 3, 14, 19.
nunc lo 2, 38, 18.
sola cum solo deo 2, 32, 56.
superba *Isis* 2, 31, 14.
dam feminem, *genit.* 4, 9, 25.
sideret corona 3, 20, 20.
turritus 4, 11, 52.
deu, *dativ.* 4, 4, 15.
nuda 2, 1, 16.
Trivix 2, 31, 10.
deu omnes marinus 4, 6, 62.
quibus *Gr.* 3, 13, 41.
deum 2, 32, 36.
dearum 3, 3, 13.
deas oudas 3, 13, 38.
debes. non debet te credere
inimicem linguam 2, 32, 25.
debet relator esse sine vanis 3, 6, 5.
sibi hic dolor meus mul-
ta aperi 2, 18, 13.
debilis Nilus 2, 1, 31.
debilis oullae entis poma, *nomi-
nat.* 2, 20, 15.
debita Diana moerore, *aerof.* 2,
28, 60.
fata rogo 2, 19, 4.
iusta 3, 7, 9.
oula 1, 6, 37.
vota 1, 16, 44.
debat primum animi via recta
est 3, 5, 10.
decedens Aurora 3, 18, 9.
decet mala, *nominar.* 3, 34, 69.
infectis 2, 3, 28.
decem annorum 3, 12, 25.
decem noctes, *aerof.* 2, 33, 2.
rares 4, 6, 68.
verba 2, 15, 8.
votivas noctes 2, 28, 62.
deceos furibunda Cynthia 4, 7,
54.
decenter 4, 2, 45.
decepit Colchida hospes Iason
2, 31, 1.
deceptis poellis 1, 23, 5.
deceptus dens 2, 16, 50.
deceps *Isis* *Hyler* 1, 20, 39.
decepta Palatia Romanis lau-
ris 3, 6, 49.
decat omne, quum bibit Phyl-
lis 4, 8, 30.
te toga picta, non quem
Gr. 4, 4, 53.
decidit illi (*Pindemore*) torquis
ab incisa gula 4, 10, 44.
mensa in suos pedes 4,
8, 44.
decies 2, 4, 16.
Decius animi 4, 2, 45.
decimo quoque die 2, 17, 12.
decipiat nec te illa 2, 9, 25.
decipit ipsa suas vias unda Ma-
andria 3, 34, 36.
Decius 3, 11, 62. *Hic Larino
helle quum alius Romanorum
inculcarum vidisset, alii Na-
nibus pro patria se devovit
deinde in confervissimos hostium
cuntes immisit equo pro-
currens, vi & numero adver-
satorum oppressus interit.*
eiusdem Romanus carceris vi-
sus est capiti. *Hujus filius
immitus patris exemplum, bel-
lo Etrusco illum faciente
peravit, item nepos bella con-
tra Pyrrhum, ac val ex M.
Tullio cognoscere licet.*
declinat puella ocellis 2, 1, 11.
decolor indus 4, 3, 10.
deciri si cui fuit lama 4, 15,
29.
decors ero 4, 2, 22.
decors 2, 32, 32.
decevit Juppiter invigilare po-
nis 4, 4, 86.
Romulus excubias in
osia filii, *Gr.* 4,
4, 70.
decuit vos suspingere brachia
mento 3, 7, 69.
decutere vitam 2, 15, 47.
decussis artibus, *nomi.* 1,
24, 13.
bona morte 3, 2, 24.
decus *nomi.* *aerof.* 2, 34, 5.
decussa eydonia ramo 3, 13, 37.
decussis quum unum mento
fixum 4, 1, 141. *alii dis-
cussis.*
dedecorare faciem bove 3, 22,
36.
de-

- dedere puellæ oscula viris 3,
 13, 34.
 dederis quum oscula tua senti-
 bus 4, 11, 77.
 si oscula 2, 15, 50.
 parva vestigia tua cul-
 pæ 1, 5, 35.
 dederit qui verius, nec munera
 verit 4, 5, 55.
 dedi brachia vici Argivis 4, 3, 12.
 munera 2, 8, 11.
 oscula gradibus 1, 16, 42.
 dedisti ne putas matrem hæc
 munera tibi 2, 3, 26.
 quum ploret pater 2, 13,
 18.
 vidi hostes terga fuge
 4, 2, 54.
 dedidisti si mihi tanta tantam
 iugitrali 2, 1, 17.
 dedit Atreides vela croenta 4,
 2, 112.
 colloquium dux Venus 4,
 -10, 32.
 cui corvæ habere cogno-
 men 3, 11, 64.
 hoc tibi lingua nocere,
 & forma 2, 28, 14.
 illa tibi noctis sapientiam
 3, 8, 40.
 mi natura semper ali-
 quid amare 2, 22, 18.
 mihi natura leges 4, 11,
 47.
 nomen ab eventu
 patria lingua 4,
 2, 48.
 natura vitium unicuique
 creato 2, 22, 17.
 nec ultra femina vincula
 collo meo. id est circ-
 cumdedit 3, 13, 10.
 neque enim hostis hono-
 rem sceleris 4, 4, 89.
 Patris hæc mandata 3,
 7, 55.
 quas servavit Dardana
 præda vitæ Argivis 1,
 19, 14.
 quis? dedit unde? 2,
 32, 42.
 si tibi mater multa oscu-
 la 2, 6, 11.
 spoliis ipsa dæron 4, 10,
 12.
 tibi prætor vestes, zma-
 ragdos, chrysolithos 2,
 16, 44.
 ut natura 2, 18, 25.
 deducet me ab amore tuo nulla
 fenestula 2, 25, 9.
 deducit aliquis brachia molli
 gestu 2, 22, 5.
 Tom. I.
- deducitur septima orbita plenæ
 Luna, quum Græc. 30, 30, 21.
 deducta poppi 1, 6, 15.
 voce 2, 33, 38.
 deductæ Luna fallacia 1, 1, 19.
 deductæ mihi 4, 3, 13.
 deduxi tibi carmina novo ven-
 tu 1, 16, 41.
 dederit si tibi lecturo para ep-
 istola aliqua 4, 3, 3.
 defende huic Nympharum rapi-
 nas 1, 20, 11.
 defendere noctes infamæ domi-
 nam 1, 16, 9.
 defendes mihi patriam 4, 6, 43.
 defendunt retinacula navem 2,
 22, 41.
 detorta ossa mea gemis Cæsa-
 ris 4, 11, 58. alii detorta.
 detesta choris Calliope 2, 14.
 detestus viris 4, 9, 24.
 deficiat si vites 2, 10, 5.
 deficiet nec nos rogare natus
 2, 8, 23.
 deficit non hic mihi furor 1,
 2, 7.
 quæ exolevit, nempte Sol
 2, 5, 27.
 deficiunt rhombi 2, 28, 35.
 dedit Amor nullo tempore 1,
 1, 34.
 delictum me in ora 1, 8, 15.
 debet supplicis exuebat 1, 16,
 13.
 defuit ne id tibi ex vacuo a-
 nimo 1, 20, 2.
 degenerasti. non me degeneras-
 te propinquos, testes sunt
 mihi dii 4, 2, 79.
 degravas unda caput 3, 7, 58.
 debitor post hæc 2, 3, 50.
 dei docti positura 4, 3, 38.
 intonati 3, 13, 52.
 Octavi 3, 1, 32.
 Vertumnæ 4, 2, 2.
 Deidamia Scyria 2, 9, 14. *filia*
Lycæonidis regis Scyria-
rum; apud quam lætus A-
chilles velle muliebri, fessis
Ræchumalibus tam consupra-
vis, Pyrrhæque ex concubi-
tu suscepit, qui Neoptolemus
est appellatus.
 deiecit Amas mihi lumina 1,
 2, 3.
 deiecit lacrimis 1, 18, 16.
 deiecit Parnass venias Gallos
 2, 32, 13.
 deiecit uxor Græc. 4, 3, 42.
 dein 3, 10, 15, 4, 8, 83.
 deinde 1, 13, 18, 2, 13, 34,
 2, 26, 9, 2, 43, 7, 2, 52,
 15, 3, 22, 19.
- Desphobum sine armis 2, 1, 29.
 Desphobus Priami filius, qui
 a matre Pandi Hecuba con-
 jugio potitus est. Hunc nocte
 illa Treja fatali Græci ripere
 tum in stolaque miseris modis
 effecere, ut ipse concubine
 apud Virgilium 6. *Almond.*
 deis scilicet 4, 1, 5.
 delectat quod non unquam mis-
 tas 2, 5, 27.
 delectant nec te proba Medea
 4, 5, 41.
 delectat Thebas 2, 6, 5.
 delicias meæ Lais 4, 7, 75.
 delicias domini Alexia 2, 54,
 74.
 delicias 4, 4, 76.
 mens 2, 15, 2.
 delicta multa 2, 4, 1.
 deligere astræ manu 2, 32, 50.
 Delon flantem vindictæ Phæba
 4, 6, 27. *Deia infans maris*
Ægeæ, una Cyclopadum, immo
medea: Apollinis & Diane
natalibus clarissima. Hanc fa-
bulant sunt porta nobilium pios
fuisse, deus ab alioque Apol-
lino habitaretur; qui utramque
ibi caelesterrimam habuit.
 delphinium, *orca*. sing. 2, 26,
 17.
 delphinium corpora Tyrrhenos
 nautas 3, 17, 25.
 deludes arantes terra 2, 15, 31.
 demens 1, 8, 2, 2, 18, 23.
 furor 1, 13, 20.
 demens, vocativus. 2, 30, 1. 2,
 32, 28. 3, 2, 15.
 dementia eadem 2, 6, 17.
 dementia somnia 3, 8, 15.
 demara vitium aliorum 2, 1, 65.
 demerit in undas Stygiæ (spiri-
 tus ille 3, 18, 9. *prudem-*
ter est. alii demitit.
 deminuo curam 2, 18, 22.
 demissa quoniam ex magno po-
 riculo 2, 28, 59.
 demissa somno Cynthia 2, 29,
 29.
 demum ad sacra puellam, *nom.*
 plur. 4, 8, 9.
 in pocula fertur 2, 33,
 37.
 demissis cervicibus 2, 14, 11.
 cecinit 1, 24, 43.
 pulvis 1, 20, 43.
 tunica 2, 3, 28.
 demisso fure 4, 7, 17.
 demonstrant altra scelus 3,
 16, 15.
 Demophoon 2, 24, 44. *Thestis*
filius; ab eius desiderio
Phry-

- Psyllis Threissa ex arboris se
suspendit. vide Ovidium in
Epist. Heroid.*
- Demopobos, vocativus.* 2, 22, 2,
2, 22, 15. *Mis solatia sunt
Pieris, homo Græcorum ser-
vatus. vel homo est suppo-
situs.*
- Demosthenis arma, linguæ stu-
dium.* 3, 21, 27. *Demosthe-
nes Atheniensis, orator sum-
mus.*
- dentis sunt tibi iuga dominæ.* 3,
6, 2.
- denique.* 3, 24, 17, 4, 8, 71.
denegat illa se meam mihi. 1,
6, 9.
- deneger numquam iste esse mi-
ser pro te.* 2, 24, 29.
- denique.* 3, 30, 30, 4, 5, 33,
4, 7, 27.
- denos his annos.* 2, 9, 3.
- dent litota navos lapillos.* 1,
2, 15.
- tibi diti alios fotes.* 4, 9, 3,
39.
- dentis cavos.* 4, 5, 66.
- dentibus.* 2, 4, 3, 4, 5, 25.
- dentis Libyæ.* 2, 51, 12.
- denuntiat illa dies eadem agnis.*
4, 3, 61.
- dio, dativus.* 4, 11, 60.
- Arcadio.* 1, 18, 20.
- caeruleo.* 3, 7, 62.
- de se narranti.* 4, 2, 20.
- liquidus.* 3, 19, 14.
- Thabano.* 3, 18, 6.
- deo, ablativus.* 4, 9, 32.
- cum solo.* 2, 32, 56.
- Lycio.* 3, 1, 38.
- non comitantes.* 4, 3, 16.
- tasæ.* 4, 9, 13.
- ventante.* 4, 1, 90.
- deus.* 1, 20, 3, 2, 29, 12, 3,
7, 18, 3, 20, 5, 4, 1, 81,
4, 5, 37.
- deus matris.* 4, 1, 122.
- deos adversos.* 1, 1, 8.
- communis.* 1, 11, 6.
- desertus.* 2, 6, 56.
- fluvio commissor.* 4, 7, 104.
- fratres.* 3, 14, 20.
- iniquos.* 2, 18, 19.
- magnum.* 2, 34, 46.
- nostros.* 1, 9, 16, 2, 14,
26.
- multos.* 1, 6, 8, 2, 15, 48.
- oblitus.* 1, 15, 26.
- potentes iusta.* 3, 10, 12.
- sancitos.* 2, 18, 6.
- tuos, lute.* 4, 1, 48.
- veros.* 3, 13, 66.
- versos ad præ vota.* 3, 1, 10.
- vitores.* 3, 20, 2.
- undifons.* 3, 22, 18.
- depertitum est suppetit lo.* 2,
30, 29.
- depertitum nondum sensus omnes*
2, 3, 11.
- depinxit quæ prima manus ob-
fecerat tabellas.* 1, 6, 29.
- depluit Niobæ lacrimas.* 2, 20, 8.
- deponat licet livor gaudia.* 1,
8, 29.
- deposuit animam optatis labris.*
1, 15, 17.
- deportant te effeda in Tibur*
2, 32, 5.
- deposcit ad quicumque præmia*
intulit cursu? 2, 25, 25.
- deposuit arma.* 2, 25, 5.
- deprecor te lecto uno.* 3, 30, 17.
- depranso vocem.* 2, 22, 27.
- descendere caelo.* 2, 28, 37.
- descendit flumine tranquillo.* 2,
3, 19.
- descendit in gantes sicla fabula*
3, 5, 45.
- descendit sacer.* 4, 8, 5.
- describere mœnia versu, vulga-
re disponere.* 4, 1, 57.
- deserta Tolumni cervix.* 4, 10,
37.
- desere corruptas Buias.* 1, 11, 17.
- desert, ne desere triculum vitæ*
2, 15, 49.
- oblatas mœnes*
2, 16, 7.
- deserta, nominis, singulæ.* 1, 3, 43.
- deserta loca.* 1, 18, 1.
- fixa.* 1, 18, 32.
- deserta pusilla, nominis, pluræ.* 1,
21, 16.
- desertis alyceas.* 1, 17, 2.
- desertis aquoribus.* 1, 15, 10.
- litoribus.* 1, 3, 2.
- lucis.* 3, 15, 47.
- sub arboribus.* 1, 20, 36.
- desertos deos.* 2, 6, 36.
- desertum jacere.* 2, 18, 8.
- desertus Achilles conjuga abre-
pto.* 2, 8, 29.
- 220.* 2, 17, 3.
- desertus nec panitet Volcanes.*
focos. 4, 2, 4.
- desiderat ne quid matris.* 4, 7,
78.
- desiderio meo, pro meo.* 3, 22,
6, 4, 3, 28.
- desidia longa, ablativus.* 3, 15, 6.
- desidia crimen.* 1, 22, 1.
- desiliis caelo fulmina vidistis?*
2, 16, 50.
- rate natas in vado,*
dicam. 3, 16, 26.
- desus, repetitum.* 2, 54, 47.
Et sep.
- componere verba Æchy-
la, coturno.* 2, 34, 2,
47.
- habere meos laudes.* 4,
7, 28.
- Paulæ, matrem, urgere*
sepulcrum. 4, 11, 1.
- querere.* 1, 5, 31.
- invocare perjuriam.* 1, 15,
25.
- desinit Eurus ire in adversos*
Notos. 3, 15, 34.
- desinit ut qui tibi ferant oscula*
jure. 2, 6, 8.
- desilio, nec cito desilio.* 2, 20,
36.
- desit odiosioris ordo mihi lan-
cibus.* 2, 15, 23.
- desit, nec desit gratia verbit.* 1,
2, 29.
- non unquam illa desit*
meis oculis. 2, 26, 41.
- despectus, participium.* 1, 18, 19.
- despicere regna, Et mœnia.* 1,
24, 24.
- despicit & magnos testa pusilla*
deos. 2, 34, 46.
- desponderat hosti hanc dotem.*
virgo. 3, 19, 23.
- desistit ire novas Cythia no-
stra vias.* 1, 8, 50.
- desistit Dryades choros.* 1,
20, 46.
- desunt, non desunt mihi pan-
dæ turpes corollæ.* 1, 16, 7.
- det pater mollia iura umbræ*
meæ. 4, 21, 18.
- quom tibi Cæsar vires.* 3,
9, 27.
- det, potius quam puella det*
notas. 4, 3, 26.
- detrahitur foras.* 1, 72, 3.
- detento mœnia.* 4, 8, 15.
- detrahitur quod mihi est de an-
niæ.* 4, 11, 95.
- detraheret lecto nostrum caput*
quom lux inimica. 4, 11, 102.
- detraherit quod mihi vive in-
vide turba.* 3, 1, 21.
- detrahit Jupiter ab ore fur &
gressum figuram.* 2, 33, 13.
- Dompejo, tres trium-
phos arma.* 1, 11, 33.
- detrahit prima tauris aratra*
2, 3, 47.
- detritio fune.* 3, 7, 20.
- detritur has (tabulas) usus*
3, 23, 3.
- distulit pagina nostra opus hoc*
de monte sororum. 3, 2, 2,
18.

- Dracunculis equum, *semita*, *plur.*
2, 31, 32.
aquas 2, 32, 34.
Dracunculis Pyrrha maritus, qui
orbem terrarum imitibus sub-
merso, solus cum uno com-
munis naufragium evasit. Sic
Themiidis oracula edomus, solus
post vergem lepidulus
genus humanum reperavit ;
ut est in fabulis.
debebat nunc ad tua altra 4,
1, 119.
devia terra 3, 16, 28.
devia limina 4, 9, 27.
tura 2, 19, 2.
devium gentes 2, 7, 6.
deviis Partia 2, 14, 23.
deum 2, 12, 6.
me 3, 9, 46.
deum iura 3, 5, 29.
devota est Ara Maxima gregi-
bus repetita 4, 9, 67.
fuerat Andromede mon-
stris marinis 2, 18, 21.
devotum te currere videt aur-
ba 2, 32, 9.
deus 1, 4, 36, 5, 13, 9, 2,
35, 40, 2, 26, 49, 2, 28,
32, 3, 5, 26, 3, 15, 21,
4, 6, 60.
deus Caesar 3, 4, 1.
certus 2, 32, 60.
deceptor *Juppiter* 2, 16,
34.
Epidaureus 2, 4, 61.
facili aere 1, 1, 31.
Foenus 4, 2, 14.
fulcat anim 4, 11, 7.
hic 2, 26, 52.
hostis 3, 18, 8.
ille (*Amor*) 2, 34, 5,
2, 21, 6.
exorabilis est 2,
30, 26.
ipse Pythius 4, 31, 25.
pacis Amor 3, 5, 1.
pauper 4, 2, 40.
Tanarius miatus Enipeo
2, 13, 22.
Vertumnus 4, 2, 20.
utrumque durus, Amor, &
Libor, 1, 3, 24.
dexter *Alcides* libro meo 4, 9,
72.
dextera avis 4, 1, 68.
dextera signa 3, 9, 38.
dextra, *opbi*, 3, 18, 5.
apposita 2, 29, 29.
dextra colo 4, 1, 72.
dextra jam morientis 4, 3, 6.
mon, *shid*.
dextrus jubes 4, 4, 38.
- dextro humero 2, 20, 44.
nobis & Baccho & Apol-
line 3, 2, 7.
Diana, *gevit*, 2, 19, 27. *Dia-*
no Jovis & Latona filia, u-
no partu edita cum Apolline.
Hanc nuptiarum experient, &
venustatem fabula tradunt.
Diana, *deicit*, 2, 28, 60.
Aventinus 4, 4, 8, 29.
quod *scilicet* Roma co-
llecitur in colle *Aven-*
tino.
dic mihi 2, 31, 55, 4, 3, 23.
de nostra que sentis
vera puella 3, 6, 1.
dic naviget 2, 16, 10.
dic, quos, *Appia* 4, 8, 17.
dicam, *Cynthia* causa fuit 2,
21, 24.
illa futura mea est 2,
8, 25, & *sep*.
partus *Bacchi* maternos
& 2, 17, 21.
Troja cades *Cre*, 4, 2,
57.
dicar quod in tota urbe potens
2, 26, 22.
semper tua imago 1, 9,
13.
utinam rudis 2, 9, 8.
dicas. quid meritum dicas, cui
& 2, 7, 34.
dicat nauta, & 2, 7, 28.
quamvis *Ida* *Parin* *pas-*
sem amasse, & 2, 32,
35.
ut *Cynthia* oscula tibi de-
bita 1, 6, 17.
dicat. non dicat *Cynthia*, *Sor-*
ge, poeta, de nostro toto 2,
26, 24.
dicebam venturos tibi amores
2, 9, 7.
dicebam licet vilior esse lacu 2,
74, 12.
dicebas, nullum tibi jam posse
nocere 2, 3, 2.
dicere 1, 9, 6, 3, 6, 22.
castra 2, 10, 4.
licora & rates 2, 24, 62.
plura 2, 22, 30.
que tunc solet iratus 2,
26, 28.
quo perces 2, 9, 34.
vias rerum 2, 34, 28.
dicere cogor ad aves quodcum-
que & 2, 18, 30.
incipere si qua tenes 2, 6, 7.
dicere non ego esse nequicum
caput 2, 24, 6.
diceret. non diceret *Nepher*, *O*
amors, & 2, 23, 30.
- diceris tenuasse vultum 4, 3, 27.
Venus, illuc iste 2, 13,
56.
dices, *Proper*, & 2, 24, 25.
dicit damnatas ignes testa ma-
nus 4, 7, 28. *alii* ducit.
dicit. nec dicit, *Cinis* hic &
2, 22, 6.
Times, &
2, 23, 29.
dicitur nec mea, qua & 2, 1,
2, 6.
dicit *Cynthia*, se odisse beatos
2, 26, 25.
fama labores *Herculis* 2,
23, 7.
ille, te saepe fuisse domi
se invito 2, 21, 8.
diserte, qui in antro & 2, 1, 5.
portu & 2, 18, 24.
dicitur *Endymion* *Phobis* *epi-*
se sororem, & 2, 15, 16.
illi carissima Roma per
me 2, 8, 22.
mihi ad furdas aures,
quodcumque de te 2,
20, 19.
dico experius 2, 24, 3.
dico lecta jam gravis esse tuo
2, 24, 20.
Vertumnus 4, 2, 20.
dixit est hinc ara *Peretri* *Jovis*
4, 10, 43.
quam *modomes* est 2, 8, 6.
dixit *suus*, *sever*, *plur.* 4, 1, 61.
dixit tibi *Apollo* paucos de suo
carmine 4, 2, 123.
dicunt, *Orpheus* *deum* *ipse* *fa-*
tas, & 2, 7, 2.
dicuntur jura terris subactis 4,
4, 22.
dicuntur tibi *Thebes* 1, 7, 7.
didici has notas in amore 3,
8, 18.
reticere vestros dolores
2, 10, 12.
didicit semina hoc unum opus
2, 19, 27.
vulneribus miles *herbo-*
te *meum* 3, 11, 6.
diducat tellus, *pre*-*diducatur* 4,
1, 249.
diducere amantes 2, 7, 3.
conplexus 1, 13, 19.
die haud longa 2, 12, 20.
parca 3, 5, 18.
die *stivo* 4, 2, 16.
decimo quoque 2, 17, 12.
extremo 2, 24, 50.
vixit 2, 28, 16.
jussu 4, 8, 64.
quodcumque 3, 12, 22.
diebus primis 2, 3, 23.
f a diem

- diem 2, 1, 46.
diem longam 3, 11, 54.
diem hunc 2, 10, 10.
illum 3, 1, 36.
diem nuberet 4, 4, 86.
totum 1, 14, 10.
uocum 2, 9, 10, 4, 7, 14.
dies, *semitas*, *fiat*, 1, 8, 44.
1, 12, 16, 4, 3, 58, 4, 6, 86.
dies atra 3, 11, 4.
crassina 3, 15, 54.
illa 3, 4, 12, 4, 3, 61.
maris honesta 3, 11, 36.
nec reditura 3, 15, 34.
ouilla 3, 11, 36.
vestura 3, 5, 31.
ulla 3, 15, 36.
ultima 3, 7, 66.
ura 1, 13, 25, 2, 20, 18.
3, 11, 70.
dies durus 2, 18, 38.
hic 3, 10, 5.
moribus primus 4, 4, 74.
ille niger 2, 14, 34.
hoc nubes 3, 10, 5.
ubi scilicet 4, 4, 78.
dies tant, *mentis*, 3, 16, 83.
dies, *ocul*, *plur*, 4, 1, 49.
his fex 3, 4, 40.
hiemis tot 3, 12, 32.
ludis purus 4, 5, 54.
mesturos 2, 18, 12.
multos 2, 15, 11.
differet Augustus tropa in puer-
tor suos 4, 6, 81.
differet huc numquam 1, 23, 17.
te Cynthia circum alias
omnes puellas 4, 22.
differor invidis 1, 16, 48.
differre coniugium 2, 9, 5.
differret amor 2, 3, 8.
difficile onus 2, 17, 8.
digeat columenis porticus 2,
3, 3.
digitis 3, 8, 26.
eburnis 2, 1, 9.
quinque 4, 11, 54.
digito 4, 7, 9.
digitos 2, 12, 23.
remissis 4, 8, 53.
digitum 3, 14, 10.
digeat sum merendo, cuius *Gr.*
4, 1, 101.
digna facies, pro qua vel obi-
ret Achilles 2, 3, 39.
Iove pacis 1, 13, 29.
toror 2, 3, 6.
res favore *Calliope* 4,
6, 12.
tam multis precis femi-
na 2, 9, 49.
digna gente 3, 22, 40.
dignam forem nata sua *me*
vixine, increpat *Clelia* 4,
11, 59.
digne lenex, qui *Gr.* 9, 15,
36.
dignior Ocoo, qui torquet fu-
nem 4, 3, 21.
dignum me carmen 4, 7, 83.
dignus erat alia conjugis 3, 12,
36.
ooo alio limine 1,
13, 34.
disgregor lthaci 2, 15, 9.
dii 4, 10, 37. *epetium* 3,
11, 65.
dii faciant, frange iro vire 2,
9, 24.
ne *Gr.* 3, 16, 35.
mihi sunt testes 4, 1, 79.
tibi dent alior testes 4,
9, 59.
dii melius 1, 4, 65.
dii, *vocat*, 2, 9, 26.
maris, *vocat*, 3, 7, 57.
dique, *denique* omnes, quibus
Gr. 3, 13, 41.
diapides equis 3, 18, 58.
dilata nocte 4, 5, 30.
dilexisti parvo spatio Mimoida
Thecus, *Gr.* 2, 24, 43.
diligit quavis illa te 2, 15,
29.
dilige nuoc vestem, Ollide 4,
1, 117.
diluc, Eucbe, vitium ex ani-
mo meo 3, 17, 6.
dilectrotat flamma currens e-
qua 4, 5, 11.
dimissa est collo aurea bulla 4,
1, 131.
Dindymus 3, 22, 5. *meas ad*
Hellasponum, *Cyzice immi-*
neat, *Cyzice foret*. *Fals* *Gr*
alias Magna Phrygia. *vide*
Serabonem lib. 12.
dina *peenas* 2, 10, 22.
dina naves 3, 13, 53. *alii du-*
ras.
diras has fatales 3, 25, 19.
Dircae Thebe 3, 17, 23.
Dirce gloria tibi, Aetiope 3,
15, 39. *Thebarum regina*.
vide Commentarius.
habitura mortuum molis
in locis 3, 15, 40.
tam iuxta 3, 15, 11.
telus 3, 15, 11.
Dircon trahendum 3, 15, 38.
direptis comis 4, 8, 61.
diripere Noti verba fuderis
4, 7, 22.
ditis *Amis* 2, 9, 49.
dirigit ira *Mervile* fores fuitis
4, 9, 14.
diruta Troia 4, 1, 113.
diruta regna Priami 2, 18, 54.
dicat iste amare ens domo 2,
14, 24.
dicat manere domi noxas 2,
29, 22.
quid togari Equitias 4,
8, 11.
timere 3, 11, 8.
eventum formae
tuae 3, 25, 18.
discedens flebo 3, 25, 7.
discedere 2, 5, 9.
ab hac *puella mihi*
non sit *est*, 12, 19.
caput collo 2, 7, 7.
discedis, Cyothia, Roma 2,
19, 2.
discre servitium puellam grave
2, 5, 20.
discessure sic. *femin. sing.* 4,
11, 35.
disel pondus 3, 14, 10.
discite, puella, non temere ef-
ficet bone 2, 11, 16.
vestum *seniore patris*
sanctum 4, 11, 92.
disco, qua parte *Gr.* 4, 13, 35.
discordia Idm & Phlebo Eveni
filia 1, 2, 17.
Romana 1, 22, 5.
discessit mihi talia visa metus
2, 26, 20.
discessit tibi formam puri lym-
pha 3, 10, 13.
discessit verba 3, 23, 6.
dispar. non dispar nomine Hy-
la est tibi arde 1, 20, 5.
dispendia illa 2, 24, 15.
dispercam, si *Gr.* 2, 21, 9.
disperla alia super montibus 2,
21, 9.
displicat nec tibi miles, *Gr.*
4, 5, 46.
disponens corpora *Prometheus* 3,
5, 9.
disidet Hypanis Eridano 1, 12, 4.
distidum 2, 24, 30.
distidum, *accusat*, 1, 12, 18.
distat. non distat Cereus ab Iro
3, 5, 17.
distulero si hac mandata nostro
timore 3, 16, 7.
dites Indos 3, 4, 1.
Ditis inopis 3, 22, 4. *Dis*
est Pluto, nepos Proserpina.
dia 1, 10, 22. 1, 18, 14. 2,
5, 8. 2, 7, 2. 1, 35, 34.
2, 25, 28.
diva, *verat*, 2, 14, 27.
diva-mac, *diva*, 2, 29, 61.
diva 2,

diva, voc. plur. 1, 2, 13.
diversa aqua, *abl.* 4, 7, 56.
diversa puella, *nomina* 3, 3, 33.

diversas fenestras 1, 3, 31.
diverſos amicos 1, 10, 15.
dives 3, 22, 38, 2, 31, 42.
fortuna 3, 2, 19.
nemo 3, 16, 19.

divi plur. 2, 3, 25.
divideret ni lex nos 2, 7, 3.
dividit an me herba lecta Pro-
methæis pupis? 1, 12, 10.
divinus aquas 2, 26, 50.
divini fontes 1, 18, 57.
divina est illa meo lecto multa

millia 1, 12, 3.
dividis dea *ſpſi* amantem 2, 33, 5.
divite gemma 3, 5, 4.
divitiæ agrestium meſſis & ar-
bor 3, 13, 26.

divitiæ veteres 1, 6, 14.
divitiis magnis, *dativ.* 1, 14, 8.
divitiis, *ablative* 1, 14, 15.
3, 23, 28.
divos 3, 21, 27.

extremos 4, 1, 17.
diurna pena 4, 9, 48.
texta 2, 9, 6.

divam fator 4, 2, 55.
dixerat, & *ſc.* 3, 3, 25, 4, 4, 55.

Alicides 4, 9, 27.
Romulus, & *ſc.* 4, 10, 16.
dixere *ſolum* *dicam* Parilim pa-
tres 4, 4, 73.

dixerit Alcibiades 1, 30, 4.
dixerunt mi *Amores* 2, 19, 21.
dixi ego 4, 1, 89.
idem ego, facite votum
Junoni 4, 2, 101.

dixit, & *ſc.* 2, 19, 39, 4, 4, 67, 4, 4, 97.
dixit, & jam *ſc.* 2, 19, 10.
dixit *Aurora* deos iniquos 2, 18, 13.

corina Sibiyla *ſc.* 4, 1, 50.
illa nunquam, *Amo* 2, 8, 12.
ſicne lente jaces?

2, 15, 8.
ſola *Caſſandra* ſerpere pa-
træ ſallacem equum 3, 13, 64.
Terpeſis tibi tingendas co-
mas in amica 4, 4, 24.

Venias *ſc.* 3, 21, 15.
Jocet liver, me *ſc.* pro iodi-
cet, offeſat 3, 8, 22.
docet me Muſa mea citharam
aliam 2, 10, 10.

dociles nſus 4, 2, 63.
docta puella 2, 11, 6.
ſuo malo 2, 18, 28.
docta ludere *Cyathia* 2, 3, 20.

vincere ſigna patriæ ſua
Anquſta *ſatis* 4, 6, 24.
docta Iena vel *Hilpolytum* ſcel-
lunt, *vocative* 4, 5, 3.
tibia 2, 40, 16.

docta falca 2, 19, 13.
teſtitudine 2, 34, 79.
doctæ puellæ, *genitive* 2, 13, 11.
doctæ puellæ, *dativ.* 1, 7, 12.
doctæ tabellæ, *plur.* 3, 23, 1.
doctas Athenas 2, 6, 13, 3, 21, 1.

doctæ *Epicure* 3, 21, 26.
Menandre 3, 21, 28.
docti Calvi pagina 2, 34, 89.
dei poſitura 2, 3, 38.

docto avo 3, 20, 8.
doctus ramore malo, vel augu-
re 2, 13, 13.
docuiſti, *Romule*, rapere Sabi-
nos impune 2, 6, 21.

docuit me Amor caſſas odiſſe
puellas, *ſc.* 1, 1, 5.
Cynthia quicumque *ſc.* 1, 10, 19.

Dodona verior augur 2, 21, 3.
Dodona regio *Epiri*, in qua
ſiva quæritur ſordidit.
dolatus tales ſipes 4, 2, 59.

dolebat illa tamen longa con-
ſcia luctum 1, 15, 11, *po-
rat enim præſentis voluptatis
memoria præſentem dolorem le-
nira; quod & Epheuro viſum
eſt*.

dolebis aliquid 4, 5, 15.
dolentem 3, 8, 23.
dolentes oculos 3, 10, 7.
dolere 3, 8, 23.
negæ, & quid doluit 2, 18, 4.

dolares, 6 qua *ſc.* 3, 2, 35.
dolat *Eufrates* ſe tenuiſſe *Cræ-
ſos* 2, 10, 14.
ma lærentem frigida eu-
ra, *ſc.* 1, 16, 24.

nulla femina ſiue amore
travi 3, 8, 10.
doli ſolus, *nomina*, *plur.* 3, 7, 43.

dolia, *nomina*, 3, 17, 17.
dolia, *accuſ.* 2, 1, 67.
dolia, *dativ.* 3, 17, 13.
dolis blandis, *abl.* 3, 13, 18.
nocturnis 4, 7, 16.

dolitura noſtro periclo *Cyathia*
2, 25, 27.
doliturus 6 quid eris 4, 11, 79.
dolo poſturno 3, 9, 6.

dolor 1, 9, 7, 2, 5, 10, 2, 15, 40.
dolor eſſe poteſt *ſc.* *ſc.* etiam
duris membris 1, 14, 18.

mihi ſis pulvis *Etruſca*
2, 21, 61.
dolor acer 2, 12, 45.
hic 2, 16, 31.

meus 2, 18, 12.
unus 2, 21, 45.
tantus 2, 38, 36.
dolor. oh dolor 1, 30, 31.
dolore argute 1, 18, 26.
noſtro 2, 23, 21.
quanto refert verba mea?

2, 1, 38.
dolorem meum 1, 17, 19.
dolores quicumque ſolent eſſe in
amore 3, 10, 27.

dolores *Cicæ*, *accuſ.* 4, 3, 99.
humano 2, 1, 57.
noſtros 4, 5, 71.
occulſos 1, 18, 3.
veſtros 1, 10, 13.

dolori ſervire 3, 7, 7.
dolori meo 2, 15, 1.
noſtro 1, 16, 21, 2, 16, 13.

doloris illarum contenti pona
huc erit 1, 13, 9.
mei 1, 6, 35.
doluit num Vena ſi ſibi co-
latum? 2, 18, 5.

doluit ſi quid *vidi* 2, 18, 4.
demandus eris a nobis 2, 14, 50.
domat hic deos & terras & *ſc.*
maria 2, 16, 51.

domet quot juvenes quoque puel-
la 1, 9, 6.
domi 2, 21, 8, 2, 29, 22, 2, 14, 55.

perfederat caſſa uxor 3, 12, 37.
domibus, *repetitum* 2, 27, 9.
obſectam flammam
& ruinam, *ſc.*

domina ulla 2, 20, 45.
domina ipſa, *abl.* 1, 16, 17.
iudice 2, 13, 24.
mea 1, 4, 2, 2, 3, 10, 2, 14, 24, 3, 5, 2.

dominæ, *genitive* 2, 4, 1, 2, 6, 2.
dominæ Junonis 2, 5, 17.
Veneris 3, 3, 31.
dominæ intamum 1, 16, 9.

noſtri 1, 2, 21, 3, 16, 1.
dominæ epſitala 3, 26, 1.
ſtreſſet 3, 20, 39.
dominæ auricular 3, 16, 18.
do-

- domine faciem 2, 34, 1.
 fores 1, 16, 16, 3,
 7, 32.
 mentem 1, 1, 31.
 mores 1, 17, 15.
 pedes 3, 15, 28.
 quietem 1, 3, 17.
 dominum sublimem 2, 25, 17.
 vitæ 1, 16, 47.
 dominum fallaci 2, 24, 16.
 fixæ 2, 23, 4.
 dominum 2, 14, 21, 2, 17, 17.
 durum 1, 7, 6.
 meum 2, 3, 23.
 dominaas fecues in honore Ro-
 mano 3, 9, 23.
 domini agricolæ, *genit.* 3, 34,
 74.
 delicias Alexia, *ibid.*
 dominum rebus meis te admit-
 to 2, 34, 16.
 dominum cruciatum 3, 9, 15.
 tum 3, 23, 34.
 domiti juvenem 2, 3, 30.
 domitis Parthæ telluris alumnas
 4, 3, 67.
 demo æthereæ 2, 16, 30.
 Amythaonem 3, 3, 34.
 casta 1, 6, 28.
 Danars 1, 20, 10.
 Ena 2, 18, 8.
 ex hac 2, 15, 36.
 nulla 3, 6, 22.
 scitili 4, 11, 65.
 tota 3, 10, 20.
 una 2, 16, 28, 2, 25,
 24.
 domos Ælonias 3, 11, 12.
 Menecleas 1, 6, 4.
 migrantes 3, 18, 33.
 tust, Achille 4, 15,
 40.
 domulæ velocem puellam 1, 1,
 15.
 donum 1, 3, 20, 2, 21, 22,
 2, 32, 32, 3, 3, 48.
 antiquum 1, 19, 10.
 Danæc ferratum 2, 20,
 62.
 mandatum 2, 29, 20.
 muniti 3, 3, 16.
 suam 3, 21, 28.
 Thebanum 2, 8, 34.
 suam 2, 8, 14, 3, 9,
 26.
 domus 3, 8, 38.
 Arabæ 2, 10, 16.
 ducta a Constat proavo
 4, 1, 78.
 fortunata 3, 20, 9.
 fulta columinis 3, 2, 9.
 humida grata Nymphis
 3, 20, 34.
 Jovis Eliæ cœlum imita-
 ta 3, 2, 18.
 Rem 4, 1, 9.
 Silviani lucus 4, 4, 5.
 zota 4, 11, 78.
 Pelopon infans flu-
 pio 3, 19, 20.
 trifiis 3, 6, 15.
 utraque 4, 11, 33.
 domus tu mihi sola, Cynthia
 1, 11, 25.
 domus magnæ pars 4, 12, 44.
 dona talia, *ominer.* 2, 3, 27.
 dona, *atroc.* 2, 16, 18.
 hororum probata in ma-
 nibus Vestumni 4, 2,
 42.
 magna 2, 14, 25.
 maxima 2, 13, 26.
 quæta 2, 16, 4.
 sua 3, 3, 34.
 villæ 1, 24, 14.
 donabitur auro, si quis mihi
 tenuerit *tabulas* 3, 23, 21.
 donasset illa cervices ante funera
 2, 17, 21.
 doceo 1, 2, 3, 1, 3, 31, 5,
 9, 25, 4, 6, 85.
 docet quam tibi Phœbus sua
 carmina 2, 2, 27.
 donis amaris 2, 16, 29, 3, 17,
 13.
 Dore poeta 3, 9, 44. *vide Com-
 mentarios.*
 Dorica castra 2, 8, 32, 4, 6,
 34. *id est Graia; Dore enim
 Græciæ populi.*
 Doride turmola 1, 17, 25. *De-
 rit, neor Nerei, mæta Nym-
 pharum Nereidum.*
 Doridos 4, 7, 72. *vulgo Chlo-
 ridos. Doris nomen puella le-
 seivæ.*
 dormiet Venus 3, 6, 34.
 dormire cum fene 2, 18, 17.
 viduas puellas quid iu-
 bi proderit? 2, 33, 2
 17.
 dormit Cynthia extremo toto 3,
 21, 8.
 simul amica 2, 6, 12.
 Doroxanum, *puella nomen.* 4,
 5, 21.
 dorio Pegafo 2, 30, 3.
 dos huc 4, 4, 52.
 apta officio 4, 4, 92.
 non humilis 4, 4, 56.
 dotata Hippodamii, *gens.* 1,
 8, 35.
 dotem 4, 7, 48.
 hanc 3, 19, 23.
 dracone Hesperio 2, 24, 26.
 draconis ananō 4, 8, 2.
 Dryades puellæ 1, 10, 45. *Nym-
 phæ siveorum.*
 Dryas Adulcis 1, 20, 12.
 Græciæ dolores seu Dryadibus.
 dubium hunc, *datis.* 2, 13, 45.
 dubias manus 2, 27, 8.
 Franchis fortis 2, 32, 3.
 dubio Noto, *abli.* 2, 5, 12.
 pede 1, 4, 4.
 dubita. ne dubita de gravitate
 mea 2, 20, 14.
 dubius adiferis montes 4, 4, 83.
 ducam ego Phœbus Julia rostra
 4, 6, 54.
 noctem patera, & car-
 mines 4, 6, 85.
 ducit lino 2, 24, 8.
 Tarpejo 4, 4, 93.
 te 3, 9, 47.
 ducebant sacra boves 4, 1, 28.
 duccem 2, 16, 37, 4, 10, 46.
 ducentur ex hac domo funera
 nostra 2, 1, 56.
 ducere amantem promissis 2,
 17, 1.
 arata 2, 25, 6.
 carmen 1, 9, 5.
 feras 3, 13, 6.
 ferrum 4, 5, 9.
 fetum invitit lumbibus
 1, 55, 40.
 gaudia 1, 4, 14.
 in arma heros amans
 2, 1, 18.
 manus lino rore 2,
 26, 2.
 memores noctes 1, 11, 7.
 sidera & amnes carmina-
 bus 1, 1, 24.
 vela 1, 6, 3.
 verba longæ moræ 2,
 10, 6.
 duceret quum me nulla manum
 fervorum 2, 29, 2.
 duces in amore oculi 2, 15, 12.
 duces magni 3, 8, 9.
 Thebani 2, 9, 30.
 duces capros 3, 4, 18.
 duces damnatat ignea tibia ma-
 nare 4, 7, 26.
 in ore notum timor 3,
 5, 16.
 me nunquam amor, vel
 amica 2, 7, 21.
 nec te ad arpa sonus e-
 qui 3, 3, 40.
 si te via 2, 1, 75.
 duci odorati 4, 3, 64.
 ductibus, *abli.* 4, 10, 2.
 ducis *ducenti* lingua 3, 15, 36.
 mei 2, 10, 4.
 valli Viridamari 4, 20,
 40.
 ducit

- ducit illa mecum totum diem
facili amore 1, 14, 10.
te via Appia 2, 32, 6.
ducite muos solitum, armige-
ri equi 3, 4, 8.
o socii, forte pares vi-
ces remorum 3, 21, 12.
ductus hora dolis 3, 23, 18.
ille rota rhombi 3, 6, 26.
nec una fama ex equo
jugo 3, 9, 8.
tertius annos 3, 23, 7.
tibi, Ansiopie, gloria
Diree 3, 23, 40.
ducta domus a Conona 4, 1, 78.
est Dardania puppis 4, 3, 40.
ducta in radios fons vellera 2
unigo festa 4, 3, 34.
ductas a sanguine leges 4, 11, 47.
ducti ad fidera Pyramidum fons
3, 2, 17.
doctor ab aere Cumina Atron
4, 10, 9.
ductus erat per quas vias Ju-
gurtis 4, 6, 66.
ducuntur carmina 4, 6, 12.
alii dicuntur.
dulce caput, vocatus. 4, 11, 33.
dulces cesares 4, 2, 25.
dulcis convivia, nomen. 3, 10, 25.
daleia arma, *arcuf.* 3, 20, 8.
furta 2, 30, 28.
jura 2, 5, 17.
regna 2, 8, 21.
vincula 3, 15, 10.
dulcor ignis 3, 8, 29.
dulcis color 2, 25, 42.
conviva 3, 7, 42.
fistula 4, 3.
mihi aqua petita lacu
2, 23, 2.
sixa 3, 8, 2.
dulcis nec nostra in sure sonat
Cynthia 1, 12, 6.
dulcius, *adverb.* 1, 2, 14.
Dulichia castris, *genit.* 2, 14, 4.
Dulichia, *sen Dulichium, in-*
sula maris Ionii.
Dulichias aras 2, 2, 27.
Dulichio a juvenis 2, 11, 23.
id est Ulion.
Dulichio *Ubi.* 3, 5, 17.
dam 2, 2, 32. *daineops omi-*
tizar.
dam, *repositum* 3, 8, 31. 4,
3, 37.
dum licet 2, 19, 25. 2, 5, 14.
2, 15, 49.
dum me fera perire volent 2,
14, 14.
dummodo 3, 17, 17.
duo bulis, *nominat.* 4, 2, 92.
frasset 1, 20, 25.
retinacula 2, 22, 47.
verfus 2, 13, 33.
duo curus, *arcuf.* 3, 11, 23.
litora 2, 26, 10.
duo funera, *vocer.* 4, 2, 97.
duorum 3, 28, 41.
duos 2, 20, 16.
amantes 2, 7, 4, 2, 26,
33.
fidus 2, 26, 30.
dupliciter tempora brumae 1,
8, 9.
duplici ardore 2, 3, 13.
funore 2, 1, 22.
dura catena 3, 15, 20.
corona 3, 1, 20.
papilla lupae 4, 4, 54.
puella 1, 17, 16. 4, 2, 78.
2, 22, 11. 2, 22,
43.
dusa. non dura puella 4, 2, 23.
dusa tibia, *vocer.* 2, 30, 19.
dusa humo 3, 13, 16.
manu 3, 11, 20.
nave 2, 8, 6.
pila 2, 24, 12.
dusa prolia, *nominat.* 3, 3, 2.
dura multa tum levitatis, *arcuf.*
1, 15, 1.
tempora 1, 7, 8.
dusae lidosi 1, 1, 10.
duram dominam 1, 7, 6.
durare horam his querelis non
possum 2, 6, 11.
duras epheberidas 3, 25, 20.
Sabinae 2, 22, 47.
dure porta 2, 24, 44.
duri leues 2, 30, 12.
dustor & ferro, & obalybe 2,
16, 20.
timor ipsi exsequis 1,
19, 4.
durus mentibus, *dativ.* 1, 14,
18.
durus cautibus, *abl.* 2, 3, 4.
foeribus 1, 16, 18.
italis temporibus 1, 22, 4.
mentibus 4, 9, 30.
moribus 2, 3, 7.
pollicibus 2, 5, 24.
dustice sum, *genit.* 3, 12, 20.
durus si quid tibi incidit 1,
15, 28.
durus nihil infido viro, *arcuf.*
2, 6, 18.
dusius, *adverb.* 2, 17, 9.
duso tyranno, *dativ.* 2, 23, 11.
duro iure 3, 7, 42.
iudice 1, 4, 10.
lacte lupae 2, 6, 22.
pancratio 3, 12, 8.
saxo 2, 17, 13.
fidere 1, 6, 36.
Sono pueris 2, 33, 10.
versu 2, 5, 41.
durus amoris 2, 20, 12.
montes 1, 20, 13.
durus lacrima Zeithum 3, 15,
29.
durus, qui ore, 3, 20, 3.
durus aper 2, 13, 34.
dies 2, 28, 32.
utroque deus, Amor, &
Libor 1, 3, 14.
dux 4, 10, 46.
Argus navis columba 2,
26, 40.
Ariadna 2, 3, 18.
aries 3, 13, 40.
ipse 2, 16, 20.
Venus 4, 10, 31.
fretus ab urbe sua
4, 10, 31.
duserit annus inverfas vias 1,
15, 20.
si Paulina tanti esse ci-
neres meos 4, 11, 92.
duserunt me rursus Cupidines
2, 29, 21.
dusisset si Pater verba mea pon-
dus habere 3, 7, 44.
dusisti popula 2, 9, 21.
dusit moram Cynthia 2, 13, 6.
Semiramis Euxratem me-
dium, qua comidit ne-
ces 3, 12, 23.
dusti suspitris 1, pro dusisti 1,
3, 27.
E
Complexu Briseidos 2, 22,
29.
foribus 1, 3, 28.
gemma divite 3, 3, 4.
nostra urbe 2, 33, 19.
nostris carminibus 2, 17, 8.
pectore exiguo 4, 1, 59.
rogo ardenti 4, 7, 48.
rurho salo 3, 13, 6.
saxo 2, 17, 13.
Sipyle 2, 22, 8.
telhis sonis 4, 10, 42. *alii*
orellis.
thalamo 2, 13, 14.
o Coc veste volumo 2, 2, 6.
druderio meo 4, 3, 28.
lacrima meis 4, 3, 4.
1 la.

e lacrimis nulis sentias hanc
tor Arcis 1, 31, 6.
tabula edificare mundos 4,
3, 37.
e mollis unam 3, 5, 5.
quarum numero una *Gr.* 3,
3, 37.
sola Theclid toties 1, 5, 6.
ca. fira ea causa gravis, live
ea causa levis 3, 9, 36.
sa in arca 3, 1, 46.
eadem dementia 3, 6, 17.
huc 3, 38, 32.
eidem, *dispositum* 3, 6, 36.
eadem viz, *ab. ibid.*
eadem huc, *actusat. plur.* 3,
38, 45.
eam 3, 6, 9.
cas licet hostis inermis armatis
4, 1, 148.
repulsi oportet 3, 4, 2.
secutus 3, 12, 19.
eat cur annus in partes qua-
tor 3, 5, 38.
interior *Cynthia* 1, 4, 10.
per supra *hymus* 3, 6, 38.
ter orbis latus circa fo-
tum 4, 6, 6.
turpis *Cynthia* 3, 4, 10.
verfus eacnus pumic 3,
1, 8.
ebibat veocra ide, & oufra-
gus undas 3, 24, 27.
ebore 3, 11, 30.
ebria iunge voces tuas 4, 3,
46.
turba 4, 4, 78.
ebria signa, *actusat.* 3, 3, 148.
vestigia 1, 3, 9.
ebur 4, 7, 81.
eburna camera 3, 1, 10.
tibia 4, 8, 8.
eburnis digitis 3, 1, 9.
eburno fulero 3, 13, 21.
plectro 3, 3, 15.
figno 3, 9, 15.
templo 4, 2, 5.
eburnos talos 3, 24, 13.
ecce 3, 29, 80. 4, 7, 59.
carum portum tetigere 3,
24, 15.
jaces 1, 9, 3.
equandone 3, 8, 15.
requid habes muneris? 3, 23, 8.
te cessantem, *Cynthia*,
coddit cura subis? 1,
11, 1, 11, 15.
equis locus reflat in amem?
3, 11, 6.
redita lege 3, 7, 3.
edificare e tabula pictos mun-
dos, *Gr.* 4, 3, 37.
edat te Umbria 4, 1, 121.

edita felicibus pennis *puella*,
vocat. 3, 10, 11.
Edonis fella choreia 1, 3, 5.
mollis *Bacchi sacris operata*,
sic dista ab *Edonis Thracia*
populis biacissimis.
eductos reges silvestri ex ubere
3, 9, 31.
eductus pios annos 3, 9, 47.
effecerat non illas (*sabillas*)
earas nam autum 3, 23, 7.
effectu bono 1, 10, 28.
effectum 3, 9, 37.
effectus bonos 3, 13, 10.
effingere signa 3, 9, 9.
effuge blanditas 1, 9, 30. *alii*
o fuge.
effugere ignotas manus 1, 21, 8.
effugere non effugis 3, 8, 15.
effugit umbra rogos 4, 7, 2.
effulsum pluma caput 3, 7, 50.
effusa coma, *ab.* 3, 13, 16.
effusus rotis, *ab.* 4, 8, 18.
effuso *Falerio*, *ab.* 3, 33, 39.
egrot fontis 4, 9, 33.
fructu amoris 3, 20, 30.
egrot Amphitruonides juven-
tos 3, 10, 11. *Britia* 4, 9, 2.
egerit quantum triumphum *Cyn-
thia*, dio *Appia* 4, 8, 18.
egressit rogis *Phobus Dorica ca-
stra* 4, 6, 34.
eget. hic ager non eget mudi-
cis, non lectis mollibus 3,
4, 11.
egit Attidna choros evantes 3,
3, 18.
Colchis *Medea* tauros sub
iuga 3, 11, 10.
non nihil Amor 1, 10, 10.
Prometheus opus parum can-
ti pectoris. *id est* fecit
3, 5, 8.
quum Romana discordia
suos cives 3, 21, 5.
Romulus quoniam albos e-
quos 4, 1, 32.
ego 3, 1, 13. 3, 8, 15. *Gr.*
repositum 3, 13, 16.
hic repetitum 3, 22, 24.
trapezium 3, 24, 58.
ego idem 4, 1, 99. 4, 9, 47.
maritus 3, 7, 9.
ministra improba 4, 4,
43.
nulus toto corpore 3, 5,
22.
Phobus temporis auctor 4,
6, 53.
primus 3, 1, 3.
sacerdos 3, 1, 3.
vates sequar huc castra 3,
10, 19.
ego celo crimina perfidia tuas
4, 7, 70.
dixi 4, 1, 89.
iuno 4, 7, 51.
legibus utar 4, 8, 81.
potum solvere commissa
sciet 4, 4, 39.
Romani prestatr inguilia
1, 7, 28.
sape tui quod est iste 3,
9, 1.
scandam brachia vix The-
sen 3, 21, 24.
sensu 4, 7, 36.
sum ille 4, 9, 38.
vidi concredere tuffum 4,
3, 65.
rularia jacere cocta 4,
3, 59.
egrediam *Pazila* ovalibus Ar-
go 1, 20, 18.
theu 3, 24, 36. *et sep.*
ejecta est *Colchis* 3, 21, 12.
ejecto hoc ipso 1, 9, 2.
ejus 4, 8, 35. 4, 8, 67.
Eleu quadriga palena 3, 9, 17.
Elei Jovis domus 3, 8, 18.
Elein in oris 1, 8, 26. *vide Elis*.
elata est *Cynthia* 3, 4, 10.
Evadne per ignem conju-
git 1, 15, 31.
elata luminia 4, 2, 39.
Electra 3, 14, 5. *Agamemnonis*
et Clytemnestra filia, *O-*
restes; *quam fecer omni-*
bus consiliis iuri pontificum
solus.
elegos fallax opus 4, 1, 135.
elevat viros copia longa 3, 33,
44.
elevet neve sua mea preces
1, 8, 13.
elevor quo ingenio tibi 3, 34,
38.
Elis 1, 8, 36. *regis Pelopon-*
nesi, Jilysii et Achis pro-
vincia, *Amphitruonem, seu opem in-*
venit, *maritus*, *ambili*.
clida pralis vinn 4, 6, 73.
eloquium 3, 22, 41.
eluder palmas una puella tuas
4, 1, 140.
eludere aliud mxi 3, 24, 9.
elusa est Calypso a juvene Du-
lichio 3, 21, 13.
Elyfias rosas 4, 7, 60. *ab E-*
lyfias campis, lora opem in-
venit, *ambili*, *ab*, *marito*.
bita erudebantur iustorum um-
bra spariati. *vide Virgilium*
6. Metid.
emenda sit pretio mihi talis
sors 3, 16, 22.

encha-

- emendare animum 3, 21, 23.
 emeritum rogem 4, 11, 72.
 merui generos vestis honores
 4, 11, 61.
 emta imperat tibi 1, 9, 4.
 emta est mihi nulla nox mun-
 ribus 2, 20, 23.
 emta blanditis oculis 3, 13,
 34.
 emto amplexu 4, 3, 16.
 en 1, 1, 21.
 un fam &c. 4, 11, 14.
 Eneladi & Jovis tumultu 2,
 1, 19. Eneladi unus ex gi-
 genibus qui Jovi bellum in-
 sulserunt: ab id ista msta
 superimpofito sub tartarum di-
 versus.
 Endymion odus 2, 13, 15.
 Lavinia adfectum, verum,
 quem Luna fecit otiaffe.
 enium 2, 28, 3, 2, 32, 23, 3,
 6, 3, 3, 16, 19, 3, 17, 7,
 3, 17, 11, 3, 21, 3, 4, 4,
 8p.
 Eoipso Thesalico, abt. 3, 19,
 13.
 Hymnoio, dative, 1, 13,
 21. Eupius Thesali-
 a, five Hymnoia fluvius:
 cui Tyro Edmonia filia inter
 aquas convolvitur.
 Eranios 4, 1, 61.
 pater, 3, 3, 6.
 itiosa, ibid.
 Eranios poete verosiffimus,
 Radis Calabria oppida na-
 tas, Aeneas Romanorum ro-
 rum scriptis. Scipioni Afri-
 cano alia carui fuit, ut ab
 ejus latere perquam lato di-
 cederet. Ejus opera injuria
 temporum interdidit, prae-
 ter pauca quadam fragmenta
 ab antiquis Grammaticis ser-
 vata.
 ense 3, 14, 11, 4, 4, 84, 4,
 12, 46.
 suo fluvius Hamon, 2, 8,
 22.
 enses pro medios 2, 21, 7.
 enumeret miles vulnera, pas-
 tor ovem 2, 1, 44.
 Eon aures ripa 4, 3, 21. nem-
 po ad Orionem, & Auroram,
 quae Graecis hoc.
 Eoa domo 2, 18, 8.
 eodem. diffilabum xam ov-
 uerit, 2, 8, 26.
 Eois, dative, 2, 3, 43.
 maritis 3, 13, 15.
 phareis 4, 6, 81.
 Eois lapillis, abt. 1, 15, 7.
 Eoo roleo, dative, 3, 24, 7.
 Eoo equo, abt. 4, 3, 10. vob.
 ex Eoa aequi.
 Eoo gela frigida uura 5, 16,
 24.
 Eoos 2, 3, 44.
 eoi 2, 21, 7.
 eodem, diffilabum 4, 7, 7.
 & fep.
 eodem capillos 4, 7, 7.
 oculos 4, 7, 8.
 ephemeridas doras 2, 23, 20.
 Ephrem Laidos 2, 6, 1. id
 est Cerinthis; nam Cerinthis
 olim Ephre.
 Epicure docte 3, 21, 26. Epi-
 curus philosophus Atheniensis,
 qui hanc summam in volupta-
 tem posuit. Docuit istam, nai-
 lamisfideorum providentiam;
 sed omnia fortuito concursa a-
 temorum creati; item animas
 aza cum corporibus intrare;
 multaque alia ridicula & ab-
 surda, quae M. Tullius exagit-
 at in libro de Finibus, &
 de Natura Deorum. Ejus tam-
 en discipulum servit fuit
 plerique viri docti, puta Lu-
 cretius Carus, qui tam verbi-
 bus expulsi, Virgilius, He-
 ratius, alii.
 Epidaurius deus 2, 1, 61. Ae-
 scolapius Pboli filius ex Cor-
 nide, medicina scientissimus;
 qui quum artis administrata
 mortuorum animas in corpora
 revocaret, Jovis indignis
 fulmine ictus est. Deinde pre-
 cibus Apollinis inter fepes
 valatus, Epidauri deheja ur-
 be templum habuit religiosissi-
 mum. Pingebatur haretus,
 cum bacula, gello, cane, &
 fepente: immo ipsa cultus
 aliquando sub specie anguis,
 vide Ovidium lib. 15. Meta-
 morph.
 epistola 3, 26, 1.
 equo farte, genit. 4, 5, 18.
 equos idem 4, 10, 19.
 equos Maecenas, vocat. 3, 9, 1.
 equi Bellerophooti humus 3,
 3, 2.
 fortis 3, 3, 40.
 fugacis. pro equitis 3, 4,
 17.
 equi ubique venter 4, 1, 42.
 equi ora 4, 1, 91.
 fount 3, 3, 40. hianitus,
 vel pedum pulsat.
 equi armigeri, vocat. 3, 4, 8.
 equidem 2, 31, 5.
 equit, abt. 1, 8, 26, 3, 14,
 21, 3, 14, 18.
 cornuaria 3, 1, 10.
 dilapsis 3, 13, 38.
 fraternis 2, 34, 52.
 Hemonia 2, 8, 38.
 honoratis 4, 11, 102.
 medius celo 1, 10, 8.
 Solis atatis 3, 2, 34.
 fuls Aurora solat. He-
 or 3, 13, 16.
 veris 4, 3, 66.
 equis exactis 3, 9, 10. nempe
 flavis equeum.
 equitem Parthorum 2, 10, 19.
 equo alterno, dative, 4, 2, 36.
 Hymnoio 2, 10, 2.
 Pollus 3, 21, 26.
 equo, abt. 3, 11, 13.
 admisso 3, 11, 62.
 aurato 3, 13, 12.
 curto 4, 1, 20.
 Eoo 4, 3, 10.
 munito 4, 3, 8.
 prolapsio 4, 1, 94.
 equo abiegeo 3, 1, 23.
 equos
 3, 4, 14.
 abjectos 2, 18, 10.
 alios 4, 1, 32.
 Disis 3, 22, 4.
 nigros 2, 13, 32.
 Romani 4, 10, 38.
 vorantes 3, 2, 6.
 triumphantes 4, 3, 68.
 equum
 4, 1, 53.
 averum 4, 10, 8.
 equum ligneum fallacem 3, 15,
 64.
 equus
 4, 9, 120.
 bellius 4, 4, 19.
 Castris 4, 4, 27.
 ille ille 4, 4, 27.
 magnus 2, 7, 16.
 meus 4, 1, 70.
 Parthia 4, 3, 36.
 victor Arion 2, 34, 38.
 equus ligneus victor 3, 9, 42.
 eram solus ad portas Lanuvii
 4, 8, 48. deinceps amittit-
 ur.
 eram visus. pro sum visus 3,
 3, 1.
 erant murus mures 4, 4, 13.
 &c.
 eras. pro effes, vel fuisses 3,
 11, 38.
 erat dignus ulis conjuge, mo-
 ribus his 3, 12, 16. &c.
 erasus pons 4, 8, 26.
 erat laboris posse vincere Vejua
 4, 10, 26.
 erat nox 3, 15, 26.
 erat

- erat nunc magni oris opus 1, 10, 11, 12.
 erepta puella 1, 34, 1.
 ereptum amicum 1, 2, 13.
 ereptum Gallum per medios en-
 tes 1, 11, 7.
 ergo 1, 1, 15, 2, 8, 13, 2,
 16, 15, 2, 31, 1, 3, 7, 1,
 3, 10, 15, 3, 21, 17, 3,
 23, 1.
 ergo. pro tum, autem 3, 3,
 29.
 Eriobothrus populus 1, 6, 4.
Eriobothrus, ab *Eriobothro*, vel
Eriobothris rege ita dictus.
 Eridano Venetus 1, 16, 4. *Eri-*
dani, idem qui *Padus*, seu
 fluvium Italia. Hic a va-
 dietibus *Eridani* montis exortus,
 parvis se primam fontibus col-
 ligit, & altitudo exilis ac
 moderata maxime amnis ita
 auferit, atque altius, ut se
 per septem ad posterum efflu-
 sionem. *Pompeius Mela lib.*
2. cap. 4.
 Eridanum 4, 10, 39. vulgo a
 Rheno.
 erimus si nos tibi 2, 24, 37.
 Erinnyes tragice 2, 10, 29.
furie inferorum, ita dicta qua-
si ab ipso, discordia.
 Eriphyla 2, 16, 19. *Talos fi-*
lia, uxor *Amphiarai*. Hac ju-
 dex diffensionum electa inier-
 virum, & *Adastum* patrum,
 quoniam hic vellet *Amphiarum*
 suum ducere ad bellum *The-*
banum, ille vero pertinaciter
 negaret; a patre necit au-
 vero corrupta, coeva viro
 sententiam tulit. *Amphiarus*
 indignatus mandavit filio
Alcmaeon, ut quondamque
 audisset patris mortem, illico
 matrem interficeret. *Porcit*
Alcmaeon parentis iussu, ab
 id postea furit omnibus sa-
 gittis.
 Eriphyla, vocatur. 2, 13, 37.
 eripit nullus amor vires suas
 2, 12, 18.
 eripuit nobis pocula 1, 8, 1.
 eris 1, 2, 31. *Gr. Er.*
 eris meum 4, 7, 94.
 eris mihi semper amica, & u-
 xor 1, 6, 42.
 erit iudicia laus 2, 10, 6.
 hic mea puella 1, 8, 17.
 hoc infectas sanguine ha-
 bere manus 1, 17, 3.
 totum volumen e Coa
 veste 2, 3, 6.
 jun de te alter liber tur-
 pit 2, 3, 4.
 mihi hoc illa dies mor-
 tis 2, 21, 34.
 pluris hic amor patrio san-
 guine 2, 7, 10.
 si matris hoc de me, sat
 erit 2, 7, 64.
 tibi pallori hic verior 2,
 3, 30.
 primus locus inter he-
 roidas 2, 18, 30.
 vobis sanguis meus maxi-
 ma palma 1, 9, 40.
 erit. quoties erit Aulter 1, 16,
 36. *Gr. Er.*
 Erichon, vocatur. 4, 9, 2. in-
 sula Hispania litori ad Ocea-
 num proxima, alio nomine *Ga-*
dec, ubi *Ceryx* tricornis im-
 perasse fertur. Hinc *Hercules*,
 occiso *Ceryxi*, boves pulche-
 rissimos in Italiam abegit.
 eritis 2, 18, 19.
 ero breve nomen in exiguo mar-
 more 2, 1, 72.
 huius virum, & mortuus
 2, 15, 36. *Gr. Er.*
 errabatur tua verba micro 2, 34,
 22.
 errabat Milanio in antris 1,
 3, 11.
 errant in frontibus vagi crines
 2, 12, 9.
 errantia lumina 3, 24, 27.
 errare ad frontem vidi sparsos
 capillos 2, 3, 7.
 errat nocte Cerberus ipse 4, 7, 90.
 qui *Gr.* 2, 25, 89.
 spiritus ille in vestro la-
 cu 2, 18, 10.
 nodi *Mixandria* 2, 34, 36.
 errata, accus. plur. 1, 9, 39.
 araverat urbs *Callisto* per *Ar-*
cadiu agros 2, 18, 23.
 erro fontis ego. verbum 4,
 9, 25.
 error cogitatus 2, 25, 35.
Hercules miser 1, 50, 15.
 novus 1, 23, 35.
 errare exacto 2, 14, 3.
 errorem 1, 30, 42.
 erroci sui 2, 12, 36.
 erubuisse fratres deos 2, 14, 10.
 nulla mea labe vestros
 locos, tellor *Gr.* 4,
 11, 42.
 eroit *Lea* cornium genas 4,
 3, 16.
 erunt mihi arma cum rivalibus
 2, 8, 34.
 tibi rursus cornus 2, 33,
 28. *Gr.*
 Erycina concha 2, 13, 6. *qua*
viatur vestra. *Fula* autem *Pe-*
neris templum in *Egei* *Insu-*
la natus.
 es 1, 2, 30, 1, 10, 11. *Gr.*
Gr.
 es imitatus *Græcum*, sua *Latini-*
set 2, 34, 61.
 esen nova piscibus *Petus* 2,
 7, 8.
 cicas *serpenti* admotos 4, 8, 12.
 Esquilus aquosus 4, 8, 1.
 Esquilus 2, 23, 24. *Esquilus*
regis urbis Roma ab *Esquilis*
ne velis sic appellata.
 esse carmina nequius suis non
 potat *Cythere* 2, 3, 22.
 creditur rursus *Vernum*
 sacrum 4, 12, 11.
 diu 2, 25, 34.
 locum 2, 21, 38.
 moram 2, 23, 16.
 moras hiberni temporis de-
 perat nox 4, 3, 48.
 natalem tuum *Majis* *Idi-*
bus, fundat *Amelia* 4,
 3, 36.
 nullus deos, queritur illa
 1, 4, 8.
 potest vix semel, ut tibi
 succedat 2, 7, 38.
 puros *Idibus* dies, fac si-
 mulas 4, 5, 34.
 timor huius potest ultra
 quam rogas 3, 5, 46.
 esse ad lacus *puella* sum 2, 14,
 22.
 intra fortunam suam 2,
 9, 2.
 jocum pudet fallaci domi-
 ne 1, 24, 16.
 quilibet 2, 6, 16.
 sine vanis 2, 6, 5.
 tanti 4, 11, 92.
 esse. *his repetitur* 2, 22, 40.
 esse. *discite*, *puella*, non te-
 mere esse bone 2, 21, 16,
Gr. Gr.
 effeda, *nomina*. 2, 21, 5.
 effeda *Britanna* *celatus* *jugis*
accus. 2, 1, 76.
 affem ego, quod nunc tu 2,
 15, 36.
 fascina militum tuorum 4,
 2, 45.
 essent, non essent venales ami-
 ci 2, 16, 21.
 affes facta *puella* *maria* 2, 36,
 14. *Gr.*
 affes. non ferrum crudele, ne-
 que affes *bellica* *navis* 2, 15,
 43. *Gr.*
 est 2, 2, 19, 2, 27. *Gr. Gr.*
 c2

est altera inter lucas Tarpejos
 Teos 4, 8, 31.
 eul Græc. 3, 12, 64.
 Phœbi portus 4, 4, 15.
 pœne rumpere fidem 3, 6,
 20.
 quondam Phyllia 4, 8, 29.
 quibus. repetitur 3, 9, 17.
 & seq.
 diis tutela per a-
 gnos 3, 13, 41.
 fallacia 2, 1, 19.
 Græc.
 labor 2, 1, 20.
 quiddam, quod Græc. 2, 33,
 41.
 tibi proximus Hylæ eror
 2, 20, 5.
 est. nec est inferuisse digitum
 angustis vii 3, 14, 30.
 quicumque qui Græc.
 3, 16, 21.
 est. nō est tangere caput io
 magis signis 2, 10, 31.
 al. quæ maxime Romæ est. 4,
 1, 2.
 at 1, 2, 4, 1, 3, 6. *deinceps*
omittitur.
 et. repetitur 1, 9, 31, 2, 23,
 21, 2, 24, 23 & seq. 2,
 26, 37, & seq. 2, 18, 38,
 3, 1, 7, 3, 13, 43, & seq.
 4, 8, 98, 4, 10, 37, & seq.
 et Oxiō, & Hædus purus erit
 2, 26, 36.
 et sidera, & omnes 1, 1, 23.
 et summa, & postea pace 2, 1,
 36.
 at rectas, & maria deus hic do-
 mat 2, 26, 52.
 et bene habet 4, 32, 97.
 et jam 2, 26, 35, 4, 4, 45.
 et merito 2, 17, 1, 2, 12, 9.
 et potes attollere oculos cœcra
 Solem? 1, 25, 39.
 potuit mors una satis esse,
 Græc. 4, 4, 17.
 at tamen 4, 21, 61. vide ta-
 men.
 et tu Mæcenæ 2, 2, 25.
 me lacerimas fundere, a-
 micitia, vestis? 2, 8, 2.
 Thesis 3, 7, 48.
 Troja 3, 1, 31.
 et, præ eriam 2, 25, 25, 2,
 22, 19, 2, 24, 46, 3, 32,
 45, 3, 7, 28, 3, 11, 30, 4,
 3, 27, 4, 11, 65, 4, 11, 74,
 4, 11, 101. & alibi.
 at inter arena felix pudor 2, 9,
 18.
 et lignis funeris usus emem te
 3, 15, 46.

et nobis Aquilo ventus erit 2,
 3, 4.
 at speculo rugas increpitante ti-
 bus 3, 25, 14.
 et voluisse, in meo fati est
 2, 10, 6.
 et, que 2, 32, 49. & seq.
 at spondi 4, 2, 88. *valde*
spondi.
 etenim 2, 7, 17.
 etiam 2, 1, 12, 1, 3, 11. *de-*
inceps amittitur.
 etiam davis meotibus 2, 14,
 18.
 etiam. nōdum etiam 2, 20,
 25.
 etiam. vide quin etiam 2, 6, 7.
 etiam si 2, 25, 14.
 Etrusca pulvis 1, 22, 6. *Etrus-*
cas, ex Etruria, Italia re-
giōis, inter mare Tyrrhenum
ad Occidentem & Meridiem,
divisum ad Propontionem,
Tiberim ad Orientem.
 Etrusca antiquæ gentis everlos
 focos 2, 1, 29.
 Etrusci aggeribus 2, 21, 2.
 montibus 2, 21, 10.
 Etrusco de sanguine regum 3,
 9, 2.
 et 2, 2, 26, 2, 19, 1.
 evadere casum 2, 21, 2.
 Evadne alata per ignes conju-
 giis 2, 15, 21.
 fida 3, 13, 24.
 Capanei conjux, quæ in ro-
 gam defuncti mariti se cen-
 scit.
 Evandri 4, 1, 4. Evander Ar-
 cas cum Cœmentæ matre fa-
 tidica profugus in Italiam ap-
 pulis; cœnâque Pallante-
 um apud, ubi postea Pa-
 lantine arces. Vide Livium lib.
 1. *Virgilium 8. Æneid. Ovi-*
dium in Fastis.
 evanescere choros 2, 3, 18.
 Euboico litore 2, 26, 38.
 Euboicos fons 4, 1, 114. *pro-*
pe Caphareum promontorium
insule Eubœæ, proxima Bu-
bitæ litori, angustæ curio rem-
tum interfluvium; quæ indies
Negroponte. Hæc classis Gra-
ecorum, à Troja evectores,
navfragium fecit. In porta
Aulide contra Eubœam sin-
u Græcorum ducit adversus Tro-
jam navantæ.
 evecta præscriptos gyros pegi-
 na 3, 2, 21.
 evehat me assus regionibus Ita-
 liæ 3, 7, 63.

Eveni filia, discordia Idæ &
 Phœbo 1, 2, 18. *vide Com-*
mentarius.
 eveolat hostibus meis tanta pu-
 elia 3, 8, 20.
 eventus 4, 2, 48.
 eventum faræ tuæ 3, 25, 18.
 everlo rogo 4, 3, 14.
 averlos focos 2, 1, 29.
 averfam æquum 4, 10, 8.
 avictos rogos 4, 7, 2.
 sum 2, 29, 8, 3, 20, 1.
 Eumenidum turba severa 4, 11,
 21. *Eumenides fœciae aspro-*
rum, Aitclæ, Tiphæne, Me-
gææ.
 avozam juvenem 3, 8, 23.
 evolat amor nūquam de nostro
 postera 2, 11, 15.
 evoluisse quod nolim deos. *pen-*
trassilabam, pro evoluisse pe-
trassilabam 1, 7, 66.
 Euphretem, sive Eulretem 4, 6,
 84.
 medium 3, 11, 25.
 Euphretes 2, 10, 13, 2, 23,
 21, 3, 4, 4. *Perfidus magnus*
fluvius Tigri permixtus; qui
olim Romanorum imperium a
Perthis differebat.
 Europa, datu. 2, 3, 36. *Euo-*
pa, cultissima & nobilissima
orbis terrarum pars.
 Europe 2, 28, 52. *Agæneis fi-*
lia regis Tyriorum, à Jove
veneri formam induta, per ma-
re in Cretam decessit; æquæ
Juppiter Minos suscepit, e-
jusque nomine veniam orbis
pariem appellavit. vide Ovi-
dium lib. 2. ac 3. Metam.
 Eurota arenis 3, 14, 17. *Eu-*
rotæ fluvius Peloponnesi apud
Lacedæmonem.
 Eurus 3, 5, 30, 3, 15, 32.
 fœvus 2, 26, 35.
 ventus ab Oriente spirans,
 quem etiam Subsolanum vo-
 cant, & Apellens.
 Eurypli 4, 5, 23. *Eurypylus*
Cœus, Evæmonis filius, de quo
Perseus lib. 7.
 Eurytion Centaure 2, 33, 37.
 Hic, obviante insidiat, Pi-
 ritæio Lapithæ ævum Isthæ-
 machæ, ipsa auxilii convi-
 vio, apere ansa fuit; nō
 de pugna ingens cœcta inter
 Lepithæ & Centaures, quam
 inveniente descriptam habet a-
 pud Ovidium lib. 12. *Meta-*
morph.
 ex 1, 4, 28, 5, 20, 2. & Græc.
 2

exist nemo qui vicerit alitis
arma 3, 30, 37.
astinchi funeria 2, 13, 14.
astincho foco 3, 28, 36.
astincho Pallados ignes 4, 4,
45.
astinchnm Androgena 2, 5, 61.
existit si mihi concordia 3,
61, 43.
exta Orit 4, 2, 34.
extrema puella, nominat. plur.
4, 8, 83.
externis rois 1, 2, 20.
extremo amore 1, 3, 44, 2,
32, 37.
nitore 2, 18, 24.
viro 2, 19, 16.
externos divos 4, 2, 17.
extollans tu vix primas palmas
gurgite 3, 26, 11.
extrema atas 1, 10, 7.
merces feminei trium-
phi 4, 12, 77.
pars furoris 1, 4, 1.
extrema conditio mortis 3, 2,
50.
sub ala 1, 2, 20, 29.
extremum via, genitiv. 4, 7, 4.
extremum nequitium, dativ. 3,
6, 26.
extremas gentes 3, 2, 29.
lucernas 3, 8, 1.
metas 3, 14, 7.
tenebras 2, 20, 17.
extremi fueris 2, 51, 4.
extremis focibus 1, 20, 30.
oris 2, 10, 17.
querelis 3, 7, 35.
extremo malo, dativ. 3, 21,
13.
rogo 1, 19, 2.
extremo die 2, 24, 30.
vitu 2, 28, 16.
in amore 1, 11, 6.
orbe 2, 16, 40.
pulvere 1, 17, 23.
toto 2, 21, 8.
auxit arma Apollin 4, 6, 70.
exuit Lydamus 4, 8, 69.
exure oculos 3, 8, 7.
exuunt geom Polyphemi 3, 12,
26.
exuvias has 2, 14, 28.
exuvitis tantis, dativ. 4, 11,
43.
exuvitis, abt. 4, 8, 69.
fuit 4, 1, 116.
exuvitis pleunt Romulus 4, 10, 6.

F

Fabii morus victrices 3, 3, 9.
Fabius Maximus titulus

imperator adversus Hanniba-
lem, hestit cupienti numquam
pugna potestatem fecit, cum
Hannibale, ut ait Livius, re-
stituit rem Romanam.
Fabius Lupercus 4, 1, 26. vi-
de Commentarius.
fabor Tarpejum nemus, Gr. 4,
4, 2.
fabricata juveo Cybebe 3,
21, 3.
fabula pona formosis 2, 22, 26.
quum sis 2, 24, 1.
fabula confusa 2, 13, 14.
ficta 3, 5, 45.
milla 3, 15, 45.
fac mea pectora nuda 3, 8, 8.
fac simulacra Gr. 2, 3, 34.
teneas, filia, unum virum
4, 11, 68.
venias oculis meis 4, 4, 66.
face Heclorea 2, 8, 32.
facem 1, 3, 10.
haec 4, 3, 50.
obliquam 4, 4, 30.
utramque 4, 31, 46.
facere ut puella noluit peccare
2, 32, 31.
facere moram quom pondera
utri 4, 1, 100.
faceres. nempe relinques 3,
12, 4.
faceret si ruga scissas genas 2,
18, 6.
faceret somnos tibi 2, 7, 11.
faceret. turpia quom faceret
Palladis ora tumor 2, 30, 18.
faceretis si sacrum Junoni 4, 9,
43.
facit gemine 2, 3, 14.
sacrescens signa excludi 1,
16, 8.
fices, accus. 2, 7, 8.
accensas 3, 16, 16.
non tepidas 1, 13, 26.
plures 2, 4, 70.
faciam quid? 3, 16, 3.
faciant dii, fruenta isto viro 2,
9, 24.
ne Gr. 3, 16, 25.
facias divum dator, ut Gr. 4,
2, 55.
faciat quod nobis Roma mo-
ram 1, 12, 2.
& mihi Cynthia convi-
cia 1, 6, 15.
facibus maritis, dativ. 4, 11,
23.
facit 3, 3, 18.
mea 4, 7, 42.
regis 4, 4, 21.
faciebat quondam iter hac Ti-
berinus 4, 2, 7.

faciem 1, 15, 6, 3, 22, 36.
faciem dominæ 2, 34, 1.
hanc 2, 2, 15.
meam 4, 11, 22.
Tati 4, 4, 26.
faciem prore 3, 22, 14.
faciet, flagit. 3, 18, 27.
candida 2, 3, 9.
digna, pro qua vel ob-
iret Achilles 2, 3, 3,
39.
hamana 2, 2, 3.
nullis obovia geminis
1, 2, 21.
facies, plur. 3, 14, 21.
juvenum picta 2, 6, 9.
faciet quid puella? Gr. 3, 12,
17.
faciet. non faciet capiti dura
corona meo 3, 1, 20.
facile est vobis componere ver-
ba & fraudes 2, 9, 31.
facile, adverb. 2, 5, 19.
facilis opes, nominat. 3, 2, 9,
28.
faciles alium autem prubere
puella, vocativ. 4, 21, 15.
faciles alas 7, 9, 23.
Hamadryadas 2, 34, 76.
manus 2, 1, 10.
facili-amore 2, 13, 22, 1, 14,
10.
aure 1, 1, 31.
jugo 4, 10, 4.
liquore 1, 20, 47.
facilis, nominat. 2, 9, 33.
cedere lymphæ 1, 1,
12.
copia 1, 9, 15.
Cynthia 2, 24, 5.
spargi rola 4, 8, 40.
facit carmen 2, 31, 79.
facit nobis ingenium ipsa pu-
ella 2, 1, 4.
pretium, & simulare vi-
rum 4, 5, 29.
qua vulgus iust 2, 16, 26.
sacra vates 4, 6, 1.
si cootra mors una pu-
ella 2, 32, 44.
facite illa palliat 1, 1, 22.
votum Junoni 4, 1, 101.
faciunt. non huc Pleiades fa-
ciunt, Gr. 2, 16, 51.
facta anus 2, 9, 8, 3, 15, 16.
beata multus viris Phry-
ne 2, 4, 6.
copia lecti tui 2, 20, 24.
a lacrimis litura 4, 3, 4.
irata ministro meo 2, 22,
39.
per manus Alcide Ara
Maximo 4, 5, 68.
12.

- facta sine arte caeli 4, 1, 6.
 superba *Cyathia* 4, 8, 82.
 den es 2, 33, 14.
 mulier 3, 34, 2.
 facta. rapina mea iusta de
 sterili domo 4, 17, 63.
 facta effes puella lonii maris
 2, 36, 14.
 facta est nimium libera luxurie
 via 3, 13, 4.
 facta, *accus.* 1, 18, 26, 4, 1, ..
 facta sortis Herculæ clavis 4,
 9, 30.
 regum 3, 3, 3.
 superbia dominæ 2, 18, 26.
 facta sane levis murmur 4, 8,
 30.
 facta querela quæ fecisti 3, 53,
 16.
 facte beste deliciis meis lectu-
 le 2, 15, 2.
 facti crimina 2, 32, 2.
 factio consule fratres 4, 11, 66.
 factio mille 3, 6, 21.
 factura quantum crimen sum Au-
 sonis puella? 4, 4, 43.
 factus. non factus amor miles
 4, 3, 49.
 faculas 2, 29, 5.
 fagus 1, 18, 20.
 fates docia 2, 19, 12.
 properanti 4, 2, 59.
 falem 4, 2, 25.
 Faleris prelis 4, 6, 73. *Fa-
 lerans ager in Campania, cas-
 tas agri vicem celebrissimam.*
 Falerio effuso 2, 33, 39.
 fallacem patria equum 3, 13,
 64.
 fallaci dominæ 2, 24, 16.
 vati 2, 4, 13.
 fallaci limite 4, 4, 30.
 fallacia deductæ Lunæ 1, 1,
 19.
 fallacia verba 4, 7, 21.
 fallacibus & multis 2, 3, 5.
 fallas otium liquet ab ore are-
 ti 2, 17, 6.
 fallax unda Maandria 3, 34,
 35.
 fallax opus, *accus.* 4, 1, 135.
 fallax liquor, *vocat.* 4, 11,
 24.
 felle oscula 4, 11, 80.
 fellebim hominem carmine lyre
 1, 3, 42.
 purpureo fla-
 mine 1, 3,
 41.
 fallenda quon forent claustra
 meo pollice 4, 3, 72.
 fallere 2, 1, 146.
Sammus Vellæ 4, 4, 18.
 te nunquam velit pueri-
 la 1, 13, 4.
 terga sua lupo 4, 5, 14.
 falleris 4, 23, 22, 2, 32, 27.
 fallit ma. nunquam raga vixit
 severus 2, 34, 25.
 si te litera incerto tractu
 4, 3, 3.
 fallis me 3, 6, 3.
 fallit fidem & ipse portus 3,
 7, 36.
 pila per brachia veloci jaci-
 utur 3, 14, 3.
 uterque 3, 4, 16.
 fallitur auro Juppiter 4, 1, 82.
 fallo. si fallo 2, 20, 16, 4, 7,
 23, 4, 11, 27.
 fallunt Tyria vases errantia lu-
 mina 3, 14, 27.
 falsa est, mulier, tum forme
 fiducia 3, 24, 1.
 falsa Misoera, *abl.* 2, 9, 5.
 falsa cornua, *accus.* 3, 19, 12.
 gaudia 1, 8, 29.
 offa 2, 14, 6.
 falsis pulvis 1, 19, 9.
 falso candore 1, 8, 19.
 partu 2, 15, 31.
 falsos propinquos 2, 6, 7.
 fama dea 2, 34, 94.
 sublimis 3, 1, 9.
 fama 1, 13, 3, 2, 13, 7, 4,
 11, 29.
 Argiva pudicitie Evadne
 2, 15, 22.
 damnata depresso veneno
 2, 35, 27.
 hæc nostri sepulcri 2, 13,
 37.
 libera 4, 11, 71.
 maxima, *breuithur.* cura
 4, 2, 43.
 mea hæc est 1, 7, 9.
 speranda 3, 3, 19.
 splendida 3, 20, 8.
 tuo 2, 32, 27.
 ulla 3, 3, 17.
 non 3, 9, 8.
 fama est 2, 6, 13.
 fama mendax, *vocat.* 4, 2,
 19.
 fama, *abl.* 2, 3, 41.
 inani 3, 12, 9.
 perpecta 1, 11, 17.
 fama mea, *genit.* 4, 8, 20.
 4, 11, 22.
 pudica 2, 32, 21.
 fame mariora 2, 3, 29.
 fame Cæsaris, *dativ.* 3, 9,
 33.
 narenti 2, 18, 37.
 sum 1, 16, 11.
 famam 3, 22, 20.
 famem tuam 4, 3, 22.
 famulam 3, 15, 15.
 famulos suos 3, 11, 30.
 fana, plurima causis peccatis
 2, 19, 10.
 fana hospita, *accus.* 4, 9, 34.
 fantem hæc 3, 7, 65.
 sanum 2, 6, 15.
 fas est amare viros præteritos
 2, 13, 52.
 fas est. non mihi fas est amare
 alium, *Gen.* 1, 12, 19.
 fas si est 3, 12, 5.
 falces 2, 16, 11.
 facia mollis 2, 9, 49.
 facrisa vivipila 2, 24, 11.
 factu tuo 1, 7, 25.
 factus constantis 3, 2, 3.
 factus, *accus.* plur. 2, 25, 21,
 4, 5, 23.
 Cretai juvenis 3, 19, 12.
 iniquos 2, 16, 13.
 præteritos 1, 23, 29.
 superbus 3, 25, 15.
 tuos 1, 18, 5.
 Icarion 3, 13, 10.
 Veneria 3, 17, 3.
 fata, *a fatum, fati, nominat.*
 1, 6, 30, 1, 14, 14, 2, 15,
 17, 2, 10, 20, 2, 15, 21,
 2, 28, 25, 3, 12, 27.
 Amphitræum quadrigæ 2,
 34, 39.
 illa heas sepulcrum tum
 2, 28, 26.
 longa fenestra 1, 19, 19.
 nica 2, 14, 71.
 mollia sint tuus carmini-
 bus 1, 7, 4.
 si que 2, 17, 19.
 Thamyra 2, 22, 19.
 fata, *accus.* 2, 13, 39, 2, 15, 2,
 34, 4, 12, 56, 4, 11, 63.
 debita rogo 2, 19, 2.
 longe frenche 2, 13, 47.
 mea 1, 17, 2, 4, 9, 65.
 4, 11, 70.
 sua 2, 9, 56, 2, 22, 28.
 venalis 4, 8, 25.
 fatales diras 2, 25, 17.
 fatales pueri, *vocat.* 4, 2, 97.
 fatalia lumina Vellæ 3, 4, 11.
 fasciar hæc veli, 3, 40, 12.
 fature quamprimum ærasta 1,
 9, 33.
 fateri se vidi quoscunque in
 me fueras mentia 2, 26, 3.
 fatur peccata amor iustus 2,
 25, 19.
 fati mei 2, 13, 20.
 fati litora 1, 9, 14.
 ratis 2, 28, 19.
 fatigas deos de mea fraude 2, 10, 2,
 fa-

- fatigat rursum *quis* puerum quam-
rendo audita 2, 22, 49.
fatigēs . fiat tibi fiat noctes ,
quas de me , Paulle , fatiges
4, 11, 81.
fatis 3, 7, 31.
fatis , *destin.* 4, 48, 31.
fatis , *obl.* 3, 21, 33.
fatorum flamen 4, 7, 33.
fatum , *ominat.* 2, 1, 78.
fatum Phrygim , *accus.* 3, 13 ,
63.
faucibus tribus 3, 5, 43.
fava Roma 4, 1, 67.
favebat nec remis aqua avis 4,
6, 20.
faventia ora 4, 6, 1.
faveat jam *Heruli* Juno 4, 9, 71.
tibi oas omne ex hume-
tis meis 4, 6, 40.
favilla prima venturi mali 4,
9, 18.
favilla mea , *abstr.* 1, 19, 19.
favilla lilac , *genit.* 4, 4, 69.
favilla muti , *assu.* 4, 1, 77.
Favos deus 4, 1, 34.
Pici , *amicus* regis *Ita-*
lorum . Favos aeneam plures ef-
fe fabula stradam , qui sitas
se *cyga* imolant , a *pinks* mu-
minum .
favore tuo 4, 6, 13.
fausta omnia 3, 4, 9.
tantos sonos 3, 10, 4.
tautos 3, 9, 57.
fax jalla 3, 13, 19.
illa , quae *Cre.* 4, 3, 13.
insubita 4, 11, 10.
subdita 4, 11, 10.
ultima 3, 13, 19.
fecerat lucus nemus 4, 9, 24.
facere me periculum dolor & la-
crimae 3, 9, 7.
fecere nunc pretium deos 4, 1,
81.
fecerit ubi fuppositus cinerem
me fecerat ardor 3, 13, 31.
fecerunt tepidas pallia nostra
vires 4, 7, 20.
fecit carmina 2, 8, 11.
idem ago servilia officia 4,
9, 47.
fecisti quae 3, 25, 16.
quer verius 4, 7, 77.
fecit Hyas sonitum 1, 20, 48.
idem *phylor* deum volare
2, 18, 6.
impune haec eadem & Le-
sbia 4, 31, 45.
ipse Amor odores suae ma-
nibus 4, 49, 18.
qui primus iter gurgite
invito 3, 17, 14.
quidquid poetas 2, 1, 15.
facillimē me Amor 2, 2, 2.
salutem 2, 17, 11.
me 2, 15, 7.
Romam 2, 31, 43.
felices amatores , *accus.* 1, 18, 7.
Jovis Aetnas 4, 1, 83.
felici choro 1, 17, 26.
lacerto 1, 16, 33.
remo 1, 8, 19.
felicia liata 3, 21, 13.
felicitibus pennie 3, 10, 11.
felicitior mīlus 1, 33, 43.
felicitius , *adverb.* 3, 19, 25.
felix subito 2, 16, 28.
una poella , *obl.* 1, 10, 29.
felix ter quater 3, 15, 15.
felix qui potuit praesentī herē
puallē 1, 12, 15.
felix quae tibi sit 1, 13, 35.
felix ita sum 1, 7, 3.
felix Admeti conjux , *Cre.* 2,
6, 23.
agrestium juvenus 3, 2,
25.
concordia 3, 6, 41.
Corydon 1, 34, 73.
Hippolyta 1, 4, 3, 43.
leitus Ulixiae 4, 6, 23.
lex funeris 3, 13, 15.
lucus 4, 4, 3.
nox 2, 29, 42.
puclor 2, 9, 18.
tertia 4, 1, 48.
tutela 4, 4, 69.
femina 2, 9, 32, 2, 18, 4,
3, 11, 1, 45, 6, 57, 4, 8,
35.
digna tam anulis pro-
cis 2, 9, 4.
non ulla 1, 1, 30.
nulla 2, 9, 25, 22, 3,
8, 10.
pulverulenta 3, 16, 7.
quaequaeque amat liman
viri 2, 6, 24.
si qua 4, 13, 10.
trita 3, 11, 30.
ulla 3, 15, 9.
una 2, 1, 55, 4, 25,
48.
femina turba senis Danae 2,
31, 4.
femina . in columbis 2, 15, 28.
femineas ira , *abstr.* 2, 5, 35.
manu 4, 6, 12.
femineum dem , *genit.* 4, 9, 25.
femineas manas 3, 11, 38.
femineas triumphī merces 4, 11,
71.
femineas mea trita dolie 4, 7, 16.
femineas dominas , *nom. plur.* 3,
20, 29.
fenestras diversas 1, 3, 31.
tuas 2, 19, 5.
fana Aetna , *obl.* 3, 2, 5.
fana murmur 4, 4, 61.
feram 3, 17, 16.
feram certa certis auctoribus 4,
1, 75.
ego Persaphane dona ma-
xima *eres libellor* 2,
23, 26.
ferant mihi sacra pueri & pu-
ellae 3, 9, 46.
qui tibi oscula jura 2,
6, 8.
ferat poeta virtutis tuae , Bac-
che 3, 17, 22.
quod iussit in partes tuas
3, 9, 40.
feras , *novem* 2, 13, 6, 2, 19,
19, 3, 2, 1.
hirsutas 1, 1, 12.
notas 4, 9, 40.
ferat de me quilibet urna au-
stera tabellus 4, 11, 49.
iste tibi mala ab Hesperio
dracone 2, 24, 26.
me unde licet 2, 26, 44.
si nata ira 4, 5, 30.
ut ferens verba promissa
sua dominas 2, 23, 4.
ferat . ventus io Italiam qui be-
na vela ferat 4, 3, 40.
ferulī pagosa 4, 4, 76.
ferebant huc duces arma suis
humeris 4, 10, 47.
quem fulcem 2, 17,
11.
ferenda erit collo tuo turba ma-
orum omnis 4, 11, 76.
feret quid , nisi verba ? 4, 5, 6
54.
tura facillo 2, 19, 13.
feres . non ferēs impune 3, 4,
17.
Peretū Jovis ara 4, 10, 48.
vide *Commensuratio* .
causa , quod *Cre.*
4, 10, 45.
causas 4, 10, 7.
feri Tati 4, 2, 52.
series , *Bacche* , pedes vestis Ru-
anta 3, 17, 32.
ferimus nocte umbra vagus 4,
7, 89.
ferire arte viros auctoribus 3, 3,
30.
ferit Amor 2, 13, 11.
Cythra oculis 4, 8, 66.
dus ducem 4, 10, 44.
saurus hostem 2, 5, 19.
Thais comica macha Ge-
tas 4, 5, 44.
feroces juvenes 2, 9, 49.
sc.

- feros animis visos 1, 5, 12.
histus serpentis 1, 11, 12.
ferox Penthesilea 3, 11, 13.
ferreum domum Danaë 1, 10, 11.
ferre formosam 1, 24, 40.
gaudia *atque* 3, 8, 30.
huc videam procellas 1, 26, 45.
infolitas vires 1, 8, 8.
luminis Tiviv dem 1, 31, 30.
minas 3, 12, 42.
orgia per choros 3, 8, 4.
oculis 1, 30, 12.
comm 1, 18, 18.
possum inimicitias Jovis 1, 13, 16.
præmia ad patris Lares 1, 30, 22.
rivalem 1, 34, 18.
rodam strigilis 4, 2, 40.
solatia rogati 1, 3, 27.
velligia per ignotos ignes 1, 3, 3.
ferrea lila, *frig.* 2, 8, 12.
ferret quoniam laicet Amymon 2, 16, 47.
ferreus cataphractus 3, 12, 12.
muero 1, 25, 16.
ferri parvo ligno 3, 7, 53.
toti Romæ 1, 5, 1.
ferro, *abl.* 1, 16, 30, 1, 34, 13, 3, 18, 25, 3, 22, 21, 3, 24, 11.
eodem 1, 8, 16.
Romano 3, 9, 55.
ferreum, *accus.* 1, 1, 27, 4, 8, 11, 4, 5, 9.
ferreum crudele, *nomina* 1, 15, 43.
ferre me per extremas gentes
& ferre per undas 1, 1, 29.
pueri, conjugium pater-
num 4, 11, 87.
fertilis aonus 4, 8, 14.
Racces Phæbo 4, 6, 76.
Umbra 1, 24, 10.
ferur helmo compoluisse latus
Mercurio 1, 2, 11.
Helene capere arma, &c.
3, 14, 10.
Patis perisse nodi La-
cuna 1, 15, 13.
Strymonia aperta sinus
4, 4, 72.
fervere, *secunda heroi*, a fer-
ro, 11, 2, 8, 32, 2, 28, 4.
fervere facia Hecoren 1, 8, 32.
Cane fleco 1, 28, 4.
servidu tempora. *700*, *periphr.*
3, 17, 23.
- ferunt aqua & iniqua domiti
juvenes 1, 3, 30.
ferunt, *Argo ille viam Pha-*
dos 1, 20, 17.
fata Citharoneis &c.
1, 2, 4.
ferus Hecor 1, 21, 31, 2, 22, 34.
fella, *onomat.* *frig.* 1, 3, 42.
eboratis Edonis 1, 3, 5.
fella vela, *accus.* 3, 21, 19.
felli mli, *plur.* 3, 24, 17.
fello mli 4, 9, 66.
fello bovem 4, 9, 4.
fello 3, 11, 3.
Igitur Alcides 4, 9, 4.
fello. *Jakendi* die, *vol* tempo-
re 4, 4, 83.
fello urbi *dier* 4, 4, 712.
fiam immortalis 1, 15, 39.
non dura puella 4, 2, 23.
fiam mala multa puellam sili 1, 18, 27.
fiam ille vir iapis in medio a-
more 1, 9, 48.
ac amara tibi huc tua vir-
tus 3, 12, 10.
fiam. *quoniam* tibi terruvelim, *quoniam*
tibi fiat aqua 1, 16, 46.
fiam locuta deos sibi commissos
4, 9, 104.
fiam fabula 3, 3, 45.
fiam non bene criminis 3, 23, 14.
fiamibus dicit 4, 1, 5.
fiamibus imago Sili 3, 1, 30.
fiam uroa 4, 4, 16.
fiam Evadne 3, 13, 24.
fiam militum sarcina 4, 3, 46.
fiam castra 4, 4, 8.
fiam, a *fides* 4, 1, 80.
accepta 1, 4, 16.
simili 1, 12, 8.
fiam Phæbi 1, 6, 27.
fiam majus quiddam 1, 10, 14.
fiam caput 1, 1, 36.
fiames *tabula* 3, 23, 9.
fiamis nemo in amore 1, 34, 3.
fiamiter servire alieni 3, 25, 3.
fiam 1, 18, 4, 1, 17, 18, 2, 24, 4, 3, 6, 22, 3, 7, 36, 3, 12, 38, 3, 20, 24, 3, 23, 4, 4, 5, 27, 4, 7, 53.
meam 3, 25, 4, 4, 1, 91.
meu majorem 3, 6, 6.
nostram 1, 20, 4.
portum 4, 4, 87.
Fidenas 4, 1, 36. *Fidenas op-*
pidum veteris Latii, caput in-
sule Romanis bellum sepe in-
teritum.
- fides 1, 26, 27.
auro pulch 3, 13, 49.
cora 1, 2, 16.
fida 4, 1, 26.
fanguinis nostri 4, 6, 60.
marita 4, 3, 11.
mea 1, 20, 34.
non ulla 1, 18, 18.
nulla 3, 13, 64.
petenda ab aoniis quinque
4, 1, 108.
prima 1, 20, 34.
vera 4, 1, 98.
ultima 1, 20, 34.
una 1, 20, 18.
fides, vera tropa Mæcenatis
3, 9, 34.
fides omerola; *nempe* *lyra, ci-*
thara, organum majorem chor-
du infirmitatem 4, 7, 61.
fido toro 3, 12, 6.
fidos duos 1, 16, 30.
fiducia ista formæ tue, mulier,
falsa est 3, 44, 8.
fidos amicus 3, 10, 9.
fidus ero 3, 20, 10.
fides uti nobilis historia 1, 15, 24.
fides cana una domo puella 1, 16, 22.
quoniam injuria nostro lecto
4, 8, 27.
fidi nota quam velis 1, 5, 6.
fidi notissima mei libellus *id*
forma 1, 25, 3.
fiam dona columæ *Cythere*
1, 14, 29.
fidi avem 1, 19, 24.
fidi, pueri, *relo* 1, 9, 39.
fidi recta 1, 18, 25.
fidi omnia 1, 18, 25.
fidi Argiva, *abl.* 1, 25, 43.
fida 1, 24, 41.
Minos 3, 19, 21.
Oerges 1, 30, 35.
varia 3, 24, 5.
fidi tum, *genis*, 3, 20, 1.
fidi tum non ulla est medic-
us 3, 20, 7.
fidiagram apertum 1, 33, 23.
fidi cunctis, *doris*, 4, 2, 23.
fidi latus 1, 4, 9.
fidi istis, *abl.*, 1, 6, 39.
fidi cordita colo dextra 4, 1, 72.
fidi Eveni, discordia *idem*
Phæbo 1, 2, 18.
Phæbi Lampetis 3, 12, 30.
fidi tu 4, 11, 67.
fidi ullus 1, 18, 13.
fidi unus 1, 18, 34.
fidi fides classe 3, 4, 2.
fidi.

- fendo non ego mara tumidum
 carinā 3, 9, 35.
 fenum amoris 2, 15, 49.
 imperii Baetra 3, 1, 16.
 fenes agricolam, arref. 2, 19, 8.
 suos 3, 5, 37.
 foga tecum triumphos 3, 18,
 17.
 tibi comas pressio pollice
 3, 10, 14.
 tu elegos 4, 1, 155.
 fingens Prometheus 3, 5, 7.
 fingere aliter erimen delidum 1,
 12, 1.
 fngis deos, & isaoia verba 3,
 20, 5.
 mihi erimina 3, 14, 3.
 tibi falsos propinques 3,
 6, 7.
 fingit que multis simulatum a-
 morem, dura est 2, 14, 47.
 vetulos omnia majora 3,
 1, 23.
 finibus tuis, Roma, datus. 4,
 10, 10.
 finibus his, abt. 2, 3, 45.
 finis eris Cymbria 1, 12, 40.
 finis nulla concessa dolori 1,
 16, 20.
 finit. letum non omnia finit 4,
 7, 1.
 finitimo tigno 4, 3, 59.
 finxit quatuor tibi Panthi pa-
 gina 4, 21, 1.
 firmas mania 3, 9, 50.
 firmant meam fidem duo busta
 4, 1, 98.
 fissa arundine 4, 7, 25.
 fistula dulcis 4, 6, 6.
 fit comes exulius Venus ipsa 3,
 16, 20.
 mero medicina eurarum 3,
 17, 4.
 fit. nec mora fit 4, 10, 16.
 finit convivio 2, 16, 5.
 fisa eubitum in toto Cymbria 3,
 3, 34.
 fisa arma 3, 9, 26.
 finit Amor spicula nostro pecto-
 re 2, 13, 2.
 Dives maus in ora dario-
 per 3, 15, 14.
 fixum tabellæ aurum, nominat.
 3, 15, 7.
 fixum mento unicum, arref. 4,
 2, 147.
 fixus intatus ocellis 2, 3, 19.
 fubella eandem pavonis 2, 24, 3,
 11.
 fubra Boten 2, 27, 15.
 flagitio tanto 2, 34, 12.
 flagrans amor Herculis Reben 1,
 13, 23.
 Tom. I.
 flagrans Salmonis Enipeo 3, 19,
 23.
 flagrantem tauros 3, 11, 9.
 flagret si juvenitus hac, mirer?
 2, 3, 33.
 flamma 3, 5, 29.
 incerto 2, 9, 33.
 flamma 3, 2, 21. 3, 19, 3.
 4, 1, 144. 4, 8, 43.
 maxima Lentidiv sum
 Varro 2, 36, 86.
 nova 4, 6, 29.
 secunda 3, 10, 20.
 flamma subacta, abt. 3, 8, 7.
 flamma, datus. 3, 13, 11.
 flammæ meæ, nominat. plur. 4,
 7, 38.
 flammam domibus obiectam 2,
 27, 9.
 flammantis famē 4, 4, 77.
 flammæ tuæ, Vestā 4, 4, 18.
 flare classica 3, 3, 42.
 flatus mendaces 4, 25, 27.
 flavus juba 4, 4, 20.
 flavis cadis 2, 9, 12.
 flavo lumine chrysolithos 2, 16,
 42.
 flebis 2, 13, 31.
 caltra & agmina septem
 longe tibi furda jacere
 1, 7, 18.
 sero 2, 5, 8.
 flebit dominæ 2, 17, 18.
 flebo ego diiteredes 3, 25, 7.
 flebo. non habo fidisse arcem
 Cy. 3, 9, 37.
 flebant quoniam sidera tarda ica-
 rij bores 4, 12, 24.
 fletere postem auro, & Indis
 conchis 2, 8, 34.
 obsequio carmi-
 nis 1, 8, 40.
 flehit exiguum iter acanthus
 Myos 3, 9, 14.
 flehitur affiduis cetera puella mi-
 nit 2, 19, 24.
 femus uterque, si nos divide-
 ret lex 2, 7, 2. & sep.
 fendi principium 1, 18, 6.
 fendo 1, 18, 15.
 fendum aliquid de te 3, 12, 13.
 fens Patus 3, 7, 55.
 fentes amiel 3, 9, 27.
 fentes me testes, vocativ. 4,
 21, 99.
 fenti 3, 20, 29.
 fentibus variis 4, 11, 77.
 fentis Aem puerum 3, 12, 31.
 fere 3, 6, 9. 3, 25, 26.
 diu 3, 13, 16.
 memia Amphionis lyra
 1, 9, 10.
 mutus 2, 3, 10.
 nil 3, 7, 46.
 premanti puellum 1, 12, 15.
 faret navita 2, 25, 8.
 fies, repetitum 2, 20, 1.
 fectibus amantis 2, 16, 48.
 mentis 3, 5, 15.
 suis 2, 4, 13.
 fectis obiectum esse capiti tu-
 multum 2, 27, 7.
 fectum 1, 15, 40. 3, 25, 7.
 4, 1, 121.
 fectus favior hoste 3, 16, 8.
 fectus nokros 2, 16, 31.
 fecerat Afcanio error Herculis
 1, 20, 16.
 Calypso deferens aquo-
 ribus 2, 15, 10.
 offa falsa Orestis toror
 Eiectro 2, 14, 6.
 fexit & ipsa deus deceptus 1,
 16, 54.
 Tarpē Jovi sua vulne-
 ra 4, 4, 30.
 Ulixes iacturam socium
 3, 7, 41.
 fexit equos Galice ad carmi-
 na Palphemē 3, 2, 6.
 faxes ferpensis orbis 4, 6, 35.
 faxe 3, 12, 16. 4, 3, 57.
 forem 1, 20, 40.
 flos ullus 4, 2, 45.
 flosit rois per colla 4, 6, 72.
 flos qua parva Araxes 4, 8, 35.
 flosibus purpureis 2, 16, 5.
 flosus, nominat. sing. 3, 7, 51.
 3, 7, 65.
 flosus, nominat. plur. 4, 6, 46.
 flosus marinos 2, 31, 49.
 fuent Tigris, & Euphrates sub
 sua jura 3, 4, 4.
 fuent velle 3, 17, 32.
 fuentes per colla comæ 2, 9,
 13.
 fuentis Afopi fonitu 3, 15, 27.
 fuit hic Amio Tiburna 2, 22,
 23.
 fuit hac una lympha puellis
 4, 9, 60.
 humor 3, 3, 2.
 lthmos aqua Propontiacē
 3, 12, 2.
 fluitantia cela theatro 3, 18,
 13.
 flumina, nominat. 2, 15, 13.
 2, 15, 14.
 fluis jugis 4, 19, 30.
 fluis 2, 15, 29.
 reditura ad caput fon-
 tis 3, 19, 6.
 vaga 2, 19, 30.
 flumina, arref. 2, 12, 7. 2,
 17, 3. 3, 1, 26.
 benevolentia 3, 17, 27.
 h
 flo.

- flumina concita 3, 2, 3.
 formosa 1, 19, 25.
 plena 1, 20, 43.
 vaga 3, 17, 51.
 flumina Cambyse & Cræsi, *no-*
 minat 2, 26, 23.
 flumina Nilii, *accuf.* 2, 28, 18.
 flumine exhausto 4, 9, 63.
 euxique 3, 9, 36.
 medeo 1, 9, 16.
 fuco 4, 9, 5.
 fulcepto 4, 9, 36.
 tali 3, 1, 15.
 tranquillo 1, 4, 19.
 flumine Permitti 3, 10, 16.
 flumini vago hospitio 1, 20,
 20.
 fluvire per orbem aquæ Deuca-
 lionis 2, 28, 55.
 fluvirit & pectore quodcumque
 rivi 4, 3, 60.
 focus parietis, *dativ.* 2, 1, 68.
 focus solciatis, *abl.* 2, 1, 54.
 magis 1, 1, 20.
 Parthis 4, 3, 26.
 verit 3, 13, 48.
 foco virginis, *dativ.* 2, 4, 49.
 foco argenti, *abl.* 4, 3, 68.
 extincto 2, 28, 36.
 medio 3, 6, 16.
 focos acrentes 1, 19, 14.
 Cefaris 3, 18, 12.
 everfos 2, 15, 29.
 meos 4, 6, 2.
 paritios per tria ora 4,
 9, 10.
 tuos, *Vetus* 4, 3, 64.
 vestros 4, 11, 42.
 veteres 4, 3, 58.
 vivos 4, 11, 54.
 Volcanos 4, 2, 4.
 focum 2, 6, 6.
 focus unus 4, 1, 70.
 fuda consopit 3, 21, 45.
 fudavit romas *Briseis* 1, 9, 19.
 fudera ponnada fuot 3, 20, 15.
 fudera, *accuf.* 3, 20, 25, 4,
 8, 71.
 incorrupta 4, 3, 69.
 fudere non certo 3, 20, 21.
 sero 4, 6, 79.
 fuderis deu taciti 4, 7, 21.
 fudo viro 3, 16, 14.
 fuduit, *fuertit*, *nomin.* 2, 9,
 35.
 fudus nudum, *accuf.* 4, 2, 58.
 feni flammatoxi 4, 4, 75.
 feno accenso 4, 1, 19.
 torto 4, 2, 25.
 fannos duplici 3, 1, 22.
 magno 1, 7, 26.
 futa terra 4, 9, 22.
 futa equa femina 4, 3, 18.
 folia, *nomin.* 2, 15, 51.
 rofa 2, 3, 12.
 tremetacta Noto 1, 9,
 34.
 folia 3a bedera, *accuf.* 4, 1,
 62.
 folia Arta, *accuf.* 1, 15, 32.
 foliis in Cecropis 3, 20, 6.
 foote 3, 3, 51.
 de puro 3, 1, 5.
 ad illo 4, 4, 14.
 fontem 4, 4, 15.
 bunc 4, 4, 7.
 fontes divini 1, 18, 27.
 fontes alios 4, 9, 39.
 Aferos 2, 10, 25.
 piandos 4, 9, 15.
 fontibus magnis, *dativ.* 3, 3, 5.
 fontibus extremis, *ablativ.* 1,
 20, 50.
 fontis egens 4, 9, 55.
 sepoliti 1, 20, 24.
 fontis caput 3, 15, 6.
 fore nec tibi perpetuo libera
 verba, dicebam 1, 9, 2.
 forest 1, 10, 20, 2, 29, 28.
 4, 3, 72, 4, 9, 11.
 si fecit antiquis grata
 puellit 2, 25, 25.
 fores, *accuf.* 2, 6, 2, 4, 9,
 32.
 domini 3, 7, 72.
 tardas 1, 10, 16.
 implacidas 4, 9, 14.
 præclutas 2, 5, 22.
 rimofas 2, 17, 16.
 templi 3, 17, 37.
 fores si imitata jura, & pugnas
 Laconum, *praef.* 3, 14,
 53.
 nunc lion, & to Troja,
 fermones xiguo 3, 1, 31.
 tu dura secunda Calare
 sub misgo 3, 1, 26.
 foret 3, 24, 2, 6, 45.
 Jada Roma folvere trines
 fuos 2, 15, 46.
 si qua aque formosa 3,
 8, 36.
 ut mihi terra non ullo
 pendere 1, 17, 24.
 fontibus tacitis, *dativ.* 1, 18, 24.
 fontibus doris, *abl.* 1, 16, 18.
 & claudis 1, 3, 36.
 foris, *adverb.* 2, 29, 14.
 forma 2, 28, 14, 2, 28, 37,
 2, 53, 33.
 bons 1, 18, 32.
 caerulea 2, 18, 32.
 candida 2, 25, 50, 3,
 21, 16.
 huc 1, 4, 17, 2, 3, 32.
 ida 2, 25, 3.
 levis 2, 5, 28.
 notissima 2, 25, 3.
 perennis 3, 10, 17.
 potens 2, 5, 28, 3, 20, 7.
 fatis amplis illis erat pa-
 dicina 1, 8, 46.
 secunda 2, 3, 32.
 tua 2, 20, 19.
 utraq; 2, 25, 44.
 forma bovis candida 2, 28, 58.
 forma tua, *abl.* 1, 19, 15.
 forma, *genit.* 3, 17, 17.
 sheen 4, 2, 61.
 bonum 2, 13, 9.
 tur 3, 2, 16, 3, 24,
 1, 3, 25, 18.
 forma artificem 1, 2, 8.
 forma, *dativ.* 3, 9, 15.
 tur 3, 25, 12.
 formam Antiope 1, 4, 5.
 formere capillos lapsos 1, 2, 2,
 23.
 formas, *accuf. plur.* 2, 28, 58.
 omnes 4, 2, 47.
 tut meos 4, 2, 1.
 formica Inda 3, 13, 5.
 formosa, *nomin.* *flag.* 2, 18, 29,
 2, 18, 30.
 aque nulla est 3, 8, 35.
 mortuus 2, 28, 2.
 Pero 1, 3, 55.
 formosa humus 1, 2, 9.
 formosa es 2, 35, 36.
 formosa quæ parat ire novo vi-
 ro 1, 15, 8.
 formosa Doride 2, 17, 25.
 Lycoride 2, 32, 91.
 formosa flumina, *accuf.* 2, 19,
 25.
 formosa ocula meis arma Sabi-
 na, *veret.* 4, 4, 30.
 formosa heroina, *nomin. plur.*
 1, 19, 13.
 formosa, *verosiv.* 2, 28, 13.
 formosam 1, 24, 18, 3, 24,
 40, 2, 34, 4.
 Briseida 2, 8, 35.
 formosarum tot millia 2, 28,
 49.
 formosa 1, 28, 20.
 formosa, *adverb.* 2, 3, 17.
 formosi temporis mis 2, 4, 7.
 formosior 2, 29, 25.
 vix est tibi officio quæ
 3, 23, 15.
 formosis, *dativ.* 2, 16, 26, 2,
 32, 26.
 pra se 2, 28, 10.
 undis 1, 20, 41.
 formosis unguibus, *ablativ.* 3,
 8, 6.
 formosus, *adverb.* 1, 2, 17.
 formoso 4, 4, 30.
 foe.

- formosus pedes 1, 18, 12.
 formosum *dicere* 1, 13, 35.
 Hyllan 1, 20, 32.
 formula legis 4, 8, 74.
 fore infans, *abl.* 4, 1, 134.
 iocento 4, 11, 22.
 medio 3, 9, 24, 4, 5, 32.
 toto 2, 14, 2.
 vestro, *Veji* 4, 10, 28.
 Foro Romano 4, 4, 12. *vide*
Commensurari.
 fortis 1, 9, 1.
 fortissimè 1, 9, 22, 2, 15, 34.
 8, 20, 6, 3, 23, 21.
 forte, *advrb.* 2, 5, 9, 1, 13, 28, 1, 89, 3, 2, 1, 73, 2, 3, 26, 4, 7, 71. *desinere*
omissive. *vide* ne, oili, 6.
 fortem Meclora 2, 8, 38.
 fores ad prolia turmas 2, 10, 3.
 rates 4, 34, 62.
 forti. *subditi* viri 4, 10, 35.
 fortia verba, *nominat.* 1, 14.
 fortia facta, *acuf.* 4, 9, 39.
 membra 4, 9, 38.
 signa Augusti 3, 12, 2.
 fortis, *nominat.* 1, 8, 6.
 fortis equi fonsus 3, 3, 40.
 fortiter 1, 1, 27.
 Fortuna *des* 1, 6, 23, 1, 25, 3, 3, 7, 37.
 fortuna 1, 28, 3.
 dives Mausolei sepulcri
 3, 2, 10.
 nulla placuit procellam
 2, 17, 7.
 parva 2, 34, 35.
 perennis 2, 28, 37.
 fortunam tuam 3, 9, 2.
 fortunata domus 3, 20, 9.
 fortunata *ar.* si qua 3, 2, 15.
 forum obliis Romæ palcus *foam*
Hierulit. *nominat.* 4, 9, 20.
 forum lacivum, *acuf.* 4, 8, 74.
 Forum Romanum, *acuf.* 4, 2, 6.
 fossam 4, 5, 11.
 foveat me altera lacertis 2, 22, 37.
 fovit Tiberium Amora suis in
 ulnis 2, 18, 9.
 fracta carina 4, 25, 24.
 janua mano irata 3, 25, 10.
 Pyrrhi gloria ad Romanum
 pedes 3, 11, 60.
 fracta carina, *abl.* 2, 26, 1.
 3, 7, 15.
 fracta scopula 4, 6, 58.
 fractas Tarquinii secures 3, 11, 47.
 fracto cado 4, 7, 34.
 fracto iugo 3, 11, 4.
 fractos Achivos 1, 8, 31.
 fractus amore 3, 21, 33.
 liquet Archeloi 2, 14, 34.
 utroque torn 2, 17, 4.
 fragiles manut 4, 7, 12.
 frange jura pudicitiam 4, 5, 28.
 frangere pocula in adverbium Pi-
 rithoum 2, 6, 18.
 stimulos nequitia 3, 19, 10.
 te nequeunt medii no-
 ctis 2, 33, 25.
 fragit vites in militie caussa
 4, 6, 31.
 frangitur & luno 2, 28, 54.
 femina io tacito viro
 1, 18, 2.
 Roma ipsa suis bonis
 3, 13, 60.
 frater ullus 2, 18, 39.
 domus 1, 18, 34.
 fraternæ hilitate arum 1, 27, 2.
 fraterni monstri 4, 4, 41.
 fraternis equis 3, 34, 32.
 fratrem 4, 11, 63.
 fratres *Æaci*, *nomin.* 4, 11, 28.
 duo 1, 20, 25.
 fratres Curios 3, 3, 7.
 deos 3, 14, 20.
 suos 1, 15, 15.
 fratres *Amores*, *vocat.* 2, 29, 29.
 fratri Jovi Neptunus par in a-
 more 2, 26, 46.
 fratri. cum Calio fratri 2, 26, 9.
 fratrum regna 4, 1, 10.
 fraudat noctis copia 3, 8, 39.
 fraude 3, 19, 24, 4, 7, 65.
 mea 2, 20, 3.
 fraudes Circe, *nomin.* 3, 22, 27.
 fraudes, *acuf.* 2, 9, 31, 3.
 6, 38.
 fraudes, *vocat.* 4, 6, 9.
 fregere fixa puppes 3, 7, 39.
 fregerit ira toros 2, 5, 22.
 fregit Paulus *Æmilii*, *Corne-
 lia* prosvus, domos *Achillis*
 4, 11, 40.
 frenit inani 2, 16, 37.
 frena 4, 8, 22.
 phidoris 3, 19, 3.
 frenis aptus equus 4, 10, 19.
 frequenti terra 3, 16, 25.
 freta parvia te vindice 4, 6, 46.
 freta, *acuf.* *plur.* 3, 4, 2.
 veltro 3, 7, 60.
 fretus ab urbe sua dux Velus
 4, 10, 32.
 fretus queis ego amo 1, 8, 42.
 frigida aqua 2, 22, 12.
 aora 1, 16, 24.
 Cyricus 3, 23, 5.
 rupes 1, 18, 27.
 frigida caltra 4, 10, 18.
 lecti reges 4, 7, 6.
 saxa 1, 20, 19, 4, 7, 66.
 frigidus Auster 2, 26, 36.
 frigore 4, 3, 48.
 frigus 2, 24, 12.
 fronde compositus 1, 20, 22.
 frondet 3, 19, 16.
 frondibus longis 4, 9, 29.
 querens 2, 33, 11.
 suis 3, 13, 31.
 fronte de nostra 1, 3, 21.
 ingrata 1, 10, 23.
 ornata 2, 18, 36.
 tota 2, 22, 12.
 frontem 2, 1, 7, 3, 12, 15.
 4, 1, 23.
 frontis meæ 2, 2, 46.
 frontibus in puris 2, 22, 9.
 fruar o solus amore meo 2, 1, 48.
 fruste effectus bono 1, 10, 28.
 isti viro 1, 9, 24.
 frustum amoris 3, 20, 30.
 frustum hunc vitæ 3, 15, 49.
 frustum anni 4, 22, 11.
 fruge lactentis 4, 1, 14.
 frus amore 1, 1, 48.
 frustra 1, 7, 19, 2, 12, 5, 2, 13, 37, 2, 14, 21, 2, 22, 3, 3, 1, 2, 1, 12, 17.
 frustra. non frustra 2, 12, 5.
 furo cæruleo 2, 16, 31.
 fueram 1, 12, 11, 1, 16, 1.
 fuerant. *subditi* nota 2, 13, 18. *Or.*
 fueras, *pro* erat 2, 19, 7.
 fueras 2, 25, 3.
 fueras nec tanta turba Thaidos
 2, 6, 3. *Or.*
 fuerat, *pro* erat 3, 13, 38.
 fuerat, *pro* fuit 3, 8, 1.
 fuerit que tibi spolia? 3, 7, 14.
 verba mala de me 2, 9, 22. *Or.*
 fuerint si cula poella 4, 8, 13.
 fuerit. nec toris nonno laffa
 vocare notum 2, 13, 26.
 fuerit 1, 4, 9. *Or.*
 fuerunt exsequio vincola capili
 4, 5, 69.
 fuerunt, altera *brevis*, *ibid.*
 fuga nulla est 2, 30, 1.
 fuga altera, *abl.* 1, 20, 28.
 tuta 4, 9, 54.
 fugabimur te nos e nostra urbe
 2, 33, 19.
 h a fu-

- fuge aStuta Parthorum 1, genis.
3, 9, 34.
nocturne 3, 3, 48.
Siculis 2, 1, 18.
fugae turpi 4, 2, 54.
fugae cymba 4, 6, 43.
fugacis equi 3, 4, 17.
fugam 2, 16, 40.
fugantes Hannibalem Lares 3, 3, 11.
fugari quoscunque possit *Amer*
3, 21, 5.
furavit quid Equitias, disce 4, 3, 1.
fugas, *accus.* 2, 8, 37.
fugata Nylcis choris India ar-
ma, *Gr.* 3, 17, 22.
fugata Phoebe 3, 22, 30.
fuga blanditias 1, 9, 30.
fugera Phryges Thetis tela 2, 22, 30.
fugiam, non fugiam mortem
fabria 3, 9, 32.
fugias liat aliquis ad Tanaim
2, 30, 2.
fugiendi equi fuit famita vulgi
2, 32, 1.
fugiendo nullos labores 2, 19.
fugiens Athamane ad litora por-
tus 4, 6, 15.
fugiat tibi verba querenti 1, 5, 19.
fugis lumen nostra, non urbem
2, 32, 18.
fugis, quo fugia? 2, 30, 2.
fugide puellam potui 2, 17, 2.
thalium puella 3, 12, 31.
fugidi tamen in flumina Nili
3, 11, 51.
fugit non tamen illa fousmaos
avara 2, 8, 38.
quantum amor? 1, 12, 12.
fui inter utramque 4, 8, 36.
puella manibus duris 4, 9, 30.
quod est ille 2, 9, 1.
fuimus inclue 2, 12, 9.
fuisti domi 2, 21, 8.
quod ipse erat in portas
tuas 3, 9, 60. *Gr.*
fuisti quid mentis 1, 15, 35.
fuisti 2, 14, 15. *Gr.*
fuisti nunc sapiens, Pati, &
Menelaus 2, 3, 17.
fuisti regna & vos Vepi 4, 10, 37.
fuit aera fordida buxo vulgari
3, 21, 8.
collis & herba hoc quod-
cumque vides 4, 1, 2.
da te rumor non bonus 2,
34, 24.
- foit decori si cui fama 4, 11,
39.
fatum huic misero dura
puella 2, 1, 78.
gratia nulla Nilo cum Ti-
beti 2, 33, 20.
his cinis docta puella 2,
21, 6.
mos 2, 32, 50.
latari vallis adora 4, 7, 8.
proxima post arcus hulla
Cesaris 4, 6, 36.
quum Cythia in tunica
2, 29, 36.
Troja 12, 8, 10. *Gr. Gr.*
Gr.
fuit, pro erat 3, 3, 38.
pro fuisset 3, 13, 65.
fuit. oae fuit opprobrio cafa
4, 8, 6.
fuit, non fuit acerviis tantis
Corneis damnum 4, 11, 43.
fuit, quanta riza fuit? 2, 15, 4.
fuit, *reperit* 2, 33, 4.
fulcra pedibus pruinis 1, 8, 7.
fulcite genus fera 4, 11, 69.
fulera iustitia plutei 4, 8, 68.
fulcro meo, *dativ.* 4, 7, 3.
fulcro aburno, *abl.* 2, 13, 21.
fulget & purpura Panis odria,
quo mihi? 4, 3, 51.
fulgebat oae parma pyropo 4,
10, 21.
fulgentem illam togis Cois 2,
1, 5.
fulmina missa, *nomin.* 2, 34,
54.
fulmina, *accusat.* 2, 16, 50.
2, 22, 39.
fulmina illa oculis 4, 8, 55.
fulmine Jemao 3, 17, 21.
fulmineis ira 2, 16, 32.
fulta columinis Tenuaria non est
mihi domus 3, 2, 9.
est domus utraque titulis
fois 4, 11, 32.
fulva zona 2, 2, 5.
fumida Bajram aqua flagra 3,
18, 2.
fumo primo 4, 4, 37.
fundum totus, *genet.* 4, 3, 65.
fundantur vino 4, 6, 73.
fundana metum crater 3, 17, 2,
38.
fundere gale 4, 10, 42.
lacrimas 2, 8, 2.
fundere, pro conflare na in sta-
num 4, 2, 63.
fundis, *Remus.* 4, Acrona in e-
verium equum 4, 10, 8.
fune 4, 11, 51.
denuncio 4, 7, 17.
detritio 3, 7, 20.
- fune dura 3, 7, 28.
funem 4, 3, 30.
funera, *nominat.* 3, 11, 37, 3,
17, 10, 4, 11, 3.
certa 3, 16, 21.
nostra 2, 1, 56.
Perulina patris sepulchrum
1, 22, 4.
funera Archemori Trifida, *accus.*
2, 34, 38.
Penthes gratia in tripli-
ariis areis 3, 17, 54.
Quintilium 2, 16, 90.
Tantalidos 2, 37, 14.
Trojana 2, 6, 16.
funera duo matris avare, *nom.*
2, 1, 97.
funera meo 2, 17, 21.
nostra 4, 7, 17.
funeris extintis 2, 13, 34.
auxant 2, 11, 4.
mei 2, 13, 18.
plebei extingui 2, 13,
34.
funeris horam incertum 2, 27, 2.
laa 3, 13, 15.
lignis 3, 15, 46.
funesta volucris 2, 20, 5.
funesta tuba, *abl.* 3, 7, 12.
funesta vito 3, 6, 30.
funestum omnia 2, 18, 38.
fungera maternis vicibus, *patet*
4, 11, 75.
fimbis 1, 14, 4.
fuois 1, 8, 11.
funos, *nominat.* 1, 19, 3.
funus meum, *accus.* 1, 17, 8.
fubito 2, 4, 15.
furabor speciem Iacchi 4, 2, 31.
Plumbi 4, 2, 32.
forem 4, 9, 13.
furim Alemannia 3, 5, 47.
furiunda, *nomin.* *Aug.* 3, 8, 2.
decans Cynthia, *pro*
decanter 4, 8, 52.
furiis novis 4, 4, 68.
furis toras 4, 9, 14.
furis angua caput Tiphones 3,
1, 40.
furit, nec furit Italia uoda por-
tentia novis 1, 22, 18.
fuzor 1, 18, 15.
Cassandra utilis patrum,
ar parant 3, 13, 65.
demena 1, 13, 20.
hic 1, 1, 7.
ille 3, 13, 65.
furores meos 1, 5, 3.
furores mali para extrema 1, 4,
11.
furis, *nominat.* 4, 7, 15.
furta dulcis, *accus.* 2, 30, 28.
mea 2, 8, 34.
fur.

furta pristina 2, 1, 4.
 pudica tori 2, 23, 22.
 tua 2, 2, 4.
 furtim 2, 9, 42.
 furvica capilli vincula, *nomin.*
 4, 5, 49.
 furvica aurea, *accus.* 3, 13, 33.
 oscula 2, 13, 34.
 poma 2, 3, 34.
 furtiva proci 1, 16, 20.
 furto 4, 9, 8.
 furtum amoris 2, 38, 17.
 fufa, *nomin.* *fung.* fufa brachia
 tam fudo viro 2, 16, 24.
 fufa jugis humina, *nomin.* 2,
 19, 10.

fufca regna 4, 6, 78.
 fufca quis deus 4, 11, 3.
 fufcina 2, 7, 62.
 fufcis alumina 2, 33, 25.
 fufco candora 2, 15, 42.
 fufis comis 2, 13, 18. *Struab*
 pofitis.

futura comes pactis ipfa Tarpe-
 ja 4, 4, 82.
 eff mibi mora ifta inho-
 nufia 2, 8, 27.
 mea eff lila 1, 6, 26.
 nupta Pero 2, 3, 54.
 quom fit curva anus 2,
 18, 50.

futura cara offa, *nomin.* 2,
 19, 18.
 futura Baetra finem imperii,
accus. 3, 1, 16.
 futurus victor 3, 14, 12.

G

Gabii, qui ounce nelli, ma-
 xima turba 4, 1, 34. *Latii*
vetere oppidum via Praene-
fina.

Galatea 3, 2, 5.
 non aliena via tua,
 18, 18.

Nereidum una, quem Cyclops
Polyphemos depulit. Vide
Quidam 13. Metamorph. &
Lucianum in Dialogis marino-
rum deorum.

galea lupina 4, 10, 50.
 galea, *abl.* 3, 12, 8. 4, 3, 44.
 galeritus Lucmo 4, 1, 29.

Galei umbrosi, *genit.* 2, 32,
 67. *Galeatus Calabris flavus,*
prope Tarentum.

Galla Aelia 3, 18, 38. *matro-*
na Romana, Pafumi militis
conux.

pudica 3, 10, 22.
 Galla cafta, *abl.* 3, 12, 15.
 tua 2, 12, 4.

Gallam 3, 18, 19.

ploraotem 3, 12, 1.

Galle 1, 5, 31. 1, 10, 5. 1,
 13, 2. 1, 13, 4. 1, 13, 16.
 1, 20, 1. 1, 50, 14. 1, 20,
 31. *Gallus Properitii folat.*

Gallien ora 2, 13, 34.

Gallieus miles 2, 13, 48. *vide*
Commarcor.

Gallus dejectos vertice Parnafi
 2, 31, 13.

Gallum per medios ereptum Ca-
 faris enfes 1, 21, 7.

Gallus 4, 1, 95. *frater Luper-*
ci militis, & ipfa miles.

Gallus formola Lycoride 2, 34,
 31.

mortuus 2, 34, 32.

Cornelius Gallus, Peropolia-
fis, Elegiarum fcripser ca-
berimus. Ejus nomina Virgi-
lius decimum Elegiam inferi-
pfit. Lycoridem pafillum pul-
cherrimum adamavit, cum-
que carminibus ornavit, qua-
 penitus intercidit. Quom au-
tem Aegyptio praefitus in fu-
spicionem conjurationis veni-
fit, ipfe fe occidit. Galli
plures eodem tempore fure,
quorum gefia facite miften-
tur, & confunduntur.

garrula, *nomin.* *fung.* 2, 23,
 17.

fi qua 4, 7, 42.

garrula hora 3, 23, 18.

gaude, *Craffo* 4, 6, 83.

quod Cra. 3, 8, 35.

gaudeat illa interitui tuo 2, 8,
 18.

in puero, fi quis ami-

cus erit 2, 4, 18.

ot puella 3, 1, 40.

gaudebam lajos formare capul-

los 1, 3, 23.

gaudebat Gratia veris natis 2,
 9, 17.

Vefia coronatis affellis

4, 1, 31.

gaudent victimas 3, 13, 21.

gaudentia brachia 3, 14, 9.

gaudera poffint te fervato pa-

reotus 1, 21, 5.

quod me jubebas 2, 24,
 17.

gaudet. quidnam gaudet, Ne-

ptunc, fructa carina? 3, 7,
 15.

gaudet ille me tabefcere? 3, 6, 23.

in exuvias Cynthia 4, 8,
 63.

ecce nihil Amor afperfus

lacrimis 2, 12, 16.

gaudet puella ira fuperba ha-

dati comis 2, 1, 8.

quis divitiis adverfo a-

more? 2, 14, 15.

gaudia, *nomin.* 2, 13, 18.

majora 2, 18, 15.

maia 1, 14, 13.

gaudie fenis, *pro de faoe* 2,
 18, 15.

gaudia, *accus.* 1, 4, 14. 1,
 13, 3. 2, 8, 30.

claufa 2, 15, 30.

falfa 1, 2, 19.

prima 1, 13, 14.

quanta 2, 14, 9.

gavisu eff Cynthia legem certe

fabulatam 2, 7, 1.

gavifus Atridis Dardanio trium-

pho 2, 14, 1.

gelida Illyria, *abl.* 2, 8, 2.

gelidis labellis, *abl.* 2, 13, 23.

gelia 4, 3, 39.

Eco frigida aura 1, 16, 24.

fpargo 3, 15, 26.

gemat in terris, qui protulit

jurgio 2, 6, 31.

gemmae in lauro Perilli 2, 25,
 12.

gemina fedes 4, 7, 55.

neminum faces 2, 3, 14.

geminas actos 2, 22, 25.

turres 3, 16, 31.

geminasse felam curulem 4, 11,
 65.

geminus 2, 22, 42.

arcus 4, 6, 25.

arcus 4, 1, 80.

gemito Caritatis 4, 12, 38.

noftro 1, 21, 3.

gemma 2, 14, 12.

Indica 3, 22, 10.

oulla 3, 6, 12.

gemmoe divite 3, 5, 4.

gemmas 2, 16, 17.

gemmas omnia 3, 18, 20.

gemmiferi maris 3, 4, 2.

gemmis nullis 2, 8, 27.

gemmii noctana flans in signo

4, 3, 59.

genae tuae, Polypheme 3, 12,
 26.

genas etafas 4, 8, 16.

fciffas 2, 18, 6.

genas corticum immeritas 4, 5,
 16.

genari hule, *nempe amantium*

2, 16, 18.

ganerofos vefia honores 4, 12,
 21.

genis fecis 4, 11, 80.

genitosa Nereo cenium puellae

3, 7, 67.

Gecium merum 4, 8, 69. *Ge-*
mar,

- nius*, deus qui cum unaquoque hominum orbi credebatur, apud vitam gubernare. Neque saltem humanibus, sed etiam arboribus & iocis Genies fuerat praefectus potestate.
- gente dicta 3, 32, 40.
gentes devicta 3, 7, 6.
gentes extremas 1, 1, 39.
miseras 3, 3, 45.
gentis antiquae 3, 1, 39.
geni insitio 3, 9, 6, 3, 15, 34.
geniuit me Umbria 1, 32, 30.
genus = nomina. 3, 38, 1.
insidium nuptiarum 3, 13, 33.
Lapithae heronim, Iphomacha 3, 3, 9.
Orithyia 1, 30, 31.
genus, accus. 4, 10, 41. 4, 31, 68.
genus unda 1, 33, 1.
terram facta 3, 30, 32.
gere morem fato 3, 38, 31.
gerentem cunctum Atlantia 3, 32, 7.
gereret ut auratos laetatos, Eriophyla 3, 13, 37.
Gerionem stabula 3, 32, 9. Gerionem scitiorum qui Gedibus insula Hispania regnavit; ab Hercule occisus. Nec & ens horum mira palebritudine obegit.
- gerit amor bella meo sanguine 3, 13, 16.
Paris maxima bella in gremio Helanae 3, 8, 32.
- gesta 4, 10, 42.
gesta omnia per maternas manus 3, 18, 14.
gestu molli 3, 38, 5.
Getae hiberni 4, 1, 9. populi Thraciae ac Sarmatiae ad pontum Euxinum.
- Getae affusos 4, 3, 44. numerus multitudinis pro singulari. Nec nomine interdum ferunt appellare qui Commodum scribunt; a satirico, ut videtur.
- Gigantea litoreis ora, abli. 1, 20, 9. vide Commemorative.
- gigantum formosa 3, 3, 39.
glacium 4, 3, 48.
Glaucidos castrum 4, 3, 55. abli. traucidus.
- Glaucius 3, 36, 13. ex Anchidote Buxio urbe, unde fuit & piscandi peritus. Eo capere quondam piscem in litore recessus, nunc ex ista berba quendam gustata in mare dense profusa, ac deinceps alii quoque. Ipse vero miracula prodigum, idem reperitur est quod novum fecisset, naturam immortalem indolis deorum; ne mariorum concellae adscriptus est. vide Ovidium 14. Metamorph.
- gloria 3, 3, 29. 4, 30, 3.
repositus 3, 7, 17. 3, 7, 18.
gloria Lyopio est animosa asingere signa 3, 7, 9.
quibus nata in celeres pedes 3, 9, 18.
gloria ascensis Baetris 4, 3, 63.
Casatis 3, 16, 41.
de te 3, 31, 9.
illa norit meam canitum 1, 8, 46.
iusta & vita & morti mea Menaces 3, 1, 74.
lata ad Horythenidas 3, 7, 18.
magna 3, 12, 32.
mca 3, 7, 17.
Pyrrhi fracta 3, 11, 60.
sibi Dirce, Antiope 3, 15, 39.
tua 3, 12, 32.
ulla Parthi spoliati 3, 12, 31.
- gnati, gentio. 4, 1, 43.
gnatos 3, 7, 13.
- Gnosia languida 1, 3, 3. Gnosia oppidum Cretae praecipuum, unde Ariadna.
- Guodia phacera 3, 12, 10. Gnosia enim sagittarum celebris.
- Gorgone posita 4, 9, 58. id est agilis Palladis, in qua caput Medusa anguiferum affixum suspensum erat. Medusa etenim Phocis filia, una ex Gorgonibus fuit, qua quum placuisset Neptuno, in templo Palladis viam dei passa est. Pallas ob templi violati contumeliam irata, Medusa occidit in saevissimum angustis mutavit, ipsaque viam piscum indicit, ut cuiusque in eam oculis dirigeret, praestans lapideserent. At Persus armis deorum instructus, manfrem obrucavit; ex cuius capitis erant Pegasi aquae salus omnis cunctis.
- Gorgoneo lacu 3, 1, 33. Niphetos fons, cum fons subio exlissit in rucibus Parcafi montis, Pegasi equi pedererunt.
- Gorgonis anguiferum comis 3, 3, 28.
vultu 3, 25, 13.
graciles Mulas 3, 13, 3.
gradibus impressis, dativo. 1, 16, 42.
gradibus, abli. 4, 1, 9.
gradu expensio 3, 4, 6.
primo 1, 13, 2.
gradum 4, 10, 36.
Gracia 3, 9, 17.
naufraga 3, 7, 40.
presta exuvilis fuis 4, 1, 116.
tota 3, 6, 2.
Europa regio, litterarum gloria celebrissima. Continuis Macedoniae, Thessaliae, Phociae, Locridae, Baeotiae, Atticae, Mageridae, Isthmum Corinthiacum, & Peloponnesum. In Peloponneso fuerunt Achaiae, Elis, Messenia, Laconia, Argolis, Arcadia. Julia etiam plurima ad eam pertinere solent & Aegae.
- Colonia Graecorum fluore in Asia minore, ex Sicilia & Massilia quoque, Pisis, & aliis.
- Graja salvia meri Methymnaei 4, 8, 38.
Graja arma, accus. 3, 8, 39.
Graja 3, 31, 61.
Graji scriptores, vocat. 3, 34, 65.
Graji, dativo. 3, 32, 37.
Grajo strato, abli. 3, 9, 45.
Grajos choros 3, 1, 4.
Grajum exempla, accus. 3, 6, 16.
graminea cocta manu Perimedee, nomin. 2, 4, 8.
graminea scela, accusat. 4, 3, 26.
gramine Circus 3, 1, 53.
de Arabum 2, 19, 17.
grandavi bores 3, 25, 6.
granda vela 3, 9, 4.
grata domus Nymphis 1, 30, 34.
humus 4, 11, 100.
Jovi ruina Capenci 2, 34, 40.
mibi vos caelo 4, 3, 53.
parum Phyllis sobria 4, 8, 30.
puella 4, 3, 72.
sapina Cetantius Isthmacha 3, 3, 10.
grata urbe 4, 3, 40.
grata magis quibus arma 3, 5, 48.
facia antiquae puellae 3, 23, 35.

grata in triplices greges funera
Pembert, *arraf.* 3, 17, 24.
gratia magna animi tui 2, 20,
26.

nulla 2, 33, 20.
unica 1, 2, 29.
gratior nulla *heros* mihi fue-
rit tui formæ 1, 19, 16.

nona tribus 1, 13, 30.
gratitudo tu eris nostræ vitæ
1, 6, 34.

gratus eram 1, 18, 7.
gravanda non est ingenii tui
cymba 3, 3, 28.

grave manus 3, 7, 70.
grave exemplum, *nomina* 4, 1,
109.

grave carmen, *arraf.* 1, 9, 9.
Saturni sidus in omne ca-
put 4, 1, 84.

servitium 1, 5, 19.
grave hoc etiam erat *Gr.* 4, 7,
33.

grevenitur. ne *Danides* graven-
tur tenera anilla affidus aqai
2, 1, 68.

graves preces, *nomina* 1, 6, 6.
graves humores comas 2, 26, 4.

in sua fata manet Anto-
ni 3, 9, 56.
oculos 2, 29, 16.

gravi azatro, *daris* 2, 34, 47.
gravi amore 3, 8, 10, 3, 21, 2.

gratibus pennis 3, 10, 28.
querelis 1, 16, 13.

gravior 2, 10, 9.
caviore peris 4, 7, 47.
gravis esse cogor auribus meis
7, 10, 14.

gravis lecto *alienus* 2, 24, 20.
gravis mix 3, 5, 23, 3, 55,
22.

Amor 2, 30, 8.
castra 2, 9, 36.
hæsa 4, 3, 24.

luctus 2, 18, 16.
mihi sit uterque vinis 2,
20, 16.

poma 3, 14, 24.
gravitate mea 2, 20, 14.
gravior 1, 3, 43.

gravius, *adverb.* 1, 4, 25, 2,
20, 1.

greges triplices 3, 17, 24.
gregibus custodum 3, 2, 13.

gregibus repetis 4, 9, 47.
premia 2, 13, 12, 3, 9, 36.

gela locia, *ad.* 4, 10, 44.
gurgite 2, 26, 11, 3, 7, 25.
invito 1, 17, 14.

fecit 2, 15, 14.
petis iusta 4, 7, 144.
gestura columb lecta 4, 5, 64.

Gyguo lacu 3, 12, 18. *a Gy-
ge rege Lyderum.*
gymnasi virginæ bona 3, 14, 2.
gyros præcipit 3, 9, 21.
gyrum 3, 4, 11.

H

Habe semper morfus circa tua
colla 4, 5, 39.

habenda verax *non fide Caffen-
da* 3, 13, 62.

habenis mihi 3, 1, 13.
habent septimen leti *azores To-
derum*, *quæ Gr.* 3, 13, 19.

pondus pis somnia 4,
7, 68.

habenti mala Antiope 3, 15,
19.

habere 3, 6, 22.
adversos deos 1, 2, 8.

caput in rosa 3, 5, 22.
cognomen 3, 11, 64.

cornua 2, 13, 9.
fidem 3, 13, 4.

pro fidelem esse 3,
6, 6.

frigis manibus duræ pi-
la 1, 24, 18.

manas infectas sanguine
2, 17, 2.

metum 3, 12, 6.
modum 2, 15, 30.

capite mentis 3,
19, 4.

nomen 2, 4, 8, 3, 16,
30.

notam in amore *alienus*
2, 18, 8.

pondus. *diffam de verbis*
3, 7, 44.

vires in *aliquem*, vel in
aliquo 4, 7, 14.

habere define meat laudes 4,
7, 78.

me quales noctes jubes
1, 13, 40.

haberet de mare comæ tuam,
timui 2, 26, 7.

hebescequid muneris? 2, 13, 8.
o vigil, præmia fortis
injuste 4, 4, 94.

habet ignis has omnes 2, 28, 56.
ille maritus has laudes
2, 21, 20.

lumen criminis facti 2,
22, 2.

sili patrium Romanus a-
lumnus 4, 1, 37.

nullus amor quod queris
2, 28, 14.

pondus diu nulla femina
1, 15, 22.

habet quod invidiam 2, 25, 34.
si quos amores arbor 2,
18, 19.

unde nomine vicus Tu-
scus 4, 2, 50.

facta Luperus 4,
1, 26.

uxorem ille amator 2,
21, 4.

habet bene 4, 11, 97.

habet. in me manifestas non
habet ille maon 3, 16, 10.

habet. non habet unda deos 3,
7, 18.

habet. non non habet utiores
deos 3, 10, 22.

habetur quidam amor 2, 4, 14.
habitare cata framma 2, 16, 10.

Ekquilis 3, 23, 24.
nemus Africum 2,
13, 4.

ficcis medullis 2, 12,
17.

tenebris 3, 15, 17.

habitura dotum *police* et rognar-
denti 4, 7, 42.

montem Dirce mules
in locis 3, 15, 40.

habui num minus immitte Pag-
eas Cornelia? 4, 1, 13.

habuisse me necum meum, do-
cet livor 3, 8, 22.

miras manus 2, 12, 2.

habuisse. non habuisse fidem 2,
24, 42.

habuisse. non habuisse sanctos
deos 2, 28, 6.

habuit curia pellices patres 4,
2, 12.

puella caput mecum po-
situm 2, 14, 22.

secum Cynthia eisdem ca-
pillis, eisdem oculis,
quibus est riata 4, 7, 7.

hac 1, 12, 19, 1, 15, 2, 16,
2, 12.

hac ipsa cuspide, qua cuspide
Gr. 2, 1, 64.

hac in parte 2, 12, 18.

hac. *subaudi* parte 4, 2, 7.

hac Amor, has Liber juberent
1, 3, 14.

hac nocte. *præteritis felices* 4,
8, 2.

hactenus historia, nunc *Gr.* 4,
1, 119.

Hadriaci aquoris 3, 21, 17.

Hadriæ mare 1, 4, 1. *quod nunc*
Golfo di Venezia. *Sicæ est*
Mediterreæ maris inter Ita-
liam & Dalmatiam. Nomen
autem accepit ab Hadria, ur-
be quondam clara.

hæ

- hæ pactæ sunt mihi noctes ? 4, 31.
 hæc, *nominat. sing. repetitum* 3, 3, 35. 3, 32, 35.
 hæc Arx, quæ Græ. 4, 9, 49.
 atque illa via 2, 35, 46.
 dos erat apta officiis tuis 4, 4, 94.
 aadem 2, 28, 22.
 facies humana 2, 2, 3.
 in amore rota est 2, 8, 8.
 laetitia teritur quarta castris tuis 4, 3, 78.
 me turba iuvat 4, 3, 5.
 mea Mula 2, 12, 21.
 mihi promissa merces ? 2, 6, 19.
 sit audacia lepores exepere 2, 19, 23.
 postura docili dei 4, 3, 38.
 quæ 4, 3, 40.
 quæque lingua 4, 4, 58.
 semita vulgi 1, 21, 2.
 tibi, Tulle, parant, Græ. 2, 22, 39.
 tua virtus 3, 12, 30.
 victima tibi corruet, Juppiter 4, 10, 15.
 ultima meta spatii meis 4, 2, 58. Græ.
 hæc. *subaudi Andromede* 4, 7, 45.
 hæc, *nomen. plur. ter repetitum* 4, 14, 84.
 hæc aurea templa 4, 1, 5.
 certe deserta loca. *subaudi* sunt 1, 18, 1.
 mihi eruat spolia, reges, curtus 2, 14, 24.
 tua castra. *subaudi sunt.* 4, 1, 135.
 tua sunt ossa, Propertii 3, 24, 36.
 vota 2, 9, 25. Græ.
 hæc, *accus. plur. repetitum* 3, 0, 45. 3, 11, 45.
 hæc ille. *subaudi ait*, inquit 1, 16, 45.
 hæc merui sperare ? 2, 5, 3.
 hæc quoque, *repetitum* 2, 34, 05. 2, 34, 89.
 hæc tibi, hæc tibi. *anagapæ* 4, 3, 25.
 hæc. *subaudi verba, vii mandata* 2, 7, 95. Græ.
 hæcine arena teget meum funus ? 1, 17, 8.
 hæcne marita fides ? 4, 3, 12.
 hædus 2, 19, 24.
 missus hæc uberibus 2, 34, 70.
 hædus purus erit 2, 26, 56.
sedur plevisale.
 Hamon Bacotus 2, 8, 21. Creon
is regis Thebarum filius, cui Antigona filiam Oedipolis effudit superbia. Quam vero ex insensibilis fuisse iussu Creontis. Quod fratres contra edictum suppliciter, Hamon ad ejus tumulum sibi necem conscivit. Vide Saphostem in Antigona.
 Harmonia culpada 2, 1, 63. Achilles. *Quod Thessalia Harmonia atiam dicta fuerit : Thessalus autem Achilles.*
 Harmonia equis 2, 8, 38.
 Hemonio equo, *dativ.* 2, 10, 2.
 Hemonio viro, *dativ.* 3, 1, 26.
 nempe Achilli, qui cum Xantho flumine pugnavit.
 Hemonio Eniope, *abl.* 2, 13, 21.
 hospitio 1, 15, 30. *Japetus Thessala hospiti.*
 hæredem fixus intentus oculis 1, 3, 19.
 hærentes bene rates ad faxa 4, 1, 110.
 nos 2, 15, 25.
 hævere scopulis 2, 30, 27.
 hæserit. antea quam taurus hæserit cornua in laqueis 2, 34, 48.
 hæsiit 2, 3, 2.
 hæsit puer (Amor) non adeo laeviter molis oculis, ut Græ. 1, 19, 5.
 Haoadryadas faciles 2, 34, 76.
 Nymphas nemorum Græ. querentem, quos arborum Genios aeneis credideram. *Vide Augusti Eidyllium de ætatis animalium.*
 Hamadryadum sanorum turba 2, 32, 37.
 Hamadryadum. *Genus dativus* 1, 30, 12.
 hamatis sagittis 2, 12, 9.
 hæne animam 1, 4, 26.
 hæc scilicet implorat navia Leucothea. *subaudi* factam 2, 28, 20.
 mundi domum 3, 5, 24.
 vitam 2, 9, 39. Græ. Græ.
 Hannibalem 2, 3, 11. Hannibal, Hamilcaris filius, vocifuit Carthaginensium dux, cladihus Romanorum illustris.
 Hannibalis spolia 3, 12, 59.
 harum nulla. *subaudi* puellarum 2, 34, 51.
 hæc 2, 12, 27. Græ. Græ.
 hæc Castaris 4, 6, 64.
 gravis 4, 3, 24.
 Romula 4, 4, 26.
 tua pura 4, 3, 68.
 hæud 2, 18, 20. 2, 21, 22. 3, 5, 13. 3, 5, 46. 4, 1, 75. *alii aut.*
 hæud multo minus æd quom Græ. 3, 15, 7.
 hæud ulla carina 3, 7, 35.
 hæurita flumina demissis palmis 1, 30, 47.
 Heben caulestem 2, 13, 23. Hebe, a Latinis Jovem, vel Jovem appellata, concupis fuit a Junone, ut quidem famularum pater, non ex virilitate fœmine, sed ex lasciviarum ægritudine. Quam autem, ad pulchritudinem, ad cythrum superis ministrant, accidis ut repente lapsa nectis offendere, multibique convivis amibus palam ostenderet. Juppiter iterum edignatus, Gænymedem in ejus locum suffecit : ex vero Hercules in deorum curiam coacta, nec dæta est.
 Hecstor berharus 3, 8, 37.
 ferus 2, 12, 31. 2, 22, 34.
 Helenus ex Menelaus filius, Andromeda maritus, Trojærum fortissimus. Qui cum avia deum partem obsequii acerrime defendisset, ab Achilles tandem, cum quo congressus fuerat singulari certamine, in acie Patrocli ultionem interemptus est. Ejus cadaver, ex circum Troja munia rapatum a victore, Priamus ingratibus donis ex hostili manu redemit, sepeliveratque magnam compendit.
 Hecloia 3, 1, 18.
 sortem illum 2, 8, 38.
 Hecloia luce 2, 8, 32.
 Hecloia avis 4, 6, 38.
 hedera tua, Bacche, *abl.* 4, 1, 42.
 hedera, *plur.* 1, 2, 20. 2, 5, 26.
 hedera 4, 7, 79.
 hedera 3, 35.
 hedera autro lucus 4, 4, 3.
 hei mihi 2, 3, 38.
 quod Græ. 4, 1, 58.
 Heleus, *abl.* 2, 1, 59.
 ipsa 2, 34, 98.
 De hac vide Indicum nostrum Castellum.
 Heleus, *genit.* 3, 8, 34.
 Heleus 2, 3, 32.
 Heleus, *nomen. Græ.* 3, 14, 19.
 Heleus sine armis 3, 1, 29.
 Hele.

- Melampus Priami ex Neceba filius, vaticinia illustris, qui ab interitu fratris Hecleis Andromedem duxit uxorem, & Nestora parvum Trajano condidit. Vide Virgilium 3. Æneid.*
- Meliconis* 3, 10, 1, 3, 5, 19.
Meliconis 3, 3, 5. *Meliconis* *Bacchis mont, dicatur Musis.*
- Mellen agitata* *Illicibus* 3, 16, 5. *Melle*, *adamas* *Thebæum regis, & Nephelæ filia.*
- Hæ infidat* *nocturna Iouis angustia, cum Phœbe fratre arctum anxi velletis ascendit: a quo per Ægeum uicta, quon pervenisset ad angustias furi quod est ante Propædium, imprudens lapsa est in mare, cui postea de puella naufragio nomen imposuim.*
- Helles Athamantiæ urbes* 3, 22, 5.
- herba* 3, 4, 7.
alta 3, 13, 36.
Doridos 4, 7, 72.
lecha Promethæis jugis 1, 12, 10.
mala 3, 6, 36.
- herba* *collis* 4, 1, 2.
herba Sabina 4, 3, 58.
herba secreta, abl. 4, 8, 35.
herbæ tenaces 3, 13, 37.
herbas Collina 4, 5, 11.
herbis, abl. 3, 6, 35.
Cressis 3, 1, 61.
- herboso* *io Apidam* 3, 3, 6.
herbosa *rogas* 4, 1, 8.
Hercule clava, genitiv. 4, 9, 39.
- Herculis* *historibus* 3, 11, 2. *vide Comm. variis.*
- Hercule labor* 3, 18, 4.
nomine 4, 7, 82.
- Herculeum Aerco* 4, 10, 9.
Herculeum Tibur 4, 32, 5.
Herculeus amor flagrans Heben 5, 13, 23. *vide Heben.*
- Herculis error* 1, 20, 16.
Herculis labores, scrup. 3, 23, 8. *vide Alcides: vitem Herculei labes in Iudice nullo ad Carulem.*
- Herculis ite boves* 4, 9, 16.
Herculis eximii 4, 9, 70.
Herculis Atæque fœga luctant *la pulvere* 3, 22, 10.
here, adverb. 2, 31, 2, 21.
heri, adverb. 2, 31, 2, 21.
 3, 23, 12.
- Tom. I.
- Hermionem Spartzanum* 1, 4, 6.
Melæus filium suu Melæos, de quo diffusio fuit inter Pyrrham & Orestem. Vide Ovidium in Epist. Metastum.
- heros* 3, 6, 37.
heros manus 1, 1, 18.
heroi carminis 3, 13, 16.
herodati omnes Maonias 2, 28, 29.
- heroinm Lapithæ, genitiv.* 2, 5, 9.
heroiom formosa, plur. 1, 9, 13.
- heroleis Inachius, ablat.* 1, 13, 31.
- hetos Phylacides* 1, 19, 7.
hetorum maous, fœg. 1, 20, 21.
hetorum magnas circa 1, 14, 17.
- Heperio aqua, abl.* 4, 1, 86.
Heperidum choros 3, 22, 10. *vide Commæciarius.*
- Hesperit, dativ.* 2, 3, 43. *ocidit* *genibus.*
- Hesperio dracone* 1, 24, 26.
Hesperion 2, 33, 44.
hefterna nocte 3, 29, 1.
hefternis corollis, abl. 2, 34, 59.
- hefternos cines* 1, 15, 5.
heu 1, 1, 38. 2, 4, 22, 2, 3, 8. 2, 22, 15. 2, 20, 16. 2, 29, 30. 3, 15, 6. 4, 1, 94. 4, 3, 17.
- heu mihi* 4, 8, 48.
heu fœdetis tacini 1, 4, 7, 21.
hianate calamo 3, 17, 34.
hianate mortui, scrup. 3, 16, 17.
- oculus* 4, 7, 23. *vulgo eunus.*
- hiare carmen* 2, 31, 6.
hiar Bos 4, 1, 45.
hiatu caeco 4, 8, 5.
caro 4, 1, 149.
- hiatus niger* 3, 7, 32.
hiatus serpentis feros 3, 11, 11.
hibernæ brumæ tempora 1, 8, 9.
hiberni temporis 4, 3, 42.
hiberni Gæte, plur. 4, 3, 9.
hibernis noctibus, abl. 4, 3, 33.
hiberno Noto, abl. 2, 9, 34.
hibernis Borythænidæ 2, 7, 18.
- Hibero minin, dativ.* 2, 9, 11. *Hispæa: Hiberia enim Hispania.*
- hic, prænomen, repetitum* 3, 9, 19.
- hic amor* 2, 7, 20.
exitus 2, 16, 58.
vitem 3, 2, 47.
futor 1, 1, 7.
- hic poete* 4, 6, 78. & *sep.* *Pantus* 3, 7, 47.
timor ne forte tuo careat mihi funos amorem, est ipis durior exquiretis 1, 19, 6.
uouit dolos est amanti, ſi *Græ.* 2, 21, 45.
- hic erat. fabandi quon querrebamus* 2, 12, 48.
qui querit Græ. 2, 32, 48.
te reliquit 2, 9, 23.
ubi, & quis totus 1, 2, 9, 28.
- hic vel ille* 2, 22, 33. *Græ.* *Græ.*
- hic, adverb.* 1, 28, 3. *Græ.* *Græ.*
repetitum 3, 13, 23. 3, 22, 40. & *sep.* 4, 2, 15. & *sep.*
- hic ego felices, hic Hector ego* 2, 22, 34.
hic exit mea puella, hic jurata manet 1, 8, 57.
- hic iacet Cynthia* 4, 7, 85.
hic ubi Græ. 3, 18, 5. 4, 8, 44.
hic. in Italia fœlites 2, 22, 11.
Latino, vel Italia 3, 22, 29.
- Roma* 3, 22, 18.
hic, pro tuoc 2, 10, 22.
- hiemis* 3, 12, 32.
- Hilaira foras Pæder, Lucippi filia* 1, 2, 16. *vide Commæciarius.*
- hinc* 1, 7, 10. 2, 7, 17. 2, 9, 27. 3, 1, 17. 4, 1, 31. 4, 1, 32. 4, 4, 15. 4, 6, 23. 4, 6, 67. 4, 10, 148.
- hioulei peilis* 3, 13, 35.
- Hippodamia aucta enteris totis* 1, 2, 20. *filia Oenomæ regis Piferum, quam proela ex lege pater dispendit, si eplum quadriga corſe præſtiffent: ſine autem, interitus adicebat.*
- Hiu Pæpe, corrupto Myrtille regis auriga, certamen ingreſſus eſt: virore curruo & curribus ereptans, quon o compoſito lauris audibus Myrtille dominum effudit: qui regnita frande, aurigam in præcurſum mare præcipitem detulit: 2. quod ab illa Myrtaem eſt appellatum.*
- Hippodamia verb Pæpe nupui data eſt.*
- Hippodamie dotata regum vetus* 1, 8, 35. *Pifer nemp in Elide.*
- Hippolyte barbarâ* 4, 3, 44. *Amazon, a qua Theſeus Hippolytum ſuſcepit.*

Hippolyta felix! 4, 3, 48.
 Hippolytum Veneti negantem 4, 3, 5; Hippolytus Theſei filius ex Hippolyta, caſſiffimi propeſti juvenis, ac mirum in modum venenati delictus. Epiſtola amara quam Phædra nocera exarſiſſi, atque ab eo ſapius reſiſſa eſſet, furore perſeſta privignam inſanum cri- mine ſecari adulteri apud Theſtum infamulavit. Quam- niſum credulus urbe filium cap- ſiſſe, capſique proſugi dira exſpectatione decouit. Ille vero quum prope Corinthianum ſilium quadriga urſus iter fa- ceret, ab equis, moſtri ma- ximi, quod Neſturus immiſi- rat, ſubita incurſu conſternat, extra exarſus, & miſe- re diſſerpiſſus eſt. Vide Ovi- dium Epiſt. Phædra, lib. 15. Metamorph. Euripidem, ac Senecam in Tragicis huius nominis.
 hippomanes femina equum ſum 4, 3, 18.
 hiſtuta corona, abl. 4, 1, 61. juba 4, 10, 30.
 hiſtutus ſerſus 1, 2, 12.
 hiſtutus rubus, abl. 4, 4, 28.
 hiſtutus pectus 4, 9, 49.
 his 1, 2, 31. &c. &c.
 his principiis 2, 6, 16.
 tormentis 3, 8, 17.
 verbiſ 2, 24, 3.
 vijis 2, 6, 15.
 his. nempe undis 3, 18, 9.
 his. ſekendi verbi 4, 5, 61.
 hiſcere ſubter, &c. tantum ope- ra 3, 3, 4.
 hiſtoria muſina 2, 1, 16.
 mobilis 1, 15, 24.
 hiſtoriam ſum, genit. 4, 7, 64.
 ſum; Roma 3, 28, 10.
 hiſtoriam argum, dativ. 3, 4, 10.
 Romanæ 3, 4, 10.
 hiſtoriam baculus, nomin. plur. 4, 1, 219.
 hoc erit, quod me gaudere ju- bebatur 2, 24, 17.
 erit infectus ſanguine ha- bere manus 2, 17, 2.
 etiam grave erat &c. 4, 7, 33.
 nil erit 4, 1, 122.
 ſuppetat 4, 3, 37.
 hoc, nomin. repetitum 2, 28, 7.
 hoc caput, nomin. 3, 4, 19.
 mihi juſt, quod &c. 2, 20, 35.

hoc omne 4, 1, 62.
 eous omne 4, 6, 40.
 quidquid eram 2, 20, 26.
 quodcumque vides, hoſpes &c. 4, 1, 1.
 totum volumen 2, 1, 6.
 verum eſt? 2, 5, 1.
 unum juſto non moritura dia Cleopatra 4, 6, 64.
 &c.
 hoc, acruſ. repetitum 2, 28, 14.
 hoc in monemus, Galle 1, 20, 1.
 viderit quam podet pepe- riſſe 2, 15, 22.
 hoc caput, acruſ. 2, 7, 7, 3, 17, 42, 4, 7, 85.
 curru 4, 7, 85.
 laudis 3, 9, 59.
 malum 1, 2, 35.
 ſcelus 4, 7, 68.
 unum opus 2, 9, 32. &c.
 hoc capite 2, 9, 26.
 eodem terro 2, 8, 26.
 ingenio, quo tibi ſlavor 2, 34, 38.
 ipſo ſpecto 1, 9, 2.
 lapide 4, 11, 26.
 hoc magis, quo magis 1, 4, 15.
 & ſig. 2, 20, 17. & ſig. &c.
 hodie 2, 14, 20, 2, 23, 20, 3, 23, 15, 4, 2, 50, 4, 10, 15, 4, 11, 25.
 hodierna lucis 3, 10, 7.
 Homeri, genitiv. 2, 1, 21.
 Homeri primo, dativ. 1, 7, 3.
 Homero, abl. 2, 34, 45.
 plus 2, 9, 19.
 Homarus ille memorator tui ca- ſus, Troja 3, 1, 32. pecta princeps, & amiquiſſimus, in quam celeſtes diſſiſſion: Sep- tem urbes certant de ſlepe inſignis Homeri; Zeyron, Rhodus, Colophon, Salamina, Chios, Argos, Arbenæ. Epiſtola opera Iliad, & Odyſſea, Hy- mani etiam ſoraxſſe aliqui, Epigrammata, & Catache- myomachia.
 hominem 2, 17, 4.
 hominem 4, 9, 47.
 piaſ umbras 3, 18, 31.
 vitilis 3, 7, 3.
 honeſta dies mortis 3, 21, 34.
 fuiſſe Vanus in calis, quævis corrupta 2, 32, 34.
 honeſta forma, graſt. 2, 73, 9.
 honoratis equit 4, 11, 102.
 hooz matris 4, 4, 53.
 Romano 3, 9, 23.
 honotem 4, 4, 89.

honorem formæ tantum 3, 11, 17.
 tumidum 2, 24, 31.
 honores, acruſ. 2, 16, 12, 32, 2, 21.
 quis 4, 4, 5.
 veſſis generoſis 4, 11, 61.
 honos 3, 9, 22.
 hic tibi petendus 3, 22, 40.
 jejuni ſerpentis 4, 8, 7.
 unus 4, 2, 64.
 hora exacta 3, 10, 20.
 garrula 3, 23, 18.
 mollior vite, venatæ 2, 28, 16.
 non immemor mei 1, 6, 35.
 hora mora 4, 8, 4.
 hora, abl. 1, 9, 1.
 hora tam dubia, dativ. 2, 13, 45.
 horæ multa, plur. 3, 20, 17.
 horam 1, 6, 11.
 fuerit incertam 2, 27, 1.
 horas in totas 2, 29, 13.
 Horas pila, acruſ. plur. 3, 2, 7. vide Carion fratres, & Commentariis.
 horois agnis 4, 3, 61.
 Horos Babylonius 4, 1, 77. & ſeq. illuſtris mathematici.
 horrida pulvis 2, 13, 35.
 horre erat Acron tuis ſolibus, Roma 4, 10, 10.
 tremulus 1, 5, 15.
 horreus regula curta 4, 5, 68.
 horis tuis, Epicura 3, 21, 26.
 hororum dona 4, 2, 42.
 horum ego ſum vates 1, 17, 3.
 hos 2, 15, 35, 1, 15, 37. &c.
 hoſpes 4, 4, 55.
 adulter 2, 34, 7.
 Iſon 2, 21, 11.
 malus 2, 24, 44.
 rudis equoſis Hadriaci 3, 21, 17.
 hoſpes, vocat. 3, 13, 43. 4, 2, 1, 4, 9, 53.
 hoſpita ſans 4, 9, 34.
 hoſpita. non hoſpita Graſis fa- 22, 3, 22, 37.
 hoſpita inſido Cæco 4, 9, 7.
 hoſpita ſumilis vago, abl. 2, 32, 20.
 Hamenio 1, 15, 20.
 non pio 3, 13, 36.
 ſuo 3, 19, 8.
 hoſpitiū, acruſ. 2, 24, 7, 3, 23, 16.
 heſti 3, 19, 28, 4, 10, 6.
 nocturno 3, 16, 8.
 ho-

hostem 1, 3, 19, 3, 22, 11,
3, 3, 11, 4, 4, 81.
hostes, *accus.* 4, 2, 34.
Eridanum traxerit 4,
10, 19.
pugnasti 3, 9, 25.
hosti 3, 19, 23.
hostibus meis 3, 8, 20.
hostis, *nominat.* 4, 4, 89.
dus 3, 18, 8.
inermis 4, 1, 148.
lenior 2, 2, 4.
nescio quis 1, 11, 7.
Serius musio equo 4,
3, 8.
utilis poëris Veneris 4,
3, 138.
hostis erit tibi pualis 3, 4, 18.
si quis erit nobis 2, 4,
19.
hus 3, 16, 23, 4, 1, 39, 4,
6, 19, 4, 8, 25, 4, 9, 32,
4, 11, 19.
huc, *expressum* 3, 18, 21.
huc, *vulgar.* huc 4, 10, 47.
huc qua 3, 18, 32.
huic Cupido malus esse solet,
cui bonus ante fuit 2, 18,
22.
tu descede rapto Nym-
pharum 3, 20, 7, 1,
20, 11, *Gr.*
huius ero vivus, mortuus hu-
jus ero 2, 15, 36, *Gr.*
humana facies 2, 2, 3.
humana via, *abl.* 3, 18, 34.
humanae maculae 3, 7, 30.
humani partus, *genit.* 2, 3, 17.
humano corde 3, 12, 6.
humanos dolores 2, 1, 37.
labores 1, 16, 23.
homare aliquem 3, 7, 10.
humana ad marmor eadem via
Cynthia 4, 7, 4.
humati corpus Antiochi non
vidisset Noster 2, 13, 49.
humis, *abl.* 4, 9, 61.
meis 4, 6, 40.
Quirini 4, 10, 11.
fuis 4, 10, 47.
homero dextro 1, 20, 44.
humero utroque 2, 12, 10.
humero meos 4, 11, 28.
pios 4, 1, 44.
humet me saepe aëreos 3, 16,
29.
humida domus grata Nymphis
1, 20, 34.
humida lacrimis limina, *accus.*
1, 16, 4.
humina 3, 6, 27.
humilem poetam 1, 7, 21.
12, 3, 9, 23.

humilis 3, 17, 1.
humili carminis 2, 10, 11.
humili, non humili cothurno,
abl. 3, 17, 39.
humilis 1, 10, 27.
humilis, non humilis dos 4,
4, 36.
humo, *dativ.* 3, 7, 23.
humo, *abl.* 2, 30, 10.
armigera 3, 11, 10.
dura 3, 12, 16.
ima 4, 8, 8.
sterili 2, 11, 2.
fuggeta 4, 4, 8.
humor equi Sclerophanæi 3,
3, 2.
Marcus æternum opus
3, 22, 24.
Pacholi 3, 18, 28.
humere 2, 26, 4.
humum 4, 7, 40.
humus formosa 1, 3, 9.
grata 4, 11, 100.
Ias 3, 1, 30.
hunc quicumque ille fuit, qui
Gr. 2, 12, 2, *Gr.* *Gr.*
hyacinthos 4, 7, 33.
hydras Lernæas 2, 24, 25, *vi-*
de Commentariis.
Hylæ Thiodamneæ 1, 20, 6.
Hylæ rami, *genit.* 3, 1, 13.
Hylæus Cæsarum, *proci* A-
calone, qui Milonem vul-
neravit, 1, 1, 13.
Hylæ formosum 1, 20, 32.
Hylæ 1, 20, 32, 1, 20, 28,
vide Commentariis.
Hymenææ 4, 4, 61. Hymenæus
qui & Hymen, deus nuptia-
rum præfatus, Rachei & Vene-
rit filius; vel, ut Cæcilius
maior, & Urania.
Hypænia 1, 12, 4. Scythia Eu-
ropeæ fluvius.
Hypermetris 4, 7, 63, 4, 7,
69, una Demetrius, qua,
quam reliqua serenos iussu pa-
tritis viros prima nocte iuga-
lissint, Lyceum sponsum so-
la servavit.
Hypophyllæ 2, 15, 19.
sancti 3, 15, 18.
filia Theoclitæ regis Lemni-
um. Ea, quam cetera mu-
lieres illius infusa, horarum
Veneris, masculis amnes in-
terficerent, nocturna Rachei
orgia simulans, patrem cista-
nucium eduxit urbe, ac vi-
que impetum ad aliud licet
transferendum. Paulæ post,
Argonæus hospitiis exceptis,
Jaseni convulsus. *Vide Sta-*

tiæ 3. Theoclitæ. Valerium
Flacum 2. Argonæus, Ovi-
dium Epj. 6. Meridi.
Hyrenni maris litorea 2, 30, 30.
Hystennæ mater, alia veniens
Cælipum, quod veteres falsè
crediderunt suum esse Scythi-
ci Oceani: modo autem com-
pertum est, ad insulas maximè
lucis, terrarum omnibus undi-
que includi.

I

Caenas 4, 3, 46.
eunc 2, 29, 22.
solle animos, *Gr.* 2, 2,
18, 17.
puer 3, 22, 23.
quanto 1, 9, 13.
Iacchi speciem 4, 2, 31. Iac-
chi regnum Rachei.
Iaccho posito, *abl.* 2, 3, 29.
iace talia verba favillum 2, 1,
77.
verba ut responsum 4, 11,
24.
iacuum mortuus 2, 14, 32.
iaceat lapsa extera 4, 11, 16.
iaceat arma relicta 4, 3, 30.
iacentem me 1, 16, 23.
pacillum 4, 4, 87.
iacentis busta 3, 6, 59.
iacere. a iacere 1, 6, 25, 2,
15, 42.
in nave 1, 8, 6.
michi non defuit facies
1, 16, 8.
iacera comas Patricii viderat A-
chilles 2, 8, 34.
defertum 2, 18, 8.
fideis funda castra & ag-
minis in sacro situ 1,
7, 18.
vidi rosaria cocta 4, 3,
60.
vididit ferinus elatus? 3,
6, 14.
iacere corpus a saxo. a iacere 1,
17, 13.
iacos 1, 5, 3.
iacet? 2, 15, 8.
iacet, Africa, sub Scipionum ti-
tulis 4, 11, 38.
magne poeta ardoris no-
stri 2, 7, 24.
sola 3, 21, 6.
iacet hic Cynthia 4, 7, 23.
Missus arend 3, 18, 3.
phæstra Goniæ ex hume-
re utroque 2, 12, 10.
puella nina lacerto alte-
rius 1, 16, 23.
3, 23.

per nepotem Julam. Piden-
dus Ovidius in calce lib. 15.
Metamorph.
Idalio vertice 2, 13, 54. Ida-
liæ Cypri monti, Veneri sa-
cræ.
Idcirco 2, 18, 32, 2, 22, 27,
2, 33, 74.
idem, majest. 2, 1, 69, 2, 12,
5, 4, 2, 39.
Calebat 4, 1, 111.
ego 4, 5, 93, 4, 9, 47.
ille 2, 1, 67.
Remulus equet 4, 10, 19.
fuit aptus ara-
trix 4, 10, 19.
Idibus Majis 4, 5, 36.
Idoneus laudi, & armit 1, 6,
29.
jejunum Antiope, dæiv. 3, 15,
18.
jejunæ serpentis 4, 8, 7.
jejunia Phinei, nomia. 3, 5, 41.
jejunus feno, abl. 4, 5, 4.
igitur 1, 8, 1, 8, 41, 1,
12, 19, 3, 1, 71, 3, 5, 37,
2, 6, 37, 2, 8, 17, 2, 9,
17, 2, 13, 17, 2, 19, 23,
3, 14, 21.
igitur, admiramur 1, 8, 1, 3,
19, 23.
ignaros Achivos 3, 18, 29.
ignavi capitis criminis 3, 11, 3.
igne 3, 22, 51.
odorato 4, 9, 28.
spissa 3, 5, 36. alii te-
gunt imbre.
fuluris 4, 8, 86.
ignea tellus 4, 7, 38.
ignes abientes, nomia. 3, 23,
31.
ignes, acruſas, 1, 6, 7.
commiſſus Emilia 4, 5,
19, 53.
mihos 3, 20, 19.
ignotus 1, 5, 5.
Pallados exſiſtoſus 4, 4,
45.
ſavus 1, 1, 27.
ſeros 1, 15, 21.
tuos 2, 34, 44.
veteres 3, 17, 9.
vitiores 4, 1, 115.
ignes calſtorum, vocat. 4, 4, 31.
igni confuſi, abl. 3, 6, 39.
vera 1, 9, 19.
ignobis, dæiv. 3, 18, 30.
ignobis ſumuloſi, abl. 2, 11, 7.
ignis, ammar. 4, 7, 9.
avarus 3, 28, 56.
dulcior 3, 8, 29.
igaoro priſtina furta tua, Jup-
piter 2, 2, 4.

ignoscet, si quis mirabitur i-
gnosce Palidus exſiſtoſus 4, 4,
46.
ignoscite timori 2, 6, 12.
ignoscere culpæ 4, 8, 73.
hoc tibi poterit Juno
2, 18, 33.
ignoscas 1, 11, 19.
ignota ſiſ licet 2, 11, 2.
ignota nequiſia, abl. 2, 5, 2.
Venere 4, 8, 34.
ignotas arenæ cumulus 3, 16,
29.
ignotas manus 1, 21, 8.
ignotis cornibus Inachidos 1, 3,
20.
In oris 1, 20, 15.
ſilvis 1, 17, 17.
ignoto mari 2, 16, 40.
ignotas ignes 1, 5, 5.
ignotum virum 2, 34, 8.
in tibi onis eribus 2, 24, 51.
iſdem oris 2, 36, 43.
Ille Menas 3, 13, 61. Caffan-
dra vocat, ſilia Priami Tro-
ja regis.
telius 4, 1, 53.
Ilacem favillæ, genitiv. 4, 4,
69.
Ilacis æggeribus, abl. 2, 13,
48.
Ilada totam 2, 1, 50. Ilas,
majus Homeri poemæ.
Iladat longas 3, 1, 14.
Ilade 2, 34, 66.
Ilina, vocativ. 3, 1, 31. I-
liam, Troie æra, ab Ilia ve-
ge ſic appellata.
Ilia, nom. ſing. 1, 2, 22. &c.
&c.
Ilia ferrea 2, 8, 12.
Iſta 2, 28, 45.
Iſtris dæiv mem 4, 7,
75. & ſeq.
Lycinna 3, 15, 5.
manus, que &c. 2, 6, 29.
meorum turba 4, 11, 75.
mortis dies 3, 11, 34.
Myrrha 3, 19, 15.
ſi qua tua eſt 1, 9, 26.
tibia 2, 7, 12.
Ilia fuit lacrimis ultima cura
meis 1, 3, 46.
Ilia, ſubendi Cythis 1, 22, 3.
2, 1, 46, 3, 16, 10. &c.
Ilia ſua beſta ſepulchre tue,
ammar. 2, 28, 26. &c.
Ilia tabella 3, 23, 5.
Ilam 2, 1, 5. &c. &c.
Ilarum 1, 13, 9.
Ilus 1, 4, 8. &c.
Ille 1, 1, 12, 2, 1, 13. &c.
Ille Achilæus 2, 8, 29.

Ille deus (Amor) 2, 30, 11.
2, 34, 5, 1, 21, 6.
equus, ille 4, 4, 37.
Humor 3, 1, 33.
maritus 2, 11, 10.
niger diet 2, 24, 34.
pecta 4, 6, 77.
puer 3, 10, 28.
ſpiritus tuus 2, 3, 2.
ſuperbis 2, 11, 7.
tuus amor 2, 24, 22.
pulcher amator 2, 31, 4.
vir 2, 9, 48. &c.
Ille ego ſum 4, 9, 38.
Ille vel hic 2, 32, 33.
Ille, rapidum 1, 9, 34.
Ille, repetitum 3, 13, 65.
Ille, ſubendi amator 4, 5, 37.
& ſeq.
Ille, dæiv. 3, 7, 14, 1, 8,
31. &c.
Ille Pantho 2, 21, 2.
Ille centum, ammar. plur. 4, 1,
14.
Illic 1, 17, 19, 1, 19, 7. &c.
Illic, his repetitum 2, 19, 9.
2, 19, 11.
Illic 1, 2, 23. &c. &c.
Illic, altera brevis 3, 6, 10.
Ille 4, 1, 143.
Ille 1, 12, 7. &c.
Illorem 2, 30, 15, 3, 6, 34.
Illoſ 1, 13, 19.
Illoſ 2, 13, 55.
Illoſ juſſus &c. 4, 7, 29.
Illoſ 2, 9, 8. &c.
Illoſ ſortem Hectoris 2, 8, 38.
Illoſtes avos 2, 13, 10.
Illyria gelida 1, 8, 2. regio I-
ſtæ adverſa, ad finitimum
litis maris Adriatici na-
vigantibus virentem veſtes; Li-
beriam & Dalmatiam tem-
plexæ.
Illyrias allat 2, 16, 10.
Illyricis ſertis, abl. 2, 16, 1.
Ime humo 4, 8, 8.
Imaginem longa 2, 13, 19.
Imaginibus piſciſ, dæiv. 1, 5,
24.
Imaginibus blandis, abl. 1, 20,
42.
Imaginis mem 4, 7, 47.
Imago ſilicis Siloni 3, 3, 29.
Imagis poetis 2, 12, 13.
Imaginem tux, nempe umbra apud
inferos tibi deſita 1, 9, 12.
Imbelles Iyrm 4, 6, 36.
Imbelles manus, acruſas, 4, 2,
24.
Imber 3, 2, 21.
Imbre ſpiſſis 3, 5, 56. alii ſe-
gunt igne.

im-

- imbais, *Romule*, exemplum bu-
jus pulmo palmus 4, 10, 5.
imbuit Lycina rudes animos
3, 15, 6.
imitabere choreas 3, 19, 15.
imitabor, non imitabor ipse
tuas voces 1, 13, 3.
imitanda magnæ domus pars,
Cornelia 4, 11, 44.
imitare Britonnes loquens, *pro*
imitaris 2, 18, 29.
imitata calum domus Jovis E-
lei 3, 2, 18.
Gratias, *five* Latinas 2,
32, 61.
nos, filia 4, 11, 68.
si fores, Roma, iura
pugnatum Laconum
3, 14, 39.
imitere Phileam, *Græcæ* 3, 34,
31.
immatura huc veni 4, 11, 17.
immemor mortis iter 3, 7, 2.
immemor conjugis esse non po-
tuit, Phylacides heros 1, 19, 8.
hora 9, 6, 35.
immerita arbore 4, 3, 19.
ausa 2, 25, 18.
immerita Lannæ, *genitrix* 4, 4,
23.
immeritare, cornicum genas 4,
3, 16.
immerito, *adverb.* 2, 6, 35, 3,
19, 27.
immeritis ungues 2, 4, 3.
immissis rotis 3, 9, 38.
immites manus, *accus.* 3, 15,
14.
Purcas 4, 11, 13.
immortalis ero 2, 14, 10.
flam 2, 15, 39.
immunda castra, *abl.* 2, 13, 18.
immunda sagina, *dativ.* 4, 8,
25.
immundi codicis 4, 7, 44.
immundis tenebris, *abl.* 3, 15,
17.
immundo situ 4, 5, 70.
focæ 2, 23, 15.
immundus pedes 4, 4, 78. *alii*
immundus dapet.
imos pedes 2, 10, 22.
imperat *Cyathia* mutare lacer-
nas 4, 2, 85.
magis vobis libido 3,
19, 2.
tibi emia 1, 9, 4.
imperiis accepti 1, 6, 34.
finem Badra 3, 1, 16.
imperio, *dativ.* 2, 11, 26.
imperio dato, *abl.* 4, 2, 8.
Xerxis 2, 1, 22.
impetabile votum 4, 1, 101.
impetrarem unam diem te re-
vocante 2, 7, 24.
impia, *nomina*, *fig.* 2, 9, 50.
impia, vocative 3, 17, 13.
implacidas fores 4, 9, 14.
impliat andæ meos pedes 4,
11, 16.
implicuile maous choris Mula-
rum 3, 5, 50.
impiorat navis Leucothoen 2,
28, 20.
imponeat legas Lannæ cantate
4, 3, 13.
imponit Cyathia notam collo
meo 4, 2, 65.
imponunt vitricis ora perulla
suis viris 3, 13, 22.
impositis atticulis, *abl.* 2, 34,
80.
cubibus 4, 2, 39.
pedibus 1, 1, 4.
imposito pondere corbis 4, 2,
28.
impositum me igni 3, 4, 39.
Olympo Oſan 4, 1,
20.
impositus fronti flos 4, 2, 46.
imposita quam ait corona 4, 2,
29.
imposuit patria tum prorsus pu-
blica vota 4, 2, 42.
quibus vincula libido
3, 30, 23.
impressa lana, *abl.* 3, 6, 17.
impressis gradibus, *dativ.* 2,
16, 41.
impressis uberibus, *abl.* 2, 34,
70.
impresso mollior toro 1, 3, 12.
improba lila 3, 6, 25.
ministra 4, 4, 44.
nox 3, 7, 53.
improba, vocat. 2, 2, 14.
improbe 1, 3, 39.
improbus Amor 1, 3, 39.
Cerberus 4, 11, 25.
quis? 3, 16, 20.
imprudens Propertii 4, 2, 71.
imprudenti amant 1, 30, 3.
impellit me lapsum sopor 1, 3,
45.
impune 1, 5, 32, 2, 18, 3,
2, 32, 45, 4, 4, 57, 4, 9,
26.
impune non feres 1, 4, 17.
impune rapere 2, 6, 21.
impuros locos 4, 8, 22.
in 2, 1, 11, 1, 1, 16. *Græcæ*.
in abſentibus amantes felicior a-
bus 2, 31, 47.
adversum Perithoum 2, 6, 18.
adversum miſit Semiramis duo
currus 3, 11, 23.
in æterno situ 1, 7, 18.
ævam 3, 4, 19.
in amore 1, 1, 16, 1, 9, 5,
2, 9, 11, 1, 9, 34, 2, 3,
16, 1, 7, 6, 2, 8, 8, 2,
15, 12, 2, 15, 27, 2, 24,
19, 2, 26, 27, 2, 26, 46,
2, 34, 2, 2, 36, 32, 3, 8,
18, 3, 8, 23, 3, 15, 1, 3,
30, 37.
in amore crepto 2, 8, 36.
externo 1, 3, 44.
extrinſeco 1, 11, 6.
iufano 2, 14, 18.
longinquo 1, 6, 27.
magno 2, 34, 30.
medio 2, 9, 48.
meo 3, 6, 38.
novo 3, 30, 16.
nullo 1, 13, 6.
primo 2, 3, 49.
ſecundo 1, 25, 27.
ſuo cuique 2, 25, 31.
tuo 1, 18, 8.
tuto 1, 1, 32.
io amore mori 1, 1, 47.
in amoribus oculis Jovis 2,
33, 7.
in Apidano Edonis concidit 2,
3, 4.
in arcus lunarat acies Nereus
4, 6, 55.
in arcus pondus pharſis con-
ſumit Phæbus 4, 6, 55.
io armis 3, 1, 7.
leſdaber 4, 2, 27.
magnus Cæſar 2, 7, 5.
nec radiabat miles 4,
2, 27.
in arte 2, 3, 46, 3, 5, 9.
in æſſiduo lingua quin ego mu-
tem tua nomina 2, 19, 39.
ſiſtis Ariadna 3, 17, 7.
ausa noſtra dulcis nec ſonant
Cyathia 1, 12, 6.
in cæco matu 2, 15, 11.
calum velle lyncibus Aria-
dna 3, 17, 18.
Cæſaris nomen 4, 6, 13.
caput 3, 21, 37.
meum ſicut tua regna
3, 10, 18.
caſſa Gallia felix Poſtume
3, 12, 25.
celeret pedes quibus nata
gloria 3, 9, 18.
colla ſolatos crines 4, 6, 31.
collo iam mihi nodus erat
2, 29, 10.
conſpice appetit major amor
4, 1, 49.
criminoſe rapere, *pro* in cri-
men 2, 11, 27.
in

- in cuius puer 1, 6, 10.
in duram dominam 1, 7, 6.
in exitum meum oata theatra
2, 22, 4.
exlequias *venire* 4, 11, 98.
exuvias gaudet Cyothia 4,
8, 63.
in facem sinuata flamma 4, 6,
30.
faciem meam somnia 4, 11,
82.
prore nox pinus ad-
acta 3, 22, 14.
fata curvatas trabes 3, 22,
58.
fuderat pacis iras 3, 20, 2
23.
frondes arboris condita Myr-
tha 3, 19, 16.
in glaciem necit aquas Africus
4, 1, 48.
in bac parte amois amor time-
tur 1, 11, 18.
honore Romano 3, 9, 23.
hinc aquas Minos 3, 19,
18.
hora 1, 9, 1.
in illis nodis hanc sum immorta-
lit 2, 19, 39.
imposito pondere corbis mef-
for eram 4, 2, 28.
incertum 2, 26, 56.
ira 2, 9, 35.
irata pallidus 3, 8, 28.
io lacero 2, 8, 5.
lacrime 1, 16, 32.
linga velle 2, 31, 16.
lucris Africa tota 5, 20, 4.
in magnis 2, 10, 6.
signis 2, 10, 21.
marc, *accusf.* 3, 7, 42.
ma 3, 7, 62.
Amor non ulla cogitat
artes 1, 1, 17.
quoncumque fueras men-
sita 2, 26, 3.
quid certatis? 3, 1, 13.
quum *domina* senserit ef-
fic fidem 2, 17, 18.
Venus exeret noctes a-
maras 1, 2, 53.
mea membra sudores manus
3, 16, 6.
ossa iudicat *Macus* 4,
11, 20.
medium 2, 19, 11.
melius cooverit querelas 1,
17, 9.
unilue caussa frangit, & at-
tollit vires 4, 4, 51.
muri membra caisse ferunt
saxa Citharonis 3, 1, 4.
io nostros dolores canis exper-
recta 4, 5, 71.
nulli pondere verba 2, 22,
44.
in nometum quicumque erat Ro-
mana puella 2, 18, 55.
quorum 2, 6, 28.
in obdolum feram somniet ja-
nis 4, 3, 48.
omne caput fidus Saturni
grave 4, 1, 82.
omnes *puellas* mollis 2, 22,
13.
ora, *accusf.* 2, 1, 2.
virum 3, 9, 32.
orbe. *pro* in orbem 3, 14,
10.
ore mater est natani 3, 7,
18.
offibus *Pejemium* mensat ar-
va. *subandi* agricolam 4,
10, 30.
in patres tuas fuisse quod ferar
3, 9, 62.
pellice 3, 22, 35.
plantum flantia theatra 5,
18, 18.
prima iuventa 3, 5, 19.
primis 2, 24, 17, 2, 24,
24, 4, 8, 79.
primis experta stulta 2, 21,
18.
puera 2, 4, 18.
pueros suos dilectat Augu-
stus tropam 4, 6, 82.
in quadam *puella* perditus 2,
11, 7.
in radiis suos ducta velleri 4,
3, 34.
rota 3, 5, 22.
io sacra libetum merum 5, 17,
58.
scelus hoc non *voles animas*
4, 7, 68.
siccus 3, 10, 6.
Simonea 2, 9, 12.
sinu 2, 25, 50, 5, 4, 25.
somnis 2, 26, 1.
speciem 2, 31, 5.
sua dona exeret manus
Mufu 3, 3, 34.
in tacito sinu gaudia clausa 2,
25, 30.
viro 2, 18, 2.
tanto camine suprorum 2,
30, 41.
flagitio 2, 34, 2.
tantum formam honorem pro-
cessit Omphale, ut *Gr.* 3,
21, 17.
maris 3, 5, 11.
te pax mihi nulla placet 3,
8, 34.
in te rumpam catenas, *Gr.* 2, 2,
20, 11.
vires formos habere pot-
est? 4, 7, 14.
tectis 2, 8, 10, *alii* thecia.
terris 2, 2, 3.
Tarsus. *sub* *servis* 2, 6, 31.
Tarsus. ludis populus Eri-
cithonius 2, 4, 6.
thyrsus hac legi hederas 2,
8, 35.
Tibur deportant te effeda 2,
32, 5.
timore nostro 2, 15, 4.
tonas horas 2, 29, 15.
tremula annis 4, 7, 73.
triplices greges grata Pen-
theos tueris 3, 17, 24.
tuica 2, 6, 14, 3, 59, 16.
tunica demissis 4, 2, 58.
in vanum 2, 16, 45.
verbis medicinas 2, 10, 18.
vita 2, 9, 43.
vite vefanum Lycurgum 3,
17, 23.
vifus tam duciles 4, 2, 63.
Gr. *Gr.*
Inachidos 2, 8, 20.
Inachis herolius 1, 13, 32.
Argivie.
Inachin Lioo 2, 13, 8. *id est*
Achaei, qui poeta Phabi filius
fuit.
Inachis 2, 35, 4. *in, filia In-*
nachi fluvii, deinde bos, po-
stremo isti dea.
inane corpus 3, 18, 32.
inanes indidit 2, 32, 19.
inani lana 3, 12, 9.
frenitu 2, 16, 37.
lactitia 3, 6, 5.
inania verba 5, 22, 5.
inanis *amator, perennis deficien-*
ter. 4, 5, 47.
inaurati curros, *nomin. plur.*
1, 16, 5.
localitudo togam lacrimis quis
vidit? 4, 7, 28.
locustum est quidquid habetur
amor 2, 4, 14.
incedere fulgentem togis Cnis
2, 1, 5.
incedit *Cynthia* val Jove digua
siree 2, 2, 6.
macrona 3, 13, 11.
iocundat licet Juppiter avarum 2,
26, 22.
iocentas aristas 3, 19, 5.
inceptis 4, 1, 68.
iacertam tueris horam 2, 27, 1.
incerto somno, *desio.* 4, 4, 67.
iocertis flamine 2, 9, 33.
trucha 4, 3, 5.
incer-

- locertum. lo incertum 2, 26, 36.
 incerti Canopi. *genis*. 3, 11, 39.
 inciderit tibi si quid durius 1,
 15, 28.
 incidunt novus error 1, 13, 35.
 incinit aliquis modos ora 1,
 21, 6.
 Incipe componere versus angu-
 sto toro 2, 34, 43. *uigile*
 includere.
 dicere si qua teneas 1,
 6, 8.
 tu aequus adesse lacrimis
 4, 1, 180.
 Incipiam aperire caecitas 4, 10, 1.
 capere furas, *Or.* 2,
 19, 10.
 emendare animum 3,
 21, 26.
 spectare 3, 4, 16.
 incipiet humana revocare li-
 quores ad caput 2, 15, 35.
 incipio. nec trahere incipio 2,
 10, 36.
 Incipis abire primo gradu 1, 138.
 pulicere, *ibid.*
 Incipit terra satevere Cane 2,
 18, 4.
 Incitia gula, *abli.* 4, 10, 44.
 inclinare mamma, *nomin.* plur.
 2, 15, 21.
 inclinavit non mihi quicquam
 oculis 4, 7, 23.
 includere versus toro 2, 34,
 43.
 Includet nobis fata dies crasti-
 na 2, 15, 54.
 Inclusas puellas 4, 9, 23.
 inclusum caput, *accus.* 3, 18,
 26.
 Incola Cacus 4, 9, 9.
 Incolument Thesias 2, 14, 7.
 Incolumes juven, *nomin.* 4, 9, 8.
 Incontis capillis 2, 15, 11, 3,
 6, 9.
 Incorrupta fœdera lecti 4, 3,
 69.
 increpat arcus 4, 3, 66.
 aura minas 1, 17, 6.
Cæsar, visisse me di-
 gnam foreorem nata
 sus 4, 11, 60.
 elavis strachi 3, 14, 6.
 increpet nec absumunt llyn sua
 mater 3, 10, 12.
 increpitante tibi rugas speculo
 3, 25, 14.
 increpitaret tibi Nereides 2,
 26, 15.
 Inereptare illi manus pollicibus
 4, 7, 11.
 incubat arvis Anio 4, 7, 81.
 inculto facillo, *dativ.* 3, 19, 13.
 inculto tramite 1, 18, 18.
 incumbens pinus 3, 13, 37.
 uodis *Nylas* 1, 20, 41.
 incumbere fulcro 4, 7, 3.
 Inda formica 3, 13, 5. *vide*
Commentarios.
 inde 3, 10, 19, 3, 15, 25, 3,
 18, 14, 3, 31, 29.
 index alius dominis mihi 4,
 2, 19.
 India 2, 10, 15. *late potens re-
 gio ad Orientem, fructuum,*
*animalium, metallorum, gem-
 marumque præsentis beatissima.*
 Indica gemma 2, 11, 10.
 Indica arces, *Or.* 3, 17, 22.
 Inducet ne lapis mea ossa con-
 temto sepulcro 3, 1, 37.
 indigora merce 2, 16, 16.
 indignis manibus 1, 16, 6.
 Indis victis 3, 5, 25. *alii le-
 gunt* nimbis.
 Indis canebis 1, 8, 39.
 indidit leges *Cynthia* 4, 8, 81.
 indociles vias 1, 2, 12.
 Indoculo cui iugenda sunt semi-
 ta vulgi 2, 23, 1.
 Indoculo carmine 2, 34, 84.
 indomito Aſcanio, *dativ.* 1,
 20, 14.
 Indot dices 3, 4, 1.
 longinquos 2, 9, 29.
 vicinos 2, 18, 11.
 Inducto proprio 4, 10, 11.
 Inductum opus 4, 10, 34.
 induit me Cois 4, 2, 31.
 qua vestis cepisti oculos
 Propertii, *subaudi* va-
 stem. 3, 10, 16.
 induit *Poppheæ* cornua bovis
 3, 19, 12.
 Induit decolor 4, 3, 10.
 offus Eo equo, *ibid.*
 Induta cœsus nepotum matro-
 nis 3, 13, 11.
 induxit quum mihi vesper no-
 cles amaras 4, 3, 29.
 inepta venit suas comas 2, 18,
 28.
 Inepte, *vocat.* 2, 29, 14.
 Inerme lym earmen 4, 6, 31.
 Inermis hostis, *nominat.* 4, 1,
 148.
 Inerit 2, 32, 20, 3, 7, 72.
 navita 1, 8, 10.
 Inesse dexter libro meo velis
 2, 24, 10.
 Infamant parcius viles *puella*
 2, 24, 10.
 infamator sit tumuli amantum
 3, 16, 27.
 Indam seque suamque domum
 Jupiter 3, 12, 18.
 infames, *accus.* non infames
 ludos 3, 14, 3.
 infamis, *nominat.* 2, 24, 7.
 amor 2, 16, 35.
 Insuper domus Pelopœa
 1, 19, 20.
 Infamis dominus 2, 16, 9.
 infectas sanguine manus 2,
 17, 2.
 Inleto cursu 2, 25, 25.
 Infectos Briannon 2, 18, 29.
 Intelix 2, 3, 3.
 Intelix! 1, 5, 4. 2, 23, 20.
 Intelix urna 4, 11, 18.
 Intelix Aquilo, *vocat.* 3, 7, 13.
 Prometheus fingenti pri-
 ma terra 3, 5, 7.
 Inferior *Achille* quum sum 2, 8,
 39.
 cat *Cynthia* 1, 4, 10.
 Inferna aqna, *abli.* 2, 34, 91.
 rate 3, 5, 14.
 Inferam ratas 2, 27, 14.
 totum 1, 9, 10.
 Infernas leges 4, 11, 3.
 Inferni Iovi 2, 1, 37.
 Inferno iudicio, *abli.* 2, 20, 30.
 Infernos 2, 18, 49.
 Infernos lares 2, 28, 40.
 Infernum antrum, *accus.* 3,
 5, 43.
 Infectis manu 1, 18, 16.
 Infectis armis, *abli.* 4, 1, 27.
 Infido hospiti Caco 4, 9, 7.
 viro 1, 6, 18.
 Infidum genus nuptiarum 3, 13,
 23.
 Infati. non infati Callimachi
 1, 34, 32.
 Infectas cave colla ad fumum
 thestrum 4, 8, 77.
 Infexo geou 3, 9, 6, 3, 25,
 34.
 Infortem notam 1, 15, 16.
 Fastoclion 2, 8, 33.
 Infra 2, 20, 5.
 Infringere magnas vires 1, 14,
 17.
 Ingeruit Milanon faucibus 1,
 1, 14.
 Ingenii sui cymba 3, 3, 22.
 Ingenis Romanis 1, 7, 22.
 Ingenio, *dativ.* 3, 1, 24.
 fervice 1, 7, 7.
 Ingenio, *abli.* 2, 24, 23. 3,
 2, 23.
 hoc, quo *Or.* 2, 34, 9,
 58.
 meo 4, 1, 46.
 tuo 4, 1, 126.
 Ingenium meum, *nomin.* 3, 9, 2,
 52.
 postum 2, 30, 40.
 in-

- inter pecudes 2, 32, 36.
 pocum 2, 10, 21.
 proelia 4, 2, 3.
 taxa 2, 22, 23.
 status & arma Mari 2, 1, 46.
 tabulae evari 2, 23, 20.
 Tity volucres 2, 20, 31.
 trabes camera 2, 2, 10.
 viros puelle 2, 14, 4.
 utramque faciem 4, 11, 36.
 utramque sui 4, 8, 46.
 utroque 2, 12, 20. *Græ.*
 intercepti ubi Venerem gravitas 2, 2, 22.
 interdita viri ara 4, 9, 22.
 interdum 2, 12, 6, 1, 3, 42.
 interea 2, 2, 42, 2, 12, 41.
 2, 20, 22, 2, 22, 7, 2, 22, 29, 2, 19, 2, 12, 9.
 interat, qui *Græ.* 2, 29, 12.
 ioteria tuo 2, 8, 18.
 intermixta rubra, *abl.* 4, 4, 80.
 interpretare jactis talorum 2, 10, 27.
 intervalla longa 2, 21, 21.
 jacent neque Callimachus Phlegraos tumultus 2, 1, 40.
 jentoni dei, *gent.* 2, 12, 32.
 intra fortunam suam esse 2, 9, 2.
 muros 4, 10, 29.
 intrant quom fecerit infernas leges sanas 4, 11, 3.
 intrasse domos animarum silantium 2, 12, 22.
 intulit pedes nostro limine audita altera 2, 10, 12.
 invadit nostros capillos 2, 8, 5.
 invenit *deca* quicumque ossa dispersa 2, 21, 9.
 inveniam & multis usam, qui *Græ.* 2, 2, 5.
 nec quidquam ex illa quod querat 2, 4, 28.
 iovenias. nec inveniasque sint facies, *Græ.* 2, 14, 32.
 invenit quid Eriphylla, adipice 2, 16, 30.
 inventa Phœnium 2, 29, 5.
 inventa per busta pluma frigis 2, 4, 29.
 invertit vices anni 2, 12, 30.
 invicti juvenes 2, 20, 23.
 invictos mores Palatii 4, 9, 2.
 iorida turba 2, 9, 21.
 invide, vocat. 2, 22, 20.
 10, 2, 2, 1.
 iovidia, *abl.* 2, 26, 15.
 miserante 2, 17, 21.
 micerna 2, 16, 24.
 invidius fuimus 2, 22, 9.
 iovidiam 2, 22, 34.
 iovidia dea prae se formos perque illa est. *nempe* Venus 2, 28, 20.
 iovidia mœtus est, qui sequitur *causula* 2, 12, 46.
 ipse nostris juvenem, *Mænas* 2, 2, 73.
 invigilare ponis aliterque 4, 4, 86.
 invise Baje, vocat. 2, 12, 7.
 inviso suro 2, 2, 3.
 invita lyra, *abl.* 4, 1, 74.
 iovitum, *dativ.* 2, 6, 39.
 iovitum aquam 2, 7, 21.
 10, 2, 30, 2, 19, 2, 12.
 iovitia lacrimis 2, 16, 23.
 iominibus 1, 12, 40.
 predibus 2, 22, 20.
 invite mihi 4, 1, 98.
 invito gurgitis 2, 17, 14.
 mari 4, 6, 48.
 me 4, 15, 1.
 se 2, 21, 8.
 dupli 4, 2, 18.
 invitos amantes 2, 7, 4.
 invitum officium 2, 18, 14.
 iocula ne sit Herculis sitis 4, 9, 70.
 invocet quem Asiope, mihi Jovem? 2, 12, 22.
 iocula cineri cura 4, 11, 94.
 notis sanguine Philippo 2, 21, 40.
 Io verba caput 2, 28, 27. *Ioanhi fluminis filia, quam supplex a se visitatam, ut Juani stuprum luosesset, in vocem convenerit. Juo autem cognita fraude, Argecentoculi custodiendum commisit; aque max esse Materis subtera, aqua misciam insubavit, usque in Ægyptum profusa. Qua quam pervenisset, Jovis miseratione humanam formam recepit, & aqua Iphidis nomine incitis adoceri cupit, vide Ovidium 1. Metam.*
 Io, vocat. 2, 12, 7.
 Io, *abl.* 2, 30, 29.
 pocum 2, 26, 26.
 Iphiclae socie 2, 1, 54. *Idest Thesellia oppidum, Japheti patria.*
 Iole, nomen ancilla 4, 3, 15.
 Iona, pro Ionia 2, 18, 53.
 Ionia mollis 2, 6, 21. *regia esse minoris, in qua celeberr Gravum colonia, malis ab corruptis moribus indigenam.*
 Iolim aquam, *gent.* 4, 6, 16.
 Ioniae aquae 4, 6, 58.
 Ioni maris 2, 26, 14. *Ionium mare, quod inter Siciliam & Italiam, & Græciam late diffusum est.*
 Ionio toto 2, 21, 72.
 Ionio roca 2, 26, 2.
 Iove 2, 12, 29, 2, 2, 6.
 Jovem 2, 12, 32, 2, 12, 66.
 2, 12, 22, 2, 12, 39, 4, 9, 8.
 Jovem magnum 2, 28, 44.
 Iovalem 2, 26, 18.
 tutum voce solentis 2, 3, 12.
 Jovi 2, 2, 30, 4, 10, 16.
 fratri per Neptunum in amore 2, 26, 46.
 Latio 2, 4, 6.
 magno 2, 22, 60.
 nostro, *id est* Romano 2, 1, 41.
 furdo 2, 24, 20.
 vicino 4, 4, 20.
 Jovis 2, 1, 29, 4, 22, 7.
 Jovis arma 2, 9, 47.
 inimicitias 2, 12, 16.
 omnia 4, 6, 13.
 pueros 2, 12, 36.
 Iaxa. *Capitolium* 4, 4, 20.
 Iellas felices 4, 1, 83.
 Jovis antiqui 2, 20, 26, 4, 4, 2.
 parti 2, 1, 27.
 Jovis Elei 2, 2, 18.
 Feretri ara 4, 10, 48.
 caussa 4, 10, 42.
 Libyci 4, 1, 109.
 vide Juppiter.
 Iphicli 2, 3, 32. *Iphiclus, Pylacti filius, cuius boves a Metampede furripit, vide Metamorph.*
 Iphigeneia maesta pro moerore 2, 7, 24. *Agamemnonis filia, quam pater immolare decreverat, ut Graevum elassi duclit, parte distante, iter ad Trojem facile abiret. An Diana periculum virginis misisset, eorum cuius supplicium, ipsamque Iphigeneiam per eorum usque in Tauricam regionem oculis perdidit, ut ibi templi sui sacerdos esset. Vide Euripidem in uraque Iphigeneia, Ovidium 2. Metam. & ill. 3. Punicorum Eligia 2.*
 ipia, nominat. *flag.* 2, 18, 20.
 2, 6, 16. *Græ.*
 ipia

- ipse loquor pro me 4, 11, 27.
 ipsa aqua perita lacu mihi dul-
 cis 2, 23, 2.
Cynobis lotens 4, 8, 22.
 illa 2, 28, 45.
 mors 3, 13, 14.
 puella 2, 2, 4.
 novores 4, 9, 44.
 Tarpeja 4, 4, 84.
 Venus 2, 32, 33, 3, 6, 3
 34, 3, 6, 20, 4, 1, 46.
 4, 3, 30.
 ipsa fusa desipit vias unda Ma-
 andria 2, 30, 36.
 fuit hoois Roma frangitur
 3, 13, 60.
 quam vult, diem petit
 Tarpeja 4, 4, 88.
 ipsa Vanus, vocatur. 3, 4, 19.
 ipsa Aegae aqua, abli. 3, 24, 12.
 domina 1, 16, 17.
 hac rufide 3, 1, 44.
 Plutem 3, 34, 88.
 Tyro 2, 16, 18.
 ipsa castris, nomin. 4, 8, 12.
 fidere 2, 26, 55, 4, 4, 64.
 ipsa 2, 19, 10, 3, 9, 30, 3
 9, 40, 8.
 ipse, pro ego 1, 13, 3.
 ipse ego 2, 19, 17.
 solus 2, 34, 19.
 ipse suggeror 3, 1, 36.
 mea ausibus eogor gravis
 affa 1, 12, 14.
 feram vites &c. 3, 17, 15.
 ipsa loquaris de istis tuis 3,
 24, 16.
 eogoris tu tenues Laren 4,
 1, 128.
 cur non petiki ventos ro-
 gis? 4, 7, 31.
 lagas licet iter Palladem tra-
 hit 3, 22, 22.
 ipsa deca dedit (polla) 4, 10,
 13.
 Alcides lottus 4, 9, 4.
 Amor 2, 29, 18, 3, 16,
 26, 3, 10, 10, 3, 11, 4.
 redit pedibus invi-
 sis 2, 25, 20.
 sedit super libera
 solis 2, 30, 8.
 aries 3, 13, 40.
 Cerberus 4, 7, 90.
 deus Pythius 3, 31, 15.
 durus dies 2, 28, 32.
 dux 2, 16, 19.
 Juppiter 1, 7, 4, 3, 26,
 42.
 lapis Nioche supprime la-
 crimas 3, 10, 2.
 Lynceus 2, 34, 25.
 naues 4, 8, 41.
 ipse Paris 2, 15, 13.
 Paribus 4, 6, 80.
 pater chori 3, 31, 38.
 potius 3, 7, 36.
 suo sanctus ante istus Ha-
 mon 2, 8, 22.
 Tattius 4, 4, 38.
 Tityros 3, 34, 72.
 tuus lectus 2, 18, 35.
 ipse amat puellas, hostis liquis
 ait nobis 2, 4, 17.
 deos deceptus hevit 2, 16,
 54.
 qui se reliquit, petitur 2,
 9, 23.
 suas vices amor nullus o-
 ripit 2, 22, 18, 8.
 ipse Juppiter, vocatur. 4, 6,
 14.
 ipse saepequis 1, 19, 4.
 ipso hoc ejectione 2, 9, 2.
 mero 4, 8, 54.
 Plumbo 2, 31, 5.
 Rhano 2, 10, 41.
 sanguis 2, 4, 22.
 ipsum me jugula 2, 8, 4.
 ira 2, 1, 28, 2, 4, 4, 2, 15,
 19, 3, 22, 22, 4, 9, 14.
 ira mea 2, 18, 14, 2, 5, 22.
 recens 2, 5, 9.
 ruens 3, 15, 44.
 fava 1, 18, 14.
 vestis. memps muliebris 3,
 25, 44.
 utilis 4, 5, 31.
 ira fulmineis 2, 16, 32.
 ira femineis, abli. 2, 9, 35.
 iram 3, 6, 38.
 matris 3, 19, 28.
 irasci mollitur 1, 5, 8.
 irasci 3, 31, 12.
 irata Cynobis 1, 4, 32.
 facta ministro meo 2, 22,
 39.
 mulier 2, 29, 9.
 irata, abli. 3, 8, 28.
 manu 3, 25, 10.
 iratu suu, dative, subaudi pu-
 allu 1, 9, 22.
 iratum situm 4, 9, 62.
 irati amantes 2, 5, 13.
 iratos Notos 4, 6, 28.
 uogues 4, 8, 57.
 iratum me 2, 24, 13.
 iratus 1, 16, 38, 2, 5, 23.
 ire omnino fuit agrestis 2, 19,
 22.
 domum 2, 8, 24.
 Fides arat longe ire 4,
 1, 16.
 in adversos 3, 15, 32.
 nomen 3, 1, 2.
 mollior 2, 12, 24.
 ire per Euphratem 4, 6, 84.
 holtes 3, 9, 15.
 mare 2, 26, 19.
 undas 3, 10, 19.
 famel 2, 15, 13.
 via Scyronis 3, 16, 12.
 via sua 2, 25, 38.
 vias notas 1, 1, 18.
 novas 1, 8, 30.
 vento quolibet 1, 8, 4.
 ire ad tus hulla licet 3, Crassa
 4, 6, 84.
 hinc cupio nomen carminis
 mei 1, 7, 10.
 lacrimas deo vidimus 4, 11,
 40.
 lentius lectum meum iuffit
 sui 4, 7, 30.
 liber equoquo tibi sum vi-
 sus 2, 8, 15. alii al-
 ter legum.
 Palatium aves vidit Roma-
 lus 4, 6, 44.
 parat nos sum 1, 5, 2.
 quam parat formosa nave vi-
 ro 2, 15, 8.
 quo filula jubeat poturas
 oves 4, 4, 6.
 rates facibus illet mireris
 1, 14, 4.
 spots vidi perdentes 4, 5, 66.
 superba quodit puella 2, 1, 2.
 iret quum Achilles e complexu
 Brisis 2, 22, 29.
 ut Alinoia aurea lana do-
 mos 3, 11, 22.
 ires. non mihi fili magnus Ca-
 storis iret equus 2, 7, 16.
 Iro Dullebio 3, 5, 17. Iros
 dominum pauperum, unus
 ex precis Proteles. vide Ho-
 merum in Odyssa.
 ierita lingua 3, 12, 66.
 irrita nunquam sola 4, 9, 40.
 irritas Musa ingenium potis
 portis 4, 6, 75.
 irritata puella 1, 10, 25.
 is 2, 10, 29.
 peccat, qui tui videt 2, 32, 2.
 Ichnomache Laphis genus ho-
 roino 2, 2, 9. near Pitobis;
 quam quum Eurytion Cnau-
 rus ipso mupierum dis abdo-
 cere conatus fuit, oris effu-
 bebris illa pugna inter Lapi-
 das & Cnauarus, de qua O-
 vidius 12. Metam.
 Ildis puros dies 4, 5, 14. Ipsi
 den Aggripa, cuius sacra
 magna superstitio Romanis
 colebatur. vide Jo.
 Ilimra 3, 11, 35. mare, &
 oppidum Thracia.
 k 2 Mina-

- Hmaria valle 2, 13, 6.
 Hmario mero 2, 33, 32.
 Hse comitunt Hemonio viro su-
 mma gula nescere? 3, 1, 26.
 Hsue d'crista, Vanus 2, 15,
 56.
 viam Phasidos ferunt Argo
 1, 20, 18.
 Hsue melius tibi, Pompei, fu-
 nera 3, 11, 37.
 Hsa domus Remi 4, 1, 9.
 Hsue 4, 1, 98.
 sanguinis nostri 4, 6, 60.
 forma 2, 25, 3.
 formam tum solucia 3, 24, 1.
 libid 3, 19, 2.
 mora 2, 8, 27, 3, 7, 30.
 fecunditas 2, 9, 37.
 via 2, 32, 17, 3, 18, 22.
 una 2, 13, 36.
 Hsa arte 2, 6, 31, 3, 25, 5.
 figura 2, 14, 4.
 Hsa mox valeant contendere meo
 amoris 1, 14, 7.
 Hsa dispendia, memm. 8, 24, 2.
 35.
 iudicia 3, 9, 31.
 facula 3, 15, 37.
 Hsa, acrof. 3, 6, 8, 3, 18, 20.
 bona 2, 3, 28.
 convivia 2, 30, 23.
 tropaei 4, 6, 82.
 verba 3, 11, 7, 6.
 Hsa 2, 9, 1.
 puer. Amor. 2, 6, 23.
 protervus 2, 14, 30.
 quicumque est 1, 8, 3.
 spiritus levis 1, 9, 32.
 Hsamos 3, 21, 22. *Columbia-*
maris, quod Peloponnesum, a-
tholay foveam insulam, con-
stituit adiungit.
 Hsamos 3, 22, 2. *id est Thera-*
cia Chersonesus. vide Com-
mentarius.
 Hsi ocelli 1, 15, 33.
 Hsi 1, 2, 25.
 figura 2, 6, 33.
 Hsi 4, 5, 56.
 Hsi veneno 2, 12, 19.
 viro 2, 9, 24.
 Hsiis vestes libellos 1, 9, 29.
 vulgares amores 1, 23, 21.
 Hsa 1, 18, 14, 1, 19, 16, 2.
 3, 11, 2, 6, 1, 2, 14, 1.
 2, 17, 17, 2, 24, 38, 2.
 29, 21, 4, 20, 4, 8, 87.
 Hsa facies alas, ut Gr. 1, 9, 25.
 Hsa sim falis 2, 7, 3.
 Hsa sit quamvis 2, 11, 17.
 Hsa unda 3, 22, 28.
 Hsa erga 3, 1, 4.
 Hsa duri temporibus 1, 22, 4.
 regionibus 3, 7, 41.
 Hsalam 4, 1, 40. *Italia Euro-*
pa regis, alicorum omnium
pulcherrima, & quadam gen-
tium domina, inter mire vo-
perum & inferum longo tra-
ctu porrecta. Ejus terminus ab
occafio & septentrionibus al-
pes, & mare Adriaticum;
ab ortu Isonum; a meridie
Tyrrhenum, seu Tasicum.
 Hsa, agite, pueri experte bel-
 lo 3, 7, 7.
 boves, Hercules ite boves
 4, 9, 16, & seq.
 & consilia Romanum hi-
 storiam 3, 4, 10.
 procul, fraudes 4, 6, 9.
 texite Gr. 3, 7, 29.
 iter cuius est Felton 2, 11, 20.
 iter, acrof. 1, 17, 14, 2, 13,
 40, 2, 33, 22, 3, 16, 15,
 3, 16, 36, 4, 2, 7.
 iter cecum, acrof. 3, 14, 32.
 Dardanium 2, 14, 8.
 exiguum 3, 9, 14.
 liquidum 3, 21, 14.
 magnum 3, 21, 1, 4, 10, 3.
 meum 1, 1, 30.
 novum 4, 6, 10.
 nulla lege concessum 2,
 27, 16.
 omne tale 4, 8, 6.
 propositum 2, 10, 14.
 totum Pellicam trahis 3,
 22, 14.
 iter amoris, acrof. 3, 15, 4.
 matris immaturum 3, 7, 2.
 natalis tui 3, 10, 22.
 foporis occultum 3, 11, 54.
 iterat Hylas asponfa Alcedis 1,
 20, 40.
 iterata signa rotam oblique 4,
 1, 82.
 iteratos per ortus 4, 3, 7.
 iterum 1, 10, 15, 2, 16, 10.
 4, 8, 85.
 redcut solennia 2, 33, 2.
 redire 2, 18, 12.
 Hsachi digressa 1, 15, 9. *Uli-*
xis, cuius patris libba, per-
oe insula maris loni.
 Hsachia verulus 3, 12, 29.
 Hsa absumtum 3, 10, 10. *I-*
171, Tares Thracum regis fi-
lius ex Prugae, quem, in ul-
terius suprata fororis Phila-
mela, mater patri epulandum
appulit.
 juba hirsuta, *skl.* 4, 20, 20.
 juba dextra 4, 4, 38.
 Hvas 4, 4, 20.
 jubelna quod me gaudere 2,
 24, 17.
 jubebat quod Hsula ire poturas
 oves 4, 4, 6.
 jubent leges reverti 4, 7, 91.
 juberebant quamvis hac Amor,
 hac Liber 1, 3, 13.
 jubes me habere quales noctes
 1, 3, 40.
 jubet alter propellere in me-
 dium 2, 49, 11.
Cyphis me tollere dona-
ca Tyro 2, 16, 18.
quis puerum dicere pla-
ra quo seira timet 2,
22, 30.
 jucunda quies 2, 20, 2.
 voluptas 1, 10, 9.
 jucunda conjugis 2, 19, 7.
 jucundis alis, 3, 3, 45.
 verba 1, 2, 39.
 jucundum quid tibi, Amor 2,
 Hsaci habitata medullis 1, 2,
 12, 17.
 iudex Hsacus 4, 11, 19.
 iudice domina 2, 13, 14.
 iudice duru 1, 4, 10.
 iudicet Hsacus in me offa 4,
 11, 20.
 iudicia Hsa 3, 9, 32.
 iudicio inter me 2, 10, 30.
 meo 2, 32, 48.
 iudicis metu 4, 11, 48.
 iuga dominum, memm. 3, 6, 2.
 iuga Scythiarum 4, 3, 47.
 iuga adamantina, acrof. 3, 11, 9.
 iuga longa Taygeti 3, 14, 16.
 iugata novem pauci Tityo 3,
 5, 44.
 pauca 4, 10, 24.
 iugl spiculi 4, 4, 48.
 iugis calicis, *skl.* 1, 76.
 mille 3, 5, 5.
 iugis muscosi 2, 19, 30, 2, 2,
 30, 16.
 Oetaris 1, 13, 24.
 Phlegreus 3, 9, 48.
 Prometheus 1, 12, 10.
 sapient 3, 11, 37.
 iugo impio, dario. 2, 32, 14.
 iugo, *skl.* 2, 34, 78.
 adiuncto 2, 3, 48.
 fiasco 3, 11, 4.
 iugo mquo 3, 9, 8.
 facili 4, 10, 4.
 iugula me ipsum 2, 8, 4.
 iugulate memento Cecropia colo-
 nis Icare 2, 37, 19.
 iugum bene convenient 3, 25, 8.
 iugurba duffus per vias 4, 6, 3,
 66.

66. rex *Namidia*, *acerrimus*
hollis Romanorum, *paula* vi-
ditur, *caput*, *delictus* in
trionphum a C. Maria.
Jugurtha capta 3, 5, 16.
Julum carum, genit. 4, 6, 17.
Augulus.
Iula 4, 1, 48. *Iulus, five Af-*
canus, Mæna filius ex Cru-
sa, *qui altum Longum con-*
didit.
Julia rostra 4, 6, 54. *numpo*
æreum Jugurthi.
juncta levi 4, 8, 44.
juncta tamæ Cafasis vestigia 3,
 9, 31.
junctis columbæ, nominat. plur.
 3, 15, 37.
junge vili cauteles voces tuas
 4, 5, 46.
jungite lites malo 3, 21, 15.
junqueque, ibid.
jungor, Peulle, cubili tuo 4,
 11, 15.
junguntur amantes per Bacchum
 3, 17, 5.
Junio a, 28, 34. 3, 53, 9, 3,
 22, 15. *Saturni filia ex Opi,*
foror & conjux Jovis, *numi-*
num regina.
Juno fuit causæ 4, 8, 16.
Juno asperæ 4, 9, 71.
conjux a, 28, 35.
Junoni 4, 1, 101.
amaræ 4, 9, 43.
Junonis dominæ a, 5, 17.
Palasæ a, 28, 11.
Juppiter a, 22, 25, 3, 55,
 14, 5, 11, 28. 4, 1, 54.
 4, 1, 82. *Saturni filius ex*
Ope, *qui patrem regno expu-*
sit, sæculum argenteum con-
didit, æque infinita supro-
rum ævacina dæmon concul-
clum vult. *Hinc orbit arbi-*
trium, & saluina potentiam
erubescant præci poeta.
Juppiter avis a, 50, 50. *ob*
Ganymedem. *Fuit autem Ga-*
nymedes pulcherrimus puer,
Trois filius Troje regis, quem
Juppiter in Ida monte venen-
tem sperulatus, æquila spe-
ciem præ se ferens in sætum
subiit, ut sibi discumbenti
pioceras effret. Non enim au-
diendi, qui ad turpem libidi-
num raptem exstimant, ut
Læoniæ in Dialogis. Vide
Memorum lib. 20. Iliad. Vir-
gilium 5. Ænoid. Ovidium
lib. 10. Metam.
Juppiter ipse 3, 17, 4, 2, 26, 43.
Juppiter unus 4, 4, 85.
Juppiter languens 3, 22, 37.
Juppiter placidus 3, 16, 48.
Juppiter Phidiasus 3, 9, 15.
Juppiter, vocatv. 2, 8, 4, 3,
 28, 1, 5, 15, 19, 4, 10, 15,
 ipse 4, 6, 14.
Juppiter. exclamavit a, 16, 16.
jura, nominat. 4, 4, 11.
euro venia 3, 13, 49.
deum 5, 5, 39.
jura sunt signata 5, 20, 15.
jura, accus. 3, 9, 24.
jura dare 5, 17, 44.
jura Jhanonis dulcia 2, 5, 17.
Læoniæ 3, 14, 55.
mollie a, 11, 18.
multa Spartæ palæstra
 3, 14, 1.
puclitiam a, 5, 28.
puella 3, 9, 5.
tum 3, 42, 4, 3, 11, 2.
vetera 3, 6, 20.
juratus venter 3, 15, 15.
jurabis gramina fœta nostrâ ma-
nu 4, 9, 26.
jurabo me torqueris, & inte-
ger esse 3, 6, 40.
juratur quicquid puella a, 28, 8.
jurata hic mox mea puella
 1, 8, 27.
jura a, 6, 8, 2, 8, 40.
jura superba sis licet 3, 8, 56.
juice. non-jute a, 50, 17.
jurgia 3, 3, 18. *alii verbera.*
jurgia condita sub læticia 2, 6,
 32.
nostra 3, 6, 18.
juro causam tergeminum a, 7, 5.
 52.
erga flamen feterum 4, 7, 7.
 51.
tibi per ossa matris, & pa-
rentia a, 20, 15.
jux hoc perpatuo mihi ad a,
 20, 35.
jussa gutto 4, 1, 146.
jussa omnia, accus. 1, 18, 26.
tus 3, 9, 52.
justissies lectum lentius ira 4, 7,
 30.
justitit Foras *ma ponere eni-*
mat cunis a, 13, 44.
justit Dircæ famulam ponere ca-
put in humo 3, 15, 16.
eadem dementia Græ. a,
 6, 17.
epistola dominæ mæ Tribu-
te adfite 1, 16, 2.
hunc amor dare terga a,
 16, 40.
ma dicit habitare nemus
Africanum a, 23, 4.
judit quis te tangere opus car-
minis heret? 5, 5, 16.
Jeminiadæ, imperio lurge-
 re *Boëthæ caput* 3, 11,
 26.
te puellum Juno habere
cornua a, 53, 9.
ulus tabellas non signatas
habere fidem 3, 25, 4.
juſſu die 4, 6, 64.
juſſu causa 4, 6, 52.
gloria & vita & morti mem-
Macæna a, 1, 74.
Tallus 2, 19, 16.
juſſa, accus. plur. 3, 10, 2.
juſſa debita 3, 7, 9.
juſſus minus 1, 10, 26.
juvabunt nec te signata limina
 4, 1, 145.
juvent ſi te urbes Helles 3, 2,
 22, 5.
juvat jacere corpus & fax a,
 17, 13.
ma coluisse Hedionæ a,
 5, 19.
hæc turba a, 2, 5.
legisse a, 13, 11.
fulcipere sacra, & po-
neræ vota a, 19, 18.
vincia mentem Lyao
 3, 5, 21.
nili videri senex in magno
amore a, 54, 30.
perire 3, 4, 12.
quid in nillo pondere verba
loqui? 2, 22, 44.
procedere capillo or-
nato? Græ. 1, 2, 1.
fecutus Tarquini fra-
ctas esse? Græ. ſi
 Græ. 3, 11, 47.
ſi quæ junna cleuſa a,
 23, 2.
in Eoa ripa, Græ. 4,
 5, 21.
juvat. nec ma juvat rææ Mu-
ſa a, 16, 34.
juvat. non juvat ex facili lo-
cta corona jugo a, 10, 4.
juvat. non juvat in medis no-
men habere via 3, 16, 36.
juvat. non juvat Venerem cor-
rampera a, 25, 11.
juvenca Cybebe fabricata 5,
 22, 3, *vulga inventa*.
juvenca iſta a, 6, 2.
juvenem-ans, dæſiv. 3, 28, 61.
juvenci Cretæ, genit. 3, 19,
 21.
juvenci, nomin. plur. 4, 9, 13.
multi a, 1, 129.
juvencos 4, 9,
Lampetis 3, 18, 29.
 ju.

[illegible]

- Lavinis litioribus, *idest*, 3, 34, 64. *Lavinium oppidum Latii, ab Aenea conditum, & nominis Lavinia naris insignis*.
- levit Amor carmine mea, *vel me ipsum*, Summe Permetti 8, 10, 26.
- Aurora abjunctos equos 8, 18, 11.
- captiva *Brutis* domiolum cruentum 3, 9, 12.
- cervix Tolumni defixa equos Romanos gaugine 4, 10, 38.
- Gallus mortuus vulnera inferos aequi 8, 34, 98.
- laurea pura 4, 6, 10.
- laurigera manu 4, 6, 54.
- laurigero varice moos 3, 28, 33.
- laurus adulta 4, 28, 36.
- superadditu in buxo 3, 13, 33.
- laos 8, 1, 47, 3, 10, 6, 4, 77, 84.
- altera 8, 1, 47.
- laus, *repetitur* 2, 1, 47.
- laus solus, *idest*, 3, 39, 40.
- laxatis corymbis, *idest*, 3, 17, 89.
- Lebeus 3, 21, 19. *Lebeum, porcus, oppidum & navis Corinthiorum, ad Isthmum recessum fons Corinthiaci, fons Crissii. Vides Libonem Emmanium roma 1. idest*, 1. *Gracila illustrata*, sap. 2.
- lecta ax facili iugo cornos 4, 10, 4.
- Prometheus iugis herba 1, 12, 10.
- virgineo foco improba ministris 4, 44.
- lecta quum sit CERNITA tua totum iura 3, 24, 3.
- lecta carmina, *nemini*, 8, 34, 29.
- lecta ossa, *nemini*, 3, 6, 28.
- lecti mei, *genitivus*, 4, 3, 69, 4, 7, 6.
- tui 2, 20, 24.
- lecti pedes 3, 6, 14.
- lectica aperta 4, 8, 78.
- lectis mollioribus 3, 4, 11.
- lecto mortifero, *dativus*, 3, 13, 17.
- nostrum 1, 3, 35, 3, 8, 37, 4, 8, 27.
- tuo 8, 24, 28.
- lecto, *adfectivus*, 8, 33, 42, 4, 11, 10.
- repetitur* 3, 34, 17.
- lecto Aedismache 3, 22, 32.
- lecto angulo 1, 8, 33, 1, 1, 45.
- mo 3, 13, 3, 2, 9, 45.
- motato per singula pallia 4, 8, 87.
- strato 3, 6, 11.
- soto 8, 23, 47, 4, 3, 23.
- tuo 3, 20, 2.
- vacuo 3, 2, 1, 8, 6, 23.
- 3, 6, 33.
- uno 2, 11, 3, 2, 34, 17.
- lecto, *io lecto* 3, 29, 24.
- lectule factis bene deliciis meis 2, 15, 2.
- lectulus unus 4, 8, 35.
- lectum 1, 9, 27.
- adversum 4, 12, 85.
- meum 4, 7, 30.
- podicum 8, 36, 54.
- lectus tibi 4, 3, 3.
- lectus 3, 30, 81.
- tus 3, 18, 35.
- lectus *funeris* 3, 13, 21.
- lectus Ulinia felix 8, 6, 33.
- Leda, *dativus*, 1, 13, 29.
- Leda partu 3, 13, 30. *Helena, & Clytemnestra. Leda filia fuerunt. Leda Tyndari filia, uxorina pueritradit, quam Juppiter in cygnum transmutavit. Ex ea concubum genuit non peperit: ex quorum uno Pelas & Helena, ex altera Castor & Clytemnestra procreantur.*
- legam titulus oppide capta 3, 4, 16.
- legat in hoc lapide uni nupta tuis 4, 11, 36.
- legas ipse totum iter Feliac trahis 3, 32, 13.
- legat, quod pace legas opus, 3, 17.
- legat me oglestus amator 3, 7, 3.
- quod carmen currans venitor 4, 7, 84.
- ut libellum puella 3, 3, 20.
- legat qui ossa, via venit 3, 24, 30.
- lega, *4. leges*, 3, 33, 30.
- alteras 4, 4, 35.
- bis sola 4, 3, 70.
- metuenda 4, 9, 55.
- nulla 2, 17, 16.
- legabat carmina nostra 3, 24, 21.
- legem cantum 4, 11, 41.
- legem sublatam 8, 7, 1.
- legenda non illa utata ossa 4, 1, 137.
- legenti 3, 1, 15.
- ullis 1, 36, 81.
- leges, *nemini*, 4, 7, 91.
- leges, *accusativus*, 4, 3, 13, 4, 8, 81.
2. *linguine ductas*, 4, 1, 47.
- legibus 4, 11, 3.
- leges tu Summa 3, 10, 7.
- legibus 4, 8, 81.
- antiquis 8, 30, 15.
- legis nostrum 4, 8, 74.
- legis carmina mea 3, 33, 38.
- legide in graminis doctus pusillus 8, 13, 11.
- lagisti ossa patris non illa utata legenda 4, 3, 137.
- poma 3, 35, 39.
- legit hac hederas in thyras 3, 3, 35.
- line in me hippomassas* 4, 3, 18.
- legitur mihi gemma 3, 14, 12.
- lena audax cantum leges imponere Lume, *Genetivus*, 4, 5, 13.
- lena, *vocat*, 4, 5, 3.
- lenae, *genetivus*, 4, 5, 79.
- lenae carmina, *accusativus*, 1, 9, 19.
- lenipunt spais annorum, *Genetivus*.
- vulnera nostris 3, 21, 35.
- lenior hostis 4, 8, 4.
- lenius noctem 4, 8, 33.
- lenia ge'u tellus 4, 3, 39.
- leota puella 3, 25, 4, 2, 14, 14, 8, 14, 22, 2, 33, 25, 3, 8, 20.
- lenia utat pondera, *nemini*, 4, 7, 120.
- lenta baltea, *accusativus*, 4, 10, 22.
- lenta vada, *vocat*, 4, 11, 25.
- lente, *vocat*, 3, 13, 8, 3, 23, 12.
- lenti passoris 4, 10, 30.
- lentius ira 4, 7, 30.
- leoto marmura 4, 4, 10.
- leotus 1, 6, 13.
- leones vadis 8, 19, 31.
- leonis feni, *nemini*, 4, 9, 45.
- Leonis signa animosa 4, 1, 85.
- Leo saepe fidus, *unum ex duodecim signis Zodiaci*.
- Lepide 4, 21, 63. *Lepidos Corinthe matrona filius*.
- leporum 3, 13, 43.
- leporum molles, *accusativus*, 4, 19, 23.
- Lernae hydas 3, 24, 23.
- Lerne palus pulis, *Genetivus*, 8, 26, 48. *in Argiva regione*.
- Lesbia Catulli 8, 32, 45.
- Catulli scriptis ipsi Helena notior 3, 34, 80.
- Lesbia vix, *accusativus*, 1, 14, 20.
- Lesbia, *infamia infamia minoris in mari Aegea*.

- Lethæa flagna, *accus.* 4, 7, 91.
Lethæa fluvius inferorum, cuius aqua spem oblivionis vita præterita inducere crederetur.
 Lethæus liquor 4, 7, 10.
 leto caustus 3, 7, 29.
 certamen 3, 13, 19.
 leto procotum 3, 13, 15.
 letum 4, 7, 1.
 levameo meum post fata, Lepide, & Paulie 4, 11, 63.
 levare arma per iubas 4, 4, 20.
 levisti me terrâ fama sublimis 3, 1, 9.
 levat serpe in amore, dîvera quo percas 1, 9, 34.
 levatur, onus quod levatus dignis quique 4, 11, 14.
 Leucadii fume, *genitrix.* 2, 34, 86. *Leucadia Paronis Atacini amica.*
 Leucadii Apollo 3, 11, 62. a *Leucade Epiri promontorio, apud quod celebris sita pugna inter Augulum & M. Antonium de summa rerum.*
 Leucippis Pæone 1, 2, 15. *Leucippis filia, fovea Minia.*
Har lida ac Lyceon fratris ac patre desponsas Cæstor & Pæone rapere.
 Leucotheæ des, *vocat.* 2, 26, 10. *vide luo.*
 Leucothea 2, 28, 20.
 leve malum 2, 3, 16.
 leve pondus 4, 3, 36.
 levem 2, 24, 18.
 leves puellas 2, 1, 49.
 levis iunco 4, 2, 44.
 levis murmurata, *nominat.* 4, 8, 50.
 levibus agnus, *dativ.* 1, 4, 9.
 levibus cunis, *abl.* 2, 12, 4. *radiis* 1, 3, 33.
 levis cauda 2, 9, 36. 2, 24, 10. *Cyrtia* 1, 18, 11. *forma* 2, 3, 28.
 ille spiritus 1, 9, 38.
 Musa 2, 12, 22.
 levis. nec levis est medicatio in verbis meis 1, 10, 18.
 levitas amica formosâ 2, 16, 26.
 levitatis tum 1, 15, 1.
 leviter 1, 19, 5. 8, 20, 47. 2, 38, 15.
 leviter tentata 3, 3, 15.
 levius nonne fuit pervincere mores domina? 2, 17, 15. *alii melius.*
 lex 3, 13, 50.
 in amore novo mihi scribenda 3, 30, 16.
 Toon. 1.
- lex Spartana 3, 14, 21.
 una tumeris felix maritis Eois 3, 13, 15.
 libasum in sacra metum 3, 17, 38.
 libavit deus hinc footem Tartara 4, 2, 15.
 libet mihi perfidicere mores naturæ 3, 5, 25.
 tibi, Cyntia, tenere autem 2, 30, 25.
 libelli nostri, *plur.* 1, 11, 19. *tres mei* 2, 12, 23.
 libellis meis 2, 23, 3.
 libello meo 3, 2, 15.
 libellos Callimachi 3, 9, 43. *illos trides* 1, 9, 13.
 libellus tuus 3, 3, 19.
 libens Calliopea quum tibi donet lyram 1, 2, 28.
 exhibat ille venena, & undas 2, 24, 27.
 libenter 2, 6, 27. 2, 33, 41.
 Libet 1, 3, 14. *cognomen Hæcchi.*
 libet, *primâ longâ* 2, 8, 15.
 libet eram 2, 2, 1.
 eris 3, 6, 40.
 liber oculus erit, si quia amara volat 2, 23, 24.
 libet Pæmon 2, 21, 5.
 liber qui omnquam erit pectore vacuo 1, 10, 30.
 liber alter, *primâ brevis* 2, 3, 4.
 meus 2, 1, 2.
 mollis 2, 1, 2.
 turpis 2, 3, 4.
 libera, *nomin. sing.* 2, 32, 62. *cautibus Andromede* 1, 3, 4.
 fama 4, 11, 72.
 quem vadit 2, 23, 23.
 toga 4, 1, 132.
 via laurum 3, 13, 4.
 libera verba, *nominat.* 3, 10, 24.
 libera colla, *accus.* 2, 30, 8.
 signa 4, 6, 62.
 verba 2, 9, 2. 4, 11, 90.
 liberat nox clausas umbras 4, 7, 89.
 libertas 2, 23, 23.
 libertas loqui 2, 1, 28.
 nolere amoris iter 3, 23, 4.
 libet. a *libe.* libet ne quid erat ab ore dies 4, 5, 58.
 libet tibi carmen aris 4, 6, 8.
 libet ducere gaudia 1, 4, 14. *memorata fortes turmas* 2, 10, 3.
 23, 4.
- libidine Martis 2, 32, 23.
 libidinibus affidus 2, 16, 4.
 libido 3, 20, 23.
 nostra. id est virorum 3, 19, 1.
 libitum si tibi erit 2, 24, 25.
 Libione materos 2, 11, 31.
 Libo cognomen Jæribula gentis, ex qua mater Cæcilia matrona.
 libris meis, *dativ.* 4, 2, 102.
 libris meis, *abl.* 4, 1, 80.
 nostris 4, 1, 63.
 Socrateis 2, 34, 27.
 tuis 4, 7, 50.
 libro mee 4, 9, 72.
 non 2, 24, 1.
 librorum tuos sales, Menandro 3, 21, 28.
 Liburnis rostra 3, 11, 42. *naves Liburnorum refractas. Liburnia Illyrica proxima regis.*
 Libyci dentis opus 2, 31, 12.
 Libyci Jovis antrum 4, 1, 103.
 Libya regio Africa arvens, *secunda, elephas et monstrosi plena.*
 Libyco sole 4, 9, 46.
 licet 1, 9, 27.
 quum tibi poere &c. 3, 9, 24.
 si mihi pugnare mediâ pœlla 2, 9, 51.
 licebit ignota sis. id est operabitur. *vel pro licet* 2, 11, 2.
 licebit te esse socium vitæ & corporis 2, 32, 13.
 licens Fabius Lupercus 2, 26.
 licet, *verbum* 2, 28, 50.
 licet dum 1, 19, 23. 2, 5, 14. 2, 15, 49.
 licet culvis nupræ quilibet esse 2, 6, 26.
 bic occultos proferre impune dolores 1, 18, 3.
 in trivis ad latus esse *sum* 3, 14, 22.
 Ite, Cræste, ad tua busta per Euphratem 4, 6, 84. *via Scythionis* 3, 16, 22.
 mihi costringere plantis summa sidera 1, 8, 43.
 licet sequere in trivis. *pro mœstia est.* 2, 17, 13.
 licet. non licet esse tum 2, 9, 46.
 referas ut &c. 2, 34, 33.
 licet accutens fœces illa convivia 2, 30, 13.
 ambulet. *subaudi* ut 3, 26, 13.
 1.

- licet eas armatis inermis 4, 1,
148.
Juppiter incendat mavam
3, 26, 42.
livor deponat gaudia 1,
8, 29.
me unda ferat 4, 26, 44.
percontere 2, 22, 23.
sis superba. pro licet te
superbam effa 3, 8, 26.
licet, pro quamvis 1, 8, 29.
1, 8, 26, 1, 16, 29, 1, 16,
30, 2, 20, 9, 2, 22, 19,
2, 26, 33, 2, 27, 13, 2,
30, 1, 2, 34, 72, 3, 18,
29, 3, 22, 1, 7.
licet bibas 1, 14, 1.
refersa formam Antiopæ
Gr. 1, 4, 5.
tu admirare Silyphios la-
bores 2, 17, 7.
te audiat Ploia 4, 11, 3.
licet immatura, veni huc non
noxia 4, 11, 17.
licuisti. non licuisse mori pu-
deret eñ 3, 13, 20.
ligamina mitra nocturnæ, *accus.*
2, 29, 15.
ligat ad cæsum brachia femi-
na Sparano 3, 14, 9.
pacta Tarpeia 4, 4, 82.
ligata vincula, *nomin.* 3, 7, 19.
ligna rescota, *accus.* 3, 23, 22.
ligna mœstra bovis, *accus.* 4,
7, 38.
ligoneus equus 3, 9, 42.
lignis funeria usus 3, 15, 46.
ligno parvo, *abl.* 3, 7, 33.
lilia alba, *nomin.* 4, 3, 10.
candida 1, 20, 37.
mixta popaveribus 1, 20,
38.
lilia argentea, *accus.* 4, 4, 25.
lucida 3, 13, 30.
mixta vitalis, *ibid.*
limen ad alienum 3, 3, 47.
Arabium 1, 14, 19.
viri 2, 4, 24.
limina lacrimantia nostris ver-
bis, *nomin.* 3, 23, 9.
signata 4, 1, 146.
limina, *accus.* 4, 8, 84, 4, 9,
54.
devia 4, 9, 27.
humida lacrimis 1,
16, 3, 3.
Jovis capta 4, 4, 2.
mex 1, 3, 13.
prodita 2, 7, 10.
tua 4, 7, 9.
limina que tibi ponam? 2, 2,
27.
limine alio 1, 13, 34.
limine nostro 1, 18, 12.
nullo 1, 4, 22.
tepidio 1, 16, 22.
tuo 1, 8, 22.
limite fallaci 4, 4, 30.
limitis fecerit lymphæ 4, 9, 60.
lina carbasa 4, 3, 64.
raptâ duci odorato, *ibid.*
lingua hæc 4, 4, 52.
ducis siliquo mero sepul-
ta 3, 11, 36.
lerrita 3, 13, 66.
nocens 2, 28, 14.
patria 4, 2, 28.
lingua siliquo, *abl.* 2, 19, 31.
rabida 3, 8, 11.
linguæ mex, *genitiv.* 2, 6, 27.
linguæ inimicæ, *dativ.* 2, 32,
25.
linguæ studiis 3, 21, 27.
Lino Inachio 2, 13, 8. *Linos*
Apollinis filius; poeta iustissimus
versificatus.
lino ducit 2, 14, 8.
linguæ limina 4, 9, 34.
liques Phœbus Delos 4, 6,
27.
linguere Galliam potuisti, Po-
tume? 3, 12, 1.
me ille potest? 3, 6,
21.
liques portus 3, 11, 71.
linter, *accus.* 3, 4, 7, 3, 7, 5.
felicia 3, 21, 13.
mea 3, 21, 23.
liques celeres, *accus.* 1, 14, 3.
liques folia corollas 2, 15, 31.
liquo deo 3, 19, 14.
liquidum iter 3, 21, 14.
liques 2, 17, 6.
Acheloï 2, 34, 34.
Lethæus 4, 7, 10.
Mærius 3, 2, 14.
niger 3, 7, 36.
Pactoli 1, 6, 32.
liquor
falax, *verbum.* 4, 11,
24.
liquare facili 1, 20, 47.
parvo 2, 23, 16.
liques Pactoli, *nomin.* 1, 14,
11.
liques, *accus.* 2, 13, 33.
litabat pastor exta ovis ad ca-
lamos 4, 1, 24.
litæ querula. vulgo voca 4, 7,
89.
litora si qua 4, 3, 3.
lites, *accusat.* 4, 2, 20.
litibus alternis, *abl.* 2, 3, 40.
litora castis iocunda puellis,
nomin. 1, 11, 29.
illa 1, 11, 28.
per te picta 2, 2, 13.
litora furda 4, 11, 6.
testantis curas Agame-
monias 3, 7, 21.
litora, *accus.* 2, 16, 4.
Atlia 2, 14, 61.
Athamania 4, 6, 13.
bona 3, 19, 7.
circumdantâ silvis 1, 17,
17.
dno 2, 26, 39.
fati 1, 9, 14.
mollia 1, 20, 22.
nota 2, 30, 20.
Phari capta 2, 1, 30.
2, 8, 31, 2, 14, 29.
ab utroque 3, 9, 33.
Euboico 2, 26, 38.
ingrato 1, 17, 4.
tacito 1, 12, 14, 3, 15,
33.
litoribus desertis 1, 3, 2.
Herculeis 2, 11, 2.
Lavinia 2, 34, 64.
manuisti 1, 17, 28.
paria 1, 2, 18.
litoris ora, *abl.* 1, 40, 9.
litoris parvi 2, 4, 20.
litora hæc a lacrimis facta 4,
3, 4.
litos unum 2, 26, 31.
liventibus racemis 4, 2, 13.
livra cæteris sua brachia que-
ritur Andromedæ 4, 7, 69.
livor 3, 8, 22.
livor cupidus 1, 8, 29.
loca desertis, *nomin.* 1, 18, 3.
taciturna querenti, *ibid.*
loca clausa, *accus.* 4, 9, 25.
locavit huos ovis mulier iu-
ta 2, 29, 9.
loco de Cymbria offa mea ter-
râ frequenti, dii faciunt 3,
16, 23.
locis cæcis, *abl.* 1, 19, 8.
illis 3, 12, 14.
in superâ 2, 18, 30.
multis 3, 15, 40.
non ullis 2, 14, 8.
loco 1, 16, 38.
loco hoc 2, 32, 7.
medio 3, 6, 26.
quocumque 2, 21, 19.
ullo 1, 19, 20.
locorum 4, 1, 69.
locos impures 4, 8, 22.
locum 1, 1, 36, 2, 22, 38.
3, 9, 12.
locum exânsi fueris 2, 13,
24.
quecumque Græc. 4, 8,
83.
locus equis refect in amore?
1, 11, 6.
10.

- locus hic est, lo quo *Or.* 2, 30, 16.
 locus primus 2, 28, 30.
 locus Calypso miles Iuſſu ſalo 1, 15, 12.
 deus ſibi commiſſis ſira 4, 3, 104.
 quodcumque eſt *puella* 2, 1, 17.
 ſi qua garrula de ſcieſa mea eſt 4, 7, 42.
 longa copia 2, 33, 44.
 nox 2, 15, 14.
 via 2, 12, 11, 3, 21, 2.
 vinea 4, 10, 34.
 Longa Alba, *abl.* 4, 6, 37.
vide Alba.
 longa deſidia, *abl.* 1, 17, 6.
 imagine 2, 13, 19.
 mora 1, 10, 6.
 querela 1, 16, 39.
 veſta 2, 31, 16.
 via 2, 33, 16.
 long. hand longa die 2, 18, 10.
 longa intervalla, *nomin.* 3, 22, 31.
 regna 4, 7, 50.
 longa brachia vin Theſcum, *accuſ.* 3, 21, 24.
 periela 2, 28, 46.
 ſepulchra maris & terra 4, 1, 28.
 Taygeti iuga 3, 14, 16.
 tempora noctis 1, 3, 37.
 longa læticia, *genitiv.* 2, 17, 14.
 morx 3, 14, 26.
 ſeneſcē 1, 19, 17.
 longa manus 2, 2, 5.
 morx 3, 12, 24.
 longævæ ſeneſcē, *genitiv.* 2, 17, 47.
 longævum caput, *accuſ.* 4, 2, 32.
 longam diem 3, 11, 50.
 longas excubias 1, 16, 14.
 liliada 2, 1, 14.
 manos 3, 7, 60.
 moras 1, 3, 44.
 noctes 1, 12, 15.
 longe, *adverb.* 4, 1, 36.
 longe caſtra, longa agmies 5, 7, 17.
 longe-viam Phalidis 5, 20, 18.
 longinquis piſcibus, *dative.* 3, 7, 8.
 longinquo amore 1, 6, 27.
 longinquos ad Indos 2, 9, 29.
 longis frontibus 4, 9, 29.
 longius, *adverb.* 3, 10, 12, 2, 28, 58.
 longo lūſu 2, 32, 29.
 longo mugitu 4, 9, 19.
 longum mara 2, 26, 29.
 longus amor 1, 19, 26.
 amos 2, 15, 38.
 loquaris eſte ipſe de rebus tuis 2, 14, 25.
 loquax de me quilibet eſſe poterat 3, 27, 2.
 loqueris tu 2, 24, 1.
 loqueris ubi ad ſimulacra 4, 11, 83.
 loqui que velit ira 2, 1, 28.
 quid poterat eſſa minuiſſet 2, 19, 58.
 ſuperba 1, 10, 22.
 verba diſerta 3, 23, 6.
 io nullo pondere 2, 22, 44.
 loquor certa 3, 13, 61.
 ipſa pro me 4, 11, 27.
 loquantur Numantinos aves Aſtra regna 4, 11, 30.
 lora mollia 3, 9, 57.
 loricæ 4, 3, 23.
 lorix 3, 14, 9.
 lotos ſenſus 3, 12, 27.
 lotus Neſperia aqua Capricornus 4, 1, 26. *Breakb.* *Im.*
 tus.
 lubrica tota via eſt 4, 4, 49.
 luce 4, 7, 91.
 ludierna 3, 20, 7.
 luebat ſenſita nobis 2, 14, 17.
 lucem 4, 1, 143.
 videntiam 4, 4, 63.
 Luceres coloni 4, 1, 31. *nam ex tribus equitum centuriis quas Remulus legiſ.*
 lucerna parca 4, 3, 60.
 lucerna appoſita, *abl.* 2, 15, 3.
 lucernas extremas 3, 8, 1.
 lucernis ſupplatis, *dative.* 4, 8, 43.
 luctet bouhyce ſi qua puella 2, 3, 15.
 lūci ſacra antro 4, 9, 33.
 lucida lilia, *accuſ.* 3, 13, 30.
 luciferis pſueis, *abl.* 2, 19, 28.
 Lucina 4, 1, 99. *Lucina Juno, eadem ac Diana i quam deam proſperæ invocant.*
 lucis ſulſiores aves 4, 3, 32.
 lucis monſtrum 3, 20, 14.
 loeis deſertis, *abl.* 3, 13, 47.
 Lucmo galeritus 4, 1, 29. *vide Cœmentarius.*
 lūco molli, *dative.* 4, 6, 71.
 lūco ſuo, *abl.* 2, 19, 25.
 veredon 4, 9, 53.
 Lucomedius 4, 2, 51. *Romali auxilator.*
 lūcos Tarpejos 4, 8, 31.
 lūtra, *nomin.* 2, 3, 53.
 lūtra nova, *accuſ.* 4, 3, 62.
 Lucrina aqua, *abl.* 1, 11, 10.
 Lucrinæ, *lūtra Campaniæ.*
 lucris 3, 20, 4. *vide* lacrimia.
 lūco 3, 20, 3.
 lūſtantes viros 3, 14, 4.
 lūſtantem in pulvere ſigna Herculis Aſtrique 3, 21, 9.
 lūſtata eſt mecum *Cynthia* 2, 25, 5.
 lūſtus mecum puella 2, 1, 13.
 lūſteur licet io undis puppis tua 4, 1, 147.
 lūſtus gravis, *nomin.* 2, 18, 16.
 hic 3, 18, 29.
 lūens 4, 9, 24.
 lūcus antro hederofa 4, 4, 3.
 conditus 4, 4, 3.
 felix 4, 4, 3.
 ludebat huc Varro quoque 2, 14, 85.
 ludere 2, 15, 21.
 ludex docta *Cynthia* 2, 3, 20.
 ludere ſinis verba cœra 2, 33, 23.
 ludi nulli 2, 19, 9.
 ludis magnis, *abl.* 3, 18, 20.
 ludis, *verbum.* 2, 18, 24.
 ludit pontus 3, 18, 1.
 luditis que antro lūci 4, 9, 33.
 ludos non infames 3, 14, 3.
 ludot ſatus mendaces in amore ſecundo 2, 25, 27.
 lugubria 4, 11, 97.
 lumbis excuſis 2, 16, 27.
 lumen, *oculus* 2, 32, 2.
 lumina elata, *nomin.* 4, 11, 64.
 lumina, *oculi.* lumina condita ſini 4, 11, 64.
 noſſus, *ibi.*
 torrida 2, 13, 57.
Breakb. lumina.
 lumina tua tarpia ſint deſectia lacrimis 1, 18, 16.
 lumina, *accuſ.* 2, 32, 14.
 nigra 4, 3, 14.
 lumina, *oculus.*
 capta ſemel 2, 30, 10.
 conſtantis falſus 1, 13.
 erantia 3, 14, 27.
 humida 3, 6, 17.
 mea 3, 11, 29.
 nigra puella 2, 14, 23.
 noſtra 2, 32, 18.
 turgentia 1, 21, 3.
 valſta 3, 25, 40.
 lumina Phœniæis 2, 1, 60.
 lumina Veſtus fatalis, *vocative.* 3, 4, 12.
 lumine ſavo chryſolithos 2, 16, 44.

- lunine sublatu 2, 15, 4.
lunibus moratur, *abl.* 2, 32.
lunibus. *oculis, abl.*
lucis 2, 15, 40.
lucis 2, 7, 10.
Luna 7, 10, 8, 2, 25, 35, 2, 18, 37, 2, 24, 52, 3, 16, 15.
Luna mensuris 3, 5, 28.
percutiens fenestras 1, 3, 31.
fulu 1, 2, 38.
Luna, vocat. 2, 30, 12.
Luna sicca, *abl.* 2, 17, 15.
Luna deducta, *genit.* 1, 2, 19.
immeritum 4, 4, 13.
plena orbita 2, 20, 21.
Luna cantata, *dativ.* 4, 5, 13.
lunat in secus acies Nereus 4, 6, 25.
lupa Marcia, optima utricum Romæ rebus, *vocat.* 4, 1, 55.
lupa lacte 2, 6, 10.
papilla 4, 4, 54.
lupam ganguis altericem 4, 1, 38.
Lupercus 4, 2, 93. *Arria f. filius miles, Gullii militis frater.*
Lupercus Fabius licens 4, 1, 26. *vidu Commensuratus, & Ovidiu in Fefix.*
lupina galra 4, 10, 10.
lupo uochuuo 4, 5, 14.
lurida porta 4, 11, 8.
lufi io Thede populus Eri- chthoniu 2, 6, 4.
lufra qualia Græ. 4, 1, 20.
lufrebat compita faginat porci 4, 1, 28.
lufrebat compita meis plantis 2, 22, 3.
lufreare Helicon choeet 2, 10, 1.
lufu longo 2, 32, 29.
vedro 1, 10, 9.
lufus, mem. fng. 4, 4, 75.
lufu mea, *occulsi.* 2, 14, 29.
2, 18, 59, 2, 29, 1.
lufurat ique cala 4, 9, 28.
lufurit ubi flamma 2, 10, 20.
loferit, *in Jugeo.* lufurit cur orbis Solis equis atratis 2, 5, 34.
ut liquor Acheloi 2, 34, 34.
lufiffe Stygias tenebras uni hominum Herculi, quis non audet? 4, 9, 47.
lufic flamma 4, 6, 30.
luxuria facili, *abl.* 1, 16, 12.
luxuria Roma magistra 2, 12, 28.
luxuria via nimium libera 2, 11, 4.
luxuria uifum, *genit.* 1, 2, 31.
Lyao multo, *abl.* 2, 31, 35.
3, 5, 11. *pro vino.* Lyant cognomenu Bacchi, *aræ rā dū- so rāq jupijent; a faluandis curis.*
Lycinna conficia 2, 15, 6. *fa- mula, in qua Propertius a- moris ititucium pofuauit.*
lila 2, 15, 6.
ullitica patris, *libid.*
Lycinam oon meritam 2, 15, 41.
Lycio deo 2, 1, 38. *Apollini, qui Patena ubi Lycia cele- batur.*
Lyco, *dativ.* 2, 15, 12. *Lyceus Thebaram rex, maritus Dir- ecte. vide Commensuratus.*
Lycoris formida 2, 34, 91.
Lycoris puella, quon Ceru- lina Gallus poem elegiagru- phus uerfius celebrauerit.
Lycota fuo 4, 3, 1. *Lycotus miles, Aristofe muficus.*
Lycurgum in vite uelauum 2, 17, 13. *Lycorgus Thetium rex quam uideret, maftu per remouentium contra ligis ad- mitti, uides quon uiffi fci- didi. Oū id a Buceia uifone in faciem uiffi, dum uifone fbi uideretur faciem, cru- ue fbi ampuuiffi.*
Lyda colu 4, 9, 48.
Lydia mitra 2, 17, 30.
puella Omphale 2, 11, 18.
Lydia regie minoris Afia, *a- lio dūto Mennin.*
Lydia pleffra, *occulsi.* 4, 7, 62.
Corymbu, qui curram Ma- tris deuon fequebatur.
Lydia urata, *occulsi.* 1, 6, 32.
Lydus Cæfius 2, 5, 17. *Lydo- rum rex opulentiiffimus.*
Lydgame 2, 6, 2, 3, 6, 11.
2, 6, 19, 2, 6, 24, 3, 6, 21, 3, 6, 26, 2, 6, 43, 4, 8, 70.
Lydgamus 4, 7, 35. *Propertii feruaz, uel Cynthia.*
ad cyathos 4, 8, 27.
caftis mihi omnis que- rrim 4, 8, 79.
latens 4, 8, 68.
proftratus 4, 8, 69.
lymphæ 2, 12, 12.
cedere alteram manu fa- cilis 2, 11, 12.
hæc auia 4, 9, 59.
fecreti limitis 4, 9, 60.
lymphæ pura, *abl.* 2, 10, 13.
lymphæ, *ablu.* 4, 6, 7, 4, 9, 35.
u fonte petitis 2, 3, 51.
Lycenæ 2, 16, 9.
Lycenæ ipfe 2, 34, 15.
meus, *libid.*
fulbit & uifalis Propertii.
lyncibus tuis, Bacche 2, 17, 8.
lyra furda 4, 5, 56.
lyra aurata, *abl.* 2, 3, 14.
inuita 2, 1, 74.
tacta 2, 31, 6.
Thracia 2, 1, 2.
lyra celludine, *genit.* 4, 6, 30.
lyra carmen 2, 1, 9.
Amphiouia menna 1, 9, 10.
Orpheu carmine 2, 3, 43.
lyra Aganippæ, *dativ.* 2, 3, 20.
lyra imbellis 4, 6, 16.
lyram Aoniæ 1, 2, 28.
Arionem 2, 16, 18.
Lyffippo, *dativ.* 2, 9, 8. *Lyffippus flauentis nobilis, cui foli Alexandrum Magnum aue fingere creteffum fuit.*
M
Machon 2, 1, 59. *celebris medicus in euffris Græcorum, tempore belli Trejani.*
macie 4, 3, 29.
maera bores 4, 1, 21.
mafta Iphigenia 2, 7, 24.
maculofe campos, & rotas 2, 1, 28.
maerat tibi meufi effufo Fale- no 2, 11, 39.
maerat quon deliciis pagauit ferula 4, 4, 76.
Mæandri vado 2, 30, 17. *Ma- ander Phrygia fluuus, curfa maxime obiquo & errabunda.*
Mæandria unda fallax 2, 34, 35.
Mæcenat, *vocat.* 2, 1, 17, 2, 1, 73, 2, 9, 21, 2, 9, 59.
eques 2, 9, 1.
C. Ciluius Mæcenat, *a fæ- guine regum Etrufcorum, e- quat Remonu, fummit du- guffi amicit, litteratrum do- minum patroum, amiti mo- deratione ingignit.*
Mæcenatis tropæ, *uennia.* 2, 9, 34.
Mænatu ramo, *abl.* 4, 9, 15.
id offi Alida eleru, *a Mæ- nato*

- male Arcadia mouet decerpit.*
 Menas icha 3, 8, 16. *Menas*
de Bacchi sacrificiis, ita di-
lla a Græco verbo maiorem,
infantem, fero.
 Menas illa 3, 13, 63. *Caffan-*
des vocat. Priami Troja re-
git filia: una & Phobus,
semper Phobus furat. At.
 Menonæ heroides 2, 18, 29.
Lydias. vide Commentariis.
 Menonæ mix a, 3, 11.
 Menonæ Penethellæ 3, 11, 14.
a Menonide palatu, qua effu-
simus scelestos matriscerentis ma-
ris: & ceptis aditit Desperus
Cimmerius. Ea bromæi tem-
pestate ita duratur, ut possit
plumbra fulminare. vide Eco-
stheles.
 mege 2, 11, 9, 3, 24, 6.
 caussa fuit Venus 4, 8, 16.
 magice Mula, *genis.* 4, 4, 51.
 magice focia, *dativ.* 1, 1, 80.
 magice aquis, *abl.* 4, 3, 106.
 magico carminis a, 28, 35.
 magis 1, 1, 28, 1, 6, 4.
 1, 4, 15, 1, 4, 16, 1, 10,
 27, 1, 10, 28, a, 3, 11.
 2, 3, 53, 2, 9, 38, 2, 13,
 7, a, 14, 19, 3, 5, 46, 3,
 9, 13, 3, 19, 2, 3, 21, 30,
 3, 22, 19.
 magis ditius sub armis 2, 9,
 49.
 magis quam 2, 9, 19, 1, 9, 9
 a, 1, 9, 21.
 magnifica luxuriam Roma 3, 12,
 18.
 magna dea Cybebe 3, 17, 35.
 gloria 2, 22, 66.
 gratia animi tui a, 20,
 26.
 pars rerum 4, 1, 30.
 poenpa 2, 13, 25.
 ruina 2, 15, 28.
 viri merces 3, 4, 3.
 magna, *accus.* 1, 8, 37.
 bona e, 13, 4.
 dona 2, 14, 25.
 magnæ domus, *genis.* 4, 11, 44.
 magnæ Veneris 3, 8, 12.
 magnæ opes a, 14, 3.
 magnas vires 2, 14, 17.
 magnæ poete 1, 7, 24.
 magnæ 4, 1, 9.
 magni Minos 2, 32, 37.
 eric a, 10, 12.
 magni duces 2, 8, 9.
 tyranni, *ibid.*
 magnæ divitiis, *dativ.* 1, 14, 8.
 fontibus 3, 3, 5.
 triumphis 2, 16, 2.

- magnis, *abl.* 2, 10, 6.
 ludis 3, 18, 19.
 signis 2, 10, 20.
 magno Jovi a, 38, 60, 2, 34,
 40.
 magno amore 2, 34, 30, 2,
 34, 36.
 Cæfare 2, 1, 26, 2, 31, 4.
 crimine 3, 18, 7.
 famora 1, 7, 26.
 periculo a, 28, 39.
 magno, *subaudi* pretio 4, 6, 57.
 magno stetit Atidum alter amor
 3, 18, 30.
 magnos Camillos 3, 9, 31.
 dnos 2, 34, 46.
 motus 3, 15, 31.
 magnum Jovem a, 28, 44.
 itat 3, 21, 4, 4, 10, 3.
 scies 4, 7, 67.
 Solem 1, 15, 37.
 magnum spirantem e, 15, 53.
 magnus e, 10, 20.
 amor 2, 19, 12.
 Cæsar in armis a, 7, 5.
 equos Cæsar a, 7, 16.
 omnis amor 4, 3, 49.
 magnos, *repetitum.* 2, 7, 5.
 Major Idibus 4, 5, 36.
 major amor 4, 3, 49, 4, 5, 30.
 major an mihi sit custodia ma-
 tris? 2, 11, 21.
 major avie Auguste 4, 6, 38.
 majora gaudia, *nom.* a, 18, 15.
 majora sunt, quibus Græ. 1,
 12, 28.
 majora, *accus.* 2, 8, 37.
 omnia 3, 1, 23.
 majorem metu fidem 3, 6, 6.
 majorum cinerem 4, 11, 37.
 majus Iliade nescio quid 2,
 34, 66.
 nomco 3, 1, 24.
 quiddam fide 1, 10, 14.
 mala decem, *poma.* *nomis.* 2,
 24, 69.
 mala, *poma.* *accus.* 2, 26, 26.
 4, 2, 18.
 mala herba a, 6, 36.
 homini stella 2, 27, 4.
 via 3, 18, 22.
 mala multa, *nomis.* a, 18,
 27, a, 25, 48.
 nostra cogita 1, 17, 14.
 tot 2, 4, 10, 3, 7, 54.
 verba 2, 9, 28.
 mala multa, *accus.* 4, 22, 2.
 tot 3, 15, 30.
 verba 4, 3, 76.
 ultima 1, 5, 4.
 malæ puellæ, *dativ.* 4, 4, 57.
 malæ nra cymba fugati Cleo-
 patra 4, 6, 63.

- male vincit, Danai 4, 1, 53.
 Males Ieva 3, 19, 8. *proma-*
cium Laconia in Peloponneso,
avertitibus periculum.
 maledicta tot, *nomis.* 3, 8, 2.
 mali mei nulla medicina 1, 5,
 28.
 venturi 2, 9, 18.
 mali vulneris a, 25, 46.
 malis Pergamæ 3, 13, 46.
 quantis 2, 16, 30.
 tot auctoris mea fata 4,
 11, 70.
 malo extremo, *dativ.* *primælen-*
gd 3, 21, 19.
 malo nostro, *abl.* 3, 21, 34.
 suo a, 28, 28.
 malo tumore 1, 19, 19.
 melius illa requiescere metum
 vel angusto lecto, Græ. quam
 Græ. 1, 8, 34.
 malum leve, *nomis.* 2, 5, 16.
 omne, *ibid.*
 malum hoc, *accus.* 2, 5, 35.
 3, 17, 10.
 malus Cupido a, 18, 22.
 huius a, 24, 44.
 mamma inclinat, *nomis.* 2,
 15, 21.
 mamma nudatæ, *oblatæ.* 3,
 14, 13.
 Mamuri calator, *vocat.* 4, 2,
 61. *Hic Roma figum Fortu-*
ni aeneum efficit, idemque
Sallorum aeneum fabricatus effu-
manabit olivo cervis 3, 17, 31.
 mandata hæc fortitan fuerant
 illis tabellis 3, 23, 11.
 mandata, *accus.* 4, 7, 74.
 hæc 3, 7, 55, 3,
 16, 7, 4, 3, 1.
 mea 3, 6, 37.
 mandatum domum 2, 29, 20.
 mane, *adverb.* 3, 10, 2.
 erat a, 29, 29.
 manent mea gaudia 1, 14, 14.
 manent sic semper, adoro 1, 4,
 37.
 manent hæc elementaria tua
 Persephone a, 28, 47.
 manent in me tela a, 12, 13.
 manere domi a, 29, 22.
 sola unum diem non
 potuisti a, 9, 20.
 manes, *nomis.* 4, 5, 3.
 font aliquid 4, 7, 2.
 manes meos a, 12, 32.
 muros 2, 13, 37.
 nostræ 2, 8, 19.
 tristes 1, 19, 1.
 mentes Callimachi, *vocat.* 3,
 2, 1.
 manet hic mea puella 1, 8, 27.
 me.

- maoret in me puerilis imago 2,
12, 23.
manet quæque mors son 2,
28, 58.
manibus cavia, *deriv.* 2, 3, 24.
manibus, *abl.* 2, 15, 5, 2;
10, 4, 4, 9, 73.
duris 4, 9, 50.
indignis 2, 16, 6.
injetia 1, 13, 16.
infans 1, 6, 16.
meis 4, 2, 42.
non certis 1, 2, 8.
noctis 2, 23, 1.
occultis 1, 16, 44.
fuit 2, 29, 18.
supposita 2, 25, 36.
manibus habere frigida 2, 24,
12.
manicas regales 2, 25, 24.
manifasta causa 2, 13, 3.
manifestum rapina, *genit.* 4, 9,
21.
manus detonsis, *abl.* 4, 8, 15.
manifera mihi fideles tabella 3,
22, 9.
maniferi seu Paulus contentus
mea umbra 4, 12, 92.
manferunt. non manferunt de-
ves incolomas 4, 9, 7.
mansili stabulis tuis adita pa-
sio 2, 33, 22.
manfetas manus 2, 16, 20.
manfetus literibus 1, 17, 28.
manfetus Amos 1, 9, 12.
manfurum me tibi iuro ad ex-
tremas tenabes 2, 20, 17.
manu alterna, pro manui 2,
22, 12.
Tantalem 2, 2, 66.
manu, *abl.* 2, 13, 29.
ad ora admota 2, 3, 26.
alterna 2, 9, 24, 4, 7,
28.
atritia 4, 5, 30.
dura 2, 21, 20.
feminea 4, 6, 22.
illa qua, *Gen.* 2, 16, 42.
inofensa 1, 8, 26.
infans 2, 8, 4.
lata 2, 25, 10.
laurigera 4, 6, 54.
mortalis 2, 32, 50.
nostra 4, 2, 26.
parva 2, 9, 24.
Perimedes 2, 4, 2.
Perica 2, 22, 8.
perversa 4, 8, 64.
Pompeja 2, 21, 68.
supposita 2, 32, 40.
velana 2, 9, 10.
utraq; 2, 3, 36, 2,
23, 24.
maous, *nomin.* *sing.* 2, 9, 29.
4, 3, 53.
armata sagittis 2, 12, 9.
lata mittere talos 2,
23, 26.
que prima dapsit
obscenas tabellas 2,
6, 27.
tenera 4, 8, 10.
manus heroum, pro caterva 2,
20, 21.
ulla fervorum 2, 29, 2.
manus fragilis, *nomin.* 4, 7,
22.
longa 2, 2, 5.
tuta 2, 34, 10, 3, 22,
52.
manus mundi, pro exercitus,
classis 4, 6, 19.
maous axatim abora, seu ma-
gis are 2, 21, 30.
manus, *accus.* 2, 5, 20, 3,
25, 20, 4, 22, 88.
maous Antoni graves in sua fa-
ta 2, 9, 56.
artifices 4, 2, 62.
audaces in mea membra
2, 16, 4.
damnatas 4, 7, 38.
dubias 2, 27, 8, 1.
faciles 2, 1, 10.
has 4, 9, 62.
heros 2, 1, 18.
humanas 2, 7, 30.
ignotas 2, 21, 8.
imbellis 4, 3, 24.
immitas 2, 15, 24.
infecta sanguine 2, 17, 2.
latus 2, 26, 2.
latus 4, 10, 37.
longas 2, 7, 60.
manfetas 2, 16, 10.
maternas 2, 18, 14.
meas 2, 15, 18.
meas 2, 12, 2.
meas truncas 4, 8, 42.
niveas 2, 6, 22.
non merita fata 4, 7, 66.
nostra 2, 17, 14.
oblitas 4, 4, 22.
puras 2, 32, 28.
suas 4, 3, 22.
tenetas 2, 2, 34, 2, 7,
48.
tuta 2, 10, 18.
veritas post tegea 2, 24,
24.
vestras 2, 7, 70.
victices 2, 22, 22.
Marsius humor opus æternum
2, 22, 24.
liquor 2, 2, 12.
Marsia aqua, olim Anaja
diffusa ab Auto Marcia regis
Romani, postea a R. Marcio
Rage pretere in urbem inve-
nta & infusata.
mare, *nominat.* 2, 26, 7.
Aëtiscom 2, 15, 44.
Carpathium omne 2, 7,
22.
mare, *accus.* 2, 7, 42.
Madrus 2, 6, 1.
longum 2, 26, 29.
tumidum 2, 9, 25.
ntrumque 2, 22, 22.
Mari banetula 2, 1, 24.
Marius & Arria 2, 12, 46.
C. Marius & gregarius militum
sepies confel, infusus nobili-
tati. Nix quon detatam Sylla
provinciam Sulpicius lege
tentassit, decreta senatus ur-
bis expulsi est; quomvis pro-
clorum operum parva novassit,
Cimbrii repressit, & cap-
tes Jugurtha. Rediens postea
senatus, in adversarios cru-
delissimum furore proficiscitur.
A Sylla tandem vitum approp-
fuit interit.
mari, *abl.* 4, 6, 39.
ignoto 2, 26, 40.
infans 2, 7, 6.
invito 4, 6, 48.
medio 2, 3, 24.
vasto 2, 24, 10.
maria, *accus.* 2, 18, 2, 26,
32.
Mariano ligno, *abl.* 2, 3, 42.
vide Mari-
marin omnes dam 4, 6, 62.
volueres 2, 7, 19.
marinis monftris 2, 28, 22.
marinos fuchis 2, 32, 49.
Mario consule 2, 3, 16.
maris 2, 27, 6, 4, 2, 88.
maris in tantum 2, 3, 21.
maris dii, vocatus 2, 7, 57.
maris gemmiferi 2, 4, 2.
Myrcos 2, 30, 20.
lonit 2, 26, 14.
maris fides 4, 3, 22.
maris sacra, *accus.* 2, 30, 26.
maris sine frande Andromede
& Hypocoriste 4, 7, 62.
maris rumora neglecta 4, 5, 7.
maris Eois 2, 13, 15.
maris facibus 4, 11, 22.
maris intantos 4, 5, 15.
maritum Phrygium 1, 2, 19.
maritus ego 2, 7, 9.
maritus illa 2, 21, 10.
marmora 2, 31, 9.
exiguo 2, 3, 72.
marmoreus 2, 32, 6.

Ma-

Merone sopito 1, 32, 14. *vide Commentarios.*
 Mera pater, vocativus 3, 4, 11.
 Mera dolorem deus; quem aliqui solvuntur ex odore floris a mare contempit. Ejus auriga Scyllas, equi Pavor ac Terror. Multos habuit filios a furivis congressibus, & precipuus Romulum & Remum ex Rheo Silvio sacerdote Phalgi; unde Romana gentis pater appellatur.
 Matre, pro bello 3, 3, 42, 3, 11, 56.
 Matris lupas, vocativus 4, 1, 55.
 Matris a, 32, 31.
 rapacia felix 4, 1, 81.
 masculus a, 15, 18.
 mater 2, 6, 11, 3, 7, 9.
 mater ego 4, 11, 97.
 mater abacta. Rabula suis 3, 15, 30.
 anxius 2, 28, 42.
 curula debilis 2, 9, 15.
 cara 3, 7, 18.
 optima Marcelli 3, 18, 12.
 sua 3, 10, 10.
 mater Scipionis, vocativus 4, 11, 55.
 matris manus 3, 18, 14.
 materna extenuis, *abl.* 4, 7, 65.
 lacrimis 4, 11, 57.
 vicibus 4, 11, 75.
 materon dolere 3, 7, 68.
 materon Baccii partus 3, 17, 11.
 Libones 4, 11, 31.
 matre 3, 8, 38, 3, 82, 39.
 matre inferior. *id est*, quantum ad matrem 2, 8, 39.
 matre media 2, 9, 50.
 movente exitium nato suo 3, 12, 32.
 matrem 2, 3, 26, 8, 31, 15, 3, 15, 37, 4, 11, 89.
 matris tua 4, 15, 20.
 matris a, 20, 15, 3, 7, 64, 3, 19, 17, 4, 4, 53.
 matris decet 4, 3, 132.
 oculis 4, 11, 77.
 matris avaras 4, 1, 97.
 curm 1, 11, 21.
 matrona induit crocus nepotum 3, 3, 11.
 matronis Aufonius 2, 33, 4.
 rustoros dias 2, 18, 12.
 matutina prius 2, 9, 41.
 matutinis alitibus 1, 16, 46.

matutino sub Noto 4, 5, 60.
 matutinus speculator amicus 2, 29, 31.
 Mayort. *id est* pro Maza 2, 27, 8.
 Mausolei sepulchri 3, 2, 19. *id est* Mausolei Cettia regis, quod si mortuo Artemisia uxore immoedica summa construxit. In orbis miraculis numeratum fuit.
 Maxima Ara 4, 9, 67. Jovi posita ab Hercule filio. *vide Commentarios.*
 maxima causis mei doloris 2, 16, 35.
 cura 2, 16, 2.
 fama 4, 2, 41.
 flamma Leucadii sui Varro 2, 34, 86.
 historis de nihilo 2, 1, 16.
 palma 2, 9, 40.
 prada 2, 16, 2.
 Roma 4, 1, 1.
 toto corpora Cynthia 2, 4, 5.
 turba 3, 3, 24, 4, 1, 34.
 maxima regno fratrum unus focus 4, 9, 10.
 verba 2, 85, 31.
 maxima alimenta, accusat. 3, 81, 4.
 bella 3, 8, 32.
 dona ego feram Perfectionem vras libellor 2, 13, 26.
 olla 2, 9, 14.
 me, accusat. 1, 1, 1. *deinceps omittitur.*
 me ipsum jugula 2, 8, 4.
 miserum 1, 2, 33, 35, 3, 23, 19.
 Pans 3, 15, 45.
 similitem veltis moribus effusa putat 2, 39, 32.
 me juvat, repetitum 3, 5, 19, 3, 5, 21.
 legat smator 1, 7, 13.
 me mecum meam habuisse, livor docet 3, 8, 22.
 ma, iterum 1, 7, 11. & *sequi.*
 2, 6, 9. & *sequi.*
 ma, pro *est* mea 3, 16, 28.
 me invim 2, 19, 2.
 vigilante 3, 17, 16. & *est.*
 mea, *nomina* *fig.* 1, 5, 31. & *est.*
 mea est Cynthia rara 1, 8, 42.
 mea nec dicitur, quomodo dicitur mea est? 2, 8, 6.
 mea, vocativus. 1, 19, 1.
 vita. *verbi blanditorem* 2, 20, 11. 2, 66, 3.

men, *abl.* 1, 4, 2. & *est.*
 men, *nomina*, *plur.* 2, 1, 41.
 men, *accusat.* *plur.* 1, 1, 38. & *est.*
 men, *solvendi* carminis 2, 26, 5.
 men 1, 3, 37. *genis.* & *est.*
 men, *nomina*, *plur.* 1, 18, 39. & *est.*
 meam mihi illa fe denegat 1, 6, 9. & *est.*
 meam. *solvendi* puellam 3, 8, 22.
 meas 1, 8, 12. & *est.*
 mecum 1, 3, 43. 1, 8, 33.
 1, 14, 5. 2, 1, 13, 2, 8.
 25, 2, 14, 22. 2, 15, 5. 2, 24, 23. 2, 30, 25. 3, 1, 71.
 3, 8, 22. 4, 7, 24. 4, 7, 95. & *est.*
 Modis fugitis, *nomina*, *plur.* 3, 12, 11. *vide Commentarios.*
 Medes nota est tibi 2, 24, 45.
 Metra regis Colchorum filia, *verificis* pallens: qua Jasonis amata fuerat, & medicamina illi suppeditavit, quibus taurus ignivomus peraverat, ac vigili draconis fupis, Phrygi veller autem domum reverteret. Ipsa vero juvenem secuta, & patrem ultorem invenit. Abjunctum fratrem in frusta dispersit, ut tunc per agros sparsis generitri insequeretur iter tenderetur. Quam autem pavida post a Jasonem libellum repudiis accepisset, communi filiorum jugulavit, donis, que venenatis novam nuptiam Creusam cum toto domo combussit. Quibus actis, curas a draconibus velle, per acera Athenas usque avolvit. *id est* que nuptis Regis: sed quomodo infideli Thoeis servavit, inde posuit expellere *est*. De morte ejus parum confusa.
 Medem crimen & probrum 3, 19, 17.
 Medem sequacia 4, 5, 41.
 media nox. *solvendi* *est*. 3, 16, 2.
 media columna, *abl.* 4, 7, 81.
 matre 2, 9, 50.
 puella 3, 9, 51.
 via 3, 4, 22, 3, 16, 30.
 Scythion 3, 16, 12.
 medix noctes 1, 4, 23. 2, 33, 85.
 medium Naxon 3, 17, 39.
 medias vias 3, 8, 14.
 medicina 2, 1, 37, 3, 14, 16.
 medicina curatum 3, 17, 4.
 non levis 3, 10, 18.
 me.

medicina non ulla est tum &
 gura 1, 2, 7.
 nulla mali 1, 5, 12.
 medicis 2, 4, 11.
 medius Balis 1, 11, 2.
 calo equis 1, 10, 8.
 in procellis 2, 15, 13.
 undis 4, 1, 147.
 vadit 2, 14, 10.
 medio lumina 2, 9, 16.
 fore 1, 9, 14, 4, 5, 53.
 in amora 2, 9, 48.
 loco 1, 6, 16.
 mari 1, 3, 24.
 mero 2, 2, 10.
 peccore Promethel 2, 1,
 70.
 pulvere 4, 2, 40.
 vertice 2, 12, 10.
 medius per stiles 1, 21, 7.
 mediabaz vivere vacuo lecto
 2, 2, 1.
 meditatuz Caesar arma ad In-
 dos, &c. 3, 4, 1.
 medius templum, *nominis* 2,
 31, 9.
 medium caput, *accus.* 4, 4,
 16.
 Eufraatem 3, 11, 25.
 tendus 4, 4, 60.
 medium. in medium 2, 49, 11.
 medius inchoat Bacchus 2, 30,
 38.
 Medorum hostes. *pro* Medos
 Romaos hostes 3, 9, 25.
 Media regio *Afr.* *prope* Ca-
 spias portas, *enjus* copas *Eu-*
batanae.
 medullis ficie 2, 12, 19.
 totis 1, 9, 21.
 mei umbra tenuis 2, 12, 10.
 mei furoris pars 1, 4, 11, &c.
 &c.
 mei 1, 3, 46. &c. &c.
 Melampus vates 2, 3, 53. *vi-*
de *Commentarius*.
 melior 4, 11, 48.
 malior nec speranda cuiquam
 pusillam 4, 7, 13.
 meliorum Moüs Philetam 2,
 34, 31.
 melius, *nominis* 1, 17, 25. *alii*
lavius.
 melius forti concurrere campo
 4, 10, 35.
 melius, *accus.* 2, 17, 9.
 melius, *adverb.* 2, 22, 41, 1,
 11, 5, 3, 11, 37, 4, 1, 39,
 4, 6, 65.
 melius ut veniant hedera spon-
 ta sua 1, 8, 10.
 membra mea sint condita domo
 Danais 2, 20, 10.

membra, *accus.* 1, 2, 6, 2,
 15, 42, 2, 16, 14, 2, 34,
 42, 3, 11, 34.
 fortis 4, 9, 58.
 mea 1, 16, 6.
 projecta 1, 22, 7.
 membra muri, *accus.* 3, 2, 4.
 memento hoc iter 2, 11, 39.
 me venturum tibi 2,
 10, 27.
 semel ire 2, 15, 33.
 memioi 2, 2, 49, 4, 2, 27.
 vix decem verba no-
 his cois 3, 15, 8.
 meminissa figura *alicujus* 3,
 20, 1.
 asturum *alicuius* 2,
 20, 12.
 noctem 1, 10, 3.
 meminisse. non meminisse com-
 munes deos 2, 11, 16.
 meminisset miles futa strecta
 2, 13, 47.
 meminuit nec Amor ire notas
 vias 1, 1, 18.
 puella lala ponere
 minus 1, 10, 36.
 Memnone amido 2, 18, 16.
 Memnon Aurora filius, *cui*
cum *Achille* *fragulari* *cerra-*
mione *congressus*, *ab* *ta* *inter-*
fectus *est*.
 Memnonias domos 1, 6, 4. *O-*
rientis *regna*, *Aurora* *proxi-*
ma.
 memot 3, 11, 72.
 memor erit Cynthis tanti cri-
 minis 1, 4, 20.
 illa non erit duritie
 tum 3, 12, 20.
 memor Paulus 4, 11, 91.
 memorabit acies veras Apollo
 3, 11, 69.
 memoranda hinc non humilis co-
 thurno, *accus.* 3, 19, 30.
 memorata turmas fortes ad pri-
 vilia 2, 10, 3.
 memoratam bellique resque Ca-
 faris 2, 1, 25.
 memorator Homeris tui casus,
 Troja 3, 1, 33.
 matrores lapides, *accus.* 2, 13,
 40.
 noctes 1, 11, 5.
 memoret ille servare Sicambros
 2, 6, 77.
 Memphis cruenta 3, 22, 34.
 Memphis urbs ingens *Egyp-*
ti, *prope* *quam* *pyramides*.
 Menandrus Thaulos 2, 6, 3.
vide *Thais*.
 Menandrus doctus, *pro* Menander
 3, 22, 28. *Menander nova*
 1.

Comedia scriptor elegantissi-
mus apud Græcos. Ejus dra-
mata, prater *poeta* *fragmen-*
ta, penitus intercidere.
 Menandri mundi Thais 4, 3,
 41.
 mendaces status 2, 25, 27.
 mendacia 4, 5, 27.
 mendax fama 4, 2, 19.
 me na 3, 16, 15.
 Menelas 2, 3, 37. *Menelaus*
Spartæ rex, filius *henis* *fiatus*,
Atrei *nepos*, *Agamemnonis*
frater; *ob* *enjus* *uocem* *He-*
lenam *a* *Paride* *captam* *in-*
gens *illud* *bellum* *ad* *Trojam*
voctum *est*.
 Menelao thalamo 2, 15, 14.
 Menelao 2, 34, 7.
 Menetiaden 2, 1, 38. *Patro-*
clum *Meneti* *filium*, *Achilli*
amicissimum.
 Mens Bona, si qua des es 3,
 24, 19.
 mensa 2, 33, 39.
 lupina 4, 8, 44.
 mensa plena, *ad.* 3, 16, 5.
 mensæ, *genus*, 3, 16, 51.
 mensam 2, 8, 3.
 mensam unum 2, 3, 3.
 mensis decem 2, 3, 28.
 mensis postis 2, 25, 1.
 mensura Luna 3, 5, 28.
 mentum 2, 1, 21, 3, 5, 9,
 3, 5, 41.
 mentibus duris 2, 14, 18.
 mentior! am &c. 4, 1, 122.
 mentiri noctem 2, 17, 1.
 mentis capta modum 2, 19, 4.
 mentis in me quemcumque fue-
 rat 2, 26, 3.
 si quid fuisses 1, 53,
 35.
 mentita quæ vertit suas comas
 2, 12, 12.
 mentis havis 4, 7, 38.
 mentio *istius*, *ad.* 3, 7, 69.
 mento, *ad.* 4, 1, 141.
 Mentore opere 1, 14, 2.
 Mentoris argumenta, *nomis*, 3,
 9, 13. *Mentor* *salator* *in-*
guis, *cupis* *emblesis* *pro-*
nit, *ceteribus* *&c* *id* *genus*
vastius *adhibetur* *unde*
illud *juvenentis*, *Rara* *sua*
Mentor *mentis*.
 meo amori 1, 14, 7. &c.
 meo ore 1, 1, 22. &c.
 meorum illa omnis turba 4, 1,
 75.
 meos furores 1, 5, 3. &c. &c.
 meque 4, 2, 24. *alii* *atque*,
pro *me* *quoque* 3, 1, 39.
 me.

mercas uvas 3, 33, 37.
mercariis pomis amori 3, 34, 71.

merita pace 4, 3, 32.
mercatu cultu 1, 3, 7.
mercatu quis inuneribus amorem 2, 16, 13.
merore indigna 2, 16, 16.
mercede nulla 4, 7, 33.
merces extrema hanc est feminei triumpho 4, 11, 71.
promissi 3, 6, 19.
viri magna 3, 4, 3.

Mercurii alia via 8, 30, 6.
Mercurius & Mago filius, sacerdos, nomen deorum.

Mercurio, dativ. 8, 3, 11.
mercede quamvis 4, 7, 49.
merenda 4, 13, 101.
mereris quocumque modo de me 1, 8, 17.

meritis, quanta meritis, tanta jactura tibi erit 3, 34, 32.
meretrice regina Cleopatra 3, 11, 19.

meri Methymni 4, 8, 38.
meritam, non meritam Lyciniam 3, 15, 49.
meritas meritas 1, 16, 19.
meritas, non meritas laxa manus 4, 7, 66.

merito, adverb. 1, 9, 7-1, 17, 1, 9, 18, 15, 3, 12, 9, 8, 15, 47-3, 33, 39.
meritum, accus. mase. 3, 7, 34.
meritum, non meritum te 2, 39, 13.

meritum, accus. mase. 4, 5, 64.
mero, abl. 3, 8, 3, 4, 3, 60.
asiduo 3, 11, 36.
ipso 4, 8, 34.
linario 3, 33, 31.
medio 4, 3, 10.
multo 4, 15, 43, 2, 34, 21.
tuo 3, 17, 4.

Meroeto Cepheum 4, 6, 78.
Mere Nilis maxima insula, sive sub Cancellis tropico, ubi regnavit Cepheus, pater Andromeda.

meruere quorum labores 3, 4, 21.

meruere, oculis, qui meruere, ferit Cythia 4, 8, 66.
merui quid tantum? 1, 18, 9.
ipserae hac? 2, 5, 3.

meruit hinc tantum nomen mea gloriis 4, 7, 17.

merum libatum in sacra, accus. 3, 17, 18.

toum, Baccbe 3, 17, 28.

Tam. 1.

messes oblatas 2, 16, 7.
messis & arbor 3, 13, 26.
messor 4, 3, 38.

meta ultima 4, 2, 38.
metallis cavis 3, 18, 3.
metas ad has 4, 1, 40.
extremas 3, 14, 7.

Methymni meri 4, 8, 38. a Methymni Lasi urbe.

metu 3, 6, 6, 4, 6, 41.
judicis 4, 11, 48.

metuenda lege 4, 9, 55.
metuendo antro 4, 9, 9.

metuens verbera 1, 3, 18.
metuit, non metuit Venus transscendere Atabium lumen 2, 14, 19.

metum 3, 11, 6.
metuor arva agricola in oculis

Pepentum 4, 10, 30.
metus, nomen. sing. 2, 16, 30.

metus pictos 4, 6, 30.
Mercuris nebulas 4, 1, 15.

Umbria oppidum, patria Propertii, ut ipse quidem significare videtur.

meum ingenuum & nomen. 3, 9, 52. &c.

meum iter, accus. 1, 2, 30. &c.

meus si potes esse 4, 3, 2. &c.

mi, pro mihi 1, 12, 19, 2, 18, 39, 2, 18, 30, 3, 22, 2, 3, 12, 18, 3, 30, 3, 3, 4, 22, alii me. 4, 1, 62.

4, 8, 33, 4, 11, 47.

mibi 3, 1, 3, 1, 1, 7, 1, 2, 7, deinceps omittitur.

mibi anochora iacta est 3, 24, 16.

singis criminis 3, 12, 3.

vale puella 3, 21, 16.

miki, nobis 2, 26, 57. & sibi.

miki, nostrum 3, 16, 1.

miki, repetitum 2, 26, 34. &c.

Milanion 1, 1, 9.

amena 1, 2, 11.

periculis vulnera rami 1, 1, 13.

faciunt 1, 1, 14.

Milanion Atalanta Iusti amator, quem plerique refutunt eundem ad Metagrum fuisse.

Miles 2, 1, 44, 2, 9, 29, 3, 11, 6.

sb Etruscis faciunt agge-sibus 1, 31, 2.

annosus 2, 15, 5.

Augusti 2, 12, 5.

Galieus 2, 15, 48.

non factus amori 4, 3, 49.

nullus 2, 7, 14.

miles rodia 4, 1, 27.

militem tibi accia 4, 6, 39.

milite 4, 6, 31.

milicia fraterna alma 1, 7, 2.

militem tuum, genit. 1, 11, 4.

vestra 1, 11, 4.

militem hanc 4, 6, 30.

Veneris 4, 1, 137.

militem damnatu 2, 16, 38.

militem bractei 3, 4, 17.

milio excubia 4, 1, 125.

milis caussas novas 1, 1, 18.

rates 2, 16, 38.

milie jugis, abt. 3, 5, 1.

millia multa, accus. 1, 18, 3.

quoniam hinc aqua 4, 3, 36.

millia tot formosorum 2, 26, 49.

millia quantis carorum tibi dabit Cythia! 1, 5, 10.

Minerui verus 1, 9, 11. Mineruius Caelephus, amatoris poeta.

minitem calce Oromedonta & Canon 3, 9, 47.

minimot laxa Centaurus 4, 6, 49.

minas 2, 25, 18, 3, 10, 6.

minas Cimberum 2, 1, 24.

Nili 3, 11, 42.

minas semineas 3, 11, 38.

injustas 1, 7, 12.

justas 1, 20, 26.

laxas 1, 17, 6.

minatur illa, qua solet amica tristes viro 1, 6, 8.

Minerva 1, 2, 30, 4, 1, 218.

eodem ac Pallas, dea literarum & artium, quam & sapientia Jovis erantiam prodigiis fabulatur poeta.

Minerva falsa, abt. 2, 9, 5.

Minerva sanctum pro sanctio, & opera tenentis.

Minerva Cor taurus 4, 5, 39.

minio Hiberno, dativ. 2, 1, 17.

minia assiduus, abt. 1, 19, 24.

ministra Veoua 3, 10, 30, 3, 20, 18.

ministra Palla improba 4, 4, 44.

minidum tristis 3, 6, 15.

ministrat iter Luna 3, 16, 15.

Brouda. ministrat equis.

non ullas aquas terra

4, 2, 22.

ministrat urna Cyrenas aquas

4, 6, 4.

uti Sol, & Luna em-

lo, ad spicem 2, 22, 15.

ministror meo, dativ. 2, 22, 19.

minuare exuere oculos meos 3, 6, 7.

Minos figura, abt. 3, 19, 23.

Minos fella 4, 11, 21.

Mi.

- Minoida 2, 14, 43.
 Minois magi 2, 32, 37.
 Minois, idos 2, 14, 7. *Atal-*
das, *Minois Creta regis filia*.
 minor amor 2, 20, 18.
 his *amnis Pergine* 2,
 24, 82.
se Pergine 2, 34, 83.
 minor de verba, *aeruf.* 4,
 9, 38.
 minores, *nomia.* 2, 15, 47.
 Minos aequus in hoste 3, 19,
 28.
 arboris Orci 3, 19, 27.
 victor 3, 19, 28.
Minos Jovis Europa filius,
rex Cretae potentissimus, qui
republicam jussissimis legi-
bus muniois et ob id iudex in-
ferorum constituit.
 minuitet si Nefas lata senectus
 2, 13, 47. *alii* meminisset.
 minus est de me 2, 32, 21.
 minus, non minus capta urbe
 spectaclum, *nomia.* 4, 8, 56.
 minus, *adverb.* 2, 15, 7, 2,
 32, 37, 2, 19, 10, 2, 28,
 30, 2, 32, 46, 4, 1, 13.
 minus multo 3, 15, 7.
 minus, nec minus 2, 32, 34,
 2, 34, 59.
 minus, num minus 4, 15, 13.
 minus, si minus 4, 4, 37.
 minuta turba 1, 29, 3.
 minuta ossa, *nomia.* 3, 13, 58.
 minutis remis, *dativ.* 1, 11, 9.
 Minys 1, 20, 4. *Minys cognom-*
en Argonautarum.
 mirabar quidam Or. 3, 10, 1.
 quod Or. 2, 3, 35.
 mirabere me non humilem poe-
 tam 2, 7, 21.
 nec toriet pallorem no-
 strum 1, 5, 21.
 mirabitur si quis asinus Pal-
 lades ignes 4, 4, 45.
 miracula omnia 3, 28, 17.
 miramus multa jura tuae palae-
 strae, Sparte 3, 14, 1.
 ut premat manus *poeti-*
la 2, 2, 10.
 miranda coniuge 3, 12, 29.
 mirantem te aequora 1, 11, 3.
 mirator amici subito-sumus 2,
 4, 15.
 mirare, *pro* mirari. quid mirare,
 si? Or. 3, 11, 1. quid
 mirare tot meas formas? 4,
 2, 1.
 miras manus 2, 12, 2.
 mirate Dryades candelam Nyle
 1, 20, 46.
 mirator fornice honestus 2, 13, 39.
 miratus pater Caesar 4, 6, 59.
 miremur, si? Or. 3, 2, 7.
 mirer, si nunc juvenis Bagret
 hac? 2, 3, 33.
 miseris licet currere lintas 2,
 14, 3.
 mirum ut tibi sit 2, 24, 9.
 mirum si Amor de me triumphat.
siperauc. 2, 8, 40.
 mirum quid? Or. 4, 4, 37,
 4, 4, 41.
 mirum, nec mirum 1, 13, 29.
 miscebant praelia fode nuda 4,
 1, 28.
 miscebitur victor cum victis um-
 bris 1, 1, 15.
 miscet quam Mavors dubiae ma-
 nus 2, 27, 8.
 Misenis nobilibus, *dativ.* 3,
 11, 4. *Misena litera*, id est
Misenum praenotiorum Cam-
paniae, dictum a Miseno in-
ducione.
 Miseneus Troja tubicen 3, 28,
 3. id est *Misena Trojan.* vi-
 de *Pergine* 4. *Bruiden*.
 miser 1, 3, 5, 1, 5, 18, 1,
 7, 17, 2, 24, 28, 3, 5, 6,
 3, 7, 61.
 miser suspicor 2, 6, 14.
 miser error Hercules 1, 20, 15.
 navita 2, 28, 20.
 Pover 3, 7, 7.
 miserem luxuriam, *genit.* 2, 32,
 2, 32.
 quellie 2, 8, 13.
 Quintilium 2, 34, 90.
 miserum tibi 2, 32, 28.
 miseram 3, 8, 16.
 me 1, 3, 40, 3, 6,
 21.
 miseras gentes 3, 5, 45.
 puellas 2, 28, 7.
 vias 3, 7, 38.
 vocet 1, 13, 10.
 miserata humanos labores janua
 1, 16, 23.
 misere Camoenae signum natalis
 nostrum puella 3, 10, 3.
 miserere, Juppiter, affectum poe-
 lam 2, 28, 1.
 doctum, si
 non u-
 nius 2,
 28, 41.
 miseri, *genit.* 1, 12, 8.
 miseri, *nom. plur.* 1, 5, 29.
 amantes 1, 14, 45.
 misero hunc 2, 2, 78.
Marcello 3, 18, 15.
 mihi 2, 9, 43.
 tibi 1, 9, 9.
 miseros annos 3, 7, 59.
 miserum juvenem 2, 14, 21,
 35-3, 23, 19.
 Uliten 2, 26, 37.
 misissent quid Camoenae, mira-
 bar 3, 10, 1.
 misisti huc melius, Troja, Pe-
 nates 4, 1, 39.
 misit Cythia animos & vocem
 4, 7, 15.
 duo entrus in adverbium
 Semiramis 3, 11, 23.
Bruck. *aliter legis.*
 Inochi sacra matronis Au-
 sonis 2, 3, 4.
 quas mihi Euphrates, &
 Oronces 2, 23, 21.
 misa columba 2, 26, 40.
 sagitta 4, 6, 68.
 misa mora, *aktes.* 3, 16, 2.
Bruck. nulla.
 misa fulmina, *nomia.* 2, 34,
 54.
 misila disci pondus, *aeruf.* 3,
 14, 10.
 misis habeus, *aktes.* 3, 1, 19.
 misus ab uberibus datus 2,
 34, 79.
 misse servitium 2, 20, 20.
 misisset vobis Scylla 2, 26, 53.
 misra Lydia 3, 17, 30.
 situ pallida 4, 5, 70.
 mitra, *aktes.* 4, 2, 31.
 mitra Sidorin, *genitiv.* 2, 29,
 15.
 mitralis choris 4, 7, 62.
 mittere se summo saeo 2, 26,
 19.
 talos 2, 33, 26.
 verba 2, 17, 16.
 mittis quid me in tam vastum
 aequor scribendi? 3, 9, 3.
 mittit Arachne haec mandata
 suu Lycos 4, 3, 1.
 aurum luda formica 3,
 13, 5.
Cythis me in Oceanum
 quarere gemmas 2, 16,
 17.
 mittunt quae pocula venalia pal-
 missem Thebe 4, 5, 25.
 mixta papaveribus lilia, *nomia.*
 1, 20, 38.
 mixta cum facis verba mala,
aeruf. 4, 5, 76.
 lilia violis 3, 23, 29.
 mixtam varia figura 3, 24, 5.
 mixtas puellas 2, 34, 37.
 mixtis offibus 4, 7, 94.
 mixto pectore 4, 7, 19.
 mixtus Enipeo Tamaris deus
 2, 13, 21.
 mobilis una *insula Delos* 4, 6,
 28.
 mo.

- modis suis 3, 9, 44.
 modo quocumque 1, 8, 17, 5,
 8, 10.
 quovis 1, 9, 4.
 utroque 3, 17, 13.
 modo, *advrb.*
 modo, *pro paulo ante*, nuper
 3, 10, 7. *Gr.*
 modo, *pro nonnunquam*, inter-
 dum, jam 1, 3, 31, 1,
 3, 23. *Gr.*
 modo, *pro dummodo* 1, 5, 18.
Gr.
 modo, *pro solum, vel saltem*
 1, 11, 18. *Gr.*
 modo, *repetitum* 1, 11, 3, 7,
 11, 4, 3, 14, 3, 1, 14, 4,
 1, 20, 30, 3, 20, 41, 4,
 24, 35, 4, 3, 7, 4, 3, 8.
 modo, interdum 2, 15, 3.
 modo, rursus 1, 3, 41.
 modo, *siue quocumque* 2, 1,
 11, 2, 24, 11.
 modos 4, 4, 61.
 varios 2, 22, 6.
 modum 3, 19, 4.
 nullum 2, 15, 30.
 modum erroris 3, 12, 36.
 modus vitæ 3, 7, 9.
 moenia qualis creverunt laete
 tur, lupa! 4, 1, 36.
 moenia, *accusativ.* 1, 9, 10, 3,
 11, 23, 4, 3, 57.
 firma 3, 9, 30.
 hæc 3, 11, 65.
 iacta Lavini litoribus
 2, 34, 64.
 Nepionia 3, 9, 42.
 Romana 3, 11, 32.
 Talegoni 2, 32, 4.
 moribus 4, 4, 74.
 moribus altera *vetus* Gallos
 dejectos, altera *Gr.* 2, 33,
 14.
 mores captivi 2, 9, 11.
 morienti aqua 3, 3, 46.
 moesta Calypso 1, 15, 11.
 moesta sub, *nomin.* plur. 4,
 31, 9.
 moestam vestem 3, 6, 13.
 moesta fetibus, *abl.* 3, 5, 15.
 mole 4, 11, 15.
 moles pinæ 4, 6, 19.
 moesta non est cura comæ 3,
 14, 18.
 moestas voces 1, 5, 1.
 mollia 4, 7, 53.
 mollis caput, *accus.* 4, 3, 44.
 collum 4, 6, 5.
 mollem lacrimis Amphioea 3,
 15, 29.
 quietem 3, 3, 7.
 mollem verum 1, 7, 19.
 molles choros 1, 34, 44.
 lepores 2, 19, 23.
 molli lucc, *dativ.* 4, 6, 72.
 molli gestu 2, 12, 5.
 tergere 2, 36, 6.
 toro 1, 3, 34.
 umbra 3, 3, 1.
 mollia facta, *nomin.* 1, 7, 4.
 prata 3, 3, 18.
 mollis iura, *accus.* 4, 11, 18.
 litora 1, 40, 22.
 lora 3, 7, 57.
 ora 3, 15, 14.
 ossa 4, 7, 80.
 penia 3, 11, 20.
 ferta 3, 19, 19.
 tympana 3, 17, 33.
 mollibus lectis, *abl.* 3, 4, 14.
 mollis vestra arma meus torus
 4, 4, 62.
 molliter hora 2, 28, 16.
 molliter vel Hippolytum 4, 5, 5.
 mollis facia 4, 9, 49.
 janua nobis 2, 20, 23.
 in omnes 3, 22, 13.
 honis 1, 6, 25.
 liber 2, 1, 2.
 mollis venit taurus ad arva 2,
 3, 48.
 vis erit altera ipso san-
 guine 2, 4, 22.
 mollis legem centum 4, 11,
 41.
 mollit iter novum vati laures
 pura 4, 6, 20.
 molliter abjectus 1, 14, 7.
 compotam 3, 11, 14.
 impresso toro 1, 3, 12.
 molliter irasci 1, 3, 8.
 ire 2, 12, 24.
 molliter ponit minas unda 3,
 10, 6.
 poneres ossa in rola
 1, 17, 22.
 mollis Palæstrum 2, 33, 40.
 Molossia collis 4, 8, 24. *Malof-*
fi comes, Epivici; a Mo-
liffis, veteris Epivici populi.
 monentis hoc te, Galle 1, 20, 1.
 mones 1, 1, 35.
 monere canes 2, 19, 20.
 obitos dens 1, 15, 16.
 monitis, *dativ.* 2, 7, 17.
 monitis his, *abl.* 1, 20, 51.
 moniturus amantem 1, 15, 41.
 mons adepsus cogoomen a Tar-
 pejo 4, 4, 93.
 adscens dubius 4, 4, 83.
 remissus fides, *abl.*
 mons Ciconum 3, 12, 25.
 Parnasus concussus 3, 13,
 53.

monstra bovis lignæ, *accus.* 4,
 7, 58.
 monstrat mihi sedem plestro
Phobus 3, 3, 25.
 via in, fartum amo-
 ri sui 4, 32, 17.
 moosti fratrum 4, 4, 45.
 monitis maripis, *dativ.* 2, 18,
 21.
 monte 3, 1, 17.
 toto 2, 17, 8.
 montes erant murus 4, 4, 13.
 Romani 4, 4, 35.
 montes duros 1, 20, 15.
 invictus Palæstis 4, 9, 1.
 Riphæos 1, 6, 3.
 solus 2, 19, 7.
 montibus, *dativ.* 4, 4, 35.
 montibus Euxinis, *abl.* 3, 22,
 10.
 montis Arganthi vertice 1, 20,
 33.
 monumenta Astia Julæ carum
 4, 6, 17. *monis.*
 Syphacis videli 3,
 11, 29.
 monumentum forum carminis 3,
 2, 16.
 monomonta, *accus.* 2, 21, 61.
 4, 6, 67.
 nostra 4, 7, 43.
 mora nec his 4, 10, 36.
 mora, *abl.* 3, 7, 14.
 longa 1, 10, 6.
 nulla 3, 16, 2.
 mora, *primæ personæ, a ma-*
rum; accus. plur. 4, 2, 16.
 mora longæ, *gentiv.* 3, 16, 16.
 tam rari 4, 2, 4.
 mora tum, *dativ.* 4, 8, 58.
 mora longæ, *nominat. plur.* 3,
 12, 24.
 moram 1, 19, 2, 2, 13, 6.
 2, 15, 6, 4, 1, 100.
 moram esse 2, 23, 13.
 morare longius, laque, scem-
 ra primæ modis 3, 30, 2.
 moras Fabii viditres 3, 3, 9.
 hiberni temporis 4, 34, 4.
 longas 3, 3, 44.
 sollicitas 1, 16, 40.
 morata planta 2, 4, 6.
 morata sunt oscula nostra labris
 tuis 3, 15, 10.
 moratur in terris cur hæc facies
 humana? 2, 2, 3.
 nec te cura mea? 2,
 8, 1.
 quæ 2, mo-

- moratur quicumque in armis
 Phœbum 3, 1, 7.
 moratura locis 3, 30, 14.
 moratus es 3, 23, 12.
 morbi artificem 2, 1, 58.
 more 2, 3, 13.
 morem gere satis 2, 28, 31.
 morare 2, 8, 18.
 mores 2, *accus.* 1, 17, 15, 2, 32, 44-4, 5, 45.
 mores 2, 15, 37.
 naturæ 3, 5, 25.
 tuos 2, 15, 23.
 moretur quemque sua cura 2, 1, 35.
 te minam cymba a-
 quæ Lucrini 2, 12, 20.
 mori 2, 2, 47, 3, 13, 20.
 moriar ut acris 2, 3, 46.
 morior. seu moriar 3, 21, 33.
 moriaris mecum oportet 2, 8, 25.
 moribunda ora, *accus.* 3, 7, 56.
 moribus 2, *dativ.* 4, 21, 102.
 veltris 2, 19, 32.
 moribus, *abl.* 3, 6, 25.
 duris 2, 5, 7.
 his 3, 12, 16.
 veltris 4, 21, 88.
 morientem te 1, 10, 5.
 morientis dextra 4, 3, 6.
 moriere 2, 8, 28.
 prima viate 2, 8, 27.
 mortura. non mortura dic ju-
 li. *Cleopatra* 4, 6, 46.
 moror. nec moror facta 1, 19, 2.
 moror. non moror te 4, 2, 58.
 mors 2, 13, 17, 3, 18, 16.
 mors aila per manus humanas
 3, 7, 30.
 amara 2, 19, 20.
 apica 3, 5, 18.
 inhœrentia 2, 8, 27. *cf. sup.*
 illa 2, 8, 27. 3, 7, 30.
 mea 2, 13, 22.
 optima, quæ *etc.* 3, 5, 28.
 fera 2, 13, 30.
 sua 2, 18, 58.
 una 4, 4, 17.
 mors qui via fit aditura, que-
 ritur 2, 27, 2.
 morio collo, *abl.* 3, 8, 25.
 ungue 3, 25, 4.
 moris 4, 8, 65.
 moris hianter 3, 26, 17.
 recoctes 4, 5, 26.
 mortales urbes, *accus.* 3, 18, 5.
 mortales, *vocativ.* 2, 27, 1.
 mortali manu 2, 32, 50.
 morte 2, 27, 12, 3, 2, 24.
 mita 3, 8, 24.
 morte tua 2, 8, 52.
 mortem 2, 9, 52, 3, 15, 40.
 3, 16, 27.
 mortis mœu 2, 1, 74.
 mortifero lecto 3, 13, 17.
 mortis 1, 2, 20, 4, 7, 49.
 dies hœrent 3, 21, 34.
 lier 3, 7, 2.
 mortua tam formosa 2, 28, 2.
 umbra 4, 1, 106.
 mortuus hujus ero 2, 15, 36.
 jaceam 2, 14, 32.
 mortuus Gallus 2, 34, 92.
 mos hic 2, 32, 52.
 mota digestu libaci Calypso 1, 15, 9.
 Janus 2, 16, 20.
 motas alan 4, 1, 105.
 motu cæco 2, 15, 11.
 raro 1, 3, 27.
 motus magis 3, 15, 31.
 moveant quid Piceis, *etc. ad-
 spiciendum* 4, 1, 85.
 moveare forte Tantalus 2, 17, 5.
 movebat urator verbera 4, 1, 25.
 movent & me illa dispendia,
 percam 2, 24, 15.
 superos vota 4, 21, 7.
 movent. non me eximima par-
 va movent. 2, 32, 30.
 movente exitium matre nato
 suo 3, 22, 32. *enigis potante.*
 moveor. nil moveor lacrimis.
 3, 25, 5.
 moveor si, Tulle, desiderio meo.
 pro moveri 3, 22, 6.
 frena 4, 8, 22.
 movere castra 4, 8, 22.
 signa atque pila 4, 1, 76.
 tenues finis Coa veste
 1, 2, 2.
 moveris si forte 4, 7, 72.
 moveris, *subjunct.* nec moveris
 ora reverentia virginibus 2,
 30, 33.
 moverit leuæ herbas ad folium.
 subjunct. si 4, 5, 21.
 moverit quam illa graves ocu-
 los 2, 29, 16.
 si tibi pedes ala Persei
 2, 10, 4.
 movet illa pedes campo 2, 23, 6.
 miseram pulvis picta 3,
 8, 16.
 movimus arma 4, 8, 8. *enigis*
 solvimus.
 movisti, Claudia, fane Cybe-
 ben 4, 11, 51.
 movisti. venci, qui movisti
 duos litores 2, 26, 39.
 mox 2, 3, 46, 2, 3, 54-3, 7,
 9, 6, 3, 12, 26, 3, 13, 50.
 3, 20, 23, 4, 6, 37, 4, 6,
 80, 4, 7, 93, 4, 11, 33.
 mox ubi 4, 1, 131.
 mox ferrens 2, 25, 7.
 mugis juvenens Lampetis liba-
 tis verubus 3, 22, 29.
 mugitu longo 4, 9, 19.
 mugiverat lo primos annos 2,
 28, 17.
 mulcet Elysiæ rostris aura beata
 4, 7, 60.
 mulier 3, 8, 12, 3, 21, 49.
 irata 2, 29, 9.
 una 4, 6, 65.
 mulier, *vocativ.* 3, 24, 2.
 multa aqua 3, 6, 10.
 arbor 4, 4, 4.
 umbra 4, 9, 30.
 multa arena, *abl.* 2, 8, 33.
 multa mala, *nominat.* 2, 18, 27, 2, 27, 48.
 multa, *accus.* 1, 15, 22.
 expetitur 2, 26, 28.
 multa *supra* 1, 18, 19.
 crimina 4, 7, 90.
 delicta 2, 4, 1.
 dura sum levitatis 1, 15, 2.
 jura *Spærenæ* palæstræ
 3, 14, 1.
 mala 2, 22, 2.
 millia 2, 21, 3.
 ostia 2, 6, 21.
 pericula 2, 28, 15.
 verba 2, 15, 3.
 vulnera 2, 24, 91.
 multa, pro multum, *edocet.*
 3, 12, 4.
 multe horæ 3, 20, 27.
 multarum *passorum* 2, 13, 10.
 multas noctes 2, 15, 39.
 puellas 1, 4, 1, 2, 22, 2.
 vias 2, 33, 8.
 multi odoris 2, 13, 8.
 multi, *nominat.* *plur.* 1, 6, 37,
 2, 20, 27, 3, 1, 19.
 juveni 4, 2, 129.
 multis, *dativ.* 1, 2, 22, 2,
 28, 1, 2, 24, 47.
 multis artibus, *abl.* 2, 4, 29.
 cum lacrimis 2, 6, 39.
 et fallacibus 2, 5, 5.
 locis 3, 15, 40.
 prociis 2, 9, 4.
 trientibus 3, 10, 29.
 viris 2, 6, 6.
 multo Baecho, *abl.* 1, 2, 9.
 Lyxo 2, 39, 35, 3, 5,
 21.
 mero 2, 15, 42, 3, 22, 22.
 rifu 2, 9, 21.
 multo interior 2, 2, 39.
 minus 3, 15, 7.
 mul.

multos 2, 24, 41.
 amores 2, 25, 39.
 ancos 2, 2, 13, 3, 22, 1.
 colores 1, 15, 39.
 diet 1, 15, 11.
 multum, *advēb. repetitum* 2, 36, 37.
 munda rosa 4, 8, 40.
 mundi angulus 4, 9, 69.
 areet 3, 5, 31.
 domum 3, 5, 26.
 manus 4, 6, 19.
 rutinem 2, 34, 51.
 Servator Auguste 4, 6, 37.
 mundi Menandri Thais 4, 5, 43.
 mundos pictos 4, 3, 37.
 mundus inditor 4, 2, 38.
 munera, *nomina*, 3, 12, 19.
 munera, *accus.* 1, 10, 12, 2, 8, 11, 2, 23, 3.
 Aleioni 1, 24, 24.
 caelestia 2, 3, 25.
 Com vestis 4, 5, 55.
 Dianae debita 2, 22, 40.
 hanc 2, 3, 25, 2, 3, 26.
 omnia 2, 3, 25, 2, 11, 3.
 volas de sinu 1, 3, 26.
 munere confectio 2, 16, 9.
 nostro 2, 14, 24.
 Syrio 1, 12, 30.
 moeribus, *abl.* 2, 16, 15.
 beatis 2, 20, 25.
 meis 1, 6, 36.
 peregrina 1, 2, 4.
 muneri equid habes? 2, 23, 8.
 manita nullo timore puella 3, 12, 17.
 manito equo, *abl.* 4, 3, 8.
 muons, *accus.* 2, 16, 21.
 solitum 3, 4, 2.
 muri membra, *accus.* 3, 2, 4.
 murmur extremam vim, *accus.* 4, 7, 4.
 murmura levia, *nomina*, 4, 8, 50.
 murmura, *accus.* 4, 6, 16.
 famae 2, 5, 29.
 rube tuta 4, 4, 61.
 ponti 1, 8, 5.
 murmure lento 4, 4, 10.
 muro atrato, *abl.* 3, 32, 59.
 murorum 4, 6, 43.
 muros 2, 22, 33, 4, 1, 66, 4, 10, 29.
 murrhas pocula, *nomina*, 4, 5, 26.
 murrheus onyx 3, 10, 22.
 murum 4, 10, 33.

muris ille notior ab ingenio
 tuo 4, 1, 124.
 muris, *repetitum* 4, 1, 125.
 & *sep.*
 muris erant montes 4, 4, 13.
 Mafæ 4, 6, 75.
 a me nata 3, 1, 10.
 levis 2, 12, 20.
 mes 2, 1, 35, 2, 10, 10.
 2, 12, 22, 2, 16, 34.
 Mafæ, *vocativ.* 4, 6, 11.
 Mafæ magicæ, *geniv.* 4, 4, 51.
 Mafæ comites 3, 2, 73.
 Mafæ sunt 1, 8, 41.
 novem, *filia Jovis & Menesthenis*, *nomina* *poetarum*. *Narum nomina* *Clia, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Erato, Polyphonia, Urania, Calliope*. *Nis dicunt erant* *manes Helicon, Parnassus, Pindarus*.
 Mufarum 3, 3, 29, 3, 5, 20.
 Mufas 2, 1, 14.
 graciles 2, 12, 3.
 mufæolis jugis 2, 19, 30, 2, 30, 24.
 mufæolo solo 3, 3, 24.
 Mufis meliorem Phileam 2, 24, 31.
 multo purpureo 3, 17, 17.
 mota flamma 1, 15, 29.
 motum favillæ, *delit.* 2, 1, 77.
 mutabere 2, nobis 2, 14, 37.
 mutabit. me non metas mutabit
 tota Sibyllæ, *Græ.* 2, 24, 33.
 mutabunt. non mutabunt meos
 mores ista sæcula 3, 25, 37.
 mutamur brachia 2, 15, 7.
 mutantur que crimina te mihi?
 2, 19, 9.
 mutantur incerto flammis Syrtis
 2, 9, 33.
 verbo irati amantes
 2, 5, 73.
 mutare calores 1, 12, 17.
 domoiam 2, 17, 17.
 hanc faciem utinam
 noli feceris 2, 2, 15.
 lacernas 4, 8, 25.
 pusillum luctu 3, 20, 3.
 mutavit seu jussa lectum
 verum 4, 11, 29.
 mutat alter præcordia uno
 verbo 2, 4, 21.
 me namquam injuria 2, 24, 39.
 via longo puellas 1, 12, 11.
 mutatis nec est metas 4, 11, 45.
 mutata ut nihil es multo
 Ly. *mol* 2, 33, 35.

mutatis terris 3, 21, 9.
 mutato calore 1, 19, 17.
 calore 1, 6, 6.
 lecte per singula pullia
 4, 2, 27.
 tore 4, 8, 28.
 mutatum in me quid velis
 nisi satis? 4, 11, 36.
 me 1, 4, 2.
 mutavit Tyndari patriam
 externo amore 2, 32, 31.
 mutem quis ego tua nomina
 in affidis lingua 2, 19, 3.
 mutet nomen locum 1, 1, 36.
 mutetur ante quam tua cara
 sub nostro pedere 2, 15, 31.
 Mutinam 2, 1, 27.
 Mutina, *oppidum Gallia Cisalpina, in qua M. Anconius D. Brutum obfedit*.
 mutos mores 2, 12, 57.
 mutus bore 2, 5, 30.
 respondet nunquam, 2
 janus 1, 16, 24.
 Mycenæ rates 2, 22, 22.
 Mycenæ, *abl.* 2, 19, 19.
 Mycene aris Peloponnesi in Argi-
 va regione, olim præpotens,
 ubi regnavit Agamemnon.
 Mydonis Cadis, *abl.* 4, 6, 2.
 vide Cadis.
 Myos canthus 3, 9, 14.
 Myr, *crimen dicitur in argento mi-
 nutarum figurarum*.
 Myronis armenta 2, 31, 7.
 Myron stantius insignit, *cunctis
 præcipua laus in bobus in ara
 fingendi*.
 Myrrha condita in frondes ar-
 boris novæ 3, 19, 16.
 illa, *ibid.*
 succentis patriæ fecisset
 crimen fuit, *ibid.*
 Cypria filia, *que patris im-
 pin amore capta, ipsa in
 frondeis tadalla cui sui com-
 pos fecta est. Quam autem
 scelus innotuisset genitori, pro-
 fuga regionis variis perrean-
 vit, donec infans parvi in
 agonistionem artem mutata
 foret. Enas filius Adeas. Vi-
 de Ovidium lib. 10. Metam.*
 myrrha Ocreotis, *abl.* 1, 2, 2.
 Myræam scopulis 1, 20, 20.
 Mylla regis minoris Afæ ad
 Hellespontum.
 Myrus javensis 2, 1, 61.
 Telephus, qui cuspidis hoste Athil-
 lic vulneratus, iterata ibi
 fontem recepit.

N

N *Al* 2, 31, 40. *Najadet*,
see Naxos, *Nympha fluvium*,
Naxos, *Naxos*, *Nympha Phrygia*,
quam Petis dicitur.
vide Ovidium Epist. 5. Heroid.
nam 1, 1, 11. *Cre. Cre.*
namque 1, 3, 37. 2, 30, 17.
 2, 21, 12. 2, 25, 31. 3,
 13, 17. 3, 20, 21. 4, 1,
 37. 4, 1, 109. 4, 7, 3.
nam quid. quidam 2, 32, 3.
 3, 11, 37. 3, 19, 17. 4, 3,
 41.
nam quis. quisnam 1, 14, 15.
naous coniectus in suos artus
 4, 8, 41.
ipse, ibid.
nardo, abl. 4, 7, 32.
nare, accusat. 3, 10, 22.
narrabis Semel, quo sis for-
 mosi periculo 2, 28, 27.
narrabit illa pericula sua 2, 28,
 46.
narramus verba 2, 15, 3.
narrant pectora nota historiae
sue Andromede, & Hyper-
menestre 4, 7, 64.
narranti de se deo 4, 2, 20.
fama 2, 18, 37.
narrata quodcumque possunt mem-
querere 1, 18, 29.
ascrit Hypermenestre, Cre. 4,
 7, 67.
navia da ventis, arat-
or de tauris 2, 1, 43.
narratum somnia Vestis ibat
Cynthia 2, 29, 27.
nascitur tibi 2, 3, 23.
nascitur historia 2, 1, 16.
merito quid majus Hie-
de 2, 34, 66.
nata a me Mela 3, 1, 10.
et una tu gloria Romanois
puelis 2, 3, 29.
omina albe suis Alba 4,
 1, 35.
quibus gloria in celeros
pedes 3, 9, 18.
specimen centum paternum
filia Peniti, & Cornelia
 4, 11, 67.
una cura pulcherrima meo
dolori 2, 25, 1.
nata sua, abl. 4, 11, 59.
nata theatra in exitum meum
 2, 22, 4.
nate Doride quorem 1, 17, 23.
natalem tuum 4, 5, 36.
natalis nostrae puellae, genit. 3,
 10, 3.
tui 3, 10, 32.

natast folis rosm lacta puro 2,
 3, 12.
natast tibi 3, 7, 17.
natast Argos 3, 7, 20.
natast elathus folia videt 2,
 15, 32.
natas feras 4, 9, 40.
natast noctes, & dies 3, 12, 31.
natast, tibia, vado Mandri
 2, 30, 17.
natat efca piscibus Paras 3,
 7, 8.
Gracia 4, 1, 116.
radix pinus 3, 22, 12.
aetate quom tracla carina 2, 23,
 24.
natis, dativ. 3, 15, 35. 4, 1,
 50.
natis veris, abl. 2, 9, 17.
nativis aquis, dativ. 4, 4, 4.
nativo toro 3, 13, 36.
nativos lapillos 2, 2, 13.
nato suo, dativ. 3, 22, 32.
natorum 3, 19, 18.
natos communia pignora 4, 11,
 73.
geminis 4, 1, 89.
Jovis 3, 15, 36.
atura 2, 18, 25. 2, 22, 17.
 2, 22, 18. 2, 22, 18. 4, 1,
 11, 47.
ma opportuna est eun-
dis figuris 4, 2, 21.
naturu decus 1, 2, 5.
mores 1, 5, 25.
naturu tum, genit. 2, 20, 28.
fum 3, 9, 20.
naturu miseris vias 3, 7, 32.
natus non ego sum idoneus lau-
di, non armis 1, 6, 29.
Navali Phoebo 4, 1, 3. *vide*
Phoebo 4, 1, 3.
navalibus Phoebo 1, 20, 17.
nova dura 1, 6, 6.
navem 2, 22, 41. 2, 26, 42.
 3, 21, 11.
naviraga Grecia 3, 7, 40.
auriragus 3, 24, 12.
clibus undas 2, 24,
 27.
naviget iterum alias Illyrias
prae 2, 16, 10.
navis bellica 2, 15, 45.
mea 2, 9, 30. 2, 14, 29.
onusta 3, 14, 30.
puris 2, 25, 7.
servais 2, 14, 29.
navita 2, 1, 43. 3, 11, 5.
iners 1, 8, 10.
labens aqua 2, 26, 8.
miser 3, 28, 20.
navita, vocat. 3, 11, 71.
Nauplius 4, 1, 115. *pater Pa-*

lamedie, qui est filius a Gra-
sis praedium ulciferum, ju-
mo & scopulo, reduntur ce-
rum elagii, pepsais, apud
Capbarem Euboea promon-
torium. Illi vero portum esse
tati ubi fax appareret, civi-
fimo cursum illud delati, naveis
omnes misere fingerunt. Vide
Capbarem fana.
nauta 3, 7, 27. 4, 5, 50. 4, 5,
 7, 59. 4, 9, 6.
nauta, vocat. 3, 18, 31.
nautarum 4, 6, 18.
nantes citatos 1, 8, 23.
Tyrrenos 3, 17, 25.
naulis, dativ. 3, 19, 7. 3, 2,
 21, 14.
Naxin turba 3, 17, 28.
Naxos mediam 3, 17, 27. *Nax-*
os, infusa maris Aegei, ana-
Cycladum, Aegei ferra.
ne 1, 2, 25. *Cre. Cre.*
ne delata fructum vita 2, 15,
 49.
obistas menses 2, 16, 7.
dubita de mea gravitate 2,
 20, 14.
quid desideret atrix 4, 7,
 73.
libet ab ora dies 4, 9,
 5, 38.
sit amica Vetus illi Pantho
 2, 21, 2.
tibi semper adire mon-
tes, fana, lacus 1, 2,
 20, 13. *& seq.*
tanti sit gloria 4, 3, 63.
terat tibi maous tellus, Ma-
muri 4, 2, 62.
tibi sit mirum me quarere
viles 2, 24, 9.
tantum Selenia vestis 2,
 26, 35.
ne forte 1, 19, 3.
ne qua via portaret tibi ti-
mores 1, 2, 29.
ne, ecclitica. hunc marita fi-
des? 4, 3, 11.
janne 4, 7, 15.
aulaeo gemis 3, 6, 18.
injuris 2, 16, 31.
pariamne region. 4, 4, 35.
tantum fuit Africa tota?
 3, 20, 4.
gloria? 3, 12, 3.
nebat ipa medio loco 3, 6,
 16.
aebulofis Mervania 4, 1, 123.
nec 1, 1, 18. 1, 2, 6. *Cre.*
Cre.
nec dicitur mea, quae Cre. 2,
 8, 6.

nec

- nec tu non aliquid dolebis 1, 5.
 nec, *reperitum* 2, 30, 36, 3, 23, 24, 3, 14, 23, & *seq.* 3, 14, 30. & *seq.* 3, 33, 30. & *seq.* 4, 1, 145, 4, 5, 46. & *seq.*
quater reperitum 2, 13, 19. & *seq.* 3, 5, 3. & *seq.*
 nec, *pro h. non* 2, 6, 3, 1, 26, 52, 4, 3, 27, 4, 7, 66.
 necdum 2, 15, 31, 4, 10, 23, etiam 1, 9, 17.
 nec frustra 3, 13, 37.
 nec minus 1, 3, 5, 1, 15, 7, non potuit Danaë & *Cr.* 2, 32, 59, quam 2, 13, 37.
 nec minus. *pro* non minus 2, 32, 34.
 nec mirum 2, 13, 39.
 nec mota 4, 8, 4, 8, 4, 8, 51.
 nec non 2, 5, 15, 3, 33, 32, 3, 1, 33, 3, 9, 9.
 nec *fi. reperitum* 2, 36, 54.
 nec sic. *pro* *reperitum* 2, 14, 3, & *seq.*
 nec sine teste deo 4, 9, 13.
 nec tamen 3, 5, 3, 3, 16, 11, 5, 35, 10, 4, 1, 113, idecirco 2, 32, 37.
 necesse 2, 33, 38.
 nectimus armis arma nova 3, 5, 11.
 nescit frigora aquas in glaciem African 4, 3, 46.
 nedum inferior est Cynthia, *fi* & *Cr.* 1, 4, 9, tu possis cedere 1, 9, 32.
 nega 2, 32, 43.
 dolore, *fi* quid doluit 2, 18, 4.
 negabit Boream crudelem Orithyia sapta 2, 36, 51.
 negant duceat aratra graduevi boves 2, 35, 6.
 negantem Veneri Hippolytum 4, 5, 5.
 negarat, *fi* qua mihi aliquid vultu 2, 32, 11.
 negare bonos oculos Palladis 2, 28, 12.
 nibil posse iratæ 1, 9, 32.
 potes, me testa? 2, 13, 14.
 negare Jovi non potuit Danaë 2, 32, 46.
 negatit neu ingrata fronte, *fi* quid petitis puella 1, 10, 23.
 negat Cynthia regna dulcisia sine me 1, 8, 32.
 negat Euphrates, equitem Parthorum tueri possi terga 2, 30, 13.
 Luna descendere caelo 2, 28, 37.
fi qua venite speranti 2, 32, 46.
 negato vidit, *fi* quid vidisti 2, 18, 3.
 negavit Dices aquam jejuna Anisopa 3, 15, 18.
 negavit heri puella 2, 14, 30.
 quum *lape Cynthia*, semel admittit 3, 21, 7.
 neget quis me esse virum somiti toga? 2, 3, 24.
 neglecto ramore 4, 5, 7.
 neglectus amator 1, 7, 13.
 negligis preces Juppiter 2, 16, 48.
 nemo 2, 14, 18, 3, 16, 19, 2, 19, 32, 3, 30, 25, 3, 16, 14.
 cañat, qui & *Cr.* 2, 30, 31.
 Adelis io amore 2, 34, 3.
 Nemorensis socii lacus 1, 32, 25.
 Nemorensis lacus Aiboni facies in Latio videri.
 nempe 4, 1, 92, 4, 5, 47, 4, 11, 6.
 nemus omne, *nomia*, 1, 14, 5.
 nemus, *accusati*, 2, 32, 10, 4, 9, 24.
 Aonium 3, 3, 42.
 Aeternum 2, 13, 4.
 Tarpeum 4, 4, 1.
 vacuum 1, 18, 2.
 vestrum 3, 1, 2.
 nepoces feroc 3, 1, 35.
 nepotis volis 4, 6, 23.
 nepotum 3, 12, 13.
 hic tibi spes 3, 32, 41.
 Neptune 2, 14, 4, 3, 7, 15.
 Neptunia mania 3, 9, 41. *id est* *Troia*, *Neptuni* & *Apollinis* *mon fabricata*.
 Neptuno, *deriv.* 2, 36, 9.
 Neptunus non crudelis amori 2, 26, 43.
 per Jovi fratri in amore 2, 36, 46.
 Satorni filias ex Opi, cui maris regnum forte dalarum est. *Uxor* *enar Amphitrise* *Oceani filia*.
 Neptunus. *reperitum* 2, 26, 45. & *seq.*
 neque 1, 7, 36, 6, 2, & *Cr.*
 neque, aut 4, 1, 203, 4, 1, 103.
 neque enim 4, 4, 89.
 neque, nec 1, 4, 19. & *seq.* 2, 1, 39, 2, 1, 41, 4, 8, 75. & *seq.* 4, 11, 41.
 neque, *reperitum* 2, 17, 12. & *Cr.*
 nequeam quod rumpere vincula 3, 11, 4.
 nequeas. pondus quod nequeas. *Jabedi* *littere* 3, 8, 5.
 nequeant te frangere medius noctes 2, 33, 25.
 nequequam 2, 4, 5, 5, 17, 23.
 nequitia non ignota, *abl.* 2, 3, 5.
 nequitie caput 2, 24, 6.
 nequitie admittit, *genit.* 1, 15, 28.
 exidit 3, 19, 10.
 tum 3, 10, 24.
 fuit 2, 6, 30.
 nequitie extremum, *deriv.* 1, 6, 26.
 Nereides 2, 26, 15. *maris Nymphae*, *filia Nereæ*, *ut* *quibus* *avunculus Nereæ*.
 Nereus genitrix 3, 7, 67.
 Nereus 4, 6, 25. *Ostent*, *ut* *Triphos filias*, *Nympharum* *Nereidum passer*, *vel avunculus*.
 nervis, *deriv.* 3, 3, 35.
 nervis melis, *abl.* 3, 3, 4.
 nescis jactus reddere lustrivas preces 2, 16, 20.
 Tarpeia se lustris novis acenbuisset 4, 4, 68.
 nescio que visa est tibi formosior 3, 13, 19.
 quas fores 2, 19, 14.
 quid majus Illade 2, 34, 66.
 quis hostis 2, 11, 7.
 quo pacto 2, 25, 32.
 quot pueri 2, 29, 3.
 nescis 2, 15, 12.
 nescit Amor magnis cedere divitiis 1, 14, 8.
 pricis cedere imaginibus 1, 35, 24.
 dolor hic abesse vitilis suis 2, 16, 32.
 sæpe amica virum suum vivo 2, 33, 34.
 vestris ita retetere pedem 3, 15, 44.
 nescit. nan nescit hic eborus, quid sit amore 2, 30, 34.
 nescitis capem mentis habere modum 3, 19, 4.
 nescias *Hylen* 1, 30, 41.
 nescius vates moveite signa, *enati* *pili* 4, 1, 76.
 ne.

Nesce candida 3, 16, 16. una
Neridum.

Nesos 1, 35, 10. Nesi Pylo-
rum regis filius, quem
pater aeneae vestigiis servat
fabula. In castris Graecorum ad
Trojam fœna militante, con-
fite & eloquentia pulchra ma-
gis, quam virgine.

Nestoris cinis 1, 13, 46.
neu 1, 10, 13. & fœp. 8, 27,
3, 10, 11.

neu, neve 1, 12, 8.
neve 1, 3, 30. 1, 8, 11. 3,
12, 11. 3, 12, 13.

neve, neu 3, 29, 28.
neve, repetitur 1, 10, 11.

nevis qui resin notio iusto
3, 8, 37.

nili pro ne 1, 7, 3.
nihil fuit 4, 3, 10.

niger biasus 3, 7, 53.
ille dies 4, 24, 33.

liquet 3, 7, 36.
nigra avis 1, 18, 38.

nigra juncia 4, 11, 3.
nigra pocula, nominat. 1, 17,
10.

nigra lomos puell. accuf. 2,
12, 29.

nigra lumina regi 4, 3, 14.
nigrantes domos 3, 12, 33.

nigra arena 4, 6, 63.
comas 3, 3, 44.

nigros equos 1, 13, 38.
nihil a, 33, 35. 4, 1, 41.

nihil est quod vivat duius a-
mante, &c. 8, 17, 9.

nihil prodest custodia invitu
a, 6, 39.

pudet ? a, 11, 5.
nihil, accuf. 1, 5, 52. 2, 13,
42.

durius infido viro 1, 6,
18.

te nobis acceptius 1, 9,
43.

nihil, non nihil 1, 10, 20. 1,
12, 16.

nihilito 1, 3, 16. 2, 3, 16. 2,
16, 51.

nili a, 33, 36. 2, 34, 30. 2,
34, 37. 3, 35, 3.

nili forte 3, 7, 46.
nil valent in amore gentes de-
victæ 2, 7, 6.

nil erit hoc 4, 1, 123.
quod est 1, 34, 19.

tibi sit fœta classica 3, 3,
41.

nil nisi nomen, accuf. 4, 1,
37.

nil potius, iusto.

nil prius fide in libris meli 4,
1, 80.

nili agit 1, 32, 19.
potui 4, 8, 70.

nil non 1, 44, 19.
nil flumina, accuf. 2, 18,
18.

minas 3, 11, 42.

Nil timidi vaga flumina, ac-
cuf. 3, 11, 51.

Nilo, dative, a, 33, 20.
Nilo tepente 1, 33, 3.

Nilotes tibicen 4, 8, 39. &
gyptiar.

Nilum 2, 1, 31. 4, 6, 63.
Nilus debilis 2, 1, 37.

Nilus in urbem 2, 1, 37.
Ægypti maximus fluvius &
æthiopiæ. Per septem officia
in mare mediterraneum erum-
pit. Infusus plurimas conti-
nat. Fœtus ejus oleum ignori.

Nis in ovo erundat, & Egyp-
tiusque subterit carenem
fecundat.

nimium 1, 8, 9.
nimis 1, 18, 36. 4, 5, 71. 4,
11, 49.

nimium, adverb. 1, 15, 27.
2, 8, 13. 2, 32, 43. 2,
33, 21. 3, 13, 4. 3, 24, 2.

4, 6, 45.
nimium credula, nomin. sing.
2, 11, 6.

nimium laetis aurum probere
puella, vocativ. 2, 11, 15.

Niohe lapis 1, 10, 8.
Niobe superba ad busta bis fœx
1, 10, 7.

Niobe Tantali filia, uxor Am-
phiuræ regis Thebarum. Hac
ob septem filias, septemque fi-
lias nimium superbiens, au-
sa est Letæam, truxque pro-
lem Apollinem & Dianam
parvi prodere. Quod Letæam
indigne ferens, rugavit fi-
lios, ut materis injurias
fortiter ulciferentur. Apollo
igitur & fœvæ universam
Niobe sobolem sagittis occide-
runt. Ea vero pro dolenti
magnitudine in fœvum abier-
git. Vide Ovidium 6. Me-
tæm, qui hanc sobolem elo-
gantissime restat.

Niræ 3, 18, 27. Niræ pul-
cherimus Graecorum qui ad
Trojam pugnavit.

Nisæ 3, 19, 24. Nisæ rex Me-
garensum, purpureo capilla
insignit, qui quamvis doli-
fer capiti, regnum ejus luo-

lums servare potuit, ut est
in fabulis. Quam vero Nisæ
Cresensem rex Megara obse-
disset, Sylla Nisæ filia, ho-
stis amore accensa, capillum
purpureo abdidit. & ad Meno-
tem perennis. Nisæ itaque po-
tius est oppida, neque tamen
Syllæ occipere voluit 3, quod
propterea in mare se jecit.

Moæ autem amaris mutata in
cecidit. Nam 2, pater vero in
balneum versus eam iussit
ei capiti. Vide Andriam Cel-
sæ, & Ovidium 6. Metæm.

nisi 3, 13, 42. 4, 1, 37. 4,
1, 144. 4, 5, 34. 4, 6, 43.

4, 6, 52. 4, 31, 56.
nisi forte 2, 16, 35.

nisi, pro paterquum 3, 8, 3.
nissent qui dona Sacra. Vis 2,
24, 14.

niscere membra in propriis bo-
nis finire 1, 4, 6.

niscit nunc curia 4, 1, 11.
niscitas comas 3, 10, 14.

niscera extenua 2, 18, 24.
niscera manus 3, 6, 12.

niscit cyneia 2, 3, 30.
niscera boves 1, 19, 26.

niscera diras 3, 18, 54.
niscitas 1, 8, 2.

niscum Adonem 5, 13, 33.
niscum latus 3, 14, 12.

nisc Mnores 1, 12, 11.
nisc caput manibus Cynthia
1, 3, 8.

male cymba fugaci Cleo-
pætra 4, 6, 63.

pedem Cynthia in laxo
sola 1, 29, 40.

puella lacerto alterius 2,
16, 33.

nisc, mors mea nisc ne sit in
toto Atalico 1, 12, 22.

nisc gradibus ocula, accuf. 1,
16, 43.

niscus in sinu puell. 3, 4, 15.
lyra Phœbus 2, 5, 14.

nobile satum, nomin. 4, 9, 20.
opus 3, 31, 11.

nobilibus, dative, 2, 24, 49.
nobilibus Misenis 1, 11, 4.

nobilis sanguine avito 2, 24,
38.

nobilis anais porticus 1, 32,
12.

fundere gela Phœdama-
rus 4, 10, 42.

hiscaris 1, 15, 24.
uxor 2, 18, 22.

nobilis jenus, pro infamis 1,
16, 10.

mobilitas 1, 5, 23.
nobis 1, 10, 11, 1, 10, 14.
detinere emittere.
nobis petere tabellam 3, 23, 1.
nobilium 2, 5, 31.
nocent hanc potius 4, 3, 25.
nocet. nemo athen, ut nocuit.
barbarus affe vultus 3, 16, 14.
nocens lingua 3, 28, 14.
nocent nil tibi vina 2, 33, 36.
nocere 2, 3, 1.

ſibi 2, 5, 18.
ſcient cuique ſua maxi-
ma verba 2, 25, 32.
doceſ merenda ſunt 4, 3, 19.
nocet huic nullum cali tem-
pus. & aura 2, 4, 12.
quid tibi unda tam pa-
viſ litoris? 2, 4, 20.
nocturnus maſores ſibi, aut mi-
hi ſomnia 2, 29, 28.
nocturna. pocula privigno non
nocturna, *nomia*. 2, 1, 52.
nocte 2, 20, 29, 4, 7, 89.
hac 4, 8, 1.
beſerena 2, 29, 1.
infana 4, 8, 60.
præterita 2, 14, 9.
prima 2, 5, 15.
ſera 2, 3, 10.
tota 2, 24, 28, 2, 16,
2, 22, 24, 3, 23,
16.
uox 2, 9, 19.

nocte, *pro concubitu*. nocte di-
lata 4, 3, 30.
uox 2, 15, 40.
noctem 1, 10, 3, 4, 1, 115.
4, 1, 143, 4, 6, 85, 4,
8, 31.
noctem venturam præſagit na-
vita 2, 11, 5.
noctem. *conſultum*. 2, 17, 1.
noctes, *nomia*. 4, 11, 81.
noctes, *medium* 1, 16, 23, 2,
33, 25.
mihi pactum 4, 3, 21.
tot 2, 21, 5.
noctes manere domi 2, 29, 22.
tot natalis 3, 12, 32.
noctes amaras 2, 1, 23, 2, 17,
4, 2, 29.
decem 2, 33, 2.
longas 1, 12, 13.
memores 2, 11, 5.
primas 3, 15, 5.
ſeptenas 2, 16, 23.
tales 2, 3, 39.
volvas 2, 28, 63.
noctes biennii 3, 12, 32.
infamia dominum 1, 16, 9.
noctes. *concordia*. noctes tales
2, 13, 37.
Tom. I.

noctes viles 4, 7, 39.
noctes damnata, *voce*. 4, 11,
15.
noctibus hibernis, *abl.* 4, 3,
33.
bis 2, 33, 22.
illarum 3, 6, 34.
totis 1, 6, 7.
noctis facta 2, 10, 30, 2, 20,
18.
noctis fraudam 2, 8, 39.
mex tempora 1, 3, 37.
noctu 2, 22, 26.
noctus ſana in ſigno 4, 3, 59.
nocturna Cyrenis 2, 4, 7.
nocturna queris, *abl.* 2, 20, 5.
nocturna ligamina mitra, *acerat*.
2, 29, 13.
veſta 2, 28, 24.
nocturnum fugam, *gerit*. 3, 24, 28.
nocturnis choreis, *detio*. 3, 10,
23.
nocturnis dolis, *abl.* 4, 7, 16.
procellis 3, 7, 19.
travis 2, 16, 5.
nocturno dolo 2, 9, 6.
hoſte 3, 16, 8.
loco 4, 5, 14.
Zephyro 2, 16, 24.
nocuere. Ulixi non nocuere tot
longum mora 3, 12, 24.
nocuisse ſibi nemo non va-
lit 2, 19, 32.
nodis aratis 2, 20, 9.
nodus 2, 29, 10.
noli committere 2, 18, 37.
noli. *reſponſum* 2, 24, 49.
nolim luſta pudica tori 2, 23,
22.
quod evoluisse deos 2,
7, 16.
nolint. facite ut puella pecca-
te nolint 2, 32, 51.
nolit uſinam ſeneſcus amutare
hanc ſaciem 2, 2, 13.
moluit *Namas* ire domum The-
banum ſine *Arigone* 2, 6, 24.
manus illa ocellos puel-
larum, vel puellas ef-
fe rudes nequitiam ſum
2, 6, 30.
Nomas verſuta 4, 7, 37. *ſa-
ga* e *Nemadum genere*. vide
Commentarios.
nomen. *nomia*. 2, 20, 19.
cui ab uſu, *Latris* 4,
7, 75.
nomen breve, *nomia*. 2, 2, 72.
ingenio quæritum 3, 2,
23.
majus 3, 1, 24.
nomen, *acerat*. 1, 7, 10, 1,
20, 50, 3, 16, 30, 4, 2,
2

37, 4, 2, 48, 4, 6, 13.
nomen habere 1, 4, 8, 3, 16,
30.
nomen msum, *acerat*. 2, 17,
23, 2, 13, 28, 2, 26, 12,
4, 7, 46.
tantum 2, 7, 29.
tuum 2, 26, 7.
nomen Cafaris 2, 1, 6.
Homeri Pergama 2, 1,
21.
Nomentum 4, 10, 24. *urbe ve-
teris Latii*.
nomina, *acerat*. 4, 2, 50.
tua 2, 10, 31.
nospine 2, 20, 5, 2, 24, 8.
nomine alio vigilare 1, 9, 18.
nomine meo *quæ* ſecidi varius
4, 7, 77.
nomine noſtro 2, 14, 26. *abl*
munere.
ſimili 3, 11, 48.
tanto 1, 5, 24.
tuo 1, 18, 32.
nominis index 4, 2, 19.
non 2, 1, 7, 1, 2, 17, 17. *Or.*
Or.
non aliena vim tum Galatia 1,
8, 18.
bonus rumor 2, 32, 24.
crudelis Neptunus 2, 26,
43.
dona pudis 2, 22, 49, 2,
2, 43.
factus amori miles 4, 5,
40.
humilis dos 4, 2, 56.
ſummorum mei hora 1, 6,
35.
inbonestus exitus 1, 16, 58.
moritura juſſu dia *Cleopa-
tra* 4, 6, 64.
opera comas *Cynthia*,
ſed *Or.* 4, 8, 58.
via vocis nauta-
rum 4, 6, 18.
ſulta puella 3, 23, 17.
uſis ſermina 1, 2, 30.
ſides 1, 18, 18.
petulantia lingue 2,
6, 37.
non inſati Callimachi 2, 24, 38.
ſani peſtoris 1, 1, 16.
non bunilem poetam me 2,
7, 21.
meritum Lycienam 3, 15,
43.
meritum te 2, 29, 13.
non auro, non Indis concibi,
ſed *Or.* 2, 8, 29.
non certe iudice 3, 28, 21.
conſultante deo 4, 2, 16.
exorato adhamante 4, 11, 4,
non

- modis cum bece 2, 19, 8.
 notis . non notis , formosa ,
 parcere verbis 2, 28, 13.
 nostra . *fubaudi* mulier . *ideff*
Romana 3, 14, 29.
 nostra libido . *neque* virilis ,
 virtutum 3, 19, 1.
 nostra Venus 1, 1, 33. *Cre.*
 nostra da fronte 1, 3, 21. *Cre.*
 nostra mala , *nomia* 1, 7, 14.
Cre.
 nostra carmina , *accuf* 1, 7, 15.
Cre.
 nostra domina , *genitiv* 1, 1,
 21. *Cre.*
 nostra vitæ , *dativ* 1, 2, 31.
 nostra mihi 2, 16, 1.
 nostram fidem 2, 20, 4.
 nostris manus 2, 17, 14. *Cre.*
 nostras . *fubaudi* puellas 2, 25,
 44.
 nostri amore 1, 4, 27.
 nostri cura , *nomia* 1, 14, 5.
 nostri ardoris 1, 7, 24.
 nostri bubus , *dativ* 4, 1, 8.
 rebas , *dativ* . *Romae* 4,
 1, 55. *Cre.*
 nostris carminibus , *abl* 1, 11,
 8. *Cre.*
 nostro Jovi . *id est* Romano 3,
 11, 41.
 lecto 1, 3, 35. *Cre.*
 nostro sanguine 2, 7, 14.
 nostros amoret 1, 4, 15. *Cre.*
 nostrum ingenium , *nomia* 2,
 39, 40.
 nostrum pallorem 3, 5, 21.
 nostrum esput , *accuf* 5, 8, 16,
 4, 11, 9.
 nota fero conditio 2, 14, 15.
Tarpeæ podium janua
 1, 16, 2.
 nota est tibi Medea 2, 24, 45.
 nota que fieri velit 2, 5, 6.
 nota & tibi sunt petri funera
 1, 22, 31.
 nota litore , *accuf* 1, 30, 20.
 pectora 4, 7, 64.
 retia 2, 32, 20.
 nota nitens sanguine Philippeo
 3, 11, 40.
 una , *ibid* .
 nota , e *Cynthia* , ora mea on-
 quibus 3, 8, 6.
 notam 1, 18, 8, 4, 8, 75.
 hinc 3, 11, 36.
 infernem 1, 5, 16.
 notas vias 1, 1, 18.
 notas certas 3, 8, 18.
 mihi pioresandas 4, 3, 26.
 notas digitis scriptis Glenda 3,
 8, 16.
 notat litore pona Argyni 3, 17, 22.
 notat me eueumis , eucurbita ,
 & braccia 4, 3, 44.
Tarquinium nomine limi-
 li vita superba 3, 11,
 48.
 notefcet fama nostri sepulcri 2,
 13, 37.
 notet ut *Cynthia* ora manibus
 1, 6, 16.
 Noti non suditoris 1, *nom. plur.*
 4, 7, 22.
 notior ille murus ab ingeio
 tno 4, 1, 126.
 notior ipsa Helenâ Lerbis *scri-
 ptis* Catulli 2, 34, 88.
 notior Lino ara 2, 13, 8.
 notis penatibus 4, 1, 121.
 notissima forma 2, 25, 3.
 Noto dubio , *ablat* 2, 5, 12.
Natus venit a meridie *spi-
 rant* , *idem qui* Austro .
 hiberno 2, 9, 34.
 sub matutino 4, 5, 60.
 noto libro , *abl* 2, 24, 1.
 Notas advertos 3, 15, 12.
 Notas 4, 6, 28.
 notus spiritus admisso adulterio
 2, 29, 38.
 nova efca 3, 7, 8.
 flamma 4, 6, 29.
 puella 1, 18, 10.
 femita 3, 3, 16.
 ora 3, 17, 18.
 nova vite 3, 17, 23.
 nova 1, *accuf. plur.* 1, 12, 12.
 arma 3, 5, 12.
 luca 4, 3, 62.
 novæ arboris 3, 19, 16.
 prout 3, 22, 14.
 novæ domini , *dativ* 4, 17, 76.
 novantur lustre curto equo 4,
 1, 20.
 novare furta Venere 4, 8, 34.
 novas caofas 2, 1, 12.
 vias 1, 8, 30.
 novem jugera , *nomia* 2, 5, 44.
 puellum 3, 3, 33.
 novæ cauta 4, 11, 86.
 ipsa 4, 9, 44.
 moribus *privigorum*
 capta 4, 11, 88.
 priori *avari* collata 4,
 11, 89.
 novæ fuis volueris 4,
 5, 10.
 novæ Phædra pocula 2, 1,
 51.
 noværit unoquisque ire sui via
 3, 25, 18.
 noværit . quem non noværit il-
 le 2, 22, 42.
 novis foris , *dativ* 4, 4, 68.
 lacrimis 4, 1, 120.
 novis agris , *abl* 4, 8, 2.
 portentis 3, 22, 28.
 novitis si quæ alia , miseris
 montes 1, 16, 45.
 novit habere nullum modum
 veras amor 2, 15, 37.
 solus amant , quando pe-
 riturus *Cre.* 2, 27, 11.
 novo vita , *dativ* 1, 15, 8.
 novo amore 3, 20, 16.
 toro 3, 20, 26.
 verfu 1, 16, 41.
 novum iter , *accuf* 4, 6, 10.
 novus error 1, 12, 35.
 nox 1, 8, 44. 1, 17, 10. 2,
 23, 12. 3, 10, 22. 4, 7,
 89.
 nox erat 3, 15, 26.
 nox candida 2, 12, 3.
 confumta lusu 2, 32, 29.
 felix 2, 29, 42.
 improba 3, 7, 23.
 longa 2, 15, 24.
 media . *fubaudi* est 3, 16, 1.
 prima 3, 20, 11.
 laboria 3, 17, 11.
 vigilado 2, 20, 22.
 mihi 3, 15, 2.
 una , aut altera 2, 24, 19.
 2, 22, 29.
 oas *pro* concubitus .
 emta numeribus 2, 20, 25.
 pretiosa 3, 13, 1.
 nulla 2, 20, 15.
 noxæ , *dativ* 3, 22, 19.
 noxæ , *nomia. plur.* 4, 6, 9.
 noxia . non noxia huc veni 4,
 11, 17.
 noxia Alexandra 1, vocat. 3,
 11, 33.
 noxia vata , *nomia* 4, 3, 17.
 nube . fice nube dies 3, 10, 5.
 nube . verbum . 4, 4, 90.
 nobendi diem 4, 4, 88.
 nubere Amione coparet *deus* Pa-
 scolpen quique 4, 5, 8.
 aubet aitu 2, 5, 12.
 nubes , *accuf. str.* 3, 5, 30.
 nubila fume Capitolia , *accuf.*
 4, 4, 27.
 nubilus Auster 2, 16, 56.
 ouda pectore 1, *nomia. sing.* 2,
 24, 22.
 nuda puella 2, 1, 13. 3, 14, 4.
 nuda Lacuna , *abl* 2, 15, 13.
 papilla 4, 3, 43.
 rupe 4, 1, 7.
 fura 2, 19, 15.
 ouda pectora , *accuf.* 3, 8, 8.
 prallia 4, 1, 18.
 nodabat pectora cæco *menstri-
 cula* 4, 8, 47.
 nude dea , *dativ* 2, 15, 16.
 n 2
 nu.

- non humili cothurno 3, 17, 39.
ignita nequitiā 3, 5, 2.
pio hospitio 3, 12, 36.
tumore malo, non augere
doctus 1, 12, 13.
tello pectora 2, 22, 8.
nilo damno 1, 4, 15.
pendere 1, 17, 24.
non audiri Noti, *nomin. plur.*
4, 7, 12.
non illic tamē 1, 8, 21.
non certis manibus, *ablat. 2*
3, 8.
tacitis vocibus 1, 4, 13.
ullis levis 2, 12, 8.
non infames ludos 3, 14, 3.
paucos 2, 24, 41.
ullos tumultus 3, 15, 1.
non meritis manus 4, 7, 66.
Signatus *subtilis* 3, 23, 4.
tepidus facies 3, 13, 16.
ulias equas 4, 9, 22.
non alia religia, *verum. 2*
19, 25.
non huc, non huc, *accusf. 2*
1, 3.
non hospita Grajia saxa, *accusf.*
3, 22, 37.
patientia vulnera 4, 4, 30.
sicca sanguine spolia 4, 10,
12.
non ego 3, 9, 33. *Or.*
non ego, sed *Or.* 1, 12, 20.
non aliqns tamē us 1, 15, 32.
alio limine dignos eras 1,
13, 34.
ausus eras domum subar-
bare quietem 1, 3, 17.
minor est amor Autonii
Dryadū 1, 10, 12.
nomine dispar Hylm est tibi
ardor 1, 20, 5.
satis aut illū tempore lon-
gus amor 1, 19, 26.
vovis erit *Ters.* 4, 8,
12.
sum ego qui fueram 1,
12, 12.
ulla medicina est tui tu-
gum 1, 2, 7.
non est tangere caput in ma-
gois signis 2, 10, 11.
non moror te 4, 2, 38.
noctis huc vāni 4, 12, 17.
videndum tales subdigne ven-
tos 2, 8, 13.
non refas mihi fingere crimen
desidium 1, 12, 2.
pateris, *Or.* 3, 4, 3.
finis in jactum esse bene
conveniens 3, 23, 8.
vis - *ut* *ἐπιλας.* 4, 5, 2.
non amas Amor artificem sermone
1, 2, 8.
morbi
3, 1,
38.
cogitat ullas artes in me
Amor 1, 1, 17.
deficit hic furor 1, 1, 7.
nescit hic chorus, quid sit
amara 1, 30, 34.
peris hora tam rare moram
4, 8, 4.
probat illa totam Iliada
an Helena 1, 1, 30.
sciet illa molliter irasci ti-
bi 1, 5, 8.
finat Cynthis illas nomen
habere 1, 4, 8.
tulit illa assiduas preces 1,
8, 28.
sciet illa mollior irasci ti-
bi 1, 5, 8.
genium 1, 30, 40.
non licet ubi seducere ocellos
1, 9, 27.
licet illa tuum 2, 9, 46.
pudet te tam formosam ef-
se levem 1, 24, 18.
non ducere satrum poterit ma-
gnes, *Iona* valit 4, 5, 9.
non Harmon corruit 1, 2, 8, 22.
posuit *proser* vitam po-
tuisse 1, 16, 2.
timuere bella Mycenarum ra-
tes 1, 2, 22, 32.
non noctis parcere verbis 2,
18, 23.
non aliquid 2, 5, 15.
ante, donec 1, 9, 29.
non beas 3, 22, 14, 4, 6, 44.
tibi carit Luperus
4, 1, 94.
non frustra 2, 12, 3.
non impone 1, 3, 31.
intra speciem Hylm 1, 20, 5.
ita 1, 4, 1, 2, 14, 2.
diver eras 1, 24, 38.
serva ira 1, 18, 14.
jare 2, 30, 17.
non nihil 1, 10, 20, 1, 12,
16, 2, 13, 42.
oili 4, 1, 144.
non non 2, 3, 27.
non quia, sed quod 1, 11, 17,
1, 17, 18.
hic repetitum 2, 16,
25, 2, 16, 25.
non, sed 1, 8, 39. *Or* 3, 1,
4, 25. *Or.*
semper 1, 16, 47. *Or.*
6, 2, 26, 23, 1, 30, 3. *Or.*
sic 2, 2, 15, 1, 13, 9. *Or.*
sine fama meum labe 4, 8,
20.
non sine matra 3, 8, 38.
medie matre 1, 9, 30.
solum 1, 10, 15, 4, 5,
19.
non tam 2, 10, 3.
tam, quam 1, 28, 3.
tamen 3, 19, 37, 4, 7,
49. *Or.*
temera 2, 22, 16.
numquam 1, 6, 21, 3, 6,
25, 2, 26, 41.
ut 1, 19, 21. *Or.*
non, *repetitum* 1, 8, 39, 1,
13, 12, 2, 24, 43, 3, 18,
27, 3, 24, 11, 4, 7, 31.
Or 39.
ser repetitum 2, 14, 33,
2, 14, 34.
non, nec non 1, 38, 32.
non, si non 2, 28, 41, 2,
30, 15.
nondum 1, 24, 19, 2, 33,
26.
nondum etiam 1, 3, 21, 2,
10, 25.
nonis 1, 17, 15, 2, 17, 2,
2, 25, 11, 2, 34, 8, 2,
34, 10.
nonnumquam 2, 13, 31, 2,
10, 25. *Or* 39.
norat illa (*subtilis*) placata
puellas sine me 3, 23, 3.
norim sic non ullos in amoris
tumultus 3, 15, 1.
merit femina iser meum 1,
30.
illa gloria meos cauticiem
1, 2, 46.
morant nondum *Alarum* fontes
man curvata 1, 10, 23.
omnes, quam sit ama-
re bonum 2, 34, 24.
nos vahimus 4, 7, 92. *Or.*
nos. *hic repetitum* 2, 11, 19.
nos dum ista sumus 2, 15,
23. *Or.*
noscere amoris iter 3, 15, 4.
Nadim amor 1, 6, 1.
noveret quoniam amos Trejū, *Or.*
3, 1, 23.
posse, qui us, aut ubi, non
poterit 1, 3, 18.
quod velit quavis pos-
sile, cane 1, 9, 14.
victus iserne totus 1,
9, 20.
ulcime mala 1, 5, 4.
nostrum utinam cantamina Mu-
sic magicam 4, 4, 51.
nosset Paris virx sua humus 3,
1, 30.
nosli, Icare, quam sit amarus
pampineus odor 2, 31, 30.
no-

- modis cum bene 3, 19, 8.
 nollis. non nollis, formosa,
 parere verbis 2, 18, 13.
 nostra. *fabaudi* mulier. *idest*
 Romana 3, 14, 29.
 nostra libido. *sempe* virilis,
 virorum 3, 19, 1.
 nostra Venus 1, 3, 33. *Cre.*
 nostra de fronte 1, 3, 21. *Cre.*
 nostra mala, *nomin.* 2, 7, 14.
Cre.
 nostra carmina, *accusf.* 1, 7, 15.
Cre.
 nostra domina, *genitiv.* 1, 3,
 21. *Cre.*
 nostra vita, *dativ.* 1, 2, 31.
 nostra mihi 3, 16, 1.
 nostram fidem 3, 20, 4.
 nostras manus 2, 17, 14. *Cre.*
 nostras. *fabaudi* puellas 2, 25,
 44.
 nostri amare 1, 4, 27.
 nostri cura, *nomin.* 1, 34, 5.
 nostri ardoris 1, 7, 24.
 nostri bubus, *dativ.* 4, 2, 8.
 rebus, *dativ.* *Romanis*
 4, 1, 15. *Cre.*
 nostris carminibus, *abl.* 2, 18,
 8. *Cre.*
 nostro Jovi. *id est* Romano 3,
 11, 41.
 lectio 1, 3, 33. *Cre.*
 nostro sanguine 2, 7, 14.
 nostris amores 1, 4, 15. *Cre.*
 nostrum ingenium, *nominat.* 2,
 30, 45.
 nostrum palliorem 1, 5, 21.
 nostrum caput, *accusf.* 2, 8, 16.
 4, 11, 9.
 nota fero condicio 2, 14, 15.
 Tarpejz pudicitiam jaoua
 1, 16, 2.
 nota est tibi Medea 2, 24, 45.
 nota quam fieri velit 2, 5, 6.
 nota si tibi font patrie foenera
 1, 22, 3.
 nota litorea, *accusf.* 2, 30, 20.
 pectora 4, 7, 64.
 retia 2, 38, 20.
 nota iouida sanguine Philippo
 3, 11, 40.
 nna, *ibid.*
 nota, o Cynthia, ora mea un-
 guibus 3, 8, 6.
 notam 1, 18, 8. 4, 8, 75.
 hanc 3, 11, 36.
 iotormem 1, 5, 16.
 notas vias 1, 1, 18.
 notas certas 3, 8, 18.
 mihi platanus 4, 3, 26.
 notas digitis scripta silenda 3,
 8, 16.
 notat litorea pona Argyni 3, 7, 21.
 notet me cucumis, cucurbita,
 & brassica 4, 2, 44.
 Tarpejziam nomine simi-
 li vita superba 3, 11,
 48.
 notefcet fama nostri sepulcri 2,
 13, 37.
 notet ut Cynthia ora manibus
 1, 6, 16.
 Noti non audiri, *nom. plur.*
 4, 7, 22.
 notior ille murus ab ingenio
 tuo 4, 1, 126.
 notior ipse Heleni Lesbia feri-
 pitur Catulli 2, 34, 28.
 notior Lino arx 2, 15, 8.
 noxia propositibus 4, 1, 121.
 notissima forma 2, 25, 3.
 Noto dubio, *ablat.* 2, 5, 12.
 Natus ventus a meridie spi-
 rant, *idem qui* *Auster*.
 hiberno 2, 5, 34.
 sub matutino 4, 5, 60.
 noto libro, *abl.* 2, 24, 1.
 Notos advenit 3, 15, 12.
 iurato 4, 6, 28.
 notus spiritus admisso adulterio
 2, 29, 38.
 nova efca 3, 7, 8.
 flamma 4, 6, 29.
 puella 1, 18, 10.
 semita 3, 3, 16.
 ova 3, 17, 18.
 nova vite 3, 17, 23.
 nova, *accusf. plur.* 1, 13, 12.
 avna 3, 5, 12.
 lucra 4, 3, 62.
 novum arboris 2, 19, 16.
 prorum 3, 22, 14.
 novum domum, *dativ.* 4, 7, 78.
 novantur lustra curto equo 4,
 1, 20.
 novare furta Venere 4, 8, 54.
 novari causas 2, 1, 22.
 vias 1, 8, 32.
 novem jugera, *nomin.* 3, 5, 44.
 puella 3, 3, 33.
 novetras castra 4, 11, 26.
 ipsa 4, 9, 44.
 moribus *privignorum*
 capta 4, 11, 28.
 priori avari collata 4,
 11, 29.
 novetras nidis suis volucriis 4,
 5, 10.
 novetras Phaedrum pocula 2, 2,
 51.
 naverit unusquisque ire sui via
 3, 25, 38.
 noverit, quem non noverit il-
 la 2, 11, 48.
 novis fustis, *dativ.* 4, 4, 68.
 lacrimis 4, 1, 120.
 novis agris, *abl.* 4, 8, 2.
 portetis 3, 22, 28.
 novitidis si quae alia, *miseri* *eo*
 maotet 1, 16, 45.
 novis habere nullum modum
 verus amor 2, 15, 20.
 solus amans, quando pe-
 rissurus, *Cre.* 2, 27, 21.
 novo vira, *dativ.* 1, 15, 8.
 novo amore 3, 20, 16.
 toto 3, 20, 16.
 verio 2, 16, 41.
 novam iter, *accusf.* 4, 6, 10.
 navus error 1, 13, 33.
 not 1, 8, 44. 1, 17, 10. 2,
 23, 11. 3, 10. 21. 4, 7,
 29.
 not erat 3, 15, 26.
 not candida 2, 13, 1.
 consumta lusu 2, 22, 29.
 felix 2, 29, 42.
 improba 3, 7, 33.
 longa 2, 15, 24.
 media. *fabaudi* est 3, 16, 1.
 prima 3, 20, 12.
 sobria 3, 17, 11.
 vigiliae 3, 20, 22.
 mihi 3, 15, 2.
 una, aut altera 2, 24, 19.
 2, 22, 29.
 nox pro concubitus.
 eruta numeribus 2, 20, 25.
 pretiosa 3, 13, 1.
 ulla 2, 20, 15.
 noxam, *dativ.* 3, 22, 19.
 noxam, *nomin. plur.* 4, 6, 9.
 noxia. non noxia huc veni 4,
 11, 17.
 noxia Alexandrea, *vocat.* 3,
 11, 33.
 noxia vata, *nomin.* 4, 3, 17.
 nube. sine nube dies 3, 10, 5.
 nube. *verbum.* 4, 4, 90.
 nubendi diem 4, 4, 28.
 nubere Aninon exoptet *Anna* *Pe-*
 nelopen quoque 4, 5, 8.
 nubes atra 2, 5, 12.
 nubes, *accusf.* 3, 5, 30.
 nubila fumo Capitolia, *accusf.*
 4, 4, 27.
 nubilus Auster 2, 16, 56.
 nuda pectore, *nomin. sing.* 2,
 14, 52.
 nuda puella 2, 1, 13. 3, 24, 6.
 nuda Lacerna, *abl.* 2, 15, 13.
 papula 4, 3, 43.
 rupe 4, 1, 7.
 fura 2, 19, 15.
 nuda pectora, *accusf.* 3, 8, 8.
 promlia 4, 1, 18.
 nudabant pectores circo *meretri-*
 culis 4, 8, 47.
 nudae den, *dativ.* 2, 15, 26.
 n n
 nu

- nudat deas 3, 19, 38.
 nudatis mammis, *abl.* 3, 14, 13.
 papillis 2, 15, 5.
 nudavit caudam frontem *Pensagellae* 3, 11, 15.
 nodi, *nomie. plur.* 2, 16, 43.
 nodi *Ameret* 2, 19, 7.
 nodis papillis, *abl.* 3, 14, 19.
 nodos pedes 3, 17, 31.
 nudom pectus, *accus.* 2, 15, 27.
 nudus 3, 5, 14.
 nudus Amor 1, 2, 8.
 Endymion 2, 15, 15.
 nulla, *subaudi* mulier 2, 23, 47.
 nulla, *repetitum* 3, 13, 13.
 nulla nec 2, 13, 23.
 nulla oecae orietur rixa 2, 19, 5.
 nulla aura 2, 4, 12.
 dies 3, 17, 36.
 aque formida 3, 8, 35.
 fabula 3, 15, 45.
 femora 2, 25, 22, 5, 8, 20.
 fides 3, 13, 41.
 gratia 2, 53, 20.
 medicina mali 1, 5, 28.
 pea 3, 8, 34.
 puella 2, 16, 26, 3, 15, 23.
 repulis moru 3, 14, 26.
 reverentia 3, 15, 15.
 rixa 2, 19, 5.
 senectus 2, 25, 9.
 nulla batum, *subaudi* puellam 2, 34, 51.
 quarum 1, 15, 29.
 fuerit mihi gratior tua forma 2, 19, 15.
 nulla est fuga 2, 10, 1.
 fuit mihi non felix ex illo 2, 19, 42.
 nullane finis erit nostro concessa dolori? 1, 16, 20.
 gemma ornabat manus? 3, 6, 12.
 placasse veniet fortuna procellis? 1, 19, 7.
 semibit nostris injuria fetus? 1, 16, 31.
 nulla non tribuente 2, 28, 36.
 nulla arte 1, 2, 14.
 d-mo 3, 6, 22.
 lage 2, 27, 16.
 mercede 4, 7, 33.
 moru 3, 16, 2, *vulgati* nihil.
 nullis compia, *nomia.* 2, 20, 22, 2, 22, 3.
 pramia 1, 14, 16.
 nulla olla nostra, *accus.* 1, 17, 12.
 nullae cura, *pro nulli.* ἀρχαί-
 γος. 1, 20, 35.
 nullae terra 3, 17, 16.
 loimicicle 2, 8, 3.
 nullam, *subaudi* puellam 2, 3, 1.
 nullas aras 1, 4, 23.
 procer 4, 11, 1.
 umbrat 4, 11, 35.
 nulli, *dativ.* 4, 1, 17, 4, 7, 51.
 amanti 2, 23, 23.
 nulli ludi 2, 19, 9.
 nune Gabii 4, 2, 34.
 nullis blanditiis, *dativ.* 1, 15, 41.
 gemmis 2, 2, 22.
 puellis 4, 5, 69.
 viris 4, 7, 26.
 nullis Copidiniis, *oblat.* 2, 2, 2.
 datus 3, 15, 6.
 tenebris 2, 26, 55.
 nullo praemio 3, 14, 25.
 nullo amore 1, 13, 6.
 consilio 1, 1, 6.
 crimine 2, 6, 34.
 facto 3, 6, 21.
 limine 2, 4, 22.
 pondere 2, 22, 44.
 folio 1, 22, 8.
 sublimine 2, 25, 17.
 tempore 1, 1, 34.
 timore 3, 12, 17.
 tumore custodum 2, 23, 14.
 nullis amoris 3, 15, 19.
 deos 1, 6, 8, 2, 15, 48.
 dolentes 3, 10, 7.
 labores 1, 1, 9.
 nullum celi tempus, *nomia.* 2, 4, 12.
 nullum modum 2, 15, 30.
 onus 2, 24, 40.
 oullus ego toto corpore 2, 3, 22.
 nullus Amor 1, 9, 23.
 vires eripit ipse 3, 22, 28.
 fusa 2, 22, 28.
 juvenis corruptor 2, 19, 3.
 miles 2, 7, 14.
 spiritus 2, 29, 37.
 triumphus avi 2, 34, 56.
 nullus liber erit, si quis amare volet 2, 23, 24.
 num 2, 5, 23, 2, 28, 9, 3, 6, 3, 4, 3, 21, & *fig.*
 num, *repetitum* quater 3, 5, 42, & *fig.*
 num parus ire per undas? 2, 50, 19.
 num tibi causa levis? 2, 24, 10.
 num minus 2, 22, 30, 4, 11, 15.
 Numam 4, 2, 60. *Numa* *Femilius*, *rex Romanorum* *secundus* - *qui fecerunt populum* *varius* *originesque* *misit* *origines*.
 Numantinos avos 4, 11, 30.
 Numamus *elevarius* *Hispania* *apud* *idum*, *a P. Cornelia* *Scipione* *Emiliano* *delecta*.
 numerabat inter felices amant 2, 18, 7.
 numerare hos pueros timor me vetuis 2, 29, 4.
 numeras quid autem? 2, 7, 17.
 numero, *abl.* 2, 6, 28, 3, 3, 37.
 numero, quocumque erat in numero *Romano* *poeta* 2, 28, 55.
 numeros Phrygis infanos 2, 22, 16.
 numerosa fides 4, 7, 61.
 nummos *poeta*, *vel* *sculpta* 2, 6, 9.
 numine dei Octavi 3, 1, 32.
 Nereuleo 4, 7, 82.
 nunquam 1, 10, 32, 1, 6, 36, 1, 13, 4, *deinceps* *emittitur*.
 nunquam, *repetitum* 2, 7, 21.
 nunc 1, 2, 25, 1, 6, 9, & *fig.*
 & *fig.*
 nunc-deo 10, 2, 28, 18.
 nunc-diva, *dativ.* 2, 28, 41.
 nunc, *repetitum* 2, 16, 5, & *fig.* 3, 7, 11, & *fig.* 3, 13, 29, 3, 14, 9, & *fig.* 3, 24, 18, & *fig.*
 iter *repetitum* 2, 17, 12, & *fig.*
 nunc, *peculiari* *significatione* 3, 17, 1.
 nunc, *pro* *modo* 1, 3, 24, & *fig.*
 nunc erat opus oris magis 2, 10, 11.
 nunc, *Pari*, *tu* *sapiens*, & *tu*, *Meneas*, *fuitis* 2, 9, 57.
 nunc rape vatem, *Ovidae* 4, 1, 17.
 nunc. i nunc, & *fig.* 2, 29, 22.
 nunc agite, o socii, propellite *navem* 3, 21, 19.
 nunc demum 3, 24, 77.
 nunc mor 4, 7, 93.
 nunc ubi 3, 11, 67.
 nunc primum 1, 12, 15.
 nuper 2, 32, 23, 2, 32, 48, 4, 7, 4.
 nuph 4, 3, 16.
 nuptia *Cicula* 2, 16, 30.

nupta futura Pero Amythaonia
docto 3, 3, 54.
nupta uni 4, 11, 36.

o^{mn}is, *genis*. nupta amore 3,
7, 8.

nupta cuius 3, 6, 26.

nupta, vocat. *pro* 4, 4, 39.
nuptarum genus infidum 3, 13,

23.

nupquam 3, 12, 15, 2, 30, 9.

ouquam est Amphiarus 3, 13,

58.

ouquam, *pro* non 3, 15, 19.

naturum 4, 1, 55.

naturis nec mihi amores ample-

xu Cynthia 1, 12, 5.

quem pupilla lupus 4, 4,

54.

te, Polydore, scelus Po-

lymesthoris 3, 13, 56.

naturus (*Remulus*) laete lupus

3, 6, 20.

natura callida 4, 3, 41.

Pariboeia 4, 7, 73.

Nyctides Antiope 3, 4, 5.

Nyctes Antiopeo 3, 15, 12.

Nyctes pater Antiope.

nympa Amena 3, 16, 4. *pro*

lympa, aqua.

poia Pollucis equo 3,

22, 26.

salubris 3, 22, 26.

Nympharum 1, 20, 11. *Nym-*

pha, *dea* nemorum, *flumi-*

num, *montium*, *pelagi*, *floru-*

rum, *he. quae vocantur Drya-*

des, Hamadryades, Nysades,

Orades, Niveides, Nysae.

Nymphis, *dativ.* 1, 20, 53.

blandis 4, 4, 25.

Thyniafin 1, 20, 34.

oymphis crepitantibus, *abl. pro*

lympis, aquis 3, 32, 13.

Nyxis eboris, *abl.* 3, 17, 22.

Nysa India oppidum, *condi-*

tum a Bacche. Fuit et na-

vum alla Nysa hinc duo fo-

rae, sed minus celebres.

O

O Bacche 3, 17, 1.

centum aequorae puellum 3,

7, 69.

Cynthia 3, 32, 3.

Eriobea 4, 9, 2.

Eurytion Centaure 3, 33,

31.

Galle 1, 20, 51.

mors 2, 13, 50.

mundi fessor Auguste 4,

6, 37.

Podime 3, 12, 15.

o Seylla 3, 19, 21.

facit 3, 21, 12.

tu cara mihi 3, 10, 11.

Venus 3, 16, 13.

regio 4, 5, 63.

vigil 4, 4, 84.

vos quem luditis 4, 9, 53.

o jucunda mihi voluptas ma-

minisse noctem 1, 10, 5.

quies 1, 10, 1.

nox mihi candida 2, 15, 1.

prima terra intellex Prome-

theo fingenti 3, 5, 7.

tu lectule 2, 15, 1.

o quasi ave vetula est Dardana

pupilla 1, 4, 1, 40.

o me felicem! 2, 15, 1.

Romam aliumque felicem! 2,

32, 43.

o fruar amore meo solus 2, 1,

48.

fuge assiduas blanditias, quis-

quis es 1, 9, 50.

oculis tutum credas blandi-

tiis 1, 15, 49.

o quoties 1, 10, 4.

o utinam 1, 8, 5, 1, 16, 27.

4, 4, 33, 4, 4, 51.

ob meritum 4, 5, 64.

regno 2, 9, 49.

obducit spinis terra sepulcrum

tuum, leoa 4, 5, 1.

obducam feram 4, 5, 48.

obductus tenebris 3, 16, 5.

obdurefcere vultu Gorgonis 2,

25, 13.

obtectum capiti tumultum 2,

27, 7.

obijciat mi nemo 2, 30, 25.

obijctus a te mihi nocte libi-

do 3, 19, 1.

obire pro qua vel Achilles,

digna facies 2, 3, 39.

obitum 3, 1, 22, 3, 2, 23.

obitus meus 3, 4, 22.

oblatus mactis 3, 16, 7.

obliqua colla, *oculus*, 4, 8, 77.

oblique rota signa, *nomin.* 4,

1, 82.

obliquam faciem 4, 6, 30.

obliquo Oculo, *abl.* 4, 3, 21.

oblita pars *epistulae*, *ab obli-*

ta 3, 3.

oblitos manus 4, 4, 22.

oblitis oculis, *dativ.* 1, 6, 20.

oblito amore, *maiorumque*, 1,

19, 6.

oblitos deos 1, 15, 26.

obnoxia nullis gemmis facies

1, 2, 21.

obtus macti, *pecunia*, *Patum*

3, 7, 6.

obtus eo me deus? 1, 12, 9.

obscenas tabellas 2, 6, 27.

obsceni conjugii 3, 12, 12.

obscuro casuibus, *dativ.* 1,

16, 10.

obscure nullis tenebris fides

eruat 2, 26, 33.

obscure via, *genis*, 4, 8, 62.

obscuro blandi carminis, *abl.*

1, 8, 40.

obscuro regos lurida porta 4,

11, 8.

obscuro 2, 25, 15.

obscurep amaro matutinis ali-

tibus 1, 16, 46.

arbor aquis 4, 4, 4.

volucris Attica, 2, 20, 6.

obscuro 1, 2, 28, 2, 29, 29.

obscuro Tarpeia regis facie

Ore 4, 4, 21.

obvis turba 2, 29, 5.

occidat, qui Ore 4, 3, 19.

occideret ut Pater, tot coire

mala 3, 7, 54.

occidit Evadne 3, 15, 22.

Marellus 3, 18, 15.

quoniamque ens in nu-

mero Romana puella

3, 28, 56.

occulis in amoribus Jovis 2,

33, 7.

manibus 1, 16, 44.

occulis dolores 1, 18, 3.

occulum soporis isti 3, 11, 54.

occupat ante vasa Romulus *A-*

croem 4, 10, 14.

mala herba deos 2, 6,

56.

Tarpeia ensis canes 4,

4, 84.

occurrit saepe fortuna impre-

dicti amanti 1, 20, 3.

Oceano, *abl.* 2, 9, 30.

Oceanum 2, 16, 17, 4, 4, 64.

Oceanus magnum mare, quod

terram, *imquam* *magnum in-*

fulum, *oblique* *conspicitur*.

ocelli isti 1, 15, 37.

nostris 2, 22, 7.

viles 1, 15, 33.

ocellis meis, *dativ.* 2, 26, 41.

nostris 1, 19, 5.

tuis 2, 25, 47.

ocellis intectis, *ablativ.* 1, 33,

15.

fecit 3, 17, 11.

fuit 1, 1, 1.

ocellos 1, 5, 11.

compositos 1, 3, 33.

ingenuos 2, 6, 29.

labens 1, 10, 7.

lapis somno 2, 15, 7.

meos 2, 15, 7.

nostris 2, 23, 17.

mel-

ocellos potentes somnum 3, 2, 13.

rudes nequirit 2, 6, 30. suos 1, 16, 31.

tuos 2, 26, 13.

vacuos 1, 9, 27.

Oeno obliquo, *abl.* 4, 3, 23.

vide Commentarij.

oclipedit Cancri 4, 1, 130.

oculi duces in amore 2, 13, 12.

geminae faces 2, 3, 14.

furda nostra, *ibid.*

oculis, *dativ.* 4, 9, 53.

metis 4, 4, 32, 4, 4, 66.

oculis, *abl.* 3, 6, 10, 3, 51.

so. 4, 1, 144, 4, 8, 53.

metis 3, 4, 2, 3.

oculus 2, 15, 32, 3, 8, 7.

bonos 2, 18, 12.

eosdem 4, 7, 8.

graves 2, 19, 16.

hiantes 4, 7, 23.

meus 4, 8, 66.

oculos Propertij 2, 10, 15.

odi ego quos nunquam pun-

gunt fulpia somnos 3, 8, 27.

odisse beatos 2, 26, 15.

castas puellas 1, 1, 3.

odidi me etiam juvenem 2, 18.

19.

odium 2, 18, 1.

odor pumpeus amarus 2, 33,

30.

odorate comae cura 2, 14, 28.

odorati Periti 4, 5, 39.

odorato duci 4, 3, 62.

odorate igne 4, 9, 28.

olivo 2, 17, 32.

odores da graminis Arabum 2,

19, 17.

odoriferis lancibus 2, 13, 13.

odoris multi 2, 13, 8.

Oedagi figura, *abl.* 1, 30, 35.

Oedagi Thracia fluvius, *a*

qui tenuissimum Callistopem fer-

rebat fabula.

Oetari del. *genit.* 2, 7, 32.

Oetari iugis, *abl.* 1, 11, 24.

Oetaeae Thessaliae, ubi Her-

acles coelestis fuit.

offensa mini Cyathia 2, 8, 40.

offensas suas 4, 11, 90.

offensa, *accus.* 2, 13, 39.

offensa, *servit.* 4, 9, 47.

officij tula, *dativ.* 4, 4, 62.

officio proposito, *dativ.* 1, 10,

40.

officium invitum, *accus.* 2, 18,

14.

meum 2, 12, 24.

Oillide victor, *vocativ.* 4, 1,

157. *Alex Oillides, numpo fi-*

lius Oillid, *ab raptam Caf-*

sandram, & abstraham a

templo Minerva, dum, exci-

td a Gracis Terid, in pa-

triam redit, fulmina illi

violata nomen parat persol-

vit. Vide Virgilium l. Me-

neid.

olim 1, 12, 7, 1, 15, 10, 2,

14, 1, 1, 30, 17, 2, 2,

13, 2, 3, 33, 2, 6, 3, 2,

6, 13, 2, 6, 33, 2, 10,

36, 2, 18, 27, 3, 24, 2, 4,

1, 9.

olivo odorato, *abl.* 3, 17, 31.

olor ora canosus 2, 34, 84.

olotre cur non flamma nascit?

4, 7, 35.

olura. pulpit non olure cro-

cos 4, 1, 16.

Olympo, *dativ.* 2, 1, 9.

Olympus Thessaliae mons strif-

mus, cui gigantes Offau im-

posuerunt, vicem caelo offe-

flaverunt.

omen, *accus.* 4, 3, 13.

argumentum 2, 8, 24.

funallum 1, 18, 38.

omina, *nomin.* 4, 1, 41.

prima 2, 10, 24.

omina candida, *accus.* 4, 1, 68.

fausta 2, 4, 9.

omina Lunae 4, 2, 23.

omina terro 4, 10, 46.

omine alius fuit 4, 1, 35.

Jovis 4, 4, 23.

omne hoc onus, *nominat.* 4,

40.

quodcumque vides 4,

1, 60.

malum 2, 3, 16.

mare Carpathion 2, 7,

12.

omnis 1, 14, 3.

omne decet, quoniam bibit Phyl-

lis 4, 8, 30.

omne caelum, *accus.* 2, 22, 7.

caput 4, 1, 84.

tale iter 4, 8, 6.

omnes, *nomin.* 2, 34, 24, 8,

13, 48.

omnes hic. *subaudi tendimus*

1, 10, 31.

omnes dii, deque, quibus &c.

2, 13, 47.

marinae dent 4, 6, 62.

omnes, *accus.* 2, 22, 13.

alias puellas 1, 4, 21.

amantes 1, 13, 23.

formas 4, 2, 47.

bis 2, 18, 56.

heroidas 1, 18, 59.

humane dolores 2, 157.

omnes sensus 1, 3, 11.

omnes avari, *vocativ.* 2, 12, 5.

omni tempore 2, 21, 29, 3,

9, 27.

omni. ex omni parte 2, 11, 6.

omnia, *nomin.* 1, 6, 13, 2, 2

8, 7, 4, 8, 85.

gemmas 2, 18, 19.

gella per maternus ma-

nus 2, 18, 14.

miracula 2, 22, 17.

furda 4, 2, 23.

tempora lartium no-

stra 1, 11, 24.

theatra 2, 22, 4.

tuta 2, 19, 16.

vicula 2, 7, 20.

vota 1, 17, 4.

omnia rerum non fuit omnibus

apta 2, 9, 7.

omnia sunt tentata mihi 2,

11, 3.

omnia, *accus.* 2, 8, 35, 2,

26, 35, 4, 7, 1.

juda 1, 18, 29.

maiora 2, 1, 23.

munera 1, 2, 25, 2, 2,

11, 3.

ocula 2, 13, 50.

verba 1, 2, 17.

omnibus, *dativ.* 2, 9, 7.

omnibus, *abl.* 2, 22, 43.

portis 4, 2, 17.

omnis amor 1, 11, 18.

magus 4, 9, 49.

figura 2, 18, 23.

relator 2, 6, 3.

semita 4, 8, 60.

turba 4, 7, 56.

illa meorum 4, 13,

73. & *sep.*

omnis quetelam 4, 8, 79.

Omphale 2, 11, 17. *Lyderum*

regis filia, valde formosa,

cui amillatus est Hercules ob

amorem. de lapidis quidem

petre eadem convulsus, ipse in-

ter pedifragum lanam fecit.

onerare domum per arma sua

2, 9, 26.

onerato tibi colla eorymbiscu-

ger mitra comas 2, 17, 29.

& *sep.*

onerato spoliis aze 2, 4, 13.

oneravit. *Dione lamellam pendis*

iniquis 2, 15, 13.

onensur legibus aures *frum*

2, 30, 15.

onus ex humeris, *nominat.* 4,

6, 40.

hoc omne, *ibid.*

quod levatus digitis quin-

que 4, 11, 14.

onus

- anus tuum domus tota 4, 17.
 98.
 onus difficile, *accusf.* 1, 17, 8.
 oultum 2, 24, 40.
 uellum 4, 7, 98.
 onusta navit 1, 14, 30.
 onyx murethor 3, 10, 11.
 plenus Syris munere 2, 12, 30.
 opacos potet 4, 9, 41.
 opem 2, 1, 44, 4, 4, 52.
 operata est Cynthia noctes decem 3, 39, 2.
 opere Mentoreo 1, 14, 2.
 operi, *dativ.* 4, 2, 44.
 operibus totos amantes pellis hinculci 3, 12, 35.
 opera belli. *ru* *ipsum* *ru* *wa* *hijuv* 3, 11, 70.
 operis tantum 3, 3, 4.
 operosa comis 4, 6, 18.
 operosa via 2, 6, 18.
 operosa antra, *accusf.* 3, 2, 72.
 opera pectus Pallas Gorgonis comis 2, 2, 8.
 innica Cynthia 2, 15, 6.
 opes faciles, *nomin.* 3, 9, 18.
 magna 3, 14, 2.
 Venere exhaustum 3, 73, 2.
 opes, *accusf.* 3, 18, 18.
 exultat 4, 1, 130.
 haud ullas 3, 5, 13.
 quas Elis pariat equis 2, 8, 36.
 Teutonicas 3, 2, 44.
 oportet condar 3, 7, 72.
 merum moriaris 2, 8, 15.
 merus equus fudet ad has meias 4, 1, 70.
 querula delicta dominus, *Cre.* 2, 4, 1.
 oppida capta, *accusf.* 3, 4, 14.
 opponere *alicui* taltus iniquos 2, 14, 13.
 Jovi Annibin 3, 12, 41.
 opportuna mea est cunctis natura figura 4, 2, 21.
 opposita dextra, *abl.* 2, 29, 30.
 opposito vento 1, 6, 17.
 opprobria, *accusf.* 3, 12, 39.
 opprobrii 3, 13, 13.
 opprobrio nec fuit tati 4, 1, 6.
 oppugnat sagittis ratur 3, 77, 13.
 oppugnata suis triumphis Roma 2, 15, 45.
 optatem quietem 1, 14, 9.
 apertis, *substant.* *abl.* 2, 18, 43.
 optatis labris, *abl.* 1, 13, 17.
 optatos Tyndaridas 1, 17, 18.
 optima mater Marcellis 3, 18, 71.
 mors, *quam* *Cre.* 3, 5, 18.
 optima aurium lupa Romanis rebus, *verbi.* 4, 1, 55.
 opto color ille sit *Cre.* 4, 3, 27.
 opus, *nominat.* 4, 1, 67.
 aeternum 3, 22, 24.
 nobile 2, 37, 72.
 opus ovum est 4, 2, 64.
 opus cuncta erat oris magni 2, 70, 12.
 opus, *cuius* opus statuisse templa Pudicitum? 2, 6, 25.
 opus, *accusf.* 4, 5, 19.
 hoc 3, 1, 17.
 iudicium 4, 10, 34.
 fallax 4, 1, 135.
 solidum 3, 11, 22.
 suum 3, 1, 34.
 uuum 2, 9, 32.
 opus carminis heroi 3, 2, 16.
 porum cauti pedibus 3, 5, 8.
 ora patris tui, *nomin.* *ling.* 4, 1, 122.
 si qua Caystii virenda 3, 22, 25.
 ora litoris gigantea, *abl.* 1, 20, 9.
 vacua 2, 8, 75.
 ora alyconum, *nominat.* *plur.* 3, 12, 9.
 ora iuventutis 4, 6, 7.
 ora, *accusf.* *plur.* 2, 3, 16, 1, 6, 16, 2, 1, 2, 2, 3, 33, 11, 3, 1, 24, 4, 9, 37.
 ora candida, *accusf.* 2, 9, 10.
 Gallica 3, 13, 54.
 mea 3, 8, 6, 4, 8, 6.
 mollis 3, 15, 14.
 moribunda 3, 7, 36.
 nostra 3, 1, 34, 2, 13, 72.
 parva 3, 3, 5.
 perulla 3, 13, 22.
 reverentia 4, 30, 33.
 funtina 4, 7, 10.
 tria 4, 9, 10.
 turpia 2, 30, 18.
 ora bovis, *accusf.* 3, 15, 38.
 equi faucis 4, 1, 93.
 Palladis 2, 10, 18.
 Phaeacides fecta 3, 22, 8.
 Tati mei 4, 2, 34.
 virum 3, 9, 34.
 orantem te 4, 11, 5.
 orbe 3, 6, 10.
 extremo 2, 16, 40.
 pacato 3, 77, 79.
 parvo 3, 18, 16.
 orbe umbrato 4, 9, 14.
 orbem 2, 32, 53, 4, 9, 37.
 purgatum 4, 9, 73.
 orbem carminis 3, 1, 39.
 orbes Iasonis, *nomin.* 4, 17, 23.
 orbes flexos 4, 6, 35.
 orbi toto, *pro* tota, *aplatin.* 3, 77, 57.
 orbis laneus 4, 6, 6.
 orbis Solis 3, 5, 34.
 oribita septima plena Luco 2, 30, 21.
 Orcl 3, 19, 27. *Oras idem* *qui* *Pion.*
 ordiar Palatia, *Cre.* 3, 9, 30.
 oedine 3, 17, 75.
 ordo ercher platanis pariter fagentibus 4, 31, 13.
 ordo odoriferis laneibus 2, 13, 23.
 ordo primus, & ultimus 3, 18, 21.
 ore 1, 5, 16, 2, 22, 6, 1, 2, 16, 2, 23, 72, 2, 34, 23, 3, 7, 18, 3, 24, 2, 4, 5, 38.
 ore angusto 4, 8, 10.
 arenis 2, 17, 6.
 meo 1, 1, 22, 1, 18, 18.
 nostro 4, 1, 58.
 Pindarico 3, 17, 40.
 Romano 2, 18, 16.
 ore suo patefecit illa ocellis meos 2, 15, 8.
 Orestes salivum 2, 12, 5. *Orestes, Agamemnonis filius & Clytemnestra, qui patrem ad adultera matris occisum, eade ipsius matris ocellis est: facta pias & sceleratos eodem Paria properea illum exagitant.*
 orgia lala, *accusf.* 3, 2, 4.
 Orisum terebinthi 3, 7, 40.
 Orisus 1, 8, 20. *Macedonia oppidum, emporium nunc se-leberrimum.*
 orietur horror 1, 5, 15.
 nulla rixa 3, 19, 5.
 Juvenalis *Ext.* 3. *O-vineque miserrima rix-a.*
 origine primis 3, 6, 9.
 Orion aquosus 2, 16, 34.
 purus erit 2, 26, 36.
 zellest fidas, *quod* *pluvias* *excitatus.*
 orion Tufcis 4, 2, 9.
 oris magni 3, 10, 72.
 oris, *abl.* 3, 74, 9.
 extremis 2, 10, 17.
 in Atracis 1, 8, 25.
 oris

oris in Eleis 1, 8, 26.
 igitur 1, 20, 13.
 iisdem 2, 28, 43.
 placitis 1, 20, 21.
 Scyrbis 1, 16, 13.
 Orithyia rapta a, 26, 31. *filia Pandionis Athenorum regis, quam Theseus vocavit, a patre sibi negatam, vi rapuit.*
 Orithyia Pandionis genus, *Zaëtes & Calais*, 1, 20, 31.
 rapta 1, 20, 13.
 ornabat oullane gamma maous? 3, 6, 12.
 populos sedem frondibus 4, 9, 29.
 orosabit fertis sepulchrum mium Cynthis 3, 6, 24.
 ornate se ligas abusum Juppiter Phidæus 3, 9, 25.
 ornata fronte 3, 18, 26.
 ornato capillo 1, 2, 1.
 ornati si erythralis maous, quo mihi? 2, 3, 52.
 Otomedonta minantem exio 3, 9, 48. *Otomedon Thessaliae mons, quo nunc sunt gigantes ad bellum diis inferendum. Fuisse videtur etiam rex, vel gigas hoc nomen.*
 Oronas myrtha, *sbl.* 1, 2, 3. *vide Commemorat.*
 Oronas 2, 23, 21. *magnus Syria fluvius.*
 Orpheus 3, 2, 1. *Orpheus Oeagri & Calliopes filius, Eurypides maritus, voraciter Thraciæ ac cantus dulcedine præditus, ac vinctus lyra caputem, furax, avioris, flumina, saxa perverberet, vicem diis vulgatis omnia. vide Ovidium lib. 11. Metam. & Virgil. 4. Georg.*
 Orpheus lyra carmine 1, 3, 42.
 orta de capite pecunia semina eurarum 3, 7, 4.
 ortus iteratos 4, 3, 7.
 Ortygia Pumbo patia, *sbl.* 2, 31, 20. *Dicit insula, ad Cyprum, ubi Ortygia dicitur. Causa huius nominis, ut refert Callimachus Scholiaster, quod Latona Junonem fugisset, in ipso, sui cernitern, motata, ad eam insulam confugeris. Fuit qui feribam, foveam ipsum ipso; fugam intulisse, ut Latonam comprehenderet. Sed forcaff ita dicitur fuisse, quod vix ipso, cernitern, abundaret.*

Ortygi Cayleri 3, 22, 13. *vide Commemorat.*
 Osa tellus 4, 2, 62. *Offici Campana populi.*
 oscula mollia, *nomin.* 2, 25, 10.
 oscula, *accus.* 1, 3, 16, 1, 20, 27, 2, 6, 8, 2, 18, 18, 4, 11, 80.
 oscula debita, *accus.* 1, 6, 17.
 emta blanditiis 3, 13, 24.
 furtiva 3, 13, 24.
 multa 2, 6, 11.
 mixta gradibus 1, 16, 42.
 omnia 4, 13, 50.
 pauca 2, 15, 50.
 lupina 1, 20, 28.
 sapientia 2, 13, 29.
 tua 4, 11, 77.
 oseulor ama tua 4, 3, 30.
 ossa cara letura, *nominat.* 1, 19, 16.
 lachry 3, 6, 28.
 mea 2, 13, 24.
 defendit gemitu Cæsar 4, 18, 58.
 minuta 2, 13, 58.
 ossa Cæsarilla 4, 21, 102.
 ossa, *accus.* 1, 9, 29, 1, 17, 22, 1, 22, 8, 2, 20, 15.
 bit 2, 22, 50, 2, 34, 60.
 4, 4, 76, 4, 7, 94.
 ossa dispersa. Super montibus, *accus.* 1, 21, 9.
 maxima 2, 9, 14.
 mea 2, 21, 10, 2, 8, 20, 2, 34, 35, 3, 1, 37, 3, 16, 25, 3, 17, 14, 4, 11, 20.
 mollia 4, 7, 80.
 mollia 2, 15, 44, 4, 7, 54.
 nulla 1, 17, 12.
 rauca 4, 3, 20.
 sua 2, 8, 23.
 tua 2, 11, 5, 3, 7, 11.
 tuspa 4, 5, 4.
 ossa Orestis talia 2, 14, 6.
 patris non legenda illi m-tate 4, 1, 127.
 Oscan Olympo impeditum 2, 1, 19. *Offici Thessaliae mons, in giganteum acacia celesterrimus.*
 ossibus, *sbl.* 3, 19, 9.
 mixtis 4, 7, 94.
 vestris 4, 10, 30.
 ostendes matri tuæ brachia la-fa 2, 15, 20.
 otheadet hic sua Hesperis, si-ve Eoit dominam meam 2, 3, 43.
 ostentat geminis torres candi-da colmina 3, 16, 3.
 ostrina tolica, *sbl.* 2, 29, 26.

ostrino toro 1, 14, 20.
 ostrinus colores 3, 13, 7.
 ostria Panis, *sbl.* 4, 3, 31.
 otia, *accus.* 4, 4, 79.
 ovantes curvus, *accus.* 3, 9, 53.
 oves, *accus.* 2, 1, 44, 4, 1, 30.
 oves poturas 4, 4, 6.
 saturas 3, 13, 40.
 ovis aurea 2, 26, 6.
 ovis laeta 2, 5, 20.
 ovis exta, *accus.* 4, 1, 24.

P

PAbula annua, *accus.* 4, 8, 7.
 crudelia 3, 7, 3.
 pacata juvenum agerum 3, 2, 23.
 pacato mihi 3, 17, 2.
 pacato orbe 3, 11, 19.
 paca 2, 1, 17.
 compendia 2, 2, 2.
 mactat 4, 5, 32.
 posita 2, 1, 34.
 summa, *ibid.*
 paces tua, Catulle 3, 25, 4.
 pacem 2, 13, 15, 3, 5, 1, 2, 9, 10.
 pacis deus Amor 2, 5, 2.
 pacis, *accus.* 4, 4, 82.
 pacis mihi nocet 4, 3, 82.
 pacis aras in fœdera 3, 20, 25.
 pacis, *dativ.* 4, 4, 82.
 pacis. nescio quo pacto 2, 25, 32.
 pacoli humor 3, 18, 28.
 liquor 1, 6, 32.
 liquores, *nomin.* 1, 14, 11.
 Pædus, *Lydia fluvius, au-ræ ætatis strabus.*
 Pænos 3, 13, 42. *hymæum in honorem Apollinis, qui deus & Pæon vocabatur.*
 pæne, 2, 34, 2.
 Pæni odorati 4, 5, 59. *Pæ-nium, oppidum Lucaniae li-talis, refectis frequens.*
 Pæne 3, 7, 17.
 Pæni sepulchrum 3, 7, 29.
 Pæno, *dativ.* 3, 7, 66.
 Pænum 3, 7, 16.
 tendentem linteæ ad Pha-rios portus 3, 7, 5.
 Pænos 3, 7, 54.
 hic 3, 7, 47.
 miser 3, 7, 7.
 pagana tercula, *nomin.* 4, 4, 76.
 Pagæ navallibus, *sbl.* 1, 20, 17. *Pagæ oppidum Thessa-lie maritimum.*

- pagina mea 3, 25, 17.
nostra 3, 2, 18.
tua 3, 8, 31.
- pagina Cuius a, 34, 89.
Panthi a, 23, 7.
palatrum tum iura, Sparie, *accuf.* 3, 14, 3.
Palatia sacra Navali Phœbo, *nomia.* 4, 2, 3.
Palatia celsa, *accufatio.* 3, 9, 49.
 deceptis Romanis tauris 3, 9, 49.
 pecoribus 4, 9, 3.
Palatia, *sive Palatium*, *nomen a septem Roma collibus. vide Commentarios.*
Palatinas aves 4, 6, 44.
Palatini spoliaria 4, 6, 11.
palato fecer, *abf.* 4, 9, 31.
Palatia annua, *accuf.* 4, 1, 19.
 vide Commentarios.
palla mea, *abf.* 4, 4, 60.
 Sidonia 4, 9, 47.
Pallada 4, 9, 37.
Palladia arcis victor equus ligentis 3, 9, 42.
Palladia 3, 28, 12.
 causa 3, 20, 7.
 ora, accuf. 3, 30, 18.
Palladis ignes, *accuf.* 4, 4, 45.
Pallas aperta pectus comia Gorgonia 3, 2, 7. & *Seq. sedem qua Minerva.*
palleat illa magis ore meo 3, 7, 22.
pallent puella demissum ad facra 4, 8, 9.
pallere multos colores 1, 25, 39.
palles necdum etiam 9, 9, 17.
pallere curis 3, 13, 7.
pallent nunquam ebur Tibere 4, 7, 82.
pallis nodum, *nomia.* 4, 7, 80.
pallia, *accuf.* 4, 3, 31.
 lingula 4, 5, 87.
pallida mirta fist 4, 3, 70.
pallida vina, *accuf.* 4, 7, 36.
pallidus in urata 3, 8, 28.
pallorem nodum 3, 5, 81.
pallori 2, 5, 30.
palluerunt, *verbia brevis* 4, 8, 34.
palma cava 4, 9, 36.
palma, *victoria signum* 3, 9, 17.
 maxima 4, 9, 40.
palma data est libris meis 4, 9, 102.
palme primæ huius exemplum 4, 10, 5.
palmas primas manuum 4, 26, 11.
- Tom. I.
- palmas quascunque labore tibi parasti 4, 2, 140.
tuas victrices 4, 2, 139.
 & Seq.
palmiferum Thebum 4, 5, 25.
palmas manuum, *abf.* 4, 8, 12.
 demissis 3, 20, 43.
 talibus 3, 19, 9.
 supplicibus 4, 8, 71.
 fulgentibus 7, 10, 37.
paludes cna vada lenta 4, 11, 15.
paludibus illis 2, 13, 55.
paludibus Sicambri 4, 6, 77.
palus Læroe pulia trudente Neptuni 2, 26, 48.
pampinea rate 3, 17, 26.
pampinea odit amarus 2, 33, 30.
Pan Tegere 3, 2, 30.
 Pan, *id est Mercurii, dux Nympharum, bicornis, capripes, evulsoque terram universitatibus. Nudi sacra Tegen, oppidum Arcadia, empyre regione montis.*
Pana 3, 13, 45.
pancratin duum, *abf.* 3, 14, 8.
pandere vula 3, 21, 14.
Pandionis Orubryi genus, *nomia.* 3, 20, 31.
Pandion, *rex Athenarum, pater Drythia.*
pandite vitia fama 4, 9, 34.
panditur ad nulas janua nigra preces 4, 11, 21.
Panes capripedes 3, 17, 34.
panem ex ordine colles 3, 17, 35.
Panthi pagina 2, 23, 1.
Panthi illi 3, 21, 2.
Panthus quidam, *calamitator, & fortasse viculus Propertii.*
papaveribus purpurata 3, 20, 38.
papilla lupæ 4, 4, 54.
papilla nuda, *abf.* 4, 3, 43.
papillis nudatis, *abf.* 4, 15, 3.
 nodis 3, 14, 19.
par Aganippem Iyrm Cynthia 2, 3, 20.
 Jovi Neptunus in amore 2, 26, 46.
parat quas opes illa 1, 6, 34.
parat si qua te poest pios uos 2, 24, 48.
 vincula alius 2, 29, 6.
parat quodcumque 3, 7, 33.
parat - num parat ire per unda Phrygiarum 2, 32, 19.
parasti tibi labore victrices palmas 4, 2, 139.
parat Hylas haurire flumina demissis palmis 2, 20, 43.
parat quo ire formosa novum viro 2, 15, 8.
 ultima terra triumphos Cæsari 3, 4, 3.
parata satis pallia 1, 9, 25.
paravit Amor hospitium 3, 23, 26.
 quicunque rate & vella primis, percat 2, 17, 13.
parca lucerna 4, 3, 60.
parca die 3, 3, 18.
Parcas immittit 4, 11, 53.
 Parca, Nectis & Erabi filia, quarum fufus satorum seriem vitæque mortalium duci assigni putantur. Earum nomina Clebo, Lachesis, Atropos.
parcas venare Lycinonem 3, 15, 43.
parce monere dem oblitus 2, 15, 26.
 nocere tibi 2, 5, 18.
 oculis, hospes 4, 9, 53.
parcere sua iunum 1, 26, 11.
 verbis 2, 28, 13.
parcet dire aliquid phœreus Enia Augustus 4, 6, 82.
parcia, *verbum* 3, 9, 29.
parcite iam fratres 2, 19, 19.
 locio 3, 17, 28.
parcius, *advrb.* 2, 24, 10.
parat huc tibi, Tulle 3, 22, 39.
parcas urbis virtutisque Remonios 4, 12, 19.
 parentes, nomia. 4, 21, 5.
 qui sunt mihi 1, 22, 1.
 tu mihi sola, Cynthia 1, 11, 23.
parenti, *parvi* 3, 13, 45.
parentis, *parvi* 3, 20, 15.
parentum 4, 8, 13.
parat in amore, *nominet.* 3, 9, 33.
parat reges, *accuf.* 3, 9, 57.
 vices remonit 3, 21, 12.
parca non ire sine 3, 5, 21.
pari clade 3, 9, 38.
parat urbe 3, 9, 16.
 Parat insula, una Cydonia, in qua metalla candidi marmoris laudemissimi.
parat ut regina 4, 4, 35.
parat 3, 8, 29.
parat nulla crinine pictus 2, 6, 36.
Parilia, *accuf.* 4, 3, 43.
 all
 Palilia.
Parim pallorem 3, 32, 33.

Paria 3, 13, 43.
 qualemque 3, 1, 30.
 Paris Ipse 1, 15, 13. *Priami*
Troja regis ex Narcho filius,
qui quom expulsiis patris ius-
su inter passus iuvenis, ab
funera, Pallade, Venus, de
forma pressantis erigantur,
avertit caput est. In no pu-
dicio videtur Venus Helenam,
Menelai sparta regis uxorem
formosissimam, Paridi rapin-
dum exhibuit, praeitiam vi-
derit. Unde postea Troja ex-
cidium.
 parit illa 4, 1, 101.
 quas opes humor Paetoli
 3, 18, 20.
 pariter 2, 21, 20. 3, 22, 1.
 2, 26, 43. 2, 28, 13. 3, 1.
 1, 5. 3, 15. 15. 3, 9, 7.
 pariter miseri 1, 5, 29.
 omnes 3, 18, 5.
 pariter quibus 3, 23, 2.
 pariter bellica 4, 10, 40.
 bellica virtus 2, 25, 8.
 picta 4, 10, 21.
 Parus vertice 2, 31, 13.
 Parnasus mons concussus 3, 13,
 54.
 vertice laurifero, *ibid.*
Parnasus, seu Parnassus, Pho-
ebus mons, hiespi, Musis di-
cant.
 paro nec ira clade Carinab 3,
 5, 4.
 Parthastus 3, 9, 12. *Ephorus,*
pistor euboea, de quo vide
Dionysium Nas. Hist. lib. 35.
 cap. 10.
 pars altera vella coronoato pha-
 selo 4, 7, 59.
 apistola obita 4, 9, 3.
 extrema mei furoris 1, 4,
 11.
 imitanda magne domus 4,
 11, 44.
 magna rerum 4, 1, 30.
 pars ego sum vestra proxima
 militum 1, 21, 4.
 pars eris accepti imperii 1, 6,
 34.
 pars visa est vincula parare mi-
 hi 2, 29, 6.
 pars arte 3, 9, 12.
 parte lo hac omnis amor time-
 tur 1, 11, 18.
 prima rhoeum 2, 30, 37.
 quo 4, 3, 35.
 partem tori 4, 3, 56.
 partem anni quatuor, *antef.* 3,
 5, 38.
 partes tuas 3, 9, 60.

Partha tropaeum, *nomia.* 3, 4, 6.
 Partha telluris 4, 3, 67.
 Parthenia Cynthis nutrit 4, 7,
 74.
 Parthenia antris 1, 1, 11. a
Parthenia Arendia mones.
 Parthi spoliati gloria 3, 13, 3.
 Parthi devicti, abian 2, 14,
 23. *Parthi populi Persidis,*
epitandis, & ioculandi peri-
tissimi 1 quorum regia sita in-
ter suam Persidem, & mare
Hyrcanum. Hi a Romanis sae-
pe tentati, nunquam domiti,
quoniam plurimas esse tur-
pissimas clades sistent inu-
tere.
 Parthi facit, *ab.* 2, 14, 23.
 Parthorum equitem 2, 10, 14.
 Parthorum fugam, *genitiv.* 3,
 9, 54.
 Parthos 2, 27, 5.
 Parthum confesum 4, 6, 79.
 Parthus equus 4, 3, 36.
 partitos per tria ora sonos 4,
 9, 10.
 parva Ledae proxima parva.
 pro partu 1, 13, 30.
 parva laeta 2, 15, 31.
 parva humani, *enclit.* 2, 15, 31.
 parva materos *Bacchi* 3, 17,
 21.
 parva fortuna 2, 32, 55.
 hinc arena 1, 17, 8.
 parva manu 2, 9, 14.
 urbe 4, 1, 33.
 parva crimina, *nomia.* 2, 32,
 50.
 parva compita, *accus.* 4, 1, 23.
 ora 3, 1, 3.
 signa 1, 18, 17.
 vestigia 2, 5, 25.
 parva caesque 2, 13, 24.
 parvi Jovis 3, 1, 27.
 litore 2, 24, 20.
 parvi Amores 3, 1, 11.
 parvis totis, *ab.* 3, 5, 18.
 parum 3, 5, 18. 4, 8, 30.
 cui est sua terra 3, 7, 34.
 est nobis una puella 2,
 22, 36.
 fuerat terra 3, 7, 31.
 parvo ligno, *ab.* 3, 7, 53.
 liquore 2, 15, 16.
 orbe 3, 18, 16.
 sanguine amantis 3, 16,
 19.
 spatio 2, 24, 43.
 parvula cymba 4, 11, 20.
 resta 2, 13, 32.
 parvus sinus 4, 1, 38.
 palent inter in latum *afellu* 4,
 3, 23.

palca vestra, *nomia.* 4, 9, 22.
 Paphiae palla salus Cretae ju-
 venci 3, 19, 11.
 Paphiae. nec proba Paphiae
 2, 28, 52.
 Sulae filia, *noce* Minos re-
 gis Cretensem, 3 qua tunc
 effuditur mori. *Quidam*
artem regiam vocant ioculandi
tauri, autem in obsequium tan-
to vni competens facit 1 unde
postea notum Minosur.
Fide Ovidium lib. 1. Aris
Amatoria.
 palla est Dices famulum Asiae
 pen habitare tenebris 3, 15,
 17.
 salus Cretae juveni Pa-
 phiae 3, 19, 11.
 non est Aurora delictum
 iacere Titibonem 2, 18, 8.
 tibi tibi succedere pre-
 teritis salus 2, 13,
 27.
 passum 2, 15, 52.
 postus omnia Achilles propter
 Briseida 2, 8, 35.
 passu abditu stibulis 2, 33,
 22.
 passor 2, 1, 44, 4, 1, 24.]
 Araks 3, 13, 8.
 passor, *id est* Paris 2, 2, 13.
 passorem ad baculum 4, 39,
 passorem Parim 2, 32, 35.
 passoris Idm 3, 13, 39.
 lemi 4, 10, 30.
 passorem 4, 4, 75.
 parent nullis parvis venetanda
 hac Ara 4, 9, 69.
 patet facta triumphis janna 1,
 16, 1.
 patet facta illa meos ocellos 2,
 15, 7.
 Luna ocellos Cynthis
 composuit 2, 33, 33.
 patet facta fecerit 3, 20, 29.
 pater adstrictus 2, 23, 18.
 Tremulus 4, 1, 43.
 pater Africus 4, 3, 47.
 Caus miratus 4, 6, 59.
 Ennius sitiens 3, 3, 4.
 ipse obori 2, 32, 18.
 Flans 4, 11, 18.
 Tarpeus 4, 1, 7.
 pater, vocat. 4, 11, 75.
 Baecae 3, 17, 2.
 Mars 3, 4, 11.
 sancte Minerva 4, 9, 71.
 patera, *ab.* 4, 6, 8.
 patremur etiam 6. Causas
 aves 2, 25, 14.
 paterer etiam exopt hoc discedere
 collo, quam Ora. 2, 7, 7.

- patetis. verbum 1, 4, 3.
 paternna regna, *accuf.* 3, 19, 22.
 signa Verionnal dei 4, 11, 2.
 paterum censuram, *genis.* 4, 11, 67.
 paternis teges 4, 5, 67.
 paternos ciores 3, 9, 37.
 paternum coniugium, *accuf.* 4, 11, 87.
 patet janus 2, 16, 6.
 non ante Amor, donec
Gr. 1, 9, 29.
 via huc mihi terra 4, 9, 66.
 pati regia vela audens fluctus
 4, 6, 46.
 patiar pendere capiti corymbos
 2, 30, 39.
 patiar. nil ego noo patias 2, 24, 39.
 patiari ot me pervigilare sollicitas moras trivio 1, 16, 40.
 patiari. si patiari, malum nunc in amore leve est 2, 3, 16.
 patiatum me onda vocare 2, crudelis 1, 8, 13.
 patiatur fessiter ferrum, & igitur 1, 1, 27.
 patienda si fuit molles 3, 11, 49.
 patienda. non patienda vulnere, *accuf.* 4, 4, 30.
 patiente te 4, 7, 47.
 patienter saxo Sicano 1, 16, 19.
 patiari falsus exclofa 3, 13, 13.
 militiam Vocatur 4, 1, 137.
 patieris. nec tu tam duros per te patieris amores 3, 24, 49.
 patietur nusquam Amor se tollere humo lumina 2, 30, 10.
 patitus nunquam ille meos requiescere posses 1, 16, 15.
 vulnera lenima *Spurcane* 3, 14, 8.
 patres, nominat. 4, 4, 73.
 patres additos in regno *Clonparre* 3, 11, 3.
 pellitis, iusticia corda 4, 1, 12.
 patria freta te vindice 4, 4, 41.
 patris Romani Callimachi Umbria 2, 1, 64.
 patria lingua 4, 2, 48.
 patria Phmbo Ortygia, *abiet.* 2, 31, 10.
 patria fenestra, *abiet.* 3, 19, 15.
 patriis armata, *genis.* 1, 6, 22.
 sum 4, 6, 24.
 patriis sepulchra funera 1, 21, 1.
 patrium tum ora 4, 1, 121.
 patrium, *dativ.* 3, 13, 64, 3, 13, 65.
 mem 4, 1, 62.
 fallacem equum 3, 13, 64.
 patriam 2, 38, 31, 4, 6, 41.
 patetentem 4, 4, 87.
 patrii amici, *plur.* 3, 14, 9.
 patriis focis, *dativ.* 2, 1, 61.
 triumphis 2, 7, 13.
 patriis litoribus, *abl.* 1, 2, 18.
 patrio bove 3, 7, 43.
 sacro 4, 1, 18.
 sanguine 2, 7, 30.
 patrios canes 3, 14, 16.
 capillos 4, 4, 39.
 Laret 2, 30, 32.
 Penates 4, 1, 91.
 petris ossa 4, 1, 128.
 petris Sileri 3, 3, 29.
 patrium nil 4, 1, 37.
 Patreclao arena porrectum 2, 8, 33.
 informem, *ibid.*
Pavoculis, Menanti filius, debilis variegatur, qui dum amici armis induitur ejus personam simularet, ab Heliore accufus est.
 patrol, *genis.* 2, 6, 19.
 parvifens utinam castra Romanis puellis 4, 3, 45.
 patuit & calum moribus 4, 11, 101.
 tibi nutrit 4, 7, 74.
 via terra 4, 4, 42.
 patulos lacus 3, 16, 4.
 pauca jugera, *nomina.* 4, 10, 24.
 Tityo jugera novem 3, 5, 44.
 pauca, *accuf.* 4, 1, 133.
 oscula 2, 15, 50.
 pancis luciferis, *abi.* 2, 19, 28.
 paucos 2, 24, 41.
 pavatur bos (juvenes) Phobos filia Lampetis 3, 10, 30.
 pavet si amaret has artes, tenet eum 4, 5, 38.
 pavillation 3, 7, 41.
 Paville 4, 11, 2, 4, 11, 35, 4, 11, 81.
 Pavilus confes, *maritus Cornelia matrona Romana.*
 Paville 4, 11, 63. *Pavilus Cornelia filius.*
 Panill coniugium 4, 11, 11.
 Pavillum fecerem 4, 11, 36.
 Pavillus contemnit umbra uxor 4, 11, 91.
 memor Cornelia, *ibid.*
 pavonis cauda flabella 2, 24, 11.
 pauper 2, 16, 9, 3, 7, 46.
 deus 4, 2, 60.
 Vella 4, 1, 21.
 pauperibus facis 2, 10, 24.
 prosperis agricolis 2, 19, 8.
 pax nulla 3, 8, 34.
 peccantur femel 3, 16, 9.
 peccant 2, 38, 57.
 quam pudet 2, 6, 40.
 peccatis. non quia peccatis 2, 16, 15.
 peccat fetetur *Amor* lufus 2, 25, 19.
 peccat is, qui te videt 2, 32, 1.
 peccatis suis, *dativ.* 2, 19, 10.
 peccet. si peccet 2, 30, 11.
 peccit 2, 33, 10.
 peccosia Palatia, *accuf.* 4, 9, 3.
 peccosia, *accuf.* 3, 13, 21, 4, 8, 47.
 nota 4, 7, 64.
 nuda 3, 8, 8.
 peccore ouda 2, 24, 32.
 peccore angustio 2, 1, 40.
 exiguio 4, 1, 39.
 mixto 4, 9, 19.
 non tectis 3, 15, 8.
 molire 1, 15, 31, 2, 4, 12, 2, 35, 15.
 Promethei medio 2, 1, 70.
 vacuo 2, 10, 30.
 peccoris mox fani 3, 1, 26.
 parum cauti 3, 5, 8.
 peccus, *nomina.* 3, 5, 3.
 peccus, *accuf.* 1, 15, 7, 2, 29, 2, 34, 13, 3, 20, 6, 40, 11, 39.
 hirsutum 4, 9, 49.
 audum 2, 13, 27.
 pecudes inter 1, 38, 36.
 pecunia causa vitum sollicitum 3, 7, 2.
 pecus, *accuf.* 2, 19, 8.
 pleno vellere 2, 16, 8.
 foliolum, *ibid.*
 pede 3, 1, 6.
 dnbio 2, 4, 4.
 timido 3, 15, 25.
 pedem 2, 29, 40, 2, 32, 48.
 3, 15, 44.
 pedes, *nomina.* 3, 12, 24.
 pedes, *accuf.* 2, 14, 17, 2, 23, 6, 2, 20, 4, 3, 21, 60.
 celeres 3, 9, 18.
 fumosos 2, 18, 12.
 immundos 4, 4, 78.
 imos 1, 10, 21.
 meos 3, 6, 32, 4, 2, 36, 4, 11, 16.
 nistros 3, 11, 60.
 nudos 3, 17, 32.
 praefatos 3, 17, 18.
 o 2 pe-

- per arma fixa operare domum
3, 9, 26.
Graja 3, 8, 29.
artem 3, 8, 30.
arvita tropus 4, 11, 29.
calathos lilia 3, 13, 30.
flexos orbes stravit Phobus
Pythona 4, 6, 35.
has manus 4, 9, 28.
igoes conjugis elata Erat-
nae 3, 15, 21.
meternas manus omnia ge-
fit 3, 18, 14.
multa pericula 4, 28, 15.
offa qui stravit tabas, oc-
cidat 4, 3, 20.
singula pallia 4, 8, 29.
per Jovem salva puella 1, 28,
44.
manus humanas 3, 7, 30.
me 1, 8, 31.
liber aris 3, 6, 42.
talos focandus 4, 8, 45.
te 3, 6, 22. 8, 34, 49.
3, 3, 49. 3, 17, 19.
adimus iter mortis 3,
7, 2.
repositum 3, 17, 5.
se 1, 2, 13, 2, 29, 30.
per Junonis iura. *obtestantiss*
2, 5, 17.
nomen meum ausu rogare
Lalage 4, 7, 46.
arules credita mihi perfi-
dia est 1, 15, 34.
offa matris, & offa paren-
tis tibi iuro 2, 10, 13.
peracta nox in amore 2, 24, 19.
peraque 3, 28, 9.
peramus sic iter natalis tui
3, 10, 32.
percepimus fructum anni ver-
teutis 4, 2, 11. *Bruski*. pre-
cipimus.
percontare licet 2, 22, 23.
percurrere Lana fenestras 2,
3, 31.
percurrere sonitus calo vidi-
dini? 2, 16, 49.
percutias aequulas 1, 16, 28.
percutit per Adonem 2, 13,
53.
puella lyra carmine di-
gitis 3, 1, 9.
percuttus Milsionem vulnere ra-
mi 1, 1, 13.
percutit Amor acenias facies 3,
4, 5.
perde mihi pedus vel ferro, vel
veneno 2, 34, 13.
perdere classis, vel muros 2,
22, 33.
facies 2, 7, 8.
perdere naturam decus mercato
cultu 1, 2, 5.
verba sono pecoris 2,
13, 70.
perdidisti si umbra mei 2,
12, 21.
perdidit hoc puellas 2, 28, 7.
ille pennas suas in me
2, 12, 14.
perdiscere mores naturam 3, 5,
25.
perdit hos miseras puellas 2,
28, 7.
perditus in quadam puella 1,
13, 7.
percam, si *Cre*. 2, 24, 15.
percaot hujus aquam 1, 11, 30.
si quos janua clausa ju-
vat 2, 23, 12.
percas quo, dicere juvat 2,
9, 34.
percat Inachis 2, 33, 3.
quicunque *Cre*. 2, 33,
27.
primus *Cre*.
1, 17, 13.
si quis lentum amare pos-
set 1, 6, 22.
percatit pariter omnes avari 2,
12, 5.
pergit hac mecum umbra sub
lite querula 2, 7, 95.
pergrinis maueribus 1, 2, 4.
perennis aqua 3, 5, 30.
forma 3, 10, 17.
fortuna 2, 28, 57.
perreo 1, 13, 41.
pereundum seu mihi est Circuo
gramine 2, 1, 53.
periclo latione 2, 14, 85.
pericere omnia iusta 1, 18, 25.
perida, *nemio*. *fig.* 2, 18, 19.
puella 1, 11, 16.
via 2, 4, 49.
perifida, *voravio*. 2, 5, 3, 2,
9, 28.
janus 1, 16, 43.
peribde, *voravio*. 1, 13, 3, 2,
24, 10, 4, 7, 13.
peribde est mihi credita 1, 13,
34, vide credita.
peribde hac exceptis 1, 15, 2.
peribde tum, *genit*. 4, 7, 70.
perfundere ocytha crines 1,
2, 3.
peritula capillis unguenta 2,
4, 5.
perituli Suetri sanguine Rhe-
tus 3, 1, 49.
Pergama, *acusp*. 2, 3, 35, 3,
9, 39.
nomen Homeris 1, 21, 2.
maris *Trojanes*.
Pergamen vatis 4, 1, 51. *Cef*.
saunders Prismi filia.
Pergamens malit 3, 13, 22.
pericla caesa, *acusp*. 2, 27, 6.
loqua 2, 28, 46.
sua, *ibid*.
periclo magno, *ab*. 2, 28, 59.
nostrum dolitura, *Cyn*.
ab. 1, 11, 27.
quato rapit me Pot-
tana, *adipice* 1, 15, 1.
quo 2, 28, 27.
pericula multa, *acusp*. 2, 28,
15.
Perille laeve 2, 25, 12. *Peril-*
lus fabes Phalevidi Agrigent
syranus saurum acum for-
marit, quo laetitia vel torqu-
rentur igno supplicia. Ob id
a rege damnatur, uti primis
omnium suum ipsa apud im-
bueris.
Perimeda manu 2, 4, 8. *id*
est Perimeda vasifica, corpus
mentis apud Theoricum le-
apilio.
perire multi libenter in lon-
ginoque amore 1, 6, 27.
nobis tabellus 3, 23, 1.
tot bona scriptis 3,
23, 2.
oedus 2, 21, 5.
perisse non paucos ista figuris,
credo ego 2, 24, 41.
Paria fertur oendi La-
cuni 2, 15, 13.
perire magna bona curis levi-
bus hic vidit 2, 12, 4.
me dum volent fata 1,
14, 14.
perire hac. *scilicet* propter hanc
2, 3, 30.
perire, pro perditu amare 1,
4, 12.
periti vicio, o Eurytion Cen-
taure, *Cre*. 2, 33, 31.
perit hora 4, 8, 4.
puella merce indigna 2,
26, 16.
si qua puella, frangitur
2, Juno 2, 28, 34.
vino forma 2, 23, 33.
peritum me 1, 9, 2.
peritura, *nemio*. *fig.* 2, 26,
12.
periturus amans 2, 27, 11.
periturus ex amore 1, 13, 33.
peritus in amore 2, 14, 22.
peritura, *venio*. 1, 8, 17.
peritura tibi 2, 5, 21.
peritura puellas 2, 26, 59.
peritura, *actaf*. 2, 15, 25.
perjurus amans 2, 16, 27.
per-

- permanet nullis locis aura no-
ris 2, 12, 8.
Pernelli flumine 2, 10, 26.
Pernessit, *Basilis fluvius*,
Melitis lacus.
permidt brachia sonno *Tarpeja*
4, 4, 67.
permoti Alopei sonitu *Antiope*
3, 15, 27.
Pero forma 2, 3, 53. *Nelis*
filia. vide *Melampus*.
perorata est caussa 4, 11, 59.
perpetua tu es, pulvis Etrusca,
membra projecta mei propin-
qui 1, 11, 7.
perpetuus adhuc vates *Melampus*
turpia vincia 2, 3, 51.
 quomodo error *Heraclia*
 Nevaras 2, 20, 15.
perpetua omnia 2, 26, 35.
perpetuo, *adverb.* 2, 9, 2.
Perseus Pind. 3, 5, 35. vide
Pind.
perispa 2, 15, 35.
Perisur urbem *Babylona* 2,
11, 31. *Perse*, *Perfidis in-*
cola, *oris serrarum imperie*
quondam patris. Est autem
Perse *Asia* regio inter *Ara-*
biam, & *Indiam*.
Perisus manu 3, 23, 8.
perisiderat domi castra uxor 3,
12, 27.
Pestis ala 2, 30, 4.
 uxor *Andromede* 2, 28,
 23.
 Perseus, *Jovis* & *Danae* fi-
 lius, qui *pennis in pedibus*
 gessit, *Andromeden* a *cete*,
 cui *obscissa fuerat*, liberavit,
 uoxemque dedit.
Perseus simulatrem pectus *Achil-*
lis 4, 11, 59. *Perseus*, *sive*
Perseus, rex *Macedonum*, *de-*
cimus hostis Romanorum,
de quo L. Mamilius Paulus
triumphavit.
Perisiphona, *dativ.* 2, 15, 26.
 Perisiphona, *regina inferorum*,
 causa qua Proserpina.
Perisiphona, *vocat.* 2, 28, 47.
 Perisiphonem conjux, *vocat.* 2,
 28, 48. *Pluto*, *rex infero-*
 rum, *Jovis* & *Neptuni* *fra-*
 ter.
persequat studium linguam 3,
11, 37.
persequat in quicquam vota in
 mediis procellis 2, 25, 23.
 deus votum 2, 26,
 49.
persepia fama, *abl.* 2, 12, 17.
- perstrepas ara viar vicinis 3,
10, 26.
perstula saltare rima sat est
4, 1, 146.
perstendens animo 2, 15, 17.
persticia tristis 4, 1, 120.
pertularia ubi laboras *Hercules*
2, 23, 7.
pertulit *Achilles* arma sua ces-
sare in roctis 2, 8, 50.
perveria manu 4, 8, 64.
pervincere mores domum 1,
17, 15.
peruratur san blandia culpa, vel
 lena 4, 5, 19.
Perusina funera patriae sepul-
 tur, *monie*. 1, 22, 5. *Peru-*
sia, *Tuscia oppidum*, in quo
L. Aureolus ab Augusto ob-
sessus, *extrema fame caesus*
et eodem se dedit.
perusa sola comae 4, 9, 46.
perusa ora, *accus.* 3, 12, 22.
per inimicus a, 6, 58.
pestima avis *lena* concordia to-
 ro 4, 5, 6.
Petale anus 4, 7, 45. & *sep-*
 petam cur xampia *Gracia* 2,
 2, 6, 19.
petas sive salamo premia, si-
 ve *caes* 2, 12, 46.
petat nullas umbras hodie *Cer-*
 berus 4, 11, 25.
pate, ut sis tibi forma paran-
 tis 3, 10, 17.
petenda fides ab sonis quinque
 4, 1, 108.
petenda quancumque forent 1,
 10, 19.
petendus hic tibi, *Tulle*, ho-
 nos pro digna *ganja* 3, 22,
 40.
petantem portas *Acrona* 4,
 10, 7.
petera litora 2, 30, 20.
paterat quomodo tam multi
 2, 30, 27.
petis portus 3, 11, 71.
petit si quid puella 3, 10, 23.
petit, *ultima leugi ab penho-*
 mimeris 1, 10, 13.
pasta, quid petis fortas *Frane-*
 lia? quid morosa *Talegoni*?
 2, 32, 4.
petidi. aur non patissi ventos
 roctis 2, 4, 7, 31.
petidi una tu me 2, 20, 17.
petit dum *Neonum Pythia Pha-*
 bi *signa* 2, 12, 52.
 Nilam illa (*Cleopatra*)
 4, 6, 63.
- petit subendi diem *Tarpeja* 4,
4, 86.
petit. formosam raro non sibi
 quique petit 2, 24, 4.
petita aut tibi est *Roma*. tam
 longa via? 2, 23, 16.
 lacu aqua 1, 23, 2.
petitis a fonta *lymphas* 2, 3,
51.
petitur his 2, 9, 23.
petulantia non ulla mea lin-
 gue 2, 16, 37.
Phaeacis filius 2, 2, 17. *po-*
 monis Phaeacis, *in Cory-*
 ra, ubi *regnare dicitur*.
Phaedrus novare, *genit.* 2, 1,
51. *Phaedra*, *Mimio* & *Pa-*
 sipho *filie*, *Thespi* *uxor*.
 Mac Hippolyti *privigii*, *quem*
 deperibet, *castitatem* *frustra*
 tantum, *tum apud maritum*
 salsu *cecevit*, *quod sibi*
 visu inferre voluisset. *Unde*
 vagillum, & *mois Hippolyti*.
pharetra *Gnosia* 2, 12, 10.
pharetra pondus, *accus.* 4, 6,
55.
pharetris *Ecis*, *dativ.* 4, 6, 81.
Phari *Ptolemaem* 2, 1, 30.
Phares, *olim Aegypti magna*
 insula, *postea* *continentis* *co-*
 gnominis, *ubi* *auris* *illa* *vegi-*
 gentibus *fecerunt*.
Pharios portus 2, 7, 5. *Aeg-*
 ypiacus.
phaselo coronato, *ablat.* 4, 7,
59.
phaselus vestitus per *Ionium* 3,
11, 20.
Phasidos longe-viam 2, 20,
18.
phasim *Colchum* 3, 22, 11.
Phasis, *Colchidos* *magnus* *flu-*
 vius.
Phidias *Juppiter* 3, 9, 15.
 Olympus, *ab Atheniensibus* *Phid-*
 ia, *statuaria nobilissimo*,
 effecit *sculptus*.
Philas *Col* *lata*, *vocativ.* 3,
1, 1. *scit* *his* *porta* *atque*
 cur, *quem* *Proserpina* *instituit*
 asp.
Philatam *Motis* *malorum* 2,
24, 21.
Philatas aqua, *abl.* 3, 3, 52.
 venit *reminis* *Philotes*, *vel*
 Muscrum *fecit*, *uod* *biberat*
 Philotes.
Philetela *corymbis*, *dativ.* 4,
6, 9.
Philippo sanguinis 2, 12, 40.
 genere Philippi, *regis* *Mace-*
 donum.
Phi.

- Philippus civilia bulla 2, 1, 2.
Philippi, Macedonia oppidum, apud quod parvis *Beneti*, & *Cassii* paucius ab *Augusto* profugit.
- Philit, *ab.* 4, 8, 39. *Philia*, aspera insula ad *Syenen*, sticta dubus amibus, qui *Nile* metentur.
- Phillyridas Chiron 2, 1, 60. vide *Chiron*.
- Philoctetes crura 2, 1, 39. *Philoctetes*, *Mercurii* armiger, cui *marioni* *Alcides* sagittas suas habendas creditus, *Hydra* *Lerna* felle insuitus. Quorum unius caesa in pede vulnerata, in *Lerna* insula diu manavit; datus *Maechonius* medicis auxilium tandem sanatus.
- Phinoi 3, 1, 41. *Phinois*, *Agamemnonis* filius; qui quum *velutius* praeditus esset, deorum fatis *morantibus* regnabat. Ob id eum *Iuppiter* *oculis* obtulit, immisit *Harpyiae*, qua comederunt ex ore cibum eripere. Quum vero *Argonautae* ad litus *Bisphynum* appulissent, ubi miseri habitabes, *Zerbes* & *Calais* raverunt *monstra* ab litore oppulsi abegit, *Aspides* videndi cupis rursus fatis est. Consul *Valerium* *Placum* 4. *Argonautae*.
- Phlegmalis jugis, *ab.* 3, 9, 48.
- Phlegro campo, *ab.* 3, 11, 37. id est, *Phaeolia*, ubi *Pompejanus* excrevit a *Cassio* capitis fatus est.
- Phlegros tumultus 2, 1, 39. *gigantomachiam*, & *Phlegra*, vulgo *Thessalia*, ubi *gigantes* adversus deos arma terebant.
- Phoebe Leucippis 1, 2, 15. *Leucippis* filia, a *Cassio* rapta.
- Phoebe, vocat. 2, 32, 28. 3, 20, 14.
- fugate 3, 22, 30.
- Phoebi fides 4, 6, 37.
- Phoebus autem 2, 31, 1. portus 4, 6, 15. forem 2, 15, 15. speciem 4, 2, 32.
- Phoebi custodis Actia litora, *aecef.* 3, 34, 61.
- Phoebo, datus. 2, 31, 10, 3, 22, 30.
- cupidus 1, 2, 17.
- Phoebo tho, 4, 6, 76.
- Phoebo Navali 4, 1, 3. vide *Commaria*.
- Phoebo ipso, *ab.* 2, 31, 3.
- Phoebum 3, 1, 7.
- Phoebus 2, 27. *Apollinis* cognomen.
- linguans *Daleo* 4, 6, 37. *nixus* *Iyris* 3, 3, 14. *speculans* *ma* *arboris* *Castalia* 3, 3, 13.
- Phoebus Actius 4, 6, 67.
- Phoenialis 2, 1, 60. *Phoenis*, *Glaucus* *dux* in *expeditione* *Trojanam*, *propter* *debilitatem* *Monae* *Ippitodum* *laborantem* *sauavit* *Chiron*.
- Phoenicum invento, *aecef.* 3, 27, 3. *Phoenis*, *regia* *maritima*, *Syria* *pari*, *inter* *Solentis* *Terabentis*, & *Palaestina* *proprium*; *cujus* *locus* *Phoenice* *astrologum*, & *navigantium* *primum* *securum* *analegiss*.
- Phorcionis ora fatis manu *Parsae*, *aecef.* 3, 22, 2. *Phorcionis*, *Medusa* *Phorion* *filia*. vide *Gorgona*, & *Commentarius*.
- Phrygem *Aecum* 4, 1, 2.
- Phryges 2, 22, 30.
- Phrygem letum, *aecef.* 3, 13, 61. *Phrygia*, *regio* *minori* *Asiae*. *Triphobus* *in* *maiorum* 3. & *micorum*, *sive* *Troedum*.
- Phrygiis undas 2, 30, 19.
- Phrygio campo, *ab.* 2, 34, 35.
- Phrygiis avos *Casaris* 2, 1, 42.
- Phrygiis numeros 2, 22, 16.
- Phrygiis maritum 1, 2, 19.
- Phrygem. *is* *minimam* *Dardani* *Pergae* *consequuntur* *esse*. *Electus* *autem* *Dardani* *maior*, *senex* *fuit* *Tageus* *maris* *Pelopis*.
- Phryos facta beata multis viris 2, 6, 6. *meretrix* *diaboli* *mobilis*.
- Phthivi viri, *gen.* 2, 13, 18. *Achilles*, *qui* *fuit* *a* *Phoebo* *Dardanis* *oppida*, *prope* *fuit* *Thessalia*.
- Phryscides huius 1, 19, 7. *Frascidius*, *Iphicli* *filius*, *Phylaci* *nepos*, *Laodamia* *conjugis*, *qui* *bellis* *Trojanis* *primus* *omnium* *Graecorum* *pedem* *posuit* *in* *litore*, *primusque* *ab* *Hellore* *oculis* *est*.
- cupidus *umbra* *Thessalis* 2, 19, 10.
- Phyllidis 2, 24, 44. *Phyllis*, *regina* *Thracum*, *que* *quum* *Damophocem* *Thesi* *filium* *desperis* *subscripisset*, *predicte* *que* *amarentis*, *ab* *eris* *difficilis* *ad* *obsequium* *adversum* *se* *subscrisit*. Vide *Quintum* *Epistolam* 2. *Removid*.
- Phyllidos meretricula 2, 8, 37.
- Phyllis quondam vicina *Dianae* *Avetium* 4, 8, 19.
- pia *Panelope* 3, 13, 14.
- uxorum *turba* 2, 24, 18.
- pia *Somnis*, *memin.* 4, 7, 82.
- pia *lata*, *aecef.* 4, 1, 310.
- pia *voce* 3, 3, 10.
- pim *terra*, *dativ.* 3, 7, 9.
- pianda *rura* 4, 1, 30.
- piandos *totos* 4, 6, 25.
- pite *husta* 4, 7, 24.
- fiera 2, 1, 10.
- piat *hominum* *umbra* 3, 18, 31.
- piat *Crassus*, *bladifcus* 3, 4, 9.
- piat *ut* *ut* *legem* *ita* *la* *terdicta* *virile* 4, 9, 35.
- ploveris *ubi* *arx* *turre* 3, 10, 19.
- piavit *amor* *leam* *maris* *eade* *natorum* 3, 19, 18.
- piat *armorum* *radialis* *aqua* 4, 6, 26.
- in *tabula* *pucella* 3, 8, 16.
- pama 4, 20, 22.
- topa 4, 4, 31.
- piat *litora*, *memin.* 2, 2, 13.
- piat *arma*, *aecef.* 4, 4, 20.
- piat *juvencum* *facies* 2, 6, 9.
- rabule 3, 21, 29.
- piat *curru* 4, 3, 9.
- piat *metus* 4, 6, 30.
- mundos 4, 2, 37.
- piat *nullo* *crimine* *partes* 1, 4, 34.
- piat *quercus* 2, 13, 5. & *Pier* *Thessalia* *monte*, *Maxis* *fervo*, *vel* *a* *Pieris* *Macedonia* *regione* 2, 13, 5.
- Pierides, *vocat.* 2, 10, 12.
- piat *fera* 3, 15, 35.
- pietate 3, 22, 41.
- victa 3, 13, 48.
- pigenda *verba*, *aecef.* 4, 1, 74.
- pigora *tantis* *iam* *metis*, *memin.* 4, 11, 32.
- pignora *communia* *notos* 4, 21, 73.
- huc 3, 20, 19.
- piguit *procedere* 4, 7, 19.
- piat *portis*, *ab.* 4, 7, 87.
- pila *veloci* *iacu* 3, 24, 5.
- pila *utris*, *ab.* 4, 1, 76.
- dura 2, 24, 12.
- pila

- pile fortis, *abl.* 4, 11, 50.
 pile Sabios, *nominat. plur.* 4, 12.
 turpiter apta manu femina 4, 6, 22.
 pila Horatia, *accus.* 3, 3, 7; *loc.* 4, 1, 91.
 Pindarico ore 3, 17, 40. *Pindarus Thebanus, poeta acervit spiritus, Lyricorum princeps.*
 Pindi Peribubi 3, 5, 35. *Plaudus, Epiri mons, in regione Peribuberum, facit Mnji.*
 pinea moles 4, 6, 20.
 pineta, *accus.* 2, 34, 67.
 pioguis Campanis 3, 5, 5.
 piou, *pro piou* 2, 19, 19.
 piou adacta io faciem promovet 3, 22, 14.
 amata deo Arcadio 2, 18, 26.
 inebriant 3, 23, 57.
 rudis 3, 22, 14.
 plexit qui puerum Amorem 2, 32, 3.
 pio veru 4, 1, 57.
 pio. non pio hospicio, *ablat.* 3, 12, 56.
 pios annos 2, 9, 47.
 humeros 4, 1, 44.
 Firni portus, *plur.* 3, 21, 23.
Firni, Athenarum portus celesterrimus.
 Pirithoom aduersum 2, 6, 18.
 Pirithoon, *Leontis filius, Thefei amicitissimus.*
 pirus 4, 2, 18.
 Pices, culeste sidus in Zodiaco, *nomin.* 4, 1, 85.
 plices, *accus.* 4, 2, 37.
 plicibus loquiquis, *dativ.* 3, 7, 8.
 plicis, *nominat.* 2, 3, 5.
 aridus 2, 15, 34.
 placere puellas 3, 23, 5.
 placata Pano dum mihi aderit 1, 14, 23.
 placatum procella fortuna 2, 17, 7.
 placem tibi solus 2, 7, 19.
 places mihi tu sola, *ibid.*
 placet mihi nulla pan in te 3, 8, 34.
 quae vadis libera rejecto amictu 2, 23, 14.
 placet. si places 3, 6, 24.
 places si con texatur Minervam, *Gr.* 4, 5, 23.
 place si qui uni 2, 20, 16.
 placida aqua, *abl.* 3, 22, 20.
 placidis aequoribus, *abl.* 1, 8, 20.
 placidus choros 4, 6, 72.
 placidum portum 3, 19, 7.
 placidus Juppiter 2, 16, 47.
 placitis oris, *abl.* 1, 20, 21.
 placuisse inter Callimachi libellos fat erit 3, 9, 43.
 mihi multas pariter puellas, *scis* 2, 22, 1.
 solum doctum puellum 1, 7, 11.
 placuit tibi Cysicus 3, 22, 1.
 ista sententia 2, 9, 37.
 plagis nostris, *ablat.* 4, 8, 67.
 plangas ut me tu potius, *precor* 2, 24, 52.
 plano, *abl.* 4, 10, 36.
 plauta pedis moratu 2, 4, 6.
 plantis pedum, *abl.* 2, 22, 3.
 meis 2, 22, 3.
 platanis pariter surgentibus 2, 32, 13.
 Platonis 3, 21, 25. *Plato, Atheniensis philosophus nobilissimus, Academia princeps.*
 plaudere me posse media via fat erit 3, 4, 22.
 plausurum omnes marinn dem 4, 6, 62.
 plaustra, *accus.* 3, 5, 35.
 plaustrum 3, 18, 18.
 plausus ab Averno pontos 3, 18, 2.
 plausus vulgi, *accus. plur.* 3, 4, 14.
 plebei suocis essequium 2, 13, 24.
 plebeio amictu 2, 25, 45.
 plectra Lydia, *nominat.* 4, 7, 62.
 plectra, *accus.* 4, 2, 52.
 plectro Molio, *abl.* 2, 3, 19.
 churmo 3, 3, 25.
 Pleiades 2, 16, 51. *Atlantis Mauritania regis septem filia; quarum nomen fuit Alcyone, Merope, Electra, Celene, Taygete, Sterope, Maja. Eas Juppiter mutavit in felleas, & in Tauri callosis capitis collocavit. Orus eorum pluvias concitat.*
 Plesuduo choros 3, 5, 36.
 pleua meniu, *abl.* 2, 16, 5.
 plena castris tubis, *accus.* 3, 13, 24.
 cymbis 3, 8, 4.
 humina 2, 20, 44.
 plene Lunae orbita 2, 20, 21.
 plenis Jovis omnes velis, *abl.* 4, 6, 23.
 pleno amore 2, 25, 21.
 candore 2, 25, 41.
 theatro 3, 18, 15.
 velle 2, 16, 8.
 plenos sinus velorum 3, 9, 30.
 plenum. in plenum redit Luna 3, 5, 28.
 pleues annus 3, 5, 38.
 cauvit Remanur 4, 10, 6.
 onyx Syrio monere 2, 23, 30.
 plorandas mihi notas 4, 3, 26.
 plorantem Gellum 3, 12, 1.
 ploranti mihi 2, 14, 14.
 plorare quae te dedisse pater ad Aristis 2, 23, 18.
 pluma verficoloris 3, 7, 50.
 plumae verficoloris 3, 13, 32.
 plumae strigis invenit per bucula, *plur.* 3, 6, 29.
 plumbea pondera, *nominat.* 4, 3, 65.
 plumoso aucupio Fauous 4, 2, 24.
 plura, *accus.* 2, 22, 50.
 plures fures, *accus.* 4, 4, 70.
 plurima causis peccatis tuis famam 2, 19, 10.
 pluris eris patrio langoine hic amor 2, 7, 20.
 plus humero valet Mimocermi verus in amore 1, 9, 11.
 plus uni, pro pluribus quam uni; mirum loquendi genus 2, 24, 48.
 plutei, *genit.* 4, 8, 68.
 pluvias aquas 3, 5, 52.
 pocula, *nomin.* 4, 8, 53.
 morbea coela in Perthis focus 4, 5, 26.
 olera 2, 27, 10.
 nostra 2, 15, 48.
 Phaedra novicia 2, 1, 51.
 privigno non nocitura 2, 1, 51.
 pocula, *accus.* 2, 9, 21, 3, 10, 21.
 aspera 2, 6, 28.
 tua 2, 33, 37.
 poma 1, 19, 9.
 pavis 3, 14, 24.
 mea 2, 20, 31.
 sera, sed ample 3, 6, 52.
 poma Argyni natantis aqua 3, 7, 12.
 fororum uroa infelia 4, 21, 27.
 poma formosae fabula 2, 35, 26.
 poma oec tuatui videre oculos deat. id est diguam poma 3, 13, 18.

pona sera, *abl.* 1, 8, 37.

ponas lit, *quasi.* 1, 17, 10.

pona, *dativ.* est panna rum-

pere fidem 3, 6, 10.

ponas 2, 5, 3, 4, 6, 37.

Ponia columba, *oblat.* 2, 31,

5. Numidici.

ottrix 4, 3, 51. Tyrii;

celosi enim Tyrii cum

Didone in Africam,

et regnum Pannorum

professi sunt. Poni au-

tem Carthaginiensis.

ponis fuit, *dativ.* 4, 4, 86.

ponites. hac ponit defecti-

se facos Volcanos 4, 2, 5.

pona invasio mille caussas no-

vas 2, 1, 12.

pona ferar virtutis tum, Bac-

che 3, 17, 10.

ponit hic 4, 6, 77.

ille, *ibid.*

pona, vocat, 1, 26, 24.

Dore 3, 9, 44. vide

Commentarios.

dure 2, 30, 44.

magne ardoris nostri 2,

7, 24.

ponas veteris Africi 2, 34, 77.

ponas vestro 3, 1, 19.

ponas me non humilem 2,

7, 21.

ponis potis, *dativ.* 4, 6, 75.

polles. forma, qui polles 3,

10, 17.

polles meo 4, 5, 72.

presso 3, 10, 14.

pollicibus, *abl.* 4, 7, 12.

dure 2, 3, 24.

Pollucem 1, 3, 16.

Pollucis equo, *dativ.* 3, 22,

24.

polluerit qui sacra marita 3,

10, 26.

polluit ille deus (Amor) co-

gestor 2, 30, 5.

Jovem futur Casus 4,

9, 8.

Pollux et Cadus 3, 14, 17.

Jovis et Lada filii, Helena

et Clytemnestra fratres ge-

metelli, duo editi. Cadus equus

fuit, Pollux pugil. Hic au-

tem Amyrum regem Hecyria-

rum, casuum cavamine su-

peratum, interfecit. vide Pa-

riarum Flaccum lib. 4. Argo-

navis. Dispositi autem ambo

appellati sunt, sive pueri

juvenes.

Polydore 3, 12, 26. Polydorus,

Priami filius, quem pater ad

Polymerum Thracia regem

Toni. I.

cum thesauro ingenuis mi-

sit, instantes Troja obstito-

ne; ut si forte urbs a Graecis

captis fuisset, regis tamen

favoreis militibus superesset.

At Polymerus, thesauro in-

hians, eodem juvenem jugula-

vit, corpusque in litore de-

dit, donec ab Hecuba mare

prætervans inveniretur. Vide

Euripidem in Hecuba, Virgi-

lium 3. *Metam.* Ovidium 13.

Metam.

Polymerus Thracis 3, 12, 26.

Hic post oculum Polydorum

ab Hecuba oculis orbatus est.

Polyphemus 2, 33, 32, 3, 2,

3, 3, 12, 26. Polyphemus

Cyclops, Neptuni filius, au-

tem Spargapayus, amator Ga-

latae. Ad ejus litus quum ap-

palisset Ulises, conspecta ju-

ciurum cauda, immane mon-

strum tamenus ingulsi soporitis

delenda torrida veste oboca-

vit. Vide Memoriam 5. Odys-

Virgilium 3. *Metam.* Ovid.

13. *Metam.*

pona nullis debita curam, no-

min. 1, 20, 36.

roscida, *ibid.*

pona, accus. 2, 1, 66, 2, 21,

39.

fortiva 2, 3, 24.

ponas mea, nomin. 3, 2, 11.

ponit, *abl.* 3, 34, 71.

ponosa corona, *abl.* 4, 2, 17.

ponosis arvis 4, 7, 81. *alii*

ramosis.

pompa fuerit mea 2, 13, 19.

pompa illa fuit dare, *Gr.* 3,

13, 27.

pompa sat magna tres libelli

2, 13, 27.

Pompeja porticus 2, 32, 11.

vide Commentarios.

Pompeia in umbra 4, 8, 73.

Pompeia manu 3, 11, 68.

Pompeio, *dativ.* 3, 11, 35. Ca.

Pompeius, ad societatem re-

tum gestarum, adeptus est

Magni cognomen. Hic pira-

tae, qui mediterraneum omne

mare infestum habebat, in

tra quadraginta dies sub-

jugavit. 2. Mithridatem Famil

regem compulso ad venenum 2

vicit Arabas, Colchos, Hemi-

chos, Althamas, Parthos, Ju-

dacos. Ter triumnavis. Tan-

dem Casaris deauribus inveni-

ent, quem filii patris ero-

vere agere feroces, Pharsali-

cam pugnam suscipit, in qua

victus est. Egon autem ad

Prudentium Aegypti regem,

quem beneficiis effecerat, con-

jugissit, posse aut ab debili-

ta fastidie obtruncatus est.

ponam quae tibi confides, qui

limos? 6, 6, 37.

ponar hic exemplo dominam

meam 2, 3, 42.

mollior unde misce in

siccis 3, 10, 6.

pondera plumbea, nomin. 4,

3, 43.

victa 3, 2, 22.

uteri lenia 4, 1, 100.

poederas ille sinus amatorum

2, 16, 12.

pondere corbis 4, 2, 28.

non ullo 2, 17, 24.

nullo 2, 22, 44.

pondus, accus. 2, 23, 24, 3,

7, 42. 3, 9, 3, 4, 7, 88.

lento 4, 2, 36.

missile dici 3, 14, 10.

pharetra 4, 6, 35.

pone, adverb. 3, 15, 28.

ponebam corollas tuis tempori-

bus, Cynthia 3, 3, 22.

poneoda si mihi sit vita tuo

corpore 2, 26, 37.

poneoda fuit tendere 2, 20, 15.

ponere animam 2, 12, 43.

caput in humo 2, 15,

16.

miros 1, 20, 26.

secures à jora medio

focu 3, 9, 64.

tunicam 2, 2, 14.

vota Veneri 2, 19, 12.

ponere à me famae vires soter

hos 2, 22, 24.

ponere. spectabis videri ponere

comas 2, 19, 12.

poneret illa ossa rosi 1, 17, 22.

pones ocula suprema in label-

lis gelida 2, 13, 29.

pones nulla domina vestigia la-

cto meo 2, 1, 45.

poscit Alcides pura 4, 9, 64.

aliquis (har tabulis)

soter ephemerides 3, 2,

25, 20.

qui semina sterili humo

2, 11, 2.

ibi summam Apelles, in

Veneris tabula 3, 9,

11.

ponitur corona 2, 10, 26.

pono Propertius ante adem to-

am tibi, diva, bas exuvias

2, 14, 27.

P

pon-

- portus abscissos 3, 11, 63.
 ponti velant 1, 8, 5.
 Pontice 1, 7, 5, 7, 11, 7, 9, 16. *Ponticus* poeta epistula, *causa Theodosii* i qua intercedit.
 pono, *sermō* et *facta casu* 2, 81, 6.
 vaño 1, 15, 19.
 portum 1, 6, 33, 3, 7, 37.
 portus 3, 18, 1.
 ponunt magnos motus aequora 3, 15, 31.
 popa succincli, *nomia*, plur. 4, 3, 46.
 poposcit *Cleopatra* Romana munia pretium conjugii 3, 11, 31.
 populavit Achives hic Iulius 3, 18, 19.
 populi tabula 2, 13, 13.
 populus Eriichthonius 2, 6, 4.
 populus arbor 4, 9, 19.
 porci saginati, plur. 4, 3, 23.
 porrectum arcus Patroclion 8, 3, 34.
 porrigat na Latris speculum domum novum 4, 7, 75.
 porrigit mihi, Bacche, folia ex hederis tua 4, 1, 61.
 porrigit Nauplius ultores ignes 4, 1, 115.
 porta lurida 4, 11, 8.
 portabat sanctos alveus ille viros 3, 7, 16.
 portabit haud ullas opes Acherontis ad undas 3, 5, 13.
 portabis ocellis amore una ratis lati 2, 28, 39.
 portum arcem 4, 10, 31.
 fidem 4, 4, 87.
 porta Capennae, *dativus*, 4, 3, 78.
 portans lule arma Trojam 4, 1, 47.
 portare uvas, aut avem 3, 13, 31.
 portarent ne tibi timores visa 1, 3, 19.
 portas 4, 7, 19, 4, 10, 7.
 Lanuvii 4, 8, 48.
 tus, *vis* 3, 19, 24.
 portet una *fides* ligna monstra 4, 7, 58.
 portent huc corpus inane animae suae 3, 18, 32.
 portente rana subest, *nomia*, 3, 6, 27.
 portentie novis, *ablativus*, 3, 23, 18.
 portet. quom facit una lemina portet infomnia tuis oculis 2, 83, 47.
 portuus columnis umbratis 2, 13, 11.
 porticus nobilis sulcis 2, 32, 12.
 Phoebi aures 2, 31, 2.
 Pompeii 2, 32, 12.
 quoniam 2, 23, 5.
 portis omnibus, *ablativus*, 4, 3, 17.
 pila 4, 7, 87.
 portitor 4, 11, 7.
 portu 2, 25, 24.
 quo elatus puella mea est 1, 8, 24.
 portum 3, 24, 15.
 Picidium 3, 19, 7.
 portus fugiens ad Athamane litora 4, 6, 15.
 portus ipse 3, 7, 36.
 portus Pitini, *nomia*, plur. 3, 21, 25.
 portus, *arctus*, plur. 3, 11, 71.
 Pharios 3, 7, 5.
 portebat *Nelennae*, *Menciae* 2, 3, 38.
 porticuli nulla est reverentia 3, 13, 13.
 porticulus iula deos 3, 10, 12.
 lommum ocellis 2, 11, 11.
 portere talos, *Orca*, 2, 24, 13.
 portet. huc non portet quum, *Orca*, 2, 23, 17.
 portis ab inlicita verba pigenda lyri 4, 1, 74.
 portit Apollo citharam 4, 6, 69.
 quom serpente annua pabula 4, 8, 7.
 portita est aurea sella *Fejorum* foro 4, 10, 28.
 portita cathedra, *ablativus*, 4, 5, 37.
 Gorgone 4, 9, 58.
 pate 2, 1, 36.
 vis 2, 7, 25.
 urna 4, 11, 19.
 portitum *Cyathium* 1, 3, 15.
 in alterius lacerto 2, 8, 5.
 portitas praioas 1, 8, 7.
 portita meos 3, 25, 1.
 querelis 3, 10, 9.
 portio amore 1, 9, 8, 1, 17, 20.
 lactis 2, 3, 17.
 portum omne hesternae corollis 2, 34, 58.
 portum caput rum aliquo, *accusativus*, 3, 14, 22.
 portura huc docti del qualle sit 4, 3, 38.
 posse dicere litora, & rates 2, 34, 62.
 vias rerum 2, 34, 28.
 ducere fidera, & *amnes* 1, 2, 24.
 posse frui amore *omnis* 2, 1, 48.
 hiscere reges *Orca*, 3, 3, 4.
 memulio 3, 10, 1.
 negare nihil irata *sea* 1, 9, 22.
 nocere 2, 3, 7.
 plaudere 3, 4, 22.
 videre Romanum forum, *fatis est* 4, 2, 6.
 vincere Veior quum laborie erat 4, 10, 26.
 possa. non possa illos referre pila, *disi* ego 4, 1, 91.
 posse. non posse tollere graves humora comas 2, 26, 4.
 possem perdere facies 2, 7, 8.
 si ego vigilare studii severis 2, 3, 7.
 ut ducere in arma heros manus 2, 1, 18.
 possem. ne possem melior iudicio esse metu 4, 11, 42.
 possem ne curas stringere lassus 3, 11, 34.
 posset in tanto vivere flagitio? 2, 34, 12.
 posset dux habitare casti stramine 2, 16, 20.
 me tenere servitium tuum 2, 20, 20.
 si plicis vivere sicca athena 2, 1, 5.
 ut amare simili fide 1, 21, 8.
 possideant nunc te aliam 4, 7, 93.
 possidet vacuum nemus aura Zephyri 1, 18, 2.
 possum alio transferre calores 2, 15, 35.
 possefendera montes *Riphoeos*, *Orca*, 1, 6, 3.
 ut ducere furas 2, 13, 6.
 possint gaudere parentes te servato 2, 21, 5.
 ut decem mala corrumpere puellam, *canis* 2, 34, 69.
 possit sedere 1, 9, 32.
 quom tu viva sentire 1, 19, 19.
 ut cerere vultum cultodis avari 2, 23, 9.
 possit quacumque fuguri Amor 3, 21, 6.
 quid Cynthii 1, 5, 37.
 Orca, 3, 19, 9.
 possum aperius tardas foret dominum 1, 10, 26.
 posc.

possum curare pallorem ad baculum 4, 1, 39.
fanate curas alterius re-
coctes 1, 10, 17.

possum ego coniungere iterum
amantes diversos 1, 10, 15.
ferre inimicitias Jovis
2, 23, 16.

solvere commissas acies
4, 4, 59.

possum ego naturae non memi-
nisse tunc? 1, 20, 28.

possum? possum in al-
terius lacerto? 2, 8, 5.

possum, nec possum intamis
domina defendere noctes 1,
16, 9.

possum. non possum ego dura-
te horam 1, 6, 11.

possum. non possum ego ferre
Jovem rivalem 2, 38, 18.

possum eadem *blenditis aff-*
ductis & filices, & querus 1,
9, 37.

quodcumque narrare
mem querela 1, 18,
19.

post 1, 15, 19. 2, 3, 48.

post aquas Deucalionis 2, 32,
54.

arcus 4, 6, 56.

eineres 3, 1, 36.

fata 4, 11, 43.

Helenaum 2, 3, 32.

obitum 2, 1, 22. & *sep.*
huc 1, 4, 19. 1, 7, 13.

dehinc 2, 3, 50.

mortem 3, 16, 27.

Stygias ondas 2, 34, 33.

te 3, 15, 9.

terga 2, 10, 13. 3, 14, 14.

tria facia 2, 13, 46.

posteritate 3, 1, 34.

postes rauce 4, 8, 49.

postes meos 1, 16, 15.

opacos 4, 9, 61.

tuos 1, 16, 43.

posthac 1, 15, 13.

postmodo 2, 10, 18. 4, 5, 32.

postquam 2, 8, 37. 3, 11, 15.

4, 2, 9. 4, 7, 95. 4, 9, 63.

Postume 3, 12, 1. 3, 12, 15.

Postumus alter Ulvix miranda
conjugis 3, 12, 23.

mihi, *Alia Gaila maritus*,
pulsisse viam 3, 16, 9.

posuit hic nuper pedem in ur-
be 2, 35, 48.

Lucumo prima praetoria
4, 1, 19.

quam manus prima turpia
visu casti domo 2, 6,
28.

posuit *Roma*, quidquid ubique
fuit, natura 3, 12, 18.

posui Pollux equum nympha fa-
lubus 3, 22, 26.

potabis galei Araxi aquam 3,
12, 8.

potui *Tota, datus*. 4, 8, 32.

potant Naxia turba merum 3,
17, 28.

potest nec est mater humare *Pa-*
tem 3, 7, 10.

potest. quia potest quisque, in ea
conterat arte diem 2, 1, 46.

potens 2, 26, 22.

Alba 4, 1, 35.

forma 2, 5, 28. 3, 10, 7.

potentes ferro & pietate *Roma-*
ni 3, 12, 21.

poterat. quod mihi amicum
poterat avetere, &c. 3,
14, 9.

poterat ille vel hic clades,
vel perdere muros 3, 21, 33.

Proclope disserre con-
jugium falsi Miner-
væ 2, 9, 5.

visere salva
per annos
bis deos
2, 9, 9.

quilibet esse loquax de
me 3, 15, 2.

quum Paris ferre gau-
dia Tyndaridi 3, 8,
30.

poterat. non poterat vestras il-
le gravare manus 3, 7, 70.

poterat quum jam capite
hoc aquae Stygis 2, 9, 26.

poteria mi videri formosa 2,
18, 59.

prios sicare fluctus ma-
rinos, &c. 2, 32, 49.

fiscis mea fata reponere
oculis? &c. 1, 17,
21.

poteris. nec poteris nosse, qui
sis, aut ubi 1, 5, 18.

poterit hoc tibi ignoscere Juno
2, 18, 31.

is felix remanere vol-
pta, qui, &c. 1,
10, 29.

solus tradere poma Tao-
talem manu 2, 5,
66.

magos non ducere fer-
rum 4, 5, 9.

si quis mihi demere hoc
visum 2, 1, 65.

tabula una componere
duos amantes 2, 26,
33.

poterit vulneris esse nocera
nidia suis, *Jena* velit 4, 3,
50.

poterit nec tibi succurrere ma-
bilitas 1, 5, 23.

poterit. non poterit illa com-
petere fasces oculos 2, 16,
31.

potero. non potero solatis ser-
re roganti 1, 3, 27.

poterunt minores huc laudare
2, 15, 47.

nulli ludi te corrump-
pere 2, 19, 9.

quid loqui ossa minu-
ta? 2, 13, 58.

poterunt nec juvenes reticere,
&c. 2, 7, 23.

me avetere fil-
væ, &c. quia,
&c. 2, 19, 29.

& *Jupp.*

poterunt non illas tam me
corrumpere 1, 8, 21.

potes cavere 2, 21, 18.

componere 'erines', &c.
1, 15, 5.

esse timor & audaci 3,
7, 28.

si esse meus 4, 3, 2.

tu, *Neacho*, Veneris com-
pescere fallus 3, 17, 3.

vix unum mensem requie-
scere 2, 3, 3.

utrumque 2, 18, 31.

potes audire murmura ponti?
1, 8, 5.

Cynthia, ferre insolitas
nives? 1, 8, 8.

jacere in dura nave? &c.
1, 8, 6.

aculis atollere contra So-
lem? 1, 15, 37.

potest esse 3, 7, 38.

quisvis vel deus esse oo-
cte una 2, 15, 40.

si qua parare se plus u-
mi 2, 24, 48.

si quis amare lentus 1,
6, 11.

verior esse 2,
29, 34.

ubi nil flere 3, 7, 46.

Pneus infringere vires he-
roem 3, 14, 17.

potest jam fomus habere vires
in te? 4, 7, 16.

ille me linquere? 3, 6,
21.

potest. haud potest esse timor
ultra quam rogos 3, 5, 46.

potest. non potest federe lenta
mihi ploranti 2, 14, 14.

p 2 po-

potest. *repositum* 2, 26, 28.
 potior deusque Parthis victoria
 2, 14, 23.
 potius postis, *dativ.* 4, 6, 75.
 potius, *adverb.* 2, 14, 57, 4,
 5, 43.
 potius, quam 4, 3, 25.
 potiorum 2, 16, 5.
 potui fugisse puellam 2, 17, 1.
 hanc fletibus blandi car-
 minis obsequio 1, 8,
 40.
 oili 4, 8, 72.
 fervire tibi fideliter quin-
 que annos 3, 25, 3.
 potui, non ego complexus potui
 deducere vestros 2, 13,
 29.
 potui, non potui succedere a ve-
 stro iusu 2, 10, 9.
 potuisse. non potuisse Gallum
 effugere ignotas manus, fan-
 tiat Aca 1, 21, 8.
 potuisti, Mamuri, me fundere
 io usui dociles 4, 1, 63.
 potuisti, Postume, loquere Gal-
 lam? 3, 22, 1.
 tu ne tangere curam
 meam? 2, 14, 9.
 potuisti. non potuisti vacare
 una nocte, *Gr.* 1, 9, 19.
 potuisti Milanion demouisse velo-
 cem puellam 2, 1, 15.
 omnia convertere toos mo-
 res 1, 15, 23.
 Phryne componere dele-
 tas Thebas 2, 6, 5.
 qui fere praesenti puel-
 lae, felix 2, 12, 15.
 linceo mutata puel-
 lam, durus 2,
 20, 3.
 si despectus mutare calo-
 res 1, 12, 19.
 una dies praecurrere om-
 nes amantes 2, 13,
 25.
 potuit mors una satis affe-
 re puellam? 4, 4, 17.
 quae dea vivera sola sum
 solo deo? 2, 32, 56.
 quis lectum favosa pu-
 dicum? 2, 32, 57.
 potuit, non potuit Danaë o-
 gere Jovi 2, 32, 60.
 Phylasides heros
 immemor affe conjugis
 1, 19, 8.
 poturas oves 4, 4, 6.
 potus quam vagari 2, 29, 1.
 pro invidia 2, 26, 19.
 pro se tormentis Veneris iovida-
 la 2, 28, 20.

praebent citius Malea bona li-
 cora cautis, quam, *Gr.* 3,
 19, 8.
 illis caput hidioris 2,
 20, 28.
 praebent enim boves baltes 4,
 20, 22.
 dii verba secunda 3,
 15, 43.
 omnia fœnos 4,
 4, 25.
 praebent victrices pectora flam-
 ma 3, 13, 22.
 praebere aures 2, 21, 15.
 gnatos patrii trium-
 phis 2, 7, 23.
 praebes, pecunia, pabula vitulis
 hominum 3, 7, 3.
 praebes Amor ipse sibi alimen-
 ta 3, 21, 4.
 Tyros colores odriinos
 3, 13, 7.
 praebuit illa vix tangentes pe-
 des 4, 8, 72.
 oculus Amor ita faci-
 les alas aequum, ut
Gr. 3, 9, 23.
 praecipua Aferat veteris potius,
accus. 2, 34, 77.
 vitum tua 3, 9, 22.
 praecingit Tatiis fontem vallo
 acerno 4, 4, 7.
 praecipua 1, 4, 27, 1, 22, 6,
 4, 2, 66.
 praeculas fates 2, 5, 22.
 praecordia mea, *nomina.* 2, 1,
 41.
 praecordia, *accus.* 3, 4, 20.
 praecurrere omnes amantes 2,
 13, 25.
 praeda Dardana 2, 19, 14.
 haec 3, 4, 21.
 maxima 2, 26, 2.
 ultima Nomenium, *Gr.*
 4, 10, 23.
 praeda mea boves, *vocat.* 4,
 9, 18.
 praedabor calamo pices 4, 2,
 27.
 praedata est una femina meos
 fecus 2, 1, 55.
 praeter ego Romanis logeiois
 1, 7, 22.
 prelia Falernia, *abl.* 4, 6, 73.
 prammia, *nomina.* 2, 4, 15.
 outia 1, 14, 16.
 prammia, *accus.* 2, 25, 35, 3,
 13, 46, 4, 2, 440.
 dira 2, 30, 22.
 fortis injustum 4, 4, 94.
 pramido nullo 3, 14, 25.
 praenitis fortis, *accus.* 2, 52, 3.
 Praenitis, *Lati* veteris oppi-

*dum. ibi fœtes celeberrima in
 templa Fortuna servabatur.*
 praependent fœtes denisum in
 pocula 2, 33, 37.
 praefagit ovata vœtumam no-
 clam 2, 17, 5.
 praefigunt gyros 3, 1, 22.
 praeficos praes, *accus.* 2, 30,
 25.
 praesenti puella 2, 11, 15.
 praesertim 2, 2, 27.
 praesides quae ubi toto orbi
 3, 11, 37.
 praesitit terris lovitum offici-
 um Aurora 2, 18, 14.
 praeterea 2, 27, 9.
 praeterea joventa, *oblativ.* 2,
 13, 7.
 praeterea jam odis Athama-
 tidos 2, 20, 29.
 praeterea salus, 1, 13, 27.
 viros 2, 13, 23.
 praetexta 4, 11, 33.
 praetextum pudor 3, 15, 3.
 praetexto fenatu 4, 2, 11.
 praetor 2, 16, 1.
 praetoria classica, *accus.* 3, 3,
 41.
 praetoria prima 4, 1, 29.
 praetoria Tatiis turrim, *vocat.*
 4, 4, 31.
 praetuli Mylar florem propo-
 sito officio 2, 20, 40.
 quae sua omen mihi
 deducit 4, 3, 19.
 quicquid arma fido to-
 no 3, 12, 6.
 praveffa Caracina 1, 8, 19.
vide Commemariar.
 prata mollis, *nomina.* 3, 3, 18.
 tenenda rotis 3, 3, 18.
 Zethi 3, 15, 41.
 pratis, *abl.* 4, 2, 45.
 prato, *oblativ.* 4, 1, 14.
 Circumnavigo 1, 20, 37.
 Praxitelem 3, 9, 16. *Praxite-
 lei Cnidius, flavianus nobili-
 ssimus.*
 precare duos 3, 10, 22.
 Roma, loquam diem
 Augusto 3, 11, 30.
 preca 3, 21, 18.
 preces, *nomina.* 1, 1, 16.
 graves 2, 6, 6.
 preces, *accus.* 2, 26, 28.
 affiduas 2, 8, 28.
 furtivas 2, 26, 20.
 meas 2, 8, 22.
 nullas 4, 11, 2.
 praesentes 2, 30, 12.
 precor 2, 7, 28, 3, 4, 12,
 4, 1, 23.

pre-

- preor vot 4, 9, 33.
 ut ma tu potius plangas
 3, 34, 51.
 preat ot manus arte puella,
 miramur 3, 1, 10.
 premendus erit amator puce
 mercata 4, 5, 32.
 premaret quamvis mihi fornus
 oculos 3, 10, 7.
 premet te sola raltre suo 4,
 1, 141.
 premit me ille deus ex omni
 parte 3, 31, 6.
 preta exauis fatis Græcia 4,
 1, 116.
 preffactes pedes, *accus.* 3, 17,
 18.
 preffert ut non illa alterna ma-
 na 1, 9, 34.
 preff membra multo mero 3,
 15, 43.
 preffit Amoc mihi caput impo-
 sita pedibus 1, 1, 4.
 quum equus lignens mem-
 bra Neptunia Grajo 2,
 ratro 3, 9, 41.
 Tarnarius deus Salmoni-
 da facili amore 2, 13,
 23.
 preffo pollice 3, 10, 14.
 vero 2, 29, 35.
 preffum, *maff.* *accus.* 3, 9, 6.
 preffus his audit vultum spiri-
 tus illa 3, 18, 9.
 pretio, *abl.* 3, 13, 14.
 emenda mihi mors ta-
 lia 3, 16, 21.
 pretiofa Tban 4, 5, 43.
 unde fili oia avidis
 puella 3, 13, 2.
 pretiom, *accusat.* 4, 1, 81.
 conjugil 3, 11, 31.
 vite 4, 11, 100.
 pretium facit, & funalata vi-
 rum 4, 5, 29.
 Priami 4, 1, 52.
 lenis 3, 18, 54.
 Priamo, *dativ.* 2, 3, 40. *Pria-
 mus, Lommedentis filius, Tro-
 ja re, qui paff captem ur-
 bem, filiusque prius a Gra-
 eis interfecit, ipse tenens a-
 ver a Peryto Neptoleme ob-
 struentez off. vide Virgilium
 2. Æneid.*
 priem 2, 8, 1. 2, 21, 17.
 3, 10, 15.
 prima utas 2, 10, 7.
 Cyathis fuit 1, 12, 20.
 me cepit 1, 1, 1.
 favilla mali venturi 1,
 9, 18.
 mta fides 2, 20, 34.
 prima nov 3, 20, 11.
 puella Romana accum-
 bet Jovi 2, 3, 32.
 quæ depinxit manus ob-
 scenas tabellas 2, 6,
 29.
 taberna vim obfcurum 4,
 8, 62.
 uva 4, 2, 23.
 prima terra Inlelix fngenti Pro-
 metheo, *vocat.* 3, 5, 7.
 prima utate 2, 8, 17. 2, 28,
 19.
 in parte choreæ 2, 30,
 37.
 jovanta 3, 5, 19.
 nocte 2, 5, 15.
 origina 3, 6, 7.
 prima omioz, *memia.* 3, 20,
 34.
 prima gaudia, *accus.* 2, 13, 1,
 24.
 prutoria 4, 1, 29.
 regna Remi 2, 1, 23.
 prima lanugine aconos 3, 7, 1,
 11.
 noctis 3, 30, 11.
 palmæ hujus 4, 10, 5.
 oculos 3, 15, 5.
 primas manuum 2, 16,
 11.
 primis cunis, *abl.* 2, 13, 43.
 diebus 2, 3, 23.
 primis. io primis 2, 24, 17.
 2, 24, 24. 4, 8, 79.
 primo amosi 1, 10, 1.
 Homero 2, 7, 3.
 primo *avo, abl.* 3, 7, 7.
 amare 2, 31, 18.
 amore 2, 3, 49.
 fomo 4, 6, 27.
 grado 1, 12, 8.
 fomo 1, 3, 3.
 temone 4, 8, 21.
 toro 3, 30, 12.
 primo, *adverb.* 2, 3, 47.
 primos annos 2, 28, 17.
 lares 4, 8, 50.
 primum, *adverb.* 1, 12, 13.
 1, 18, 5. 2, 18, 3. 3, 51.
 10, 3, 10, 13.
 primus 1, 17, 12. 2, 33, 28.
 primus dies moribus 4, 4, 74.
 ego 1, 1, 3.
 locus 2, 28, 30.
 ordo 3, 18, 21.
 principia 12, 4, 6, 46.
 principia his 2, 6, 16.
 principium fendi, *accus.* 2,
 18, 6.
 pilor regæ aufa Medea 4, 5,
 42.
 priori *navi* 4, 11, 89.
 prius locorum cognomina, *ac-
 cus.* 4, 1, 69.
 pteficis imagiobus redere 2, 5,
 24.
 prius Quirites 4, 1, 13.
 prillia furta, *accus.* 2, 2, 4.
 privigio suo, *dativ.* 2, 1,
 52.
 prius fide nil io libris meis 4,
 1, 80.
 prius, *adverb.* 1, 1, 18. 2, 1,
 4. 1, 2, 9. 2, 2, 15. 2,
 31. 2, 18, 10. 3, 30, 15.
 prius quam 1, 15, 29. 2, 33,
 49.
 prius quam ante 2, 25, 25. 3,
 20, 15. 3, 22, 17.
 pro conjuga 2, 15, 15.
 divitiis ligna 3, 23, 21.
 mure 3, 21, 30.
 me loquer lips 4, 12, 27.
 mora 3, 7, 24.
 qua facis 2, 3, 39.
 quibus optatis, *Græ.* 2,
 18, 43.
 quo 2, 18, 27.
 ta 2, 44, 18. 3, 8, 33.
 tumulto mora 3, 7, 12.
 vamo 1, 10, 14.
 continuo amore 1, 22, 1.
 digna geote 3, 22, 40.
 nostra amicitia 1, 22, 2.
 prò dii 2, 9, 28.
 proavi, *genis.* proavi Achillis
 4, 11, 39.
 proavo Canone 4, 1, 78.
 proavus Cornelia Paulus Æmi-
 lius 4, 11, 40.
 proba. nec proba Paphisæ 2,
 28, 52.
 probanda fuit vel Pismo caufi-
 fa belli 2, 3, 40.
 probanta vota Lycio deo 3,
 1, 38.
 probasse fcripta mea puris au-
 ribus ma juvat 2, 13, 12.
 probat qam *verba* & Venus,
 & Minerva 1, 2, 30.
 probat. non probat illa totam
 Iliada ex Helena 2, 1, 30.
 probata in manibus Vertumnii
 dona hortorum 4, 2, 4.
 probra Madem fqueatiz 4, 3,
 41.
 probro meo, *abies.* 4, 4, 36.
 procedera gravior velo 2, 10, 9.
 ornato capillo 1, 2, 1.
 ultra portas 4, 7, 29.
 pilcata fortuna 1, 2,
 27, 7.
 friderum 3, 7, 47.
 procellas rapidas 2, 16, 45.
 procellis in mediis 2, 25, 23.
 pro-

procellis nocturnis 3, 7, 19.
 procellis, verbum. procellis
 menfam 3, 8, 3. *alii legunt*
propallis.
 procerferas ultra querere aquam
 comes iuvenis 1, 10,
 23.
 procellis Omphale in tantum
 formae honorem 3, 11, 17.
 prociis multis, *abl.* 3, 9, 4.
 procoem 3, 12, 35.
 proclis 3, 10, 49, 3, 21, 10.
 4, 6, 9, 4, 9, 23.
 procurrare caelo sonitus vidi-
 din? 2, 16, 49.
 proderis nil tibi via Mercurii
 2, 10, 6.
 quid tibi tua sapien-
 tia? *Gr.* 2, 34, 28.
 proderis 2, 14, 19.
 prodest in amore fides, & con-
 fiantia 2, 16, 27.
 nihil custodis iuvitas 2,
 6, 39.
 quid tibi grave ducers
 carmen? *Gr.* 1, 9, 9.
 viduas dor-
 mire pocius?
 2, 33, 27.
 prodiderat Tarpeia fidem por-
 tae, *Gr.* 4, 4, 87.
 prodire vidistis quasdam Argi-
 va figura 2, 25, 43.
 prodit nequus hinc umbra mor-
 tus 4, 1, 106.
 prodita Roma dos non humilis
 4, 4, 36.
 prodita corvus fraterni moo-
 stri, quid mirum? 4, 4, 47.
 limina 2, 7, 10.
 producas utinam tales noctes,
 quales, *Gr.* 1, 3, 39.
 produceret quum Arria geminos
 natos 4, 2, 89.
 proelia, *neminis.* 3, 3, 43, 3,
 5, 2.
 proelia, *arsuf.* 2, 1, 43, 2, 6,
 25, 2, 10, 3, 3, 2, 20, 3,
 21, 65, 4, 2, 4.
 proelia cide pari 3, 9, 38.
 hinc tam surpia 2, 5,
 25.
 nuda 4, 1, 28.
 proferre occultos dolores 3,
 18, 3.
 profectus agor iter ad Atha-
 mas 3, 21, 1.
 profudit illi aquas uras 2, 16,
 30.
 profugam boves Evandri 4, 1, 4.
 protogus Penates 4, 1, 19.
 protinus quid illi genus? *Gr.*
 3, 16, 11.

profulit quid mihi coajugium
 Paullis? *Gr.* 4, 11, 12.
 profundi longi intervallo, *no-*
minis. subaudi maris 3, 22,
 31.
 prolii surpa 4, 6, 45.
 prohibent necum 12. *indere*
matrem inclinat 3, 15, 21.
 projecta membra 3, 22, 7.
 propolis in me 2, imbia plena 3,
 8, 4.
 prolapsu equo, *abl.* 4, 1, 94.
 prolapsam Nylan 1, 20, 47.
 prole mea 4, 11, 96.
 prolem tuam 3, 4, 19.
 prolis Aquilonia 1, 20, 15.
 proloquar 3, 13, 39.
 protulere Tatium vidit Tarpe-
 ja 4, 4, 19.
 promerare tabella effectus bo-
 nos 3, 23, 10.
 Promisthi brachia, *accuf.* 2,
 1, 69. *Prometheus, lapeti fili-*
us. hic ab ignem 2 calc
ferula surreptum, ac maita-
ret lura exultantes, & seve
Caucasi raptum diligenter fuit,
ubi iter semper transiit a
quile refire pascendum proba-
ret.
 Prometheus iugis, *abl.* 3, 12,
 10. *Causis.*
 Promitheo fingenti 3, 5, 7.
 promissis ubi Vancem ampla-
 tu emto 4, 5, 33.
 promissa mihi hac merces? 3,
 6, 19.
 promissa verba, *arsuf.* 2, 23, 6.
 promissa, *abl.* 2, 17, 1.
 promite, pueri, tela magia ac-
 cuta 2, 9, 38.
 prona sidera, *neminis.* 1, 16, 23.
 prono sinu 1, 3, 26.
 prope Thermolonta 4, 4, 77.
 propellat tu licet remige Pha-
 sin 3, 25, 11.
 propellens suavia opposita dux-
 tra 2, 29, 39.
 propellers in medium 2, 19, 11.
 propellis manum 3, 8, 3.
Bruck. procellis.
 propellita, o fecit, navem in
 aquora 2, 21, 11.
 propra sum surgere 2, 23, 19.
 properanti fauca 4, 2, 59.
 properantis si fuit quietem ti-
 bi 2, 28, 25.
 properas nocte ultima mala,
Gr. 1, 7, 4.
 qui avaders confectum
 satum 2, 21, 1.
 properata laborem pides 3, 21,
 21.

Propertii oculus 3, 10, 5.
 verfu 2, 34, 93.
 Propertii meti, *genit.* 1, 22, 7.
 propinquus 4, 1, 79.
 3, 3, 17, 4, 1, 79, 4, 7,
 49.
 Propertius pono tibi xuvias,
 diva 2, 14, 27.
 propinquus meti, *genit.* 1, 22, 7.
 propinquus 4, 1, 79.
 talis 2, 6, 7.
 propius, *adverb.* 2, 28, 38.
 propius puer bae colummā ali-
 qua 3, 13, 23.
 Propontiaci aqua, *abl.* 3, 13, 2.
 a Propontide, qua Ponti Eu-
 xini vestitulum est, nimirum
 pars mediterranei maris inter
 Hellespontum, & Bospo-
 rum Thracicum.
 proposito officio, *dativ.* 1, 10,
 40.
 propositum iter, *arsuf.* 2, 10,
 14.
 propolis bonis, *abl.* 1, 2, 6.
 triumphis 2, 25, 45.
 propter Briceida 2, 8, 35.
 me 4, 7, 25.
 quam 3, 19, 9.
 tuam salutam 2, 9, 25.
 prora 2, 6, 34.
 prora nova, *genitiv.* 3, 21,
 14.
 prora tua, *dativ.* 4, 6, 42.
 prora, *nominis.* plur. 4, 6, 49.
 prora expertum bello, *usativ.*
 3, 4, 7.
 prosequar cursum 3, 9, 53.
 prosequitur cantu Trioad 4,
 6, 61.
 proflis Cynetha 2, 19, 40.
 proflit illi cognita nostra ma-
 la 1, 7, 14.
 proflatus Lydamus 4, 8, 69.
 profusant nil futa Amphiaras
 quadriga 2, 14, 39.
 quid tibi Cratini as-
 mina lecta? 2, 34, 9.
 tibi, Cyroth, vaas 1,
 17, 3.
 protegis caput cavo mare Laca-
 na 3, 24, 12.
 dum Lupercus ora e-
 qui 4, 1, 91.
 protervus iste 2, 24, 30.
 protervus iste 2, 19, 15.
 protervis inde mors caput in-
 silium 3, 18, 26.
 protulit quid iurgia 2, 6, 31.
 provelles rates 2, 18, 14.
 provenerit si me uberius ira
 2, 15, 10.
 provincia fera 3, 4, 5.
 pro-

- proflum est, ne *Gr.* 3, 1, 38.
 proolve deos 4, 5, 37.
 proximus *Leda puer* *Gr.* 1, 11, 39.
 meo busto via 2, 1, 75.
 pars sum ego vestrum militum 1, 31, 4.
 post arcet Caesaris hausta 4, 6, 36.
 suppositio contingens Umbis campo 1, 23, 9.
 proximus annus erit vobis diffidum 2, 24, 32.
 Hyle ardor 1, 20, 6.
 pruina matutina 2, 9, 41.
 pruina, *abl.* 3, 14, 15.
 pruinas postas 1, 8, 7.
 pruno solummalis, *accus.* 4, 3, 15.
 Ptolemaeus Phari 2, 1, 30.
Ptolemaeus, nomen plurium regum Aegyptiorum. vide Phari.
 publica ara 3, 20, 26.
 cymba 3, 18, 34.
 menstris 4, 7, 39.
 publica vota, *accus.* 4, 6, 42.
 pudet certe, pudet 2, 16, 35.
 pudet me vivere contentum una amica? 2, 10, 21.
 pudenda barba 4, 8, 16.
 probro meo Vestis 4, 4, 36.
 pudet esse iocum fallaci dominum 2, 24, 16.
 me, te insignem esse veribus meis 3, 24, 4.
 nihil 2, 21, 5.
 puce lupum esse altricem sanguinalis 4, 2, 28.
 peperisse 2, 15, 22.
 quam peccare 2, 6, 20.
 pudet. non pudet famam, Roma, tuae historem 3, 22, 20.
 pudet. non pudet te esse levem? 2, 24, 18.
 pudica Gallia 3, 12, 22.
 pudica iori furta, *accus.* 2, 23, 22.
 pudica famam, *genit.* 2, 32, 21.
 pudica claudas 3, 13, 9.
 pudicitia aras illis forma satis ampla 2, 24, 24.
 pudicitiam Argivum, *genit.* 1, 15, 22.
 damaocum 4, 5, 28.
 pudicitium, *dativ.* pudicitium Tarpem nota iuvis 1, 16, 2.
 pudicitium templis, *accus.* 2, 44, 4, 1, 140, 4, 3, 54.
 pudicium lectum 2, 32, 55.
 pudor 4, 6, 52.
 telex 2, 9, 18.
 ingerunt 2, 24, 4.
 meus 1, 13, 18.
 peritiam 3, 15, 3.
 sine lege 3, 15, 50.
 pudor est non licuisse mori 3, 13, 20.
 pudor si est 2, 9, 33, 2, 12, 28.
 pudoriti contemni 3, 19, 1.
 puduit. non puduit talem puellam dormire cum senex, *Gr.* 2, 18, 17.
 puella 1, 13, 4, 2, 16, 16, 3, 28, 34.
 puella apta 4, 9, 50.
 assuetu 4, 3, 54.
 cena 2, 16, 22.
 cara nobis 2, 8, 1.
 certa 1, 9, 34.
 culis 1, 8, 26.
 docta 2, 11, 6.
 suo malo 2, 28, 28.
 dura 1, 17, 16, 2, 1, 78.
 exepia 2, 34, 2.
 caespicias vitium 3, 3, 20.
 grata 4, 3, 72.
 illa 2, 28, 28.
 infans 1, 4, 17.
 ipsa 2, 11, 4.
 lenta 2, 14, 22, 3, 8, 20.
 mea 2, 10, 2, 2, 16, 2, 2, 34, 2.
 non dura 4, 2, 23.
 stulta 3, 23, 17.
 nova 1, 18, 10.
 nuda 2, 6, 13, 3, 14, 4.
 nulla 2, 26, 26, 3, 12, 23.
 nullo timore munita 3, 12, 17.
 perida 1, 11, 25.
 picta in tabula 3, 8, 16.
 quaque 1, 9, 6.
 quovis 1, 9, 14.
 puella 3, 6, 33.
 rara 3, 17, 16.
 recta 2, 14, 46.
 salva 2, 28, 44.
 sola 3, 3, 20.
 tacta folio sono 3, 1, 40.
 tam polchra 2, 26, 2.
 tracta 3, 19, 26.
 ulio 4, 3, 25.
 una 2, 22, 36, 2, 39, 2, 2, 3, 140, 4, 3, 54.
 puella laeti morit 2, 26, 24.
 Lydia Omphale 3, 11, 18.
 Romana 2, 2, 30, 2, 28, 55.
 tiocla laen Cygneo 3, 11, 18.
 puella est experta, *Gr.* 2, 22, 28.
 fuit causa belli Troorum atque Aeneas 1, 3, 36.
 mea quo portu clausa est? 1, 8, 24.
 si qua luctu bombyce 2, 3, 15.
 puella, *vocat.* 3, 20, 10.
 qualiscumque mihi 3, 21, 16.
 puella complens, *abl.* 1, 10, 5.
 media 2, 9, 51.
 nostra 3, 6, 1.
 una 1, 10, 9.
 puellum, *genit.* 2, 12, 23.
 carm 3, 4, 15.
 alamantis 2, 27, 15.
 clausum 2, 14, 33.
 doctum 2, 13, 11.
 miserum 2, 8, 23.
 nostrum 1, 15, 19, 3, 10, 3.
 puellum cura 3, 21, 3.
 iura 1, 9, 3.
 puellum me complens verba 1, 6, 5.
 puellum, *genit.* 3, 12, 31.
 Agamemnonem 4, 1, 112.
 puellum cuiusque 4, 7, 13.
 doctum 1, 7, 21.
 illi 2, 18, 27.
 mala 4, 4, 17.
 praesenti 1, 12, 15.
 tristi 1, 10, 21.
 puellum, *nomin.* plac. 3, 9, 45.
 1, 13, 13.
 demissum ad sacra 4, 8, 9.
 desertum 2, 21, 16.
 diversum 3, 3, 33.
 externum 4, 8, 83.
 noctem 2, 12, 51.
 noctem rura 2, 3, 33.
 puellum Dryadet 1, 20, 25.
 novem 3, 1, 33, *Nisus*.
 Romanum 2, 7, 15.
 puellum aequorem centum, *vocat.* 3, 7, 27.
 Nerco genitore, *ablat.*
 nimium faciles aures praeberet 2, 31, 15.
 puellum 1, 17, 1, 2, 34, 69, 3, 20, 2.
 puell-

- puellam pleno candere c. 285
 fufco 2, 25, 41.
 talem 2, 18, 17.
 te 2, 33, 9.
 teneram 2, 25, 41.
 tuum 2, 15, 21.
 velocem 2, 1, 16.
 poetarum turba 3, 4, 8.
 ocellus 2, 6, 29.
 poellus 1, 12, 11. 2, 4, 27.
 3, 23, 5.
 alias omnes 2, 4, 21.
 efflas 1, 1, 5.
 claufas 3, 3, 49.
 inclufas 4, 9, 23.
 leues 2, 1, 49.
 miferas 2, 28, 7.
 mixtas 2, 14, 37.
 multas 2, 22, 10.
 perjurat 2, 16, 33.
 rudes oequitas 2, 6, 30.
 tam multas 2, 4, 1.
 viduas 2, 33, 17.
 poellus, *deriv.* 2, 6, 25. 4.
 59.
 avidis 3, 12, 1.
 euffis 1, 11, 49.
 nullis 4, 9, 49.
 vagis 1, 5, 7.
 poellis Autontis 4, 4, 43.
 Romais 2, 3, 29. 4.
 3, 43.
 poellis antiquis, *chris.* 2, 25.
 33.
 deceptis 2, 13, 3.
 puer in cunia tener, & line vo-
 ce 2, 6, 10.
 puer, *Amor* 1, 19, 5.
 puer bie, *Amor* 1, 7, 15.
 ille, *Amor* 1, 6, 13.
 ille, *Amor* 3, 10, 28.
 poet, *vocativ.* 3, 23, 23.
 pueri arcum 1, 9, 21.
 poeti, *nomin.* *plur.* 1, 3, 10.
 3, 9, 45. 3, 15, 37.
 poeti certantes 2, 9, 39.
 uelico quot turba mion-
 ta 2, 29, 3.
 poeri, *vocativ.* 2, 9, 38. 4.
 11, 27.
 fatales, *Græ.* 4, 2, 97.
 poertis imago 2, 22, 23.
 poertiller 3, 20, 39.
 poertis, *deriv.* 3, 15, 37.
 poertis, *Vocativ.* 2, 1, 138.
 poerto, *chris.* 2, 4, 18.
 poertos Jovis 2, 15, 36.
 fuos 2, 6, 81.
 poertum 2, 22, 40.
 Amorem 2, 11, 1.
 pugnabunt tota urbe 2, 4, 47.
 pugnares hostes, *accuf.* 3, 9,
 25.
 pugnam finiftram Canneofem 3,
 3, 9.
 pugnaute mibi corymbo 4, 7,
 79.
 pugnat mediâ puellâ 2, 9, 51.
 trilli puellâ 1, 10, 21.
 pugnas Lacoan 3, 14, 33.
 pugnot ille ad hydrias Lero-
 mas 2, 24, 25.
 pugnas, & pugnas, *chris.* 3, 14,
 18.
 pulcher ille amator. *ipocritus*
 2, 21, 4.
 polcherrima cura 2, 25, 1.
 fedes 3, 22, 39.
 pulchra puella 2, 26, 21.
 una 2, 28, 30.
 polchrior ipfo Phobos 2, 31, 5.
 pulchrius hac fuerat, Troja,
 perire tibi 2, 3, 34.
 pulchros capillos 3, 15, 23.
 pulpiis, *nominat.* 4, 1, 16.
 pulia fides auro 3, 13, 49.
 tridente Niprui Leroc
 palus 2, 26, 48.
 pulfa vada, *accuf.* 4, 2, 8.
 pulfabunt alii trutta 2, 14, 21.
 pulfabat aries morum coram a-
 hno 4, 10, 33.
 pulfabat tympana Theba 3,
 17, 33.
 polfas equo arces 3, 1, 25.
 pulfat equis gyrum Lerana 3,
 14, 11.
 pulizata indignis manibus jousa
 2, 16, 6.
 pulifet 6 inanis 4, 5, 49.
 pulfus fum in totum animum
 3, 16, 9.
 pulfus tria tempora Cacus 4,
 9, 15.
 pulvere 3, 22, 9.
 congeffo in herbam 4,
 9, 31.
 exitimo 1, 17, 23.
 me die 4, 1, 40.
 noffro 1, 16, 25.
 pulveroleota femina 3, 14, 7.
 pulvis horrida 2, 11, 35.
 pulvis meus 1, 19, 6.
 pulvis Etrufca, *vocat.* 1, 22, 6.
 Pulverdamenta fine armis 3, 1,
 29. *Pulverdum, fca Pulverda-
 mas, nautæ Trojanis pre-
 cipitibus, ceratilis præfane ma-
 gis quam armis.*
 punice teui 3, 1, 8.
 punicebus cavia, *chris.* 1, 3, 28.
 pugnot fufpiria fomnos 3, 8,
 27.
 punica rotia calamarum, *accuf.*
 3, 3, 32.
 punicea vitæ, *nem. plur.* 4, 5, 27.
 puniceis rubis, *chris.* 3, 13, 28.
 puniceo flamine 4, 9, 32.
 punire perjurat poellâ 2, 16,
 53.
 poppes triumphales, *accuf.* 3,
 7, 39.
 puppi deducta 1, 6, 15.
 puppim Aegæoli 4, 6, 29.
 puppi, *nominat.* 2, 16, 34.
 Dardana 4, 1, 40.
 tua 4, 1, 147.
 pura laurca 4, 6, 10.
 tua bailla 4, 3, 68.
 pura aqua, *chris.* 4, 8, 84.
 lymphæ 3, 10, 13.
 puras manus 2, 32, 28.
 purgatum orbem 4, 9, 73.
 puris auribus, *deriv.* 2, 13,
 12.
 puris in frontibus 2, 22, 9.
 puro fonte 3, 1, 3.
 lacte 2, 3, 12.
 puros lûdis dies 4, 3, 34.
 purpura 4, 3, 31.
 purpurea coma, *chris.* 3, 19,
 22.
 purpureis flucibus, *chris.* 2, 26, 5.
 papaveribus 1, 20, 38.
 purpureo mufto, *chris.* 3, 17, 17.
 flamine 2, 3, 41.
 purpureus arcus 3, 3, 32.
 purus & Orion erit, & purus
 Hædus 2, 26, 56.
 putaret ut amor se effe, quod
 non effe 3, 24, 6.
 putas me fimilem effe veltis
 moribus? 2, 29, 33.
 potas quæ me credere veltis 3,
 6, 4.
 putas, oonne putas miras hunc
 habuiffe manus? 2, 12, 9.
 putat. oon potat *Cynthia* effe
 carminis æquavis fui 2, 3,
 22.
 putat. qui nos non putat effe
 deos, interit 2, 26, 12.
 putat ne dedidit animum huc
 muoeta tibi 2, 3, 26.
 putat quos moribus *amator* da-
 tos effe litibus alterius 4, 5,
 40.
 puto 2, 26, 18.
 ego nullum oous effe fer-
 re furmodam 2, 24, 40.
 putrem animam 4, 3, 67.
 putris fignæ, *nominat.* 4, 3, 24.
 putris ab uflu tellus 3, 3, 39.
 aranea 3, 6, 35.
 enfa 4, 9, 28.
 uavis 2, 25, 7.
 Pyramidum 3, 2, 17. *Pyrami-
 des, regem Ægyptierum Jumi-
 tæfa fepulta.*

pyrrho indulto, *Abt.* 4, 10, 11.
 Pyrrhi gloria tracha 3, 11, 60.
 Pyrrhus, *rex Epictorum, qui cum Romanis profpere primo, deinde insulititer pugnavit. Tandem a Curio, & Fabricio Italianis militibus occisus est, quomodo in Graciam reverterisse, dum Argos obsideret, regna illius occubuit.*
 Pythia regna, *accus.* 5, 13, 52.
 id est Delphos, *sive Pythia, in Persa.*
 Pythius deus 4, 31, 16. *Apollo, qui Delphis colitur, seu deus ab oraculo Pythiam.*
 Pythona serpentem 4, 6, 35.
 ab Apollini immortellum.

Q

Qua. si qua, pro aliqua, *nom.* plur. 1, 1, 19.
 qua. si qua, pro aliqua, *nom.* sing. 1, 1, 16, 1, 9, 26, 2, 3, 13, 3, 13, 10, 2, 22, 46, 3, 8, 30, 3, 13, 14, 4, 7, 43. *Or.*
 qua. si qua litera 4, 3, 5, ora 3, 11, 13, par. *epistola* 4, 3, 3, tellus se subtrahit 1, 10, 17.
 qua. si qua, pro aliqua, *nom.* plur. 1, 17, 19.
 qua, *Abt.* 1, 1, 46. *Or.*
 qua eufidia Mytus juvenis fenterat vulnus, hac ipsa eufidia lenit opem 4, 1, 63.
 qua. si qua, 2, 8, 24.
 qua. *subaudi parte, regione* 1, 1, 30, 2, 11, 2, 2, 19, 13, 3, 3, 2, 3, 16, 3, 11, 25, 3, 16, 3, 5, 16, 26, 3, 16, 1, 3, 18, 3, 3, 21, 21, 3, 22, 2, 3, 22, 12, 5, 21, 16, 4, 1, 1, 4, 1, 22, 4, 6, 16, 4, 7, 62, 4, 7, 81, 4, 8, 5, *reperitum* 1, 6, 11, 3, 5, 27, 3, 18, 13, 4, 7, 61, 4, 8, 3, *Or.*
 qua. si qua, *Or.*
 qua parte 4, 5, 33.
 qua via mora sit aditura, *quoniam* 2, 27, 2.
 quoniam fugari possit *Amor*. *subaudi poezia* 3, 21, 5.
 quondam puella 1, 13, 7.
 quondam Amphiersem, *genit.* 2, 14, 39.
 Elem 3, 9, 17.
 Tom. I.

qua, *nom.* sing. 1, 14, 23, *Or.*
 qua dea, *Or.* 2, 32, 56.
 qua modo dicta mea est 1, 8, 6.
 qua. si qua, non verat mea *nom.* 2, 4, 16.
 qua, *nom.* sing. *reperitum* 2, 27, 4.
 qua tellus, *reperitum* 4, 3, 19.
 qua, pro aliqua, *nom.* sing. *bis reperitum* 1, 16, 46.
 qua amica, pro aliqua 2, 6, 12.
 qua herba, pro aliqua 1, 12, 9.
 qua, pro quibus 2, 20, 34.
 qua spolia tibi fuerat? 3, 7, 14.
 qua, *nom.* plur. *per reperitum* 2, 26, 9. *Or.*
 qua, *accus.* plur. 1, 1, 28, *Or.*
 qua limina tibi penam? 2, 6, 37.
 quoniamque erat in numero *Romana* poezia 2, 26, 35.
 illa fuit dea, *Or.* 2, 32, 6.
 meos implicat onda pedes 4, 11, 16.
 meum degravat unda caput 3, 7, 38.
 viat femina limen amat 2, 6, 24.
 quoniamque adent in corpore *vires* 3, 13, 23.
 quoniamque peteda, quoniam cavenda ferent 1, 10, 19, *Or.*
 quoniamque in ma fueras *mentita* 2, 26, 3.
 ossa iovanerit Acca 2, 21, 9.
 reperit non fuita puella 3, 23, 17.
 velat verba 1, 5, 17.
 quondam, *nom.* sing. 2, 18, 32.
 quondam a *Miserum* *choro* *cum* *prella* *Oeagri* *figura*, *Or.* 2, 30, 35.
 quondam Phyllis 4, 8, 29.
 quondam verba, *accus.* 5, 23, 36.
 quilibet urna 4, 12, 49.
 quoniam porticus illam intagit? 2, 23, 3.
 quoniam poezia 1, 9, 6.
 quoniam, *nom.* plur. *pro* *Or.*
 qua 1, 10, 20. *Or.*
 quoniam, *accus.* plur. *pro* *qua* 2, 2, 30. *Or.*

quoniam mihi fonia de 4, 4, 65.
 quoniam hac prelia rutilant *aliqua* 2, 3, 23.
 quoniam si pizis possit vivere *hoca* *arsa* 2, 3, 5.
 quoniam audita, *accus.* 2, 22, 49.
 nova 2, 13, 12.
 quoniam me *Venerem* *per* *ta* *los* 4, 8, 45.
 quoniam aquam 1, 10, 24.
 quoniam divos 4, 2, 17.
 faciem longi *deidia* 1, 15, 6.
 fugam 2, 16, 40.
 gumnas 2, 16, 19.
 rationem *inodi*, *Or.* 2, 14, 51.
 Tyndaridas 1, 17, 18.
 viles *puzias* 2, 24, 9.
 quoniam define, quid possit *Cynthia* 2, 3, 32.
 quoniam quod vos cogit *Amor*, est *aliquid* 2, 33, 46.
 quoniam quoniam *ubers* *destra* *Tibebus* *deus* 3, 18, 5.
 quoniam nec ta *Cynthia* 2, 4, 20.
 quoniam aliquid in *duram* *dominam* 2, 7, 6.
 quoniam aquam *medio* *humine* 2, 9, 16.
 amem 3, 15, 44.
 mecum in *sulo* *amore* 1, 13, 6.
 nescio *qua* *foris* 2, 19, 24.
 quoniam concubitus? 4, 8, 36.
 quoniam, cur *sim* *tam* *molli* *in* *omnes* 2, 22, 19.
 quoniam cur *vanum* *tibi* *tardior*? 2, 31, 11.
 quoniam *semper*, *Talle*, *qualis* *sim* *Or.* 1, 27, 2.
 quoniam. quod *quoniam* 4, 22, 14.
 quoniam *Amor* *carmina* *lania* 1, 9, 12.
 quoniam an *quisquam*, *cur* *Or.* 2, 32, 41.
 qui *finem* *amoris* 2, 15, 29.
 Tasio, & *Sabinas* 1, 32, 47.
 toties, *Quoniam* *non* *porticus* *illam* *intagit*? *Or.* 2, 23, 3.
 quoniam. *Cynthia* *non* *quoniam* *honores* 2, 16, 11.
 quoniam. nec *quoniam* *Cynthia* *mi-*

- quies 1, 8, 47, 1, 13, 41.
 quem 1, 6, 15. *Or.*
 quemcumque locum 4, 8, 83.
 quemque 1, 7, 15, 2, 18, 58.
 quiescat unde spes damna 3,
 13, 2.
 querat quin ego vera 1, 8, 63.
 quod ex illa 7, 4, 18.
 queraris oportet delicta domi-
 ni 2, 4, 1.
 quereos, *nom.* 1, 9, 31.
 Peris 2, 13, 5.
 querebas mecum graviter mor-
 tas in amore externo 1, 3,
 43.
 querela sati vana, tuba 2, 13,
 20.
 querela longa, *abl.* 1, 16, 40.
 nocturna 2, 10, 3.
 querelis omnis causa 4, 8, 79.
 querelis adducit, *nom.* *plur.*
 2, 18, 1.
 mea 1, 18, 39.
 querelas sevas 1, 17, 9.
 querelis extremis, *abl.* 3, 7,
 55.
 gravibus 1, 16, 13.
 his 1, 6, 11.
 postis 3, 10, 9.
 urbis 4, 11, 57.
 querami
 tibi 3, 5, 17.
 querentis casule vox 4, 3, 55.
 querere meam eadem 3, 13, 4.
 quererer quoniam regna frigida le-
 ti mei 4, 7, 6.
 queritis nautem sic cecidisse fi-
 dem 2, 10, 4.
 queritis facta quam fecisti 3,
 15, 16.
 queri facta superbum domina 1,
 18, 16.
 tempora dura etatis 1,
 7, 8.
 queritur *Andromeda* vivere sua
 brachia materis aeternis, *Or.*
 4, 7, 6.
 illa relicta nullos esse
 deos 1, 6, 8.
 quernis frondibus, *abl.* 2, 33,
 11.
 queror janua pulsata 1, 16, 6.
 non ledere polia in le-
 do, *Or.* 4, 3, 31.
 querula lre 4, 7, 95.
 querulas tubas 4, 3, 20.
 querulo fano 3, 4, 18.
 querula esse *Aurora* dies redire 2,
 18, 12.
 si est hunc tibi veris azi-
 mit puella 3, 6, 35.
 qui, *nom.* *sing.* 1, 3, 18.
Or. *Or.*
- qui tulerim teque, tuamque
 domum 2, 8, 14.
 qui ventus bene ferat vela 4,
 3, 40.
 qui, *repetitum* 2, 30, 1.
 qui, *nom.* *plur.* 1, 1, 35.
Or.
 qui finis mihi parentes 1, 13, 7.
 quia 1, 11, 17, 1, 18, 17,
 2, 3, 38. *hic.* 2, 16, 23.
 2, 16, 25. *hic.* 3, 12, 37.
 4, 2, 12, 4, 20, 47.
 quibus 1, 1, 39. *Or.*
 quibus est elata. *subaudi* cum
 4, 7, 7.
 pariter. *subaudi* cum 2,
 23, 2.
 quibus perire juvat, suat ma-
 jora 1, 4, 11.
 quicumque venit 2, 13, 43.
 quicumque est lra 3, 8, 3.
 ille fuit, qui *Or.*
 3, 12, 7.
 quicumque moratur in armis
 Phœbum, valent 3, 1, 7.
 rates & vela para-
 vit primus, po-
 reat 2, 17, 15.
 reperit ovas, pere-
 rit 2, 33, 37.
 quicunque fuerat lapis 1, 4, 24.
 quicumque venti vexillis Uli-
 xen, *Or.* 2, 16, 37.
 quicumque sulent esse in amo-
 re dolores 3, 20, 27.
 quid 1, 2, 1. *Or.*
 quid possit Cynthia 1, 5, 31.
 quid sit, *Or.* sensisti 2, 33, 8.
 quid sit amare 2, 30, 34.
 exalsum abira domum,
 cogere discere 1, 3, 10.
 quid? 2, 8, 21. 2, 22, 29.
 2, 22, 31.
 quid? *pro* quid dicam? 3, 11,
 29.
 quid si 2, 9, 29. 2, 18, 5.
 quid si non 1, 9, 15. 2, 34,
 11.
 quid faciam? 3, 16, 5.
 faciet puella? 3, 12, 17.
 quid juvat *Or.* 1, 3, 1. 2,
 22, 44. 3, 11, 47.
 quid meritum dicas, coi *Or.*
 3, 7, 34.
 quid mihi clausa taces, janua?
 2, 16, 18.
 quid mirare, si *Or.* 3, 11, 1.
 tot meos fornax?
 4, 2, 1.
 quid mirum, *Or.* 4, 4, 39.
 4, 4, 41.
 quid, nisi verba feres? 4, 7,
 34.
- quid non cessas mihi fingere
 crimen dedisti? 1, 12, 1.
 quid opus fuisse templi Pu-
 dianis? 2, 6, 25.
 quid profuit illi genus, aut
Or. 3, 18, 11.
 mihi coniugium
 Pauli, *Or.* 4,
 13, 11.
 quid relevant ferica? 1, 14,
 22.
 quid tantum merui? 2, 18, 9.
 quid tibi vis, infans? 1, 35, 3.
 quid tum Roma fuit? 4, 4, 9.
 quid, *pro* aliquid, *accus.* 1,
 10, 23. 1, 11, 19. 1, 15,
 35. *Or.*
 quid, *pro* cur 3, 9, 3.
 quid, si quid sapis 4, 6, 83.
 quid, *repetitum* 2, 32, 5. *Or.*
fig. 3, 7, 17. 3, 11, 27.
 4, 1, 15. *Or.* *fig.* 4, 11, 21.
 quater *repetitum* 2, 20,
 1. 2, 20, 2. 2, 40, 3.
 quiddam, *nom.* 2, 33, 42.
 est in nobis majus fi-
 de 1, 20, 14.
 quidam 2, 3, 39. 2, 12, 9.
 3, 13, 3.
 quidem, tamen 2, 8, 28.
 quidlibet, *accus.* 2, 6, 20. 4,
 3, 38.
 esse 3, 6, 16.
 quidnam 3, 7, 15. 3, 10, 1.
 4, 2, 41.
 quidquam aliud, quam *Or.* *no-*
min. 2, 21, 9.
 quidquam, *accus.* 1, 4, 28.
 quidquid eram 2, 10, 16.
 era 1, 9, 13. 2, 11,
 26.
 quidquid habetur amor, incan-
 tum est 2, 4, 14.
 ubique fuit 3, 20, 2.
 18.
 quidquid fecit puella 2, 1, 15.
 juratur puella 2,
 28, 8.
 quidve 3, 19, 19.
 quies dura 1, 18, 18.
 jucunda 1, 10, 1.
 quiesceret quum *Aurora* ample-
 xa Titianum 2, 18, 11.
 si ille sola, volui vi-
 sere 2, 19, 23.
 quietem 2, 28, 15.
 dominum 2, 3, 27.
 mollem 1, 5, 7.
 optatum 1, 14, 9.
 quilibet 3, 25, 3.
 quoli 2, 8, 22. 2, 10, 15. 2,
 18, 21. 2, 19, 31. 4, 11,
 44.

q 3 quoli.

quin. *ut non* 4, 2, 45.

quin & 4, 11, 44.

quin etiam 1, 17, 5, 2, 6, 7.

2, 9, 21, 2, 13, 19, 2,

34, 93, 2, 2, 5.

quinque annos 3, 25, 3.

quinque digitis, *Abi.* 4, 11, 14.

zonis 4, 2, 108.

Quintilis miseris, *genis.* 2,

34, 90. *Quintilis, puella*

Romana, quam Licius Cal-

pus porta celebravit, & ce-

lest morum deflevit.

quippe 1, 9, 27, 3, 3, 47.

4, 3, 33, 4, 1, 93, 4, 4,

49.

quippe & 4, 3, 11.

ubi 2, 4, 9.

quisque 4, 11, 40.

Quirini, *genis.* 4, 10, 11. *Ra-*

mus in domo veteris nomen

Quirini accepit.

Quirino tenet, *Abi.* 4, 6, 21.

M. Antonio Triumviro, mol-

li Claspura amatore. vide

Commentarius.

Quirites priores 4, 1, 13.

loptos 4, 8, 39.

Quirites, *cognomen Roman-*

um.

quis 1, 14, 15, *Gr. &c.*

quis deus, *Gr.* 3, 18, 8.

quis fuit hic? 2, 9, 28.

quis rogat me esse vitum sum-

ti togis? 4, 2, 24.

quis potuit lectum servare pa-

dicum? 2, 32, 35.

quis nam 1, 14, 15.

quis. nescio quis 1, 11, 7.

quis. si quis *Kaesus* sedet jo-

des 4, 11, 29.

quis? *repetitum* 4, 2, 27. *Gr*

sep.

quis, *pro aliquis* 1, 1, 37, 1,

3, 30, 1, 6, 12.

quis, *pro quibus* 2, 13, 47.

quisquam 2, 12, 12, 2, 25,

23, 2, 24, 41, 2, 24, 1,

3, 10, 11, 3, 19, 9, 4,

7, 29.

quisquam ingenius dat mune-

re servo alterius? 2, 23, 3.

quique 2, 1, 46.

sibi potuit formosam 2,

24, 4.

quisque sequitur femina natu-

re fuit 3, 9, 20.

quisquis amat, cadita hoc bu-

rum 4, 5, 73.

28, 1, 9, 30.

quisquis amari erit 3, 16, 12.

proutulit arma fido to-

ro 3, 12, 6.

quisvis 2, 15, 40, 2, 16, 15.

quo, *proven.* 1, 5, 2. *Gr.*

expectum 2, 34, 78, 3,

1, 5. *Gr. sep.*

quo, *subaudi* loco 4, 2, 9.

quo, *subaudi.* 2, 13, 45, 4,

49, 5. *Gr.*

quo magis, hoc magis 2, 4,

15, 1, 10, 27. *Gr. sep.*

quo fugis? 2, 30, 1.

quo mihi, si *Gr.* 4, 3, 51.

quo capitis miferos annos? 3,

7, 39.

quo quis, *Propertius* 4, 1, 72.

quo tu? 2, 29, 31.

quocumque die 3, 12, 21.

loco 2, 21, 19.

modo 1, 6, 34.

de me mere-

ris 1, 8, 17.

quod, *proven.* *casu relicto* 2, 23,

36. *Gr.*

quod minus esse velis 2, 17,

10.

quod nil est 2, 34, 19.

quod non esses, esse putaret a-

mor 3, 24, 6.

quod nunc tu, *essem* ego 2,

25, 36.

quod quamvis ita sit 2, 17, 17.

quod superest 5, 21, 21.

vite 3, 17, 19.

quod, *subaudi* erit, continget

2, 14, 31.

quod, *proven.* *accus.* 1, 4, 28.

quod auct 2, 16, 33.

quod non vit 4, 5, 2.

quod saepe soles 1, 13, 1.

quod principium fendi mihi

dest? 2, 18, 6.

quod, *particula, pro* quis, *qua-*

nam 1, 9, 25, 1, 11, 18.

1, 12, 2, 1, 13, 2, 1, 18,

23, 2, 2, 17, 2, 23, 55. *Gr.*

Gr.

quod si 1, 1, 37, 1, 5, 25,

2, 1, 17, 2, 7, 15, 2, 10,

5, 2, 15, 17, 2, 15, 37,

2, 20, 19. *Gr. Gr.*

quod si forte 1, 5, 9, 2, 26,

13, 2, 18, 25. *Gr.*

quod. hei mihi, quod 4, 1, 58.

quod, *pro* quamvis 3, 2, 9.

quodcumque de te 2, 20, 13.

rivi 4, 1, 59.

vite sequitur 2,

4, 3.

quodcumque meum possunt nar-

zare querelam 1, 18, 29.

parat 3, 7, 35.

locuta est *puella*

2, 1, 15.

vacabit 3, 22, 7.

quodcumque vides 4, 2, 1.

voles 2, 15, 52.

quolibet vento 2, 8, 4.

quondam 1, 2, 17, 2, 3, 2,

2, 13, 36, 2, 13, 33, 2,

21, 11, 2, 37, 3, 3,

25, 3, 13, 41, 3, 3, 3,

4, 2, 7, 4, 2, 37, 4, 10,

10.

quoniam 2, 10, 11, 1, 15, 35.

Gr. Gr.

quoque, *proven.* decimo quoque

die 2, 17, 22.

quoque, *particula* 2, 6, 28.

1, 7, 15. *Gr. Gr.*

quorum 1, 6, 28. *Gr.*

quorum alii, *Gr.* 2, 29, 5.

uovis lascivior 2, 29, 7.

quoque 1, 9, 4, 1, 15, 34. *Gr.*

Gr.

quos custodes tibi ponam? 2,

45, 37.

quos, *pro* aliquos 2, 18, 19.

quosque chrysolithos 2, 16, 44.

quocumque verius fecidi meo

nomine 4, 7, 77.

ametrados 2, 16,

45.

quot. nescio quot parvi 2, 29, 3.

quot colores, *accus.* 1, 2, 9.

formas Iona tulit, & A-

chaia 2, 28, 33.

millia 4, 3, 36.

scipula fuit Amor nostro

tibi 1, 13, 36.

quotcumque volis, una sit ista

tibi 1, 13, 36.

quoties 1, 10, 4. *Gr.*

quoties curres ad mea limina!

1, 5, 13.

duas suspensas 1, 3, 27.

pependi tibi! 4, 7, 17.

veriti me ante tuos po-

tes 1, 1, 16, 43.

quovis modo 1, 9, 4.

tempore 3, 16, 18.

quum 1, 1, 8, 1, 2, 27, *Gr.*

quum bene decusseris unum 4,

2, 241.

quum semel 4, 11, 3.

quum subito 4, 3, 49.

quum. *peculiaris significatio*

4, 8, 72.

quum & *pro* ex quo 2, 10, 20.

R

R. Abida lingua, *Abi.* 1, 8, 11.

rabidus nequitia, *genitro.* 5,

19, 46.

rabies canum ferva 3, 16, 17.

racemia liventibus, *Abi.* 4, 2,

12.

- vadat tibi aquas alter remus,
 alter arcus 3, 3, 23.
 radiabat, me miles radiabat in
 armis 4, 1, 27.
 radiata pectus Eois lepillis 1,
 15, 7.
 radicitus 3, 7, 51.
 radiis armorum, *abl.* 4, 6, 26.
 levitius 1, 3, 33.
 radior 4, 6, 26.
 (sua 4, 8, 34. *vulgo* gla-
 dios).
 rami Hylai, *genit.* 1, 1, 21.
 Ramores viri 4, 1, 31. *su* Ro-
 manofit, *equivit* a *Romula* sic
appellat.
 rano, *abl.* 3, 20, 30. 3, 23,
 27.
 Mensilio 4, 9, 15.
 ramofa Silvao domus 4, 4, 5.
 rano rubeta turgentis 3, 6, 27.
 rapacis Martis 4, 2, 23.
 rape me 4, 4, 58.
 nunc vatem, Ovide 4, 2,
 117.
 rapere Sabinos 6, 6, 21.
 rapiant si te surm 4, 30, 5.
 rapiat me quanto periclo For-
 tuna, *aplice* 1, 15, 3.
 rapidas procelles a, 16, 45.
 rapientibus *Aefomiden* ventis 1,
 15, 17.
 rapina grata Centauris Icho-
 mache 4, 2, 10.
 mea 4, 11, 62.
 rapione manicellum, *genit.* 4, 9,
 21.
 rapinas cupidas Nympharum 1,
 20, 11.
 rapit vantom & unda quidquid
 jurarunt puella 2, 28, 8.
 utraque forma 2, 25, 44.
 rapitis quo miseris annos 3,
 7, 59.
 rapta Orithyia 2, 26, 51.
 foror 4, 11, 66.
 rapta duci Iliu, *nomin.* 4, 3,
 64.
 raptem Orithyiam, *genit.* 3, 7,
 13.
 raptum Sabinum, *plur.* 4, 4, 57.
 reptem quid berous & divot in
 crimine? 3, 11, 29.
 raptor amore 1, 4, 56.
 corpora 1, 20, 48.
 raptor ab antro Cacus 4, 9, 7.
 raptoris Diis 3, 22, 4.
 rars Cynthia 1, 8, 42.
 puella 1, 17, 16.
 rars tura, *accusf.* 1, 19, 13.
 rars moru hora 4, 8, 4.
 raram aquam 1, 20, 24.
 rarefuit sonitus arenam 3, 15,
 31.
 rari capilli vioeula 4, 5, 69.
 raris Kalendis, *abl.* 4, 3, 53.
 raro motu 1, 3, 27.
 raro, *adverb.* 2, 34, 4.
 raros fami carvori 4, 4, 77.
 rata hoc sum tempus Tarpeja
 4, 8, 21.
 rata sero carmina Celsandra,
nomin. 4, 1, 51.
 rata *Amilia* 3, 3, 8.
 Cretas 3, 19, 26.
 inferna 3, 3, 14.
 pampinea 3, 17, 66.
 ratem 1, 20, 20.
 rates Myronem 4, 22, 32.
 rates, *accusf.* 1, 17, 13, 4, 6,
 53.
 bene hareretur ad pie fa-
 xa 4, 1, 110.
 curvas 3, 7, 29.
 Danaas 3, 22, 34.
 Danaam 3, 9, 40. 3,
 11, 16.
 decem 4, 6, 68.
 fortes 4, 26, 62.
 mille 6, 26, 38.
 provectus 1, 8, 14.
 terdas 1, 14, 4.
 rati me 3, 9, 4.
 ratio fit meos 3, 10, 21.
 rationem avari 3, 23, 19.
 mundi 2, 30, 51.
 ratis Augoste 4, 6, 23.
 carula 2, 28, 40.
 ratis inferos 4, 27, 14.
 ratis vocis, *abl.* 4, 10, 14.
 raucus tibia 1, 10, 23.
 raucus cymbala, *accusf.* 3, 17,
 36.
 ossa 4, 3, 20.
 rauci pedes 4, 8, 49.
 raucis cornu 3, 3, 41.
 raucum me longa querela 1,
 16, 39.
 rebus meis, *dativ.* 2, 24, 16.
 nostris, *id est* Romanis
 4, 1, 55.
 robus da tuis 3, 14, 25.
 receos ira 2, 5, 9.
 recentet ausus meus vinctum 4,
 7, 91.
 recentet curas 1, 10, 17.
 morfus 4, 5, 38.
 recentis somno, *abl.* 3, 6, 19.
 recentibus aris, *dativ.* 4, 6, 7.
 recepi tua vitæ precepta 1, 9,
 11.
 recepit obi ure portitor 4, 11, 7.
 recepta tertis 4, 9, 38.
 recepta deducibus arma, *accusf.*
 4, 20, 24.
 receptus amens 4, 14, 28.
 recipi vetat ille, quem non
 noverit 4, 26, 28.
 recipit se lecto nulla libenter
 sola 2, 33, 41.
 recitat quom *Cymbia carmina*
 mea 2, 26, 25.
 reculat fraude Amor porces Ni-
 si 3, 19, 64.
 recondit aquam ora Tristis 2,
 32, 16.
 recta animi vie 3, 5, 10.
 figura 2, 28, 25.
 puella 2, 34, 46.
 vitta 4, 3, 55.
 recubos Heliensis ioumbra 3,
 3, 1.
 recurret amor major 4, 5, 30.
 tecurret victrix Cyothia 4, 8,
 63.
 reddit *Peribis* signa Remi 4,
 6, 80.
 redda Diana choros debita mu-
 nera 2, 28, 60.
 excubias *Iphid* 2, 28, 61.
 mihi votivas noctes de-
 cem 2, 28, 62.
 redde, *ser* *superius*, 2, 28, 60.
 Or *sequi*.
 reddere animam extremæ oc-
 quitur 1, 6, 26.
 fortivas preces 1, 6,
 20.
 pinu cornus 2, 19, 19.
 reddit mihi bonos post obitum,
 quod *Cre.* 3, 1, 22.
 reddit tu senex pueris matrem
 3, 15, 37.
 reddita est *Achilli* captive *Bri-
 sis* 2, 8, 37.
 reddite corpus humo 3, 7, 25.
 redeamus in orbem carminis no-
 stri 3, 1, 39.
 redeant si *Homina* Cambyse &
Crafi 2, 26, 23.
 redeamus in colla parentum ca-
 su *puella* 4, 8, 23.
 nobis *Ioleonis* 3, 32, 2.
 sic, qui ceciderit 3, 12,
 24.
 redibit *amans* iter nulla lege
 coactum 2, 17, 16.
 amor 2, 5, 10.
 rediere nec tamen Danai 4, 2,
 213.
 redit iterum 2, 18, 12.
 redit ab hoste, *Romula*, plenne
 exuviis 4, 10, 6.
 redisse Danaom rates vere un-
 decimo, non referam 3, 9,
 40.
 ta valim fela hac lege
 4, 3, 70.
 red-

- redit ipse *amar* iuvitis pedibus
2, 25, 20.
Luna te plenum 2, 5, 28.
terris hac torrens secunda
post Helenam 2, 5, 32.
reditura, nec reditura dies 2,
15, 24.
reditura citius sint flumina ad
caput Iovis, quoniam *Or.* 3,
19, 6.
redula domum est Tyndaris vi-
va 2, 32, 32.
redulit ipse arces dux saturas
oves in aulam pastoris 2,
13, 47.
relaxamus iter 2, 33, 21.
refer vetera jura focis oblitis
2, 6, 20.
referam hac memoranda 2, 17,
50.
nec Scuas, *Or.* 2, 9,
40.
quid Medem crimino
quidve Clytemnestra?
2, 19, 19.
referamus sedem Palatio Apol-
linia 4, 6, 11.
referas licet laudibus formam
Antiope, *Or.* 1, 4, 6.
non licet ut *Or.* 2, 34,
33.
fide te mibi 1, 18, 21.
referat hic Parnum confesum
4, 6, 79.
referatur in urna ne aliquid de
te 2, 12, 12.
ceferens carmina supplex *ama-
nor* 2, 16, 26.
huc, quem *Or.* 2, 6, 4.
iniquia te nostro lecto
2, 3, 35.
refert verba mea 1, 1, 38.
refere lilia per calathos 2,
23, 29.
pedem 2, 15, 44.
pila ad patrios penates
4, 1, 91.
refert aura nomen *Alcida* ab
extremis fontibus 2, 20, 50.
refere domum signa Crassi 2,
5, 48.
refringat quibus in campis Ro-
mae Tautonias opes 2, 3, 64.
refulget fama a docto ore 2,
20, 8.
regales mactos 2, 15, 24.
regalibus armis, *Abd.* 4, 4, 21.
rege, *Abd.* 2, 22, 26.
reget, *nominis* 2, 14, 24.
reges tui cunctos 1, 14, 13.
parca 2, 9, 51.
tuos, Alba 2, 3, 2.
regia tropaea, *accus.* 2, 32, 8.
regia vele 4, 6, 46.
regiae 4, 2, 55.
Gaopri matris 2, 12,
39.
Dirce 2, 15, 13.
regia o Venus 4, 3, 63.
regionibus Italiae, *det.* 2, 7, 63.
regis fecie 4, 4, 21.
regit hac (*Caliste*) nocturna
vela suo fidere 2, 28, 24.
regis fulsis & vos Veli 4, 10,
27.
regna Afra, *nominis* 4, 17, 30.
maxima fratrum unus
focis 4, 1, 10.
mea in libris tuis longa
fuere 4, 7, 50.
tuo 2, 3, 10, 18.
regna, *accus.* 2, 9, 49, 2, 32,
53.
regna
dulcia 2, 8, 32.
frigida lecti mei 4, 7, 6.
sulca 4, 6, 78.
mea 2, 16, 28.
paterca 2, 19, 22.
Primi durata 2, 28, 54.
prima Remi 2, 1, 23.
Pythia 2, 13, 50.
sua 2, 11, 32.
ulla 2, 14, 24.
regnum ut inter puellas, ad-
spice me 2, 34, 57.
regni mei cubile, *accus.* 4, 4,
90.
regno Theoproti subdita aequo-
ra, *accus.* 1, 12, 3.
regnum virtus Hippodamii,
accus. 1, 8, 35.
regum 2, 9, 33, 2, 9, 2.
tuorum Alba 2, 3, 2.
relecto amicu 2, 23, 13.
relecta *Marcus* parva Viriduma-
ri 4, 10, 40.
relator amicit 2, 6, 5.
relevans quid ferica? 2, 14,
22.
relicta illa 2, 6, 8.
sua Medea & modo fer-
vato viro 2, 24, 46.
relicta est domi cui parva for-
tuna 2, 34, 35.
relicta arma, *nominis* 4, 3, 30.
reliquoque nec caput vacuum do-
re 2, 10, 6.
relinquet con illa tibi somnos,
non oculos 2, 5, 11.
reliquis qui te, hic petitur 2,
9, 23.
remanere felix unit puella in
poterit, qui *Or.* 1, 10, 29.
remanere vos 1, 1, 31.
remanit facta anus *Peneiope*
expectande *Uliam* 2, 9, 2, 8.
remex 2, 27, 13.
Remi domus 4, 1, 9.
regna prima, *accus.* 2,
1, 23.
signa 4, 6, 30.
Remus, Romuli frater geneti-
lor, filius Martis & Rhea fili-
via sacerdotis *seffa*. Hunc
Romulus occidi *juste*, quod
mors Romani, contritus fra-
trem occidit, transiit *seffa*.
remigat turba 4, 7, 56.
remige furdo 2, 12, 24.
tuo 2, 3, 22, 11.
remiget quod elatus centenis a-
liis, ne se terreat 4, 6, 47.
remis, *datus* 4, 6, 20.
remis, *minuti* 1, 11, 9.
remis, *Abd.* 1, 6, 33.
Latinis 4, 6, 43.
remissa tele, *accus.* 2, 9, 54.
remissus digitus 4, 8, 33.
remissus festo mors 4, 4, 83.
remittent te saluum facta 2, 12,
81.
remittis supercilii verba testa
2, 8, 25.
remitto crimina 2, 34, 21.
remo telici 2, 8, 19.
remo Aventino, *Abd.* 4, 1, 50.
quod scilicet in Aemilio to-
le angustari se videtur ap-
paruerit.
enio 2, 9, 30.
removantur me verba poellae,
Or. 1, 6, 5.
removetur te quemvis facta lon-
ga foetela 2, 19, 17.
remorum 2, 21, 12.
locos 4, 2, 8.
remus alter 2, 3, 23.
renovasse veteres arcus 2, 12,
35.
reor 2, 3, 38.
repnde vices alterne lege 4,
4, 16.
repndit ancilla graviore pensa
4, 7, 46.
petium vitam dum gra-
ti omnis 4, 11,
100.
reperit quicunque volens non
dulta poella 2, 23, 17.
reperit crepitus 4, 9, 47.
repetam unde tuos salus, mea
Cynthia? 1, 18, 5.
repleverit ille dolia *Davidem*
2, 1, 67.
reponere alienus facta 1, 17, 21.
reporia mandata mea 2, 3, 37.
reposter ille equus, qui calura
meos amores, cui *Or.* 4,
4, 17.

- repescere vitam quodcumque
men fata 2, 1, 71.
reppererit quum Vella ignes
commisso *Æmilia* 4, 1, 53.
repperit quicumque avas 2, 33,
27.
reprehendere curus mulierum 3,
1, 9.
repugnat infanti ovis lafa 2,
3, 30.
repulsa nulla longa moro 3,
14, 24.
repausus 2, 4, 2.
requiescat alcycorum ora 3,
10, 6.
requiescat quamvis ille avenam
suum 2, 34, 75.
requiescite in trivitis 2, 17, 25.
meos potles ille num-
quam patitur 1,
16, 75.
vel angulo lecto 2,
8, 23.
vix onum mentem
2, 3, 3.
requiescit in arena puris na-
vis 2, 25, 7.
requiescerat Alcmenæ geminas
archos Juppiter 2, 22, 25.
retum 3, 9, 7.
para magna 4, 1, 30.
vies 2, 34, 28.
res digna favore *Calliopei* 4,
6, 12.
Cæsar, *accus.* 2, 1, 25.
recesso sui 2, 8, 8.
referat janus 1, 16, 19.
reddens *Tarpeja* 4, 4, 29.
respicimus 3, 24, 17.
reficere equos videam ad vulgi
plausus 3, 4, 14.
resolve membra ad molles cho-
ros 2, 34, 43.
reisonat catenæ 3, 28, 29.
mea verba *Cynthia*
2, 18, 21. & *sep.*
michi *Cynthia* silvæ
1, 8, 31.
respice, Troja, sicut Euboicos
4, 1, 124.
respicies prodita limina 2, 7,
10.
respondens nunquam mutus, o
jama 2, 16, 24.
respondi, Ego legibus otar 4,
8, 81.
responsa, *accus.* 2, 20, 49.
respondum, *detiv.* 4, 11, 84.
restitit pauper 2, 16, 9.
restitit amor 2, 25, 77.
Hæcne 3, 8, 31.
jam libertas nulli aman-
ti 2, 23, 23.
restitit equus locus in amore?
2, 11, 6.
restitit, *pro* restitit, su-
perstiterit 2, 34, 53.
restitit, qui restitit 2, 21, 19.
restituit patriis locis ædifi-
cium Androgeona deus Epi-
daurius 2, 1, 62.
refugioat Cynthia valvas 4, 8,
51.
resurgens Troja 4, 1, 47.
resurgens Roma 4, 1, 87.
retecta impune nullis viris Ca-
era 2, 8, 26.
recenta pro divitiis ligna 3,
23, 12.
retia, *accus.* 3, 8, 37.
noia 2, 31, 20.
reticendos amor 2, 24, 4.
reticere 1, 7, 23.
dixit vestros dolores
1, 10, 13.
retinaculo duo 2, 22, 41.
retinere faculas, & sagittas 2,
27, 5.
retinere miles ad lodos 2, 9,
29.
retulit si quis mihi *sabellas*,
Græ. 3, 23, 21.
retulit *pallio* purga nostra 3,
6, 18.
Tarpeja brachia fecta 4,
4, 28.
reverentia nulla potendi, nul-
la dandi 3, 13, 15.
reverentia ora, *accus.* 2, 30,
35.
reverti ad Sagæa Lethæa 4, 7,
91.
revincit ensu latus *fenice* La-
cana 3, 14, 21.
revocabis frustra motos manes
2, 13, 37.
revocatus 12, 4, 7, 24.
revocare liquores ad caput hu-
mina incipiens 2, 15, 31.
perjuria 1, 25, 25.
revocatis qui officio in multis
amores 2, 25, 39.
revocatis feto lapsum 1, 5,
59.
revocatur, nec tamen illa re-
vogatur parcere sui famæ
& vivere turpior luxuria fa-
mæ 1, 16, 12. vide *Comme-
ntarius*.
revocaverit si amorem aura
clamantis pulvis 2, 27, 15.
revocabile nulli flammæ lacu-
rum, *accus.* 4, 7, 31.
revomere nec unquam Chary-
bdis aquas 2, 26, 54.
reus unus 2, 30, 32.
rexit Minos iter Dadalæ 2,
14, 8.
Rheno, *ablat.* 4, 20, 39.
ipso 4, 10, 47.
Rheos barbarus 3, 2, 45.
peritius Sæva sangui-
ne, *ibid.*
*sterilissimæ Germaniæ & Gal-
liæ Belgicæ Sævæ. quæ
proprie Cassius Cæm. 11.
Gallicum vocat.*
rhombi, *genitiv.* rhombi rotæ
flaminiæ 3, 6, 26.
rhombi torti, *nomin.* plur. 2,
28, 35.
ridere puellas audit *Aleides* 4,
9, 23.
ridet placidus Juppiter aman-
tes perjuris 2, 16, 47.
riget Marcius liquor astra o-
perata 3, 2, 22.
rigavit Calliope ora noxæ s-
quæ Philæta 3, 3, 52.
rima cava, *ablat.* 1, 26, 27.
similis foree 2, 17, 16.
ripa Eos aures 4, 5, 21.
ripa tur, Anienæ, *detiv.* 4,
7, 86.
Rhiphami montes 1, 6, 7. *ju-
ga montium Scythicæ.*
ritat *Cynthia* 4, 8, 82.
risu multo 2, 9, 21.
ritas eram possitis mentis 3,
25, 1.
rivalem Juvem 2, 34, 18.
rivalibus, *ablat.* 3, 8, 33.
rivalis, *nomin.* 1, 8, 45.
civi quodcumque fluxerit 4, 2,
59.
rixa dulcis 3, 8, 1.
nulla 2, 19, 5.
quos 2, 15, 4.
turpis 4, 8, 19.
rixis nocturnis, *ablat.* 2, 16, 5.
robigne 2, 25, 25.
rogandi verba, *nomin.* 3, 14,
31.
rogante multa Gellæ tui ne fu-
ceres 3, 12, 4. *id est, ne
illam sollicitas, aut sequer-
eris Augusti signa.*
roganti 1, 5, 27.
rogare 4, 5, 42.
per nomen *alicujus* 4,
7, 46.
rogat ultra amor contentus 2,
25, 19.
rogat illa venit non impue-
re 1, 5, 32.
roges saepe aliquid oportet, Græ.
2, 4, 2.
rogis, *detiv.* 4, 7, 37.
70.

- regia, *abl.* 2, 8, 20.
avidis 4, 6, 24.
regitare nautas, *Dicitur*, *Ors.* 2, 8, 23.
rogo extremo, *dativ.* 2, 19, 2.
rogo ardentis, *ablat.* 4, 7, 48.
averco 4, 3, 24.
rogus cognationis 2, 7, 10.
avictos 4, 7, 2.
umbrosos 4, 12, 8.
rogum ameritum 4, 11, 72.
rogus 2, 5, 46.
Roma 4, 33, 16, 3, 1, 35.
2, 3, 24, 3, 17, 66, 4, 6, 37.
urbis Latii, verarum orbis imperio clarissima.
Roma addita montibus 4, 4, 35.
conficia 2, 12, 2.
laxa solvere crines suos 4, 15, 46.
luxuriosus magistra 3, 12, 18.
maxima 4, 7, 2.
prodita, dos noo hominis 4, 4, 36.
superba 2, 13, 60.
terris Martio 3, 11, 58.
Roma dicitur illi carissima 2, 8, 31.
Roma quid tum fuit? 4, 4, 9.
Roma, *vocat.* 2, 1, 15, 3, 11, 36, 3, 11, 49, 3, 11, 35, 3, 12, 34, 3, 23, 20, 4, 2, 49, 4, 10, 10, 4, 11, 37.
Roma Troica, *vocat.* 4, 2, 87.
Roma fave 4, 1, 67.
Roma, *abl.* 2, 19, 1.
tota 2, 5, 1.
Romæ, *genit.* 2, 16, 19, 4, 9, 20.
Romæ, *dativ.* 2, 6, 22.
Romam felicem 2, 32, 43.
Romana discordia 2, 21, 5.
poetis 2, 3, 30, 2, 28, 35.
torba 4, 2, 35.
Romana feda 2, 3, 21.
Romana ferta, *nomin.* 4, 6, 3.
Romans castra, *accus.* 2, 10, 4.
Moenis 2, 21, 31.
Romana terræ, *dativ.* 2, 23, 17.
hibitorum 2, 4, 10.
Romane puellæ, *nomin.* 2, 7, 23.
Romane turres, *vocat.* 2, 21, 15.
Romanum tabernaculum 2, 11, 43.
Romani Callimachi patria Umbria 4, 2, 64.
Romani montes, *nomin.* 4, 4, 35.
Romani scriptores, *vocat.* 2, 14, 65.
Romanis iugalis, *dativ.* 1, 7, 22.
puellis 2, 3, 29, 4, 3, 45.
taurus 2, 9, 49.
Romano ferro, *abl.* 2, 9, 55.
oro 2, 18, 26.
Romanos equos 4, 10, 38.
Romanorum torum, *accus.* 4, 2, 6.
Romanus alumnus 4, 2, 37.
Romula halla 4, 4, 26.
Romula vincia, *accus.* 2, 11, 35.
Romula 2, 6, 20, 4, 10, 5.
Romulus 4, 1, 31, 4, 4, 79, 4, 12, 14.
augur marcorum 4, 4, 49.
orbis, virtutisque patris 4, 12, 17.
Mortis filius et lilia, *sub Rhea filius faceretis Vestalis, Remi frater geminus, Roma conditor, primusque rex Romanorum, fide T. Livium lib. 1. Hist.*
rotat nebulosa Mavania 4, 2, 12.
rotantes equos 2, 2, 6.
rore lenio 2, 26, 2.
roreida terga iugis, *accus.* 4, 4, 48.
rota munda sine arte 4, 6, 40.
rota teneva, *abl.* 2, 17, 22.
serena 2, 5, 21.
rota solis, *nomin.* 2, 3, 12.
rota blanditæ, *nem. plur.* 4, 6, 78.
rotem 2, 3, 36, 4, 2, 46.
rotaria vittula, *accus.* 4, 5, 59.
rotas Elyfias 4, 7, 40.
rotunda poma, *nomin.* 2, 20, 36.
rotunda nostra, *accus.* 2, 20, 26.
rofo Eon, *dativ.* 2, 24, 7.
rostra aquilæ croenta, *accus.* 4, 1, 96.
calceabaturum ponice 2, 3, 25.
rostra arvom Actis, *accus.* 2, 2, 24.
Julia 4, 6, 54.
Liburna 2, 11, 44.
rostra suo ta premet ania 4, 1, 12.
rota 2, 5, 42.
hec est io amore 2, 8, 8.
septime 2, 23, 26.
rota flammæ thombi, *ablat.* 2, 4, 20.
rota interum, *genit.* 2, 9, 20.
rota obliqua signa 4, 1, 22.
rotas 2, 1, 28.
mori 2, 1, 22.
rota in orbe pondus disti fecimus *apertum* 2, 14, 10.
rotis afflicti, *abl.* 4, 8, 18.
exterioris 2, 2, 20.
imiciffis 2, 9, 58.
parvis 2, 3, 18.
rota 2, 4, 10, 42.
rotaunda ara Cybebes 4, 7, 61.
rubens Sole 2, 10, 2.
rubens hic ceras ceras, *pruor* 2, 2, 2, 16.
rubet quævis Luna medilis calo equis 2, 10, 8.
rubet ranc, *gen.* 2, 6, 27.
robis hufinis, *abl.* 4, 4, 28.
punicis 2, 13, 28.
rubra Anora 2, 13, 16.
rubris sub æquoribus 1, 14, 18.
rubro e falo 2, 13, 6.
rudem 2, 17, 9.
rudes animos 2, 15, 5.
æquum ocellis 2, 6, 32.
ut pueris.
rudi collo, *ablat.* 4, 1, 12.
rudis 1, 9, 8.
in amore 2, 14, 22.
rudis hñpes Hadriaci æquoris 2, 2, 17.
shiles 4, 1, 27.
pius 2, 22, 12.
paula 4, 1, 12.
rudis Argis, *genit.* 4, 26, 39.
ruens tra 2, 13, 40.
ruens pondera villa 2, 2, 22.
ruga languida 2, 18, 6.
Sindus 2, 25, 12.
vix severa 2, 14, 23.
rugæ 2, 25, 14.
rugæ, *abl.* 4, 3, 37.
rugosa collo, *abl.* 4, 5, 65.
ruina Capanei grata Jovi 2, 24, 40.
magna 2, 25, 28.
ruinis tantis, *dativ.* 2, 13, 3.
suis, quo quis, *Properiti*, *diceret* talia? 4, 1, 71.
suis huc *Alidæ* 4, 9, 31.
illa 4, 4, 71.
rumor 2, 18, 38.
eris 2, 3, 26.
ut ait 4, 4, 47.
rumor ad aures 2, 23, 24.
ru-

rumora malo 1, 13, 13.
 mariti uagulo 4, 5, 7.
 rumpam castam 1, 30, 11.
 rumpantur loqui 1, 8, 27.
 rumpat ut prae membra libi-
 dinibus 2, 16, 14.
 rumpere fidem 3, 6, 20.
 vincia 3, 11, 4.
 rupe 3, 13, 45.
 Caucasus 2, 1, 69.
 ruda 4, 1, 7.
 tua, Aracynthe 1, 15, 47.
 superi qui aras pactas io fan-
 dera 3, 20, 25.
 rupe frigida 1, 18, 27.
 rupibus Aracynthis, *abl.* 1, 1, 14.

Bithonis 1, 30, 36.
 rupit ubi vos frons pudoris
 3, 19, 3.
 rupit Amor uicula sanguinis
 1, 15, 16.
Antiope utraque manu
 regales manicas 3, 15,
 24.
 Dacite *pruila* admisso
 equo 3, 11, 62.
 rare, *accus.* 3, 3, 33.
 davia 2, 19, 2.
 pianda 4, 1, 50.
 tua 4, 1, 159.
 rare 2, 23, 20.
 rursus 3, 22, 49.
 rursus 1, 3, 22, 2, 27, 7, 1,
 29, 21, 2, 33, 18, 2, 34,
 33, 3, 6, 36, 4, 2, 12.
 rorica corda, *accus.* 4, 1, 12.
 rufileus aliquis 2, 3, 25.

S

Sabina berba 4, 3, 58.
 Sabina pila, *nomin.* 4, 4, 12.
 Sabina arma, *accus.* 4, 2, 32.
 Sabina arma, *vocat.* 4, 4, 32.
Sabini, Italia populi, Latini
proximi, qui rege T. Tatia
primum cum Romanis confli-
xerunt, ac diuicique non raro.
 Sabina raptus, *plur.* 4, 4, 57.
De rapto Sabinarum Livius
lib. 1.
 Sabinae duras 2, 32, 47.
 intactas 2, 6, 21.
 sacella, *accus.* 4, 2, 37.
 sacello incolto, *dativ.* 2, 19,
 13.
 sacer defensus 4, 8, 5.
 lapis 1, 4, 24.
 sacerdos ego 3, 1, 3.
 sacerdos alma 4, 9, 51.
 vincha comas flamine
 4, 9, 52.

Tom. I.

sacra Navali Phoebo Palatia,
nomin. 4, 1, 3.
 sacra, *accus.* 1, 1, 20, 2, 33,
 3, 3, 9, 46, 4, 1, 56, 4,
 1, 69, 4, 6, 3.
 sacra Dianae, *accus.* 2, 19, 27.
 marita 3, 20, 26.
 noctis 3, 10, 30, 3, 20,
 18.
 nullis viris refocta 4, 9,
 26.
 talia 4, 8, 9.
 tua 3, 17, 38.
 villa 4, 1, 22.
 sacra Philetum, *vocat.* 3, 1, 2.
 Sacra-via 2, 23, 15. *qua Ro-*
ma in Capitolium triumphan-
ter ducebatur.
 Sacra-via, *ablat.* 2, 1, 34, 2,
 24, 14.
 sacrum Cybebae, *genit.* 3, 22, 3.
 Vestm 3, 4, 11.
 sacraia, *nominat.* 3, 17, 47.
 sacraia in tua, Mens Boas,
 me condo 3, 24, 19.
 sacrillegum Veruuum 3, 13, 51.
 sacris, *dativ.* 4, 6, 7.
 pauperibus 2, 10, 24.
 sacris colubris 3, 11, 53.
 coltris 3, 22, 15.
 sacro patrio, *abl.* 4, 1, 18.
 sacro sotro, *abl.* 4, 9, 33.
 carmine 2, 28, 43.
 sacros amantes 3, 16, 11.
 corymbos 2, 30, 39.
 sacrum Vertumoi, *nomin.* 4,
 2, 12.
 sacrum, *accus.* 2, 9, 43.
 sacra antiquis grata puella,
nomin. 2, 25, 35.
 sacra tris, *accus.* 2, 13, 46.
 sacri luctus 1, 16, 11.
 sacula illa, *nomin.* 3, 25, 37.
 sacula Cumme vatit, *accus.* 2,
 2, 16.
 supa 1, 3, 26, 1, 3, 44. *de-*
inceps amittitur.
 saepe, *repetitum* 3, 15, 17. &
scilicet.
 sacra canam rabies 3, 16, 17.
 Dirce 3, 15, 11.
 ira 1, 18, 14.
 Malesa 3, 19, 8.
 sacra, *vocat.* 2, 33, 19.
 sacrum Bacchus, *plur.* 3, 22, 33.
 sacras minas 1, 17, 6.
 sacra Aquila 3, 7, 71.
 Perille 2, 25, 12.
 scivier 2, 28, 48.
 mihi haec nocturno ho-
 stu 3, 16, 8.
 scivide Scyllam in patrios ca-

pillos, &c. quid miram? 4,
 4, 39.
 scivit *Cynthia* quantum femina
 4, 5, 55.
 dolor io crepto amore 2,
 8, 36.
 scivisse experta, *genit.* 1, 3,
 18.
 scivissim 1, 1, 10.
 sacro Veneris atheno, *abl.* 3,
 24, 13.
 sacro caelo 4, 4, 40.
 ignes 1, 1, 27.
 sacro Euris 2, 26, 35.
 sacra Theffala 3, 24, 10.
 sagine immundum, *dativ.* 4,
 8, 25.
 saginati porci, *plur.* 4, 1, 23.
 sagitta missa 4, 6, 68.
 una Phoebe, *ibid.*
 sagitta Medus, *plur.* 3, 12, 11.
 sagittas 2, 29, 5.
 sagittis, *abl.* 3, 11, 13.
 Achumenitis 2, 13, 17.
 barmatis 2, 12, 9.
 salubre 3, 16, 15.
 salar liberum tuot, Maonandre
 3, 21, 28.
 saliera medio foro celati *ferri*
 4, 5, 32.
 saliva Giza Methymnai meri
 4, 8, 38.
 salives arcanas 4, 7, 37.
 Salmoides 1, 13, 21.
 Salmoidis scilicet flagrans Enipeo
 3, 19, 23. *vide* Tyro.
 salo, *dativ.* 3, 5, 29.
 injulio 1, 15, 12.
 salo Aegeo, *abl.* 1, 6, 2.
 rubro 3, 13, 6.
 vasse 3, 7, 40.
 saltat *tormentis Cynthia* 2, 3,
 17.
 saltet 2, 3, 45, 3, 7, 63.
 salve Penelope 2, 9, 3.
 puella 2, 28, 44.
 Roma 3, 21, 50.
 salubris nymphe 3, 22, 26.
 salve, sancte pater 4, 9, 71.
 salvo Cesare 3, 11, 66.
 viro 2, 3, 74.
 saltem tuum 2, 9, 25.
 saltem Oresten 2, 14, 5.
 te 3, 12, 21.
 sanabunt mihi hoc malum fu-
 neris, aut vinct 3, 17, 10.
 sanamus amara vix facinora
 mortis 4, 7, 49.
 sanare curas 1, 10, 17.
 sanas medicina omnis humanos
 dolores 2, 1, 57.
 sanavit Machoon crura Philo-
 cete 2, 1, 39.

fac.

stem delectat; ob id Numan-
tium appellatur.

Scire quæ quis timeat 1, 22, 50.
Scironis via 3, 16, 11. *Sci-
ron*, laevo *Africus*, qui a ru-
pe montes destruxit, a *The-
seo* vultum interfectus.

Scis mi mulas perire placui-
se puellas 2, 17, 10. *Scis*
mi venire multa mala 2,
22, 9.

Scissa alteras aequas Charybdis
3, 18, 28.

Scissa veste 2, 15, 18.

Scissas genas 2, 18, 6.

Scopuli, *plur.* 3, 3, 48.

Scopulis, *dativ.* 2, 30, 29.

Scythicum 3, 7, 61.

Myserum 1, 20, 20.

Scribam ego 2, 2, 18, 44.

Scribant de te alii, licebit 2,
57, 1.

Scribant unde mihi amoris,
queritis 2, 1, 1.

Scribas ut, *Græc.* 2, 23, 8.

Cetera turba 4, 1,
136.

Scribe hoc carmen mediâ colu-
mna 4, 7, 83.

pauc, dominum tuum
Equilium habitare 3,
33, 4.

tu quilibet 4, 5, 37.

Scribenda mihi lex 3, 20, 16.

Scribendi inquit, *accus.* 3, 9, 3.

Scribit aliquis his tabulis ra-
tionem atque 3, 13, 19.

Scribitur Cypria curticibus 7,
18, 13.

Scythionis, mater *Cerucia*, vo-
catur. 4, 31, 55. *Scythionis*,
est *Scythia*, & ab ea *Scythionis*.

Scythia clausa, *accus.* 3, 6, 14.

Scitipia puella mea est 3, 10, 8.

Scitula Catulli, *nomin.* 2, 36,
87.

tot bona 3, 23, 2.

Scripta hinc, *accus.* 3, 9, 43.

intra 2, 13, 15.

Slendro 3, 8, 26.

suu 2, 3, 21.

tua 2, 8, 26.

Scriptores Graji, *vocat.* 2, 36,
65.

Romani, *ibid.*

Scripturum turba 3, 1, 12.

Scylla 2, 26, 33, 18, 18.

Phœni filia, in *Scopulum*
Charybdis advenit *monstrum*.

Scylla te venenata Minos si-
gura 3, 29, 21. *Nis* *Mige-
rostrum* regis *filia* fuit, et
ab *proditum* *Minos* patrem

te *even* *Cecrops* *monstrum* est.

Scyllam 4, 4, 12.

Scyllis *diffini* in *Indica* no-
stra ad *Tribunum*.

Scylla Deidamia 2, 9, 16. *Ly-
comedes* regis *infans* *Scyllis* *fil-
lia*. *Est* *virginianum* *claus*
Abdulus *invenit*, *dum* *in*
quale *inter* *puellas* *Lycoris*.

Est *autem* *Scyllis* *infans* *ma-
tris* *Algae*.

Scythim juga, *nomin.* 4, 3, 47.

Scythia, *regis* *Scythia* *ad*
palatium *Manitum*, *tribuni*
in *Europam* & *Africi-*
cam, *Terre* *Ruthia*, *blotco-*
via, *Tartaria*.

Scythicus oris, *abl.* 3, 16, 13.

se 1, 2, 13, 1, 6, 9. *drinest*
omittitur.

Secelare 3, 14, 51.

non possi a vestro lu-
su 1, 12, 9.

Seculidurum pendens sub ala
1, 20, 20.

Secreta herba, *abl.* 4, 8, 35.

Secreti limitis lymphas 4, 9, 60.

Secreta, *adverb.* 4, 11, 83.

Secula ab Attalio soris signa,
nomin. 4, 3, 24.

Secula columba guttura, *accus.*
4, 3, 64.

brachia 4, 4, 28.

gramina 4, 4, 28.

Phorcidus ara 3, 22, 8.

Secum sura, *plur.* 2, 30, 5.

Secuti hunc duo fratres 1, 20,
25.

Secutus petrius canes *Lutana*
3, 14, 16.

Secutus ille nostras umbras 2,
8, 19.

Secubat miles annosus 2, 23, 3.

Secum 2, 15, 37, 4, 7, 7.

Secunda cura sub Celsare 2, 2,
26.

forma post Helenam 2,
3, 31.

Secunda flamma 3, 10, 20.

Secunda vela, *accus.* 3, 17, 2.

verba 3, 13, 42.

Secundat aura iter nautis 3, 21,
14.

Secutus amore 2, 25, 17.

Secundos talos 4, 8, 43.

Secures Brati, *nomin.* 4, 1,
45.

Secutes dominas in Romano ho-
more 3, 9, 23.

meritis 1, 6, 19.

Tarquinii Italas 3, 12,
47.

Secutus 3, 18, 19.

secuta meas rotas turba scripser-

tum 3, 1, 12.

nonne est Colchis igno-
rantem vitum? 2, 34, 8.

sed 1, 2, 27, 1, 3, 19, 27, 27.

sed magis 3, 14, 2.

sed magnus Cæsar in armis 2,
7, 5.

sed morere 2, 8, 10.

sed non 4, 10, 10.

edugies 2, 8, 25.

immerito 2, 6, 33.

sed potius 4, 5, 48.

sed quia 1, 11, 18, 2, 16, 25.

sed tamen 2, 25, 13, 3, 18,
21, 4, 1, 30.

sed pro actum 2, 29, 7, 4,
7, 71, 4, 7, 82.

sed. sera, sed Antonius venit

provincia virgis 3, 4, 5.

sed interrogatus servitus 2,
21, 3.

sedabit quæ iniuria 2, 16, 31.

sedabit quoniam phaselus vela 3,
21, 20.

Sede Romana 3, 3, 11.

Sedem captiva 4, 4, 33.

Sedem nec cineri manus 4,
3, 3.

Sedat licet remex sub arundi-
ne Scylla, *Græc.* 2, 27, 13.

Sedabit illa adoperta ante tuos
pedes, *supponit* 2, 28, 23.

Sedem 3, 3, 23.

Sedens ad buxum castos 3, 16, 24.

Sedens illa 2, 28, 26.

ipfa Cypria 4, 8, 21.

Sederat Calypso multos dies in-
comitis capillis 2, 15, 15.

Sedere lenta mihi ploranti non
potest 2, 14, 14.

ornata fronte 2, 18, 36.

subter arma 3, 4, 18.

Sederit seu moerore nostro toro
4, 11, 96.

Sedes gemina 4, 7, 35.

puicherrima 3, 21, 39.

Scelus capis Jugurtha cum Ma-
rio 3, 5, 14.

Sciet Amor super libera cella
2, 30, 8.

Mionis arbitri Orci 3,
19, 17.

Si qua non tædæ pectora
2, 11, 2.

Si qua iudex Mænas 4,
11, 19.

Supplex amator 4, 5, 37.

Sedet citius flamma per ari-

bus, quam *Græc.* 3, 19, 3.

Sedere ocellis 1, 9, 21.

Sedula Aurora 1, 18, 20.

culpa 4, 5, 20.

2, 20.

- sedula Luna 1, 3, 31.
 seges 2, 34, 78.
 seponctis, *nemina*. *Aug.* 2, 16, 23.
 sella aurea 4, 10, 28.
 Micio 4, 11, 21.
 sellam euryclum 4, 11, 45.
 senel 2, 23, 11, 2, 25, 33, 2, 30, 16, 3, 7, 38, 3, 26, 9, 1, 21, 7, 4, 11, 3.
 senel ei perisurus amore 1, 13, 33.
 ut tabuit Hypsipyla 1, 17, 20.
 Semela, *dativ.* 2, 28, 37.
 Semela, *abl.* 2, 30, 29. *Semela Cuius filia*; de qua consule *Indicem nostrum ad Tibullum*.
 femina curarum, *nominat.* 9, 7, 40.
 femina, *accus.* 4, 21, 2.
 equos bipomones 4, 3, 28.
 matorum sum 3, 9, 20.
 Semiramis 3, 11, 21. *Nini Affricorum regis mater, militari fortissimam, atque effrenis libidinibus insignem, Hec, ut perhibent, quoniam a marito amicus tantum dei regnum imperasset, maritum ipsum suffragi occidit, atque ita diuurnum imperium distantum sibi fecit. Babylonem ingentem urbem, cuius moenia in veteribus nobis miraculis numerantur, indei asphrazis, invastatam hostium impetum sternere defecit.*
 semita 1, 11, 2, 2, 24, 17.
 Cecidit 3, 21, 63.
 facta 3, 3, 26.
 nova, *ibid.*
 omnis 4, 8, 60.
 vulgi 2, 23, 1.
 semper 1, 1, 32, 1, 3, 31. *diuicpe amittitur.*
 semper, *formosa*, non nollis patere verbis 2, 28, 13. *id est, nunquam nollis.*
 semper, *repositum* 2, 7, 22, 3, 20, 31. *Ors.*
 fenestru praetexto 4, 1, 17.
 fenestras erat centum illi 4, 1, 14.
 fenae 3, 18, 17.
 fenestra alba 3, 3, 24.
 fenestra patris, *abl.* 3, 19, 15.
 fenestra longa, *genit.* 1, 19, 17.
 fenestram 2, 13, 47.
 fenestram 2, 18, 17.
 fenestram 4, 11, 93.
 fenestus 2, 2, 15.
 fenestus ocula 2, 25, 9.
 fenem Paulum 4, 11, 96.
 fenos duri 2, 30, 13.
 fenex Sitenus 2, 32, 38.
 veller 2, 34, 30.
 fenex digne, qui *Ors.* 3, 15, 36.
 fenos Danai 2, 11, 4.
 Priami 2, 68, 34.
 Tithoni vivi 2, 18, 15.
 torvi 3, 18, 24.
 fenferat vulnus cupide Hamonia juvenis Mytus 2, 2, 64.
 fenferit quum *Amia* esse in me fidem 2, 17, 18.
 si quis moras coracis alar 4, 1, 103.
 fenii ego 4, 9, 24.
 hoc magis prodelle 2, 12, 19.
 fenisti, quid sit *Ors.* 2, 32, 8.
 fenist amor Herculis gaudia prima ab *Ceres* iugit 1, 13, 24.
 Hypsipyle oculos amores populi illos 1, 13, 19.
 Homerus crescere posteritatem opus suum 9, 1, 34.
 opem hac ipsa cupide juvenis Mytus, qua cupide fenestat volens 2, 1, 64.
 fenso 2, 12, 3.
 fenos amor 2, 1, 55.
 omnes 1, 3, 11.
 fenotopia illa 2, 9, 37.
 fenotia huc e suis lacrimis soror Acca 1, 21, 6.
 amara tua sitim, lena 4, 5, 2.
 fenotia tota manus tellus capta 2, 12, 18.
 fenotia furores 1, 3, 3.
 pueri arcum totis medullis 1, 9, 21.
 quae in viva possis 1, 9, 21.
 vesturam patris fenotiam 4, 11, 93.
 fenotia quae vera, dic mihi 3, 6, 1.
 fenotia Homerus crescere posteritatem opus suum 3, 1, 34.
 fenotia fenotia.
 fenotia Petale vincula oedice immundi 4, 7, 44.
 fenotia illi 2, 17, 19.
 fenotia cuncta tuus amor 3, 15, 9.
 fenotia fenotia 1, 20, 24.
 fenotia curia 4, 11, 93.
 fenotia oculo tumore coracum 2, 23, 14.
 fenotia agmina & castra, *accus.* 1, 7, 17.
 fenotia aquis Nilus ibat 2, 1, 32.
 iugit urbem 2, 11, 57.
 fenotia noctes 2, 16, 13.
 vixit 3, 28, 16.
 fenotia ocula plena Luna 2, 20, 21.
 rota 2, 25, 26.
 fenotia longa maris & terrae, *accus.* 4, 1, 88.
 fenotia Mausolei 3, 2, 19.
 fenotia 2, 13, 37.
 fenotia coeunte, *abl.* 3, 1, 37.
 fenotia 1, 7, 23.
 fenotia, *accus.* 3, 16, 23.
 fenotia 4, 21, 2.
 fenotia Tarpeia 4, 2, 2.
 fenotia 4, 5, 2.
 fenotia 4, 5, 2.
 fenotia mero affuso lingua 3, 21, 56.
 fenotia petra furores, *nominat.* 1, 22, 3.
 fenotia nos 2, 13, 41.
 fenotia tua, *genit.* 2, 28, 26.
 fenotia Medea 4, 5, 41.
 fenotia me licet sita Thamyra 2, 22, 19.
 ut Pieris quercus mea verba 2, 13, 5.
 fenotia ego huc castra 2, 20, 19.
 hanc 2, 20, 30.
 fenotia quae viva coniugium 3, 13, 19.
 fenotia sic hacta tua equos triumphantes 4, 3, 68.
 fenotia foemque domum infamat Iuppiter 3, 11, 28.
 fenotia certa funera meos casus 3, 16, 21.
 fenotia furores 2, 13, 37.
 fenotia Amor 2, 10, 2.
 quodcumque vitae 2, 2, 3.
 fenotia potuit miles Augusti signa 3, 12, 2.
 fenotia verba Liburnis cantibus 3, 12, 44.
 fenotia quicquid femina mentem sum 3, 9, 20.
 fenotia pedibus Parthos, seu classe Britannos 2, 27, 5.
 fenotia 2, 12, 46.
 dum *Ferns precium* 3, 7, 7.
 fenotia & puer arum 3, 13, 50.
 fenotia.

sequitur *males* medias vias 3,
8, 14.
sequitur. *Cynthia* con sequitur
tacite 2, 16, 17.
sera mors 2, 13, 50.
pietas 3, 15, 35.
poma 3, 6, 33.
provincia 3, 4, 5.
sera nocte 1, 3, 10.
puni 2, 8, 37.
sera *absque*, *abl.* 4, 7, 90.
tacite 2, 11, 16.
seram obductam 4, 5, 48.
seram ipsa vires 3, 17, 15.
sereno caelo, *abl.* 2, 27, 3.
Seres 3, 4, 5, alii legunt *Ser-
es*, *fid.* vide infra *Serius*
boffis.
serica, *nom. plur.* 1, 14, 22.
serica carpenta, *accusf.* 4, 8, 23.
Serius hostis 4, 3, 8. *Serice*,
regio Africa ad orientem, hodie
Catajo. populi Serici.
seris 4, 12, 69.
sermo tu es intus ois 2, 21, 7.
sermone striguo fores, *lilium* 3,
2, 31.
sermonebus meis, *abl.* 3, 20, 17.
sero *facere* 4, 6, 79.
sero, *adverb.* 1, 1, 25, 2, 5,
8, 2, 14, 15, 2, 25, 28.
4, 1, 51.
seros amores 2, 34, 25.
ignos 1, 15, 21.
nepotici 3, 9, 35.
serpentem *Pythona* 4, 6, 36.
serpentes euodis 3, 11, 11.
jeiuni 4, 8, 7.
serpere fallacem equam dixit
sola *Cassandra* 3, 13, 64.
sera *Romana*, *nom. plur.* 4,
6, 3. *uagge ceta*.
sera mollis, *accusf.* 3, 1, 19.
sera demissa in pocula, *plur.*
2, 33, 37.
serais, *abl.* 3, 16, 23.
serui prolem tuam, *Venus* 3,
4, 19.
seruabis tuos amores 1, 20, 51.
seruant dñi hac membris 3, 11,
65.
seruare lectum pudicum 2, 32,
55.
seruasse fidem 4, 7, 53.
seruata navis 2, 14, 30.
seruare viro, *fabendi* 2, 24,
46.
seruato te, *abl.* 1, 22, 5.
servator mendi *Auguste* 4, 6, 37.
servat hunc mihi fasa diem 2,
10, 20.
serves acta funeris mei 2, 13,
18.

servator quo spiritus hom tam
dubius 2, 13, 45.
servat hoc omne patriam meam
4, 1, 60.
quod mihi tam palchra
pacilla, nunc admi-
rensur 2, 26, 22.
servilia officia, *accusf.* 4, 9, 47.
servira 3, 15, 21.
servire *Stambros* memoret illa
4, 6, 77.
servire legatione 1, 7, 7.
dolori, *ibid.*
tyranno 2, 25, 12.
servire fideliter 3, 25, 3.
servizio adficio, *abl.* 1, 4, 4.
sperbo 3, 17, 41.
translato 1, 12, 18.
servitium mite, *nomina* 2, 20,
20.
tuum, *ibid.*
servitium grave, *accusf.* 1, 5,
19.
servo alacris, *dativ.* 2, 23, 3.
servo rebus 3, 6, 20.
servorum manus. *pro turba* 2,
29, 2.
serus Amor 1, 7, 20.
versare boves, & plaustra
Bootes 3, 5, 35.
servus 3, 6, 6.
anulus amoris 2, 13, 36.
fata loentis, *nomina. plur.* 4, 9,
45.
fata verba, *accusf.* 4, 1, 25.
seu 1, 6, 36. *Gr. Gr.*
seu, *anastroph. abrev.* 2, 26, 29.
seu, *repetitum* 2, 27, 5.
quater repetitum 3, 8, 13.
Gr. feg.
seu, *aut* 3, 21, 8.
seu magis 3, 21, 30.
seu, *si* 3, 11, 71.
seu ois, *si* dies voverit 1,
8, 44.
sen tamen 4, 11, 85.
savera Eumeoidum turba 4, 11,
22.
severe vitam, *genit.* 2, 34, 23.
severis studiis, *dativ.* 2, 3, 7.
sevit *Colchis Medea* premia hu-
mo strigere 3, 11, 10.
sex verlos, *nominat.* 4, 2, 37.
sex hostia his, *accusf.* 2, 20, 7.
sex, *his* sex dies, *accusf.* 3, 6,
40.
6, 1, 4. *Gr. Gr.*
si cui 4, 11, 29.
si deus es 3, 15, 22.
si fallo, animas asserque sit mihi
gravis 2, 20, 10.
si fallo, *Gr.* 4, 7, 53.
si fallo, *Gr.* 4, 11, 27.

si fas est 3, 22, 5.
si forte 1, 5, 9, 2, 9, 47, 2,
13, 15, 2, 14, 31, 2, 23,
39, 2, 13, 44, 3, 22, 5, 4,
5, 31, 4, 7, 72.
si licitum tibi erit 2, 24, 15.
si licet 2, 28, 50.
si memioi 2, 1, 49.
si modo 1, 18, 4, 2, 18, 30,
2, 27, 15, 2, 30, 12, 2,
7, 6, 13, 1, 49, 4, 2, 32,
si ocellis 2, 15, 12.
si noo 2, 28, 41, 2, 24, 12,
3, 6, 31, 4, 7, 72.
si pecces 2, 30, 11.
si pigrit *Gr.* at 4, 7, 29.
si poter *Gr.* quam *Gr.* 4, 3, 2.
si poter est 1, 5, 33, 1, 12, 18.
si qua 3, 8, 36, 3, 8, 39.
si qua veri negavis 2, 14, 20.
parare fa pocell plus u-
mi 1, 24, 48.
placet uoi 1, 2, 26.
sedet non tecto pedore
1, 21, 8.
vanus negat speranti 2,
22, 48.
si qua candida 2, 22, 8.
garrula 4, 7, 42.
hora 1, 6, 35.
littera 4, 3, 5.
ora 3, 22, 15.
pari 4, 3, 31.
puella licet bonnyae 2,
3, 15.
perit fraugitur
& Juno 2, 28,
34.
ruina *Gr.* 2, 25, 28.
telius se subrahis 2, 10,
17.
si qua dea es, *Mens Bona* 2,
24, 19.
si qua es calebrata meo libello
3, 2, 15.
si qua est mora 3, 13, 14.
si qua est illi 1, 9, 26.
si quon noma 4, 3, 30.
fata 1, 17, 19.
si qua tenes 3, 6, 7.
si quon novissis amantes 1, 16,
45. *fabendi* alia.
si quam pudet peperisse 2, 15,
22.
si quando 3, 17, 27, 2, 13,
39, 2, 22, 38, 3, 8, 25.
si quid forte tibi dorus inci-
deris 1, 15, 28.
si quid doliturus eris 4, 11, 72.
mentis fuisses 1, 15,
35.
sapit, *Craffe* 4, 6, 89.
tride 2, 12, 19. *fi*

si quis 1, 1, 37, 2, 1, 65.
 2, 3, 41, 2, 3, 45, 3, 33,
 11, 4, 1, 105, 4, 4, 45.
 si quis adire velit 2, 23, 16.
 amare vult 2, 23, 22.
 carnet Gr. 4, 1, 65.
 lentus amare potest 1,
 6, 12.
 verior esse potest 2, 29,
 34.
 si quis Aacus iudex sedet 4,
 11, 19.
 si quis habet arbor amores 1,
 18, 19.
 janus clausa iuvat 2,
 33, 12.
 si capias 2, 17, 10.
 si lapsus 2, 16, 7.
 si linc, non line 4, 8, 20.
 si tomus 2, 30, 35.
 si, pro an 2, 3, 5, 2, 3, 7.
 2, 3, 35, 2, 29, 23, 2,
 24, 33. & seq. 1, 5, 31.
 3, 5, 36, 3, 5, 40.
 si, repetitum 2, 28, 241. & seq.
 2, 30, 3. & seq. 4, 7, 71.
 & seq.
 sibi 1, 4, 26. Gr. &c.
 sibi, maius illa quoncumque mo-
 do esse mai, quam regnum
 sibi 1, 8, 35.
 sibilis, acuf. 4, 8, 2.
 sibilis vipera in tumulis nostris
 4, 7, 34.
 Sibilum tota utas 2, 22, 33.
 Sibilum tremulus, genitiv. 4,
 2, 49.
 Sibilis plures fuerunt, vult
 Commemorat.
 sic 1, 2, 15, 1, 3, 19. Gr.
 sic ait Alcides 4, 9, 16.
 Cymbis 1, 3, 34.
 Pdnabit 1, 3, 14.
 sic anus 1, 11, 6, 4, 9, 61.
 sic discitura, nomin. sing. 4,
 11, 35.
 sic redant, qui Gr. 3, 12, 14.
 vincere siveit Remulus 4,
 10, 17.
 sic ego non ullos jam norim
 in amore tumultus 3, 15, 1.
 huda tua pura sequitur e-
 quos triumphantes 4, 3, 67.
 mihi Cristerne molle sonat
 4, 7, 52.
 la refertur 1, 18, 11.
 te servato possit gaudere
 parentes 1, 21, 5.
 tibi sine demta iuga domi-
 num 3, 6, 2.
 sic de abilio 2, 16, 51.
 sic, ut 2, 19, 4, 2, 15, 25.
 sic, neptium 4, 6, 25. Gr.

Sicombrus paludosus 4, 6, 77.
 Sicombrus, Germanie populi.
 Sicombrum laxo, abl. 1, 16, 29.
 facum Sicombrum Amino, & Ma-
 nas rupes, ut ait Tibullus.
 Sicombrum, abl. 2, 3, 5.
 Luna 2, 17, 5.
 Sica sanguine spolia, acuf. 4,
 10, 12.
 Siccabat postea lmina laui im-
 petral 3, 6, 17.
 Siccum barbam 4, 9, 51.
 siccate Buctus 2, 19, 47.
 lacrimas 2, 19, 53.
 Siccine 3, 6, 9.
 lente jaces? 2, 15, 3.
 Siccis gamis, abl. 4, 11, 80.
 labris 4, 9, 64.
 molibilia 2, 12, 19.
 ocellis 1, 17, 11.
 Siccio Cane 2, 28, 6.
 gurgite 4, 15, 34.
 lacu 2, 12, 11.
 palato 4, 9, 21.
 Siccio, in Siccio 3, 10, 6.
 Siccum iugum, genitiv. 2, 1, 28.
 Siccum iugum, 1, 18, 35.
 Siccus, imola Siccus, vel
 ad Siccum pertinet. Est
 autem Siccus, insula missifi-
 ma, angusta sive ab Italia
 distans: eam fovissente,
 et hocrum Romanorum quan-
 dam appellatur. Huius for-
 ma triquetra est, singulis
 angulis promontoria singula
 parvige: Pelorum, qua Ita-
 liam; Pachynum, qua Gra-
 ciam; Liliæum, qua ves-
 tria Africam. Insurgit moni-
 bus Rhina & Eryx. Libet
 apud Iugurth Massana, Syra-
 cusa, Catania, Panormum,
 Agrigentum, &c. autem
 fuga classica bello vocat Pro-
 perius pugnam navalem in-
 ter M. Agrippam, & Iul. Cæ-
 sarem. Cuius rei solent
 angustie maris periculis
 fuge Neptunum vocitabat;
 in qua prælia Agrippa supe-
 rior fuit: Senus vero in A-
 siam fugiens, ab Antonianis
 militibus occisus est.
 Sicut cave tuum mors leticia 4,
 8, 78. vulgo dicit.
 navis mediis vadibus 2, 14,
 30.
 Sidera, nomin. 2, 9, 41.
 ipsa 2, 16, 55.
 lapsa 4, 4, 64.
 mollis tenebris obscura
 2, 26, 35.

sidera prona 2, 16, 23.
 sidera nostra, oculi 1, 3, 14.
 sidera, acuf. 1, 3, 23, 1, 2,
 17.
 tarde 2, 55, 24.
 summa 1, 8, 49.
 sidere dura 1, 6, 36.
 suo 2, 28, 24.
 sidere, non sidera in lecto pul-
 lia queror 4, 5, 31.
 siderem decem corona 3, 20, 20.
 sideribus exaltis 2, 9, 58.
 Sideris iterum Cadmi in cineres
 parentem, non habo 3, 9, 37.
 Sideris vestis 2, 16, 55.
 Sideris palla, abl. 4, 9, 47.
 Sideris mitre, genit. 2, 19,
 15. Sideris, Phœnices oppi-
 dum, non prout a Tyro i-
 unde perperam latetissimum.
 Sideris Securi grave, acuf. 4,
 2, 84.
 signa carta rapinam manifestum,
 nomin. 4, 9, 11.
 dextram jam morientem 4,
 3, 6.
 anxius facies iussisset 2,
 16, 8.
 veri caloris 3, 8, 9.
 volaptatis 2, 29, 36.
 signa vivida boves Mytosis 2,
 31, 8.
 signa Camilli 3, 21, 67.
 signa iterum totum obliquum 4,
 1, 82.
 Leonis animosus 4, 2, 85.
 signa dextera, acuf. 3, 9, 58.
 signa ubi 3, 9, 28.
 luctantem in pulvere 2,
 22, 9.
 parva 1, 18, 17.
 signa animosus effluere 3, 9, 9.
 signa paterna dei Verummi 4,
 2, 2.
 signa, verilla, acuf. 4, 6, 24.
 Crassi 3, 5, 48.
 credita 4, 2, 55.
 fortis Augusti 5, 12, 3.
 libera 4, 6, 60.
 Remi 4, 6, 20.
 sua, ibid.
 signa, acuf. 4, 2, 76.
 signanda sunt iura 3, 20, 15.
 signa hominum cyclope meretricis
 4, 7, 40.
 signata limina, nomin. 4, 1,
 45.
 signata, non signata tabulis
 1, 23, 4.
 signa magnis, abl. 2, 10, 20.
 signa suo & opayidi, abl. 3,
 20, 19.

signo eburno, *abl.* 3, 9, 15.
 signo Mariano, *abl.* 3, 3, 43.
 signum, *accus.* 3, 10, 3.
 signa scripta, *accus.* 3, 10, 26.
 Sileci patris 3, 3, 29.
 Sileci fons 3, 33, 38. *sic*
Brach.
 sihere castra decrevit Romulus
 4, 4, 80.
 silentium animarum 3, 13, 33.
 Sileus senex 2, 32, 38. *Mac-*
chi nauticus, *serius*, *asile*
velut. *Vide* *librum nostrum*
de Jurep. cap. 5.
 siles tape teritur parvo liquo-
 re 2, 25, 26.
 silex, *nom.* 1, 9, 32.
 silva umbrata, *gens.* 1, 20, 7.
 silva, *plur.* 1, 18, 31.
 sola 3, 19, 29.
 Silvani domus locus 4, 4, 5.
 Silvanus, deus agrestis. *vide*
Commentarios.
 silvas Phœacis 3, 2, 11.
 solati 1, 14, 5.
 solvendi aere 3, 9, 32.
 solvendi viris, *dativ.* 3, 13, 34.
 solvis ignotis, *abl.* 1, 17, 19.
 som 1, 3, 22, 1, 7, 3. *Or.*
 som tunc notior Lino 4, 13, 8.
 ut tibi furor 1, 18, 15.
 somitem me vestris moribus 2,
 29, 38.
 somites amantes, *accus.* 1, 15,
 41.
 simili fide 1, 16, 2.
 nomine 3, 11, 48.
 similis vagis puellis non est il-
 la 1, 5, 7.
 Simones 2, 9, 12.
 Idemum 3, 7, 27.
Simul, Arcius Troadis; cas-
us fons in Ida.
 simul, pro tecum 4, 6, 12.
 simulacra nostra, *accus.* 4, 11,
 83.
 simulatorem pectus Achillis Per-
 seus 4, 11, 39.
 simulare virum 4, 5, 29.
 simulatis ignibus, *abl.* 1, 11, 7.
 simulatim amorem 2, 24, 47.
 similes fas *Or.* 4, 3, 34.
 suo 2, 22, 43, 2, 32, 29. 4,
 9, 45.
 sine mites; at *Or.* 4, 4, 37.
 sinit hoc ita Tellus iusta 1,
 19, 14.
 sinit. Cynthia non illas no-
 meo habere fias 1, 4, 8.
 non sinit qui te esse pro-
 bam 2, 19, 4.
 sine are 4, 5, 56.
 amore gravi 3, 8, 10.

sine aqua 4, 3, 34.
 armis 3, 1, 29.
 arte 4, 1, 6, 4, 8, 40.
 crimine mas 4, 11, 45.
 decreto 2, 36, 36.
 fraude 4, 7, 43.
 lege 3, 18, 35.
 matre 3, 8, 38.
 matris bonare 4, 4, 53.
 me 1, 8, 4, 1, 8, 32, 2,
 16, 5, 2, 16, 6, 1, 19,
 2, 23, 3, 2, 23, 4,
 4, 8, 30.
 morte deus 3, 2, 24.
 nube dies 3, 10, 3.
 qua 2, 8, 24.
 rege fuit culum 2, 22, 26.
 scula 2, 12, 3.
 se 9, 11, 22, 2, 32, 40.
 3, 15, 2.
 telibus illis. *Subditi do-*
le 4, 11, 79.
 vanis 3, 6, 5.
 voce puer 4, 6, 10.
 sine. nec sine matre sit domus
 2, 8, 38.
 sine. nec sine teste deo 4, 9, 13.
 sine. non sine media matre 2,
 9, 50.
 sine me reddere hanc animam
 extremam nequitiam 1, 6, 25.
 ois curio, quo sumus, ite
 parat 1, 5, 2.
 sinare in propriis membra ni-
 tere boit 1, 2, 6.
 sioci. oec sioci illa te abduci
 1, 13, 28.
 singula pallis, *accus.* 4, 8, 87.
 verba 4, 11, 84.
 singultu 1, 5, 14.
 Sinit 3, 22, 37. *Intro in Ac-*
cida, qui despectus caruist
arborum capitiis, Or. tunc
se jussit obliuiscere, maxime
recessit vinctis misere dis-
cepibus. Hunc Thersus claud
recepit.
 siois ludere verba mea 4, 33,
 39.
 siols. ta bene conveniens non
 sinis esse jugum 3, 25, 8.
 sinistra ruga 3, 25, 12.
 sinistra Caecis terga, *accus.* 4,
 2, 150.
 sinistri pluvii fulere 4, 8, 48.
 sinistram paginam Cannensium 3,
 3, 9.
 sinit. non sinit altera esse lo-
 cum 2, 22, 38.
 sinit. qua non sinit esse mo-
 ram 2, 23, 16.
 sinit me ire in vestrum nemus
 3, 1, 6.

sint 2, 2, 32, 1, 7, 4. *Or.*
Or.
 sint duo verius 1, 11, 35.
 illi (*sinis*) dolores 3,
 20, 27.
 mihi nulla premia tristi
 Veneris 1, 14, 16.
 norma alio arte 4, 6, 9.
 omnis tuta ab extero vi-
 ro 2, 29, 16.
 ora faventia sacris 4, 6, 1.
 tibi exemplo columbae jun-
 ctus 2, 15, 27.
 media lustrum 2, 32,
 32.
 sint. non sine illa magis siba
 domina me 2, 3, 11.
 sinu 1, 5, 30, 3, 14, 15.
 prome 1, 3, 26.
 tacito 3, 8, 8.
 tacito 3, 15, 30, 3, 21, 32,
 tuo 2, 47, 12.
 vestro 4, 11, 64.
 sinuata in obliquum facem flam-
 ma 4, 4, 38.
 sinuant lata 4, 15, 23.
 sinuata vela, *nom.* 4, 1, 15.
 sinas. gressu 4, 6, 16.
 sinas Euboeas 4, 1, 114.
 sinas, *accus.* 2, 16, 22.
 abscissos 4, 4, 73.
 meos 1, 8, 38.
 nostros 3, 20, 10. *Vol-*
gati toros.
 tenuis 1, 3, 2.
 sinus velocem pinos 1, 9, 30.
 Sipyle et Colicito 2, 20, 10. *Si-*
pylar, Lydia moni, con fa-
bulati sunt patre dilectum a
venit Nioba simulacrum, gres-
sus uberrimis semper defluens.
 Sirenum lacus, *accus.* 3, 14,
 34. *omni aram maritimum*
quam Sirenes venerunt. Dis-
crepibus vide Indem nostrum
ad Tithium.
 serpicalis, *abl.* 4, 2, 40.
 sit 1, 2, 25, 1, 5, 12. *Or.*
Or.
 sit memor Cularis 3, 11, 72.
 mihi precipue pulvis E-
 trusca dolor 1, 21, 6.
 quodcumque volens 1, 15, 32.
 sile effusa Britannia 2, 1, 76.
 me vasculum servilio 3, 17,
 41.
 sili; utroque gradum plano 4,
 10, 16.
 sistro ereptus 3, 11, 43.
 Sisyphus 4, 21, 23. *Sisyphus*
Æoli filius, Curisbiurum rex,
mercatorum sua aetate universi-
mus. Nix quam indidit A-
lope, Arglaque ejus filiam
quam

- quam Juppiter ad supram rap-
portet, damnavit isth apud
inferos, ne farum ingens ad
montis verticem volaret; et
quod iterum cadens novi semper
laboris misero materiam
preberet.
- Silyphio labore 3, 30, 32.
Silyphios labores 2, 17, 7.
lit. 1, 5, 21, 8, 8, 10. *Gr.*
Gr.
- fit aolor ille opto e desiderio
meo 4, 3, 18.
Galatea tum non aliena vin
1, 8, 18.
huc grade illis, qeorum
Gr. 3, 4, 31.
Illa dies precor ante meos
obitus 3, 4, 12.
illa plebejo amictu, vel fac-
dicis 2, 25, 45.
in avum hoc capet 3, 4,
29.
libertas loqui 1, 6, 28.
mens ratio 3, 10, 31.
mibi hac audacia 1, 19, 23.
fors nobis, quem *Gr.* 3,
20, 27.
superaddita laoris io bollo
2, 13, 35.
tibi furda lyra sine mre 4,
5, 26.
tumulus Ione amphora 4,
5, 73.
fit. ao mibi fit tanti cognosce-
re Athanas? 1, 6, 13.
fit. ne tibi fit adire montes;
Gr. 1, 20, 19.
fit. non ullo loco fit mibi mors
amara 1, 19, 20.
ficiens Eonius 3, 1, 6.
ficiam 3, 17, 6, 4, 5, 2.
irratam 4, 9, 62.
ficiit, *nomin.* 4, 9, 21.
ioter aquas 3, 5, 42.
nostra 3, 5, 4.
ficiis Herculis ne fit ioulia 4,
9, 70.
ficiis pures in amore 1, 5, 38.
ficiis eterno 1, 7, 18.
immunda 4, 5, 70.
fiua 1, 14, 9, 2, 20, 7. *Gr.*
Gr.
fiue, *scu* 1, 22, 5, 2, 22, 6.
3, 11, 71, 4, 3, 59. *Gr.* *fug.*
fiua dies, *scu* nex venerit 1,
8, 44.
fiue, *scu* magis 3, 11, 30.
fiua, *reperitum* 2, 35, 43, 2,
9, 34, 3, 21, 20, 3, 34,
82, 3, 5, 24, 3, 13, 46.
fiua ego, *reperitum* 2, 25, 10.
fioboles Archim Hortus 4, 3, 77.
sobria non 3, 17, 11.
Phyllis graia parum 4,
8, 30.
sobrius ad lites 4, 2, 29.
focco immoedo, *abl.* 2, 23, 15.
focer 3, 8, 38.
focero, *dativ.* 3, 21, 38.
fociti Nemonensis lacus, *genit.*
3, 25, 25.
fociti, vocati 3, 21, 21.
fociti oblitia, *dativ.* 1, 6, 20.
focitiis armis, *abl.* 4, 2, 51.
focio, *dativ.* 1, 17, 28.
focio amore 1, 5, 29.
focium vitæ, *Gr.* corporis 2,
34, 15.
focium. iociorum 3, 7, 41.
Socrasice libris, *abl.* 1, 34, 27.
Icaros, *philosophi* *sthe-*
nienfis, *metalis* *philosophia*
cultor *eximius*, *Platonis* *ma-*
gister; *scus* in *Dialogis* *per-*
sepe *loquens* *inducitur*. *At*
deus *Gr.* *Motus* *accusatus*,
quod *de* *ditis* *mala* *fuisset*,
ad *bibendum* *cicentum* *compul-*
sus *est*.
Sei 2, 15, 32, 2, 12, 15.
sola, *nomin.* *sing.* 2, 9, 20.
sola ego 4, 7, 93.
sola *Antipe* 3, 15, 23.
Cassandra. *reperitum* 3, 15,
63.
sola cum solo 2, 32, 56.
sola dea 2, 31, 56.
sola illa 2, 19, 23.
nulla. *fabendi* *muller* 2,
33, 41.
puella 3, 9, 20.
relicto *Medea* 2, 34, 46.
sola Cynthia fuit in lecto 2,
19, 34.
sola eris 2, 19, 7.
iaces 2, 21, 6.
sola sa janua maxima caussa
mei doloris 1, 16, 35.
nonquam respon-
des mutua 1,
16, 25.
sola tu mibi domas, Cynthia,
sola pacesces 1, 11, 23.
placet 2, 7, 29.
sola. *reperitum* 2, 29, 23. *Gr.*
fug.
sola hac lege 4, 3, 70.
sola *diva* 1, 19, 29.
sola *facta*, *nomin.* 1, 18, 4.
sola me 3, 6, 23.
te 3, 15, 46.
solaia, *accus.* 1, 5, 27.
sola *Libyao* 4, 9, 46.
robente 3, 10, 2.
sola late, *abl.* 2, 25, 4.
- foleant ut ire mollior pedes
puellæ, canit mea Musa 2,
28, 24.
Solem magnum 1, 15, 37.
solennes crocos 4, 1, 16.
solennis tristitia nobis, *nomin.*
2, 33, 1.
solennis sonus, *accus.* 3, 10,
31.
solent effi io amore dolores 3,
20, 27.
necera ceique fin maxi-
ma verba 2, 35, 32.
soler, Bacche, fertilis esse Phœ-
bo tuo 4, 6, 76.
soler fieri 3, 25, 6.
soler quod semper 1, 13, 1.
soler esse malus Cupido huic,
anî bonat zore fuit 2, 18, 22.
illa leves culpæ puellas
2, 1, 49.
Juppiter guntre perjura
puellas 2, 16, 33.
nulla puella quæret munus
di rationum 2, 34, 31.
puella perdidit labi, *Gr.*
1, 11, 15.
que iratus dicere trita lo-
co 1, 16, 38.
tristis amica minari
vire ingrato 1, 6,
10.
turpis amor esse fardis
ascribis 2, 16, 36.
solet. non solet esse diu, quod
habet ievidiam 2, 25, 34.
solidum opus, *accus.* 3, 21, 22.
Solis cærus auro 2, 21, 11.
solis aoris, *abl.* 1, 2, 18.
soliti doli, *nomin.* *plur.* 3, 7,
42.
solito mibi 1, 17, 3.
solito sono, *ablativ.* 3, 1, 40.
solitos cheros 1, 20, 46.
solitum digitis beryllion 4, 7, 9.
solitum amicus, *accus.* 3, 4, 9.
solitus. nec solitus pons aper-
tus 2, 3, 6.
sollicitæ vitæ, *genit.* 3, 7, 2.
sollicitas moras 1, 16, 40.
sollicito a Sippio 2, 20, 8.
sollicitum caput, *accus.* 3, 17,
42.
solo musico, *abl.* 3, 3, 26.
mille 1, 22, 8.
solo cum dæo sola dea 2, 22,
56.
solos mootes 2, 19, 9.
solivamus solennia thalamo 3,
10, 31.
solvat ut me amora longa via
3, 21, 24.
- fol-
fol-

- solvatur nec tibi funis areat
 1, 8, 11.
 solve metu patriam 4, 6, 41.
 solvebam de fronte corollas 1,
 5, 21.
 solvens texta Penelope 2, 9, 6.
 solvens amores 1, 14, 15.
 scelus 2, 15, 46.
 commisit scelus 4, 4, 59.
 solveret ut nos nunquam ulla
 dies 2, 15, 26.
 solvit quum *Cynthia* nocturna
 liginosa micat 2, 29, 16.
 solvit idem *Promethei* brachia
 de *Caucasica* rupe, &c. 2, 1,
 49.
 solvi in otia 4, 4, 79.
 solvit *Calchas* rates *Aulide* 4,
 1, 109.
Diocles subdita corva ra-
 tes 2, 22, 54.
 hic vota inditor 4, 2,
 19.
 ille deus amicos 5, 54, 5.
 mea libido vincit, qui-
 bus impoluit 3, 20,
 25.
 solvit *Phobus* *Pythone*, pro oc-
 cidit 4, 6, 35.
 solvit. non solvit elisiam *A-*
 trides 5, 7, 23.
 solvite candida veia 2, 17, 26.
 parvi, hanc mihi vitam
 2, 9, 29.
 solvitur *cynthia* mihi volenti 4,
 11, 70.
 solum me 1, 7, 11.
 solum, *adversus* 2, 10, 15, 2,
 18, 24, 2, 5, 19, 2, 34,
 17, 2, 34, 26.
 solus 2, 18, 19, 1, 18, 2, 2,
 18, 30, 2, 1, 48, 2, 1, 65,
 2, 9, 46, 4, 8, 48.
 solus amans 2, 27, 11.
 amator. pro ego solus a-
 matorem 2, 20, 55.
 ego ipse 2, 26, 19.
 tibi placeam 2, 7, 19.
 solus Amor morbi non amat ar-
 tificem 2, 1, 58.
 soluta mero labra, *venia*, 4,
 8, 54.
 solutus tuiculis, *abst.* 4, 8, 61.
 solutus in colla erines 4, 4, 51.
 solvuntur amantes per *Bacchum*
 3, 17, 5.
 somnia credita, *venia*, 4, 11,
 88.
 dementia 2, 8, 15.
 mea 5, 6, 31.
 pia 4, 7, 88.
 somnia, *accus.* 2, 19, 27, 2,
 54, 34, 4, 4, 65.
 Tom. I.
- somnia mea 2, 4, 16.
 venientia pia portis 4,
 7, 27.
 somnolat in feram janitor 4, 5,
 48.
 somnia. in somnia 2, 16, 2.
 somno incerto, *distro.* 4, 4, 67.
 ingrato 2, 9, 15.
 somno primo, *abst.* 1, 3, 3,
 tacenti 2, 29, 29.
 somno lapsos oculos 2, 15, 7.
 somnos 1, 5, 21, 2, 7, 21,
 4, 4, 89.
 ingratos 1, 10, 25.
 quos nunquam pungunt
 fulpitia 3, 8, 17.
 somnum 2, 3, 41, 3, 1, 11,
 3, 10, 15, 4, 4, 65.
 somnus 1, 10, 7, 4, 7, 5, 4,
 7, 14.
 amarus 2, 19, 6.
 arceffitus in ossa 3, 17,
 14.
 tristis 1, 16, 22.
 sonant plectra, ara rotunda,
 &c. *distro.* 4, 7, 48.
 sonantis lymphitis loca, *accus.*
 4, 9, 15.
 sonat deus *Pythium* carmina 2,
 31, 16.
 semita omnis 4, 8, 60.
 via 3, 18, 4.
 sonat. nec sonat dulcis in au-
 re nostra *Cynthia* 1, 12, 4.
 fones. hic locus est, in quo
 tibia, fones 2, 30, 16.
 sonet sic mihi molle *Cerberus* 4,
 7, 51.
 sonitu *Asopi* vago 3, 15, 27.
 sonitum 2, 20, 48.
 sonitus atene 3, 15, 55.
 sonitus, *accus.* plur. *spetrat* 2,
 16, 49.
 sono jejuno, *abst.* 4, 5, 4.
 pecora duro 2, 35, 10.
 querulo 5, 6, 18.
 soluto 2, 4, 40.
 sonos faustos 5, 10, 4.
 pertitos per tria ora 4,
 9, 10.
 sonorum auditis 4, 2, 8.
 sonare furem juvenem 4, 5, 13.
 sonuorum cardine postus 4, 8,
 46.
 sonuit tibia 4, 8, 19.
 sonus belli 4, 10, 25.
 equi 2, 55, 40.
 parvus 4, 1, 58.
 sopitus, *distro.* 2, 26, 51.
 sopitus *Marone* 2, 35, 14.
 sopitus *Quirites* 4, 8, 59.
 sopor 2, 5, 45.
 sopore 3, 17, 44.
 soporis oculum iter, *accus.* 3,
 11, 54.
 sordet filicet *Pompeii* porticus
 2, 38, 11.
 sordida cera 3, 25, 8.
 sordet *Acca* 2, 21, 6.
 digna *Jove* 2, 2, 6.
Ougliis *Electra* 2, 14, 6.
Phobus *Hilatra* 2, 2, 16.
 rapta 4, 11, 66.
 una 4, 5, 41.
 de tribus 2, 15, 44.
 soter me ludit 2, 6, 12.
 sorem 2, 37, 15.
 dignum nata sua &c.
 4, 11, 59.
Phubis 2, 15, 15.
 sorores, *accus.* 2, 30, 27.
 susat magnum scelus
 4, 7, 65.
 sororum *Didanum* pona 4, 11,
 27.
Hamadrydum 2, 38,
 57.
Majaram 2, 1, 17.
 sort 2, 10, 27.
 sort mea excelsis super 2, 25, 8.
 sorte 2, 21, 12.
Tantales 2, 17, 5.
 sortes *Pranellus* dubias 2, 30, 2.
 sortis injuria 4, 4, 94.
 sortita est gemina sedes per
 amnem. *accus.* 4, 7, 55.
 sortita pila, *abst.* 4, 11, 20.
 sortita rursus novem puellum 5,
 5, 33.
 spargatur quis sanguine aman-
 tias 3, 16, 19.
 spargere alterna cade commu-
 nes penates 2, 30, 21.
 spargereque, *abst.*
 spargi tacilis rosa 4, 8, 40.
 spargite me lymphis 4, 6, 7.
 spargitur lacrimis ara 4, 4,
 44.
 sparguntur plumbas pondera
 fundam 4, 3, 65.
 sparsa sum *Stygio* lacu 4, 3, 15.
 sparsas cade comas 2, 8, 34.
 sparsit obi nigras comas alba
 2, 7.
Genetia 5, 5, 24.
 sparsis *Parosia* nives in ora
Gulicis 2, 19, 34.
 sparsio gelu 1, 15, 24.
 sparsis ad frontem capillis 2,
 2, 7.
Spartanam lex 3, 14, 21.
Spartanam *Hermionem* 1, 4, 6.
Spartis, vocat. 3, 14, 1.
Sperta, *pro* *Laracum*, *opidi-*
um *Peloponnesi*, *Loricata*
regionis caput. *Ejus incolae*
fortissimi, &c. in *bellicis* in-
 fort.

- herbas mirum in modum ex-*
trahit.
 spatia annorum, *nomin.* 3, 25,
 31.
 spatibera, neque spatibera in
 umbra Pompeii 2, 8, 75.
 spatibera, *hva* spatibera Gi-
 gantii litoris ora 1, 10, 9.
 spatiatior Pallas ad aras Duli-
 chias 2, 2, 7.
 spatitire utinam hoc loco 1, 32, 7.
 spatietur, nec mea pompa spa-
 tietur longa imago 2, 13,
 19.
 spatit mait, *dativ.* 4, 2, 58.
 spatio parvo, *abl.* 2, 24, 43.
 spatiosus, *adverb.* 3, 20, 13.
 speciem 1, 20, 3, 2, 31, 3.
 Iacchi 4, 2, 31.
 Phacchi 4, 2, 31.
 species surigum Vertumens 4,
 2, 35.
 ejus qui trajicit *Gr.*
ibid. -
 specimen asolorum, *nomin.* 4,
 11, 67.
 spectabiles montes 2, 19, 7.
 sacros arantes 2, 19,
 11.
 spectaculum *Cybele* 4, 2, 21.
 spectaculum nec mihi fuit as-
 pta urbe 4, 8, 56.
 spectando assidue crevit cura
 poelici 3, 11, 3.
 spectari, *Gr.* 3, 4, 15.
 spectare postum in alterius la-
 ceris 2, 8, 5.
 spectio aurum, non quæ ma-
 nus id asserat 4, 5, 53.
 spectavi brachia admorsa sola-
 bria 3, 11, 53.
 spectavit hoc Hamadryadum tur-
 ba 3, 12, 37.
 speculans me Phobus ex arbo-
 re Castalia 3, 2, 13.
 spectator amice matutinus 2,
 29, 31.
 speculo increpitante tibi rugas
 3, 25, 14.
 spectum, *accus.* 3, 6, 11, 4,
 7, 76.
 speculne viridis 3, 3, 27.
 speranda, non est hinc tibi ulla
 fama 3, 17.
 speranda, nec speranda melior
 conqum puellæ 4, 7, 13.
 speranti 1, 22, 46.
 sperare hinc mors 2, 5, 3.
 spolia ex humeris aseru-
 jui 4, 10, 11.
 speraret quamvis nunquam vi-
 sura Ulixen Penelope 3, 9, 7.
 sperne fidem 4, 5, 27.
 sperno, *neo tu sperne somnia*
 pia 4, 7, 27.
 spernem Aiora Tithoni sce-
 dam 2, 18, 7.
 spes ampla nepotum 3, 22, 42.
 spes invidiosa nostra juvenis,
 Maccenas 2, 1, 73.
 spesque timorque 3, 17, 12.
 spica Clitlia 4, 6, 74.
 spica coma 4, 2, 14.
 spicula, *accus.* 2, 13, 2, 4,
 10, 13.
 spiculis, *abl.* 4, 5, 1.
 spinodi jugi 4, 4, 48.
 spiramus magnum 2, 13, 53.
 spirantis animos mihi *Cybele*
 4, 7, 11. *voige* spirantes.
 spirare mollem quietem 1, 3, 7.
 spiraret & facilis Cynthia nobis
 2, 26, 5.
 spirat hinc cura Ioula cinasi
 meo 4, 11, 74.
 spiritus 1, 16, 32, 2, 13, 45.
 ille 3, 18, 10.
 tuus 2, 3, 2.
 ille levis 1, 9, 32.
 oculus adalturn admif-
 so 2, 20, 38.
 oullus, *ibid.*
 qualis tonat ore Pin-
 daris 3, 17, 42.
 spisso imbra 3, 5, 36. *voige*
igos.
 splendida fama 3, 22, 8.
 spolia, *nomin.* 2, 14, 24.
 condita in templo 4,
 10, 45.
 Hannibalis 2, 11, 59.
 itia 4, 10, 45.
 spolia tanta quæ tibi fuere ex
 illo 2, 7, 14.
 spolia ex humeris Quirini, *ac-*
cus. 4, 10, 11.
 non fecas sanguine 4, 10,
 12.
 opprobrii 1, 13, 12.
 spoliati gloria Paribi 3, 12, 3.
 spoliis, *abl.* 3, 4, 13.
 spoliis Jovi coacti *Artem* 4,
 10, 16.
 spolia, *abl.* 4, 8, 22.
 spondebat bees omnia 4, 2,
 41.
 spondet jam *Propercia* certos
 amoris 2, 29, 19.
 sponde sua 1, 2, 10, 3, 2, 4.
 tus 3, 9, 26.
 spument muslo dummodo mihi
 dolia 3, 17, 17.
 spumet mollis *Falerum* in ca-
 llice 2, 33, 40.
 spumifer Anio 4, 7, 21. *alii*
pomifer.
 spua cruenta, *accus.* 4, 5, 66.
 squamolo vincta 3, 22, 27.
 stabant pile Sabina foro Rama-
 no 4, 2, 15.
 stabula *Ceryne*, *nomin.* 3, 23, 9.
 stabulis a tula, 0 *Eristes* 4,
 9, 2.
 stabulis suis 3, 15, 30.
 tuis 2, 33, 12.
 stalis Pisonis, *abl.* 3, 21, 25.
alii *studies.*
 stagus *Erethms*, *accus.* 4, 7,
 91.
 stagna fumida aquæ *Barbarum*,
verat. 3, 18, 2.
 stagnabasi Valabra sui *Rumine*
 4, 9, 5.
 Ramas laterum nulli revolubi-
 li, *accus.* 4, 7, 31. *voige*
caumen rancocubili.
 Ramine latit 4, 4, 42.
 poniceo 4, 9, 32.
 purpureo 1, 3, 41.
 flammæ rhombi rota, *abl.* 3,
 4, 26.
 Ramus posuit 3, 22, 22.
 Rans in tigros molus 4, 3, 57.
 Rant mihi prælia cum domos
 mea 3, 5, 2.
 ubi Palatia 4, 1, 3.
 via 4, 11, 4.
 Rantam Dalon *Phæbe* vindian
 4, 6, 27.
 Rantes ante torum *Camæus* 3,
 10, 3.
 Rantin, *nomin.* 4, 5, 12.
 io plausum theatra 3,
 18, 12.
 Rarat & meæ navis in Oceano
 2, 9, 30.
 Ratus lapis 1, 17, 20.
 Ratus femine ad metas 3, 14, 7.
 infemist Rupes *Palepus* do-
 mus 3, 19, 20.
 inganio deus flos mortis
 3, 2, 24.
 uxorum pia turba 3, 13,
 12.
 Ratus Marl 3, 21, 46.
 daturat ubi ma in prima par-
 te shereæ 2, 30, 37.
 statuitis modum erroris sui 3,
 22, 36.
 puellis templa *Fudici-*
tum 2, 6, 25.
 statuitet qui columas in orbe
 pacato 3, 12, 16.
 statuit *Acider* tiffos bores fe-
 fus & ipsi 4, 5, 4.
 Curtius monumenta 3,
 18, 61.
 st-

- Atruit Semiramis Babilona 3, 11, 31.
 Bella homini sommoda 3, aut mala 2, 37, 4.
 Belli Javis falces 4, 1, 83.
 Bent ante veni 3, 12, 3.
 In meum caput tua regna 3, 10, 18.
 quibus in campis prolia 3, 8, 44.
 Basilis domo 4, 11, 43.
 humo 1, 11, 2.
 Berrator nec mihi lectus fulato eburat 2, 13, 32.
 Berrat quum arena forum 4, 8, 76.
 Berruot Amor omen segutum 2, 3, 34.
 Berrator circum srem armenta Myronis 2, 37, 7.
 Berrat misero vigintus annos 3, 18, 15.
 Berruot Theba 2, 8, 10.
 Berruot, altera berruot, ibid.
 Berrit aequore moles pinea 4, 8, 19.
 Alba potest 4, 1, 35.
 Berrit magno alter amor Altidm 3, 18, 30.
 Berrit hoc ferro uterque eruer 2, 8, 16.
 Rimulos nequitiu 2, 19, 28.
 Berrit mulier centum juvenum gregibus cultudum 3, 8, 53.
 Berrit scarnus 4, 2, 39.
 Berrit dolatus falce, ibid.
 Berrit invio 4, 2, 18.
 Berrit 3, 33, 13.
 Rimulidum pectus, accuf. 2, 16, 8.
 Berrit natusa, abt. 2, 16, 26.
 Berrit folia 2, 13, 33.
 Berrit lecto, abt. 3, 6, 17.
 Berritorem procella 3, 7, 47.
 Berrit, accuf. 4, 5, 17.
 Berrit plenum luvatum per bu-
 lla 3, 6, 29.
 Berrit no possent latus duo
 curant 3, 11, 34.
 Berrit Herculeo labore via 3, 18, 4.
 Berrit calamo, abt. 2, 19, 24.
 Berrit qui tubas per ossa, oc-
 cidit 4, 3, 10.
 Berritonia qualia 4, 4, 72.
 A magno fittius, ut plures fo-
 sops fittiger, vel Baccha;
 a Berritonia Thracia fluvio.
 Berrit fittius, dttio. 2, 3, 7.
 Berrit non vix illis conqui-
 vere amantem 1, 2, 23.
 Berrit lingue, accuf. 3, 31, 27.
 Berrit, nomen, fng. 2, 11, 16.
 Berrit. non Berrit puella 3, 23, 17.
 Berrit, vocat. 3, 32, 4.
 Berrit timora 2, 14, 20.
 Berrit ego, ibid.
 Berrit, ut Cythia nostro ver-
 lu 2, 13, 7.
 Berrit, abt. 3, 19, 20.
 Berrit 2, 32, 41.
 Berrit Clytemnestra, accuf.
 4, 7, 37.
 Berrit sub arundine 2, 17, 13.
 Berrit aqua, pler. 2, 9, 26.
 Berrit tuncetur 4, 9, 41.
 ondas 2, 34, 33, 3, 18, 9.
 Berrit lacu 4, 3, 13.
 Inferum pendo; Dii curis jurare simeat, ac fallere no-
 man.
 sua quomque moeretur cura 1, 1, 35. Or.
 manet mors 2, 28, 38.
 sua mater non increpit abom-
 tum sign 3, 10, 10.
 sua sponte 1, 9, 10.
 sua maxima verba, nomen. 2, 35, 31. Or.
 sua carmina, accuf. 2, 2, 27.
 sua natum femina sequimur
 quifqua 3, 9, 20. Or.
 sua nequitiu, gen. 1, 6, 30.
 sua. gen. subaudi puella, do-
 minus 3, 14, 22.
 sua fama parcere 1, 16, 11. Or.
 suam effi na quis se invitam
 cogere 1, 3, 50. Or.
 sua pennas 3, 18, 14. Or.
 manus si ornet cythallus
 4, 3, 12.
 sua via, accuf. scula 2, 29, 39.
 sub 1, 6, 32. Or.
 sub juga 3, 11, 9.
 sua 3, 11, 9.
 sua 3, 4, 4.
 teila 1, 14, 11.
 truci ora bovis 3, 15, 38.
 umbras 1, 18, 21.
 noctem 4, 1, 15.
 sub
 fctas 3, 2, 3.
 ala 1, 30, 39.
 antro 2, 32, 39.
 aqua 4, 5, 22.
 arboribus 2, 20, 36.
 armis 2, 9, 49.
 patiera militum 4, 1, 15.
 arundine Stygia 2, 37, 13.
 nula tua parum 4, 4, 33.
 Cafare 2, 1, 26.
 carmine magico terti rhom-
 bi, nomen. plur. 2, 28, 35.
 sub flumine 3, 9, 36.
 lita 4, 7, 39.
 munere carmen 3, nomen.
 1, 14, 26.
 Noto maritimo 4, 5, 60.
 pectore 1, 18, 31.
 rubris aquoribus 1, 14, 18.
 tacita vella 1, 14, 14.
 terris 2, 18, 27, 3, 3, 39.
 titulus 4, 11, 38.
 vertice montis 1, 20, 39.
 subditi veris, dttio. 4, 4, 11.
 subditi illa tibi feces 1, 13, 26.
 subditi cervu 3, 32, 34.
 fax 4, 11, 9.
 subditi regno Theoproti aquo-
 ra, accuf. 1, 11, 3.
 subditi arcus 4, 1, 66.
 subditi illis homines aut flam-
 ma, aut imber 3, 2, 21.
 subditi nes mihi rivalis cer-
 tos amors 2, 8, 45. vige
 subditi.
 subditi ludo 3, 12, 9.
 subditi convivia ludo 4, 6, 71.
 neu labris pocula ni-
 gra 2, 37, 10.
 subditi nisi saucia jussa 4, 6, 32.
 subditi flamma, abt. 3, 8, 7.
 subditi lacertus, abt. 1, 3, 13.
 subditi Amori 1, 10, 27.
 subditi nec tibi carmina serus
 Amor 1, 7, 22.
 subditi deo liquido tota voluit
 Salomonis 3, 19, 14.
 ostium toro 1, 14, 20.
 subditi militiam 1, 6, 30.
 morem 2, 9, 32.
 subditi vna capiti meo clama-
 bis 4, 2, 30.
 subditi scruis illa il qua tua est
 2, 9, 16.
 dum Torpeja Capitolia 4, 4, 27.
 te cura nostri docere me-
 mors noctes 1, 11, 3.
 subditi, adverb. 2, 32, 46, 2, 32, 16, 4, 8, 49.
 subditi fallit 2, 16, 28.
 subditi-Idus, accuf. 2, 4, 13.
 subditi legem 2, 7, 1.
 subditi lamine 2, 15, 4.
 subditi nullo 1, 23, 17.
 subditi fama 3, 1, 9.
 subditi humos colores 1, 2, 9.
 submoveret ille ramo volucres
 infidias 1, 20, 10.
 falponere brachia mento 3, 7, 69.
 f 2 sub-

- subruat que dies mundi arces
 3, 5, 31.
 subruis Romano ferro clausis
 Peisus, *accus.* 3, 9, 55.
 subruibam, Salvo grata puella
 viro 4, 3, 72.
 subfidere non videam ventus
 3, 8, 13.
 subfidio tibi delphicum currere
 vidi 4, 16, 17.
 subfidere semper damnos canes
 4, 8, 46.
 subtrahit pontum avaris For-
 tuna infidias 3, 7, 37.
 subter arma 3, 4, 18.
 pueri 2, 34, 67.
 subterabis colla iugo 2, 3, 14.
 subterabis ipse plenos sinu ve-
 lorum 3, 9, 30.
 subtrahit fluctus hanc fantem 3,
 7, 65.
 se si qua tellus 2,
 subterbant minui Bovilla par-
 va urbe 4, 1, 33.
 suburn vigilanti 4, 7, 15. *So-*
lura, vixit urbis Roma, ubi
propheta meretricis.
 succedat ut tibi, vir semel ef-
 fe poterit 3, 7, 31.
 succedere tibi praetereos fassus
 passus illi non est 1, 13, 87.
 succendit Calceos Phoebe 1, 2,
 15.
 succensa patrii senecula Myrrha
 3, 19, 15.
 succendit pupa, *memin.* *plur.* 4,
 3, 62.
 succendit choreis thibia 3, 10,
 23.
 succumbit auro taurus 2, 34,
 47.
 succure, o Venos, nostro do-
 lori 2, 16, 13.
 succurre *sicis* 1, 3, 23.
 succurris nupquam Antiope
 Juppiter? 3, 15, 19.
 fude uis 4, 1, 18.
 fudet oportet meus equus ad
 has metas 4, 1, 70.
 fuerit agrestis, *accus.* 2, 19, 22.
 fuerit Romulus sic vincere 4,
 10, 17.
 Survo sanguine 3, 3, 45. *Jur-*
vi, Germania populi ad Rhe-
num.
 superste pedes quod superest 3,
 11, 31.
 superis locum *Cynthia* 4, 8, 24.
 superba humo 4, 4, 8.
 sui Cambris arma Venos venit
 4, 1, 46.
 erroris 3, 11, 36.
 suis alba 4, 1, 35.
 suis oculis 11, 1, 1. *Or. Or.*
 suis panis. *semper*, quas ipse
 debebat fumere. *dativ.* 4,
 4, 86.
 sulfuris igitur 4, 8, 86.
 sum 3, 6, 29. *Or. Or.*
 sum deus 4, 6, 60.
 ille ego 4, 9, 38.
 unus quod digitis quinque
 levatur 4, 11, 14.
 timidus 2, 6, 13.
 sum. cui vati non ego sum
 premias 4, 4, 15.
 fumere ocula admotis ad ora
 manus 1, 3, 16.
 venens in manus 2, 17,
 12.
 fumite vices, Pierides 2, 10,
 11.
 summa ura, *accus.* 4, 7, 10.
 sidera 1, 3, 43.
 summam 3, 9, 17.
 summum saxo, *abl.* 2, 16, 19.
 summota celsa, *abl.* 4, 9, 56.
 summum stratum, *accus.* 4,
 8, 77.
 summi nunquam lugubria mater
 4, 11, 97.
 sumis in me est fuscio deo
 carule 3, 7, 62.
 libens toga ante deos
 matris 4, 1, 132.
 sumta arundine 4, 1, 33.
 pace 2, 1, 36.
 toga 4, 8, 84.
 sumus Pyramum ad sidera du-
 di 3, 8, 17.
 sumus in curia 2, 3, 2.
 tecum 2, 21, 10.
 sunt 1, 12, 6. 1, 15, 25. *Or.*
Or.
 sunt aliquid manes 4, 7, 1.
 gentis 2, 12, 18.
 litore *Or.* 3, 7, 21.
 majora 1, 4, 12.
 Mula 1, 8, 41.
 sidera tellus 2, 9, 41.
 suo 1, 1, 54. *dativ.* *Or.*
 suo Lycota 4, 3, 1.
 suo celsa 2, 8, 21. *Or.*
 suoi 2, 15, 15. 2, 16, 31.
Or. Or.
 superlex viri adiva 4, 8, 37.
 super 1, 20, 26. *abl.*
 arcem postea 4, 10, 31.
 colla 2, 30, 8.
 sumi acervos 4, 4, 37.
 ossa 3, 7, 11. 4, 7, 54.
 puppim 4, 6, 19.
 super montibus Etruscis 1, 21, 6.
 superata Attalicas vestes 3, 18,
 19.
 superaddita in bos laurus 2,
 12, 23.
 superant solo venti 3, 3, 29.
 sex versus 4, 8, 37.
 superare te cogor exemplis tuis
 3, 9, 22.
 superba ara Jovis Feretri 4, 10,
 48.
 des 1, 3, 14.
 fides *Cynthia* 4, 8, 24.
 Niobe 2, 20, 7.
 puella 2, 1, 8.
 Roma 3, 13, 60.
 vita 2, 11, 48.
 superba iure sit fieri 2, 8, 36.
 superba facta mulier, vocat. 3,
 24, 2.
 superba verba, *accus.* 2, 8,
 16.
 superba loqui 1, 10, 21.
 superbus cauda pavonis flabella,
accus. 4, 24, 11.
 dominum iussu 1, 28, 25.
 superbiat ut nostris libris Um-
 beris tumefacta 4, 1, 63.
 superbit quoniam concha sub aqua
 Tyris 4, 5, 52.
 superbo servitio, *abl.* 3, 17, 47.
 superbos fassus 3, 25, 15.
 superbus ille 2, 21, 7.
 supercilios, *abl.* 3, 9, 25.
 superesse ab Aenea 3, 4, 20.
 superest mihi hic vita exitus
 3, 5, 47.
 quod vita 3, 17, 19.
 superest, quod superest, suffe-
 re pedes 3, 21, 21.
 superis in locis 2, 28, 50.
locis 2, 1, 37.
 superoruit ingetis armis Ta-
 tius *Terpejam* 4, 4, 35.
 superos 4, 11, 7.
 supina mensa 4, 8, 44.
 supina oculis, *accus.* 1, 20, 28.
 superat hoc 2, 3, 37.
 supplet lucernis 4, 8, 43.
 supplex 1, 9, 2. 2, 14, 1.
amator 4, 5, 37.
 suppletibus captorem lacrimis,
abl. 2, 16, 4.
 palmis 4, 8, 7.
 tabulis 2, 20, 33.
 suppletis excubias 1, 16, 14.
 supposita manu 2, 38, 40.
 suppositis manibus 1, 15, 36.
 supposito campo, *dativ.* 1, 26, 9.
 suppositus ardor 2, 12, 31.
 supprimat lacrimas ipse lapis
 Nixine 3, 10, 8.
 supprime statum Troja 4, 1, 14.
 supra 4, 3, 74.
 caput 2, 30, 7.
 falligia 2, 31, 11.
 fu-

fuge limina pes eat a, 6, 38.
 supra quam domum t, 30, 35.
 superom oscula, *accus.* 2, 13, 29.
 fura nuda, *ablat.* 2, 19, 15.
 furda lyra 4, 5, 56.
 furda aure 2, 16, 48.
 furda litura, *nomin.* 4, 11, 6.
 omnia tacent a, 3, 53.
 furda castra & agmina 1, 7, 18.
accus.
 furda eures a, 20, 13.
 furdis auribus, *ablat.* 2, 16, 36.
 furdo, *desiv.* 4, 8, 47.
 cui non aspergat tempo-
 ra pudor? 2, 14, 3.
 Jovi 3, 22, 20.
 furdo ramige 3, 13, 34.
 furdis janitor 4, 5, 48.
 furgat arbutus 1, 2, 21.
 ut mihi nullus spiritus
 in toto corpore, *ad-*
 spice 2, 29, 37.
 furge 3, 10, 12.
 anima ex humili carmi-
 ne 2, 10, 21.
 poens, de nostro toro 2,
 26, 24.
 fergebant hinc prato 1, 20, 37.
 fergebat marmore templum dis
 Clavio 2, 31, 9.
 furgentibus pariter platani a,
 31, 13.
 furgere 2, 23, 19.
 Baetra caput imperio ius-
 si Semitamis 3, 21,
 26.
 furgeret quum Hector leão An-
 diomachum 1, 22, 37.
*Helena & Mene-
 laeo italano*
 2, 25, 14.
 furget spiritus in lacrimis t,
 26, 32.
 furgit opus aliò, Roma 4, 1,
 67.
 furgite testes 4, 10, 99.
 furripuisse boves 2, 3, 52.
 Sula, *nomin.* *plur.* 2, 13, 2.
vide Medea, regia versus Per-
seum.
 fuscipere mihi vota propter tuum
 saluam 2, 9, 25.
 fuscipio humine 4, 9, 36.
 fuscipere sacra Dianæ 2, 19, 18.
 fuscipat Virginitas arma Aeneæ
 Trojani, *Græc.* 2, 34, 63.
 fuscipiet ire crepitum pede opor-
 tet 2, 4, 46.
 suspensa capillis Lalage 4, 27, 25.
 suspensa auribus, *ablat.* 3, 6, 8.
 pulvis 1, 20, 27.
 suspicor effa vireum in tunica
 2, 6, 14.

suspitia, *nominat.* 3, 8, 27.
 quanta 2, 22, 47.
 suspicie, *accus.* 1, 1, 27.
 solimnes amor minas 2, 25, 18.
 sustinuisse humina lyra 3, 2, 2.
 sustulit *Briseis Achillei* ossa 2,
 9, 16.
 sustulit se gradibus domus Re-
 mi 4, 1, 9.
 te, Cynthia, nescio
 quis hostis & nostris
 carminibus 1, 11, 8.
 tergo orbem *Alcides* 4,
 9, 37.
 unde dict tantum opo-
 ris belli 3, 17, 70.
 susurros blandos 1, 27, 13.
 suum a, 21, 12. *Græc.*
 suum tempus, *accus.* *id est* opo-
 rtunum 4, 4, 81.
 Syphacis victi 3, 21, 59. *Sy-*
phax, Mauritanis rex, a P.
Cornelio Scipione Africano su-
peratus.
 Syrio munere a, 13, 30.
 Syria, regio *Acha clarissima.*
Huius fons Cilicium, Mysop-
otamiam, Arabiam, Petram
atingunt.
 Syrtis, *nomin.* 2, 9, 33. 3,
 19, 7.
 trajecit 3, 24, 16.
 vada navigantibus infesta,
 Africa literi proxima. *Dua*
fons major, & minor.
 T
 Tabella doctus, *plur.* 3, 23, 1.
 tabellas auferas 4, 21, 49.
 non signatas 3, 23, 4.
 obsecras 2, 6, 27.
 tabellis illis, *desiv.* 3, 23, 11.
 tabellis supplicibus, *ablat.* 2,
 20, 32.
 taberna prima via obscurus 4,
 8, 62.
 taberna ascana, *ablat.* 4, 8, 19.
 tabescere 3, 6, 23.
 tabescit illa inani fama, ne
Græc. 3, 10, 9.
 tabuit Hypsipyla Hæmonio ho-
 spicio 1, 15, 20.
 tabula una 2, 26, 33.
 tabula, *ablat.* 3, 2, 14. 4, 3, 37.
 Veneris 3, 9, 11.
 tabulam pictæ, *plur.* 3, 21, 9.
 tabulas vesulas 2, 3, 43.
 tabulis Apelleis, *ablat.* 1, 2, 22.
 taceant laionis orbes 4, 17, 23.
 tacent compita nulla de me,
 & de te 1, 20, 22.
 furda omnis 4, 3, 53.

tacentes aquas 4, 4, 49.
 tacere carpente *Græc.* 4, 8, 23.
 tacere diu 2, 10, 22.
 tacet quid mihi, janus? 1, 16,
 28.
 taceri laurus adulta a, 28, 36.
 tacitis lætitia, *ablat.* 2, 6, 32.
 lyra 2, 31, 6.
 fera 4, 11, 26.
 velle 1, 4, 14.
 taciti foderis 4, 7, 21.
 tacitis foribus, *desiv.* 2, 18,
 24.
 tacitis cardinibus, *ablat.* 1, 16,
 26.
 tacitis. non tacitis vocibus 1,
 4, 28.
 tacito litore 2, 11, 24. 3, 15,
 33.
 sinu 2, 25, 32. 3, 21,
 33.
 vivo 2, 18, 2.
 taciturnus querenti loca, *nomin.*
 1, 18, 1.
 tacita solito sono puella 3, 1, 49.
 tacita Thetis materna dolore,
 vocat. 3, 7, 62.
 tacito xte 3, 11, 24.
 tacito non olim 1, 8, 21.
 tmdas 3, 19, 25.
 tmdia inauis, *nomin.* 1, 2, 32.
 tmdis acceosis, *ablat.* 2, 31, 9.
 Tanaritis columinis, *ablat.* 3, 2, 9.
 Tanarus, Laconia mare &
 promontorium viridis mar-
 moris fons.
 Tanatius deus 1, 13, 22. *vide*
Commentariis.
 talesbus, *ablat.* 2, 30, 5.
 tale carmen, *nomin.* 2, 14, 26.
 tale carmen, quale *Græc.* *accus.*
 2, 34, 70.
 licet omnia 2, 8, 6.
 talem postillam 2, 18, 17.
 tales laudes, *accus.* 3, 24, 3.
 noctes 1, 2, 39. 2, 15,
 37.
 ventos 2, 8, 13.
 tali humine 3, 3, 19.
 talia dona, *nominat.* 2, 3, 27.
 talia, *accusat.* 2, 12, 21.
 talia Calliope. *subaudi* dixit
 3, 3, 51.
 talia sacra, *accus.* 4, 8, 9.
 verba 2, 1, 77.
 via 2, 26, 20.
 talibus, *repositum, subaudi* ver-
 bis 4, 9, 25.
 talis mors 3, 16, 22.
 nov 2, 14, 10.
 talit, quæ *Græc.* 2, 20, 34.
 talis vici mihi Cynthia 1, 3,
 7. 2, 29, 19.

talorum iactu 3, 10, 27.
 talos 2, 33, 16.
 alburnos 2, 24, 13.
 secundos 4, 8, 45.
 tam 1, 4, 1, 1, 12, 3, &c.
 tam certa illa, *nomin. sing.* 2, 34, 11.
 dives 2, 38, 42.
 facilis 2, 29, 33.
 Cynibia 2, 24, 5.
 formida mortua 2, 28, 2.
 mollis 2, 22, 13.
 pulchra puella 2, 26, 21.
 fœva Dices 2, 15, 11.
 tam longæva fœcilia, *genitiv.* 2, 13, 47.
 eam mori 2, 8, 4.
 tam sancti amaris 2, 29, 41.
 tam dubie horum, *dativ.* 2, 13, 45.
 tam fœdo viro, *dativ.* 2, 16, 26.
 tam formosam 2, 24, 18.
 lavem 2, 24, 18.
 tam valium nequæ, *accus.* 2, 9, 3.
 tam dura manu 2, 11, 20.
 longæ via 2, 33, 16.
 tam parva arbe 2, 18, 16.
 sanguine 2, 16, 19.
 pleno theatro 2, 18, 19.
 tam doctæ tabellæ, *plur.* 2, 23, 1.
 faciles opes 2, 9, 28.
 tam multi, *plur.* 2, 20, 27.
 tam multa millia, quantum &c., *accus.* 1, 12, 3.
 tam magni sanctibus, *dativ.* 2, 30, 5.
 tam multis precibus, *abl.* 2, 9, 4.
 viris 2, 6, 6.
 tam graciles Mufas 2, 13, 3.
 multas puellas 1, 4, 1.
 tam cupidius amantes 2, 37, 5.
 dociles usus 2, 4, 63.
 duos amores 2, 34, 47.
 multos annos 2, 8, 13.
 3, 22, 1.
 tam cito 2, 24, 21.
 sancta 2, 26, 26.
 fero 1, 14, 15.
 tam, quam 2, 28, 3, &c. *fep.* &c.
 tam, quantum 2, 3, 9, 3, 22, 10.
 tamen 1, 1, 8, 1, 3, 17, deinceps emittitur.
 tamen, *peculius significat* 2, 19, 17.
 tamen, pro autem 2, 3, 1.
 tamen, mox inhoneſte querit, tu morietur tamen 2, 8, 28.
 Tanim 2, 30, 2. *Tanai, Sy-*

bia fluvius, in paludem Mar-videm erumpens.
 tandem 1, 3, 35, 1, 5, 6, 1, 20, 43, 2, 28, 1, 4, 6, 25.
 tangenda seu mihi sint pocula Phœdræ 2, 1, 51.
 tangerent pedes 4, 8, 72.
 tangere caput *figuratum* 2, 10, 21.
 opus carminis heroi 2, 3, 16.
 tu ne potuisti meam eorum? 2, 34, 9.
 tangere. non aſſi tangere 2, 10, 21.
 tangeris. vero nec tangelis igni 2, 9, 17.
 tangi mero voluit lucerna 4, 3, 60.
 tangitur ora patris tua 4, 1, 128.
 tanta nec fuerat turba Thaidos 2, 6, 4.
 cibi erit iactura famæ pudicæ, quanta meritis 2, 32, 22.
 tanta pignora summi mœni, *nomen.* 4, 12, 12.
 spolia 2, 7, 14.
 tanta crimina, *accus.* 2, 34, 22.
 Tantalus foris 2, 17, 5.
 Tantaque manu 2, 1, 66.
 Tantalus, *dativ.* 4, 1, 24.
 Tantalus, *sive Tantalus, Jovis filius se Nympha Plouto. Nic. quod filium Pelagum jugulasset, diſſolve appropinquasset conſuetudinem; vel, ut dicitur scriptum, quod arcum deorum revocasset, ad inferos decessus eſſi. Puna ejus perpetua, arboris impendentis poma ſemper capere, neque unquam capere poſſe; penæque ſervitum ejus adſidera, & cunctis reſugientibus fraſtra imbuere.*
 Tantalidos funera, *accus.* 2, 31, 14. vide Niobe.
 tanti Aethilæ 2, 9, 13.
 belli 2, 9, 33.
 eximioſi 2, 4, 20.
 tanti aſſe 4, 11, 67.
 tanti an mihi ſit cognoscere Athenas? 1, 6, 13.
 tanti ne ſuit Africa tota in lacris? 2, 20, 4.
 ulla gloria? 2, 3, 18, 3.
 tanti ne ſit gloria 2, 3, 43.
 tibi Sidonia vicia, ut &c. 2, 16, 55.

tanti videtur iſte tibi, ut &c. 1, 8, 3.
 tanti exuvii, *dativ.* 4, 12, 49.
 ruitis 2, 13, 3.
 tanto amori 2, 26, 45.
 tanto bello, *abl.* 2, 4, 41.
 civa 2, 11, 55.
 fragilis 2, 34, 13.
 nomine 2, 5, 26.
 ſupercuum examine 2, 22, 41.
 tantum, *accus.* 1, 18, 9.
 forma huncem 2, 12, 37.
 nomen 2, 7, 17.
 tantum maris, *accus.* 2, 3, 13.
 Phœdræ dixit, tantum corporis.
 tantum operis, *accus.* 2, 3, 4.
 belli ſuffulit u-
 na dies 2, 11, 70.
 tantum, *ſubaudi ingenti* 2, 1, 17.
 tantum, *adverbi.* 2, 13, 9, 2.
 20, 7, 2, 11, 2. 4, 2, 9.
 tantum preces & beneficia in amora valent 2, 1, 16.
 tantum, quantum 2, 7, 7-9, 22, 21.
 tantum, pro ſaltem, dammodo 2, 26, 41.
 tantum-modò. *ῥᾶνως* 2, 34, 14.
 tantus ardor arat 2, 10, 10.
 tantus dolor 2, 8, 36.
 tantus erat furor inter utroſque 2, 13, 20.
 tarda Philoctetæ crura, *accus.* 2, 1, 55.
 ſidera 2, 33, 24.
 tardam Cybebe 2, 17, 51.
 tardarent nec me Scythiæ iuga 4, 2, 47.
 tardas aures 2, 1, 37.
 tares 1, 10, 16.
 rates 1, 14, 4.
 tardat Hylas errorem blandis imagoibus 1, 10, 42.
 tardior 2, 31, 1.
 tardis curis, *abl.* 1, 13, 7.
 tardus Vergilius 1, 8, 10.
 tardus Amor 1, 1, 17, 1, 7, 24.
 tardus neque Apollo amant 1, 8, 47.
 Tarpeia 4, 4, 15. *virgo Peſſilis; qua quum bellum eſſet inter Remum & Sabum, auxilium dederat tantis ſecurum, Tui Tanti Sabon- tam regis amari corrupta eſſi.*
 Cai

- Cui se pepigia traditurum ar-*
cem indicissem, modo qua
milites erat lava meum ge-
stare, ille proditoris delat-
rum promittere. Quo impe-
trato, filius Polichinus hostis in
Capitium advenit. Perum
Tatius miserum clypeis abrai
justi: hoc etenim quoque in
suaviter manibus habebam,
grates aureas armillas.
Tarpeia ipsa pachs futura co-
mes 4, 4, 82.
utella se &c. 4, 4, 68.
rata hoc suum tempus
4, 4, 81.
revidens 4, 4, 29.
Tarpeia ab aere 4, 4, 29. nem-
pe Capitolium.
Tarpeia Lepidatrum, aenaf. 4,
4, 1.
Tarpeij pudicitia, dariv. 1,
16, 8. vide Commentarius.
Tarpejo laxo, abt. 3, 21, 45.
Tarpeus lucos 4, 8, 31.
Tarpejum nemus, aenafat. 4,
4, 1.
Tarpeus pater. 4, 1, 7. Jap-
iter Capitolium.
Tasquini securus fractus 3, 12,
47. Tarquinii plures fuer.
Primum Tarquinus Priscus
quintus Romanorum rex, post
multa praeterea gesta, apud
liberum Ancl Martii & me-
dia sublatos. Deinde Tarqui-
nus Superus, tyrannide in-
signis, & filius ejus Iva. Tar-
quinus, qui Lucretiam Tar-
quinii Collatini uxorem, ca-
stissimam juvenem, violavit.
Id autem foris L. Junium
Brutum accitavit ad reges ce-
pellendos, & magistratum con-
sularem creandum. Vide Li-
vium lib. 1.
Tatili feri 4, 2, 52.
mei 4, 4, 34.
Tatili faciem 4, 4, 26.
ora 4, 4, 34.
Tatili turme, gemis. 4, 4, 31.
Tatili Cures 4, 9, 74. vide
Cures.
Tatius, dariv. 4, 1, 30.
Tatius veteres 3, 12, 47. Iva
disi Nesper magnot Camillos.
Tatiam 4, 4, 19.
Tatius 4, 4, 7, 4, 4, 89.
ipse 4, 4, 38.
Tatius, avetissimus Sabini-
um rex, qui cum Remulo de-
curavit, ac postea fuderat com-
pugnat.
tauris Romanis, dariv. 3, 9,
49.
tauris, ablativ. 2, 1, 45.
tauro. in tauro Perilli 2, 25,
12.
tauros arantes 2, 19, 11.
taurosque 3, 12, 9.
taurus 2, 3, 47. 2, 55, 19. 2,
34, 47.
Taygeti juga, aenaf. 3, 14, 55.
Taygetus Lacinia mont.
te 1, 2, 4, 1, 3, 33. desinepe
omniterum.
te anum ducit via Appia 2,
32, 4.
fidèle caput 2, 1, 35.
te, quinquies repetitum 2, 34,
13. & segg.
te modo, iteratum 4, 5, 7. &
seg.
tecla caspide 2, 30, 38.
tecla, aenaf. 2, 14, 11. 2, 6, 33.
Troim 2, 30, 30.
tecla verba 3, 8, 25.
teclis 2, 8, 30. Bronch. the-
clis.
teclis votis, abt. 4, 10, 42.
teclu. non teclu pectore 2, 22, 8.
teclis lacerna 3, 12, 7.
tecum 1, 6, 1, 11, 3, 2,
21, 19, 3, 8, 33. 3, 18,
27, 4, 8, 70.
pariter 2, 21, 19. &
seg.
tegeti Patum, villis arena 3, 7,
26.
teget me terra 1, 6, 28.
devia arborea co-
mi 3, 16, 28.
te modo terra 2, 26, 44.
umbra locum vultuisti in-
certis 2, 12, 34.
tegebat vinea inductum opus 4,
10, 34.
umbra aves 4, 9, 30.
Tegece Pan 3, 3, 30. & Tegea
vbi Arcadia, ubi Pan eni-
basur.
teget haccine arena meum fu-
nus? 1, 17, 8.
tegetes paternas 4, 5, 67.
tegit maus heroum litora fron-
de 2, 30, 22.
tego facili fore 4, 3, 37.
tegula curta 2, 3, 68. ali per-
gula. 4, 7, 26.
Teia est altera 4, 8, 31.
territa 4, 8, 38.
nemen mactricula.
teia, nomin. 2, 12, 13.
teia, aenaf. 3, 4, 17.
teiva 2, 9, 38.
caduca 4, 2, 33.
tela numquam irrita 4, 9, 40.
remidia 3, 9, 34.
Thestia 2, 22, 30.
tua 2, 12, 18.
Talegoni Axi monia, aenaf.
3, 32, 4. Talegonus, Uliet
& Cletus filius, qui patrem
artidis imprudent. Tefalum,
hodie Escalenti, & Talegoni
conditum. vide Cocan.
telluris Partha 4, 3, 67.
Sicula 3, 16, 33.
tellus qua lis &c. 4, 3, 39.
illa 4, 1, 33.
illa capta 2, 10, 7. &
seg.
lenta gelu 4, 3, 39.
Ofca 4, 1, 62.
temelacta 4, 1, 149.
telus qua lis &c. 4, 3, 39.
si qua se subtrahit 2, 10,
34, 80.
telles armis apta magis, quam
commoda nox, vocat. 3,
22, 19.
tellus dolis apiffima, Alexan-
dria, vocat. 3, 11, 33.
Tellus des iusti 2, 19, 16.
semecarius 2, 8, 13.
temere 2, 10, 36. 2, 21, 16.
temone primo 4, 8, 21.
temperat Cynthius carmen 2,
34, 80.
qua undi septenas visa
3, 22, 16.
ita victrices manus 3,
22, 21.
temperet quis deus hanc mun-
di domum 3, 5, 26.
tempestate qui 4, 9, 1.
templa turva, nomin. 4, 2, 5.
Junonis Pelage 2, 28,
21.
templa Pudicitiv, aenaf. 2, 6,
25.
templi fores, aenaf. 3, 17, 37.
tempio, abt. 2, 25, 8. 4, 10,
45.
eburno 4, 2, 5.
templum medium, nominat. 2,
31, 9.
tempora brama, nominat. 1,
8, 9.
omnia latitine nostrum
in Cynthia 1, 21,
24.
tempora dura, aenaf. 1, 7, 8.
noctis longa 2, 8, 37.
primae noctis data 3,
20, 21.
tempora. hic usqueque 2, 24, 3.
servida 3, 17, 13.
tua 2, 18, 31.
tria 4, 9, 15.
tem-

- tempore 2, 25, 26.
exiguu 1, 12, 12.
illo 1, 12, 7.
nocturno 2, 28, 43.
nullo 1, 1, 24.
omni 2, 21, 19, 3
9, 28.
quo *Chr.* 3, 19, 17.
4, 2, 31, 4, 10, 7.
quavis 3, 16, 18.
ullo 1, 19, 26.
tempore, *adverb.* opportune 4,
11, 66.
temporibus Italiae duris, *abl.*
1, 22, 4.
temporibus tuis (*ταῖς σπέρμα-
ταις*) *Cynthia*, poenebam co-
rollas 1, 3, 22.
temporia 4, 6, 53.
formosū māt 1, 4, 7.
hiberni 4, 3, 42.
tempus, *nomin.* 2, 28, 3, 6, 1
6, 53.
nullum emi 2, 4, 12.
tempus dare campum equo 2,
10, 2.
discendere nunc ait 1,
3, 9.
lustrare Heliconae alii
choros 2, 10, 2.
tempus suum, *accus.* 4, 4, 81.
tenaces herba 3, 12, 27.
tendentem linteum Patrum 3, 7, 5.
tendere conopsea 3, 21, 45.
tendis mihi retia 2, 28, 20.
tendis qui lonis 1, 6, 31.
tenetur, ut teneat jam his fini-
bus 2, 3, 45.
tenaces fac vocem virum, filia
4, 11, 68.
tenet me altera 2, 22, 37.
te anchora? 3, 7, 33.
Sic *Perfusus*: Tibi ser-
vis *tenebris* fatis *Cana-
lis* (*in statu*)
clausam lymphā 2
11, 21.
tenebris vestigia iuncta famae
Caeleis 3, 9, 33.
tenebre te sola 4, 7, 93.
tenebrae extremas 2, 20, 17.
Cyclops 4, 9, 41.
tenebris obductis, *datus* 3,
16, 5.
tenebris immundis, *ablat.* 3,
15, 17.
nullis 2, 26, 55.
tenens ossa falsi *Orestis* soror
Electra 3, 14, 6.
tenebris reges Saturno 2, 23, 5.
tenet in cunis puer 2, 6, 10.
teneta manus 4, 8, 10.
tenere colla, *abl.* 1, 17, 22.
tenere cula, *accus.* 2, 1, 48.
tenetiam puellam 2, 25, 41.
tenetis manus 2, 3, 34, 3, 7,
48.
umbras 2, 18, 27.
tenere antra 2, 30, 26.
idem 2, 18, 4.
tenere ossa 2, 17, 12.
tenere posset me servitium tuum
2, 20, 20.
tenetis. si nec nomen me te-
neret, nec tua forma 2, 20,
29.
tenetis lacertis, *abl.* 3, 6, 13.
pedibus 1, 8, 7.
tenere *Quirino*. *uigilo* *Tenaro*
4, 6, 21.
tenere ungui, *abl.* 1, 20, 39.
tenetis lacertos 4, 3, 23.
tenes amazem 4, 3, 38.
si qua 3, 6, 7.
tenet barbarus mes tegna 2,
16, 28.
Indies gemma vagans *cri-
s* 2, 22, 10.
si non te totum herba Do-
ridos 4, 7, 72.
tentata leones 2, 19, 21.
positam iuberent Amor,
et Liber 1, 3, 15.
veneno intactos 2, 12,
19.
tentat *Corydon* carpere *Alexis*
2, 34, 71.
Cynthia eximina plectro
Helio 2, 3, 19.
tentata sunt mihi omnia, qua-
cumque *Chr.* 3, 21, 3.
tentatus, non ulla grauius ten-
tatur *Cynthia* damno, quam
Chr. 2, 4, 25. et *sest.*
tentasse carmen 3, 1, 5.
tentatus in exiles arces 2, 22,
21.
tenere. quem non tenetis pe-
nates 2, 7, 33.
tenuus *Lares*, *accus.* 4, 1, 28.
fons 1, 2, 2.
umbras 3, 9, 29.
tenui pumice 3, 2, 8.
unda 1, 22, 11.
tenuis umbra mei 2, 12, 20.
tenuissis se *Craffos* dolet *Eupha-
ros* 2, 10, 10.
tenuis domum *Cereus* 2, 21, 12.
tenuis Nilo 2, 11, 3.
teperis aquam 3, 18, 2.
tepidas vias 4, 7, 20.
tepidas. non tepidas faces 2,
13, 26.
tepidio limine 1, 16, 22.
ter 2, 20, 4, 4, 6, 6, 4, 6,
20, 4, 6, 7, 4, 4, 8, 86.
ter. *esperetis* 2, 1, 28.
ter quater felix 3, 12, 15.
terque quaterque 2, 7, 6.
terram ossa mixtis ossibus 4, 7,
94.
terram modo nos iter propo-
situm 2, 20, 14.
terat seu culpa *Isachum* visum
4, 5, 20.
terat. ne sibi terat manus tel-
lus, *Mamuri* 4, 2, 63.
terebinthi *Oricum* 3, 7, 49.
thalamo, *ibid.*
tesenda cunctis via ista 3, 18,
22.
tesenda rotis prae 2, 3, 28.
terga, *accus.* 2, 10, 13, 2, 16,
19, 3, 9, 6, 4, 2, 34-
mes 3, 24, 14.
sua 4, 5, 14.
terga *Cancer* sinistra 4, 1, 150.
juel rorida 4, 4, 48.
tergimur canem 4, 7, 32.
tergit *Cynthia* limina aequi pa-
ra 4, 8, 24.
targo, *abl.* 4, 9, 37.
tergare malle 2, 26, 6.
teris illa pectus alio amore 1,
20, 6.
teritur robigine mureo ferreo,
Chr. 2, 25, 15.
teritur. nullo sublimis teri-
tur amor 2, 25, 17.
terra 1, 6, 28, 1, 17, 24, 2,
15, 31, 2, 16, 46, 2, 26,
44, 2, 28, 4, 3, 7, 31, 4,
5, 6.
terra confixa 2, 13, 42.
davia 2, 16, 28.
felix 4, 1, 48.
fata 4, 9, 22.
hinc 4, 9, 66.
recepta 4, 9, 18.
sua 3, 7, 24.
ultima 3, 4, 3.
terra tua iam ait 4, 6, 39.
terra infelix *Prometheus*, *vocat.*
3, 5, 7.
prima, *ibid.*
terra, *abl.* 3, 1, 9, 3, 7, 46.
frequenti 3, 16, 25.
Tiburtina 4, 7, 85.
terra, *genet.* 2, 27, 6, 4, 2,
88.
terra pini, *datus* 3, 7, 9.
Romam 2, 28, 17.
terram 2, 18, 38.
terras 2, 6, 31, 2, 26, 32,
2, 28, 19.
terrest *Cerberus* turpia ossa 4,
3, 4.

ter-

terrest nec te, quod & 4, 6,
48.
terrens fin eliquam vulcus meus,
etiamque leonis, &c. 4, 5, 46.
timidam fomina 3, 8,
15.
terris, *desert.* 2, 3, 34. 2, 28,
14.
subactis 4, 4, 31.
terris, *obl.* 2, 2, 3. 2, 6, 37.
2, 17, 9. 2, 28, 17. 3, 5,
39. 3, 21, 22.
lilyvols 2, 16, 2.
mutatis 1, 21, 9.
uberibus 1, 22, 10.
terrata Marte Roma 3, 21, 38.
Teia 4, 8, 38.
tertius aneus 3, 15, 7.
terunt que tuos fuitur, *scario-*
ti 3, 13, 10.
tessia ignes 4, 7, 38.
parvula 2, 13, 32.
tessilia eutas Agamemnonias
liora, *nemina* 3, 7, 21.
testanur lumina torrida facu-
legum Brennum 3, 13, 31.
testatur Achillis superis Men-
næaden 3, 6, 37.
Aristida, te, Bacche,
non esse rudem amo-
vis 3, 17, 7.
semita Coclitis abscif-
for posites 3, 11, 63.
Thæonem infernus Ixio-
niden 2, 2, 37.
telle me 3, 13, 14.
ferro 3, 6, 10.
te 3, 6, 19.
Appis 4, 8, 17.
telle. nec sine telle deo 4, 9,
43.
telles fidem 2, 9, 21.
telles sunt mihi dii 4, 2, 79.
vos eritis 2, 18, 19.
telles me *Scotes*, vocat. 4, 11,
97.
telibus *astis*, *abl.* 4, 12, 79.
telis primo amoris 2, 16, 2.
telis Anynone compressa 2,
26, 47.
aper 2, 13, 33. 2, 13,
34.
corona tota dæm ūderem 3,
20, 10.
Dirce 3, 15, 11.
Dirce palus pulsa triden-
te 2, 16, 48.
Paphos 3, 19, 21.
Salmonis 3, 19, 13.
testit, *repositus* 3, 19, 11, 3,
19, 13.
tassis eris, Phæbe, putas ma-
nos videre 2, 32, 28.
Tom. I.

tektor 3, 6, 31.
majorem cineres 4, 11,
37.
te 2, 16, 25.
testudine docta 2, 34, 79.
testudinem Iyrm, *genit.* 4, 6, 32.
testigere portum carinae 3, 24,
13.
quemcumque locum ex-
teron puellæ 4, 8,
83.
tetigit quem deus iactis 2, 34,
60.
ter meus caput *Cynthia*
fuluris igne 2, 86.
Ulixes liora Dulichis
2, 14, 4.
tetigit. nec theatri, nec cam-
pi cura me tetigit 2, 16, 34.
tetta venena 2, 17, 14. *alii*
trita. 2, 14, 37.
Teuthrauit in unda 4, 22, 12.
vide Commentarios.
Teutonicas opes 3, 3, 44. *Tro-*
iones, Germania populi.
texens uranica 3, 6, 33.
tenit Hippolyte caput galea 4,
3, 44.
tenis lila rosis utraque manu
3, 3, 36.
tenite rates, & leti causas 3,
7, 29.
teatuit lacerna 4, 3, 18.
tetta diurna, *desert.* 2, 9, 6.
testilibus variis, *abl.* 2, 16, 22.
textura Com Minervæ 4, 3, 23.
Thados Menandem 2, 6, 3.
Thais pretiosa 4, 5, 41. *me-*
ris Attica, qua noctes cara
vendebat & *cujus persona*
serpente agebatur in comitiis
Menandri.
thalamo ostro, *daris.* 3, 20,
34.
thalamo Menelæo, *oblatu.* 2,
15, 14.
in vacuo 2, 15, 18.
terebinthi 3, 7, 49.
thym, *ibid.*
thalamum 3, 22, 37.
Thamyra cantoris 2, 22, 19.
Thamyras, *Philamoni, &*
Argilæa Nympha filius, qui
quem superis affuit & *Mysis*
propterea suavitatis carminis
vijum ætærorum amissit.
theatra omnia nata in exitium
meum 2, 22, 4.
tota 3, 18, 18.
theatri 2, 16, 33.
theatro cavo, *obl.* 4, 2, 15.
pleno 3, 18, 13.
theatrum summum, *scenæ.* 4, 8, 77.

Thebe 2, 8, 20. 2, 28, 34.
appellat *Baccha* *stercorifera*;
patria Bacchi & Herculis, &
Cadma Agæoris filia primum
condidit; deinde ab Amphio-
ne munus oratum; post-
remo ab Alessandro Mago, præ-
ter solem Phœdri porta do-
nam, dirutum penitus ad de-
letum.
Thebe Cadmeæ 1, 7, 1.
Dirceæ 3, 17, 33. *quod*
ibi regnaverat Dirce.
Theba palmitera 4, 5, 23.
Thebi *Aggyl* reges. *Hæc a*
centum portis incursantibus
dicere; ut *Scævius a septem*
portis incursantibus.
Thebanam domum 2, 8, 24.
Thebani decem 2, 9, 30. *Ete-*
ries & Polyneices, Oedipidis
filii; qui quoniam pater se ipse
sacerdos, abdiditque misere-
rimo vivens; Thebis regere
captivos. Pater autem furem,
ut singuli alterius auri imper-
peraret. Eteoli autem mox
primum imperii auri testis;
qui auro exadæ renuit regnum
tradere. Polyneices vero se fa-
dere id petiit; nec imperitum,
Argæ ad Adrastum regem con-
fugit, ejusque filiam Argæam
duxit uxorem. Curvati po-
stus facit, ut gener in re-
gnum restitueretur, sumptus
tam sex stiliis ducibus & ma-
gno exercitu missi ad Thebas
obstantes. Tantum dux ger-
manus fratres inter se digre-
diant, iussu matris id fra-
stra deprecans, mutatis vul-
nibus conciliari. Ita Diado-
rus Strabon lib. 9. & Papi-
nus Strabo de Thebide.
Thebæno deo, *daris.* 3, 18, 6.
Herculi.
Thebas 3, 2, 3.
deletas 2, 6, 3.
vetores 2, 1, 2.
Thermodontæ selectum 4, 4, 71.
Thermodontæ, *Scythia Asiaticæ*
fluvius, apud quem Amazo-
nes populus.
Thermodontæis aquis, *obl.* 3,
14, 14.
Thetis loculumum 2, 14, 7.
Thetis corina, *obl.* 1, 3, 1.
Thetem vim brachii, *atque.* 3,
21, 24. *vide Commentarios.*
Thetis 2, 1, 37. 2, 24, 43.
Ægei filius ut *Ægea*. *Hæc*
ibi.

Herculis amulator, puerque maestros, & sociareque homines domuit, & Ictus pars, *Tegrum*, *Periphetus*, *Mimorum* in *Creta* *Isolyrincho*. *Atheniensium* compulsiom fundavit primus, ac munus dantes inferuait. *Peritibi* amississimū ausus fectus, ad inferos profectus est, et inde *Proserpionem* obtinuit; quod *Cerberus* perfici non finit. *Phaenorum* amator maximus & *Escher* fuit. *Neleum* *Jelliter* capuli monum veri potens: *Atrideum* a *Creta* *liore* *Arctum* in *Isopoli* *Nestor* per *sumum* *relicuit*, *Phedra* in *Isopoli* *locum* *Isolyrincho*, *Hippolyton* *Amazones* occidit, *Tandem* apud *Seyris* *receptus* *iniciuit* *Isolyrincho* *receptus* est.

Thesproti regno subditi equora, *accus*, 1, 11, 3. *vide* *Commensuratio*.

Thessala *lata* 3, 34, 10.

Thessala *telu*, *accus*, 3, 33, 30, *nempe* *Achillei* *Thessali*.

Thessalia *totu*, *obl.*, 3, 5, 6.

Thessalia, *Gracia* *regio*, *inter* *Heliodam* & *Macedoniam* *pellis*, *scititia* *magica* *fama* *illuflit*.

Thessalico *Enipeo*, *obl.*, 3, 19, 13. *vide* *Enipeo*.

Thessalis *umbra*, 1, 19, 10. *Prothetis* *Thessali*.

Thesis in *lata* *materno* *dolore* 3, 7, 68. *Thesis*, *Napoli* *lata* in *Amphipoli*, *aut* *Perit*, *mater* *Achillei* *ex* *Iove*. *Nereis* *nomen* *numquam* *dicitur*, *ob* *avunculo* *Nereo*.

Thiodamanteo *Hyla*, 1, 30, 6. *vide* *Hyla*.

Thracis *Polymethoris*, 3, 13, 15.

Thracia, *regio* *post* *Macedoniam*, *Thracen* *quosque*. *Incolae* *habuit* *immanes*.

Thracis *lyra*, *obl.*, 3, 2, 3. *ompa* *Orpheo* *Thracis*.

thym *italiano*, *obl.*, 3, 7, 49.

Thymian *Nymphis*, *datus*. *Gratio*, 1, 30, 34. *qua* *Thymian* *incubant*, *Ajia* *ngum*.

Thymian, 3, 34, 68. *Thymian* *pau* *apud* *Thracitum*, & *Perigium*.

thyrlos, 3, 3, 35.

Tiberi, *obl.*, 3, 33, 30.

Tiberin, 3, 17, 43, 4, 10, 23.

Tiberius *unda*, *obl.*, 1, 14, 1.

Tiberinus, 4, 3, 7. *per* *lithum*, *alida* *dona* *est* *Tiberi* *fluvio* *profundum*.

Tiberis *advena* *erit* *nostris* *hucus*, 4, 1, 8. *Lutii* *fluvius* *celeberrimus* *vsque* *Romam*, *qui* *ante* *Albula* *vocabatur*, *dona* *a* *Tiberio* *Alba* *exgo* *fulminis* *nomine* *accepit*. *Idem* & *Roma* *lata*, *aque* *hodie* *est* *regis* *transfluviana*.

tibi, 1, 3, 37, 1, 2, 32. *dein* *cepe* *omissit*.

tibi *cadunt* *omnia* *vincula*, 3, 7, 19.

medias *littas* *funera*, *sub* *audi*, *Pompei*, 3, 11, 39.

tibi, *capitane*, 3, 18, 11.

tibi, *repasitum*, 3, 9, 23, 3, 9, 43. *Gr.* *Gr.*

tibia *churne*, 4, 6, 8.

illa, 3, 7, 13.

mea, 3, 7, 11.

Mydonis *Cadit*, 4, 6, 8.

nostra, 3, 10, 23.

tilior *tuba* *lunella*, 2, 7, 12.

tibia *docta*, *vocat*, 3, 30, 16.

tibio, *repasitum*, 3, 7, 11. & *seq.*

tibicen *Niotes*, 4, 8, 39.

Tibor in *Heracleum*, 3, 32, 3.

Tibor, *apud* *Latii*, *nem* *tercia* *Herculis*.

Tibute, 3, 16, 4.

Tiburne *Anio*, 3, 33, 23. *vide* *Anio*.

Tiburtina *terra*, *obl.*, 4, 7, 83.

signa *cau*, *accus*, 4, 6, 30.

signa *littas*, *obl.*, 4, 3, 59.

tigres *Armenias*, 1, 9, 19.

Tigris, 3, 4, 4. *magnum* *fluvius*, *qui* *ante* *in* *Armenia* *maior*, *aque* *in* *Emphrazem* *velocissimo* *curso* *defertur*. *Flu* *de* *Paniam* *lib.*, 6, *H.N.*, 109, 19.

time *terga* *sinistra* *Caecri*, 4, 1, 150.

timeam *ut* *meum* *sadaces*, 3, 16, 6.

timam, 3, 16, 36.

timeat *vix* *Iovem* *Roma* *salvo* *Celsus*, 3, 11, 66.

timoribus *ego* *multa* *dura* *tum* *levitatis*, 1, 13, 1.

timen, 3, 23, 10.

timere, 3, 11, 8.

eventum *forme* *tum* *diffic*, 3, 23, 18.

timet *qua* *quis* *litter*, 3, 23, 50.

timet. *neque* *hic* *Boten* *habere*,

neque *arma* *timet*, 3, 27, 12.

timet. *non* *timet* *Phoebe* *subire* *officio* *vero*, *Gr.*, 1, 14, 10.

timetur *omnis* *in* *hac* *parte*, 1, 12, 18.

timidam, 3, 8, 15.

timidi *Nili* *flumina*, *accus*, 3, 11, 31.

timido, *obl.*, 3, 24, 30.

timido *pede*, 3, 13, 25.

timidus, 1, 18, 23, 2, 6, 23.

timor, 1, 3, 16, 3, 29, 4, 3, 5, 46, 3, 7, 28, 3, 14, 23, 3, 17, 12.

hic *durior* *est* *ipsum* *est*. *sequit*, 1, 19, 4.

timor *Orithyia* *Aquila*, *vocat*. 3, 7, 13.

timore *nostro*, 1, 25, 4, 3, 16, 7, nullo, 3, 12, 17.

multo, 3, 34, 20.

timores *insolitos*, 1, 3, 29.

timor, 1, 6, 21.

timoris *culpa* *crit*, 1, 11, 20.

timore *belli* *Myccene* *rates*, 3, 23, 32.

Pythona *lyra*, 4, 6, 35. & *seq.*

timul, *ne* *Gr.*, 3, 16, 7.

timuit *Roma* *femineas* *minas*, 3, 11, 58.

timida *caput* *externo* *nitere*, 3, 18, 34.

Oygro *lacu* *passis*, 3, 11, 18.

tingendas *in* *amne* *comas*, 4, 4, 24.

tinguit *mixta* *Lydia* *liqueo* *Pacholi*, 1, 6, 32.

tingunt *columba* *rostra* *lacen*, 3, 13, 32.

tinctoris *q* *quandam* *sua* *tempora* *carulo* *face*, 3, 18, 32.

sive *tuos* *pedes* *Anizana* *unda*, 1, 30, 8.

tinxit *serum* *Calchas* *cervice* *puella*, 4, 1, 12.

Tivolis *vires*, 4, 6, 37.

Themas, *qui* *ob* *compellam* *fontem* *lavanum* *Palladem*, *uso* *oculorum* *proutat* *ist*. *ita* *callimachus*: *Quidam* *autem* *lib.*, 3, *Metam.* *aliam* *dapes* *calamitatis* *causam* *affert*; *itaque* *vide*.

Telephos *caput*, *nomen*, 3, 3, 40. *Telephos*, *ans* *de* *colibus* *Faris*.

Telephos, 2, 1, 10. *Telephos*, *gigantea* *terre* *filii*, *qui* *Isod* *bellum* *intererunt*, & *ob* *ca* *fulminibus* *profligati* *aque* *intererunt* *fuit*.

- Tithoni feni la vivi 2, 18, 19.
 Tithoni feneclum 2, 18, 7.
 Tithonus 2, 25, 10. *Laez-*
demis regis Troja filius, pro-
piter elegantiam forma ab Au-
reus laetulum sublevis, et quo-
que iustitiam cognovit. Hunc ferunt
ad id loci pervenisse, ut
more infantulorum cuncti agi-
tarentur tandemque in citi-
dam conversum.
 Titius viri 4, 2, 31. *see Ti-*
tianus; epitum Romanorum
curvior, 2 Tito Titus Sabi-
norum regis se appellavit.
 titulus, *abl.* 3, 4, 16, 4, 11, 38.
 fuit 4, 11, 32.
 titulus 4, 5, 31.
 Tityi volucres, *accus.* 2, 20,
 31.
 Tityus, *dativ.* 3, 5, 44.
Tityus regis, ab itazum
Laezma pudicitiam, legitur
Apollinis ad inferos descendit
q. 1. ubi iecit duobus vultu-
bus depasendum praeire cu-
geretur, suus venafons quo-
ritis alijumque esset.
 Tityus ipse 2, 34, 72. *passer*
Pigallianus.
 toga libera 4, 3, 132.
 picta 4, 4, 53.
 toga sumra, *abl.* 4, 2, 24.
 togam atiam 4, 7, 18.
 togam turba Romana 4, 2, 56.
 togis Cois, *abl.* 2, 1, 5.
 tollat Nonnae stenuis salivas
 4, 7, 37.
 tollit animos 3, 18, 17.
 te a domina mea 2, 34,
 34.
 tollere dona *strenua* 2, 16, 18.
 graves humore comas 2,
 16, 4.
 humo lumina 2, 30, 9.
 tolleret ut Semiramis solidum
 opus 3, 11, 22.
 tollit ovis dies hanc tibi,
 Roma, motum 3, 11, 36.
 tollitur nunquam nullus amor
 2, 5, 8.
 prestin ipsa mora 3,
 13, 14.
 Tolumai cervix defecta 4, 10, 37.
 Tolumai Perentium vex occi-
fus a Coracia Cella. vide
Fereul Jovis.
 tonabat Juppiter de nuda rupe
 4, 1, 7.
 tonare verba foro, vstat Apol-
lo 4, 1, 133. & sep.
 tonat spiritus ore Piodaro 3,
 17, 40.
 tonans Seylla reges paterna
& c. vocat. 3, 19, 12.
 tonare macu violas 3, 13, 29.
 tonos si consulto fulmina 2,
 34, 54.
 tolos Alphas 4, 11, 38.
 tori furta podica, *accus.* 2,
 23, 22.
 tori 2, 3, 56.
 toris Attalici, *abl.* 4, 5, 24.
 tormenta gigantum, *nomia.* 3,
 5, 39.
 tormecatis animi, *abl.* 3, 8, 17.
 his, *ind.*
 torno angulo, *abl.* 3, 34, 43.
 toro concordi, *dativ.* 4, 5, 6.
 fido 3, 12, 6.
 oftrino 1, 14, 20.
 toro Attalico, *abl.* 2, 13, 22.
 extremo 3, 11, 8.
 molli 1, 3, 34.
 morbi imprefo 1, 3, 12.
 mutato 4, 8, 18.
 nativo 3, 13, 36.
 nostro 2, 16, 24, 4, 11,
 86.
 move 3, 20, 26.
 pressio 1, 19, 35.
 unclit 3, 20, 12.
 toon 4, 8, 88.
 vidus 1, 9, 16.
 utroque 2, 17, 4.
 torquum columba, *genitiv.* 4,
 5, 63.
 torquet qui funem, dignior
 Ono 2, 3, 21.
 torqueret igni 3, 6, 39.
 torques quid lumina gemitu
 nostro? 1, 11, 5.
 torquet non sobria vacuos a-
 mantes 3, 17, 21.
serpens libilis 4, 8, 8.
 torquis unclit 4, 10, 40.
 torcher Veneris abeno 3, 24,
 13.
 taret his ora 4, 9, 21.
 torrida lumina, *nomia.* 3,
 13, 51.
 torridus set 1, 28, 3.
 torra via 4, 4, 42.
 torcia vertigine 3, 7, 65.
 totem tunde, *genitiv.* 4, 3,
 65.
 toris thombi, *nomia.* 2, 18, 35.
 toris capillis, *abl.* 4, 7, 45.
 torro fume, *abl.* 4, 3, 25.
 torvi boyis 2, 38, 58.
 fenis 3, 18, 24.
 torum meum 3, 12, 2.
 torus meus 4, 4, 62.
 torvus aper 1, 3, 6.
 tot bona scripta, *nomia.* 3,
 23, 8.
 tot dies 2, 16, 32.
 mala 2, 4, 10, 3, 7, 34.
 maledictis 3, 8, 2.
 mea vota 3, 24, 10.
 millia formosissimum 2, 18,
 49.
 momentis formae tum e-
 runt casmina 3, 2, 16.
 mors 3, 13, 24.
 noctes 2, 21, 5.
 tot bona, *accus.* 3, 18, 16.
 virginei gymnasii 3,
 14, 1.
 hienis noctes, & dies 3,
 18, 32.
 in non corpore formas 4,
 2, 5.
 mala 3, 15, 22.
 tot malis auctoris fene mata,
abl. 4, 11, 70.
 Sagittis 2, 13, 1.
 totque, *abl.* 3, 12, 3.
 tota missa mea 4, 17, 43.
 Sibylli 2, 14, 33.
 Africa 3, 27, 4.
 caterva 4, 11, 98.
 corona *dec. siderum* 3,
 12, 20.
 domus 4, 11, 78.
 Pelopen 3, 19, 19.
 Graecia 2, 6, 2.
 porticus digefa columois
 2, 31, 3.
 Salomonis 3, 19, 13. &
sep.
 vis lubrica, & perida 4,
 4, 49.
 tota duna 3, 10, 20.
 fronte 2, 12, 12.
 nocte 2, 14, 18, 2, 16,
 6, 2, 22, 24, 3, 13, 16.
 Roma 1, 3, 1.
 Theffalia 1, 3, 6.
 urbe 2, 16, 22, 2, 33,
 25, 2, 32, 34, 4, 4, 47.
 tota theatra, *nomia.* 3, 18, 18.
 totam lliada 2, 2, 50.
 urbem 2, 24, 7.
 totas lo horu 2, 19, 13.
 lacernas 4, 8, 85.
 valvas 4, 8, 51.
 toties 1, 5, 21, 2, 1, 1, 2,
 15, 45, 2, 18, 18, 2, 18, 6,
 2, 28, 37, 2, 32, 6, 2,
 23, 5, 2, 11, 24, 2, 19, 1,
 2, 24, 7, 4, 2, 2, 4, 8,
 17.
 toties, pro iam saepe 2, 12, 5.
 totis medullis, *abl.* 1, 9, 21.
 nodibus 2, 6, 7.
 toto anno 1, 1, 7, 2, 23, 11.
 celo 2, 16, 49.
 collo 1, 13, 15.
 1 5 10-

- trita venena, *accus.* 2, 17, 14.
 Triton 4, 6, 61. *filius Nipru-*
ni, tubicen 4, 6, numero *scoti-*
orum decem.
 Triton 2, 12, 16. *finalacrurn*
Tritonis comens equum.
 triveter Lethæus liquor summa
 ora 4, 7, 10.
 trivertit antequam metam septi-
 ma rota 2, 15, 26.
 Trivia dum 2, 23, 10. *Tri-*
via, cadens de Diana, ita
dixit, quod in rivulis colere-
tur, vide tamen Commemora-
tor.
 trivitis, *abl.* 2, 17, 15, 3, 14,
 22.
 trivio 4, 7, 19.
 trivio, *abl.* 1, 16, 40.
 triumphales puppes, *accus.* 3,
 7, 39.
 triumphantes equos 4, 3, 48.
 triumphat de me Amor 2, 8,
 40.
 Mula 2 me nata 3,
 1, 20.
 triumphi faminei, *gent.* 4, 11,
 71.
 triumphis magis, *dativ.* 1,
 16, 1.
 patriis 2, 7, 13.
 triumphis propriis, *ablat.* 2,
 15, 45.
 triumpho tuo, *dativ.* 2, 10, 15.
 triumpho Dardanio, *ablat.* 2,
 14, 7.
 triumphos 3, 4, 3, 18, 17.
 tres Pompeii 3, 11,
 35.
 triumphum 2, 11, 49.
 quantum 4, 8, 17.
 triumphus cui nullus avi 2,
 34, 56.
 quatuor foret mulier
 uox? 4, 6, 65.
 trochi verbi clavis 3, 14, 6.
 Troia alta 2, 8, 10. vocat *Phry-*
gia minoris urbi, a Troe re-
gi sic appellata, Graecorum
autem passim decemnale bellum de-
lecta.
 Troia, *vocativ.* 2, 3, 34, 4,
 1, 39.
 bis capta omnino *Ner-*
 culi 3, 1, 31. *vide*
 Commemorator.
 ditroa 4, 1, 114.
 Troja cades 4, 2, 87.
 Trojam resurgentis 4, 1, 47.
 Trojam tella, *accusat.* 20, 30, 30.
 Troje tubicen Misenus 3, 18, 3.
 Troia funera, *accusat.* 2, 6,
 16.
 Troiani Kneæ 2, 54, 63.
 Troia Roma, *vocat.* 4, 1, 87.
quod videlicet Romani a Tro-
jani oriundi.
 tropæa Partha, *nomin.* 2, 4, 6.
 veta 3, 9, 34.
 tropæa avita, *accus.* 4, 11, 29.
 ista 4, 6, 84.
 regia 3, 3, 8.
 trucis homin 3, 15, 38.
 truncas manus manus 2, 8, 42.
 trux 2, 34, 50.
 tu 2, 2, 31. *Gr. Gr.*
 tu Bacche 3, 17, 6.
 Claudia, quam movisti Cy-
 beben 4, 11, 51.
 luvide 1, 5, 1.
 tu 2, 33, 7.
 lachrye 2, 15, 1.
 Lepide 4, 11, 63.
 Paule, *ablat.*
 pecunia 3, 7, 1.
 Romule 2, 6, 19, 4, 10, 5.
 spiritus iste levis 1, 9, 32.
 Thebis 3, 7, 68.
 Troia 4, 1, 113.
 tu exve 2, 10, 21, 4, 4, 48.
 cura secunda fores 2, 1, 25.
 letabere; at non ipse ini-
 labor voces tuas 1, 23, 1.
 loqueris? 2, 24, 1.
 mihi certus eras 2, 24, 36.
 sola places 2, 7, 15.
 minitare *Gr.* 2, 8, 7.
 moniere tamco 2, 8, 18.
 potes, Bacebe, Veneris com-
 pescere latus 3, 17, 3.
 redde choros Dianæ 2, 18,
 59.
 senex reddis pueris matrem
 2, 15, 37.
 tu licet 1, 6, 5. *Gr.* 3, 22, 7.
 propellat Phafin tuo
 semige 3, 22, 11.
 tu modo 3, 17, 41, 4, 2, 20.
 tu neque 4, 8, 75.
 tu prius poteris *Gr.* 2, 35, 49.
 tu, quoque 2, 33, 31, 3, 9,
 32, 3, 30, 13.
 Eriphyla 3, 13, 57.
 tu tamen 3, 12, 7.
 tu vero 1, 13, 32, 2, 13, 27.
 3, 8, 5.
 tu superestis 2, 33, 31. *Gr.*
Idem. 2, 20, 5.
 sapient regeretur 2, 7, 1.
 Gr. Idem.
 tu, tu. *Idem.* 2, 8, 7, 1,
 8, 8. *Gr. Gr.*
 tua, *nomin.* *Idem.* 1, 6, 21. *Gr.*
 tua, *abl.* 1, 19, 15. *Gr.*
 tua, *nomin.* *Idem.* 1, 16, 13. *Gr.*
 tua, *accus.* 2, 10, 19. *Gr.*
 tum, *gent.* 1, 2, 7. *Gr.*
 tum, *dativ.* 1, 2, 18. *Gr.*
 tum. *Idem.* *Idem.* *dativ.* 2,
 12, 18.
 tuam domum 2, 8, 14. *Gr.*
 tuas 1, 13, 3. *Gr.*
 tuba querelis vana sati mei 2,
 15, 20.
 tuba funesta, *abl.* 2, 7, 22.
 interfusa 4, 4, 10.
 tubæ moris, *plur.* 2, 11, 19.
 tubam Romanam 3, 11, 49.
 tubas querulas 4, 3, 20.
 tubicen Curetis 4, 4, 9.
 Troje Misenus 3, 18, 3.
 tubicen, *vocat.* 4, 4, 61.
 tuare qui pueros Juvæ, *digne*
senex 2, 25, 36.
 tuarum post terra 3, 10, 15.
 tuetur dum Gallus credita signa
 4, 1, 95.
 tui Caesaris 2, 1, 25. *Gr.*
 tui exami, *plur.* 3, 23, 30. *Gr.*
 tuis, *dativ.* 1, 7, 4. *Gr.*
 tuis, *abl.* 1, 2, 22. *Gr.*
 tulerim qui toque, tuamque
 domum 2, 8, 14.
 tulero quam arma votiva por-
 ta Capenæ 4, 3, 71.
 tuli arma 4, 2, 27.
 vota debita 2, 16, 44.
 tullisse inuictas minas 1, 7, 12.
 tullisse huc quoque lingua o-
 pem formosæ 4, 4, 52.
 tulit Delos Nunos iratos 4, 6,
 20.
 Hippolyte arma 4, 3, 43.
 Medea latus 4, 5, 42.
 Petale coronas ad mo-
 menta 4, 7, 43.
 Romanas frigida callis 4,
 10, 18.
 Tegeja lilia Nymphis 4,
 4, 25.
 que via Ditis equos 3,
 21, 4.
 tulit pilus mala loles Ripita
 4, 2, 18.
 quasque formosæ tem-
 poris atas 1, 4, 7.
 quot formas lona & A-
 chæia 2, 28, 53.
 tulit, nec tulit iratum jaus
 clausit scilicet 4, 9, 42.
 tulit, non tulit illa preceæ af-
 fiduas 2, 8, 26.
 Patus strido-
 rem adoria
 procellis 3,
 7, 47.
 Tulle 1, 1, 9, 1, 6, 2, 1,
 14, 20, 1, 22, 1, 2, 22, 2,
 3, 22, 6, 3, 22, 1.
 Idem.

L. *Patentius Tollus*, *vic consularis*, *patronus* & *amicus Propertii*.

tum 1, 1, 3, 1, 5, 19. *Gr.*

tum, *rec. cepesitum* 1, 16, 9. *Gr.*

tum demum 4, 8, 71.

tumpe 1, 10, 31.

tumescit Umbria 4, 1, 63.

tumetulum me Isani letitiam 3, 6, 3.

tumet mihi coma spica 4, 2, 14.

tumido ventre cucurbita 4, 2, 43.

tumidum honorem 1, 24, 31.

tumor 1, 10, 18.

tumore nullo custodem 1, 23, 14.

tumuli amantum, *plur.* 3, 16, 59.

tumulis notis, *abl.* 4, 7, 54.

tumulo, *abl.* 1, 7, 11. 4, 7, 99.

Antigonae 1, 8, 21.

tumultum obiectum expici 1, 17, 7.

tumulus, *accus.* 1, 10, 7.

tuo uos illos 1, 15, 1.

Phlegymen 1, 1, 39.

tuolum hunc 4, 5, 74.

tumulus lenis 4, 5, 73.

tunc 1, 1, 13, 1, 7, 21. *Gr.*

tunc ego 1, 13, 8, 2, 13, 16.

tunc vero 1, 1, 14.

tuodux Amycle, natalem tuum esse *Gr.* 4, 5, 35.

tundet Cybele cymbala 3, 17, 35. *Gr.*

tu ne igitur demens? 1, 8, 1.

poeci audire marmura ponti? *Gr.* 1, 8, 5.

potuisti tangere meam curam? 1, 34, 9.

tunica, *abl.* 1, 6, 14. 1, 15, 6.

ostrina 1, 39, 16.

tunicam 1, 2, 14.

tunicis demissa, *abl.* 4, 2, 38.

foliis 4, 8, 61.

tuo, *dativ.* 1, 14, 10.

tuo, *abl.* 1, 7, 15. *Gr.*

tuum regum 1, 3, 3.

tuos 1, 15, 23. 1, 16, 43. *Gr.*

tuque, o casa mihi 3, 10, 11.

tuque, o Scylla 1, 19, 21.

tuque puella 1, 21, 16.

tura rara, *accus.* 1, 19, 73.

uilia 1, 10, 24.

turba 1, 38, 8.

altera 4, 17, 31.

cetera 4, 1, 136.

turba ebria 4, 4, 78.

Eumenidum fevera 4, 11, 12.

hec 4, 1, 5.

Hamadryadum fororum 1, 31, 37.

illa mentum omnis 4, 11, 76.

invicta 3, 1, 21.

maxima 4, 1, 34.

mea, columba 3, 3, 31.

minuta, pueri 1, 19, 3.

Naxia 3, 17, 28.

omnis 4, 7, 56. 4, 11, 76.

pendula patrio facto 4, 1, 18.

puellam 3, 2, 8.

Romana togata 4, 2, 56.

scriptorum secuta meas rotas 3, 1, 12.

senis Danae femina 1, 31, 4.

Thaides 1, 6, 3.

vicina 4, 8, 2.

uxorum pia 3, 13, 18.

turba maxima. *ῥαπαῖς* *μαρτί*

Gr. 3, 1, 24.

turba ingeni 3, 14, 10.

turbant lumina elata Quiritis

spicatos 4, 8, 39.

turbata quietem dominat 1, 3, 15.

tute 3, 10, 19.

turgensia lamina, *accus.* 1, 21, 3.

turgensia tanis rubete 3, 6, 27.

turis blandi 4, 6, 5.

turma Amazonidum bellica 3, 14, 14.

turmas *Taxia*, *genisim.* 4, 4, 31.

taxmas fortis ad pueris 1, 10, 3.

turpe 3, 9, 5. 4, 6, 45.

turpe tibi tuam puellam servi-

re 3, 15, 21.

turpe sepulcrum, *accus.* 4, 4, 1.

turpem amnem 4, 7, 35.

turpes corollae 1, 16, 7.

turpi fuga 4, 8, 54.

turpi amore 1, 21, 13.

turpi bove 3, 22, 36.

turpia ut sint lumina tua de-

jectis lacrimis 1, 18, 14.

turpia et minima, *accus.* 3, 11, 3.

ori 1, 30, 18.

ori 4, 3, 4.

primitia 1, 5, 15.

vineta 1, 3, 17.

vila 1, 6, 28.

tutplor luxuria facili c' 16, 12.

ulla non erit 4, 11, 30.

turpis amor 1, 16, 36.

turpia Belgicus color ore Ra-

mano 1, 18, 16.

liber 1, 3, 44.

riat 4, 8, 19.

turpis est *Cymbala* 1, 4, 10.

turpiter 4, 6, 22.

turres Romanae, *votet.* 3, 21, 15.

turres cavas 4, 10, 13.

geminas 3, 16, 3.

turrigero vertica 3, 17, 35.

turritia dem, *dativ.* 4, 13, 52.

Tuicis meis, *dativ.* 4, 2, 49.

Tufel, *idem* qui *Etrusci*.

Tufis, *abl.* 4, 2, 3.

Tufus ego, *ibid.*

Tufus vicus 4, 2, 50. *vide Commemorat.*

tullum 4, 5, 65.

tuta fat est, quam pescare pu-

det 1, 6, 40.

tuta mora 3, 9, 36.

via 3, 16, 18.

tuta cymba, *abl.* 1, 4, 19.

fuga 4, 9, 34.

tuta omnia, *nomina.* 3, 19, 16.

tute ipse 3, 14, 29.

tutela per agros quibus *dis* est

3, 13, 41.

tutela felix *Iliaz* *favilla* *Ve-*

st. 4, 4, 69.

vetus Draconis Lauvium

4, 8, 3.

ulla 1, 14, 23.

tuti, *nomina.* *plur.* 1, 12, 17.

tutior. non tutior Antimache

& Homero 1, 34, 45.

tutius, *adverb.* 1, 23, 42.

tuto amore 1, 1, 15.

lonio. *ita* *Brumh.* *val-*

gari toto 3, 11, 91.

tutum. nullis tutum credere

blandiculis 1, 15, 41.

tutum voce inferis Iovem 1, 3, 22.

tutus 1, 19, 14. 3, 1, 24.

credere Hytan Nymphis

1, 20, 52.

tuum, *nomina.* 1, 20, 50.

tuum, *accus.* 1, 14, 31. *Gr.*

tous 1, 3, 1. *Gr.*

tympans, *nomina.* 3, 3, 28.

tympans mollis, *accus.* 3, 7, 13.

Tyndaridis optatos 1, 17, 12.

fidera *Callisto* & *Polluxi*, *fontia* *navigantibus*. *Tyndar-*

is *sempe* *Leda* *mariti* *fuit*, *qua* *ex* *Jove* *Callisto*, *Pollu-*

cem, *Helena* & *Cleopatra* *filiae* *parenti*.

Tyndaris, *nomina.* 3, 8, 30.

Tyndaris 1, 32, 31. *Helena* *vide* *Tyndaridas*.

tyranni magis, plur. 2, 8, 9.
tyranno duno, *dativ.* 2, 23, 11.
Tyrus aqua, *abl.* 4, 3, 22.
Tyrus vallera, *accus.* 4, 3, 34.
Tyrus vides 3, 14, 27.
Tyrus candida 2, 28, 31. *Salmensis filia*, *qua amore Endipoi fluvii fuerat*, cum ipso in 4 sic convaluisset.
Tyrus ipse, *abl.* 2 Tyrus 2, 16, 18.
Tyrus Cadmea 3, 12, 7. *oppidum Phœnicæ, ubi regnavit Agæus pater Cadmi; prius Inula, postea vero ab Aristodem Magno nuncupata nomen*. Ab eo profectus etiam Carthaginiensis in Africa candidior. Tyrum vero purpuream præfici scripserit notam in modum insidentem.
Tyrthena arena, *abl.* 2, 8, 11.
Tyrthenum mare parvitas illi moli meliorerunt, *qua Italiam etiam præcipue Liguriam, Etruriam, & Siciliam. Hoc Lætid distans etiam mare inferum, & Tætanum*.
Tyrthenos nautas corpore delphinæceros, 3, 17, 25. vide *Commentarios*.

V

Vacabis 2, 32, 7.
vacant, nec vacant nomine tua fana deserta, 1, 16, 31.
vacant, eoque Pyramidum fumus, nec. &c. vacat a mortis conditione 3, 2, 20.
vacare una nocte 2, 9, 19.
vacat in templo vetus bellica parma 2, 22, 8.
vacat io 2, 28, 18.
vacem quod salus abrepto amore 1, 13, 2.
vacet Iuppiter ipse, dum exultat Cæsar 4, 6, 14.
mole, Sisyphæ 4, 11, 23.
vacet audire furures 1, 11, 13.
nec ulla via ad cortas convallibus 4, 11, 24.
vix pulvis meus obliato amore 1, 19, 6.
vacua arena, *abl.* 2, 25, 7.
ora 1, 8, 15.
vacuum palloris animum 3, 13, 39.
vacui, *nom.* plur. 2, 33, 22.
vacuo ex animo 1, 16, 4.
in thalamo 1, 19, 18.
lesso 2, 2, 1, 3, 6, 21.
2, 6, 33.

vacuo pectore 1, 20, 30.
vacuo amatoris 3, 17, 11.
oculis 1, 9, 27.
vacuum me servitio 2, 17, 41.
vacuum capot flore 3, 10, 26.
oculus 1, 15, 2, 2.
vacuus Amor 1, 1, 34.
vada iniqua, *nomina*, 1, 17, 10.
vada, *accus.* 3, 17, 16.
bina 2, 1, 22.
pulsia 4, 2, 2.
vada leota, *voces*, 4, 11, 15.
vadere ulterius domos Memnonias 2, 6, 4.
vadiomina, *accus.* 4, 2, 37.
vadis davis 2, 7, 12.
vadis modesti, *abl.* 2, 14, 30.
vadit quæ libera sapientia amictu 2, 23, 19.
Romana mulier circumdata turba 3, 14, 27.
vado Meandri, *abl.* 2, 30, 17.
vaga flumina, *nomina*, 2, 16, 30.
vaga flumina, *accus.* 3, 11, 25.
vagu serimur umbra 4, 7, 89.
vagaret quum potus 2, 29, 1.
vagata est terra Ino 2, 28, 19.
vaga imprudens Propertii 4, 1, 71. *Strabon.* vaga.
vagatur mens pueri inter Tituli volucres 2, 20, 31.
vagi erines 2, 22, 9.
vagus parvulus, *dativ.* 1, 3, 7.
vago fluminis hospitio, *abl.* 1, 20, 20.
sonitu Afropi 3, 25, 27.
vale & tu puella 3, 22, 16.
vale mihi puella, *id.*
valeant limina 3, 23, 9.
non ista coesendere meo Amori 1, 14, 7.
valeat, quicumque moritur Phœbum in armis 1, 1, 7.
Vella, Roma, Romam in montes 4, 16.
valeatis Romana curies, & vos amici 3, 21, 19.
valent io amore preces & benetacta 1, 1, 16.
nil in amore gentes devictæ 2, 7, 6.
valent cum hic graminis coctæ &c. 2, 4, 8.
valente tecum 2, 21, 20.
valere officium meum experta est puella 2, 22, 24.
valet iocera per te 2, 29, 30.
in amore versus Minervæ mihi Homero 1, 9, 11.
valet non hic herba 2, 4, 7.
nectura Cythni, *id.*

valet, non valet sine te nostrum inqumem 1, 32, 40.
valere fabula populi 2, 13, 13.
validis laqueis, *abl.* 2, 34, 48.
vallatus cumulus arenæ 3, 16, 29.
valle lismaria 2, 13, 6.
vallibus, *abl.* 2, 1, 65.
vallo iteros, *abl.* 2, 4, 7.
vallum, *accus.* 4, 1, 19.
valere opus Libyæ dentis 2, 31, 12.
valvas totas 4, 8, 31.
valvere, non valvere Ulivi in mare soliti doli 3, 7, 42.
valutis, non valutis in hoc seculi animum suum, *accus.* Hypermetre 4, 7, 68.
valuit Iuno curvare cornum in pellice; in Græcia *canis*, *mon* in Italia 3, 12, 35.
vna querela fuit 1, 13, 20.
vna, *accus.* plur. 3, 6, 31.
vna, *abl.* 3, 6, 31.
vano auspicio, *dativ.* 2, 30, 28.
vano, *abl.* 1, 10, 24.
vanum, io vanum 2, 16, 45.
vanus aruspex 3, 15, 59.
vâpulat umbra mei, non ego 4, 2, 20.
varia signa, 3, 24, 3.
variabant, non istis olim variabant tecta signis 2, 6, 33.
falsædi pictores, vel homines.
variam avem 3, 13, 32.
variant Aquilonibus Carpathum nodas 2, 1, 11.
variat mihi prima ora 4, 2, 19.
varis textilibus, *abl.* 2, 14, 12.
vario amplexu 2, 15, 9.
varios modos incensæ 1, 22, 6.
Varro Atacinus, *repositum* 2, 30, 25. & *scip.*
Hic parca Epione fuit, sed Argemoneia ex Apollonio Rhodio contraxerat. Sed & Amatoria exstiterunt, quum Læcædæm puellam deperisset.
valla Chærbæis 2, 24, 54.
valli ducis Virdumari 4, 10, 40.
vasso mûu 3, 24, 17.
mari 3, 24, 16.
ponto 1, 12, 19.
salo 3, 7, 40.
vassos leones 2, 29, 22.
vassum nequæ scribendi, *accus.* 3, 9, 3.
vatem, quam &c. 4, 1, 117.
vateri, *nomina*, *scilicet*, 4, 173, 4-8.
vater ego 2, 10, 17.
haud officios, &c. 4, 1, 73. & *scilicet*.
va-

- vates Melempus 3, 32, 51.
Tirefas 4, 9, 37.
vati 4, 6, 10.
fallaci 2, 4, 15.
vetis Cumae 2, 2, 16.
Pergamen 4, 1, 51.
ubere silvestri 3, 5, 31.
uberibus impreis, *abl.* 6, 34, 70.
uberibus teris, *abl.* 1, 22, 10.
ubi 1, 2, 3, 37, 1, 51, 18. *Gr.*
Gr.
ubi, *pro* quando 4, 8, 2, 4, 8, 27. *Gr.*
pro quam 2, 2, 7. *Gr.*
ubi hac contingeret 2, 13, 13.
piaveris aras ture 3, 10, 19.
ubicunque 1, 20, 10.
ubique 2, 4, 24, 3, 22, 18.
udis luminibus, *abl.* 2, 7, 10.
ve, *pericula evitantes* 1, 10, 22, 2, 9, 28, 2, 31, 5, 3, 22, 11, 4, 3, 64. *Gr.*
veffa lymneis in calum Ariadna 3, 17, 8.
pars altera phaeis coronato 4, 7, 50.
quali ave est Dardana puppi 1, 1, 40.
veffa Achilla tata regia tropha, *accus.* 3, 3, 8.
veffabere cyneis 3, 2, 39.
veffantur mecum in curru Amores 3, 1, 11.
veffertur si doris Pegaseo 3, 10, 3.
veffert quibus in campis corpora fancia Rheus 3, 3, 46.
veffor currans ab urbe 4, 7, 84.
veffum onus, *accus.* 4, 7, 94.
veffus per Ioniuni phaeis 3, 21, 19.
veffantur ejus affa honoratis equis, digna fun 4, 11, 102.
veffar ego nunc hofpes aquaris 3, 81, 37.
veffat nudus ad inferna rata 3, 5, 24.
veffimur nos 4, 7, 92.
veffit una fedes Clytemneffram fuprem *Gr.* 4, 7, 57.
veffunt prore Centauros 4, 6, 40.
veffonitur fcepra fraffe pro Ioniis aquas 4, 6, 58.
veffentis Tolomei 4, 10, 25.
veffentes, *vefforum imago.*
veffei veteres, vocas. 4, 10, 27.
veffei epulum Evroia, a M. Pario Camillo evorfum.
veffis 4, 10, 26.
veffus dux 4, 10, 28. *triffliflum.*
veffus ab urbe fua 4, 10, 32.
vel 1, 8, 33. *Gr.*
val, *pro* etiam 2, 32, 39. *Gr.*
feq. 1, 9, 47.
vel anguffi lecho ram aliqua requiefcere 1, 8, 33.
deur effa poteff quis o. Ge una 1, 15, 40.
domina ipfa erudiret Jaquea, vocat. 1, 16, 17.
Hippolytum mollire 4, 5, 5.
Jove digna foror 2, 2, 6.
Juno poterit hoc tibi, Juppiter, ignofcere 2, 28, 33.
precio emenda mihi fit talis mors 3, 16, 21.
Primo belli cauffa prebenda fuit 2, 3, 40.
tragice Erinnyes tunc me vexetis 2, 20, 29.
vel, aut 3, 21, 25.
vel fi, *pro* etiamfi 3, 11, 38.
vel, *repositum* 2, 29, 34, 2, 34, 13, 41, 1, 147. *Gr.*
4, 11, 35, 4, 12, 53.
vel matre, vel armis inferior quum fun Achille 2, 8, 39.
vel tu, *his repositum* 2, 17, 5, 4, 17, 7.
velle gradia non funt apta mem rati 2, 9, 4.
finuola 4, 2, 15.
theatro Huitantia 3, 18, 13.
vela, *accus.* 1, 6, 2, 1, 17, 13, 2, 22, 14, 2, 26, 36, 3, 20, 2, 4, 3, 40.
candida 1, 17, 26.
eruenta 4, 1, 112.
feffa 3, 21, 20.
mea 3, 7, 71.
occurra 2, 28, 24.
regis 4, 6, 46.
fecunda 3, 17, 2.
triffia 2, 37, 14.
velant limina vittae 4, 9, 27.
Velabra, *novini.* 4, 9, 5. *Phaltrum, viciu. Roma prope Avenarium. vide commentarios.*
valatus amicu effi mihi pudor preffentis 3, 15, 3.
velavit aranea fanum 2, 6, 35.
velitar carina, *abl.* 3, 9, 35.
velifcubat nauta per urbanas aquas 4, 9, 6.
velificata ad infernos lacus rati fati 2, 28, 40.
valim effe pallidos in irata 3, 8, 28.
fiat *Gr.* 2, 16, 46.
te rediffe hac lege fola 4, 3, 70.
velis plenius omine 4, 6, 29.
velis, *Alcida,* dexter in effa libro meo 4, 9, 72.
velis ite 2, 8, 4.
velis minus quod effe 2, 17, 10.
valis quid mutat in me, nifi fata? 4, 11, 56.
velis. nec nimis ornata fronte federe velis 2, 18, 36.
velis. me tu 3. *Pharo, favior effa velis* 4, 28, 48.
velit me nemo nocuiffe abfenti 2, 20, 32.
quon effa men 2, 22, 40.
fieri nota 2, 5, 6.
valit quon ira 1, 1, 28.
velit quod noffe quavis puella, cane 1, 9, 14.
velit fi illa concedere mihi fecum tales noctes 2, 13, 38.
quid adira 2, 23, 16.
velit nunquam puella te fallere. *opantis effi* 1, 15, 5.
valit quis ligna retenta pro divitiis? 3, 23, 21.
velit illa. *Jofaadi* fi 4, 5, 9.
velis. nubendi diem petti *Tarpeja,* quem valit ipfa 4, 4, 28.
velle credere 3, 6, 4.
valent fi eundi vitam decurrere 2, 15, 41.
vellera Tyria, *accus.* 4, 3, 34.
vallere pieno pocus 2, 16, 8.
vellere a fterpe capillos 3, 25, 13.
velles utinam non vincere caena 2, 15, 26.
vellet quon te 2, 5, 8.
velis compita verbenis 4, 8, 57.
velocem puellam 1, 1, 15.
valoci jactu 3, 14, 5.
velorum finus, *accus.* 3, 9, 30.
veluti 2, 3, 47. 2, 15, 51.
3, 15, 31.
venaberis leporem 3, 13, 43.
venabor 2, 16, 19.
venales amica 1, 16, 41.
venalis auto jura, *nomini.* 3, 23, 49.
venalia fata, *accus.* 4, 8, 25.
pocula 4, 5, 25.
vanantam Adonem 2, 13, 54.
vanantur Penthea Bacche 2, 22, 31.
vendere fe muneribus 2, 2, 4.
varent Lydamus 4, 8, 80.
venena terra, *accus.* 2, 26, 27.
trita 2, 17, 14.
vaneuo, *abl.* 2, 34, 13.
depreffo 2, 32, 47.
illa 1, 18, 19.
venenatur pocum amaret, *nomini, Jofaadi* nos 3, 5, 1.
veneranda *nomini* puellis Ara 4, 9, 6. *Brach.* temeranda. ve.

- vanerat antiquum domum The-
falus umbra 1, 19, 30.
mibi obvia turba mi-
nuta 2, 29, 4.
venerata nec tu mea sis tabellis
supplicibus 2, 20, 33.
Venerare exhausta opes 3, 13,
2.
ignota 4, 8, 34.
tristi 1, 14, 16.
venere animi Decl. &c. 4,
1, 45.
Venerem. *conveniat* 2, 15, 11.
3, 5, 33. 4, 5, 33.
Venerem. *coram quodam*, &
felitem salutarum jactum 4,
8, 45.
veneres, *atrus*. 2, 10, 7.
Veniri 2, 19, 18.
negantem Hippolytum 4,
5, 5.
Veneris 3, 24, 13.
Veneris dominus 3, 3, 31.
infans 3, 17, 3.
Veneris militum 4, 1, 137.
poetis, *dativo*. 4, 1,
238.
tabula, *abl.* 3, 9, 81.
venerit mihi si quis alter amor
2, 5, 46.
non ita furva ira mea,
ut &c. 5, 18, 14.
sua dicit, seu nata 1,
8, 44.
venerunt quam pia fomoris 4,
7, 88.
Vauito Eridano, *abl.* 1, 12,
4. *vide Commentariis*. *Pe-*
metia, Italia regis.
veni ego ad fundera supplicibus
palma 4, 8, 71.
vani huc non natus, *præteris*.
4, 11, 19.
veni ad lapides memoras, *im-*
perat. 2, 13, 40.
in tuos ignes, *dure poeta*
2, 14, 44.
venia tua, *abl.* venia tua, Cal-
ve 3, 25, 4.
veniam cur tibi tardior, *quæ-*
rit? 2, 31, 1.
seu tristis, seu latus
amicia 1, 81, 15.
venient heronem choros 1, 19,
53.
unde tot mala 2, 4, 10.
ut hedern sponte sua
melius 1, 2, 10.
venias fæ umbra benigna ocu-
lis meis 4, 4, 64.
hodie 3, 23, 15.
Tom. I.
- veniat mea navis ad te 2,
14, 29.
nec sine te nox vigilan-
da mihi 3, 15, 2.
rugatum formæ 3, 27, 13.
unde meus liber mollis
in ora, queritis 2,
1, 2.
veniens ege in tua culla 4,
7, 18.
venient quem *fill ad te* 4,
12, 80.
venicus. non huc ulli venient
ingrata legentis 3, 34, 81.
veniantia piis poris fomina,
atrus. 4, 7, 27.
venies ad fata 3, 13, 39.
in ora virum 3, 9, 32.
veniet nullane fortuna placatæ
procellæ? 2, 27, 7.
provincia fera virgis
Aulonius 3, 4, 5.
puella 2, 14, 30.
si qua tibi non immeritor
mei hora 1, 6, 35.
tibi moliar hora 2,
28, 16.
venimus, ecce, ad mandatam
domum 2, 29, 30.
venire mihi multa mala fais
2, 22, 2.
pedes dominæ credabat
Antiope 3, 15, 28.
si qua negat speranti 2,
22, 46.
venis, *verium* 2, 18, 30. 2,
25, 2.
venis cur mihi fera, o mors?
2, 13, 30.
lenis in nostro timore
1, 15, 4.
quicumque 3, 13, 43.
supplax ad jura poellæ
1, 9, 3.
venis, *præfer*.
vanit concha a rubro falo 3,
23, 4.
Cyathis 3, 21, 8.
in ora majus nomen ab
exsequis 2, 1, 24.
ista mors 3, 7, 30.
mihi nox prima 3, 30,
11.
vir rurs 2, 23,
20.
qua etoriens. *nempe* Sol
3, 5, 27.
quam mors parat die 3,
5, 18.
sæpe magno funora tar-
dus Amor 1, 7, 26.
si qua ferro ruina, ma-
- gna venit 2, 25, 28,
taurus nullis ad arva
2, 15, 28.
tibi dos non humilis 4,
4, 56.
noa longa 2, 15, 24.
via qui legat ossa 2,
24, 50.
venit illa irritata 1, 10, 25.
rogata non impune
1, 5, 32.
venit, *præteritum*.
venit *decides* ad invitos mon-
tes Palasia 4, 9, 3.
hospes adulter in hospiti-
um Menelao 2, 34,
7.
in exsequias tota cætera
meas 4, 11, 94.
Lacomediis 4, 2, 51.
mihi epistola dominæ no-
stra 3, 16, 1.
qui in tantum honorem
2, 24, 31.
tempus, quo &c. 2,
28, 3.
tibi prior ab Illyriis
terris 2, 16, 1.
venit. nec tamen *supplic* id-
circo venis ad fulmina lan-
guens 2, 22, 27.
vanito 2, 22, 43.
vanit mihi sub testa liquores
Pactoli 1, 14, 11.
venor 4, 2, 13.
veniar equi abiegi 4, 1, 42.
ventis, *nomin. plur.* 1, 17, 5.
3, 5, 29. 3, 10, 5.
venti, *ver.* 3, 7, 27.
quicumque vexatilis Uli-
ssæ, &c. 2, 26, 37.
vanitist Venus hanc faciem 4,
3, 50.
ventis, *abl.* 2, 1, 43.
rapiensibus Ælionidem
1, 15, 17.
ventis opposito 1, 6, 17.
vento, *abl.* 3, 5, 11.
quolibet 1, 8, 4.
ventorum 3, 7, 35.
ventus 4, 7, 31.
12. et 1, 8, 13.
ventosus alas 2, 15, 3.
ventre squamoso cætera 3, 22,
27.
tamida concubina 4,
3, 43.
vantum est ad prætia 2, 6,
15.
ventura si dies, quæ &c. 3,
5, 31.
venturæ eodjouis 3, 22, 42.
ven-

- venturam lucem 4, 4, 43.
noctem 3, 11, 5.
feneclam 4, 11, 93.
venturi meli 1, 19, 18.
venturos tibi amores dicebam
1, 9, 1.
venturum me tibi 3, 19, 18.
ventus 2, 18, 8.
Aquila erit & nobis 3,
3, 4.
qui bene ferat vela 4,
3, 40.
venundata Minos figurâ Scyl-
la, *verat*, 3, 19, 11.
Venus 1, 8, 10, 2, 18, 9, 4.
*merum dea, vide qua de illa
diximus in Indica nostra ad
Tibullum*.
Venus amica 2, 21, 2.
comes exclusi 3, 16, 20.
corrupta libidine Martis
2, 28, 33.
bonesta 3, 22, 34.
invidiosa dea per se for-
mosa 2, 28, 10.
ipsa 2, 32, 33, 3, 6,
34, 3, 16, 30, 4,
1, 46, 4, 3, 50.
ministrat 3, 10, 30, 3,
20, 18.
nostra 1, 2, 33.
Venus magis caussa fuit, quam
Juno 4, 8, 16.
Venus, *conoscitur*.
culis labore 2, 22, 2,
31.
trivis commissa 4, 7, 19.
Venus, vocat. 2, 12, 56.
ipsa 3, 4, 19.
Venus o 2, 16, 13.
Venus o regina 4, 5, 63.
vera fides 4, 1, 98.
vera tropæa, *nomiat*, 3, 9, 14.
vera si fuerit carmina *Cassandra*
4, 1, 53.
vera, *accus.* 3, 6, 2.
huc 3, 24, 12.
vera querat 1, 8, 12.
vera, neque illa Minus ve-
rax habenda 3, 13, 62.
verba, *nomia*, 1, 6, 5.
benigna 1, 10, 24.
fossa 1, 5, 14.
libera 3, 10, 24.
mala 2, 9, 22.
maxima 2, 25, 32.
mea 1, 16, 34, 1,
18, 11.
sua 2, 25, 32.
verba tua 2, 34, 22.
verba rogandi 3, 14, 31.
verba quaecumque volas fugient
tibi querenti 1, 5, 17.
verba, *accus.* 1, 10, 6, 2, 9,
31, 2, 17, 16, 2, 22, 44,
2, 33, 10, 2, 34, 41, 4,
1, 124, 4, 5, 54.
verba decem, *accus.* 3, 25, 8.
diferat 3, 23, 6.
fallacia 4, 7, 21.
inania 3, 20, 5.
illa 3, 11, 7.
libera 3, 9, 2, 4, 11,
90.
mala 4, 5, 76.
men 1, 1, 38, 2, 13,
5, 2, 33, 23, 2, 2,
8, 3, 7, 44.
minora deo 4, 9, 32.
multa 2, 25, 3.
pigrida 4, 1, 74.
promissa 2, 22, 4.
quodam 2, 23, 6.
secunda 3, 13, 23.
sanguis 4, 11, 84.
superba 3, 8, 16.
talita 2, 1, 77.
tecta 3, 8, 33.
verba darem nomine 2, 24,
8.
verba, ad verba egere 4, 2,
13.
verberis, *abl.* 4, 3, 57.
verbera fetosa, *accus.* 4, 1,
25.
verbera fœvitia, *accus.* 2, 3,
18.
verberat ora Brisis 2, 9, 20.
verberet quem ille puer, sit
fors nobis 3, 10, 28.
verbis, *dativ.* 2, 20, 13.
juventis 1, 2, 29.
verbis, *abl.* 4, 3, 19.
hit 2, 24, 3.
misit 1, 10, 18.
nostris 3, 25, 9.
suis 1, 13, 23.
tuis 1, 15, 25.
verbo, *abl.* 2, 5, 13.
uno 2, 4, 22.
vere undecimo 3, 9, 40.
verbor, non verbor despiciere
ultra regna, *Or.* 1, 14, 23.
verenda hac tibi non fuit, Ro-
ma, tanto cive 3, 11, 33.
verendo ludo, *abl.* 4, 9, 53.
verecor ne *Or.* 1, 19, 21.
verecor. non verecor manes 1,
19, 1.
verecor. non verecor, ne sit mi-
hi vilior illis 2, 2, 25.
verecor. non verecor noscere tei-
cum Hadriam mare 1, 6, 1.
Vergiliis tardis, *abl.* 1, 6, 10.
*Vergilia sapient fuisse aus
genus Tarsi caelestis, sadrum
qua Fierider.*
Veni calceis 9, 8, 9.
verior Dodona augur 2, 22, 3.
si quis esse possit 2,
29, 34.
veris animis, *abl.* 3, 6, 13.
oasis 2, 9, 19.
verita est humeros urere flam-
ma pios 4, 1, 44.
veritus non estat nobis concep-
dere 2, 10, 11.
verna rola, *abl.* 3, 5, 22.
verum, *dativ.* 4, 7, 15.
vernat dum sanguis 4, 5, 57.
vero eximie 3, 13, 11.
igni 1, 9, 17.
vero, *pericula* 1, 13, 33, 2,
1, 14, 2, 13, 27, 3, 8, 5.
veros deos 3, 13, 66. *Brutus*.
feros
verreret. non vereretur mare of-
fusa nostra 1, 13, 44.
versa caput Io 2, 18, 17.
versa Scylla lingua in canes,
accus. 4, 4, 40.
verasus prolia lecto 2, 2,
45.
veriant illum lecto suspicis 2,
22, 47.
versare boves, & plantaria 3,
5, 35.
miserum juvenem toto
cubito non times *Pinto*
2, 14, 21.
versarent quom sua rura multi
juvenes 4, 1, 129.
versat acies 3, 11, 69.
post terga manus 3, 24,
24.
versat amatos cœcum iter 3,
14, 30.
animum spesque timor-
que 3, 19, 12.
dum Achantis animum
amicum nostræ 4, 3,
61.
fides injuria 3, 8, 19.
meum vitam femina 3,
11, 2.
versat, que antea non versat
decies mea Gœmia? 2, 4,
16.
versis trochi clavis 3, 14, 6.
veribus auditis, *abl.* 4, 5,
34.
mea 3, 24, 4,
vericolore pluma 3, 7, 50.
ver-

- verficoloris plume 2, 13, 32.
 veris carnis, *abl.* 2, 16, 39.
 equis 4, 3, 46.
 scia 3, 13, 43.
 veris amore 4, 3, 10.
 veris ad pia vota deos, 3,
 3, 10.
 veris dux 2, 1, 41.
 nostro 2, 13, 7.
 novo 1, 16, 41.
 pio 4, 1, 57.
 Propert 2, 34, 93.
 verum mollem 1, 34, 19.
 verus exactus pumice 3, 1, 8.
 hic 2, 5, 30.
 Mimnemi 1, 9, 11.
 verus per astra trames 4, 1,
 109.
 verus duo, *nomia.* 2, 13, 35.
 sca 4, 1, 37.
 verus, *accusf.* 2, 34, 43. 4,
 3, 55.
 quocumque fecidi meo
 nomine 4, 7, 77.
 verfat Nomas 4, 7, 57.
 verfat o utinam mea vocia in
 auriculis dominæ 1, 16, 18.
 verte in quancumque volas
figuræ 4, 2, 22.
 ta in mores viri 4, 5,
 45.
 vertebat unus in omnes formas
 4, 2, 67.
 vertentis auri 4, 2, 11.
 verteret nec mare offa noxia
 2, 15, 44. *Brund.* verteret.
 Et Fatus bova agros
 3, 7, 43.
 verterit si demtas aures ad pa-
 cem 2, 13, 15.
 veriet novæ libera verba in
 offensas suas 4, 11, 30.
 verit me astra tuos polles 2,
 16, 43.
 vestite 1, 14, 5.
 anis 4, 1, 125.
 Idulio 2, 13, 54.
 lauriger 3, 13, 53.
 medio 2, 12, 10.
 montis 1, 20, 33.
 Paradi 2, 21, 13.
 turgigto 3, 17, 35.
 verticibus Idæis, *abl.* 2, 2,
 14.
 vestigine torti 3, 7, 65.
 veris pennas tam cito illatus
 amor? 2, 22, 22.
 fua comas inepta 2,
 18, 28.
 vestita equum, Damai 4, 1,
 53.
 vertitur deus, & duras dies
 2, 28, 32.
 nubes Nato 2, 5, 12.
 fenesi non in toto an-
 no 2, 43, 11.
 Vertumai dei, *genitiv.* 4, 2,
 2.
 sacrum 4, 2, 12.
 signa 4, 2, 2.
 Vertumous aurigæ species 4,
 2, 32.
 Vertumnus deus 4, 2, 10. Da
 hoc vide *Commentarius in to-
tam Etrogium secundum libri
 quatuor.*
 versutur amores 2, 8, 7.
 omnia, *ibid.*
 verubus Ithacis, *abl.* 3, 13, 19.
 verum hoc est? 2, 5, 1.
 verum, *novæ, accusf.* 2, 13, 42.
 verum, *peritum* 2, 24, 15.
 verum etiam 2, 5, 10.
 verus amor 2, 15, 30.
 animi aruspax 3, 8, 17.
 vestas manu 2, 9, 12.
 vestas, *vocat.* 3, 12, 7.
 vestis amoris 2, 15, 29.
 ponit 1, 8, 5.
 vestanum in vite Lycurgum 3,
 17, 23.
 vesper 4, 2, 19.
 Vestra 4, 11, 53.
 Iliacæ tutela favilim 4,
 4, 69.
 pauper 4, 1, 21. In ru-
 dinarum urbis Romæ
 putenda probo Tarpeja
 4, 4, 36.
 Vestra, *vocat.* 4, 4, 18.
 Vestis lacrimæ, *genitiv.* 3, 4, 21.
 Vestis castæ, *dativ.* 2, 29, 27.
 Dux fuerat Vestis 2 una,
 eodem quo terra: altera, eu-
 dem qui ignis. Hanc pacifi-
 mum Romanis ministerio vir-
 ginum colere. *Vide Justum
 Lipsum perulicæ Synagoge
 de Vestis, & Vestalibus.*
 vestis 3, 10, 15.
 Cui 2, 2, 2, 2, 2, 6.
 fluentes 3, 17, 33.
 longa 2, 11, 16.
 scilla 2, 15, 18.
 fua 4, 1, 118.
 tacita 1, 4, 14.
 valtem 2, 5, 21.
 matiam 3, 6, 13.
 veller fenes 2, 34, 30.
 velles Tyrim 3, 14, 27.
 velles Attalicas 3, 18, 19.
 quæcumque 2, 16, 43.
 vestibulum tuum, *accusf.* 2,
 14, 32.
 vestigia non ulla, *nomia.* 2,
 29, 35.
 vestigia, *accusf.* 2, 9, 45.
 eberis 2, 3, 9.
 junctis fatus Cæsaris
 2, 9, 33.
 man 2, 16, 17.
 parva 2, 5, 25.
 vestigia *agitare, ibid.*
 dura 2, 5, 25.
 feris 2, 5, 5.
 iteris 2, 5, 23.
 vestis adha 2, 7, 8.
 Sidonia 2, 16, 55.
 vestis genosios honores 4, 11,
 61.
 vestis Com 4, 5, 55.
 vestita, *armin. sing.* 2, 15, 17.
 vestitis suis froodibus us 5,
 12, 31.
 vestra iia. *nempe mulieris* 3,
 15, 44.
 vestis, *abl.* 3, 10, 8.
 vestis, *nomina. plur.* 4, 9, 22.
 vestis, *accusf.* 4, 4, 61. &c.
 vestis, *genitiv.* 2, 1,
 vestis 1, 17, 27. &c.
 vestris moribus, *dativ. idest vi-
 rarum* 2, 29, 32.
 vestris, *abl.* 1, 18, 22. &c.
 vestro, *dativ.* 3, 2, 19.
 vestro, *abl.* 1, 10, 9. &c.
 vestros 1, 10, 13. &c.
 vestrum 3, 1, 2.
 vauante deo 4, 1, 20.
 veras me fundere lacrimas? 2,
 8, 2.
 verat Apollo verba tonans foro
 4, 1, 134.
 illa recipi, quem non no-
 verit, 2, 22, 48.
 Iux Spartana sedere a-
 mantis 2, 14, 21.
 Minerva avelli vatam ve-
 ste sua 4, 1, 118.
 turba me tibi credere 2,
 32, 8.
 vetera iura, *accusf.* 1, 6, 20.
 veteres arcus, *accusf.* 3, 12, 35.
 divitiis 1, 6, 14.
 fecit 4, 3, 35.
 ignot 3, 17, 9.
 Tatios 2, 32, 47.
 Thebas 2, 1, 21.
 veteres Vaji, *voc.* 4, 10, 37.
 veteris poem 2, 34, 77.
 verus me Amor contempera gra-
 ticles Meos 2, 15, 3.
 timor hos numerare
 2, 29, 4.
 vatus Achata 2, 18, 53.
 amphora 4, 5, 79.
 u 1
 vo-

- vetus Draconis tutela Lacuvium
4, 8, 3.
parma bellies 2, 25, 8.
vetus regnum, *acerf.* 1, 8,
35.
vetulus, *salustiu.* 2, 2, 15.
3, 7, 43.
vetulus tabulas 2, 2, 41.
venare Lyciniam purcas 3,
15, 41.
venasit quicunque venti Uli-
seo 2, 26, 37.
vestire per multa pericula vi-
tae hora mollior 4, 28, 15.
vestaverit si tibi comas utilis
ira 4, 5, 31.
venerat *Cleopatra* opprobria no-
tris armis 3, 11, 29.
delphinus Arionem ly-
tam 2, 26, 18.
venctis me, tragice Erinyes
2, 20, 29.
venit ipsa Venus arma fci Ca-
saris 4, 1, 46.
ovis aurea Helleo 2,
26, 6.
via alta 2, 30, 6.
Appia 2, 32, 6.
cunctis terenda 2, 18,
22.
illa 2, 32, 17, 3, 10,
32.
lata 2, 1, 4.
longa 1, 10, 11, 3, 21, 2.
maia 3, 18, 22.
non operosa vocis nauta-
rum 4, 6, 18.
proxima meo hullo 4, 1,
75.
que tulit equos Ditis 3,
22, 4.
fructu Herculeo labore 3,
18, 4.
torta 4, 4, 42.
tota lubrica, & perisda 4,
4, 49.
tuta 3, 16, 18.
via celi aspicienda est 4, 1,
107.
Vio-facta *Roma* 2, 22, 15.
via animi recta 3, 5, 10.
cuncta materiam 2, 4, 10.
luarum libera 3, 13, 4.
ulla non vacat ad cunas cu-
libis 4, 12, 90.
non vulnera 2, 25, 46.
via currere. *pro* currendi 3,
1, 10.
via angusta, *oblatu.* 3, 14,
30.
eodem 3, 6, 36.
hac 4, 1, 36.
via humanā 3, 18, 34.
iorada 3, 1, 18.
media 3, 4, 22, 3, 16,
30.
Scyronia 3, 16, 12.
qua sit mors aditura 2,
27, 2.
tam longa 2, 33, 16.
Vio-facta *Roma* 2, 7, 34, 2,
22, 14.
via sua unusquisque noverit ire
2, 25, 18.
vim extreme murmur 4, 7, 4.
maris & terrae cuncta pericula
2, 27, 6.
obscuro 4, 8, 65.
Thelem brachia 3, 22, 24.
vicium 3, 10, 26.
vim tuam, *divino.* 1, 8, 18.
vim, *phor.* 4, 11, 2.
viam longe Phalidos 1, 20,
18.
saosum 4, 5, 20.
vias 4, 6, 66.
Iodociles 1, 2, 12.
medias 3, 8, 12.
mifras 3, 7, 34.
multas 2, 33, 8.
notas 1, 1, 18.
novas 1, 8, 30.
septenas *Nili* 3, 22, 16.
tepidas 4, 7, 20.
vias fons decipit unda *Man-*
dia 2, 34, 36.
viat rerum 8, 24, 28.
viator contemnens offa 2, 2,
11, 5.
vibrantem spicula *Aeneas* 4,
10, 13.
vicem. inque vicem 3, 25,
15.
vicetiam iam altum *Aleides* ex-
hausto *Humine* 4, 9, 63.
vicerit. qui vicerit aliis ur-
ma, nemo existat 2, 30,
31.
vices, *acerf.* 4, 4, 58.
inverfas 1, 15, 30.
miferas 1, 13, 10.
remorum paret 3, 21,
12.
vicibus maternis, *abl.* 4, 11,
75.
vicibus 1, 8, 28.
vicina *Diana* *Aventinae* quon-
dam *Phyllis* 4, 8, 29.
turba 4, 2, 2.
vicina *Jovis* saxa, *acerf.* 4,
4, 8.
vicina vim, *genitiv.* 5, 10,
26.
vicinas aquas 4, 8, 58.
vicino *Jovi* 4, 4, 30.
vicinos *Judos* 2, 18, 11.
vicit *Caesar* 2, 16, 42.
forma victorem 3, 21,
16.
illa me non moribus, sed
herbis 3, 6, 25.
una *Phaeti* fugitia decem
rates 4, 6, 28.
vicia nunquam janus muneri-
bus, vocat. 1, 16, 36.
vicia pietate 3, 11, 48.
vicia pondera, *nomin.* 3, 2,
22.
vicia arma, *acerf.* 4, 10,
47.
brachia 4, 3, 12.
victi *Syphacis* 3, 11, 59.
victima hac 4, 10, 15.
victis umbris, *abl.* 3, 5, 15.
Brach. 3, 30.
victor 3, 5, 15.
Amphion 3, 25, 41.
Apollō 4, 6, 70.
equis futurus *Caesar* 3,
14, 18.
equus *Arius* 2, 34,
38.
Minos 3, 10, 28.
pugnis futurus *Pollux* 3,
12, 18.
Romulus 4, 10, 8.
Siculus *teluribus* *Claudius*
3, 18, 15.
victor *Obide*, *vocat.* 4, 1,
117.
victorem virum 3, 17, 16.
victoria hac mihi postior devi-
ctis *Parthis* 2, 14, 23.
victrices, *nomin.* 3, 13, 21.
victrices manus, *acerf.* 3, 22,
22.
mors *Fabii* 3, 21, 9.
palmas 4, 1, 139.
victoria arma, *acerf.* 4, 1,
47.
victrix *Cynthia* 4, 8, 23.
victura *rosaria*, *acerf.* 4, 5,
59.
victus *Tullius*, *Roma* 4, 2,
50.
videam procellas ferre hac 2,
16, 45.
reflere equos 3, 4, 13.
videam. non videam talis sub-
edere ventos 1, 8, 13.
videant aquales mea vulnera
in colla *acerf.* 2, 8, 21.
videantur plinque mihi vi-
des isti oculi 1, 2, 15.
videbis noctem lucentem illius
arbitrio 4, 1, 145.
vide-

- videbitis nunquam, Aquilo, va-
la mea 3, 7, 71.
videtur tibi tenuatus 2, 12,
21.
tibi engur Dodona va-
rior 2, 21, 3.
viderat Achilles Patroclum are-
na porrectum 2, 8, 32.
ille fugas, Cr. 2, 8,
31.
olim pauper dūar po-
nere tunica 2, 2,
23.
videre sensus 2, 1, 12.
manus puras, testis e-
tis, Phœbe 2, 31,
28.
meas lacrimas, vel tua
volo 3, 8, 24.
nodat deus 3, 13, 38.
posse Romanum forum
4, 2, 6.
videri mi poteris formosi 2,
18, 19.
videtur hoc, quam pudet pepe-
risse 2, 13, 22.
videris si Amor praesentes esse
preces 2, 30, 12.
viderit. qui non te viderit,
non cupiet 2, 32, 10.
viderunt te Bacche 4, 3, 7.
videt folia natum enlatitis 2,
25, 52.
Trojana funera his prin-
cipis 2, 6, 16.
videt. hoc quodcumque vides
Cr. 4, 1, 1.
videt nemo in amore 2, 14,
18.
qui te, is peccat 2, 12, 1.
Romulus Aeneas 4, 10,
23.
parvas te currere 2, 31, 9.
videtur tibi iste tanci, ut Cr.
1, 8, 3.
vidi delphinum currere subdi-
dio tibi 2, 26, 17.
vidi ego concrescere bullum col-
in, Cr. 4, 5, 65.
labentes scies, & tela ca-
duca, Cr. 4, 6, 53.
refaria facere cocta 4, 3,
40.
vidi sparsum errare capillos 2,
1, 7.
te in somnis ducere ma-
nus lonio toro 2, 26,
1. & sep.
vidimus fratrem fellam gemi-
nasse curulem 4, 11, 65.
ire lacrimas deo 4,
11, 60.
vidimus te morientem Cr. 2,
10, 4, 8, 2.
vidisse negato, si quid vidisti
2, 18, 3.
vidisset si Glaucus tuos oculos
2, 26, 13.
vidisset. non ille (Nylor) An-
tilochi vidisset corpus huma-
ni 2, 23, 49.
vidisti quo fere 3, 6, 9.
quem dare cela 3, 20,
2.
vidisti si quid 2, 18, 3.
vidisti. nec speculum vidisti
3, 6, 11.
vidistis fontis percurrere em-
ula 2, 16, 49.
vidistis puellam 2, 25, 41.
vidistis, quater reperitum 2,
25, 41, 2, 25, 42. &
sepp.
vidit Calypso amatorem suum
vela pandere 2, 21, 24.
hic amantes vivere sine
fœdo, Cr. 2, 12, 3.
Minois Ariadne Thēon
incolamem 2, 14, 7.
non bene Romulus ire
Palatium acer 4, 6,
44.
nos hunc ferri parvo li-
gno 3, 7, 53.
quit te curvum funere no-
stro? 4, 7, 27.
Tarpeja Tatium prolade-
re, Cr. 4, 4, 19.
te Sericus hostis, Cr. 4,
2, 8.
vidit. non vidit Prometheus
mentem in arte 3, 3, 9.
viduas puellas 2, 33, 17.
viduo toro, Abl. 3, 9, 16.
vigemus annus 3, 10, 15.
vigil, vocat. 4, 4, 94.
vigilacis Subura 4, 7, 15.
vigilanda non 3, 15, 4, 3,
20, 22.
vigilante me 3, 17, 16.
vigilare alio nomine 2, 9, 28.
rudis seceris 2, 3, 7.
vigilet janitor ad dantes 4,
5, 47.
vilem aquam 3, 15, 18.
viles aequas 1, 15, 53.
viles amores, accusat. 4, 34,
71.
noctes 4, 7, 39.
puellas 2, 24, 9.
villa dona, accusat. 2, 24,
14.
sacra 4, 1, 22.
tura 2, 10, 24.
vilius an tibi sum gelida Illy-
ria? 4, 8, 2.
idus 1, 2, 25.
siccio lacu 2, 14, 12.
villa arena, vocat. 3, 7,
26.
vina, nomina. 2, 33, 16.
ultra peniti Faleris 4,
6, 73.
tus Bacche 3, 17,
10.
vina, accus. 4, 2, 30.
Lesbie 1, 14, 2.
men 4, 6, 86.
pallida 4, 7, 36.
vincant mendacia 4, 5, 27.
vincant. non me vincant Cha-
onim columbum dicere, quos
Cr. 1, 9, 5.
vince mari, Auguste 4, 6,
19.
sopore hoc caput, Bac-
che 3, 17, 42.
vincendus Arantes 4, 1, 35.
vincant. non vincant Gallum
munera 3, 12, 19.
vincere sic soevit Romulus 4,
10, 17.
signa patrum sum 4, 6,
24.
Vejos 4, 10, 26.
vinceris, ut vincis 2, 8, 8.
vincit barba erasas genas 4,
8, 26.
Penelopes Ælia Galla
fidem 3, 12, 38.
vincire catenā 2, 15, 25.
mentem Lyao. accusa-
tor 3, 3, 21.
vincis 2, 8, 8.
vincit setum injuria 3, 25,
7.
Roma 4, 6, 57.
vincitis male, Danae 4, 2,
53.
vincitur ubi lēssus non certo
fœdere. a vincis 3, 20,
21.
vincla, accus. 2, 29, 6, 3,
11, 4, 2, 20, 21.
dulcia 3, 15, 10.
Romula 3, 11, 52.
turpia 2, 3, 51.
vincor ego tempore 3, 25,
36.
vincit Antiope 3, 15, 22.
jusco braccia 4, 2,
44.
vincitum te totum colla 2, 13,
15.
vincit menut 3, 24, 24.
vin-

- vincula capilli furtivi, *semita*.
4, 5, 6, 9.
ligata ad faxa 3, 7, 20.
vincula bona, *acrusf.* 4, 8, 80.
codicis 4, 7, 44.
inferna tota 1, 9, 30.
vincula sanguinis 1, 15, 16.
vineum Datal 3, 8, 31.
vindicta illa, qua (*casula*) par-
tem tui tota 4, 10, 36.
locum Parricidii par-
ta arce 3, 9, 12.
Præitelem lapis Paria
urbe 3, 9, 16.
que le ara fummoth
casti 4, 9, 36.
vindicta se 4, 6, 39.
te 4, 6, 41.
vindictæ Mæos in mea ossa 4,
11, 20. *culgo* judicet.
vinea longa 4, 10, 36.
vinea, *abl.* 2, 13, 31.
vinea, *abl. repetitum* ser 2, 33,
35. *Or. fer.*
vioxerunt vixi Dircen sub ora
bovis 3, 15, 38.
vixit vixta comas acceptas 4,
11, 34.
voluti, *semita*. 3, 13, 29.
vipera 4, 7, 35.
vir 2, 9, 30.
ille 2, 9, 48.
Virdumari valdi ducis 4, 10,
41. *De hoc Germæonem ducem
Clandii Marcellos epima re-
ruit.*
virca, *semita*. 2, 10, 5.
quocumque aderant in
corpore 5, 15, 23.
vires, *acrusf.* 2, 10, 11, 3,
9, 17, 4, 6, 31, 4, 7, 14,
4, 10, 3.
maiores 1, 14, 17.
fusus 2, 28, 18.
viret quo campo feges, quo jo-
go uva 2, 34, 78.
virgatis bracciis, *abl.* 4, 10,
41.
Virgilium 2, 34, 61. *Virginitas
Mora, Mantuanaur, potaram
Lætiænum princeps.*
virgine 4, 8, 11.
virginei gymnasii 3, 14, 1.
virgineis urnis, *abl.* 2, 1, 67.
virgineo foco, *dativ.* 4, 4,
44.
virgineos calathos 3, 13, 30.
virgineum cepum, *acrusf.* 3, 14,
12.
latus 2, 2, 12.
virginibus Mæsi, *dativ.* 2,
30, 33.
virginis 4, 8, 12.
virgi
Autonius, *dativ.* 3,
4, 5.
virgo *Stella* 3, 19, 21.
virgo, *vocer.* 4, 4, 9, 4, 8, 6.
viri, *genitiv.* 3, 4, 3, 4, 3,
45.
ausseri poma 3, 14, 24.
limen 2, 6, 24.
viri Phibii 2, 13, 38. *dehil-
lis.*
viri Titius Rameque 4, 1,
31.
viridis spelunca 3, 3, 27.
viridis, *dativ.* 4, 9, 35.
viridis 1, 19, 14.
detestis 4, 9, 34.
nullis 4, 9, 34.
silvicolis 3, 13, 34.
fois 3, 13, 32.
viris multis, *abl.* 2, 6, 6.
viro Hammoio, *dativ.* 3, 1,
28.
sodo 2, 16, 24.
funesto 3, 6, 30.
ingrato 1, 6, 10.
novo 1, 15, 8.
viro extrerno, *ablat.* 2, 19,
16.
infido 1, 6, 18.
iſto 2, 9, 24.
salvo 4, 3, 72.
tacito 2, 18, 2.
viros affiduos 2, 33, 44.
ausseros 3, 3, 30.
feros animis 1, 5, 12.
luctantes 3, 14, 6.
perituros 2, 13, 32.
sanctos 3, 7, 16.
vistus 3, 18, 11.
Cæsaris 2, 16, 41.
hinc tua 3, 12, 10.
tibi amara, *ibid.*
virtutis parens Remius 4, 10,
17.
virtutis tui 5, 17, 20.
virum 2, 6, 14, 3, 3, 20, 4,
2, 24, 4, 5, 31.
addictum 3, 11, 2.
ignotum 2, 34, 8.
suum 2, 33, 34.
victorem 3, 11, 16.
nam 4, 11, 68.
vitrum, *genitiv. plur.* 3, 9,
32.
vis, *semita*. 3, 18, 37.
tua, *copulata* 4, 5, 74.
vis, *vocerum.* quod tibi vis?
3, 3, 1.
quod non vis 4, 5, 2.
si vis me ignoscere culpæ
4, 8, 73.
vifa est Cynthia humata in-
cumbere meo talero 4, 7, 3.
pars Capidum vincula pa-
rare mihi 2, 29, 6.
tibi formosior nescio quam
3, 13, 12.
vifa mihi Cynthia mollem spi-
rate quietem 3, 7, 7.
talia Cynthia, *ibid.*
2, 29, 29.
vifa, oon illa mihi formosior
umquam vifa 2, 29, 26.
vifa ne qua portarent tibi ti-
mores 1, 3, 29.
vifa talia, *acrusf.* 2, 26, 20.
curpia 2, 6, 28.
vifanda si qua ora Caydri 3,
22, 17.
vifere volui si *Or.* 2, 29,
24.
vifere oec femper humosa cubi-
lia 2, 3, 31.
vifura cinixum Calliope 3,
17, 3.
onnam posthæ Nika-
cum Calypso 1, 15,
13.
vifura, pro vifuram 2, 9, 7.
vifus eram recubans in umbra
Heliconis hifcere posse reges
Or. 3, 3, 1.
sum tibi liber? 2, 8,
15.
vifus est clois Nestoris post tria
sæcla 2, 13, 46.
mihi pulchrior Phædo i-
pio 2, 11, 5.
vita superba 3, 11, 48.
vita si mihi sit pomenda 2,
26, 57.
vita, *incomparativum.* seu vor
blanditiarum. *ἔνδ' ἔνδ' ἔνδ'*
dicuntur Græci. 1, 2, 1,
8, 22, 1, 19, 19, 2, 19,
27, 2, 20, 17, 2, 14, 29,
2, 30, 14.
vita. mea vita, *vocer.* 2, 3,
23, 2, 20, 11, 2, 26, 1.
vita postea, *abl.* 3, 7, 23.
vita. io vita 2, 9, 43.
vita, *genitiv.* 2, 34, 15, 3,
17, 19.
meu 1, 11, 22.
fever 2, 34, 23.
fallitum 1, 7, 1.
vexat mollior hora 2,
18, 15.
vita amores 4, 7, 69.
aonius 2, 15, 38.
exitus 3, 5, 47.
fructum 2, 15, 48.
vi.

- vita modas 3, 7, 9.
 precepta 3, 9, 31.
 pretium 4, 11, 100.
 quodcumque sequetur 1,
 4, 30.
- vita mea, *dativ.* 2, 1, 74.
 nostrum 1, 2, 31.
- vitam 2, 1, 71, 2, 16, 3.
 hanc 2, 9, 39.
 meam 3, 11, 1.
 quietem 2, 15, 41.
- vitate hunc malum 1, 2, 35.
 vita nova 3, 17, 23.
 vitem 2, 19, 12.
- vires, *accus.* 3, 17, 15.
 vitibus hominum, *dativ.* 3,
 7, 3.
- vitulis dominæ, *ablat.* 1, 16,
 47.
 his 2, 6, 15.
 suis 2, 6, 15.
- vitiolum, *accus.* 3, 22, 17, 3,
 17, 6.
 hoc 2, 1, 63.
- vitri æstiva supellas 4, 8,
 37.
- vitta altera 4, 21, 34.
 lancea 3, 6, 30.
 recta 4, 3, 16.
- vittæ punitione, *plur.* 4, 9,
 27.
- viva, *nomin.* *sing.* 3, 13, 19.
 tu 1, 19, 19.
 Tyndaris inducitur domum
 est 4, 32, 31.
- vivam per te quod superest vi-
 tam 3, 17, 19.
 si viveret illa 2, 28, 42.
- vivat quod durius amantia ni-
 hil est 2, 17, 9.
 vivat ut fax 4, 3, 50.
 viva libera 2, 32, 62.
- vivare contentum nunc amica 2,
 30, 23.
 duro fidere 1, 6, 36.
 in fragitio 2, 34, 12.
 lecto vacuo 2, 2, 1.
 non ignota nequicia 2,
 3, 2.
 nullo excofio 1, 1, 36.
 servitio magis affucto 1,
 4, 4.
 sine sensu 2, 12, 3.
 vix quodcumque sequetur
 1, 4, 4.
- vivere poterat Penelope falsa bis
 denos per annos 2, 9, 4.
 quæ potuit falsam fo-
 lo 1, 2, 32, 56.
 & posset pouto aper-
 quærebam, *etc.* 2,
 3, 6.
- vivere turpior luxuria facili
 non revocatur illa 2, 16,
 12.
 viveret conviva *Pater* 3, 7,
 65.
- vivet illa tellus 4, 1, 54.
 si illa, vivam 2, 28,
 42.
- vivi fenis Tithoni 2, 18, 15.
 vivida signa, *nominat.* 2, 31,
 8.
- vivo bulc. *id est* viventi 3,
 7, 31.
 mibi 3, 2, 21.
- vivos tocos 4, 11, 54.
 vivos uogues 3, 7, 51. *alii*
 vivo.
- virus 2, 15, 36.
 vir 2, 4, 22, 2, 17, 12, 2,
 24, 30, 2, 26, 11, 3, 7,
 30, 2, 7, 38, 2, 11, 46,
 2, 12, 8, 2, 21, 7, 4, 8,
 72, 4, 9, 66.
- vix unum mensem requievera
 2, 3, 3.
 vix raris Kalendis, *ablat.* 4, 3,
 34.
 Socii labris 4, 9, 44.
 vicinus inguoes 4, 11, 46.
- vixisse me dignam forem na-
 tã suã, increpat *Cæsar* 4,
 11, 39.
- Uliam 3, 9, 7.
 miserum 2, 26, 37.
- Ulixes 3, 7, 41.
 alter 3, 12, 23.
 latatus errore cæcitate 2,
 14, 31.
- Ulixis lectus 2, 8, 23.
De Ulixe, vide Iudicem no-
strum ad Tibullum.
- ulla altera poëta 1, 18, 12.
 cura viti meum 1, 11,
 22.
 dies 2, 15, 26.
 domina 2, 9, 45.
 fama 3, 3, 17.
 femina 2, 1, 30, 3, 25,
 10.
 fides 1, 18, 18.
 gloria 3, 12, 1.
 manus fervorem 2, 29,
 2.
 medicina 2, 2, 7.
 non 2, 20, 25.
 petulantia linguæ 2, 16,
 37.
 puella 2, 3, 23.
 tutela 3, 14, 29.
 via 4, 11, 94.
- ulla turpior non erit affectu
 meo 4, 11, 50.
- ulla. haud ulla carina 3, 7,
 35.
 ullu labe mea 4, 11, 41.
 ulla reges, *accus.* 1, 14,
 21.
 ulla. non ulla vestigia, *nomin.*
 2, 29, 15.
 ullæ tande 1, 8, 21.
 ullas aquas 4, 9, 22.
 artes 1, 1, 17.
 opes 3, 5, 13.
 ulli legenti 2, 34, 22.
 ullis locis, *ablat.* 2, 12, 8.
 ullu damno 1, 4, 25.
 loco 1, 19, 20.
 poudere 2, 17, 24.
 tempore 1, 19, 16.
 ullus tumultus 3, 23, 1.
 ullus amor 2, 3, 8, 2, 22,
 24.
 illius 2, 18, 33.
 flos 4, 1, 43.
 frater 2, 18, 33.
 ulnis suis, *ablat.* 2, 18, 9.
 ulta est Alphesibea suos fratres
 pro conjugæ 1, 15, 15.
 ultentur 2, 12, 19.
 dumos Memnonias 1,
 6, 4.
 ultima cura lacrimis meis 1,
 3, 46.
 dies 3, 7, 66.
 fax 3, 13, 17.
 mea fides 2, 20, 34.
 meta 4, 2, 58.
 punda Nomentum, *etc.*
 4, 20, 23. *Or. Jey.*
 terra 3, 4, 3.
 vox 3, 7, 66.
- ultima mala, *accus.* 1, 5, 4.
 vota lacrimis meis 1,
 6, 24.
- ultime labor nostrum clamor bo-
 ves 4, 9, 37.
 ultimus lapsus 1, 17, 20.
 ordo 3, 12, 21.
 ultor Cerberus 4, 5, 3.
 ultores deos 3, 20, 22.
 ignes 4, 1, 25.
 ultra 1, 20, 23.
 portus 4, 7, 29.
 quum rogus 3, 5, 46.
 Tiberim 4, 10, 23.
 ultero 2, 23, 19.
 Umbra lacus 4, 2, 124. *vide*
Commentarios.
 umbra laetis tegit locum æ-
 stivæ funeris 2, 12, 34.
 multa 4, 9, 30.
 umbra. manes 4, 7, 96.
 lurida 4, 7, 2.
 matutæ 4, 1, 106.
- um-

- umbra Thersalis 1, 19, 10.
 tus 4, 5, 2.
 umbra. *imago, species.*
 benigna 4, 4, 66.
 tenuis mei 2, 12, 10.
 umbra in Pompeia 4, 8, 75.
 molli 3, 2, 1.
 umbra mea, *abl. Manibus, animae* 4, 11, 91.
 umbrae mea, *dativ.* 4, 11, 16.
 umbrae latae 1, 13, 17.
 mens 2, 34, 19.
 teneris 1, 18, 21.
 teneros 3, 9, 29.
 umbras, *manus.*
 clausas 4, 7, 89.
 hominum piis 1, 18, 31.
 nefras 2, 8, 89.
 nullas 4, 11, 25.
 Umbra antiqua 4, 1, 121.
 fertilis 1, 22, 10.
 proxima contingens supposito campo 1, 21, 9.
 Romani patris Callimachi 4, 1, 64.
 tomefacta 4, 1, 63.
 Italia regio, *Esuriis vicina, Propteris patria.*
 umbrae vidit, *abl.* 3, 5, 15.
 Umbro tramite 3, 22, 13.
 umbrosae silva, *genit.* 1, 10, 7.
 umbroso Galati, *genit.* 2, 34, 67.
 umbroso columinis, *ablat.* 2, 32, 11.
 umbroso Averno, *ablativ.* 3, 18, 2.
 orbe 4, 9, 24.
 umbratos rogos 4, 11, 8.
 umquam 1, 6, 21. 1, 6, 23.
 2, 5, 27. 2, 9, 42. 2, 22.
 22, 2, 26, 41. 2, 26, 33.
 2, 29, 25. 4, 9, 69.
 una nura 2, 26, 30.
 aut altera vox 2, 24, 19.
 dies 1, 13, 25. 2, 20, 18. 3, 11, 70.
 femi 3, 9, 8.
 femina 2, 8, 35.
 multa mala 2, 25, 78.
 fides 1, 20, 12.
 gratior tribus poellis 1, 23, 80.
 huc lymphe 4, 9, 60.
 lila 1, 5, 12.
 una lila (*casula*) 4, 8, 36.
 lex 3, 13, 15.
 mors 4, 4, 17.
 mulier 4, 6, 65.
 nota. *pro unica, singula.*
 ris 3, 11, 40.
 puella 1, 13, 20. 2, 22, 26. 2, 35, 44. 4, 5, 140. 4, 3, 54.
 pulcra 2, 28, 5.
 iustio 2, 28, 19.
 fides. *reperitum* 4, 7, 57.
 foror 4, 3, 41.
 de tribus 2, 13, 44.
 tabula 2, 26, 33.
 tu 2, 3, 29.
 via vulneris 2, 25, 46.
 una caussa est, qua *Or.* quod *Or.* 2, 14, 21. *Or. seg.*
 deorum 3, 3, 17.
 illa fit tibi quotumque voles 2, 23, 36.
 Phabi sagitta missa vicit decem rates 4, 6, 68.
 tecto erit arbor fopita 2, 26, 31.
 tu petisti me 2, 20, 27.
 una, *ser. repetitum* 2, 25, 46.
Or. seg.
 una amica, *abl.* 2, 10, 23.
 domo 1, 16, 22. 2, 24, 14.
 ex aqua 2, 26, 32.
 nocte 2, 9, 19. 2, 15, 40.
 puella 1, 10, 29.
 una, *adverb.* 3, 23, 15.
 unam e multis 2, 5, 35.
 unca torquis 4, 10, 44.
 uncis cornibus, *ablat.* 2, 5, 19.
 unum frum mento, *accusat.* 4, 1, 149.
 unda 1, 12, 14. 2, 19, 16.
 2, 26, 44. 2, 28, 8. 3, 7, 12. 3, 10, 6. 3, 27, 16.
 Aniena 1, 20, 8.
 Italia 1, 12, 28.
 Mandrill fallax 2, 34, 36.
 parvi litatis 2, 4, 20.
 quicumque degravat meum caput *Or.* 3, 7, 38.
 implicat meos pedes 4, 12, 16.
 unda, *abl.* 3, 23, 25.
 unda altera 2, 12, 7.
 tenui 1, 13, 11.
 Tiberino 1, 16, 2.
 unda Carpathia, *plur.* 2, 5, 22.
 undas 1, 2, 29. 3, 5, 13.
 3, 7, 11.
 undas Phrygiae 2, 30, 19.
 Stygian 2, 34, 33. 3, 18, 9.
 vestras 1, 17, 27.
 unde 1, 18, 5. 2, 1, 2. *Or. seg.* 2, 4, 10. 3, 3, 27. 3, 5, 27. *Or. seg.* 3, 18, 1. 3, 19, 2. 3, 20, 4. 3, 21, 16. 4, 2, 20. *Or.*
 unde bibis Ennius 3, 3, 6.
 dedit? 2, 32, 42.
 mihi patriis gnatos praebere triumphis? 2, 7, 23.
 undecimo vere 3, 9, 40.
 undis formosus, *dativ.* 1, 20, 41.
 undis Athamantidos jam praeritis, *abl.* 1, 20, 19.
 in medius 4, 1, 147.
 sanctis Hubeidos 2, 2, 12.
 undifonos deos 3, 11, 12.
 ungat onyx nates crucino 3, 10, 22.
 ungue 4, 5, 16.
 morio 3, 25, 4.
 uoquenta perfusa capillis, *nom.* 2, 4, 3.
 uoquenta, *accus.* 3, 16, 23.
 ungues immortis 2, 6, 3.
 iratos 4, 8, 57.
 vivos 3, 7, 51.
 ungui tenero 1, 20, 39.
 unguibus formosus 3, 8, 6.
 uni 1, 2, 26. 2, 24, 48.
 hominum *Merulis* Stygiae tenebras lussit 4, 9, 41.
 nupta 4, 21, 36.
 unica cura 2, 25, 9.
 gratia 1, 2, 29.
 unicuique creato 2, 22, 17.
 unius 2, 28, 41.
 amoris 2, 18, 36.
 uolens, *altera brev. diad.*
 uno, *pro uni.* *ἀπ' αὐτοῦ* 2, 1, 47.
 uno corpore 4, 2, 1.
 lecto 2, 11, 3. 2, 34, 17.
 verbo 2, 4, 21.
 nonum auxilium, *nomines.* 3, 21, 9.
 hoc 4, 6, 64.
 unum

- unum litus 3, 26, 31.
 opus 4, 2, 64.
 unum diem 3, 9, 30, 4, 7, 34.
 mentem 2, 3, 30.
 opus 2, 9, 30.
 virum 4, 11, 68.
 unus 4, 2, 47, 4, 8, 37.
 cognitus mihi fat erit 3, 29, 33.
 dolor 3, 22, 45.
 filius 2, 18, 34.
 focus maxima regna 4, 1, 10.
 frater 3, 18, 34.
 honos 4, 2, 64.
 Juppiter 4, 4, 85.
 laetior 3, 29, 7.
 Iulianus eribus 4, 8, 35.
 reus 2, 30, 35.
 unufquique 3, 15, 28.
 vobis 1, 1, 23. *Cre.*
 vobis, *falsandi* mulieribus 3, 19, 2.
 volucrium, *ser reptilium* 3, 28, 51. *Cre.*
 vocabant alii dominum 2, 14, 21.
 vocales canes, *accusant*. 4, 4, 84.
 vocalis equus Arion 3, 34, 37.
 vocanda rex illa votis meis 1, 10, 4.
 vocare crudelem aliquem infamia manu 1, 8, 16.
 nec laeta fueris nomen meum 2, 19, 20.
 vocat nomen meum 2, 26, 32.
 vocat ille deus ad arma bene concordas 3, 34, 6.
 me Alceide terra recepta 4, 9, 38.
 vocatis his, *abli*. 4, 8, 33.
 vocato me tibi comitem 3, 13, 45.
 voce 3, 6, 30.
 deducta 2, 31, 38.
 voce anferis 3, 12.
 vocem 4, 7, 11.
 voces molestas 1, 5, 2.
 tuss 2, 13, 3, 4, 5, 1, 46.
 vocet quousvis te persæpe Cynthia 2, 12, 13.
 vocibus alternis, *oblat*. 1, 10, 20.
 non tacitis 1, 4, 18.
 vocis totam 3, 8, 2.
 vocem, *oblat*.
 Tom. I.
- vocula mea trajecta rimâ 1, 16, 37.
 vulnere deum idem *piſter* fecit 3, 22, 6.
 volavit ut Juppiter avis ad Trojanæ tecta 1, 30, 10.
 volens puella 3, 23, 17.
 volent fata me perire 1, 14, 14.
 volenti mihi 4, 11, 69.
 voles quocumque verba 1, 5, 27.
 quocumque 1, 13, 36.
 quocumque 1, 13, 36.
 voles. in quocumque voles *figura* verte 4, 2, 22.
 volet nemo esse adeo barbarus 3, 16, 14.
 qui ferivi arte viros aureos 3, 1, 27.
 si fama potuit me iocet hos 2, 14, 94.
 quis amare 3, 23, 24.
 volo dolere in amore, *hic*. 3, 8, 13.
 procedere gravior 3, 30, 9.
 Volcanos focos 4, 3, 4. *alii* Volcanos, Volcanios.
Falsini, *appidum* Errutia.
 volli nepos 4, 8, 23.
 volucres, *nomin.* 3, 2, 14.
 marinæ 3, 7, 11.
 Veneris columbæ 3, 3, 31.
 volucres Tityi, *accusant*. 3, 30, 31.
 volucres insidias 1, 20, 30.
 volucris Attica 3, 30, 5.
 funesta, *ibid.*
 noværa indis suis 4, 5, 10.
 volui movere castra 4, 8, 38.
 visere si sola quiesceret illa 3, 29, 23.
 vulnere 2, 10, 6.
 voluit Fortuna me jacere 1, 6, 25.
 qui fallere flammam Venæ 4, 4, 18.
 Salmoni subire tota iliquido deo 3, 19, 14.
 seu tangi mero lucerna 4, 3, 64.
 voluitur quem mulier ante pedes Veneris 3, 8, 12.
 volumen totum, *nominat*. 3, 1, 6.
 voluit fata me subire hanc militiam 1, 6, 30.
 voluptas iacuenda, *vocat*. 2, 10, 3.
 voluptatis signa, *nomin.* 3, 29, 36.
 voluita sepe de proco sine muneris 1, 3, 26.
 volutet ut *Siphax* ovis 3, 17, 8.
 vos, *accusant*. 3, 33, 42. *Cre.*
 vos, *vocat*. 1, 1, 19. *Cre.*
 vos remanet 1, 1, 31.
 vos amici 3, 21, 15.
arsus, etiam testes 6, 18, 19.
 innuptæ 3, 19, 25.
 mulieres 3, 19, 5.
 nuptæ, inite sœdus 4, 4, 60.
 quibus arma grata magis 3, 3, 47.
 vada lenta paludes 4, 11, 15.
 vos tum 4, 10, 27. *alii* Vulcanum.
 vota, *nomin.* 4, 11, 7.
 hinc 2, 9, 25.
 mea nota 4, 2, 17.
 omnia 1, 17, 4.
 tot mea 3, 24, 20.
 vota, *accusant*. 3, 19, 18. 3, 25, 23. 3, 1, 38. 4, 2, 17.
 debita 1, 16, 44.
 pia 3, 3, 10.
 publica 4, 6, 42.
 ultima lacrimis meis 1, 6, 34.
 vocis, *abli*. 4, 6, 18.
 mei 1, 10, 4. *voti* dædæ.
 ratu 4, 10, 14.
 votiva arma, *accusant*. 4, 3, 71.
 votivas noctes 3, 28, 62.
 votum, *accusant*. 2, 26, 49.
 Imperabile 4, 2, 101.
 vocerat *Remulus* 4, 10, 16.
 vix catule mihi grata 4, 3, 35.
 ultima 1, 7, 64.
 urat seu mihi Colchis sæna 3, 1, 54.
 urset Lygdamus 4, 7, 35.
 urbanas aquas 4, 9, 6.
 urbe 4, 4, 75. 4, 7, 84.
 capta 4, 8, 56.
 gratia 4, 2, 66.
 nostra 2, 35, 48. 2, 33, 19.
 Paria 3, 9, 16.
 parva 4, 1, 33.
 sua 4, 10, 23.

- urbe tota 2, 26, 22, 2, 32,
15, 2, 32, 24, 4, 4, 47.
urbem 2, 1, 31, 2, 12, 12,
totam 2, 24, 7.
urbem Perfarum Babylona 3,
12, 21.
urbes Helles, *nominat.* 3, 22,
3.
urbes mortales, *accus.* 3, 18,
5.
urbi fecit dies 4, 4, 73.
urbis 4, 11, 57.
 patris Remular 4, 10,
 17.
urbs alta septem jugis 3, 21,
57.
urbi mihi versus 4, 7, 78.
urere, *imperativ. passiv.* 1,
11, 34.
urere homines 4, 1, 44.
urere quavis *Cynthia* 2, 24,
8.
uret & Eos, oret & Hesper-
 is dominis mea pila 2, 3,
 46.
urgat hunc (tumulum) via
 sua, *expresse* 4, 5, 74.
 licet Eurot 2, 26, 35.
 et gravis muni 3, 25,
 21.
urus infelix humeros
 meos 4, 11, 28.
urgebat illi ora medium 22-
 put 4, 4, 16.
urgenti, *datus* 4, 3, 12.
urgere sepulcrum lacrimis 4,
 11, 1.
urgeris Caucasus arboribus 1,
 14, 6.
urita, innumpt, feliciter tadas
 3, 19, 25.
urna 4, 4, 22, 4, 6, 4-
 aurea 2, 26, 30.
 scillis 4, 4, 16.
 infelix, poma fororum 4,
 21, 28.
 quilibet 4, 21, 49.
 uroi, ahi 3, 12, 13.
 podice 4, 11, 19.
 urnis virginis, ablat. 2, 1,
 67.
 urfa Callisto 2, 28, 23.
 urque 2, 8, 15, 4, 5, 49.
 ad Tancim 2, 30, 1.
 sequetur Amor 2, 20, 2-
 urque, expresse 2, 30, 2, &
 seg.
 nnt regina capillos Antiope 2,
 13, 13.
 urba fuda 4, 1, 28.
 ullus Eoo equo ladus 4, 3, 10.
- ubus lignis funeris 3, 15,
 46.
ufu 4, 7, 75.
ufus, *nomin. sing.* 3, 23, 3-
 ufus tam dociles, accus. 4, 2,
 63.
ut 1, 1, 12, 1, 3, 20, &.
ut ajunt 2, 32, 57.
 conferunt 1, 7, 5.
 fama est 3, 6, 15.
 putaret amor, te &. 3,
 24, 6.
 seguem, adpice me 2, 34,
 57.
 seor 3, 3, 38.
 reponunt iacta verba 4,
 21, 24.
 romos ait 4, 4, 49-
 in nix minio ceteri 2, 3,
 11.
 soleant les molliter pedes
 puellum, cecit mea Musa
 2, 12, 24.
 tibi oculi acciderent, jura-
 bis 1, 15, 36.
 ut, admirant 2, 33, 35.
 ut, adpice ut ventant hederam
 2, 2, 10.
 ut, canis, ut &. 2, 34,
 69.
 ut, pro postquam 3, 15, 3-
 accus. Dyades delictum
 ehoros 2, 20, 45.
 manus heronem his coaditit
 1, 20, 21.
 femel tabuit Hypsipyla 1,
 15, 20-
 ut, pro otinam 2, 3, 45, &
 seg.
 ut, peculiarit significatiom 3,
 16, 6.
 ut non. fla mihi te refaras, ut
 non altera ulla inultis pedes
 nostrum limine 1, 18, 11.
 ut, sic 2, 18, 12.
 utar legibus 4, 8, 21.
 utrumque potes 2, 28, 31.
 utere &. 4, 5, 38.
 causis 4, 5, 29.
 uteri poedera, neminar. 4, 1,
 100.
 uterque 2, 4, 16, 4, 10, 36.
 uterque sientur 2, 7, 2.
 uterque cecit 2, 20, 16.
 color dulcis 2, 25,
 47.
 arutor 2, 8, 26.
 deos durus 1, 3, 14.
 hospes malus 2, 24,
 44.
 ut, pro ut 1, 15, 24, 2, 22,
 35, 2, 23, 9-.
- utilis his armis castrantibus 3,
 9, 19.
 hostis 4, 1, 128.
 ira 4, 5, 31.
 patris, ac pareos futor
 Cessandis 3, 13, 65.
 utinam 2, 3, 39, 1, 8, 9-
 &. &.
 utroque domus 4, 11, 28.
 forma 2, 25, 44.
 utroque mano 3, 3, 36.
 15, 24-
 otramus 4, 8, 36.
 facem 4, 11, 46.
 utrimque 2, 27, 8.
 utroque ab liore 3, 9, 33-
 humero 2, 12, 10.
 modo 3, 17, 12.
 toto 2, 17, 4-
 utroque 1, 13, 20.
 utrimque maris, accus. 3, 27,
 22.
 uva 2, 24, 78.
 nova 3, 19, 12.
 prima 2, 12.
 ova merca 2, 33, 37.
 fuit frondibus vestitus 3,
 28, 31.
 vulgare amoris, accus. 1, 13,
 21.
 vulgari buxo, datus. 3, 23,
 8.
 vulgi 3, 4, 14-
 semis 2, 23, 1.
 vulgo, adverb. 2, 26, 25.
 vulgo conquire amatores 1,
 2, 23-
 vulgus, nomin. 3, 16, 26.
 vulneris mea, nomin. 3, 24,
 18.
 vulnera, accusat. 2, 1, 44-
 3, 14, 8.
 mra 3, 8, 27.
 multa 2, 34, 92.
 nostra 3, 21, 32.
 sua non patienda 4,
 4, 30.
 vulore illo 2, 12, 12-
 sami 2, 2, 13.
 vulneribus, ablat. 3, 11, 6.
 vulneris mali 2, 23, 46.
 vulneris, accus. 2, 25, 63.
 2, 7-
 vultu qui aetere fami tabu-
 las vetulas 2, 3, 41-
 vultu. 2, 22, 11-
 Gorgonis 2, 25, 13-
 quali &. 4, 6, 33;
 subdolo 3, 10, 9-1
 vultum 2, 23, 9, 3, 18, 9-
 4, 3, 27, 4, 8, 37-
 vultus meus 4, 9, 47-
 uxer

uxor 2, 7, 31. & *fig.*
calla 3, 12, 37.
nobilis 2, 26, 32.
uxorem 2, 21, 4.
Minos 2, 32, 37.
uxorum turba 3, 12, 18.

*quoque ac Nillesponi vada
pontibus conjunxit. A The-
mistocle eandem Atheniensium
duce parva manu fuisse, &
eo Asiam redire coactus est.*

*Hylo amatores, ex numero
degonasterum; qui Harpy-
ias a mensis Phinei fuga-
vere.*

Zathi prata, nominat. 3, 15,

Z

X

X Erxis imperio, abl. 2, 1,

32.
Xerus Persarum rex potentis-
simus, cui datæ erant
millia hominum in exercitu
fuisse. Sic per medium A-
thens navis immisit, mare
velis cooperitis: *Hyrcanis*

Zephyri aura 1, 18, 2.
Zephyro nocturno, abl. 1, 16,

34.
Zephyrus, ventus ab occiden-
te spirans, idem qui Pavo-
ninus.

Zethus & Calais Aquilonia pro-
les 1, 20, 22. Borea filii
ex Oristylia, juvenes alati,

Zethum lacrimis durum 3, 15,

29.
Zethus, frater & Antiope
filius, duris & asperis mo-
ribus, qui una cum An-
tiope fratre matrem eius
est.

zmaeagdos quoscunque 2, 16,
43.
zonis quinque, ablat. 4, 1,

108.

DIONYSIUS LAMBINUS

Præfatione priore in LUCRETII.

Uit mea semper hæc sententia, lector erudite, eos qui Scriptores Veteres vel difficiles, atque obscuros explanant, atque illustrant, vel injuria temporum depravatos, codicum manuscriptorum auctoritate freti, in antiquum statum, pristinumque ac nativum splendorem restituunt, de bonis litteris, honestisque disciplinis melius mereri, quam qui aut poemata, aut orationes, aut libros artem aliquam jam ante a veteribus traditam, atque explicatam complectentes scribunt & componunt.

Ego autem, quid in scribendo possim, aliis judicandum relinquo, si modo e scriptis meis non ita multis, quæ divulgata sunt, judicium hæc de re fieri poterit. Sed certe in hoc genere partim expliandorum ac declarandorum, partim restituendorum atque emendandorum Poetarum Veterum elaboravi. Qua in re quam laudem meruerim, nescio: quin ne quævis quidem. Semper enim in ipsa virtute, & recte factis satis laudis inesse judicavi, etiam si multitudo non laudaret.

SEX.

SEX. AURELIUS
PROPERTIUS;
ET IN EUM

JOANNIS PASSERATII Commentarii aliquantum contracti :
JANI BROUKHUSII Notæ selectæ: JO. ANTONII VULPII
Animadversiones perpetuæ.

SEX. AURELII PROPERTII

CYNTHIA MONOBIBAOΣ.

LIBER PRIMUS.

1. Super nominibus poetæ nostri suaviter nugatur Joannes Goropius in Vertumno p. 30.

2. Hunc librum ab antiquis criticis dictum fuisse *Monobiblon*, eo quod solus, & ante tres reliquos editus fuerit, jam pridem docuit illustris Scaliger, rejecta simul hominum ineptorum opinione, qui totum opus, id est, omnes quatuor Elegiarum libros, *Monobibli* titulo insigniebant. Id autem iam persulerant membrana veteres, in quarum multis hac coronis conspicitur, PROPERTII AURELII NAUTAR MONOBIBLI QUARTUS ET ULTIMUS LIXA EXPLICIT. Veram epigraphen servavit nobis bonus ille codex Groninganus, in quo ita legitur,

PROPERTII NAUTAR MEYAN. UMREI CYNTHIA. & hoc quidem nomen, ut scia librarium intellexisse, auro illius characteribus præfulget. (veram dixi epigraphen: nam de NAUTAR agnomine post paullo dicam.) Ejus mihi adfectionis fundus ipse noster Propertius L. 2. Eleg. 17.

Tu loqueris, quam sit jam nota fabula libro,
Et tua sit tota CYNTHIA tellus fura?
tum ipso sine ejusdem libri:

CYNTHIA quia etiam versu laudata Propertius,
Hec iuvet si me pœnera Fama volet.

& Martialis Lib. 14. Epigr. 187.

CYNTHIA, secundi carmen juvenile Propertii,
descript famam, nec minus ipsa dedit.

ibi lemma est in vulgatis, Propertii *Monobiblos*: in scriptis vero, monente elegantissimo viro Petro Scriverio, *Cynthia Monobiblos*, unde non sine ratione suspicis lectum fuisse antiquitus, Propertii *Cynthia Monobiblos*, certe Domitius Calderinus in suis ita invenisse videri potest, quam hac scribat: CYNTHIA. *Monobiblos* Propertii carmen ita inscribitur, qui ardentissime amavit HORTIAM, sibi nomen appellatam CYNTHIAM.

Hujusmodi inscriptiones in re amatoria veteribus poetis admodum erant familiares. Antimachi LYDS. Parrhasius Epist. p. 199. Suetonius lib. de illustr. Grammat. in Catone: *Scripti præter grammaticos libellos etiam poteros, ex quibus præcipue præbentur LIXOTA & DIANA. Lydia Titida meminit.*

LYDIA deservum maxima cura liber.
Dionna Cynna,
Sæcula permanet vestri DIANA Cænonis.

Porphyrio in Horat. L. 1. Od. 22. causa Lalagen.] componi scilicet librum LALAGEN. ita liber Sex. Detti COLLYRA inscribitur, eo quod de Collyra amico scriptus sit. Etiam nos sic plerumque loquimur. ita & Cornelius Gallus amores suos LYCORIDIS nomine præscripsit, quod ex Ovidio colligere liceat, L. 1. Amor. Eleg. 15.

Gallus & Hesperis, & Gallus notus Enis,
Et sua cum Gallo nota Lycoris erit.

Nam præter eum librum, transfulerat quoque Latino carmine Euphoriionem Chalcidensem. exstabat etiam tunc temporis MELÆNIS, nobilis poetæ Domitii Marci amor, cujus memoriam posteris servavit Valer. Martialis Lib. 7. Epigr. 28.

Et Mæcenati Maro quam sanctori ALSEIN,
Nota tamen Marci fuisse MELÆNIS erat.

Nunc agnomen poetæ nostro adhaesit ex male transcripto loco libri secundi, Eleg. 19.

Tu mea compones, & dicis, Ossa, Propertii,
Hec tua sunt: ubi, tu mihi certus eras.

Certus eras, cheu, quamvis nec sanguine vivo
Nobilis, & quamvis non iam dives eras.

Ibi enim novita dives eras fere legitur in codicibus scriptis. qua de re agitur alibi opportunius. Equestri loco natum fuisse, ipse testatur L. 4. Eleg. 2.

Mex ubi bulla vultu dimisso est auro colla.
firmat Plinius Cæcilius L. 6. Epist. 15. Paf-
seus Paullus, splendidas iquit Romanus, &

A 2 in

in primis eruditus, scribit elegat. gentiliūm hoc illi. est vniū municeps Propertii, atque etiam inter maiores suos Propertium numerat. antiquior est Catonia auctoritas apud Seruiū in L. 7. Aen. v. 697. LUCOIQUE CAPENOS. Hoc dicit Cato Porcium candidissimū auxilia regis Propertii, qui eos Capenam, quam aduoluerant, miserat. utinam paullo esset longior paulloque integrior hac lacinia Catonis. meminit Cicero eiusdem Sex. Propertii, Orat. pro domo sua c. 19. Denique etiam ille nouissus Ligne, uenalis adscriptor & subscriptor tuus, quam M. Papirii, sui fratris, esse testamento & iudicio improbat; mortem eius se velle persequi dicit, nomen Sexi Propertii datulis. accusare alioquin damnationis scelerisque sociis propter solumina meum non est ausus. hunc fortasse nostri Sexti patrem fuisse, Lipsius ac Passerius cogitabant. quod si est; ne ille loco conspicitur parum honorifico. Sed res est incerta. De patria non constat inter eruditos: neque ignota lis est, quam Scaligero movit Schoppius in Paradoxis Literariis. sed opinor omne argumentum exhauserit Thaddæus Donnolo, edito de *Patria Propertii* libro, quem ego librum oculis nunquam usurpavi, Propertium interea pro Mevanienſe habiturus. Desiderari aliquid ex scriptis Propertii Scaliger suspicatur, adducto ex Fulgentii Expositione, in voce *diuidias*, hoc versiculo:

Diuidias mentis conficit omnis amor,
quamquam eum versiculum postea Petronio adscribit: quod & Petrus Daniel fecit in Notis ad Petronium, ubi & hoc fragmentum, quod in verbo *castillæ* idem habet sub Propertii nomine Fulgentius, *Castillæ gressu uadimonio publicum prostibulum*. multi potius de aliquo vetere comico defunctum videtur. Etiam Seruius nescio quam naufragii suspensionem quasi faciat, in L. 1. Geor. v. 19. *uocante puer monstratur aratri*] alii *Triptolemus*, alii *Osirin* volunt: quod magis verum est. ut dicit Propertius, vel *Tibullus*. Nam *Triptolemus* frumenta diuisit, sane apud Propertium nulla est umquam mentio de inventione aratri. ut vero *Tibullus* eius rei gloriam ad *Osirin* retulit L. 1. Eleg. 8.

Primus aratra manu solerti fecit Osiris;
Et tenerem ferro sollicitavit humum.
Primus incerta commisit semina terre;
Pennaque non uoce legit ab arboribus;
& quæ plura illuc sequuntur. Quocirca scribendum in Seruii aratro, ut dicit *Tibullus*; duabus his voculis, *Propertius*, vel, deletis. Ad gentem Propertiam spectant hi lapides, hominum (ut apparet) libertinorum, apud Gruter. DCCCXXV. p.

D. M.
SECUNDINAE
PRIMI. FIL.
S. PROPERTIUS
EPAPRA. VXORE.
& DCCCCLII. 4.
DII. MANIBUS
Q. PROPERTIUS. SECUNDINAE
FECIT. EIBI. ET
PROPERTIAE. TRYPHONAE
PATRONAE. SVAE. RENE
MERENTI. ET
PROPERTIAE. DVNAME
LIBERTAE. ET. CONTIBERNALI
SANCTISSIMAE.

BRONKHUSIUS.
MONOBIBAOE] Hanc genuinum titulum quarti Libri Propertiani fuisse, censet Iustus Lipsius lib. 1. Var. Lect. cap. 16. quod nimirum tres priores Libri notas tantum & amores continent, ultimus ille materiam singularem & graviolem. Ego tamen cum Iosepho Scaligero crediderim primo Libro tribuendam, id funditus Martialia Apophoretis, in quibus Ditticho CLXXXI. huiusmodi lemma praefigitur, *Propertii monobiblos*; ipsum vero Distichon tale est:

CENTURIA secundæ carmina iuvenit Propertii
Accepte sanam, nec minus ipsa delin.
Adde quod vicissim & in prioribus gratia tradantur, ut Lib. II. Eleg. X. XXXI. Lib. III. Eleg. IV. V. VII. IX. XI. XII. XIII. XVIII. XXI. XXII. & in quarto Aelia, ut Eleg. V. VII. VIII. Quamobrem Lipsii argumentum infirmum est. Primus autem liber dissimili quodam aliorum characterē, ac singulari conscriptus videtur: in eo enim poeta Umber polysyllabis vocibus pentameter sapientis claudit, more Græcorum: in ceteris rarius. VULPIUS.

ELEGIA PRIMA.

CYNTHIA prima suis miserum me cepit ocellis
Contactum nullis ante Cupidinibus.

Tum

ARGUMENTUM ELEGIAE I. LIBRI I. Ad Tullum, virum primum, patronum suum & amicum. Libere confitetur, se Cynthia amorem primum captum fuisse; adversus quem remedia quaerit. VULPIUS.

v. 1. CYNTHIA] Eadem sitione a Cyntho Cynthia Propertii dicta, qua a Delo Delta Tibulli, eodem scilicet nomine cum sorore Phoebe, moribus tamen dissimulatis. Suidas Apollinarius ad Hesperium: *Reminiscentia quod saepe versum Corinna cum Nasone composuit, Lesbiam cum Catullo, Ctesonia cum Gualice, Argentaria cum Luciano, Cynthia cum Propertio, Delia cum Tibullo.* Appulejus Apologia priore: *Eadem igitur opera accusant C. Catullum, quod Lesbiam pro Clodia nominavit, & Tullum similiter, quod qua Metella erat, Perillam scripserit, & Propertium, quod Cynthiam dicit, Hostiam dissimulat, & Tibullum, quod ei sit Flavia in animo, Delia in versu.* Nescio tamen an Hostiam in Appuleio legendum sit, ut propinqua fuerit Tulli Hostula, cujus frequens a Poeta hoc fit mentio. Sed & Hostius Hostilius deffus proavus Tulli Hostili, cecit regis Romanorum: Livius lib. 3. Meminit Cynthiam etiam Juvenalis iustio Satyræ 6. PASSENIUS. Tricium sermone, ac pervagatum est, hanc mulierem novili genere natam fuisse, nempe ex Hostia familia. Percebat amatorii poeta pudori ac famae mulierum optatiam; vel saltem honestatem, quas diligebat: atque invadendos amoris modeste dissimulabant.

VULP.

ibid. PRIMA] Eleg. 12. infra:

Cynthia prima fuit, Cynthia fuit erit.

Et Ovidius 1. Metam. v. 451. *Primus amor*

Phoebe Daphne Penia. Et in Epicedio Tibulli:

Altera, cura recent, altera primus amor.
Posuerat quidem poeta noster amoris titocinium in Lycinna: sed verus amor ille non fuit. Sic enim lib. 3. Eleg. 15.

*Ille videt animas per ocellis confuso primas
Imbuat, bene nullis capta Lycinna dotis.*
Est etiam prima, in primis: ut veteres Grammatici exponunt illud Virgilii 1. Aeneid. *Troja qui primus ab avis.* PASS.

ibid. *SUIS ME. ME CEPIT OCELLIS*] In ditionem ac potestatem suam redegit. Translatio est aut a venatione, aut a bello, qua usus & Eleg. 3. lib. 2.

Nec me tam facies, quamvis sit candida, cepit.
Et Eleg. 13. *labei ejusdem -- Tollere nunquam
Te poterit homo lumina capta semel.*

Meleager in Epigrammatis:

*Καὶ τὸς ἔπος ἂν πῶς ἐν αἰθέρι θέμῳ; ἄλλο
Τῷς ἐν; ἀνδρὸς ἡμῶν τιμῶν.*

Amaus est mancipium, amor servitium. PASS.
Ducitur metaphora ab aucupibus, qui pediculis, laqueis, visco instructi, incautis alitibus insidiantur. Similes locutiones occurrant non semel apud probatos Latinum linguae scriptores. Elegantissime Phaedrus Augusti libertus Fab. 5. lib. 4.

Quidam decedunt vres reliquis filias:

Unam formosam, & oculis venantem vitat.
Quod ab illo Plauti sumtum videtur Mil. Glor. 4, 1, 43. *Viden' tu istam oculis venantem facere, aigne aucupium auribus?* quamvis ejus loci sententia non ad allicientem feminam, sed ad explorantem pertineat. Idem enim eadem Comodia 3, 6, 13. *Sed speculaber, ne quis aut hinc a laeva, aut a dextera Nostro consilio venaverit adfili*
cums

cum auris plagis. Huiusmodi oculos recte quis vocet fascinantcs. Virgilius Ecl. 3. v. 103.

Nescio quis teneros oculos mihi fascinat amor. Amor enim quoddam genus est veneficii. *Veneri amores* dixit Ovidius in libello De Medicamine Faciei v. 27. Modum loquendi non dissimilem adhibuerunt & Græci, quum de re amatoria sermo incidisset. Philostratus Imagine 28. lib. 1. Εἶς μὲν εἶπεν, τὸν ἄνθρωπον τῷ παραπῶν διαδραμῶντι ὡς, ὡς δὲ αὐτῷ, ὃν αὐτῷ, ὃν περὶ αὐτοῦ ἰδὼν. h. e. *Vix ego quidem, formam illius adolescentuli venientes, ab ipso iam capto reor, velletque pro ipso periclitari.* Theano Pythagorica in Epistola ad Nicofratram scitologica laborantem: *Οὐδὲν γὰρ, ὡς ἴδων, ὡς ἴδωμαι τίς ποτε.* Illas enim hoc mulieret, aut videtur, veniunt. Neque sacra ipsa litteræ adhibent. Legimus in libro Judith cap. 10. v. 27. *Cumque intrasset ante faciem eius, statim capere eam in suis oculis Heliofrenes.* Oculi porro non solum capiunt, sed & capiuntur. Dantes Alighierius Paradisi Cantu 27.

E se natura, o arte se passura

*De pigritia oculi, per aver la mente,
In carne umana, o nella sua pittura.*

De aucupio & venatione amatoria vide Planurium Arianarum 1. 3. 63. & Athenæum lib. 13. ubi recitat locum Sophocles ex Hippodamia, Tragedia deperdita. Vulp.

ibid. suis.] Non vcat significantia; id enim est formosissimæ, ut propria sit ea laus Cynthia. Sic Elegia 26. lib. 2.

Quod si forte nos vidisset Glaucus ocellas,

Esset teniis facta puella moris. Pass.

Lationorum amulos Franciscus Petrarcha in Triumpho Amoris, Cap. 3.

E veramento è fra la stelle un Sole

Un singolar suo proprio portamento,

Suo viso, suoi disegni, e sue parole;

Le chiome accende in oro, o sparse al vento;

Gli occhi, ch' accesi d'un celeste lume

M'infiammano sì, ch' in lui d'orber contentos. Vulp.

ibid. OCELLI.] Ea τῷ ἀστροῦ γὰρ γίνονται ἀδραμῶντος ἰστί. id est, *Ex oculis enim et aspectu nascitur hominibus amor, ut proverbialis est Græcorum sententia. Ipse Elegia 29. infra:*

Non adeo leviter nostris puer habet ocellis,

Ut incens obitus pulvis amorem vocet.

Et Elegia 25. lib. 2.

Si nescis, oculi sunt in amore duces.

Theocritus Phæmaceutris: (Τὲ γὰρ, ὡς ἰδὼν.) quod Virgilius Ecl. 8. *Ut vidi, ut perii.* Celebratur & hic versiculum perlegans: *Γυναικὲς ἴσταν τοῖς ἀνδράσιν ὄφθαλμοι.* id est, *Mulieris oculus est juvenum speculum.* Pass. Ocellum pro oculis usurpare solent poete qui de amoribus scribunt, nam *ὡφθαλμοειδής*: diminutiva enim blanditius inserviunt. Est tamen ubi hac vox nihil alius significet præter ipsam oculum. Noster Elegia 5. huius libri, ad juvenem qui sibi amorem Cynthia deprecabatur:

Non tibi iam sumus, non illa relinquit ocellas.

Et rursus lib. 2. Eleg. 25.

Quum scis una tuis infamia portet ocellis,

Una sit et cuius semina multa mala.

Sic apud probatos recentis Etrusce linguæ scriptores, *piatella* idem interdum est ac *piatto*, etiam habet formam diminutivi. Propterea Boccacius in *Amoroso* Fabula 6. Diei 10. dicere non dubitavit, *due grandissimi piatelli.* Huic similem locutionem a nonnullis reprehensam fuisse testatur Quintilianus lib. 1. Instit. Orat. cap. 5. *Nam vitium, ait, quod sit per quantitatem, ut magnam peculiatum, erant qui solacissimum potant, quia pro nomine integro positum sit diminutum.* Vulp. *SIVE OCELLI.* Primum Propertium huiusmodi homocoteleuta invenit in Elegiam Romanam autumat Barthius, eoque nomine acerbe eam increpat Anim. ad Statium T. 2. p. 397. seq. BACCHAN.

V. 2. *CONTACTUM NULLIS ANTE CUPIDINIS.]* Quamvis mundum ullis amoris telis perfrictus eram, sed integer. Sic Eleg. 9. infra:

Necdum etiam palles, vero nec tangeris ignis.

Aut alludit ad contagia morborum, in quibus amor numeratur. Respondent hæc illis: *Prima cepit.* Pass. *Contellum.* Impulsus divina auminis, nempe Amoris, vi, æque externatus; ut recte exponit Græbardus lib. 1. Crepund. cap. 25. BACCHAN. Hanc explicationem loci auctorem confirmamus. Ovidius Epist. Phædram v. 49.

Aut quas semidea Depudet, Fannique hibernas,

Nemine contellas attouere fas.

Idem lib. 3. Trist. Eleg. 9. ad amicos:

Prospere si vobis maneat Fortuna, nec amicum

Contacti simili ferro regite opem.

Livius lib. 29. Hist. in Oratione Locrentinum: *At, hercule, militis contellas ferrilegio furor agitat.* Vulp.

ibid.

Tum mihi constantis dejecit lumina fastus;
Et caput impositis preffit Amor pedibus.

Donec

ibid. NULLIS CUPIDINIBUS] Et tamen amoris tirocinium posuerat in Lycinna famula : quod fatetur Elegia 14. lib. 3. Sed erat illa prima favilla mali venturi, non veras ignis : ut ipsa poete nostri verbis utar. Contra, hominem insellum cupiditibus, legere est apud Senecam Epist. 41. VULP.

ibid. ANTE G.] Coniunctim legendum *Anteconiuntibus*. Sic Virgilius *Antimalorum* Æneid. 1. Q. Cicero : *Anteonis, Antiperta ; Antocinas*, Tibullus Eleg. 5. lib. 2. & Eleg. 1. lib. 3. Sic *antepa*, & *anturbana pradia*, Festo, id est, urbi vicina. PAUL. Qui *anteconiuntibus* coniunctim legunt, videntur mihi res illud horridum reducere, atque ex Propertio Attium aliquem vel Pacuvium effingere velle. BROUKE.

V. 3. CONSTANTIS LUMINA VAITUT] Arrogantiam duntaxat ac pertinaciam. ut dicitur *constantis fama* & *rumor* Ciceroni. Est autem hic constantia vitii, non laudis. ne Horatius Sat. 7. lib. 2. *Potes hominum vitium gaudet constanter*. Ibidem : *Quanto constantior idem In vitium ! Fastus*, dixit, quia, ut ait Tibullus : *Oderunt fastidia divi*. & Horatius : *Ingratum Vitiis pono superbiam*. In oculis autem fastum locat, quia, ut scribit Plinius lib. 11. N. H. cap. 37. *In supercilii superbia sedet*. Contra Aristoteles 2. Rhetor. ex Euripide : *αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖς, verecundia ἐν ὀφθαλμοῖς*. PAUL. Constantis lumina fastus. Oculos sublimis, perveritices. Juvenem superbum ita describit nobis Heliodorus Hist. Æthiopica lib. 7. *Ὁ ἀνδρὶς οὗτος ἄριστος..... ὁ νεώτερος, ὁ τῶν ἀνδρῶν ἀντιπρὸς τὸν αὐτὸν ὁ δὲ παλαιός, ὁ τῶν νεωτέρων ὁ δὲ τῶν παλαιῶν ὁ δὲ τῶν νεωτέρων ὁ δὲ τῶν παλαιῶν*. h. e. Qui nuper fuisse insolens & fastus plenus, qui erecto collo, & solus liber nobis videbatur, qui oculos submittere ad adterendum, rem indignam iudicabat, qualis jam nunc solus inclinat illos ! Eleganter Lucianus quoque in Asino : *Ἐν ἡμῶν τῶν ἀνδρῶν ἀντιπρὸς τὸν αὐτὸν ὁ δὲ παλαιός, ὁ τῶν νεωτέρων ὁ δὲ τῶν παλαιῶν ὁ δὲ τῶν νεωτέρων ὁ δὲ τῶν παλαιῶν*. h. e. Postquam me, quem mulieres appellabant adamantanum, quod in nullam mulierem hos oculos

amoris causa unquam concessissem, hoc arte prehensum, & amatorio bello delinquentem, capivimus effecisti. Quae totum hunc Propertii locum unice illustrant. Ceterum, *ιερωννὸς ἀντιπρὸς τὸν αὐτὸν*, quod ait Lucianus, Latinius est, *conterens oculos in muliere figere*. Suetonius Tiberio cap. 7. *Agrippinum & obsequii post divortium doluit : & semel amicum ex accusa visum, adeo contentus & summentibus oculis persecutus est, ut custoditum sit, ne unquam in conspectum ejus posset venire*. Sed hoc obiter dictum esto. Ut Propertius lumina constantis fastus, ita Seneca *Œdip. v. 763*, dixit de Diana, *Nimium savi Diva pudoris ; & Boethius lib. 3. de Consol. Philosoph. Metro 4. Laetitia Nere servavit*. VULP.

ibid. DEJECIT] Jussit dejicere & humi figere oculos. Est superbi & confidentis oculos tollere, & erecto vultu incedere. Eleg. 15. infra :

Et contra magnam poter hos (oculos) attollere Saltem ?

Contra, tristes, & supplices, & pudentes, oculos dejiciunt. Virgilius 6. Æneid.

Sed *fronte lata parum, & dejecta lumina vultus*. Verecundiam exemplum Æneid. 11. de Lavinia : *oculos dejecta decore*. Seneca Epist. 11. de adhibitis qui in scena verecundiam simulant : *Dejiciunt, inquit, vultum, verba submittunt, sicut in terram oculos*. PAUL. Ita Ovidius Epist. Canace v. 35.

Et habui, gremioque pudor deiecit ocellis. Fortasse Propertius ea corporis forma erat, ut muliebri imperium designaretur : & praestabatur iudicabat rogari, quam rogare. Notum illud Juvenalis Sat. 5. de puero ministrante : *Sed firma, sed atar Digne supercilis*. Quo pertinet etiam locus Tibulli Carm. 5. lib. 4. de Corninio formoso juvene, quem Sulpicia deprecatur :

Te menses novum Pectus accineri possitis Servitium, & deducere regna superba tibi. Constat certe, Propertium feliciter spernimento cum amore pugnasse, donec a Cynthia victus est. Mathematicus quidam ita ipsum alloquitur Eleg. 1. lib. 4.

Militum Veneris blandis pariter sub armis, Et Veneris pueris utilis bustis eris.

Nam

Donec me docuit castas odisse puellas
Improbis, & nullo vivere consilio.

Et

*Nam tibi videretur, quascunque labores parasti,
Elder palmas una puella tuas. VULP.
V. 4. ET CAPIT IMPOSITIS PAREBIT AMOR
PEDIBUS] Capiti & cervicibus meae in-
cubuit. Sic Ovidius lib. 4. Fator.
Urbs oritur (quis tuus hoc ulli credere possit?)
Pileum teris impositura pedem.*

Horatius etiam Epodo 17.

*Pellere hunc erit tunc ego inimicis equos.
Ate apud Homerum Iliad. 19. NAR. ad hunc
spem. Ate. id est, in virorem capite de-
scendit, & super ea gradatur, qua de re
Plato in Symposio, ubi Amorem idem fa-
cere quod Aten offendit. Pass. Mos mili-
taria, capiti & cervicibus hostium victo-
rem incunore, victis & prostratis pedem
imponere, pede premere & concubare.
Janus Brookhusius, allatis veterum testi-
monis, hunc morem satis illustravit; ad-
dens, id fieri solitum etiam in venatione,
si qua nobilior fera esset fratre. Ovidius
lib. 8. Metam. de Meleagro, qui apum Ca-
lydonum occiderat:*

*Ipsa pede inposita apum excubabile pressit.
Audis locutionem Propertianam. VULP.*

*v. 5. DOWSE ME DOCUIT] Quisquis me
malo coegit. Translatio ab Orbis & pla-
gosis ingratiss. Coquis qui vapularat in
Plauti Aulularia. Haec, inquit, ipse
magister me docuit. Catullus Elegia ad Man-
lium de Amore: Divum divinum ferre ju-
gum docuit. Virgilius Ecl. 8.*

*Servus Amor docuit natorum sanguine matrem
Conconvulsare manus.*

Tibullus Eleg. 8. lib. 1.

*Ipsa Venus magis religatum brachio nodo
Perdocuit, melius nos sine verberibus.*

Sic moneri & oburgari verberibus. PASS.

*lib. 1. CASTAS ODISSE PUELLAS] Fugere,
tamquam diffimiles Cynethae, puellas cas-
tas. Odisse, fugere; quia odium timori
similimum, & quos timemus, odimus.
Horatius Ode 8. lib. 1. Cur apricum Oderis
canonem. & Ode 16. lib. 2. Latet in pra-
ese animus, quod ultra est Oderis curare.
& Sat. 3. lib. 2. Odissi & fuisse. Odissa ca-
sta: ergo & ipse tunc non castus, quia
casta non placuit. PASS. Egregiam vero*

doctrinam accipinnt homines a nequissimo
ludimagistro. Discunt intemperantiam, de-
dificant pudorem: obsequio feminarum de-
lectantur; oderant difficiles & castitatis re-
tinentes. Non placet Caspar Barthius, qui
re castas puellas de Musis & Minerva di-
ctum existimat; quasi Propertius poeticis
deliciis nuntiasset, interveniente
amore. Contrarium ipse nos docet Ele-
gia 1. lib. 2. ubi materiam carminum foc-
rum ex amoribus potissimum docet, aperte
admodum fatetur. Elegia vera 7. hujus li-
bri offendit quid in scribendo sequatur:

*Nec tantum ingenio, quantum servare dolari
Ceger, & avast tempora dura quiri.*

Ajebat quidem Horatius Epodo 11.

Petti, nihil me, sicut antea, juvat.

*Scribere versiculos amore percussum gravi.
Sed amor animos hominum varie afficit,
quemadmodum & ebrietas. Multos vinum
ad stuporem & silentium adigit: nonnullos
incitat ad loquacitatem. Suavissimus Ti-
bullus non aliam ex re poetica fructum
capiebat, quam ut Nemesium suam pertur-
bare, si forte illum reciperet, & corpora
copiam faceret. Ita enim Eleg. 4. lib. 2.*

Ad dionisiam sa illec alius per turmina quere.

Ite proci Mense, si nihil ista v. elat.

Quid quod poeta noster Musis integram
adeo virginisatem videtur negare lib. 2.
Eleg. 30. sua sic ad Cyathiam:

Nec tu Virginitatis reverentia novaris ora:

*Hic quique novestis, quid sit amare, cernas,
Si tamen Oenari qualem comprehensa figas.*

Brithus olim raptus accubuit.

Hac pertinet, si quid video, jocus Juve-
nalis Sat. 4. v. 35.

narrate, puella

*Pierides: prope mihi vos dixisse puellas.
nam & meretricula dici potuissent. Nisi
quis fortasse puella nomen ad aetatem po-
tius, quam ad virginisatem referre malit.
Ad hunc Propertii locum Brookhusius,
alioqui doctissimus & diligentissimus, im-
merito Paderatum & Philippum Silvium
reprehendit; ut mihi quidem videtur. VULP.*

*v. 6. IMPROBUS] Vel servus & magnus;
sicut improbum laborem ducimus: vel im-
pu-*

Et mihi jam toto furor hic non deficit anno,
Quum tamen adversos cogor habere deos.

Mila-

pueris, & frontis perfricta. Virgilius 4. *Æneid.*

Insuper Amor, quid non mortalia pectora cogit?
Galli dicunt *scippon*. PASS. Hoc verius ar-
bitror; nam & superioribus respondet magis:
quid enim doceat aliud magister im-
pueris, quam odisse castas, turpes amare
& consecrari? VULP.

ibid. Nullo vivere consilio] Ratio-
nis expertem vitam ducere. Terentius Eu-
nucho, 1, 1. *Quæ res (amor) in se ne-
que consilium, neque modum habet ullum,*
eam rem consilio regere non potest. & An-
dria, 3, 5. *Nulli consilii homo, id est, stul-
tus & amens.* PASS. Audiamus M. Tul-
lium lib. 1. de Inventione: *Domus ea quæ
ratione regitur, omnibus instructior est rebus
& operariis, quam ea quæ temere & nullo
consilio administratur.* Propertius Seneca
interpretetur Epist. 23. *Pauca sunt quæ consi-
lia si quæque disponant: ceteri, contra more
quæ sumuntur mutant, non sunt, sed se-
vuntur.* Idem Epist. 95. *Vita sua proposita,
vaga est.* Et in ipso vestibulo libri De Vi-
ta Beata: *Quamdiu quidem possum vaga-
mur, non domum secuti, sed fratrem &
claustrum diffusum in diversa vacuum, con-
vertitur vita inter errores, brevis etiam die
nostisque hanc menti laboramus.* At in hu-
jus bonæ mentis sacrarium sero se recepit
Propertius, postquam iratam cessando &
amando exegerat. Vide Elegiam 84. lib. 3.
Cebes Thebanus in *pietate* memorat non-
nullas, & *ἀνελθόντων*, & *ἀνελθόντων*
πρὸς τὴν Κασσίου, τῶν δὲ ἀνελθόντων, &
παλαιῶν ἀνελθόντων. Qui timore percussus, etiam
quum ad Tolerantiam ascendissent, deus re-
grediantur, & via ignorantia errant. Ve-
tus est, Nullo *sicpe* iaculati: ad quod Pro-
verbium Persius, egregie Stoicorum decre-
tis imbutus, respicit Sat. 3. v. 60.

*Et aliquid quo tendis, & in quod dirigis
oculum?*

An possum sequitur corvæ, testaque, luteaque,
Servare quo per ferat, ut quæ ex tempore vivit?
Finem scilicet actionum optimam singulos
homines sibi proponere oportere, videtur fuit
eorum philosophorum *δύναμις*. Quod tamen

Aristoteles ante illos inculcavit Ethic. ad
Nicomachum libro 1. VULP.

v. 7. TOTO ANNO] Ita dixit, quomodo
alibi: *totum sum pulvis in annum, tota
vita recepta: & cum nullo hospitem paravit
tunc respicit in horis;* & si qua sunt alia
hujusmodi. Cicero Epist. 4. libri 1. ad
Famil. *Senatus haberi ante Kal. Febr. per lo-
gem Pupium, id quod scis, non potest: ne-
que mensis Februarii eam, nisi perfellit, aut
rebellis legationibus.* VULP.

ibid. VUAOR HIC] Amoris infania, *ipsa-
maria*, quæ me agitat. VULP.

ibid. NON DEFICIT] Non exstinguitur,
nec minuitur: viget, perseverat. Italice,
non vien meno. Sic dicimus, ignem, So-
lem, Lynam deficere. VULP.

v. 8. QUUM TAMEN COGOR] Quum in-
terea, sive quamvis. Quum, inquit Dio-
medes, etiam presentis jungitur. Lucilius
apud Nonium in Appellare: *Quum mei me
advenit presentis, non dominam ego appellem
meam?* Noster Eleg. 7. lib. 3. *Quum suri-
bunda mero mensam propellit.* Plautus Am-
phitr. 1, 1. *Gravidam hic reliqui quam ab-
eo.* PASS.

ibid. ADVERSOS DEOS] Non propitios,
iratos. VULP. Adversus dii, ut venti. Sic
Eleg. 14. infra:

Nam quis divitiis aduerso gaudet amore?
Deus dixit etiam de amica, Venero sua,
ut Eleg. ult. lib. 1.

Solum et nostris Letor adire deos.
Sic etiam Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 11.

Et dicam, Nostris aduebit illa deus. PASS.

ibid. COGOR] Fatali quadam necessitate.

VULP.
ibid. HABERE] Experiri, iis uti adver-
sis. ut Eleg. ult. lib. 4.

Nam minus inuites habui Corudis Parcas?
PASS.

v. 9. MELANION] Scribitur in veteribus
libris, *Melanion*, ut et Græcorum in s. lon-
gum vertatur. Apollodorus lib. 3. ubi du-
ces belli Thebani numerat: *Πηδάρκῃος*
Μελανίωνος. Ibidem dicitur Amphidaman-
tis filius, Lycargi nepos. Palæphatus Mi-
laniensis eundem cum Hippomene facit.

B

Apol-

Tom. I.

Milanion nullos fugiendo, Tulle, labores
Sævitiā duræ contudit Iasidos.

Nam

Apollodorus lib. 3. eodem modo fabulam narrat, quo Propertius. At alii idem Milanion, Hippomenes, Hippomenes & Meleager. Pass. Fabulam recitat Ovidiana lib. 2. Artis Amat. v. 185.

Quid fuit sperius Nenacrina Atalanta?

Succubini meritis erux tamen ille viri.

Sæpe fuit casus, nec miris facta puella

Elleis sub arboribus Milaniona perennis.

Sæpe vultu iussu fallacia resia collo:

Sæpe fera vorax cuspide fuit apræ.

Sæpi & Hylæ conantem sentiens arcum:

Sed tamen hoc arcu novior alter erat.

Huius herois nomen Melanion est Xenophon in libello de Venatione; Græci autem poetæ Melanion, ut Musæo de Leandro & Herone. Nec desunt qui scribant Melanion, & Melanion. Nonnulli vero auctores Milaniona, Hippomenes, Hippomenes, & Meleagrum quatuor nomina unius viri fuisse perhibent: nec mirum; quoniam & duas Atalantas confundant, ut mox videbimus. Vulp.

ibid. NULLOS FUGIENDO LABORES] Nihil recusando, omnia perferendo, omnes labores subeundo, obsequio vicit. De quo Tibullus Eleg. 4. lib. 1. & Ovidius lib. 2. Artis Amat. Pass.

ibid. TULLE] Huius Tulli meminit infra, Eleg. 6. & Eleg. ult. huius libri, & Eleg. 21. lib. 3. unde colligitur Cyzicenis præfuisse, vel Asiam pro Consule obtinuisse. Dio lib. 49. in fine scribit, L. Volcatium Tullum collegam fuisse Augusti in secundo consulatu; si forte hic noster esse possit. Pass.

v. 10. SÆVITIAM DURÆ IASIDOS] Asperitatem immitis Atalantæ, parce ac duxit educatæ, laborum tolerantia insignis, a mollibus pællarum studiis alienæ. Tibullus Eleg. 10. lib. 1.

Pæce hidens, vomerque nitens: ut tristitia duri

Militis in tenebris occupat arma sicut.

Nimirum Atalanta hæc Iasidis filia, venatrix puella fuit, exposita olim iussu patris in silvis, lacte uræ nutrita, & quæ altissimorum Arcadiæ montium vertices incolebat, omne virorem colloquium devitaret, feras cursu velocissimo & jaculis as-

due persequeretur. Hæc procos terribiles Hylæum & Rhæcum, ex genere Centaurorum, sagittis confectos humi stravit, hæc suum Calydonium vulneravit prima; ob id capite feræ, virtutis præmio, ac tamquam optimo spolio, a Meleagro donata. Kotæw vñ, h. pædew vñt dñw. v. 700 in dñdñw pæpñ, vñt hñ vñt dñw pæpñ, v. 710 dñw pæpñvñw. Puellæ, aut delictatum nihil quicquam præstebat. neque enim de chalamo prædicat: neque erat ea earum generis quæ vol a matribus, vel a nutritribus aluntur. Utor verbis Eliani ex cap. 1. lib. 13. vñvñdñw iocñw, ubi virginem accuratè describit. Vulp.

ibid. CONTUDIT] Domuit, contrivit, fregit, & frangendo mitigavit. Ovidiana lib. 1. Artis Amat. v. 11.

Pædylridet poram cithæra præfuit Achille;

Atque animos placida contudit arte feras.

Pass.

ibid. IASIDOS] Duas fuisse Atalantas, quæ celebrantur in fabula, Arcadicam unam, Iasii, aut Iasonis, aut Iasonis filiam; Boeoticam alteram, Schæreo patre, quæ ab Hippomene per fallaciam cursu victa, ei postea nupsit, decur jampridem elegantissimus Muretus in Scholiis ad Propertium, ex Apollonii Rhodii Scholiastæ, & aliis auctoribus; nonnullorum Grammaticorum errorem corrigens, qui eas plerumque confundant. Eodem pacto & de Scyllia duabus, Nisi videlicet Megarensium regis filia, & altera Phorci, minus considerate unam fecerunt. De Atalanta Iaside, apud Calydonio, Hylæo Centauro vide Callimachum Hymno in Dianam versu 215. & ibi doctissimum Spanheimium. Vulp.

v. 11. PÆRTHENIIS IN ANTRIS] Parthenius mons Arcadiæ, vñt vñt pæpñvñw, hoc est a virginibus nominatus, quæ in venationi operam dabant. Ibi Atalanta exposita & educata fuerat, ibique venabatur. Vulp.

ibid. AMENS FORABAT] Virgilius 4. Æneid. Totæque vagatur Urbe foras. amens autem, quia amans, nullo vivens consilio, & nubili animi mentem habens, ut loquitur Plantus. Recte autem conjunctum

amen-

Nam modo Partheniis amens errabat in antris,
Ibat & hirsutus ille videre feras.

Ille

mentiam & errorem; nam & amor errat malus est Virgil. Ecl. 8. & furor, error animi Horatio, & Lucretio, & Cicero 3. Tuscul. ex Homero. PASS.

ibid. IN ANTRIS] Pro apud antra, ut cenfet Brookhusius: vel inter antra. Quid tamen vetat, Milaonem antra ipsa, seu spelæa serarum intravisse, atque in illis vagum erravisse? Sunt enim spelunca quæ abditæ & longissimos recessus habeant, more labyrinthorum. VULP. Ἀντρον, ut nonnulli placet, ἀντὶ τοῦ ἀντρον, quod superiore parte terebratum sit ad lucem accipiendum. PASS.

V. 12. IBAT ET HIRUTUS ILLE VIDERE FERAS] Repetendum ἦν modo a superiore versu. VULP. Ibat videre, ἰδόμενος; pro ibat visum, vel ut videret. ut Eleg. 19. infra:

At comes iuvencis juvenis procefferat ultra
Rarum scopulis quærens sentis agnam.
Et Eleg. 6. Seu pontum corpore remis ibis. PASS.

ibid. HIRUTUS FERAS] Urso præcipue, fatis asperis atque horrentibus. Porro Atalanta, dum infans esset, uris uberibus admota fuerat. VULP.

ibid. VIDERE] Nic. Heinſius, & Janus Bronkhufius legunt ferire. sed non opus mutatione. Tâ videre hoc loco significat formidinem, qua concutimur ad aspectum rei tristis & metuendæ. Ita Virgilius 3. Æneid. V. 429.

Præstat Trinacrii metæc lustrare Pachyni
Cæstantem, longæq; circumflectere curvas,
Quam semel informem vultu vidisse sub antra
Scyllam, & caruleis canibus resonantia saxa.
Et infra V. 655.

Vix ea satis erat: summo quum monte videremus
Ipsum inter pendet vultu se male moventem
Pallentem Polyphæum, & litorea ostia petentem:
Mæstrom horrendum, informe, ingens, cui lumen ademptum.

Rurfus lib. 5. V. 310.

Quid, si quis casus ipſus & Herculis arma
Vidisset, quæsemque vos ipsa in litore troiam?
Et lib. 11. V. 263. -- Etinaos vidit Cyclops
Ulixes. Horatius quoque sic adhibuit Ode 3. lib. 1.

Quem mortis timoris gradum,
Qui fecit oculis monstra natantia,
Qui vidit mors turgidum, &
Infans scopulas Atrocænaia?

Idem Ode 4. lib. 4.

Qualenve lætæ caprea pascuis
Intenta, sulcus matris ab ubero,
Jam lætæ depulſum lænem,
Dentes novo peritura, vidit.

Sed unice huc pertinet locus Manilii ex lib. 5. Astronom. v. 608. de Andromeda & ceto:

Tandem configit subſedit bellæa membris,
Plena maris, summas iterumque renatis ad
undat,
Et magnum vultu contentis corpore pontum,
Tunc quosq; terribilis, nec virginis ævo vi-
denda.

Latinus adjungam & Italos nostros. Dan-
tes Aligherius Inferni Cantu 12.

Eva lo loco, ove a scender la riva
Vaiummo, alpeſtra, e per quel ch'io'er'anco
Tal, ch'ogni viſta ne farebbe ſcibiva.

Graphice vero Ludovicius Areoſtus Rolandi
Furentis Cantu 17. Atrophe 29.

Mentre aſpettiamo, in gran piacer ſedendo,
Che da cacciar ritorni il ſignor noſtro,
Vedemo l'Orco a noi venir correndo
Lungo il lita del-mar, terribil meſtro.
Dio vi guardi, ſignor, che'l viſo arrendo
De l'Orco, a gli occhi mai vi ſia di noſtro.
Meglia è per ſana aver natiçia d'eſſo,
Ch'andarli el, che lo viggiate, appreſſo.

VULP.

V. 13. HYLAI RAMI] Pro Hylæi. Sic
Elegia 3. infra: Thæſia carina, & Orpheæ
lyræ. Eleg. 12. lib. 3. Perſea manu. Eleg. 16.
lib. 2. ſaxa Cæcæna, pro Cæcænaia. Et Eleg. 6.
lib. 4. Cæpheam Merſin, pro Cæpheiaia.
Sic Ovidius lib. 5. Feſti.

Pellora trajectus læcto Caſtor ab eſſe.

PAS. Virgilius pariter 4. Æneid. V. 552.
Non ſervata fidei, cineris præſiſſa Sicæa
pro Sicæa. VULP.

ibid. PERCUSUS VULNERE RAMI] Vetus
liber: percusus poudere. Affluens & proſtra-
tus velut ruina iſſus graviffimi. Sic Seneca
in Hercule Octavo: Paſſurque clava pontet.
id eſt, gravem clavam. Habet & alia le-

B 2

atio

Ille etiam Hylæi percussus vulnere rami
 Saucius Arcadii rupibus ingemuit.
 Ergo velocem potuit domuisse puellam.
 Tantum in amore preces, & benefacta valent.

15

In

Aio suum sensum. *Vulnus rami*, aut quod ramus fecit; ut 2. *Æneid.* *vulnere tardus Ulini*. & 6.

Crudelis nati monstrantem vulnere cernit; aut *vulnus* pro ictu; ut 5. *Æneid.*

Mulæ viri nequitiam inter se vulnere iactant. *PASS.*

Hylæus Centaurus, *Atalantæ* proci, clava percussit *Milanonem*, eique grave vulnus inflixerat. *VULP.*

ibid. RAMI] *Ramus*, pro clava. ut *Eleg.* 9. lib. 4. de *Caco*:

Manalis iocis pulsus tria tempora ramo. *Seneca* in *Hercule* *Cæto* vocat *nodam*. aut simpliciter *ramo arboris* pro *telo* usum *Hylæum* intelligemus. ut apud *Lucretium* lib. 5.

Arma antiquæ manus, ungues, dentesque furunt:

Es lapides, & item silvarum fragmina rami. *Ramis* quoque, immo & *solidis arboribus* *Centauri* cum *Lapribus* pugnant apud *Ovidium* 12. *Metam.* Idem tamen lib. 1. *Artis Amat.* *Milanonem sagitta percussum* ait:

Sensit & Hylæi contactum saucius arcum. *PASS.*

v. 14. *SAUCIUS*] Vel *plaga Hylæi*, vel *telo Cupidinis*: utrumvis enim rectum.

Posteriori sententiæ favet *Ovidius* lib. 2. *A. A.* *Sancii animo amantes*. *Ennius*:

Anima ægra, amore fovei saucia. *Virgilius* 4. *Æneid.* *saucia curâ*. *PASS.*

ibid. SAUCIUS A. 2. INGENUIT] Ita *Ovidius* lib. 1. *Artis Amat.* v. 169.

Sentius ingemuit, telumque volante sensit. *VULP.*

ibid. ARCADEI RUPIBUS] In, vel super *Arcadiæ rupibus*, puta *Parthenio monte*, de quo ante. Vel etiam ad *rupes Arcadiæ*, quasi *petræ ipsæ gemitum audire possent*, & *ingemissent* misereri. *VULP.*

ibid. INGENUIT] Quod fieri solet accepto vulnere. *Clytemnestra* apud *Daphochem* in *Tragælia Electra* v. 1536. ab *Oreste* filio vulnerata, ingemit dicens: *Ω μαι, τί πάσχεις. Μί μοι, ἴδω σου*. *Gemitus au-*

tem heroibus, virisque magnanimis aliquando conceditur; ejulatio mulierum est. *Horatius* *Epodo* 10. *Es illa non virilis ejulatio*. Sed *pueri Spartiæ verberum dolore laniati ne ingemiscabant quidem*. *VULP.* v. 15. ERGO] Itaque tandem. *Donatus*: *Ergo, est velus reprehendentis tardo sibi consentientem*. *PASS.*

ibid. VELOCEM PUELLAM] *Ovidius* in *Ibin*:

Es qui velocem frustra petiere puellam, Dum falsa est penis tardius illa tribuit.

PAP. *Statius* lib. 6. *Thebaid.*

Quis Manalis Atalantæ Nesciat exiguam ducit, & vestigia cunctis Indeprehensa proci?

Immerito Muretus Volscum reprehendit, quod huc pertinere censuerit illud Catulli:

Tem gratum mihi, quam ferax puella Peruci aureolum sumpsit malum.

Scribit enim *Apollodorus* lib. 3. velocissimam fuisse, & cursu certasse cum *Milanonem*, ac victam aureis malis: quamvis *Ovidius* aliter fabulam narret 10. *Metam.* ab *Æliano* quoque initio libri 13. *Æneidos* tradit dicitur, & cursu feras consecrata. *PASS.* *Atalantæ Schœnei*, currendi velocitatem fabulæ tribuunt: sed & venatrix *Atalanta*, *Iasæ* filia, *velox* erat, & cursu feras conquirebatur. Talis est *Catallo Achilles* *Carm.* 63. v. 340.

Qui persepe vago vixit certamine cursus Flammæ præterit celeris vestigia cerva. *VULP.*

ibid. POTUIT DOMUISSE] *Savitiâ* puellâ contulisse. Sic *Statius* 10. *Thebaid.* de *Capaneo*:

Paulum se tardius aris Cessant, possit fulmen meruisse secundum. *PASS.*

v. 16. BENEFACTA] *Amatoriæ merita* erga puellam dilectam, quibus gratia cupatur & conciliatur. *VULP.* *Ovidius* lib. 2. *A. A.* de hac ipsa *Atalanta*:

Succubuit meritis tuæ tanta tibi viri. *Virgilius* 3. *Georg.*

Quid

In me tardus Amor non ullas cogitat artes:

Nec meminit notas, ut prius, ire vias.

At vos, deductæ quibus est fallacia Lunæ,

Et labor in magicis sacra piare focis:

20

En

*Quid labor, aut benefacta juvenis? quid vos
meæ terras*

Invenisse gravi?

Notæ Eleg. 1. lib. 2.

Cimbrerumque minus, & benefacta Meri.
PATT.

v. 17. TARDUS AMOR] Inera, desidio-
sus, cessator, minime ingeniosus. Cicero
lib. 1. Tusc. Quæst. *Aristoteles quidem ait,
omnes ingeniosus melancholicos esse; ut ego me
tardiorum esse, non moleste feram.* q. d. tanti
non est acumen ingenii, ut propter id mihi
contingat atra bili laborare. VULP.

ibid. NON ULLAS COGITAT ARTES] Nihil
commisericordie, cujus ope ad illa quæ opto
pervenire possim. Dolosus antea fuit, va-
ter, expertus ingenii: nunc plumbeum
& exordem se præstat. VULP. *Cogitat,
pro excogitat, simplex pro composito.* ut
Eleg. 3. infra, *Poseban corollas, pro imposi-
tionem;* & alia id genus passim. *Artes,*
sollertiam, dolum, consilia. Virgilius 1.
Æneid.

*At Cytherea novas artes, nova pectore crescit
Cognita.* PARS.

v. 18. NEC MEMINIT] Deditic, de-
suevit, nescit. Eleg. 10. infra:

Nec meminit iussu pectore lesa minus. PARS.

ibid. NEC MEMINIT NOTAS, UT PRIUS,
IRE VIAS] Ignarus Cupido, quamvis me
usum mancipioque suum habet, tamen cir-
ca me cunctator insaniter, nec novam sibi
prædam querit ad alios proficiens. Ita
Eleg. 11. lib. 2.

In me tela morant, manet & puellæ imago.

Sed certe penes perdidit ille suas.

Exolet hinc nostre quoniam de pectore nusquam,

Affususque nec sanguine bella gerit.

Quid tibi juremum facis habitare medullis?

Si puer est, alie trahit tela tua.

Vide Ovidium lib. 2. Amor. Eleg. 9. quæ
tota hujus argumenti. Aut ire notas vias,
est suis moribus uti. Franciscus Petrarca
(*nel Sonetto 151.*) de Amore: *e in ciò se-
gne sue stile.* VULP. *Via,* pro consuetudi-
ne. Sic Eleg. 23. lib. 2.

Unusquisque sua noverit ire via. PARS.

v. 19. AT VOS] At convenit *ἀναγκαῖον*,
ut Eleg. 17. lib. 1.

At vos æquæ formosæ Deidæ nata. PARS.

ibid. DEDUCTA LUNÆ] Non deducenda,
sed deducta; ut ostendatur, præceptis hu-
jus artis experientiam sæpius respondisse,
quod recte animadvertit Passeratius. Id pro-
mittebant in primis sagæ mulieres. Mar-
tialis Epigr. 30. lib. 9.

Quæ nunc Thialico Lunam deducere rhombo,

Quæ sciet hostiles vendere lena tui? VULP.

Deducere Lunam dixerunt Virgilius, Tibul-
lus, Ovidius, Petronius. *ἡμεῖς οὖν ἐκείνῳ*
Scholiastes Apollonii Rhodii lib. 4. 43 au-
tem faciebant ut terræ propior Luna spumam
suam in herbas infunderet. Lucanus
lib. 6.

Et patitur tantæ cantu depressæ labores,

Dumce suppositas propior desponsas in herbas. P.

ibid. FALLACIA] Pro arte, sed fraudu-
lenta & mendaci. ut dicitur *ῥίχνη* & *μα-
νηρὶχία*. Plinio H. N. lib. 30. cap. 1. *Magia*
dicitur *fraudentissima omnium artium*. Ci-
cero autem lib. 2. de Divinat. *Tota res est*
*inventis fallaciis, aut ad quasdam, aut ad su-
ppositionem, aut ad errorem.* Seneca Medea:

Cela petam ventura; jam nunc tempus est

Aliquid novare fraude vulgari alius.

id est, arte veneficarum. PARS. Ars ma-
gorum fallax, præstigiæ et simulatio-
num plena. Notæ Eleg. 5. lib. 4. de qua-
dam venefica:

Audax canota leges impendere Lunæ,

Et sua nocturne fallere terga lupo. VULP.

v. 20. QUIBUS EST LABOR PIARE] Qui
nimirum in eo laboratis ut sacra pietas.

labor, industria & opus; quia nec facile
hoc fit, nec sine periculo. De hoc labore
veneficarum vide Horatium Epodo 5. *Labor*
piare; ut Virgilius 6. *Æneid.* *revocare gra-
dam, supersæque evadere ad aras* Hoc opus,
sic labor est. Eiusdem generis est & illud
Eleg. 2. infra: *Studium cognoscere amores.*

PARS.

ibid. IN MAGICIS FOCIS] In arca con-
stru-

En agendum dominæ mentem convertite nostræ,
Et facite illa meo palleat ore magis.
Tunc ego crediderim vobis, & sidera, & amnes
Posse Cytææ ducere carminibus.

Et

Struſtis ad deos Magicos placandos. PASS.
De quibus dixi ad Tibullum Eleg. 2. lib. 1.
VULP.

ibid. SACRA] Deos quoslibet, sed manes
precipue, sive umbras mortuorum, cum
quibus magi colloqui solebant. Ita Douza
apud Livinejum. Manes & sacra conjun-
xit Propertius Eleg. 1. lib. 3.

Callimachi manes, & Cui sacra Phileta. VULP.
ibid. PIACERE] Piacere. unde pietas, vide-
licet studium placandorum deorum. Hora-
tius Epist. 1. lib. 2.

Tullorum porca, Silvanum laſte piabant. VULP.
v. 21. EN] Particula hoc loco efficax.
Ecce ubi vim artis vestra ostendatis &
exercetis. Hic Rhodus, hic saltus. Ti-
bullus Eleg. 2. lib. 2.

En age, quid cessas? adnec ille; roga. VULP.
ibid. AGEDUM] Age modo. hortantis
& incitantis est. Cicero in Oratione pro
Sylla: Agedum censeris cum illius vita vi-
tam Syllæ. PASS. Italice, Orò via. VULP.

Laurentius Valla, hunc locum laudans,
legit Vos agedum, II. Elegant. 16. contra
omnes liberos. Tā agedum etiam Cicero cum
plurimi junxit, Orat. pro Sulla C. 26. Agedum,
censeris nunc cum illis vitam P. Sulla,
cuius populusque Romano notissimus, ju-
dicio, & cum ante oculos vestras præponite,
ubi Lambini agedum nullo modo est ad-
mittendum. uti neque hic loci Est agedum
Gulielmū Canteri. Valerius Flaccus L. 3.
v. 311. Vos, age, sonare ad litora volu-
stis, Et sociis iussu reges. BROUK.

ibid. MENTEM CONVERTITA] Mitem ex
crasile efficit, animo ejus ad pacem &
amorem verso. Virgilius a. Æneid. v. 73.
Quo gemitis cunctos animi, compressus & amnis
Impetrat.

Sabinus, poeta Ovidio cōvērte, Epist.
Paridis ad Cnemon:

Quid si verbera spera mentis capitis huius,
Cur cessasti verba, termina cervix tua?

Noſter hoc libro Eleg. 15.

Quarum nulla sunt potius convertere mores,
Tu quæque uti fecer nobilis historia. VULP.

Philetrum innuit, quod Horatius Epodo 5.
desiderii & amoris poculum vocat. Hoc spe-
stat Venus pudicitia, quæ mentem a li-
bidine ad pudicitiam verteret. Ovidius 4.
Fast.

Inde Venus versa nomen carde tenet.
Meminere Livius, Valerius, Plinius. Et
Pausanias ἐνιστορίας Ἀποδιδύμι notat in At-
ticiis. PASS.

v. 22. FACITE PALLEAT] Deest ut, ele-
ganter. Catullus Galliamb v. 82.

Fac cunctis mugienti fœmæ loca resonant.
Ovidius lib. p. Metam. v. 376.

noſtræque sub arbore ſepe
Lac faciente hîbis; noſtræque sub arbore ludat.

Quæcumque legui poterit, materiem facientes salutes.
Idem lib. 2. Artis Amat. v. 105.

Sen ja. iez talat, viſitam ne pama ſequatur,
Dammof facita ſicut tibi ſepe canes;

Sive larcocini ſub imagine ſalutis ibit;
Fac peras vitæ miles ab hoſte tuæ. VULP.

ibid. MEO PALLEAT ORE MAGIS] Indi-
cium amoris pallor. VULP.

v. 23. TUNC EGO CREDIDERIM VOBIS]
Vestram ſcilicet in me, & Cynthia mea
expertus artem, quam fallaciam rebar,
conditione impleta quam propoſui, tum de-
um magnificis promiſſis veſtris, ut ipſa
comprobatis, fidem habuerim. VULP.

ibid. ET POSA] Subandi vos. Sic Ti-
bullus Eleg. 3. lib. 2.

Nunc, dea, nunc ſuccurre mihi: nam poſſa moderi
Piſſa docet ſempis multa ſabellia vitæ.

ut dicitur ut. PASS.

ibid. ET SIDERA ET AMNES DUCERE]
Ducantur ſidera, quum deduci videntur de
celo: ducantur amnes, quum retrahuntur,
& ad fontes revocantur. An ducere, pro
duci; ut vertere, vehere, mutare pro ſuis
paſſivis? PASS.

v. 24. CYTÆÆ CARMINIBUS] Colchicis
cantibus, Colchidum veneficarum ſuſurris.

nam Kyrnos, τὸν Κολχιδαν ὠρεῖν Me-
dicus Cytææ oppidum Colchicæ, patria Me-
dææ. Malebat Scaliger, Cytæi, tui; ut
Cytæi eſſet Medæa. Noſter ſane Eleg. 4. lib. 2.

Non

Et vos, qui sero lapsum revocatis, amici,
 Quærite non sani pectoris auxilia.
 Fortiter & ferrum, sævos patiemur & ignes:
 Sit modo libertas, quæ velit ira, loqui.
 Ferte per extremas gentes, & ferre per undas,
 Qua non ulla meum femina norit iter.

30
Vos

Non hic berbe vobis, non hic mollis Cyparissus.
Alia, Cyparissus. VULP.

v. 25. ET VOS] Admonentis est. PASS.
 ibid. QUI SERO LAPSUM REVOCATIS] Admonendus enim fueram priusquam caderem,
 & Amori succumberem. Quintilianus pariter
 lib. 8. Instit. Orat. cap. 7. Plus proderit
 demonstrasse falsam proximam viam, quam re-
 vocare ab errore iam lapsos. Et Ovidius lib. 1.
 Trist. Eleg. 3.

Et quamquam sero elapsum post vulnere sumo.
Lapsam autem recte dixit, de eo qui in
amore incidit. Plautus Cistell. 1. 2. Amor
me lapsam animi iudificat. Et Terentio 2. 1.
Qui in amore precipitavit, pejor perit, quam
si Sæpe saluit. PASS.

ibid. AMICI] Amicorum libera consilia me-
 morat Horatius Epodo 11. que tamen ipsam
 Amoris plagam implicitum expedire nullo
 modo possunt. VULP.

v. 26. NON SANI PECTORIS AUXILIA]
 Remedia levanda insanis. Cornel. Celsus
 lib. 8. Med. cap. 11. Sciamus, hic ut nullum
 periculum, ita levius profudum esse; nec posse
 vehementer malo nisi æque vehementius auxilium
 succurrere, & alio. Pectus non sanum, est
 animus amatoris demens, inopæ consilii,
 omnia temere agens. VULP. Pulcrit auxi-
 lium dixit Ovidius in Remediis Amoris:
 Et auxiliatores vocantur medici. Papinius
 Statius lib. 3. Silv. Carm. 4. v. 81.

Discurt Idalios Erycis de vertice latus
Dum petit, & molles agitas Venus aurea cygnos,
Pergamæque iurasse domos, ubi maximus agerit
Auxiliator adeo, & festinantis silens
Fæte, salustifera mitis deus incubat engeni.

Esculapius nempe, Apollinis filius. PASS.
 v. 27. F. ET FERRUM, S. PATIEMUR ET
 IGNE] Nullum erit remedium genus vel as-
 perum, quod sustinere parati non si-
 mus. Et hoc a corporis medicina transla-
 tum. Chirurgi enim ulceribus que diffi-

cile sanantur, ferrum & ignem adhibent.
 Ovidius Epist. Acontii v. 183.

Ut valeant alia, ferrum patientur & ignes?

Ferre aliis tristis succus amantem opem.

Idem in Remed. Amoris v. 229.

Ut corpus redimas, ferrum patieris & ignes?

Alida nec fieris ora lavabis aqua. VULP.

v. 28. SIT M. LISTRAT, Q. VELIT IRA,
 LOQUI] Non offenditur medicus, dum fac-
 cat atque urit, ægroti conviciis; quod sciat,
 illum servire dolori suo, nec satis esse
 mentis compotem. Dummodo ipitur libere
 queri possim, nec gemitus mihi, lamen-
 ta, contumelia ipsæ, si diis placet, in-
 tercludantur, quidvis tolerabo. Libertas lo-
 qui, pro loquendi, indolueris. Ita lib. 3.
 Eleg. 25.

Et data libertas mactare amoris iter.

Usus est hac epigram. Valerius Flaccus lib. 1.
 Argonautic. v. 601.

Nec mihi libertas imis frusta tollere arenis. VULP.

ibid. Q. VELIT IRA] Jubeat que splen-
 dida bilis, ut ait Horatius. PASS. Broukhu-
 sius legit, que vobis ira. eodem recidit sen-
 tentia. VULP.

v. 29. FERRE PER EXTREMAS GENTES]
 Abducere me quolibet, usque ad gentes ora-
 rum ultimas, navique impositum avchite
 per maria longinqua; sequar non invitus.
 Hoc Seneca in Œdipode sic expressit v. 1015.

nesandæ dividas vastum mare,
Dirimatque tellus abditæ: & quisquis sub hoc
In alia versos fideret, ac Solem avium
Dependat orbis, alterum ex nobis ferat. VULP.
 ibid. ET FERRE PER UNDAS] Repetend-
 um extremas, ædè ædè. VULP.

v. 30. QUA NON ULLA MEUM FEMINA
 NORIT ITER] In aqua enim navis præter-
 euntis vestigia non remanent, sed statim
 obliterantur. Ludovicus Aræostus egregiè
 poematis Cantu 25. strophe 19. Propertius
 videtur imitatus:

T10

Vos remanete, quibus facili Deus annuit aure,
Sitis & in tuto semper amore pares.
In me nostra Venus noctes exercet amaras,
Et nullo vacuus tempore deficit Amor.

Hoc,

Tua malis mal' gis parve eliger quæst,
Lascivæ d' Argæ p' intrinsecus ætæ antiquæ,
Longi auctor es, che non sia manifesta
Mai più il suo nome a la femina iniqua.
Et illud T. Livii simillimum lib. 21. Hist.
Nec dedendum solum (Hannibalem) ad piculum capti fuderis, sed, si nemo deposcat, dedendum in ultimas moris terrarumque oras: oblegandum eo, unde nec ad nos nomen sanguis ejus accideret, nec sollicitudine quietis civitatis statum possit. Silius quoque Italicus de Metello ensile lib. 10. Punic. v. 432.

Et mala bello

Pestora degeneremq; moxum ad deformis ægebat
Consulto; atque aliis pestis spectabat in urbe,
Quæ si se sit aculerent, terras; quæ nomina nulla
Pavorem, aut patria penetraret fama retilla.
VULP.

Ita Virgilius 10. Æneid. v. 678.

Ferte ratem, servisque vadis immitte Syrtis:
Quæ neque nos Rutuli, nec cæstiva fama sequatur.

Cicero Philipp. 13. Ubi nec Pelapidum nomen, neque facta audiam. Non voris itæ, quasi etiam per undas vestigia possint extare. Ovidius in Epist. Lesandri:

Som patet ætæritus solitarum limes agnorum,
Non aliter multæ quam via pressa rotæ. PASS.

v. 31. QUIAUS FACILI DEUS ANNUIT AURE] Cave putes, annuere esse aurium, quod falso affirmavit Josias Mercerus ad Nonium Marcellum, hoc Propertii loco perperam intellecto: annuimus enim capite; quod vel ex illis Catulli manifestum Carm. 60. *Ufque dum tremulum movent Cana tempus aniles*, Omnia simulque annuit. Deus igitur, nempe Amor, communis amatorum deus, nonnullis exorabilem se præbet, seu facili aures: huius autem annuit, non aures, sed motu capitis, vel potius propensione voluntatis. Faciles aures, bonas etiam, & amicas appellaverunt poete. VULP.
v. 32. & IN TUTO AMORE] Tutus amor ille est, in quo nulla rivalitas, nullum dis-

scidium vel divortii periculum. Noster Eleg. 15.

lib. 2.

Exemplo junctæ tibi sint in amore columba,
Maſculus & tuum femina coniugium.

PASS. & VULP.

ibid. REMPER AMORE] Fortasse dictum semper-amore, ut infra hoc libro Eleg. ult. semper-amicitia, & apud Terentium Andria semper-devitas. VULP.

ibid. PARS] Qui mutuis animis amant, qui respondent amantibus, ii sunt pares in amore, nempe concordet, qui dicitur. Contra Horatius Ode 32. lib. 1.

Sic visum Veneti, cui placet impare
Formas atque animi sub iugo abicere

Sevo mittere cum ioco. VULP.

v. 33. NOXTRA VAMUS] Cynthia nimirum, ut explicat Livinejus. Virgilius pariter Ecl. 3. *Pars mea Veneti sunt munera*. Vel communis dea nostra: Propertius enim sociales amatores alloquitur. VULP.

ibid. IN ME NOCTES EXERCET AMARAS] Noctem me fatigat, & exercitum habet, ita ut per amur angore, quietis tempus absque somno traducam. Plautus ita locutus Amphitr. 1, 1. MERC. *Gestiant pagui mihi*. SOL. *Si in me exerciturus, quæsi in perietem ut primum ducere*. Ita & Venia noctes amaras, tanquam flagellum, exercet cæ horipone. PASS. & VULP.

ibid. NOCTES AMARAS] Ut Eleg. 17. lib. 2. *Horum ego sum ceter quævis deservit amaras*

Explevis noctes.

Et Eleg. 3. lib. 4. *Mibi quam nollet indoxit vesper amaras*. Ovidius Epist. Medæ:

Non mihi græa dicit: noctes vigilantes amara.
Tibullus Eleg. 4. lib. 2.

Nunc & amara dicit, & nobis amoris unastra est. PASS.

v. 34. ET NULLO VACUUS TEMPORE DEVIIT AMOR] Etiam die, hieme, &c. Et, ad vacuum & ad deserta referri potest. PASS.

ibid. VACUUS AMOR] Vel qui ab aliis omnibus negotiis vacat, ut me unum exercet: vel qui otiosus & vacuus invadit; τῷδε enim ἐστὶν ἀλλοτρίη; ἀλλοτρίη; vel parum

Hoc, moneo, vitate malum. sua quemque moretur 35
 Cura, neque assueto mutet amore locum.
 Quod si quis monitis tardas adverterit aures,
 Heu referet quanto verba dolore mea!

ELEG.

rum propitius & benignus, qui parce ac ducit amorem habet: est enim alius amor pleus, *âdâtes*, abundans voluptati-
De illo Noster Eleg. 25. lib. 2.

Tu quoque, qui plenus *sustine* adsumis amore,
Credulo, nulla diu femina pondus habet.

PASS. & VULP.

ibid. DESIT] Desit, abest. Virgilius
 Ecl. 2.

Lac mihi non *est* novum, non frigore desit.
 Attius Eurysace apud Nonium: *Desertum id
 unum incommotis desit meis.* PASS. Vetus
 poeta apud Ciceronem lib. 3. Tusc. Quest.
*Pol mihi fortuna magis nunc desit, quam ge-
 nitur.* Plautus Menachmis 1, 4, 2. *Abi,
 atque obsequium offer, tribue vide quod sit fa-
 ctus: Neque desat, neque superfit.* Terentius
 Eunuchus 1, 2, 12. *Nihil quum est, nihil
 desit tamen.* Idem Phormione 1, 3, 10.
*Atque quia desit quod amant, agere tibi:
 quia superfit, desit.* Julius Hyginus lib. 6.
 De Vita & Rebus Illustrium Virorum apud
 A. Gellium lib. 1. Noct. Attic. cap. 14.
*Multa ad splendorem domus atque vitæ de-
 fecti.* VULP.

v. 35. HOC MALUM] Cynthia meam,
 quæ mala res, mala merx est. q. d. nolim
 vos, amici, ad illam accedere quam ego
 reliquerim. Ita sere Passeratius: sed non
 probat. Accipiendum mihi videtur de malo
 absentis: illis enim qui adhuc spe bona
 nitantur, periculosum & stultum est ab
 amica discedere: neque ad eos pertinent
 remedia desperantium. Ovidius interpres esto
 in Remediis Amoris v. 13.

*Si quis amat quod amare iuvat, felicitate ardens
 Gaudet, & vento navigat ille suo.*

*At, si quis male fert indigna regna puella,
 Ne percat, nostra sentiat avis opem.* VULP.

ibid. MONEO] Prælico. PASS.

ibid. MORBURA] Detineat cum voluptate.
 Horatius Epist. 14. lib. 2.

Me quamvis Lania pietas & cura moratur.

PASS.

v. 36. CURA] Puella dilecta, in qua fem-
 per est animus amatoris. Ovidius lib. 3.
 Amor. Eleg. 9. de morte Tibulli:

Sic Nemeus longum, sic Delia nomen habebunt:

Altero, cura recens, altera, primus amor.

VULP.

ibid. ASSUETO MUTET AMORE LOCUM]
 Hypallage. h. e. mutet amorem assuetum
 loco. Eleg. 22. infra:

Quod si despectus parvit mutare colores,

Sunt quoque translato gaudia servitia. PASS.

Nullam hic hypallagen agnosco. Poeta sen-
 tentia est, si quid video: Quum amor as-
 suetas est, nempe consuetudine ipsa molli-
 tus, *asperitas*, tolerabilis, non est fuscipie-
 da peregrinatio, non est mutandus locus,
 Cicero lib. 4. Tusc. Quest. de hominis ama-
 tore: *Laci denique mutatione, tamquam agri-
 ti non convalescentes, sepe curandus est.* V.

v. 37. TARDAS AURES] Proprio epitheto,
 quia nullus sensus tardior & hebetior
 in nobis. Cicero lib. 6. de Republica dixit
advertere aures & animum, pro attendere.
 Noster Eleg. 13. lib. 2.

Quod si forte bonas ad pacem verteris aures,

Possum inimicitias tunc ego ferre Jovis. P.

v. 38. HEU] Aliena commiserationis est.

Virgilius 4. Georgic. *Invenimus, heu, vi-*

Busque animi. Horatius Ode 15. lib. 1.

Heu heu quantus equis, quantus adest viris

Sudor! PASS.

ibid. APPARET QUANTO VERBA DOLORE

MEA!] Quam illum pariter quum in

maximas miseria incidit, ob meorum

monitorum neglectum! recitabit nempe sin-

gula mea verba, dicens: Et merito; no-

lui enim Propter credere, recte ac fide-

liter monenti. Sic Ovidius 13. Metam.

Me miserum, quanto coger meminisse dolera

Temperis illius! VULP.

ELEGIA II.

Quid juvat ornato procedere, vita, capillo,
Et teneus Coa veste movere sinus?

Aut

ARGUMENTUM ELEGIAE II. LIBRI I. J
Cynthiae suam, quae luxu vestium & margaritarum delectaretur, a nimio formae cultu pluribus exemplis dehortatur. VULG.

v. 1. Quid juvat? Quid refert? quid prodest? placet hoc? sic Ovidius exorditur Elegiam 14. lib. 2. Amor.

Quid juvat immunes belli cessare puellas?

Tibullus Eleg. 5. lib. 3.

Quid fraudare juvat vitam absentibus avit?

PASS.

ibid. ORNATO CAPILLO] Hoc est, perco, composito, calamistris inuito. hinc ornatrix femina, quas hodie vocamus accoriatas. Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 14. de capillis amicæ, qui defluerant ob medicamina:

Adde, quod & dociles, & centum flexibus apti,

Et tibi nullius causa doloris erant.

Non acus abrupti, non vallis pectinis, illas:

Ornatix tota corpore semper erat.

Ante meos sepe esset oculus ornata; nec unquam

Brachia decepti faucis fecit acu.

Idem lib. 3. Artis Amat. v. 239.

Tota sit ornatrix. odi qua fauciis ora

Unquibus, & rapidi brachia fecit acu.

Huiusmodi sevitiam dominarum in oculis describit atque abominatur Martialis Epigr. 66. lib. 2.

Unus de tota peccaverat arte comarum

Anulus, incerto non bene fuit acu.

Hoc facinus Lalage specula, quo viderat, pila est.

Et cecidit scissis illa Pleurusa comis.

Define iam, Lalage, tristis ornare capillus;

Teneas & insipiam nulla puella caput. &c.

ΠΙΝΟΥΣ vero ἀντὶ τῷ ΠΙΝΟΥ, a picando & nectendo. De ornatrixibus & ornatoribus deorum ac mulierum plura dabit non vulgaris vir eruditissimus Ezechiel Spanhemius ad Hymnum Callimachi οἷς λυτὰ τῷ Πινού; v. 21. Minus recte explicant Livinejus & Passerius: ornato capillo, gemmis & monilibus impleto, & distincto. V.

ibid. PROCEDERE ORNATO CAPILLO] No-

tat Cynthiae suam & εὐμεινῶν, quæ more Junonio incederet, serculis pompæarum similima. Ovidius pariter, qui locutiones elegantiores Tibulli ac Propertii fullegere studet, lib. 3. Artis Amat. v. 165.

Femina procedit densissima crinibus emittis.

Horatius quoque Sat. 8. lib. 2. v. 13.

ut Attica virgo

Cum sacris Cereris, procedit fufus Hydaspes

Cacuba vina ferens.

Quod pulchre imitatus est Boilevius, e-

munctæ naris poeta, Sat. 3.

Un valet le portoit, merchant à pot comptez,

Cemmes un Refleur fuivi des quatre Facultez.

Ceterum femina ornato capillo, nempe quam capillum ornaverint, tum demum procedunt, non capillo, sed pedibus. Venit in mentem joci Plautini, quamquam frigidioris, Amphitr. 2. 1, 212.

Sos, Imma tiquidem tunicis confusus hos ad-

venio, non delit.

MERC. At mentis etiam: certa pedibus,

non tunicis, venis. VULG.

ibid. VITA] Modus blanditiæ familiaris Propertio, Catullus tamen antea dixerat

Carm. 67. v. 355.

Sitis felices & in simul, & tua vita.

Græcis in usu erat, ζῆν & λῶζ. VULG.

Eodem significata & lux. Eleg. 20. lib. 2.

Hystern, mea lux, quam potius nocte vagaveri. P.

v. 2. TANUS SINUS] Intelligit sinus ves-

tium tenuissimarum, quales erant bomby-

cinae, quas mulierum corpora densidabatur

potius quam tegebant. Puellas ἡ λυτρί-

τρος ἰσχυρὰ ἱκνῶνται, h. e. tuniculis, prætermi-

ssis textis, tanquam membranulis, velles, &

flantet, memotat Eubulus Comicus in Per-

nostante, & in Nannio, apud Athenum

lib. 13. M. Seneca Controrers. 15. Insuper

ancillatum græci taluunt, ut adultera nemi

veste perspicua sit, & nihil in corpore nectis

sua plus maritat, quam quilibet alienus pe-

regrinsusque agnoverit. Apud eundem Con-

trorers. 13. legere est, vestem nihil in ma-

trava

Aut quid Orontea crines perfundere myrrha,
Teque peregrinis vendere muneribus?

Natu-

trona tellurum. Et L. Seneca in Consolat. ad Helviam cap. 16. Numquam tibi placuit vestis quæ nihil amplius nudaret quam poveretur. Videndus idem lib. 7. de Beneficiis cap. 9. in calce. Martialis Epigr. 68. lib. 8.

Fœneus non lucet sic per bombycina corpus :

Calculus in nictida sic numeratur aqua.

Hic, puto, erat vestitus ille quem Archidamius Zeuxidami filius tautopere improbat, ut perhibent Apophthegmata Laconica : Τὰς δὲ θυγατέρας αὐτοῦ ἰματισμένους παύροντα Διονύσιος τὸν τριτάτον Σινδίας πηρώσαντος, ἢ ἰδιότατο. ὅπως, ὁσέως μὴ πνεύσει μύρα καὶ οὐκ ἀναίσιμον αὐτῷ εἴδηται. Quam Dionysius Sicilia tyrannus Siliabæ ejus vestem summissam misisset, non accepit, subiungens, Vereor ne, hac sibi circumposita, puella mihi turpe videatur. VULP.

ibid. COA VESTE] Sic legendum proforis, non Coa. Suffragatur editio princeps Elegiarum Propertii, anni 1472. quam ego servo in bibliotheca domestica, & Broukhufius ignoravit : ubi aperte legitur coa veste. De vestibus bombycinis & pellucidis, quæ ex insula Co, patria Hippocratis & Apellis, Romam, & in alias regiones advehebantur, pleni veterum librari. VULP.

ibid. MOVERE] Vibrare & quaterne inter ambulandum. Plautus Epidico 3, 3 & 54. Sed hic quis est, quem hac adventum con- spicit,

Suum qui undantem chlamydem quassando facit? PAET.

ibid. SINUS] Vestis, quia reflectitur & replicatur, sinum facit. Virgilius t. Æneid. nodaque sinus collecta fuerunt. Unde Livio lib. 20. & 21. Hist. Sinum ex toga facere, sinum effundere, & sinum ad ima curra deducere. PAET. Etiam viriles togæ, præsertim si laxæ essent, sinus habebant suos. Tibullus Eleg. 6. lib. 1.

Tunc procul absiste, quisquis celis orto capillus,

Effusus effuso cui toga laeva fuit.

Immo in sinibus vestium, ut & in zonis, pecuniam recondabant. Propterea Noster Eleg. 16. lib. 2. notans avaritiam puellæ :

Cynthia non sequitur salsæ, non curas denariorum

Semper amaretur ponderat ille sinus.

Dicuntur & sinus velorum in re nautica. Virgilius 5. Æneid. v. 16. Obliquaque sinus in ventum, quod ita reprehendit Auctor epigramæ Pseudo-Virgilio, malus & vitio creatus iudex Latinitatis : Sinus, ait, pro vela, dictum improprie, oblique, & audacter. VULP.

v. 3. ORONTEA MYRRA] Orontes fluvius habuit fontes in Cæleſyria. Non procul ab origine mergebatur, & rursus erumpens, uti testatur Strabo, alluebatque urbes Arethusam, Epiphaneam, Larissam, Apameam, Antiochiam. Plinius lib. 5. N. H. cap. 42. In ora amnis Orontes, natus inter Libanum & Amilibæum iuxta Heliosolium. Recte monuit Josephus Scaliger, Oronteam vocari myrrham a Propertio, non quod in Syria nasceretur (est enim gutta, seu resina arbutusculæ Arabica) sed quod Antiochiam, eo tempore totius Orientis emporium celeberrimum, dorsis camelorum deferretur. VULP. Pausanias in Arcadicis videtur significare, ab Oronte gigante nomen inditum huic fluvio, cñjus in alveo siccato corpus repertum succato cubito- rum. PAET.

ibid. CRINES] Broukhufius mallet crinem ; quod figuratius existimat, & magis poeticum. At Propertius, varietatis causa, dixit, crines, quam superius, numero singulari, scripsisset capillo. VULP.

ibid. PERFUNDERE] Et hoc ad luxum pertinuit, capillos non leviter ungere, sed oleo pretioso spargere ac saturare. Ita Eleg. 4. lib. 2.

Necquicquam perfusa meis unguenta capillis.

VULP.

ibid. MYRRA] Videnda hic omnino quæ attulimus ad Catullum Carm. 65. v. 78. V.

v. 4. TE VENDERE] Proflare, cuius adventum intendit conducendam. Catullus Carm. 104.

Cum poena bella præconem qui videt, ipsum,

Quid credat, nisi se vendere discurrere?

Vide Ovidium Eleg. 10. lib. 1. Amor. quæ tota est hujus argumenti. PAET.

ibid. PEREGRINIS MUNERIBUS] Evocasse cinnamo fusa vitæ, peregrinis angar vocat

C 3

Mar-

Crede mihi, non ulla tuæ medicina figuræ est.
Nudus Amor formæ non amat artificem.

Adspi-

versatur in cura capillorum, & cutis, & earum partium quæ oculis trahunt. Utrumque igitur Propertius & ornatum & cultum complexus est, capillo, veste, myrrha, peregrinis muneribus. *PASS. Eleganter Lucetius lib. 4. v. 1274.*

Nam saci ipsa suis interdum femina sacis, Merigisque madis, & mundo corporis vultu, Ut facito insuscat sicam vir dogare vitam. V. 6. NAC SINEUS IN PROPRIS MEMBRA MITTERE BONIS.] Eadem fere locutio Ciceronis in Oratore ad Brutum cap. 13. *Quoniam modo ille in bonis hæretis & habitabit suis?* Bona membrorum appellat Propertius, quæ Ovidius lib. 2. Artis Amat. corporis bona vocavit:

Ingenii decet corpora adde bonis.

Forma bonum fragile est.

De his locus est memorabilis M. Tullii lib. 3. Tusc. Quæst. Hæc, quæ sunt minima, tamen bona dicantur necesse est, candiduli deuter, venusti oculi, ceteri suavis, & ea quæ Anticæ laudat Ulci pædes abluens, lenitudo rationis, mollitudo corporis. Ea si bona dicantur, quid erit in philosophi gravitate, quam in vulgi opinione, flusterumque turba, quod dicatur aut gravius, aut grandius? Mire huc facit locus Quintiliani lib. 2. Instit. Orat. cap. 5. Non aliter quam disertis, & quocumque modo prodigiis corporibus apud quosdam majus est pretium, quam illi quæ nihil ex communis habitus bonis perdidimus: atque etiam qui specie capiuntur, vultus, levitque, & inustus comas acn concutit, & non suo colore nitidus, pinc ills forma putant, quæ possit trahere incerta natura: ut pulchritudo corporis venire videatur ex malis moribus. Contra Tibullus Eleg. 9. lib. 1. mala vocat corporis incommoda:

Admonui quietes, Auro ne polles formam?

Sæpe solent auro multa subesse mala.

h. e. multa illepidia, inuenta; quæ iccirco auro & gemmis tegantur, ne spectatoribus nauseam creent, aut emtoribus minus probentur. Vide Lucianum in Amoribus: ubi ad rem plurima. Bona ingenii studioque memorat Fabius in calce proemii lib. 1. Instit. Orat. Vulp.

ibid. IN PROPREIS BONIS.] Quæ nobiscum nascuntur, ea nostra & propria sunt. Ergo forma proprium bonum est, quia natura, non fortune donum. *Ovidius Epist. Cydippæ:*

Nunc laudata genus, nunc me certamine vestro Pædilis, & propius vulnere ipsa bono; formæ scilicet. Aliquando tamen propria sunt, quæ eripi & amitti non possunt. Afranius apud Nonium:

Dii tibi dent propria quocumque exoptes bona. PASS.

ibid. MITTERE.] Splendescere, ac videri formosus. *Horatius Ode 5. lib. 1. Miseri quibus tentata nitit. PASS.*

v. 7. Cæde mihi.] Vicem adversarii fingitur, & est familiariter admoventis. *Eleg. 12. lib. 2.*

Omnia, crede mihi, tecum uno munera lasso

Auferet extremi funeris æra dies.

Et Eleg. 33. lib. 2.

Sed tibi, crede mihi, cornua vrsus etat.

Tibullus Carm. 4. lib. 4.

Crede mihi, prospera, nec te iam, Phæbe, pigebit

Formosa medicos adplicesse manus.

Ovidius lib. 5. Fast.

Nunc est, mihi credite, non est

Ille cothurnatus inter habenda deas. P. & V.

ibid. NON ULLA TUA MEDICINA FIGURÆ ER.] Et formæ per te polles, o Cynthia, ut quidquid conferas ad illam expolientem, minorem potius ac deteriorem faciat. Huc loci revocari debent illa Plautina *Mossellar. 1. 3. 101.*

PAT. Cædo cæssum. SC. Quid cæssid opus vni? PAT. qui males oblinant.

SC. Und opæd ebur aramendo sandefacere possit.

Et paulo post:

PAT. Tota tu igitur cedo purpurissum. SC. non de; scito et tu quidem:

Nova pistori interpolare vis opæ lapidissimum.

Non illant atarici opætes pigmentum ullum attingere,

Negue terrossum, neque melianus, neque ullum alium officium.

Cicero in Oratore ad Brutum cap. 13. Fucati vero medicamenta candoris, & ruboris omnia

Adspice quot submittat humus formosa colores,
Ut veniant hederæ sponte sua melius:

10

Sur-

omnia repellantur. Medicamentum enim Latinis nonnumquam fucus & tinctoria est. *Lanam sive medicamentum*, dixit Horatius Ode 5. lib. 3. Propter Sulpionem poeta scriptor ad pnelias libellum De Medicamine Faciei. *Faciatum & medicamentis possimum voluptatem* memorat Seneca De Vita Beata cap. 7. Apud Philostratum, scriptorem venustissimum, Epist. 40. legere est, *ναρὰν, ἡν ὁ γυνὴν διαφύλαξεν τὰ ἰδρυτὰ, ἡν ὁ ἀνὴρ διαφύλαξεν τὰς ἀνδρῶν, ἡν ὁ ἀνὴρ διαφύλαξεν τὰς ἀνδρῶν, ἡν ὁ ἀνὴρ διαφύλαξεν τὰς ἀνδρῶν*. Occurrunt ibidem *μαλὴν* & *μαλὴν*, præterea *Θυλὴ*, & *Αἰσχυρὸς*, & *Αἰσχυρὸς*, quæ omnia mirifice Propertium illustrent. VULP.

v. 8. *NUBUS AMOR*] Anacreon tamen Ode 4. tunicam tribuit Cupidini i. O. ὁ δ' ἔργον ἵκναι δυνάται ὡς τὸν αὐτὸν παρὰ. *Amor itaque, tunicam liquet super cervicē pappo*. Catullus quoque Carm. 67. v. 133.

Quam circumcursant hinc illinc sapo Cupida
Fulgebant cretina candidus in tunica.

Verum tunicatos, qui scilicet pallium, togam, ceteras vestes extupas aut non summissene, aut deposuissent, *nudus* antiqui appellabant. L. Quintum Cincinnatum, quem *oraniam* vocat Tibullum offendens ad eum missi legati, Aurelius Victor libro De Viris Illustribus cap. 17. *nudum* vocare non dubitat; quod scilicet, ut testatur Livius lib. 3. Hist. araret togā depositā, quam *propre* & *ingurio* deferre vocem *Rutiliam* jubet. Apud Aristophanem vero in Conconatricibus v. 37. *Evæon* quidam dicitur *γυμνὸς* accessisse, quod *ἵκναι*, pallium videlicet, habere se negaret. VULP.

ibid. *FORMA ARTIFICUM*] Mulierem scilicet quæ laborat in forma paranda: quæ vult arte fieri pulchra: cui forma *ἐκτετατὴ* in deliciis est. *Artifices* unguinum *subscindendum* Tibullo memoratur Eleg. 8. lib. 1. Ex Q. Cicero de Petitione Consulatus vocat C. Cestium in *ambitione artificem*. VULP. Sic Eleg. 1. lib. 2.

Solis Amor moris non amat artificem.

Artifices forma sunt ornatrices, cincinnos, phrygones, aarifices, patagiarii, & ii quoque Plautus enumerat in Aulul. 3. 5. Pass.

v. 9. *ADSPICE*] Præsentis est testimonium *τὸ ἀσπίς*, nec longe petiti exempli. Notter hoc eodem libro Eleg. 15.

Aspice, me quante rapas fortuna pericla.

& alibi non semel. Pass.

ibid. *SUBMITTAT N. P. COLORES*] Ita Lucretius lib. 1. v. 7.

Tibi suaver dædala tellus Submittit flores.
Et interius:

flus certis imbribus anni

Latifcos nequens tellus submittere fatus.

Virgilius Ecl. 10. eodem significatu dixit:

Quantum vere novis viridis se subicit olus.

Et 2. Georg. de lauro:

Pervs sub ingenti matris se subicit umbra.
Pass.

Valerius Flaccus lib. 3. Argonaut. v. 527.

Ipsa citatarum tellus pede planis foretur

Personat, & teneris submitit gramina plantis.

Pindarus quoque Ode 9. Pyth. *ἄνδρ' ἔνδ' ὅλ' ἀνέστηναι*. Tellus verus solis submittit. Eodem pacto dixit Petronius Satyrico, submittere cornua, de Jove in taurum converso:

Nunc erat & tauris submittere cornua fronte.
VULP.

ibid. *NUMUS FORMOSA*] Remittens, amor-na, leta. Sic alibi *formosa* audit, & *formosa* *flumina*. Virgilius Ecl. 5.

Formosi pecoris cuspis, formosior ipsa. Pass.

ibid. *COLORES*] L. Columella De Cultu Hortorum v. 176.

Et quæ mille parvis divites natura coleret,

Dispensat plantis olivæ, quæ semine sevit.

Celeres pro floribus hic posuit Propertius,
quomodo lib. 2. Eleg. 29. *odoras* pro unguentis odoratis:

Spirabant ibi non Arabum de gramini odoras,

Sed quæ ipso suis facit Amor manibus.

Odorare enim facere, quid aliud est, quam
unguentariam exercere, seplasiarium seu myropolam agere? VULP.

v. 10. *UT VENIANT*] Legendum profecto ut, non &. sic enim omnia quæ legantur ad verum usque 15. magis concinna fuerint. VULP.

ibid. *VENIANT*] Proveniant, subnascentur. Virgilius 2. Georg. v. 54.

Hic figetur, illic venimus felicitis avus.

quod

Surgat & in folis formosius arbutus antris,
Et sciat indociles currere lymphæ vias:

Lito-

quod Maroni *felicius*, id poetæ nostro *ma-*
lius. Manilius lib. 2. Astronomic. v. 579.

Quique Sagittiferi veniunt sub fœdere natî.

Ovidius pariter Epist. Phyllidis:

Quæcumque ex meritis spes venit, aqua venit. V.

lib. 2. sponda sua.] Virgilium sequitur

Notter, qui lib. 2. Georg. v. p.

Principio arboribus varia est uetura creatis.

Namque alia, nullis hominum cogitantibus, ipsæ

Sponse sua veniunt.

hoc est, nullo ferente aut colente. Has ar-
bores Theophrastus lib. 2. Hist. Plantarum
vocat *αὐτοματά*. Pass. Suphacles vero Oe-
dipode Colonoæ v. 730. appellat *qui δὲ λαὸν*
ἀλκυοντα, αὐτόματα. Vulp.

v. 11. SURGAT FORMOSIUS ARBUTUS.]

Par locus Quintiliani lib. 8. Instit. Orat.

cap. 3. *Surgens in altum camœnia olæ fer-*

re coarctæ: ita orbem se formosius fundet, &

protinus fructum ramis pluitibus feret. Vulp.

Sic Eleg. 3. lib. 2. *formose salent*. Pass.

ibid. in SOLIS ANTRIS.] Desertis nimi-

rum, & humano cultu vacantibus. ut

Eleg. 19. lib. 2.

Sola eris, & soles spectabis, Cynthia, niansæ.

Eustathius ad Iliados p. v. 53. *Θαυρὶ μὲν ἡ*

ἰσπικία καὶ σαρκοῦρμα ἔσσι παλαιῶν θάλλει.

Vide Ælianus lib. 23. Variæ Historiæ cap. 11.

ubi antrum quod venatrix Atalanta inco-

lebat, luculente describit. Vulp.

ibid. ARBUTUS.] Genus arboris frondibus

varis, inquit Festus. Græce *αἰσάριος*, Ita-

lice *corbeæle*, Gallice *arbutier*. Hujus ar-

busculæ, seu fructus, fructum proprie *unda-*

menem appellari a Latinis, tradit Plinius:

Virgilius tamen *arbutum* vocavit lib. 1. Georg.

v. 148.

Quam iam glandes atque arbuta sacra

Disserant silvæ, & vitulum Dodona negaret.

ad quem locum ita Servius: *Arbuta sunt*

rubra poma silvæ; quæ Plinius undemenem

vocat: quod æstivitate sua plera esse non possunt. V.

v. 12. ET SCIAT INDOCILES C. L. VIAS.]

Nempe *αἰσάριος*, quas aqua currere iusti-

tuit nullo doctore, ipsa *αὐτομάτως*. Ita

Ovidius 4. Trist. Eleg. 2.

Hec est cur cautes vincunt quoque compede fissæ,

Indocili numero quam grave nullis opus.

Et lib. 3. Eleg. 12.

Præaque pubescunt variorum flore colorum,

Indociles loquæ gustata vernant ovæ.

Indociles usus disciplinam, legere est apud

Ciceronem in Lucullo. quia scilicet a ma-

gistris non accipitur usus, neque docetur.

Vulp. Contra, aqua docta, quæ arte,

specu, incalve decurrit. Horatius Epist. 90.

lib. 1.

Pariter in viciis aqua tendit rumpere plumbum,

Quam quæ per præsum trepidat cum murmure

vivum?

Et Epist. 14.

Adhuc opus pigro vitæ, si decidit imber,

Males mole decedens aprico parere præte.

Et in Epist. ad Pisonem:

Secus corpus materis iniquum frugibus omni

Doctus iter melius. Pass.

ibid. CURRERE VIAS.] Virgilius 5. Æneid.

Currit iter liquidum. Via fluminum, ut

Lucretius lib. 5.

Quæ via sella semel liquido pede destitit udat.

Pass.

v. 13. LITORA PICTA.] Calculis multi-

coloribus infrata, conchis præterea & um-

bilicis. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 11.

Nec mediis ignotæ canebat, præfusa lapillis

Pavens habet: bibuli litoris illa maris est.

Ovidio præsertim Lucretius lib. 3. v. 374.

Concharumque genus parili ratione videmus

Fingere telluris gramini, quæ mollior undæ

Litoris inœcvi bibulam lavit aquæ ærenant.

Hanc Lucretii locum prior attulerat Brou-

khuius. Vulp.

Ita, *pilla volucres, pilla pavonis cauda,*

pilla lacerti, pilla pavonis, pilla æv feru-

dit ignibus, occurrunt apud Virgilium.

Horatium, Ovidium, Varonem. Pass.

ibid. NATIVOS LAPILLOS.] Conchas & um-

bilicos, quos natura ipsa expolivit mira

varietate, specie & colore: quæ de re Plin-

nius cap. 33. lib. 9. Glossarium Vetus: *Na-*

toræ, id est pællæ. Pass. Pulchre Juvenalis 3.

Sat. v. 18.

Quanto præstantius esset

Natum aquæ, viridi si margine clauderet undas

Herbæ, nec ingenuum violarent marmora to-

phum?

Quæ fortasse hausit ab Ovidio lib. 3. Me-

tam. v. 157.

In

Litora natos per se dent picta lapillos,
 Et volucres nulla dulcius arte canant.
 Non sic Leucippis succendit Castora Phœbe,
 Pollucem cultu non Hilaira soror.

Non

*In extrema est autem nemoralis recessus,
 Arte laboratum nulla : simulacra artem
 Ingenio Notata suo : nam pumices vivo,
 Et leucippis topiæ nativum ducebat arcum.*

*Fons suas a decora, tenui perlatidus nuda,
 Margine gramine parulos incinctus hians. V.
 ibid. PER SE DENT PICTA LAPILLOS] Ita
 Scaliger in altera editione, ex vestigiis pri-
 scis scriptum. Si quid video, recte. *Lito-
 ra per se picta*; videlicet natura ipsa vicem
 pictoris fungente. *Dans vero lapillos*, hoc
 est præbent, exhibent, offerunt colligen-
 dos. Alii, *percidunt*, *perfradunt*, *perfrin-
 dunt*, *perfradunt*, monstra lectionum! V.*

V. 14. ET VOLUCRES NULLA DULCIS
 ARTE CANANT] Aves in silvis canentes,
 quas nemo erudit, delectare magis viden-
 tur, quam cæva inclusa, & artificio ali-
 quo condoscere. Sed neque musicorum
 fracta vox & effeminata cantum illum avi-
 cularum sic imitari & assequi potest, ut
 non lusciniæ, vel merulam verno tempore
 garrientem libentius audiamus. Graviter
 Jacobus Sadoletus in Opere De Liberis re-
 de instituendis : *Quæ vero iuicis experta
 nuptia sit, non que multis temporeque cui-
 met, sed que auribus tantum deferatur, &
 imitatur volucrum ac bestiarum cantus, quæ-
 rum tamen similes esse volumus.* Totum
 hunc Propertii locum de nativa & ingenia
 ærum pulchritudine illustrare potest Philo-
 strati Epistola 39. VULP. Plinius tamen
 cap. 45. lib. 11. docet, arte canere lusciniæ,
 & meditari, & quibundam quati præceptis
 satus suos formare. PASS.

V. 15. LEUCIPPIS PHOEBÆ] Leucippis ni-
 mirum filia. Respondet Leucippus Phœ-
 ben atque Hilairam filias suas forma præ-
 stantes Lynceæ & Idæ Apharci filias. Cas-
 tor & Pollux eas rapere : sponsi rapas re-
 petivere. Sed quia deorum fortitudini
 pares esse non possent, instituto singulari
 certamine, victi & occisi sunt. Theocritus
 Idyllio 11. hanc pugnam graphice describit.
 Consule & Ovidium sub finem lib. 5.
 Fastorum. Audiendus tamen Lactantius

Firmanus lib. 1. Div. Instit. cap. 10. *Castor
 & Pollux*, inquit, *dum alienas spesce-
 rant, esse gemini discesserunt. nam dolens in-
 iuria concitatur Idæ, alterum gladio transfur-
 bavit; & eisdem patra alterius vivere, al-
 terius meri narravit. VULP. Legit Apollodo-
 rum lib. 1. & 3. item Hyginum Fab. 80. Hoc
 facinus memorat etiam Ovidius Epist. Pa-
 ridis ad Helenam v. 325.*

Nam sequar Egida saltum, fratremque tuum.

Exempla tangi non propere possunt.

*Ti caput Thibet; gemini Leucippides illi;
 Quartus in exemplis adnumeratur ego.*

Idem lib. 1. Artis Amat. v. 639.

Vim passa est Phœbe, vis est illata ferri;

*Et gratus rapta raptoe atque fuit. PASS.
 ibid. succendit] Sui amorem corripuit &
 inflammavit. Noster lib. 3. Eleg. 18.*

Crimen & illo fuit patriæ succensa senect.

*Acheris in fronsis tendit Myrta nove. P.
 ibid. CASTORA] A Propertio dissentit
 Apollodorus lib. 3. qui Pollucis Phœben,
 Castoris Elairam uxorem facit. PASS.*

V. 16. CULTU NON] Erat enim simplex
 munditias, & inconsta, ut heroides fere
 omnes. VULP.

ibid. HILAIRA SOROR] Nimirum soror
 Phœbes, eodem patre genita. Veteres con-
 ducunt atque chthonæ Thelaira : sed perpe-
 ram; ut constat ex Apollodoro, & Sopho-
 clis interprete. Verum nomen est Hilaira,
 vel Hilaira. Fuit autem Hilaira Diane sa-
 cerdos, Phœbe Minervæ. PASS.

V. 17. NON ION, ET C. Q. DISCORDIA
 PHOEBÆ EVENT PICTA] Mispellam Eveni
 filiam Apollo amavit. Eam Idæ Apharci
 filius, Lyncei frater, rapuit, accepto a
 Neptuno volucris curru. Evenus incensus
 raptoem usque ad amnem Lycormam,
 quam affecit nequivisset, prius ita equos
 jugulavit, seque in fluvium precipitem de-
 dit, qui ejus postea nomine dictus Evenus.
 Tunc Apollo Idæ occurrit, ortaque
 inter eos contentione, Juppiter virginis po-
 testatem fecit deligendi utrum mallet. Pædia
 vero

Non Idæ, & cupido quondam discordia Phœbo
 Eveni patriis filia litoribus.
 Nec Phrygium falso traxit candore maritum
 Avecta externis Hippodamia rotis:

20

Sed

vero Idam Phæbo prætulit. Vide Homerum lib. 9. Iliados a v. 553. PASS.

ibid. CUPIDO P.] Impendio amanti. nam amat sapientem, cupiunt ceteri. Tibullus lib. 1. Eleg. 8.

Iste dedit cupidit solvere posse deus.

Et Eleg. 5. lib. 2.

Et cupidi ad ripas æna relicta dei. PASS.

ibid. DISCORDIA] Nempe discordiæ causa. Virgilius pariter Ecloga 7.

Et certamen erat Corydon cum Thyrside nigrum. PASS.

Hoc tamen a Marone sumtum exemplum huic Propertii loco non est simillimum. Automedes Mycenæus, qui circa tempora Trojana vixit, dicitur ab Enstathio in librum 3. Odysseæ carmine heroico scripsisse *ῥῆον* Κισσαῖος, & Εὐκλιδος, discordiam Cithæronis & Heliconis. VULP.

v. 18. EVENTUS] Vide Apollodoram lib. 1. Hyginus Fab. 242. *Eventus*, inquit, Hercules fuisse se in Lycernum præcipitavit, qui nunc Clysterbeas dicitur. Ovidius in Ilium v. 515.

*Utque vel Euenus torrenti summe mersus
 Nominis ætæ rapido, vel Tiberinus, æque.*
 Euenus tamen Apollodoro est Martis & Demonicæ filius. Homero Iliados 9. in Fabula Meleagri dicitur, *Μαγνῶν Εὐκλιδος*. *ῥῆ* Eveni bis iteratur, *Eveni filia*, & *Eveni litora*. PASS.

ibid. PATRIS LITORIBUS] Litora pro ripis usurpat poeta. Sic & Virgilius 8. *Æneid.* *versisque in litore conspiciunt fusi*. de ripa Tiberis. *Patriis* autem dixit Propertius, ut Ovidius 2. Metam. v. 639.

*Pecus et ad parvas, ubi luvet sepe seletas,
 Includitis ripas.* PASS.

Contra Horatius Ode 27. lib. 3. dixit de maris litoribus, *trementes verberare ripas*. Item Franchius Petrarca (vel Senetto 177.).

Natus per mare che non ha fondo, e riva. V. v. 19. PHRYGIUM MARITUM] Pelopem Tantali filium. Consule Palaphatum *vel* *αἰῶνος* Iocæ cap. 30. Hyginus Fab. 84.

Tom. 1.

Lucianum in Charidemæ, & Indicem nostrum Propertianum. VULP.

ibid. FALSO CANDORE] Cereffa quasito, vel gypso, vel aliis medicamentis. Noster lib. 3. Eleg. 24.

Quam tibi quasitus candor in ore foret. P. Contra Terentius Eunucho 2, 3, 25.

Par. Quid tua istæ? Ch. nova figura erit. PAR. *pape. Ch. Ceter verus, corpus solidum, & succi plenum.* VULP.

ibid. TRAXIT] Illexit, pellexit, corrupit, delinivit. Noster lib. 3. Eleg. 5.

Illam torquentis vana potentia rubeta,

Et læta cessatis angustis ossa rebus. V.

ibid. MARITUM] Verius proci; sed maritum futurum. Virgilius 4. *Æneid.*

Quat ego sum tetius iam designas maritus. P. v. 20. AVECTA EXTERNIS HIPPODAMIA ROTIS] Ovidius a Propertio Epist. Hermiones v. 69.

Qua dua porrectus longe freta distinet illuvies,

Vella peregrinis Hippodamia rotis.

Et rursum lib. 2. Artis Amat. v. 7.

Talis erat, qui se curæ vultori ferebat,

Vella peregrine Hippodamiae rotis.

Fuit hæc Cœnomai Pise regis filia, curra Pelopis, hominis barbari ac Phrygiæ, longe avecta. PASS.

v. 21. ADEPRAT] Pro erat. Utitur enim sæpius poeta noster verbis compositis pro simplicibus, & rursum simplicibus pro compositis. Virgilius pariter Ecloga 6. v. 56.

*Hæc mater quamvis, æque hæc poterat adjici
 Orphi Calliope, Lys formosus Apollo.* V.

ibid. NULLIS OBNOXIA GEMMIS] Quæ non indigeret adjumento gemmarum, quæ gemmis nihil deberet, sibi tantum & polichritadini suæ confisa. Propertium imitari voluit L. Seneca Consolat. ad Helviam cap. 16.

*Unicum tibi ornamentum pulcherrimum, tuus,
 Et nulli obnoxia ætati, forma: maximum decus
 visæ est pudicitia.* Est enim Helvia formosa etiam in *ῥαπακῶ*, nec opus habebat ætatis flore, ut ejus forma laudaretur. Palleratini in hoc Senecæ loco legere

D

ma-

Sed facies aderat nullis obnoxia gemmis,
Qualis Apelleis est color in tabulis.
Non illis studium vulgo conquirere amantes.
Illis ampla fatis forma, pudicitia.

Non

maruit, nulli obnoxia arti. Sic fratris vadit, nempe Solis, obnoxium Lunam dixit Virgilius 1. Georg. v. 196. lucet enim Luna noctis lumine, ut ait Catullus, & a Sole accepto. De voce obnoxia vide A. Gellium lib. 7. N. A. cap. 17. VULP.

V. 22. QUALIS APELLEIS EST COLOR IN TABULIS] Non quod quatuor tantum colores ad pingendum adhibuerit Apelles, ut memorat Pausanias: quid enim hoc ad rem presentem? sed quod nudas heroidas, & quidem pulcherrimas pingeret, nihil fucis, nihil adficiendi ornamentis debentes. Pinxit inter alia Venerem illam ἀνδραγαθήν, & mari emergentem, opus numeris omnibus absolutum. De illa Noster Eleg. 9. lib. 3.

In Veneris tabula summam sibi ponit Apelles. VULP.

V. 23. STUDIUM CONQUIRERE] ἐλπίσμαιος. Ita Elegia superiore, labor pueri. PAST.

ibid. VULGO CONQUIRERE AMANTES] Pessim & sine delectu copiam sibi amatorum parare. Italice, far inetta d' amanti. Vide Baptistam Guarinum in Pastore Fideli Actu 1. Sc. 4. Fulgere amores, & volgare Veneri nihil huc pertinet. VULP.

V. 24. ILLIS AMPLA SATIS FORMA, PUDICITIA] Sic Horatius lib. 3. Ode 24. Dat est magna parentum Virtus, & merens alacrius viri Certe fudere coissus. Justinus Hist. Trogi lib. 5. cap. 4. Praeserventis, vera ornamenta matronarum, pudicitiam, non vestes esse. Contra Seneca temporibus argumentum erat deformitatis, pudicitia; ut ipse ait lib. 3. de Beneficiis cap. 16. Notum illud Thaletis Milesii, quod refert Laertius in ejus Vita: Μὲ τὸν ἀπὸ καλῶν ἡγεμονίας, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ πόλει οὐκ ἔστιν ἀρετῆς, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ πόλει οὐκ ἔστιν ἀρετῆς. Non ornare faciem, sed moribus pulchrum esse decere. Bonos mores ad veram pulchritudinem comparandum magis prodesse, quam corporis cultum, & muliebres munditias, veterum Socraticorum doctrina fuit. Cicero pariter in calce lib. 3. de Finibus, & Stoica disciplina; Resse etiam pulcher appellari

tur (Sapientia): animi enim lineamenta sunt pulchritudo, quam corporis. VULP.

ibid. AMPLA SATIS FORMA] Non temere invenias alibi hoc epitheton formae tributum; quod tamen aptissimum est, ac efficacissimum maxime. Ampla forma, magnifica est, illustris, late splendens. VULP.

V. 25. NON EGO NUNC VAREGO] Amat hanc haesent Propertius. Elegia 6. hujus libri:

Non ego nunc Hadria veror mare noscitur tecum.

Et Elegia 19.

Non ego nunc tristis veror, mea Cynthia, puant, quamquam utrobique in ipso initio usuraverit. PAST. & VULP.

ibid. NON VERO, NE RES MIHI VILIOR SITIS] Quod heroidum laudes iuduxerit, quasi saeculo suo iratus, amoves a se suspicionem contentum; ne forte Cynthia existimaret, se cum illis veteribus comparatam, amatori fore. Seneca pater ita locutus Controv. 8. lib. 1. Pugnabo & abdicabo: nec verborum, ne vilis sis opera mea pariter. Neque abit Cicero Oratione pro Sextio: Quod a me beneficium habueris, quamvis praesentibus, eo quae mihi essent vilis, reliquissimam? VULP.

V. 26. UNI ET QUAE PLACET] Laus haec non fuit nuptiarum tantummodo, quae suis viris fidem sancte servarent, sed interdum & amicarum, quae uni solum facerent copiam sui. Docui ad Tibullum Eleg. 6. lib. 1. v. 67. Noster lib. 2. Eleg. 7.

Tu mihi sola places, placeam tibi, Cynthia, salus.

Pascherius huc attulit Horatianum illud Ode 14. lib. 3. de Livia uxore Augusti:

Unica gaudens mulier marito. Sed perperam: est enim ἀνταρθεῖον. Locum illum Venufini poetae male omnino explicaverunt vulgares interpretes, quasi Flaccus Liviam pudicitiae nomine laudare vellet: quum Peto Albinovanus in Consolatione ad eandem de morte Drusi, pudicitiam ultimam inter laudes Liviae merito vocaret.

CRVC-

Non ego nunc vereor, ne sis mihi vilior istis. 25
 Uni si qua placet, culta puella sat est.
 Quum tibi præsertim Phœbus sua carmina donet,
 Aoniamque libens Calliopea lyram:

Uni-

caverit. Ut igitur recte explicemus Horatium; *gaudeat Livia unica marito*, nempe singulari, excellentissimo: felix erat Augusto conjuge, Imperatore orbis terrarum, *qua nihil majus nectisus terribi Fata donaverit, bonique dñi*, ut loquitur idem poeta Ode 2. lib. 4. VULP.

V. 27. Q. TIBI P. PHŒBUS SUA CARMINA DONET.] Poetica facultatis laude insignem fuisse Cynthiam significat: quod testatur etiam Sidonius Apollinaris ad Hesperium. VULP. Quod est cur Cynthiam a cætu Musico segregaverint Clætarum Mulierum buccinatores? fuisse eruditam, & domesticam poetos gloriam, ad avi Hostii exemplum, non segnitè excoluisse, vel hic unus locus evicere. sed & plures superant. ecce, Eleg. 4. hujusdem libri,

Hæc sed forma mei pare est extrema furoris.

Sunt majora, quibus, Basse, perire juvat.

& quæ istis sequuntur. tum Eleg. 7.

Ma laudis dædæ solum placuisse puella,

Pentius.

L. 2. El. 2.

*Ex quantum Helis quum tentat carmina plectre,
 Par Aganippe ludere dædæ lyra.*

*Ex sua cuas antiqua committit scripta Corinna,
 Carminaque æquævit non putat esse suis.*

Ejusdem libri El. 10.

Me juvat in gremio dædæ lægisse puella,

Auribus & poris scripta probeasse mea.

& Elegia 8. ubi juvenlitter insulabundum diffidum & vastitum amoribus suis minitatur:

Ex tua transibit contentum ossa viator,

Nec dicat, Cinie hic dædæ puella fuit.

L. 3. El. 17.

Est tibi forma potens, sunt casta Palladis ar-

tes,

Splendidiq; u dædæ fama resulget ave.

Donetur itaque, magno suo merito, poetica civitate illustis puella, cujus nomen inter Romanæ lyra-cultrices adhuc desiderari piaculum fuerit. Hæc est illa Calliope, quæ dulcissimum poetæ sui ingenium eam felici auspicio movit, ut ne nunc qui-

dem spirare desinant calores Umbri siliibus committi. BROUKH.

V. 28. AONIAM LYRAM.] Aones vetustissimi Bæotia populi; unde Bæotia dædæ etiam Aonia: præsertim qua Helicon exurgit, mons Musa dicitur, quas poetæ vocant Aonidas. Virgilius Ecloga 6. v. 64.

Tum canit, errantem Parnassum ad flumina Gal-

lum

Aneas in montes ut duxerit una forem;

Utiq; viro Phœbi chorus adjuvererit omni. V.

Ita Ovidius Eleg. 1. lib. 1. Amorum:

Crinibus insignem quæ acuta cuspidè Phœbum

Instruat, Aoniam Mæta moventis lyram? P.

ibid. LIBENS.] Hilaris, & ex animo:

quod muneri pretium addit. VULP.

ibid. CALLIOPEA.] Ita dixerunt *Cassiope*

& *Cassiopea*, *Penelope* & *Pendopea*, *Hippodamo*

& *Hippodamia*. Calliope dædæ fuit vel a venusta facie, vel a verborum ornatu &

splendore, quasi *Καλὴ ὥψωνος*. Vide Phorontum cap. de Musis, qui Calliopem Rhetoricam interpretatur. PASS.

ibid. LYRAM.] Hoc est, lyrica poetes

facultatem. Notter lib. 2. Eleg. 3. de Cyathias

Helis quum canat carmina plectra,

Par Aganippe ludere dædæ lyra.

Ex sua quum antiqua committit scripta Co-

rinna,

Carminaque æquævit non putat esse suis. V.

V. 29. UNICA GRATIA.] Præstantissima,

& quæ tui tantum propria est. Cicero pro

Quintio: *Restat, ut aut summa negligentia*

tibi obstitit, aut vicia liberalitas. Unicum

nobilisatem memorat Livius lib. 1. Hist. Ei-

dem lib. 24. Archimedes dicitur unicus spe-

ctatus tali silevimgue. Plautus Aæn. 4, 1, 3.

Nem tu poeta es prorsus ad eam rem unicus.

Catullus Carin. 29. & 34. *Imperator unice;*

quamquam æquævit. Ovidius lib. 4. Metam.

v. 454. in Fabula Narcissi:

Quisquid et, hæc est: quid me, parcer uniter,

salvis?

Lactantius Firmianus lib. De Ira Dei cap. 18.

Laudatur Archæus Taronius, qui quum in

agro corrupta esse annua comperisset, villici

D 2

fui

Unica nec desit jucundis gratia verbis,

Omnia quæque Venus, quæque Minerva probat. 30

His tu semper eris nostræ gratissima vitæ,

Tædia dum miseræ sint tibi luxuriæ.

E L I.

fui culpam redarguant, Miserum, inquit, quem jam verberibus necassem, nisi iratus essem. Unicum hoc exemplum temperantia posuit. Hoc vocabulum usurpat scriptores etiam ad vitia notanda. Auctor Rhetoricæ ad Herennium lib. 3. cap. 6. Quod utile potest esse, ab amantibus unicam molitiam atque usquequiritiam cognoscit. Et infra cap. 11. Si egregiam pulchritudinem, aut unicam turpitudinem eis attribuerimus. VULP.

ibid. NAC DESIT GRATIA] Adsit in dicendo lepos, sit Pitho & Suda in labris tuis. Oridius imitatus est lib. 13. Metam. Nec abest secundis gratia dictis. Petronius Arbitrator Satyr. Hac ipsa quum diceret, tanta gratia conciliabat vocem loquentis, tam dulcis sonus pertentatum mulcabat ætra, ut putares inter auras canere Sirenum concordiam. Plutarcho in Alcibiade eloquentia dicitur τῷ λόγῳ χάρις. PASS.

v. 30. OMNIA QUÆQUE VENUS, QUÆQUE MINERVA PROBAT] In quibus verbis venustas & sapientia pariter collucent. Plantus Stichus 5. 5. 7. SAG. Nimum lepide fabulosa est. STICH. Foveris mers est oratio. Petronius Arbitrator in Satyrico, de pnero Gitone: Multaque alia moderationis, verecundique verba, qua formam ejus egregie decubant. Habebant scilicet verba Cythizæ a

Venere, quod jucunda & venusta, a Minerva, quod moderata, & prudentia plena essent. Id nos ita expressimus in Elegia quadam:

Tum Cypris sublesta dea mollissima verba,
Palladis arguta non sine blanda sale. V.
ibid. QUÆQUE] Pro, quæ & Venus, & Minerva probat. VULP.

ibid. PROBAT] Ambigue; vel commendat, vel de quibus judicat. PASS.

v. 31. NOSTRÆ VITÆ] Mihi viventi, vel quoad vixero. Auguratur, amorem suum perpetuum fore. Sic Eleg. 5. lib. 3.

Nec bibis e gemma divites nostros fides,
videlicet nos sitientes. PASS. & VULP. Aut vita, est anima. Ita Virgilius 11. Æneid.

Nymphæ decus suaviorum, animo gratissima nostro. PASS.

v. 32. TADIA DUM MISERÆ SINT TIBI LUXURIAE] Seneca Epist. 122. Stomachum illi fuit luxuria: cito tamen cum illa redibit in gratiam. Idem Epist. 119. Infelicitis luxuria ista tormenta sunt. Sic Virgilius infelicem invidiam; Horatius miseram ambitionem, Cicero miserissimam dixerunt. VULP.

ibid. DUM SINT TIBI] Pro dummodo. Ur Eleg. 4. lib. 4.

O utinam ad vestros sedem capiteus penetrat,
Dum captiva mei conspiciet esse Tail. P.

ELEGIA III.

Qualis Theſea jacuit cedente carina
 Languida deſertis Gnoſia litoribus:
 Qualis & accubuit primo Cepheia ſomno,
 Libera jam duris cautibus Andromede:

Nec

ARGUMENTUM ELEGIE III. LIBRI I.]
 Narrat, ſe Cythium dormientem reperiffe, ſed excitare non auſum eſſe. Mura eſt autem & prope ſingularis hujus Elegie venuſtas. VULP.

v. 1. QUALIS &c.] Utitur ſimili fabularum congerie Sulmonenſis poeta, Umbri noſtri perpetuus emulatoꝝ, Amorum lib. 1. Eleg. 10.

Qualis ab Eurora Phrygiæ ovella carinit

Conjunctus belli caſſa duobus erat:

Qualis erat Leda, quam pluvius abſiſus albis

Callidus in falſo luſu adulter ave:

Qualis Amymon ſiccis orabat in Argis,

Quam premereſ ſummi verticis ur̄na comans;

Talis erat. VULP.

ibid. THESEA CARINA] Sic Theſea perſuaria lingua apud Tibullum Eleg. 6. lib. 3. V. ibid. JACUIT LANGUIDA] Somno ſolutis membris cecidit in leſto. Ovidius Epiſt. Ariadnæ v. 9.

Incertum vigilans, a ſomno languida, movi

Theſea preſurſus ſemiſopina manet.

Horatius Epodo 5.

Fernidoloſa dum lateo ſilvæ ſera

Dulci ſopore languida. PASS.

ibid. CEDENTE] Decedente, litus inſulæ

Naxi relinquente. Virgilius Ecloga 4. v. 38.

Cedet & ipſe mari veſter; nec nautica pinus

Mutabit merces. VULP.

ibid. CARINA] Pro nave. Carina, inquit

Fectus, inſula pars navis: unde carinantes

altima ſervit homines proſtra obſtantes. P.

v. 2. DEſERTIS LITORIBUS] Humano cultu vacantiſſimis. Cæcilius Carm. 63. ipſius

Ariadnæ verbis:

Sic me paſſit ovellam, perſide, ab oris,

Perſide, deſerto liquiſſi in litore, Theſea?

Cicero lib. 1. ad Atticum: Homo litus,

argui aſt & ſolitoſo merra. PASS.

ibid. GNOſIA] Ariadna, Minos Cæ-

cenſum regis filia, a Gnoſo, principe Crete urbe, ſic appellata. Fabulam vide apud Catullum De Nuptiis Pelei ac Thetidos, & apud Ovidium Epiſt. Heroidum 10. item lib. 3. Faſtorum. Eidem poeta lib. 1. Artis Amat. dicitur Gnoſia, & Gnoſia. V. Gnoſia. ita recte Groninganus, Regii, Colbertini, & editiones præſæ. vulgo, & male, Gnoſia. BROUK.

v. 3. ACCUBUIT] Quievit ſomno domi-

ta. Noſter Eleg. 4. lib. 4. de Tarpeja,

virginæ Veſtali:

Dixit, & incerto permiſit brachia ſomno,

Nefcia ſi ſuſcipie accubuiſſe movit.

Vel accubuit Perſeo, cubuit prope Perſeum.

Sic Eleg. 13. lib. 3.

Nyctes Antiopæ accubuiſſe Lyco.

Sed prima explicatio verior. Securitas poſt magnum pavorem, ſomni conciliatrix. Ludovicus Areoſtus Rolandi Furentis Cantu 10. ſtrophe 18.

Il travaglio del mare, e la paura,

Che tenuta alcun di l'aveano deſſa,

Il ritrovarſi al lito ora ſicura,

Lantana da rumor ne la ſteſſa,

E che neſſun penſier, neſſuna cura,

Poi che 'l ſuo amant ha ſeco, la moleſta;

Eur cogion, co' ebbe Olimpia sì gran ſonno,

Che gli orſi, e i ghiri over ſuggier nol

ponno. VULP.

ibid. PRIMO SOMNO] Qui altior & ſua-

vior ſolet eſſe. Vel prima nocte, qua cum

liberatore ſuo concubuit. VULP.

ibid. CEPHEIA] Cepheia Æthiopum regis

filia ex Caſſiope. Conſule Ovidium lib. 4.

Metam. & Indicum noſtrum. VULP.

v. 4. LIBERA] D. CAUTIBUS ANDROME-

DE] A Perſeo nimirum detracta ſcopala,

cui adfixa erat; ſolutis catenis. VULP.

ibid. CAUTIBUS] Ita libri MSS. melio-

ret; vulgati, cotibus. Cauter, κατή, ſa-

LXXII

Nec minus assiduus Edonis fessa choreis
Qualis in herboſo concidit Apidano:
Talis viſa mihi mollem ſpirare quietem
Cynthia non certis nixa caput manibus.

Ehria

nam aſperum & abruptum. Virgilius 4. *Aeneid.* *Duræ genuit te cautius horret Caucaſus.* PASS.

v. 5. *Nec minus*] Et pariter, atque etiam, itemque. Noſter Eleg. 15. huius libri:

Nec minus Eois poſſunt radiare lapillis. PASS.

ibid. *ASSIDUUS E. FESSA CHOREIS*] Tri-
pudia & ſaltationes Baccharum diu conti-
nuantur, vires earum ſic exhauriebant, ut
tandem ſubito deficerent, & præ nuntia la-
ſtitudine concidere cogerentur. VULP.

ibid. *EDONIS*] Mulier Baccha, ita diſta
ab Edonia Thraciæ populis ad Hebrum flu-
vium, vel ab Edono Thraciæ monte, de
quo Plinius lib. 4. N. H. cap. 11. Ovidius
lib. 11. Metam. v. 69. ubi de Baccho mor-
tem Orpheï uolſcitore:

*Præmine in ſilvis matres Edonidas omnes,
Quæ ſecera neſas, tortæ radice ligavit.* V.

v. 6. *IN HERBOſO C. APIDANO*] Non in
aqua ipſa, ſed in ripis Apidani; ut recte
Paſſerianus. Locus eſt T. Livii lib. 3. Hiſt.
hinc Propertiano omnino par. *Herculeum*,
ait, in ea loca, *Geryone interempto, boves*
miræ ſpecie abegiffe memorant, ac præpe Tibe-
rium fluvium, quo præ ſe arcentum agens
nanda traiecerat, loca herbida, ut quiete &
pabula læta reſceret boves, ipſum ſeſſem via
precipiſſe. In *auri tui præpe*, monumquam
uſurpant ſcriptores. Soetionius in Julio
cap. 25. *Per tui ſuccuſſe, ter, nec amplius*
adverſum caſum exporitur, in Britannia claſſe
vi tempeſtate præ abſumta, &c. nempe in
eo mari quod Britanniam alluit. ubi videt
Samuellem Piſicum, qui & alia huius lo-
cationis adſere exempla. Ceterum alveus,
aqua, & ripa videntur flumen conſtituere,
ac partes ſimulius eſſe. Id maniſeſte colli-
gitur ex Horatio Sat. 3. lib. 2. v. 288.

*Inter ter, inquietæ qui dat aduſque ſolertes,
Mater ait pueri menſes jam quinque cubant
Frigide ſi poernum quartana reliqueris; illo
Mare dicit quo tu indicie jejunia, nudus
In Tiberi ſtabis. Caſus medicuſque leuaret
Ægrem ex præcipiti, mater delire ne abis
In gelida fræum ripa, ſerèſque reducet.*

En, quod antea dixerat, in *Tiberi*, mox
ipſe interpretatur, & ait, in *gelida ripa*,
quæ nimirum Tiberis pars erat. Propterea
Virgilius lib. 2. Georg. v. 198.

*Et qualem inſelix amiſit Mantua campum
Paſcentem nivem herboſa flumine agens.*

Atqui herboſa non in aqua ipſa naſcuntur,
ſed in ripa fluminis. Eodem pacto locutus
Homerus lib. 4. Iliad. v. 383.

*Λένων δ' ἴατρο παδὺν ἑσπον, ἀλγιστὸν
Ἄδ Ἀσπον venerant iuncoſum, herboſum.*

Eſt autem *Aſopus* *Bacotii* fluvius. VULP.

ibid. *CONCIDIT*] Statim corruit ſopore
oppreſſa. Horatius Ode 12. lib. 1. *Ceci-*
dunt venti, fugiuntque nubes. PASS.

ibid. *APIDANO*] Apidanus Theſſaliæ
amnis, qui in Peneum labitur. VULP.

v. 7. *VISA MIHI*] Vigilanti ſcilicet,
non dormienti & ſomnianti, ipſa dormiens. P.

ibid. *MOLLEM QUIETEM*] *μαλακὴν νῆψιν.*
Catullus Gallimbo:

Abis in quiete molli rabiſque furor animi. P.
ibid. m. *SPARARE QUIETEM*] Lenem ſo-

num docere ſpirando & reſpirando. Hac
mentem, puto, adhibuit Torquatus Taſſius,
qui omnes omnibus veneris unus ſurripere
conſuevit, libro 14. Gothifredi, ſtrophe 66.

*Ma quando in lui ſiſſiſ la ſguardo, e vide,
Come placida in viſta celi reſpira,*

*E ne' begli occhi un dolo aita, e borida,
Benchè ſian chinſi, or che ſia, s'è li gira?*

*Pria d'arceſſa ſaſſoſa, e gli t'è aſſide
Paſcia vicina, e placar ſente ogn' ira*

*Mentra il viſguarda, a' ſu ſu la vago fronte
Pendi omai ei, che par Narcifo al ſanta.*

Loquitur de Raynaldo dormiente. VULP.

v. 8. *NON CERTIS MANIBUS*] Vacillan-
tibus; quæ commiſſum pondus male ſuſ-
tentarent. Sic *acerre pede dixit* Horatius
Epodo 21. VULP.

ibid. *NIXA CAPUT*] Noſter lib. 2. Eleg. 29.
Proſtrit in læta nixa pedem ſolea.

Sant. notem hac omnia venuſiſſima, & ab
ipſis Græciſ poetæ noſtro dictata. VULP.
Hinc jocus Plauti Mil. Glor.

Ecce autem adſiſcat: cotinuum mente ſuſſulciſ. P.
v. 9.

Ebria quum multo traherem vestigia Baccho,
 Et quaterent sera nocte facem pueri. 10
 Hanc ego nondum etiam sensus deperditus omnes
 Molliter impresso conor adire toro.
 Et quamvis duplici correptum ardore juberent
 Hac Amor, hac Liber, durus uterque deus,

Subje-

V. 9. **EBRIA VESTIGIA**] Pedes ob ebrietatem infirmos ac titubantes. Tribuit pedibus quod est hominis ipsius. Ita Seneca Medea v. 6p. de Hymenaeo :

Hoc incide gradu morcidus obvio. VULP.

ibid. **TRAHEREM VESTIGIA**] Vix pedem pedi praeterem, pedem struerem, ut est in XII. Tabulis. Virgilius 3. Aeneid.

Lingebant dulces animas, aut agra trahabant Corpora. PAST.

ibid. **VESTIGIA**] Scilicet plantas pedum, quibus imprimebantur vestigia. Catullus Eleg. de Coma Ebernicis : *Quamquam me nocte premunt vestigia divum*. Noster Eleg. 5. hujus libri : *Ignatos vestigia ferre per ignes*. V.

V. 10. **QUATERENT FACEM**] Ita Catullus Carm. 60. *Mammi Pisonem quate cadano*. Quod dicunt etiam ventilare. Propertius Eleg. 3. lib. 4.

Hanc Venus, ut vivas, venulat ipsi facem. V. ibid. **SERA NOCTE**] Hoc est multa, prope, intermedia. Livius lib. 1. Hist. *Luxuriam nocte sera delitum laeo inter lucubrantes ancillas in medio etium sedentem invenimus*. Contra Horatius Ode 7. lib. 3.

Primo nocte domum claudite. VULP.

ibid. **PUERI**] πῦλός Ἀδελφοί, λαμπροθύμοι. PIANUS Carcul. 1. 1. 2.

Tute tibi puer et : tantum luce cretum. V.

V. 11. **NONDUM ETIAM**] Τὸ etiam παλαιόν. Sic Eleg. 9. hujus libri :

Nondum etiam peller, vena nec tangeris igni. Et Eleg. 10. lib. 2.

Nondum etiam Africas murens mea carneina fuit.

Vetula Glossaria : *Nondum etiam*, ὅτι καὶ. P.

ibid. **N. E. SENSUS DEPERDITUS OMNIS**] Quum sensus adhuc vigilarent, neque essent vena plane obviti, sepulchrique. Modica enim ebrietas libidinem excitare solet, immodica obnare. Audi Ovidium in Remedia Amoris v. 805.

Vina parant animum Veneri, nisi plurima sumas :

Ut suppent multo corda sepulta mora. Aut nulla ebrietas, aut tanta fit, ut tibi curas

Esipiat : si qua est inter utraque, nocet. V.

ibid. **SENSUS OMNES**] Ita Catullus Carmine 51. *Misere quod omnes Esipit sensus mihi*. PAST.

ibid. **DEPERDITUS**] De intendit vim verbi. sic Eleg. 30. lib. 2.

Ut senile est combustus est deperditus la. P. A. Gellius lib. 5. N. A. cap. 1. *Quisquis ille est qui audit, nisi ille est plane deperditus*. V.

V. 12. **MOLLITER IMPRESSO**] Leviter pressio. compositum pro simplici. V.

ibid. **COLOR**] Hoc verbum hic notat cogitare, decernere, sibi proponere. Valerius Aeditius, apud A. Gellium lib. 19. cap. 9.

Dicere quum conor curam tibi, Pamphila, cordis.

Quid mi ab te quoram? verba labris absunt. LUCRETIVS lib. 1.

Sed veluti pueris ob Cynthia tatra molentis

Quum dari conantur, prius erat pocula circum

Contingunt mellis dulci flavoque liquore.

BROUHU.

ibid. **ADIRE**] Ad eam accedere : ut recte Broukhusius : non, inire : ut contendebant

Passeratus & Gebhardus. Ita Ovidius lib. 3. Amorum Elegia 7.

A tenera quicquam sic surgit maus puella, Priusquam ut factus posset adire deus.

Est quidem interdum adire nuptum verbum, ac ipsi asportatus. Tibullus Eleg. 5. lib. 1.

Sed iam quum gaudia adirem, Admonuit domine, deservitque Venae.

non tamen omnia venustorum poetarum ad obnoxiamtatem detorqueunda temere ac trahenda sunt. VULP.

V. 13. **DUPLEX CORREPTUM ARDOR**] Geminio calore incensum amoris & vini.

Ovidius lib. 12. Metam.

Quam

Subiecto leviter positam tentare lacerto,
 Osculaque admota sumere ad ora manu:
 Non tamen ausus eram dominæ turbare quietem,
 Expertæ metuens verbera sævitæ.
 Sed sic intentis hærebam fixus ocellis,
 Argus ut ignotis cornibus Inachidos.

*Quam vino potius, tam virgine visa
 Ardet, & christas geminata libidine regnat. P.
 v. 14. HAC AMOR, HAC LIETA] Ex
 una parte Cupido, ex altera Bacchus.
 Eodem pacto Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 11.
 Laetatur, pectusque leve in contraria tendens
 Hac amor, hac adiuvit, sed putat, vincit amor. P.
 libid. DURUS UTERQUE DEUS] Imperio-
 sus, & cui dicto audientem esse oporteat.
 Naso Amorum lib. 1. Eleg. 6.*

*Nec, & Amor, vinumque nihil moderabile
 fuisse :*

*Ille pudore vocat : Liber, Amorque metu.
 Juvenalis Sat. 6. v. 199. Quid enim Venus
 ebria curat ? Propertium imitari videtur Pa-
 pinius lib. 8. Thebaid.*

*Ille genus Phæbo, creinum hic pascetis Iaccha :
 Sævæ uterque deus. PASS. & VULP.
 v. 15. LEVITER] Non, leviter posita :
 sed leviter subiecta, aut leviter tentata. P.
 ibid. POSITAM] Jacentem quasi mortuam.
 Virgilius lib. 2. Æneid. v. 644. verbis An-
 chise :*

*Sic ô, sic posuim adfuit discedite corpus. V.
 ibid. TENTARE] Tactu experiri an dor-
 miret, vel etiam attingere. Peto Albano-
 vanus ad Livium v. 325.*

*Et modo per somnas agitarii imaginis falsa,
 Teque tua Drusum credit habere sinu.*

*Et subito tentasque manu, sperasque receptum.
 A teneo, tento ; ut a sustineo, sustento ;
 retineo, retento. Tentare venas] Suetonius
 in Tiberio, cap. 72. PASS.*

*P. ibid. LACERTO] Lacerti partes brachio-
 rum a cubito ad manus vertebam. Latini
 eos ita vocaverunt, quod illorum tori ex-
 stantes, lacerto reptili similes quodammodo
 sint. Ob parem causam partes carnosas
 humani corporis musculus dixere, quod in
 motu contrahit, inflatur, ac spiritu plenas,
 parvos quasi mures referre videantur. V.*

v. 16. OSCULAQUE ADMOTA SUMERE AD

*ORA MANU] Ita legendum docuit jampridem
 Joannes Fridericus Gronovius lib. 4. Observat. cap. 6. Significat poeta id oscu-
 landi genus quod *χάρπας* Græci appellabant :
 de quo genere dixit ad Tibulli Eleg. 5. lib. 2. Vulgati libri habent *ad arma*, quod
 interpretes ad turpitudinem trahunt. Hesychius auctor est, apud Græcos quoque,
ἐνδρα aliquando *τὸ τῷ ἀφ' οὗ αἰδῶν* significare.
 Sed nunc non erat hic locus. Posset etiam
 intelligi aliud oculi genus, de quo Suetonius in
 Augusto, cap. 94. *Einus oculum delibatum digitis ad se suum revulsis-
 set.* Ita vero, *τὸ οἰ* significaret utrumque
 os, videlicet puellæ, ac Propertii. VULP.*

*v. 17. DOMINÆ TURBARE QUIETEM] Dix-
 erunt Latini poetæ, somnos abruptum, di-
 vellere, turbare, fugare. Noster Eleg. 8. lib. 4.
 Lumen sapientis turbant elata Quiritæ. V.*

*v. 18. EXPERTÆ SÆVITÆ] rudis, in-
 nempe, quam sepe sum expertus. Propertius
 iterum Eleg. 4. lib. 3.*

*he, agit, experta bella date linces prora.
 Sic apud Sallustium Bello Catilin. cap. 7.
 Sed cruas, incredibile memorem est, ad præ-
 libertate, quantum brevi creverit. hoc est,
 quum ad præta esset libertas. VULP.*

*ibid. VIBERRA] Maledicta enim & con-
 vincia, perinde ac plage, percutere ac ver-
 berare solent. Vulgati codices, *intigia* ;
 minus eleganter. *Færea verbera lingua*,
 dixit Horatius feliciter adax, Ode 12.
 lib. 3. BAOUH. & VULP.*

*v. 19. INTENTIS HÆREBAM FIXUS OCEL-
 LIS] Oculos meos ab ejus oculis & vultu
 non dimovebam : totusque eram in ejus for-
 ma contemplanda. Gestus admirantis.
 & notandum *τὸ οἰ* *τὸ οἰ* : ut apud Cicerone-
 nem pro C. Rabirio : *Abditum latere in oc-
 cultis.* Virgilius Æneid. 11. *Oculus horrenda
 in virgine fuit.* & Æneid. 1. *Dum super,
 obstruque hæret defixus in uno.* PASS.*

Et modo solvebam nostra de fronte corollas,
Ponebamque tuis, Cynthia, temporibus.
Et modo gaudebam lapsos formare capillos,
Nunc furtiva cavis poma dabam manibus.

Omuia

V. 10. ARGUS UT I. C. INACHINOR] Non dimovebat enim pastor Argus ceotum oculos suos ab Io Inachi filia, io vitulam conversa, quam ipsi Juno zelotypa custodiendam commiserat: sed eam assidue servabat & contemplantur. De hac fabula vide Nasosum lib. 1. Metam. & Indicem nostrum. V. ibid. IGNORIS CORVIRUS] Quis Argus putabat esse vacca, quum essent puella: vel quæ ipsa Io nesciebat se gerere, donec io flumine confisit. Est autem aptissima & pulcherrima comparatio. VULP. & PAV.

V. 21. SOLVEBAM NOSTRA DE FRONTE C.] Anacoluthon in numero, *solvebam nostra*, pro mea. nam usus postulabat, solvebamus nostra. Flores autem aut ferti, aut soluti. Appulejus lib. 1. A. A. *Rosa soluta in sine rostrante*. Pendebant vero flores & ferta sic ut in frontem dimitterentur. Eleg. 2. lib. 4.

*Nec hoc ullus hinc præsit, quin ille decenter
Impoens fronti languat ante nua.*

Et Eleg. 33. lib. 2.

Quam tua preprendens demisse in poculo ferte.
PAV.

ibid. COROLLAS] Græci *συνίριον*, Latini olim strophioia vocabant, deinde corollas, ob gracilitatem, & corollaria addidit aenâ laminâ. Plinius lib. 21. H. N. cap. 2. P. Et hoc argumentum temulentis, coronam capite gerere. Valerius Maximus lib. 6. Memorabil. cap. 9. ita describit Polemonem, dissolutum juvenem, Xenocratis auditorium intrantem: *Vina gravis, unguentis delibans, stris capiti redimissis*. Multa exempla hujus consuetudinis vetusti auctores passim suppeditant. VULP.

V. 22. PONEBAMQUE TUIS, CYNTHIA, TEMPORIBUS] Imponebam capiti tuo. Aphæresis; vel simplex verbum pro composito, ut *superius, sedente carius*. Noster tamen Eleg. 2. lib. 4. *quum est impoens cervice*. Tempora, *spemget*, parter capitis concava. P. V. 23. GAUDEBAM] Me juvabat, me delectabat. PAV.

ibid. LAPPOS CAPILLOS] Tanquam de
TOM. I.

statione sua decedentes, & novam ornatricem operam desiderantes. BACHM.

ibid. FORMARE CAPILLOS] Revocare, fingere, ac rursus componere. Nos in Elegia quadam, veterum elegantiam tentantes:

*Felix, o senipes! quem dulcia iussa fatigant,
Cui manus incommisgit fugit amica rotas.*

Formabantur etiam oculi mortuorum propinquu alicujus manu, ne rigentes atque hiantes horrorem presentibus excitarent. Albinovanus in Consolatione ad Liviam v. 159.

*Atque utinam Dresti manus altera, & altera
fractis*

Fermarent oculos comprimerentque necat V.

V. 24. FURTIVA POMA] Furtim, nomen pro adverbio. Sic Eleg. 16. hujus libri:

Debitaque oculis vasa tuli manibus.

nempe clam, latenter, sine arbitris. P. ibid. CAVIS MANIBUS] Subaudi *Cynthia*, dandi casu. Puella enim dormiens ita valem manus flectebat, ut pomum prendere & continere facile posset. VULP.

ibid. POMA] Non me fugit, disputatum olim ad Lipsum mensam (ut ipse narrat lib. 3. Antiqu. Lect.) quænam essent poma ista, quorum ebrietas nosse lepide meminit. Antonius Deinius, unus ex conviviis, elegantis ingenii vir, nequitiam hic latere suspicatus est: a quo tamen ipse longe dissentio; animadverto enim, distichon quod proxime sequitur, tanquam ekhologion esse vericuli præcedentis:

Omuia que ingesta largibus munera sumas,

Munera de prono sepe voluta sinu.

Quid aliud, amabo, hæc munera, nisi poma ipsa in arbore nata, ob rotundam figuram, nullo negotio decurrentia? Catullus adJulianum Carm. 64. nec dubitationis locum relinquit:

Ut missum spem furtivo munere uulam

Præcurrit castæ virginis gremio.

Quod misera oblitæ melli sub ueste latant,

Dum advenio navis profuit, exanitur,

Atque illud prout præcepti agitur decessa.

E

Non

Omnia quæ ingrato largibar munera somno, 25
Munera de prono sæpe voluta sinu.

Et quoties raro duxti suspiria motu,
Obstupui vano credulus auspicio:
Ne qua tibi insolitos portarent visa timores,
Neve quis invitam cogeret esse suam.

30
Donec

Non diffiteor tamen, mala puellis muneri
missa, plerumque significasse aliquid non
pudicum: & si acciperentur, concubitus pi-
gnora fuisse habita. Vetus ille amator apud
Theocritum *Idyllio 2. v. 220. it ad suos
amores visum*

Μῦθ'α μὲν οὐκ ἴδ' ἄνθρωποι Διὶ κενὸν ἰδέναι.
Mala in fine Bacchi habere.

Fortasse ex loco aliquo sumta qui locus
Dionysio dicatus esset; ut ait Scholiastes
Græcis. Philetas quoque Cōus in Elegia,
qui jampridem intercederant, memoraverat
hæc Bacchi mala, quæ Atalantam illam
cursu celeritatem, in Hippomenis amorem
vi quadam occulta induxissent: ut in iisdem
Theocriti Scholiis legere est. VULP.

v. 25. INGRATO SOMNO] Qui somnus
minus mihi gratus erat: maluissem enim
Cynthiam evigilare, sed sponte, ac nullo
incommodo suo. Propterea munerabam som-
num, tamquam deum aliquem, ut eam
relinquere vellet. VULP. Aut Cynthia dor-
mienti & nihil sentienti. Eleg. 17. infra:
Omaque ingrato livere vota cadunt.

Virgilius *Æneid. 6.*
Flebant, & cuncti ingrato supremæ ferebant.
Et in Cataloëis:

Quid cuncti ingrato servas benevolentia sorta?
An ingrato, immemori; nam fomunculosi,
obliviosi? Eleg. 10. lib. 3. aliter dicit
Dulciæque ingratis adimons convivis somnos.

PASS.
ibid. LARGIBAR] Pro largiebar. Ita Ca-
tullus *Carm. 63.*

Postera virgati cussidibant calathifisci. V.
v. 26. MUNERA] Elegans *ἀνὰ πόρ'α*, quæ-
les amat poeta nosse. PASS.

ibid. DE PRONO I. VOLUTA SINU] Qui
procurrere solent a gremio surgentium puellarum.
Vide Catullum ad Hortatium, *Carm. 64.* Tangit & proverbium de quo
Festus: Nec mulieri, nec gremio cædi

oportere. Catullus quoque Elegia ad Man-
lium conjunxit, *prænum, & volui:*

Qui quam de prono præcepti est velle volueris,
Per medium desit transiit iter populi. P.

v. 27. AARO MOTU] Palmonum scilicet;
quo tenui placidoque suspirio perpetuum
quietis tuæ tenorem identidem interrum-
pebas. VULP.

ibid. DUXTI SUSPIRIA] Duxisti suspiria.
evyραστῖ. Ovidius *lib. 20. Metam.*

*Myrrha, patre audito, suspiria duxit ab imo
Pectore. PASS.*

v. 28. OBSTUPUI] Qui timent, ita ple-
rumque sinunt ac rigent, ut commovere
se non possint. PASS.

ibid. VANO CREDELULUS AUSPICIO] Temere
credens animi mei præfatio, quod leve &
inane erat. Ita Virgilius *Ecl. 9.*

Me quoque dicunt

Fastem pastores: sed non ego credulus illis. P.
ibid. AUSPICIO] Auspiciis proprie di-
vinatio ex avium cantu, aut volatu. Hic
vero accipitur pro quolibet omine, suspi-
cione, vel conjectura. *Auspicio* potest etiam
esse sexti casus. PASS.

v. 29. Næ] Subaudi *ferit.* VULP.
ibid. QUÆ VISA] Aliqua informia formi-
dolea. VULP.

ibid. PORTARENT TIMORES] Simplex pro
composito, adportarent. Seneca *Troasibus*
Quæ visa portent, effert in medium metus. P.

v. 30. INVITAM COGERET ESSE SUAM]
VI, minis, beneficiis, donis; nam & do-
na cogunt & expugnant pudicas. Donatus
in illud *Phormionis 1. 4. P. i. eadem esse re
iuvimus:* Interdum etiam ipsi nos cogimus
propria voluntate; ut in Andria: *Tu cessat
tas voluntate et.* PASS.

v. 31. DIVERIAS PENISTRAS] Hoc est
adversas, oppositas, contra lectulum Cyn-
thiæ sitas, ut per illarum rimas Luna ra-
dios immitteret, ac dormientis oculos feri-
ret.

Donec diversas percurrens Luna fenestras,
 Luna moraturis sedula luminibus,
 Compositos levibus radiis patefecit ocellos.
 Sic ait in molli fixa toro cubitum:

Tan-

ret. Hanc librorum pæne omnium lesi-
 onem optime defendit ac stabilivit J. F. Gro-
 novius Notis ad L. Senecam lib. 2. de Ira
 cap. 23. Iti Sallustius Bello Catilinae. *Diver-
 sa inter se mala, laetitia & avaritia. Diver-
 sa de Vita Beata, cap. 7. Diffinita ac di-
 versa compendit.* Casari quoque lib. 2. de
 Bello Civili, & Suetonio in Julio, *diversa
 pariter, sicut contraria atque adversa fas-
 tiones.* VULP.

ibid. PERCURRENS] Cursum transiens &
 perlostrans. Miræ proprietatis verbum. Vir-
 gilius lib. 6. *Æneid.*

Ignes vix micas percurrunt luminis nimbus. P.

V. 33. MORATURIS LUMINIBUS] Longio-
 rem noctem & hibernam significare videtur.
 Nam & moraturam Phœbi lucem dixit Pro-
 pertius lib. 3. Eleg. 20. ut æstivum diem
 significare.

*Non mihi prima venit: prima data temporis æstis
 Longius in primo, Luna, morare toro.*

Tu quoque, qui æstivum spatiosius exigit ignes,
 Phœbe, moraturam contraho lucis iter.

Luna percursum erat, nisi officii causâ
 postea morari voluisset, quasi spectatura
 Cynthiam formam, & Propertio præluere
 cupiens. PASS.

ibid. SEDULA] Nimis officiosa: cujus
 sedulitas mihi nocuit, ablato scilicet tam
 jucundo spectaculo, quoque puella exper-
 tæ conviciis obiecto. Sedulus est, à quo
 dolus abest, nec abest diligentia, sed ea
 nihil aut parum prodest ei cui opera navat-
 ur. unde Cicero pro Archia, *sedulitatem
 veli potes dixit*, quia is diligenter & pro
 viribus scribebat, sed adversus Mæsum & Ap-
 pollinem. Horatius Epist. 23. lib. 2.

*Ne studio vestri peccet, adimique libelli
 Sedulas importet.* PASS.

V. 33. COMPOSITOS OCULOS] Clausos
 nimirum, & palpebris conciliatis. Contra
 Silium Italicum lib. 7. Punic. v. 204.

Donec composuit lustrantia lumina somnus.
 Mortui autem componuntur oculi: & so-
 mnus fratres mortui. Sic condidit lumina di-
 cuntur Eleg. ult. lib. 4.

Condita sunt vestri lumina vestra sua. P. & V.
 ibid. LEVIBUS RADIIS] Velocibus, aut
 tenuibus, & minimas etiam rimas pene-
 trantibus. PASS. Luna radii tenues & le-
 ves dici possunt, nempe blandi, suaves,
 mites, si cum radiis Solis longe acrioribus
 comparentur. VULP.

V. 34. SIC AIT] Donatus in Andriam
 docet, interdum, *scilicet*, idem valere, quod
 leviter, negligenter, languide, quod Gra-
 ci *ἀργα*, inquit, pro *ἄργα*. & est gestu ad-
 javandum. Muretus monet, legi in vet.
 lib. *Hic*. id erit, *enim*. quod & ipsum
 (enim) vetus codex Memmii habet. Vide
 Eleg. 20. lib. 2. ubi Cynthia sic objurgat
 Propertiam. PASS.

ibid. IN MOLLI TORO] Homerus Iliad. 9.
ἔνθ' ἦν μάλα κ'. PASS.

ibid. FIXA TORO CUBITUM] Virgilius 4.
Æneid.

*Tu si se attollens, cubitum iunice levavit.
 Ovidius lib. 11. Metam. de Somno deo:*

Excessit tandem sibi se, cubitum levavit.

*Quid veniat, cognovit enim (Iris), scilicet.
 Petronius Satyrico: Erebus igitur in cubi-
 tum has fere orationes continuans venavi.*

Quibus ex locis videtur hic legendum,
Nixa, non fixa, quamvis nihil ausim mutare
 absque libris. PASS. Virgilius tamen,
 a Brookhusio allatus, lib. 6. *Æneid.* dixit
figere vestigia:

*tui filius Achæus
 In cornes, & porcos curis vestigia fixit.
 id est*, inquit Servius, *fixa subit: quod en-
 gientes ferris servierunt.* Ita Cynthia so-
 pore discusso paululum cogitanda cubitum
 figit in lectulo. VULP.

V. 35. TANDEM TS &c.] Conqueritur
 Cynthia desertum a Propertio vadimonium,
 quod ille in noctem certam promiserat. V.
 Sero, inquit, sed aliquando tamen. *Tan-
 dem*, est conquerentis de alterius mora. P.

ibid. N. REVERENS INJURIA LECTO] Re-
 fertur ad lecto, & ad alterius. PASS. Ad
 nostram lectum te reducens. Eleg. 18. hu-
 jus libri:

Tandem te nostro referens injuria lecto

Alterius clausis expulsi e foribus.

Namque ubi longa meæ consumpsi tempora noctis

Languidus exactis, hei mihi, sideribus?

O utinam tales producas, improbe, noctes,

Me miseram quales semper habere jubes.

*Sic mihi te referas levis, ut non altera noctes
Limine formosus intulit ulla pedes.*

Propterea, cave auscultes Pasteratio explicanti: *Injuria* nostro lecta a te facta: hujusmodi enim injuria perfidum amatorem non refert ad amicum, sed procul abducit. V.

ibid. INJURIA] Quam altera tibi fecit quum te exclusit. Hoc autem Cynthia dicit non ex opinione sua, sed ex Propertii. Amantes enim excludi & non admitti injuriam putant. VULP.

v. 36. *ALTERIUS*] Ab hac voce derivantur *adulter*, *adultera*, *adulterium*; quasi accessus ad alterum, vel alteram. Tibullus Eleg. 4. lib. 3.

Cornibus celebrata tuis formosa Neera

Alterius mavult esse parva viri. PASS.

Hujus vim vocis erudite notavit Laëtantius lib. 1. Divin. Instit. cap. 10. loco plane memorabili: *Parum enim, ait, videbatur, si (Jupiter) in expugnanda feminarum pudicitia maculosus esset ac turpis; nisi etiam fecit sui injuriam saceres.* Hoc est verum *ADULTERIUM*; quod si contra verum. Idcirco Beatus Judas in Epistola Catholica appellat Sodomorum cives *obruentes post carmen alteram*, nempe masculam, quæ cum altero sexu, nempe femineo, *nam quæ*, conjungi debet. V.

ibid. EXPULSI E FORIBUS] Ita libri omnes; quod retinendum. Antiqui enim, ut monet elegantissimus Broukhufius, minus in modum gaudebant his præpositionibus geminatis. Affert ipse testimonia Cæsaris, Nepotis, Ciceronis, & Catulli. V. Scaliger malebat *reppulsi*, ad vitandum *ἐνυμωπον*. Sed & expelli & deici quis dicitur etiam quum prohibetur accedere in eum locum unde dicitur deici. qua de re longa disputatio apud Ciceronem pro Cæcina. P.

v. 37. *LONGA NOCTIS TEMPORA*] Amantibus nox videtur longa. Horatius Epist. 1. lib. 2. *Ut non longa quibus mentitur amica,*

Idem Ode 25. lib. 2. Me tus longas perreunt noctes, Lydia, dormis. Noster Eleg. 12. infra: *Nunc primam longas solus cognoscere noctes Ceger.* PASS.

ibid. MEA NOCTIS] Mihi promissa, mihi debita, ad me unam pertinentis. Eodem pacto Tibullus Eleg. 9. lib. 1.

Blaudiosque meas alius tu videro et ausus? *Tunc alius devent uscula ferre mea?* P.

ibid. CONSUMPSI] *εὐχρησιν*. consumpsisti, contrivisti. Sic Eleg. 32. lib. 2.

Sin autem longo vix mea aut altera lapsu

Consumpta est.

Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 10.

Sæpe ego lasciva consumpsit tempore noctis

Unius, & fortè corpore mansi sui. PASS.

Tibullus quoque Eleg. 9. lib. 1.

Illæ nulla quas molius consumere noctem. V. v. 38. *LANGUIDUS*] Opere foris faciendo lassus. Vide Tibullum Eleg. 9. lib. 1. v. 56. VULP.

ibid. EXACTIS SIDERIBUS] *Peraâ nocte.* Sic Eleg. 8. l. 3.

Quum fuerit maleis castra tridentibus hora.

Vel, *sideribus fugatis orto Solis*, quam sententiam Ovidius ita exprestit lib. 2. Metam. v. 114.

Diffugiunt stelle: quarum æquinox regia

Lucifer, & tali statione uolvitur cæci. P.

v. 39. *PRODUCAE NOCTES*] Probo Nicolai Heinii lectionem, quam Broukhufius merito sequitur. Alii, *producas*, minus recte. Lucanus lib. 10. v. 172.

*Pestquam epulis Bacchoque modam lassata volup-
tas*

Impulsit, longis Cæsar producere noctem

Incubat alloquitur.

Tertius Adelpius 4, 2.

*Unum quidquid, quod quidem erit bellig-
erum,*

*Corpori, & cyathos succillans paulatim hunc
producam diem.*

Nam modo purpureo fallebam stamine somnum,
Rurfus & Orpheæ carmine fessa lyræ.

In-

Verbo simplici usus est Noster Eleg. 6. lib. 4.

Sic noctem potera, sic ducam carmines, donec

Inlicitis radiis in una vincta die. VULP.

ibid. IMPROBIS] Infidelis, perfide. ut Eleg. 4. lib. 4. de Tarpeja, quæ fidem Vellæ datam violaverat :

Improba virginis læta minifera face. P.

v. 40. HABERE] Ducere, producere. Sic

Plantus Afriani : *Tot reddas pures, (noctes) quot pures habueris.* Virgilius quoque 5. Æneid.

Jamque die, nisi fallor, ades, quem semper acerbum.

Semper honorarium (sic dicit voluisti) habebis. P.

ibid. JURIS] Pro, cogis tua improbitate. Virgilius 3. Æneid. v. 321.

O felix una ante alias, Priamida virgo,

Hæc ad tumulum Trojæ sub manibus albis

Jussu mori. PASS. Numirum coacta. quod

aperte Ovidius Epist. Heroid. 7. v. 68.

Prociis occurrent fælse perivivis lingua,

Et Phrygiæ Dido fronde causta mori. V.

v. 41. NAM MODO] Sic Eleg. 15. lib. 1.

Nam modo audatis mecum est inlata papillis,

Interdum tunica ducis aperta meam. P.

ibid. PURPUREO STAMINE] Purpura nonnumquam a Latinis vocatur liquor ipse muricis, quo ad lanas tingendas utebantur ; nonnumquam stamen quod eo liquore inficeretur. Hac posteriore significatione accipit Catullus Carm. 63.

Inde quod dente petivimus

Tincta cecit rosas conchyli purpureo succo.

ad quem locum videlicet luculentas annotationes nostras. L. Seneca pariter Consolat. ad Helviam cap. 11. *Si desideras saturatam mulas conchylio purpuream.* scilicet vestem purpuream stibatham, bis tinctam. Ceterum antiqui lanæ vellera, prorsusquam ex munda vel texenda locarent, & ex his pannibus conficerent, purpurea, vel alia coloribus imbebant, quod quum ex hoc Propertii versiculo, tum ex illius Horatii Epodo 1a. facile intelligi potest :

Muricibus Tyriis iterata vellera lana

Cui properabant? tibi nempe.

Porro regine ipse lanam purpuream colorant. Homerus lib. 4. Odyssæ v. 134. ubi Helenam describit opus facientem :

Ἀλκυὼν ἐν' αὐτῇ

Ἡλάνδρα τιμωροῦσα ἰδιώτης ἄρης ἔχουσα.

Ceterum super eam (calathum)

Colas extensa erat violaceam lanam habens.

Erat enim genus purpure violaceæ, quam Ianthinam etiam & amethysiam vocabant. Otræ vero quæ colorem illum præbebant, in Laconia, vel Tarenti capiebantur. Quamobrem Horatius Ode 18. lib. 2. *Nec Lænicæ mihi Trabant hæc hæc purpuræ clientæ.* quod scilicet hoc non esset vilium ancillarum. Idem Epist. 1. lib. 2. v. 207.

Lana Tarentina violas imitatur venens.

Cœ purpurea, quarum sit mentio apud eundem Ode 13. lib. 4. violaceæ essent, an alio colore, mihi non satis compertum est. Arete quoque, uxor Alcinoi Phæacum regis, ab Homero describitur lib. 6. Odyssæ v. 106.

Ἡλάνδρα τροφὴν ἀνὰ τὸν ὄρεα Σαΐας ἰσθίαν.

Purpura versans purpureum mirabile visum.

Justinus tandem lib. 1. Hist. Trogi cap. 3. *Profectus ipse (Sardanapali) Medie præfectus, nomine Arbaces, quam admitti magnæ ambicionis agere obtinuisse, invenit eum inter scortorum greges purpuream colo nectens.* V. ibid. FALLEBAM SOMNUM] Effugiebam clanculum, & quasi ipsi verba dabam. Ovidius Epist. Heris v. 37.

Tortagne versato ducentes flammis fuso

Femineo tardas fallimur arte moras. P.

Ita Valerius Flaccus lib. 8. Argonaut. v. 139. *Ita repant quæ remora bellâ Ante totum, & longe multens infœmâ penam.* &c. VULP.

v. 42. RURSUS ET] Præterea, nec non, quoque. Significat Propertius hac particula, Cynthia, dum amici adventum expectaret, æternis nevisse, alterius lyræ pulsasse. VULP. Idem Eleg. 27. lib. 2.

Rurfus & oblectum fessæ capiti esse tumulum,
Quam Mævors dubias mescere utrimque manus.

Præterea demittas flammam, demittesque tui nam. PASS.

ibid. ΟΥΡΗΝ ΛΥΡÆ] Pro Orpheia. Sic Ovidius lib. 11. Metam. v. 28.

Memulus Orphæi titulum vapores theatri. V.

ibid. ΟΥΡΗΝ ΚΑΡΜΙΝΟΣ ΛΥΡÆ] Quid hoc rei

Interdum graviter mecum deserta querebar

Externo longas sæpe in amore moras:

Dum me jucundis lapsam sopor impulit alis. 45

Illā fuit lacrimis ultima cura meis.

EL 2-

rei sit, explicat Lucianus in libello de Astrologia. Εὐχόμενος δὲ, inquit, ὅτι παρ' Αἰδίου, ὅτι παρ' Αἰγυπτίου Ἀπολλωνίου πίει υἱὸς ἔσται, ἀλλ' ἂν εὐρίσκῃ Οὐρανὸς ἢ Οὐρανὸς ἢ Καλλιόπης, πρῶτος τῶν ἀπενόητων. ὡς μάλιστα ἰσχυρίσας, ὡς ἱς φῶς τῶν δῶτον προλαύων, ἀλλ' ὡς τῶν γονέων ἢ ὑπολαύων, αἱ δὲ αἰνῶν εὐνοῖα. πρῶτος γὰρ λυγρὸς, Οὐρανὸς ἔπειθε, ἢ πᾶσι τοῖς. ἢ δὲ λαὸν ἐπαμύνης ἔσται, τῶν δὲ κακομῶν ἀνὴρ ἀμύνης ἀναβλήδην. h.e. At vero Græci nec ab Æthiopiis, nec ab Ægyptiis de Astrologia quidquam audierunt: verum illis Orpheus Oeagra Calliopeus prognatus, primus ista invenit. nam illi quidem admodum dilucide, neque rem in lucem perulit, sed sententiam præfigit ac mysticis involucriis atexit. Nam concinnat lyra Orgia celebrabat, sacrosque cantiones decantabat. Pura lyra quum septem haberet chordas, concentus mobilium stellarum representabat. De Orphei lyra Virgilius lib. 6. Æneid. v. 645.

Nec non Terevitas longa cum vestis sacerdas Obloquutus numeris septem discrimina vocum: Jamque eadem dignis, iam pectine pulsas Chorus.

Ad quem locum ita Servius: Orpheus Calliope Musæ & Oeagri fluminis filius fuit, qui primus Orgia instituit, primus etiam deprehendit harmoniam, id est circumlarum mundanorum sonum, quos novem esse novimus, i quibus sonant quoniam diatonici dicunt, sua caret, item ultimus qui terrenus est. Reliqui septem sunt quorum sonum deprehendit Orpheus: unde utique septem sagittis chordis. Lyram Orpheus novem chordis instructam, & in sideribus collocatam memorat Eratosthenes cap. 24. Catasterism. & Manilius 1. Astronomic. v. 344. & seqq. VULP.

ibid. PÆSSA] Quum fessā jam essem carpēdā lani, lyram solatium laboris in manus tūebam. VULP.

v. 43. INTERDUM] Broukhufius, interea: quod non placet. Nempe rā interdum respondet ei quod supra dixerat: Nam modo. VULP.

ibid. MECUM QUEREBAR] Tacita videlicet, corde tantum & animo. PASS.

ibid. QUEREBAR LONGAS MORAS] Dolebam, te diu cessare, & desidere apud alienam. Horatius etiam Ode 2. lib. 1. adhibuit queri cum quarto casu: Seculorum Pyrrhe nova monstra quæstio. Item Ovidius Epist. Didonis v. 20.

Nec tamen Ænean, quamvis male cogitas, adis Sed queror infidum, quæstusque pejus amo. P.

v. 4. EXTENDO IN AMORE] Puella pergrinam fortasse, non Romanam. Ita Eleg. 32. lib. 2.

Tyndaris exteros patrium mutatvis amores.

Vel certe puellæ non ita familiaris Propertio, quam erat Cynthia. poeta scilicet nosster cum ea solebat tamquam cum uxore. V. ibid. 1235] Hoc enim idemdem peccabat Propertius, ut videtur. Porro sibi habet Livinejus illud suum *sæpe-moras*, quod nec Broukhufio, elegantis iudicii viro, probare potuit. VULP.

v. 45. DUM] Quousque, donec. ut Eleg. 14. infra:

Quæ manant, dum nos sata perire volent. P. ibid. JUCUNDIS ALIS] Volucrum Somnum poetæ fingant, ac statim veteres. Jucundam autem Somni alas vocat Propertius, quod optabile ac suave sit curam dormiendo levare. Ovidius lib. 8. Metam. v. 823.

Lenis adhuc Somnus placidis Eriphidibus pennis

Molebat. VULP.

ibid. LAPSAM IMPULIT] Πρωΐμας, & nuntantem dormire omnino coegit. VULP. Virgilius Æneid. lib. 4. v. 22.

Solus hic infestis sensus, animi quoque laxentus Impulit.

& est genus oxymori. Sic, scintilla intrinsecunda condunt, & submersas obruit pupper. PASS.

ibid. IMPULIT ALIS] Huc deo soporiferas tribuunt alas, & virgam quoque. Papinius Statius lib. 1. Silvar. Carm. 4. ad Somnum ipsum:

Nec te totas infundere pennis Luminibus compello meis; (hoc curba prestatur La-

Latius extrema me tange coccineus virga :
Sufficit : aut leviter suspensa poplite transi.
Mius placet explicatio Pallerati, *Sepe juven-
cundem alio*, nempe juvendas alas habens ;
ut *deus facili aere*. VULP.

V. 46. ILLA P. I. ULTIMA CURA M.]
Nimirum cura omnium gravissima. Ita
Horatius Ode 16. lib. 1.

Ite Thyestes exitia gravi
Stravere, & alius uribet ultima
Sistere conssa, cur perirent
Funditur.

Notter Eleg. 5. hujus libri :

Infelix ! properas ultima nesci mala.
Sic & ultimum bonum. Cicero lib. 3. de Fi-
nibus : *Eorum dice qui summum bonum, quod*
ultimum appellant, in animo ponunt. V.

ibid. LACRIMAE MEAE] Mihi lacrimanti.
Sic inferius Eleg. 6. hujus libri : *Lacrimis*
ultima vota meris. Recte autem lacrimas &
curam conjungit : ut Plautus Captivis :

Satis me lacrimis & cura maceravi. P.
Par locus Homeri lib. 1. *Ὀδυσσεύς* v. 363.
Κλαίει τινος Ὀδυσσεύς ἰδὼν πένον, ἔπειτα
ἔμην.

Ἢ κού' τοι βλαφάραι ; βάλαι γυναικῆς Ἀλκίον.
Ελεος τὸν Ὀδυσσεύς διέκτελλεν μαρτυρῶν,
ὅστις σένον.

Dulcem palpebris immixti casu Minerva. V.
Papianus vici. Theb. 215.

jam fessis genitum paulatim corda levabat
Exhaustus formosus dolor; neque addita curas
Obstruit, & faciles lacrimis iterare somnos.
BRONKH.

ELEGIA IV.

Quid mihi tam multas laudando, Bassè, puellas
Mutatum domina cogis abire mea?
Quid me non pateris, vitæ quodcumque sequetur,
Hoc magis assueto ducere servitio?

Tu

ARGUMENTUM ELEGIAE IV. LIBRI I.]
Bassum objurget, quod se a Cynthia amo-
re conaret allicere. VULP.

V. 1. BASSÈ] Plures fuerunt Bassi poëti
& eloquentia praestantes. Bassum Iamho-
rum poetam, sodalem suum, quo uteretur
familiarissime, Ovidius commemorat lib. 4.
Trist. Eleg. ult.

Pensavit Heros, Bassus quoque clarus Iambe
Dulcia convulsus membra facie mei.

Alium ab hoc existimaverim Cassum Bas-
sum, Lyricis poetis annumerandum, & a
Quintiliano laudatum lib. 10. Instit. Orat.
cap. 1. ad quem scripsit Perius Satyram 6.
Sub Vespasiano floruit Salejus Bassus, cu-
jus laudes occurrant apud Fabium eodem
loco, Scriptorem Dialogi de Oratoribus,
& Juvenalem Satyra 7. Preterea Bassum
quendam, ut Atrium potorem, vocat
Horatius Ode 36. lib. 1.

Non multis Damalis meris
Bassum Thetis vincas amygdalis.
Propertianus hic Bassus videtur fuisse ;
ισχυρὸς βασιλῆος. VULP. Citatur etiam Galbicus

Bassus poeta a Fulgentio in *Fervens*. PASS.
V. 2. MUTATUM] Animi sententia muta-
ta, amore aliò translato, desertaque fide
quam Cynthia dederam. Ita Catullus ad
Jannam :

Dic agendum nobis, quare mutata serenis
In dominum veterem deseruisse fidem.
Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 10.

Cur sum mutatus, queris ? quia manna poscit.
Idem lib. 4. Trist. Eleg. 8.

Mac ope cuncta prius, quam te, perissem, credens
Mutatum, & curam deseruisse mei. P.

ibid. COGIS ABIRE] Non cogis quidem,
etenim obdolo : in eo tamen eo ut cogas,
nihil intentarum relinquent. Virgilius pa-
riter Ecloga 6. *Quum canerem reges & pra-
lia.* h. e. quum canere vellem, & jam ad
canendum aggredere. PASS. & VULP.

ibid. ABIRE DOMINA] A domina discedere,
& quasi divortere. Sic *abire magistram*, *abi-
re sacerdotem*, dicit M. Tullius : *abire bene-
re*, A. Gellius. PASS.

V. 3. NON PATERIS] Non finis. Ovidius
Epist. Briseid. v. 79.

Nere

Tu licet Antiopæ formam Nycteidis, & tu
Spartanam referas laudibus Hermionen,
Et quascumque tulit formosi temporis ætas,
Cynthia non illas nomen habere finet.
Nedum, si levibus fuerit collata figuris
Inferior duro iudice turpis eat.

Neve meos coram frindî patiæ sapillos .
Idem lib. 1. Amor. Eleg. 3.
Ab nimium volui ! tantum patitur amari . V.
ibid. VITA QUODCUMQUE] Subaudi tenu-
pus , spatium . Lucretius lib. 2.
Qualis in tenebris vita , quamisque periclis
Degitur hoc ævi quodcumque est ! PASS.
ibid. SEQUESTRA] Futurum est , & reli-
quum erit . Virgilius Ecloga 8.
avocque sequenti

Cum canibus similibus venient ad pocula damæ . P.
Tibullus quoque lib. 3. Eleg. 4.
Sed proles Semclæ Bacchus , doctaque sorores
Dicere seu norant , quid ferat hora sequens .
VULP.

V. 4. MAGIS ASSUETO SERVITIO] Minus
enim gravat , malum & incommodum cui
assuevimus . Ovidius lib. 2. Artis Amat.
v. 647.

Quod male fers , assuesce ; feres bene . multa
vetustas

Lenis : at incipient omnia sensu amor . V.
ibid. VIVERE] Ita Bronkhufius ex opti-
mis codd. mss. Vulgati *ducere* , minus ele-
ganter . VULP.

V. 5. SPARTANAM FORMAM NYCTEIDIS]
Antiope Nyctei filia , puella fuit longe for-
mosissima , de qua vide Pausaniam in Co-
riothiacis , Hyginum Fab. 7. & 8. Nostrum
Eleg. 15. lib. 3. PASS.

V. 36. SPARTANAM HERMIONEN] Quod
invenit Lipsius in quatuor libris manu ex-
aratis . Hermione Menelai Sparta regis &
Helenæ filia . Lege Ovidium in Epistola
Hermiones , Pausaniam in Atticis , & In-
dicem nostrum . VULP.

Spartana epitheton minime est otiosum , ut
videri poterat quibuscum non nimis peritis
postios Romanæ . Hoc enim oppidum , præ
ceteris locis universæ Græciæ , florebat ve-
nustate , ac pulchritudine seminarum . unde
Σπάρτην καλὴν ἡμῶν vocavit pater Home-

rus L. 13. Odyss. v. 412. Laus igitur am-
plissima Hermionæ , virtute formæ excel-
luisse inter ipsas etiam Spartanæ . BROUKH.

ibid. REFERAS LAUDIBUS] Laudando ce-
lebres , atque in cælum tollas . Tibullus
Eleg. 4. lib. 1. *Quem referent Musa , vivet . P.*
v. 7. FORMOSI TEMPORIS] Heroicum
illud tempus , quo mulieres pulcherrimæ
nasci solebant . Sic Virgilius Ecl. 3. *exiit*
formosissimus annus . *Ætas vero temporis* , ut
Tibullus Eleg. 8. lib. 1. *Dum primi feres*
tibi temporis ætas . Et Ovidius lib. 1. Fast.

Omnia tunc florent : tunc est nova temporis
ætas . PASS.

V. 8. NOMEN HABERE] Famam , laudem ,
gloriam consequi , vel antea quasitam ob-
tinere . Ovidius Epist. Pavidis v. 141.

Nec tibi par æquum Phrygiæ , nec Solis ab ætæ
Inter formosas altera nomen habet .

Idem lib. 3. Artis Amat. v. 536.

Nomen habet Nemestis : Cynthia nomen habet .
VULP.

V. 9. NEDUM , SI &c.] Tantum abest ,
ut si comparata fuerit cum formis istis
vulgaribus & quotidianis , minor & vitiata
decedat in certamine pulchritudinis . Rufus
Eleg. 9. huius libri :

illis (blanditiis) & siliæ , & passus cedere
querens :

Nedum tu passus , spiritus iste levis . P.
ibid. LEVIBUS FIGURIS] Minimi , aut
nullius pretii . translatio est a rebus quæ
estimantur pondere . PASS. Vel significat ,
puellas quaslibet cum Cynthia collatas ,
umbas potius & simulacra puellarum fore ,
quales sunt imagines evanide mortuorum ,
quam puellas veras & solidas Virgilius lib. 6.
Æneid. v. 292.

Et , ni dotta comes tenuerit corpore vitæ
Almones volitare sœva sub imagine forme ,
Immet , & frusta ferro dicerentur umbræ .
VULP.

Hæc sed forma mei pars est extrema furoris:
Sunt majora, quibus, Basse, perire juvat.
Ingenuus color, & multis decus artibus, & quæ
Gaudia sub tacita ducere veste libet.

Quo

ibid. COMLATA] Eodem pacto Eleg. ult. lib. 4.

Ne matrem laudare nimis, coulata priori

Periet in offensas libera verba suae. V.

V. 10. INFERIOR SAT] Causâ cadat, a iudicio victa discedat cum ignominia. Cicero pro Quintio: *At, si in causa pari discedere inferior videretur, tamen esset non re-dicioriter conquerendum. Nunc in causa superi-ore, ut ut par quidem sit possidet, inferior-rem esse patitur, dumtaxat usque eo, ut cum bonis, fama, fortissimisque omnibus Sen. Navis cupiditatis, crudelitatisque dedatur. Idem pro Roscio Comodo: Si plauus facie, post hanc recentem stipulationem Roscii H-S cccccc a Flavio te abstulisse: numquid causa est, quin ab iudicio abas turpissimè vitus? Idem in Lucullo: De (Chryippo) queri solent Steti-ci: dum studiose omnia conquisieris contra sen-sus & perspicuitatem ipsum sibi respondentem inferiorem fuisse. Sic usurpatur & superior. M. Tullius lib. 1. de Iuvent. In dicendo saepe per, nonnunquam etiam su-perior. Hac autem a bello & militia ad concertationes forenses videntur esse transla-ta. T. Livius lib. 30. Histor. Eum bello in-fერიorem esse qui armis vincatur. Horatius Epist. 10. lib. 1.*

Cervus equum pugna melior communibus herbis
Pellebat: dentis minor in certamine longo
Impleverat opes dominis.

minor pro inferior. Lucianus *δὴν νεώτερος* : *Ὀψέτεσθε ἄνθρωποι ἐν μάχῃ, ἀλλ' αὖτοὶ ὑπε-ρίστε.* Numquam e pugna inferior discedet, verum semper victor. Cicero lib. 2. Tusc. Quæst. Qui resistimus (milites) discedunt *sepiusque superiores*. Sallustius Catilin. cap. 40. Si primo prælie Castilina superior, aut æqua manu discessisset. Coen. Nepos Datame: Su-perior omnibus prælie discedebat. Homero, elegantiarum omnium parenti, lib. 1. Iliad. v. 113, ubi Agamemnon Chryseidis captivæ formam laudat, inferior est *χρυσίως*:

Καὶ γὰρ ἡ Κλυταιμάνηρος ἀριστήριον
Κυδείης ἀνδρῶν· ἐπὶ δ' ἴδον ἐπὶ χροῖος
Οὐδέ τις, οὐδὲ τις, οὐδ' ὅς τις, ὅστις ἔργον.
Tom. 1.

Et enim Clytemnestra præfere

Dulce juveni uxoritatem ipsa inferior non est
*Neque corpore, neque oris habitu, neque memo-
ris, nec ullis artibus. VULP. Inferior*

est. abeat. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 2.

Pervenit ignotus; postmodo motus est. P.

ibid. DUO JUDICE] Sævo etiam & ini-quo, vel agrelli & inlegati fornarum spectatore. PAUL. Noster Eleg. ult. lib. 4. *anther tabellæ vocare videtur eas in quibus scripæ erant nomina judicam severiorum, & quas litigaturi extrahebant sortito ex urna.*

Qualibet assuetas de me fecit urna tabellæ. V.

ibid. TURPI] Vinci enim turpe habe-tur, vincere honestum. PAUL.

V. 11. H. C. P. M. PARS REY EXTREMA FURORIS] Furendi quidem causa mihi est forma Cynthia, sed neque sola, neque maxima, verum minima omnium & ulti-ma. Cynthia enim quæ sit pulcherrima, moribus tamen, ingenii suavitate, libera-lium artium orationis, longe majorem sui amorem excitat, quam formâ ipsâ. V. *Hæc sed forma. pulcræ enim vero imita-tioem Ciceronis, Orat. pro Marcel. c. 2. Quæ quidem ego nisi tam magna esse sciret, ut ea vix cuiusquam mens, aut cogitatio co-pere possit, amant semper: sed tamen sunt alia majore. Tu vide sis locum, & expende.* Philipp. 5. c. 11. *Sed hoc minus veror. sunt alia quæ magis timeam & cogitem.* BROUEN.

V. 12. QUIBUS PRÆLIE JUVAT] Propter quæ perditæ amo, & in amore mori opto. Recte animadvertit Broukhusius, allatis veterum testimoniis, *perire, ardere, furere, languere, flagrare, tepere, cum ablativo se-re cojugi.* VULP.

V. 13. INGENUUS COLOR] Nativus, non medicamentis quantus, facies non fucata. Juvenalis alicubi:

Ingenui vultus puer, ingenuique pudoris. P.
Vide tamen Eleg. 1. hujus libri, & 24. li-bri 3. ubi Propertius, iratus fortasse, ob-jicit puellæ suæ candorem fucæ quantam. VULP.

F

ibid.

Quo magis & nostros contendis solvere amores, 15
Hoc magis accepta fallit uterque fide.

Non

ibid. **MULTIS DECUS ARTIBUS**] Laus par-
ta mee Cynthia multarum artium cog-
nitione. Loquebatur enim egregie Cynthia,
versus faciebat, canebat, saltabat, texe-
bat. Vide Eleg. 3. & 4. libri 2. Itaque mul-
tis *decoris* attributis, est decus additum Cyn-
thiam ob multas artes. Virgilius lib. 1. *Æ-
neid.* v. 592. *Quale monuit addunt ebori de-
cor.* PASS. & VULP.

v. 14. **SUE TACITA VESTA**] Intellige ves-
tem stragulam, qua induebatur & operitur
lectus. Catullus pariter *Carm.* 63. v. 163.
Parpurescens tunica erasement vestis cubile.
Nec non Tibullus Eleg. 9. lib. 1.

Tunica interposita languida veste cubet.
TACITAM vocat Propertius, quod esset ta-
cita fida & taciturna deliciarum suarum, &
cui tuto crederetur sua gaudia. Illud Galie-
ni Imperatoris non dissimile:

*Lauda: sed vigilas nactus exspugnare lychnos
Omnia nocte videmus, nil erat meminere lucerna.*

Attulit elegantissimus Bronchusina. VULP.

ibid. **DUCERE GAUDIA**] In longum trahe-
re, producere. In editione principe anni
1478. existat *dicere*; quod probaveram
adolescens, atque ita explicaveram: *Dicere
gaudia gemina loquentis est illius Catullianae
Carm.* 73. *Si quis delictis dicere.* Quod autem
turpulis lascivis verbis nefas fuerit extra
cubiculum uti, discrete indicat Juvenga-
lis *Sat.* 6. v. 191.

*Non est hic sermo pudicus
In vetula, quoties lascivum intervenit illud
Zur' & λυχή. modo sub ledice relicte
Uteris in turba?*

Quam ad explicandam Propertii sententiam
unico facere mihi videbantur. audis enim
verba mollissima, *visu & animo*; audis *lo-
dicem*, seu vestem stragulam, sub qua de-
licia relinquenda. Huc pertinebat locus
Ovidii lib. 3. *Amor.* Eleg. 24.

*Est qui inquit locus exigit, amittit illum
Delictis imple. sed procul inde pudor.
Hinc simul exieris; lascivis protinus omnis
Abstis & in lecto crimina pone suo.*

En tibi, crimina in lecto ponere, sub lo-
dicem relinquere, *gaudia dicere* sub *tacita* vo-
cat. Facit etiam mirum in modum Calli-
machi fragmentum apud Hephæstionem;

*Η' πῶς ἡ καπνολογία, τῶς οἱ φασὶ τινέσσι
Εὐκρίτης ἰατρικῆς Εὐάνθιος ἰστορίᾳ διδῶσι. Πυελ-
λα ἡτο καυλοῖσιν (nempe, sub clavi servata)
Quam ejus parentis Veneras confabulationes
perinde ac mortem odisse. Εὐκρίτης ἰατρικῆς
sunt colloquia τῷ Διῷ, lecto seu thalamo
convenientia, qua puellam innuptam & in-
tactam minus decent. Ut autem *gaudia* di-
cere, ita & *gaudia* facere, occurrit apud
probatos auctores. Ovidius *Epist.* *Briseid.*
v. 111.*

*Si tibi mihi dicam: Fortissime, tu quoque jura,
Nulla tibi sua me gaudia fassa, neges.*

Plinius vero H. N. lib. 7. cap. 42. *Cetera
exempla fortuna variantis innumera sunt. Etenim
qua fecit magna gaudia visū ex malis?*
VULP.

v. 15. **QUO MAGIS, HOC MAGIS**] Ut
Eleg. 10. hujus libri:

*At qua sis humilis magis, & subiectus amari,
Hoc magis effectus sepe ferat bono.* V.

ibid. **CONTENDIS SOLVERE AMORES**] In
eo totus es et solvas. Horatius verbo sim-
plici usus est in eadem significatione, *Epist.*
10. lib. 1.

*Pariter in vitis uque tendit rumpere plumbum,
Quem qua per premio trepidat cum mactare
rivum?* VULP.

ibid. **SOLVERE AMORES**] Diducere, divi-
dere, dirimere. Tibullus Eleg. 2. lib. 1.

*Hanc eadem si dicis amores
Canticus, aut herbis solvere posse moras.*

Virgilius etiam 4. *Æneid.*

*Qua mihi reddat eum, vel eo me solvat, a-
montum.* PASS.

v. 16. **ACCEPTA FIDE**] Fodere amatorio
per mutua juramenta & pollicitationes utrim-
que renovato. *Accipere* scdm occurrit apud
Nepotem in *Vita* *Datam.* Livius quoque
lib. 27. *Hist.* *Postero die fudere accepta fide.*
Dicebant tamen sapienter dare *fidem* & *accipere*.
Sallustius *Catullin.* cap. 45. *Lentulus cum
hie T. Pulcrum quendam Cretanensem mis-
sit; ut Allobroges, priusquam domum perge-
rent, cum Catilla, data acceptaque fide, so-
licitatem confirmarent.* Vide & B. Jugurth.
cap. 83. *Livius* lib. 28. *Hist.* *Fide accepta
desaque, at loco & tempore consensu ad hospites
transdentes, Seguntum rediit.* Virgilius
lib.

Non impune feres. sciet hæc infana puella,

Et tibi non tacitis vocibus hostis erit.

Nec tibi me post hæc committet Cynthia, nec te

Quæret: erit tanti criminis illa memor. 20

Et te circum alias omnes irata puellas

Differet: heu nullo limine carus eris.

Nullas illa suis contemnet fletibus aras,

Et quicumque facer, qualis ubique, lapis.

lib. 8. *Mœn. v. 150. Accipe, daque fidem.*
Petronius Satyr. *Data ergo acceptaque, per-*
petit more, fide. Variavit Cæsar lib. 1.
B. Gallici: *Inter se fidem & iurandum*
dant. VULP.

ibid. *FALLIT*] Frustratur conatus tuos,
occulteque effugit. *Græce λανθάνω. fallit,*
αλλὰ; ut ab Horatio dictum Epist. 17.
lib. 1. v. 10.

Nec visis male, qui natus moriensque secessit.
Nempe latuit, λανθάνει. PASS.

ibid. *UTERQUE*] Subaudi nostrum; ego
nempe & Cynthia. PASS.

v. 17. *NON IMPUNE FERES*] Non hoc
tibi sic abibit. Pernas dabis malevolentiam
tue. Hyginus Fab. 8. *Mandat ne impune*
Autiopa ferret. PASS.

ibid. *SCIET HÆC I. P.*] Audiet, cognos-
cet, quid adversus illam moliaris. V.

ibid. *INFANA*] Furens, & amore perditâ.
Amor enim morbus animi & mentis gra-
vissimus. Et, ut aiebat P. Syrus:

Amor & sapere, via deo conceditur. V.

v. 18. *NON TACITIS VOCIBUS*] Prohibet
Cynthia inimicitiam suam, illamque
fronte ac sermonibus promptam geret. non
in aurem tibi insusurrabit, non familiari-
ter monebit, ut solent qui amicum emen-
dare volunt, non ab eo discedere: sed que-
rentis proferentur, sed clamore, pipulo,
convicio res agitur. *Tacita* igitur *voces*,
oratio est submissa, & paucissimis nota. V.

v. 19. *NEC TIBI ME COMMITTET*] Nec
me tuæ custodiam credet, ovem scilicet lup-
po: nec patietur, me consuetudine tuâ in
poterum uti, qui scilicet me infidelem ac
perjurum comerta efficere. VULP.

Ita locuti Cicero Philipp. 2. c. 46. Teren-
tius Euan. Act. 4. Sc. 3. Ovidius lib. 1. Art.
Amat. ipso fine. BROUËR.

ibid. *POST HÆC*] Jam nunc. Sic etiam
dixerunt *postea*, & *postilla*, *post* *intra*. V.
ibid. *HÆC TE QUÆRET*] Non de te quem-
quam interrogabit, nihil sibi tecum esse vo-
let, oblivioni te tradet ac nomen tuum.
Poeta Veronensis Carm. 8.

Vale, puella. Jam Catullus obdurat.
Nec te requirit, nec rogabit invitum. V.

v. 20. *TANTI CRIMINIS*] Sceleris enim
proximum amicitiam dissolvere, ac lites dis-
cordinque ferere. Tibullus Eleg. 2. lib. 3.

Qui primus caram juveni, carumque puella
Eripuit juvenem, ferreus ille fuit. PASS.

v. 21. *CIRCUM OMNES ALIAS PUELLAS*]
Circuibit enim domos & cætus puella-
rum, ut te apud illas infamem & odiosum
faciat. Plautus Mil. Glor. 2. 5.

Te alloquor, probrâ vitæ plena, quæ
circum vicinas vagor.

Suetonius Nerone, cap. 47. *Profluit a le-*
to, misque circum amicos. PASS.

v. 22. *DIFFERET*] Ita optimi codices.
quibuscumque facit Beroaldus. *Differre, dissi-*
mare. Plautus Mœnodo 1, 3.

Differam te distis meis, impudice, scelerate,
perire.

Noster Eleg. 16. libri hujus: *eterna differor*
invidia. PASS.

Hoc est quod Itali dicimus, *memore per*
bocca. VULP.

ibid. *NULLO LIMINE CARUS ERIS*] Nulla
in domo diligetis, nullus tibi mdes aride-
bunt. Vel *limine* proprie, quia tibi federe
maliciores solent: ut Eleg. 6. lib. 2.

Et quæcumque viri femina limen amat. P.

v. 23. *NULLAS ILLA SUI CONTEMNET*
PLETIBUS ARAS] Ad omnium deorum dea-
rumque aras flebit, ac de injuria tibi facta
conqueretur. Deos deasque omnes invoca-
bit, rogabitque ut tibi irati, sibi propitii
esse

Non ullo gravius tentatur Cynthia damno;
Quam sibi quum raptō cessat amore deus.

Pra-

esse velint. Contemere hic est negligere. Noster Eleg. 28. lib. 2.

Ad contenta tibi Iunonia temple Pelasge?

Græci dicunt παραβάσις, quod est praetercurrere, praeterire. Homerus Iliad. 8. v. 239. παραβάσις Πύρρον. Unde Livianus Epist. Cydippes v. 179.

Præteritis tuas de tot celestibus aras?

hoc est contemti, neglecti, sine cultu reliqui. VULP. Noster Eleg. 4. lib. 4. lacrimis spargitur arx meis. Papinius Statius lib. 5. Silvar. Carm. 1. de Abascentii pietate:

— Nunc cunctis amantibus aris

*Lacrimas, signatque feres, & pollore terget
Limina.* PASS.

V. 24. EX Q. SACER, QUALIS USQUE, LAPIS] Non solum templis & ariis illacrimabitis; sed etiam Terminis, Hærmis, lapidibus sacris in trivio fixis miseras narrabit suas. L. Appulejus initio libri 1. Florid. Religiosum merum obijcit vester lapis sanguine delibutus. De hac stultissima veterum superstitione, qui lapides tantopere colerent, memorabilis est locus D. Augustini Enarrat. in Psalmum 46. n. 11. ubi sanctus vir explicat verba Joannis Baptistæ: Petens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ. Non enim, ait, remanserunt filii Abrahæ sine filiis, si vos demonstraverit Deus Et unde illi reddiurus est filios, si damnos Hebræos de carne ejus progenies? De lapidibus istis. Ostendebat illis lapides in eremo. Qui erant lapides, nisi Gentēs quæ lapides adorabant? Lapidem quare? Adorando lapides disti erant lapides: quia Psalmus prædicat, Similes illis sunt qui faciunt ea, & omnes qui consistunt in eis. Tamea de istis lapidibus reddis filios Abrahæ: modo omnes qui lapides adorabamus, conversi ad Dominum, filii Abrahæ facti sumus, non ducentes ab illo carnem, sed imitando fidem. Octavia Minutii Felicis ridiculam hanc Gentium religionem ita carpit: Non boni viri est, Marce frater, hominem domi forsique lateri tuo inhaerentem, sui in hoc imperitio vulgaris tacite deservire, ut tam luculente die in lapides cum potivis impingere, effugias suos, & vultus, & coronatos. Non semper autem religiosi lapides effigiem,

vel sculpturam aliquam præferbant. Id testatur Pausanias in Achaïcis cap. 21. ubi de Pharia urbe Achæorum: Έγραφοι δὲ ἱγυμένω τῷ ὁγαμέδωνος (Ερμῇ) τερμαγόμεναι δὲ τελευτῶντες πολλὰς ἀειδόμεναι: τινες εἰσὶν αἱ Θάρις ἐκείναι διὸ τινος ἀνδρὸς ἐπιθυσιῶντος. Τὰ δὲ ἱπὶ παλαιότερα ἢ τοῖς παῖσι Εὐδοκίῃ, τινος διὸν αὐτῇ ὁγαμέδωνος οὐκ ἔπειθ' ἔλθῃ. Prope ipsam dei (Mercurii) signum lapides fere triginta erecti sunt quadrangula figura: singulis cæcis deorum nominibus appollescentes venerantur. Et fere Græci olim amantibus patrium suis rudes lapides pro diis, perinde ac simulacra ipso colere. VULP.

V. 25. NON ULLO GRAVIUS T. C. D. J. Nulla graviore jactura affici potest. P.

ibid. TENTATUR] Sic tentari verbo. Horatius Sat. 3. lib. 2. v. 163.

Quod latas, aut remas verbo tentatur acuto. Idem Sat. 1. lib. 1. v. 80. Si condulisti tentatum frigore corpus. PASS.

ibid. DAMNO] Damnum est eleganti puellem amantis amissio: quemadmodum amissio mancipio patrimonium domini deminuebatur. PASS.

V. 26. RAPTO AMORE] Erepto amico. Sic Eleg. 8. lib. 2.

Tentus in erepto sevis onere datur. idest, amica procul abducta. loquitur de Briseide. PASS.

ibid. CENAT IBI DEUS] Cupido, magnum amantium deus, nullum sibi fructum parit. Est autem locutio elegantissima, translata a sterilibus agris, vel non cultis. Virgilius 1. Georg. v. 71.

Alcæon idem causas cessare vocales, Et signum potiere sibi durescere campum. Cessat id, cujus possessio atque usus fructus alio transferatur, ut optime exponit Gebhardus, a Bronkhufio laudatus, alio Minii loco ex Epist. 4. lib. 2. Sæpe quidem omnino nobis modica facultates, dignitates sumtuosæ, reditus præpter conditionem ægellorum, nasci minor, an interire: sed quod cessat ea reditu, frugalitas suppletur, ex qua velut a fonte liberalitas nostra decurrit. Appositæ Coluella lib. 2. R. R. cap. 2. Sæpe sponte, seu quolibet casu delictum habemus, quum est reposita cultus, magno sanare cessant. Et

cap. 2.

Præcipue nostri. maneat sic semper, adoro:
Nec quidquam ex illa quod querar, inveniam:

ELE-

cap. 2. ubi de agro sicco & macro: *Itaque hic ager, siue exerceatur, siue cesset, colens est puniendus*, ac tamquam pestilens refugendus. Adde ego, Plautum *Afinaria* 3, 1, 16. cessationem hanc amatoriam, seu meretriciam, translatione a re nautica ducta, miram in modum expressisse. Inducit enim *Philenium meretriculam* ita cum matre loquentem:

Quin pol si vespovi renum, sola ego in coherio
Ubi quiesco, omnis familia causa consistit tibi.
hoc est, omnis quasvis vel reditus, unde familiarum tuarum, cessat & impeditur. V.

v. 27. PRÆCIPUE NOSTRI] Nempe amore nostri. Virgilius 4. *Georg.* v. 324. *Quo tibi nostri Pulsus amor?* PASS.

ibid. MANEAT SIC SEMPER] Numquam mutetur, & eodem semper in me animo esse velit. Tibullus *Eleg.* 3. lib. 1.

At tu cessa precor maneat.

Idem *Eleg.* ult. lib. 1.

Sic ego sum, licetque caput condescere canis.
Horatius *Ode* 7. lib. 1. similiter locutus, quamquam in re dissimili: *Et te sepe vocanti Duram difficilis mane.* PASS.

ibid. ADORO] Pro oro. verbum compositum pro simplici. Ovidius pariter *Epist.* *Ariadna* v. 141.

Non te per meritum, quoniam male cessi, adoro:
Debita sit sesto gratia nulla meo. PASS.

Juvenalis quoque *Sat.* 3. v. 199.

Libertas pauperis hoc est.

Pulsatus rogat, & pugnis concitus adorat,
Ut liceat paucis cum dentibus inde reverti.
Et illud Plauti fortasse huc trahendum *Profl.* *Amphitr.* v. 10.

Pater hoc me misit ad-votatum meum.

pro adoratam vos, nemi ratiore. Ceterum, adorare, ut monet Broukhufius, proprie fuit, manum ad os admotam osculari: qui quod precantium ac supplicantium cultus erat, ideo verbum hoc usurpatum fuit pro orare. Eadem loquendi figura qua Propertius, dixit Euripides *Hecuba* v. 99. *ἀνὴρ ἥντιν ῥάδι τῶνδε Πάριον, δαίμων, ἰστέον.*
A mea hoc filia averte, dii, supplice. V.

v. 28. NEC QUIDQUAM EX ILLA EPOD OPERAR, INVENIAM] Nec alia mihi causa sit, quamobrem de Cynthia conquiri debeam. Hoc tamen poeta votum irritum cecidit, ut ex ejus carminibus colligitur. In Romanis Inscriptionibus mentio frequens uxorum cum quibus sine ulla querela mariti vivere. Horatius *Ode* 13. lib. 1. *Felices ter & amplius Quos irrupe tenet copula; nec male Divulsus quærimus Suprema citius sive amor dis.* VULP.

ibid. EX ILLA] Ex dictis eius, vel factis. Cicero de *Claris Oratoribus*: *Es te non duplex officio sollicitudo.* VULP.

ELEGIA V.

INvide tu tandem voces compesce molestas,
Et sine nos cursu, quo sumus, ire pares,
Quid tibi vis, infane? meos sentire furores?
Infelix! properas ultima nosse mala.

Et

ARGUMENTUM ELEGIA V. LIBRI I.] Galli dementia irritet, qui amorem Cynthiae sibi effugiat. VULG.

v. 1. INVIDE] Familiaris obprobrium; alloquitur enim poeta hominem & propinquum & amicum. PASS.

ibid. VOCES MOLESTAS] Auribus meis graves, quibus me obtundis & enecas. P. Rogabat enim Gallus Propertium, ut pateretur, se ad Cynthia cum ipso communes amores exercere, & fortasse ut leno & conciliatori fieri vellet. VULG.

ibid. COMPESCE] Comprime, contine, coercere. Nam id, verbum *pesco* proprie significat. In sacris olim dicebant, *Pesce linguam: id est contine, coerceto*, inquit Festus. Horatius pariter Ode 20. lib. 2. *Compesce clauorem*. PASS.

v. 2. ET SINE NOS CURSU, QUO SUMUS, IRE PARERES] Sine nos concordet & unanimis in amoris iugo eum vitam cursum conficere quem ingressi sumus. Ita Solon apud Aesopum:

Per partem iugiter cuius: quidquid impor, diffidet.

Subaudiendum in. Cicero Epist. 1. lib. 1. ad Atticum: *Vide in quo cursu sumus. nempe in quo curriculo, in quo spatio decurrendo.* PASS.

v. 3. QUID TIBI VIS, INFANE?] Quid queris? Obprobrium est, & reprehensio inconstans alicuius rei cupiditatem. Cicero lib. 1. de Oratore: *Quid tibi vis, inquit, infane? causa molorem est multitudo trivium, ut tibi ego hoc conferam, si Roma manserit, ut paucis annis ad maximas pecunias esse venturum.* Terentius Heautont. 2. 1. *Quid vis tibi, aut quid queris?* PASS.

ibid. MEOS SENTIRE FURORES?] Amoris, seu furoris potius, vehementiam experiri qua ipse laboro? VULG.

v. 4. INFELIX!] Diis iratis nate. P. Ita Juvenalis Sat. 14. v. 295.

Infelix! hoc forsitan ipse Nolle cadet fratris trabibus, huiusque premetur Obrutus. VULG.

ibid. PROPERAS MORSE] Salustius pariter Catilina: *Abusi divitiis properabas.* Stultum autem est properare ad mala, malum sibi accedere iumento suo, quod ait Plautus. P. ibid. ULTIMA MALA] *μῦθ' ἄριστος ἴσθι πῶς ἔχῃται. ἔπειτα ναυῶ. τί ναυῶς.* Sunt enim sicuti bonorum quidam fines, ultra quos natura boni non progreditur, ita & malorum. M. Seneca Controv. 2. lib. 1. *Nos est apud nos maximus boni ultimorum malorum solatium.* Scitum est illud Glyconis, Græci declamatoris, apud eundem Senecam Sualoria 1. *Terra ex ἴσθι Σπυριος, ἢ δὲ Ἰπρίνος, τὴν εἰς μῆτρος ναυῶν ἔσθι, ἢ δὲ ὕδατος ἔσθι.* Hoc non est Simois, neque Granicus: hoc nisi aliquid malum esset, non ultimum esset positum. loquitur de Oceano. Ultimum igitur gravissimum est, summum, atque in suo genere principium. Sic ultimum supplicium hominum sanctorum vocat P. Cornelius Scipio apud Livium lib. 21. Hist. Seneca lib. 1. de Ira cap. 5. *Ultima supplicia sceleribus ultimis ponat (civitas etiam), ut nemo preat, nisi quem perire citius perennis interst.* Juvenalis Sat. 2. v. 34.

Nonne igitur iure ac merito vitio ultima plectis

Contemnamus Scænos, & insignita remordet? Quintilianus lib. 2. Instit. Orat. cap. 2. *Nam ubi ab ultimis vitiis ipse preceptor, ac scibila, ne precipiendum quidem eredo.* Cornelius Celsus lib. 2. Med. cap. 6. *Cui simul & continua febrix, & ultima corporis infirmitas est.* Huc pertinet celeberrima Hippocratis aphorismus, 6. Sect. 1. *Εἰ δὲ μετέωρον ἡσυχίαται αἱ τελευτῶναι θνήσκουσιν* 24.

Et miser ignotos vestigia ferre per ignes,
Et bibere e tota toxica Theffalia.
Non est illa vagis similis conlata puellis:
Molliter irasci non sciet illa tibi.

Quod

σπέρμα. Ovidius pariter lib. 9. Metam. v. 560.

miserere fatuus amorem,

Et non satura, nisi egeret ultimus ordo.
Quod imitatus videtur Franciscus Petrar-
cha (vel Sonetto 67.)

a voi ch' Amore avampa,

Non v' indugiate su l'estremo ardore.
Idem Ovidius Epist. Penelope v. 95.
Iur exenti, peccatibusque Melanthius oler edendi,
Ultimus accedat in tua domus pudor.

Eodem pacto Democritus in Scutentio :
Τὸ δ' ὡναρὸς ἀρχαῖος, ἔσται δὲ μάλιστα
ἐσχάτος. Multis subditum est, autem multis &
inobediens animi ultimus est. Sic obsequationes
ultima legere est in Epitome lib. 40. T.
Livii. Et apud Justinum lib. 24. Proleptus,
famulo in manus atrocibus, contingens ipse fa-
mulacra & pulvinaria decorem, insudit, ul-
timisque exsecrationibus adjuravit. Ultimum
mancipium, pro maxime abjectum, dixit
Seneca lib. de Brevitate Vitae cap. 13. Non
aliter Florus lib. 2. Hist. Rom. cap. 14. Vir
ultima sortis Hadriani. Et Seneca rursus
lib. 1. de Ira cap. 16. Ultima enim patri-
tia visum est cum ferre, qui Jovem non fer-
ret. Interdum dicebant ultima δεινὰ, mul-
to apposito substantivo. Ovidius Tristium
lib. 3. Eleg. 8.

Ultima non patiet : nec me mare perturbat
orbem

Perdere, diversa nec potuerit via.

Idem lib. 2. Fast. v. 781.

Exitus in dubio est : audeamus ultime, dixit.
Albinovanus de Morte Draui v. 151.

Ultima contingimus, ius matris habemus ab uno.
Celsus lib. 7. Med. cap. 16. §. 2. ubi de cal-
culosis : *Ultima operis statum est. Ali-*
quando tamen ultimum usurpatur pro citi-
mo, minimo, levissimo, sicuti alium in-
terdum significat profundum. Horatius E-
pist. 17. lib. 1. v. 35.

Peenitibus placuisse viris, non ultima laus
est. Vulp.

v. 5. IGNOTOS PER IGNE] Poeta Vena-

sius Ode 2. lib. 2. *Et incensis per ignes Sup-*
positas cineri delapsa. PAIS.

ibid. VESTIGIA FERRE] Sic ferre pedem,
pro incedere, dixerunt Catullus, Virgi-
lius, & Horatius. PAIS.

v. 6. BIBERE TOXICA] Reffe ignem &
venenum conjungit; quia utrumque amori
tribuant. Virgilius 1. Aeneid.

Oculum insipiens ignem, salisq; venene. P.
Toxica vero dicuntur venena quaedam,
is τὰ μὲν τῶκα τῶν ἁπλοῦν ὡς αὐτῶν χα-
ρῶν, quod arens & sagitta barbarorum ite-
rimque iungit. ut docet Dioscorides lib. 6.
cap. 21. ex Regimeta. Plinius lib. 16. N. H.
cap. 10. aliam hujus vocis originem asserit,
que mihi mihi probatur. Toxica sunt,
sic, qui diu quæst toxica potant, ab arbore
tunc præsentis veneni, unde sagitta tingun-
tur. Vulp.

ibid. & TOTA THEFFALIA] Theffalia ve-
næfica, atque herba in libris poetarum ce-
lebrissima. *Iolon*, Theffalia urbem, vene-
nerum feracem appellavit Horatius Epodo 5.
PAIS.

v. 7. VAGIS PUELLIS] Nempe scortillis
hæc & illæ vagantibus, & conditiones le-
gentibus: unde *volgare Penna* Lucretio.
Aut levis, que nunquam eodem loco
constituit, que mutatione amatorum de-
lectatur; quod placuit Beroaldo. Vagam
puellam ita describit Nothor Eleg. 23. lib. 2.

Cui sæpe immundo sacra conteritur Via fides,
Nas sunt esse moram, si quis adire velit. P.

v. 8. MOLLITER IRASCI NON SCIET ILLA
VI] Est enim Cynthia *παρὰ ὅρας*, &
que injuriam pati nesciat. Ovidius in cal-
ce Elegie 5. libri 1. Tristium:

At mihi perpetuo parva tellure credendum est,
Ni fuerit læsi mollis ira dei.

Ita crudelissimus expulitor Sicilia C. Ver-
res, nunquam (si Tullio credimus AÆ. in
eum 7.) *est tamen mediocriter minatus.*
PAIS. & VULP.

ibid. NON SCIET] Ita Scaliger, quum
editiones vetustæ habeant, non sciet. Cur
vero

Quod si forte ausis non est contraria nostris,
 At tibi curarum millia quanta dabit? 10
 Non tibi jam somnos, non illa relinquet ocellos.
 Illa feros animis adligat una viros.
 Ah mea contemptus quoties ad limina cures,
 Quum tibi singultu fortia verba cadent:
 Et tremulus mœstis orietur fletibus horror, 15
 Et timor informem ducet in ore notam;

Et

vero Passerarius pronantiverit, nugari Scalligerum, equidem ignorare me fateor. V. v. 9. AUSIS FORTE EST CONTRARIA NOSTRIS] Tibi scilicet optandi, & mihi pro te roganti, ac lenonem agenti non adversatur. Vulgatae editiones:
Quod si forte tui non est contraria votis.

VULP.

V. 10. C. MILLIA QUANTA] Magnitudinem pro numero posuit, vel numero ipsi accommodavit. P. Lucretius pariter lib. 5.
Quanta consuevit hominem cupidinis acries
Sollicitum cura, quantique perinde timores!

Valerius Flaccus lib. 2. Argonaut.

Quot mihi post lacrimas, post quanta pericula
patrum

Seras ades!

Hæc & alia testimonia protulit Brookhusius.

V. 11. NON T. J. SOMNOS, NON ILLA RELINQUET OCELLOS] Nocturnam tibi quietem adimet; oculoque ipsos vigilis & lacrimis tibi corrumpet. PASS.

V. 12. ILLA FEROS ANIMIS ADLIGAT UNA VIROS] Da mihi animum juvenem, trucem, indomitum: sine adducam ad Cynthia: constringet ea statim, committigabit, ac domabit. Hanc scilicet artem una egregie callet. Mulierem hujusmodi Italice dicere possis, *sotigamati*. VULP. M. Tullius lib. 2. de Divinat. Si id agerent dormientes quod somniant, adligandi essent omnes qui cubitum ierant. Et Philip. 11. Illi resulant Mutinam, tamquam frenos furoris, iniecit. PASS.

V. 13. AU] Exclamatio in alieno dolore. Rursum lib. 2. Eleg. 33.

Ah quoties querens lassibus frondibus ora!

Et lib. 3. Eleg. 13.

Ah quoties pulvis ossi regius capillus! P.

ibid. CONTENTUS] Neglectus, non admixtus, exclusus, prohibitus domo Cynthia.

VULP.

ibid. MEA QUOTIES AD LIMINA CURES] Peticum scilicet remedia tuis ærumnis, tamquam consultor aliquis ad Q. Servilium, vel Trebatium domum. Tibullus Eleg. 4. lib. 1.

— Me qui spernentur amantem

Consulente, cunctis janua nostra patet. V.

V. 14. SINGULTUS] Singultus est suspirium altius, & imo latere sæpe depromitur. λυγμός. Peto Albinov. ad Livium:
Singulus medius impediens sonat. PASS.

ibid. PORTIA VERBA CADENT] Magnifica illa verba, superbia atque arrogancia plena, quibus antea usus fueras, tibi perdomito et mansueto demum excident. Tibullum imitari videtur, qui Eleg. 6. lib. 2.

Magnus loquer: sed magnifice mihi magna locutus
Excusant clausa fortia verba foras.

Cedere autem dicuntur verba quæ præ timore, dolore, animi angustia vix proferri possunt. Horatius elegantissime Ode 1. lib. 4.
Cur secunda potum decore Inter verba cadit
lingua sitatio? Lucretius pariter lib. 4.

Et meditata diu rados alce iuncto querelo. P.
 Translatum a fluctibus maris, qui attolluntur, mox vento cessante detumescunt ac decedunt. Ovidius initio Epist. Leandri:

Mixta Abydenus, quam mallet ferre, salutem,
Si cadat: ira moris, fessa puella, tibi.

Et lib. 1. Trist. Eleg. 2. alia rados obnas nuda caput. VULP.

V. 15. TREMULUS HORROR] Terentius Eunuchus 1, 2.

Torus tremens, horroreque postquam illum effecit. P.
 Græci leve frigus in corpora ob secerem, vel aliam causam, vocaverunt *μυλός*, torporem; gravius *ἐπίλινος*, horrorem: gravius simum

Et quæcumque voles fugient tibi verba querenti:
Nec poteris, qui sis, aut ubi, nosse miser.

Tum grave servitium nostræ cogere puellæ
Dicere, & exclusum quid sit abire domum.

Nec

sumum πῖνος, sigorem. A' d' rō q' d' rō, derivatum existimo Italicum ripreco. Dante Aligherius Inferni Cantu 17.

Quod est colui ch' ho ci presso l' ripreco

Della quercia, ch' ha già l' anghia smorta;

E trivna tutto, pur guardando il secco.

Et Cantu 32.

Poesia vidi in molla vish cognacci;

Fatti, per freddo: ando mi vien ripreco,

E verri sempre de' gelati guerci. V.

V. 16. ET TIMOR INFORMEM DUCIT IN ORA NOTAM] Hoc versiculo nihil venustius. Inducit poeta puerilem illum timorem, quo miseri amantes vexantur, tamquam pictorem aliquem os luridis maculis & pallore pingentem. Tibullus prior dixerat Eleg. 6. lib. 1. mensa ducas in orbe notat. Quo fit ut Bronkhuius mutationem probare non possim, ducet in ora notam. V.

V. 17. ET QUÆCUMQUE VOLES] Scilicet queri, vel loqui. PASS.

ibid. FUGIENT TIBI VERBA QUERENTI] Hoc est, queri conatus, quomodo querelas tuas exprimas, non invenies, a pristina scemonia ubertate subito destitutus. Valerius Edictus apud A. Gellium lib. 19. cap. 9.

Dicere dum cæcor curam tibi, Pamphile, cordis,

Quid mihi abs te quæram? verba labris abruptis.

Versus est Ovidii simillimus, neque adeo dispar sententia lib. 3. Pontic. Eleg. 7.

Verba mihi desunt, eadem tam sepe vaganti.

Notæ Elegia 14. lib. 3.

Nec quæ sint faciet, nec quæ sint verba rogandi,

Inveniet.

Virgilius Ecl. 9.

Vix quoque Mævin Jam fugit ipsa. PASS.

V. 18. NEC POTERIS QUÆ SIS, AUT UBI, NOSSE] Ingentis perturbacionis, aut stuporis est seipsum ignorare, & sui ipsius oblivisci. Plautus Amphitr. 2. 2, 214.

Delinquit suam profecto ita, ut me qui sum nesciam.

Idem Captivus 3, 4, 18.

Quia suam ipsa interdum ignorat novam, neque scit qui sit.

Catellus Carm. 17.

Tom. I.

Talis iste mens super nil videt, nihil audit. Ipsa qui sit, utrum sit, an non sit, id quæque nescit.

Paris amentia est ignoratio loci. Virgilius 4. Æneid. v. 595.

Quid loquer? aut ubi sum? quæ mentem insania mutat?

Apud Horatium Ode 17. lib. 3. Europe, omnia virginitate: Unde, quæ veni? PASS. Deinde, qui amant, animo illuc feruntur, quo nequeunt corpore. Alceimarchus apud Plautum Cistellar. 2, 1.

Feror, differor, distrabor, diripior: ita unbilam mentem

Animi habeo: ubi sum, ibi non sum: ubi non sum, ibi est animus.

Et Q. Carulus, vetus poeta, citatus ab A. Gellio lib. 19. N. A. c. 9.

Aufugit mi animus. credo, ut solet, ad Theos sumum

Devenit. sic est. per fugium illud habet.

Quid si non interdixim, ut illius fugitivum

Mitteret ad se intro, sed magis acciveret?

Idem quæstionem. verum, ne ipsi teneamur, Formide, quid ego? de Veni' consilium. V.

V. 19. GRAVE SERVITIUM N. COGERE PUELLÆ DISCERE] Servitutum Cynthia, quam

dulcem & facilem tibi fingia, antequam experiri, demum tuo malo doctus duram & asperam vel invitus fatebere. Horatius pariter Epist. 18. lib. 1.

Dulcis insuperbie cultura potentis amici?

Esperas metuere.

Huc pertinet πρῶτον: Dulce bellum invenieris. VULP. Sullustius lib. 4. Hist. in Epist. Mithridatis: Græcia demum grave servitium. Contra; quæ amantium inconstantia, idem Propertius Eleg. 30. lib. 2. ad eandem Cynthia:

Quod si nec nomen, nec me tua forma teneret,

Possent servitium mihi tenere tuum. PASS.

V. 20. DISCERE] Vel dicere, ut suspicatur Passeratius: sed quæ statim sequuntur ab eodem verbo pendencia, huic lectioni adversantur. VULP.

ibid. QUID SIT] Notæ Elegia 32. lib. 2.

G

Ta

Nec jam pallorem toties mirabere nostrum,
 Aut cur fim toto corpore nullus ego.
 Nec tibi nobilitas poterit succurrere amanti:
 Nescit amor priscis cedere imaginibus.
 Quod si parva tuæ dederis vestigia culpæ,
 Quam cito de tanto nomine rumor eris?

Non

Tu certe Jovis oculis in amicitias, lo,
 Sensisti, multas quid sit inire vias. PASS.
 V. 21. Næc jam] Nec amplius, nec ut
 antea. Sic Eleg. 14. lib. 2.
 Nec mihi jam saltem opponere quas iniquas.

VULP.
 ibid. Nec p. p. T. MIRABERE N.] Quam
 tu ipse pallescis, ob angorem animi, infeli-
 x amor, non amplius tibi res mira vi-
 debitur pallor meus. Franciscus Petrarca
 (Celle Cantos 4.)

Lacrima ancor non mi bagnava il petto,
 Né sempre il fumo: o quel ch' in me non era,
 Mi pareva un miracolo in altrui. VULP.

V. 12. AUT CUR SIM TOTO CORPORE
 NULLUS EGO] Cur omnibus membris deli-
 cuerim & tabuerim, cur macies omnia
 membra sic extenuarit, ut vix aliquid ex
 me superfit. PASS. Nullus sum, nulla
 sum, Plauto ac Terentio significat: Ea so-
 ci devent, quos non amplius esse aut vivere
 sed ut pro mortuis & nullis haberi solemus.
 Vide Afinar. 5, 2, 72. Catin. 3, 5, 1. Mer-
 cator. 1, 2, 52. & 104. Andr. 3, 4, 80. Eunu-
 chus. 5, 7, 22. Phorm. 5, 7, 40. 1, 4, 1. Hecyr.
 3, 1, 39. 4, 1, 6. VULP.

V. 23. NOBILITAS] Galli Romæ ex Cor-
 nelia gente, vel ex Ælia. Gens vero Cor-
 nelia multas familias continet, Gallorum,
 Lentulorum, Maluginensium, Scipionum,
 Syllarum, Dolabellarum, Nepotum, Bal-
 borum, Frontonum, Celsorum. Ceterum
 iocosa sub amore nobilitatem, dicit Ovidius
 Epist. Phædra v. 161. PASS.

V. 24. NESCIIT AMOR P. CEDERE I.]
 Non didicit, non consuevit. Locutio poe-
 tæ nostro familiaris. PASS.

ibid. PRISCIS IMAGINIBUS] Avorum scilicet,
 quas in singulis armariis dispositas.
 viri nobiles apud Romanos domi servabant,
 & quæ mortuis præferebantur in fudere.
 mortuam res. VULP.

V. 25. SI PARVA TUA D. VESTIGIA CUL-
 PÆ] Hoc est, si homines, qui multum sapientie
 tue tribuunt, deprehenderint ex
 aliquo indicio vel minimo, te virum gra-
 vem atque constantem descendisse ad ama-
 toriam levitatem. Nam, ut scite Horatius
 Epod. 11. Amantem & languet, & filentium
 Arguit, & laetæ Pettus uno spiritus. V.
 ibid. PARVA VESTIGIA] Lucretius pari-
 ter lib. 1.

Vermis animo facis hoc vestigia parvas sagaci
 Sunt, per quæ possit cognoscere cetera rursus. V.
 Quam autem hoc loco Propertius vocat ve-
 stigia, Elegia 28. huius libri appellat signa:
 An quis parvas domus mœnas signa calere? P.

ibid. DEDISTI VESTIGIA] Vulgatus inter-
 pres libri Ginefco cap. 41. v. 80. Quo
 (væcæ) devotus & consuetus prioribus,
 nullum sacrorum dedit vestigium. VULP.

ibid. VESTIGIA] Gaudet hac translatione
 M. Tullius. Ita enim pro M. Fonteio 2
 M. Fonteius ita duobus altissimis accensetur
 est, ut obediendum nihil sit, quod significari ve-
 stigium libidinis, perniciem, crudelitatis,
 audacia possit. Idem pro M. Caelio: Possunt
 omnes latebras suspitionum peragere, dicen-
 do: Non causa, non locus, non facultas, non
 consensu, non perfidendi, non occidendi ma-
 leficii spes, non ratio ulla, non vestigium ma-
 ximi facinoris experietur. Ex lib. 2. de Ora-
 tore: Quid enim? in Numa Pompilio, quid?
 in Ser. Tullio, quid? in ceteris regibus, quo-
 rum multa sunt crimina ad constituendam rem-
 publicam, ann quæ elegantia vestigium ap-
 pareat? VULP.

ibid. CULPÆ] Amoris videlicet, qui
 quom ex desidia & luxu nascitur, culpa &
 peccatum est. Noster lib. 4. Eleg. 4.

Nam Vesta, Bona felix interia fovilla,
 Culpam alit, & plures cecidit in æssa facit.
 PASS.

V. 26. DE TANTO NOMINE RUMOR ERIS?]
 De

Non ego tum potero solatia ferre roganti,
 Quum mihi nulla mei sit medicina mali.
 Sed pariter miseri socio cogemur amore
 Alter in alterius mutua flere sinu.
 Quare quid possit mea Cynthia, define, Galle,
 Quærere: non impune illa rogata venit.

EL 2-

De viro tanti nominis & celebritatis fies
 fabula & locus. Tibullus lib. 4. Carin. 1.
 Ne tante carum mihi nomine charta. Ovidius
 lib. 2. Trist.

Nec minus Morient, nec sunt minus improba
 Servil

Carmine. qui dubius nomina tanta sequi?
 Albinovanus ad Liviam, v. 139.

Nomen primum aspiceris consilium vultusque pa-
 rentis?

Sic mihi, sic misera nomina tanta referi?
 Præterea nomen significat gentem nobilitate
 insignem. Catullus Carm. 60. v. 212. Non
 decet Tana vetus fuit liberis Nomen esse. Ta-
 citus sub finem lib. 3. Annal. Maullii, Quin-
 tili, aliisque ejusdem nobilitatis nomina. Idem
 lib. 5. Togaque Gallus, dum ignobiliter
 suam magnæ (Scipionum) nominibus inse-
 ret, per deiditulum auditur. Ovidius Epist.
 Hypsipyle v. 113.

Si te nobilitas, generesque nomina tangunt;
 En ego Minus nota Thoonis seror. P. & V.

ibid. RUMOR ERAT] Fab. Quintilianus
 Declamat. 552. Rumor est universi populi con-
 sensus certus. Ita risum esse, intem, sermo-
 nem quilibet, dixerunt Propertius, Ho-
 ratius, Plautus. P. & V.

V. 27. NON EGO T. POTERO SOLATIA FER-
 RE ROGANTI] Consulare tibi non potero aut
 verbis, aut re, si auxilium a me petas;
 non solari allocutione, quod Græci dicunt
 παραμυθίζω. Par sententia Ciceronis
 Epist. 18. lib. 6. Nunc vero tantum te par-
 ad hoc nobis ferenda: quibus ego si quam
 medicinam invenirem, tibi quoque eandem
 traderem. Et Epist. 8. lib. 4. Non ita abunde
 ingenio, ut te consuler, quam ipse me non
 possum. P. & VULP.

V. 30. PARITER MISERI] Vel simul, vel
 eodem genere calamitatis affligi. PAUL.
 ibid. SOCIO AMORE] Communi mihi te-
 cum. Ita Catullus Carm. 67.

Igne donum nobis, igne dedit dominum,
 Ad quam communem concubemus amorem.
 Sic & socia arma. Virgilius 8. Æneid. v. 119.

Fortis hæc, & ditte lictor
 Dardania venisse docet, socia arma rogan-
 tes. PAUL. & VULP.
 V. 30. ALTER IN ALTERIUS MUTUA FLE-
 RE SINU] Propertium imitatur Petronius
 Arbiter 1.

Naufraque ejus natus vate, quærit eodem
 Percussam vela, qui sua fusa leges.
 Grandius qui segret, et cæcum perdidit animum,
 In simili debet tristis fasa fiam.

Quod summa familiaritatis esse, monuit
 Passeratius. Eodem passo Plinius Cæcilius
 Epist. 1. lib. 2. Quibus ex cunctis necesse est,
 tamquam immaturam, mortem ejus in fusa tuo
 debeat. Contra Homerus l. 15. Odysseum v. 398.

Καὶ τὸν ἀλλήλων ὑπερμαχὸν ἄλγος ἔχοντες
 Μωαχίζον.
 Dolentibus alter alterius dolebitur tristibus
 Recordantes.

At malorum prætorum, e quibus eva-
 serimus, iucunda nonnumquam est recor-
 datio. Porro simili genere παραμυθίας usus
 est Virgilius 2. Æneid.

Alterum in alterius molles sonant ocrem.

PAUL. & VULP.
 ibid. MUTUA FLERE] ἀμυθίζω ἀλλήλων. V.
 Lucretius lib. 5.

Mutua quum inter se vami, hispersque terantur.
 Noster Eleg. 16. hujus libri 1.

Tu sola humanæ coniunctum misera laboris
 Respondet tacitis mutua cordibus. PAUL.
 Proverbium etiam fuit, mutua mali, nempe
 mutuum mali habent; quod argumentum
 sacrat eujusdam Satyræ Menippeæ a Var-
 rone scriptæ. VULP.

V. 31. QUARE] Quod quum ita sit. PAUL.
 ibid. QUID POSSIT] Quare vires habeat
 vexandi & exercendi amatores suos. Ita Ovi-
 dius lib. 6. Metam. v. 619.

G 2

Per-

Sed me complexæ remorantur verba puellæ, 5
 Mutatoque graves sæpe colore preces.
 Illa mihi totis argutat noctibus ignes,
 Et queritur nullos esse relicta deos.
 Illa meam mihi se jam denegat, illa minatur,
 Quæ solet ingrato tristis amica viro. 10
 His ego non horam possum durare querelis.
 Ah pereat, si quis lentus amare potest.

An

V. 5. ME COMPLEXÆ REMORANTUR VERBA P.] Nimirum, verba remorantur me puellæ complexæ me. *diapsis*. VULP.

V. 6. MUTATOQUE GRAVES SÆPE COLORE PRECES.] Adhuc scilicet amica precibus momentum & pondus, frequens coloris mutatio, unde varias & ingentes animi ejus perturbationes facile colligo. VULP.

V. 7. ILLA MIHI T. ARGUTAT NOCTIBUS IGNES.] Præter solitum blanda, & arguta est: vehementius amorem suum querelis, & suspiciis ostentat, si forte queat me detinere. Sospater Charifus lib. i. Grammat. *Ab arguta sit verbum arguta, ac*. Plautus in fragmento Frivolarum Comædiæ deperdit: *Superaliquis amores argutavide præfatis*. Dicebant & *argutari*. Nonius Marcellus: *Argutari, precutiter loqui*. Nævius Enodius: *Tantum diem argutatur, quasi cicada*. Existimo autem, *argutare* idem profus esse ac *crepare*. Lucretius lib. 2.

*Et crepat, antiquum genus ut pietate repletum
 Perfecisse angustis toleravit finibus ævum*.
 Horatius Sat. 3. lib. 2. *Si quid Stertinius
 veri crepat*. Idem Epist. 7. lib. 1. *Sulcor, &
 vineta crepat mæra*. Italice dicunt, *stanzare*. VULP.

ibid. IGNES.] Amorem. Infra Eleg. 11. libri hujus:

*An te nescit quis simulatis ignibus hostis
 Sussulit a nostris, Cynthia, carminibus?*
 VULP.

V. 8. ET QUERITUR NULLOS ESSE RELICTA DEOS.] Argumentum ducit contra deos, vel eorum providentiam, ab amantis levitate ac fluxa fide; quasi si dii essent, ut ab eo deferretur, contingere nullo modo posset. Scilicet *scilicet in superis labor est, et cura quærit Sollicitat*. VULP.

ibid. RELICTA.] Nempe si *relinquantur* non dum enim hoc acciderat. VULP.

V. 9. ILLA MEAM MIHI JAM SE DENEGAT.] Se meam esse inficiatur. PAST. Vel negat mihi sui corporis potestatem: non vult amplius haberi & vocari mea. Tibullus Eleg. 6. lib. 3.

Nec meget quisquam me duce se comiter.
 Particula *de* intendit vim verbi. VULP.
 V. 10. INGRATO VIRO.] Affentior Brœnkhuisio ita legenti. *vulgata* enim lectio *irata*, sententiæ Propertii accommodari non potest. Certe si poeta iter suscepisset, ac Tullium comitatus fuisset, non iratum Cynthia, sed patrono obsequentem se ostendisset. VULP.

V. 10. TRISTIS AMICA.] Seve, immitis. Virgilius 7. *Æneid*.

Præter hinc fuisse tristis dea tollitur alit, nempe Aleto una Furiarum; quas Græci vocabant *erisæ*. Interdum enim *tristis* non crudelem, sed gravelem & severum significat, & jocosæ opponitur. *Accipio tristis*, ait adolescens ille nequam apud Terentium Eunuch 3, 5, 48. hoc est, componens me ad gravitatem, faciens me virum honestum, & ad amorem omnino alienum. Juvenalis Sat. 2. *Quis enim non vixit abrutus Tristibus obscuris?* nempe severos & philosophos se esse simulantes, at introsum turpissimis. Quamobrem serio, non ioco, minabatur Propertio Cynthia. *Tristis amica* species est *tristis*; profecto enim quæ tristis & irata est, amica esse desinit. VULP.

V. 11. NON HORAM POSSUM DURARE.] Ne minimum quidem temporis spatium possum permanere in proposito ac voluntate discendi. Sic Horatius Sat. 7. lib. 2.
 V. 112. *Non horam tecum esse potest*. Durare vero

An mihi sit tanti doctas cognoscere Athenas,
Atque Asiæ veteres cernere divitias:
Ut mihi deducta faciat convicia puppi
Cynthia, & infans ora notet manibus:
Osculaque opposito dicat sibi debita vento,
Et nihil infido durius esse viro?

15

Ta

vero plus est quoniam permanere, & hoc verbum preferendum malis convenit; auctore Donato in illud Terentii Adelphi. 4, 1. *Nun hercule hic quisquam durare potest*. Plautus quoque Amphitr. 3, 2. *Durare neque in aditu*. Idem Pseudolo 1, 3, 6. -- *Pe. Cor dare*. CAL. *non possum*. *Pe. fac posset*. CAL. *quoniam posito posui vincere autem*? Quam igitur occurrat durare positum *δαῖν*, videtur subadendum *cor*, aut *animus*. V. 12. AN PERAT? Male si illi. Huius formale ad imprecantem pertinentis plena fuit poetarum carmina. VULP. *ibid. LENTUS*. Frigidus, languidus; qui sente amica & conquirente, neque iracundis stimulis, neque doloris pungi se sentit. Noster lib. 3. Eleg. 8.

Resistor eveniat lena puella meis. VULP.

V. 13. AN MIHI SIT TANTI DOCTAS COGNOSCERE ATHENAS? An ego tam magno etiam hoc Athenarum & Asiæ spectaculum? PASS. Ovidius lib. 1. Amorum Eleg. 10.

Non fuit armillas tanti pepigisse Sabinæ.

Ut premerent sacra virginis arma caput. V. *ibid. ATHENAS*. Hinc colligimus, Tullum, antequam in Asiæ pedem poneret, debuisse aliquanto tempore Athenis subfiscere. VULP.

V. 14. ASIÆ VETERES CERNERE DIVITIAS? Horatius Sat. 7. lib. 1. *Bruta prætoris tenuisse Ditam Asiam*. Iulianus lib. 36. *Sic Asia falsa Romanorum, cum apibus suis vitia quoque Romanis transfusisset*. Nihil celebre magis Asiaticæ luxuriæ. Sallustius Bello Catilinæ. *Hoc accedebat, quod L. Sulla exercitum quoniam in Asia dissolverat, quo sibi solum faceret, contra morem maiorem luxuriæ nimisque liberaliter habuerat*. Laca amena, voluptaria facile in vitia militum animas molliorant. Ibi primum inservit exercitus populi Romani avaræ, potare, signa, tabulas piliat, vasa celata mutari, ad privatum ac publice capere.

Eodem scire de Asiæ, ejusque luxu legi possunt apud T. Livium lib. 34. Hist. V. 15. *DEDUCTA PUPPI*. Navi machinis e solo in salum trahta. Horatius Ode 4. lib. 1. *Trabanique fœcæ machina cerinas*. Virgilius 4. *Æneid. Litore celsas Deduxerat roto nares*. PASS.

ibid. FACIAT MIHI CONVICIA. Me probis & maledictis incestat. Ovidius Epist. Leandri:

Nec faciam sordide convicia sultibus ulla. P.

V. 16. INFANS ORA NOTET MANIBUS? Vultum suum laniet, unguitus in se ipsam saviens; quod est infanorum. Noster Elegia 8. lib. 3.

Quam furibunda mero mensam propellit, & in me

Proijcit infans cymba plena moan. VULP.

ibid. NOTET ORA. Fortasse *meo*. nam rursus eadem Eleg. 8. lib. 3.

Et mea sermone unguitus ora nota.

Tibullus lib. 4. Carm. 3.

Quidvis jure furim lacerare intrare ferarum?

Candidoque hanc crura intare rubis? V. V. 17. OSCULAQUE OPPOSITO DICAT SEAT DEBITA VENTO? LOCUS perplexus, & ab interpretibus varie explicatus. Josephus Scaliger in editione prima sic accepit, ut diceret Cynthia, Propertium sibi fidem suam obligasse, blanditiis & oscula promississe, opposito pignore levissimo, & vento mero. Dixerunt enim Terentius; Plantus; Catullus *pignori opponere*. Sed in editione posteriori, mutata sententia, ita explicavit: *Hoc est, exprobrat vento, sibi eripi oscula ab ipso*. Opposito, adversa, ut appesi sunt vinis cerum nobis, quibusdam expulsumus. In prior editione non bene hoc esse quæsumus. Nihil tamen feliciter. Verissima explicatio est, si quid video, vici egregii Petri Barmanni, quam & Broukhuis probavit, ut simplicem maxime: Ventum secundum, ac vela

Tu patru meritis conare anteire secures,
Et vetera oblitis jura refer sociis.
Nam tua non ætas umquam cessavit Amori;
Semper & armatæ cura fuit patriæ.

Et

vela sacro Propertio faventem, Cynthia votis appropinqua a poeta vocari, hoc est contrarium; qui violenter ei eriperet oscula ab infido amatore suis delata, quorum usus-fructus in posterum sit carendum. Sic Laodamia apud Nasonem Epist. 13. v. 9.

Repetis et hinc præcepta, qui tua vela vocaret,

Quem cupiens nautæ, non ego, ventus erat.

Venit erat nautis optat, non optat amanti.

Solver ob amplum, Propertius, tuo.

In eodem Epist. v. 89. dixit Ovidius appropinqua viros, pro adversos, & adversarios. Idem lib. 4. Pontic. Eleg. 6.

Perfuit enim Fortuna venas, curisque malignum

Opposuit nostris infidula pedem.

Juvenalis pariter Sat. 10. v. 552. *Opposuit (Hannibali) natura adversusque utroque.* V. v. 18. *INVIDIO VIRO*] Invideli amantæ. V. v. 19. TU PATRUI MERITAS CONARE ANTEIRE SECURES] Tu patru tui, viri primarii, & in conspectu suo de Republica optime meriti, virtutes & beneficia da-

operam ut superes. L. Volcatius Tullus Consul fuit cum M. Lepido biennio ante Ciceronis consulatum, ut scribit Sallustius in Catilina; si forte patruus fuit hujus Tulli. Horatius Ode 8. lib. 3. *Hic dicit, anno redeunte, sibi Ciceroni adfuitum pice dimovebit Amphora fumum bibere iustitia Consule Tullio;* & hujus patris, opinor. Fuit & L. Volcatius Tullus collega Augusti in secundo consulatu, ut scribit Dio Cassius in calce lib. 49. Nescio an hic sit, ad quem Propertius hanc Elegiam mittit, superiori Tullio fratris filius. PAUL. Nemo autem nescit, Consulibus in publicum procuentibus, secures fascibus virgarum alligatas a lictoribus præferri consuevisse. V. v. 10. ET VETERA OBLITIS JURA REFER SOCIIS] Cyricus, urbs Asia clarissima, ac tanquam ejus janua, fidelissimorum sociorum populi Romani, quem a Mithridate ipso Ponti rege maxima multitudine obfessa fuisset, atque oppugnata vehementissime; quam cumque inde, tum consilio & virtute L. Luculli, ex belli ore ac fauci-

bus erepta est atque servata. Quo bello Cyricensium civium facti sunt & libertatem scilicet acceperunt, jurisdictionem, ac potestatem suis legibus utendi. Deinde, quod in quadam seditione cives aliquor Romanos flagris casus necavissent, ab Augusto redacti sunt in servitutem, M. Appuleio, P. Silio Cois. Idem tamen Augustus hanc ita multo post iis libertatem restituit, M. Druso Libone, L. Calpurnio Pisonis Cois. ut testatur Dio Cassius lib. 54. Nescias igitur, utrum illuc a Romanis missus fuerit Tullus quo tempore liberi jam erant, an quo isdem serviebant, ac servitute pœnas dabant. Si ad liberos missus fuit, sic explicabis hunc Propertii versiculum: *Refer jura vetera*, nempe jurisdictionem ipsorum propriam, quam amiserunt, sociis oblitis libertatis, ac legum suarum: sin ad subiectos, & populo Romano servientes, ita interpretabere: *Refer jura vetera*, scilicet jura Romanorum, ad Cyricenos, qui servituti defectuine lasciviant, & pessima quoque facinora faciant. Sed prins horum verum est; quum appeller socios, non subiectos. Quod autem colligebat Beroaldus, patruum hujus Tulli provincialis Asiaticis jus ante diuturnum, ac propterea poetam dicere: *refer sociis jura vetera*; id hinc conjecturam, & levis quidem, non egreditur. Vide Ciceronem pro Lege Manili, & pro Archia, Scrabonem lib. 18. Geographiæ, Propertium Eleg. 21. lib. 3. item Corn. Tacitum lib. 4. Annalium, ac Suetonium in Tiberio. Non placet Nicolai Heiusi correctio:

Et vetera oblitis jura referas foris;

quum propter illa que attulimus, tam quod efficax magis est & concinnum, *refer jura*, quam *conare referre*, tamquam si res esset dubii eventus. VULP.

ibid. REFER] Pro reddo. Virgilius 8. Æneid.

O mihi præteritos referas si Juppiter annos!

id est, reddas, inquit Nominis. PASS.

V. 22. TUA ATAS] *Pro tu ipse. Plautus Truculentus 4, 4, 15.*

Ce.

Et tibi non umquam nostros puer iste labores
Adferat, & lacrimis ultima vota meis.
Me sine, quem semper voluit Fortuna jacere, 25
Hanc animam extremæ reddere nequitia.

Multi

*Cogitata, max pūllas quom fit sapiens lesbia,
Nesciam qui uni cubili numquam commisit
suum.*

Noster Eleg. 5. l. 2.

*Scidam igitur quod non umquam tus delect
atit.*

Et rursus Eleg. 18.

Quid si jam cūis atas meo coneret annis?

Elegans ἀρλομενός. VULP.

*ibid. YUA NON ATAR UMQUAM CESSAVIT
AMORI.]* Numquam vacavit nugis amato-
riis, numquam occupata fuit in ocio cu-
pidineo. Hoc profitebatur pater ille apud
Plautum Prologo Mercatoris v. 68.

*Se se exemplo, ex ephebis postquam excesserit,
Non . . . amari, neque desidia in ocio*

Operam dedisti, neque postquam sibi fuisti. V.

ibid. CESSAVIT.] Qui nihil utile agunt
& bonæ frugi, sed tempus nequitia contem-
nunt, dicuntur cessare. Propertius iterum
Eleg. 12. lib. 3.

Aut dixit, Veniat hodie, cessamus nos:

Hospitium tota nocte paravit Amor.

Hinc cessat, ἀρεσκω, otio indulgens.
Horatius Sat. 7. lib. 2. nequam & cessat
Deum. VULP.

*v. 22. SEMPER AT ARMATA CURA FUTT
PATRIA.]* Studium omne tuum positum est
in patria tuenda, quum cives saga sume-
rant, & cum hostibus dimicant. Cicero
Philippica 12. *Tota contra se armata est Iro-
lis.* VULP.

ibid. CURA F. PATRIA.] Qui rei aut ne-
gotii alicujus curam gerit, ipse nonnum-
quam cura dicitur usque utitur. Ovidius
lib. 2. Trist. v. 574. ad Augustam:

O Pater, o patria cura solisque tua!

Idem Epist. Penelopen v. 104.

Tertius immunda cura fidelis hera.

Eodem passo, iis quæ postea consecuta sunt
temporibus, Vir Clarissimus qui Palatio
præerat, sive adibus Imperatoris, appellat
est Cura Palatii, & a Grecis ἀρχι-
αρχία, præsertim translato Constantinopo-
lin Imperio. Corippus Africanus lib. 1.

Ordine pro rerum vicissitinis Cura Palati.

Et lib. 2.

*Dispositorque novus sacra Baduaris aula,
Successor loteri, solitus mea Cura Palati.*

Præterea Trebellius Pollio in Valeriano
memorat firum Curam Prætorii. Idem in
Claudio: *Veneret qui obsequantur duos,
compentarium unum, Curam Prætorii unum.*
Tuiolum quoque dixerunt eum qui tæctur
Auctor liberi carminis Epigram. 36. *Tuiola
Lemni disporat movet gressat, nempe Vulca-
nus claudus, qui tæctur Lemnum.* Vale-
rius Flaccus 1. Argonautic. v. 301.

*Vija coronata fulgens tuiola corina
Vacibus his instare duci.*

hoc est Pallas, vel Palladis simulacrum:
quod erat παρσημον τῷ πλοῖν. VULP.

v. 23. PURA HIE.] Cupido. Sic Elegia
quæ proxima sequitur:

Te quoque si certo puer bis contuisset avu.

Et Eleg. 9. lib. 3.

Sis fors & nobis talorum interprete jollis,

Quæ gravibus pennis verberet ille puer.

Immo puer ἀνδρῆς occurrit Eleg. 19. hujus
libri:

Non adeo leviter nostris puer hæsti ocellis,

Ut meus oblitio pulvis amore vaces. V.

ibid. LABORES.] Ærumman, quas aman-
tium genus perferro cogitur. Ita labores
Herculis. VULP.

v. 24. LACRIMIS ULTIMA VOTA MEIS.]
Hanc lectionem sanxam ex veteri codice
prætulit Broukhufius vulgata, lacrimis omnia
nota meis. & merito. Ultima vota sunt de-
sideria moriendi, quibus indulgent miseri
amantes. Vide apud ipsam exempla. V.

v. 25. VOLUIT FORTUNA.] Fortuna, quæ
ex libidine omnia regit, sit est veile. Ju-
venalis Sat. 7.

Si Fortuna voluit, sis de Rhevere Consul:

Si voluit hæc eadem, sis de Consule Rhever.

ibid. JACERE.] Obcurum, contentum,
& abjectum esse: quasi humi serpente, nul-
lis honoribus attolli vel civilibus, vel mi-
litaribus. Plautus Tricunimo 3. v. 27.

Tute pane se lachris facile, ne inveniat se lach.

In occulto jacetis, quoniam se manine claret. volat.

Ovi-

Multi longinquo periere in amore liberem;
In quorum numero me quoque terra tegat.

Non

Ovidius lib. 1. Fast. v. 317.

.. Dos census breves,

Census amicis: tunc pauper ubique jacet.

Enimvero poetæ nostrum periculis apes absque-
rat, quod ipse queritur Eleg. 1. lib. 4. Et
verum est illud Juvenalis Sat. 3.

Haud facili emergunt, quorum virtutibus abstulit
Res angusta domi.

Cicero pariter lib. 3. de Officiis cap. 40.
C. Marius quum in spe consulatus longius abes-
set, & jam septimum annum post prætorem
jocaret, neque petiturum unquam consulatum
videretur.

Hoc Itali dicimus: esse postea u
federa. L. Seneca lib. 4. de Beneficiis cap. 31.
Memini tam palam abstusum, ad sceleris, &
ad tribunal admissi? nempe dum veterem il-
lum Scamnum sanatus principis cogitas, indi-
gne fore sibiolum ejus jocere. Cicero iterum

Epist. 2. lib. 3. ad Q. Fratrem: Memini
..... Caesaris adventu sperare se futurum
consulatum, sed meum in modum jaceret, puta,

imparatus est ab amicis, a favitoribus.
Idem Epist. 5. lib. 1. ad Famil. Est quidam
tercium ut neque jocere egerem pa-
teremur, nos, vobis repugnantes, ad eum
deserui, ad quem prope jam delatum existima-
tur. loquitur de Ptolemæo in regnum Æ-

gypti reducendo, quo exciderat. Hoc ver-
bum & ad alia transfertur. Idem Cicero
in Lucullo: Sic igitur indultus & constitutus
probabilis, & eo quidem expedito, solute, li-
berte, nulla re implicato, vides proficilli, Lu-
cullus, jocere illud tamen perspicacitate patro-

cinum. Et 1. Tuscol. Jacet ex semper qua
apud quosque improbantur. Lucretia lib. 5.
Nam fuit in pretio magis at, aurumque jacebat
Propter inutilitatem debet incurrere censuram:
Nunc jacet at, aurum in summum successit
bonorem.

Jacet, aliquando Latinis est piger; obtu-
so ingenio. Quintilianus lib. 1. Instit. Orat.
cap. 3. Probat autem ab illo signi & jaceret
plurimum sibi. Vult.

v. 26. HANC ANIMAM] Addi solet de-
monstrandi particula rebus nostris, hanc
animam, hoc corpus, hoc caput, hæc
dextra. Albinovanus ad Liviam v. 158. Ex-
cipiat hanc animam ore pio. Virgilius 1.
Æneid. v. 97.

Tum. I.

Me ut Iliacis accumbere campis

Non petuisse, tuoque animam hanc effundere
desidero?

Idem lib. 3. ejusdem operis, v. 654.

Vas animam hanc potius quocumque absque
lato.

Ovidius lib. 1. Trist. Eleg. 2. Opprimet hanc
animam scilicet. Ita & hanc vitam. Teren-
tius Hecyra 3, 1. Hinc ego vitam per-
dere? Naso pariter lib. 3. Trist. Eleg. 7.

Quilibet hanc sivo vitam mihi fuisse iuste. P.
ibid. EXTREMA NEQUITIA] De EVERTIA
& ΑΝΤΙΚΑΛΗ hoc accipit Broukhuius: qua-
si augeretur poeta, se in opere ipso mori-
turum. Judicent, quibus cor sapit. V.

ibid. REDDERE] Haud aliter Tullius Orat.
postrema in C. Verrem: Quod reliquum vi-
ta virumque sancti fecerat, id ferro potissi-
mum eddere volebat. Et Philip. 10. Non
est hominis Romani dubitare, cum spiritum
quem quæ natura debet, patria reddere. Ita
locutus & Velleius Paternulus lib. 4. Hist.

Rom. cap. 35. Cæsius quem spi-
ritum supplicio debuerat, prolio reddidit. V.
ibid. NEQUITIA] Nequitia, Italice dap-
po: argine: nequam, bona u nullo, nuga-
tor, & nihili homo. Varro lib. 9. de L. L.
prope finem: Quod vocabulum (nequam)
sallum, ut ex non & volo, Nolo; sic ex ut
& quidquam, item medio cæritia syllaba,
coctum est Nequam. Itaque ut cum quem pu-
tamus esse non hili, dicimus Nihil; sic in
quo putamus esse nequidquam, dicimus Ne-
quam. Quoniam vero libidinosi homines
plerumque ad nequitia sunt inepti, libido
propterea nequitia vocari cepit. Noster
Eleg. 5. lib. 2.

Hæc verum est tuta te ferri, Cynthia, Ramæ
Et non ignota vivere nequitia?

Et Eleg. 17. lib. 3. ubi de mulierum libidi-
ne, ubi de mulierum frangere nequitia. V.
v. 27. LONGINQUO IN AMORE] Hoc est,
diuturno, & ad extremum vitam tempus pro-
ducto. Cicero lib. 2. de Inventione: In loco
igitur opportunus, in tempore longinquitas
..... consideranda est. Catullus Carm. 63.

Troique obdura longinque mania bello
Prejari Pelopis vultibus terribi hanc:

Trojanum tamen bellum Græcis longinquum
fuit

H

Non ego sum laudi, non natus idoneus armis:

Hanc me militiam fata subire volunt.

At tu seu mollis qua tendit Ionia, seu qua

Lydia Pactoli tinguit arata liquor:

30

Sca

fuit & loco, & tempore. Vide Pauli Manutii Commentar. ad Epist. 9. lib. 2. Ciceronis. VULP.

ibid. PERIRE IN AMORE] Iterum Eleg. 9. huius libri :

Diceat qui percat sepe in amore leuati. V.

v. 28. IN QUORUM NUMERO ME QUOQUE TERRA TEGAT] Cum quibus mori & sepeliri cupio. Notter Eleg. 26. lib. 2.

Ma licet nuda ferat, re modo terra tegat.

Terra tegi dicuntur proprie humati. Cicerone lib. 2. de Legibus : *Humati quae in terra contegitur.* PASS.

v. 29. LAUDI] Virtuti ac gloria. Cicerone Philip. 10. *Natus ad laudem filius.* Et in Pisonem : *Natus admodum, non laudi & gloria.* PASS. Laus interdum usurpatur pro facinore laudabili. Virgilius 1. Aeneid. v. 461. *Sunt hic etiam sua praemia laudi.* Sed poeta noster hoc loco significare videtur laudes illas quibus imperator exercitus fortes milites decorabat. Dixi ad Tibullum Eleg. 1. lib. 2. v. 57. VULP.

ibid. IDONEUS ARMIS] Donatus in Andriam Terentii : *Idoneus, aptus, & ei rei natus.* Horatius Ode 26. lib. 3. *perqueque : Vixi puellis nuper idoneus, Et militavi non sine gloria.* PASS.

v. 30. HANC ME MILITIAM] SUBIRE V.] In castris Amoris militare, & ejus vexilla sequi. Subire dixit, remanens onus & periculum. nam omnis militia gravis & periculosa. PASS.

ibid. FATA VOLUNT] Sic Eleg. 14. libri huius :

Tum mihi effusus spandent mea gaudia reges :

Qua mouent, dum me fata perire volent. V.

v. 31. MOLLIS IONIA] Graecorum colonia fuit, in Asiam deducta post Troicam, cui Strabo lib. 14. Geographia XII. urbes tribuit, decem in continente, duas in insulis, nempe Samam & Chium. Eas recenset Strabo lib. 8. Var. Hist. cap. 5. *Miletum, Ephesum, Ergetas, Clazomenas, Prienum, Lesbos, Teon, Calophonem, Mynta, Phocaam, Samum & Chium.* Finis ejus

Miletus, & Phocaea : five, ut Ptolemaeus tradit, flumina Hermus, & Meander. *Mellem* vocat Propertius, quod Iones nimis delicate viverent, ac luxuria diffunderent : quam famulosis adibus, conviviis, vestium magnificentia, masica, saltationibus, meretricum abundantia proficiebantur. VULP.

ibid. QUI TENDIT] Subandi se : nempe qua se extendit, qua se porrigit. Rebus etiam stantibus motum & ambulationem assignant poetae. Sic Eleg. 10. lib. 2. *Si qua extremis tellus se subtrahit oris.* VULP.

v. 31. LYDIA ARATA] Veram hanc lectionem ex vetustis codicibus jam olim restituerant viri doctissimi, Turnebus, Lipsius, Passerinus. Eodem pacto *culta* dicuntur, & *fata*. Virgilius lib. 10. Aeneid. v. 142. de eadem regione :

ubi pinguis culta

Exercantque viri, Palladis infans irrigat auro. Idem lib. 1. Georg. v. 344. *Rurit ardens arbor, Et pluvia ingenti fusa lata, haemque labores diluit.*

Varro R. R. lib. 3. cap. 16. hanc vocem agnoscit : *In arvis qui faciunt vestibiles foveas, plus telluris frumenti ex intervalis.* Et singulari numero, lib. 1. cap. 29. *Seges dicitur, quod aratum satum est : aruum, quod aratum, aridum satum est.* Subaudiendum vero *solum*, & *sola terra*. Hac lectio in Propertio placet etiam Nic. Erythraeo in Indice Virgiliano, verbo *fata*. Vulgati libri *aratra* praecierunt. Qui sic legant, iam intelligere licet, ut monet Passerinus, undas liqueat Pactoli terras, altius impresso vomere, aratrum ipsum aureo colore inficere. Et sane Julius lib. 44. Hist. Trogi, de Hispania : *Auro quoque distinxit adeo, ut etiam aratra frequenter guttas auro confunderent.* nempe auro tinctus. Lydia porro, five Moonia, Asia cis Taurum regio fuit mediterranea, cujus praecipua nubes, & Cressi altiorumque regum Lydocum sedes magnifica, Sardes, posita in latere Tmolii, seu Timolii, montis. VULP. & Broun.

ibid.

Seu pedibus terras, seu pontum carpere remis

Ibis, & accepti pars eris imperii:

Tum tibi si qua mei veniet non immemor hora, 35

Vivere me duro fidere certus eris.

ELI.

ibid. PACTOLI LIQUOR] Seneca pariter Thebaide v. 604.

Et quæ trabem æqualem Pactolus udat,

Inundat auro rura.

Pactolus Lydia fluvius, aureas arenas trahens. VULP.

ibid. TINGUIT] *Tingere* scribi oportere, non *tingere*, offendit compositum *distingueret*; quod significat variis quasi coloribus discernere. *Tinguit* autem Pactolus *arata*, hoc est aureis arenis, quæ desert, flava efficit. Quod vero hic fluvius in Hermum deficiat, propterea & Hermus a poetis *aureifer* dicitur. Virgilius 2. Georg. v. 137.

Nec pulcher Gangis, atque auro torbidus Her-
mus.

Silius Italicus lib. 2. Punic. v. 157.

Non Lydia mallet

Stagna sibi, nec qui rigens perfunditur auro

Campum, atque illatis Hermi flavescit are-
nis.

nimirum post confluentem. Argento enim, non auro, suapte natura Hermum scateret, disertis verbis ait Nonnus Panopolita lib. 11. Dionysiac, citatus ab Emmenestho ad superiorem Virgili locum. quem videlicet. Ceterum *tingere*, est etiam humore imbueret, macerare: sed prior explicatio magis placet. VULP.

v. 33. SEU PEDIUM TERRAS, SEU PONTUM CARPERE REMIS] Hoc est seu terræ, seu maritimum iter. Dicunt enim poeta *carpere viam*, scilicet ambulando quasi decerpere, ac paulatim comminuere. Ovidius lib. 2. Artis Amat. v. 230.

Si rata desieris, tu pede carpe viam.

Virgilius 6. Æneid. 639.

Sed iam age carpe viam, & susceptum perfice
manu.

Illud Catulli singulare ad exprimendam summam celeritatem, Carm. 35. *Quare si sapiet, viam vorabit.* VULP.

v. 34. IIS CARPERE] *ἰλλανρωμαί*, pro *ibis carperem*. VULP.

ibid. ACCEPTI IMPERII] An accepti imperii, grati sociis, & moderati? an ho-

noris quem accepisti ab Augusto? Ut Eleg. 9. lib. 4.

Riserat imperio salta superba data. VULP.

ibid. PARS ERIS IMPERII] *Pars*, sortasse pro *particeps*, cui contrarium *expere*. Ita veteres Juriconsulti *dammus* pro *dammatus* non semel dixerunt; Terentius autem *Ponacho* 5, 6. *facias pro facietas*. Ita *pos*, hoc est *potens*, ejus oppositum *impotens*. Varro lib. 4. de L. L. non procul ab initio: *Rebello casu quam dicimus Impotens, obscurius esse a potentia, quam quam dicimus Impotens & ex obscuris fit, si dicas Pon, quam Impotens videtur enim Pon significare potius potentem, quam potentem.* Eodem pacto manifestum pro manifestum dixit Cato apud Festum: Plautus vero *copem* pro *copiosum*, Bacchid. 2, 3, 117. *Ut amantem benevolentem copem facerem filium.* Idem Pseudolo 2, 3, 8. *Me ut gloriosum faciam, ut copi petere.* Virgilius tandem lib. 10. Æneid. v. 218. *usurpasse videtur genus pro genit, xami οὐρανίου.* Virgilius, *deum genus Ænea?* Hæc Propertii verba Græci sic essent: *μαδῶντος τῆς ἀναδύοντος ἀπὸ τῆς.* Pasticratus hunc locum alia ratione interpretatur: *Pars imperii*, id est principatus inter Imperatores & Procons. Ita Corn. Tacitus lib. 1. Hist. de Crescente Neronis liberto; *In malis temporibus partem se reipublice facerat.* Ovidius Epist. Beiside.

Es fueram patria pars ego magna mea.

Tullius Orat. ultima in C. Verrem; *Quibus illi viris sua partem ademerunt, iis tu nostri imperii partem didisti.* An accepti imperii *pars*, est particeps laudis, quod Ciceroni imperium & frenum accepit? An legendum: *acceptis per eris imperiis?* id est, non impar tantis muneribus invenieris ut Tacitus lib. 16. Annal. de Petronio Arbitro: *Proconsul sament Divitiis, & non consulis vicentem se & partem accipitis ostendit.* Ego quoque olim adolescens ita fere legendum conieceram. VULP.

v. 35. VENIET HORA] Tibullus Eleg. 1. lib. 1.

Te spectem suprema tibi quam venerit hora. V. libid.

H 2

ibid. NON IMMOR HORA] Tempori tribuit quod est hominis. Infra Eleg. 11. libri hujus :

Neftri cura fubite memores ab ducero nollet ?
Contra Livius lib. 9. Hist. ab U. C. His invicem fermanibus , quo cibi quæ quæstus immemor , nos tradidit est . Genium memorem brevis ævi , legere est apud Horatium Epist. 1. lib. 1. v. 144. hoc est , quo monente meminimus vitæ brevitatæ . Nam idem Sat. 6. lib. 1. v. 97. *Vive memor , quam fit ævi brevis.* VULP.

v. 36. DURO SIDERE] Sidus pro fato , *παράτυχός* . Ipse Eleg. 1. lib. 4.

Et grave Saturni fidus in omni caput .

Et Eleg. 27. lib. 2.

Quæ hi stello homini commoda , quæque mala .

PATA.

Duro sideri opponuntur *multa fata* , ut Elegia 7. hujus libri . Vivunt autem amantes duro fidere , quod miseri semper sint & ærumnosi . VULP.

ibid. CERTUS FATI] Compertum tibi erit , non dubitabis . VULP.

ELEGIA VII.

Dum tibi Cadmæ dicuntur , Pontice , Thebæ ,
Armaque fraternæ tristitia militiæ :

At-

ARGUMENTUM ELEGIA VII. LIBRI I.] Ad Ponticum poemata : Fore ut is aliquando amator effectus molles Elegos Heroicis carminibus anteponat . VULP.

v. 1. DUM TIBI CADMÆ DICUNTUR , PONTICE , THEBÆ] Scribebat hic Ponticus (quem Ovidius lib. 4. Trist. Eleg. 10. *Heropiarum* appellat) Thebaida hexametris versibus : nempe bellum Polyneis cum Eteocle fratre , sive *ἡνὶ Ἰνὶ Θέβας* , Septem ad Thebas , sive oppugnationem Theborum , atrox argumentum ac triste . Hoc poema penitus intercidisse , jure ac merito Bronkhufius dolet , velletque id exstare etiamsi relinendum foret tota Papinii Statii Thebaide . Quam enim Ponticus Maronius *εὐρύπρος* fuerit , & cultissimo illo Augusti sæculo scripserit , credibile est , eum & pariore usum Latinitate , quam Papinium , & iudicio magis castigato . Neque enim contenta signum fuisse arguit , quod Statium ab eadem materia tractanda detertere non potuerit : qui scilicet magna confidentia Homericum ipsum Achillem , tanto inferior , tentavit . VULP.

ibid. CANNÆ THEBÆ] Borotæ nimirum , a Cadmo Agenoris filio constitæ . Vide Ovil. lib. 3. Metam. & Statium initio Thebaid. Horatius Ole 4. lib. 4. vocat *Echiônias* , ab Echione socio Cadmi . Nomen his imposuit *ἡνὶ Ἰνὶ Θέβας* , a vacca , quæ eo loco procumbens omen Cadmo dedit . Alius , quia *Θέβας* Syrorum lingua , vacca . Fierant

& Egyptiæ Thebæ , urbi *ἱερὰ ἑρμῶνος* , centum portarum : & in Cilicia , patria Andromachæ : & in Lucaia , & in Thesalia . ideo addidit Propertius , *Cadmæ* , distinctionis causâ . PATA.

ibid. DICUNTUR] Ita editiones vulgate , & scripti codices plerique omnes : a qua lectione recedendum non est . Ovidius lib. 1. Metam.

In nova sese animus mutatas dicere formas Corpora .

Tibullus lib. 4. Carm. 1.

Aliter dicat opus magni mirabile mundi .

Josephus Scaliger in suis codicibus inveniat , *dicuntur* ; quod Bronkhufius adoptavit , & veterum scriptorum auctoritate stabilire conatus est . Tu tamen , lector , cave auscultes quamquam elegantissimi iudicis viro . Dixit quidem Ovidius , *perducit carmen ad iratum Achillem ; docuit senem Pægyum in arce Gallica ; comulcit arma virumque in Tyris toris* . At nihil simile Propertius , qui loquitur de urbe , non ambulante , sed immota . Dixerunt etiam Virgilius , Horatius , Papinius *duces nuntios , & arcas* : item Phœbum muni Trojani dultorem : sed hæc pertineat ad urbes condens & ædificandas , non ad oppugnandas & diruendas ; cujusmodi fuit poema Pontici . Nam explicatio illa : *Dum tu , a Pontice , everfas Thebas & ruderibus suis cecitas , & novus iterum condit , dumque novo arma fabrics impit fratribus ;* (quum & arma a fabro

Atque, ita sim felix, primo contendis Homero,
Sint modo fata tuis mollia carminibus:
Nos, ut consuemus, nostros agitamus amores, 5
Atque aliquid duram quærimus in dominam.

Nec

fabro ferrario duci dicantur) coëcta nimis est, & ab aures Propertii simplicitate multum aliena. VULP.

V. 2. ARMAQUE FRATERNE TRISTITIA MELITIC] Lacrimosum bellum, quo germanos fratres inter se pugnare iudit dura regnandi cupiditas. Tibullus Eleg. 10. lib. 1.

*Pace hinc inde vomerque nitens: ut tristitia duri
Militis in tenebris occupat arma sinus.*

Et rursus eadem Elegia:

*Tunc mihi visa foret, vulgi nec tristitia nefem
Arma, nec audissem corde micante tubum, P.*

V. 3. ITA SIM FELIX] Formula asseverantis. Cæsar Augustus apud Suetonium in Tiberio, cap. 21. *Jacundissimus, & ita sim felix, vir fortissimus.* Simillimum est illud Homeri Hymno in Mercurium v. 379. *ὡς ἔλθεις, ἴδω.* Eodem pertinebant formulæ quæ sequuntur. *Ita me dii ament, Catullus Carm. 95. Ita me dii seruent, ut hic pater est vester, Plautus Pænulo. Cicero quoque Epist. 21. lib. 5. ad Famil. Nam tecum esse, ita mihi omnia quæ spes contingant, ut vehementer velim. Asconius Pedianus in illa Ciceronis verba ex Divinat. in Verrem: Ita deus mihi velim propitius: Genui, inquit, iurijurandi, quæ dicitur, Tamen mihi divinitus favet, quantum verum est illud quod dico. Denique Petronius in Satyrici Fragmentis. Ita lacrum faciam, & ita bene moriar. VULP.*

ibid. PRIMO HOMERO] Principi poematum, ætate simul atque excellentia fingendi carminis. Horatius Ode 9. lib. 4. *Præter Mævium tenet Sedes Homerus.* Nihilominus in poetis, ut ait M. Tullius in Oratore ad Brutum, non Homero soli locus est, aut Archilacho, aut Sappho, aut Pindaro: sed bonum vel secundis, vel etiam infirmis secundis. VULP.

ibid. CONTENDIS HOMERO] Provocas Homerum, certas cum Homero de palma. Lucretius initio lib. 3. *Quid enim contendas hirsutum Cyrenis?* Noster Eleg. 14. hujus libri:

Non tamen ista meo valeant contendere amori,

Græci quoque suum ἰσχυρὸν, & μαχρὸν tertio casui conjungunt. Homerus lib. 15. Olyfseæ v. 320.

Διγενεῖσιν ἢ τοῖς μάλιστα ἰσχυρὸν ἀδίδω.
Seruositate non mihi contenderis homo alius.

Vide & lib. 13. v. 125. Idem lib. 18. v. 31. *ὡς δ' ἄν' οἱ νύκτιν δάκναι μάχεται; quomodo autem tu juniori viro pugnabis? Ceterum magna laus Pontici, feliciter cum Homero certare, Propertio iudice: quem amico non fuisse adulatam, solenne iurandum satis ostendit. VULP.*

V. 4. SINT M. FATA T. MOLLIA CARMINIBUS] Dummodo Apollo & Musa tuo poemati faveant, idque perenne esse jubeant. habent enim sua fata libelli. Quod tamen Propertii votum irritum cecidit, & Ponticus satorum asperitatem expertus est, poemate suo oblivione sepulto. Sic Ovidius lib. 4. Tristium Eleg. 7.

Fata repugnant, quæ quum mihi tempora prima

Mollia præbuerint, posteriora gravant. V.

V. 5. NOS, UT CONSUEMUS, N. AGITAMUS AMORES] Nos a nostro more non discedimus, heroicis posthabitis levia & amatoriam tractantes. Par sententia Horatii Ode 6. lib. 1. *Nec convivia, nec prælia virginum* Scilicet in juvenes angustis acrim, Cantamus, vacui, sive quid urimus, Non præter solitum leves. Ita & festivissimus Anacreon Ode 16. *Σὺ μὲν λήγεις τὴν ὕμνον, ὦ δ' αὖτ' Ὀργὸν αἰνῆς, Ἐγὼ δ' ἱμᾶς ἀδύρην.* Thebæna bella cantas, Phrygumque dicit alter, Meas ut ipse clades. VULP.

ibid. CONSUEMUS] Lucretius lib. 1. utitur verbo factum: *Et semina verum Appulare sumus.* Item: *Nec vocet cernere sumus.* Alias consuevere & solere, nupta verba & æquidivina. Donatus in illud Hecyra Terentii: *Quicumque eos consueverit amare.* Consuevit, inquit, proprie dicitur de stupris. PASS.

ibid. AGITAMUS] Affligere tractamus, quasi nostrum opus. Tibullus Eleg. 1. lib. 1. *Nunc levis est tractanda Penum.* Sic agitare Dio-

Nec tantum ingenio, quantum servire dolori
Cogor, & ætatis tempora dura queri.

Hic mihi conteritur vitæ modus, hæc mea fama est :
Hinc cupio nomen carminis ire mei.

10
Mc

Dionysia, & *agitare convivia*, pro convivari, dixit Terentius: *agitare custodiam*, & *vigilias*, pro custodire & vigilare, Plautus: *agitare vitam*, pro vivere, Sallustius: *agitare ævum*, Ennius. PASS.

V. 6. ALIQUID DURAM QUÆRIMUS IN DOMINAM] Excogitamus aliquid ad dominæ servitium leniendam. Contra Eleg. 1. hujus libri:

In me tardus Amor non nllas cogitat artes.

Proprium autem est poetæ querere. Plautus Plend. 1, 4, 8.

Quasi poeta tabulari gummi cepit sibi,

Querit quid animum isti gentium, reperit tamen.

Facit illud veri simile quod mendacium isti.

Tibullus pariter Eleg. 4. lib. 2.

Ad dominam faciles aditus per carmina quaeris.
Iste percul, Musa, si nihil isto vultus.
PASS.

V. 7. NEC TANTUM INGENIO, QUANTUM SERVIRE DOLORI COGOR] Nec ideo scribimus, quod speramus opus nostrum valde probatum iri lehoribus: ut potius et curas amoris leniamus. Propertium imitatus videtur Franciscus Petrarcha, Italorum poetarum cultissimus (vel Saveto 258.)

E certa agni mia studio in quel temp' ero

Per di sfogare il doloroso core

In qualche modo, non s' acquistar fama.

Piangere cercai, non già del pianto onore.

Ante utranque vero Theocritus Idyllio 11.

v. 1.

Οὐδὲ γάρ τι ἴππον παύσει φέρωνας ἔδος,
*Νίκια, ἢ γ' ἱπλάσσεται, (ἵππιδέναι) ἢ τ' ἐπι-
τάσσει.*

H' γὰρ Νικίαν.

*Nallum aduersas amorem natum est reuer-
dium aliud.*

*O Nicia, neque quod vel iniungi vel aspergi
possit, ut apuer.*

Præterquam Plurides.

Theocrito præverat Hesiodus Theogonia, a versu 98. illo enim teste, si quis in luctu & dolore sit, potius excellentis carmen audiens, αἰδῶ δὲσσηται ἢ ἰαδῶται, ἢ ἡ

αἰδῶς Μῦθους. Nam sollicitudinem obli-

viscit, nec omnino dolorum minuit. V.

ibid. SERVIRE DOLORI] Tollimus hoc

est. Cicero enim Divinat. in C. Verrem: Probabilis est eorum causa qui iniurias suas

persequi volunt: qua in re dolori suo, non

reipublice commodis serviunt. Idem exordio

Orat. pro Sextio: Atque ego sic statim, iu-

dicet, a me in hac causa, atque hoc extremo

dicendi loco, pietatis potius quam dispendii,

doloris quam eloquentia, dolorem quam inge-

niū partes isti suscipiat. Et in Oratore ad

Brutum: Quid ego de miserationibus loquar?

quibus et sum usus pluribus, quod si etiam

plures diceremus, perorationem mihi tamen

amnes relinquunt: in quo ut videret excel-

lens, non ingenia, sed dolore effugere. Pul-

chre Seneca Rhetor Præfat. lib. 4. Excerpt.

Controv. de Haterio declamator: Deinde

tanta maiore impetu dixit, tanto miserioribus,

ut appareret quanta magna interim pars esse

ingenii dolor. Servire amicis & sanæ, legitur

apud Nepotem Themistocle. VULP.

V. 8. ATATIS TEMPORA DURA QUÆRI]

Vitæ acerbitates, ætatis. Plautus Trin-

nammo 2, 3, 60.

Nam & fulte facere, & fulte fabulario,

Utrumque, Læthæice, in ætate laud bonum est.

Sunt qui γὰ in ætate, explicant interitum: sed

videtur significare in vita. Sic 2, 3.

Ne amicum castigare ob meritum noxiam

lucrum est faciens: verum in ætate utile,

Et evadensibile.

Manifestum autem Truculento 4, 4, 15.

Cogitare, mus pulles quam si sapiens lēssis,

Ætatem qui nūi cabili mungeris committis

facem. VULP.

vel, ætatis tempora dura, Propertio sunt ea

quæ duras & difficiles puellas ferunt. mo-

do enim dominam suam duram appellavit.

Sic formosæ temporis ætas Eleg. 4. superius est

illa qua formosæ lēpina nakebatur. Na-

strum hoc temporis ætatis dicit Cicero Epist. 5.

lib. 3. ad Q. Fratrem. Horatius vero Ode 35.

lib. 1. Quid nūi dura refugimus ætati? V.

V. 9. HIC MIHI CONTERITUR VITÆ MO-

DUS]

Me laudent doctæ solum placuisse puellæ,
 Pontice, & injustas sæpe tulisse minas.
 Me legat assidue post hæc neglectus amator,
 Et profint illi cognita nostra mala.
 Te quoque si certo puer hic concusserit arcu, 15
 Quod nolim nostros evoluisse deos:

Lon-

ous] Hoc in stadio currimus, hac in palastra luctamur. Sic Elegia 13. lib. 3.

Hæc etiam clausis expugnant arma pediat,
Quæque terens saltus, iterasti, tuos.

hoc est, quæ imitantur asperum & severum vivendi modum quo usa es, o Penelope Icarii filia, marito absente. Et Elegia 30. lib. 4.

Nec modo propellum, vita, teramus iter.
 Simile est illud Catonis ad Ciceronem Epist. 5. lib. 15. ad Famil. Vale, & non dilige, & instituta iis iis severitatem diligentemque fuit, & republicæ præstas. Et illud Ovidii lib. 3. Artis v. 87.

Ite per exemplum, genus o mortale, decem.
 Antonia pariter Idyllio 15. Quid vita scilicet iter? Et Seneca Consolat. ad Polybium cap. 36. Debes illorum (Cæsarum) imitari firmitatem in perseverando & vincendo doloribus, & in quantum modo homini fas est, per divina ire vestigia. Proprie autem Virgilii 1. Georg. Augustum formica terens iter. VULP.

v. 10. HINC CUPIO NOMEN CAEMINIS
 TRIS MEI] Ab his emitti carceribus ad calcem gloriæ. translatio a quadrigis circensibus. Cicero sæpe: *Alitudo profecti,* & ex eo fonte proficere ad hominum famam. P.

v. 11. ME LAUDENT PLACUISSE] Me ideo laudent homines, quod placerim. Antonius in Epist. ad Hirtium & Cæsarem apud Ciceronem Philip. 13. *Securi percussus Perum & Menedemum laudat.* hoc est, probavisti quod Patus & Menelemus fecuri percussus fuerint: dixisti, O factum bene! VULP.

ibid. DOCTÆ PUELLÆ] Cynthiæ poetica facultate, multique bonis artibus prædita. Sic Eleg. 13. lib. 4.

Me iuvat in gremio doctæ legisse puella,
Arctibus & puris scripta probasse mea. V.
 ibid. SOLEM PLACUISSE] Non unum de

multis fuisse apud amicam, sed peculiarem & eximium. Id optat Noster Eleg. 7. lib. 4.

Tu mihi sola places: placem tibi, Cynthia, solas.

At votum dii non audire. Ceterum laus magna in amore, post se rivales relinquere, & quæ multi sequuntur, unum assequi posse. VULP.

v. 14. INJUSTAS MINAS] Sevas, graves, superbas, perperis diffidulis. Virgil. 3. Georg.

Injusta sub sese viam dem capis.
 loquitur de milite Romano gravioribus & armis & falcibus oppresso. Idem Ecl. 3.

Est mihi namque domi pater, est injusta verbera.

Contra Eleg. 10. hujus libri:

Nec meministi justas penare lassa minas. VULP.

v. 13. ME LEGAT] Scilicet mea carmina. Ovidius Intro. Artis:

Si quis in hoc ætem populo non novit amandi
Me legat; & lecto carmine doctus amet.

Idem Remed. Amoris v. 765.

Quis potuit lecta duras discoloris Gallo? V.
 ibid. LEGAT ASSIDUE] Proprie. nam assidui, id est sedentes, legebant. Sic Elegia 3. lib. 3.

Ut tunc in scamis jactetur sapientellus,
Quem legat respiciens sola puella virum.

Affides ab assidendo deducti Plautus in Truculento:

Affides, immo acerbos movellum. PAUL.

v. 14. ET PROFINT ILLI COGNITA
 NOBIS MALA] Alieno periculo & malo fapiat. Tibullus Eleg. 6. lib. 3.

Filiis quicumque dolore
Alterius discere posse carere tuo.

Hæc pertinet SENARIIS GRÆCIS:

ΒΑΝΤΟ ΤΕΤΑΛΟΥΣ ΕΣ ΜΕ ΠΙ ΔΝΟΙ ΜΑΛΑ.
Alieno spectant dolus evasi mala. PAUL.

v. 15. CERTO ARCU] Noster Eleg. ult. lib. 2.

Quem

Longe castra tibi, longe miser agmina septem
Flebis in aeterno surda jacere situ.

Et frustra cupies mollem componere versum,
Nec tibi subjiciet carmina serus Amor.

20

Tunc

Quem tetigit jussu certus ad ossa deus.

Ovidius lib. 1. Metam. verbis Apollinis, Cipidini sibi arte jaculandi praerentis:

Certa quidem nostra est: nostrum tamen una sagitta

Cervior, in vacuo quo pectore vulnera facit.
Alioqui, ut fatetur Horatius Epist. ad Pisces:

Nun semper feriet quodcumque minabitur an-
cus. VULP.

ibid. *ruza hic*] Amor, quem fingebant puerum & sagittarium. VULP.

ibid. *concessit*] Terrore ad amandum impulerit. *Concetti* enim, ut animadvertit Plessertius, apud Jurisconsultos est terrore ac minia impelli ad aliquid faciendum vel dandum: & *concessit* crimen, quum terrore potestatis aliquid extorqueretur. Conjungit autem idem vir doctissimus *re concessit* cum *re evulsisse*, quod proximo versu habent libri fere omnes, quasi hoc sibi velit poeta: Si Cupido minis te adegerit ad evulsandos nostros deos, nempe ad Cynthiam temerandam vel tentandam, quam ego perinde ac numen aliquod veneror & colo. Sed nec lectio, nec explicatio placet. VULP.

V. 16. Q. V. *NOSTRUM EVOLUISSE DEOS*] Assentior Josepho Scalligero & Broukhufio ita legentibus ex vetustis quibusdam membranis. Broukhufius porro sic interpretatur: *Spero, suscepi istos Jovis tua destinatos a diis nostros, amorem praefidius, mandum evulsisse.* *Estque imago multis lepidiſſima, Virorum cum populo Cipidinum vere facta hominum amatores, iudem ut Perceat facere ajens in ceteris mortalibus.* Evolvere est ad finem volvere, expolire. Docet Ovidius Epist. Medea, non procul ab initio:

Tunc, quae dispensata mortalibus fuit, severos
Dubitant suscepi evulsisse meos.

Claudianus lib. 1. de Rapto Proserp.

Qua stridor saevorum pollice ducunt,
Langue ferreus evolvunt saecula poſſe. V.

V. 17. *CASTRA, ET AGMINA SEPTEM*] Thebaidem scilicet tuam, argumentum poematis quod suscepisti. Erant septem castra, & septem duces cum copiis suis ad septem portas Thebarum *ἑπτάπυλον*. Duces illi fuerunt Adrastus, Polynices, Tydeus, Amphiarus, Hippomedon, Capaneus, Parthenopaeus. Vide Euripidem in Phoenissis, [Aeschylum in Septem ad Thebas] & Statium in Thebaide. PASS.

ibid. *tibi*] *παρίτω* eleganter. VULP.
V. 18. *FLSIS JACERE*] Pro dolebis, ægre ferere. VULP.

ibid. *IN ATERNO SURDA JACERE SITU*] Io angulo bibliothecae, in capsula, carie putrescere, cum blattis & aranea lustrari, nunquam perſicienda, & ad umbilicum adducenda. VULP.

ibid. *SURDA*] Broukhufius docet, *surdum* Latine dici tam qui non auditur, quam qui non audit. Noster lib. 4. Eleg. 5.

Qui versus, Con doleris nec muneris vestis,
Mias tibi sis surda sine ore lyra.

Juvenalis Sat. 7. *Surda nihil generet grave buccina.* Sed haec sunt *κατάπυλον*. Vel *surdum* est *absurdum*, *απαύτως*. *Con* quoque dixerunt *αἰσῶται*, id quod non videtur. Virg. 4. Aeneid. v. 2.

Volens alit venis, & caco carpiſti igni.
Sic Lucretius haud raro. VULP.

V. 19. *ET FRUSTRA C. MOLLEM COMPO-*
NERE VERSUM] Nequicquam optibus conscribere, sive condere, versum infractum, tenerum, elegiacum, effusum videlicet oumeris heroici carminis. Contra Eleg. 1. lib. 2.

Nec mea conveniant duro praecordia versu

Cesaris in Phrygiis condere nomen avari. P.

V. 20. *AUSPICIT*] *ἑνεσπῆλῃ*, distabit. Eleg. t. lib. 4.

Tam tibi pectus sua de carminis distans Apollo.
Proprie monitor subjicit. Terentius Phorm. 2. 3.

Gitis, Si meministi id quod olim dictum est,
Subjice. PASS.

Cice

Tunc me non humilem mirabere sæpe poetam:

Tunc ego Romanis præferar ingeniiis.

Nec poterunt juvenes nostro reticere sepulcro,
Ardoris nostri magne poeta jaces.

Tu cave nostra tuo contemnas carmina fastu. 25
Sæpe venit magno scœnore tardus Amor.

E. 1.

Cicero in Verrem: *Cupio mihi ab illo subijci, si quid præterea.* VULP.

Verbum subijciat latius patet, quam ut ad solas operas scenicas referatur. hic ponitur pro eo quod est *distata*, ducta translatione a præcæmibus, qui verba legum ferendarum ad populum pronuntiabant, & scribis, qui distabant. Alconius argumento Corneliane prioris: P. Servilius Globulus tribunus pl. invenit est, qui L. Cornelia obfisteret. Is, ubi legem ferenda dicit venit, & præco subijcitur sitis verba legis recitare populo capiti, & scribam subijcere & præconem pronuntiare possunt non est. atque ita capiendus Naso L. 2. Amor. Eleg. 1.

Ad mea formosa vultus adhibere puella

Carminas, purpureas quæ mihi distat Amor.

BAOCHI.

ibid. SEXUS AMOR] Qui sero advenit, & ideo carminis amatoris rationem te docere non poterit, ad quam opus est adolescentia. PASS.

V. 21. NON HUMILEM POETAM] Parem scilicet heroicis, quamquam in argumento leviori. Sic Virgilius 4. Georg.

Is tenui labor, ac tenuis non gloria.

Notter Eleg. 15. lib. 3.

Hæc ego unum humilem testem memoranda cothurno.

Petronius Arbitr Sat. Ego, inquit, poeta sum, & at spera, non haec illi spiritus. VULP.

ibid. MIRARE] Permagno æstimabis, non fæpe frequentis admiratione. Miramur autem insignes homines, quorum merita æstetque nos posse distidimus. VULP.

V. 22. ROMANIS PÆFERAR INGENITIS] Tua sententia primus ero & excellentissimus Romanorum poetarum. Ingenia, pro hominibus ipsi ingeniosis. L. Seneca in Consolat. ad Polybium cap. 8. *Intemperatam Romanis ingenio opus.* Albinovarius ad Liviam:

Tout. I.

Seque opus ingenio carminibusque dabit. V.

V. 23. NEC POTERUNT J. RETICERE] Erumpet enim ex dolentibus vera vox. V. ibid. JUVENES] Quibus præcipue scribant amatorii poeta. VULP.

ibid. NOSTRO SEPULCRO] Ad nostrum sepulcrum, vel nobis sepulchra. Haud aliter superius Eleg. 2. *nostra gravissima vita.* h. e. nobis, dum vivemus. Ovidius lib. 2. Fast. *Quia placitis sunt tempora pura sepulchris.* nempe manibus mortuorum. Solebat autem qui præteribant alioqui sepultos. Exempli obvia. PASS.

V. 24. ARDORIS NOSTRI MAGNE POETA] Qui amores & ignes nostros celebravisti, vel qui amare nos docuisti. Hoc loco poeta est magister & doctor. Plautus Aflin. 3. 3. *Tu poeta at ad eam rem unicus.* Et cum secundo casu Noster lib. 3. Eleg. 15.

Variatque una, Bacche, poeta ferar.

Ovidius quoque lib. 2. Amor. Eleg. 1.

Ille ego nequius Nesa poeta mea.

Et lib. 3. Eleg. 1.

O argumenti lento poeta tui. PASS.

ibid. JACES] Lente & cum gemitu pronuntiandum. Sic Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 6. de Pittaco:

Infulis ovium gloria, nempe jaces.

Palmerius & Scaliger ex vet. libris legunt, *vale*: quod dici solebat mortuis, & inscribi monumentis. PASS.

V. 25. TU CAVES] A cove, cavis; cavis infinitivus coveo, secunda syllaba brevi. Sic Horatius Epist. 13. lib. 1.

Vale, vale: cave ne ritores, mandataque frangas.

Similis comminatio Catulli ad Calvum Carm. 50. *Precesque nostras, Oramus, cave desinas.* VULP.

ibid. TUO FASTU] Scilicet, Epicorum poetarum tumore, quorum spiritus ferax, λίγος περιπαλὲς ὁ μὲν ὁ μὲν ὁ μὲν.

V. 26.

V. ad. SAPE VENIT MAGNO FENORE TAR-
DUS AMOR.] Adventus sui tarditatem com-
pensat acerbitate poëæ. Ovidius Epist. Pha-
dræ: *Ponit amor gravius, quo serius. No-*
ster Epist. 13. huius libri:

Perditus in quadam tardus pollefero curis
Incipit. VULP.

ibid. MAGNO FENORE.] Sumtum a Me-
nandro videtur. Is enim in Theauro apud
Stobæum Germ. 63. poëtæ nostrî pexivit
his versiculis:

Τὸς ὅστις ὄντος μὲν ὦν πρῶτος ἔχῃ,
Νῦν δ' ὅτ' ἐστὶν τὴν ἀποστέρησιν ποῦν.
Οἱ δ' ὅς τὸ γῆρας ἀναδεδῶκεν ποῦνται,
Οὐκ εἰ ἀποστέρησιν τὸ γῆρας τόνει.
Quibus est juvenis ac divitiis dapsiles,
Amori hoc iubeat indulgere comites.
Nam qui in senectam rem amplianda differunt,
Solvunt ufuras vitæ temporis.

Vertit Hugo Grotius. Illud L. Seneca non
difficile Epist. 25. *Especta cum magno fa-*
uore vitia reditura: qua nova sicut cessare
non desse. Dicitur & de agris. M. Seneca
Controv. 13. *Aliubi offenditur improvia se-*
getum maturitas, aliubi seram magno fauore
meram redenti. Sed antea Tibullus Eleg. 6.
lib. 2.

- Spes sileis credit aratis

Semina, qua magno fauore reddas ager.

Qui poëtæ lepidissimas graphice describit hu-
jusmodi senem amore infantem lib. 1.
Eleg. 5. Porro, a foetu pecuniarum formis: Var-
ro, Festus, Gellius. *Duplices sanare dixit*
Notus Eleg. 1. lib. 3. Animadvertit Pass-
eratius, nauticum formis maximum & in-
quistissimum fuisse: uti testatur Ptolemaeus
in Catone Cens. & Jurisconsulti in titu-
lum 2. libri 21. Digest. De Nautico Fo-
nore. VULP.

ELEGIA VIII.

TUne igitur demens? nec te mea cura moratur?
An tibi sum gelida vilior Illyria?
Et tibi jam tanti quicumque est iste, videtur,
Ut sine me vento quolibet ire velis?

ARGUMENTUM ELEGIAE VIII. LIBRI I.]
Expostulat primo cum Cynthia, prætorum
quendam in Illyriam proficiscentem secu-
tura: deinde latatur, quod eam a propo-
sito precibus & blanditiis deterruerit. V.

V. 1. TUNE Igitur DEMENS?] Ponder
habent hæc singula. *Tune ἰδεναι;* quia
in dolore & iracundia imperfecta est ora-
tio. Virgilius 1. *Æneid.* *Mene Iliacis*
occurrere campis Non potuisse? Terentius Eu-
nuchus 1, 1. *Egone illum? que illum? que*
me? sine modo. Pacuvius: *Men' servasse, ut*
essent qui me perderent? Tò igitur quoque
acrimoniam habet. Virgilius 4. *Æneid.*
v. 537.

Nunc igitur adest, atque ultima Teucrium
Iussa sequar?

Notus lib. 3. Eleg. 7.

Ergo sollicita tu causa pecunie vitæ est?

Tò demens etiam convenit concitato. Ipse
lib. 2. Eleg. 3n. *Qua fugis ab demens?* Vir-
gilius *Ecl. 2.* *Quem fugis ab demens?* PAS-

ibid. NÆC TE MEA CURA MORATUR.]
Nec te noster amor abire vetat, & me lū-

Tune
quere? Hoc est quod dixit Eleg. 1. supra:
Sus quævis moratur Cura. PAS.

V. 2. AN TIBI SUM GELIDA VILIOR IL-
LYRIA.] Mene postponis regioni frigida &
inamena? PAS.

ibid. GELIDA ILLYRIA.] De Dalmatiz,
que pars Illyrici est, frigoribus Vatinius
ad Ciceronem lib. 5. 2d Famil. Epist. 10.
In Dalmatiam profectus sumi quat-
tuor turres, & quatuor muros cepi, & ac-
tem eorum totam: ex quo me nervi, frigora,
imbres dirruperunt. VULP.

ibid. VILIOR.] Pretii longe minoris, di-
gnior qui contemnat. VULP.

ibid. ILLYRIA.] Hæc regio dicitur & Il-
lyris, & Illyricum; de qua Plinius lib. 3.
H. N. cap. 21. Strabo lib. 7. & Appianus in
B. Illyrico, dicta ab Illyrio Polyphemi filio.
PAS. Consule Indicem nostrum. In Illy-
riam veni cum prætor nescio quo Cynthia
profectura videbatur. Vide Elegiam 16.
lib. 2. VULP.

V. 3. ET TIBI J. TANTI Q. E. ISTE VI-
DETUR.] Subaudi *esse pretii. Næpe, adeo*
c2-

Tune audire potes vesani murmura ponti
Fortis, & in dura nave jacere potes?

Tu

carina a te habetur. Vide Eleg. 6. lib. 6. v. 13. VULP.

ibid. QUICUMQUE EST ISTE] De obscuro homine, ut saepe Plauto : *Odiosus es, quisquis es*. Propertius ipse Eleg. 33. lib. 2.

Que dea tam cupidos toties divosq; amantes,

Quocumque illa fuit, semper amara fuit.

Et iste, contentum. PASS.

v. 4. UT SINE ME IRA VELIS] Conquestio defertorum. Ovidius Epist. Hermiones : *Clavatum, Sine me, me sine, mater, abis?*

Virgilius Ecl. 10.

Alpinas, ab dura, nives, & frigera Rheni

Me sine sola vides. PASS.

ibid. VENTO QUOLIBET] Nempe, etiam adverso. Ita Suetonius in Julio cap. 66. *Ventisissima nave impetito, quocumque vento in quascunque terras jubebat ruchi*. Nos quoque Elegia 3. Carm. nostrorum, Propertium imitati :

Sed properas, insane, assus perpeffus & imbre?

Impellitur tuas qualibet aura rates? V.

ibid. VENTO IBI] Id est, cum periculo, ob levitatem & inconstantiam ventorum. Virgilius 4. Æneid.

I, sequere Italiam ventis, peto regna per undas.

Horatius Epod. 9. hac locutione usus :

Aut ille centum nobilem Cretam orbibus

Ventis iterum non fuit.

Et Ovidius lib. 3. Trist. Eleg. 5.

Novæ mea vento fersan cuncta suo. PASS.

v. 5. TUNE AUDIAS POTES V. M. P. ?] Tò potes est immanis & obstinate duritiae, vel audacis. Ovidius Eleg. 7. lib. 3. Amor.

Hanc potes amplecti formosæ, fluita, lacertis ?
Hujus in amplexu, fluita, jacere potes ?

Nostræ Elegia 15. hujus libri :

Et contra magnam potes hos attollere Salem ?

Gilicet oculos. Idem Eleg. 17.

Et merito, quoniam potui fugisse puellam,

Nunc ego desertis alloquer alcyonas. PASS.

ibid. VESANI M. PONTI] *Vesani*, inquit Festus in *Vesando*, male soni, ut *vetere*, mali cordis, *vogrande*, male gerende. vide A. Gellium lib. 5. cap. 12. *Vesani ponti*, furcra, valde irati & furentis. Catullus Carm. 25. *Depressa navis in mari vesanius vento*. Horatius Ode 4. lib. 3. dixit *Insani*

insani Bosporum. Virgilius Ecl. 9. *Insani forasque sine litore fluitat*. VULP.

ibid. MURMURA PONTI] *Auroræ*. Murmurat enim & fremit mare antequam tempestas infurgat. Lucretius lib. 3.

Et contempsit ignis insultans murmuræ ponti.

Ovidius lib. 1. Trist. Eleg. 10.

Quod facerem versus inter fera murmura ponti,
Cycladas Ægeas obstupuisse poto.

Horatius Ode 27. lib. 3. *Ægæris nigri fremitum*. Sed & quidam lacus murmurare ac fremere solent. Virg. lib. 2. Georg. v. 159.

An ne lacus tentor ? to, Lari maxime, reges,

Fluctibus & fremitu adsurgens, Bonace, marino.

Mixtaque spuma, magnam fremit, dicit Homerus de mari. PASS. & VULP.

v. 6. FORTIS ET IN DURA NAVE JACERE POTES ?] Poterit sane, o Propertii, dummodo libidini sue morem gerat. etenim femine,

--- infa periculi

Si ratio est, & honesta, simeant, potidagoe
gelemur

Pellere, nec tremulis pectus insistera plantis
Fortem animum prestant recte quæ turpiter
audent.

Si iubeat oonjux, durum est consendere navim;
Tunc festina brevitate summi vertitur ævis

Quæ machum sequitur, stomacho valet. Illa
meritum

Corruunt ; hæc inter nautas & pandet, &
errat

Per puppim, & dures gaudet trochælo rudentes.
Ita Juvenalis pulcherrime Sat. 6. Simile

aliquid Persius Sat. 5. v. 146.

Tua' mare transilire ? tibi certo canabo sulco

Cano sis in transilire ? VULP.

ibid. FORTIS] Vel dura, seva, nimia audax & confidens. Terentius Phorm. 2, 2, 8.

Put. Quid vis ? nisi ut maneat Phœniam, atque
ex crimibus hoc

Aniphanem eripiam ; atque in me emam iocum
derivem senis.

G. O vir fortis atque amicus ! verum hoc sepe,
Phœniam,

Veter, ut istac fortitudo in necem erumpat
desigat.

nempe, confidentia ista servilis tibi vincula & carcerem parat. Vel opinione fortis,

Tu pedibus teneris positas fulcire pruinas?
Tu potes insolitas, Cynthia, ferre nives?

O uti-

non veritate; ut acute Passerat. Sic Horatius Ode 16. lib. 2. *Quid brevis fortis iaculatur avo Multa?* hoc est, qui nobis ipsi fortes videmur, quum infirmi sumus & fragiles. Vulp.

ibid. in DURA NAVE] Quia lignea & dura sunt navium cubilia. Virgilius 5. *Æneid.*

Placida lassans membra quiesce
Sub remis fusi per dura cubilia nauta. PASS.
ibid. JACERE] Cubare, quiescere. V.
v. 7. TU] EFFICAX & APPA. VULP.

ibid. PEDIUS TENERIS] Πάδες a molitudine plantarum paediarum. Virgilius *Ecl.* 10. v. 48.

Ab te ne frigora ledant?

Ab tibi ne teneras glacies fecit aspera plantas?
Quod nos ita feciti sumus in Charidemo?
bucolico poemate:

Ab ut te duri sentes, neve aspera ledas
Glabro pedes! VULP.

ibid. POSITAS PRUINAS] Κρησιν παύσας
Græci dicunt, ut Demosthenes κρησιν
πίπτει, πόσας λέγει. Poni, ut animadvertit
Bronkhufius, eleganter dicitur de iis quæ
cælo delabuntur, nive, pruina, rore. Ho-
ratius lib. 3. Ode 10. *Pesius ut glacies nives*
Pura numine Juppiter. Seneca lib. 5. Nat.
Quæst. cap. 10. *Itaque nives & ponuntur &*
durantur. Ovidius lib. 6. Fast. *Pesio rore bis*
unda seget. Josephus Scaliger e suis mem-
bris legat ruinat. Verum diligentissimus
Gronovius in Diatribe ad Statii Silvas
cap. 55. jure ac merito negat, ruinat sim-
plicitate pro cæli ruinis dici. Hoc testimonio
auctorum facile ostenditur. Lucretius lib. 6.

Sape geli multas frages, atque ruina
Grandinis, in magnis sonitum dat nobilibus ætæ.
Virgilius lib. 1. *Æneid.*

Disiectam Ænea tota videt aquæ classem,
Fluctibus oppræssæ Troas, ælique ratina.

Martialis lib. 3. Epigr. 100.

Inhibitus iuvandicis calani nam forte ruitbat.
Petronius Bello Civili:

Ipsi jam nubes rupta super arma cadebat:
Et concreta geli putri voluit unda ruitbat:

Fissa erat ingenti tellus nive. VULP.
ibid. FULCIRE PRUINAS] Fulcare Beroal-
dus, & Passeratius. quod interpretantur

per hypallagen, pedes teneros fulcare po-
sitis pruinis, id est, gela & glacie: ex
versu Virgiliano *Ecl.* 10. *Ab tibi ne teneras*
glacies fecit aspera plantas. Turnebus ta-
men lib. 13. Advers. cap. 18. offendit sic di-
xisse Livium *fecit nivem de transitia Han-*
nibalibus per Alpes, ut Græci *ἀνέστησαν*
σεύει & fulcare est. Idem lib. 19. cap. 17. *Se-*
vere viam, Virgilio, id quod Euripidi *ρίπτει*
ἀλιν. Neutro tamen loco Turnebus huius
loci Propertiani meminit. Sed memoratus
Passeratius, si liberorum fides pateretur,
libentius legeret *calcare*; quod placuit Ma-
rollesio, interpreti Gallico nostri poetæ,
sed Bronkhufio dissentiente. Seneca certe
lib. 4. Nat. Quæst. cap. 5. *Minus algere aiunt*
pedes eorum qui frigus & duram nivem cal-
cant, quam eorum qui teneram & labefactam.
Nos *fulcire* præferimus, codicem Josephi
Scaligeri fidem sequentes. quasi dicat po-
eta: Tu Cynthia, tam delicatis pedibus,
pruinas cælo delapsas, & humi stratis ful-
cire & sustinere potes? ut fere Philippus
Silvius explicavit, immerito a Bronkhu-
fio, Gallus parum æquo, reprehensus.
Fulcire igitur, auctore J. Frid. Gronovio
in Diatribe ad Statii Silvas cap. 55. *est*
injectiones habere. quare additur *positas.* Qui
cuius per pruinas nivesque incedunt, cornus
pedes hauriuntur, atque ita recte pruinas su-
perjectas fulcire dicuntur. Aut fulciunt pruinas,
quæ sub nudo Jove perstantibus illis
insunduntur aut circumfunduntur. Non cuius
aliter accipienda, quam apud Virgilium lib. 3.
Georg. v. 368.

Stans circumfusa pruina
Corpora magna buro, confertaque agnunt terro
Tarpeum mole nova, & summis vix carminibus
efflant. VULP.

pruina hic sunt nives duræ ac concretæ.
Valerius Flaccus L. 5. v. 159. de Hercule
vinctum in Caucasio Promethæum liberante:

Jamque aspera nixa
Undique convellent, veteris cum frage pruina,
Vinctula preffa manu facie adductas iuncti
ardunt.

tum post paullo:

Centra autem ignari (quis enim nunc eredit
in illis

Mou-

O utinam hibernæ duplicentur tempora brumæ,
 Et sit iners tardis navita Vergiliis.
 Nec tibi Tyrrhena solvatur funis arena,
 Neve inimica meas elevet aura preces :

Atque

Mouibus Alciden? dimissæ vota reventes?
Peregre civo socii: tantum mirantur ab ali-
Litera disquisit fieri nive. BAQUEN.
 V. 8. INSOLENS P. NIVES] Quas Roma
 nunquam experta fueris, ubi ær tepidus
 & mitis; atque ideo graviores. Ovidius
 alicubi:

Quod male feci, assente, feres bene. PASS.
 V. 9. O U. HIBERNÆ DUPLICENTUR TEM-
 PORA BRUMÆ] Dui facerent, ut hiems,
 quo tempore cessat navigatio, duplum in
 anno spatium occuparet, ita ut ex trimen-
 stri foret sex mensium. *Hibernam* exponit
 Padericium pluviam; alioqui enim otiosum
 esset epithetum: quia inde *hiems*, *tempus* *ro-*
bris, a *pluvio*. Sic Tibullus Eleg. 1. lib. 1.
Gelidas hibernæ aquas quum fuderis Auster.
Vel hiberna, faxæ. Interpres vetas Persii
 ad illud Sat. 6. *Hibernasque meum mare*;
Savit, inquit, *viri* a *navigiis vocat*. *sunt*
enim navis hibernare dicimus, sic & mare
quum non navigatur. Porro *brumæ*, teste
 Varrone lib. 5. de L. L. *dicta quod brevissi-*
mus dies est. Festus: *Brumæ a brevitate die-*
rum dicta. Columella lib. 9. R. R. cap. 14.
Brumæ fere consuetus circa octavam Cal. Januar.
in ista parte Capricorni. Hic apud Propertium
 pro toto hiberno tempore ponitur
 unde Martialis alicubi, de Januario mense:

Triquet Alciburgas non misit munera nobis.
Quæ natio brumæ misere mense solet. V.
 V. 10. SIT INERS NAVITA] Cesset, desi-
 deat, artem suam & nauticum opus exer-
 cere non possit. Ipse Eleg. 6. lib. 3.

At tu, servi Aquilo, nunquam mea vela videbis.
Aure faret domina cordas oportet ineri.
 Nautæ non inertes. hinc *navem agere*, &
 nautæ, five *navens*. Navita a *navis*, &
 itando: ut *semita*, ut *comites*. PASS. Si
 hæc vera sunt, *iners navita* erit species
 equæque, ut *sterna inerti*. VULP.
 ibid. TARDIS VERGILIIS] Solito serius
 exortibus, & mare aperientibus. *Vergil-*
is, inquit Festus, *dicta, quod cæcum aut*
cor sineus, & alia incipit. Servius ad il-
 lud Virgili 1. Georg.

Navita tum stellis numerot & nominis fecit,
Pleiadæque, Hyadæque;
Signum est, inquit, *autæ genus Tauri, quod*
æta sua prima navigationis tempus ostendit.
unde Hesiodic: ἀπὸ τῶν ὡρίων, id est a na-
vigatione. Vide Ovid. 4. Fast. qui earum no-
 mina (Atlantidum) ponit. Plinius lib. 2.
 H. N. cap. 41. eas locat in cauda Tauri.
 Vide eundem lib. 18. cap. ap. Et cap. 16.
 libri ejusdem, eas exoriri ait circiter v.
 Idus Majas. Vide etiam Hyginum Poetic.
 Astr. in Taurus, & A. Gellium lib. 13.
 cap. 9. PASS. Ceterum *tardus* nonnamquam
 dicitur qui solito serius discedit. Ovidius
 lib. 3. Trist. Eleg. 12.

Frigora jam Zephyri minuant; annoque peralla
Tardior antiquæ visa Mævis hiemi.
 quod male Critici sollicitaverunt. VULP.

V. 11. NÆC TIBI TYRRHENA SOLVATUR
 FUNIS ARENA] Voces Tyrrhena & arena in
 hoc versu efficiunt *hæreturæ* & *hæretur-*
æretæ, auribus, quarum judicium super-
 bissimum est, parum suave. Nihilominus
 tempora sequiora hujusmodi sonum, & hos
 veritus quos *Leaniæ* appellant, in deliciis
 habuere. Quod tamen Brookhusius rem bar-
 baram vocat & Latinis insolentem; ne ille
 sinat Juppiter. *Leætor* æquis testimoniis La-
 tinorum quæ proferam, per otium confide-
 ret. Lucretius lib. 3. v. 317.

Matibus accensus nobis per viscera sensus.
 Virgilius 4. Æneid. v. 488.

Quæ velis; est aliis duras iniungere curas.
 Et inferius v. 541.

Lamædæta sensus perjurio genis.
 Ovidius Epist. Phyllidis v. 126.

Protinus illa meos angustare esse deos.
 Et Epist. Hermiones:

Vir, precor, avari, frater succurre ferenti.
 Et Eleg. de morte Tibulli:

Aurea lædæta patrisque templi decorem
 Item lib. 5. Fast. v. 665.

Pæcis & armorum superis iniisque decorum
Arbiter, alata qui præde capis iter.

Martialis Epigr. 108. lib. 1.
Caudere vitætas tentem per sæcula curas.

Vide

Atque ego non videam tales subsidere ventos, 15
 Quum tibi provectas auferet unda rates.
 Et me defixum vacua patiat in ora
 Crudelem infesta saepe vocare manu.

Sed

Vide Isaacum Casaubonum, in Commentario longe doctissimo, ad illud Perſii Sat. 1.

Sic cōstem longā subduxiūne Apēninus.

Invenies, inquit, & apud optimū quomque veterem similes versut, uti jam diximus, sed rari. Lege reliqua, si vacat. VULP.

ibid. TYRANEMA ARENA] Litore maris Tyrrheni, sive inferi. Hostiensis portu.

Scaliger. *Litus Etruscum vocat Horatius Ode 2. lib. 1. & in Carm. seculari. PASS.*

ibid. SOLVATUR FUNIS] Navis religabatur ad palum, qui *Primusculus* dicebatur. Festus. & alio nomine *Tenſilla*. Funis quo religata navis erat, vel per otium solvebatur, vel rumpebatur aut incidebatur a propterantibus. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 11.

Sero respicitur tellus, ubi suae solus

Currit in immensum pando carina salum. Virgilius 3. *Aeneid.* *Fugite, atque ab litore funem Rumpite.* Et 4. *Aeneid.* *Striditque feris retinaculo ferro.* Eum porro funem interdum *eram* vocant: unde *solvere eram*, Livio, & Quintiliano in Epist. ad Tryphonem bibliopolam. PASS.

V. 12. NEVE INIMICA MEAS ELEVEY AU-
 RA PRECES] Ne ventus aliquis, non bene advocatus vota mea discepat, atque irrita nubibus donet. BROUKH.

ibid. ELEVEY] Leviores reddat, & minus efficaces: pondus habere non sinat. Ipse lib. 2. Eleg. 33.

Elevis assidue copia longa viros. nempe illis pretium admittit & affirmationem. VULP.

V. 13. ATQUE E. NON VIDAM TALES
 SUBSIDERE VENTOS] Hoc distichum Scaliger loco movit, & sequenti subiunxit, libris non additiciis, & improbane Passeratio. Sententia huiusmodi est, aut ego valde fallor: Nolim ego videre subsidere, nempe interquecens, tales ventos, nimirum qui nunc mare possident, & navigationem impediētes, cogunt Cyinthiam hic manere, ac votis meis propitii sunt. Quid sit hoc loco *subsidere*, Virgilius explicabit lib. 7. *Aeneid.*

*Quum veni posuero, omnisque repente refedit
 Flatus, & in leuto instantur marmore causa.* Nam quod Passeratio docet, *subsidere*, interdum verbum esse infidantur, & *subsidere* vocari eos qui infidantur, id vero elegans est, verorū tamen ut aptum sit explicando huic Propertii versiculo. VULP.

V. 14. QUUM TIBI PROVECTAS ADDEPRET
 ELEG. 6. SUPRA] Navis primum deducitur.

*Ut mihi dedulla facias convicia poppi
 Cythia.*

Deinde propellitur in aequor: ut Eleg. 19. lib. 3.

Nunc agere, o facis, propellite in aqua navem. Mox altum tenet. Sententia igitur est, Quum classem porro & in altum a portu vectam, fluctus, & ipse impetus aestusque maris rapiant, & a conspectu nostro eripiant. Virgilius 3. *Aeneid.*

Provethimur portus, terraque urbesque recedunt. Et lib. 2.

Huc se provecti deserto in litore cœdunt. Auferet unda, dixit ut Ovidius in Remed. Amoris v. 263.

*Quid tibi profuerunt, Circe, Persides herba,
 Quum sua Nerisias abstulit aura rates?* Rates proprie ligna colligata, quae per aquam aguntur: sed poeta usurpat pro navibus. PASS.

V. 15. ET ME DEFIXUM V. PATIATUR
 IN ORA] Fortasse potius. *Defixum in ora*, stupentem, immobilem, attonitum, haerentem tam tristi spectaculo. Virgilius 1. *Aeneid.*

Obstruque haeret defixus in uno.

Horatius Epist. 6. lib. 1.

Defixis oculis animoque & corpore torpet. PASS. ibid. VACUA IN ORA] In deserto litore ac solo. Noster Eleg. 25. lib. 2.

Patri & in vacua requisivit navis arena. V. 16. CAUDELEM INFESTA SAPE VOCARE MANU] Id est, eo gestu revocare. sed melius, *infesta manu* per se stat. Videlicet vocare crudelem, & interea infesta manu mihimetipsi pectus percutere, caput tundere, capillum vellere, genas lacerare. *Infestum* di-

Sed quocumque modo de me, perjura, mereris,
 Sit Galatea tuæ non aliena viæ:
 Ut te felici prævecta Ceraunia remo,
 Accipiat placidis Oricos æquoribus.

20

Nam

dicatur ab inferendo in aliquem cum studio nocendi. Vide A. Gellium lib. 9. cap. 12. Ovidius lib. 6. Fast. v. 343.

Territa voca gravi furens dea. convulsas annuit
Turba. per insulas effugit illa manus.

Vetus poeta ænigmatice:

Speret & in saxa vihas gladiatæ arena,
Sic licet infesta pollice turba minas.

Pollice enim converso populus Romanus, in spectaculis, gladiatorem quem minus probaret, occidia jubebat. Vulp.

v. 17. quocumque modo] Id est, siue bene, siue male; ut infra hac eadem Elegia

Et quocumque modo maluit esse mea. V.
ibid. q. m. de me, perjura, mereris,
S. G. v. n. a. v.] Ne obsecravit (videlicet ne male ominatis verbis puellam discerneret) vertit omen in melius. Ita Plautus Cistellæ, 1, 2, 110.

Si me absente Altesimarchus veniet, multa accidet

Eum inclamare. ut ut ergo me est meritis,
mihi credi est tamen.

Idem Captiv. 3, 5, 86.

Vale atque salve! res aliter ut dicam, meret.
 Cicero quoque pro Milone: *Valeant civis mei, sint incolæ mei, sint florentes, sint beati: sed hæc urbs prædare, mihiq; patria corrumpere, quæ quo modo merita de me erit.* Noster Eleg. 21. lib. 3.

Qualicumque mihi tunc puella vale.

Sic & Horatius Ode 27. lib. 3. post mala omnia: *Sic licet scilicet ubicumque morietur, Et meosq; vestri, Galatæ, vivat: Tæquæ nec leonæ vestri res pice, Nec vasa cornu.* Et Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 11. a Propertio, ut solet:

At, si vasa ferunt volueret mea dicta procellæ,
Æquæ veniens puppi sit Galatæ via.

Adde Tacitum, & Suetonium. Ille Annalium lib. 3. cap. 17. *Etiams ipsius, quo quo modo meriti, gravem casum miseratus.* Hic autem in Tiberio cap. 11. *Offici duxit, quantum in ea esset, curare filia patrem frequentibus litteris, & quæ utcumque merita,*

quidquid nunquam dono dedisset, concedere. Pass. & Vulp.

ibid. perjura.] De perjuris Cynthiam vide Elegiam 26. & 28. libri 2. Pass.

v. 18. GALATIA] Nympha marina, Nerei ac Doridos filia. De hac ipse Propertius Eleg. 1. lib. 3. Theocritus in Cyclope, Ovidius lib. 13. Metam. Monet Beroaldus, Galatæam potissimum invocari, quia sit mater Illyrii, qui nomen dedit Illyriæ, quæ Cynthia tenebat. Pass.

ibid. non aliena.] Non irata, non offensa, sed propitia. Sic ipse Eleg. 15. hujus libri:

Sic quocumque volat, non aliena tamen. V.
v. 19. Ut te felici prævecta Ceraunia remo.] Vetus hæc & vera scriptura, recte a Scaligero revocata. Suffragatur etiam Turnebus Advers. lib. 12. cap. 15. Atque ita fere Editio princeps anni 1472. ignota Broukhufio. Corruptores legebant:
Ut te felici veltas per carula remo. Vulp.

Ut. forte, Et. BROUHU.

ibid. te prævecta Ceraunia.] Pro prævectam. Nominativus, seu vocativus pro accusativo. Sic Eleg. 5. lib. 3.

Jurabo & sic sit integer esse diis.

Et Elegia 9. lib. 2.

Visura & quamvis nunquam speraret Ulixem,
illam suspollenda salta remansit aquas.

Carullus etiam Carin. 4.

Ait fuisse navium celeritatem.

Tibullus Eleg. 7. lib. 1. *Sic venias hadiæne,*
 Perseus autem Sat. 3.

Stemmata quod Tusco ramum millefimo ducit.
Ceterum prævecta aurî rû prætorcello. Livius lib. 24. *Undecim scissos igitur prætorcello ferret.* Pass.

Nic. Heinsius legebat, *post vincta Ceraunia.*
 quod mihi vehementer adridet. Virgilius 12. Georg. 123.

ubi aia vincere summuus

Arboris bond vlla saltu parare sagitta.

v. En. 688.

Venisti tandem, tuasque spectata parenti

Vixit iter durum pietas? BROUHU.

ibid.

Nam me non ullæ poterunt corrumpere tædæ,
 Quin ego, vita, tuo limine vera querar.
 Nec me deficiet nautas rogare citatos:
 Dicite, quo portu clausa puella mea est?

Et

ibid. FELICI REMO] Prospera navigatio-
 me. ut Eleg. 16. hujus libri: felici nunc la-
 cerro. & Eleg. 17. felici thoro. alias Nox.
 & Eleg. 19. lib. 3. felicia linteæ. Sic pede
 sausto, cantido, secundo: & remi navium
 pedes. PASS.

ibid. CERAUNIA] De Cerauniis montibus
 Epiri, ita nominatis à τὸν νέον νεφέων, a
 crebris fulminibus, ducetur ad Eleg. 16.
 lib. 2. v. 3. PASS.

ibid. REMO] Naves antiquorum baud ita
 magnæ fuerunt, & hodiernis trirēmibus
 non dissimiles, quas appellamus galie. I-
 circo remis plerumque aguntur: veteres
 enim dum navigarent, litus legere sole-
 bant, & vix alto se committebant. Dixi
 ad Catullum Carm. 4. VULP.

v. 20. ACCIPIAT PLACIDUS ONICOS «QUO-
 RIUS»] Ut accipere onna, vel hospitio.
 Catullus Carm. 63. v. 392.

Quam Delphi tota certant ex nobis videntes
 Accipere læsti divum spumantibus aris.
 Noster Eleg. 18. lib. 3.

Et placidum Syrtis portum, & bona litora
 nantis

Præbeat hospitio seuæ Mæles suo.

Virgilius pariter 8. Æneid.

Tuque o Tibri tuo genitur cum flumine sanctus
 Accipite Ænean. PASS.

ibid. ONICOS] Plinius lib. 3. H. N. cap. 13.
 Onicium oppidum Epiri. Idem lib. 2. cap. 89.
 Epidaurum & Onicium insula esse deservant.
 Hecataeus apud Stephanum de Urbibus:
 Mimi δὲ Βεργουρὶ τῆς ἀπὸ τῆς Σιωνίης ἀρ-
 χῆς. Deinceps autem Burrotus urbs. deinceps
 vera Onicium portus. Emporium fuit mobile.
 Horatius propterea Ode 7. lib. 3. de adole-
 lescente, qui mercaturam, ut videtur,
 prætulit puellæ amatæ: Ille Noctis æstus
 ad Onicium fessis insana Capræ sidera. Inde Onicia
 trebrinthe, Virgilio, & Propertio Eleg. 7.
 lib. 3. VULP.

v. 21. NAM ME NON ULLÆ POTERUNT
 CORRUMPERE TÆDÆ, QUIN &c.] Mure hic
 turbant scripti libri, & editiones. Josephus
 Scaliger malebat:

Nam me non ulla poterunt corrumpere; & te
 Quin ego, vita, tuo lumine æcqua querar.
 Editio omnium prima anni 1472.

Nam me non ulla poterunt corrumpere de 10
 Quin ego vultu tuo lumine verba loquar.

Hæc autem, nisi Sibylla adveniret, inter-
 pretari posse arbitror neminem. Commo-
 dior mihi visa est lectio Brookhusii, qui
 sic explicat: Non ero tui similis, o Cyn-
 thia: nullius mulieris amor adeo me im-
 mutabit, ut desinam ad fores tuas absen-
 tia vera ac iusta queri de tua levitate ac
 perfidia. noli dubitare, quin hæc sit ipsa
 mens poetæ: aut, si dubitas, contentum
 te teneo fideiussore ipsomet Propertio,
 quem videre te volo lib. 2. Eleg. 6. *Gauisa
 est certe, præ omnibus commentariis. 78
 vera eruditissimo Schotto debemus L. 2.
 Olfert. Human. cap. 7. nec non elegantissi-
 mo Livinejo. VULP.*

ibid. ME NON ULLÆ P. CORRUMPIAT TÆ-
 DÆ] Me vero nulli alii bymenoi & amo-
 res poterunt immutare; id enim valet cor-
 rumperet. Noster Eleg. 31. lib. 2.

Unverum quandam magni Minole, ut ajunt,
 Corruptis ibi candida forma brevis. PASS.
 Ovidius Amor. lib. 2. Eleg. 4. *Corrumper
 utroque.* Hymenæo prædixit nuptiarum pin-
 nes tam talem tribuebant, quam ebrem & no-
 vie nuptiæ spes præferbantur. Vide Ca-
 tullum Carm. 60. Amorem etiam cum fa-
 cula pingebant. VULP.

ibid. VERA CITATÆ] Queri cum quarto
 casu. Sic Eleg. ult. lib. 3.

Unverum meam in sepe sperare fidem.
 Item Horatius Ode 2. lib. 1. *Quævis ad redi-
 ter Saculæm Pyrrha nova mensura quæsit.*
 VULP.

v. 22. NAC ME DEFICIET NAUTAS ROGA-
 TÆF.] Hoc semper aderit, & in promissis
 non desinam ad facere. Tibullus lib. 4.
 Carm. 1.

Nam te deficiet nautas rogarere Canene,
 quamquam syntaxis paulum diversa est. P.
 ibid. NAUTAS ROGARE CITATOS] Ovi-
 dius lib. 3. Trist. Eleg. 12.

Se-

Et dicam, Licet Atracii confidat in oris,

Et licet Eleis, illa futura mea est.

Hic erit: hic jurata manet. rumpantur iniqui.

Vicimus. assiduas non tulit illa preces.

25

Falsa

*Salutem occurram nauta, dissiq; salare,
Quid venias quorum, quibus, quibus locis.*
Et Epist. Penelope:

*Quisquis ad hoc venit peregrinam litara pop-
pini,*

Ille mihi de te multa rogetur abis.

Regitæ, sapienter interrogare & percontari. utitur sapientissime Plautus. *regitare*, ut *negitare*. *Citatis*, an vocatos nomine? an propterantes? quod est verius. ut apud Livium lib. 17. *citato agmine*. & lib. 18. *citato gradu*. Catullus in Galliambis: *citato pede*, & *citatis celeritate tripudii*. *Solent autem nauta festinare*, quæstus sui gratia (vel, ut paratos vectores habeant, id simulare) inquit Cicero Epist. 9. Lib. 16. ad Famil. Petronius Satyr. *Stetitque in limine barbis horantibus nauta*, & *Morantibus*, inquit, *Emulpe*? Pass. Mihi vero citati nauta hoc loco sunt præterentes, quos etiam se interrogaturum dicit poeta; non solos & navi egres- sos, in litore aut portu stantes & commo- rantes. Vulp.

v. 24. Dicitur, quo portu C. P. M. E.]

Ita Eleg. 1. lib. 3.

Dicitur, quo pariter cœmen tenuisset in antro. V.

ibid. PORTU CLAVIA] Tecta a maris periculis. verba boni ominis. Noſter Eleg. 11. hujus libri:

*Aut tenet clausum tœni Tæubœantis in unda
Aeterna clauis cedere lymphæ manu.*

Virgilius Æneid. lib. 7. *Operæ conduntur Ti-
bridis aloue*. Cassius Ciceroni Epist. 13. lib. 11. ad Famil. *Creyum se tenuit*, & *portu clauso* (an clausum?) *se tenere capit*. Festus in *Claudere*, Portumnum deum ideo clavum teneant fingi ait, quod veluti por- tarum, & portuum deus esset. Pass. Ipsum mare claudunt motibus in altum jectis. Tibullus Elegia 6. lib. 1.

*Claudiis in idem mare, lentius ut
iura*

v. 25. ATRACII IN ORIS] Hic rursus

libri variant. Retinet tamen Scaliger vul-
gatam lectionem *Atracii*: quæ Cynthia

Tom. I.

proficiscebatur in Achaïam ab Hostienſi por-
tu, ideoque poeta dixit supra:

Nec tibi Tyrrhena fœvatur funis arena.

propter Tyrrhenum Tiberim. Et infra hic regnum Hippodamii commemorat, & Eli- dem. Sunt autem Atracii populi Ætolis, quos Atracas Plinius vocat ab Atracæ flu- vio, qui infunditur Ionio; & ab eo est initium Achaïæ. Vide Strabonem lib. 9. & Plinium lib. 4. H. N. cap. 11. Pass.

ibid. CONSIDAT] Considat, & ad tempus maneat. *Considere* est post longam jactationem certo in loco conſequere: vel ad tempus, ut hic: vel in perpetuum, ut apud Virgil. Æneid. 1.

Iulius & hic mecum pariter considere regni?

Et lib. 4.

*Nec venis in mentem, quorum consideris
arvis?* Pass.

d. 16. ELAIS] Ceterum leſiones nothæ & supposititiæ: hæc recta, detracta adſpiratione, *Eleis*. quod satis ostendat ipſe infra v. 36.

Et quas Eleis spes ante paratæ egulis.

Sic Eleg. 7. lib. 3.

Est quibus Eleæ conſurrexi palma quadripæ. P. ibid. ILLA PUDRA MEA EST] Næpe, quum Romam peregre rediſſet, tunc inter-
rupſam conſuetudinem integraviſſimam; neque amplius ab ullo rivali cuſui timore. V.

v. 17. HIC ERIT] Lipsius lib. 1. Var. Lect. cap. 18. *ant hoc verſu facit initium alterius Elegiæ ſubjunctæ*. Pass. Non aliam Elegiam orditur poeta, ſed novam affectionem inſinuat, & argumentum triſte exhilarat; quod ipſe videlicet ſignificando animi dolore, ac blande conquerendo, Cynthia propediem diſſecuram ſeræit atque exoraverit. Est autem hoc diſtichum valde concinnum, & cummatia pulchre diſtichum, qualia non raro apud Noſtrum occurrunt. Illud ſimile Eleg. 7. lib. 3.

Cande quod nulla eſt æque formoſa: delere.

Si qua foret: nunc ſis jure ſuperbo, li vi.

Et illud Eleg. 1. lib. 4. quo nihil eſſici
potuit, rotundius:

K

Viri-

Falsa licet cupidus deponat gaudia livor:
Destitit ire novas Cynthia nostra vias.

30
illi

*Peritit equum, Donatis male vincitis. Hic tollis
Fruor: & huius cineri supplex arma debis.*
Pauci autem hac animadvertunt: reliqui,
etiam literis imbuti, non sentiant, *huius*
propter duplas. VULP.

*ibid. Hic ERIT] Hic sedem stabilem fi-
get, abjecta cogitatione alio migrandi.*
Esse pro habitare, commorari, adesse. Cas-
sar lib. 2. Belli Gallici: *Si pacem populus
Romanus cum Helvetiis faceret, in eam par-
tem iturus, atque ibi futurus Helvetiis, ubi
Caesar constitisset, atque esse voluisset.* Corne-
lius Nepos Hannibale: *Obsides, quo loco roga-
rent, futurus.* Cicero lib. 2. de Oratore: *Ego vero, inquit, Crassus, neque Antonium
verbum facere patior, & ipse Antonium
nisi prius a vobis impetiero. Quidnam? inquit
Cato, Ut hic scitis habere.* Plautus Cati-
na 2, 3, 3. *Ego hic ero & vir si; an: quisquam
querat. Idem Trinummus 2, 3, 181. Tu istius
aure, quod iussi: ego iam hic ero.* Et alibi
supra. VULP.

*ibid. JURATA MANET] Quae se mansuram
juravit, fidem praestat, Contra Ovidius
lib. 3. Amor. Eleg. 3.*

*Esse dixi, & crede, fidem jurata scilicet
Ex facies illi, quo facit ante, manet.*
Cicero & Plautus, *Jurati iudices, jurati tes-
tes.* Vetus liber Scaligeri: *Hic jurata mea
ess.* PASS. *Injuratus est se se jurejurando
non obstrinxit.* VULP.

*ibid. RUMPANTUR] Dolore meae felicitatis
intumescent, disrumpantur. Virgilius
Ecl. 8.*

Frigidus in praes, tantando, rumpitur angust.
*Ex Ecl. 7. Iovida rumpantur ut illa Cedre,
dumque huius dixit Demosthenes vix caput.*
Martialis alibi:

Rumpitur, quisque rumpitur invidia.
Ovidius in Remon. Amoris:
*Rumpere livor ades, magnam jam ament ha-
bent.*

Vide Apologum unde hic sermo natum est,
apud Horat. Sat. 3. lib. 2. PASS.

*ibid. INVENIT] Scilicet, qui nobis male
volunt inimici, infesta.* Virgil. 1. Aeneid.
Iniquum ambobus Achillis.

Ovidius lib. 2. Trist. Eleg. 2.
Eque Venus Trucis, Pallus insignis fuit. V.

v. 28. VICINUS] Exfulcratis formula
in victoria. Lucilius apud Donatum in Eu-
mchem Terentii:

*Vicinus, o socii, & magnam pugnativam
pugnam.*

Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 10.
*Vicinus, & demum pedibus calcamus Ame-
rem.* PASS.

*ibid. ASSIDUAS NON TULIT ILLA PRE-
CES] Vim & efficacitatem precum manuum
sustinere non potuit: sed cessit labefacta-
ta.* Sic Naso lib. 3. Trist. Eleg. 5. de A-
chille corpus Medaeis Penaea regis reddente:

Dardani lacrimas non tulit ille senis. PASS.

v. 29. FALSA GAUDIA] Vide quae attu-
limus ad Eleg. 3. lib. 3. Tibulli v. 20. *Fal-
sa gaudia hic sunt inulta, malevolentiorum &
invidentium propria.* Alsovorium pertinet
illud Terentii Andria 1, 2, 9.

*Id voluit, nec sic nos opinatus duci falsa
gaudia.*

nempe, inani. Et illud Tibulli Eleg. nlc.
lib. 3.

Huius mihi, dissile est initeri gaudia falsa. V.
*ibid. LICET] Est hoc Insultantis per ama-
ram concessionem & copiam.* Ovidius lib. 3.
Metam.

Nunc tibi me posis visum volentibus narro;
Si poteris narrare, licet. PASS.
verba sunt Dianae Aegemonem increpantis
Italice dicentes, *Possis sacconarie a tua pasta.*
VULP.

*ibid. CUPIDUS LIVOR] Scilicet nocendi
cupidus, Invidia cupitque evenire adversa iis
quibus invidet.* VULP.

*ibid. DEPONAT GAUDIA] Abjiciat, &
gaudere desinat.* Sic *deponere amorem & mor-
bum* dixit Catullus: *deponere numerum, iu-
morem, desiderium, dolorem, bellum, simul-
laret.* M. Tullius. PASS.

*ibid. LIVORA] Ita vocatur invidia a co-
lore livido invidiorum.* VULP.

v. 30. DESTITIT IRE NOVAS CYNTHIA VIAS]
Mutato proposito, desine velle proficisci ad
ignotas & inexpertas regiones. Virgilius 6.
Aeneid. v. 103.

Non ulla laborum,
O virgo, nova aut facies insperare surgit.
VULP.

v. 31.

Illi carus ego: & per me carissima Roma
 Dicitur: & sine me dulcia regna negat.
 Illa vel angusto mecum requiescere lecto,
 Et quocumque modo maluit esse mea,
 Quam tibi dotatæ regnum vetus Hippodamiæ, 35
 Et quas Elis opes ante pararat equis.

Quam-

v. 31. ILLI CARUS EGO] Contra superius:

tu tibi sua gelida vultus Illyria? PASS.

ibid. v. 31. MEA CAUSSA, ME PROPTER.
 Ipse lib. 2. Elegia 6.

Per te nunc Roma quilibet audeat Amor.

LIVINA lib. 4. Hist. *Per aciem non recepti.* P.
Per me carissima Roma dicitur. forte Ducitur.
 mavit mecum in urbe, quam cum
 protore in provincia esse. BACCHAN.

v. 31. ET TIBI ME DULCIA REGNA NEGAT] Proverbi genus: opes, honores, & imperia non esse jucunda sine amore. Tibullus Eleg. 3. lib. 3.

Sit tibi pauperis tecum juvenunda, Natura:

At sine te regum munera nulla volo. VULP.
 Donna Schediasm. succid. p. 64. ubi bene rejicit Canterum. BACCHAN.

v. 33. VEL ANGUSTO LECTO] Non solum magno, cujusmodi solent esse locupletium, sed etiam arcto & exiguo lecto illa mecum jacere optavit potius; etiam durior conditione. Lectus angustus, qui duos vix capiat. Sic Eleg. 1. lib. 1.

Nos contra angusto versamus pulvis lecto. P.

v. 35. DOTATA & v. HIPPODAMIA] Dotatur mulieres dicuntur que cum magna dote ad viros veniunt. Horatius Ode 14. lib. 3.

Nos dotata regis virum Conius. VULP.

ibid. REGNUM VETUS] Opum & potentie veteris, magnifica. Superius Eleg. 6. *Affe veteres cetera divitiis.* Item lib. 2. Eleg. 28.

Ex quo laeta tulit, vetus & quæ Achæia formas.

Horatius Ode 15. lib. 1.

Conjuncta tunc rumpere nuptias,

Et regnum Priami vides. VULP.

ibid. HIPPODAMIA] Oenomaus Pise regnavit, quæ urbs Elidia, ejus regnum florale Pelops accepit. PASS. Quamobrem poeta mox Hippodamiam vocat dotatam. Vide Indicem. VULP.

v. 36. ELIS] Sive Elis, Hælia, Peloponnesi regio inter Achaïam & Messeniam, ab Arcadia ad mare usque quod occasum Solis spectat. Elidis & Achaïæ terminus promontorium Araxus, teste Strabone lib. 8. Geogr. Fuit in illa etiam oppidum Elis. Celebratissimum scilicet Jovis Olympii templum & simulacrum, item ludus Olympici, ubi curule certamen, ad quod equi undique mittebantur. Ea quoque optimos & generosos procreabat. Tibullus Eleg. 4. lib. 1.

Quam facit, infirma venere ubi fusa senecta,
Qui prior Elis est cæcæ missus equus!
 VULP.

ibid. OPES ANTE PARARAT EQUIS] Aut equis alendis, & magno vendendis, aut ipso quadrigarum & bigarum certamine, ad quod visendum quinto quoque anno tota Græcia consuebat. Porro urbes frequentia civium, & adventu peregrinorum opulente sunt. VULP.

ibid. ANTE PARARAT] Uno verbo, ait Passerius; ut Elegia 1. *aut cupidinis* & cui nolim auctores; hoc enim, candore Propertii alienum videtur. Ego vero ita explicaverim: Ante quam Oenomaus Hippodamiam pater Pise regnaret; ut significet ludos Olympicos Oenomaus regno antiquiores fuisse, vel saltem equorum alendorum studium apud Eleos. Vel vè ante usurpatur pro *kalas*, nempe a vetustissimis usque temporibus. Ovidius 1. Metam. v. 5.

Ante, mare & tellus, & quod tegit annis,
calum,

Unus erat totæ Naturæ vultus in orbe.

Ante, hoc est æpiria, ut ait Hesiodus in Theogonia. VULP.

ibid. PARARAT OPES] Quasiverat, congererat, construxerat, comparaverat. Ovidius lib. 5. Fast.

Sed jam de votis quisquis parabat opes.

VULP.

K a

v. 37.

Quamvis magna daret, quamvis majora daturus;
Non tamen illa meos fugit avara sinus.

Hanc ego non auro, non Indis flectere conchis,
Sed potui blandi carminis obsequio.

Sunt igitur Musæ, neque amanti tardus Apollo:
Quis ego fretus amo. Cynthia rara mea est.

Nunc

v. 37. QUAMVIS MAGNA DARET] Subhinc præter ille quem in Illyridem Cynthia sequi cogitaverat. VULP.

v. 38. NON TAMEN ILLA MEOS FUGIT AVARA SINUS] Mallet Bronkhufius non finem, quomodo Catullus loquitur Carm. 37. Puella uam mea, quæ mea sinus sapit. In finem enim & gremium amantes se conferre solent. Sed nihil mutandum. Quid si id fuerit modicum poeta pecuniam significet, cui arcam prætoris auro gravem puella præferre noluerit: quod si fecisset, avara merito haberetur? Nam in sinibus vestium, ut & in zonis, nummos condere ac secum gerere antiqui solebant. Iccirco Noster Eleg. 16. lib. 1.

Cynthia non sequitur salsæ, non querit honoris:
Semper avorum ponderat illa fides. V.

v. 39. NON AURO, NON INDIS F. CONCHIS] Iteratione negationis delectatur Propertius. Eleg. 6. supra.

Nam ego suo laudi, non natui idoneus armis.
Et alibi sapius. PASS.

ibid. INDIS CONCHIS] Ex India, rubroque mari petitis. Significat margaritas, quæ ex conchis extrahuntur. VULP.

v. 40. BLANDI CARMINIS] Blandum appellat Ovidius Propertium, ut ἱερὸν λόγιον. Lib. 2. Trist. v. 465.

Invenies eadem blandi præcepta Propertii.

Et lib. 5. Eleg. 1.

Aprie hinc Gallus, blandique Propertius oris,
Aprie, ingenuum comæ, Tibullus erit.

Tenerum etiam vocat lib. 3. Artis v. 333.
Et tenari post carmen legisse Propertii. V.

ibid. OBSEQUIO] Obsequium, quæ & obsequendo, eademque dea Piato, ab obsequendo, & alteri morem gerendo. Est autem obsequium assentionis proximum. P.

v. 41. SUNT Igitur MUSÆ] Epiphonema illis conveniens qui præsentiam numinis senserant. PASS. Tibullus pariter Eleg. 3.

lib. 1. Sunt numinis amanti. Papinius Statius lib. 1. Silv. Soteris pro Rutilio Gallico: Efficit is, superi. Antiquorum autem ea fuit levitas, & defultoria pietatis ratio, ut pro arbitrio numina statuerent; pro arbitrio tollerent. Si quid ex animi sententia evenisset, id ope deorum se confectos existimabant, ut hinc Propertius, & reliqui citati: sin vero novum occurrisset infortunium, vel deos incusabant quasi auctores, vel omnino esse negabant. Exempla dabo utriusque infamie. Prioris: Virgilius Ecl. 5.

Quem complexa sui corpus miserabile mæri,

Atque dæd, atque astra vocat crudelis mater.

Tibullus Eleg. 4. lib. 1.

Grudiet divi! Serpent urvus enis amans:

Ferma non ullam sua dedere moram.

Posterioris: Calvus in celebri Epigrammate:

Marmoreo Liciani tumulo jacet ut Cato parvo,

Pemprinus nullo. quis potes esse deus?

Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 3.

Esse deus, i. crede. sedem jurata sefellit,

Et fasces illi, quæ suis ante, manent.

Idem Eleg. 9. ejusdem libri:

Quam rapiant nola sua bene? (ignoscite fessis)

Sollicitus nullas esse putare deos.

Et lib. 9. Metam. verbis Herculis morientis:

At valet Eurystheus; & sunt qui credere possunt
Esse deos?

Cornelius Tacitus lib. 14. Annal. cap. 12.

Prodigio quoque crebris & irrita intercessere
..... quæ adeo sunt cura deum evocant,
ut insulas post annos Nero imperium &
sistera continuarent. Vide L. Senecam libro
de Providentia, & Claudianum lib. 1. in
Rufinum. VULP.

ibid. NAQVA AMANTI TARDUS APOLLO]
Deus vatum Apollo non est segnis, neque
cessat ad opem ferendam poete amanti. V.

v. 42. QUIS EGO FRETUS AMO] Quo-
rum

Nunc mihi summa licet contingere sidera plantis.

Sive dies, seu nox venerit, illa mea est.

Nec mihi rivalis certos subducit amores. 45

Ista meam norit gloria canitiem.

ELI-

rum ope ac nomine subnixus, militiæ amatorie nomen dedi. Ut apud Plantam Calfina 2, 4. *Diis suis fretus, deos speramus*. Idem Anul. 3, 6. *Fretus tua, Fides, fiducia*. Virgilius 21. *Æneid. Medium freti pietate per ignem Cultores*. PASS.

ibid. CYNTHIA RARA] Non una de multis : veram unicam & paucam singularem. Ut Eleg. 27. *hujus libri*.

Quamvis dura, tantum rara puella fuit. P. Sic in vetustis lapideis : COMITUS RARISSIMAS. FEMINAS RARISSIMAS. BROUHAN.

V. 43. CONTINGERE SIDERA PLANTIS] Locutio *nappeuante*, de homine reliquorum fortunam prætergresso, quasi dicat, Deus sum, sum in celo, ætra perambulo. Ennius apud Varronem :

Morse, qua pedibus magnam pulsatis Olympum. Catullus Carm. 65. *Me uide premunt vestigia divum*. Virgilius Ecl. 5.

Sus pedibusque videt nubes & sidera Daphnæ. Contingere plantis, dictum ut ab eodem Virgilio 4. *Æneid*.

Ut primum alaris tetigit magalis plantis. P. V. 44. SIVE DIES, SEU NOX VENERIT] Quocumque tempore. Nox & dies veniunt. Sic Eleg. 15. lib. 2.

Nec tibi longa vivas, nec redituro dies. P. V. 45. RIVALIS] Donatus in Eunucho Terentii : *Rivalis dicuntur amici de mulieribus, translatione nominis a feris bestis,*

qua scientes quum ex eodem rivulo haurium petunt, in prælium contra se invicem concitantur. Sic Cicero pro Cælio : *Sin erit ex illo fons rivalis*. Apud Jurisconsultos in Tit. de aqua cot. & æst. *Rivales, fons qui per eandem rivum aquam ducunt*. Acton in Artem Poeticam Horatii : *Rivales, qui in agris rivum habere communem, & propter eum saepe discrepant*. Noster Eleg. ult. lib. 2.

Rivalem possum non ego ferri sovem. PASS. ibid. CERTOS AMORES] Firmos & stabiles. Ita certus amator. Noster Eleg. 24. lib. 2.

Tu mea compones, & dicet, Ossa, Properi, *Hoc tua sunt : abtu tu mihi certus eras*. VULP.

ibid. SUBDUCET] Donatus in Eunucho : *Subducere, est faciem subtrahere, ut, Et fidem capiti subducere ansem*. Idem ibid. *Subducuntur, quæ volumus amittere : supponuntur, quæ non desideramus*. Porro, in duobus libris a Broukhafio inspectis, & in editione principe A. 1472. est subducit. VULP.

V. 46. ISTA MEAM NORIT GLORIA CANITIEM] Hypallage, pro, *Mea canities norit & sentiat istam gloriam*. *Mea canities, ego canis*. Ita Eleg. 1. lib. 2.

Macanas, nostra spes invidiosa juvenæ. Gloria vero est, quæ licere sibi ait contingere sidera plantis : & a nullo rivali superari posse. PASS.

ELEGIA IX.

Dicebam tibi venturos, inrisor, amores,
Nec tibi perpetuo libera verba fore.
Ecce jaces, supplexque venis ad jura puellæ,
Et tibi nunc quovis imperat emta modo.

ARGUMENTUM ELEGIA IX. LIBRI I.]
Pontico insultat, amore, quem antea contem-
tebat, desagranti. VULP.

V. 1. DICEBAM] Monebam, ut caveres.
i. hucina; nam sic vulgo increpamus eos qui-
bus contigit id quod monuimus ut cave-
rent. Sic Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 14.
Dicebam, Meditatio tuos desiste capillos.

Plautus Aſina 2. 5.

Dicebam, pater, tibi, ne matri conſuleres male.

Aufonius Epigr. 13.

Dicebam tibi, Gallia, Inſeſcimus, effugis atas.

L. Seneca in Apocolocyntoſi: Dicebam vobis,
Non ſemper Saturnalia erunt. Intelligit autem
Propertius verſum ultimum Elegiæ 7.

Sæpi vult magno ſanctus tardus Amor. P.
Vel, dicebam quali oraculum certiffimum.

Tibullus Eleg. 6. lib. 1.

Et tibi neſcio quas dixit, mea Delia, pœnas.
Loquitur de ſacerdote Bellouaria, quæ re-
debat oracula. Hinc diſtiones pro vaticiniis.
Vetus Poeta apud Auſtorem Rhetoricæ ad
Herennium lib. 2. cap. 16.

Aperit ſacer diſſia, ſi intelligas.

T. Livius lib. 7. Hiſt. Acciſe ab Tarrentinis in
Italiam data diſſia erat: Cœvere. Achæreſiam
aquam. VULP.

ibid. TISI VENTUROS AMORES] Venus ipſa
veniendo diſſia, quod ad omnia venit: ſi
Telliſm audimus lib. 2. de Nat. Deor. V.

ibid. INRISON] Γενναῖος, γενναῖος, γενναῖος.
Gallice, magnæ. Hoc verbo utitur Cicero
ad Pſonem in Paradoxiſ. Horatio deriſer in Epist.
ad Piſones. PASS.

V. 2. PERPETUO LIAERA V.] Erat liber-
tas ad tempus, et erat libertas perpetua.
Conditiones vero adjectæ libertatibus eas
perpetuas eſſe non ſinebant. Plautus Me-
næchm. Sc. ult.

Sed mihi meliore quæ eſt auſpicio, perpetuo-
liber ut ſim.

Non.

Noſter Eleg. 2. lib. 2.

Hoc mihi perpetuo-jus eſt, quod ſolus amator
Nec cito deſiſſe, nec teneri incipio.

Contra, ſempiternam ſervitiū ſervitiū, di-
xit Plautus in Perſa. PASS.

ibid. LIAERA VERA] Fortia videlicet,
quæ liberum & ſui jura hominem decant.

Ipſe Eleg. ult. lib. 4.

Nec matrem laudat nimis. cenſula privi

Fortet in offeſſe libera verba ſunt.

Ita Plautus Perſa 2. 4.

Servum operum, linguam liberam Herus me
juſti habere. PASS.

ibid. VERBA FORA] Præſto futura eſſe.

Horatius Epist. 1. lib. 1. v. 33.

Fervet amoris, miſereque cupidine pe-
ſtus?

Sunt verba & voces, quibus hanc lenire dolorem
Paſſi, & magnam morbi depovere potum. V.

v. 3. ECCE JACES] Verba præſentis exem-
pli, reique ſubjicit. Ovidius lib. 3. Amor.
Eleg. 9.

Carminibus tanſidi bonis: jacet ocer Tibullus.
Martialis Epigr. 94. lib. 9.

Dat tibi ſervus viliſ ſecticula ſemina:

Pervigil in pluma Cairus ecce jacet.

Jacet autem, aſſiduus & proſtratus es. Ja-
cere metaphorice dicuntur qui ſtrato ſunt
animo. Cicero pro Marcia: Jacet, diſſidit,
objicit haſta. PASS.

ibid. SUPPLEXQUE VENIS AD JURA PUEL-
LÆ] Ad leges & conditiones ſervitutis ac-
cipiendas. Duſtum a bello & viſtoria. Ut
Eleg. 8. lib. 4.

Supplex palmeſ tam demum ad ſudera veni,
Et inferius.

Indixit leges: reſpondi ego, Legiſti utor.

Riſerat imperia ſalla ſuperba data. VULP.
ubi ſudera, leges, imperium conjunguntur
ut hic jura, & imperat. Rurſus Eleg. 9.
lib. 3.

Quid

Non me Chaonia vincant in amore columbæ
 Dicere quos juvenes quæque puella domet.
 Me dolor & lacrimæ merito fecere peritum:
 Atque utinam posito dicar amore rudis.

Quid

*Quid mirare, moem si videret femina visum,
 Et trahit additum sub sua jura virum? P.*
 v. 4. QVOVIS MODO IMPERAT] Ut ani-
 mo suo libitum fuerit, regio more ac ty-
 rannico. VULP.

ibid. IMPERAT EMTA] Ancillam habes
 loco domine. Hujusmodi fatuos Romani
 per ludibrium ancillariorum appellabatur. Mar-
 tialis Epigr. 58. lib. 2.

*Ancillariorum tua te vocat uxor: ac ipsa
 Lesticiaria est. effit, Alauda, parat.*

O par conjugum elegans! alter verbere se-
 dis corporibus misce delectabatur: altera vi-
 ces marito rependens, amplexus suos in
 crucem nutrebat, ut cum Petronio loquar.
 quid enim aliud servi lesticiarii, quam cru-
 ciarii meri? Huc autem pertinet Epigram-
 ma 71. lib. 6. ejusdem Hispani poeta, quod
 unice hunc Propertii locum illustrat:

Edere lascivus ad Betice crumata gelus,

Et Gaditanis ludere dolla modis;

*Tendere quæ tremulum Pelion, Necubaque
 moritum*

Possit ad Hectoris sollicitare reges;

Urisset ævencius dominum Telespho priorem.

Vendidit ancillam: nunc rediens dominant.

Neque abit Agathias Scholasticus Epigr. 79.
 lib. 7. Anthologiam:

*Η, ή μὲν ἴδ' ἔδραματιδ', ἔλθ' ἡ μὲν ἴδ'
 ἄδ' ἡ μὲν ἴδ' ἔδραματιδ' ἡ μὲν ἴδ' ἔδραματιδ'.*

*Sin vera missaria propria famula, cetera et
 ipse*

Servus vicissim ancilla fieri.

Veteris proverbii contraria sententia: E-
 mendus noli imperare, VULP.

ibid. EMTA] Homerus lib. 14. Odyssem
 v. 103. -- ἵπ' ἑὸν ἔπειτα νῆος μέτρον ἱλάν-
 ης. Me autem emta peperit mater Canebi-
 nis. VULP.

v. 5. NON ME CHAONIA VINCANT IN
 AMORE COLUMBÆ DICERE] Quum agitur
 de re amatorum, noli putare ullum me ora-
 culum certius esse; non illud celeberrimum
 Dodonæum. adeo me callidum & peritum
 efficit assiduæ exercitatio. Vide Eleg. 8.
 lib. 2. Tabulæ. VULP.

ibid. CHAONIA COLUMBÆ] Servius ad
 illud Virgilii Ecl. 9.

*Chaonias dicunt aquila veniente columbas,
 In sive Epiri Delona, inquit, fuisse colum-
 bas quasdam ajunt quæ divinandi perita respon-
 sa illis darent. Orta uero ex ea fabula, quod
 Pelides Thessalorum lingua & vates & co-
 lombas significet. Hesychius: Πίλοι, πε-
 ρομαι, ἡ ἐν Δωδώνῃ διακίχεται πύθος.
 Pausanias in Achæcia, hæc columbas, e
 Dodonæa quercu dedisse responsa scribit.
 Quamobrem Virgilinus 2. Georg. Hæc
 Graiæ oracula quercus. Herodotus autem lib. 2.
 tradit, easdem mulieres fatidicas fuisse.
 Multa alia colligit Beroaldus quæ longum
 esset adscribere. Nothe Eleg. 11. lib. 2.*

Sed tibi jam visor Dodonæa verior augur?
Unum ille tunc pulchre amaret habet.

Chaonia, Epirotica. Vetus Glossarium,
 Chaonia, Epirotica. nam Chaonia pars Epiri,
 dicta à Chaone Trojano. Virgilinus 3. Æneid.

*Moris Neoptolemi cognomen reddita cessit
 Pars Helenæ, qui Chaonem cognominis campos,*

Chaoniamque comam Trojæ à Chaone dicit.
 Ovidius lib. 2. Artis:

Quasque calor curret, Chaonia alet habet, P.
 ibid. VINCANT DICERE] Superent pradi-
 cando & divinando, ἰσχυρομέν. Vincant,
 ut apud Plantum Mil. Glor.

*Qui se agunt, cum centro vincant jurejuram-
 do. PARS.*

v. 6. QUOS JUVENES QUÆQUE PUELLA
 DOMET] Quibus juvenibus unaqueque puel-
 la imperet, quos seros animis alliget. Ho-
 ratius Ode 17. lib. 1. *Quæ te cumque domas
 Venus, Non exasperandis aduris ignibus. P.*

v. 7. ME DOLOR ET LACRIMÆ MERITO
 FECERE PERITUM] Quod mihi nocitiam non
 vulgarem eorum quæ ad amores pertinent
 comparaverim, hoc debet duriore discipli-
 næ, rebus adversis, dolori, lacrimisque
 assiduus, quibus Venus, magistra lenitatis,
 me sollicitum & exercitum habuit. Sic
 Tabullus Eleg. 8. lib. 1. postquam solle-
 riam suam & calliditatem in hoc genere
 jactasset, demum subjungit:

Ipse

Quid tibi nunc misero prodest grave ducere carmen,
Aut Amphioniae moenia flere lyra?

Plus in amore valet Mimnermi versus Homero.

Carmina mansuetus lenia quaerit Amor.

I,

Ipsa Venus magico religatum brachio nodo
Perdedit, matris non fuit verberibus. V.
ibid. Eleg. 1.] Minerval enim solvi pra-
ceptorum. VULP.

V. 8. ATQUE UTINAM POSITO DICAR AM-
MORT KUDIS.] Nam tanti non est periculum
& consilium esse, ut propterea miser sim.
Estimationem huiusmodi & celebritatem
tranquillitate animi libenter commutavero.
VULP.

ibid. POSITO AMORE.] Tamquam gravi
aliqua sarcina. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 9.
Proe, deus, posito, si quis mihi dicat, amor;
Despice, usque adeo dulce puellam malum est.
Caecilius Carm. 75.

Difficile est longum subito deponere amorem. V.
ibid. AUDIS.] Peritus & radiis opponun-
tur. Sic Eleg. ult. lib. 2.

Sive in amore radiis, sive peritus eris.
Hinc erudire; nempe ex radiis periculum effi-
cere: VULP.

V. 9. GRAVE CARMEN.] Severum, triste,
gravis argumenti, qualis sunt Epicorum,
& quorundam Lyricorum. Stephani graves
Carmen dixit Horatius Ode. 9. lib. 4. V.
ibid. DUCERE CARMEN.] Ita Horatius
Sat. 10. lib. 1. v. 43. Forte ipse, amor Ut,
nemo, Varius, dicit. Quae interpretes male
interpungunt, etiam acutissimus Bentley.
Idem poeta Venusinus Epist. 1. lib. 1. v. 235.
tonni deduxit poemata sua. Translatio est a
modo. Vulgari libri, dicere carmen. V.

V. 10. AMPHIONIAE MOENIA FLERE LYRA.]
Flebat inter caedere exulum Thebarum, qua-
rum muros ab Amphione constructos sonu-
tu cithara, tradit vetus fabula. Horatius
Epist. ad Pisones:

Diffus & Amphion Thebana condidit arcis
Sana moerore sono testudinis, & praeta blanda
Ducere quo vellet.

Noter Eleg. 1. lib. 3.
Sana Citharae Thebat agitata per artem
Sponsa sua in muri membra caesi, ferent.
Eriam Pergama, seu Trojae moenia, sic edi-
ficata putabantur, nempe Apolline citha-
ram pulsante. Ovidius Epist. Parnass. v. 179.

Non speris, firmataque turribus altis
Moenia, Phrygae struella sanare lyra. V.
ibid. PLERUMQUE.] Ita Eleg. 9. lib. 3.
Non scito in cineret arcem dissilire patrum
Cedmi.

scilicet, non lugubri carmine narabo. V.
V. 11. PLUS VALET.] Majorem vim ha-
bet. Plautus Amphitr. 1. 2, 134. Non lo-
quar nisi puer scilicet, quando pugnis puer va-
let. VULP.

ibid. IN AMORE.] Sic Elegia 1. supra:
Tantum in amore praeter, & sinefalsa valent.
Et Eleg. 7. lib. 3.

Dei illi gentis nil in amore valent. V.
ibid. MIMNERMI VERSUS.] Pessimetur
Elegiacus, a Mimnermo Colophonae in-
ventus, Solonis aequali, homine amoribus
& volapratibus deducto. Horatius propterea
in caele Epist. 6. lib. 1.

Si, Mimnermus uti senset, sua amore iocifera
Nil est jucundum; vivit in amore iocifera.

Hic jam senex amavit tibicinem quandam
nomine Nanno; quod cognoscimus ex ver-
sibus Hermesianae Colophonae ab Athe-
nao recitatae lib. 13. Meminerunt ejusdem
Athenaeus lib. 16. 15. & 16. Strabo lib. 14.
Pausanias in Boeotia, Plotarchus in
libro de Musica: & ex recentioribus, Li-
lius Gyraldus in Dialogis de Poetis, qui
Mimnermum perperam vocat, Andreas Schot-
tus lib. 2. Observ. Human. cap. 52. & Kul-
vinus Ursinus, a quo Fragmenta ejus poe-
matum collecta sunt. Patenter hunc Po-
perum locum videri non satis intellexisse.
Ceterum fuere qui Mimnermum Callima-
cho ipsi, poetae in Elegia principii, ante-
ferre non dubitarent. Id citavit Horatius
Epist. 1. lib. 1. v. 99.

Discedo Al non puella illius: ille vero quis?
Quis, nisi Callimachus? si plus adposui visum
Est Mimnermo, & citius cognovimus crevisse.
BREUER. & VULP.

V. 12. MANTIVUS AMOR.] Non perpe-
tuum epitheton, ut Palfestinus; Amor
enim modo dulcis, modo amarus: imo
sa-

I, quæso, & tristes istos compone libellos:

Et cane quævis nosse puella velis.

Quid si non esset facilis tibi copia? nunc tu

Infanus medio flumine quæris aquam.

Nec-

sepis amarus: Verum hoc loco mansuetam appellat Propertius, quod procul a castris in otio & pace colatur. Ipse Eleg. 5. lib. 3. *Pacis Amor drus est*. Mansuetus, *asfuerat mens*, ut docet Nonius Marcellus; quod fere, quum manu permulcentur, intescant. Vulp.

ibid. *LENIA CARMINA*] Censet Broukhutius, translationem duci a vino, quod lena dicitur quum suave est ac maturnum potui. Cato de R. R. cap. 109. *Vinum asperum quod est, lena & suave si voles suave, sic facies*. Horatius Ode 29. l. 3. *Nec ante versa lena merum cado*. Ovidius pariter elegi lenitatem tribuit lib. 2. Amor. Eleg. 1.

Blasphemias atque levæ, mea res, resancti; *Melliteras duas lauda verba feres*. V. v. 13. I, quæso] Formula dimittentis a se aliquem cum irrisione, ut Eleg. 29. lib. 2.

I nunc, & noster discis manere domi, Virgilius lib. 7. *Æneid.*

I nunc, ingenuis offer te, iresse, periculis. P. Additum tamen *et quæso* indicat benevolentiam & familiaritatem. Vulp.

ibid. *TRISTES ISTOS LIBELLOS*] Truculentos, & nimis severos. Elegia 7. super ad hunc eundem Ponticum.

Dum tibi Cadmeæ dicuntur, Puerke, Thæbe, Armæque frævae vestigia nitida. V.

ibid. *COMPOTE LIBELLOS*] Clande, & in scrinio, vel in forulis bibliotheca reponere. Cæcilius lib. 16. ad Famil. Epist. 10. *Libellus compote*; idemque, quum *Metræda libellus*. Ovidius lib. 1. Pontic. Epist. 1.

Quævis, ubi hos possis nulla componere lase?

Quæ forent Arces, paræ vocat illa tibi.

Sic Horatius Ode 24. lib. 4.

Tu cade gaudentes Sicævi

Compotibus venoritur amicis.

Ita componere opes dixit Virgilius, pro congerere. De libris autem alio verbo usus est Venustinus poeta Snt. 3. lib. 2. idem fere significante:

Quosdam pertinuit signare Platona Memoranda, *Eupolia Archibolus*? omnes educere tentas?

Tom. I.

Vulgatæ Propertii editiones deponere. V.

v. 14. *ET CANE QUÆVIS NOSSE PUELLA VELIS*] Scribe carmen amatorium, quod legere & intelligere desideret quævis puella de plebe & vulgaris. Vel quævis puella, & rudis amorum, & perita. Sic Eleg. ult. lib. 2.

Non tamen hoc ulli veniens ingratis legenti, *Sive in amore rudis, sive peritus erit*. Past.

Vel denique doctæ simul puellæ poetarumque studiosæ, *versissima turba*, ut ait Ovidius in Actis; & indoctæ; quæ passim occurrunt, nam & hæ carminibus delectari solent, si lenia & facilia sunt. Vulp.

v. 15. *QUID SI NON ESSAT FACILIS TIBI COPIA?*] Hinc verba quid si non comprehendunt argumentum a contentione minorum, ut Eleg. ult. lib. 2.

Quid si non constans illa, & tam certa fuisset? Virgilius pariter 4. *Æneid.* *Quid si non ardua dicta, demasque liquas preces*. Et Q. Cæcilius apud A. Gellium lib. 19.

Quid si non interduum, ad alium fugitivum, *Misteri ad se intra, sed magis acriores*. P.

ibid. *FACILIS COPIA*] Perperam Passeratius, mea qualem sententia, hunc locum explicat. Facillime, inquit, & abundantia in preme, ob multitudinem puellarum Romæ, de qua Ovidius 2. *Artis Amat.* multam copiam rerum & argumentorum in scribendis carminibus; quæ de se Nostr. Eleg. 2. lib. 2. *Hæcenus vir ille quævis pretii*. Sunt hæc nihilominus *arripe hævæ*. Id enim, si quid video, sibi vult Propertius: *Æstus, mi Pontice, dilataberis*, ac misere discriminaris in amoris rota, quamvis ancillam ames, mulierem salsicet potestati tuæ subiectam, adeoque paratam semper & facilem. Quid si liberam, ingenuam, patriam, deperires, casus tibi fruentis neque copia, neque spes esset? Horatius Sat. 2. lib. 1. v. 19. de Venere pariter servili 2. *Parabilem amo Venerem, faciliusque*. Copia vero ad huiusmodi delicias pertinet. Nostr. Eleg. 20. lib. 2.

L

In-

Necdum etiam palles, vero nec tangeris igni.

Hæc est venturi prima favilla mali.

Tunc magis Armenias cupies accedere tigres,

Et magis infernæ vincula nosse rotæ:

20

Quant.

Interit et non nunquam ianna uelle,
Non emungam lupi refici fulta tu. V.
ibid. NUNC TU V[er]e nunc, non est hic
temporis adverbium, sed ponitur pro *est*
vel tunc. Cicero lib. 1. de Divina-
tione. *Qua quidem multa plura cunctisque*
et quietem integri iratus: nunc anxi: cibo
et carnis, confusa et perturbata cernimus.
V. 16. MEDIO FLUMINE] Ubi flumen
profundius est. Sic Virgilius 3. Aeneid.
Gaditiorum pro equo sum medium. Pass.
ibid. QUASIS AQUAM MEDIO FLUMINE]
Graecorum proverbio, *οὐδ' αὖτε μέλιτος* 5.
Ecce. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 2.

*Quærit aquæ in aquis, & poma fagæcia captat
Tenuius.*
Idem lib. 3. Metam. v. 466. in fabula
Narcissi
Quod cupis, necum est, inopem me cupis facit.
Hæc attulit doctissimus Plessierius; qui
quantum adhibet a vera hujus Propertiani
loci explicatione? sed necino quo malo fate
non esse affectus. Regius illa apud Lodo-
vicum Areolum lib. 28. Rolandi Furantis,
cum punitionem deriperet, ejusque com-
plexibus uteretur quodcumque ipsi colli-
bisset, illum tamen semper accusabat ut
remissum & languidum in amore. Sic igi-
tur affecta erat ut noster hic Ponticus.
Ipsa verba afferam hilaris poeta, strophe
37.

Trova l'altro di ancor, che si levora,
E l'altro. al fin non si fa fissa giorno.
E la regina (che gli per più strane)
Sempri si duol, che poca l'amor li nant. V.
v. 17. NIDUM ETIAM] Vetus Glossa-
gium: Necdum etiam, nequaquam, vñquā-
rum. Vireilius: 1. Enid.

*Necunde etiam causa irarum, sequitur doloris
Evidenter animo.* PALL. *ibid.* PALL.] Quum amantes pallent,
se morbum amoris penitus contraxisse ostendunt. Vulp.

ibid. VERSO IGNI] Ut vernus calor, Eleg. 8.
lib. 3.

Nimirum verj dantur mihi signa caloris .

Cui e regione respondet quod scribit Noster Eleg. 11. huius libri :

An te nefcio quis simulatis ignibus hostis
Suffulcit e nostris, Cynthia, carminibus? P.
ibid. TANGROSIS] Cum gravissimo malo
& periculo conjunctum est tangi. Ut Eleg. 2.
lib. 2.

Sem mibi fiat tangenda neverta pecula Pba-
dra.

Horatius Ode 3, lib. 1.

Non tangenda vates transfluit vada .
Sic tangi de calo ; & tactus , fulminis igne
percuttus . PAUL.

V. 18. HÆC EST VENTURI PRIMA FAVILLA MALI] Quam hunc amoris favillam sentis, ex levissimum est indicium ignis atque incendii futuri. Servius in illud 3. *Æneid.*

*Turbine fumantem pires, & rudente favilla,
Favilla, inquit, est deserta igne sciavilla.
Porro amorem malum vocavit etiam Eleg. 1.*

superius : *Hoc, mones, vitate malum*. PATR.
v. 19. TUNC] Quam vero igni arde-
bit. PATR.

ibid. MAGIS ARMENIAS CUPIES ACCEDERE
TIGRES.] Ad te differendum venire
Tigrium immunes & rabies insignis. Ti-
grum Medorum lingua fastigium sonat, ut
scribit Plinius lib. 6. H. N. cap. 27. Unde
& feræ & fluviu nomen propter celestia-
tem. Idem Plinius lib. 8. cap. 18. tradit,
in Hyrcania & India nasci tigres, nec me-
morat Armeniz: sed, ut idem ait, Arme-
nia Hyrcani adiacent a meridie. Virgilius
Ecl. 5.

Daphnia & *Artemia* surra subjungere tigris
Instituit.

Tibullus Eleg. 6. lib. 3.

Sic Horatius Ode 27. lib. 3. inducit Europen optantem ut a leonibus & tigris laceraretur. PASS.

Y. 20. ET MAGIS INFERNA VINCLANTUR
 ES ROTA.] Experiri potius cupies & sentire
 supplicium & cruciatus Ixionis apud infe-

Quam pueri totis arcum sentire medullis,

Et nihil iratæ posse negare tuæ.

Nullus Amor cuiquam faciles ita præbuit alas,

Ut non alterna presserit ille manu.

Nec te decipiat, quod sit satis illa parata. 25

Acrius illa subit, Pontice, si qua tua est.

Quip-

ros rotæ alligati, & sine ulla requie circumvoluti. Tibullus Eleg. 3. lib. 1.

Ille suorum tentore leionis ausi

Perfatur celeri novis membra rota. P.

Vide Indicem nostrum verbo *leionis*. V.

V. 21. Q. PUERIS TOTIS ARCUM SENTIAR

MEDULLIS] Nempe sagittas Cupidinis arcu

emissas, quarum igitur interiorum amatoribus

medullam edit. Sic Ovidius lib. 2. Artis:

Sensit & Hyliæ contentum fœvus arcum.

Et lib. 1. Amor. Eleg. 11.

Credibile est, & te sensisse Cupidinis arcus. P.

Vulgati libri pro *terris* habent *terris*. V.

V. 22. ET NIHIL IRATÆ POSSE NEGARE

TUÆ] Cogi ea omnia facere & pati quam

puella velit ac jubeat, eaque irata: omnia

enim quamvis acerba placandæ amicæ causæ

faciunda sunt amanti. Aliud vitium est

in viciosa verecundia, nihil posse negare;

qua de re Plutarchus. Elegia proximæ sequenti non dissimile est:

Nec, si quid petitis, ingratis fronte negavit. P.

ibid. TUÆ] Sobatuli amica, puella, domina.

Horatius Ode 15. lib. 1. *Non hoc pollicitus tuæ. Vulp.*

V. 23. NULLUS AMOR CUIQUAM FACI-

LES ITA PRÆBUIT ALAS, UT NON ALTER-

NA PRESSERET ILLE MANU] Strecone hic nuga-

torum interpres, quasi certamine instituto,

quis eorum a vera explicatione longius

aberraret. Ut hac intelligas, lector, singe

tibi puerum aliquem qui aviculam manu

teneat sibi impeditam. Id, ut de illa sibi

ludum faciat, modo paulum excurrere &

evolare sinat, modo solum retrahit, & mi-

seram manu premit. Simillimum est Cupi-

dinis ludicrum de capto & irretito amaro-

re. Nonnumquam remittit vincula, &

spem libertatis ostendit: sed quomodo illi sibi

jam liber videtur, iterum se premi sentit,

retrahi, ac retineri. Vulp.

V. 24. ALTERNA MANU] Non, modo

hac, modo illac: nunc dextra, nunc sinistra; ut perperam Passeratius: sed alternis expanfa, alternis compressa. Vide *Æsopi Fabulam* 16. quæ inscribitur *Καυρηπύππια*. ea scilicet imaginem hanc Proprietariam illustrare potest. Vulp.

V. 25. NEC TE DECIPAT, QUOD SIT SATIS ILLA PARATA] Nec illud te ipani perforesione fallat, spemque tibi faciat placidi amoris & fortunati, quod amicam habeas in potestate, cupientem omnia qua tu velis, non difficilem, sed ad empiditates tuas explendas paratam: & hic enim pericula & insidie latent. Ovidius quidem in *Remediis Amoris* v. 533.

Explenda est sitis ista tibi, qua perditus ardet.

Cedimus: in medio jam licet amor bibas.

Sed bibe plus etiam, quam quod precordia pos-

sumus:

Cutture sac plene sumta redundes aqua.

Perfringere usque tua, nullo prohibente, puella,

Ille tibi nollet auferat, illa dies.

Tadis quare, malis faciant & tadis fœnem.

20 Jam quoque, quam credas posse carere, man-

hoc tamen consilium, præcepta & periculo-

sum, successo saepe destituitur. Vulp.

ibid. SATIS PARATA] Scripserunt illi: car-

minis Epigr. 46. *Quamvis videat satis pamp-*

rar, nempe ad euryas. Noster Eleg. 14.

lib. 2.

Dura est, qua multis simulatum fugit amo-

rem;

Et si plus uni si qua perire potest.

Tacitus lib. 14. *Annal.* a Gebhardo allat-

us: *Offerret se sepius remulento centum, &*

incesto peratam. Vulp.

V. 26. ACRIUS ILLA SUBIT, P. SI QUÆ

TUÆ SIT] Irrept in animum, ingreditur

clanculum, altius insinuat, te non sen-

tiente, atque aliud agente. *Sabire* dicunt

Latini de malis occultis, aut vix animad-

versis. Virgilius 3. *Georg.* v. 61. *Sulcorum*

L 1

over-

Quippe ubi non liceat vacuos seducere ocellos,
Nec vigilare alio nomine, cedat Amor?

Qui non ante patet, donec manus attigit ossa.

Quisquis es, assiduas o fuge blanditias.

30

Illis

morbi, tristisque senectus. Noster Eleg. 27. lib. 2. Non solum labris pectus nigra tuit. Ovidius lib. 1. Artis v. 519.

Blanditiis animum fortis deprendere nunc fit? Ut pendens tacitâ ripa subit aqua.

Idem lib. 10. Metam. v. 173. de Apolline amante: Longaque alit assuetudine flammâ. Et lib. 8. Artis v. 345.

Fec tibi consuevit: nil consuetudine maior. Profecto exitiale videtur, cum periculis familiariter, & sine ulla suspitione versari. VULP.

v. 17. QUIPPE UBI NON LICEAT VACUOS SEDUCERE OCELLOS, NEC VIGILARE ALIO NOMINE, CEDAT AMOR?] Probo interpositionem & explicationem Jani Broukhuisii: Etenim ubi tu quotidie ante oculos habes dominam tuam, eam unam contemplaris unice, quum illa tibi noctes auferat, illa dies; credis fore ut tam contumax amor vultus abeat, ac loco cedat? VULP.

ibid. QUIPPE UBI] Lucretius lib. 3. Quippe ubi imaginibus fuit, oculorum moventur.

*Noster Eleg. 4. lib. 2. Quippe ubi nec caussæ, nec apertæ cerni-
... mas illas.*

Quippe, siquidem, quoniam. quippe ubi, Græcia θυγάτηρ. PASS.

ibid. VACUOS OCELLOS] Vel amore vacantes & liberos fastos, vel otio & amore laborantes. PASS.

ibid. BROUCERA] Scorsim abducere, & illinc amovere. Sunt qui legant subducere. Virgilius 4. Æneid. v. 385.

Quum frigida mors animo sedaverit ætas, ubi pariter Servius, teste Pterio Valeriano, subduerit videtur legisse. VULP.

v. 18. NEC VIGILARE ALIO NOMINE] Hoc est, ubi ob unam tantum causam, & unius puellæ gratia vigilare liceat. Vigilant autem homines amore non impediti alia de causa, ut ob negotium, studium, ludum. PASS. Ob facta etiam & læticia, si diis placet. Horatius Epist. 2. lib. 1. v. 32.

Ut ingulcent hominem, surgunt de nocte lætantes.

Ut te ipsum servet, non aspergiseris? atqui Si noster sanus, curret hydropicus? Et si Pæser ante diem librum contumeliosus; si non Intendes animum studiis & robis honestis, Invidia vel amore vigil torquere. - V.

ibid. ALIO NOMINE] Cornelius Celsus lib. 6. Medicina cap. 6. §. 14. Acres tibi non alis magis nomine bis nocent, quam quod lacrimas movent, VULP.

*ibid. CEDAT AMOR?] Abeat loco pulsus? Cedere, est eorum qui vel iudicio, vel vi aliqua majore, de possessione desiciuntur. Cicero pro Milone: Transiit republi-
ca civet mei (quoniam mihi cum illis non licet) sine me ipso, sed per me tantum, perfruantur. ego cedam, atque abibo. Virgilius lib. 12. Æneid. Cedat iulus agris. BROUEN.*

v. 29. QUI NON ANTE PATET, DONEC MANUS ATTIGIT OSSA] Multa hic etiam argutantur interpretes. Gebhardus contendit, hoc loco attingere usurpatum a Propertio pro sentire, ac tactu ipso deprehendere; ut Græci ἀντρωδω dixerint pro ἀνδρωδω. Ego vero ita malum capere:

Qui non ante, quam sit validus & propere perspicitur, donec manus amatores, hoc morbo tabidi & consumti fato cessent, eorumque ossa manibus propinquorum læsa fuerint. Tunc deum hac peccata cognoscitur penitus & intelligitur. V. ibid. NON ANTE, DONEC] Has particulas ita conjunctas, non temere invenire est apud auctores. VULP.

v. 30. QUISQUIS ES] Non nisi Pontico, sed omnibus etiam ignotis id canit. Sic Ovidius lib. 2. Artis:

Ergo ego fallaci timide confide figura, Quisquis es: æque aliquid corpora pluviae habet. PASS.

ibid. ASSIDUAS EFFUGES BLANDITIAS] Cave ne satis tibi parata nimica assidue blandiatur, & verborum verumque illecebris te continenter delinuat. Blanditiæ non tan-

QUA

Illis & filices & possunt cedere quercus:

Nedum tu possis, spiritus iste levis.

Quare, si pudor est, quamprimum errata fateri.

Dicere quo pereas saepe in amore levat.

ELT-

tum *ἡρεσέσθαι*, & verba animum mulcentia; sed & res ipse quibus delinimur, & pelliculam in amorem. Ovidius Epist. Heroniones utrumque genus commemoravit:

Non tibi blanditias primum, mea mater, in omni

Incerta distat ore puella ruli.

Non ego captaui brevibus tua colla lacertis,

Nec solum gremio sarcina grata tua.

Noster Eleg. 13. lib. 3. munera priscorum amantium, cydonia mala, cerasa, pruna, uvae, corollas, aviculas, blanditias appellavit:

Mis tuis blanditiis furivus per astra puella

Offensa stulticiae causa dederit viris.

Blanditiae vocantur in Epistola Helenae Ovidiana, natus superciliorum, bibere ex eadem parte poculi ex qua puella biberit, vino uti ad scribendum in orbe mense. Apud eundem poetam lib. 8. Amor. Eleg. 2. Blanditiae sunt in comitatu Cupidinis:

Blanditiae comites tibi erunt, Errorque, Fur

atque,

Atque pariter turba secuta tuas. PASS.

ibid. EFFUGES BLANDITIIS] Ita Broukhufius ex Cornelii membran. quod vereor ut probum sit. Dixerant quidem Latini scriptores, quos ipse affert, *effugere cruciatus, maculam, incursum, vincula, lascivias, calumnias, offensionem, crimen, contumeliam*. nempe vitare haec omnia, vel ab illis liberari, tamquam a malis & incommodis: verum dubito, an simile sit, *effugere blanditias*, quae tametsi nocent, & perniciousae pariant, dulces tamen ipsae sunt, & delectant. Deinde modus hic imperativus *effugi*, minus aptus videtur: sic enim explicari sententia deberet, *cursu ut effugias, de operam ut effugias*. In vulgata libris est *auspici*; quod tamen verbum cum quarto casu vix invenitur. Proferunt locum Ciceronis, & Petronii; sed corruptos, ut offendit Broukhufius. Praestat igitur legere, *O fuge*; quod malebat Passeratius: ita enim locuti sunt Virgilius, ac Tibullus. VULP.

v. 31. SILICES] Servius in 2. Aeneid.

ait, *Silicem esse speciem lapidis durissimam, unde recuritur igitur*. Ididorus lib. 16. Erymol. cap. 3. dictum putat quod ex eo percussio exiliat ignis. PASS. Itali vocant *sistiti*, *macigno*. VULP.

ibid. ET POSSUNT CEDERE QUERCUS] Nempe, res quaque durissimae. Locutio est *παρρησια*. Anacreon Ode 2. *Ναυ' ἢ ἡ σιδῶνος, ἢ σὺν μάδωνι ἔρα*. PASS.

v. 32. NEDUM TU POSSIS] Hic negandi particula subauditur, Nedum tu possis non cedere. Terentius Heautont. 3, 1. *Satrapes si fecerit amator, nunquam suffere aius sumus quos; Nedum tu possis. Vel rā possis absolute positum, pro, satis potens sis & firmus adversus blanditias*. Cicero lib. 3. Tuscul. Q. Nil daret nisi per: *possunt nesci, possunt laevi, pollicines*. Virgilius 5. Aeneid. *Pessunt, quis posse videntur*. PASS.

ibid. TU, SPIRITUS ISTE] Similis appositio Nasonis lib. 2. Amor. Eleg. 13.

Et peragere pariter annulus iste viri. V.

ibid. SPIRITUS LEVIS] Arrogantia non constans, quae facile detumescit, concidit, & infringitur. Noster lib. 2. Eleg. 3:

Qui nullam sibi dicebas iam posse nocere,

Hastis: cecidit spiritus ille tuus. V.

v. 33. SI PUDOR EST] Si quid te pudet, si quid pudoris tibi reliquum est, nisi pudoris egeas. Nisi id facias, te impudentissimum dicam. Est sermo hortantis per increpationem, ut Eleg. 12. lib. 2.

Si pudor est, alio trajice vela tua.

Virgilius Ecl. 7.

Ue demum passis, si quis pudor, eis juvenis.

Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 2.

Tu quoque qui spectas post nos, una contrahere curas.

Si pudor est, vigila nec premi tergo gremi. Optimo Passeratius. *Ni pudor est*, legit Broukhufius, elegantia longa minor, & languente sententia. VULP.

ibid. QUAMPRIMUM] Confessum, nulla interposita mora. Sic Eleg. 11. infra:

Tu modo quamprimum corruptas desere Bojas.

VULP.

ibid.

ibid. ERRATA PATERE] Non quod omnes (ut perperam interpretes) sed quod adhuc superbie amore contemneris. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 4.

Confiteor, si quid protulit delicta faceri. V. 34. DICERE quo PERAS SCPE IN AMORIS LEVAT] Hoc est, magno solatio & levamento est, posse in amici sinum effundere dolorem suum & curam ; abscondito enim vulnere nulla medicina adhibetur ; & ideo reterege illud oportet. Vel quod Amor mitius egat cum humilibus, & se victis fatentibus. Tibullus Eleg. 8. lib. 1.

Deus dignoscere. Deus crudelius arde, Quae videt invitat succubuisse sibi. Videbis quae ad locum illum attulimus. V. ibid. DICERE quo PERAS] Illud Horatii simillimam Ode 27. lib. 1. Dicar Opuscula Frater Megilla, quo beatus Volare, quae pereos fugata. VULP. ibid. LEVAT] Leviorum curam & amorem reddit, ut Eleg. 14. huius libri : Quid retraham variis serena testibus ? PASS. Horatius Epist. 8. lib. 1. Nil audire velim, nil discere, quod levis agrum. Juvet, in editione Beroaldi. VULP.

ELEGIA X.

O Jucunda quies, primo quum testis amori
Affueram vestris confcius in lacrimis.
O noctem meminisse mihi jucunda voluptas.
O quoties votis illa vocanda meis!

Quum

ARGUMENTUM ELEGIAE X. LIBRI I.] Gratum se proffertur Gallo, quod ab illo secantis Cupidinis adhibitus facit : praecipit deinde, quibus ille artibus amorem fervare possit. VULP.

V. 1. QUIES] Pro nox, quo tempore mortales quiescant. Infra Eleg. 14. huius libri :

— sive operam mecum trahis illa quietem,

Sed facili secum ducis amore diem. V.

ibid. PATIO AMORI] Gallus enim pullis empidiniibus antea contactus. Id ostendit superius Eleg. 5. PASS.

ibid. TESTIS AMORI] Sic Virgilius Ecl. 5. v. 21. Vos caruli testet, & flumina Nymphis. Cicero pro Quintio : Quis huic rei testis est ? Testis testatus, sic rē auct, nisi forte testis referatur ad amorem, confcius ad lacrimas. Elegia 13. infra ad eundem Gallum :

Hec ego non rursus male, non augere doliur ;

Vidi ego. me, quæst, teste negare poter ? P.

V. 2. ASPURAM VESTRIS CONFCLUS IN LACRIMIS] Confcius potest jungi cum amari. Cicero pro Cluentio, Confcius facinori. & 6. Verrius, Confcius tameritati. rē in lacrimis conjungi potest cum affueram, vel cum confcius. Cicero lib. 2. de Oratore : Eam qui in Pauli pugna non affuerat. Idem lib. 1. ad Atticum Epist. 18. Qui mihi &

in publica re socius, & in privatis omnibus confcius, & omnium morum sermone & consilio participare esse solet. Minucius Felix : Sic sicut in amoribus confcius ipse, socius in erroribus. PASS. & BROUKE.

V. 3. O NOCTEM MEMINISSE MIHI JUCUNDA VOLUPTAS.] Et jucunda mihi accidit nox illa, & suavis est ipsa recordatio illius noctis. Epithetum perpetuum, neque hic omnino otiosum. Loretius lib. 2.

Non quis vocari quumquam est jucunda voluptas.

Apud Virgilium contra lib. 6. Æneid. recordatio noctis scurba :

Namque, ut supremam salsa inter gaudia noctem

Egerimus, nostri & amicum meminisse necesse est. PASS.

V. 4. VOTIS ILLA VOCANDA MEIS] NOX precibus veneranda, ut talis redeat. Vocantur votis dii, quum, vovendo aliquid, ab eis petimus ut adfint & faverent. Virgilius 1. Æneid. 290. de Julio Cesare in deorum numerum recepto : Vocabitur hic quoque votis. Et lib. 1. Georg. 42. ad Augustum : Votis jam nunc adjustis vocari. Vel ergo Propertius rogat deos illam noctem, aut similem : vel ipsam Noctem venerat ut deam. PASS.

v. 5.

Quum te complexa morientem, Galle, puella
Vidimus, & longa ducere verba mora.

Quamvis labentes premeret mihi somnus ocellos,
Et mediis cælo Luna ruberet equis:

Non

v. 5. MORIENTEM] Ita languentem, ut jam jam morituri solent. Ipse Eleg. 13. infra ad eundem Gallum:

*Vidi ego te tota vinctum languescere collo,
Et fere inaccessis, Gallo, diu moribus.*

Ausonius in Centone Naptiali: *Ille manu morientem celum trahit.* PASS. Tibullus Eleg. 6. lib. 2. *Tunc morier cinis.* VULP.

ibid. PUELLA] Amica; non tamen Lycoreide, quam amavit alius Gallus, & veribus celebravit. VULP.

v. 6. LONGA DUCERE VERBA MORA] Ita libri optimi, quos consuluerunt Scaliger, Lipsius, Gebhardus, Broukhufius. V. Porro, Gallum vix longo temporis spatio loqui potuisse, significat poeta. Ducere verba, vix elicere de pectore. Virgilius 1. Æneid.

Suspirant, inique trahens a pectore vocem.
Vel ad lentam pronuntiationem referendum. Idem Maro 4. Æneid. *Longas in seculum ducere voces.* Vulgo legunt: *in longam ducere verba nostram.* ut Virgilius Ecl. 9.

Caussando nescire in longum ducit amores. P. LOCUS Petronii huic Propertiano similis: *Præstus deinde scribis, invade pectus amplexibus, & persusum ut lacrimis vultu nota teneret. Diu vixit uterque invenit, nam puer atque singulilibus videri amabile pectus quassaverat.* BACCHUS.

v. 7. LAESITUS OCELLIS] Pectus & inclinat. Catullus Galliamb, 37.

Piger hic labentes languere oculos super operis.
Lati in somnum dixit Petronius. Labentes oculos morientem tribuit Ovidius lib. 3. Trist. Eleg. 3.

*Nec mandata dabo: nec cum clamera supremo
Labenter oculos claudet amico vapores.*

Item Quintilianus in proœmio lib. 6. I. O. de filio moriente: *Tuus ego (o mea spes iuven) labentes oculos, tuum fugientem spiritum vidi?* PASS.

ibid. PREMERET MIHI SOMNUS OCELLIS] Tibullus pariter Eleg. 4. lib. 3.

Præstis languentis lumina fœva quies. PASS.

v. 8. MEDIIS CÆLO EQVIS] Hypsilage, pro equis jam in cælo medio. id est, quum

medium cæli spatium jam Luna curvus confecisset. Noctis autem meridies significat, ut Varro verbo utar. Virgilius 6. Æneid. *sequet medius non humida curvus.* Theocritus Idyllis 15.

Οὐρανὸν μὲν μέγα τῷ ἵππῳ ἄρῃσι ἄπτα Λαλαῖαν.

*Nondum medio cæli spatia confecerat curvus
Luna.* PASS.

ibid. LUNA RUBRET] Pro Inceret & micaret. quia sidera ignea, & ignis rubet. Sic Eleg. 10. lib. 3.

*Micabat quidam missusque mane Camena,
Ante matrem flante Sole rubente torum.*

Horatius Ode 11. lib. 2. *Non semper idem sericus est bonus Vernis; neque una Luna rubens nitet Vultu.* Alio modo dicitur rubere Luna, quum ventos portendit. Virgilius 1. Georg.

*At si virginem suffuderis ira ruborem,
Ventus erit, ventis semper rubet antea Phœbe.*

Apud Statium lib. 1. Achilleides, quum Achilles Deidamiam vitium inferret, rulebat Luna, utpote virgo integra; ridebant stellas, quarum plurimas post imminutum padocem in cælum vexit benignitas Jovis, Bacchi, Mercurii, Neptuni.

*Vi possit, vitis, & lato possere queres.
Almones amplectens, vixit, choros omnis ab alta
Abrotonum, & tæneæ inducunt curvus Luna.*

PASS. & BACCHUS. Apud Horatium, proque Sat. 8. lib. 2. v. 34. *Lunam pudet ventis;* sciorum Sagana & Canidum.

*Serpentes atque videret
Infernas errare canes; Lunaque rubentem,
Ne forte his testis, post magnas latere sepulcra,*
VULP.

ibid. EQVIS] Carrum ab equis tractum, populari quadam & pingui philosophia, Luna tribuunt poeta. Ovidius lib. 4. Fast.

*Postera quum cælo misit Pallantis æstus
Pulserit, & vivet Luna levisque equas.*

Et lib. 1. Trist. Eleg. 3.

*Lunaque nocturnos alta regibus equas.
Mænilius in Astronomico.*

Quadringis ut Phœbus equis, & Delis bigis.
Alii

Non tamen a vestro potui secedere lusu,
Tantus in alternis vocibus ardor erat.
Sed quoniam non es veritus concedere nobis,
Accipe commissæ munera lætitiæ.
Non solum vestros didici reticere dolores.
Est quiddam in nobis majus, amice, fide.

10

Pof.

Alii tamen mulis & juvencibus Lunam
uti finxere. Festus: *Mulus orbiculus Lunæ
adhibetur, quod tam sterilis eo sit quam mu-
lus: vel quod, ut mulus non suo genere,
sed equi creatur, sic ea Selic, non suo fulge-
re luceat.* Aufonius:

sem succedentes quælibet Luna juvences.

Fulgentius in proæmio lib. 1.

Afringens nitens diademata Luna bicornis

Bullatum bigiugis confunderet atra iuvens.

ubi tauris dixit feminino genere. Apud Ho-
merum Luna maribus venit equis. Pass.

v. 9. NON TAMEN A VESTRO POTUI SE-
CEDERE LUSU] Scorsum abire a vestra ne-
quitia, blanditiis, amatoris ineptiis. Lu-
sus, res Veneris, æpolicum ludere, æpeli-
cæque. Catullus Carmine 60. *Ladite, ut
lobet, & brevi Liberæ date.* Pass.

v. 10. TANTUS IN ALTERNIS VOCIBUS
ARDOR ERAT] Igneum & amorem spirantem
sermone vestro, licet interrupti. dixit enim
superius, *longa ducere verba mora.* Infra
Eleg. 13. simile est epiphonema:

Taurus erat demens inter utroque fuser. P.

v. 11. S. Q. NON ES VERITUS CONCE-
DERE NOBIS] Non dubitasti committere no-
bis amorem tuum, quod periculum est
etiam amico, ut Noster docet Eleg. ult.
lib. 1. & Ovidius sub finem lib. 1. *Artis
Amat.* Ideo Tibullus Carm. 13. lib. 4.

Qui sapi, in cæcis gaudes ille feno. Pass.
ibid. CONCEDEBAT] Cicero pro Quinto:
*Alphens, cui tu rem tuam commendare pro-
posuisti, & concedere solebat.* Vulp.

v. 12. ACCIPE COMMISSA MUNERA LÆ-
TITIÆ] Id est, concedisti gaudii præmia.
Id est, ut tradentis. Virgilius Ecl. 6. *Her-
iæi dant calamus, eo accipe, Musa.* Munera hic
dicuntur & reddenda opinor veteres Lati-
nos dixisse. Catullus Carm. 63. præmia
vocat:

Talis qui reddis pro dulci præmia vite.

Et Carm. 14.

Ac te his supplicis remuneraber.

Propertius ipse lib. 1. Eleg. 23.

Deinde ubi perculerit, quos dicit fama, labores

Herculis, at scribat, Mauresi equid habes?

Pass.

ibid. LÆTITIÆ] Hoc nomine rem Vene-
ris honeste obambit. sic Eleg. 6. lib. 2.
ubi de lascivis tabellis pichis:

Ab gemas in terris, illa qui protulis arte

Jurgia sub tacito cuncta latuit.

Et Eleg. 19. hujus libri: *Inter nos letosus
amant. Eodem fere pacto Itali dicimus,
vivere allegantes, darsi bel tempo.* Vulp.

v. 13. DOLORES] Egritudines & amo-
ris mala; quia supra dixit morientem. P.

v. 14. EST QUIDDAM IN NOBIS MAJUS,
AMICE, FIDE] Anacoluthon, five ena-
lage numerorum; Didici, & mox in nobis.
Ut Eleg. 1. lib. 2.

Non hec Calliope, non hec mihi cantus Apollus

Ingenium nobis ipsa puella facit.

Et Eleg. 12. hujus libri:

Quid mihi desidia non cessas fugere crimen,

Quid faciat nobis consilio Roma moram?

Est quiddam, ut Eleg. 33. lib. 2.

Est quiddam quod vos quærere cogis Amor.

Pass.

ibid. MAJUS FIDE] Nam, ut ait Ovidius
lib. 2. *Artis Amat.* 603.

Exiguus est virtus, proflare silentia verus

At contra gravis est culpa, tacenda loqui.

Docere autem ac præcipere quæ servanda
sint in amore, id vero solertis hominis
est atque experientis, neque inter ultimas
laudes haberi debet. Vulp.

ibid. FIDE] Fidei silentis, quod ait ali-
cubi Horatius. Fidem & secretitatem con-
junctum cum Terentius Andria 1, 1. No-
ster infra Eleg. 18.

Si modo fide quærat fassa tenera fidem.

Id est non eliminare & prodece commissa. P.

v. 15.

Possum ego diversos iterum conjungere amantes, 15
 Et dominæ tardas possum aperire fores:
 Et possum alterius curas sanare recentes;
 Nec levis in verbis est medicina meis.
 Cynthia me docuit semper quæcumque petenda,
 Quæque cavenda forent: non nihil egit Amor. 20

Tu

V. 15. DIVERSES AMANTES] Ita legunt Beroaldus, Volsena, & Broukhufus ex optimis codicibus. *Diversi*, a *divertere*, unde, & *divertium*. Plantus Epidico 3, 3.

Divertere mores *aliqui* longe ac sapo. P. Caesar lib. 4. de Bello Gallico: *Quoniam Numidas diversis dispersisque in omnes partes fuge redivisit*. Catullus Car. 46.

O dulces comitum culeta curæ,
 Longe quæ sunt a domo profectæ,
 Diversis variæ via repaunt.

Plures tamen editiones, *diverse*. Noster

Elegie 33. lib. 8.

Quæ dum tam cupidas vides divisi amantur,

Quæcumque illa fuit, semper amara fuit.

Unde Passeratus *dividiæ* dictam putat æ-

gritudinem ex illa divisione amoris. V.

V. 16. DOMINA TARDAS POSSUM APERIRE

FORES] Janna recludenda rationem ten-

neo. Vide Elegiam 16. hujus libri ad Jan-

nam quendam.

Tu nemquam referre meris admittis amoris.

Eleganter Plautus Cenci. *Viden' ut der-*

ivimus passuli passuli? Aperire fores, ut Te-

rentius Eunucho?

Qui nunc fortunatus uno digito fores aperit.

Traber, poeta vetus apud Ciceronem lib. 4.

Tusc. Quæst. *Adveniens uno digito impellam*

jannam, Fores patebunt. Pass.

Ibid. TARDAS FORES] Difficiles, quæ

amantem viæ admittunt. Horatius ita de-

scribit Ode 25. lib. 1. *Amorque Janna limen,*

Quæ prout multum facilis movet Carmines.

Vulp.

V. 17. ET POSSUM ALTERIUS CURAS SA-

NARE RECENTES] Quomodo potest alterius,

qui suas non potest? nam dixit superius,

Quoniam mihi nulla mei sit medicina mali.

Sed malum ipsum jam inveteraverat. *Curas*

sanare dixit ut Tibullus Eleg. 3. lib. 2.

Nec parat curas sanare salubres herbes:

Quidquid erat medica vicerat artes Amor.

Tom. I.

Addit *recentes*, quia inveterato morbo, putridis plagis & ulcerosis difficultes mede-

mur. Ovidius in Remediis Amoris:

Vidi ego, quod primo furas sanabile, vulnus

Dilatatum longa demum tulisse mora. P.

V. 18. NEC LEVIS IN VERBIS EST MEDICINA

MEIS] Græcorum est senarius apud

Plutarchum in Consolat. ad Apollonium:

Ψυλλὲς νοσηρὸς αἰὲς ἵσται δαΐδα,

quem ita vocat P. Syrus:

Anima agrotanti medicus est veritas.

Horatius Epist. 1. lib. 1, 34.

Sunt verba & voces, quibus bene letare dolorem

Posse, & magnam morbi deponere pericula. P.

Ceterum, an sit aliquis in verbis certa

quadam formula pronuntiatæ, disputat lu-

culenter Celsus Rhodiginus lib. 16. Antiq.

Lecl. cap. 14. Vulp.

V. 19. CYNTHIA ME DOCUIT] E Cynthia

didici maximo malo meo. Superius Eleg. 9.

Me dolor & lacrima meoito frons perivit. P.

Lepide Cleareta Iena apud Plautum A-

fin. 1, 3, 73.

Horatius te esse oblitum, in tunc qui fuisse

tandem?

Cui respondet Argyrippus adolescens:

Tua ista culpa est, quæ discipulum semidum

Blasus ab te amavit. Vulp.

Ibid. PETENDA] Aphæresis, pro *esperen-*

da. Sic Horatius Sat. 3. lib. 1.

Dividit ut bona diversis, fugienda perantur. P.

V. 20. CAVENDA] Fugienda, vitanda,

declinanda. Sic Ovidius lib. 6. Fast.

Hanc ego quævis vellent genero dare; tempera

cavidi.

Apia requirebam, quæque cavendo forent. P.

Ibid. NON NIHIL EGIT AMOR] Adjicit

aliquid, ut est ingenui solertis, propterea

mederi didici agrotando. Contra, *non agere*

ut Eleg. 32. lib. 2.

Nisi agit, infidius in me componis inanes.

Et Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 4.

M

Dure

Irritata venit, quando contemnitur illa:

Nec meminit iustas ponere læsa minas.

At quo sis humilis magis, & subiectus Amori,

Hoc magis effectu sæpe frui bono.

Is poterit felix una remanere puella,

Qui numquam vacuo pectore liber erit.

25

30

ELE-

Rursus cura patrum cadere, & succedere matrum Incipit.

At rectissima omnium explicatio hæc est: Effice quod verbis benignis pollicitus fueris, neque fiveris ea leviter & vana esse. VULP.

v. 25. IRRITATA VENIT] Irritatur. De hoc genere sermonis dictum ad Eleg. 5. supra vers. ult. *Non impono illa rogata venis.* Irritari non ab ira, ut quidam putant, qui simpliciter scribi volunt, sed a verbo irritare, quod canam est quum ringi incipiunt, & r litteram valide exprimunt. Lucilius:

Irritata conet quod, homo quom, planius dicit. Vide Nonium, & Donatum in Andriam & in Adelphos. Ad eam irritationem canum restrictis dentibus alluist Plautus Capivis 3, 1, 25.

Ne caecos quidem irritatam voluit quisquam imitari.

Saltem, si non arderent, dentes ut refringerent. PASS.

ibid. QUANDO CONTEMNITUR ILLA] A repugnante videlicet, superbo & fallente. Aristoteles lib. 2. Rhetor. scribit, amicos amicis irasci magis, quam ceteris, si se videant *καταπεριφρονέσθαι*, id est contemni. V.

v. 26. NEC MEMINIT PONERE MINAS] Nec didicit, nec consuevit. Ut Eleg. 1. superius, de Amore:

Nec meministi aetas, ut prius, ira vias. P.

ibid. IUSTAS MINAS] Minatur enim læsa. Ceterum sunt & iniuste minæ, ob nullam aut levem causam. Eleg. 7. supra: *Injustas sæpe tulisse minas.* PASS.

ibid. PONERE MINAS] Lucretius lib. 5. de mari: *Levitæque minas ponderat inanes.* Propertius ipse Eleg. 10. lib. 3.

Penas & in fœce mollior nuda minas. P.

v. 27. AT QUO SIS HUMILIS MAGIS, ET SUBIECTUS AMORI, HOC MAGIS E. V. 2.] Sic Eleg. 4. supra:

Quo magis & nostris contendis solvere amoris, Hoc magis accepta fallis necque fide. V. ibid. HUMILIS] Odus enim Venus superbiam, & supplicibus favet, ut ajunt Horatius & Tibullus. Nihilominus ipse Nonster Eleg. 14. lib. 2.

--- Contemnite, amantes.

Sic hodie veniet, si qua negavit heri. P. Sed tempora in amore sunt diligenter servanda. Mulierum animi leves: scicero ratio sæpe mutanda; sicuti navita non semper eodem vento utitur. Franciscus Petrarcha (*nella Canzone 4. stanza 6.*)

Ma talor' omittè spegne disdegna,

Talor' s' infiamma.

Humilis, fracto animo, mœrens; ut Elegia 15. lib. 3.

Nunc, s. Barthe, tuis humiles adolevimus arie, quod verbum vitii est, non laudis. V.

ibid. SUBIECTUS] Qui paratus est ad obsequium. *ἀποχρῶν.* Virgilius 6. Æneid.

Parceat subiectis, & debellare superbo.

Ovidius lib. 2. Artis Amat. 411.

Tum neque subiectus, solus nec blandier olla.

Hæc animi multum signa nocentis habent. P.

v. 28. EFFECTU SÆPE FRUARE BONO]

Quum Amor antea malus & iniquus tibi esset, obsequio effeceris bonum & facilem, & ita frustum amoris majorem capies. Ita PASS. quod nonnulli codices præferant *effusa*; quam lectionem ipse amplectitur. Editio princeps *effusa*. Sed *effusa bono* est a manu Propertii. Sic enim & Eleg. 13. lib. 3. de tabella amatoria:

Qualescunque mihi semper mansere fœdets,

Semper & effusas promeruisse bonas. V.

v. 29. POTERIT] Sunt qui legant *pareret*; sed minus recte. VULP.

ibid. FELIX UNA PUELLA] Sic Ovidius lib. 11. Metam.

Felix & nata, filix & coniuge Pleus. P.

v. 30. QUI NUMQUAM VACUO PECTORE

M 2 LI°

LITERA RIT] Qui se non pro libero, sed pro servo geret: qui dominus praesto erit semper, qui ejus gratiam officiis omnibus assidue promereri non desinet. Ovidius lib. 2. *Artis Amat.*

Te semper vident, tibi semper praebent aurem:
Exsibent vultus naugae disque tuas.
O amantes capite minuti, & ad opus damnati! Passeratus liberum interpretatur

ferocem. nam freti libertate, ferociiores sunt. Ovidius lib. 1. *Metam.* 757, *ille ego liber, ille ferox.* **VULG.**

IBID. VACUO PECTORIS LITERA] Otioso & securo. Contra, servum hominem otium & securitas non decet, quem sollicitum esse oportet, quomodo hero placeat. Elegia 20. hujus libri:

Id tibi non vocis defuit ex animo. V.

ELEGIA XI.

ECquid te mediis cessantem, Cynthia, Bajis,
Qua jacet Herculeis femita litoribus,

Et

ARGUMENTUM ELEGIAE XI. LIBRI I.] Ad Cynthia, ipso absente, Bajis commemorantem; ne peccet. **VULG.**

V. 1. ECQUID] Donatus in illud Eunuchi, *Ecquid nos amas de filiis ista?* exponit, *Ecquid, Aliquantum?* ut apud Ciceronem in Catilinam. Potest sumi pro *an*, sed ita ut magis incitet orationem. **PASS.** *Ecquid.* veteres scribebant *Es quid*, duabus vocibus non junctis. **V. GILANIUS IND.** *Lucret. in Es quis.* Nannius in *Cicer. Orat. T. 1. p. 1. p. 575.* 6. Pierius in *III. Aen.* 341. **BAQUEN.**

IBID. MEDIIS BAJIS] Non in suburbio, non in agro Bajano, sed in oppido ipso medio, maximo vitiorum diversorio, loco advenarum & voluptatiorum hominum frequentia celeberrimo. Sic Ovidius *Epist. Varidis v. 53.*

Est locus in media nemorosa vallibus Ida
Devis, & piceis ilicibusque frequent.
Idem lib. 13. Metam. 692.

Ecce facit mediis natas Orisus Thebis,
Hanc non feminum jugula dare pectus aperto,
Illam, demissa per sortis vulnere telo,
Pro populo caecidisse sua. **VULG.**

IBID. CESSANTEM] Genio indulgentem ac nequitia: vel, ut ait Passeratus, male feriatam & operatam alieno amoris. Sic Elegia 6. supra:

Nam tua non auras unquam cessavit amoris. V.
IBID. BAJIS] Bajae mediocri oppidum inter Misenum & Puteolos, thermis nobile, quibus Romani locupletiores & ad medicinam utebantur, & ad luxuriam & voluptatem abutebantur. Nomen invenisse per-

hibent a Bajo, Ulixis socio, in ea regione sepulto. Lycophron in *Cassandra v. 694.*
Bajo δ' αὖτις ἔστι νεοπόλις μέγα.

Baji naucoris sepulcrum transiens.] Testatur Seneca *Epist. 51.* *Illic fiti plurimum luxuriam permisisse, & tanquam aliquo licentia deberetur loci, illic solent magis fuisse.* Dio Cassius lib. 48. Bajae describit, ac tamquam pictor ob oculos ponit. *Bajanus sinus vulgo Italorum dicitur Golfo di Napoli.* Isidorus lib. 14. *Erymol. cap. p. 20.* *Baja olim portus dicebatur a bajulandis mercibus.* Animadvertit Christophorus Cellarius *Geographia Antiqua lib. 2. cap. 9.* Canopum Aegypti, & Daphnen Antiochiae, loca fuisse ob amoenitatem & delicias Bajae Campaniae simillima. **VULG.**

V. 2. JACET] Sita est. ut Eleg. 6. supra: *maulis qua tendit Ionia.* Virgilius 3. *Georg. tantum campi jacet.* D. Brutus apud Ciceronem *Epist. 13. lib. 11. ad Famil.* *Quem locum (vada) volo esse tibi notum, jacet inter Alpes & Apenninum.* **PASS.**

IBID. HERCULEIS LITORIBUS] Diodorus Siculus lib. 5. & Strabo item lib. 5. tradunt, Herculem non procul a Bajae viam munivisse, ut illac Geryonis boves, quae a Gadibus abegerat, traduceret. M. Tullius Oratore 1. in Rullum hanc viam *Herculeam multorum deliciarum vocat.* Simillimus, vel potius geminus, atque adeo idem locus Propertii nostri Eleg. 18. lib. 3. *Plausus ab umbrosa qua ludit Pontus Averna,*

Fumida Bajarum stagna reperiit aqua,
Qua jacet & Troja tubicem Misenus arena,
Et sanas Hercules strucla laboris via. **PASS.**
Me-

Et modo Thesproti mirantem subdita regno,
Et modo Misenis æquora nobilibus,

No-

Meminit & Silius Italicus lib. 12. Pun-
cor. v. 113.

Docet ille, serpentes

*Unde servati nomen Baje, comitemque de disse
Dulcibus populi flagris sua nomina monstrat.
At hic Lucrino mansisse vocabula quosdam
Cocyti memorat, medique in gurgite ponti
Herculeum commendat iter, qua discedit æque
Amphitryeniades, armenti vultus Hiberi.*

Vide & Jacobum Sanoxarium, parem an-
tiquis poetam, Eleg. 7. lib. a. ad Junia-
num Majum. BACCH.

ibid. SEMITA.] Semitam pro via posuit
minus proprie; nam viam vocat loco citato.
Est autem semita multo minor via. Varro
lib. 4. de L. L. *Via, qua vovebant: iter ab
ita, qua ibant: Semita, qua anguste ibant,
quæ semiter iter.* Isidorus lib. 15. cap. 16. *Semi-
ta a semi ita. Et est hominum, ut callis
feruntur.* Proprie Ennius: *Qui sibi semitam
non sapient, alteri monstrant viam.* PASS.
Hæc duo distinxit & Phædrus Prologo lib. 3.
Fabul. v. 38.

Æsopi illius semita feci viam,

Et capivi plura quam reliquerat.

Sed confundere videtur Cicero Accofat. 2.
in Verrem: *Attendite. Jam intelligitis,
hanc potuimus, qua via modo visæ est scire
ab isto, eadem semita revertisse.* Porro via
Herculeana erat agger inter lacum & ma-
re. VULP.

v. 3. THESPROTI REGNO.] Apollodoro
lib. 3. Bibliotheca Thesprotus Pelasgi fi-
lius est, a quo Thesprotia dicta, regio
Epiri Chaonia proxima; Plinius initio lib. 4.
H. N. Thesprotida eam vocat Pausanias
in Eliaci. Thesprotia & Chaonia Ci-
cero meminit lib. 6. ad Atticum. Hadria-
nus Turnebus lib. 12. Advers. cap. 15. docet
et Strabone, Epirum, cuius pars, et
diximus, Thesprotia, totam pene fuisse
possessionibus privatorum Romanorum occu-
pata, ita ut Thesprotia reges viderentur.
Hæc ille ad hunc Propertii locum. Vidend-
os quoque Alexander ab Alexandro lib. 2.
Dierum Genialium cap. 1. sed in eo princi-
pale fallitur, quod *Te Prætoris*, vel *Te
Præti*, legendum putat, pro Thesproti.
Scaliger hic huic locum exponit: In ora

Cumana, quæ Græcis Abantum colonias
prætexata erat, sunt Puteoli; quam oram
propterea vocat regnum Thesproti, quia,
ut diximus, Thesprotus nomen fecit The-
sprotia Epiri, unde Ambrascio Abantes
profecti, occuparunt eam oram ubi fuerant
Cumæ. Igitur Thesproti regnum ea regio
dicitur, a colonis Thesprotiis: ut a Fran-
cia colonis Francia, a Burgundia Burgun-
dia, Normanis Normanis. Et in medio
mari, inquit idem Scaliger, erant Baje;
ubi quum esset Cynthia, sinistra Puteolos,
quæ est ora Thesprotia, habebat, dextrâ
Misenos, sive Misena litora. Sic erat in-
ter duo maria, alterum Misenis, alterum
Puteolis subjectum. PASS.

ibid. MIRANTEM.] Cum admiratione spe-
rantem. PASS.

ibid. SUBDITA ÆQUORA.] Refertur & ad
Misenis, & ad Thesproti regno. Inter Mise-
nom enim & Puteolos, oram Thesprotiam,
est Bajanus sinus, et hic locus describitur
a Dione lib. 48. & tres sinus sunt, Puteo-
lae a sinistra, a dextra Misenis, in me-
dio Bajanus. *Quævis præterea Mæris & Pi-
riæus præterea, inquit de Baji Dio loco
prænotato; nempe salcatum, seu crescentis
Luna spectat. Subdita, ut Tibullus lib. 4.
Carm. 1. Inferens Platonis subdita regno Ma-
gna deum proles.* PASS.

4. ET MODO.] Legant alii *Proxima*; sed
perperam. VULP.

ibid. MISENIS NOBILIBUS.] Portus Ille &
promontorium dicitur neutro genere *Mise-
num*, Plinio cap. 5. lib. 3. N. H. & Festo in
Misenum; qui cum Virgilio sentit, a Mi-
seno rubricine Trojano dictum esse, ut &
ipse Propertius Eleg. 18. lib. 3. Mirum vero
quod numero multitudinis exultit, *Miseno*
vel *Miseno*. an ut *Miseno* dicit Eleg. 15.
lib. 2. & Catullus, *Syrus et Britannicus?*
Scaliger in Catalecta: *Miseno*, scilicet ur-
bes, ut Varro dixit *Tarentinas nobiles*. id
est, urbes tractus Tarentini. Magis placet
esse adjectivam Misenus, a, um; & legi,
et in vet. lib. *Misenis literibus*, ut Roma-
la tellus, *Dardania pubes*, *Emilia raris* Pro-
percio, & *Hylæus rarus*; & Ciceroni
lib. 13. Epist. ad Atticum: *A Pente Ma-
lino*

Nostri cura subit memores ah ducere noctes?

5

Ecquis in extremo restat amore locus?

An te nescio quis simulatis ignibus hostis

Sustulit e nostris, Cynthia, carminibus?

Atque utinam mage te remis confusa minutis

Parvula Lucrina cymba moretur aqua:

10

Aut

linea Tiberim dari secundum montes Vaticanos. PASS.

V. 5. NOSTRI CURA SUBIT MEMORES AH DUCERE NOCTES] *re nostri* & ad cura & ad memores referri potest. Tibullus Carm. 1. lib. 4. *nostri sit parvula cura*. Ipse Propertius Eleg. 6. *supra* *nostri non immemor hora*. VULP.

ibid. CURA SUBIT DUCERE NOCTES] *adducere*; pro, cura subit ut datur. V.

ibid. SUBIT] Subire, clam succedere & irrepere animo, vel invadere. Virgilius a. *Æneid*. *Subit cari genitoris imago*. id est, venit in mentem. VULP.

ibid. AN DUCERE NOCTES] Plures libri adducere; quæ lectio ferri & facile explicari potest. *Ducere* hic est producere, agere, transigere. Noster Eleg. 6. lib. 4. *Sic noctem patero, sic ducam terminis*. Et Elegia 14. *infra* 1. *Facili totum ducis amorem diem*. PASS.

V. 6. ECQUIS IN EXTREMO RESTAT AMORE LOCUS?] Genset Broukhufius, *extremum amorem* hoc loco illum esse qui citra ipsam extremam amandi lineam consistere cogitur; quod absentibus accidit. *Extrema enim amore lino*, juxta Terentium Ennuchus 4, a. est videre illud saltem quod tangere non possis. absentes autem ne id quidem consequuntur. VULP.

V. 7. NESCIO QUIS] Contemtim de rivali. ut Tibullus Eleg. 6. lib. 1.

Jam Delia furim

Nescio quem tacida callida nocte ferat.

Et Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 10.

Ergo ego nescio cui, quem tu complexa tenebat,

Esculapi, clausum servas ut ante domum? P.

ibid. SIMULATIS IGNIBUS] Amore fictio. Contra Eleg. p. *supra* 1. *vera nec tangere igni*. PASS. Id autem obiciens rivali parat Cynthia amorem suum tamquam verum. VULP.

ibid. HOSTIS] Inimicissimus, rivalis. Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 9.

In rivale oculus alter, ut hoste, tenet.

Et in Remediis Amor.

Hanc quoque quas nimium quondam rivale dolebas,

Vellem desinere hostis habere loco. PASS. Noster Eleg. 8. lib. 2.

Nulla sunt inimicitia, nisi amoris, acerba t ipsum me iugula, lenis hostis ero. V.

V. 8. SUSTULIT E NOSTRIS, CYNTHIA, CARMINIBUS?] Nomen habere noluit in libris nostris. ejus enim causa te non amplius celebrabo, tuasque laudes e libris meis delebo. PASS. Callide admodum Cynthia minatur ultionem, ac tamquam factum pronuntiat quod certo futurum erat si ea hdem Propertio datam violasset. V.

V. 9. MAGIS] Potius. *mage & magis*, ut pote & potis, fortasse & fortassia. Virgilius 10. *Æneid*.

Aspicere autem mage sit nostrum penetrabile telum. PASS.

ibid. REMIS CONFUSA MINUTIS] Remi minuti sunt qui Virgilio & Catullo dicuntur *palumula*. Titinnus Lemnius *remulus* vocat, apud Nonium in *Celos*. *Remulus sensum telos ab oppido precesserat*. Juvenalia Sat. 15.

Et brevibus pilis semis incumbere telli.

Sic apud Nostrum Eleg. 3. lib. 3. duobus remis agitatur cymba:

Alter remas aquas, alter tibi radat arenas.

Minutis, ut Eleg. 29. lib. 2. *Turba minuta* (Cupidinum). & Eleg. 13. ejusdem libri: *Ossa minuta*. PASS. Verum ibi *assa* minuta sunt ustulata, igne rogi corrofa & minora facta. Carullus Carm. 25. *navem minutam*

vocavit curtam, ac tempestate quasdam, sine autem malis, velis, ac reliquis armamentis. VULP.

ibid. CONFUSA] Ovidius lib. 10. *Metam.* v. 69.

Aut teneat clausam tenui Teuthrantis in unda
Alternæ facilis cedere lymphæ manu:

Quam

v. 69. *Tuque a confissa figura*, Infelix *Leothæa*, iug. Lucanna pariter lib. 10. v. 82.
Quem sermo confissa sua Cleopatra sine ullis
Tristis adit lacrimis.

Ceterum & cymba confidit remis, & navita confidit puppi. Horatius Ode 14. lib. 1.
Nil pislis timidus navita puppibus fidit. V.
v. 10. PARVULA CYMBA] Cymba, proprie navicula piscatoria, ut ex Nonio in *Cymba*, & Cicrone 3. de Officiis intelligitur. Græci vocant *κυσβίλον*, unde genus poculi *cymbium*, PASS.

ibid. LUCRINA AQUA] Lucrini lacus & sinus, qui fuit juxta Bajas, meminerunt Strabo lib. 5. Dio Cassius lib. 48. Plinius lib. 3. H. N. cap. 5. & Servius ad illud 2. Georg.

At memorem portus Lucrinæque addita clausam?
Fruitusque, inquit, *ille lacus populo Romano ob copiam piscium*. Pompeius Festus in *Lacus Lucrinus*: *In vestigalibus publicis primus locatur Lucrinus lacus, vicinis huius gratia*. & Lucro enim sic vocatus. Vulgo dicitur *mons moris*, PASS. Hic lacus anno Salutis 1538. ad diem 11. Kal. Octobr. qui dies Angelorum Principi sacer est, ingenti motu terræ concussus, montem erexit, qui adhuc *Mons novus di teneo*, id est *mons novus cinereus* vocatur, descriptus ab Julio Cesare Capaccio in Antiquitatibus Puteolanis cap. 20. Quæ superant de lacu extra montem, paludes parvæ, lutose, cum arundinetis sunt. Ita vir doctissimus Christoph. Cellarius Geographiæ Antiquæ lib. 2. cap. 9. VULP.

ibid. MORETUR] Detineat cum voluptate, nimirum piscatu indulgentem. Horatius Epist. ad Pisonem v. 213.

Interebris erat & grata novitate morandus
Spelææ.

In deliciis Romanorum fuerunt ostrea Lucrina, quæ hoc lacu eruebantur. Horatius Epodo 2.

Non me Lucrinæ juverim conchyliis.
Poterat igitur Cynthia, solius animi gratia, indulgere illis vacare. VULP.

v. 11. TENEAT CLAUSAM] Bene testamur & conditam, ut tempestas nocere non possit: ut Eleg. 8. supra:

Dixit que portu clausa puella mea est. PASS.
ibid. TENEAT UNDA] Virgilius 4. Georg.
In aquas tenues dilapsus abivit. Ovidius lib. 2. Fastor.

Et tenent a vinis fontibus offer aquam. P.
Aqua, si cum terra comparatur, *λαττωμα*; est, nempe tenuium partium & subilium: si cum aëre, *παλαιομα*, nempe craftarum & compactarum. Vel *tenent undam* dixit Propertius limpida & minime lutosam. Catullus Carm. 4. de Benaco: *hunc ad usque limpida lacum*. VULP.

ibid. TEUTHRANTIS] Ita Scaliger legendum putat ex corrupta veterum cōlicum scriptura *teutantis*. Conjectura Scaligeri favet Bronkhufii liber 256. Græcum verbum est, apud Græcos coloniarum fluvio, quia Silis Italianus, qui solet a brevibus nomina fingere, Cumani quendam hominem Teuthrantem vocat libro 11. Punic.

Personæ Eubœica Teuthras testudino, Cymos *lucola*.

Addit Bronkhufius, non ostiæ aquæ ignobilis: potuit enim clarior fuisse alia tempestate. Ex Propertio licet colligere, nonnihil remotam fuisse ab litore Bajano. Ut videtur, Euripus quidam fuit, vel piscina: & ob hoc etiam dixerit poeta in *tenui unda*, parvo scilicet flumine. VULP.

v. 12. ALTERNÆ MANU] Natantes enim modo utramque simul manum, modo alteram tantum movent. Ovidius lib. 4. Metamorph.

Dixisti in lacibus, alternæque brachia iussus
In liquidis errantibus aquis.

De Hermaphrodito natante. PASS.

ibid. FACILIS CEDERE LYMPHA] Quæ facile pellitur, & nataci dat viam. Tibullus Eleg. 5. lib. 3.

Est facilis lenta pellitur unda manu. PASS.

Fortasse Cynthia in remoto illo flumine, vel fluminis rivulo aliquo clausa, & procul ab arboribus, ut pulsi consuleret, natatu exercebatur. Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 6.

Sicne ut amplecti Salmonida possit Eupene,
Cedere iussu aquam: iussu recessit aqua.
VULP.

ibid. MANU] Pro manu. Vetores, & in

Quam vacet alterius blandos audire susurros
Molliter in tacito litore compositam.
Ut solet amoto labi custode puella
Perfida, communes nec meminisse deos.

Non

in iis C. Cæsar, in huiusmodi omnibus finalem i demum iubeant. Lucretius lib. 5. v. 205.

Ut sit, ubi insolitum rem adportes auribus ante,
Nec tamen haec possis oculorum subdere visu.
Virgilius Æneid. 3. 542. de equis:
Sed tamen iidem olim curru succedere fueri
Quadrupedes.

Salustius B. Jugurth. cap. 6. Non se luxu,
neque inertia corrumpendum dedit. Livius
lib. 5. Hist. Cuius (ætatibus) insanabili por-
niciæ quando nec causa nec finis inveniebatur,
libri Sibyllini ex S. C. editi sunt. Ovi-
dinus 7. Metam. 545.

Non aper iussu meministi, non fides cursu
Cervus.

Corn. Celsus lib. 2. Medic. cap. 58. ubi de
avium esu: Ex his qua velata fident. Se-
necta, seu quisquis auctor est, Octavia
Tragedia v. 485.

Natusque terræ, maria subiecit tua
vide & v. 842. Sic & in Fragmentis Pe-
troniis:

Berbera contentum prælia pennis habet.

Vide A. Gellium lib. 4. cap. 16. VULP.

ibid. LYMPHA] Sic vā nīvi. in unda
lymphæ. Supra Eleg. 3. barbam fuit. Et
Elegia 18. huius libri: Et tua fronde
Lumina delectis surpis fuit lacrimis.

Et alia id genus exempla passim. PASS.

v. 13. VACUÛ] Libet, & sit otium.
Virgilius 1. Æneid.

Et vocet annales nesciretur audire laborum.

Horatius Sat. 1. lib. 1.

Si vocat, et placidi vaporem admittis, idem. P.
ibid. ALTERIUS] Vide Eleg. 3. supra
v. 36. PASS.

ibid. BLANDOS SUSURROS] Id sic expref-
sit Ovidius lib. 4. Metam. de Pyram &
Thisbe: Tutæque per illud

Murmure blanditiæ minimo transire solebant.
nam susurri taciti sunt sermone amantium,
quom quasi in aurem gannint, quod Plan-
tus murmurillum vocat in Rudente. Nela
murmurillum, neque susurrum fieri. Hora-
tius Ode 9. lib. 2. Lenæque sub uellam su-

surri. Theocritus quoque Idyllio 2. vel
ἐκαστὸν ἑκαστὸν αὐτῶν, & susurrabant seroiter.
Rursus Idyllio 27. ἀλλήλους ἐκαστὸν, in-
ter se susurrabant. PASS.

v. 14. MOLLITER] Propter gramen.
Infra Eleg. 14. huius libri: Abiecit Tibe-
rius molliter unda. PASS. Litora tamen gra-
mina esse non solent, sed nuda & areno-
sa. Quid si litus pro ripa usurpavit? Sic
certe Eleg. 4. lib. 2.

Tranquillo iuxta descendit flumini cymba:
Quid tibi iam parvi litore unda nocet?

Poterat etiam Cynthia composita in litore
malles sibi pulvinos subicere. VULP.

ibid. IN TACTO LITORE] Ubi nullus
ventorum & fluctuum sonus: vel certe mi-
nor quam in ipso mari. Eleg. 15. lib. 3.

Litore si tacito sonitus recessit arena.
Horatius Ode 29. lib. 3. Certeque Ripa va-
git taciturno ventis. Iccirco Noëher Eleg. 17.

huius libri dixit, mansueti litoreus. P.
ibid. COMPOSITAM] Jacentem. Ovidius
lib. 1. Amor. Eleg. 4.

Si bene compositus somno, vivisque iaculis, P.
Sed vā compositam hlc notat amatori proxi-
mam, qui assident ipsi, & cum ea per
otium fabuletur. Peto Albinovanus Con-
solat. ad Liviam, de Drusi & Antonia
uxore: Per bene compositum. Positos igitur
simul in litore, seu compositos, notat poe-
ta Cynthiam & rivalem suam vā τοῖσιν.
VULP.

v. 15. AMOTO CUSTODE] Amovetur cus-
tos quem arte aliqua, & per speciem ab-
legatur tantisper dum puella voto potia-
tur. Alter dixit Horatius in Epist. ad
Pisones:

Imberbis juvenis, tandem insidæ remoto,
Gaudet equis canibusque.

De custodia puellarum Tibullus Eleg. 2.
lib. 1.

Nam passus est nostra custodia secura puella. P.
ibid. 1.211] Labi dicitur puella quæ stu-
prum admittit, qui se latisse aliter. nam labi
& pretere dicuntur amantes, ut culpas dicitur,
& vultus lubricus. PASS. In veteri
Ec-

Non quia perspecta non es mihi cognita fama;
Sed quia in hac omnis parte timetur amor.
Ignoscet igitur, si quid tibi triste libelli
Attulerint nostri. culpa timoris erit.
An mihi sit major caræ custodia matris,
Aut sine te vitæ cura sit ulla meæ?

20

Tu

Ecclesia lapsæ vocalant virgines devotas,
quæ fidem Christo datam peccando violaverant. Exstat adhuc *tractatus* Ambrosii ad Virginem lapsam. Dicebantur etiam sacerdotes, & reliqui fideles *lapsi*, qui vel mulieribus impure commixti fuerant, vel *adultera* ob metum adoraverant, mentis quoddam adulterio, non corporis. Verum & Propertius Noster Eleg. 1. supra, de se ipso, qui amoris nimium indulisset:

At vos, qui fœda lapsus revocatis, amici. V. v. 16. PARADA] Perjura. Vel est perpetuum epithetum, quod mulieres omnes levitatis & perfidie crimine accusat. V.

ibid. COMMUNES DEOS] Quos uterque, nempe amator simul & puella, ad jussurandum adhibuit. Virgilius 12. *Æneid.*

In modique fecit, & diis communibus aras Gramineas.

Idem lib. 8. *Communemque vocat deum.* Aliis communes dii sunt, vel qui ubique ab omnibus coluntur (inquit Servius in 12. *Æneid.*) vel qui modo his, modo illis favent. unde *Εὐαὶς ἐναυαίς*, Mars communis, & Victoria, & Mercurius communis prædæ participandæ. PASS. Addo Valerium Flaccum 4. *Argonaut.* 761. *Communemque vocat super.* VULP.

ibid. MEMINISTE] In uno codice Broukhuisi *metuisse.* VULP.

V. 17. NON QUIA PERSPECTA NON ES MIHI COGNITA FAMA] Non quia non te bene noverim ex hominum sermonibus, & publica existimatione. *cognita perspecta.* *δις τὸ αὐτὸ.* vide adnotata ad versum 12. hujus Elegiæ supra. Sic Elegia 16. lib. 2.

Non quia peccatis, tæstet te; sed quia vulgo Famosos levitas semper amica fuit.

eadem sententia, iisdem pene verbis. Elegia 29. lib. 2. *Sae erit mihi cognitus unus.* id est certus amicus. PASS.

ibid. PERSPECTA FAMA] *Perspicere*, in-

Tom. I.

quit Donatus in *Andriam*, est ad plenum & persellum videre. PASS.

V. 18. SED QUOD IN HAC OMNIS PARTE TIMETUR AMOR] Omni, inquit, amor, siue amica, distidere solemus, quum ea sine arbitris & custodibus nata est occasione labendi & peccandi. PASS.

ibid. SED QUOD] Editio omnium princeps, *Sed quis.* illam autem lectionem veram existimo. VULP.

ibid. IN HAC PARTE] Cicero *Epist.* 6. lib. 2. ad Atticum eodem sermone utitur: *Ne me existimetis ad mendum esse propensum, quod plura in ea parte verba fecerim.* Idem pro Sex. Roscio, cum quarto casu:

Peccant in eam partem qua est casior. P.

ibid. AMOR] Pro amica; quod Propertio non insolens. VULP.

V. 19. IGNOCES IGITUR] Catullus *Carm.* 67. *Ignosce igitur, si qua mihi laetitia ademit.*

Hæc tibi non tribus muneribus neque. V.

ibid. TRISTE] Male ominatum, suspiciosum, auditu ingratum. Horatius *Sat.* 2. lib. 2. 22.

Quanto velius hoc, quam tristi ledere versu Pansolabum scuram, Nomentanumque nepotem? VULP.

ibid. LIBELLI NOSTRI] Pro versiculis & poematis. Eleg. 14. lib. 2.

Sae mea sua magna est si tres sunt pompa libelli. Et supra Eleg. 9.

I queso, & tristes istos depone libellos. P. Vel epistola versibus scripta, & in libelli formam complicata. VULP.

V. 20. CULPA TIMORIS ARIT] Culparum omnem confert Propertius in timorem; ut Eleg. 6. lib. 2.

Omnia me ledunt; timidus sum: ignosce timori. Et miser in tuum suspicor esse vitium.

Sunt qui legant culpa *timementis*: at eodem recipit sententia. PASS.

V. 21. AN MIHI SIT] Eleg. 6. supra:

N

Au

Tu mihi sola domus, tu, Cynthia, sola parentes,
Omnia tu nostræ tempora lætitiæ.

Sen

An mihi sit tanti? Et Eleg. 8.
An tibi sum gelida vilius Illyria?

Virgilius Ecl. 5.

An quidquam nobis tali sit munere majus? P.

ibid. MAIOR CARÆ CUSTODIA MATRIS?]

An ego matrem servem & custodiam diligenti-
gentius, ne quid ei mali accidat? Pass.
quem errare non dubito; frigida enim ad-
modum sententia est. Ego sic inter-
pretor: An ego matrem meam, quam mihi
custodia loco est, majoris faciam, quam
te, o Cynthia? Fuit enim apud matrem
educatus Propertius. Elegia 1. lib. 4. ma-
thematis quidam ita poetam alloquitur:

Ossane legisti non ille ante legenda.

Pater, & in stans cognovit ipsa Laret.

Mec nūc nulla rudi dimissa est mœna cella,

Mœris & ante deos libera summa cura, &c.

De materna custodia Horatius Epist. 1. lib. 1.

Ut piger annus

Pupillis, quos dura premit custodia matrum.

Seneca pariter Consolat. ad Marciam cap. 24.

Sub interum cura usque ad quatuordecimum

annum fuit: sub matris custodia semper, quæ

habere suæ penates, relinquere non voluit.

Hoc est quod Propertius ait lib. 4. Ante

dece matris. Ita & Phœdrus Fab. 10. lib. 3.

Deinde nulli subito jaruam

Invovis, velle cubiculum avoris potest

In quo dormira mater natum iusseret,

Etatem adultam servare diligentius.

Ait igitur Noster, custodiam qua ipse a

matre servetur, non esse illa majorem qua

Cynthiam servet poeta. Vel major, pretii

majoris. Tibullus Car. 13. lib. 4.

Hec tibi sancta tua juvenis matris iura,

Quæ sola ante alios est mihi magna deus. V.

V. 13. AUT SINE TE VITA CURA SIT

NULLA MEA?] An absque te vita mihi ju-

cunda, ac non potius acerbissima sit? In

eam sententiam Horatius Epodo 1.

Quid met? quibus te vita sit superflua

Jucunda; si contra, gravis. PASS.

V. 13. TU MIHI SOLA DOMUS, TU,

CYNTHIA, SOLA PARENTES] Tu mihi gen-
tia & familiaris instar, tu mihi pater & mater

& cognatio. Amantium versutatis. V.

ibid. DOMUS] Pro familia. Ovidius 4. Fast.

Tota domus lata est; hoc est materque

Natalis. res illi tota fuerit domus. P.

ibid. TU, CYNTHIA, SOLA PARENTES]

Parentes hic de sola matre; nam patrem

amiserat Propertius. ut liberi etiam de usu

dicuntur. Virgilius 7. Æneid. dixit:

Iovencus & duplicit Catalogus Erichon parentem.

Carlo scilicet Venerem, Erebo Anchisen.

quoniam parentum nomine unus tantum in-

telligi poterat. Jurisconsultis & Festo pa-

rentes etiam usque ad tritavos; sed & ma-

jores in infinitum dicuntur. Ceterum Ho-

merus Illiad. 6. v. 419. inducit Androm-
acham sic alloquentem Hectorem:

Ἐκείνη, ἄνδρα ἐν μαι ἰσὺν πατὴρ & πῶτον

πατὴρ &

Ἡδὲ πατὴρ, ὃς ἐν μαι ἰσὺν πατὴρ

πατὴρ. PASS.

Hec, tu vero mihi es pater & veneranda

mater,

Et frater, tu etiam mihi quem virginem ta-

lebi dixisti maritum.

Homericum πατὴρ amulatus est Q. Smyr-

neus Paralipom. lib. 3. a versu 561. quo

loco Briseis ad mortuum Achillem:

Ἥμερ' ἴδ' Ἀχαιοῦ πατὴρ ἐκείνη, ἡδὲ πῶτον

Ἡδὲ πῶτον πατὴρ πατὴρ πατὴρ πατὴρ.

Splendore omni atque parentibus ipse optabilior

Erat. Salus omnis iudis omnia fuisse, licet for-

vis tua esset.

Eandem Præfata apud Ovidium in Epist.

Tui tamen amplexu te suscepisse meum.

Tu dormiens, te vir, tu mihi frater erat.

Hecuba quoque apud Euripidem in Tra-

gædia cognomine, v. 280. de Polyxena fi-

lia, sola speretate, cujus mortem anxie

deprecatur:

Ἥδ' αὖτις πᾶσι τοῖς παρὰ πόρτι,

ἡδὲ πῶτον, ἡδὲ πῶτον, ἡδὲ πῶτον.

Hæc pro matris est mihi custodie.

Cognitas, matris, faculas, domus vie.

Par locus ejusdem poeta in Alceste a

v. 645. quem videtur. Mæla Neforis ad

Jalonem:

Deferat (omissis) regem, parvique, domoque]

Conjuga, qui mihi omnia filius erat.

Terentius deinde Ancira 1, 5, 60.

Tu isti vitum da, amicum, interum, patrem.

vide & Phormione 3, 2, VULG.

Seu triftis veniam, seu contra lætus amicis, 25
 Quidquid ero, dicam, Cynthia cauffa fuit.
 Tu modo quamprimum corruptas defere Bajas:
 Multis ifta dabunt litora diffidium:
 Litora quæ fuerant caftis inimica puellis.
 Ah pereant Bajæ crimen amoris aquæ. 30

ELE.

V. 14. OMNIA TU NOSTRA TEMPORA LATITIA.] Quocumque tempore letamur, id tibi omnes acceptum ferimus. PASS.

V. 15. SEU TRISTIS VENIAM, SEU CONTRA LÆTUS AMICIS] Sive moerentem, five gaudentem me amici viderint. veniam pro ero. vnde notata ad verf. ult. Eleg. 5. fupra. An veniam amicit, pro ad amicos, ut Eleg. 15. bajas libri: Ite viro novo? Sic locutus de Fortuna Podo Albinov. ad Liviam:

Qua tamen hoc uno triftis tibi tempore venit.

PASS.

V. 16. QUINTOVIDEAS] Eleg. 19. infra: Illis quidquid era, femper tua dices imago. P. ibid. DICAM, CYNTHIA CAUSSA FUIT] Propter Cynthiam ita fum affectus animo. fi ea facilis, lætus: fi dura, triftis. Elegia 18. infra:

An nova triftitia cauffa puella tua? PASS.

V. 27. TU MODO] Virgilius a. Æneid. Tu ambo promiffis manes. Ex Nofter Elegia 20. lib. 2.

Tu modo ne dubitas de gravitate mea. PASS.

IBID. CORRUPTAS DESERT BAJAS] Discede iftunc, ubi nihil funi & integri. corrupti enim alios corrumpunt, & fui fimiles efficiunt: unde Bajas & corrupta & corruptices. Quamobrem Plautus Afm. 5. & 2.

Id porro corruptas fuum corrumpit flum. P.

IBID. CORRUPTAS DESERT BAJAS] que plurima hac congeri poffunt, pulcre uno verbo exhaustis Cicero, Orat. pro Cælio C. 11. Tibi autem, Balbo, respondeto primum precario, fi licet, fi fas est defendi a me eum, qui nullum conviviis reuocavit, qui nequeunt fouerit, qui Bajas viderit. & C. 15. Accufaret quidem libidinis amores, adulterio & Bajas, illas, convivia, confortiationes, cantus, fymphonias, nevigia tollant: eademque fignificent, nihil fi, te iuvare dicere. BROUGH.

V. 28. MULTIS ISTA DABUNT LITORA DISSIDIUM] Hæc Bajarum & Comarum ora maritima pluribus afferet diftractionem amoris. Dote diffidium, ut dote malum, damnum, cladem, ruinam, frægem. Donatus in Phormionem, diffidium interpretatur divertium, quafi fit a difcedendo. Aliis placet diffidium dici a difcindo; ut Horatio Epist. 3. gratia male feris refcinditur. Virgilius a. Æneid.

Stindere interitum fludia in contraria vulgus. Plantus Pseudolo: Harum vulpstatum omnium, diftrahio, diffidium, voffitios venit. Sed & a difcindo venire potest; quia difsentientes & inimici fimul federe, & affidere non amant. Suetonius in Tiberio cap. 7. Cum Julia primo convenerit vinit, mox diffidit. PASS.

IBID. LITORA] Oppida maritima, litoribus proxima, quum peregrinos facile admittant, corruptelis etiam, vitiis, & malis moribus patent. Sacerdos illa Vestalis apud Senecam patrem Controverf. 2. lib. 1. vnde in litore fitis ad diffidium contrahit: omnes partes corporis & infipida & concreatata funt. Propterea veriorum, infulares homines, mali & pravi effe confueverunt contra mediterraneos, & qui montes incolunt, fimpliciores, & corrupti minus. V.

V. 29. LITORA QUÆ FUERANT CASTIS INIMICA PUELLIS] Quid, fuerant? an effe defierunt? Sed fortaffe legendum eft fervent, ois fulphuratas aquas & calidas, vel ois frequentiam & celebritatem. Sic Virgilius dixit fervore litore flammis, &, opera annis fomita fervet. PASS. Nihil mirandum. fepone, puto; quafi diceret, Optior litora ifta Bajana nuper pudicitie puellarum minus propitia erant, nifi forte postquam iftuc veniffi, o Cynthia, caffa & pudica fabulo facta funt. Verfa rurem fequenti serio & aperte loquitur. VULP.

N 2

V. 30.

v. 30. BAJÆ AQUÆ] Pro *Bajana*, substantivum loco epitheti. Sic Ovidius lib. 8. *Metam.*

Sed postquam Celchis eris nova nupta vini-

tas ;
Flagrantemque domum egis rure vidit utrum-

que .
Celchis pro *Celchidis*. Noster *Celchum* *Pha-*
dixit lib. 3. Eleg. 22. Papinius vero Statius
lib. 4. *Silv. Carm.* 7. *Dalmata memet*, pro
Dalmatici. *Broun.* An per se fiat *Baja*,
& per se *agrus*? Cicero pro *Plancio* : *Me-*
non ex iis feci qui ad agrum venissent. sub-
audi *Puteolanus*, sive *Bajæ*. Et *Agrus*, dicta
oppida quendam ob aquas calidas, ut *Agru-*
Scania, *montus*, *Tarbella*. *Patæ.*

ibid. *CRIMEN AMORIS AQUÆ]* *Dolens*
& infamia *Cupidinis*. Ita Eleg. 4. lib. 4.
Quantum ego sum Anfonis crimen saluta-
pucis !

Et Eleg. 28. lib. 2.

Supplex, afflicte tandem miserere puella :

Tam formosa tuum mortis crimen erit . P.

Huc pertinet venustum Epigramma Regi-

ni cuiusdam in *Cataleptis Pithoi* lib. 1.

Ante hancam Peneum gelida per litara Baja :

Ula natari lacus cum lampade iussit Amorem .

Dum natas, algentes cecidis scintilla per undas ;

Hinc vapor igit aquas , quicunque natavit ,

amavit .

Præterea *Martialis* Epigramma 63. lib. 1.

Epistola quoque 51. *L. Senecz.* *Vulp.*

ELEGIA XII.

Quid mihi desidiæ non cessas fingere crimen,
Quod faciat nobis conscia Roma moram?

Tam

ARGUMENTUM ELEGIAE XII. LIBRI I.]
Dolet absentiam, & fortasse disidium *Cyn-*
thia. Videtur vel *Tullius*, vel *Gallus*,
aut potentium amicorum alius aliquis, *Prop-*
ertium rusticatum abducere voluisse : ei
vero non venienti exprobrasse desidiæ &
nimis mollem animam, qui tantillo tem-
pore Urbe carere non posset, clavo *Cupi-*
dinis affixus apud *Cynthia*. Respondet
poeta, *Cynthia* consuetudinem minime
omnium in causa esse cur pergat nidum
fovere; sed mororem ex ipsius secessu *Ba-*
jano contractum. nec se posse, quamvis
despectum, amorem in aliam puellam trans-
ferre, quod multis remedio fuit, esse sibi
in satie, ut *Cynthia*, quæ primus ardor
fuit, sit etiam supremus. *Broun.* In ve-
tustis editionibus hæc Elegia & superior
coherescent inter se & continuantur : sed
perperam; dissimili enim sunt argumento.
Illa enim timorem poetæ describit, ne forte
Cynthia *Bajæ*, loco tam corrupto, diu-
tius commorata peccaret : hæc jam peccauit,
non obscure significat. Interrogatio
præterea & allocutio huiusmodi, exordio
novæ Elegiæ valde accommodata est. V.

V. 1. QUID MI DESIDIÆ NON CESSAS FIN-
GERE CRIMEN] Ita Ovidius Eleg. ult. lib. 1.
Amor.

Quid mihi, Lior edas, ignavos objicit ames,

ingeniique vocat crimen inertis apus ? V.

ibid. DESIDIÆ NON CESSAS FINGERE CRIMEN]

Non desinis me infumalare inertiam

& ignavia. nam desidiæ crimen putabant,

& eo nomine vocabant amorem. quod re-

fellit Ovidius Eleg. 9. lib. 1. *Amor.* quam

hic claudit :

Ergo desidiæ quicunque vocatit amorem ,

Desinat . ingenii est experientis amor .

De crimine desidiæ, quæ dicebatur *pedu-*

rius dix, vide *Plutarchum* in *Lycurgo*.

Fingere, infumalare falso. Noster Eleg. 22.

lib. 3.

Nam bona de nobis crimina sile jactis . P.

V. 2. QUOD FACIAT N. C. ROMA MORAM]

Quod licet malis rumoribus flagrem, tam-

en infamiam patiens, pedem Urbe non

efferam. *Vulp.*

ibid. FACIAT NOBIS MORAM] Ita sapissi-

me loquuntur *Jurifconsulti*. *Virgilius* pari-

ter *Ecl.* 10.

Nam neque Farnas vobis inga, nam neque Fendi

Ulla moram fecere .

Quintilianns lib. 10. I. O. cap. 2. *Quod non*

tam moram faciet, quam novus imperis dabit .

Propertius ipse Eleg. 1. lib. 4.

Quum Cinzia traheret Lucina dolores ,

Et fecerent utriq; pondus lenta moram .

Refe-

Tam multa illa meo divisa est millia lecto,
 Quantum Hypanis Veneto dissidet Eridano.
 Nec mihi consuetos amplexu nutrit amores
 Cynthia, nec nostra dulcis in aure sonat.

5

Olim

Refertur autem *re nobis & ad consilia & ad facit*. PASS.

ibid. CONSCIA ROMA] Testis amorum meorum & arbitra ROMA. PASS. Eodem fere passo Venusinus poeta Epodo 11. *Rem me per Urbem (nam pudet tanti mali) Fabula quævis fuit?* Ceterum vehementer suspicor, *re* Rome vocativum esse, ut sermo totus ad Urbem seu civitatem ipsam converteretur, quæ una quasi omnium civium voce Propertium regem & cæsatorem vocaret: *conscia* vero sit casus rectus, & referatur ad Cynthiam. *Conscius* dicimus qui ubi ubi familiarissime versatur, qui secreta nostra & iugas noverunt. talis erat Propertio Cynthia. VULP.

v. 3. TAM MULTA, QUANTUM] Auacolutum: ut Eleg. 3. lib. 2.

*Nec nos tam facies, quamvis sit candida, capis,
 (Lilia non demittit sine magis alte med)*
Quantum quod posita formæ fatis laccho.

Et Eleg. 21. lib. 3.

Quantum oculis, anima tam procul ibi amor. P. Frustra igitur Broukhufius, Nic. Heinsius secutus, reponebat *Quanta*; præsertim adversus codicum fidem. VULP.

ibid. ILLA] Notat Donatus in Andriam Terentii 2, 1. *Daturus illa Panphila nuptum?* *Amoris, de nota certaque persona: ut Virgilius: Solam nam perdidit ille Te colere.* Noster supra Eleg. 3.

Non est illa vagis similis collata puellis:

Molliter iuncti non fiat illa tibi. P.

ibid. MEO LECTO DIVISA] Id est, tam longe a me, meoque toro disjuncta. Eleg. 3. supra:

Tandem te nostra referant inimica læta,

Alterius classis expulsi a feribus.

Verus Glossarium: *Discretus lectus, an huiusmodi*. PASS.

ibid. DIVISA] *re* divisa ostendit divortium. Vide Macrobius lib. 5. Saturn. c. 15. ubi *vidua* dicitur, quasi *re idua*; id est, valde a vero divisa. PASS.

ibid. MILLIA MULTA] Supple, passuum. Catullus Carm. 9.

Perenni, omnibus & meis amicis

Assistant mihi millibus trecentis.

[ut quidem explicat M. Antonius Muretus: alii enim interpretes eunt in alia omnia.] Noster Eleg. 3. lib. 4.

Quis sine aqua Partus millia curat equos.

Milliarium apud Romanos octo stadiorum fuit, teste Plutarcho in Gracchis. Idem in Galia, milliarium fuisse docet in capite fori Romani columnam auratam (quamvis aureum milliarium dicatur) in quam insigne omnes Italix viæ terminabantur. PASS.

v. 4. HYPANIS] Ponti Ravus est Servio Grammatico in 4. Georg. Strabeni vero lib. 7. Geograph. Scythia fluvius, Borythæni proximus. Est etiam amnis Indicus eodem nomine, apud quem bestiolæ nasci perhibent quæ unum tantum diem vivant. Vide Aristotelem lib. 5. Hist. Animal. Ciceronem lib. 1. Tusc. Quæst. Plinium lib. 4. H. N. cap. 12. PASS.

ibid. VENETO ERIDANO] Padus, sive Eridanus, Venetus appellatur, quia in mare Adriaticum effunditur, cui adjecti Veneti. Vide Plinium lib. 3. H. N. cap. 16. Dicitur Eridanus ab Eridano Solis filio, qui alio nomine Phaëthon vocatur ob exustionem illam mundi. PASS. Panfania vero in Attica cap. 19. vocat Eridanum *υδραν*, Gallicum. Quamobrem *Transpadana* undecima Italix regio ab Augusto dicta fuit, quæ & Gallia Cisalpina, & Insurbia. V. ibid. DISSIDET] Sejunctus est, longe positus est. Virgilius 7. Æneid.

Omnes equidem sciptris terram quæ libera nostris

Dissidet, æternam reor. PASS.

Non tamen Bajæ, ubi Cynthia erat, Romæ tantum distabant, quantum Hypanis Eridano: sed est *υπερβολη*. Vel poeta significat, non solum corpore, sed etiam animo ac voluntate Cynthiam abesse: quæ distantia profecto maxima. VULP.

v. 5. CONSUETOS AMORES] Terentius Andria 1, 1. *Ut consuetos facili amorem cerneret*. PASS.

ibid.

Olim gratus eram: non illo tempore cuiquam
Contigit, ut simili posset amare fide.
Invidiæ fuimus. an me deus obruit? an quæ
Lectæ Prometheis dividit herba jugis?

10

Non

ibid. NUTRIT AMORES] Ovidius 1. Metam. Sperandæ nutrit amorem. Notter Elegia 21. lib. 3.

Ipsæ alimenta sibi maxima præbet amor.
Theocritus in Cyclope: Οὐρανὸν Ἰλλοῦκα-
μας ἐννοῖασι τῶν ἰπῶν. Sic Polyphemos
pascit amorem. Pass.

ibid. NAC NOSTRA DULCIS IN AURE SO-
NAT] Sonum ejus & vocem jucundam au-
ribus non amplius accipio. Petronius, aut
incertus auctor, in Catulleis vet. poe-
tarum:

Agarui: vera venit mihi vocis imago.
Bländior argus tinnit in auro sonus.

Martialis Epigr. 63. lib. 3.

Inter feminas tota qui laces cathedras
Desideratque aliquæ semper in auro sonat. P.
Etiam vulgatus Interpres divinarum litte-
rarum hac locatione usus, dum verteret
locum Cantici Canticoorum 2, 14. Sonus vos
tuus in auribus meis: vos enim tuus dulcis.
Vel non amplius canit & citharam pulsat,
me præsentem & audiente. Supra Eleg. 1.

Quam tibi præferam Phæbus sua carmina do-
net,

Aniæque libris Calliopæ lyran.

Valerius Catō in Diris ad Battarum:

quibis mea Lydia ludit,
Fit nunc alioquis, vos nunc adridet ocellis:
Et mea submissa meditantur carmina vocis,
Contra & interea, mihi quæ contabat in aurem.
Vel non amplius mihi dulce est nomen
Cynthia, ut antea solebat, sed triste potius
& ingratum, tamquam infidelis & perjury.
Læcretius lib. 4.

Nam si ubi quod amet; præsto simulacra sa-
men sunt

Mine, & nonum dulce obversatur ad aures.

Plato in Lachete: πειρίσθαι δὲ τῆς ψυχῆς μὴ
ἀπὸ τοῦ ἡδονῆς. Mihi vero quodam-
modo aures etiamnum Secretis nomen circum-
ferunt. Ita vertit Serranus. Idem vir di-
vinus eleganter admodum in Epistole: ἀνερ-
βὸς γὰρ τῶν αἰσθητῶν ἡ ψυχή, ὡς λέ-
γεται, ὅτι τῶν αἰσθητῶν ἀντιπρόσωπον. Opti-
me enim & novis & minime, quandoquæ-

dem, ut ipse ait, mente ipsæ vocibus ipsas
aures quotidie circumsonant. Vulp.

v. 7. GRATUS ERAM] Carus & acceptus.
Horatius Ode 9. lib. 3. Devere gratus eram
tibi. Notter Eleg. 19. hujus libri:
Quarum nullus tui fuerit mihi, Cynthia, sermo
Gratior. Pass.

ibid. NON ILLO TEMPORE CUIQUAM CON-
TIGIT] Quam mihi amor adspiraret, ne-
mini datam est a fortuna. Donatus ad il-
lud Andriæ: Hanc tibi expectavi, contigit &
Contigisse, inquit, dicitur quod non evenit.
Hic de prospero eventu. aliquando contra in
malam partem. Cicero Philippica 13. An-
tonio mala precatus: Quid tibi iussique con-
tingat. Pass.

v. 8. UT SIMILI POSSET AMARE FIDE] Male Passeratius: Ut sensum in amore con-
stantem præstaret. Fidem suam prædicat, ut
Eleg. ult. lib. 3.

Quingus tibi potui servire fideliter annos.
Unque mecum moris sepe querere fidem.
Fidelem esse in amore, non est fortuna,
sed voluntatis. Hoc igitur de fide Cynthia
accipiendum, non de Propertii: quod per-
tinet ad fortunam poetæ. Dixerat supra de
mutuis juramentis & obligationibus ambo-
rum Eleg. 4.

Quæ magis & vestros contendit foveere amores,
Hic magis accepta fallit uterque fide. V.

v. 9. INVIDIA FUIMUS] Aliquis nobis
invidit, & amori adeo felici. Ede invidiam,
ut esse voluptrati, curæ, molestie, odio.
Pass. Ut docet M. Tullius lib. 4. Tusc.
Quæst. invidia non solum est in illo qui
invidet, sed etiam in eo cui invidetur.
Contra invidentis solus invidentis est. V.

ibid. AN ME DEUS OBRUIT?] Duplex in-
vidia est, altera deorum; & scitro subji-
cit Propertius, an me deus obruit? altera
hominum; quamobrem ait, an quæ herba
dividit? de humano scilicet veneficio. Dea
autem vel Fortuna, vel Nemesis, vel A-
mor ipse & Venus. nam deos etiam de
deus dicitur, ut notum ex Virgilio & Ma-
crobio. Obruit, his malis meritis, & op-
prellit

Non sum ego qui fueram. mutat via longa puellas.
Quantus in exiguo tempore fugit amor!

Nunc

preffit me per invidiam. Virgilius lib. 11.
Æneid.

*Invidisse deo, patrie ut redditis oris
Coniugium optatum, & pulchram Calydon
viderem?* PASS.

Neque illud Fabii præternittendam pro-
munio lib. 6. Infit. Orat. ubi orbitatem suam
describit: *Esse visio quam, quæ spes sentas do-
cepit, invidiam; ne videlicet ultra quam ho-
mini datus est, nostra preushantur.* VULP.

ibid. AN ME DUX ORAVIT?] AN BRONKHU-
sius invenit in marginis unius libri Colber-
tini; quod Guyetus probabat. Vulgati
non.

ibid. AN QUÆ LACTA PROMETHEUS DIVER-
SAT HERBA JUGIS?] AN herba quæ ducer-
pta in verticibus Caucaſi diſtillare poteſt
amores & diſſolvere? PASS. Ego vero cre-
derem, vā quæ uſurpatum pro aliquo.
AN aliqua ex herbis in Caucaſo monte
germinantibus; quæ multæ ibi venenatæ
naſcantur. Sic Eleg. 16. lib. 2.

Quæ tibi terra velum, quæ tibi fax aquæ.
Ad quæ locum vide quæ aſſerimus. V.

V. 10. LACTA PROMETHEUS JUGIS HER-
BA] *Promethes jugæ*, Caucaſus ipſe, cui
Promethæus olim niſtus. PASS. De herba
Promethæ multi multa; quæ huc redeunt,
valere eam ad varias incantationes magicas;
hoc autem loco ſumitur pro odii potione,
ſive miſtro, ut bene obſervavit Theodorus
Marcellus ad Horatium. Vide Quintilianum
Declamat. 14. & 15. quibus titulus
Odii potio, quæ Lampertus Alardus ſuper
herbæ Promethæ notavit ad librum 7. Val.
Flacci v. 365, ex ſumit ex Joannis Bro-
dia lib. 3. Miſcellan. cap. 31. Sed Valerium
ipſummet audiamus, pulcherrimis verſibus
hanc herbam deſcribentem:

*Cingitur inde ſiur, & quæ ſibi ſide magis vis
Nalla, Promethæ ſtoram de ſanguine ſtra
Caucaſum promit, utriusque gramina ſaba,
Quæ ſacris ille vivit inter triſſique proximæ
Durat aliquæ error, quom uſciſſe vultus adeſſe
Tollit & ſcapulis, & reſtro raras aperta.
Item nec longi ſanguisſit ſuſcitæ ævi
Immortale vivens: idem ſus fulmina contra
Sanguis, & in mediis ſuſſicant ignibus herbe.
V. Delius Ad. in Senec. Med. v. 709.*

p. 18. BROUKH. Turnebus lib. 18. Adverſ.
cap. 1. *Promethes jugæ*, inquit, *Propætiæ*
vocat Caucaſum, ubi niſcitur ex errore Pro-
methei acutium. Seneca Medea v. 706.

*Quantum generat involus ſaxis Eryx,
Quæ ſeri aperti hieme perpetua Eryx,
Spargit error Caucaſus Promethæ.*

Promethes vero jugæ, ut *Promethi ſcapuli*
eidem Seneca Herc. Fur. v. 1167. Cor *Prom-*
ethæi vocant ſcapuli. Martialis Epigr. 46.
lib. 9.

*Eccæ Promethæ rupes, & ſabula mentis,
Quæ præpo ſunt oculis nunc edenda tuis!*

L. Columella de cultu Hortorum v. 59.
Iſte Promethæ genitrix ſuit altera Oræ. V.
ibid. *dividit*] *ſubaudi nos.* VULP.

V. 11. NON SUM EGO QUI FUERAM]
Felix ſcilicet. nam quod ad fidem, negat
ſe mutatum. Cicero Epist. 3. lib. 7. ad
Famili. *Vetus eſt; ubi mea ſi qui fuerit, non
eſt cur velis vivere.* Idem Epist. 16. lib. 3.
ad Attic. *Me velle eſt eliquum; quantum qui
ſui, & qui eſſe potui, iam eſſe non poſſum.* P.

ibid. *MUTAT VIA LONGA PUELLAS*] Quan-
tum ab oculis abſunt amantes, tantum ab
animo puellarum. *Mutat*, ut Eleg. 4. v. 2.
ſupra:

Mactatum domus cogit etire meo.
Elegia vero 19. lib. 3.

*Magnum iter ad delos proſtriſſi eger Athenæ,
Ut me longe gravi ſolent amore vis.* P.

V. 12. QUANTUS IN EXIGUO TEMPORE
FUGIT AMOR?] Par exclamatio Eleg. 17.
lib. 3. de morte Marcelli:

*Tu hanc tam parvo claſſe in urbe dies.
Quantus amor - de cuius magnitudine Ele-
gia 8. ſupra. Fugit, non cediturus ſe ex
oculis & conſpectu proripuit ſtatim.* Ho-
ratius Ode 13. lib. 4. *Quæ ſocii Plæus, æva,
quæve eſſet decens?* Ovidius Epist. Britid.

Quæ levis & nuda tam cito fugit Amor?
Sic rursus Noſter Eleg. 14. lib. 1.

Ille tuus pennas tam cito vertit Amor?
PASS.

ibid. IN EXIGUO TEMPORE] Ut Catullus
de Coma Berenices:

*Ut hanc in tempore longæ
Captam Aſiam Mæſſipi ſubſida addiderat.*

PASS.

Nunc primum longas solus cognoscere noctes

Cogor, & ipse meis auribus esse gravis.

Felix qui potuit praesenti flere puellae.

15

Non nihil aspersis gaudet Amor lacrimis.

Aut si despectus potuit mutare calores,

Sunt quoque translato gaudia servitio.

Mi neque amare aliam, neque ab hac discedere fas est.

Cynthia prima fuit, Cynthia finis erit.

20

v. 13. NUNC PRIMUM] Cicero initio lib. 1. de Legibus: Qui nunc primum huc venerunt, satiare non queo. PASS.

ibid. LONGAS SOLUS COGNOSCERE NOCTES Cogor] Apollodorus apud Athenzum: Τὴν γὰρ λυγρὰν τῆς ποσειδῶνος ἀνδρὸς ἡμέρας ἰσὺς ἰσὺς ἡμέρας παραπύ. Amantibus longae noctes sine amica; quas amaras vocat Eleg. 1. supra. Cognoscere, sentire, experiri, discere, & scire quid sit solum cubare. ut Elegia 9. huius libri. PASS. hoi amantem astus nocturnos pulcherrime depingit Valerius Flaccus ipso initio libri 7. deinceps v. 128. seqq. 194. Vide quae notavi ad Tibull. 1, 9, 64. Broukh.

v. 14. ET IPSE MEIS AURIBUS ESSE GRAVIS] Meipsum querelis obtundere. Sic Eleg. 30. lib. 1. dixit suaver aures:

Morum antiquis onerantur legibus aures.

Q. Curtius lib. 8. In quo Rex quum multo decalasset mero, immodicus estimatur sui celebrare quae gesserat capis, gravis etiam coram auribus qui sentiebant verba memorari. PASS.

v. 15. FELIX QUI POTUIT P. F. P.] Virgilius 2. Georg.

Felix qui potuit verum cognoscere casus. P. ibid. praesenti flere puella] Praesentem puellam praesens lacrimis suis movere. Dixit, praesenti, quia sibi absentem Cynthia nec licet alloqui, nec precibus & lacrimis suis fletere, ut aures fecit Eleg. 8. supra. Flere jungit cum tertio casu, ut Eleg. 15. infra.

At non sic libaci digressu mora Calypso Deserit olim severat aquaribus. Et Eleg. 20. - - indemita severat Aescio. Contra Virgilius Aeneid. 5.

Risit pater optimus omni. PASS. v. 16. NON NIHIL ASPERSIS GAUDET AMOR LACRIMIS] Multum Amor lacrima-

rum velut aspergine delectatur. 20 non nihil nam parum pro multum. Eleg. 10. supra: non nihil agit Amor. Sic Lavinia lib. 30. Hist. cap. 45. Hinc regem in triumpho ductum Polybius, quandoquam sperrendus vultus, vadit. pro multum estimandus. Est autem hypallage aspersis gaudet lacrimis; pro aspergit gaudet. non enim asperguntur lacrimae, sed aspergunt. ut Eleg. 24. lib. 2.

Cui non his verbis aspergat tempora sudor? P. Verum ibi legendum furdo: neque ulla hic hypallage. sicuti enim sine figura dicimus, sparsis lacrimis, ita & aspersis. eadem ratio verbi compositi quae simplicis. Ceterum Virgilius Ecloga 10.

Nec lacrimis crudelis Amor, nec gramina vivit.

Nec cyssio saturantur apes, nec fronde capella. Sed elegantissime Franciscus Petrarca, qui nominis immortalitatem debet carminibus vernaculo sermone conscriptis (vel Senectus 72.) verbis ipsius Cupidinis:

Forse non avrai sempre il viso asfinito; Ch' è mi passo di lagrime; a tu l'hai. V. v. 17. DESPECTUS] Contemptus, neglectus, pro nihilo habitus. Virgilius Ecloga 2.

Despectus tibi sum, nec qui sum queris, Alas. PASS.

ibid. POTUIT MUTARE CALORES] Eleg. 18. huius libri:

An quis porro damus mutato signa calore? Et Elegia 15. lib. 2.

Quomodo possim nostras alio transferre calore. Lucretius eleganter lib. 4.

Inque dies gliscit furor, atque erumna gravescit.

Si non prima novis conturbet valera pluvie? Aut alio possit animi traducere motus. PASS. v. 18. SUNT Q. TRANSLATO GAUDIA SER-

VI-

VITIO] Est & aliqua voluptas in mutandis amoribus. *Transfere servitium, ut trans-ferre calorem.* Horatius pariter Epodo 15.

Eheu transiet alio maribus amor. Servitium de amore. Eleg. 5. supra: *Gravi servitium puella*, & Eleg. 4.

Hec magis affuit vivere servitio. PASS. Gaudet amantes mutandis amoribus, quod jucundum sit ulicet puellam infidelem & superbam. Tibullus Eleg. 9. lib. 1. ad ipsam, qui datam ipsi fidem frigerat: *At tu sum me parva juvet.* Ceterum metaphora duci videtur a militibus qui castra movent, vel ab iniquis, quum ades mutant, & in novam domum transferunt suppellectilem. Juvenalis Sat. 3. v. 198. *sem piscis equum, sem frivola transfert Uraliga.* VULP.

V. 19. NAQUE AR HAC DICERERE] Separari. Sic Eleg. 7. lib. 2. *Citius poterit ca-*

pus hoc discedere cello. *Altera dominus dixit* Eleg. 4. supra. Iterum Eleg. 25. lib. 3.

Flebo ego discedens, sed letum injuria vivit. Et Eleg. 4. lib. 2.

Nunc est in rebus, nunc est discedere tem-pus. VULP.

ibid. *FAT SIT]* Non mihi licet, neque possum id facere. *Fat, amare.* PASS.

V. 20. CYNTHIA PRIMA FUIT, CYNTHIA VENIS ERIT] *Primo*, ut Eleg. 1. versu 2. supra. *Finit*, ut Horatius Ode 11. lib. 4. *Age, jam meorum Finit amorem*, (*Non enim postea alio caelo Femina*). Sic & Virgilius Ecl. 8. *At ex principium, tibi desinet.* Notetur iterum Eleg. 21. lib. 2.

Ultima talis eris, qua mea prima fides. Albinovanus ad Liviam:

Tu concessus amor, tu solus & ultimus illi. Ovidius lib. 14. Metam. *Tu primus & ultimus illi ardor eris.* PASS.

ELEGIA XIII.

TU, quod sæpe soles, nostro lætabere casu,
Galle, quod abrepto solus amore vacem.

Ac

ARGUMENTUM ELEGIÆ XIII. LIBRI I.] Ad Gallum; qui tandem a vulgiva Venerē ad stabilem amorem se receperat. V. v. 2. TU] Ita Ovidius exorditur Elegia 10. lib. 2. Amorum:

Tu mihi, tu certe, (memini) Gratius, negabar

Un posse aliquem tempore amore duci. VULP.

ibid. quod sæpe soles] More tuo, nostro malo & infortunio gaudebis. Propterea Eleg. 5. supra; *Invicem Gallum vocavit.* Invidiam autem propiciam est alieno casu & infortunio lætari. Cicero 4. Tuscul. *Malevolentia, lætus malo alieno.* Ibidem: *Malevolentia, voluptas est ex malo alterius sine stolamento suo.* Diogenes Laertius in Zenone: *Εὐχρησμονία, ἰβρί τ' ἀδρεϊσίου ναυίς.* Ovidius lib. 2. Metam. de Invidia: *Risus abest, nisi quem visis fecere dolores.* P. Invidet Gallus fidei mortuæ quæ insignes erant Propertii & Cynthia, quod ipse in amore levissimas datam fidem quotidie frangeret. VULP.

Tom. I.

ibid. nostro lætabere casu] Rebus nostris adversis magnam capies voluptatem. Catullus Carm. 59. *In novissimo casu.* Ovidius lib. 4. Metam.

Pyramis, clamavit, quis te mihi casus ad-mittit? VULP.

V. 2. ABREPTO AMORE] Per vim abdu-cta amica. Elegia 4. supra:

Non ulla gravius tentatur Cynthia damno,

Quam sibi quum raptus esset amore duci.

Et Elegia 8. lib. 2.

Tantus in crepto sevis amore dolor. PASS. Profecto secessus ille Bajanus Cynthiae cor-ruperat, & poete nostro perniciem creave-rat. VULP.

ibid. SOLUS VACEM] In læto vacuo ja-ccam. Sic Eleg. 10. lib. 2.

At tu non nos parvisse ulla vacem,

Impia, non avium sola manere diem.

Et Elegia 2. ejusd. libri:

Liber eram, & vacuo meditabar vivere læta. P. Solus & vacem laudem habebat animi facili, etiam in amore ingrato, & violento, ut videtur, abrepto a rivali potiore. Broussin.

O

V. 3.

At non ipse tuas imitabor, perfide, voces.
Fallere te numquam, Galle, puella velit.
Dum tibi deceptis augetur fama puellis,
Certus & in nullo quæris amore moram:
Perditus in quadam tardis pallefcere curis
Incipis, & primo lapsus abire gradu.

5

Hæc

v. 3. AT NON] Eleg. 15. hujus libri :
At non sic libaci digressa mora Calypso.

Virgilius 2. *Æneid.*

Talis in hoste fuit Priamo. PARS.

Ibid. 1180] Pro ego. Horatius Sat. 1.

lib. 1. v. 66. *Mibi plando ipse domi.* Adhi-

betur & pro tu. Virgilius Ecloga 3.

Quon faciam vitula pro frugibus, ipse veni-

is. VULP.

ibid. NON TUAS IMITABOR VOCES] Næc

tecum loquar, nec sentiam. Quorum ora-

tionem imitatur, eorum plerumque & mo-

res sequimur. Non dicam, ut tu soles,

Fallenda fallaces puella: sed contra, Fal-

lere te puella nolint. Aliud est imitari vo-

ces in avibus, ut corvo & pſtraco. P.

ibid. PERFIDE] Minime fidelis, & in-

constans in amore. Vel qui amicitiam legem

violat, gaudens malis amici. VULP.

ibid. VOCES] Vel præcepta tua improba:

vel sermones laticiam significantes. Ovi-

diius lib. 3. *Artis:*

Me vocer audire juvat sua gaudia fassas. V.

v. 4. FALLERE VELIT] Pro fallat: ut

in edictorum formulis. Sic supra Ele-

gia 10.

Tu cave ne tristi cupias pugnare puella. P.

v. 5; DUM TIBI DECEPTIS AUERTUR FA-

MA PUELLÆ] Dum te tua perfidia nobili-

tat. Deceptis puellis, circumventis fraude &

jurejurando. ut Eleg. 22. lib. 2.

Celestida sic vesper quondam decepti lason. P.

ibid. AUERTUR TIBI FAMA] Crescit no-

men. Horatius Ode 12. lib. 1. *Crescit,*

occulit velut arbor avo fama Marcelli. Cicero

pro Lege Manilia 1. *Ras vultura regis epes*

& nomen ausis. PARS.

v. 6. GRATUS UT IN NULLO QUÆRIS A-

MORE MORAM] Nunquam stules amoris

stabili. Qui autem constanter amant, certi

amatores merito appellantur. Noster Eleg. 14.

lib. 2. *Eheu tu mihi certus eras. Et Elegia*

ult. ejusdem libri:

Quid si non constans ille, & tam certa fuisset?

Ennius quoque:

Amicus certus in re incerta cernitur.

Vel, certum tibi & propositum est nullo

in amore hærere. quam explanationem ve-

ram exultimo. VULP.

ibid. QUÆRIS MORAM] Moram quæris

in amore, qui morari & permanere diu in eo

ult. PARS.

Tibullus prior Eleg. 3. lib. 1.

Ipse ego solator, quam iam memento dedistim,

Quærebam cordas avocis usque moras. V.

v. 7. PERDITUS IN QUADAM] rō in qua-

dā contemtem dicitur, & jungi potest cum

perditus, ut Eleg. 6. supra: *perire in amo-*

re. sed melius per se stat. Qui amat, per-

it. Virgilius Ecloga 3. *Ut vidi, ut perii.*

Ovidius Epist. Didus v. 61. *Perdita ne per-*

dam timeo. unde *perditus amore.* In quadam,

Lycoride opinor. PARS.

ibid. TARDIS CURIS] Tardo & sero amo-

re. PARS. Quia Gallus diu securus amaverat,

puram liquidamque voluptatem festinat. V.

ibid. PALLESCERE IN QUADAM] Ita Ca-

tullus de Nuptiis Pelei ac Thetidis. *In fævo*

sepe suspense suspitantem. Ovidius lib. 1.

Artis v. 731.

Pallidus in Lyricæ sivo errabat Oriem:

Pallidus in lenta Noctis Dephonia erat.

Et Epist. Penelope:

Nomine in Nestore pallida semper eram. P.

v. 8. INCIPIS PALLESCERE] Sic Virgilius

1. Georg. *fræva ponti incipit agitata cano-*

scere. Idem 3. Georg.

Finibus ut in medio caput æquum albescere pante.

Ibidem:

Sin in præcisæ caput erudescere morbus. P.

ibid. PRIMO LAPsus ABIRE GRADU] Vul-

gari libri *adire.* Sed hæc optima lectio.

Translatio est a gladiatoribus, aut luctato-

ribus

Hæc erit illarum contemti pœna doloris:

Multarum miseras exigit una vices.

10

Hæc tibi vulgares istos compeſcet amores.

Nec nova quærendo ſemper amicus eris.

Hæc

ribas petita; qui tam gradu aliter dicebantur, quum, vi adſervarii obſistentis compulſis, loco cedebant. *Dixit*, & *Moveri* gradu, dicit Seneca de Conſtantia Sapientis cap. ult. *Injurius vero*, ut vulnere, alia armis, alia poſſituri vulnus, non deſectus, ut notus quidem gradu ſuſtinet. Eadem translatione uſus eſt M. Cicero lib. 2. de Officiis: *Fortis vero & conſtans eſt non perturbari in verbis aſperis, nec tumultuantem de gradu deſectus*, ut dicitur. Cornelius Nepos Themistocle: *Interim tamen ab eodem gradu depulſus eſt*. Ita Cicero Epist. 7. lib. 1. ad Famil. *Not ſcite de vitæ illa noſtra diuturnaque ſententia præpo jam eſſe depulſus*. Horatius aliter Epist. 16. lib. 1.

Perdidit arma, locum virtutis deſeruit, qui Semper in angusta ſeſſinat & abruitur ve.
Idem Epist. 2. lib. 2. de milite quodam Luculli: *Præſidium regale loco deiecit*. Sic deſicere de ſtatu: Cicero lib. 2. de N. D. *Hanc tu opinionem, C. Vellei, uſque ad hanc atatem prædiſiſti, priuſque te quit de omni vita ſtatu, quam de illa civitate, deſicere*. *Exieris* hoc eſt M. Antonino lib. 10. de his quæ ad ſe ipſum. *Edu ſi ædæd ſit exieris*, & à *treparis*. *Sin occidere, nec ſtatu tuæ poſſe te ſenſeris*. *Declinare de ſtatu* & Cicero pro Cluentio, cap. 38. *Quæram ego de ſinceritate non debet diſputare. neque enim dubito, quin ſi tales viri, ſuſpicionis aliqua periculæ repentina, de ſtatu ſuo declinarim*. His oppoſitum ſtatu in gradu. Seneca de Conſtantia Sapientis cap. 16. *Quorum (gladiatorum) aliter premit vulnus, & ſtat in gradu, alter reſpiciente ad clamentem populum, ſignificat nihil eſſe, & intercedi non poſſitur*. Idem Conſolat. ad Polybium, cap. 25. *Omnes ſciunt, quomodo et in illa tunc giffe vulnere: utrumque ſtatu percuſſus arma ſubmiſit, an in gradu ſteterit*. Denique *monere gradu*. Silius Italicas lib. 16. v. 19.

— Tot diſſena linguæ

Agmina, barbaricæ tor diſcordantiæ ritu

Corda virum manſero gradu.

Cræciæ tunc Milonem, quum conſiſſet, nemo

offiſſis ſtudent; ut ait Plinius H. N. lib. 7. cap. 20. Gallus igitur, qui ſæpius cum amore compoſitus, armo genuum robore palmam retulerat, ſeſſis tandem viribus, de ſtatu depulſus procubuit. Vulp. D. La-berius, apud Macrobius L. 2. Saturn. C. 7.

Quum nulla ambitio, nulla vinquam largitio,

Nullus timor, vitæ nulla, nulla auctoritas,

Movere parat in juvenis de ſtatu,

Ece in ſenectæ ne facile labefcit loco

Viri excellentis mente clemente edita

Submiſſa placide blandiloquent oratio. BROUEN.

V. 9. HÆC ERIT ILLARUM CONTAMPTU PÆNA DOLORIS.] Hæc ulciſcetur alias, quarum dolorem contemptiſſi & deluſiſſi, aſſ leviffimis de cauſis relinquens. PASS.

V. 10. MULTARUM MISERAS EXIGIT UNA VICES.] Repoſcet & a te ſumet pœnas & acerba ſupplicia multarum nomine debita. Exigere dicitur creditor quum quos ſibi debetur repoſcit, & reddi jubet. unde tranſlatum, *Exigere pœnas*. Antonius:

Exerit pœnas de Cæſare Chærea mollis.

Ovidius 4. Metam.

Exigit indicti numerem Cytheria pœnas.

Vites, pœnas Horatius Ode 18. lib. 2. *Debita jura vitesque ſuperbe Tu maneat ipſum*. Servius ad illud 2. Æneid. *Not tela, nec ullas Vitæ viſe vites Danaim*. Vites, inquit, ævum pœna. *Quantū Græcis, quia velut quædam talis eſt, & par pari reſertur*. Sic Eleg. 4. lib. 4.

capæ ut ſunt impoſu Sabina,

Ne rape, & æterna lege repæde vices.

Multarum miſeras vices, hypallage eſt pro multarum miſerarum vices. Ita Eleg. 20. hujus libri:

Nympharum rapidos ſemper defende rapinas.

nempe Nympharum cupidarum. PASS.

V. 11. HÆC TIBI VULGARAS ISTOS COMPEſCEY AMORES.] Vulgaras amores ſunt, quum quælibet amatur ſine dilectæ. ut *omnes vulgo dixit Eleg. 2. ſupra*:

Non illis ſtudent vulgo conquirere amores.

& Eleg. 5. ſupra *vage puella*. Lucretius lib. 4. 1061.

O 2

In-

Hæc ego non rumore malo, non augure doctus ;
 Vidi ego. me, quæso, teste negare potes?
 Vidi ego te toto vinctum languescere collo,
 Et flere injectis, Galle, diu manibus:

Er

*Inque dies gliscit furor, atque ærumna gra-
 viscit ;
 Si non prima novis conturbet vulnera plagis,
 Vagrasque vagant Veneris ante recutus curas.*
 Ovidius 4. Fast.

*Nominis vulgares Veneris celebrata puella :
 Multa professorum quasiis opes Venus .*
 unde vulgares uxor Jurisconsultis & vulgo-
 quæsiis libris. Græci sic dicunt *παῖδες Ἀ-
 γαστρίου*. qua de re vide Platonis Sympo-
 sium: qui & *παῖδες* ipsum facit, ut &
 Venerem. Pass.

ibid. COMPESET AMORES] Coercebit,
 cohibebit, intra fines continebit. Sic *ramos
 fluentes*, & *culpam compefere* dixit Virgilius;
compefere delens Tibullus; *compefere clamo-
 rem*, *mare*, *mentem*, *animum* Horatius;
compefere iram, *pennas*, *ignes*, *serm* Ovi-
 dius; *compefere labellum* Juvenalis. Vulp.

v. 12. *NEC NOVA QUÆRENDO SEMPER
 AMICUS ERIS*] Nec te semper delectabit
 novas amicas parare. Sic Eleg. 26. lib. 2.
Molle amare. & Eleg. 22. ejusd. libi *Aliquid
 amare*. *Quærer* verbum est amatorum; ut
 Eleg. 2. supra, *Vulgo conquirere amantes*.
 [*diceret Italice, fare iocetta d' amanti.*] &
quæreret olim, & *quæreret virum*. Venatori-
 bus autem similes ejusmodi homines sunt.
 de quibus Ovidius:

*Fruster sequitur fugientia, capos relinquat ;
 Semper & juvenis ulteriora petit.* Pass.
 Vide & Horatium Sat. 2. lib. 1. Ceterum,
Nec semper amicus eris nova quærendo, nna
 est & singularis Propertii locutionibus,
 cui similis alia haud tenere occurret. non
 enim *amicus* hic sumitur pro *amator*, ut pa-
 ratat Passeratius. Vulp.

ibid. SEMPER AMICUS] Juncto verbo scri-
 bendum esse *semperamicus*, nolum pignore
 contendere. Somniant hæc & sibi fingunt
 Interpretes. Vulp.

v. 13. *HÆC EGO NON RUMORE MALO,
 NON AUGURE DOCTUS*] Hæc didici non
 ex fama, nec ex auguris vel haruspiciis
 divinatione. Tibullus pariter Elegia 8.
 lib. 2.

*Nec mihi sunt fortæ, nec conscia fibra deorum,
 Præcinit ventus nec mihi contus avis.*

Rumor, & *divinationem*, sive *augurium*. P.
 ut Virg. 4. Æneid. *Fama*, *molus*. & *Im-
 pia fama*. Noster autem Eleg. 33. lib. 2.

*Nuper enim de te nostras me læsis ad aures
 Rumor, & in toto non bene urbs fuit.*

Vanitatis arguit poeta famam, sive rumo-
 rem, & divinationem, sive augurium. P.

ibid. HÆC EGO DOCTUS] Subaudi *sum*.
 hæc ipsi oculi mei me docuerunt, non rum-
 mor, non augur. Sic Horatius Ode 9.

lib. 3. *Dulces dolis modos*. Et Ode 8. lib.
 ejusd. *Dolus sermones utriusque linguae*. P.

v. 24. *VIDI EGO*] Non auritus, sed oc-
 ulatus sum testis. Horatius Sat. 8. lib. 1.

*Vidi egomet nigra succinctam vadere palla
 Canidiæ*. Pass.

ibid. ME, QUÆSO, TESTE] Sic Eleg. 8.
 lib. 4.

*Appis, dic, quæso, quantum te teste triumphum
 Egerit*. Pass.

v. 15. *VINCTUM*] Lucretius lib. 4.
*Nonne vides etiam quæ mutuo sepe volup-
 tatis*, ut in *vinctis communiibus eucro-
 niantur*?

Vincula sunt arduissimi complexa. Ipse
 Eleg. 15. lib. 3.

*Canis tuus sequebatur amor: nec femina post te
 Ulla dedit collo dulcia vincula roæ*. P.

v. 26. *INJECTIS MANIBUS*] Brachius co-
 llo implicatis. Pass. Ovidius pariter lib. 1.
 Amor. Eleg. 4.

Injicit collo, quævis volens, ille manus?
 Idem lib. 3. Metam. 389.

*Mæt, ut injiceret sperato brachia collo.
 Ille fugit: fugiensque, Manus complexibus
 ausit*:

Ausc, ait, emoriar, quoniam te tibi copia nostri.
Aliis injicere manus est apprehendere, quasi

rem sibi debitam; vim parare. Idem Ovi-
 dius lib. 2. Artis, 115. de raptu Sabinarum

*Protinus effusis, animam clamore fatentes,
 Virgineus cupider injiciuntque manus*.

Et de lustatore adversarium præfocante,
 lib. 9. Metam. 77.

Di-

Et cupere optatis animam deponere labris,
 Et quæ deinde meus celat, amice, pudor.
 Non ego complexus potui diducere vestros:
 Tantus erat demens inter utrosque furor.
 Non sic Hæmonio Salmonida mixtus Enipeo
 Tænarius facili preffit amore deus.

Nec

*Dixit: & summa digitorum vincula cello
 lussit: amplexor, seu gustura serpsit pressuræ
 Pallidusque meos pugnabam evellere sauces.*
 VULP.

V. 17. ET CUPERE OPTATES ANIMAM DE-
 PONEAE LABRIS] Ita legunt Passeratius &
 Broukhaffus ex vet. codd. Vulgo verbis:
 quod obscurius, & minus elegans. VULP.
 Convenit huic loco notissimum & venustum
 admodum Platonis adolescentuli Epigramma
 apud Laertium in Platone, & A. Gellium
 lib. 19. cap. 11.

Τῷ Διότῳ, Ἀγάθων φίλῳ, ἐνὶ χείρα-
 σιν ἔχῃ.

H' ἄνδ' ὡς ἰ φιλίαν, ὡς ἡδονήν. P.
 ibid. ANIMAM DEPONEAE] Spiritum o-
 mniem efflare, mori penitus. Eleg. 13.
 lib. 1.

*Atque utinam primis animam me ponere cunis
 Jussisset querevis de tribus una fore.*

Et Eleg. 16. lib. 1.

*Quod mihi si ponenda tuo sit corpore vita,
 Exitus hic vobis non inhonestus erit.* P.

V. 18. ET QUÆ DEINDE MEUS CELAT,
 AMICE, PUDOR] Quæ ego, pudore jubente,
 silentio tegere cogor, quæ honeste non
 licet eloqui. PASS. Vel quod turpula ef-
 sent, vel quod inepta, & quæ Galli, viri
 primarii, dignitatem delecerent. VULP.
 ibid. MEUS PUDOR] Ita Cicero Epist. 6.
 lib. 6. ad Famil. *Voluit apud me plus pudor
 meus, quam ciner.* Idem Epist. 17. lib. 11.
Me ad Pompeium proficisci pudor meus cogit.
 PASS.

ibid. ET QUÆ DEINDE] Ut Ovidius:

Et quæ præterea publica verba juvenas.

Tibullus pariter Eleg. 3. lib. 3.

Et quæ præterea populus miratur. PASS.

V. 19. NON EGO COMPLEXUS POTUI DE-
 DUCERE VESTROS] Vinctæ brachia collo
 divellere & separare. Propertius negat, id
 Jovem ipsum facere posse Eleg. 7. lib. 2.

diducere amantes

Non quæ invicem Juppiter ipse duos.
 Horatius Ode 9. lib. 3.

Quid si præterea redit Venus,

Diductisque iugo cegit obnoxi?

Verniliter servus Palmarus apud Plantum
 Curcul. 1, 3. de hero suo & ejus amica:
Nequeunt compleri satis. Etiam disperimini?
 Vide & Lucretium lib. 4. 1106. PASS.

V. 20. TANTUS ERAT DEMENS INTER UT-
 ROSQUE FUROR] Plantus Curcul. eadem
 de re 1, 3. *Sicet perire pariter vos amando
 video, uterque insaniunt.* Tentus furor, ut
 Eleg. 10. ad eundem Gallum:

Tantus in æternis vocibus ardor erat.

Demens furor, insanus amor. Ita Catullus
 Galliambo: *furanti rabie.* Similia sunt in
 libris Latinorum, iucunda volupras, auxius
 amor, malitia mala, peridi utitur, anus an-
 nese, antiqui senes. PASS.

V. 21. NON ITC] Ut Eleg. 2. supra:

Non sic Lempius succendit Cætere Phœbe. P.
 ibid. HÆMONIO] Thessalico. Elegia 15.
 hujus libri:

Hyppolyte nullas post illas sensu amores,

Ut semel Hæmonio tenuit hospitio.

namque amore hospitii Jasonis Thessali.
 Hæmonio cuspidæ Eleg. 1. lib. 1. id est A-
 chillis Thessali hasta. Thessalicum Enipeum
 vocat Eleg. 19. lib. 3. PASS.

ibid. SALMONIDA] Tyro Salmoniæ fi-
 liam. Hero Ovidiana in Epist. ad Leandrum,
 allocuta Neptunum:

Si utque Amynta, nec laudatissima formæ

Criminis est Tyro fabulo vana tui.

Et Eleg. 6. lib. 3. Amor.

Siccut ut amplecti Salmonida posset Enipeus,

Cedere iussit aquam: iussu recessit aquos.

Noster Eleg. 19. lib. 3.

Tessie Thessalico flagrans Salmonis Enipeo,

Quæ voluit liquido teæ subire dec. PASS.

ibid. MIXTUS] Quasi mare ipsum mix-

tum

Nec sic caelestem flagrans amor Herculis Heben
Sensit ab Oetæis gaudia prima jugis.

Una

tum fuerit cum aqua dulci : hoc est Neptunus confusus cum Enipeo, adsumta ejus specie. PASS. Mira comparatio ad exprimendos arduissimos Galli complexus. V.

ibid. ENIPEO] Enipeus fluvius Achajæ in Peloponneso Straboni lib. 8. qui e Salmone fonte scaturiens in Alpheum influeret. Apud eumdem lib. 9. Enipeus Thessaliæ fluvius labitur in Apidanum, cujus meminit Ovidius 1. Metam. Et irrequietus Enipeus. Propertius Thessalico Enipeo tribuit quod alii Achæico. Homerus lib. 11. Odysseum narrat ut Tyro Salmonei filia Enipeum fluvium amaret : utque ejus fluvii adsumta forma Neptunus amore puellæ potitus sit : ex qua suscepit filios Peliam & Neleum. Fabula est & apud Apollodorum lib. 1. sub fine, & Diodorum Siculum lib. 5. Ovidius tamen 6. Metam. Tu (o Neptune) visus Enipeus Gignis Alcides ; alios auctores secutus. Nam Homerus loco prænotato Neptunum non ex Tyro, sed ex Ephimædia Alcei uxore suscepisse Otum & Ephialtem narrat. PASS. Cave, lector, ne auctores M. Antonio Mureto, viro aloqui doctissimo, qui putat, Propertium aut memoriam lapsam, aut nominum similitudine fuisse deceptum ; quod Enipeus cujus amore flagravat Tyro, in Peloponneso sit. Addit etiam, in Thessalia non Enipeum fluere, sed Eniseum : & hoc ipsum discrimen e Strabone ab Eustathio annotatum esse. Pace tamen viri eloquentis, Enipeum Thessaliæ fluminibus annuerant Herodotus lib. 7. Ovidius lib. 1. Metam. 579. Lucanus lib. 6. 371. & lib. 7. 116. Claudianus quoque Bello Getico. 183. quorum versus recitat Ludovicus Carrio ad lib. 1. Argonaut. Valerius Flaccus v. 83. Porro hic Enipeus, antequam Apidano commisceretur, lente fluebat : commixtus vero celeritatem acquirebat. Lucanus lib. 6. 371.

Et gurgite raptus

Apidanus, nunquamque celer nisi mixtus Enipeus.

Item Valerius Flaccus 1. Argonaut. 357. Segner Apidani vires ubi sensit Enipeus. Qui poeta magnum vocat lib. 5. 209. Utrique suffragatur Herodotus loco paulo ante memorato. Puit & alius Enipeus Elidis

fluvius, ut tradit Scholiastes Homeri in lib. 11. Odysseum. Denique alius Macedonicus, qui ab Olympo monte procurrens prope Diem effundebatur. VULP.

v. 22. TANARIUS DEUS] Neptunus ; ut Octavius deus, Hercules Eleg. 1. lib. 3. Strabo lib. 8. Tanarus Laconicæ promontorium, ubi & Neptuni templum. Idem scribit Pausanias in Laconicis, qui & ipsum Neptunum Tanarium ait esse cognominatum. Idem in Messenicis, ob asylum Tanarii templi violatum ait a Neptuno afflicto esse Spartanos. Auctor liberi carminis :

Dodona est tibi, Juppiter, sacra :

Junoni Samos, & Mycenæ Diti :

Unda Tenarus, agerisque regi. PASS.

ibid. FACILE AMOR] Puella ipsa se benignam & facilem præbente, quia Enipeum deperibat Tyro : eam vero decepti Neptunus forma Enipei adsumta. Sic Eleg. 14. hujus libri :

Sen facili totum ducit amoris diem. VULP.

ibid. PASSIV] Vide Ovidium lib. 1. Amor. Eleg. 3. v. 44. VULP.

v. 23. NEC SIC] Quasi diceret : Vehementes quidem fuerunt amores Neptuni & Herculis : vestri tamen, o Galle, vehementiores. VULP.

ibid. CAELESTEM HEBEN] Quam caelestibus pocula miscere, ante Ganymedem, finxerunt poeta. Vel quia Junonis filia. V.

ibid. FLAGRANS HEBEN] ἰσχυρὰς : ut Virgilius Ecl. 2. postor Corydon erubet Alcon. VULP.

ibid. AMOR HERCULIS] Pro Hercule amante. Sic liquor Palladi, ferri rigem, Herculeus labor, & similia plurima. PASS.

ibid. HEBEN] Teste Homero lib. 11. Odysseum, & in Hymnis minoribus, Hebe nupsit Herculi deo facto. Seneca Othavia e Dea Alcides possidet Heben. Juvenator dicitur Latinis. Juvenat Ovidio lib. 1. Pontic. Eleg. 10.

Nictor & ambrosia lactice, epulasque decorum

Det mihi formosa novo juvenis nuptum.

A priscis dicta etiam Ganymede, ut scribit Pausanias in Corinthiacis. Apollodorus lib. 1. Bibliotheca tradit, Jovem ex Junone tres filias suscepisse, Heben, Ilithyiam, &

Una dies omnes potuit præcurrere amantes: 25
 Nam tibi non tepidas subdidit illa faces.
 Nec tibi præteritos passa est succedere fastus:
 Nec finet abduci: te tuus ardor aget.

Nec

& Argen. Philostrate facit decorum nata & minimum & maximam. Vide D. Augustinum lib. 4. de Civit. Dei. Pass.

v. 14. SENSIT GAUDIA PRIMA] Percepit fructum amoris conjugal. & prima gaudia non Herculis, sed Hebes tum adhuc virginis. Pass.

ibid. as OCTAVIS JUGIS] In Oeta monte Theffalæ conflagrante Hercule catastæ impositum, vel ex Ovidio notum lib. p. Metam. & Seneca in Hercule Oetmo, Sophocle in Trachiniis, Statio lib. 11. Thebaid. unde Hercules ipse dicitur a Propertio deus Orientis, Eleg. 1. lib. 3. Albinovanus ad Liviam:

Qualis in Herculeæ collavit montibus Oeta,

Quum suis impigrit membra cremata deo. P. Porro ab OCTAVIS JUGIS rectissime legit Scaliger, cui suffragatur Broukhufius. nam Hercules Heben in calo demum duxit uxorem, postquam in monte Oeta arsisset. Catullus Carm. 67.

Pluribus in tali severetur janua divis,

Hebe nec longe virginitate foret.

Vide & Val. Flaccum lib. 8. & Papinium lib. 3. Silv. Carm. 8. Vulgati libri: in OCTAVIS JUGIS. minus recte. VULP.

ibid. JUGIS] Juga montium, inquit Isidorus lib. 14. Etymol. dista quod propinquitate sibi jungantur. Charisius lib. 1. juga aspidopota recte exponit. Servius ad illud 6. Æneid. Hoc superante jugum. (sequitur dein summa cacumina lingunt) Montes, inquit, dividuntur in radices, latera, juga, vertices, pro qualitate laterum. Ovidius 4. Metam. docet, alia esse juga, alia cacumina: juga sunt humerique manusque: Quod caput ante fuit, summus est in monte cacumen. Pass.

v. 25. UNA DIES] Eleg. 10. lib. 3.

Tantum operis belli suffulit una dies.

Ovidius lib. 2. Fastor.

Una dies Fabius ad bellum miserat omnes,

Ad bellum missos suffulit una dies. P.

ibid. UNA DIES OMNES POTUIT PRÆCURRERE AMANTES] Hac ipsa die qua istam

amare coepisti, amantes omnes qui vel in fabulis, vel in historiis memorantur, magnitudine amoris antecedere potuisti. Amortus non sensum crevit, sed statim adultus fuit. Tempori tribuit quod est hominis. Pass.

ibid. PRÆCURRERE] Anteire, vincere, plus virium habere. Horatius Epist. 10. lib. 1.

Vincit sub paupere tello

Roges & regum viis præcurrit amicos.

Et Sat. 7. lib. 1.

Sifonnet, Barro ut equis præcurreret albis. P.

v. 16. NON TEPIDAS SUBDIDIT ILLA FACES] Non lentos ignes tibi subiecit, sive admovit. Ovidius in Remed. Amoris:

Afflant rapida pectora vestra faces. P.

ibid. SUBDIDIT FACES] Quintilianus lib. 1.

Inst. Orat. cap. 3. *Id nobis acriter ad fludiv dicendi faces subdidisse contenderim.* Cicero pro Milone: *Quum omnes a suis inimiciis faces invidia mea subjiciantur.* Pass. Translatio a rogo sumitur. Noster Eleg. ult. lib. 4.

Sic musta cecidere suba, quum subdita nestras

Detraheret letis fax inimica caput.

Virgilius pariter 6. Æneid. *Subjessam mox perentum Averni tenerem facem.* Vel ab iis qui in equuleo distendebantur, quibus & faces admovebant. VULP.

v. 27. NEC TIBI PRÆTERITOS PASSA EST SUCCEDERE FASTUS] Tuam istam antiquam superbiam non fivit ex sententia tibi evenire. Præteritis fastus, superioris temporis. Noster Eleg. 13. lib. 8.

Fas est præteritis semper amare viros.

hoc est, vita fuisset. VULP.

ibid. FASTUS] Fastus in contenta versatur. Eleg. 7. supra.

Tu cave infra ius cœlestis carminis fastu. P.

ibid. SUCCEDERE] Bene evenire, & feliciter cadere. Terentius Andria: *Hoc non successit, alia apprehendimus via.* Suetonius in Angusto cap. 85. *Non succedens sibi.* id est, non respondente spei & desiderio. Hinc successus, eventus prosper. Ovidius Epist. Penelope:

Fle-

Nec mirum, quum sit Jove digna, & proxima Leda,
 Et Leda partu, gratior una tribus,
 Illa sit Inachiis & blandior heroinis,
 Illa suis verbis cogat amare Jovem.

Tu

Flebam successu posse carere dolis. PASS.
 v. 28. *NEC TRISTE ADVOCI*] Nec patietur, te, ipsa relicta, ad aliam puellam trahi. *Advoci*, proprium ejus rei verbum. Sic Eleg. 20. lib. 2. *Quid sit obducta gravibus Briseide?* Et Afranius eo nomine (*Abducta*) fabulam scripsit. Donatus in *Heccyam*: *Advoci est divertii*, ut *Virgilius*, *Gremio obducere patres*. Idem in *Eunuchum*: *Advocimus quo volumus*; ducimus quo volumus. PASS. Quod tamen dubito, an verum sit. Rapi enim & *advoci* dicuntur unquam mulieres, quumvis interdum haud invito sequantur mochos. Helena certe Paridem secuta est volens: Catullus tamen Carm. 67.

Nam tum Helena capti primores Argivorum
Capere ad se se Troja cives viros.

Coluthus vero Thebanus ΕΛΛΗΝ ὑπάρχον compositionem, quæ hodie existat. Propterea nos in Epigrammate *Πολυδρόμου* de Helena sentiente, Latine, at spero, diximus:

Europa atque Asia possit, quam Troia hospes
Abducit casto conjugis e ibolamo. VULP.

ibid. TE TUUS ARDOR AGIT] Tuus te ignis & amor, & puella quam deperis, exercebit. Sic Eleg. 20. hujus libri:

Est tibi, non infusa speciem, non nomine dispar,
Thiodamanteo proximus ordo Hyle.

Agit te, agitabit, miserum & sollicitum habebit. *Virgilius* 12. *Æneid.* *Hic agitur furis.* PASS. Tibullus quoque Eleg. 5. lib. 1.

Namque æger, ut per plana vitæ sola verberet
turba.

Quem ceter adfuso versat ab arte puer.
 VULP.

v. 29. QUUM SIT JOVE DIGNA] Hoc est, quam exæda Junone uacorem ducat Juppiter. Sic Eleg. 2. lib. 2. *Incedit vel Jovis digna feror.* Vel cujus forma captus eam rapat. ut Eleg. 2. lib. 2.

Cur hæc in terris facies humana movetur?
Juppiter, ignoro præstina furto tuo.

Item Eleg. 3. ejusdem libri:

Romano occumbens prima puella Jovi.

Petrone quoque *Arbiter*:

Quid scilicet est, quod tu præjussis Juppiter avocis

Inter calicolas fabulo matu taces?

Nunc eras uxoribus submissere cornu frons,

Nunc pluma ante dissimulare tuos.

Hæc vero est Danaë: tentu modo tangere corpore

Jam tua flammis membra calore fuente. P.

ibid. ET PROXIMA LEDA] Quam ad Ledam formam proxime accedat. Eleg. 20. hujus libri:

Thiodamanteo proximus ordo Hyle.

Sic Eleg. 3. lib. 2.

Post Helenam hæc terris forme secunda valis. P.

v. 30. ET LEDA PARTU] Pro partu, tertio casu, ut Eleg. 12. supra: *Almena fecit cedere lymphæ manū.* VULP.

ibid. GRATIOR UNA TRIBUS] Ambibitor Leda, Helena, & Clytemnestra. Scaliger male interpungit; *Gratior una tribus illa sit Inachiis.* Juppiter in cyncum mutatus Ledam Tyndarei compressit, & in ejus sinu tergemium ovum posuit: unde nati Castores, Helena & Clytemnestra. Ovidius 6. *Metam.*

Facie olivæ Ladam recubero sub alis.

Hyginus Fab. 77. ex Jove aut Polluce & Helenam, ex Tyndareo Castorem & Clytemnestram genuisse. Ausonius omnium matrem Nemesis facit, patrem Jovem, & nutricem Ledam, quæ Thestii filia est Hygino. Vide Homerum *Odyssæ* 11. *Apollodorum* lib. 3. & Euripidem in Helena. PASS.

v. 31. INACHIS HIRACHINIS] Inachus rex Argivorum, apud Apollodorum initio lib. 2. Oceani & Tethyos filius, septem habuit Nioben, & filiam Iu: unde alim quoque formosa prognata. sed per Inachis, Argivæ & Græcæ intelligit. Eleg. 2. lib. 4. *Et quæ Troja tulit vetus, & quæ Alcibi formata.*

Et Eleg. 23. lib. 2.

Tunc ego sum Inachio natæ arte Lina.

Virgilius 12. *Æneid.* *Ultra Inachis veniſſes ad arbes Dardaneas.* PASS.

ibid. BLANDIOR] Gratior, ambibitor, aptior

Tu vero, quoniam semel es periturus amore,
Urere. non alio limine dignus eras.

Quæ tibi sit felix, quoniam novus incidit error: 35
Et quotcumque voles, una sit ista tibi.

E L E G.

aprior ad demulcendum & deliniendum. Sic Eleg. 3. lib. 2.

Non sum de nihilo blandus amator ego. P.
ibid. HERODIAS] *Hērōias*, & *hērōias*, &
hērōias: Aristophani in Nubibus, vel deo-
rum filia, vel heronum uxores. Eleg. 19.
hujus libri:

Illic formosæ veniant choros heronæ.

Theocritus in Hyla: *Ἀλκμήας υἱὸς Μελί-
τιδος ἡρώας*. id est, Hercules. PASS. Ovi-
dius lib. 1. A. A. v. 783.

Juppiter ad veteres supplex beridas ibat. V.

v. 32. I. SUI VERBIS COGAT AMARE JO-
VEM] Et quod blandiloqua sit, & quod
facile ad amorem impellatur Juppiter, ma-
gnus amator mulierum, & omnivolus. P.

v. 33. TU VERO] Sic Eleg. 6. lib. 3.

Tu vera noster audas invade capillos.

& alibi. PASS.

ibid. SIMEL] *Tô semel* rem certam signi-
ficat, quæ mutari non possit, nec regres-
sum habeat. Eleg. ult. lib. 4.

Quam semel infernas intrarunt funera leges,

Non exorato stant adamante via.

Catullus Carm. 3.

Nobis quam semel occidit brevis lux,

Non est perpetua adaesumda.

Ovidius Epist. Oenones:

Nulla reparabilis ære

Lasa pudicitia est: deperit illa semel. P.

ibid. ES PERITURUS AMORE] Virgilius
Ecl. 10. hoc de amore Galli: - *Infans*
quam Gallus amore prioret. Non tamen amo-
re petiit, sed in bello Perusino interfectus
est; ut manifestum ex Eleg. 21. & 22. hu-
jus libri. PASS. Duos Gallos Passeratius
male confundit. VULP.

v. 34. URERE] Sine te consumi hoc a-
moris igni. Tibullus Carm. 3. lib. 4.

Urere ego ante aliet juvat hoc, Ceresithe,
quod uror. PASS.

ibid. NOM ALIO LIMINE DIGNUS ERAS]
Non alia domo in qua amares, non alia
domina. Creberrima *liminis* commemoratio
apud amatorios poetas, ut animadvertit
Broukhufius. Editiones aliz, *luminis*; sci-
licet igni, face, flamma. Similis porro
Tibulli sententia Carm. 6. lib. 4.

Ulli non ille puella

Servire, aut cuivquam dignior illo vira. V.

v. 35. QUÆ TIBI SIT FELIX] Quæ puel-
la sit tibi facilis, benigna & propitia.
Virgilius Ecl. 5. *Sit bonus a felisque iuis.*
Idem 1. *Æneid.*

Sit felix, nostramque levet quatumque laborem.
Alludit ad formulam: *Quod sanctum, felix,*
fortunatumque sit. PASS.

ibid. QUONIAM NOVUS INCIDIT ERROR]
Incidit, quia causa evenit & præter opinio-
nem Galli, ut unam tantum amaret, ac
ex animo. Errorem pro amore ponit. Sic
Eleg. 9. supra:

quam primum errata satere.

Dicere quo perest saps in amore, levas. P.
Fortasse appositio est. q. d. quoniam hæc
puella incidit tibi novus error, quæ te sci-
licet aberrare faciat a pristina via, & ve-
teri consuetudine. VULP.

v. 36. QUOTCUMQUE VOLES] Ita legit
Donza pater, ingeniose: ut dicat poeta:
Sit hæc una instar omnium, & quasi pro
multis millibus; quum sis, o Galle, mul-
tivolus & omnivolus. Laudat & amplecti-
tur hæc lectionem Broukhufius; jure qui-
dem ac merito. Sic enim Eleg. 25. lib. 2.

Quam facis una tuis infansima pariter ocellis,

Una sit & cunctis femina multa male.

Editiones vulgate habent *quodcumque*; sed
facilis transitus litteræ *d* in *t*, & rursus *e*
in *d*. Ex quo transitu petitus est jocus E-
pigrammatis 54. Liberti Garminis. quod
videtur. VULP.

ELEGIA XIV.

TU licet abjectus Tiberina molliter unda
 Lesbia Mentoreo vina bibas opere:
 Et modo tam celeres mireris currere lintres,
 Et modo tam tardas funibus ire rates:

Et

ARGUMENTUM ELEGIAE XIV. LIBRI I.]
 Ad Tullum: Amorem divitiis omnibus
 praefert. Pulcherrima est hac Elegia, flo-
 rida, hilaris, aurea: magnum quiddam &
 liberum spirat: numeros habet simplices,
 molles, rotundos; versus optime tornatos,
 verbo dicam, Propertianos. VULP.

v. 1. TU] Sic exorditur Elegiam supe-
 riorum, & Elegiam 21. hujus libri. P.

ibid. ABJECTUS TIBERINA MOLLITER UNDA
] Jacens in gramine ripa Tiberis.
 Abiectus, id est negligenter jacens & stratus,
 ut Horatius ait Ode 1. lib. 1. Sic Ovi-
 dius Epist. Didus v. 1. *udis abiectus in ber-
 bis*. Cicero lib. 1. de Oratore: *Et quod ille
 (Socrates) durissimis pedibus fecit, ut si
 abiceretur in herbam, acque illo quo philosophi
 diviniatur servus esse dicitur, loqueretur, id meis
 pedibus certe concedi est aequius*. Unda Tibe-
 rina, dixit, pro in ripa. vide quae adno-
 tavi ad Eleg. 3. supra Eleg. 3. v. 6.

Qualis in herboso concidit Apidano.

Molliter, ut Eleg. 11. supra:

Molliter in sacra litore compositam. PASS.
 Praejectus, idem fare qui abjectus: sed signifi-
 catio intenditur. Italice, *stojato*. Virgi-
 lius Ecl. 1.

Non ego vos posthac viridi praejectus in auro
 Dumfusa pendens procul de rupe videbo.

Ceterum hic Propertii versus accipi etiam
 posset de cymba Tiberim secante, in qua
 Tullus identidem abiceretur. Poeta enim
 ruficantem alloquitur in villa quadam sua
 prope Tiberim posita. VULP.

v. 2. LESBIA VINA] Horatius Epodo 9.
*Capaeorum adfer huc, puer, scyphos: Et Chio
 vino est Lesbia*. De vino Lesbio, quod
Mythimneum vocat Noster Eleg. 9. lib. 4.
 Plinius lib. 14. H. N. cap. 7. *Insucens* appel-
 lat Horatius Ode 17. lib. 1. Notum Aristo-

telis judicium de vino Lesbio, quod me-
 morat A. Gellius lib. 12. cap. 5. Virgilius
 lib. 2. Georg.

Non eadem arboribus pendet vindemia nostris
 Quam Mythimneae carpit de palmitis Lesbos. P.
 ibid. MENTOREO OPERE] Mentor, insi-
 guis sculptor, scyphorum praecipue; cujus
 meminisse Noster Eleg. 9. lib. 3.

Argumenta magis sunt Mentarii addita forma.
 Cicero Orat. 6. in Verrem: *Pocula Mentoris
 manu calata*. Opus autem pro vasis arte la-
 boratis. Virgilius Ecl. 3. *Pocula ponam Fa-
 gino, tabulam divinis opus Alcimedontis*. P.
 Commendabatur pocula non a materia so-
 lum (luerant enim & aurea, & murrina,
 & gemma) sed etiam ab antiquitate, &
 excellentia summorum artificum, qui ea
 figillis & emblematibus additis ornaverant.
 Martialis Epigr. 93. lib. 14. cui lemma prae-
 figitur, *Pocula archetypa*:

Non est ista recens, nec nostri gloria cali.

Primus in his Mentor, dum facis illo,
 bibis. VULP.

ibid. MENTOREO VINA BIBAS OPERE]
 Non sine elegantia omisit praepositionem
 es, vel in. Virgilius lib. 2. Georg. *Ut
 gemmā bibas*. Seneca de Providentia cap. 3.
illis quibus gemmas ministratur. Aliter quam
 Virgilius, extulerat L. Varius apud Ma-
 crobium lib. 6. Saturnal. cap. 1.

Incubet & Tyriis, acque ex solida bibas auro.
 Et Noster Eleg. 4. lib. 3.

Nec bibis & gemma divites nostra fecit. BROUEN.
 v. 3. CELERES] Celeres disti homines
 prompti, & qui cito aliquid efficiunt, &
 Celere Romuli ministro, qui Remum in-
 terfecit, ut ait Plutarchus in Romulo.
 Festus ab eodem dictos Equites Celeres
 ait. PASS.

ibid. MISSISSI CURRERE LINTRES] Cele-
 riter

Et nemus omne fatas intendat vertice silvas,
Urgetur quantis Caucasus arboribus:

Non

riter per aquam ferri. unde *casus*, navigatio. Virgilius alicubi:

Cervit iter tutum non scitus agere classe.

Ovidius Amor. lib. 2. Eleg. 11.

Sero respiciens tellus, ubi sunt soluto

Cervit in immensum ponda carina salum.

Cato cap. 1. libri de Re Rustica dixit:

Prope sui mare, ante annis, quo navis ambulant.

Lintres Nonio sunt *naves fluviales*.

Servius ad illud Maronis 1. Georg. *corat*

arbore lintres, fluviales naviculas appellat.

Isidorus lib. 19. Etymol. cap. 1. *Lembus*,

eodem symba & lintres, id est carabas, quo

in Pado validiusque utuntur. Lintres Tibullo

vasa quædam etiam sunt *avis servandis*,

ob formæ similitudinem, ut videtur.

Dicitur & *Navia* Festo ex uno ligno ex-

sculpto, ut navis: quo in vindemia pro-

alode utebantur. Pass.

V. 4. TAM TARDAS PUNIBUS IRE RATES]

Duplex ratio in fluminibus navigandi: una

velis & remis controve: altera funibus, qui

vel ab hominibus, vel a jumentis trahuntur.

Antonius in Mosella:

Tu duplites ferre vias: & quam amos fe-

cundo

Libetis, ut celeres feriant vada cuncta remi:

Et quæ pro ripas nusquam cessante rimulæ

Intendunt collo mæorum vincula nauta.

Ovidius lib. 4. Trist. Eleg. 1.

Canas & invictas limosa prout arena,

Adversa tardam qui trahit amos ratum.

Piautus Trivolaria apud Festum in *Navis*:

Navis agere oportet quid agat, non dultaris.

ubi *dultaris*, tardæ, quum fune ducitur

navis: *navis*, celeriter, quum navis remis

& velis agitur. & dultarie agere, *puer-*

ilis. Moratius Sat. 5. lib. 1. docet, trahi

lintrem, adverso flumine, a mula, & *fun-*

es illic *retinenda* vocat. Noster Eleg. ult.

lib. 4. *quo tardum movisti fatus Cybelicæ.* P.

Has fortasse rates memorat Seneca de Bre-

vitæ Vitz cap. 13. *Et novæ navis quoque,*

quæ ex antiqua consuetudine per Tiberim com-

mentes subvebant, candidiora vocantur. Aperi-

tus Martialis Epigr. 65. lib. 4.

Ne blanda vota sit mollesco scinno,

Quem nec rumpere nauticum celsusquis,

Nec clamor valet heliciæritum;

Quum sit tam prepe Molvius, sacrumque

Lappa per Tiberim volens carina.

Heliciarii sunt qui adverso amne funibus

navigia cernui trahunt, *ad id tū dicitur,*

tū dicitur. Hispanus igitur poeta eo loco &

celeriter lintres, qui per Tiberim volarent,

& tardas rates, quæ ab heliciariis trahe-

rentur, commemoravit. Vulp.

illud. PUNIAUS IRA] Quemadmodum ven-

to ire, dixit supra Eleg. 8. Vulp.

V. 5. ET NEMUS OMNE SATAS INTENDAT VER-

TICES SILVAS] Nemus in villa Tulli signi-

ficat, quum & Romæ in ædibus quoque

memoria haberent. Tibullus Eleg. 3. lib. 3.

Et nemora in demibis sacris imitantia latus.

Horatius Ode 10. lib. 3. *Nemus intra pul-*

chra finem tellæ, ubi alii malunt, satem.

Intrades vertice silvas: quod eadem Horatio

est Ode 16. lib. 3. *Læti conspicuum tollere*

verticem. Item Ode 1. lib. 4. *Tendere in al-*

ter nubium tractus. Vel *intrades silvas*, est,

longe lateque spargere. ut apud Livium

lib. 1. *Primit si intenduntibus tendebit.* &

lib. 7. *Non interdum visis intendit.* Silvas au-

tem posuit pro singulis arboribus. Virgilius

pariter lib. 2. Georg. *Pomaque & Alcionis fi-*

læ: id est, arbores pomifera, inquit Ser-

vius. Ita Catullus Carm. 4.

Ubi iste post phosilus, ante fuit

Comata silva.

Satas vero dixit, *posito quæ ferrebantur de*

seminis, ut Virgilius loquitur. *serabantur*

enim certis intervallis, ut in quincuncem

digerentur; quod sponte natæ non conti-

git. Pass. Frustra Livinejus malebat, *fer-*

retur. Vulp.

V. 6. URGETUR QUANTIS CAUCASUS AR-

BORIBUS] Quantas arbores ita sustinet Cau-

casus, ut onere premi videatur. Plinius

lib. 6. cap. 17. H. N. ait, hunc montem

in Scythia Graucasum dici, hoc est nive

candidum. Tauri montis pars est, ubi ille

est altissimus, ut ait idem Plinius lib. 5.

cap. 27. *Urgetur, premere & onerare.* Lu-

cretius lib. 3.

Urgetur superne obstruam pondera terra.

Virgilius lib. 3. Æneid.

P 2

Fama

Non tamen ista meo valeant contendere amorī.

Nescit Amor magnis cedere divitiis.

Nam sive optatam mecum trahit illa quietem,

Seu facili torum ducit amore diem: 10

Tum mihi Pactoli veniunt sub testa liquores,

Et legitur rubris gemma sub æquoribus.

Tum

*Fama est, Encladi seminis fulmine corpus
Urgeri mole hoc.*

Noſter Eleg. 5. lib. 4.

Sis tuusulus lena curva vetus amphora collo.

Urget hunc supra vis, caprice, tua. P.

V. 7. NON TAMEN ISTA M. VALEANT

CONTENDERE AMORE!] Non possint huius-

modi opes itque deliciae, quibus abundas,

o Tulle, conferri cum illa quam ex amore

meo percipio voluptate. Vulp.

ibid. VALEANT CONTENDERE] Sic Horatius

Sat. 1. lib. 1.

Cetera de genere hoc, adeo sunt multa, loquacem

Deſaſſare valent Fabium. Vulp.

ibid. CONTENDERE AMORE] Certamen

felicis itas infuturare cum amore. Sic Eleg. 7.

supra:

Atque, ita fin ſalis primo ſentendis Homero. V.

V. 8. NESCIT AMOR MAGNIS CEDERE

DIVITIIS] Eleg. 5. lib. 1.

Nescis Amor preſſis cedere imaginibus.

Nam omnia vincit Amor: ideo cedere ne-

ſcius. Pass.

V. 9. OPTATAM QUIETEM] Noſtem expe-

ctatam. Sic Eleg. 10. supra: *O iocundo quiet.* V.

ibid. TRAHIT QUIETEM] Ducit noſtem.

Virgilius 1. Æneid.

Net nos & varis noſtem ſeruant trahunt. P.

Auſtor Carminis in Priapum:

Petam dictus pervigil trabo noſtem.

Scriptor Herculis Octavi v. 645.

Caeſar Tyria melior eſſe

Solet impavidus dicere ſomnus:

Aureo rumpitur teſto quietem,

Vigileſque trahit purpura noſtes.

Ceterum quietes pro ſomnis dixit Salluſtius

Bello Catilin. cap. 15. *Animus impurus ne-*

que vigilat, neque quiritur ſedari poterat. V.

V. 10. FACILI AMORE] Propitio, beu-

igno: i ut faciles Nympha apud Virgilium

Ecl. 3. vel parabili, prompto, expoſito,

inempto, vel qui magno non conſtet. Ho-

ratius Sat. 2. lib. 1. *Parabilem amo Venereſ*
facilemque. Ovidius quoque lib. 13. Me-
tam. v. 839.

Nec tibi delicia faciles, vulgataque tantum

Munera contingunt.

Vide Eleg. 13. supra v. 12. Vulp.

V. 11. TUM MIHI PACTOLI VENIUNT

SUB TESTA LIQUORES] Liquidus Pactolus

& flumen aureum tunc inſum & illabitur

in ades meas. Continuo locupletiffimus

ſio. Gaudia ſunt divitiarum amantibus, & au-

ro gemmiſque praeſentantur. Locutio eſt

παροικισμός. Horatius Epodo 15.

Sis pecore & multis dives tellure licetis,

Tibique Pactolus aſuet. Pass.

Cui ſimilis alia ejuſdem poetæ Epist. 12.

lib. 1. 7.

Si forte in mediis poſſorum abſtineas, herbe

ſpicas & uſſito: ſic vivis poterant, ut te

Conſilium liquidus fortuna rivos inaurat. V.

V. 12. ET LEGITUR EUREBIS GEMMA SUB

AQUOSIUS] Margaritas & uniones erueret

mihi videor ex Erythraeo mari. *Legere gem-*

mas, ut flores & herbas & baccas arborum

& umbilicos. Tibullus Eleg. 3. lib. 3.

Quidvis in Erythraeo legitur quae litore conchae.

Et Carm. 1. lib. 4.

Et quaſcumque niger rubro de litore conchas

Proximus Eois calligit Indor aguis.

Idem Eleg. 2. lib. 1.

Gemmae quidquid ſilicibus undae

Noſcitur, Eois quae maris unda rubet.

Propertius ipſe Eleg. 13. lib. 3.

Inda coeſit aurum mittere ſonantia metallis,

Et venit e rubro concha Erycina ſalo.

Plinius in proximo lib. 12. H. N. ait,

uniones in rubri maris profundo quari. P.

A legendis purpura, ſive conchylus aut

muricibus diſti ſunt murileguli, muricle-

guli, & conchyleguli, qui piſcabantur pur-

param, muricem, & alia conchylia, ex

quibus Tyrius color parabatur. De his

agit

Tum mihi cessuros spondent mea gaudia reges:
Quæ mancant, dum me fata perire volent.

Nam

agit titulus viii. libri xi. Codicis Justiniani, itemque Codex Theodosianus. V.

ibid. *AUSARI SUX AQUORISUS*] *Plinius* lib. 3. H. N. cap. 23. sub finem : *Interumpit deinde geminum mare in terras, quod Rubrum dicere nostri, Græci Erythraum, a rege Erythro : aut, ut alii, Solis repercussa solem reddi aqua colorem : alii ab arena, terraque : alii o tolli aqua infusa natura.* Ερυθρί Græci rubrum vocant. *Horatius* Ode 35. lib. 1. *Examen Enis timendum Perisibus, Oceanusque rubro.* Virgilius 8. *Æneid.*

Videtur ab auroa populis, & litore rubro. Sed optime Q. Curtius lib. 8. *Mare quo alioquit (India) ne colore quidem abhorret a ceteris. Ab Erythro rege inditum est nomen : propter quod ignari rubere aquas credunt.* P. Poeta noster Eleg. 4. lib. 3. hoc mare appellavit geminum : c.

Arms dunt Casse dices meditantur ad Indas. Et *frons gemmiferi fodere classis maris.* V. 13. *TUM MIHI CESSUROS SPONDENT MEA GAUDIA REGES*] Multi pollicentur & persuadent, reges ipsos non ausuros mecum de felicitate certare. *ut reges* significare potest etiam divites privatos, quos hoc nomine clientes & parasiti vocare soliti erant. *Horatius* Epist. 17. lib. 1.

Ceram rege suo de paupertate tacentes Plus possente ferent.

Et Sat. 2. lib. 1. *Regibus hic mos est, ubi equos mercantur ; opprobrat.*

Insipientes. Et non semel apud Plantum. Hæc autem feliciam amatorum infamia est, ut omnia putent infra fortunam suam. *Phaedromus* *Plautinus* *Curcul.* 1. 3.

Sibi sua habent regna reges, sibi divitiis divites,

Sibi honores, sibi virtutes, sibi pugnas, sibi prælia :

Dum mihi abstant invidere, sibi quisque habent quod summi est.

Et in fine *seczæ :*

PLAN. *Facile ut meminere, tenuerem, priusquam hinc abeo, seivum.*

PHAEDR. *Si quidem hercle mihi regnum datur, nunquam id potius persequar.* V.

ibid. *SPONDENT MEA GAUDIA*] Stoici olim animi affectionibus promissionem tribuebant. *Epictetus* in *Enchiridao* cap. 2. *Μη μὲν εἶναι ἀπὸ τοῦ μὴ ἐπαγγελῆσαι, τὸ εὐνοῦναι, ὃ ἐπαγγέλλεται ὁ ἐπαγγελῆσαι, τὸ μὴ πειθεσθαι ἑαυτοῦ, ὃ ἐπαγγέλλεται.* Memente, adpetitionis promissionem esse, fore ut consequaris quod adpetis ; declinationis autem promissionem, fore ut in id non incidas quod declinas. *Ovidius* in *Ibide* v. 217.

Te fero, nec quidquam placidum spondenti, Martis

Sidera prestant, falciferique senis. V. v. 14. *QUA MANTANT*] *Quæ gaudia propria sunt & perpetua.* Ut supra Eleg. 4. *Mantet sic semper adora.* PASS.

ibid. *DUM ME FATA PERIRE VOLENT*] Sic Eleg. 6. hujus libri :

Hanc me militiam fatis subire volent. *Broukhusio* persuaderi non potest, ita fuisse scriptum a Propertio ; quod scilicet homines Romani ab hac dura & inauspicata locutione religiose abstinerent. Quomorem pro perire libenter substitueret *morere*, vel *venire*. At poete ipsi nulla hujusmodi religio est : cumque dicentem audire videor : *Quon pro me curam geris, hanc, propter, optima pro me Deponas.* non dubitavit enim superius Eleg. 6. ita scribere :

Multi linguaque perire in amore libenter, In quorum numero me quoque terra tetiget.

Deinde, naturali seu fatali morte extinguui, non adeo infelix & luctuosum habitum est veteribus, ut id votis deprecari deberent. Contra, illorum misera mors & abominata, quæ contingeret, *παρά θάνατον, ὃ ἐστὶν ἡ θάνατος, ὃ, τὸ ὅπως προέσθαι*, vi aliqua intercedente. Sic *Dido* apud *Virgilium* 4. *Æneid* v. 695.

nec fatis, merita nec morte peribat, Sed misero ante diem, subitusque accessu furare.

Noster ipse Eleg. 21. lib. 3. mortem fatis sibi obventuram minus respuit :

Sed moriar, fatis, non turpi froctus amore.

Atque erit illo mihi mortis benefica dies. VULF.

V. 15.

Nam quis divitiis adverso gaudet amore?

15

Nulla mihi tristi præmia sint Venere.

Illā potest magnas heroum infringere vires:

Illā etiam duris mentibus esse dolor.

Illa

v. 15. NAM QUIS] Nam pro autem: vel est *ἀναπαύειν* pro *ῥησιμον*; ut apud Virgilium 4. Georg.

Nam quis te, iuvencum confidentissime, nostras iussit adire domos?

Et ita Plautus haud raro. PASS.

ibid. QUIS DIVITIIS ADVERSO GAUDET AMORE?] Quis opibus delectatur quum Amor contrarius est votis? ut ipse loquitur Eleg. 5. supra. Vide Tibullum Eleg. 3. lib. 4. Sic Eleg. 1. huius libri: *Adversos cagos habere deos*. Contra Terentius Adelphis:

Si mihi secunda res in amore meo esset. P.

v. 16. NULLA MIHI TRISTI PRÆMIA SINT VENERE] Nulla divitiū, nulla prædæ militiæ partem tanti mihi fuerunt, ut Venerem tristitem sine iratam habere velim. V. ibid. NULLA MIHI SINT] In nullo numero ac loco, nullius omnino pretii. V. ibid. TRISTI VENERE] Aspera, difficili, lava. Tibullus Eleg. 6. lib. 1.

Semper, ut iaducet, blandos effert mihi oculus: Post tamen ex misera tristis & asper, Amor.

Quoniam vero ex rugis præcipue frontis, severitatem ac tristitiam agnoscimus, dixit idem poeta Eleg. 3. lib. 2. *Quisquis se et sui tristi fronte Capide Imperat. Venit porro, vel ipsa mater Capulonia, vel amica Propertii*. Sic Virgilius Ecl. 3. *Parta mea Pineri sunt munera*. Vulp. *tristi Venere*. irata, averſa. Gulielmii in Plaut. Amphitr. C. 1. p. 4. ΒΑΟΥΚΗ.

ibid. PRÆMIA] Præda, spolia ex hostibus, quibus duces ac milites domos locupletant suas. Tibullus Eleg. a. lib. 3. dixit *præmia potui pro prædâ*. Ex *præmiis* Festo prædones. *Præmium* pro pecunia Nevius usurpavit apud Priscianum:

Sine præmiis sum, marſupium reliqui domi. Festus: Præmiſſa, pecuniſſa. Ex merito præmium, pecunia: nam antequam emas, pecunia opus est. Præmium enim dictum a *pre* & *emere*. PASS.

v. 17. MAGNAS HEROUm INFRINGERE VIRES] Debilitare, contundere, domare ingens heroum robur. Heroum animi sepe

fracti amore, ut Hercules propter Hylan & Omphalen, Achilles propter Briseidem, Ajaxis propter Tecmeſſam, aliorum propter alius. Noster Eleg. 21. lib. 3.

Nam quid ego heros, quid raptem in crimino divos?

Juppiter infans sequi suumque demum. Aliquando autem infringere est valde frangere. Virgilius inio lib. 12. *Æneid*.

Turmus ut infraſſas adverſe Maris Latinas

Deſciſſe videt.

Horatius Epodo 11. *Limina dura, quibus Lumbæ & infregi latui. Infringere vires*, ut apud Noſtrum Eleg. 6. lib. 4.

Frangi & stellis vires in milites conſe. PASS. Heroes dicti fuerunt ſemidei humanes, vel *ἀνδρῶν ἀνδρῶν*, a virtute ac robore; vel *ἀνδρῶν ἀνδρῶν*, ab ære, quod morte obita demones facti, & ære induti, orbem terrarum obambulant, & mortalium prava & iuſta opera inſpicerent, ut reſert Heſiodus in *ἱπποῦς* & *ἡρώδης*; vel *ἀνδρῶν ἱπποῦς*, a tellure, quod ex ea hominum genus primo formatum putarent; vel denique *ἀνδρῶν ἱπποῦς*, ab amatione, ſive a commixtione deorum. *ἡ γὰρ δὴν δὴν, θῆρας γυναικῶν ἐνὶ γυναικῶν ἱπποῦς τὸ πᾶν ἱπποῦς γυναικῶν, δὴν ἐνὶ γυναικῶν ἱπποῦς γυναικῶν*, dii enim cum mortalibus mulieribus contumebant, heroum genus effecere. Quæ fabula de ſacrarum litterarum veritate, ſicut aliæ multæ, derota fuiſſe videtur. Legimus enim cap. 6. libri Geneſeos v. 4. *Postquam . . . ingreſſi ſunt filii Dei ad filias hominum, illasque genuerunt, iſti ſunt potentis a ſeculo viri ſancti*. Vide Scholiaſten Homeri minorem ad librum 1. *Iliados*. Ceterum heros magnis ſinguntur & animis & corporibus. Iccirco qui tragœdias olim agebant, quum heroicam ſtaturam & orationem amulari deberent, cothurnos, nempe ſublimis calceos, pedibus aptabant, ut grandiores viderentur; perſonâ vero capiti impoſitâ, cujus oâ immodice diducebatur, vocem & clamorem, quantum poterant, tolleant. Porro virtutes multas quidem heroibus antiqui ſcriptores tribuant; ſed

tamen

Illā neque Arabium metuit transcendere limen,
 Nec timet ostrino, Tulle, subire toro:
 Et miserum toto juvenem versare cubili.
 Quid relevant variis serica textilibus?

Quæ

tamen ira atque amoribus valde obnoxios
 deseribunt. VULP.

v. 18. DULIS MENTIBUS ESSE DOLOR] Non
 solum molles animos, sed aspera etiam &
 horrida ingenia exercere atque cruciari. P.
 ibid. DULIS MENTIBUS] Horatius Ode 11.
 lib. 3. Tu bene tormentum ingenio admovent
 Plerumque duro. De animi duritia mire
 Tibullus Eleg. 1. lib. 3.

Non ego frones in hoc: non hac patientia vestro
 Ingenio, fragilis fortis corda dolor. PASS.
 Val dura mentes sunt fruge Socratica im-
 butæ, quæ serica & utilia persequuntur.
 Amor nihilominus & studium bonarum ar-
 tium, pravi Cupidinis vires obtundit. Vi-
 de Lucianum Dialogo Veneris & Cupidi-
 nit. Duri patres dicebantur, qui liberis in
 officio continabant, eorum cupiditatibus
 minus indulgentes: duri etiam homines,
 laboriosi: ut dicitur Ulixes. VULP.

ibid. DULIS MENTIBUS ESSE DOLOR] Ut
 Eleg. ult. hujus libri:

Sis mihi præcipue pulvis Evrasia dolor.
 Et Eleg. 18. Ut tibi sum meritis semper furor.

Et Eleg. 1. lib. 2.

Hæc misero fatum dura puella fuit.
 Et Eleg. 4. supra: Ida & Phæbo discordia
 Eveni flit.

Virgilius quoque lib. 10. Æneid.
 O dolor atque decus magnum reditura paranti. P.

Adde illud Eleg. 7. lib. 3.
 Ut, quævis Patri transibit nauta sepulcrum,
 Dicat: Et audaci tu timor esse parat.

nempe justissima timoris causa. VULP.

v. 19. ARABIIUM LIMEN] Ex Arabio
 marmore, patra onyche, sive onychite vel
 alabastrite: quod genus magno in pretio
 fuisse ait Plinius lib. 36. H. N. cap. 7.
 unde & columnæ fierent. cur non limens
 quoque? De Arabio marmore Diodorus Si-
 culus lib. 3. Pass.

ibid. TRANSCENDERE LIMEN] Verbum
 laboris ac moliminis: ut recte Broukh-
 sius. Transcendere Alpes & Caucasum dixit
 M. Tullius: in bellum naves, Cæsar.
 Vulgati libri, conscendere: quod non con-

paruit primùm in exemplaribus Colinae
 Parisiis A. 1539. ut idem Broukh-
 sius affirmat: exstat enim in Editionis Aldina
 A. 1503. quam vir doctus non inopexit.
 Transcendere habet etiam Editio princeps
 A. 1473. VULP.

v. 20. NEC TIMET] Neque dubitat.
 Versu precedenti eodem sensu dixit, me-
 tuit: & mox, veretur. PASS.
 ibid. OSTRINO TORO] Ostro, id est pur-
 pure vestis conftrato. Elap. 13. lib. 3.

Et Tyros ostrinos præbat Cadmea colores.
 Ostrum, conchyliæ sive ostræum est, unde
 purpure tingebatur. Eodem pacto dixit
 Nothæ Eleg. 13. lib. 2.

Nec sit in Attalico mors mea nixa toro.
 id est, Attaliciæ vestibulis strato. PASS.
 ibid. SUBIRE] Clisculum ingredi & irre-
 pere. Vidatis quæ de hoc verbo dicta sunt
 ad Eleg. 9. hujus libri v. 16. PASS.

v. 21. VERSARE CUBILI] Huc illic ver-
 tere & volutare. Catullus Carin. 50.

Nec somnos exeret quiete ocellis:
 Sed toto indomitus furoræ lecto
 Versaret, cupiens videre latum.

Seneca de Tranquillitate Animi cap. 2.
 Adipiscit illos qui non aliter quam quibus diffi-
 cilis somnus est, versant se, atque hoc & illa
 modo componunt, deinde quietem lassitudinem in-
 veniant. PASS. Pulchra Dantes Alighierius
 Purgatorii Cantu 6. Florentiam allocutus:

E se ben ti ricorda, e vedi lume:
 Vedrai te fangitante a quella userna
 Che non può trovar posa in su le piume,
 Ma con dar volta sue dolore scherma. VULP.

v. 22. QUID RELEVANT] Cujusmodi le-
 vamen & laxamentum afferant? Tarentius
 Adelphis 4, 1. Et illi animum relevabit, quæ
 dolere & miseria tabescebat. Cicero lib. 2. de
 Divinat. Ut animus molestiis releveretur. O-
 vidius lib. 1. Trist. Eleg. 4.

Omnia in hoc cura meus relevatæ moræ est. P.
 ibid. VARIIS] Pictis, versicoloribus. ut
 Eleg. 13. lib. 3.

Aut varium plume versicoloris ovum.
 Virgilius 3. Georg. Quid ignem Ræcebi varia? P.
 ibid.

vel ex dona quæ idem Alcinoüs Ulixi hospiti dedit sberanti, teste Homero initio lib. 13. Odyssæ: in quibus erat tripus,

lebes, præterea vestes & aurum ei collatum a reliquis Phæacibus. Pass.

ELEGIA XV.

Sæpe ego multa tuæ levitatis dura timebam,
Hac tamen excepta, Cynthia, perfidia.
Adspice me quanto rapiat Fortuna periclo:
Tu tamen in nostro lenta timore venis.
Et potes hesternos manibus componere crines,
Et longa faciem quærere desidia.

Nec

ARGUMENTUM ELEGIÆ XV. LIBRI I.]
Perfidiam Cynthia criminatur. VULP.

V. 1. MULTA TUA LEVITATIS DURA]
Sic Eleg. 18. hujus libri:

Quamvis multa tibi dolor hic meus aspera debet.

Catullus vero Carm. 8.

Ibi illa multa cum jocosa ferebat.

Ovidius quoque lib. 2. Trist. v. 421.

Neve pergravis tantum defender ab armis;

Et Rameus habet multa jocosa liber.

Et lib. 3. Artis v. 768.

Pro summo ferri multa pudenda solent.

Dura levitatis; quomodo Catullus *truculenta pelagi*, Horatius *acuta belli*. Provenire autem solent a levitate puellarum haud pauci dars & aspera, quæ ab amatoribus, præcipue fidelibus, vix tolerari possint. Legunt alii *damna*, *jura*, *signa*. VULP.

V. 2. HAC PERFIDIA] Noster hac ipsa Elegia v. 33.

Quamvis mihi viles isti videantur oculi,

Per quæ sæpe mihi credita perfidia est.

VULP.

V. 3. ADSPICE ME] Apostrophæ ad absentem. Pass.

ibid. QUANTO RAPIAT FORTUNA PERICLO] Quantum in discrimen vite me vocet Fortuna. Dominum ageris Fortunam esse, ait Horatius Ode 35. lib. 1. Propertius vero Eleg. 17. hujus libri, ait se navigasse cum periculo, ubi & Fortunam invocat:

Nisi hoc placato venisset Fortuna procella?

Rapiat; ut paulo post: *rapiemur omnis ventis*. Et Eleg. 8. supra:

Quam tibi provocat asperos unda rates.

Tom. I.

Et *ad periclo*, vel tertio casu, vel sexto; ut Horatius Ode 20. lib. 3.

Non videt, quare moveat periclo,

Pyrrhe, Getula catalis itena? Pass.

Quidnam sibi periculi imminere dicat poeta, certo divinare non possumus. Infelices tamen amatores omnia metuunt & sibi fingunt adversa. VULP.

V. 4. IN NOSTRO LANTA TIMORE VENIS] Nihil commoveris: audis otiosa & secura. *Venire* Propertius non semel usurpat pro *esse*. Ita Virgilius 1. Georg. 59. *An deus immensus venias maris*. Ovidius quoque Epist. Oenone:

Quæ venit indigna pona, dolenda venit.

Lente in timore nostro. Ita *lente* in dolore suo dicitur Tiberius Cornelio Tacito lib. 3. Annal. cap. 70. VULP.

V. 5. HESTERNOS CRINES] Quos hesternis die comeras & ornaveras, nunc autem turbati & disjecti recomponi & repedit possunt. Ovidius 3. Artis 153.

Et neglecti decet mulas coma. sæpe jaceve

Hesternam credas: illa repeto modo est.

Externos habent multi codices. Verum Brookhusius animadvertit, Cynthia pergrinis & emtis comis uti non consuevisse. *esternos* autem & *hesternos* in antiquis membranis haud semel confunduntur. VULP.

ibid. MANIBUS] Arte ornatricis & cura. Tibullus Eleg. 2. lib. 2. *Et manibus comas fugere velle comas*. Pass.

ibid. COMPOSERE CRINES] Dicebant etiam *disponere capillos*, *ponere*, *collocare*, *ponere in stione*. Exempla olivæ in libris poetarum. Probro autem dabatur nuptis mulieribus, viro

Q

Nec minus Eois pectus radiare lapillis,
Ut formosa novo quæ parat ire viro.

At

viro absente ac periclitante capillum comere: laudabantur contra si neglectæ atque impexæ procederent. Id colligas vel ex Epist. 13. Heroidum Ovidiana, in qua sic loquitur Laodamia, v. 39.

*Ipsa comas pector: galeæ caput ille prematur?
Ipsa novat vestes: dura vir arma ferat?*

*Quæ passim, squalore tuos imitatus labores
Dicar; & hæc belli tempora tristis agam.* V.
v. 6. LONGA FACIEM QUÆRERE DESIDIA]
Formam tibi conciliare & parare velle longa
inertique mora; quia, ut ait Terentius
Heautont. a. 1. mulieres

*Dum molantur, dum communtur, annus est.
Quærere faciem dixit Macrobius lib. 3. Sa-
turnal. cap. 13. de Hortensio: Fuit enim
cognitus ad munditiam curioſo, & ut bene a-
missus ires, faciem in speculo quærere. ubi
fecies non est vultus, sed habitus totius
corporis. Sic & Eleg. 22. lib. 3.*

*Quum tibi quaſitus candor in æro feret.
Quæritur quod natura abest, ut contra
Eleg. 2. supra 1.
Sed facies aderat nullis obnoxia genimis,
Pass.*

D. Zeno Martyr hac locutione usus in Ser-
mone de Podicitia: *Miris excelsit artibus se
ſe, ſocietque suam in ſe, quam non habet,
quærit, pingit ſe in ipſam, & tenacitate
varie magiſtri medicaminis ſuo, vultum ſuum
vultibus vertit alitius. Coluthus quoque
Thebani de Raptu Helenæ v. 79.*

*Πάρα δὲ λωιρίπλοῦ δι' ἀνέμου διέζω μαστὶν.
Unaquaque vero præstantiorem ac maiorem
sibi formam quærebat. VULP.*

*ibid. DESIDIA] Quod scilicet femine an-
te speculum diu deſidere ament, tempus
que terant id conſulendo. Tibullus Eleg. 8.
lib. 1. Nec nitidum tarda conferre arte caput. V.
v. 7. NEC MINUS] Atque etiam. Vide
Eleg. 3. supra v. 5.*

*ibid. EOIS LAPILLIS] Puta chrysolithis,
beryllis, smaragdina, amethystis, margari-
na, alia gemmis ex ultimo oriente peti-
tis. Sic Græcis aurora; unde αὐρὸς εὐοῦς,
orientalis. Noster Eleg. 11. lib. 3.*

*Felix Eois lex fuerit una maritis.
Quæ Aurora suis rubra colorat equis.
Et Eleg. 3. lib. 2.*

*Sive illum Hesperis, sive illum ostendat Eois,
Vires & Eois, vires & Hesperis.*

*Ita Eois demus, Eois mare, Eois equi. Ovi-
dio lib. 2. Metam. Eois est unus ex equis
Solis. Propertio ipsi Lucifer, vel Aurora.
Eleg. ult. lib. 3.*

Et color est toties respo collaris Eois.

Cinna 1

*Te matutinus fleuere conspexit Eois. PASS.
ibid. LAPILLIS] Horatius Sat. 2. lib. 1.80.
Nec magis baie, inter niveos viridisque la-
pillor,*

*Sic licet hoc, Cerinthe, tuum, tenerum est
semur, aut cruz
Relin.*

*Boethius lib. 3. de Consol. Philos. Metro 10.
Ant Indus calido propinquæ urbi
Candidis misceus viriditer lapillos.*

Et eod. libro, Metro 4.

*Quævisse se Tyris superbus effro
Converet, & niveis lapillis.*

Item Seneca Hippolyto 392.

nec niveus lapis

*Deduxit aures, Indici domum maris.
Aetnæ Bentlejus ad Horatium. Nivei la-
pilli sunt margaritæ, seu bæccæ. VULP.*

*ibid. PECTUS RADIARE] Testatur Geb-
hardus, hanc leſionem (uisse in membra-
nis Cornelii. Est autem radiare antiquæ
elegantie verbum. Cicero in Lucullo: Sol-
lis magnitudo (ipse enim hic radiare nos im-
tueri videtur) admonet, ut crebra facias men-
tionem sui. Lucretius lib. 5. v. 463.*

Matutina rubent radiati luvina Solis.

Ovidius lib. 3. Pontic. Epist. 4.

*Scato sed & galeæ gemmis radiatur & auro.
Lucanus lib. 7.*

*Miles ut adverso Phœbi radiatus ab illu
Descendens totos perſudit lumine colles.*

*Auctor Dialogi de Oratoribus Quintiliano
tribuit, cap. 20. Quid enim si infirmiora ho-
rum temporum templa credas, quia non rudis
cemento & infirmis tegulis cœstruuntur, sed
marmore micat, & omnia radiant? L. Florus
Hist. Rom. lib. 4. cap. 2. Aliquid tamen
adversus abſentem ducem ausa Fortuna est cir-
ca Illyricum & Africam, quasi de industria,
ut prospera eius adversè radiarentur. Vetum
poeta in collectione Pithœana 1*

Metam

At non sic Ithaci digressu mota Calypsō

Desertis olim flevrat æquoribus.

10

Multos illa dies incomitis mœsta capillis

Sederat, injusto multa locuta salo.

Et,

Mitam Sol omnino exit,

Interqueque populum Noctis, radiæque ferorem.

Denique Pseudo-Ambrosius in Sermonē 2. de Myſterio Paſchæ: *Hoc, inquam, tempora viſibilem & inviſibilem cunditor Deus, deſſa hanc cali machinam ſuſpendens, idem Solis ardore radiavit.* Editiones Propertii vulgatæ, *variare lapillis*; quomodo locutus D. Auguſtinus libro de Gratia Chriſti contra Pelagianos & Cæleſtium, cap. 24. de rege Aſſuero: *Totum autem varians lapidibusque preſiſſi.* Venero autem ut radiare uſurpari poſſit de niveis lapillis, ſeu margaritis. BROUKEN. & VULP.

V. 8. UT FORMOSA NOVO QUE PARAT IRE VIREO] Sic Tibullus Eleg. 4. lib. 3.

Ut juveni primum virgo deſecta marito.

Nec lapillis tantum ornabantur novæ nuptæ, ſed & ſenis crinibus, & celibati hæſta comebantur. Felus in ſenis, & in Celibati hæſta. *ri formoſo ſuſpendendum*; hoc enim ſibi vult poeta: Quæ parat ire formoſa novo marito, ut ipſi placeat. *Parat ire*; ut Virgilius 1. Æneid. *Ad urbem Sidoniam puer ire parat, Ite viro*; ut idem Virgilius *Ite clamor ſalo.* Et Noſter Eleg. 1. lib. 4.

Tu hinc armatis hæſtis invenis eas.

Vireo novo, qui Catullo & Plauto novus maritus, *novusque*; ut dicitur, *nova nupta.* PASS.

V. 9. AT NON SIC] Hoc loquendi modo notatur diſſimilitudo. Vide Eleg. 13. ſuſpea, verſu 3. PASS.

ibid. ITHACI DIGRESSU MOTA CALYPSO] Ulixis Ithacenſis diſceſſu perturbata. Calypsō Atlantidis filia Ulixem detinebat, ejus amore capta, in inſula Ogygia. Vide Homerus Odysſæ lib. 5. & 7. At libro Odysſæ 5. mittitur ad eam Mercurius, qui nuntiavit ut a ſe Ulixem dimittat; quod illa facere coacta, diis ipſa iraciſcitur. Noſter Eleg. 21. lib. 2.

Sic à Dmichie juvene eſt eluſa Calypsō.

Vidit amorem pendere vela ſuum.

Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 17.

Creditor & Nympha mortalis amore Calypsō

Capta, recuſantem detinuiſſe virum. P. Prætera lib. 2. Artis 2 verſu 125. loco pulcherrimo & elegantiffimo:

O quoties illum deluſit præparare Calypsō;

Remigique aptas iſſe negavit aquas!

Lege reliqua, & pretium operæ feceris. Ithacæ pro Ulixæ a poetis uſurpatur. Virgilius 2. Æneid. v. 104.

Hæc Ithacæ velis, & magis mercentur Arida.

Et alibi non ſemel. VULP.

ibid. DIGRESSU] Abica, diſceſſa. Digredi, diſcedere. Virgilius 3. Æneid.

Nec minus Andromache digreſſu multo ſupremo.

Et eodem libro:

Hor ego digreſciant lacrimis uſſibus obortis. P.

V. 10. DESERTIS O. FLEVERAT ÆQUORIBUS] Aut æqueribus deſertis, deſerto in litore. ut Eleg. 3. ſupra, in verſu Apidano. & Eleg. 14. obſectus Tiberinis molliſſer unda: Vel flevrat æqueribus, tertio caſu; apud mare flevrat, & conqueſta erat. Sic Tibullus Eleg. ult. lib. 3.

Gneſia, Thæſea quondam perjuræ linguæ

Fluviſſi ignem, ſola reliſſa, mari.

Et Noſter Eleg. 12. ſupra:

Felix qui potuit præſenti flere puella. VULP.

Deſertis æqueribus, ſine navibus in litore. Sic Virgilius: *Litora deſervare.* Noſter Elegia 17. inſat: *Deſertis elloquer oligonas.* Et Eleg. 3. ſupra:

Lauguia deſertis Gneſia liveribus. PASS.

V. 11. INCOMITIS MOTA CAPILLIS] Paſſa & inornatis comis, ut in læſta ſolet. Noſter Eleg. 6. lib. 3.

Siccine eam incomitis viduſſi flere capillis?

Terentius Heautont. 2. 3. *Offendimus*

Mædærior uſſiam uſſe lugubri.

Capillus paſſus, proliſus, circum caput

Rixitque negligeret. PASS.

Indicium doloris maniſeſtum, ornamenta & mmditias negligere; præſertim apud antiquos, quibus conſuetudo fuit in fameribus propinquorum, & in aliis adverſis caſibus, in publicam prodire ſordidatus.

Q 2

Cato

Et, quamvis numquam posthac visura, dolebat
Illa tamen longæ conscia lætitiæ.

Alphesibœa suos ulta est pro conjuge fratres, 15
Sanguinis & cari vincula rupit Amor.

Nec

Caro ille Uticensis, ut Lucanus testatur
lib. 2. Pharsaliæ, v. 374. ex quo bella
civilia corporant,

*nec horrificam sanctæ dimovis ab ore
Casorum, duræque admissæ gaudia vultu.
Intusque rigidum in frontem descendere cæcor
Pessus erat, manumque genis succedere bat-
ham.*

Et in levioribus affectibus Ovidiana Sap-
pho, v. 73.

*Ecce, jacens cæle sparsæ sine lege capilli:
Nec premit articulos lucida gemma moræ.
Veste tegor vultu: nullum est in crinibus aurum:
Non Arabæ noster vix capillus olet.*

Item Laodamia in Epist. v. 31.

*Nec mihi pestiferæ cura est præbere capillos:
Nec liber auratæ corpora velle regi.* VULP.

v. 12. SEDERAT] Sedere solebant lügen-
tes. Hefychius: ΚΑΘΙΣΘΑ, κείνους ἄνθρωποι
ἐν τῷ ῥυτίδι. h. e. Catibda, diis lussus
super mortuis, unde Turnebus de feris de-
micalibus exponit illud ex Æneid. 9.

locos cum serie paravit

Pilumnî Tuus sacra vultu sedebat.

Cicero lib. 2. de Legibus: *Feria demicalis
residatur mortuis.* PASS. Vide quæ attulim-
us ad Eleg. ult. lib. 2. Tiballi, v. 33.
VULP.

ibid. INJUSTO MULTA LOCUTA SALO]
Multis verius de mari sævo conquesta.
Poteit esse hypallage, pro injuste locuta.
Injuste legi, nec recte dicere. Plautus
Pseudolo 2, a.

*Non sales respicere te, quum dicas injuste
alteri.*

An re vera iniustum salum, crudele ipsi
Calyphon, quod Ulixia ratem maris unda
auferret? Sic Eleg. 7. supra: *Injustas sæpe
salisse minas*, id est sævas. Vide illic ad-
notata. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 11.

Una est iniusti carula forma meriti. PASS.

Nisi forte iniustum salum est immoderatum,
immesum, quod iustos fines excedit. Vir-
gilius 3. Georg. 346.

*Non festus ac parvis acer Romanus in armis
Injuste sub fœce viam quam carpit.* VULP.

ibid. LOCUTA SALO] Ita Valerius Flac-
cus lib. 4. Argon. 46. de alycone:

*Le super ægra parat: queriturque tumensibus
undis.*

nempe, ad tumentes undas. Ennius:
*Cupido cepit miserram nunc me proloqui
Cæle atque terra Medæ miseris.*
Nec dissimile illud Maronis Ecl. 2.

Ibi hæc incandens solus

Miserris & silvis studio jactabat inani.

Et aliud ipsius Propertii Eleg. 18. hujus
libri:

*Es, quodcumque mea possant narrare querela,
Cæcor ad argutas dicere solus aves.*

Ejusdem porro infania videtur, *queri ad
rupes, ad nemora, ad mare, ad simulacra,*
& hujusmodi res mentis & animæ exper-
tes. VULP.

v. 13. QUAMVIS NUMQUAM POSTHAC VI-
SURA] Licet perpetuò caritura esset ejus
conspectu. Sic Eleg. 10. lib. 2.

Visura & quamvis numquam speraret Ulixen.

Catullus Carm. 64.

Namquam ego te, vita frater amabilior,

Adspiciam postea? PASS.

ibid. DOLEBAT ILLA TAMEN LONGÆ CON-
SCIA LÆTITIA] Dolebat quidem, sed do-
lorem levabat præteritæ voluptatis secor-
datione. Epicurus in Epistola ad Hermæ-
chum, ut Cicero: ad Idomeneum, ut
Laertius: *Quum ageremus vita beatam &
tandem supremum diem, scribebamus hæc:
Tantum autem aderas dolæ vesica & viscerum,*
ut ad ejus magnitudinem nihil posset accedere.

*Camoculabatur tamen animi lætitia, quam ta-
phebamus memoria rationum inventurumque meo-
rum. Conscia lætitia, ut infra hæc Elegia:*

Nec tremis admissa conscia nequitiis? PASS.

v. 15. ALPHESIBŒA SUOS ULTA EST PRO
CONJUGE FRATRES] Exegit a fratribus pen-
nas ob conjugis cadem. *Ulixifer, & via-
dia & punia:* Alconius. Alcmæon ultus
Amphiarai patris mortem, Eriphylen ma-
trem interfecit: unde furus agitated ad
Phægeum in Psofidem venit: a quo expiatus
ejus filiam Alphesibœam uxorem duxit: cui

&

Nec sic Æsoniden rapientibus anxia ventis
Hypsipyle vacuo constitit in thalamo.

Hypsi-

& moule illud fatale dedit. Sed postea, relictâ Alphēbiā, duxit Callirrhōē Acheloi filiam. Ei ut morem gereret, monile ab Alphēbiā recepit: sed a fratribus Alphēbiā obrunctatus est. Illius mortem oculis fratribus hic ulta dicitur Alphēbiā: quum tamen alii a filiis Callirrhōē id factum scribant. Hæc Pausanias in Arcadicis, qui Phægei filios Temennæ & Axionem vocat; a quibus interfectus sit Alcæmon; sed non meminit ultionis, quam commemorat Propertius. Apollodorus lib. 3. Arfinoē vocat, pro Alphēbiā, Phægei filiam, priorem conjugem Alcæmonis, & a Callirrhōē filius Temenæ & Axione casum scribit. Ovidius p. Metam. 411. hanc fabulam leviter attingit:

Duxit eam (Alcæmonem) cenjux fatale pe-
poscerit aurum,
Cognatumpne latos Phægeius hausserit ense.
Et in Remed. Amoris:
Amphilocho frater ut Phægida semper ama-
ret,

Callirrhōe fecit parte recepta veri.
Hyginus Fab. 145. a Phæge ipso generum Alcæmonem interfectum scribit. Pass. *Ἀλφειδίας* antiqui dicebant formosâ virginem, quod vel ex Homero manifestum est *Ἰλιάδ* 6. *παρὰ τῷ Ἀλφειῷ τῷ βίῃ, ὅς ἐστιν ἐν τῷ ἵππῳ*. Mos enim erat illorum qui uxorem dacturi erant, ut boves loco *ἵππῳ*, id est *spensaliis muneris*, mitterent sponsa. Vide Pausaniam in Messeniciis cap. 36. Vetus autem erat Atheniensium moneta, *Βας* appellata, eo quod bovem insculptum haberet. hanc autem Homerum sunt qui putent intelligere dicentem: Centum bovm pretio digna, dignis pretio novem bovm: (scilicet, arma permutat): sed & in Draconis Legibus erat, *ἄκτιστος ἀνάσσειν, Σεπτε δεκάβου*. Inde proverbium ortum *βας ἐστὶ γυναικὸς ἀνάσσειν*: *Hæc linguam conficiat*: quum quis argenti causa tacuisset. Hæc tradit Julius Pollux Onomastici lib. p. Suspicantur propterea nonnulli, bovis effigie percussos nummos, non boves ipsos, ad puellas nupturas loco muneris mitti consuevisse. Vulp.

V. 16. SANGUINIS ET CARI VINCLULA RU-

PIET AMOR] Artissimam illam necessitudinem qua soror fratribus devincta est. Virgilius 12. *Æneid.*

Vinctos amare sui, cognatu sanguine vinctos;
Conjunctis & mæssa lacrimis, vincula tænia rapi.
Cicero pro Plancio: *Cæcilius artissimè vinculis propinquitate*. Ab illis vinculis sanguinis interdum fratres a Latinis dicuntur *consanguinei*; ut Statius lib. 3. Thebaidos:
dam pelleret leges;

Et consanguineo gliscis regnare superbus
Esule.
Catullus Carm. 63. de Ariadna & Phædra sororibus:

Ut consanguinea complexum, ut denique matris,
quem locum vide. Pass. *Ut hic rumpere vincula sanguinis, ita rumpere frons pudoris,*
dixit Propertius Eleg. 19. lib. 3. Vulp.

V. 17. ÆSONIDAM] Jasonem Æsonis filium. Vulp.
ibid. RAPIENTIBUS VENTIS] Alio cissimè auferentibus. Noster Eleg. 16. lib. 1.
Quidquid juraverat, vincens, & unda rapit.
Vulp.

V. 18. HYPISYPLE] Thoantis filia, quum Lemniæ mulieres jugularent viros, sola patrem interficere non sustinuit; & quum regina esset Lemni, hospitio coniugisque Jasonem accepit, ex quo duos liberos sustulit. Apollodorus lib. 1. Ovidius in Epist. Hypsipyle ad Jasonem, Hyginus Fab. 15. Valerius Flaccus lib. 2. Argonaut. Post discessum Argonautarum eadem Hypsipyle Lemno pulsa servivit Lyco, sive Lycurgo Thebarum regi. Vide Papinium 6. Thebaidos, & Interpretem Pindari in Nemea. Pass.

ibid. VACUO CONSTITIT IN THALAMO] *Diserto lecto* Ovidius, & *turo videt*. Noster Eleg. 5. lib. 3.

Gaviet me vobis saltem habere lecto.
Sulmonensis porta lib. 3. Amor. Elcig. 10.
Sacrat in vacuo solum pueri lecto.

Sic vacuum Æmilii Pauli curium vocat Seneca in Consolat. ad Marcium cap. 13. in quo vehabatur Paulus sine liberis, quibus orbis erat. *Thoanis*, vel cubiculo, vel cubili. *Σαλαμὸς* etiam *ἄδων* significat, ut ait Eustathius; & particula

Hypsipyle nullos post illos sensit amores,
 Ut semel Hæmonio tabuit hospitio.
 Conjugis Evadne feros elata per ignes
 Occidit Argivæ fama pudicitia.

20

Qua-

tem eam navis in qua sedent remiges, & remigant; unde *δαλίκης* dicti; auctore Polluce. PASS.

V. 19. *SENSIT AMORES*] Ita Eleg. 5. supra v. 3. *meis sentire furoribus*. Virgilius Ecl. 3. dixit:

Et quisquis amores

Aus metuit dulces, aut experitur amores. P. v. 10. Ut SEMEL.] Dictum Eleg. 13. supra, versa 33. VULP.

ibid. HÆMONIO HOSPITIO.] Misero & perditio amore Jasonis Hæmonii, sive Theseli. PASS.

ibid. TASYTY.] Delicuit, amoris tabe consumpta est. Ut *passere* & *passifera* supra dixit pro amare, sic nunc *tasytere*; quia tabe & macie laborant amantes. Virgilius 6. Æneid.

Hic: *quos duras amor crudeli tabe peredit*. Ovidius lib. 3. Metam. in Fabula Narcissi: *sed ut insubescere fœva*

Ignis levi cœre, matutineque pruina
Sole repente silent, sic articuatus amorem
Liquitur, & cœle postulat carpiunt igni. P. Itali dicunt *struggere*, *squallire*. VULP.

ibid. HOSPITIO.] Hospitium, pro hospite; ut *servitium*, pro servitio, & *conjugium*, pro conjugio Eleg. 13. lib. 3. & Catullus Carm. 67. & Virgilius 2. Æneid. Sic *castrum*, pro castris apud Attium Phœnissis, quem citat Nonius Marcellus. PASS.

V. 21. EVADNE.] Nostr Eleg. 13. lib. 3. *Hic genus infamum nuptiarum: hic nulla puella*
Hec fida Evadne, nec pia Penelope.

Hæc uxor Capanei, & filia Martis ex Thebe Alcopi filia, se in ardente marii rogi conjecit: ut scribit Servius in illud 6. Æneid. Evidemque & Paphia. Martialis Epigr. 74. lib. 4.

Arserit Evadne flammis infecta marito.
 Evadne dicta, inquit Muretus, quod bene dotata esset a Capaneo, quia ista vocabant nuptialia munera. Vide Hyginum Fab. 143. & 256. Iphibia filiam facit Interpres Pindari, Hyginus Phylaci. Confule Apollodorum lib. 3. & Euripidem in Sup-

plicibus, initio actus 5. ubi Iphias pater frustra dehortari conatur filiam Evadnem a præclaro illo facinore. Ovidius lib. 3. Artia:

Fata Phœrinda canjux Pagefes redemit,

Proque viri est uxor sanare lata sui.

Accipe me, Capaneu, cineres misce cinim, inquit Iphias; in media desiluitque rogi. PASS.

ibid. AEROS ELATA PER IGNE.] Nimirum supremos, extremos. *feram* enim vocabant Latini quidquid ultimum erat, ut Brunkhus animadvertit. Lege si quæ ad hunc locum attulit vir doctissimus, & pretium operæ feceris. Secutus est autem vir ille doctus Nic. Heinssii correctionem in notia ad lib. 2. Hist. Vellej cap. 87. Vulgati libeli præsertim *miserum*. non est autem novum, librarios ubi occurreret *feram*, pro illo substituisse *miserum*. Passeratius hunc Propertii locum ita explicabat: Per acerbum rogi & funis infelix mariti, nisi sit hypallage pro miseri conjugis, vel ipsa misera. Capaneum Juppiter fulmine percussit, dum homo audax muros Thebarum scalis conaretur ascendere. Vide Statium lib. 10. Thebaidos. VULP.

ibid. ELATA.] *κατάπητος*, pro exstincta. nam elata proprie non est quæ ipsa se conjecit in rogi, & in flammam desiluit. Effertur dicuntur mortui quum funus ducitur, & ex adibus fertur ad rogi cadaver. quia extra portam sepeliebantur. Sic Græci *ἐκπίπτει* dicunt, ut notat Donatus in Andriam. Horatius Sat. 5. lib. 2.

Aut improba Thibis

Ex testamentis sic est elata: coluber

Unctum oleo largo audis humeris talis heras.

Scilicet elabi se posset mortuus.

Propertius iterum Eleg. 7. lib. 4.

Essem habet secum, quibus est elata, capillus. P.

v. 22. OCCIDIT.] Elata occidit. Sic *τὸ αἰὲς*, ut *lapsam impetis* Eleg. 3. supra. P. ibid. ARGIVÆ FAMA PUDICITIÆ.] Ob insignem pudicitiam, decus & gloria Græcarum mulierum. Argivam dixit pro Græca, ut Eleg. 19. hujus libri, & Eleg. 15. lib.

Quarum nulla tuos potuit convertere mores,
 Tu quoque uti fieres nobilis historia.
 Define jam revocare tuis perjuria verbis,
 Cynthia, & oblitos parce monere deos.

25

Au-

lib. 2. *Fama*, pro gloria, id est *δοξα*, ut dictum ad Eleg. 7. supra:
Hic mihi contritus vixit modus, hoc mea fama est.

Pudicitia, pudicicarum mulierum, ut Elegia quæ proxime sequitur:

Janna Torpea nota pudicitia.

Sic Eleg. 24. lib. 2. *Niguitia caput*, id est princeps hominum nequam. *PASS.*

V. 23. QUARUM NULLA] Eleg. 29. hujus libri:

Quarum nulla tui fueris mihi, Cynthia, formidatior.

ibid. tuos potuit convertere mores]

In melius mutare tuum ingenium. Sic Eleg. 2. supra: *Divina mentem convertitis vestra.* Et Eleg. 17. hujus libri: *In melius sevas convertite querelas.* Mores in deteriorem partem, ut Cicero *O tempora! O mores!* P. Haud aliter Sallustius B. Jugurth. cap. 31.

Animus ager facile avaritia convertitur est. M. Tullius in Oratore ad Brutum cap. 5. *Ad pervertendum et convertendum animas instructi et parati.* Et lib. 1. de Oratore: *Quid tam potens tamque magnificum, quam populi ius, iudicium religio, senatus gravitatem unius oratione converti?* Silius Italicus lib. 10.

Panic. 658.

Hac tum Roma fuit: post et cui veteres mores si flabes satis, prius, Karthago, maneres. post deletam enim Karthaginem conversi pudici & corrupti sunt mores Romanorum. *præterea epigram.* dixit Homerus lib. 6. *Iliad.*

v. 61. *VULP.*

v. 24. Tu quoque] Ovidius lib. 2. *A-mor. Eleg. 6.*

Et iuvare, Fiet in quoque sortis, ait.

Idem in Ibin v. 62.

Ibidis interea tu quoque nomen habet. V.

v. 24. UT FIERES NOBILIS HISTORIA]

Ut fama tuos pudicitia litteris sermonibusque hominum celebraretur. *Fieri historia*, ut Perllus Sat. 5. 152. *Cinis & manus & fabula fis.* historia enim quævis narratio, etiam fabulosa. *Notter Eleg. 2. lib. 2.*

Maxima de nihilo nascitur historia.

Horatius Ode 7. lib. 1. *Et peccare docentes Fallas historias omnes.* Ovidius Eleg. 4. lib. 2.

Omnibus historiis se mens opus amor.

id est fabulis de Leda & Aurora. Suetonius in Tiberio cap. 70. fabulas ipsas vocat historias fabularem. *PASS.* Ita locutus & Seneca lib. 3. de Beneficiis cap. 23. de matrona quadam a famulis servata: *Sic servata, nobilis fabula, & exemplum ducum urbium fuit.* Dixerat prior Theocritus *Idyllo 28.*

Εἰς ἡμετέραν πόλιν ἐν Ἀμυγδαρῶν Εὐρυκῆς, ἐκαστομένης δὲ γυναικὸς πένοντο ἄνθρωποι.

Utinam patres adspicerent ambobus amores Nobis, posteris autem famus omnibus cantilena.

Quod ex Homeri lib. 6. *Iliad.* v. 357. derivatum videtur. Sic enim ibi poetarum pater:

ὣς ἔφαθον Ἀδριάνης παῖδας, ἀνδρῶν ἐκαστομένης.

Ut stium in posterum Hominihus finis sancta fabula fuerit.

Ceterum, vix disertissimus M. Antonius Marcus Oratore 13. Volum. 2. arguitur multa, ut historia designationem ab Audore Rhetoricæ ad Herennium, itemque a Cicero lib. 1. de Inventionem traditum, ineptam & absurdam esse ostendat: *Historia est res græva, sed ab ætate nostra memoria remota.* Verum scriptores illi historiam pro antiquo exemplo, quod oratoribus usui esse possit, peculiari quadam significatione acceperant; quomodo etiam Propertius hoc loco. *VULP.*

v. 25. *Define] Revocantis est ab incognito inutili.* Virgilius 4. *Æneid.*

Define meque tuis incendere, atque querelis. P. *ibid.* REVOCARE TUIS PERJURIA VERBIS]

Iterare & renovare. Cicero Tusc. 4. *Primum tres versos revocasse dicitur Socrates.* id est, repeti ac iterari iussisse. Virgilius pariter 4. *Georg.*

Si

Audax ah nimium, nostro dolitura periclo,
Si quid forte tibi durius inciderit.

Muta

*Si quæ proles subitis defecit omnis,
Nec genus unde nova stirpis revocetur habebit.*
Idem 1. Æneid. Tum vultu revocant viros. P.

v. 26. OBLITO PARCE MONERE DEOS]
In deorum memoriam reducere perjuriam.
Sic dicitur memorem moneri. Plautus Capti-
vis: *Memento: mora mora est moneri.* Idem
Curcul. *Melius est moneri.* Idem, *moneri.*
Inde moneret dicitur. Hoc tibi vult poeta:
Dii nimium lenes, o Cynthia, ad perju-
ria tua priora quasi convivere visi sunt,
ac temerata majestatis suæ oblivisci: tu
vero cave ne illos novo perjurio admo-
neas, eoque ad severitatem & ultionem
tandem excites. PASS. & BROUËR. Vulga-
ri libri, *moneri*; quod quædam est veteri-
bus librariis familiare. VULP.

Idem. PARCE] Italice *rimari*, *lascia stare*.
VULP. Ovidius in Remed. Amoris:

Parce tamen votum sceleris dammare, Cupido, P.
v. 27. NOSTRO DOLITURA PERICLO] Per-
fidæ pernam sentura, sed mei capitis disci-
mine, cujus salus cum salute tua conjun-
cta est. Eleg. 8. lib. 1.

Si non vinit, quæso visere duorum:

Vivam, si vivas; si cades illa, cadam.
Dolitura, ut Eleg. ult. lib. 4. *Si quid doli-
turus eris.* PASS. Horatius pariter Epo-
do 15.

O dolitura meæ multum vixitæ Nera. V.
v. 28. Si quid forte tibi durius in-
ciderit] Si quid adversi evenit; ut
Cynthia morbus evenit Eleg. 28. lib. 2.
cujus causam Propertius adscribit perjurii.
Prica formula est in mortis mentione vi-
tandæ, ut Puffertius animadvertit. Vete-
res enim studebant *conjuris*, & a verbis
male ominatis diligeret abstinere. Cice-
ro Tusc. 1. *Præclere Anaxagoras: qui quum
Lampici moreretur, quæritibus amicis vel-
letur Clazomenas in patriam, si quid accidis-
set, afferri; Nihil necesse est, inquit: unde-
que enim ad inferos tantumdem via est.* Idem
lib. 2. de Inventione: *Non est uno pecunia,
propterea quod altera jam erat populi adven-
ticia: cuius heres non, illo in tempore, in
testamento quicquam scriptus erat, si quid po-
puli accideret.* Pomponius Jurisconsultus L.
in vulgari 162. D. de Verborum Significatio-

ne: *Si quis ita in testamento scripserit, Si
quid filio meo acciderit, Damas servus meus
liber erit: mortuo filio Damas liber erit, hi-
eres enim accidet & vivis, sed vulgi sermo-
nem non respiciat.* Julianus quoque J. C.
in L. Quidam ad S. C. Trebellianum, *Si
quid si prius acciderit, verba sunt testamenti.*
M. Seneca Controverf. X. *Non forentem
periculum vultis, si quid accidisset viro.* Et
rursus: *Nempe si quid acciderit viro, peri-
tura est. si quid filia mea acciderit,
vix erit vultus est.* Eandem formulam
uturpabant de gravi aliqua calamitate.
Cæsar lib. 1. Belli Gallici cap. 18. *Si quid
accidet Romanis, summam in ipem regni per
Helvetios obtinendi venire: imperio populi
Romani, non modo de regno, sed etiam de
eo quam habuit gratia desperare.* Dicebant
etiam quum vellet mortem significare:
Si quid eo fuerit, vel me fuerit. Plautus
Trinummus 2, 2, 119.

*Nunc si illa huc salvus revenit, reddam summam
tibi:*

*Si quid eo fuerit, certo illius filie,
Quæ mihi mandata est, habes datam unde dabo.*
Annus apud Festum:

Si quid me fuerit humanitus, ut tenentis.
Huc pertinet illud etiam Ciceronis pro Le-
ge Manilia: *Quum ex vobis quæretur (Ca-
tulus) si in uno Cn. Pompeji omnia ponere-
tis, si quid de eo scilicet esset, in quo spera
esset habituri.* Dicerent Itali, *Si Dies fa-
cesset alio de me, de te, de lui.* Illa quoque
in eodem sensu: Sallustius lib. 5. Histor.
apud Arrianum: *Si Pompeji quid humani
evenisset.* Justinianus Cæsar lib. 2. Inliruit.
cap. 7. *Si quid humanitus ei contigerit.* Si-
milis fuit hoc in genere Græcæ religio.
In testamento Aristotelis apud Laërtium:
*Εἴ ποτε μὴ τὸ ἴδιόν τι ἐπιτύχῃ, καὶ δι-
δωκεν Ἀχιλλεύῳ.* Bene quidem vertit: *sed
si quid contigerit, hoc disposuit Aristoteles.*
Item Strato Lampiscenus, physicus nobi-
lissimus, pariter in testamento apud eum-
dem Laërtium: *Τὴν διὰ τὴν εὐχὴν τὴν ἐν
ἡμῶν.* Hec ita fuit, *si quid mihi fuisset ac-
cideret.* Homerus lib. 10. Iliados. 26. *Μὴ τῷ
πῶτος Ἀπύρῳ.* Ne quid patienter dixit.
VULP.

ibid.

Muta prius vasto labantur flumina ponto,
 Annus & inverſas duxerit ante vices:
 Quam tua ſub noſtro mutetur peſtore cura,
 Siſ quodcumque voles, non aliena tamen.

QUIN-

ibid. et QUID DURIUS] Seneca de Vita Beata cap. 15. *Delere quod aliquid tibi invidit durius*. Caſar lib. 3. de Bello Civili, verbis Pompeji: *Tuamini caſtra, & defendis diligenter, ſi quid durius acciderit, ſi viſi erimus*. PAſſ. Ita Plancus ad Ciceronem Epift. 21. lib. 10. ad Famil. *Si durius eliqui eſſet*. Caſar quoque lib. 1. Belli Gallici cap. 48. *Ad hoc ſe equites recipiebant: hi, ſi quid erat durius, conſurrebant*. Virgilius in Cataleſtiſ:

Si quid de parvis trifolius audire.

Apud Xiphilinum Livia conjugem Auguſti ſibi alloquitur: *Συζήτων μὲν οὐ καὶ τὴν τὴν τῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν παθόντων (ὅ καὶ γὰρ τὸν εὐνοῦντο).* Te ſuſcipe, & ipſa regno: te patientes graev quiddam (quid aſte) & ipſa ſimul perco. Nonnumquam vero ad malum omen vitandam *ἀποκρίνω* uti utebantur. Ovidius Epift. Laodamiae v. 163.

Me tibi ventrem comitum (jaro) quotumque vocaris:

Sive, (quod ben timeat) ſive ſuperſtes eris.

Porro, de Romanorum ſuperſtitione in ſubſtitendis verbis quæ aliquod mali portendere viderentur, legi poteſt Conmentarius Pauli Manutii in Epift. 2. lib. 1. Ciceronis ad Famil. v. in aliis omnia. VULP.

ibid. INCIDEBIT] Pro acciderit. Cicero lib. 1. de Oratore: *Ut nihil incidiffet poſtea civitati mali, quod non impenderet illi tanto ante viſiſſent*. Cornelius Ceſſus lib. 2. Medic. cap. 1. *Negne ſolum in bonis tempeſtatum haberi terrore valendo eſt: ſed paſſiores morbi quoque, ſi qui incidierunt, leviores ſunt, & promiſſus ſuaviores*. Et lib. 3. cap. 2. *Nun quod non interdum id incidat, aut non deſiciat, ſed quod ſæpius ſallat*. Julianus J. C. Lege 10. D. de Legibus: *Negne Leges neque Senatus conſultis ita ſcribi poſſant, ut correat caſus qui quondam incidierunt, tempeſtantes autem: ſed ſubſiſt ea qua plerumque acciderent contineri*. Denique Suetonius in Tibertio cap. 8. *Cæſum adminiſtravit annuum, quæ acriter incidit*. VULP.

Tom. I.

V. 29. MUTA PRIUS VASTO LABANTUR FLUMINA PONTO] Illud ante continget, ut flumina ſine ullo ſtreptu in mare devolvantur, quod eorum natura contrarium eſt. Ita hunc verſum emendavit Mæretus, quum in editionibus legeretur *Multa*. Emendationem probat Broukhuiſius, jure ac merito quidem. Sic mare tranquillum mutum Plautus & Seneca Tragicus vocaverunt; alii vero ſcriptores fluvius quoddam ſaccente ac ſuſciturno dixerunt, quod æviſus fluere ſoliti ſunt. Horatius Ode 31. lib. 1. *Rura quæ Liviæ quietæ Morant agna occurrentes annis*. Papius lib. 4. Silvar. Carm. 3. *Qualis Cinniphus ſaccente ripa Fœne Begera ſcepit inter egros*. Videtiſ quæ nos attulimus ad Tibullum Eleg. 7. lib. 1. v. 13. Voces mutum ac mutum inſoſitiſ librai facile olim corrumpebant, & inter ſe permutabant. Monet Paſſeratus, in veteri Propertii codice legi hoc loco *Nulla*; ut dicat poeta: Prius flumina in pontum labi deſinent. perſpicuum genus *aliuorum*. quæ leſtiſ, ut mihi videtur, ceteris præferenda. VULP.

V. 30. ANNUS ET INVERſAS DUXERIT ANTE VICES] Viciffitudinem temporum in contrarium mutabit. Tribuit anno quod eſt caſi & Solis. Tibullus pariter Eleg. 4. lib. 1.

Annus ægis certa lucida ſigna vices.
Ducere autem pro agere. Noſter Eleg. 10. lib. 3.

Remanſque parces ducit ſorte vices.
Vices, temporum viciffitudines, ver, æſtas, autumnus, hiems. Inverſæ vices, anni tempeſtates præpoſtropho ordine. Horatius Sat. 1. lib. 1. Inverſum contritus æquorius annum. PAſſ.

V. 31. QUAM TUA LUX NOSTRO MUTETUR PECTORE CURA] Quam amor tui alio transferatur. Cura tua, amor tui, ut Elegia 8. ſupra: *Nec te mea cura moratur*, id eſt cura mei. Reſte vero, ſub peſtore: ibi enim curæ & amoris ſedes. Ennius:

O Titi, ſi quid ego odiſſe, tuamvis leviſſe,

R

Quæ

Quamve mihi viles isti videantur ocelli,
 Per quos sæpe mihi credita perfidia est.
 Hos tu jurabas, si quid mentita fuisses,
 Ut tibi suppositis exciderent manibus.
 Et contra magnum potes hos attollere Solem?
 Nec tremis admiffæ conscia nequitia?

Quis

*Qua nunc te coquit, & versas sub pectore fœs,
 Ecquid erit præmi?*

Virgilius 4. *Æneid.* *Fœcis taciturnis sub pectore*
volans; Cicero 1. *Tuscul.* *Plato rationem*
(τὸ νῦν ἔχοντα) in capite, iram in pectore,
cupisidiam subter præcordia locavit. *PAST.*
v. 31. Sicut quocumque voles] Et rigida
 moribus, & dissolutis. *Eleg.* 31,
 lib. 2.

Quod si tu Geas, fœcis et imitata Sabine;
Semper vive meo libero iudicio. *PAST.*

ibid. *NON ALIENA TAKEN*] Non averfa,
 nec iniqua mihi. ut *Eleg.* 8. supra v. 18. P.

v. 33. VILES OCELLI] Minimi pretii.
 Horatius *Sat.* 5. lib. 1. *Vanis vilissima rerum*
hic agno. *Isti vero xar' ἵσταμαι,* ut

apud Appulejum lib. 1. A. A. *Isti tui oculi*
per meos oculos ad ima delapsi præcordia occor-

rum medullis meis commoverent incendium.
Oculi autem res carissima, Catullus Carm. 81,

Quinti, si tibi vis oculos debere Catullum;
Aut alius si quid carius est oculis.

Hinc ὁ ἄλλος, hinc idem poeta Carm. 14.
Ni te plus oculis meis amarem. *PAST.*

v. 34. PER QUOS SÆPE MIHI CASOITA
PERFIDIA EST] Sic Ovidius lib. 3. *Amor.*
Eleg. 3.

Argutus habuit; radiant ut fidus ocelli;
Per quos mentita est perfida sæpe mihi. *P.*

Credis. Virgilius lib. 2. *Æneid.* 246.
Tunc etiam satis apertis Cassandra fatucis

Ora dei iussu, non unquam credita Trucis.
Perfida vero pro mendacium. Ita Catullus

de Nuptiis Pelei ac Thetidis:
Carminis perfidia quod post nulla arguit atei. *V.*

v. 35. HOS TU JURABAS] Usurumque di-
 citur, & jurare oculos, & per oculos jurare.

Plautus *Menæchmis* act. 5. sc. ult. *verfu 1.*
Sultris oculos jurare. Ovidius lib. 3. *Amor.*
Eleg. 3.

Perque fœcis illam nuper jurasse recorder,
Perque meos oculos; & doluisse mei. *PAST.*

D. etiam Augustinus *Sermone* de Jacob &
 Esau: *Et oculi carnis nostræ dicuntur lumi-*

na; & unusquisque jurat, Per lumina mea.
VULP.

ibid. *SI QUITO MENTITA FUISSIS*] Si qua
 in re sefellisset & pejerasset. Formula vi-
 detur fuisse, ut *Si sciamus falso.* Horatius

Sat. 8. lib. 1.
Mentior at si quid, meritis caput iniquiter obli-

corvorum.
Et Ovidius lib. 4. *Fast.*

Ille fœcis iussu dedit; & Si mentior, inquit,
Ultima quam fallam sit Venus ista mihi. *P.*

v. 36. UT TIBI SUPPOSITIS EXCIDERENT
MANIBUS] In subjectas manus defluerent.

Eleg. 33. lib. 2.
Cum quibus Idæo legisti poma sub antro,

Suppositis excipient, Nati, ceduca manu.
Plautus Pænulo 3, 1, 67.

Quin etiam deciderint vobis femina in talas
velim.

Ao. At adeoq' nos tibi in lumbis linguam,
atque oculos in solum.

Et Calina 2, 6.
Ut tu oculos emungere per nasum tuum.

Sic Noster Eleg. ult. lib. 2.
Perfide, nonne tua tunc cecidere manus?

ob perfidiam scilicet & scelus. Ovidius pa-
 riter lib. 1. *Amor.* *Eleg.* 7.

Ante meos humeris vellem occidisti lacertas. *P.*

v. 37. ET] Tē & servit exclamacioni &
objuracioni. Virgilius lib. 1. *Georg.*

Et dubitant homines ferre, atque impendere
curem?

Noster Eleg. 4. lib. 4.
Est satis non mala perit mors esse puella,

Quæ voluit flammam prodere, Vixit, tuas?
PAST.

ibid. *CONTRA MAGNUM POTES HOS AT-*
TOLLERE SOLEM?] Ande & sustines rectis

oculis Solem adversum, tuæ testem perfidie,
 iacturi & impudentie & confidentie
 est

est tollere oculos; ut demittere, pudens vel fracti animi. Lucretius lib. 1.

Primum Graius bene morales tellere contra
Est atules ausus, primusque obfistere contra. P.
 Ovidius pariter lib. 6. Metam. 605. in Fabula Philomela:

Sed non attollere contra

Sufficit hac oculos, pelles sibi viso ferocis.

L. item Seneca de Tranquillit. Animi, cap. 1. Paulum titubant acies: facilius adversus illam (luxuriam) animum, quam oculos attollo. Et lib. 1. de Beneficiis, cap. 3. Non audebit adversus multa oculos attollere. Et Epist. 71. Atque iam in tantum profecit, ut contra fortunam audeat attollere oculos; sed non pertinaciter: cedunt enim nimio splendore perficilli. Auctor Octavia Tragodiae 838.

Malis domanda est, & gravi semper iuga

Premenda, non quid simile tentare audeat,

Contraque sanctos conjugis vultus mea

Attollere oculos.

Addendus Plautus Casina 5, 3.

Nec quid agam meis rebus scia;

Nec mox ut uisura aspiciam contra oculis.

Græci eleganter dicerent: ἀντιπαρὰ τοῦ προσώπου τοῦ ἑαυτοῦ. Pulcherrime Dionysius Longinus τρεῖς ἄνδρες Sect. 34. Καὶ ἄρτιον αὐτῶν κριτικῆς φησὶν ἀποδείξαι τὸ ἡμῶν ἡμῶν, ἢ ἀντιπαρὰ τοῦ προσώπου τοῦ ἑαυτοῦ. Adro ut facilius aliquis adversus evanescentium auditibus solummodo istius aperire oculos attollere possit, quam deus illius (Demosthenis) neque sibi supervenientibus assensibus innato & non percussa animo obfiscari. Similiter locutus Theocritus Idyllio 5. 35. Μῆνιν δ' ἀντιπαρὰ τοῦ προσώπου τοῦ ἑαυτοῦ τοῖς ἑαυτοῦ προσβλέπει. Sed uoluisse admodum forte, quod tu me audis oculis nescis aspicere. Et Idyllio 22. v. 66. Οὐρανὸν δ' ἑαυτοῦ τοῖς ἑαυτοῦ βλέπει. Oculos vero rebus En pugilum disciplina intendunt. Quamobrem vir acutissimus Richardus Bentley ita legebat versus Horatii ex Ode 3. lib. 1. Qui recte acule membra natantia, Qui vidit mare surgentia, quum vulgati libri habeant, Qui fecit oculi. Et sane lectionem suam pluribus Græcorum & Latinorum auctororum testimonio egregie comprobavit. Vulp.

Ibid. CONTRA MAGNUM SOLEM] Propter ea quod Sol omnia cernere crederetur, eundemque facinorum humanorum testem ac vindicem esse putarent. Homerus Iliados lib. 3. ubi Agamemnon deos testes invocat:

Ἥλιος δ' ὅς παρ' ἱερᾶς, ἢ παρ' ἑταίρων.
 Sol, qui cuncta audit, quiq; omnia conspicit
 nunc.

Æschylus in Prometheus vincto:

Καὶ τῷ παρ' ἑταίρων καλεῖται Ἥλιος καλεῖται.

Ubi & videntem cuncta Solis circumdat.

Ex hac opinione fabulati sunt, ab eo proditum Martus & Veneris adulterium. Videt Ovidium lib. 4. Metam. Cicerio in Lucullo: Solis autem magnitudo (ipse enim mox hic radiatus intueri videtur) admodum ut crebro faciem mentionem sui. Valerius Flaccus lib. 5. Argonautic. v. 248. Solem vocavit amminutem. Illud Taciti memorabile lib. 15. Annal. cap. 74. Tum decreta densa, & græter deis decernuntur, propriusq; bonus Soli, cui est verus adus apud Circum, in quo faciunt paratur, qui oculis conjurationis, unumque retinisset. Illustrant hæc omnia locum Plauti Milit. Glor. 3, 1, 208.

Non potuit sperare, si ipsi Soli quærendæ daret,

Lepidiores duas ad hanc rem, quam ego.

De hac Solis in perspicendo solertia vide Maronem quoque lib. 1. Georg. ab illius verbis: Solem quis dicere solsum Audeat? Neque Laërtius, auctor Christianus, lib. 6. Div. Instit. cap. 18. ita scribere dubitavit: Precepit Deus non occidere Solem super iram nostram, ne furoris nostri testis abscedat. V. Ibid. MAGNUM SOLEM] Sic Ovidius lib. 13. Metam. 852.

Quid? non hæc annis magnus

Sol videt a celo?

Placet hæc lectio eruditia viris; tamen vulgo legatur, magno. Valerius Flaccus lib. 1. Argonaut. 44. Non magis Solis pudor! Convenit hoc in dices globo ipsi solari, a quo recentiores Astronomi globum terræ nostræ mirum in modum magnitudine superari, facile demonstrant. Vulp.

Ibid. POTEST ATTOLLERE] Audeo attollere. Cicero Accusat. 5. in Verrem cap. 52. Tu, qui cives Romani esse dicerentur, qui a multis cognoscuntur, secretis serise potius? Sic audeo vicissim pro posse Lucretius posuit lib. 6.

Visigenti latet in equis sentibus audent

Misceri: quam pia nequos gravit, & leve
divona.

Utroque verbo in una re usus est Tullius Catilin. 1. C. 3. Non inficari posse, illo ipso die te meo proficisci, meo diligenti circumclusum commovere te contra reipublicæ non

R 2 po-

Quis te cogebat multos pallere colores,

Et fletum invitis ducere luminibus?

40

Quis ego nunc pereo, fimiles moniturus amantes.

O nullis tutum credere blanditiis.

E L E-

potuisse? &c. sequitur C. 4. num negare audes? quid taces? convincam, si negas. BROUAR.

V. 38. NRC TREMIS ADMISSA CONSCIA NEQUIE] Nec perhorrescit illum iustitiae oculum, stupri commissi, violatque tori bene conscia. ut Eleg. 8. libri 4. *Admissa si vis me ignoscere culpa. & Eleg. 29. lib. 2.*

Spiritus admisso verus adulterio.

Admittit, inquit Donatus, qui fieri possunt. Quid nequitia, vide Eleg. 6. supra versu 16. Pass.

V. 39. QUIS TE COGESAT] Precidit Cynthux excusationem necessitatis, de qua Eleg. 3. supra:

Nec quis inviam cogere esse suam. Pass.

ibid. MULTOS PALLERE COLORES] Colorem faciei saepe mutare. etenim pallor non unus coloris est. Horatius Epodo 7. *Albus ora pallor inficit.* Idem Ode 10. lib. 3. *Tumulus violeta pallor amantium.* Idem Epodo 10. *pallor luteus.* Ovidius lib. 4. *Metam. 266.*

Membris servum basisse solo: partemque coloris *Lividus exsangues pallor convertis in herbas.* Est etiam auri pallor. Catullus Carm. 63. *Magis pallore capillis auri.* Et Carm. 80. *Inaureat pallidior stans.* Pallere, cum quanto casu adhibuit & Persius Sat. 1.

Isaem Enopideum prograndi cum seno pallor.

PALL.

Illud Aristonerti non dissimile Epist. 11. lib. 1. *ὅψ' ἄλλος παρὰ δὲ χρῆματι παρ' ἑκαστοῦ λήγον ὁμοῖα.* Pro voluptate mutabat colorem ad singulas vires. VULP.

V. 40. ET PLATUM INVITIS DUCERE LUMINIBUS] Lacrimis elicere & exprimere. *Ducere fletum*, ut ducere aquam e rivo, vel fonte. *Invitis luminibus*, ut Ovidius lib. 6. *Metamorph.*

Involuptis oculi lacrimis maduere coactis.

Juvenalis pariter Sat. 13. *Pecare oculos humore cocto.* Sed mire Terentius Eunuchus 1, 1, 22.

Hec verba, una meretricis falsa lacrimula, quam oculos terendo misere, vix vi expressit, Resinguet.

Sapit hoc proverbium Græcorum *Κρανίδις δαίμων.* Pass. Videtur Cynthia, quum aliqua de causa alio migratura esset, novis juramentis, amplexibus, fletu, coloris mutatione, omni denique blanditiarum genere amorem suum Propertio testata esse, fidemque olim datam denuo obligasse. Lacrimarum potentes mulierculæ modo illas emittunt, modo revocant, ut libuerit. Egregie Juvenalis Sat. 6. de uxore maritum fallente:

Aus odit pueros, aut fida pellice plorat,
Uberibus semper lacrimis, semperque paratis
In statione sua, atque castellanibus illam,
Quo jubet manere modo.

Vide quæ animadvertimus ad Eleg. 22. lib. 3. v. 26. VULP.

V. 41. QUIS EGO NUNC PEREO] Quibus illecebris & fraudibus eo sum adductus, ut vix ulla vitæ spes mihi reliqua sit. Tibullus pariter Eleg. 9. lib. 1.

Tunc miser interis, nulle confusus amari.

Nunc poteram ad laqueos cantior esse tuos.

PASS.

ibid. SIMILES MONITURUS AMANTES] Incautos amantes, qui nimium credulitatem meam imitantur, moniturus & verbus quæ sequuntur, & exemplo. ut Eleg. 1. supra v. ult. PASS.

V. 42. O NULLIS TUTUM CREDERE BLANDITIIS] Videlicet, neque iurjurando muliebri, neque pallori simulato, neque falsa lacrimulis. Ideo exclamat, *O nullis &c.* O dolentis & momentis simul. ut & Eleg. 9. supra:

Quisquis es, assiduo o fuge blanditiis.

Persimile est illud Eleg. ult. lib. 2.

Expertus dico: Nemo est in amore fidelis.

PASS.

AR-

ELEGIA XVI.

Quæ fueram magnis olim patefacta triumphis
Janua Tarpejæ nota Pudicitia,

Ca-

ARGUMENTUM ELEGIAE XVI. LIBRI I.] Januam impudicæ cunctis de amica pristina dignitate, ac præsentis sui turpitudine conquerentem inducit.

Hanc Elegiam laudat Broukhufius, neque immerito: cujus vero mulieris flagitia notare voluerit Poeta noster carmine tam arguto, obscurum esse ait & retrusum omnino. Percepit nomini Propertius, pudore scilicet impeditus, ant ne crabrones irritaret, vel denique metu legis malo quæ nollet carmine quemquam describi. Nonnulli fortassis eo tempore intelligebant: nunc divinationi vis locus est. Vulp.

Catullus poemate cujus initium est *O dulci iunctura viro*, sic inducit loquentem & respondentem Januam; & Tibullus Elegia s. lib. 1. Jannam alloquitur; & amator Phaedromia apud Plautum in Curculione 1, 1. Lucillius apud Nonium in *obsceniat*.

Thaunumens, inquit valus foreverum
Lauificam dicit fœcam atque obsceniam, ubi
audir. Pass.

V. 1. QUÆ FUERAM M. OLIM PATEFACTA TRIUMPHIS JANUA.] Fœellit ratio Beroaldum; qui triumphalem portam hic intelligit: nam Janua non dicitur porta. Janua, inquit Servius in 1. Æneid. est primus domus ingressus; sic dicta quia Janus consecratum est omne principium. Significari autem patet, dominos illius Januæ triumphantes, & redeuntes e Capitolio suas in ades sic iuvectos. M. Tullius Philippica 2. in vestibulo adium Pompeii rostra & spolia hostium fixa fuisse ait. Magnis triumphis, ut Horatius Ode 2. lib. 1. Hic magnos potius triumphos. Hic amos dicit pater atque princeps. Pass.

Ut videtur, domus illa cujus Januæ Propertius linguam & orationem accommodat, in censu viri patricii olim fuerat, & ab eo habitabatur, qui vel ipse de hostibus triumphaverat, vel certe majores ejus: postea vero, ut sunt res humane, ad alios

dominos aut inquilinos, sive hereditate, seu venditione, seu locatione, sive alio quo titulo transferat. Eam igitur domum mulier quædam haud ignobilis tunc incolabat, sed luxa perditæ, & meretricio vitæ genere delectata. Id etiam contingere potuit, ut ades illæ triumphales in tabernam & popinam demum converterentur, in quibus locis lenones & lupæ frequentes sunt; vel etiam in lupanar ipsum & *proprietatem*. Est autem aditus, si Tullium audimus lib. 1. de Oratoriis, quum a præteritis dicitur:

„O domus antiqua, heu, quam dispari dominare domino!“

quod quidem temporibus ipsius in multis licebat dicere. Huc facit illud Plinii nobilissimum lib. 35. H. N. cap. 2. ubi de veterum Romanorum diligentia in conservanda historia familiari: *Alia foris et circa limina, dominorum gentium insignes erant, aditus hostium spoliis, quæ nec contriti regere liceret: triumphabantque etiam dominis materis ipsa domus: et erat hæc stimulatæ ingens, exprobrebatque stultis, quotidie imbellem dominum intrare in alium triumphum. Quid si non imbelles tantam, sed famulos & famosas in ejusmodi ades incolas admitti licuit? Hujus sane dedecoris testem locupletem habemus Propertium. Vulp.*

V. 2. TARPEJÆ NOTA PUDICITIÆ.] Quam bene Tarpejæ pudica noverat, quæ lumen ejus servabat, ut pudica solent. Tarpejæ pudicitia pro Tarpejæ pudica, ut superiore Elegia v. 22. Quæ vero fuerit hæc Tarpejæ, querendum est. nam quod Beroaldus de Tarpejæ Vestalis intelligit, falsum esse apparet ex Eleg. 4. lib. 4. ubi ea impudica describitur. Ita quidem Pass. (parcant mihi manes docti viri) anabat in morem. Ego, si quid video, Tarpejam Pudicitiam pro Patricia, novo quodam & singulari loquendi genere, a Propertio usur-

patam

Cujus inaurati celebrarunt limina currus
 Captorum lacrimis humida supplicibus:
 Nunc ego nocturnis potorum faucibus rixis
 Pulcata indignis sæpe queror manibus.

5

Et

pacem crediderim. De Pudicitia autem Patricia ac Plebejæ templi apud Romanos jam vulgata omnia. Sed Tarpeja pudicitia præter patricium genus, triumphos etiam ab hominibus ejus generis deportatos significat. Mulier Tarpejæ pudicitia fuit inter alias Cornelia illa, de qua Juvenalis valde apposite, Sat. 6. 166.

Malo Venusinam, quam te, Cornelia mater Græcorum, si enim magnis virtutibus adfers Grande supercilium, & nunceres in dote triumphos.

Tolle taumi, precor, Hannibalem, victumque Syphacem

In castris, & cum tota Carthago migra.

Janus igitur Tarpejæ nota Pudicitia, illa est quam olim bene sciebat Pudicitia Patricia, tamquam dea a nobilioribus & triumphalibus culta matronis. Purro nemo eruditiorum ignorat, duces triumphantes triumphum pompam ad rapem Tarpejam, seu Capitolium, duxisse. VULP.

V. 3. INAURATI CURRUS] Quos etiam aureos vocabant, quamvis auro liti, non ex auro solido essent. Horatius Epodo 9. In Triumpho, tu moraris aureos Currus. Utebantur & eburneis. Tibullus Elegia 7. lib. 1.

At tu victrices lauros, Messala, gerentes

Portabat niveis currus obornos equis.

Catullus Carm. 80. dixit inauratæ statmæ & Catullus Epist. 12. lib. 1.

--- Ut 11

Confessum liquidur fortuna rivus inaret. V. ibid. CELEBRARUNT LIMINA] Nobilia & celebra reddiderant. Ita Cicero pro Murena: Janus & vestibulum Q. Murei frequentia civium quotidie celebratur. Idem pro Sexto dixit celebrare viam & celebrare domum alicujus. PASS.

V. 4. CAPTORUM LACRIMIS HUMIDA SUPPLICIUM] Fletu hostium qui in triumphum ducebantur rigata. Sic Ovidius Eleg. 3. lib. 3. Tristium:

Deque rixis lacrimis humida fersa data.

Neque aliter Persius Sat. 5.

Dum Chrysidis udas

Ebrius ante fores cussioilla cum face cano.

Lacrimis supplicibus, lenire & placare victorem cunctantibus: mos enim fuit, ut hostium ducibus, qui catenati & manibus intergum retortis currum triumphantis antecesserant, triumpho demum peractum cervices frangerentur in carcere. Simile igitur veri est, miseros hanc sortem lacrimis & precibus deprecatos fuisse. Hæc omnia pulchre ob oculos ponit Albinovanus Persius. ad Liviam v. 271.

At tibi int venia superest, Germaniæ, nullum.

Postmodo tu punas, barbaræ, morte dabis.

Adspiciam regum liventia colla catenis;

Duraque per servas vincula nexa manus;

Et tandem crepidas vultus: inque illa ferocem

Invitis lacrimas decidere ora genis.

Spiritus ille minas, & Deus morte superbus,

Carnifici in mæstro carcere dandus erit.

Consilium, latusque sculis, lentusque videbo

Strata per obitus corpora nuda vias.

Capitulum autem pro captivorum. Ovidius pariter lib. 4. Pontic. Eleg. 13.

Sic capto Latii Germanicus hoste catenis,

Materiam vestris adferat inguinis. VULP.

V. 5. NOCTURNIS RIXIS] Turbis quæ noctu fiunt & jurgis. Ovidius in Remed. Amoris:

Effice nocturnæ frangatur janua rixæ.

Et lib. 1. Artis:

Nec tua nocturnæ frangetur janua rixæ,

Sparsa nec invaniet limina mane rixæ.

Rixa, inquit Cornelius Frontus, est sine armis. Rixa duorum: Turba multitudinis; Ulpianus Lege 4. D. P. de verborum rectorum. P.

ibid. POTORUM] Potus, ebrius. Plantus Amphitr.

Capiam craterum qui potis decet.

Ovidius lib. 6. Fast.

Senem potum pota traheret anus. PASS.

Declinari potest etiam a potor. Horatius Sat. 8. lib. 2. 35.

--- Ferere pallor

Tum parochi faciem, nil sic mentientia ut aere Potaret.

Pe-

Et mihi non defunt turpes pendere corollæ
Semper, & exclusi signa jacere facies.
Nec possum infamis dominæ defendere noctes
Nobilis obscœnis tradita carminibus.

IO

Nec

Petus ebrium significat, *petor* ebriosum.
VULP.

ibid. SAUCIA J] Sanciam dixit Jannam, quia ei etiam sensum ac orationem tribuit.
Sic Horatius Ode 24. lib. 1. *Et malus ceteri feminis Africa*. PASS. Ita Nux conqueritur apud Nasōnem v. 37.

At mihi sœvus nocens mutilatis vulnere ramis.
& v. 6p.

Percita das sœvis immittis vulnere ramis. V. v. 6. PULSATA INDIGNIS SAPE QUOROR MANIBUS J] Sic *vô autê*, *sancie*, *pulsata*. Pulsare, est violare manu & verbere id quod sanctum esse dicitur, ut Virgilius 6. *Æneid*. *Pulsatus parem*. Et 12. *Æneid*.

Pulsatus referens infesto sœdore divos. Janna autem Jano sacra, & ejus sacri posites. deo quoque Limentino. *Indignis manibus*, sœvis. ut Virgilius 6. *Æneid*. *Indigne morte peremptum*. Ovidius pariter Epist. Canaces: *Indigne aditis ore sœvis*; id est verba sœva, crudelia. An est hypallage, pro indigne & immerito? Non autem manibus tantum, sed & saxis cadebatur Janna & calcibus, teste Plauto: præterea vestibus & sagittis, teste Horatio. Ceterum, *vô sape* iterandum est, & *sape pulsata & sape quoror*. Horatius Ode 25. lib. 1. *Junctas quotiens fenestras libidinis crebris juvence protervi*. PASS.

V. 7. MIHI NON DESUNT PENDERE J] *ὄνεις ἀλλοτρίων*. Non desinant pendere, scilicet pendere semper. Ut *desit Amor*, Eleg. 1. supra. & Eleg. 8. supra: *Nec me deficiet nantes rogare*. Vide adnotata ad illud Tibulli in Panegyrico:

Tum tibi non desit faciem componere pugna. PASS.

ibid. TURPES PENDERE COROLLÆ J] Turpes, quia hic erat ornatus ebriorum, ut ait Plautus in Amphitr. Pendere autem solebant e foribus corollæ. Id testatur Tibullus Eleg. 2. lib. 1. Jannam allocutus:

Te munusculi decet quæ plurima voce peregi
Supplice, quæm possi hæc sœva ferre dorem,
Lacretius quoque lib. 4.

At lacrimans exclusus amaret limina sape
Floribus & sœvis aperis, pollesque superbus
Unquit amaracina.

Pendebant corollæ & ante fores templorum. Tibullus Eleg. 1. lib. 1.

Flova Ceres, tibi sœvæ de vasa coram

Spicea, quæ templi pendat ante fores. PASS.

Turpes corollas vocare potuit Propertius, quod impudicitiam & infamiam dominæ, in cujus limine ponebantur, non obscure significarent. Idcirco si quis eas ad honestæ limen posuisset, actionem injuriarum in ipsum licuisset intendere. VULP.

V. 8. EXCLUSI SIGNA JACERE PACES J] Facies, inquit, extinctæ atque in limine abjectæ mihi semper adsunt, quæ quæ crastina dies advenit, testentur, exclusum amatorem noctu in limine jacuisse, ac discedentem eas abjecisse, & ibi reliquisse. Persius Sat. 5.

--- Dum Chrysidis ades

Etrius ante fores extincta cum sæce cano. Td exclusi debetur Justo Lipsio lib. 3. Var. Left. cap. 12. quæm antea duribus & obscuris legeretur *exclusis*. Ceterum *jacere*, verbum contentus & negligentia *ocidit* in Remed. Amoris v. 139.

Otio si tollas, periere Cupidinis arcus,
Centenasque jacent, & sine luce faces. V.

V. 9. NEC POSSUM INFAMIS DOMINÆ DEFENDERE NOCTES J] Quia ipsa sum infamis, cui agere & patrocinari non licet. Lege 1. D. de *Postulat*. PASS. Quasi dicat: Janna reliquæ nocti domum operiunt, & dominorum flagitia occultant: mihi vero id facere non licet; famosis enim ac turpibus epigrammatibus, quæ affixa postibus cogoe sustinere, loquor de stupris domui meæ, quæ nemini jam ignota esse possunt. Vel *infamis noctes*, pro *infames*, antiqua horum accusativorum terminatione. Sic vero *rd dominæ*, tertius casus fuerit, atque ita verum explicabimus: Nec possum ab heræ meæ famosas noctes propulsare; siquidem obscœnis carminibus in limine pendentibus sit, ut ad me convolent scortatores, quam sciant

Nec tamen illa suæ revocatur parcere famæ;
Turpior & sæcli vivere luxuria.

Hæc

faciant hic meretricem habitare. Virgilius pariter dixit, *defendit frigora myrtis*: Horatius, *Defendit æstatem expellit Ufque meis, pluviusque ventus*. VULP.

ibid. INFAMIS DOMINA] Hoc est quod dicturus sub finem Elegiæ, *Domina vitii æterna differet invidia*. nam infamia libidinis comes. Ita Eleg. 17. lib. 3.

Infamia suppo stat Pelepa domus. PAST. ibid. DEFENDERE NOCTES] Purgare & excusare negando, vel refellendo suppa nocturna. Sic Eleg. 3. lib. 4.

Hæc ne marita fides, & pella sunt mihi noctes? Ibi tamen sermo de legitima & maritali consuetudine. Plautus Asinar. *Pellis legimus noctem innox & canoni sibi daret*. PAST. Et centies Ovidius in Amatoria. VULP.

v. 10. NOBILIS] Hoc vocabulum derivatur a nobis, & in utramque partem accipitur solet. Dicimus enim *nobilem civitatem, familiam, scriptorem, artificem, histriam, meretricem, letratum*, ut quisque seu virtute, seu vitio maxime præcelsit. M. Tullius lib. 2. de Officiis: *Tertius est Phalaris, cuius est præter ceteros nobilitate crudelitas*. Terentius Eunuchus 5, 7.

Tu jam pendebis, qui stultum adolescentulum nobilitas

Flagitius.

Incillius lib. 7. Satyr. *Phryne nobilis ille*. Horatius Sat. 3. lib. 2.

Per nobile fratrum,

Neguitia & ngit, procorum & amore gemellum. VULP.

ibid. OASCENSIS TRADITA CARMINIBUS] Famosis ac turpibus Elegiis, Odis, Epigrammatis commendata hominum sermoni, quæ impudicam heram testentur. Hæc autem carmina vel canebantur solum, vel etiam litteris mandabantur. Plautus Mercat. 2, 3.

Nellus occensens oſium?

Nellus impleatur carbonibus elegiorum fortis. ubi alii legere malunt *eclogiarum*, vel *elegiorum*; quia elegia, blason. Sed rō inordinat, verius elegiacus & amatorius. Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 1.

At quoties foribus davis incisio pendit,
Non verita a populo protegente legi.

Eo loco ipsa Elegia loquens inducitur. Idem lib. eodem Eleg. 7.

Ad rigidus canto carmen inane foret.

Iuterpres vetus Persii ad Satyram 5. *Foris amicitiam solent arguente perfidare, & ante ionnam illorum noctem vigilis & contra transigere*. PAST. Licentiam populi Romani in differendis carmine hominum perditorum flagitiis commemorat Cicero Epist. 3. lib. 2. ad Q. Fratrem. *Ea res ulla est*, inquit, *quæ omnia maledicta, versas etiam obſcurissimis in Clodiam & Clodium dicuntur*. V.

ibid. OASCENSIS] Impudicus. Obscuro, inquit Festus in Obscuro, *multi omnis: quod impudentia & spurca, a libidine & spurcicia Obscurum*. PAST.

ibid. TRADITA] Ut Cicero Philippica 13. *Quam ego inſignem verissimis maledictorum notis tradam hominum memoria scriptura*. Quod autem vulgatur, quasi per manus traditur. Cæsar lib. 1. de B. Gallico: *Tradere sermone alius alii*. PAST. Ego vero ita interpretor: *Tradite carminibus*; nempe versibus & poematibus commissa, ut infamia qua laboro, nunquam exstinguatur. Horatius Ode 9. lib. 4. *Vivamus cumque calores æstiva silihus puella*. hoc est amores traditi & commendati lyricis carminibus Sapphus, poetrie excellentissimæ. Nec illud ejusdem auctoris dissimile Sat. 1. lib. 2. 30. de Lucillio:

Ille voluit fides oreana sedulibus olus
Credere libris. VULP.

V. II. NEC TAMEN ILLA SUÆ REVOCATUR PARCERE FAMÆ] Non potest eo reduci, ut famæ suæ consulat. De hoc genere loquendi *Revocatur parcere*, dictum ad Eleg. 9. supra v. 5. *Revocatur autem a periculis & malis*; ut Eleg. 1. supra, *Lapsus revocavit*. & Cicero alicubi, *Revocare a flagitio, scelere, furere*. *Pertere fama*, est consulere existimationi suæ. Plautus Asinar. *Quæ amoris perces, eadem sibi perces parum*. Suetonius in Caligula cap. 36. *Nec sua, nec aliena pudicitia preceat*. Afranus Epistola, apud Nonium in Comparare:

Nam probo & pudica quod sum, consulo ex
pocio mihi. PAST.

Ita Sallustius B. Catilin. de Sempronio:

Pe-

Hæc inter gravibus cogor deflere querelis
Supplicis ah longas trifitor excubias.

Ille

Pecunia, an fama minus porceret, hanc facile differeret. Et cap. 56. in Orat. Catonina: *Verum parcite dignitati Lentuli, si ipse pudicitia, si fama sua, si diis, aut hominibus unquam ullis peperit.* VULP.

V. 12. TURPIOR ET SACRI VIVERE LUXURIA] Non revocatur a turpi vita, & a luxuria corruptisque moribus huius ætatis. Culpam autem confert in sua tempora. de quibus Eleg. 7. supra: *Ætatis tempora dura ferri.* Multa quoque in luxuriam suam ætatis dixit Eleg. 2. infra. Vide & Eleg. 13. lib. 3. quam totam consumit in confectione de luxuria. Seneca Consolat. ad Helviam cap. 16. *Maximum sæculi malum impudentia.* Apud Marcum ejus patrem in proximo lib. 1. Controvers. *dicere de sæculo,* est declamare adversus malos mores. Tacitus de Moribus Germanorum cap. 19. *Nemo enim illis vitia videt, nec corrumpere & corrumpi sæculum vocatur.* Noster Eleg. 25. lib. 1.

Non tamen ista meos mutabunt sæcula mores. Albinovanus ad Liviam:

*Quid tenuisse animum contra sua sæcula rectum?
Alius & vitis exsternisse caput?*

Auctor denique Octaviæ Tragedia:

*Tantum per orbem maximum exitum est malum
Luxuria, pestis blanda, cui vires dedit
Roburque longum tempus, atque error gravit.
Collecta vicia per tot ætates diu*

In nos redundant: sæculo premimur gravi. P. In divinis litteris desideria secularia sunt pravæ cupiditates hominibus familiares, quas consuetudine potissimum ac sæculi moribus excusare conamur. Turpior autem, dixit poeta, quod ea mulier, quascunque tandem illa fuit, in dies turpior fieret ac magis dissoluta: vel turpior luxuria ipsa sæculi fuit; quod ætate corruptissimæ reliquos tamen vitiosos & luxu perditos longe anteciret. Animadvertite, lector; *re revocatur*, quod est in superiore versu, accessum simul & recessum significare: illa etenim femina non revocabatur ad parcendum famæ suæ (ut Cicero dixit in Epistolis ad Atticum, *revocare ad severitatem*): neque a vivendo turpiter, flagitiose, ac luxuriose. VULP.

Tom. I.

V. 13. HÆC INTER GRAVIBUS COGOR DEFLERE QUERELIS SUPPLICIS AH LONGAS TRIFITOR EXCUBIAS] Ita hunc locum fude, ut videtur, corruptum Brookhusius refinxit, partim ex vetustis codicibus, partim ex ingenio & conjectura. Sed nondum sublata obscuritas & durities: atque adhuc medica manu opus est. Quod si in detergendo situ honorum auctorum, divinatione atque audacia uti liceret, facile confici res posset: omnia vulnera sanarentur, omnia luxata restituerentur, omnes lacum nullo negotio explerentur: quo quid optabilius? quid felicius? At nos interpretum fœmine valere jubemus: vera requirimus & antiqua; quæ si eruerent, ob nimiam veritatem, aut librorum defectum prohiberent, ipsa ruderibus ac ruinis veteris miscuissent, quam interpolato & novo magis delectamur. Difficili sententiam Brookhusius hoc pacto explicare conatur: Interea, inquit Janna, dum domus mea fovet sine alium amatorem, exclusus ante fores pervocat, non secus ac excubitor aliquis, graviter de me queritur, quasi mea culpa sit, quod ipse excludatur; tota nocte mihi molestus est: identidem tamen ad miseræ preces ac blanditias confugit, si forte illum velim admittere; quo fit ut ipsa collacrimari, & non tam sortem ejus, quam infamiam meam deflere cogar. Legebat olim Scaliger:

Hæc inter gravius cogor deflere querelas

Supplicis a longis trifitor excubiis.

re hæc invenit etiam Passeratius in codice antiquo. Hæc inter, montana, pro inter hæc; quod valet interea; ut post hæc, valet postea. Suetonius in Caligula cap. 45. *Inter hæc sensum abjurgavit edicto.* Porro *gravis querela, sævæ;* ut Eleg. 17. infra versu 9. Cicero pro Marcello: *Nunc veniam ad gravissimam querelam & atrocissimam supplicem suam.* VULP.

V. 14. SUPPLICIS] *re Supplicis per se stat; ut apud Virgilium a. Æneid. Sed jura, hæcque Supplicis erubuit.* Tibullus quoque Carm. 13. lib. 4.

Hæc nosat injustus, supplicibusque fovet. P. illud. EXCUBIAS] Excubat, qui excubabat. Vetus Glossarium t. Excubius, excubi-

S

VIOL.

Ille meos numquam patitur requiescere postes, 15
 Arguta referens carmina blanditia:
 Janua vel domina penitus crudelior ipsa,
 Quid mihi tam duris clausa taces foribus?

Cur

varie. Excubie, pervigilium ante fores. Tibullus Eleg. 3. lib. 1.

Tum niger in porta serpensum Cerberus ore

Scribit, & arat casubus ante fores.

De excubiis amantium Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 9. ubi amantem cum milite comparat:

Pervigilant ambo, terra requiescit uterque:

Ille foret dominus servat, ac ille ducit. P.

V. 15. ILLE MEOS NUMQUAM PATITUR REQUIESCERE POSTES] Amator exclusus non sinit capere somnum & dormire postes, quibus suffixa sum. Sic Plautus Curcul. 1, 2. *Hoc vide, ut dormiant pessuli pessimi, nec meo gratis se commovet ager.* Noster Elegia 25. lib. 8. navi quietem tribuit:

Purris & in vacuo requiescit novis arena.

Catullus autem prior Carm. 4. de phaselo: Nunc recedenda Senes quiescit. Pass.

V. 16. ARGUTA BLANDITIA] Tinnula, eamora, garrula. ut adnotatum ad Eleg. 6. supra:

Ille mihi totis argutat nesciens ignet. Pass.

Eodem pacto Eleg. 18. infra:

Es, quodcumque meo possunt uertere querela,

Cogor ad argutas dicere salus oves. Vulp.

ibid. REFERENS CARMINA] Iterum & saepius memorans & recinens. Dictum Eleg. 1. supra versu ult. & Eleg. 4. versu 6. *Pass.* *ibid. BLANDITIA*] Assentatiuncula, *λεπτολογία*, bonis verbis. Vide adnotata ad Eleg. 9. supra, v. 30. Sic Ovidius in Remediis Amoris:

Nec dic blanditias, nec dic convicia possi. P.

Hoc vocabulum singulari numero usurpavit & Plautus Truculento 2, 7, 19. Meretrix meum herum miserum sua blanditia intulit in pauperem. Lucilius quoque lib. 1. Satyr. apud Laetantium Div. Inst. lib. 1. cap. 9.

*Blanditia certare, bonum simulare vitium se. M. Cicero pro Cn. Plancio: Facilis est illa occasio, & blanditia popularis. Et Quintus, ejus frater, De Petitione Consularis: Diuturnum est de illa altera parte petiti-
 onis, quae in populari ratione versatur. Ea desiderat nomenclationem, blanditiam, affec-*

*tatem, benignitatem, rumorem, speciem in re-
 publica. Infra vero: Sed opus est magnopere blanditia. P. Syrus:*

Blanditia, non imperio sed dulci Front.

Quintilianns denique lib. 10. Inst. Orat. cap. 1. ubi de legendis ab oratore poetis: Atria quotidiana alba forensi ingenua, optima verum talium blanditia repantur. Vide Theophrastum in Ethicis Characteribus, wiel aporrias. Vulp.

*V. 17. JANUA VEL DOMINA PENITUS CRU-
 DELIOR IPSA*] Hic incipit nocturna quere-
 la exclusi amatoris. nihil crebrius in mor-
 ribus & amoribus illorum antiquorum. pas-
 sim vestigia reperis in poetis. ea carmina
παρὰ τὰ εἶδη vocabant Graeci, a fletu
 ad januum, ut auctor est Plutarchus in
 Erotico, ubi Protagoras insectatur amo-
 rem viduæ Ismenodora, adolescentulum
 Bacchonem ultro adpetentis originem no-
 minis adlusit Perius Sat. 5.

an rem patriam rumore sinistro

*Limem ad obscurum frangam, dum Ceryfidis
 udas*

Ebrius ante fores exstincta cum sacro canto?

sed, ut solet, post Horatium L. 3. Od. 10.

Extremum Tanaim si biberet, Lyca,

Servo nupta viro; me tamen asperat

Perfessum ante fores obijcens incolis

Plorare Aquilonibus.

quæ Oda perfectissimum exemplum est car-
 minis paraclausithyri, uti post illustrem
 Torrentium bene observavit Andreas Dia-
 cernus. Verum quod addit vir egregius,
 hanc esse solam atque unicam quæ ex hoc
 genere cantilenarum ad nos pervenerit ex
 omni antiquitate Romana; in eo quantum
 fallatur, ostendit hæc ipsa Elegia quam
 præ manibus habemus. ostendit & alia apud
 Nasonem, quæ est sexta libri Amorum
 primi. est & apud Tibullum tale quid
 L. 1. Eleg. 2. & apud Plantum Curcul.
 Act. 1. Sc. 1. De toto hoc carmine pa-
 raclausithyro (id quod meo meretrix) ni-
 hil movit Julius Cæsar Scaliger in lauda-
 tissimis Poetices libris. movit vero crudi-
 tius.

Cur numquam referat meos admittis amores,
Nescia furtivas reddere mota preces? 20
Nullane finis erit nostro concessa dolori?
Tristis & in tepido limine somnus erit?

Me

tissimus Casaubonus in Commentario Persiano. BROUSN.

ibid. JANUA V. DOMINA PENITUS CAUDELIO-
RIOR IPSA] Et tuā & meā dominā multo
durior, ut mox : *ferre durior & thalybe*.
Ovidius lib. 3. Artis Amat.

Ante fores jaces : Crudeles janua, clauet. P.
ibid. VEL DOMINA IPSA CAUDELIO-
RIOR IPSA] Cicero Epist. 15. Libri 7. ad Fam-
il. *Quam sunt nigros qui amant, vel ex hoc
intelligi potest, VULP.*

ibid. PENITUS] Omnino. Virgilius Ecl. 1.
Et penitus toto divisae orbi Britanniae.
Aut valde, ut 1. Aeneid. *Penitusque sonantes
accessit scapulas*. & 6. Aeneid. *Penitus
convulsa virgine*. Junxit autem cum compar-
ativo, ut Plantus in Amphitr. *Magis
majorem in modum*. Et Captivis : *Non in-
venies hoc certe magis certius*. & alibi : *Magis
majores nugas experis*. PASS.

V. 18. QUID MIHI TAM DURE CLAUDIA
TACES PORIUS ?] Contra Eleg. 21. lib. 2.
Nobis novumquam Janua mollis. Facet, in-
quit Servius, *qua fores aperiantur : valva ;
qua in se revolvuntur & se volant Janua ;
primum ingressus*, habet igitur janua fores,
ut valva. Ovidius lib. 2. Metam.

Argentis bifores radiabant lumine valvae.
Sic Livius lib. 2. *fores portarum*. & lib. 25.
fores portas. Dura vocat, ut Ovidius Ele-
gia 6. lib. 1. Amor.

*Vae quoque crudelis rigide cum liminis posset,
Daraque consueva licna valvae foree*.
Et Horatius Ode 10. lib. 3. *Asperas Porro-
tham ante fores*. PASS.

V. 19. APERATA] Aperta. Varro sub
finem lib. 6. de L. L. *Refrera a sera distum*,
id est aperire ; unde sera quibus remotis fores
pendantur. Nonius : *Refrera, quia remota
sera fores patet*. Idem & Festus in Litu-
ra. Unde Ovidius Eleg. 6. lib. 1. Amor.
Escate postea seram. Albinovanus ad Li-
vium :

*Claudite jam, Parca, nimium referata se-
pulcra*. PASS.

ibid. MEOS ADMITTIS AMORES] Sinis in-

gredi me amantem. 76 admittere opponitur
76 excludere. Eleg. 17. lib. 2.

Nunc decime admittit vis ego quaque die.

Et Eleg. 19. lib. 3.

*Vix tamen aut semel admittit quum saepe no-
gavit*.

Mec amoret, me ipsum qui amo. ut Ele-
gia 2. supra, *Nestra gratissima vita*. Et
Elegia 17. huius libri :

Iste si qua meum sepelivisti fata dolorem.
Et Eleg. 19. *Ne forte tua carset mihi sumus
amore*. pro te amica. PASS. Harum locu-
tionum scges uberrima in Propertio. V.

V. 20. NESCIA REDDERE PRECES] Ut
Horatius Ode 6. lib. 1. *Palida stomachum
cedere nescis*. Virgilius quoque 4. Georg.
*Nesciasque humanis precibus mansuifere cor-
da*. PASS.

Adde Lucanum 1. Pharsalia : *Bruma cignit,
ac nescia vere cernit*. VULP.

ibid. FURTIVAS PRECES] Quae furtim &
clam fiunt. ut Eleg. 3. supra : *furtivo po-
mo*. vide illic adnotata. PASS.

ibid. ASDDERE PRECES] Perferre ad domi-
nam ; ut redduntur nobis litterae a nunciis &
tabellariis. PASS. Eodem pacto & referre
usurpatur. Virgilius Ecl. 3.

*O quætes, & qua nobis Galatea locuta est !
Parvum aliquam, veni, divum referatis ad
coros*.

Sane hac eadem Elegia Propertias :
*O utinam trajecta caris mea vultu rimæ
Securas domina verras in auriculas*. V.

ibid. MOTA] Misericordia mea erumina.
Movetur enim animus misericordia. Ovi-
dium lib. 1. Metam. 379.

*Dis Themi, qua genuit damnum reparabile
nocti*

Arta fit : & merse fer opem, misissimæ, rebot.
Mata dea est ; fortemque dedit.

Porro, ut Passeratius animadvertit, *mota*
hoc loco significat, quæ se inflexam miseri-
cordia ostenderet, si redderet. Vide adno-
tata ad illud Elegiæ 8. supra :

Non tamen illa meos fugit avara fuit. V.
V. 21. NULLANE FINIS ERIT NOCTIS

S 2

CON-

Me mediæ noctes, me sidera prona jacentem;
Frigidaque Eoo me dolet aura gelu.

T_u

CONCESSA DOLORE?] Equis dabitur meis
curis modus? Simile Eleg. 17. hujus libri.

Nullo placata venit fortuna procella?
Nonius, ubi profert eorum auctoritates qui
fuit dixerunt genere feminino, citat Ac-
tium Phœnissæ: *Neque ulla iurro fuit*
curai datus. sic correxi pro *cuit*. Hæc duo
inter se similia sunt, *datus fuit*, *concessa*
fuit. Virgilius 1. Æneid. *Dabit deus his*
quoque fœnem. A. Gellius lib. 13. N. A.
cap. 19. ad illud Virgilii 2. Æneid. *Hæc fœ-*
nix Peiæsi satorum, PASS.

Horatius pariter ad Canidiam Epodo 17.
Qua fuit, aut quod me manes stipendium? V.
v. 22. TAISTIS IOMXUS] Acerbus, a-
marus; quies irrequieta. Sic Eleg. 19.
lib. 2.

Nec tibi clamata femoris amant erit.
Tristia centaures, pro amara dixit Lucretius
libro 4. *Turpis* in quoque libris invenit
Broukhufius 1 quod ipse improbat, recto
iudicio. neque enim amatores quidquam
pudet. VULP.

ibid. IN TAPIDO LIMINE] Quod scilicet
foveando & incebando inteipuit. Catullus in
Galliambo 1

Mibi janua frequenter, mibi limina rapida
nempe amantium conventu. Sic Noster
Eleg. 7. lib. 4.

Fœcerunt tepidas pallia nostra vias.
Ceterum in limine cubile amantium. Ho-
ratiæ Ode 10. lib. 3. *Non hæc semper erit*
liminis aut aqua Calcitit patiens latus. Idem
Epodo 21. *Heu Limina dura, quibus Lum-*
bos & infregi latus. Plato quoque in Con-
vivio inter ineptias amantium commemorat
monachos tui sopas. dormitationes ad for-
res. PASS.

v. 23. MEDIÆ NOCTES] Mediam noctem
venerabantur; credo quia esset diei civilis
initium. Horatius Ode 19. lib. 3. ubi libat:
Da Luna proterea nova, Da Nocti media. P.
Sed ibi legendum, *Da noctis media*: Luna
quoque ideo securius est casus, non ter-
tius. consule interpretes. Sic Eleg. 33.
lib. 2.

Lenta bibis: media nequens se frangere
noctes. VULP.

ibid. SIDERA PRONA] Ita liber Josephi

Scaligeri, & Groningannæ a Broukhufio
inspectus. Qui elegantissimus vir docet,
significari partem illam noctis quam sequitur
matutinus, quam sidera polo declivi prona
param abest ut mergantur in alto mari,
veniente Lucifero. Eam partem exci-
pit crepusculum matutinum. Noctem autem
expressit Homerum lib. 12. Odyss. v. 322.
Ἦναι δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἴδω, πῶς δ' ἄρ' ἔσπε-
ρῶμαι.

Quando autem tertia pars noctis advenit, &
astra inclinantur.

qui versus iterum legitur, L. 14. v. 482.
Seneca Herc. Fur. v. 125.

Jani veta micant sidera prona
Languida mundo: nec vixta vagos
Centrahs igitur.

Apolloneus de Sole dixit, medium iter eve-
do, L. 4. Afini Aurei: *Jani in meridies prona*
jubata. Ovidius autem L. 11. Metam.

Pronus erat Titan, inclinatusque tenebat
Hesperium temone freium.

Talis & siderum est ratio; quæ quia prona &
e loco declivi in Oceanum aequore tingui vi-
dentur, ideo *cadere* & *inclinari* dicuntur ad-
ventante Aurora. Virgilius lib. 2. Æneid.

Et jam nax humida celo
Præcipitat, succentibus cadentibus sidera formos.
Idem lib. 8.

Surgat, agat, note deo; primisque cadentibus astra
Jovis fer rite preces.

Noster L. 4. Eleg. 4.
Et jam quarta cauit venturam buccina lucem,
Ipsaque in Oceanum sidera lapsa cadunt.

Plures tamen codices, & editiones habent,
sidera plana; quod Luna accommodari posse
existimat Passeratius. VULP.

v. 24. FRIGIDA EOO AURA GELU] Sub
aurora exortum sentiri frigus consuevit.
Aulonius in Idyllio de Rosa:

Per erat, & blanda merdousia frigora sussa
Spirabat croceæ manæ vortella diei.

Stridit Eos præcesserat aura ingalet.
Horatius prior dixerat Sat. 6. lib. 2.
Matutina parum cantat jam frigora mor-
dans.

Noster iterum Eleg. 9. lib. 2.
Sidera sunt noctes & matutina prona. PASS.

Ovidius quoque Epist. Ariadne:

T_{em}

Tu sola humanos numquam miserata labores 25
Respondes tacitis mutua cardinibus.

O uti-

*Tempus erat vitæ quo primum terra prius
Spargitur, & tellus fronde queruntur ævæ. V.
ibid. ME DOLST*] Hoc incipit, ait Scali-
ger, & substituit *dolere*. sed, pace dixerim
summi viri, non admodum apta emenda-
tio est. Primum enim, *dolere* pro *miserari*
optimi scriptores usurpant. Cicero Epist. 2.
lib. 8. ad Atticum: *Mibi enim nulla in gente
unquam ab ulla aulæ reipublicæ ac ducis tur-
pius saltum esse videtur, quam a nostro amico
factum est: cuius ego vicem doleo*. Plura ex-
empla possem afferre; sed in re tam tri-
ta morari non est necesse. Detrahe solent
poetæ rebus animæ carentibus miserationem
tribuere. Virgilius Ecl. 10.

*Illius etiam lauri, illum etiam fervere myrica:
Piusse illum etiam sola sub rupe iacentem
Mœnarus, & gelidi ferverunt sassa Lycæi.*

En audis lacrimantes arbores, montes, lap-
ides. Audis etiam iacentem amatorem, &
gelidum Lycæum; quorum hæc Propertiana
similia valde sunt. Ovidius pariter Epist.
Ariadne, 21.

*Interea toto claustrum litore, Thæsea,
Reddebant nomen concava sassa tuum;
Et quævis ego te, toties locus ipse vocabat;
Ipse locus misera sassa volabat aperta.*

Cælo tribuitur luctus ab eodem poeta Epist.
Herdæ, 121.

*Me miseram! quanto planguntur litora fluctu!
Et lætes obscuræ condita umbæ dicæ!
Forsitan ad pontum mater pia venerit Helles,
Morsaque rotatis nava fœatur aquis.*

Solus etiam, a Virgilio in calce lib. 1.
Georgic. item ab ipso Propertio Eleg. 3.
lib. 3.

Solis & arsis luxurie orbis equis.
Quin etiam divi mortalium fata miseran-
tes inducuntur; Thetis apud Homerum Ili-
dos 2. Hercules apud Virgilium 10. Ænei-
dos, Venus apud Nasōnem in Amoribus
Elegia de morte Tibulli, Tiberinus apud
Pedonem Albino vanum Consolat. ad Li-
viam. Quod si omnia huc pertinentia col-
ligere vellem, paginæ citius me deficerent.
At quorsum hæc? Ut nimirum evincam
hanc esse Propertii mentem: amatorem il-
lum de quo loquitur, apud noctem, fide-
ra, & ventum ipsum invenisse clementiam,

adeo ut cuncta doleant miseriae ejus: unam
Januam duram, immobilem, obliuam
expertum esse. nam subiungit:

Tu sola humanos numquam miserata labores.
Suspiciari quis possit, fuisse a manu po-
etæ: *Me denotat aura*; quod postea librariorum
corruerint. Homerus certe lib. 14. Odyssei
ἀνδρῶν χρίμα δάμναται. Sed me hinc do-
nat. Verum id dolet omnino præferendum.
Editio princeps, *Me videt*. VULP.

V. 25. HUMANOS NUMQUAM MISERATA
LABORES] Malis hominum commota num-
quam. VULP. *dolere*, Groninganus cum
quinque aliis, & peiusvis casus. puto ex
margine irrepisse, & fuisse interpretamen-
tum id *labores*. Virgilius L. 2. Georg. Ad-
fectumque male Ligurum. inibi Philargy-
rius: MALO, pro labore. Sic etiam e-
contrario laborem pro malo solet ponere. ut ibi 2
*Ille dicit primus læti primisque laborum Causa
fuit*. sed ibi in omnibus libris legitur *ma-
lorum*, ut putem doctissimum grammaticum
in animo habuisse hanc versum ex prima
Æneide:

O sola infandas Troia miserata labores.
sic & Fabius quandoque aliud pro alio lau-
davit, non inspecto libro. BROUK.

ibid. NUMQUAM MISERATA] *tu numquam
iteratur: numquam misera, & numquam
responder*. ut supra hac eadem Elegia:

Cur numquam referat nates admittit amores?
Et Elegia 10. hujus libri:

Qui numquam vocos pectore liber erit.
Miserari, inquit Nonius, *est flere & lamen-
tari: miserrari, miserationem alienis casibus
exhibere*. Festus: *Miseratur* est qui queritur
aliena incommoda: *miseretur*, qui miserum
subleuat. PASS.

V. 26. RESPONDES TACITIS MUTUA CAR-
DINIBUS] *Respondere mutis*, parem volun-
tatem exhibere, grato animo esse. Ita
mutis *flere*, Eleg. 5. supra verso 30. vide
illic adnotata. *Tacitis cardinibus*, ambigne:
tacent enim cardines clausa janua: quæ
quam aperitur, cardines frident: & num-
quam respondes tacitis cardinibus. id est, ar-
te quadam mutis. Tibullus Eleg. 2. lib. 1.

Non furim verso cardine aperta fœnet.
quod sit aequali suffusa in Carculione Plauti:

Non

O utinam trajecta cava mea vacula rima,
Percussas dominæ vertat in auriculas.
Sit licet & faxy patientior illa Sicano,
Sit licet & ferro durior & chalybe:

30

Non

Non misit, inquit, corda, lepidus est.
Tibullus iterum Eleg. 6. lib. 1.

Fiigere tunc didicit coiffat, cur sola cubaret
Cordine tunc tacito vertere posse fores.

Quintilianus Declamat. 1. Tu non cogitas
quæmadmodum suspensa manu sonantem blande
cardinem flectit. Cardio, inquit Servius,
dictus quasi (καρδια) cor Januæ, quo mo-
vetur Janua. PASS.

V. 27. TRAJECTA C. M. VOCULA RIMA]
Per rimam penetrans five transmissa. Ri-
ma, ῥιμῆς, uve fonte. card rimæ, ut
cavis pomicibus Eleg. 2. lib. 3. Horatius
Epist. 7. lib. 1. per angustam rimam. Ovi-
dium 4. Metam. in fabula Pyrami & Thi-
sides:

Fixas erat tenui rima, quam duxerat olim,
Quam feret pariet domus communis utriusque.
Id vitium nulli per sæcula longa notatum
(Quid non sensit amor?) primi sanctissimæ
amantes.

Et vocis scissis iter; totaque per illud
Marmara blanditiæ minime transire solebant.
Noster Eleg. 18. lib. 2.

Aur per rimasas mittere verba fores.

Et Eleg. 1. lib. 4.

Persuaso saltare rima fas est. PASS.
Euripides quoque Hippolyto v. 587. τῆς
ῥιμῆς ῥιμῆς, ῥιμῆς, ῥιμῆς. Per fores
transit, venit tibi vox. VULP.

ibid. VOCULA] ὀφθαλμοῦς, ut Cicero
Epist. 12. lib. 2. ad Attic. Recreanda vo-
culæ causa ambulare. & Epist. 15. lib. 2. ad
Famili. Incurris hæc nostra laurus in voculas
malivolentum. PASS. Voculam dixit, nempe
nervum minimum, quod ait Naso lib. 4.
Metam. VULP.

V. 28. VIRGILIUS IN AURICULAS] Idem
vocis pulsas. Sensus audiendi fit pulsus au-
ribus sono vocis. Plautus Amphitr. Hinc
michi dectra vus aures verberat. Ennius Thy-
este apud Nonium in Crepare, pro ferire i
Sed sonitus aures meas pulsum pulsu increpat.
Virgilius 11. Æneid. Arctasque impulsas aures
Conspicis sonus urbis. Eodem pacto Apol-
lonius Rhodius lib. 2. Argonaut. διὰ τῶν ὠτίων.

ῥιμῆς sonitus (petrarum concurrentium)
aures scribat. PASS.

ibid. VERTAT IN AURICULAS] ἀδερῶν;
unde varius annus. Plautus Amphitr. Por-
tentibus Telebois talis complicabatur corpora.
PASS. Vertat pro vertatur, aut vertat se.
Ita Sallustius Catilin. cap. 6. Regium im-
perium, quod initio conservanda libertatis at-
que angusta reipublica fuerat, in superbiam
dominationemque convertit. Et cap. 56. Ne
iste vobis mansuetudo & misericordia, si illi
arma experius, in miseriam vertit. Idem Ju-
gurt. cap. 87. in Oratione Marii: Mibi,
qui omnem statum in optimis artibus egi,
hunc facere jam ex consuetudine in naturam
vertit. Cicero in Bruto ubi de M. Anto-
nio oratore: Vox permanent, verum subve-
na natura; sed hoc vitium huius anni in bonum
convertit. Cæsar lib. 3. de Bello Civili
cap. 73. Quod si esse saluum, detrimentum
in bonum verteret. Livius lib. 7. Hist. Lu-
dus in artam paulatim vertetur. Suetonius
denique in Augusto cap. 23. Vixit & magnæ
ludus Jovi Op. Max. Si Respublica in meliorem
statum vertisset, ut quidem legitur in codi-
ce Pithoi, & in Palatinis a Grutero usur-
patis. VULP.

V. 29. SAXO SICANO] Saxum Sicannum,
Sicula rupes, Ætna. Tibullus Carm. 1.
lib. 4.

Cisti & Ætnæ Neptunius incolæ rapit.
Sicani Hispaniæ populi, dicti a Sicano flu-
mine, in Siciliam venire, & Sicaniam
eæm nominare. Auctor Thucydide in 6.
An est ensallage numerorum, pro saxo Si-
cannus? ut intelligantur scopuli Cycloporum
tres numero, de quibus Plinius lib. 3. N. H.
cap. 8. Virgilius 1. Æneid. Per & Cyclopor
saxa Experti. Sic Eleg. 16. lib. 2.

Non petuit saxo vitæm persuaso Cerone. P.
Tacitus pariter lib. 4. Annal. cap. 17. Bonis
vires, interditi igne atque aqua, saxa Ser-
phis consensit. idem in scopulis parvæ in-
sulæ Serphi. VULP.

ibid. PATIENTIOR] Durior. Tibullus
lib. 3. Eleg. 2. Non hæc patientior nostra In-
ge-

Non tamen illa suos poterit compescere ocellos,
 Surget & invitis spiritus in lacrimis.
 Nunc jacet alterius felici nixa lacerto.
 At mea nocturno verba cadunt Zephyro.

Sed

genio. Ita Ulixem, quem *durum* appellavit Maro lib. 8. *Æneid.* *patientem* dixit Horatius Epist. 7. lib. 1. Plinius quoque Cæcilius Epist. 10. lib. 2. *Hominem se patientem, vel patiens durum, ac pene crudellem, qui tam insignes lites tam diu sentat.* VULP.

v. 30. ET *FRASO DURIORA ET CHALTER*] Proverbialia hyperbole. Ferrum distinguitur a chalybe, ut genus a specie. Nam apud Chalybes populos ferrum optimum nasci, & illos ei uni dare operam rei scribunt Virgilius 1. Georg. Apollonius Rhodius lib. 2. & Strabo lib. 12. Chalybes sunt Paphlagonia seu Cappadocia populi. Maro lib. 8. *Æneid.*

Fuliginisq; Chalybe vassa ferace liquefit.

ubi Servius: *populus pro ferro posuit.* PASS. v. 31. *COMPESCERE OCELLOS*] Cohibere a fletu. *Compescere lacrimas* dixit Seneca Consolat. ad Polybium cap. 15. *Supprimere lacrimas*, Propertius Eleg. 10. lib. 3. Et *Supprimere fletum*, Eleg. 1. lib. 4. De verbo *compescere* dictum Eleg. 5. supra versu 1. PASS.

v. 32. *SURGET ET INVITIS SPIRITUS IN LACRIMIS*] Invita suspirare & flere cogitur. *Surget* dictum, ut *orietur* Eleg. 5. supra versu 15. *Spiritus*, singultus & suspirium. Horatius Epodo 11. *Latere petius imo spiritus.* Noster Eleg. 29. lib. 2.

Alpice, ut in toto uallus mihi corpore surgat spiritus, admisso notus adulterio.

id est anhelitus. PASS. *Spiritus*, h. e. suspiritus. vide notata ad Thef. Fabr. p. 2452. BACCHEN. Animo perturbatis, quum ad fletum excitari incipiunt, spiritus quidam acer nares invadit. Hoc mirifice expressit Homerus lib. 14. *Odysseus* v. 317. ubi de Ulixæ Laërtem patrem, post longam absentiam, rursus vidente:

Τὸ δ' ὁσέοντο θυμὸς, ἀπὸ πύτος δὲ ἐὶ νῆα
 Δαμῶν πύτος προΐοντο, φίλος πατὴρ ἰσχυρῶς.

Hæret autem motus est animus, per nares autem ei jam

Acer spiritus prorupit, dilectum patrem inspicienti. VULP.

v. 33. *NUNC JACET ALTERIUS FELICIT NIXA LACERTO*] Cubat sulca & incumbens alterius brachio; & quam alter amplexam tenet subiecto brachio. Ipse Eleg. 4. lib. 3. *Inque sua cura nixus spectare puella*

Incipiam.

Tribuit autem parvi quod est totius. *Felicit lacerta*, ut Eleg. 8. supra *felici verno.* & Eleg. 3. *juvandi dit.* & Eleg. 1. *facili evit.* *Felici* autem dolenter dixit, ut Virgilius 3. *Æneid.*

Fertis felices, quibus est fortuna parvella
Jano sua. PASS.

Gebhardus profert e codice Palatino *arxa*, sed vulgata bene habet. Ovidius Epist. Laodamiz:

Nex grato puellis

Quarum suppositus colla lacertus habet.

Et Epist. Sapphus:

Sapo tuus nostra cervicis onerata lacertos,

Sapo tua videor supposuisse meos.

Tibullus lib. 1. Eleg. 8.

Hæc tu candentes humero supponas lacertos.

Isti supposito lacerto innititur puella cololum. BACCHEN.

Torquatus Tassius eodem fere pacto locutus Cantu 20. Gothifredi, strophe 128.

Le se d'un braccia al bel fianco volano.

Quod tamen Franciscus Petrarcha suffragatur est. VULP.

v. 34. *AT M. NOCTURNO VERBA CADUNT ZEPHYRO*] Verba mea invita ventus nocturnus excipit & dispercit. *Cadunt verba*; ut Sophocles Trachiniis: ἂ τί ποτε, ἂ πᾶν, ἂ ἄλ' ὅτιν' ἔστιν ἂν μὲν καλὸς πρῶτος. Vide notata ad Eleg. 5. supra versu 14. *Fertis verba cadunt.* & Eleg. 8. supra *Fertis aura preces.* Zephyrus pro quocunque vento. ut Catullus Carm. 63.

Hic qualis stat placidum mare matutino

Horrificans Zephyrus, procliver incitat undas. nam Zephyrum flare mane Aristoteles negat in Problematis, quia tum Sol longius abest ab occidente. PASS.

v. 35.

Sed tu sola mei tu maxima causa doloris
 Victa meis numquam, Janua, muneribus.
 Te non ulla mea læsit petulantia linguæ,
 Quæ solet iratus dicere trita loco:
 Ut me tam longa raucum patiare querela
 Sollicitas trivio pervigilare moras.

35

40
At

V. 35. SED TU SOLA MEI TU MAXIMA CAUSA DOLORIS] Vide versum 25. hujus Elegiæ. VULP.

V. 36. VICTA MEIS NUMQUAM, JANUA, MUNERIBUS] Quæ sibi non potes fertis vino, unguentis, votis, blanditiis, precibus & supplicationibus. *Vinci* dicuntur qui negare amplius non possunt, & cedere instantibus coguntur. ut Sylla apud Suetonium in Cæsare cap. 17. *Vincere*, ac *sibi habere*. Tibullus pariter Eleg. 2. lib. 1. *Janua, jam paratæ uni mihi victæ querelæ*. Noster Eleg. 12. lib. 3. *Gallum non munera vincunt*. PASS.

V. 37. TÛ NON ULLA M. LÆSIT PETULANTIA LINGUÆ] Nullum a me convicium in te jactatum est. Festus: *Petulantia* & *petulci*, qui protervo impetu, & crebra petunt ledendi alterius gratia. Cicero 4. de Republica apud Nonium: *A petendo, petulantia*; ut a *procedo*, *proccacitas*. Idem pro M. Cœlio: *Contumelia petulantius jactata conviciis dicitur*. Et injuria vocatur etiam quæ aures alicujus maledicto violat. Anacreon: *Φαλαγγιστοῦ γλῶττις πόντος βλάπη πύρα*. Convicium Janua fit apud Tibullum Elegia 1. lib. 1. PASS.

V. 38. QUÆ SOLET IRATUS DICERE TRITA LOCO] Anacoluthon. subaudiendum, *sic verbis*. Passeratius e veteri libro legit: *Quæ solet immerito dicere turba loco*; nimirum adibus, parieti, janua, foribus. *Turba*, vulgus. Broukhufius vero dicit se nescire quis fuerit ille liber, quum optimi quique codices præferant *tuta*, vel *tota*. unde Scaliger fecit *trita*, felici emendatione. Sed explicationem ejus duo memorati interpretes improbant. Est autem hujusmodi: *Trita illa & solita, quæ irati solent loco & tempore iurare: hoc est, quovisquo possit locus ut irascantur*. Loco, est opportune, tempestive, apte. Cicero Epist. 16.

lib. 11. ad Famil. *Quemadmodum ceroni qui ad nos insuperfivus advenit, molles si sepe sunt: sic epistola offendunt non loco reddita*. Idem 2. Tuscul. *Philis & proprium numerum, & electa poemata, & loco adiungbat*. Et lib. 3. de Legibus: *Loco, senatus, & modo oratio*. Seneca Epist. 107. *Et fera nobis loco occurrer, & homo permicigior feris omnibus*. Dionysius Caro in Distichis de Moribus lib. 2. *Insipiens est quum tempus postulat, aut res: Stultitiam simulat loco sapientia summa est*. Dicebant etiam, in loco. Terentius Adelphis 2, 2.

Petulantiam in loco negligere maximum interdum est incuriam.

Horatius Ode 12. lib. 4. *Misce stultitiam consilii brevem. Dales est despera in loco*. V. Broukhufius *trita loco* interpretatur adibus, janua, parieti. VULP.

V. 39. UT ME TAM LONGA RAUCUM PATIARE QUERELA] Postquam ad ravum usque sum conquisitus de te, quod me pernoctare finas in trivio; quod prohibere potes, nec prohibes. ita Eleg. 8. supra:

Ut me dissum vacuus patieris in ora
Crudelem infesta sepe vocas manum.

Raucum querela, ut Virgilius Ecl. 1. *tauta palumbæ & turturæ longo gemitu*. & Ecl. 2. *tauta cicada*. PASS.

V. 40. SOLLICITAS TRIVIO PERVIGILARE MORAS] Hypallage, pro me sollicitam insomnem noctem ducere. ut Elegia proxime sequenti:

Manifestis sociis parvis licioribus.
 id est ipsa manifesta. & hac Elegia infra:
Officinas impressæ nixæ dedi gemitus.
 id est ipse nixus. *Pervigilare moras*, ut Eleg. 6. supra *horam durare*. & Plautus, *Requiesce seras*. An vigilare per moras, id est per longum tempus? *Pervigilare* uno verbo, ut pervigil, & pervigilium. Ovidius 6. Fast.

In

At tibi sæpe novo deduxi carmina versu,
 Osculaque impressis nixa dedi gradibus.
 Ante tuos quoties verti me, perfida, postes,
 Debitaque occultis vota tui manibus?

Hæc

In multis non est pervigilata mora.

Catullus autem Carm. 67. *Quam ment anxio pervigilat.* ut hic *sollicitas pervigilare moras.* Sollicitas moras pervigilat qui sollicitè expectat morantem. In trivio autem plerumque amantes pernoctabant. Ipse Eleg. 17. lib. 1.

Nunc licet in trivitis fœdè requiescere Lædæ.

Trivium, *trivium*, ut bivium, quadrivium. Ovidius 1. Fast. 141. ita *trivium* :
Ora videt Hecates in tres vergentia partes,

Servat ut in ternas compita fœda vias. P.

v. 41. Atqui. ut Eleg. 13. supra, versa 3. Pass.

ibid. NOVO VERSU] Mirabili & eximio. Virgilius Ecl. 3. *Pollio & ipse facit nova carmina.* Horatius Ode 16. lib. 1. *fidibus novis sacrare.* Cicero pro Q. Ligario, *novum cremon.* Tibullus Eleg. 7. lib. 1. *novos triumphos.* nempe non antea visos, de gentibus nondum triumphatis, plane singulares. P. Vel non vulgari ac tralatitio, sed quod ipse primus excogitavi. Vulp.

ibid. DEDUXI CARMINA] Scripsi filo tenui, & filo gracili. Deducere carmen, & tenuare, ut Eleg. 1. lib. 3. translatum a lacinio. Catullus Carm. 63.

*Dextera tu leviter deducunt fila supina**Fœrmabat digito.*

Carmen autem a versu distinguitur, quia carmen etiam longum poema, quod ex pluribus versibus constat. Eleg. 9. supra, *grævo dicere carmen*, videlicet longum opus Thebaidos. Pass.

v. 42. OSCULAUQUE IMPRESSIS NIXA DEDI GRADIBUS] Passeratius legit *genibus* ; ex quo codice, ignoro ; atque ita explicat : Hypallage, pro oscula fixi & impressi gradibus ipse penn-nixus. unde Nixi diu Festo genibus nixi. aliqui favissima & adamantina essent oscula, que lapideis imprimerent gradus. Veteris autem superstitionis fuit osculari limina, & amplecti & salutare. Tibullus Eleg. 1. lib. 1.

Et dæd sacrate osculo liminibus.

Virgilius 2. Æneid.

Tom. I.

Amplexusque tenent postes, atque oscula figunt.

Et lib. 3. *Sæpeque amplexus limina porta.* Prusias rex quum Romam venisset, ingratum curiam summisit se, & osculo limen curiam contigit, ut scribit Livius extremo libro 45. *Imprimere osculum, est pangere suaviū & appingere, ut ait Plautus Curcul. 1, 1.* Pass. & Vulp.

ibid. GRADIBUS] Superba civium potentiorum limina, ut videtur, gradibus atollabantur, tamquam limina templorum. Ovidius Epist. Cydippes v. 105.

In templum redeo, gradibus sublimè, Diana. Er alibi non semel. Vulp.

v. 43. ANTE TUOS QUOTIES VERTI ME, PERPIDA, POSTES] E ritu prisco religionis, de quo Plutarchus in Numa, Camillo, & Marcello. Pinnus lib. 9. N. H. cap. 28. *In adoranda dextram ad osculum referimus ; totum corpus circumagimus ; quod in laevum fecisse Gallia religiosus credunt.* Plautus Curcul. 1, 1. *Quo me votum nescio. Si deus salutat, dextroversum cæsus.* Lucretius lib. 5.

*Nec pietas ulla est, velatum sæpe videri**Perierit ad lapidem.*

Ovidius 3. Fast.

Aquis aliquis modo trax, visd jam vertitur ard.

Suetonius in Vitellio cap. 1. *Neque aliter adire ausus est, quam capite velato, circumversusque se, deinde procumbitur.* Pass.

ibid. PERPIDA] Jam incipit conviciari Janus, quod autem se nunquam fecisse jactaverat eo versu :

Tu non ulla mea læsi perculantis lingua. Vulp.

v. 44. DEBITAQUE OCCULTIS VOTA TULI MANIBUS] Clam vota obtuli & perfolvi, quia promissa & concepta. *Debita vota, figrè nuda.* vel otiosum epitheton ; ut Eleg. 6. lib. 3.

*Et mater non iussa pio dare debita terra,**Nec pote cognatum inter humare rages.*

Sabinus Epist. Ulixis :

Jura reduci solvitur debita quæ Jovi.

T

De

Hæc ille, & si quæ miseri novistis amantes, 45
 Et matutinis obstrepat alitibus.
 Sic ego nunc dominæ vitiis, & semper amanti
 Fletibus, æterna differor invidia.

ELI.

Debita interdum per se stat. Tibullus Carm. 3. lib. 4.

Jam scelere, jam latus eris, quam debita reddet

Cervicem sanctis latus uterque fovit.

Ovidius 3. Fast.

Emeritus vati debita solvit honor. PASS.

ibid. OCCULTIS MANIBUS] Clam & fur-
 tim; & per hypallagen, ipse occultus. Vi-
 de adnotata ad verbum 40. hujus Elegiæ.
PASS. Morem supplicantium significat, qui
 manus velamine obtegunt; quas iccirco
 poeta occultas appellat. Plautus Amphi-
 tr. 2, 1, 101.

*Veluti manibus orant, ignoscant peccatum
 suum.*

Virgilius 7. Æneid. in oratione Iliæ:

Ne tene, quod ultro

*Præferimus manibus vitæ, & verba precan-
 tum.*

Ovidius lib. 2. Artis Amat. 401.

*Audiat, laurumque manu vitæque seren-
 tem,*

Pro nata Chrysen non veluisse sua.

*Livius denique lib. 1. Hist. Et soli Fidei so-
 lenno instituit. ad id sacrorum flamines bigis,
 curru arcuata vehi iussit, manisque ad digitos
 usque involutus, rem divinam sacra.* VULP.

v. 45. HÆC ILLE] Subaudi *queritur*. P.
*ibid. ET SI QUÆ MISERI NOVISTIS AMAN-
 TES*] Si quæ alia scitis dici & cantari so-
 lita. PASS.

v. 46. MATUTINIS ALITIBUS] Mane ca-
 nentibus. *Aliter* proprio quæ alit & volatu
 faciunt suspitionem, ut scintille quæ faciunt sus-
 picionem erant canentes, inquit Festus in *Ali-
 tes*, & in *Osintres*. Ergo hic *aliter* dixit,
 pro oscinibus, ἀοιῶν. De gallis gallinæis
 expositis Beroaldus; de quibus Martialis
 in Apophoreta:

Cristæque sonant undique lucis ovæ.

*Hesiodus in Ἰπποῖν hirundinem ἀπὸ πρύθου vo-
 cat, id est mane gementem. Matutina ali-
 tes, ut supra hac Elegia, uolentem Zephyrus,
 & Eleg. 5. lib. 4. matutinis Note. Virgilius
 pariter 8. Æneid.*

Et matutini volucrum sub culmine cantus.
Ibid.

Nec minus Enas se matutinus agens.

*Bona locutionis, inquit Servius, res semper
 ad personam transfert. Horatius contra Ego-
 do 16.*

Nec vespertinus circumvenit usus ovile. P.
*Gallus gallinaceus, qui lucis vicinam can-
 tu prænantiant, aut lucis antro vocat*

Nuher Eleg. 3. lib. 4. VULP.

ibid. OBSTREPIT ALITIBUS] Aves mane
 garrientes interpellat. *Obstrepare*, est fre-
 pitu quodam inturbare dicentem. Cice-
 ro pro Marcello: *Ejusmodi res obstrepi vi-
 dentur clamorem militum & tubarum suas.* Et
 lib. 3. de Oratore: *Sibi ipsi in dicendo ob-
 strepere.* Sic *obloqui* & occinere, Plauto, Sal-
 lustio, Tacito. Ovidius quoque lib. 3.
 Pontic. Eleg. 1.

Non ovæ obloquitur, siveit nisi si qua rematis

Æqueque rancæ gutture potet aquæ. PASS.

v. 47. NUNC DOMINA] ἔγωγε. ut Ele-
 gia 29. lib. 2.

Io verso caput primas magisterat annos:

Nunc-dea, quæ Nilii flumina vacca bibis.

Ubi vide quæ adnotamus. Catullus Carm. 66.
Januam sic loquentem facit: Ita Cecilio
placeam, cui tradita sunt sum. PASS. *Nunc*
domina igitur significat, mulieris ejus quam
 hoc tempore harum adinam dominam esse
 contingit. VULP.

ibid. VITIIS] Heræ meæ sevitia, luxu-
 ria, & libidine. *Vitium*, sintrum. Unde
vitium offerre virgini & vitare. PASS. Græ-
 ci dicunt *ἡναγδρῶντος*. VULP.

ibid. SEMPER AMANTIS] Nulla enim nox
 est, quin libidinosus aliquis juvenis me oc-
 centet, mihique lacrimis & querelis mole-
 stus & importunus sit. VULP.

v. 48. FLETIBUS] Servius ad illud 6.
*Æneid. Infansumque animæ fletus; Plora-
 tus, inquit, tantum lacrimarum est: plau-
 sus tantum vocum: fletus & vocum & lacri-
 marum.* PASS.

ibid. ÆTERNA DIFFEROR INVEDIA] Per-
 petua traducor infamia, & odio sum omni-
 bus.

bus. *Differet*, traducor, infamor, laceratur mea fama & diffrahitur. Diftum ad Eleg. 4. fupra :

Et te circum omnes alios ireta puellas

Differet.

Invidia autem hic pro odio & offenfione, qua quis laborat; ut fape ufurpat Cicero. PASS.

ELEGIA XVII.

ET merito, quoniam potui fugiffe puellam,
Nunc ego defertas alloquor alcyonas.

Nec

ARGUMENTUM ELEGIAE XVII. LIBRI I.]
Adverfa tempeftate in mari jactatus, naufragium a fe deprecatur. Hanc Elegiam fcriptis, vel fe fcriptiffie finxit more poetia familiari, Propertius in modis navigatione; quemadmodum Ovidius totum librum primum Triftium, quum Tomos proficifcetur, quo relegatus fuerat ab Augufto Cafare, ut ipfe teftatur Elegia ultima libri ejufdem :

Littera quaecumque eft tibi tibi lefta libello,

Eft mihi felicitas tempore fatta via.

Aut hanc me, gelidi tremorem quum mense Decembris,

Scribentem mediis Hadria vidit equis?

Ant, poftquam himarem curfu fupervimus Ithum?

Alteraque eft noftro fancto carina fuga.

Legi fis reliqua elegantiffima. VULP.

V. 1. ET MERITO] Jure id quidem mihi accidit. *εὐρηματικῶς*. - PASS. Formula eft, a Latinis ufurpata quum penam vel premium vel factum alicujus probarent. Lucretius lib. 1. 105.

Quippe citius quam multis tibi jam fugere pifum

Somnia, qua vicia rationes vertere poffas,

Fortunasque tuas omnes turbare timore?

Et merito: nam fi certam finem effe viderent

Ærummarum homines, aliquo ratione valerent

Religionibus, æque minis obffere ratum?

Nunc ratio nulla eft refpondi, nulla facultas;

Æternas quoniam punit in morte emendum.

Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 13.

Fallimur? an noftis innouit illo libellis?

Sic erat: ingenium profficit ille meo.

Et merito: quid enim forma præconia feci?

Vendidit culpæ facta puella meæ.

Idem lib. 6. Metamorph. v. 685. de Bocea Orithyiam amante:

Aff ubi blanditiis agitur nihil, horridus ira,

Qua folita eft illi, nimiumque demiffa vento;

Et merito, dixit: quid enim mea tela relinqui, Scvitiæ, & vires, iramque, animæque minores,

Admovigis procer, quærum me dedecet ufus?
Idem lib. 9. ejufdem operis v. 582. de Byblide repulfam paffa:

Mens tamen ut rediit; pariter rediere furores?

Linguaque via tales iſto dedit ære voces?

Et merito: quid tuum temerario vulneris hujus

Indicium feci? quid, qua colenda fuerans,

Tam cito commiffi propter ære verba labellis?

Et C. Julius Cafar apud Ælium Donatum in Vita Terentii:

Tu quæque, tu in fummis, a dimidiato Menander,

Pæneris; & merito, puri sermonis amator.

BROUÏ. & VULP.

ibid. QUONIAM POTUI FUGISSE PUELLAM]

Tam durus fui ut puellam relinquerem.

Similiter Horatius Sat. 6. lib. 1.

Vel merito: quoniam in propria non pelle quiefcem.

Fugiffe, acerbè dictum; ut 4. Æneid. *Me non fugisti*, & videri allufum poteft ad fervos fugitivos; nam & fervit puella, & eam dominam appellat. PASS. Ut morbum amoris, fi fieri poffet, deponeret, ad accipere remedium confugerat poeta nofter, loqui nempe mutationem & abſentiam; quod ei male ceffit. Dixit fuperius Eleg. 1.

Et vos, qui ſero lapſum revocatis, amici,

Quærit non ſeni pectoris curia.

Ferte per extremam guttur, & ſerte per undas,

Quæ non ulla mecum femina moris iter.

Mox a re pericali plena ſerio dehortatur ſodales:

Hoc, meo, vitæ malum. ſua quemque moratur

Cura, neque affueto monet amore locum.

Quod ſiquis monuit tardas advertere vires,

Non reſeret quæto verba dolere meo!

T 2 Unde

Nec mihi Cassiope solito visura carinam;
Omniaque ingrato litore vota cadunt.

Quia

Unde colligere licet, Elegiam illam quae prima occurrit hoc libro, post hanc fuisse conscriptam, & fortasse post omnes huius libri. VULG.

V. 2. NUNC EGO DESERTAS ALLOQUOA ALCYONAS? Ad solas aves marinas verba facio, quae nec auscultare, nec respondere possunt. *Deserta alcyones*, solitariae; quia raro videntur, inquit Plinius lib. 10. H. N. cap. 32. Alia significatione Statius 9. Thebaidos, *desertam alcyonem* vocat, pullis videlicet amissis. Cur autem alcyonas potissimum alloquitur? an quia querulae aves querulo amatorum respondebunt? ut Eleg. 8. lib. 3.

Alcyonum postis requiescant ora querelis.
An quia praesent mare tranquillum, eas orae ut incubent, ut sint alcedonia? septem enim diebus quibus incubant, tranquillum est mare. Vide Ovidium lib. 11. Metamorph. in Fabula Ceycis & Alcyones, Plinium lib. 10. N. H. cap. 32. & lib. 18. cap. 26. Varro lib. 4. de L. L. *Halcyon Graecis, Latinit Halceto*, unde Plautus Casina: *Halcetonia sunt circa forum*, & in Penuolo:

*Nisi mihi illam tam tranquillam facis,
Quam mare est Halceto pullet quam educat fuit.*
Meminit Aristophanes in Avionis. Vide plura in proverbio *halcedonia*. Chorus apud Euripidem in Iphigenia in Tauris & alcyones alloquitur. Pass. De querelis harum avium Ovidius Epist. Leandri, 81.

*Alcyones sola, memores Ceycis amari,
Nescio quid visa sunt mihi dulces queri.* V. Aptissimum exemplum utitur alcyonum, quae aves sunt querulae, ac solitariae, litoribus gaudentes, atque adeo honesti conjugii tenaces ut adulteria credantur ignorare, alteroque conjugum mortuo alter maneat caelebs, ac panilo post morore exstinguitur. quod itidem sibi futurum auguratur poeta, quandoquidem ita fuerit durus, ut deserti Cynthiae sed in mare ingredi sustinuerit. convenienter etiam suas querelas miscet cum ave tristissima. ΒΑΟΥΚΗ. Αλκυονες δὲ κατὰ τὸ ἐν ἀλὶ νέου, & concipiendum est incubando in mari. De his Aristoteles lib. 5. Hist. Animal. cap. 9. loco memorabili: Παιτρὸς δὲ τῶν αλκυονίδων ὁ δὲν ἀλυστῶν

ἰστὶ· καὶ τὰς τὰς πτελὶ Πλανήδων διὰ τὴν τροπὰς ὁρᾷται μένει, & ἐν ταῖς ὁρῶσιν πρὸς τὸν ἥλιον περιπατοῦντες πτελὶ τῶν πλανήτων, ἀρᾷσιν αὐτῶν. δὲ δὲ Στρομελῶν τῶν τῶν τροπῶν ἵκνουν πτελὶ αὐτῶν. Omnium varissimum vidisse alcyonem est: fere enim circa Vergiliarum occasum, trunamque ipsam apparet: & ubi primam per portum non plisquam navem circumvolaverit, statim abit, ut ausquam praeterca videatur: quo modo Sticherum quoque ejus meminisse, notum est. VULG.

V. 3. NEC MIHI CASSIOPE SOLITO VISURA CARINAM? Nec mihi praesto est Cassiope, lumine suo directura navem qua vehor. solebam vero, antequam tempestas ingrueret, eo fidere potissimum duce navigationem profecti institutam. *Mihi solita*, mihi consuetudo. Vel solita posuit tanquam adverbium; ut subaudi debet *mare*. cuius tamen locutionis exemplum vis occurrit. Existimo autem, Cassiopem hoc loco usurpari pro fidere quolibet navigantibus proprio, καὶ σπασσῆναι. Passerinus legit: *Nec mihi Cassiope solitam visura carinam.*

& suspicatur, mihi pro mea dictum esse, quomodo non semel Terentius locus fuerit, alique boni scriptores. Horatius Epist. 3. lib. 1. *Quid mihi Calfas agit?* Notter Eleg. 19. huius libri: *Ne forte tua caecae mihi funus amore*; hoc est meum funus. Et Eleg. 23. lib. 1. *Vir mihi rure venit*; nempe meus. Ita *mea Cassiope*, erit mea Cynthia, meum fidus, ἀνὸς αὐτῆς; & poeta notabit hoc nomine superbia Cynthiae atque arrogantiam: nam & Cassiope superba fuit, ac pulchritudini suae nimium confidit. Apagae vero Scaligeri lectionem,

Nec mihi Cassiope solita visura carinam
Omnino.

quamvis a Bronkhio & aliis probatam, obscura enim est, impedita, horrida: quae neque ab ipso Scaligero, neque a Gayeto explanatione satis juvatur. VULG.

ibid. CASSIOPE? Cassiope, sive Cassiopea, mater fuit Andromedae, uxor Cephei regis Aethiopum. Cicero 5. Tuscul. *Stellatorum cum coniuge Cepheus, gener & filia*. Hyginus lib. 2. & 3. tradit, Cassiopem reflatam in sidera; sed propter impietatem, quod

Quin etiam absenti profunt tibi, Cynthia, venti. 5

Adspice quam sœvas increpat aura minas.

Nullane placatæ veniet fortuna procellæ?

Hæcine parva meum funus arena teget?

Tu

quod se Nereidibus formâ prætulisset, ita sedere in siliquastro (gens est stellæ Varroni) ut ventente se mundo, resupinato capite ferri videretur. Constat e stellis tredecim, ut ibidem describitur. PASS.

ibid. VIGINA CARINAM] Curstura, gubernatura. Terentius Andria 2, 6, 35. Ego, hæc ut recte fuit, video. Cicero lib. 3. ad Attic. Tu ista omnia vide, & guberna. V.

v. 4. INGRATO LITORA] Surdo, bruto, nihil sentiente; quod propterea gratiâ mori, & votis respondere non potest. Noster Eleg. ult. lib. 4.

Nempe tuas lacrimas litore surda bibent. P. ibid. VOTA CADUNT] Irrita & inutilia disperunt. Contra Ovidius 1. Fast. Nec lingua caducas excipit ulla preces. Ita Noster dixit Eleg. 5. supra, versu 14.

Quum tibi singulis feris verbo cadent. P. v. 5. QUIN ETIAM] Rufus Eleg. 6. lib. 1. Quin etiam salso fuge tibi sape propinquas. Virgilinus item 8. Æneid.

Mortua quin etiam iungebat corpora vivis. PASS.

Tibullus quoque Eleg. 9. lib. 1. Quin etiam sciss. VULP.

ibid. ABSENTI PROFUNT TIBI, CYNTHIA, VENTI] Favent tibi venti, quum mihi, quem odisti, sunt adversi. PASS. In hoc versu *quæritur* est, Latinis auribus minus familiare. Vide quæ diximus ad Eleg. 6. supra versu 11. VULP.

v. 6. ADSPICE] Pro audi. ut sape videtur. Non ad Cynthiam tantum, sed ad quemvis dicitur. Seneca Consolat. ad Marcium cap. 7. Aspic, multorum animalium quæ concitata sunt desideria. Noster Eleg. 16. lib. 3.

Adspice quid domus Eriphylla invenit amaris, Asperit & quantis uispa Cerefa malis. PASS.

ibid. QUAM SÆVAS INCREPAT AURA MINAS] Quam atrociter, & quanto cum crepita & stridore minetur ventus. Aura pro vento etiam vehementiore nam *minari*. Virgilinus Ecl. 4.

Adspice, ventosi ceciderunt murmuris aura. Increpat minas; ut Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 7.

Nec nimium rigidat inausus minas. Ita & Virgilius 10. Æneid. increpare & minari conjunxit.

Hæsit amare, quid increpas, mortemque minaris?

Crepare & increpare cum quarto casu. Horatius crepare pauperem, & crepare vincta mæra. Ovidius Epist. Briseidos:

Threiciam digitis increpasse lyram. P. v. 7. NULLANE PLACATA VENIET FOR- TUNA PROCELLÆ?] Ut Eleg. 16. supra:

Nullano finis erit nostro concessa dolori?

Numquamne accidet, inquit, ut hæc placata & tranquilla sit tempestas? nam utri- que & tempestati & tranquillitati præest fortuna, quæ in mari dominatur. Seneca in Consolat. ad Marcium cap. ult. Quantis fortuna procellis disturbet omnia. Procella, secundo casu; ut fortuna procella, sit procella fortuita; si tertio casu & placata erit postum pro placando, ut *velut* ibi ait.

Est autem procella vehementior ventus cum pluvia; ita dista, quod omnia suo impetu percellat & evertat. & fortuna apud Ciceronem pro Lege Manilia, pro felicitate; unde fortunatus. *Pauit* autem, abit & redit fortuna Virgilio & Horatio. PASS.

v. 8. HÆCINE PARVA MEUM FUNUS ARENA TEGET?] Hæcine exigua & minuta arena me mortuum operiet? Arena, non humo tegantur ejusdem navisfragorum cadavera. Sic Elegia 14. lib. 3.

Me tegat ignota cumulata vallatis arena. Horatius Ode 18. lib. 1. Pulveris exigui mæra vocat, & arena particulam assuet dat.

Funus, inquit Donatus in Andriam, pompæ sepulchrum, dictum a funeralibus; cui consentit Servius in 1. Æneid. Festus in pro- vum, a furvo deductæ. Hic sumitur pro cadavere; ut Eleg. 14. lib. 1.

Quæ segas cælesti fuerit umbra locum. Virgilinus 9. Æneid. Quæ nunc erit, avul- saque membra, Et funus lacernum tellus habet?

In-

Tu tamen in melius sævas converte querelas.

Sat tibi sit pœnæ nox, & iniqua vada.

10

An poteris siccis mea fata reponere ocellis?

Ossaque nulla tuo nostra tenere sinu?

Ab

Interdum fuerat inmanetur pro manibus & umbris. Noster Eleg. ult. lib. 4.

Quoniam semel infernas iuraverat fuerat leges.

PASS.

V. 9. TU TAMEN IN MELIUS SÆVAS CONVERTE QUERELAS] Imprecationes & duras mutare incipe in vota pro salute mea. ut Eleg. 1. supra : *Domina mentem convertito nostra*. scilicet in melius. & Eleg. 15. supra versu 23. Virgilius 1. *Æneid.* *Causis in melius referet*. Tibullus Eleg. 4. lib. 3.

Hec deus in nullius crudelis femina vertit.

Seneca Hippolyto :

Converte tristis omnium in melius pinas.

Vetus Glossarium : *In melius, in; vò spūm.* Ovidius Eleg. 5. lib. 3. Tristium ita variavit :

Neve huiusmodi referam fœvas ad mirus iras ; Junonis gener es, qui prius hostis erat.

Convertere, etiam in deteriozem partem. Cicero pro Quintio : *Vides ea ingenia converti ad perniciem.* Querela autem pro minis & malis verbis. Catullus Carm. 63.

Hoc hoc adveniat, meas audite querelas.

Ibi Ariadna a Theſeo relicta Eumenides alloquitur. PASS.

V. 10. SAT TIBI SIT PŒNÆ NOX, ET INIQUA VADA] Esto hoc supplicio contenta, quod in tenebris, quæ sunt comites tempestatis, & in periculo naufragii, propter vada navibus infesta, verſor. Nos pro tempeſtate, ut Eleg. 11. lib. 3.

Venturam melius præſagie navita noſtem.

Virgilius 1. *Æneid.*

Eripimus subito nubes cœlumque diemque

Teucreorum ex oculis : porta non incubat æra. & 5. *Æneid.* *Noſtra hiememque ferent imber.* Vada autem in mari sunt arenæ cumuli, quibus illiſſe naves haud raro percutiunt. Virgilius deſcribit 1. *Æneid.*

In brevibus & ſtyx urget, miſerabile viſu,

Illicique vadis, æque aggera vixit ærea.

Vadem tamen aliquando tutum locum ſignificat ; unde Terentianum proverbium : *In vado res eſt, pro in tuto.* Sed aliud eſt

vadum ἀράχνη, aliud *vadum iniquum*, ſcilicet inæquale, brevibus & petris latentibus aſperum & ſcabrum. *Sat pœna*, ut Virgilius 9. *Æneid.* *Pœnarum exhauſtum ſcit eſt.* PASS. Malent Gebhardus & Broukhufius, *Sat tibi ſat pœna*. quæ læſio mihi, niſcio quomodo, ſe probare non poteſt. VULP.

V. 11. SICCIS OCELLIS] ἀδάκρυς. Horatio, *illacrimabilis* : unde immane ingenium colligitur. vide proverbium : *Boni viri lacrimabiles.* Horatius Ode 3. lib. 1. *Qui ſiccis oculis monſtra natantia, Qui vidit mare turgidum.* Tibullus Eleg. 1. lib. 1.

Ille non juvenis poteris de ſuavere quiſquam

Lumina, non virgo, ſicca referre demum.

PASS.

ibid. MEA FATA REPONERE] Componere oſſa ; & corpus membra ſato ſuo ſanctum condere humo, collocare in ſepulchro. Virgilius 6. *Æneid.* *Eadem (cura) ſequitur tellure reposita.* Mea fata, ut paullo ante, meum ſunt, id eſt, me mortuum. VULP.

V. 12. OSSAQUE NULLA NOſTRA] Aut nulla re vera, quoniam corpus naufragi non compareret, & aſſenti facies cenotaſtium : aut nulla pro non ; ut Cicero lib. 11. ad Attic. & Plautus ac Terentius ubique. PASS. *Oſſa nulla*, ſi quid video, hic ſunt gracilia, ſemulta, igne rogi dementa, exiguae potius reliquæ oſſium, quam oſſa. Elegia 5. ſupra :

Nec jam pollebam toties mirabere noſtrum,

Aut cur ſim tota corpore nullus igo.

id eſt, exiles tenuitatis in artus, quod alibi ait. VULP.

ibid. TUO TANDEM SINU] Veteres oſſa cadaveris rogo conſumpti legebant in ſinum, & in urnam condita geſtabant ad tumulum. Apud Tacitum initio lib. 3. *Annal.* Agrippina mariti Germanici ſeralem urnam tenet egrediens navi. Tibullus Eleg. 3. lib. 1.

Nam hic mihi mater,

Quæ legat in maſſas oſſa perperſa ſenne.

PASS.

v. 13.

Ah pereat quicumque rates, & vela paravit
 Primus, & invito gurgite fecit iter.
 Nonne fuit levius dominæ pervincere mores, 15
 (Quamvis dura, tamen rara puella fuit)

Quam

V. 13. AH PEREAT] Apertum imprecationi, diximus Eleg. 6. supra versu 12. & *re pereat*, cruciatum apud inferos post mortem significat; ut Eleg. 33. lib. 2.

Ah pereat quicumque rates reperit unus.
 Sic Eleg. 3. lib. 4.

Ovidius invenit qui carpsit ab amore vultum.
 Cicero lib. 15. ad Atticum Epist. 3. *Quem dii mortuum perdant*. Vide Ovidium Eleg. 11. lib. 2. Amor. Exsecrantur eum qui primus navigavit etiam Horatius Ode 3. lib. 1. & Papius lib. 3. Silvar. Carm. 2. PASS.

ibid. RATEI ET VELA] Tibullus Eleg. 7. lib. 1.

Prima eadem ventis credere dextra Tyros.
 Plinius lib. 7. H. N. cap. 56. *Ratis olim navigabat in mari rubro inter insulas a reges Egypti: vela autem leones reperiit*. PASS.

ibid. PARAVIT] Comparavit, instituit, invenit, adornavit, emit. *Parare novum* Plautus dicit, pro conducere mercede, & instruere, Mil. Glor. 2. 1. Ego, quantum unus possum, mihi novum paro. PASS.

V. 14. PRIMUS] Plautus Boetia apud Gellium lib. 3. N. A. cap. 3.

Ut illam dii perdant, primus qui horas reperit.
 Nevius (an Novius?) apud Priscianum: *Ut illam dii terant, qui primus olive copiam prevaluit*. PASS.

ibid. INVITO GURGITE] Ut Eleg. 6. lib. 4. *Invitis labitur illa mari*; nempe classis. & Eleg. 2. lib. 4.

Quoniam peras invite stipite mala tulit.
 Gurgis pro mari, *ἰσχυρὸς*; Eleg. 7. lib. 3. *Pesque in gurgite vita*. v. Eleg. 27. libri ejusdem: *Essentem gurgite palmas*. PASS. *Invitis gurgis videtur hic esse maris unda non prona vel declivis, quæ navis cursum promovere; sed ardua, & quasi supina, quæ navigationi obstitit, nam & mare sua proficiens habet, item suos ascensus & descensus*. Itali appellant *correnti*. Dantes Alighierius Paradisi Cantu 17.

Sed non came dal viso, in che si sprecchia
 Neut, che per corrente già discende.

Hoc mare expressit Ovidius Epist. Leandri, 119.

Si qua fides vera est; veniant huc esse nates; 1
 Quam redas, videtur namque esse mihi.

Hec quoque si credas; ad te via prena videtur
 A te quam redas, alius invenit aqua. V.

ibid. PESCIT ITER] Navigavit; ut *navem ambulare* dicit Cato. Ovidius Epist. Leandri *Unus, & hic audas, a quo tibi littera nostra redditur, a portu navis fecit iter*.

unde liquidum iter de navigatione Eleg. 19. lib. 3. PASS. De volato Virgilium usurpavit lib. 5. Æneid. VULP.

V. 15. NONNE FUIT MELIUS DOMINA PERVINCARÉ MORE?] Nonne satius fuit forum ingenium longa patientia mollire, & contendere savitiam cuncta perferendo? Virgilius Ecl. 2.

Nonne fuit satius tristes Amorgitidis iras,
 Atque superba pati subsidia?

Pervincere cum quarto casu. Livius lib. 42. *Pervicerat Rhodios, ut Romanum societatem retinerent*. id est, egre ab iis impetrarat. Inde pervicaces dicti. *Mores* vero in deteriore partem, ut Eleg. 15. supra:

Quorum nulla ius potuit convertere mores. P.
 Horatius usurpavit in melina Ode 24. lib. 3. *Quid leges sine moribus Vana proficiunt?* Et Ode 6. lib. 4. *Mor & lex maculofum edomare nefas*. Et Epist. 1. lib. 2. ad Cæsarem Augustum:

Res Italas armis tuaveris, moribus oras,
 Legibus emendes.

Ceterum placet lectio Edit. omnium principis, *Nonne fuit levius*. VULP.

V. 16. DURA PUELLA] Sæva & difficilis. Eleg. 1. lib. 2.

Hæc misera satum dura puella fuit. P.
 Tibullus Eleg. ult. lib. 2.

Spem facilem Nemesia sperndet mihi; sed negat illa.

Hæc mihi, ne vincas, dura puella, dæm.
 Contra, non dura puella, mitti, amatoribus facilis, procax etiam; & cuiuslibet exposita. Noster Eleg. 2. lib. 4. verbus Vertumni:

In-

Quam sic ignotis circumdata litora silvis
Cernere, & optatos quærere Tyndaridas?
Illic si qua meum sepelissent fata dolorem,
Ultimus & posito staret amore lapis:

20

illa

Indus me Cois; sum non dote puella.
nam Cois vestes pellicibus nudabant corpora
meretricum. VULP.

ibid. RARA PUELLA] Eximius dotibus or-
nata. ut Eleg. 8. supra: *Cynthia rare non*
est. PASS. *Rarum* dixit, quod erudita &
docta esset; id autem propter molliorem
femineam, perraro contingit, quam Labore
paretur doctrina & eruditio. Ovidius
lib. 2. Artis, 181.

Suas tamen & docta, celsissima turba, puella;
Altera non dote turba, sed esse voluit.
Idem Epit. Helenæ, *raram* vocavit faciem
Pædide: *Est quæque, confector, facies tibi ce-*
ra. VULP.

V. 17. IGNOTIS CIRCUMDATA LITORA SIL-
VIS] Insulas fortasse, quæ plerumque sil-
vosæ sunt. unde Virgilius 3. *Æneid.* *Ne-*
merofo Zæcynthus. Plautus Menæchmis:
Quasi mare amnes circumimus insulas, Ignotis
peregrinis, & locis nescitis, ut loquitur
Plautus Rudente. Eleg. 20. hujus libri:

Qua miser ignotis error perperus inanis

Herculis,

Virgilius Ecl. 6.

Rara per ignotas errent animalia montes. P.

V. 18. OPTATOS QUÆRERE TYNDARIDAS]
Votis asuturum expetitos Tyndaridas re-
quirere & invocare. Eleg. 14. supra: *Opta-*
rum mecum stabis illa quietem. Tyndarida,
gemini Jovis & Leda seu Nemese filii, qui
Tyndarei filii esse putabantur, cum quo
Leda nupta erat: Castor nimirum & Pol-
lux. hi & Dioscuri vocati sunt, hoc est
pueri stellæ. Horatius Ode 22. lib. 2. eorum
fiellæ nautis prædicat salutare: *Di-*
carn & Alciden; perfrange Leda, hunc egvæ,
illam sperare pugne Nobilem: quorum simul
alta navitis Stella resulsi, Desisti sœvæ agita-
re humor; Concidunt venti, fugientque nubes;
Ex minas (quod sit valere) ponti Unda
recumbit. Idem Ode 8. lib. 4.

Clarum Tyndarida sidus ab infimis

Quosque crispinus æquavit rates.

Vide Plinium lib. 2. H. N. cap. 37. PASS.
ibid. QUÆRERE] Non invenire frustra

circumspectos. quo ipso Propertius ostendit
in gravissimo se periculo versari, atque
adeo parum a morte remotum esse, quon-
iam in supremo casu Castores non appare-
rent; Ita Broukhadius; qui testimonium
affert Petronii, ex ejus specimine Belli
Civilis:

Ut fuga mobilis ævi

Circumspectis mori properantes differat auras.

Quæris se Natura, nec invenis.

Virgilius lib. 6. *Æneid.* dixit *vestigare ocu-*
lis. Et 4. *Æneid.*

Quæsoit celo lucem, ingemuitque reperit. V.

V. 19. ILLIC SE QUAM MEUM SEPELISSENT
FATA DOLOREM] Si casu aliquo & genere
mortis in terra, non in mari, mortuus
esset. *Illic*, Romæ, apud amicam, *doxer-*
unt. ut Eleg. 19. hujus libri: *Illic Phy-*
laciades, nempe apud inferos. *Sepelire*, in-
quit Servius, *est corpus condere*. & Cicero
lib. 2. de Legibus: *Sepelire, quoque modo*
conditur. Ita loquitur quasi dolor unâ cum
ipso corpore existuntur; quod tamen Vir-
gilius negat in 6. *Æneid.* & ipse Eleg. 19.
hujus libri. *Mens dolor*, pro ego dolens &
miser, ut Eleg. 25. lib. 2.

Unica nata meo pulcherrima cura dolori. P.

ibid. SEPELISSENT] Hanc lesionem præ-
ferunt optimi codices manu exarati, &
editio princeps anni 1472. Alii, *sepelissent*;
minus continet. VULP.

V. 20. ULTIMUS STARET LAPIS] Id est,
sepulcrum extructum esset. *Lapis* de cippo
seu columella sepulchrali. Tibullus Eleg. 3.
lib. 2.

Hæc lapis his scripsit hæc super esse notis.

Propertius ipse Eleg. ult. lib. 4.

In lapide hæc uni nupta fuisset liger.

nam hujusmodi cippis litteræ inscribentur,
quæ mortui memoriam revocarent. *ut sta-*
ret, ad religionem sepulchri referret, quod
moreri non debet. *Ultimus lapis*, mortuo
sacer, quia mors ultima linea rerum est. sic
suprema manere, de exsequiis. An *ultimus*
lapis dicitur, quia ad extremam viam de-
fodi solebat; ut Eleg. 7. lib. 4.

Muz.

Illā meo caros donasset funere crines,
Molliter & tenera poneret ossa rosa.
Illā meum extremo clamasset pulvere nomen,
Ut mihi non ullo pondere terra foret.

At

Marmor ad extrema super humata via. P.
Quia postremo imponitur cippus, iccirco
dixit, *fleret. VULP.*

ibid. POSITO AMOAS.] Vide Eleg. p. supra versū 8. vel condito & sepultu amantia. *VULP.*

V. AT. ILLA MEO CAROS DONASSET FUNERE CRINES.] Fulvā illam & dilectam comam abscidisset, ut in exsequiis & funere mihi dicaret. *Cari crines*, quas formæ decus. Est autem hypallage, pro donasset funus meum crinibus. vel *funeri* pro *funeri* dixit, ut Eleg. 8. lib. 4.

Quam temere angina creditur ore manare.
Mos autem secunde comæ in alieno funere ab heruicis temporibus. Apud Homerum enim lib. 23. *Iliados* v. 135. & 141. Græci tunc comas suas, & iis Patrocli curpus tegunt. Ipse etiam Achilles comam, quam Sperchio fluviō nutrebat, abscondit, & in Patrocli manibus ponit. Apud Euripidem quoque in Orestæ Helenam Electra rugat, ut crines suos ad Clytæmnestræ tumulum ferat. *Podu* Albinov. ad Liviam.

Non enim iam apposite fugientem excepit biatu,
Nec transit casus per tua membra comas.

Petronius Satyrico: Lacravit vehementius
pellus, cupisq; crines super pectus iocem
imposuit. PASS. Hinc Phœdra illa impudica
& calumnatrix apud Senecam *Tragicum*
Hippolytu:

Placemat umbrat. capisq; curvis tape,
Lacraque frontis accipe abscessam comam. V.
v. 22. MOLLITER.] Suaviter, delicate.

Ovidius Epist. Didia:

Ex suis Anchoe molliter ossa eunt. V.
ibid. TENERA PONERET OSSA ROSA.] Collocaret in urna rosâ plena. *Teneræ rosæ*, & propter usum delicatarum hominum; & quia *rosa* *omnis* *foret* *brevis*, ut loquitur Horatius. Delicati autem homines in rosa jacebant vivi. ut Eleg. 3. lib. 3.

Ne junct bastina postum languere corollis,
Et caput in verna semper habere rosa.

Horatius Ode 5. lib. 1. multa gracilis pueri in
rosa. Cicero 5. de Finibus: Potentem in rosa
Tom. I.

Terium. Et 5. Tuscul. Au tu me in vipsa
la & rosa putat dicere? Mortuis autem
volgo precabantur, ut molliter eorum ossa
cubarent & quiescerent. PASS. Id ut suis manibus ferat, multi supremæ testamenti tabulis anxie cavebant; nonnulli etiam ubi liberalitatem aliis decesserant; quod constat ex antiquis Inscriptionibus. *BACCH.*
Pulchrum illud Juvenalis Sat. 7.

Dii materiam nobilis tenuem & sine pondere
terram,

Spirantesq; crecat, & in urna perpetuum ver.
Neque solum prope tomulum, vel in sarcophago sternebantur flores, verum etiam quæ pompa funeris ducebatur, largè spargi soliti fuerant. Auctor Plinius lib. 21. *H. N.* cap. 3. ubi de Scipione: *Nec erat in bonis funeris impensa. Affer ergo contatis populus, ac funus ilacavit, quaque præferebant, flores a prospectu omni spergit.* Causam vero satis idoneam elegantis hujus consuetudinis ex ipso Plinio videor subodorari, qui proemio ejusdem libri sic ait; *Fleret adersque in diem gignit (natura) magnâ, ne palam est, admonitione hominis, quæ spectatissima fœrent, islerime mœrescere.* Job in sacris litteris cap. 14. hominis vitam comparat *flori: Qui quasi flor, inquit, egreditur & cœscitur. VULP.*

V. 23. EXTREMO PULVERE.] Quam ex cremato cadavere nihil nisi cinis & pulvis reliquum esset. id vero accidebat igne rogi extincto, & stræ lignorum desidente. *V.*
Extrema munere, mallet BACCH.

ibid. CLAMASSET MEUM NOMEN.] Clamare, cum quæro casu; ut Eleg. 6. lib. 4.

Territa vinietis Teia clamat agnos.
unde & clamat mæderius Eleg. 19. lib. 2.
Nec tibi clamat somnus amare erit.

Ovidius Eleg. 3. lib. 3. Tristium:
Clamabit miseri nomen inane viri.

Ter autem inclamabatur mortuus. Virgilius 6. Æneid. Mæno manus ter voce vocavi. quum existimarent, manes ter vocatos insidere cineri. ut Eleg. 5. lib. 4. *Nec fides cineri manes. Servius ad illud 3. Æneid.*

V

Æneid.

At vos æquoræ formosa Doride natæ
Candida felici solvite vela choro.

Si quando vestras labens Amor attigit undas,
Manfuetis socio parcite litoribus.

ELEG.

Æneidos : *Magna supremum vote cinis*, formulam veterem relinquit : *Vale* ; *non te cuncti ordine quo natura permisit*, sequemur. P. Hinc *funero conclamata*, *Exempla obvia*. V.

V. 24. *UT MIHI NON ULLO PONDERE TERRA FORET*] Ut esset humus cineri meo non onerosa. An id significat, nomen ideo clamat, ut terra levis sit mortuo ? Sed verus liber, *Tu*, unde videtur legendum *Tum*, ut Eleg. 19. huius libri :

Tu mihi non ulla mors sit amara loco.

Videtur prudens dictum pro ponderi : nempe, ut nulli esset oneri. *Esse ponderi*, ut Eleg. 12. supra : *Insidia fuimus*. PASS. Nihil frequentius in Romanis Inscriptionibus hac formula s. T. T. L. *Sis tibi terra levis*, quam de mortuis agitur. *Κῆρ τῷ τῶν πλοῦτων*, dicebant Græci. Contra Ovidius Eleg. 4. lib. 5. Trist.

Ossa bipennis ferri sint male pressa Lycurgi.

Hæc vulgares ineptias pulchre deridet Luccretius lib. 3. v. 901.

Nam si in morte malum est malis morsuque ferarum

Tristiori ; non invenio quid non sit acerbum ignibus inpositum cadidit torrefecere flammis ; Aut in melle situm suffocari ; atque rigere *Frigere* ; quæ in summo gelidi cubet aqueque fassi ;

Urgeris superis ætherium pondere terra. V.

v. 25. *AT VOS*] Servit *ἀντιπαρῶν*, ut notatum Eleg. 8. supra. PASS.

ibid. *ÆQUORÆ FORMOSA DORIDE NATÆ*] Nereidas maris Nymphas alloquitur. Sic Eleg. 5. lib. 3.

O centum aquoræ Nereæ genitore puella.

Ovidius lib. 2. Metam.

Doridæque & nasæ, quarum pars uno videtur, Pars virides in mole sedens facere capillos.

Doris, Hædo in Theogonia & Apollodoro lib. 1. Oceani & Tethys filia, nupsit Nereæ, unde genuit Nereidas. Similis præcatio apud Statium 3. Silvar. in Propemptico Metii Celeris. PASS.

v. 26. *CANDIDA SOLVITE VELA*] Explicete, & *velorum alas pavidæ* Virgilio. Idem

lib. 4. *Æneid. Solvite vela citi*. Contra Horatius Ode 10; lib. 2. *Contrahite ventos nimium secunda Turgida vela*. Vela autem candida prosperi cursus & secundæ fortunæ indicium. Catullus Carm. 63.

Candidaque interis suffolant vela videntes.

Sic *felicia linta* dixit Noster Eleg. 19. lib. 3. PASS.

ibid. *FELICES CHORO*] Chorus Nympharum ludentium felix navigantium. Virgilius lib. 10. *Æneidos* :

Atque illi mediet in spatio chorus ecce suarum Occurrit comitum Nymphæ, quas alios Cybele Nomen habere maris, Nymphæque & navibus esse

Inserrat.

Idem lib. 3. *Æneidos* :

Dixit, inique inis sub fluctibus audis amittit Nereidum Phœreique chorus, Pæopæaque virgæ. Euripides quoque in *Electra* choros Nereidum commemorat. Si *Nere* legimus, pro Zephyro positum erit. PASS. & BROUEN.

v. 27. *SI QUANDO*] Ut Eleg. 13. lib. 2. *Si quando venies ad fatis*. PASS.

ibid. *LABENS AMOR*] Devolans a cælo in mare. ut Virgilius 11. *Æneid. Labere Nymphæ polo*. PASS.

ibid. *ATTIGIT UNDA*] Vos ipsas igni suo contigit. Sic Eleg. 7. lib. 2.

Hic deus & terras & maria alta demat.

& Eleg. 9. supra : *vere nec tangere igni. Flumen attingere*, est in ipsum ingredi nandi causâ. Cicero 2. de Legibus : *Liri nullum frigidius flumen attingi*. PASS. Animadvertit Broukhusius, *re attinge*, esse ab antiquo verbo *attingere*, qui tamen elegantia vir ingenii, dum in explicatione Passeratii non acquiescit, & nova querit, in hoc versu exponendo a Propertii mente longe aberravit. VULP.

v. 28. *MANFUEVIS LITORIBUS*] Tribuit sensum rei brutæ atque animæ carenti. ut *litora furda*, Eleg. ult. lib. 4. & *ferum crastile*, Eleg. 15. lib. 2. De verbo *manfuetus* dictum ad Eleg. 9. supra versu 12. *Manfuit autem litora*, placata & tranquilla, mare

mare quoque placidum significant. Virgilius contra 1. Georg. *Incipiunt resonantia late Litora miseri*; oriente nimirum tempestate. An est hypallage, pro mansuetæ ipsæ & faciles? PASS.

ibid. SOCIO PARCITE] Abstinetis maris iram a me vestro socio, & in amore con-

forti. ut Eleg. 5. supra:

Sed pariter miseri socio regimur amari

Aliter in alterius mutuo fere sum. P. Sententia hujus difficulti eo denique reddit: Si umquam & vos amavistis, o Nereides, mei quoque amantes vos misereri æquum est. VULF.

ELEGIA XVIII.

HÆc certe deserta loca, & taciturna querenti;
Et vacuum Zephyri possidet aura nemus.

Hic

ARGUMENTUM ELEGIE XVIII. LIBRI I. J Cum filius & saxis dolorem suum, quem a Cynthia superius & sævicia capiebat, secreto communicat; rogatque ut secum habere velint.

Nihil dulcius, nihil blandius, nihil ad amice animum permovendum aptius hac Elegia, quæ una est ex pulcherrimis & elegantissimis nostri poetæ. VULF.

V. 1. HÆC CÆTA DESERTA LOCA] Ita Cicero Epist. 9. lib. 15. ab Atticum: *Narra tibi, hæc loca venusta sunt, abdita seræ, & si quid scribere velis, ab arbitrio libera.* Idem pro Cæcina: *Quantum in agro locis-que desertis audacia possit.* Deserta, sola, ut infra, vers. ult. hujus Elegiæ, & Eleg. 3. supra versu 2. *Desertis litoribus.* PASS. Hanc Properti locum imitatus videtur poeta maximus Jacobus Sannazarius, parte secunda vernaculorum:

Or son pur sole, e non i chi m' ascolti

Altra ch' o fassi, o a quessa selva amiche,

Et io, se di me stesso oso fidarmi.

Janus Broukhufius ad animadvertit; qui, homo Belga, Musis tamen Italiciæ mirum in modum delectabatur. Porro apud Heliodorum lib. 1. Hist. Æthiopicae, Chari-elia, virgo pulcherrima, nactus locum quemdam remotum ab arbitris, miserias suas liberius querebatur, & lacrimis indulgebat. Asseram ipsa scriptoris verba: Τὴν ἰππικὴν ἢ δὲ ἀνδρῶν, & ἁλῶν αἰὲς ὄφρα εἰ παρὰ τοῦτο ἰδιωτικῶς ἀναμῆτες αὐτῆς εἴματα πλεονεξίαν παρὰ τῆς οὐραίας, αὐτὴ δὲ αὐτῆς ἑαυτῆς ἰδιωτικῶς ἀναμῆτες, ἀλλὰ μὴ τοῦτο τῆς ἀνδρῶν ἀναμῆτες. h. e. Solitudinem & absentiam eorum qui tumultuantur, tanquam occasi-

non sibi datam ad luctum & lamenta virgo arripuit. Excitant etiam magis dolorem ipsa nolle, & nulla ea quæ audiri & videre possit, ad se se animum revocant, sed soli novæque vacationes concordant. VULF.

ibid. TACITURNA QUERENTI] Muta sunt, nec obsequentia queri volenti. Horatius Ode 19. lib. 3. *Corripit Ripa vagit taciturnam venit.* Querenti, ut Eleg. 5. supra:

Et quæcumque voles fugit tibi verba querenti. PASS.

Ego vero existimo, taciturna hic esse filia, quæ silentium servare possit, quibus tuto committantur arcana. Broukhufius malebat, *taciturno.* VULF.

V. 2. VACUUM NEMUS] Liberum ab hominum turba, & ubi nobis vacuis & otiosis licet esse. Horatius Ode 15. lib. 3. *Ut mihi drois Ripas & vacuum nemus mirari libet!* Idem Epist. 7. lib. 1. 44. *nihil vacuum Tabur placet.* Virgilius 3. Georg. *Salicibus in vacuis possunt.* ubi Servius: *Vacuus, magnis.* PASS.

ibid. ZEPHYRUS AURA] Zephyrus ipse, cujus status lenissimus est. Lucretius lib. 1. *Gaudet aura Favoni.* PASS.

ibid. POSSIDET] Tenet, ejus loci dominus est, vel saltem possessor, incolit nemus. Horatius Ode 10. lib. 3. *Obijce incolis Floræ Aquilonibus.* PASS. Ita locutus Petronius Arbiter in Satyrico: *Siciliam modo venens dabat, sepissime Italici litoris Aquilæ possessor convertat huc illuc obnoxio vatem.* Et vulgatus Interpret Jobi cap. 3. versu 6. *Nossem illum tenebrasque turbe possidit.* Sic Horatius Ode 3. lib. 1. *arbitrium Hadria vocat Notum, sive Austrum.* Ovidius Eleg. 2. lib. 1. Trist.

V 2

In-

Hic licet occultos proferre impune dolores,
Si modo sola queant saxa tenere fidem.

Unde tuos primum repetam, mea Cynthia, fastus? 5
Quod mihi das flendi, Cynthia, principium?

Qui

*Inter utrumque fremunt inuicem turbine venti.
Nescis, cui domino parvas, unda maris.
Hippocrates Aphorismo 5. Sect. 3. Οὐκ ἔστιν ἔλεος ὁ ἀνθρώπου. quum hic (Auster) domina-
tus fuerit. Ludovicus Areolus Cantu 19.
Rolandus Furentis:*

*Maestro, e Traverso più non molesto,
E tiranno del mar Libeccio resto.*

Similiter Seneca Herc. For. 181.

*Et quidquid ante uultu passusum lateri,
Emitte tecum.*

Ibid. Agamemnone, 701.

*Creberque totum possidet corpus tremor.
Par uerbum adhibuit Naso lib. 1. Meta-
morph. 57. ubi varias ventorum regiones
describit:*

*Nis quoque non possim mundi fabricator habenda-
dam*

*Aera permixta. quæ uunc obstitit illis,
Quum sua quisque regant diuerso flamina tra-
ctu,*

*Quin lenient mundum; tanta est discordia
fratruum.*

bobrudum, id est possidendum. Vulp.

V. 3. HIC LICET OCCULTOS PROFERRE IMPUNE DOLORIS.] Liberum est arcanos & conditos in pectore dolores deprimere sine metu paenæ. Licet, quia amantes queri de amicarum furtiua non audent. Vide ad Eleg. 1. supra:

*Si modo libertas qua uelis ira loqui. PASS.
Impune; etenim si hoc fieret presente Cyn-
thia, omnino periculosum foret. Noster
Eleg. 18. lib. 2.*

Affidua mulier edium poperere querela:

Frangitur in tacito femina sepe viro.

Seneca vero Consolat. ad Helviam cap. 17. *Solent marueret ea quæ maxime diligunt, su-
gere, & libertatem dulci suo querere. Ci-
cero pariter lib. 3. Tusc. Quærit. Sicut autem
alii, quæ in lectu cum ipsa solitudo loqui
sepe delectat, ut illo apud Ennium uicinis:*

*Cupido cepit miseram: uicini me proloqui
Cælo atque terra Medææ miserat. Vulp.*

V. 4. SI MODO.] HORATIUS Sat. 3. lib. 1.

Si modo plura mihi bona sunt. PASS.

ibid. SOLA SAXA.] Deserta. Vide hujus Elegiæ vers. ult. PASS. Tibullus Carm. 13. lib. 4. *In solis tu mihi turba locis.* Et Ovi-
dii Remed. Amor. 579.

*Quisquis amat (loca sola uocent) loca sola ca-
dit. Vulp.*

ibid. TENERE FIDEM.] Servare taciturni-
tatem. Translatum a vasis quæ persiuunt.
Tereutius Eunuchus 1, 2.

*Quæ uera audiui, tacto, & continuo optime.
Sis falsum quid, aut uanum, continno polem-
est!*

Plene rimarum sum, hæc & illas perhor.
Mox: *Falsum est, effugit. Teneo fidem, ut
habere fidem, Eleg. 24. lib. 1. Fides, taci-
turnitas. ut Eleg. 10. supra:*

*Est quiddam in uobis uicinis, amice, fide.
Apud Ovidium lib. 2. Metam. saxum in-
dex infamæ, quod fidem non tenuit. Vi-
de Junium Proverb. 81. centur. 7. Etiam
fassa loquuntur. PASS. Notum illud Juvena-
lis Sat. 9. *Servi ut taceant,umenta loquen-
tur, Et canis, & possit, & mormora. V.**

V. 5. UNDE TUOS PRIMUM REPETAM,
MEA CYNTHIA, FASTUS?] Unde memorare
incipiam furtiua & superbiæ tuam? *di-
recta in copia malorum; ut Virgilius 9.
Æneidos: Quid primum deserta querat? P.
Item lib. 4. Quæ quibus autem? Cicero
pariter pro Sex. Roscio Amerino: Quid pri-
mum querat? aut unde potissimum, iudicite,
ordietur? Seneca Herc. Octoe, 180. Quæ pri-
mo querat? quæ summa gerat? Papinius
hanc dubitationem adhibet, sed in re dissi-
mili, Carm. 1. lib. 3. Silvar.*

*laudandum dignus aditus, laudumque tuarum,
O ueritas dilecte puer, primordia querat
Distrator. hinc auti flantes in limine uita,
Hinc me forma rapit, rapit inde modestia pro-
cer. &c.*

Cui Lucanus, vel quisquis est auctor, præ-
vit Panegyrico ad Calpurnium Pisconem:
*Unde prius rapit furem mihi raminis ardo:
Quisquis raurum titulet, dubius seror. hinc
ita, Piso,*

*Nobilitas, veterisq; cinis sublimis Calpi
Nomi-*

Qui modo felices inter numerabar amantes,
Nunc in amore tuo cogor habere notam.
Quid tantum merui? quæ te mihi crimina mutant?
An nova tristitiæ causa puella tuæ?

10

Sic

Nomus Romanus inter fulgentia gentes:

Hinc tua me virtus cepit, &c.

Ceteris autem omnibus Homerus, poetarum & rhetorum pater, lib. 9. Odysseæ versu 14.

*Τὴν ἡρώην, τὴν δ' ἑνὴν, τὴν δ' ἑνὴν κα-
μόθεν;* VULF.

V. 6. QUOD MIRI DAS FLENDI, CYNTHIA, PRINCIPUM?] Quam mihi conquerendi primam causam præbes? PASS. Sed hic *fendi principum*, est exordium orationis querule. Vulgatum illud Ciceronis lib. 1. de Oratore: *Ut exulescam in principio dicendi*. Idem lib. 2. In utroque autem genere dicendi & principia tarda sunt, & otiosi tamen spiritus & proculsi esse debent. Videtur autem Propertius Theocritum secutus, qui Pharmaceutria v. 64.

*Ναὶ δὲ πρὶν ἰέναι ποδὲς τῶν ἰπποδρόμων;
Ἐν τῷ ἀγῶνι;* *τίς μὴ ναὶ ποδὲς ἄγαν ἴδρε;*
Nunc solo relicta, unde amorem meum deplorare incipiam?

Unde exordiar? quis mihi hoc malum attulit? VULF.

V. 7. QUI MODO FELICES I. N. A.] Ita Eleg. 7. lib. 2.

Quem modo felicem invidio edmirante ferebant,

Nunc decima admittor via ego quoque die.
Felix amator, venustus; quem scilicet neque Venus, neque Gratia negligit; cui omnia belle ac prospere eveniunt. PASS.

V. 8. COGOR HABERE NOTAM] Deducit & infamiam sustinere, quod serviam infideli dominæ, & quæ sit ingenio meretricio. Eleg. 24. lib. 2.

Nec fit per totam infamiam traduceret urbem.

Habere notam vel translatum a censoria nota, vel a notis quæ inurebantur servis fugitivis. An notam repulsæ intelligit? Ovidius lib. 5. Fasti.

Exigerat nostra qualis damno nota?

Quod scilicet Flora neglecta a Senatu. P.

V. 9. QUID TANTUM MERUI?] Pro deliqui. Virg. 6. Æneid. Cui tantum de te licuit? Et 7. Æneid.

Quod scelus aut Lapideis tantum, aut Caldone merente? VULF.

ibid. quæ te mihi CRIMINA MUTANT?] Quæ criminationes? quis accusator? quis delator? Ita legunt Lipsius & Palmerius, probante Broukhuisio: & suffragatur vetus liber a Passeratius inspectus. Pleraque editiones præferunt *crimina*; nempe, ut explicat Passeratius, *invidia*, cantus magici. Quæ incantationes te ab amore meo averrunt, & alio transferre amorem cogunt? ut Eleg. 3. supra:

Nec quis invitam egeres esse suam.

Virgilius Ecl. 8.

Conjux ut magis sanis avertere sacris

Experiat sensus.

Tibullus Eleg. 8. lib. 1.

*Quid queror heu misere carmen nocuisse? quid
herbes?*

Ego vero olim adolescens ita explicaveram: Num in te Jambos vibravi quibus marito irata sis? Vide Catullam Carm. 36. & Horatium Ode 16. lib. 1. VULF.

ibid. quæ te mihi CRIMINA MUTANT?] Eodem pacto Cicero ad Marcum Crassum Epist. 8. lib. 5. ad Famil. *Quodam pester hominum, laude aliena detentum, & te nunquam & me alienarunt, & me aliquando immutaverunt tibi.* Catullus Carm. 65. *Quis te mutavit tantus deus?* Suetonius in Octaviano cap. 69. verbis M. Antonii ad Augustum: *Quid te movit? quod reginam in eo? quæ nota est.* VULF.

V. 10. AN NOVA TRISTITIÆ CAUSA PUELLA TUÆ?] An ideo tristis es, quod aliam puellam amare corperim? Sic Cynthia, Eleg. 23. lib. 3. *An tibi visio quæ viso est formosior? Nova puella*, ut Eleg. 13. supra: *novus incidit error.* & Eleg. 9. lib. 4. *furis vocare neo.* Notum illud Ovidii Remed. Amor.

Successore novo tollitur omnis amor. PASS. Huc pertinet arguta illa *ἀγρία* meretricie cunclama Atheniensis, quæ in symposio accumbens, ad semine rivalis adventum ingemiscere & contorqueri copit: interroganti

Sic mihi te referas levis, ut non altera nostro
Limine formosos intulit ulla pedes.

Quamvis multa tibi dolor hic meus aspera debet,
Non ita sæva tamen venerit ira mea:

Ut tibi sim merito semper furor, & tua flendo 15
Lumina dejectis turpia sint lacrimis.

An

ganti verò amatoti, quid eam male haberet, respondit, *uripa*. hæc nimirum vox & uterum significat, & eam quæ posterior advenit. VULP.

V. 11. SIC MIHI TE REFERAS] *Tu* Sic est adjurantis; quæ de re dictum Eleg. 7. supra: *Argua ista sin felix*. Horatius Ode 3. lib. 1. Sic te diva potens Cypri, Sic frater Helene lucida fidera, Ventorumque regat pater. Ferre se, est ire. Virgilius a. *Æneid.*
Quo se, Priami domus regna manebant,

Sapient Andromache ferre incunctata solebat.
unde refertur se, reducere. Idem 10. *Æneid.*
Quoniam se se et passu referunt. Catullus Carm. 105.

Resistit cupido, atque insperanti ipsa refertur.
Cicero Epist. 11. lib. 7. ad Famil. Si te cito retuleris (id est redieris ad nos) seruo noster erit. PASS.

ibid. LEVIS] Vel nimum credula, vel inconstans. Eleg. 1. lib. 2.

Si memini, solet illa lever culpæ puellas.
Et Eleg. 14. libri ejusdem:

Tam te formosam non pudet esse levem?
Contra gravitas pro constantia, Eleg. 10. lib. ejusd.

Tu modo ne dubita de gravitate mea. PASS.
ibid. ALTERA] Nova puella. VULP.

ibid. NOSTRO LIMINE FORMOSOS INTULIT ulla PEDES] Domum nostram ingressa est. Limine pro limini. Vide Eleg. 17. supra: *Donasset juneri crines.* Formosus pedes nudi *εὐκλειδῶν*. Catullus Carm. 67.

Quæ mea se nulli caudida diva pedo
Intulit, & trita fulgentem in limine plantam
Intulit, arguta cœgit in solea.

Idem Carm. 60. Transfer enim cum hæc
Limine antroque pedes. Seneca in Agamemnone: *Enfulcat, & ponit pedes Pater decorat*
Dardaniæ Lucilius apud Festum:

Germanus extemplo plantat curvavit honestas.
Sic Homero: *Θίρξ ἀγροῦρεζα, & καλ-*

ἀγροῦρεζα H' *δὲ* & Hesiodo: *καλὸς ἀγροῦρεζα*
Nisi. PASS. Nollem tamen, Propertium, quum de rivali muliere mentionem apud Cynthiam faceret, formosos pedes ei tribuisse. Deterius epithetum, aut ego fallor, illum hoc loco adhibuisse oportuit. VULP.

V. 13. QUAMVIS MULTA TIBI DOLOR HIC MEUS ASPERA DEBET] Nimirum, ego mihi for & gravia perperius debeo. Dolor, pro ipse dolens. ut Elegia superiore:

Illic si qua venum sepelissent fata dolorem.
Debet tibi, eadem translatione qua Eleg. 13. supra:

Multorum miseras vixit una vices.
Nam qui accepit malum, & redditurus est alteri, debere dicitur, donec persolverit. Plautus Curcul. 4, 3. Ego, nisi meum, nihil debeo. Sallustius in oratione Lepidi sic dixit, *solvere injuriam*, pro ulcisci. Virgilius etiam a. *Æneid.*

Persolvant grates dignas, & premis reddant
Debita. PASS.

Contra, qui supplicium commoverunt, antequam illud dent, dicuntur debere. Horatius Ode 14. lib. 1. ad navem *ἀναγνῶντων*, videlicet ad Romanam rempublicam: *Tu, nisi ventis debes inditrium, cavet.* VULP.

ibid. MULTA ASPERA] Ut Eleg. 15. supra:

Sape ego multa tua levitatis dura timebam. P.
V. 14. NON ITA SÆVA TAMEN VENERIT IRA MEA] Non adeo vehementer exanimescam, & iratus in te tam acriter saviam. PASS.

V. 15. UT TIBI SIM MERITO SEMPER FUROR] Ut jure semper irascaris, & ut infans solent, in me debaccheris. Furor, pro furoris causa. ut Eleg. 14. supra:
Ille etiam duris mentibus esse (potest) dolere.

Cha-

An quia parva damus mutato signa calore?
Et non ulla meo clamat in ore fides?

Vos

Charisius lib. 5. *Doler mihi, vel honor fuit hoc res.* PASS.

ibid. IT TUA FLENDO LUMINA DEJECTIS
TUPRIA SINT LACRIMIS? Et oculi tui lacrimis assidue effusus fundentur. *hic rē nūq̄, flendo, lacrimis.* ut Eleg. 11. supra; *unda, lymphæ.* Turpiores sunt oculi dicti, quia & rubent & intumescunt. Catullus Carm. 3.

Fleudo turpidi rubent ocelli.
ad quem Veronensis poeta vericulum videtur hoc loco respexisse UMBER NOTER.
Tibullus Eleg. 8. lib. 1.

Defixit lacrimas, puer: non frangitur illa.
Et vos jam sicut lumina fissa tument.

Idem Eleg. ult. lib. 2.

Nec lacrimis oculos dignus est sadore loquaces.
Plautus Amphitru. 1, 3. *Ne corrumpo oculos.* PASS. Quod autem recentiores poetae, ut AROLIUS, FLAMINIUS, BECANUS, quorum verba elegantissimos profert BRONKHUS; & ante illos FRANCISCUS PETRARCHA (*ne' Sonetti* 123. 124. 125.) visi sibi fuerint jocundi aliquid & pulchri in sicut puellarum deprehendere; id quidem antiquæ veritatis nihil officit. Veteres enim naturam ducem sequebantur; & ideo ut dolorem malum existimabant, ita etiam a lacrimis, doloris indicibus, & ex eo profectis abhorrebant. Vereor igitur ne recentiorum sententia contorta nimium sit & *incongrua*; quales plurimum hoc tempore: quæ tamen laudantur & in pretio habentur, ob novitatem, blandam conciliatriculam. Rectius Ovidius, meo iudicio, lib. 3. Amor. Eleg. 6.

Quid fiet, & modides lacrimis corrumpit ocellis?

Pelloræque insensum plangit aperta manu?
Ille habet & siliens, & vicinus in pectore ferrem.

Qui tenero lacrimas lentus in ore videt.
Lentus, id est tam tristi spectaculo non commotus: nos Itali dicimus *indifferente*. Quid si non tantum lentus aspiciat, sed etiam crudeliter delectatus, & ex puellæ dolores immanem quandam voluptatem sibi querens? VULP.

V. 16. DEJECTIS LACRIMIS] Ita iocero

querelas dixit M. TULLIUS lib. 1. de Divinatione:

Et matutinis acedule sociibus inflat,
Vetibus inflat, & assidue jacit ore querelas.
BACCHUS.

Dejectis lacrimis, non est *hic rē auris*, ut putabat Passeratius; verum hoc significat: quam flere delivris, & lacrimis dejectis omnino & absteris fuerint, reliqua tamen sit oculorum turpitudinem (nempe tumor & rubor) ex longe sicut contrada. deiciuntur autem lacrimæ vel digitis, vel sudario. VULP.

V. 17. AN QUIA] Ita loquitur Terentius HECYRA 4, 4.

Confero te posse reperire ullam mulierem
Qua careat culpa? an quia non delinquere videri? PASS.

ibid. PARVA DAMUS SIGNA] Virgilius 1. Georg.

Sed quoque & exierit, & quom se conat in undas,
Signa dabit.

Item:
Obscurique canes, importunæque volucres
Signa dabunt.

Sic dixit Eleg. 5. supra: *Si parva sua de deris vestigia culpa.* PASS. & VULP.

ibid. MUTATO CALORE] Sententia hujus loci est: An quia non vultu satis offendimus nos amare, quoniam amorem alio transulimus? Ita Eleg. 12. *Si despectus potuit mutare calorem.* Sed & Palmerius & veritas liber legit *colorem.* ut Eleg. 15. supra 1. *Mutatusque groves saepe colorem preces.* PASS.

V. 18. ET NON ULLA MEO CLAMAT IN ORE FIDES?] Nonne veritas, inquit, & res ipsa satis loquitur & vociferatur me amare, quum in vultu pallor & macies conspicitur? *Fides*, pro veritas, ut Eleg. 1. lib. 4.

Inque meis libris nil prius esse fide.
Et Eleg. 6. lib. 4.

Sum dens, & vestri sanguinis illa fides.
id est probatio & confirmatio. Inde vox Rhetorum, *fides facere.* Clamare etiam muta dicuntur. Catullus Carm. 6. *Nequicquam tacitum cubile clamat,* & Carm. 79.

Sic

Vos eritis testes, si quos habet arbor amores;
Fagus, & Arcadio pinus amata deo. 20
Ah quoties teneras resonant mea verba sub umbras,
Scribitur & vestris CYNTHIA corticibus!

An

*Sic certe. clamant Vistoris vopas miselli
Illa. PASS.*

Aristoteles, & alii Graeci Rhetores argumenta quibus aliquid probatur, appellant *πείρας*. Ceterum, *fides* hoc loco significat iuramentum, quo utimur ad faciendam fidem. Certissimus interpres Ovidius Epist. Phyllidis v. 31.

*Iura, fides, ubi nunc, commissaque dextera
dextra?*

*Quique erat in falsa pluvium ore deus? V.
v. 19. VOS ERITIS TESTES*] Vetust. formula. Virgil. 12. *Aeneid.* *Esse nunc Sol iussit.* Notest Eleg. 15. lib. 3. *Testis eris Dices.* & Eleg. 32. lib. 2.

Testis eris parvas, Plæbe, videre manus.
Festus: *Consestari est quoniam uterque venit dicitur: Testes esse.* PASS.

ibid. *SI QUOS HABET AMORIS*] Si verum est quod vulgo fertur, ipsas arbores sensu amoris non carere, immo aliquando amavisse. Male Passeratus: Si arbor habet aliqua amicorum nomina incisa in cortice suo. VULP.

v. 20. *FAGUS*] Arbor est glandifera & amoribus dicata. Ovidius Epist. Oenone: *Amoris fervens a te mea nomina fagi.* PASS.

ibid. *ARCADIO PINUS AMATA DEO*] *Pierius* *ισακίας* narrat Scriptor Geoponicorum lib. 11. cap. 11. Affertam in Latinum versam: *Pitys* (five *Pinus*) *puella prima erat, & mutationem naturae ex amore dupliciter accepit. Amatas enim puellam Pan, amatus etiam Boreas, quum autem uterque puellam alliceret, ipsa Panus amore magis afflicta, & ideo Boreas emulationis tallus puellam in praeas impulit, & occidit. Terra mota, miserrata stadem, plantans puella cognominem ididit: quae personatam vitæ, rega celsam priore affectus servat: & Pan quidem germinis sua corvocat, fiet autem & lamentatur arbor ubi Boream effrauentem fraserit. Pan ipse apud Lucianum in Dialogis Deorum: *Εγώ δέ, γὰρ τὴν Ἥλῆν, τὴν γὰρ Πύρρον ἐμώμην, τὴν ἀπάρην τῆς γὰρ Διὸς Μανανί.* Ego vero,*

& cum *Eche*, & tum *Pitys* exuendo, & cum universis *Bacchi* *Μανανί.* VULP.

ibid. *ARCADIO DEO*] Virgilius Ecl. 10. *Pan deus Arcadius venit.* Ovidius 1. Fast.

*Pana dium pecoris veteres coluisse feruntur
Arcades.* Arcadit plurimum ille iugis.

Vide Pausaniam in Arcadicis. PASS.
ibid. *PINUS*] Grata Pini arbor, ex qua nectebat sibi coronam. Lucretius lib. 4.

--- Pan

Pinus sensiferi raptis velaminis quassant.
Ovidius 1. Fast. v. 411.

Hinc alia (*Naiades*) *Satyris intendit mistia
probris:*

Pari tibi, qui pinum tempora neva gerit. P.
ibid. *AMATA DEO*] Ovidius Eleg. 1. lib. 3. *Trist. de lauro:*

An quia Leucadis semper amata deo? P.
Ita Catullus Carm. 8.

Amata vobis, quantum amabitur nulla.
Et Horatius Epodo 17.

Amata nentis multum & insistitibus.
Ovidius praecipue hoc loquendi genus in deliciis habuit. Videsis quae 1205 attulimus ad versum 35. Carm. 66. Catulli, Commentarii pagina 383. & 384. Douza filius & Broukhuis ex quibusdam codicibus legunt, *amica dea.* Sed non opus mutatione. V.
v. 21. *AN QUOTIES*] Tibullus Eleg. 3. lib. 2.

Ah quoties ausa, conuertit dum vult sub alia,
Rumpere nigram cornibus docta brevis.

Vide Eleg. 5. supra versum 13. VULP.

ibid. *TENERAS RESONANT MEA VERBA SUB
UMBRAS*] Si res resonant neutrum est, mea verba recto casu dicitur, ut Eleg. 20. lib. 3.

Non hic Andromeda resonans pro matre catena.
Sin activum, erit *resonans* *fagus* & *pinus* mea verba, idest, referantur propter id, ut Virgilius Ecl. 1.

Formosam resonare doces Amygdala silvas. P.

ibid. *TENERAS SUB UMBRAS*] Nempe frondes molles. Tribuit umbris quod est foliorum. Ita Virgilius 6. *Aeneid.* *teneras turbae iuvenis frondes.* Aliis legitur *temulus*, id est vibrantes, nam intremiscent folia

VENA

An tua quod peperit nobis injuria curas,
Quæ solum tacitis cognita sunt foribus?
Omnia consuevi timidus perferre superbæ
Jussâ, neque arguto facta dolore queri.

25

Pro

ventis agitata, sed maxime populea. ut Virgilius 5. *Æneid.* *Splendet tremula sub lumine postus.* PASS.

V. 22. SCRIBITUR ET VESIBUS CYNTHIA CORTICIBUS] Pro inciditur. Sic Eleg. 7. lib. 4.

Nec carmen media dignum me scribere columna. Pastor mos est scribere in cortice. Theocritus Idyllio 18. *Ἰσχυράν δ' ἐστὶν ἄνθρ' ἡ γὰρ γὰρ ἔσται.* Virgilius Ecl. 5. *In viridi nuper quæ cortice fagi Carmina descripsi.* Et Ecl. 10. *Teucrique meos incidere amores Arboribus.* Vetus poeta in Catalectis:

*Quædam pædum novellas arboris mali & pyri
Cortici summa utrovis nomen arboris meli.
Nulla sit evide finis, vel quies cupidinis,
Crescit arbor, gliscit arbor, ramus implet li-
terat.* PASS.

Non dissimilia occurrunt apud Callimachum in Epigrammate, Aristophanis Interpretem in Acharn. Ovidium Epist. Oenones, T. Calpurnium Ecl. 1. & 3. Petram Angelium Bargazum Ecl. 1. Torquatum Tassum Cantu 7. Gothifredi, strophe sp. ut plures alios omittam. est enim res in poetarum libris valde frequens. VULP.

V. 23. AN, TUA QUOD PEPPERIT KORTIS INJURIA CURAS?] Pudetne te mihi causam fuisse dolendi? & iccirco conscientia criminis terribis, voreris ad me accedere? at ego vix memini quas acceperim injurias. VULP.

ibid. TUA INJURIA] Fastus iniqui? Eleg. 14. lib. 1. Ennio: *Iniqua superbia.* Infra hic: *Superba iusto.* Injuria, pro superbia & cavicia; quia superbi libenter faciunt injuriam. Sic *iniqui*, pro superbis Tibullo Carm. 21. lib. 4.

Mæ nata injustis, supplicibusque sunt. V. ibid. PEPPERIT CURAS] Parit curas auctor curarum, & unde curæ nata sunt. Sic Tibullus Eleg. 6. lib. 1. *Sepe meo seminum peperit uxor.* Et ambigue Catilius in Divo apud Festum in *Prohemio*:

Et tam compressa parit huic quærum, sibi pro-
biam. PASS.
Tom. I.

V. 24. QUÆ SOLUM TACITIS COGNITA SUNT FORIBUS] Quæ sola novit janua, licet muta, nec mucua respondens. Vetus liber, *fit*, pro *sunt*. unde legi videtur oportere, *fit*, ut referatur ad *vix injuria* nam testis hujus injuria janua. PASS. Non est necessaria emendatio Scaligeri, qui superiore versu legit *quæ*, pro *quod*: ut curat fit verbum. nam mutatio ista generis in processu orationis frequens admodum est apud antiquos. Terentius Hecyra 3, 1.

Tum avari obnoxiis sum: ite olim sua me ingenio perculit:
Tot meos injurias: quæ nunquam in allo pe-
restitis loco.
ibidem 3, 4.

Proferus nescio
Quo posse hoc ceteris, quod me travit Myrrhi-
no,
Gnata sua partum. Broun.
Exclusus fortasse fuerat a Cynthia Propertius: ne igitur amica sibi disfidat, propterea quod amatorem injuria affecerit, ait. poeta, injuriam hujusmodi ceteros latere, solis foribus cognitam esse, quæ oratione ac lingua carentes, nemini narraturum sint. VULP.

V. 25. OMNIA CONSUEVI TIMIDUS PERFERRE SUPRÆMÆ JURIA] Timidus, ut Elegia 3. supra:
Nen tamen ausus eram domina turbare quies-
cem,
Esperia metuens jurgia scivita.

Perferre, ut Virg. 3. *Æneid.*
Stirpis Achilleæ salsus, juvenumque super-
bum
Servitio cinis subimus.

Salustius in Oratione Marcii: *Quonovis, Quirites, in votis sit, quæ iusto pro aliis soleratis, ex opere, aut non opere.* PASS.

V. 26. NEQUÆ ARGUTO FACTA DOLORE QUÆRI] *Argutus dolor*, an acutus, ut argutusque capus? An potius, stridulus, vocalis, canoros, tinnulus? ut Eleg. 16. supra: *Toties argutus molibus igitur;* & Eleg. 16. *Argutus blanditiis;* & infra hic, *Arguta*
vult.
Tom. I.

Pro quo, divini fontes & frigida rupes,
Et datur inculto tramite dura quies:

Et,

ovet. An argutus, querulus, qui facile arguit alterum? Cicero lib. 12. ad Atticum: Suis quam sit querulus exspectat. hoc est, quam querula res sit calamitas. PASS.

ibid. FACTA QUÆRIT? Ut Eleg. ult. lib. 3. Et quæ fecisti, falso queraris anus.

Falsa, maledicta, delicta, injurias, culpam. ut Eleg. 31. lib. 2. Falsi criminis lumen habet. PASS. Codex Memmianus, fide. quam lectionem probant Palscratius & Broukhufius, immo hic magno apparatu eruditionis ac testimoniorum stabilire conatur. Ego vero vulgata non præterlim: facta enim superba jussu dominæ speritum omnino conveniunt. præterea sententia magis expedita est. VULP.

v. 27. Pro quo? Pro quibus meritis & malis perlati. Catullus Carm. 63. Pro qua dilectanda feris labor. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 7.

Pro quibus officiis pretium mihi dulce rependit.

Pompejus apud Sallustium in Epist. ad Senatum: Pro quibus, a grati parvi, æqualem ac famem redditis. PASS. Sic etiam in veteri ad Priapum Epigrammate:

Pro quibus officiis, si sit est, sancte, pacifere,

Affluens cunctis ruris ut esse velis. VULP.

ibid. DIVINI FONTES ET FRIGIDA RUPES? Scaliger legit: Pro quo, dii, vivi fontes. Non recte opinor. Nam Propertius & fontes & rupem ipsam alloquitur; ut Eleg. 17. supra, alcyonas, & infra hic aves. Ita Turnus 10. Æneid. ventos: Narcissus apud Ovidium 3. Metam. filvas: Melicæ nutritrix apud Euripidem cælum ac terram. Divini autem fontes dicantur, ut Eleg. 27. lib. 2. -- At illi

Auræ divinus urus refudit aquas.

Virgilius Ecl. 1. 52.

hic inter flumina nota,

Et fontes sacros, frigens captabis epocum. qui Maronis locus huic Propertiano similis. Idem lib. 4. Georg.

Tristis ad extremum sacrum caput addidit omnis. Horatius Ode 1. lib. 1. Nunc ad aqua lenis caput sacra. Cornelius Tacitus extremo li-

*bro primo Annal. Patriis amnis lucos & aras dicari solere scribit. Fontium sacra, Fontinalis Festo. Theocritus Idyllio 8. Ἀγνὰ δὲ τρυφεροὶ Σίῃν γένοϋ. PASS. Divinare non possum, cur Josepho Scaligero placuerit, aliam ἀποστροφήν huc inducere, nempe, dii, quum esset vulgata commodior, divini fons, & frigida rupes. Deinde adjunctum illud, vivi, a mente Propertii hoc loco nimium abhorreret: debuisset enim fontibus aliud *videretur* tribuere, quod molestiam & incommodam significaret; sicuti dixit *frigida rupes, incultus tramite, dura quies*. *vi* vivi autem otiosum esset. *Fantes* vocari divinos in Romanis Inscriptionibus, Broukhufius ostendit ailiatis exemplis. Horatius Fonti Blandis, tamquam deo, victimam pollicetur Ode 13. lib. 3. VULP. *ibid. FRIGIDA RUPES? Rupem alloquitur, ut Eleg. 4. lib. 4. Romanos montes. Frigida rupes, ut Eleg. 20. hujus libri: Nædibi sit durum (adire) montes, & frigida fons, &c.**

Virgilius 8. Æneid. Gelida monstrat sub rupe Lupercal. Totus autem hic locus ita interpungendus:

Pro quo, divini fontes & frigida rupes,

Et datur incultus tramite dura quies:

Et, quodcumque nos possunt narrare querela,

Cogor ad argutas dicere salus ovet. P.

v. 28. ET DATUR INCULTO TRAMITE DURA QUIES? Contra Tibullus Eleg. 2. lib. 1.

Mollis & inculta sit mihi seminus humo.

Incultus tramite, aspero, horrido, senticoso. Trames a transverso dicitur; Varro lib. 6. de L. L. Isidorus autem lib. 15. Etymol. cap. ult. Transiter transverso in agris itinera, dista quad transjunctas. Immo a trameando, unde & trams. Dura quies, ut Eleg. 15. lib. 3.

Et caput in dura ponere iussi humo.

& Eleg. 19. lib. 2. Seminus amarus. Contra: mollis quies, Eleg. 3. supra versu 7. PASS. Dura quies, de morte dicit Virgilius 10. Æneid. v. 745.

Omni dura quies oculus, & ferreus urgas Seminus. VULP.

v. 29.

Et, quodcumque meæ possunt narrare querelæ,
 Cogor ad argutas dicere solus aves.
 Sed qualiscumque es, resonent mihi CYNTHIA silvæ,
 Nec deserta tuo nomine saxa vacant.

V. 29. ET, QUODCUMQUE MEÆ POSSUNT NARRARE QUERELÆ] Tibulli versus similissimos Carm. 1. lib. 4.

Et, quodcumque mea poterunt audire camena. Meæ querelæ, ego qui queror. ut Eleg. 2. supra: Nostra gratissima vita. Possunt, dixit, quia queri vix sis amantibus. Eleg. 5. supra:

Et quocumque voles fugient tibi verba querenti. PASS.

V. 30. COGOR AD ARGUTAS DICERE SOLUS AVES] Ita Eleg. 20. lib. 2.

De te quodcumque ad furdas mihi distiterit aures.

& Eleg. ult. lib. 4. Nostra ad simulacra legetris. Livius lib. 3. Hist. Quæ mandata habebat a senatu, ad quæcumque ea dicere jubet. PASS. Arguta aures, sunt garrulæ, canora. Sic argutum illicum vocavit Maro initio

Ecl. 7. & pinai vè J. diciturque tribuit Theocritus Idyll. 2. VULP.

V. 31. SED QUALISCUMQUE ES] Licet sis perdisa & saxa. Eleg. ep. lib. 3.

Qualiscumque mihi inque puella vale. V. ibid. RESONANT MIHI CYNTHIA SILVÆ] vè Cymbia, simul vocandi casu & acicufandi. Virgilius Ecl. 6.

Hic adiungit, Hylæ saxa quæ senex relictum Clamassens: ut hinc HYLÆ, HYLÆ emne fons moriet. PASS.

V. 32. NEC DESERTA TUO NOMINE SAXA VACANT] Numquam Cynthiam nomine careant. Cicero pro Archia: Sæu & solitudines voci respondent. Virgilius Ecl. 5. Ipse jam carmina rupes ipsa sonant ardua. P. vè resonant, & vè incutit, Scaligero & Broukhusio relinquere debent. VULP.

ELEGIA XIX.

Non ego nunc tristes vereor, mea Cynthia, manes,
 Nec moror extremo debita fata rogo.

Sed

ARGUMENTUM ELEGIA XIX. LIBRI I.] Etiam moror obita se Cynthiam amatum. VULP.

V. 1. NON EGO NUNC VEREOR] Sic Elegia 2. supra:

Non ego nunc vereor ne sis mihi vitæ ipse.

Et Eleg. 6.

Non ego nunc Hadria veror mare noscere tecum. PASS.

libid. TRISTES MANES] euyypê. Virgilius 6. Æneid.

Et tristes sunt sole domus, loca turbida, adires. Iterum eodem libro: Non me impia namque Tartara habent, tristesque umbra. Adludit ad nomen Acherontis fluminis inferorum, ira vocati, quod mortui gaudio carere putarentur. Manes, inquit Charisius lib. 1. si desipimus. Mortuorum hominum anima

manes, quia boni ac sancti genii illi habitati: manum enim bonum. & eo adlusit Virgilius 13. Æneid. Per te mihi manes esse boni. Contra immanes, minime boni. Nominis in Manum. Servius var. irripuit dictum putat. Poem ac Livius pro cinere atque ossibus, vel ipsis inferis usurpare solent. PASS.

V. 2. NEC MOROR EXTREMO DEBITA FATA ROGO] Per me mora non fit mortis & funeri. Non refugio mortem, nec detestatio cremari. Moror fata, qui recusat mori, & pedem struit. Horatius Ode 17. lib. 3. Impudens Orcum morer. Virgilius 12. Æneid. Neque enim Turne mora libera moriet. Si fata vocat, venio, inquit, nec rogo, ut me exspectent. Contra Horatius Ode 17. lib. 2. Volucrisque fatis Tardavisti alas.

X 2

Fata,

Pro quo, divini fontes & frigida rupes,
Et datur inculto tramite dura quies:

Et,

ovet. An argutus, querulus, qui facile arguit alterum? Cicero lib. 12. ad Atticum: Si te quom sit quidam ovuqopu, hoc est, quam querula res sit calamitas. PASS.

ibid. FACTA QUERI] Ut Eleg. ult. lib. 3.

Et que fecisti, facta queroris tuis.

Falla, malefacta, delicta, injurias, culpam. ut Eleg. 32. lib. 2. Falli crimino lumen habet. PASS. Codex Memmianus, flla. quam lectionem probant Passeratius & Broukhufius, immo hac magno apparatu eruditionis ac testimoniorum stabilire conatur. Ego vero vulgatam non pretulerim: facta enim superba iusta domina superbie omnino conveniunt. preterea sententia magis expedita est. VULP.

v. 27. PRO QUO] Pro quibus meritis & malis perlati. Catullus Carm. 63. Pro quo disceranda feris dabo. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 7.

Pro quibus efficit pretium mihi dulce expende.

Pompejus apud Sallustium in Epist. ad Senatum: Pro quibus, o grati patres, exstiteris ac foveam redditis. PASS. Sic etiam in veteri ad Priapum Epigrammate:

Pro quibus efficit, si fas est, sancte, paciflor,

affiduus cunctis cavis ut esse velis. VULP.

ibid. DIVINI FONTES ET FRIGIDA RUPES] Scalliger legit: Pro quo, dii, vivi fontes. Non recte opinor. Nam Propertius & fontes & rupem ipsam alloquitur: ut Eleg. 17. supra, alcyonas, & infra hic aves. Ita Turno 10. Æneid. ventos: Narcissus apud Ovidium 3. Metam. filius: Medea nutritrix apud Euripidem celum ac terram. Divini autem fontes dicantur, ut Eleg. 27. lib. 2. — At illi

dura divinas urnas refudit equas.

Virgilius Ecl. 1. 52.

hæc inter flumina nota,

Et fontes sacros, friguit captabis epocum.

qui Maronis locus huic Propertiano similis. Idem lib. 4. Georg.

Tristis ad extenui sacrum sapor adfuit omnis.

Horatius Ode 1. lib. 1. Nunc ad aqua lona sepius sacra. Cornelius Tacitus extremo li-

bro primo Annal. Patrii amibus locus & aras dicari solere scribit. Fontium sacra, Fœstinalis Fœsto. Theocritus Idyllio 8. Αγμα δ' αμυσαί βίω γινε. PASS. Divinare non possum, cur Josepho Scalligero placuerit, aliam ἀνευπόλο huc inducere, nempe, dii, quam esset vulgata commodior, divini fontes, & frigida rupes. Deinde adjunctum illud, vivi, a mente Propertii hoc loco nimis abhorret: debuisse enim fontibus aliud τριδρον tribuere, quod molestiam & incommodum significaret: sicuti dixit frigida rupes, inculto tramite, dura quies. 70. vivi autem otiosum esset. Fontes vocari divinos in Romanis Inscriptionibus, Broukhufius ostendit allatis exemplis. Horatius Fonti Blandusio, tamquam deo, victimam pollicetur Ode 13. lib. 3. VULP. ibid. FRIGIDA RUPES] Rupem alloquitur, ut Eleg. 4. lib. 4. Romani montes. Frigida rupes, ut Eleg. 20. huius libri:

Nec tibi sit durum (adire) montes, & frigidæ saxa, &c.

Virgilius 8. Æneid. Gelidæ manfuit sub rupe Lapervol. Totus autem hic locus ita interpungendus:

Pro quo, divini fontes & frigida rupes,

Et datur inculto tramite dura quies:

Et, quodcumque mea possunt narrare querere;

Caper ad argutus dicere solus ovet. P.

v. 28. ET DATUR INCULTO TRAMITE DURA QUIES] Contra Tibullus Eleg. 2. lib. 2.

Mellis & incultas sit mihi fœmus humi.

Incultas tramite, aspero, horrido, seutucofo. Trames a transverso dicitur; Varro lib. 6. de L. L. Infortia autem lib. 15. Etymol. cap. ult. Transiter transversio in agris itinero, dicta quod transmittunt. Immo a trameando, unde & tramo. Dura quies, ut Eleg. 15. lib. 3.

Et caput in dura ponere iussit humo.

& Eleg. 19. lib. 2. Seminus amarus. Contra: mellis quies, Eleg. 3. supra veru 7. PASS. Dura quies, de morte dixit Virgilius 10. Æneid. v. 745.

Olii dura quies oculot, & servos urget Seminus. VULP.

v. 29.

Et, quodcumque meæ possunt narrare querelæ,
 Cogor ad argutas dicere solus aves.
 Sed qualiscumque es, resonent mihi CYNTHIA silvæ,
 Nec deserta tuo nomine saxa vacent.

V. 20. ET, QUODCUMQUE MEÆ POSSUNT
 NARRARE QUERELÆ] Tibulli versus simi-
 limus Carm. 1. lib. 4.

Et, quodcumque mea poterunt audire cœmena.
 Mea querela, ego qui queror. ut Eleg. 2.
 supra: *Nestra gratissima vita*. Possunt, dixit,
 quia queri vix fas amantibus. Eleg. 5.
 supra:

Et quodcumque voles fugient tibi verba que-
 renti. PASS.

V. 30. COGOR AD ARGUTAS DICERE SO-
 LUS AVES] Ita Eleg. 20. lib. 2.

De te quodcumque ad surdas mihi dicitur
 aures.

& Eleg. ult. lib. 4. *Nestra ad simulacra lo-
 quereis*. Livius lib. 3. Hist. *Quæ mandata ho-
 bes a senatu ad quercum ex dicere jubet*.
 PASS. *Arguta aures*, sunt garrulæ, canoræ.
 Sic *argutum illorum* vocavit Maro initio

Ecl. 7. & pinui *re* *quæ* tribuit Theo-
 critus Idyll. 2. VULP.

V. 31. SED QUALISCUMQUE ES] Licet sis
 perfida & fœva. Eleg. 19. lib. 3.

Qualiscumque mihi tuus puella vale. V.
 ibid. RESONENT MIHI CYNTHIA SIL-
 VÆ] *re* *Cynthia*, simul vocandi casu & ac-
 cusandi. Virgilius Ecl. 6.

*Hic adjuvatis, hylæ nauta que fonte velatum
 clamasset: ut licet HYLÆ, HYLÆ omnes se-
 naret*. PASS.

V. 32. NEC DESERTA TUO NOMINE SAXA
 VACENT] Numquam Cythibis nomine ca-
 rent. Cicero pro Archia: *Saxa & silva-
 dinæ vocis respondent*. Virgilius Ecl. 5. *Ipsa
 jam carmina rupes ipsa sonant arbuta*. P.
re *resonant*, & *re* *tacent*, Scaligero &
 Bronkhuisio relinqui debent. VULP.

ELEGIA XIX.

Non ego nunc tristis vereor, mea Cynthia, manes,
 Nec moror extremo debita fata rogo.

Sed

ARGUMENTUM ELEGIÆ XIX. LIBRI I.
 Etiam mortui obita se Cynthiam amatum.
 VULP.

V. 1. NON EGO NUNC VEREOR] Sic Ele-
 gia 2. supra:

Non ego nunc vereor ne sis mihi visceris istis.

Et Eleg. 6.

*Non ego nunc Hadria vereor mare miferæ so-
 cius*. PASS.

ibid. TRISTES MANES] *εὐρησθή*. Virgi-
 lius 6. *Æneid*.

Et tristis fuit sole domos, loca turbida, adires.
 Iterum eodem libro: *Non nos impia neque
 Tartara habent, tristisque umbra*. Adhuc
 ad nomen Acherontis fluminis inferorum,
 ita vocati, quod mortui gaudio carere pu-
 tarentur. *Manes*, inquit Charisius lib. 1.
εὐρησθή. Mortuorum hominum anima

manes, quia boni ac sancti genii illi ha-
 bitati: manum enim bonum. & eo adhauc
 Virgilius 12. *Æneid*. *Pes o mihi manes esse
 boni*. Contra immanes, minime boni. Ne-
 nim in *Mæum*. Servius *aræ* *utriusque* di-
 os putat. Poetæ ac Livius pro cinere
 atque ossibus, vel ipsi inferis usurpare
 solent. PASS.

V. 2. NEC MOROR EXTREMO DEBITA FA-
 TA ROGO] Per me mors non fit morti &
 funeri. Non refugio mortem, nec detre-
 do cremari. *Moratur fata*, qui recusat mor-
 ri, & pedem struit. Horatius Ode 17.
 lib. 3. *Impudent Orcum moror*. Virgilius 12.
Æneid. *Neque enim Turno mors libera mor-
 tis*. Si fata vocant, venio, inquit, nec
 rogo, ut me exspectent. Contra Horatius
 Ode 17. lib. 2. *Vulnerisquis fatis Tardavisti alas*.

X 2

Fata,

Sed ne forte tuo careat mihi funus amore,
 Hic timor est ipsis durior exsequiis.
 Non adeo leviter nostris puer hæsit ocellis,
 Ut meus oblito pulvis amore vacet.
 Illic Phylacides jucundæ conjugis heros
 Non potuit cæcis immemor esse locis.

5

Sed

Fata, ambigue etiam de ipso cadavere, ut Eleg. 17. supra:

An poteris scire mea fata responderis ocellis?
Funera autem & cadavera debentur rogo;
quia, ut ait Horatius in Epist. ad Pisones: Debetur mortis uti nosterque. Extremum rogos, qui supremo die accenditur. ut Eleg. 17. supra, Ultimus lapis, & extremus pulvere. & Eleg. 11. lib. 2.

Omnia, crede mihi, secum una numerata læto Ausert exitum funeris atra dies.

Ovidius quoque lib. 2. Artis: de animo: *Solus ad extremum promanet ille rogos.*

Rogus, inquit Servius in fragmentis, exstructio lignorum: & ignis subtilis, pyra. P. Vel est hypallage, pro, Nec rogom moror debitum satis extremis. Quum enim cremabant mortuos, ultimum pietatis officium eis persolvebant. Noster Eleg. 7. lib. 3.

Es mater non iusto pie dare debita terra,
Nec pote cognatos inter humare rogos.

Videtur hanc Elegiam distavisse Propertiana quum adversa valetudine laboraret, nec a mortis proxima suspicione vacaret. Vulp.

V. 3. NE FORTE TUO CAREAT MIHI FUNUS AMORE] Ne ego mortuus te amica caream. Ne me mortuum amare definas. Mihi junus, pro meus funus, hoc est ego funeratus, extinctus. ut Eleg. 17. versu 8. supra. Statius lib. 12. Thebaid. *Es qui caesissimus ordo fuit amor.* nimirum etiam vita sanctum. Pass. Virgilius 1. Georgic.

Depresso incipit jam tum mihi tantus aëre Ingenuere, Et sulco adritus splendescere vomer, mihi tantus, pro meus tantus. vel zè mihi tantum. Vulp.

V. 4. HIC TIMOR EST IPSIS DURIOR EXSEQUIS] Ipsa morte mihi acerbior. Durus timor; ut Virgilius 4. Æneid. *durus inuoluitur tunc.* & 5. Æneid. *duri magno sed amore dolores Pollux.* Pass. Vel tantus durus, pro ipsa re que timetur. Oblivio nimirum & contentus in Cynthia durissi-

mum funtrum erat Propertio vel mortuo. V. ibid. EXSEQUIS] Exsequiis pareretur pro morte. id quod sequitur, pro eo quod præcedit. ut apud Horatium *Fuerrunt*, pro occisis. Isidorus lib. 11. Originum: *Exsequia cadaver dum portatur: immo ipsa pompa & convitiis sequentium cadaver.* Virgilius 5. Æneid. alludit ad etymon:

Annus vota sacrae sollempnisque ardens pompæ Exsequeret.

unde *exsequiari*; Varro apud Nonium. *Donatas in illud Andrix: Funus procedit, nos sequimur; Hinc exsequia dicit, inquit, quia ordine natura mortuus sequetur.* Formula funeris indistincti hæc erat: *Exsequias quibus commodum est ira jam tempus est; ellus et adibus offertur.* Pass. *Exsequias ira.* Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 6.

Phitane, Eis imitatrix ales ab Iodis, Occidit. exsequiar ite frequenter, aves. ut habent optimi codices a Nic. Heinsio inspecti. Vulp.

V. 5. NOSTRIS PUER HÆSIT OCELLIS] Id est, fixus mansit in oculis, quia ex aspectu amor nascitur, ut dictum Eleg. 1. supra versu 2. Aut *uolens puer*, Cupido communis amantium deus. ut Eleg. 7. supra: *Nostra Venus.* Aut *uolens ocellis puer hæsere.* Puer sine adjunctione, ἀνδρ. ut Eleg. 9. supra v. 21. & alibi. *Hæsi ocellis;* ut Virgilius 1. Æneid. *Hæc oculis, hæc pectore tuo hæret.* Cicero Philippica 13. *In oculis vestris hærebunt.* Pass.

V. 6. UT MEUS OBLITO PULVIS AMORIS VACET] Ut ego versus in pulverem & cinerem, amore caream. Sic infra hæc Elegia: *Abstrahat a nostro pulvere iniquus amor. zè oblito traditurus.* ut Eleg. 4. lib. 4. *Interque oblitas excidit vena manus.* Pass. Virgilius pariter Ecl. 9. *Nonne oblitas mihi tot carmina.* Vulp.

V. 7. ILLE] Nempe tota locis, quod proxime sequitur. Catullus Carm. 3.

Qui

Sed cupidus falsis attingere gaudia palmis
Thesialis antiquam venerat umbra domum. 10

Illuc

Qui nunc in per iter tembricosum

Illos, unde uterque redire quamquam.

Tibullus etiam Eleg. 3. lib. 1.

Illuc est, cuiusvisque rapen mori venis amoni.

id est, in Elyseo. Pass. *Elysiacæ* est, atque a verbo male ominato abstinentia. V.

ibid. *Phylacidas heros*] Ut *Æaci* ne-

pos, *Æacides*, & *Alcoi* nepos, *Akides*;

ita *Phylaci* nepos *Protefilaus*, *Phyleides*.

Phylacus urbem *Thetis* filia *Phylacem* posse-

dit, ut scribit *Apollodorus* lib. 1. & *Scra-*

bo lib. 9. *Proteilius* *Iphicli* filius dicitur

Apollodoro lib. 3. *Homerus* lib. 2. *Ilidos*,

Phylacus maritum fuisse ait, non *Laodamia*,

& a *Troiano* viro primum *Græcorum*

interfectum fuisse; conjugem vero illius

mortuam in vita remansisse. unde *Ovidius*

lib. 12. *Metam. Hecuba prius fataliter ba-*

ssa, Protefilæ, cadit. Antonius

Prothetæ, tibi nomen sic fata dederunt,

Hæstia quæ Troja prima futura erat.

Ovidius lib. 2. *Amor. Eleg. 6. tangit hanc*

fabulam:

Tristis Phylacida Therpsitæ funera vidit. P.

ibid. *Yucunda conjugis*] Mirifice ama-

bant inter se *Protefilaus* & *Laodamia*. V.

Consulendi Catullus Carm. 67. Ovidius

lib. 2. *Amor. Eleg. 18. & lib. 3. Artis & in*

Remed. Amoris, Papinius Statius lib. 2.

Silvar. in Genethliaco Lucani, Antonius

in Cupidine cruci suffixo; ut alios omit-

tam. Pass.

ibid. *heros*] Genus enim dicebat ab

ipso *Deucalione*, ut scribit *Apollodorus*

lib. 1. *Bibliothecæ. Pass.*

v. 8. *Non potuit cæcis immemor es-*

se locis] Oblivisci non potuit *Phylacem*,

ut eam vocat *Homerus*: vel, ut alii,

Laodamiam. Sic *Eleg. 6. supra*:

Tum tibi se qua mi venist non inmemor heræ.

& Eleg. 20. lib. 2.

Passim ego natura non meminisse tua? P.

ibid. *cæcis locis*] Apud inferos, ubi

tenetur. *Virgilius 6. Æneid.*

Ut tristis sua Sals donat, laca turbida, adire.

Catullus Carm. 3. Mala tænebræ Orci. &

iter tembricosum. Ennius: Ubi rigida con-

flux crassa caligo inferum. Cæcum, obscurum.

Virgilius 6. Æneid.

Nec auræ

Prospiciunt clausa tenebræ, & carcere cæco.

Horatius Ode 9. lib. 4. Urgentur cæca nelli. P.

passim inter discipulos. co enim Horatii loco

legitur largo, non cæco. Vulp.

v. 9. *CUPIDUS ATTINGERE*] Ut *Virgi-*

lius 12. Æneid. Avidus confendere iudus.

& Noster Eleg. 1. Libertas loqui. Pass.

ibid. *FALSI PALMI*] Ut *Eleg. 17. lib. 3.*

Induit obliqua cornua falsa bovis.

Falsæ, non veris & solidis; sed simulatis

& umbraticis. unde Plautus, umbraticus bo-

vis. id Virgilius pulchre utroque lib. 6.

Æneid.

Et, mi docta comes tenues sine corpore vitas

Admonet volitare cæca sub imagine feræ,

torquet, & frustra ferro diverberet umbras. P.

Sic Falso sanguine imagine mortuorum: En-

nius. Vulp.

ibid. *ATTINGERE GAUDIA*] Contreflere di-

lectam uxorem & delicias suas. *Gaudia*, ut

apud *Petronium Satyric. Exspectat protestantem*

gaudio dissipatum rerum. id est ræc-æ-æ-æ-æ-æ.

Ovidius pariter Epist. Sapphus: Mibi nescia

quis, Fugiant tuo gaudio, dixit. Pass.

Falsæ attingere gaudia palmis. falsis suo

tangere gaudia p. extremum & in falsis ab-

forpsit s ræ sue; cuius vocis littera ultima

adhuc cum verbo sequente. sic, ut fa-

ctum fuerit attingere, id deinde concretum

in attingere. Certe ræ gaudia, ubi de per-

sona dicitur, adsciscit fere sibi usæ, tuo,

suo. Ovidius Epist. Herus v. 41.

Jam ne putes vixisse domo mea gaudia, nutrix?

Cato in Divis v. 23.

Invidio vobis, ævi: mea gaudia habetis;

Es vobis nunc est, mea quæ fuit ante voluptas.

Broun.

v. 10. *THESSALIS ANTIQUAM VENERAT*

UMBRA DOMUM] Fabula decantatissima,

quia sine exemplo. *Hyginus Fab. 103. Uxor*

(Protefilæ) Laodamia, Atæli filia, quum

audisset eum perisse, hæc ait a diis, ut

sibi cum ea tres horas colloqui liceret: quæ

impetrato, & Mercurio traditus: tres horas

cum eo collocta est. quæ repetitur Fab. 104.

Laodamia Atæli filia, amissæ conjugis; quum

tres horas consumpsisset, quæ a diis petita,

secum & solentem pati non petuit. Cæcilius

Mi-

Illic quidquid ero, semper tua dicar imago.
Trajicit & fati litora magnus amor.

Illic

Minucii Felicia: Quis unum altius ab inferis
vel Protefilia forte revocavit, horarum saltem
permissa comestatu, ut vel exemplo crederemur?
ubi videtur aliquid excidisse, & reponendum
horarum saltem paucorum permissa comestatu.
Sed elevat miraculi fidem Propertius, ac pro re
habet non insolita, Carm. 7. lib. 2. Silv.

Adfuit Incidit, & venante Pulla,
Unum quæso diem deus fleturum
Exeret, fletu hoc patens limen
Ad nuptas reducitur maritus.

Neque multo reverentior antiquitatis argutus
ille nequam: Dii majores sunt qui me
refluerunt in integrum. Mercurius enim,
qui animas ducere & reducere solet, suis bene-
ficiis reddidit mihi quod natus jura prædiderat:
ut scias me gratiorem isti quam Protefilium,
aut quemquam alium antiquorum, Non omittendus est
affectus uxoris in marmore insigni apud Gruterum DCCLXXVI. 5.

ITA. PÆTO. VOS. M. EB. SANCTISSIMAE
COMMENDAT NABEATIS
MEVM. CA. M. ET. VELLITER
HYEC. INDVLGENTISSIMI. ESSE
HORIS. NOCTVNE
VT. EVM. VIDEAM

Ceterum in producendo hoc Nostri loco
humani aliquid passus est insignis ille re-
nascens doctrina inflaturator Hermolaus
Barbarus Castig. in Plinii lib. 3. cap. 9,
ita enim scribit:

Illic Phylacides juvenca conjugis heros

Thesalis antiquam venerat umbra domum,
prætenge est monere tam minuta: & ta-
men in his minutis quum saepe peccent ho-
dierum nostri Alcides, quos in caelum tollit
curratæ pubis admiratio, tantum non insu-
niant ubi monentur. Elegantissime Nostro
dicitur Thesalis umbra: quod non neglexit
quisquis ille fuit qui Domicillæ nomine
Mæstori agitatoris epitaphium fecit, a Georgio
Fabricio relatum in Antiquit. quod & nos
vidimus Stephani Vinandi Pighii manu
enotatum de thesauris Cardinalis Cæsi;

Qui colitis Cybele, & qui Phryga plangitis

Atinæ,

Dona vocat, & tacito Dindyma nostro fi-
lent,

Fletus meos cineres, non est alienus in illis

Hæbet, & hoc tumulo Mygdonis umbra
teget. BAQUEN.

ibid. THESALIS UMBRA] Anacolutum,
cupido umbra. ut Eleg. 14. supra:
Nec tamen ista mea valeat contendere amor.

Nescit Amor magnis redere divitiis.

Nam fove optatum necum erabis illa quie-
tem, &c.

Phylacides, umbra Thesalis: ut infra hlc:
Formosa chorus herina. ubi adnotavimus.
Thesalis umbra, umbra Protefilii, qui Thes-
falus fuerat. sic æro Thesalis Ovidio in
Epist. Laodamia. & ibid. Hæmonis Laodamia.
Charisius lib. 1. Thesalis, Dardanis.
Hyginus tradit, Laodamiam se tandem in
pyram ardentem concessisse, in quam pater
Acæstus effugiem Protefilii coniecerat. Alii
transfixam hasta, alii desiderio & dolore
tabuisse, scribunt. PAUS.

ibid. ANTIQVAM VENERAT DOMVM] Vel
caram, vel re vera præscam & nobili vetu-
state. Virgilius 2. Georg. Antiquasque do-
mos ovium. Idem 4. Æneid.

Namque suam patria antiqua cinis ater habebat,
Vel priorem, pristinam; ut Maro eodem
libro 1. Templum Conjugis antiqui. PAUS.
Hæc verissima explicatio: nam domus nova
& posterior Protefilio erat domus exilis
Plutonia. VULP.

V. T. QUIDQUID ERO] Ovidius in Ibin:
Quidquid ero, Soggyis erumpere niter ab oris.
Statius 8. Thebaid.

Quidquid erit (apud inferos) æternus Phædo
dolor,

dictum Eleg. 11, supra versu 26. PAUS.

ibid. ILLE QUIDQUID ERO, SEMPER TUA
DICAR IMAGO] Dubitantis est, quidquid
ero: valde enim fluctabant veteres in con-
stituenda ratione animarum. Lucretius lib. 1.

Ignoratur enim quo sit natura animæ:

Nata sit, an contra nascentibus infundatur:

Et simul intereat nobisum morte dicimus:

An trecentes Orci visat, vastasque lacunas:

An pectus aliat divinitus infuset se.

Vides opiniones diversissimas. quarum re-
ceptior erat, animas in alia corpora mi-
grare; ad inferos descendere quædam te-
nues species, quæ imagines & simulacra di-
ce-

Illic formosæ veniant chorus heroinæ,
Quas dedit Argivis Dardana præda viris;

Quæ-

cebantur, & *idola*, & *spectra*. nam quas *umbras* vocamus, ex in terra vagari credebantur. quamquam hæc omnia nonnumquam confundunt poetæ. Ennii patris doctriam recitat Lucretius lib. 1.

*Est præterea tamen esse Achæryia templa
Ennius æternis exposuit versibus edens,
Quæ neque permittunt animæ, neque corpora
nostra,*

*Sed quodam simulacra, modis pallentia mi-
rit.*

Nemo hæc melius exposuerit doctissimo grammatico Servio Honorato, cuius notam ad L. 4. *Æneid.* v. 645. excubere non pigra-
bor; & credo te iuvabit legisse. *SUS TEA-
RAS* ISTI IMAGO: *Hinc imaginem dicit.*
valde eum queritur apud philosophos, quid
illud sit quod inferas petat. nam tribus cau-
ssamus: *Animæ, quæ superna est, & origi-
nem suam petit: Corpore, quod in terra de-
scendit: Umbra, quam Lucretius sit definiuit,*
APOLIATUS LUMINIS AER. Ergo umbra si ex
corpore creatus, sine dubio petat cum eo: nec
est quidquam reliquum de homine quod infer-
ras petat. Sed deprehenderunt esse quoddam si-
mulacrum, quod ad nostri corporis effigiem fi-
lum inferas petat: & est specus corporis, qua
non potest tangi, sicut ventus. Hinc in sexta:
Corpora vivæ nefas Stygia vestire corina.

Hanc autem rem etiam Homerus requirit, si-
mulacra Heculæ apud inferos visa. Et sciend-
um, simulacra hæc esse etiam eorum qui per
apoteosin dii facti sunt. Unde aut visi esse
apud inferos, aut illuc descendisse dicuntur.
Horatius de Libero:

Te vidit inferis Cerberus aureo

Cervu decoram.

Sciendum tamen, abuti poetæ & confuso vel
simulacrum vel umbram dicere. Quod addit
Nothæ, *semper sua dicat imago*, multo est
tenerimur, neque capî satis potest ab ho-
minibus diis atque inventis. Sic lib. 2.
Eleg. 15.

Huius ero vivæ, mortuus huius ero.

& lib. 3. Eleg. 15.

Te saltem & liquor funeris agnos amens.

Hæc imagines, sive hæc simulacra apud in-
feros obambulantia, Ausonius pulcro vo-
cabulo *effigies* nominavit Epigr. 54.

*Effigiem, res Cræse, tuam, distigim regnum,
Vidit apud manus Diogenes Cynicus.*

Afranius etiam de spectro nocturno videtur
dixisse in Vespilio:

*Cujus te suspexit imago? cuius effigia? quo
natus pare? BACCHUS.*

V. 12. *TRAJICIT ET PATI LITORA MA-
GNUS AMOR*] Transmittit etiam ripas Sty-
giæ paludis. *Trajecto* verbum nauticum.
Fatum autem pro ipso Orco. ut Eleg. 28.
lib. 2.

Una ratæ sui nostras portabit amores

Litora autem pro ripa, ut Eleg. 2. supra 1
Eveus patris filia literibus.

Virgilius 6. *Æneid.* & *ripas & litora* dixit
de fluvii inferorum: *Nec ripas datæ bor-
tender.* & *mox* 1

*Centum errant annos volitantque hæc litora
civium.*

*Magnæ amor, qualis est meus. vel perpe-
tuum est Amoris epitheton, ob ejus numinis
vim & majestatem.* ut Eleg. 3. lib. 4.

*Omnis amor magnus; sed aperta in conjugio
major.*

Plato in Convivio 1. *Μίσην ἔδωκεν ἑῷ*,
ἡ ἀμαρτία ἐν ἀνδραγαθίᾳ τῇ ἑῷ. Vir-
gilius 1. Georg.

*Quid Jovis magnum tui versat in ossibus
ignem*

Durus Amor?

Item 4. *Æneid.* *Insident quantus misera dens.*
Catullus Carm. 65. *Quis te invenit tantus
dens?* Quod ad sententiam vero hujus loci
attinet, Virgilius pariter 6. *Æneid.* *Curæ
non ipsa in morte relinquunt.* Theocritus
quoque Idyllio 1.

Καὶ Αἰδὼς καὶ Τέρας ἀνδρὶς ἰσχυρὸς ἄνθρωπος.

Et apud Orcum malus vis dolor Amoris.
ubi xal, ut hic: Et sui, &c. Pass.

V. 13. *ILLIC FORMOSÆ VENIANT CHORUS
HEROINÆ*] Passeratus vernat chorus
videtur legisse: ita certe exposuit: quod unde
habuerit, non possum conjicere. libri
veteres nihil mutant. Ceterum nobiles illæ
heroinæ in Elysiæ sedes habitare putabantur
discretas, singulari quodam honore a
relinquis piarum mulierum umbris senectæ.
Pomponia ad filium Scipionem, interprete
C. Silio L. 13. Punic.

Nul-

Quarum nulla tua fuerit mihi, Cynthia, forma 15
 Gravior: & Tellus hoc ita iusta finat.
 Quamvis te longæ remorentur fata senectæ,
 Cara tamen lacrimis ossa futura meis.

Nalles, a nate, labores

*Mart habuit nostra, æthera dum pendere porta
 Esplorat, mihi destra Cyllenia proles
 Imperia Jovis Elysia deduxit ad oras
 Attribuitque parces sedet, ubi magna moratur
 Alcideæ genitrix, ubi sacro munere Leda.*

Alia regio est illustrium amatricum: lugentes campos inferi vocant. descripsit poeta princeps L. 6. *Æneidos*, & Annianus in Cupidine cruci affixit. *BRONKH.*

ibid. ILIC] In Elysio, & silva myrtea. Sic & Eleg. 7. lib. 4. locat heroínas in campis Elysiis, ubi chori & cantus. P. ibid. FORMOSÆ HEROINÆ] Eleg. 4. supra: Et quæcumque vultu formosi tempore erat.

& Eleg. 13. supra v. 31.

Ille sit inæbrii & blandior herænis. P. ibid. CHORUS HEROINÆ] Appositio. ut Eleg. 9. supra:

Nedum tu possis spiritus iste levie.

& hic *Polyplacides Thersidis umbra. Chæone autem multitudine choreas dacentium & cantantium. Atqui in campis Elysiis, ut testatur Tibullus Eleg. 3. lib. 1. choreas canisq; vivat. PALL.*

V. 14. QUAM DEDIT ARGIVIS DARDANA PRADA VIRIS] Ilionam puta, Cassandram, Andromacham, Briseidem, Tecmessam, Helenam ipsam a marito receptam, & alias; quæ scilicet in præda Trojanæ divisione Græcis victoribus forte contigerunt. *Præda*, inquit *Nanius*, corpora ipsa rerum: *Mænebia*, pecunia ex præda vendita redacta. Vide *Gellium* lib. 3. N. A. cap. 24. Varro lib. 5. de L. L. *Præda*, inquit, est ab hostibus capta, quod mens præda, ut *parida præda*. Idem tamen lib. 7. *A prædanda præda, & merenda merces*, ubi fortasse legendum; *A prædanda*, *Argivis*, pro quibuscumque Græcis; ut adnotatum ad illud *Eleg. 15. supra, Argivæ sanna pudicitia*. De formosis Trojanis mulieribus *Eleg. 17. lib. 2.*

Et quot Teia vultu vixit, & quot Achæia formæ. PALL.

Dardana præda, pro Dardania. *VULP.*

V. 15. QUARUM N. TUA FUERAT MIHI,

Quæ

CYNTHIA, FORMA GRavior] Veniant licet, me circumstant, aspectu me alliciant, nulla tamen earum incundior & blandior mihi te ipsa formosa esse poterit. *Eleg. 4. supra, forma Nyctæidæ*, pro formosa *Nyctæide*. *Virgilius* pariter lib. 2. *Æneid.*

Nou mihi Tyndaridæ facies iuvæsa Læone. P. Series sermonis postulat Harum. non absumili mendis peccatum erat supra Eleg. 15. v. 35. BRONKH.

V. 16. TELLUS HOC ITA IUSTA SINAT] Id est, nolit mihi succedere, si te unam omnibus præcis herminis anteposuerò, sed iudicandi & eligendi libertatem permittat. *VULP. Tellus iusta*, vel benigna & propitia; ut *iusta servitue* in *Andria Terentii* vel quod omnibus æque patet. Sic *Horatius Ode 18. lib. 2. Equas tellus pauperi recluditur Regumque pueris*; vel ob maternam pietatem adversus homines; unde & *pis* dicitur *Nostro Eleg. 7. lib. 3. vel tandem, quia reddit credita cum fumere. Virgilius a. Georg.*

Fundit humo facilem vñum iustissima Tellus. Veneratur porro Terram poeta, quod continere crederetur deos Manes. Enimvero illos aditurus Æneas apud Maronem lib. 6. Terræ sacificat. Suetonius autem in Tiberio cap. 75. Mortis ejus ita levitas est populus, ut ad primum nuntium discurrerent, perit Tiberium in Tiberium clamitantes: pars Tertia matrem desique Manes erant, ne mortui sedem ullam nisi inter impios darent, Ovidius in libris:

*Respexit invisum iusto cadaver humum. P. v. 17. QUAMVIS TE LONGÆ REMORENTUR FATA SENECTÆ] Licet te Parca detineant in vita, quam longam tibi neverant. Fata senecta, ut *Eleg. 13. lib. 2. de Nestore:**

Si tam longæque minuisse fata senecta & id est, senectam longam fati datam. *Ex Eleg. 28. libri ejusdem:*

Ille sepulture fato bonus tua. id est, mors tibi beata fati concessa. *Remorantur*, ut *Eleg. 6. supra:*

Set

Quæ tu viva mea possis sentire favilla.

Tum mihi non ullo mors sit amara loco. 20

Quam vereor, ne te contemto, Cynthia, busto

Abstrahat a nostro pulvere iniquus Amor:

Co-

Sed me complexa remaneant verba puella.
unde Cicero 6. de Republica: *Quid moror in terris?* Horatius Ode ult. lib. 2. *Nec in terris morabor Amplius.* Pertinet huc iocus Neronis de Clodia: *Postquam inter homines morari desit.* Pass. Ita Noster Eleg. 2. lib. 2.

Cur hoc in terris facies humana moratur? V. 18. CARA TAMEN LACRIMIS OSSA FUTURA MEIN] Sententia est: Tu etiam mortua, mihi misero, quem cum nec in ipsa morte relinquant, cara eris; teque vita functum complectar, & mixte ossibus ossa teram, ut ait Eleg. 7. lib. 4. *Meis lacrimis, mihi lacrimanti.* Hoc genus loquendi Propertio frequens. Pass. Quamvis te longa senectus maneat, o Cynthia, me in ipso flore ætatis absumto; non tamen desinam vel mortuus te amare; & quodcumque ad Orcum descenderis, id testabantur piam meæ lacrimæ super ossa tua profuse. Sane & umbras lacrimari, testis est Q. Ennius apud Lucretium lib. 2.

Unde sibi evorant semper forensis Honori Commemorat species, lacrimas & suadere falsas Capisse, & verum nunciam expandere dilis.
Virgilius etiam 1. 2. Æneid.

In somnis, ecce, ante oculos inaccessibus Nectis Visus accessi mihi, largisque effundere lacus.
BROUXH.

Quamvis, o Cynthia, factorum imperio ad ultimam senectutem sis perventura, qua ætate nullum antiquæ tuæ pulchritudinis vestigium exhibuit, sed arida ossa vix tenui regentur cute; ego tamen apud inferos deliderium tui agere serens, osculis & lacrimis longo post tempore advenientem excipiam. Adde, quod imagines mortuorum officio fingebantur. Ovidius in Ibin: *Insequar & vultus ossa forma tuæ.*

Seneca Epist. 24. *Nemo tam puer est, ut Cæterum timeat, & tenebras, & larvalem habitum nudis ossibus coherentium.* Et facit locus elegans Petronii Satyr. *Patantibus erige, & accuratissimis nobis laetitias mirantibus, larvæ argenteam attulit serena, sit opus, ut articuli ejus veretrague locata in*
TOUT. I.

omnem partem spectarentur. Hanc quum super mensam semel iterumque abjecisset, & catenatis mobilis aliquot figuras exprimeret, Trimalchio adiecit:

Heu heu nos miserat, quam tristis bonumque mihi est!

Sic erimus cuncti, postquam nos auferet Orcus. De formis hinc offcis apud inferos sapientia loquitur etiam Lucianus in Dialogis Mortuorum. VULP.

V. 19. QUÆ TU VIVA MEA POSSIS SENTIRE FAVILLA] An viva Cynthia, & superstes? An viva numero multitudinis accusandi casu? utinam, inquit, illa sentire possis viva: id est, lacrimas & amorem meum adhuc in favilla spirantem. Sed quum vetus liber habeat: *Quod si in te me possim*; legendum puto:

Quod sine te vivæ possim sentire favillæ.
Id est, utinam id sentire possim, nempe amorem tuum & lacrimas, vivæ adhuc meæ favillæ, & spirante meo cinere. *Med favillæ*, meæ Manibus & cineribus. Ita Eleg. 1. lib. 2. *Musa jace verba favilla.* & Eleg. ult. lib. 4.

Hæc cara & cineri spiras inusta meo. Pass. Tū viva, ut mihi videtur, casus est rectus numeri singularis, & ad Cynthia pertinet, non ad ossa. Id sibi vult Propertius: Utinam, o Cynthia, mihi superstes futura, pari pietate sanus meum prosequar, utinam talis de me sentias, qualis ego de te. Joannes Anratus legebat, *viva*. sed non opus mutatione. VULP.

V. 20. TUM MIHI NON ULLO MORS SIT AMARA LOCO] Sive terra, sive mari, sive in patria, sive peregrini moriar, mors acerbata non sit, si, pro erit. *Mors amara*, ut noster amara Eleg. 1. supra; & *sinuus amara*, Eleg. 19. lib. 2. & *virtus amara*, Elegia 10. lib. 3. & *amoris amor*, Eleg. 33. lib. 2. Pass.

V. 21. QUAM VEREOR] Ut Eleg. 26. lib. 2.

Quam timui, ne forte tuum more omen haberet & Virgilius 6. Æneid.

Y

Quam

Cogat & invitam lacrimas siccare cadentes!

Flectitur assiduus certa puella minis.

Quare, dum licet, inter nos lætemur amantes. 25

Non satis est ullo tempore longus amor.

E. L. 2.

Quam metui, ne quid Libye tibi regna necerent! PAST.

ibid. CONTENTO AUSTO] Abiecta cura mei sepulcris, & luctu debito. Sic Eleg. 1. lib. 3. *contento sepulcro*. vide quæ illic adnotamus. An *hustum* pro *Manibus*? ut Eleg. 7. lib. 4. *Fræsto hustum pira cado*. id est manes placare. Servius in Fragmentis: *Crematio cadaveris, hustum: locus, ubi cinis dicitur: apertis constructis, sepulcrum*. *Hustum*, inquit Festus, *proprie locus in quo mortuus est combustus & sepultus, quasi bene esset*. P. v. 35. *ASTRATAM A NOSTRO PULVERE*] Avellat a nostro cinere & ossibus. ut Elegia 17. supra, *extreme pulvere*. & Ovidius lib. 5. Fast.

Latus ad Ianthium pulvis inanite sono. Horatius Ode 7. lib. 4. *Pulvis & umbra sumus*. *Astrahere*, avellere. Virgilius 11. *Æneid.* Semusque servant *Husto*, nec avelli possunt. PAST.

ibid. INIQUUS AMOR] Vel adversus mihi & infensus: vel amor alterius non æquus & par meo amoris: vel injustus, quia te non sine iusta mortuo perolvere. PAST. v. 23. LACRIMAS SICCARE] Ovidius 3. Fast.

Occupat amplexus, lacrimasque per ascula siccant. Quintilianus lib. 11. Inst. Orat. cap. 1. *Nec jecit lacrimas, ubi opus erat miseratione, siccantibus*. PAST.

ibid. L. CADENTEM] Ut Ovidius lib. 3. Trist. Eleg. 3. *Domina lacrimis in vestra cadentibus ora*. & Eleg. 4.

Nostra tuas vidi lacrimas super ora cadentes. Sabinus pariter Epist. Ulixio:

Vidi, nec lacrimas oculi tenere cadentes. P. v. 4. FLACITIVUS ASSIDUUS CERTA PUEL- LA MINIS] Assiduam omnia superat. ideo Eleg. 8. supra: *Assiduus non tulit illa preces*. & Eleg. 9. *Assiduus a fuge blanditibus*. *Certa*, constans. Vide Eleg. 13. supra v. 6. PAST.

ibid. MINIS] Intellige minus lacrimis, promissis, precibus mixtas, quales esse solent amatorum. Horatius Ode 8. L. 2.

Puber tibi crescit amans,

Servius crescit nova: nec priores

Impia testum domina relinquant,

Sepe minati. BROUKH.

v. 25. QUARE] Sic Eleg. 5. hujus libri:

Quare, quid possit meo Cynthia, desine, Gallo,

Quære. VULP.

ibid. DUM LICET] Eleg. 15. lib. 2. eadem formula:

Tu modo, dum licet, hunc fructum ne desere vita.

Lentulus Marcellinus Consul, apud Valerium MAX. lib. 6. Memorabil. cap. 2. *Acclamate, acclamate*, inquit, *Quirites, dum licet*. Horatius Ode 12. lib. 4.

Nigremusque memos, dum licet, ignium

Miste flutizium consilii brevem.

Par locutio, dum *fata sunt*. Tibullus Eleg. 1. lib. 1.

Interea, dum fata sunt, jungamus amorem. Noster Eleg. 15. lib. 2.

Dum nas fata sunt, oculos faciemus amore.

Variavit Horatius Ode 12. lib. 4.

Dum res, & ætas, & severum

Fila trinum potantur æva. PAST.

ibid. INTER NOS LÆTEMUR AMANTES] Vivamus, atque amemus, inquit Catullus.

Inter nos, invicem, par addidit. Plautus Captivis 2, 3. *Videor corde amore inter se*.

Iludem: Inter nos fuisse ingenio bond dissociabili. Terentius Adelphis: *Inter se amare*; quod Donatus invicem exponit. PAST.

v. 26. NON TATIS EST ULLO TEMPORA LONGUS AMOR] Sine fine amandum est. Ita Eleg. 15. lib. 2.

Errat, qui suum vesani querit amoris

Verus amor nullum novit habere modum. PAST.

Nullus amor unquam satis est diuturnus; itaque, dum per brevem incipit usuram licebit, carpinis fugitiva gaudia, nec reditura. BROUKH. Hæc verissima explicatio. Illud Lucretii nullum ex lib. 3. v. 935.

Hæc etiam faciunt, ubi discutere, tenen-

que

Pa-

*Pecula sepe homines, & innumbrans ora coronis,
Ex animis ut dicant, Brevis hic est fructus ho-
mullis :
Jam fuerit, neque post unquam revocare licebit.*

Sententia hujusmodi, e schola, seu potius
hara, Epicuri ab Ethniciis, futuri seculi
vitam desperantibus, promi consueverunt.
VULP.

ELEGIA XX.

HOc pro continuo te, Galle, monemus amore,
Id tibi ne vacuo defluat ex animo.
Sæpe imprudenti fortuna occurrit amanti.
Crudelis Minyis dixerit Afcianius.

E8

ARGUMENTUM ELEGIA XX. LIBRI I.]
Gallum, sodalem suum, proposito exem-
plo Herculis & Hylæ, admonet, ut for-
mosam puerum ab ipso adamatum, caute
ac diligenter custodiat. VULP.

Non puto allam existere Elegiam vexa-
torem in toto Latio : cui tamen, post
omnes alios, feliciter suppetias latum ivit
eruditissimus Gronovius L. 3. Observat. C. 3.
Ejus ductum secuti pauci de nostro adde-
mus, quæ ipse, utpote levia, negligere
visus est. BROUSA.

V. 1. HOC PRO CONTINUO TE, GALLE,
MONEMUS AMORE.] Ut nostra vetus neces-
situdo & nunquam intermissa postulat. Ci-
cero sæpe ita loquitur, præsertim in Epi-
stolis. Noster Eleg. ult. hujus libri : *Pro
nostro semper amicitia*. Amicam eum vocat
Eleg. 10. & 13. supra. PASS. *Hoc te mo-
nemo*. Loquendi formula solennis. Cicero
de Harusp. Resp. Sed est hoc moner, de-
finitur fure. Idem Epist. 3. lib. 1. ad Atti-
cum : *Illud me Pudentem, ut ad te scribe-
rem, admonuit*. VULP.

V. 2. ID TIBI NE VACUO DEFUAT EX
ANIMO.] Utrumque translatum a vasis, &
defluat, & vacuo. quum enim liquor quem
continebat effluxit, vacua sunt. Memo-
ria autem res continentur, unde & *Té-
seus* verum dicitur Cicroni. Sic Tibullus
Eleg. 1. lib. 3.

*Ille mihi refert, si nostri metus cura est,
Aut minas : an totos postulare deciderim.*

Et prior Catullus Carm. 64.

*Ne mea dicta vagis nequidquam credita ventis
Effluxisse meo forte poter animo.*

Ita locuti Terentius Eunuchus 1. 2. &
Lucretius lib. 3. *Animo*, pro memoria.

Virgilius Ecl. 9. *Omnis fert etas, animus
quoque -- Nunc oblita mihi tot carmina. Va-
cuus mentes alio sensu dixit idem Virgilius
Georg. 3. v. 3. nimirum otiosas :*

Cicero qui vocat tenuissimæ carmina mentes.
PASS.

V. 3. SÆPE IMPRUDENTI FORTUNA OCCUR-
RIT AMANTI.] Adversa venit, & nocet ni-
hil tale cogitanti & incauto. Quæ sequitur
fortuna, secunda est : quæ occurrit, adver-
sa est & infesta. Virgilius 4. *Æneid.*

Si modo, quod memores, satum fortuna signatur.
Cicero in Bruto : *Transfusa in te incurrit
fortuna reipublica*. Sic Horatius Epodo 5.
Nostros occurram fure. Tibullus Eleg. 2.
lib. 1.

*Nec fuit occurrat quisquam qui corpora ferro
Vulneret.*

Et Virgilius Ecl. 9.

Occurrere capro (coram feris ille) coarctat. PASS.
Fortuna : Itali dicimus *disfavouratura*. Cæsar
lib. 2. de Bello Civili cap. 14. *Nostri repen-
tina fortuna perempti, arma, quæ possent, ar-
ripiunt*. ubi de perditis Masiliensium, qui
pastia inducibus opera Cæsaris igni consum-
serant. Cicero Epist. 11. lib. 1. ad Famil.
*Videamus cum famam confecti, ut non tam
occesso querenda, quam fortuna metuenda sit.*
Virgilius 9. *Æneid.* 40.

*Nemque ita discedens præcepit optimus armis
Æneas, si qua interea fortuna fuisset,*

Nec fratre auderet aciem, nec credere campo.
Fortuna occurrit : Cicero lib. 8. de Finibus 2.
*Ita sit beata vita dominis fortuna, quum Epi-
curus ait exiguum intervenire sapienti*. Et
Seneca de Constantia Sapientis cap. 15. *Ro-
ro, inquit (Epicurus) sapienti intervenit
fortuna*. Idem Epist. 37. *Minus sepe in nos*

X 2 in-

Est tibi non infra speciem, non nomine dispar
Thiodamanteo proximus ardor Hylæ.

Huic

incurret fortuna, quam nos in illam. Propertea Plinius Panegy. cap. 25. dixit, intercedere casibus, occurere fortuna. Quod Latini, occurrere, nos Itali, farsi all'incontro. Franciscus Petrarcha (vol. Sonetto 274.)

Morte ebbe invidia al mio felice stato;

Anzi alla speme; e seglissi all'incontro

A morte via, come nemico armato. V.

v. 4. CRUDELI MINTIS DIXERAT ASCANIUS] *Crudelis cum tertio casu. ut Eleg. 26. lib. 2.*

Sed non Neptunus tanto crudelis amori.

Minyæ, inquit Festus, filii Argonautæ, quod plerique verum ex filiis Minyæ fuerint orti. Ovidius initio lib. 7. Metam.

Janque fretum Minyæ Pagasæ puppe secant.

Apud Pausaniam in Corinthiacis Minyæ dicti omnes populi Orchomenius & Locris finitimi. Apud Strabonem lib. 9. Minyæ Iolcon, patriam Iasomæ, coloniam deduxere. De posterio Minyarum Herodotus in Melpomene. Testatur Apollodorus lib. 3. Minyan regem, avum Atalantæ fuisse. Crudeles vero Minyis dicitur Ascanius, quia ex eo sive lacu sive flumine fuisse videtur Nympha quæ Hylan raperant: quo rapto Hercules ipse ademptus Argonautis. Vide Valerium Flaccum lib. 3. PASS. Mirum sane, quantum hic versus torserit ingenia eruditiorum. Vulgati codices habebant *dur erit*, quod a Volscis, Critici audacissimè, officina profectum, falso defendendum susceperat Hadrianus Turnebus lib. 12. Adversar. cap. 15. Id mendum Chironia manu feliciter fustulit Josephus Scaliger, & reposuit *dixerit*, id est, testis fuerit, & quasi voce sua confirmaverit, sententiam illam veram esse:

Sape imprudenti fortuna occurrat amanti.

Dixerit, pro dicit, vel dicat. Catullus pariter Carm. 66.

Dixeris hic aliquis, Quid tu istas, Janus, nosti? Tibullus quoque Eleg. ult. lib. 3.

Fulserit hic nixit Delias alitibus.

pro fulgeat, vel fulgebit. Idem vero regiones & maria testes producit stipendiorum quæ sub Messalæ imperio ipse miles fecisset, Eleg. 7. lib. 1.

Non finis me est tibi portus hec. Turbellæ Pyrens

Tellus, & Oceani litore Saronica.

Ex Catullus pariter Carm. 4. phaselim laudans, utitur testimonio urbium ac montium: *Amasri Pontica, & Cyaro basius, Tibi hoc fuisse & esse cognitissimæ, At phaselus.*

Porro Janus Rutgersius lib. 3. Var. Lest. cap. 8. conjungit *re crudelis* cum precedenti vericulo, idque epitheton *fortuna* tribuit. minus recte tamen. Ego Ascanio fluvio adjungo, qui *crudelis* vocetur ob raptum a Nymphis apud se Hylan, deliciis Herculis. Juvat ipse Propertius, qui mox appellabit *indemnitum*. Legendus Valerius Flaccus lib. 3. ubi dolentes Argonautas hoc infortunio inducit. VULP.

ibid. DIXERAT ASCANIUS] *ἔκταν δὲ Ἀσκανός. Eleg. 33. lib. 2.*

Quamvis Ida Parin passerem dicat amasse.

Et Eleg. 8. lib. 4.

Appis, dic quas, quantum te testa triumphum Egrip, effusi per tua fusa rotis.

Male Moretus, *Esanius* legendum putat, pro *Asianus*. nam juxta flumen Ascanium raptum Hylan fuisse, scribit Hyginus Fab. 14. Et Strabo lib. 12. Ascanium lacum in Bithynia esse ait, non procul ab eo loco ubi raptus Hylas fuisse dicitur. Plinius quoque cap. ult. lib. 5. H. N. Ascanium Bithynicum lacum commemorat & cap. 10. lib. 3. Ascanii lacus summas aquas dulces esse ait, quum reliquæ amaræ sint. Servius in lib. 3. Georg. affirmat, a Virgilio usurpatum fuisse *Ascanium* pro quovis flumine, quum ait:

Illos ducit amans trans Gorgæ, transque sonantem

Ascanium. PASS.

Eadem scire tradunt de loco ubi raptus Hylas, Probus in 3. Georg. & Antoninus Liberalis Cap. 26. Metamorph. BAOUER.

v. 5. NON INFRA SPECIEM] *Forma non inferior. re infra servit comparationis dignitatis. Horatius Sat. 1. lib. 1. Infra Lucilli censum, ingenioque. Terentius Euanuchus:*

Tote tu, quem esse infra omnes infimos puto. Spt.

Huic tu, five leges umbrosæ flumina silvæ,
Sive Aniæna tuos tinxerit unda pedes:

Sive

Species, pro forma. Ovidius lib. 5. Fast.

Et natus, atque specie dum foret, uti. P. Vulgatum illud: ὅς τις Πάριον ἄνθρωπος ἰσχυρὸς. Species Primi digna imperio. VULP.

ibid. KON NOMINA DISPAR] Hylan histriõnem fortasse intelligit, de quo Macrobinus cap. 7. lib. a. Saturnal. PASS. Et sane tempora conveniunt. Neque abhorrebant histriõnes a suspitione impudicitie; molestem scilicet artem, delicatam & voluptariam professi. Hos etiam *novitæ* appellabant, *ἀνὴρ τῷ σοφὸν καὶ αἰδῶν*, dum videbant saltarent & gestulantentur. Juvenalis Sat. 6.

Chironem Ledam molli saltante Bathyllo, Tuscis vestire non imperat, Appulo gannit, Sic ut amplexu.

Hoc genus, mulierum simul & marium libidinem excitabat, præsertim si formosi essent, ut hic Galli. VULP.

V. 6. THIODAMANTEO PROXIMUS ARDOR HYLÆ] Amor proxime accedens ad Hylan; id est puer Hyla non inferior. *Ardor* pro amore Eleg. 7. supra v. 14. De Hyla & ejus raptu Apollodorus lib. 1. Theocritus Idyllio 13. Hyginus Fab. 14. & Fab. 171. Apollonius Rhodius lib. c. Argonaut. Virgilius Eclog. 6. Petronius Arbiter in Satyrico, Valerius Flaccus lib. 3. Argonaut. Et cui non dicitur Hylas? Thiodamantes, nempe Thiodamantis filio, ex Menodice Nympha. Vide Apollodorum, Hyginum, & Interpretem Theocriti. PASS. Ceycia filius dicitur Antonino Liberali. ceteri fere Thiodamantem ei patrem dant, Dryopem (ut Probus ait) regem. ita & Apollonius Rhodius L. 1. Argonaut. vide tamen Hadrianum Junium L. 4. Animadv. C. 2. BAOUAN. Elegiam de Hercule & Hyla pulcherrimam scripsit quoque præavorum temporibus M. Antonius Flaminius, qua Propertium non imitari solum, sed etiam æmulari voluisse videtur. VULP.

ibid. PROXIMUS] Vix concedens. Tibullus Eleg. 5. lib. 3. de aqua calida nescio qua? *Nunc autem sacris Bajarum proxima lymphis.* non loco nimium, sed excellentia. VULP. ibid. ARDOR] Puer delicatus. καὶ ἀνδρὶν. Obsecrans istos magni Herculis amores

jure quidem, sed aperte nimis, & καὶ ἀνδρὶν ἀνδρῶν exagitat Prudentius lib. c. contra Symmachum v. 116.

Herculeus molliis pueri famulus amoris Ardor, & in transitis jactata effudit Arge. Nec maris erubuit Nemea sub pelli fovere Contubuit, & Hylan percussentem querere calet. Vide sis tamen caput 12. libelli nostri de Satyra Latina, ubi causas nonnullas hujus *παρρησίας* veterum scriptorum, etiam Christianorum & divinatorum, attulimus. V.

v. 7. HUIC TU] Scripti fere *Huic tu*. recte. ita & Gronovius; & jam olim Livinejus. quem observasse videbim. id quod Gronovius a nemine observatum miratur. BAOUAN. Ita legebat & Justus Lipsius, cui & ego adolescens assentebar: deinde quinto ab hinc versu:

Nympharum semper cupidas defende rapinas. Ut illud notissimum: Salsitium pecori descendite. Veteres Editiones, Nunc tu. V.

ibid. SIVE LEGES UMBROSÆ FLUMINA SILVÆ] Legere verbum nauticum est. *Legere flumen*, oram, litus, freta, est cursum prætervehi remis & velis; ut oculis percurrere litteras & pistinam, legere est. vel ut dicitur *carpere iter & viam*. Ipse Eleg. 11. lib. 3.

Peliceque trabis totum iter ipse legas. Virgilius 1. Georg. *Primi lege litore oram.* Idem poeta dixit *legere pontum*, & freta. Per flumina silvas umbrosas, Clitumnum designari admonet Scaliger; de quo Eleg. 19. lib. 4.

Quæ formosa suo Clitumnus flumina luo Integit.

Sed & alia flumina per silvas labuntur. Sic Æneid. 6.

Pluvius Eridani per silvæ voluit amnis. P. V. 8. SIVE ANIENA TUOS TINXERIT UNDA PEDES] Aniæna legit Scaliger ex vet. lib. & lacum Vadimonis intelligit. Sed Aniæna undam meminit Noëter Eleg. 14. lib. 3.

Et cedit in patulas lymphæ Aniæna lacus.

Virgilius 4. Georg. *Unde pueri Tiberinat, & unda Aniæna fluenta.*

Pro-

Sive Gigantea spatia litoris ora,
Sive ubicumque vago fluminis hospitio:
Nympharum semper cupidas defende rapinas.
Non minor Aufoniis est amor ah Dryadin.

10

Ne

Propertius ipse Eleg. 7. lib. 4. deum Anienem commemorat:

Accipe ripa lent, Anienem, tua.

Anienem & Clitumnum coniungit etiam Eleg. 20. lib. 3.

Hic Ania Tiburne fluas, Clitumnus ab Umbra

Tramita, & aeternum Marcus humer opus.

Horatius pariter Ode 7. lib. 1. *Es precepte Ania, & Tiburni lacus. Tiveris pedes*: leviser allueit, ut quum pede tentatur flumen. Catullus Carm. 64.

Namque mei nuper Lethae gurgite fratris

Pallidulum mortuus illius unda pedem.

Ovidius 4. Metam.

Et in adhaerentibus undis

Summo pedum, taloque tenet vestigia tingit.

V. 9. SIVE GIGANTEA SPATIA LITORIS ORA] Id est inambulabis voluptatis aut valetudinis causâ.

Ord Gigantæ, maritima regione juxta Cumas. ibi enim Phlegæus campus; & ibi Gigantes habitasse dicuntur, & cum diis pugnasse, a quibus visus Hercules auxilio. Strabo lib. 5. Plinius lib. 3. H. N. cap. 5. Diodorus Siculus, & Apollodorus lib. 1. Pass. Hanc fabulam commemorat etiam Silius Italicus lib. 12. Punic. v. 143. postquam regionem illam descripsit:

Tradunt Hercules prestatore male Gigantas

Teilarem injectum quævere, & spiræmque anelo

Terræ late sumpes, quævisque minantur

Rumpere compages inpositam, expulserunt

celum.

Apparet Procygæ saxum sortito Mimanta:

Apparet procul Inarime, quæ turbine nigro

Fumantem promit lictetom, flammasque rebelli

Oe electantem, & s. quando cedere datur,

Beils levi rursus superisque iterare volentem.

VULP.

Ibid. SPATIA LITORIS ORA] Spati-

ri, est lente ingredi. Eleg. 2. lib. 2.

Aut quum Delicibus Pollas spatietur ad aras.

& Eleg. 31. lib. ejusdem.

Hoc utinam spatire loca quodcumque vocabis.

Est & spatiri, errare. Caro apud Festum

spatierem pro errore dixit. Ore, inquit

Servius, autemque par conjuge rei. Virgi-

lius 1. Georg. *Primi lege litoris eram.* Pass. *Spatiri*, Italice passeggiare. VULP.

V. 10. SIVE UBICUMQUE VAGO FLUMINIS HOSPITIO] *Vagi*, editiones antiquæ. Sive te vagum aliquod flumen, quasi hospitem accipiet, vel aquis suis imitantem, vel navicula vehementem. *Vagum flumen*, exercitum cursu. Horatius Ode 34. lib. 1. *Bruta tellus, & vaga flumina.* Noëter Eleg. 19. lib. 2.

Net vaga muscosæ flumina suse jugis.

Hospitium fluminis, ut Eleg. 19. lib. 3.

Ergo ego nunc vidis Hadriati vobis equoribus hospes. Pass.

Vaga hospitio, elegantius omnino, quam *vagi fluminis*; flumen enim vagari, nihil mirum: hac illius natura est: sed hospitium ipsum esse vagum & instabile, id vero præter solitum. Aliis dixit Virgilius Æneid. 1. v. 540. *Hospitio prohibemur arena.* Et Florus lib. 2. cap. 4. loquens de Anco Marcio: *Ostiumque in ipso maris fluminisq; confinis coloniam posuit: sem cum videlicet præfugientis animo, futurum est totius mundi opes & convectus illo, velut maritimo Urbis hospitio, recipiuntur.* VULP.

V. 11. NYMPHARUM SEMPER CUPIDAS DE-
TINDE RAPINAS] Quia, ut Ovidius lib. 2. *Artis Amat.*

Neladumque tenet crimine captus Hylas. Vide Martialis Epigramma 68. lib. 6. ejusdem argumenti. *Defende, arce, prohibe.* Horatius Ode 17. lib. 1. *Defendit æstrem populi.* Ennius Achille apud Nonium: *Servus civis, defende hostes.* Poëro semper-cupidas rapinas Nympharum, dictum est per hypallagen, pro semper-cupidarum Nympharum. *Cupidus* vero pro amante. ut Eleg. 2. supra. *cupido Phæbo.* & Eleg. 21. lib. 2.

Altera me cupidis tenet, fovatque lacertis. P. Editiones vulgares, *cupida rapina.* præter editionem principem anni 1471. in qua dicitur, *cupidas rapinas.* VULP.

V. 12. NON MINOR AUFONIISS EST AMOR AH DRYADIN] Subaudi, quam fuerit in Buthynicis Nymphis, a quibus alter Hyas

10-

Ne tibi sit duros montes, & frigida saxa,
Galle, neque expertos semper adire lacus:
Quæ miser ignotis error perpeffus in oris
Herculis indomito flevrat Ascanio.

15

Nam-

raptus est. VULP. Libri veteres hoc loco variant. Alii siquidem:

Non minor Ausonias est amor in Dryadis,
qua læstio falsa, & adversus Latini sermonis consuetudinem. Latine enim *Dryadibus* dicendam. Alii:

Non minor Ausonias vult amor Dryadas.
Alii:

Non minor Ausonias est amor & Dryadas.
ubi rō est, valet, edit, cruciat & absumit. Alii denique codices:

Non minor Ausonias est amor Adriæ.
unde Lipsius cap. 4. lib. 1. Antiqu. Lect. in *Spœrre*. Scaliger ab *Dryasin*. Sic infra hic: *Tigynasū & Homedryasin*. Catullus Carm. 63.

Mingasū lingunt Doris celebranda choris.
Ita & Plinio scribit Charifus lib. 7. Vatro- nem sic loqui solitum, ut non *sehemis*, sed *sehemis* diceret. Varro Parmenone, apud Nonium in *Pescere*: in argumentis *Caecilias* piscit palmam: in *ethis* Terentius: in *sermone* Plantus. PASS.

V. 13. NE TIBI SIT DUROS M. ADIRE]
Si durum legas, mens est, *Ne tibi sit grave adire*, &c. Si *durus*: Ne liceat adire, ne velis adire, ne adess duos, id est, asperos saxa & contragofos montes, ubi degunt Oreades. *Ne tibi sit, m̄a zivare, m̄a tco, m̄a tnd̄xere*. Tibullus pariter Eleg. 6. lib. 1.

Nec tibi sit duos acuisse in pralis dentes.
Virgilius etiam Ecl. 10.

Tu procul a patria, nec sit mihi credere tantum.
Idem in Voto pro *Æneide*:

Si mihi suspicium fuerit decurrere munus.
Subadiendum potestas, facultas, voluntas, fas, vel simile aliud. PASS.

ibid. MONTES ET FRIGIDA SAXA] Sic *frigida* ruper Eleg. 18. supra. Liber Mureti *turbida* Vaticanus *tumbida*. unde *tabida* legit Lipsius lib. 1. Antiqu. Lect. cap. 4. *montes & saxa, in d̄a d̄ois*, montes saxo- sos. PASS. Gronovius respicit *torrida*, nempe gelu perusta. BAQUH.

V. 14. EXPERTOS LACUS] *παθοντων*:

Quos videlicet noxios, & Nympharum insidiiis plenos experti semper sunt aman- tes. VULP. Ut Eleg. 3. *supra experta se- vitia*; & Eleg. 3. lib. 3. *experita bella pro- ra*. Lacus: Servius in illud 8. *Æneid*.

Quo te cumque lacus miserantem incommoda iussit

Favete venis;

Lacus, inquit, est quoddam latens adhuc aque retceptaculum, diffus-quas lacuna, unde erumpit aqua efficit fontem, qui quon fave- re capit, alvum facit. Ulpianus L. unica D. *Ut in flumine publico navigare liceat*, lacum a stagno ita fecerunt, quod lacus perpetuam habeat aquam, stagnum tempo- ralem ibidem stagnantem. PASS.

V. 15. QUÆ MISTA] *νδιμας*, exercitus, labiofusus, atque etiam roarus. Ita Plau- tus Menachmus in fine: *Quem ego multis miserisque laboribus usque adhuc quaesivi*. Theocritus in *Hyla*:

Ξέρημι εἰ φιλίης, ἀλόμους ὅσα ἱπ- ῶτες Ὀτρει & Ἰρμας.

Miseri amantet! errabundat quantum labo- ravit per montes & saltus! PASS.

ibid. IGNOTIS IN ORIS] Ut Eleg. 17. su- per v. 17. PASS.

ibid. ERROR HERCULIS PERPEFFUS] *Hec- cules errans* pertulit. ut Eleg. 13. supra. *Amor Herculis*, pro Hercule amante. Ovi- dius lib. 13. Metam.

Quæd tibi si populi denoverit error Achivi.
id est, populus errans, & prava ductus opinione. De erroribus Herculis Virgilius 6. *Æneid*.

Nec vero Alcides tantum telluris obivit. P.

V. 16. INDOMITO FLEVERAT ASCANIO]
Apud Ascanium lacum crudelem de eo ipso conquestus erat. inquit enim supra:

Crudelet Mivig dixerit Ascanius.

Indomitus, ferna, ferox. Catullus Carm. 101.

Drindo esto quamvis servus & indomitus.

Tibullus Eleg. 5. lib. 2.

Prædige indecivis merge sub aquis.

Flevo cum tertio casu. ut Eleg. 12. supra

v. 15.

Felin

Namque ferunt olim Pagasæ navalibus Argo
Egressam longe Phasidos isse viam;
Et jam præteritis labentem Athamantidos undis
Myforum scopulis adplicuisse ratem.

20

Hic

Felix qui potuit præsentis fovere puella . P.

v. 17. NAMQUE FERUNT] Aptum fabulam narranda verbum; & inde inchoare solent. PASS. Rem ab ovo exorditur. V.

ibid. PAGASÆ NAVALIBUS ARGO EGRESSAM] Pagasæ, urbis Pherarum emporium in Thessalia : ita dicta quod ibi compacta fuerit navis Argo, ut scribit Hyginus lib. 2. in Fabula, Argo . hoc est *ἀργὴ πηγάς*, quod est compactum esse : vel propter viciniam πηγάς, id est fontes. hinc *ἀργὴ Παγασαία* dicitur Ovidio . & *Pagasa carius*, pro Argo, eadem. Vide Strabonem lib. 9. PASS. Pomponius Mela lib. 2. cap. 3. *Ille* (Pagasæus finis) *urbem Pagasæm amplectens, amœnam Sperchion accipit : & quia Minys Colchida perierat inde Argo novum solvitur*. Hinc & Jason *Pagasæus*, & Argonautæ *juvenes Pagasæi* dicuntur poetis. BAOUEN.

ibid. NAVALIBUS] *Navalis*, inquit Servius ad 4. *Æneid.* *Locus ubi stant naves*. & in 11. *Æneid.* *Navalis*, *lucus ubi naves sunt*. Aristophani *μη ναύειν Ἀρσέναι* : ubi sunt, vel stant naves. *ναυαγιστὰς* Suidæ . Virgilius : *Statio malefida carinis*. PASS.

ibid. ARGO] De Argo navi vide Catalogum Carm. 63. PASS.

v. 18. LONGE PHASIDOS ISSE VIAM] Sat celebratus Phasias Colchidis fluvius ab Apollonio, Catullo, Ovidio, Valerio Flacco. *Longe-viam*, inquit Scaliger, *τῷ πρὸς αὐτὴν*. ut Eleg. 1. lib. 4.

Hic ubi Fidæus longe erat ire via,

Martialis Epigr. 104. lib. 3.

Rus hoc vocari debet? an domus longe?

ἀ πρὸς αὐτὴν. Alludit autem ad proverbium : *Εἰς ὅσων τῶν ναύων ἱππάρχος ἰππάρχος*. Ad Phasiam usque navibus est extremus & ultimus cursus. Strabo lib. 11. Theocritus Idyllio 13. & *ἄνευ ἵππου ὅσων*. Pindarus Isthmias Ode 2. *ἵππου πρὸς αὐτὴν ὅσων* : *transitas usque ad Phasiam*. Vide Proverbium apud Erasmus : *Ad Phasiam usque navigavit*. PASS. Recte, nam credebant antiquissimi Colchos & Pontum Euxinum, terrarum omnium & marium terminos esse ad orien-

tem. notatum multis. tu Isaac Vossio contentus esto : quem videre debes Observ. ad Catullum p. 14. Tetigerat & noster Erasmus in Adagio : *Ad Phasiam usque navigavit*. BAOUEN. *Isse viam*, etiam editio princeps anni 1472. aliam, *esse viam*. VULG.

v. 19. ET JAM PRÆTERITIS LABENTEM ATHAMANTIDOS UNDIS] Præterveſtam Hellespontum. *Tò labentem* per se fiat, neque jungitur cum *præteritis undis*. Hoc sibi vult poeta : Quam jam præteritis essent undæ Athamantidos, labens Argo Myſiam adpulſit. *Labi*, *natare*. Sic Eleg. 6. lib. 4. *Invito labitur illa mari*, nempe *εἰσέει*. Ennius Annal. *Labitur undis carinis*. *Athamantius*, *idos*, *Helle*, *Athamantia* & *Nepheles* filia, ut tradit Apollodorus lib. 1. Hæc in fretum decidit, quum trajiceret ; unde Hellespontus. Noster Eleg. aa. lib. 3.

Sic forte juvenis Helle Athamantidos urbes. De Athamante Ovidius 4. Metam. & in Epist. Leandri :

Finibus inmodicis Athamantidos agros ca-
neus.

& vers. seqq. ubi tota fabula. PASS.

v. 20. MYFORUM SCOPULIS] Myſia regio Asia, finitima Phrygia & Bithynia ; ut tradit Strabo lib. 12. Apollonius lib. 1. ad Argontheum montem & ostia Cii fluminis tum eos appulſiſſe ſcribit. unde hic *ſcopulus* dixit, quia inter ſcopulos portus. Virgilius 1. *Æneid.*

Geminique minantur in cælum ſcopuli.

de portu . Scopulos etiam pro monte Par-naſſo dixit Ennius apud Ciceronem in Bruto : *Quum neque Myſarum ſcopulos quiſquam ſu-*
peraret.

Alioqui ſcopulis applicare navem periculoſiſſimum eſt. Cicero pro C. Rabirio : *Numquam ad eos ſcopulos veniſſent tunc appulſiſſe, ad quos Sen. Titii aſſiſſam navem, & in quibus fortunærum naufragium videtur*. P. ibid. ADPLICUISSE RATEM] Ovidius lib. 3. Trist. Eleg. 9.

Impia deſertum fugiens Medea parentem,
Dicitur his remas adplicuiſſe vadis.

Vir.

Hic manus heroum placitis ut constitit oris,
Mollia composita litora fronde tegit.
At comes invicti juvenis procefferat ultra
Raram positi quærere fontis aquam.

Hunc

Virgilius 1. *Æneid.* *Quæ vit immanibus ad-
plicat oris?* Donatus in illud *Andriæ* 5, 4.
*Ferre adplicat ad Chrysidis patrem sç: Pro-
prio, inquit, de naufragio et egenti. P.*

V. 22. MANUS HEROUm] Collecta multi-
tudo, & ad pugnam instructa. Virgilius
6. *Æneid.* *Juvenum manus emicat ardente Li-
tus in Hesperium.* Cicero pro *Cæcina*: *Qui
manum fecerit, copias paraverit, multitudi-
nem hominum coegerit, armavit, instruxerit,
ubi ter idem dixit. Utantur sæpe Juris-
consulti in ea notione hoc verbo, & M.
Tullius ad Atticum. Pass.*

ibid. PLACITIS UT CONSTITIT ORIS] *Quæ
illis placuerant.* Ovidius lib. 1. *Metam.*
*Dumc arentis placitum Lædonis ad amnem
Venerit.*

Valerius Flaccus lib. 5. *Argonaut.*
*Jam prora fretum commoverat, & jam
Puppe sedent placitis dimissæ auctoræ terras.*
Auctor *Herculis Oetæ* v. 684.
*Medium cali dum sulcat iter,
Tenuit placitas Dadalus oras,*
Nallique dedit nomina ponti.

facilis lapsus librariorum a placitis: in pla-
cidis, & cujus multa exempla ad Na-
sonem sum notavit Nicolaus Heinſius.
ΒΡΟΥΚΗ. *Placidis ut constitit oris.* conquie-
vit, confudit, ut loquitur Eleg. 8. supra
v. 25. *placidis oris,* tranquillo portu, pa-
catis regionibus, tacito litore, ut est Ele-
gia 11. supra v. 14. *Pass.*

V. 22. MOLLIA COMPOSITA LITORA FRON-
DE TEGIT] *Mollia litora,* vel gramine te-
nere vestita; vel mollia futura substratis
frondibus; vel est hypallage, pro molli
fronde. ut Virgilius 4. *Æneid.* *Mollisque
juvenum Fronda premit cruentum.* Imitatus est
Propertius Apollonium lib. 1. ut notat Scali-
ger.

τοὶ δὲ ἡρώωνες

Φαλλὰς ἡρώωνες φέρει ἅπαντες ἡμίθεοις
Στρώφῃσι.

Sic & Theocritus in *Hyla*:

πολλοὶ γὰρ ἐφ' ἑνὸς ἡρώωνος ἡμίθεοι.
Tom. 1.

hic ergo tori periphrasis ab herbis & flo-
ribus intortis, ut apud Virgil. *Ecl.* 1.

*Hic tamen hanc matrem poterit requiescere no-
stem*

Fronda super viridi.
Vide & Homerum in calce libri 5. *Odyſſ.*
P. 152. Ita & Ovidius *Epist.* *Oenone* 5.
Mixtaque cum solitis præbit herba torum.

Virgilius quoque lib. 5. *Æneid.* 188.
Præmum ut viridatis toro confederat herba.
Tibullus item Eleg. 5. lib. 2.

*At firi quisque daper, & folia cæstrum olæ
Cæspitibus mensat, cæspitibusque torum.*
Noſter denique lib. 3. Eleg. 13.

Atque nostrum creverat herba toro. VULG.
v. 23. AT COMES INVICTI JUVENIS] *Hylas
Herculis minister & armiger.* Apol-
lonius lib. 1.

Εὐδῆς ἐκείνος

Προδίδης, ἰσὶντο φερδὲς, φερδὲς πύον.
Sic comes *Æneas* Achates spicula ejus &
arcum gestat. *Pass.* Illud Tibulli simile
Eleg. 6. lib. 2.

Castra Mæcer loquuntur. tamen quid fiet Amoris?
Sit comes, & collo fortiter arma gerat. V.
ibid. INVICTI JUVENIS] *Invictus juve-
nis.* Ἡρακλῆς ἀνίκητος, qui erat unus
Argonautarum. Unde Horatius Ode 4.
lib. 4.

*Non hydes sèſſo corpore firmior
Vinci dolentem crevit in Herculem.*
Dolebat nimirum vinci, quod antea sol-
lute fuerat semper vincere. Cognominatur
& ἡρακλῆς, æneo seu ferreo corde.
Varro quoque apud Gyraldum *invidum* Her-
culem dictum ait, quod omne animalium
& monstrorum genus vicerit. In Inferi-
ptione apud Aldum de Orthographia p. 38.
legitur, *Herculi invidis.* Juvenis dicitur, ut
apud Virgilium 1. *Æneid.* *Æneas & A-
chates* vocantur; & apud Catellum *Carm.* 63.
testi juvencæ *Argonautæ* omnes dicuntur,
id est fortes, & florenti ætate: turpe enim
senex miles. Ovidius quoque lib. 5. *Fast.*
Excipit hirsutis juvenem Phylireus heros.
id est, Chiron Herculem. *Pass.* *Herculis*

Hunc duo sectati fratres Aquilonia proles.
Hunc super & Zethes, hunc super & Calais
Oscula suspensis instabant carpere palmis,
Oscula & alterna ferre supina fuga.

Ille

invisi plarima memoria est in lapidibus
litteratis apud Gruterum, & semel apud
Reinesium. BROUEN.

ibid. PROCESSERAT ULTRA QUARENT] ἄλ-
λ' ἀμείβετο. ut Eleg. 1. supra v. 12. ibi vi-
dere. Quarens aquam, ut Eleg. 9. supra
v. 16. PASS. Procefferat ultra. Valerius Flacu-
rus III. 530.

E quibus Hercules Dryope percussu fragora,
Quam fugerent iam tela fera, procefferat ultra
Turbarum visura nemus. BROUEN.

v. 24. RARAM AQUAM] An quia siticu-
losa & arida Myia & Buthynia? an ra-
ram, ob ejus bonitatem? ut Cynthia rara,
Eleg. 8. supra; & rara puella Eleg. 17.
supra. Apollonius lib. 1. sacram vocat:

Τόρα δ' ὕδαρ χάλας αὐτὸν ἀλάτρεϊ νόσφιν
αἰνῶ.

Διότρε ὕδατος ἰσθμὸν ῥέον. PASS.
ibid. SEPOSITI FONTIS] In secessu abdi-
ti. unde Apollonius loco memorato i νόσφιν
αἰνῶ. Cicero 2. de Oratore: Illus enim
capium ubi non seclusa aquula teuctur, sed
unde universum flumen erumpat. ubi aquula,
rara aqua? seclusa, sepositi fontis. Noster
Eleg. 9. lib. 4.

hæc lympha puellis

Avis secreti liminis una fuit.
Tibullus Eleg. 5. lib. 2. Nunc induas vestem
Sequestrem. PASS.

v. 25. HUNC DUO SECTATI FRATRES]
Et gemelli quidem. Plautus Pseudolo 1. 2.
de Zetho & Amphione: *duo gnati Jovis*.
Ovidius Epist. Hermiones:

Et duo gemini vivunt, orbis duobus eam.
Id est, parentes ambo. Virgilius Ecl. 2.
Præterea duo nec tuta mihi velle reperiri
Cepere.

ubi duo numero multitudinis, genere ma-
sculino, posteriore correpta. PASS.

ibid. SECTATI] Verbum stupri, ut &
sequi. Donatus in Phormionem: Selliari pro-
prie est ut taurus baculum, ardet ovem. Plau-
tus Casina 2. 2.

Modis, hercle, opinor, ite conturbabis pedes.
Solet hic barbarus sancti sellari frenes.

Idem Milite Glor. 4. 2.

Scius admirarius, qui confectare qua mors,
qua feminas.

Et ibid. 2. 1.

Ait se se ultra omnes mulieres sectatier.
Hinc Festo adflectata femina in utramque
partem. PASS. Horatius pariter Sat. 2. lib. 1.
Defuit matronas sectatier. VULP.

ibid. AQUILONIA PROLES] Boreæ sive
Aquilonis liberi ex Orithyia, Erechthei
regis Athenarum filia, Pandionis nepte,
quam ipse Boreas patri eriperat. mos vo-
cat genus Orithyia. Sic Virgilius 7. Æneid.
Mæstus Neptunia proles. & 4. Æneid. Cy-
llenis proles, Mercurius. Proles, a porro
& olefendo opinor: unde & prelatarii. sic
fabulet. PASS.

v. 26. HUNC SUPER ET ZETHES, HUNC
SUPER ET CALAIS] Huic uterque super-
volando imminebat. Ovidius lib. 6. Me-
tam. sub finem:

Barbæque dum rutilis aberat submissa capillis,
Implumes Calaisque puer, Zethusque, fuerunt.
Ilex pariter ritu penna capere voluerunt
Cingere utrumque lotus; pariter flovescere mala.
Apollodorus lib. 1. Οἱ Βορέϊς πῦλεις, Ζεὺς
ἔκ Χαλαῖς ὄντης περὶ πύργου. Meminit Pausa-
nias in Laconicis & Eliacis. Apollonius
lib. 1.

Ζεὺς αὖ Χαλαῖς τε Βορέϊας ἦς ἦντα,
Οὐδ' ἄρ' Ἐρὸς δῖος Βορέϊς νῆας ἴσταται. P.
Versus hic Propertii antiquam illam &
venustam redolet simplicitatem a Græco-
rum fontibus petitam. Sic Eleg. 3. lib. 2.
Urri & Keo, urri & Hesperies.

& Eleg. 9. libri ejusdem:
Sive ea caussa gravis, sive ea caussa levis. V.
v. 27. OSCULA SUSPENSIS INSTABANT
CARPERE PALMIS] Conabantur osculari,
idque propere urgebant. Catullus Carm. 65.

Et qui principis sub terra quærens venas
Institit, & ferri frangere duricem.

Virgilius 10. Æneid.
Interea Rutuli portis circum omnibus instans
Sternere cado virum.

Corporis osculo, ut Virgilius, libere oscula.

An

Ille sub extrema pendens secluditur ala,
Et volucres ramo submovet insidias.

30

Jam

An eripere, & furtim sumere? ut Eleg.
ult. lib. 2.

Amen

Agricola domini carpo delicata.

Castulus Carm. 67.

Oscula mordenti semper decerpere rostro.

de columbis. *Suspensæ palmis*, libratis, se-
que in aere sustentibus. Virgilius 4. Georg.

Ante

Garrula quam tignis nidum suspendat hirundo.
Ibidem:

In serinus laevis suspendit aranea casso.

Ad brachia vero illis erant penum. Ovi-
dius 6. Metam. de hac re:

Mex pariter penne riu capere volucrem

Cingera utrumque laevis. Pass.

Affertur Livinejo plumar legenti. *suspensæ*
plumæ est, alia in aere libratis. sic statim
Boreadarum sensationem vocat *insidias* vo-
lucrum & extremam alam addit. Posses etiam
penne ceponere & Papinio L. 5. Thebaud.

Insanius Aquilonia pignora fratres,

Utraq; quæc rutilâ stridebant tempora pennæ,
Cernimus.

Sed illud melius: & minus abic a ductu lit-
terarum. BAOUX. *Palmis*, omnino præfe-
rendum; sonoram enim magis est: quam
plumæ exilis sit. Deinde palmæ rectius di-
cantur suspensæ, quam plumæ; quam ha-
rum ope non palmæ foliæ, sed corpus to-
tum suspendatur. Præterea palmis seu ma-
nibus, non plumis carpantur oscula. V.

V. 28. OSCULA ET ALTARNA FRARA SU-
PINA FUGA.] Modo hoc, modo illo fugien-
te rapto osculo. *Fert osculam* qui alteri
offert & dat, vel qui eripit & aufert: ut
apud Virgilium Ecl. 9. *Omnia fert atar.*
Tibullus Eleg. 9. lib. 2.

Tu ne alius dement oscula ferre mea?

Et Noster Eleg. 6. lib. 2.

Oscula nec desunt qui tibi iure ferant.

Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 7. notione po-
steriore:

Opusculum certe recipi: sum nempæ receptus.

Oscula ferre: tui. proximus esse: sui.

Supina oscula, superne inversa, quia cæ-
lum aspiciens Hylas supino erat vultu, &
ipsi fratres e cælo venientes supino erant
ore. Livius lib. 30. *E refractis vana plera-*

que, utpote supino jectis, solo in superiorem
locum mittebant. Lucretius lib. 4.

*Quæ demersa liquore obstant, refracta viden-
tur*

Omnia converti, sussumque supino reverteri.

Ibidem:

Præva, substantia, præna, supina atque absone
testa.

Os & vultum supinum reddit intuenti li-
quida & immota aqua. Pass.

V. 29. ILLE SUA EXTREMA PENDENS SE-
CLUDITUR ALA.] Extrema alæ innitens in
aere secluditur. penicillo melius quam ver-
bis id exprimitur. finge devolantem ad
Hylæ osculum: dum caput demittit sub ala
pendet, quæ altior in aere sustinet eum.
Secludere, inquit Servius ad illud s. *Æneid.*
Secludere turas: idem quod secludere: sed a
additur propter suavitatem, vel ad hiatum
vitandam. Inde *seclusa sacra*, Festo mytho-
ria arcana. Plautus Rudente:

Quid mihi melius est, quam ut corpore vitam
secludam?

id est, secernam, separem. Quod ait *ala*,
constat volucres fuisse ex Ovidio 6. Metam.
ut notatum supra. Apollonius lib. 1.

Tú µη δὲ ἀποπνεύσει πάλιν ἐνδύσθην
ἱππῶς;

Σὺν ἀποπνεύσει πτερύγας, µὴ δὲ ἀπὸ
ἱππέας. Pass.

Hic versus ad Hylam omnino pertinet,
non ad fratres alatos. Libenter manus da-
rem Passeratio, si pentametro versa qui
statim sequitur, legeretur:

Hic volucres ramo submovet insidias.

verum quum legatur *Et*, non est loca
disjunctioni. Sic igitur ipse interpreto:
Dum Hylas Boreadam lascivis in altum
attollitur, osculum detrectans caput abdit
inter alam & cubitum attollentis: tum
etiam frondeo ramo oculos & labra proca-
civis impedit, ne propositum perficere queat.
VULP.

V. 30. ET VOLUCRES RAMO SUBMOVET
INSIDIAS.] Arcet atque abigit insidias sibi
a volucribus & alatis juvenibus factas.
Insidias nonnunquam vocant Latini conatam
corrumpendi formosos. Catullus Carm. 15.

Ut nostrum insidiis caput lacessas. Pass.

Z 2

V. 31.

Jam Pandioniae cessat genus Orithyiae:

Ah dolor ibat Hylas, ibat Hamadryasin;

Hic erat Arganthi Pege sub vertice montis

Grata domus Nymphis humida Thyniasin.

Quam supra nullæ pendebant debita curæ

Roscida desertis poma sub arboribus,

35

Et

V. 31. JAM PANDIONIA CESSAT GENUS ORITHYIAE] Passeratius legit *cessat*; atque ita explicat: Desinant festari Hylam Zethes & Calais, proles Orithyiae nepotis Pandionis. Pandion rex Athenarum, Erechthonii filius, pater Erechthei, cujus filia Orithyia; unde Erechthei dicitur Apollonio lib. 1. De ejus rapta dicitur suo loco. *Genus*, de liberis. Virgilius 6. *Æneid*.

Hic genus antiquum Terræ, Titanis proles. P. Restius Gronovius, cessat, ex vetustis libris. *Baculus*. Huic versui similis est ille Valerii Flacci 1. Argonaut. 468.

Quin & Cecropia proles vocat Orithyia. V.

V. 32. AH DOLOR IBAT HYLAS, IBAT HAMADRYASIN] Dryadas vocat supra. *Eß amor in Dryasem*. & infra:

Cujus ut accusat Dryades candere puella.

Apollonio fuerunt Oreades. Hamadryades dictæ ἀπὸ τοῦ ἁμα & τῆς ὄρεως: quod simul cum quercubus nasci & interire crederentur. Servius in Eccl. 10. Virgilius, & Ptolemaeus de Oraculorum defectu. Hylas ibat dolor Hamadryasin. id est, doloris & amoris causa futurus. ut Eleg. ult. hujus libri:

Sic mihi præcipue pulvis Etrusca dolor.

Vel ibat Hamadryasin; pro ad Hamadryadas. Ita Eleg. 15. supra:

Ut formosa novo que parat ire viro. P. Hæc vera explicatio. Ceterum *Ah dolor*, nihil aliud est quam exclamatio; & fumen-dum ἀὐλῶς. Respicitur nempe ad casum Hylæ qui jam a Nymphis rapiendus, & in fonte submergendus erat. VULP.

V. 33. HIC PRAT ARGANTHI PEGE SUB VERTICE MONTIS] Maretus putat legendum:

Hic erat Arganthi sub vertice montis.

quia Ἀργανθίωνος ὄρεως vocat Apollonius lib. 1. Sed idem ex Orphei Argonauticis Arganthum illum montem dictum ostendit. Et Strabo lib. 12. ad Arganthonium montem raptum fuisse Hylam scribit. Hadrianus autem Turnebus lib. 11. Adversar. cap. 15.

primus docuit, Pege hic legendum ex Apollonii lib. 1.

Αἴψα δ' ἔγχετο ῥαβδὸν ἰατρικῆς, ὡς καλῶνται Πηγῆς ἀγλῆγους πνεύματα.

Sub vertice montis, in radicibus ipsius. ut Eleg. 2. lib. 3. *Sub Ætnæ*. PALL. Non in radicibus ipsa, verum paulo infra verticem: ibi enim solent fontes erumpere, πηγὴ porro Græcis *fons*. Neque huic explicationi adversatur, quod infra fit prati mentio: nam & in editis montibus identidem modica planities occurrunt, quæ prati vocari possunt. VULP.

V. 34. GRATA DOMUS NYMPHIS HUMIDA THYNIASIN] Ubi Nymphae Bithynicæ libenter habitabant. Sic Ovidius 4. Fasti de Sicilia: *Grata domus Cereri*. Fontes autem & flumina sunt domus humida Naiadum. Virgilius 4. Georg. de Arifæo:

Jamque domos mirant genivivæ, & humida reges.

& 1. *Æneid*.

Frenes sub adversa scopulis pendensibus antrum:

Intus aque dulces, viveque sedilis saxo, Nympharum domus.

Homerus Odysseæ 12. & 13. in descriptione portus: Ἐνθα δ' ἴδον Νηυσίου μέλαιναί, ὡς δὲ δούρου. Thyniasin dixit declinatione Græca, ut Ἀγοάρις, & Ἀμαθύναις, supra. Thyniades Nymphae, pro Bithynicæ: nam ea regio Thynia dicta a Thyno Arganthonis Nymphae filio, ut Arrianus scribit, quamvis Plinius Thyniam a Bithynia separat; ut & Catullus Carm. 31.

Vix mi ipse credens Thyniam atque Bithynias

Liquisse campos. PALL.

Grata domus Nymphis humida; qualem describit Leonidas Tarentinus Anthologia lib. 1. cap. 3. Epigr. 4. VULP.

V. 35. QUAM SUPRA] Anastrophe. pro supra quam. ut Eleg. 6. lib. 2.

Quæ nunquam supra per inimicos eos. ibid.

Et circumliguo surgebant lilia prato
Candida purpureis mixta papaveribus.

Quæ

ibid. NULLA PENDEBANT DEXTA CUXÆ
POMA] Hic bono Passeratio, ut fas est
opere in longo, somnus obrepit. Ejus ex-
plicatio falsa & contorta. Putavit enim,
poma nulli debita curæ, illa esse quæ au-
tigni cultores patiebantur in arbore pende-
re, quod essent amori promissa & dicata,
scilicet pœllæ alicui formosæ, vel juveni
amanti: quod genus a poetis vocetur *cuxæ*.
Sed Propertius significare voluit, & satis
quidem aperte significavit, poma silvestris,
quæ nascuntur in arboribus sponte natis,
& nihil debentibus curæ seu cultui agrico-
larum: ut optime interpretatus fuerat Be-
roaldus. Eodem modo locutus Ovidius in-
itio lib. 14. Metam.

*Janque giganteis injectis faucibus Ætæam,
Aræque Cyclopi, quid rasta, quid usus
erari*

*Nefis, nec quidquam junctis debentis bubus,
Liquet Euboicus tumiderum cultor aquarum.*

VULP.

ibid. NULLA CUXA] ἀρχαῖος. pro nul-
li. Plautus Mil. Glor. 3, 1, 307.

*Qui, nisi adulterio, studiosus rei nulla alia
est improbus.*

Dicebant etiam veteres, illa, pro illi vel
illius; cuxa, pro toti; una, pro unius;
altera, pro alteri; alterutra, pro alterutri;
sola, pro soli. Lucretius lib. 4. 1051.

*Hinc illa primum Veneris dulcedinis in cor
Stillevit gutta.*

Cato de R. R. cap. 153. *Fiscinar olearias
companicas duas ille rei habeto.* & cap. 154.
Lobrum culleore ille rei facies. Lucretius
lib. 2.

Ut sepe in aliis formis, variisque figuris

Efficitur quiddam quadratum, unaque figura.
Plautus in quodam Comædiæ fragmento:

Oggonius adolus omni tota familia.

Terentius Heautont. 2, 3, 30. Hoc, ipse in
itinere altera Dum narrai, forte audivi.
Idem Ennicho 5, 7, 3. *Mibi sola ridiculo
fuit.* Denique prifcorum imitator A. Gel-
lius lib. 2. N. A. cap. 12. *Qui in eo tem-
pore, in quoque casu civilis discordia, non al-
terutra parvi se se adjuveris.* VULP.

v. 36. ROSCIDA POMA] Id est, vinct
rore educata, tenera, fragrantia, recentia.

Theocritus initio Epigrammatum: *μή πέδα
μή θωρίων.* Virgilius Ecl. 8, 37.

Sepius in nostris porcum te rescida mala

*(Duo ego vester eram) vidi cum matre lo-
gentem.* PASS.

ibid. SUB ARBORIBUS] Sub foliis arbo-
rum; quæ a natura instituta sunt non ad
ornatum solum, sed ad id vel maxime,
ut fructum & semen protegant a nimio
Solis ardore: aliter enim non coqueretur,
sed exureretur. Catullus Carm. 19.

Una pampinæ rubens educata sub umbra. V.
v. 37. CIRCUMLIGUO PRATO] Ita Scal-
ger ex veteri libro. id est, *circumliguo*.
sed legendum *circum irriguo*: *id est circum*,
vel per se stat, vel jungitur cum *irriguo*,
ut sit *sign.* Sic Eleg. 15. lib. 2. *circum-*
opponam. *αὐτὸν ἵππον λαμῶν.* ut Horatio
Epodo 16. *Occasus circum-vagus.* *Irrigum*
præ Virgilius 6. *Æneid.* vocat *præ* re-
centio rivis. *Irrigum* autem non tantum
quod irrigatur, sed etiam quod irrigat.
Virgilius 4. Georg. *Irrigumque bibant vio-
laria sentem.* Tibullus Eleg. 1. lib. 2.

Tunc bibis irriguas feculis hortus aquas. P.
Ut Noster *circumliguo præ*, sic Horatius
Sat. 4. lib. 2.

Irriguo nihil est statim herbe. VULP.

ibid. SURGEANT] Crescebant. Aptum
verbum herbis, plantis & arboribus proce-
ris: ut dictum ad Eleg. 2. supra:

Surgat & in solis sermone arbutus auris.

PASS.

Crescentia lilia, dixit Auctor Liberi Carmi-
nia Epigram. 65. VULP.

ibid. LILIA CANOIDA PURPUREIS MIXTA
PAPAYERIBUS] Theocritus in Hyla, neque
lilia, neque papavera commemorat; sed
adiantum, apium & agrostin. Color autem
candidus purpureo mixtus gratissimus ocu-
lis. *Lilia candida.* ut Eleg. 4. lib. 4.

Super tulis blandis argenteis lilia Nymphæ.

Theocritus Idyllio 11.

Ἰσπὸς δὲ τῶν, ὅ τῶν δὲ λιλῶν,

Ἡ μάστις ἀνὰ τὸν ἐπὶ τῶν ἀλυστῶν ἔχων.

Plinius lib. 19. H. N. cap. 8. papaver fuisse
apud Romanos, docet ex sacro Tarquinii
Superbi, qui summa papavera in horto
virgâ decussit. PASS.

v. 39.

Quæ modo decerpens tenero pueriliter ungui,
Proposito florem prætulit officio.
Et modo formosis incumbens nescius undis
Errorem blandis tardat imaginibus.

40

Tan-

v. 39. QUÆ M. DECERPENS TENERO PUERILITER UNGUI] id est, mollicello pollice, digito, manu, legens lilia & papavera. Sic Ovidius 4. Fast.

Ille papaveris subfecit unguis comas.

Tenero ungui ; ut apud Catullum Carin. 61. de flore :

Idem quom tenuis corpus deformis ungui,
unde proverbium Græcorum, ἀνὴρ ἡσυχῆς οὐχ ὤντος. id est a scuris unguibus, vel unguentibus, ut vertit Cicero. Horatius Ode 6. lib. 3. *Incassum amores De tenero meditatur ungui.* Teneri unguem teneræ ætatis indicium : nam cum ætate durefcunt. *Pueriliter* ; ut pueri, pueræque solent. Virgilius Ecl. 3.

Qui legitis flores, & huius uestigia frage,
Frigidus, o pueri, fugite hinc, lætæ anguis in herba.

Horatius vero de Europa puella, Ode 27. lib. 3. *Nuper in pratibus ludiosa stertum, &c.* Pass.

ibid. ungui] Dicebant unguis & ungui ; quod tradit Priscianus lib. 7. hoc tamen præferre videtur Charisius lib. 1. *Ungui.* Litanius Calvus in permata, *Fæga candida Nympha quod fecit ungui,* fragmentum id est carminis Glyconici, ita fortasse reponendum ; siquidem primam vocem desideramus ;

Lilium, vago candido

Nympha quod fecit ungui.

Sic *tivi*, pro *cive* sapius apud Ciceronem. vide & Servium in L. 9. Æn. v. 474. & magnum Vossium L. 2. de Analog. C. 12. BRONH.

v. 40. PROPOSITO FLOREM PRÆTULIT OFFICIO] Anteposuit suscepto muneri hauriendæ aquæ curam legendi floribus. Enallage numerorum, *forem*, pro *floribus*. ut Eleg. 3. lib. 4. *Floris facilla ego. Prætulit* ; ut Eleg. 12. lib. 3. *Fide prætulit arma toro.* *Proposuit*, id quod susceptum est. ut Eleg. 30. lib. 2.

Not modo propositum, visa, toramus iter.
Officium ab efficiendo, quod quis efficere

debet. ita Cicero. *Missus autem erat Hyllas, ut ait Apollonius lib. 1. ut hauriret idus peridiptum*, id est aquam conaticam ; & alia curaret quæ ad cenam parari oportet. Pass.

v. 41. ET M. FORMOSIS INCUMBENS NESCIUS UNDIS] Pronus in undas intuens ignarus periculi & casus futuri. *Formosæ undis* ; an quia Hylæ ipsius formam referrent in fonte expressam ; an amoenis & liquis & ardentibus ? Sic Eleg. 29. lib. 2.

Quæ formosæ sue Clitumnus flumina luo

Integit.

Et Virgilius 8. Æneid. de Tiberi : *Quocumque solo pulcherrimus satis.* Euripides in Hecuba :

Εὐδὴ μὲν κολοῖσιν ἰβήτων παρὰ πᾶσι
Ἀντίαν πῶς δαυαῖται.

Petronius Arbiter Satyrico : *Quid quis diei formosius patet ? in publicis tamen manant.* *Nescius* ; ut sati nescia Dido apud Virgilium. Pass. *Incumbens nescius undis* ; puerili simplicitate admiratus in fonte imaginem suam. Virgilius 2. Æneid. ludicrum puerorum describens :

— Stupet inscia turba,

Impubesque manus ; mirata volatile suum.
Hac nos, reficiendi animi & stili exercendi gratia, ita secuti sumus in Bucolico quodam poematio :

Tum canerem liquidi prudentem & marginis fonsis

Narcissum, gelida quom se miser arse in undas
Ut frustra incumbens labiis, & brachia tendens,
Perderet amplexum, & vana daret oscula ferme.
Ab, ne te similis tangat, Charidemus, cupidus,
I precus a ripis, formosus fascinus amnis.
Vel nescius periculi, & sati imminenti. ut Virgilius 10. Æneid. 502.

Nescia mens hominum sati, sortisque futura.
Tibullus quoque Eleg. 8. lib. 1.

Hic Marathus quondam miserat ledetes amantem

ces ;

Nescius niterem post seque esse deum. V.
v. 42. ERROREM BLANDIS TARDAT IMAGINIBUS] Errorem suum longiorem reddit ; blan-

Tandem haurire parat demissis flumina palmis
 Innixus dextro plena trahens humero.
 Cujus ut accensæ Dryades candore puellæ
 Miratæ solitos destituere choros,

45

Pro-

blanda & ardentia sibi simulacra in fonte
 spectando. Ovidius 3. Metamorph. in Fa-
 bula Narcissi dixit: *Tene error amantem*,
 ut hic tardas errorem: & imaginem ac simu-
 lacra vocat, ut hic imagines:

Dumque bibit, visa correptus imagine forma,
Sperni sine corpore amat: corpus putat esse,
quod umbra est.

& infra v. 433.

Credule, quid frustra simulacra fugacia capnas?
Ista repercussu, quem cernis, imaginis umbra est.

An errorem dixit, unde erroneus, qui sine
 causa vagatur, & tempore in rebus nu-
 gatoris consumto, serius domum redeunt?
 PASS.

v. 43. TANDEM J Demum post longam
 moram; quia præcessit, tardat. PASS.

ibid. HAURIRE FLUMINA PLENA J Flumi-
 na dixit, pro, aquas fontinas. ut Eleg. 10.
 lib. 4. quum dixisset: *Fontis egens erro*, id
 est aqua; subiicit:

Et cava suspensus fluminis palma fas est.

Ipse Eleg. 3. lib. 3. *Quid tibi cum tali,*
demeas, est flumini? de fonte. *Haurire flu-*
mina, ut Virgilius 4. Georg. *Ex flumina*
libans Summa levis. Sic Hebrum & Tanain
 bibere, poetae dicunt. *Flumina plena*, aquam
 multam & copiosam; *amarent libat*, Apol-
 lonio. Virgilius 3. Georg.

Salvis in vœvis passunt, & plena ferendum
Flumina.

& 8. Æneid. *Ege sum, pleno quem flumine*
cernis, Caruleus Tivris. Si urnam nominas-
 set, videri posset hypallage: sed neque nomi-
 navit, & verbum *haurire* adverterat.
 PASS.

ibid. PARAT HAURIRE J Aggreditur, in-
 cipit. Sic Eleg. 15. supra:

Ut formosa neco que parat ire viro. PASS.

ibid. DEMISSIS PALMIS J *πάλμῃς*, palma
 manus, & manus ipsi. PASS. Ovidius pa-
 riter de aque haustu lib. 3. Metam. v. 36.
Demissæque in undas Urea delit sinuum. V.

v. 44. INNIXUS DEXTRO HUMERO J Ge-
 stem hunc trahentis & haurientis expresseit
 Apollonius lib. 1.

*Ἀντὶ τοῦ ὅτι καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν καὶ πρὸς τὴν
 Ἀλκυονίδος ἐκκαταστάσιν, καὶ δὲ ἀπὸ τῆς ἐστῆ-
 ραι ἔτι.*

Χαλκὸς ἐκ τῆς ἀπορίας.

Innixus humero, id est, adducto brachio
 conatus extrahere plenam urnam. Aliter
 Virgilius & Ovidius *Obviti & niti humeris*
 dixerunt, trudendo, scilicet, non attrahen-
 do. Virgilius 4. Æneid. *Pars grandis tru-*
dunt Obviti frumenta humeris. Ovidius 1.
 Fasti. in Fabula Caci:

Nititur hic humeris (calam quoque fiderat
ille:)

Et vestram motu collabefactat ens. PASS.

Nicolaus Heinssius & Broukhussius legere ma-
 lunt, *Nixus, & exserto*; quod apud veter-
 es auctores haud raro occurrit *exsertere hu-*
meros, brachia, latus. Sed utrum ea lectio
 fulta sit veterum codicum auctoritate, an
 conjectura tantum, incertum est. Id vero
 exploratum, nihil mutandum esse in scrip-
 tis antiquorum, libris non addicentibus.
 VULP.

v. 45. CUJUS UT ACCENSA D. C. P. J
 Alii libri: *Cujus & accensa*. *Cujus inas-*
censa, &c. vide Lipsium lib. 1. Antiqu. Lect.
 cap. 4. *Ur*, postquam. *Accensa*; ut Virgi-
 lius Æneid. *Incensum animum infans moris*
amare. PASS.

ibid. DRYADES PUELLA J Pro Najadibus,
 ut supra. *Puella*, *νῆψ*, Nympha. Virgi-
 lius 1. Georg.

Ferte simul Fœniquæ pedem, Dryadesque
puella.

Noster Eleg. 5. lib. 3.

O centum aequora Nerco genitrix puella.

Et Eleg. 16. lib. 1.

Esse Iunii fœlla puella maris.

Apollonius, Nymphas que vertices mon-
 tium & antra incolunt, convenisse ad spe-
 ctandum Hylam, narrat. PASS.

ibid. CANDORA J Pulchritudine; quia for-
 ma candida in primis laudatur. unde Ca-
 tullus Carm. 13. *Non sine candida puella*.
 & Tibullus, *Candidus puer*. PASS.

v. 46. MIRATA SOLITOS DESTITUERE

CRO*

His, o Galle, tuos monitis fervabis amores,
Formosum Nymphis credere tutus Hylan.

ELE-

thææ, primum nomen ei deo fuit : sed a Pythia Hercules postea vocatus. *Iterare*, est iterum vel sæpius quid facere, aut dicere. Horatius Epist. 18. lib. 1.

Sic iterata voces, sic verba cadentia tollit.

Hinc *iterata lانا* apud eundem Epodo 12. iterum timida, *dissequi seas*. & *iterare agnos* Ode 7. lib. 1. rursus navigare. In re rustica, *arare, iterare, aritare*. Pass.

ibid. 180 1811] Illi autem. Sed, pro antem ; ut avop Calimacho. Ipse Eleg. 17. l. 2.

Janus deus novorum votum persolvit : ut illi Aurora divinæ urina refectis agnos.

Et Eleg. 7. lib. 4.

Spemque animæ et vocem misit : ut illi

Pelliculus fragiles intraspere manus.

Vide *est*, apud Festum. Pass.

V. 50. NOMEN AB EXTASIA FONTISUS ADUA REFERT] *Aura*, pro Echo aeris filia. Echo ipsa ad pistorem, apud Aufonium : *Auris et lingua sum filia*. Euripides tamen in Hecuba : *Ἄλ' οὐκ ἔστιν ἰπνὴν αὐτῆς*. Echo rapit montana filia. Refert nomen, reddere. Virgilius Ecl. 6. Ille canit, pulsa ceterum ad fœdera vultus. Idem 4. Georg.

Eurydicten tuos referrebat huminis cipe. P.

Nomen Hylæ, quod Hercules inclinabat. *Aura* est Echo. etenim metuentes Nymphæ ne Hercules absconditum apud se Hylan inveniret, puerum in Echonem commutarent. auctor Nicander apud Antoninum Liberalem. Multa in hac Elegia transposuit, multa aliter distinxit, legitque aliter, vir magnus Janus Rutgersius L. 3. Var. Lect. C. 8. quem consulere potes. ΒΑΟΥΚΗ. Nomen *aura* refert. A Propertio Valerius Flaccus lib. 3. *Magni referentem nomen amici*. Sed ibi nomen Herculis significatur, ab ipso Hyla, dum reperetur a Nymphis, inclamatum. V.

ibid. AB EXTASIA FONTISUS] Supra dixit, *rara æqua spemque sanie*. & *fontibus* quum dicit, adludat ad nomen *Pega*. P. Ab *extremis fontibus*, ab imo fontium. V.

V. 51. HIS, O GALLE, TUOS MONITIS SERVABIS AMORES] *Monitis*, præceptis & exemplis ; ut Eleg. 1. supra vers. parvult. *Servabis tuos amores* : defendas a rapina Nympharum delicias tuas, sive tuam ardorem, ut ait supra. Sic Tullius Epist. 93. lib. 4. ad Famil. Tu me diliges & vobis. Legunt alii :

Hic, o Galle, tuos monitis servabis amores.

Si hæc placet lectio, rō *Hic* Septimus casus erit, & per se stabit. ut Eleg. 2. supra 2

Hic tu semper eris nostra gentissima vita. P.

Hæc monita, si recte servaveris, efficiunt ut etiam tuos amores servare possis. VULP. *Monitis, forte monitis*. BROUKH.

V. 52. FORMOSUM NYMPHIS CREDSAM TUTUS Hylan] Ita Scaliger ex veteri libro. *tutus*, id est *ἀνασφαλτός, ἀσφαλτός*. Sed mihi alia lectio magis placet, *credere visus*. est enim proverbium simile illi Terentiano in Eunuchio : *Sciebas, eum lupo transmissi* : nam ut lupi, sic & Nymphæ rapaces. Virgilius pariter Ecl. 2.

Foribus Austrum

Perdidi, et liquidis immixti fontibus apros. Credere, committere. ut 6. Æneid. *Auspi si credere sola*. Nothæ Eleg. ult. lib. 8.

Cur quisquam faciem domina jam credet amico ?

Et Eleg. 8. lib. 4.

Quem temens anguino creditur are monas.

PASS.

Credere tutus. Nihil omnino sollicitus, nil veritus committere, summa animi securitate. VULP.

ELEGIA XXI.

TU, qui confortem properas evadere casum,
Miles ab Etruscis saucius aggeribus:
Quid nostro gemitu turgentia lumina torques?
Pars ego sum vestrae proxima militiæ.

Sic

ARGUMENTUM ELEGIAE XXI. LIBRI I.]
Galli Bello Perusino interfecti ad viaticum
Protopopæja. VULF.

V. 1. TU QUI] Sic exorditur Eleg. 14.
supra, & alias nonnullas. PASS.

ibid. CONFORTEM PROPERAS EVADERE CASUM] Mihi tecum communem effugere cona-
ris cladem. Evadere casum, Virgilius 4. Georg.
Janque pedem refertens casus vaserat omnes.
Confort, a forte. Festus: Sors patrimonium
dicitur, unde confort. Melius Varro lib. 5.
de L. L. Confortes, ad quos eadem sors por-
tinet. Ego, confortes, ad quos aliquid forte
dividendum; unde confortes, heredes.
Graeci, *εὐχρηστος*; Latini, *particularis*
vocant. Tibullus Eleg. 5. lib. 2.

Mania conforti non habitanda Remo.

Apud Horatium Ode 24. lib. 3. male le-
gitur: Confortem socium fallat, & hospitem.
Legendum: Confortem, socium, fallat, &
hospitem. PASS.

V. 2. MILES AB ETRUSCIS SAUCIUS
AGGERIBUS] Beroaldus munitiones & opera
intelligit, quibus ab Augusto circumval-
lata Perusia. qua de re Appianus. An
maris ipsi Perusini? ut Eleg. 14. lib. 2.

Gallius Iliacis milite in aggeribus.

& Virgilius tot, Æneid.

Quin intra portas, atque ipse prolio miscant
Aggeribus murum.

Varro 4. de L. L. Quod exaggerant, ag-
geres dicti: & quod aggerem continet, mu-
rus. Aggeres etiam, pro montium vertici-
bus. ut 6. Æneid. Aggeribus sacris Alpiis.
Etruscis; Tusci, Tyrrhenis. Etruria, in-
quit Servius in illud 21. Æneid. Etru-
scique duces: dicta quod sint fines erant usque
ad ripam Tiberis, quasi irapicem, & per syn-
crepam irapicem: nam irapicem est alter, & apud

his vocatur. Saucius, gravior vulneratus.
ut Eleg. 1. supra versu 14. & Eleg. 16.
versu 5. PASS.

V. 3. NOSTRO GEMITU] Pro, nostri ge-
mitu, seu dolore ob mortem nostram sus-
cepto. Sic Virgilius 4. Æneid.

Nec te noster amat, nec te data dextera quandoq,
Nec moritura tenet crudeli funere Dido.

Noster Eleg. 8. supra: Nec te mea cura mo-
ratur. id est, mei. Ibid.

Quam tua sub nostro maneret pectore cura.
Et Eleg. 3. lib. 4.

E desideria sit calor iste meo.

Et Eleg. 20. lib. 3.

Et desideria, Tulle, murem meo.

Sententia est: Quid me ingenuis mortuum?
Cur ita ingenuis & illacrimis morti no-
stræ, ut oculi inde tibi tameant? PASS.

ibid. TURGENCIA LUMINA TORQUES] O-
culos tumentes bestis & volvis huc & il-
luc. Turgent oculi fletu. ut Tibullus Ele-
gia 8. lib. 1.

Deflitas lacrimare, puer. non fletitur illa,
Et tua jam fletu lumina fesso tument.

Suetonius in Tiberio, cap. 7. Contentis &
tumentibus oculis eam profectus est. Quia
dolebat Tiberius sibi ereptam Agrippinam.
quem Suetonii locum ne doctissimus qui-
dem Turnebus recte exposuit lib. 14. Ad-
vers. cap. 17. Torquere lumina, est aciem
oculorum flectere. Virgilius 12. Æneid.

Ardeat oculorum orbis ad mania torseri.

Idem 1. Æneid.

Huc geminas nunc fletu acies. PASS.

V. 4. PARS EGO SUM VESTRAE PROXIMA
MILITIA] Unus etiam nuper & militum &
ducum numero. Pars militia, ut Eleg. 6.
supra: Pars eris imperii. Proxima, pro proxi-
mo, nomen pro adverbio. ut Eleg. 3. supra:
Nunc

Sic te servato possint gaudere parentes,
Hæc foror Acca tuis sentiat e lacrimis,
Gallum per medios ereptum Cæsaris enses
Effugere ignotas non potuisse manus.

5

Et

Nunc fortius cavis poma dabam manibus.

Et Eleg. ult. bujus libri:

Proxima supposita contingens Umbra campo.
Id est proxime. PASS. Utimur hoc adverbio ad significandum locum ac tempus. Multa exempla occurrunt vel in libris M. Tullii. VULP.

V. 5. SIC TE SERVATO POSSINT GAUDERE PARENTES.] Ita parentes tui insperata salutis tue læticia perfundantur. Tò se est veluti remunerantis & rependitis beneficium quod petitur, rem gratam alteri optando. Catullus Carm. 17.

Sic tibi bene ex tua pons libidinis fuit.

Tibullus Eleg. 4. lib. 1.

Sic umbrosa tibi contingens tellus, Priape.

Et millies in libris poetarum. Servata est sunt qui legant servatum. Sed gaudere iungitur sæpius cum sexto casu. PASS. Magua est parentum caritas adversus liberos: & iccirco veteres, cui bene vellent, incolumes filios & superstites maxime optabant. Penelope Ovidiana in Epist. de Telemacho filio:

Dii precor hoc iubeant, ut curibus ordine facis,

Ille meos oculos comprimat, ille tuos.

Quintilianus Proemio lib. 6. Inst. Orat. ubi lugeat mortem unici: *Filio hanc optimam partem relinquitur hereditatis videbat: ut si me, quod æquum & optabile fuit, fata interciperent, præceptore tamen patri interiret, atque inde ortum vocabulum superstitio, si Tullio credimus lib. 2. de Nat. Deor. apud Laetantium lib. 4. Divin. Inst. cap. 28. Qui testes dei precabantur, & immolabant, ut sui libi liberi superstitessent, superstitiosus fuit appellati.* VULP.

V. 6. HÆC FOROR ACCA TUIS SENTIAT E LACRIMIS.] Acca legit Scaliger, pro alla, quod plures libri præferunt. Scio, Acca nomen Romanum esse: sed Galli foror, Cornelia, non Acca diceretur. Præterea, alla, sunt mandata morientis. Eleg. 13. l. 2. *Accipe quæ servat fuerit alla mei.*

Tuis sentiat e lacrimis. Ovidiana lib. 1. Trist. Eleg. 1.

Nunc litrorum pudeat, qui videris illas,

De lacrimis saltat sentiat esse vocis.

Sententia est: Rem ita gestam intelligat, quasi manu tangat, aut cernat oculis: lacrimæ enim fidem faciunt. PASS. Acca fortasse non Galli foror fuerit, sed certi cuiusdam militis, quem alloquens Gallus inducitur, nam hoc loco alla darum, & minus elegaia mihi videtur. VULP.

V. 7. GALLUM.] Pater Galli eodem tempore fuerunt. Hic Cornelius Gallus, Propertii nostri propinquus, ut apparet ex Elegia quæ proxime sequitur; cuius meminit supra Eleg. 5. 10. 13. & 20. hic vero eum perisse Bello Perusino significat, Elegia etiam proxime sequenti, & Eleg. ult. lib. 2.

Es modo formosâ quam multo Lysaride Gallus

Morsus inferos vulnere laevis apud.

Virgilius hunc dilexit, & ejus in laudem scripsit ultimam Eclogam: ubi vide Servium, & Auctorem Vitæ Virgilii. Servius scribit occisum esse, quum venisset in susceptionem conjurationis. Fuit & alter Cornelius Gallus, Ægypti præfectus, amicus Augusti, qui quum ab eo decessisset, damnatus a Senatu, & ad necem compulsus est. Suetonius in Augusto, cap. 66. & Eusebius in Chronicis. Tertium Gallum Luperi fratrem commemorat Notter Elegia 1. lib. 4.

Gallus at in castris, dum credita signa tuatur,

Comidit ante aquila signa cruento suo.

Denique Plinius H. N. lib. 7. cap. 53. Cornelium quemdam Gallum in Veneris scriptis obtulisse. PASS. Gallum &c. stetit igitur ab Antonianis partibus in bello Perusino. de eo bello Florus IV. 5. incidit autem in A. V. 711. a latronibus occisum fuisse, licet suspicari. BROUEN.

Gallus, poetae nostri propinquus, Bello Perusino a latronibus trucidatus: Gallus, Arria filius, frater Luperi in Veneris exercitu Romanorum, ab hostibus occisus: denique Cornelius Gallus, Ægypti præfectus; quos Gallos Propertius commemorat; non temere confundendi, sed accurate distin-

A a 2

tin-

tingendi sunt. Paffertius tamen Gallum Propertio cognatione junctum, cum Cornelio Gallo poeta, Lycoridis amatore, male confundit: ac rursus Gallum poetam a Gallo Ægypti præfetto male distinguit, qui unus atque idem est. Recte Petrus Burmannus, vir doctissimus, animadvertit ad Elegiam 9. lib. 3. Amorum Ovidii, Gallum a Propertio saepe nominatum, virum fuisse nobilem, quum id appareat ex libro 1. Poetae Umbri Eleg. 5. v. 23.

Nec tibi nobilitas poterit succurrere amanti.

Nescis Anax præfetto credere imaginibus.

Gallus vero præfettus Ægypti ex humili loco ab Augusto ad honores est provectus; teste Suetonio in Augusto cap. 66. Neque tamen accesserim alteri ejusdem Burmanni sententiam, quam sic ibidem explicavit: Quod vero hoc Poeta (Ovidii) verba,

Tu quomodo si falsum est temerari crimen amici?

Nescimus atque anima prodigio Galles tui; sapient de Augusta, quem amici temerari nomine Poeta designaverit, non personalem. neque tam familiariter appellations Nescimus designasse Augustum credibile est. sed recte aliquid insinuationis inter Gallum & Tibellum intercesse suspicatur Scalliger ad Enstetii Chron. n. dcccxc. quem recte episcopi putant. quod si crimen falsum est, tunc, Nesci dicit, cum etiam inter Petronium muretum Tibullo occursum. si verò verum sit crimen, tunc removere oculi a Tibulli aspectu. Mihi certum est, temerari amici nomine, Principem ipsum ab Ovidio significari. Gallum enim Augustus in amicissimis olim numeraverat: eoque demum accusatorum damnationibus & senatusconsultis ad necem compulso, laudavit quidem pietatem tantopere pro se indignationem: ceterum & illacionavit, & vicem suam conquestus est, quod sibi soli non liceret amicis, quatenus vellet, irasci. Verba sunt Suetonii in Aug. cap. 66. Cornelius Gallus Forojulienis, equestri loco natus, Ægypti præfettus, ille est dubio procul, qui Cytheridem libertam Volturnii, meretriculam, duxit, & quatuor Amorum libris, qui perierunt, celebravit, Lycoridem appellans. Hæc autem eo spreto Antonium secuta est in castra. Amicus fuit Virgilio summus; & ipse summo nomine Eclogam 10. inscripsit Mantuanus poeta. Nec scias autem quare Servius ad eandem Eclogam illam vocet Cajum Asinium Gallum, tradatque; Asinus Pollicenus statum fuisse;

que sane mira, & excusationis indigna est hallucinatio. Gallus Asinius, Polliconis Asinii oratoris & historici, & M. Agrippæ nepos, Drusi Tiberii filii; cujus matrem Agrippinam a Tiberio dimissam duxit Asinius Gallus; frater nterinus, infidiusque est Claudio Principi: neque tamen morte, sed exilio multatus; Dione Cassio teste. De Cornelio Gallo poeta sic Ammianus Marcellinus lib. 17. cap. 4. *Cornelius Gallus, Octavianus res tenente Romanus, Ægypti præfettus, transiit civitatem (Thebas in ægypto) plurimè intercepit: eversusque quum fuisset accesserunt, & populata provincia, metum Nobilitatis acriter indignata, cui negotium spectandum dederat Imperator, sibi incubuit ferro. It est, si recte existimo, Gallus poeta, quem hunc quendammodo in posterum Bucelicorum parte Virgilii carminis leni decantat. Dio Cassius lib. 53. scribit, hunc Gallum ob multa in Ægypti procuracione insolenter gesta, a Largo amico delatum, & Senatus judicio infamia notatum, bonisq; multatum; quæ in acerrimis Augusti redacta sunt. Quam autem Gallus hæc fecere non posset, mortem sibi ipse conscivit. De causis damnationis Cornelii Galli consule Suetonium loco memorato. Propter linguam petulantiam, quæ & Augustum lacerare non dubitabat, peritille indicat Ovidius lib. 2. Trist. v. 223.*

Nec fuit opprobrio relebasse Lycoride Gallo;

Sed linguam nimis non transiit mero.

Fatale autem fuit etiam doctissimis Criticorum, quum agerent de viris eo cognomine præditis, in pudendos errores incidere. Isaacus Casaubonus ad Strabonem librum 16. & ad Suetonium in Augusto, duos Gallos confundit. Quam enim verè scripsisset, Cornelium Gallum fuisse primum Ægypti præfettum, eum tamen ab Elio Gallo non distinguit Strabonem amico, de quo Strabo lib. 2. pag. 218. Sed Asinus Gallus, qui primus Romanorum in Arabiam signa intulit, tertius fuit Ægypti præfettus, quum Petronius fuisset secundus. Vide Strabonem lib. 17. pag. 819. qui manifeste distinguit; item Josephum Antiquit. Judaic. lib. 15. cap. 9. Plinium H. N. lib. 6. capp. 28. & 29. Galenum lib. 2. de Antidotis. Ægyptus per Octavianum Augustum Imperio Romano allecta est, præpositusque eius fuisse est Cæsar Cornelius Gallus. Hunc primum Ægyptus Romanorum iudicium habuit. Ita

Eu-

Et quæcumque super dispersa invenerit ossa
Montibus Etruscis, hæc sciat esse mea.

E L E -

Eutropius lib. 7. cap. 7. Porro Gerardus Joannes Vossius lib. 2. de Hist. Græcis perperam Casaubono assensit. Ælius Gallus fortasse si fuerit Jurisconsultus quem A. Gellius commemorat lib. 16. N. A. cap. 5. qui libros exaraverat De Verborum Significatione, uti testatur Pompeius Festus in *postumum*, & in *tribunicia*; nec non Lex 57. D. de Verb. Significat. Ex hac familia produsse videtur Ælia Galla, de qua Noster Eleg. 12. lib. 3. Illud incertum relinquatur, an Gallus Propertii sodalis, ad amores & voluptates propensior, cujus mentio fit Eleg. 5. 10. 13. & 20. hujus libri, idem fuerit ac ille propinquitatis vioculus cum Propertio conjunctus, qui bello Perusino interentus est, an alius ab illo plane diversus. VULP.

ibid. PER MEIOS CREPTUM CREARIS INUS] Servavum ex mediis armis Augusti. significat autem *re ereptum*, non tam sua virtute, quam aliena ope. Virgilius 6. Æneid.

Utrum ego per haunat & mille sequentis tela
Eripui hic buveris, mediisque ex hoste recepi.
Ibidem] Nunc hanc erepti periculis. PASS.
Hic igitur Gallus diversarum partium fuerat, & arma tolerat adversus Augustum. VULP.

V. 8. EFFUGAE IGNOTAS NON POTUISSE MANUS] Commiseratio ab eventu insperato, & ignota manus, latronum ignotorum, qui in montibus Etruscis vagabantur. Effugerunt novus: ut Cicero, de Republica, in Somnio Scipionis: Si impius propinquorum manus effugeris. Sic evadere manus. Virgilius 9. Æneid. Nostros evadere, de meis; Sperasti te posse manus? Idem 6. Æneid. paullo aliter:

Ter frustra comprehensa manus effugit imago.
PASS.

V. 9. ET QUÆCUMQUE SUPER DISPERSA INVENERIT OSSA M. E.] Acca soror sciat hic me jacere, & quæcumque super Tusci montibus ossa dispersa invenerit, mea intelligat esse, ac legat, sepeliatque. Legunt nonnulli: Ut quæcumque super: at sententia eodem redit. Vulgati libri: Et quicunque super, nempe, quicumque &

commilitonibus superstes. *ri* super enim hoc significat. Virgilius 3. Æneid.

O mihi sola nos super Ælyanallus imago.
Valerius Flaccus: Nec spes ulla super. Statius lib. 11. Thebaid. Quid enim misero super avitus Hannas? PASS. Quæcumque, etiam Donza legendum pronuntiavit, Schediasma, succidan. p. 65. Hunc ego Gallum, qui fuerit, nondum invenire potui. neque potest idem esse ille, cujus jam ante facta est mentio: quom hic Perusino bello perierit, ille autem prior sternerit jam constituta ab Augusto republica. ita certe nos credere jubet totus hic liber primus. Vid. Passeratius p. 241. BAOUX. Callimachus in Lavaca Palladis, v. 115.

Tá δ' ἡνίοχα μῦθον
Δοξήσα, ἡμῶν πάρος ἀμφιμήτα.

At filii ossa mater

Recipiet, filios unanimes pererravit. VULP.
v. 10. MONTIBUS ETRUSCIS] Appennini juga videtur significare: nam in munita Etruria. Vide Sallustium in Catilina sub finem, ubi ostendit, eam regionem montosam esse, & per montes asperos iter quæsitum a Catilina in Galliam; sed prohibitum. PASS.

ibid. HÆC SCIAT ESSE MEA] Hæc omnia inculcat Gallos commilitoni, ne intumultus jacent, cogaturque centum aënos errare, antequam cymba Charontis ad ulteriorem Erebi ripam transvehatur; quod vel pauci morant ex lib. 6. Æneidos. Quamobrem Iliados 2. Hector precatur Achillem victorem:

Σῆμα δὲ τίμηδ' ἱππὶ διμενὲ πᾶσι, ἔργα
πυρρὰ μιν

Τρίβη Τρώων ἀλγεῖν δαδ' αὖθις θανάτην.
Corpus autem denum meum redditis, ut rogi me.

Τρίβη δὲ Trojanorum viros participat facinus mortuum.

ad quem Homeri locum addudit Virgilius 12. Æneid.

Et me, seu corpus spoliatum lumine moris,
Redde meis.

Præcipue vero cupiebant in patria sepeliri, quod votum frequentissimum fuit Ovidio in Sarmatia exulanti. Illum videbis. V. AR-

ELEGIA XXII.

Qualis, & unde genus, qui sint mihi, Tulle, penates,
Quæris pro nostra semper amicitia.

Si

ARGUMENTUM ELEGIE XXII. LIBRI I.]
Ad Tullum, de patria sua. VULP.

A Tullio exoritur hunc librum in eodem definit, ut ei dicatus videatur liber, quem amicis scribere constituerat, & qui propterea *movibilis* in veteri codice inscribitur. Sic Horatius claudic librum primam Epistolarum, quem singularem esse volebat; ubi quis, qualis sit, & quo natus patre, quaque atate, docet. PASS.

v. 1. QUALIS, ET UNDE GENUS.] Quo sum patre, quaque patria. Videtur *qualis* positum, pro quis: ut contra quæ, pro qualis in eo versu.

Ultima talis eris qua mea prima fides.
Plautus Aulul. 1, 4. Ego te & tu me queris se scis. id est qui sis. Horatius pariter Epodo 5. *Quale non perfectissim;* pro quali, id est quo. An *qualis* genus, pro quali genere? ut Virgil. 8. *Æneid.* *Qui genus? unde domo?* Vetus poeta in Moreto: *Astra genus. Unde genus?* per anastrophe genus unde. Virgilius 1. *Æneid.* Genus unde Latinum. & lib. 8. *Laurentes Nymphae,* genus amnis unde est. Genus autem ostendit commemorando propinquum Gallum. PASS.

Illud Horatii simile Epist. 7. lib. 1.
Mhi, quære, & reser: Unde domo, quis, Cujus fortuna, quo fit patre, quove patrone. Sic & Virgilius 8. *Æneid.* 114.

Qui genus? unde domo? potestate hic feris,
an arma?
Princeps autem Homerus lib. 19. *Odyssæ* 105.

Τίς; πῶδός; αὖς ἀδύπης; πῶδός ται πῶδες,
ἢ δὲ τένεις;

Hac interrogatio apud Nostrum amici hominis est & curiosi: aliis contentum quemdam significat; ut recte animadvertit vir harum litterarum scientissimus Petrus Burmannus ad illa verba Phylidis Ovidianæ

Hei mihi, si qua sum Phyllis, & unde, regas. VULP.

Ita solebant scriptores libris a se emissis

addere patriam suam, genus, atatem, fortunas, &c. V. Horatius 1. Epist. 20. v. 20. Virgilius 4. Georg. 559. Ovidius 1. & III. Art. Amat. Lucius Septimius L. 5. C. 17. Sabinus ipso fuit Cæsar. Germanor. Vid. Cæda in Virgil. T. 1. p. 563. seq. BROUEN.

ibid. QUI SINT MIHI, TULLI, PENATES.] Quæ domas, familia, lares patris. Penates alii publici sunt, alii privati. inde nam *penepais* modo penates pro patria sumuntur, ut 6. *Æneid.*

Hic sibi certa domus, cerri, ne absisse, penates
modo, pro domo cuiusque. Idem ibidem 1.
Ingrederis, & nostris succedet penatibus, hospes.

PASS.

v. 2. QUÆRIS.] Scire cupis. Delectatur Nostrum hoc initio; ut Eleg. 1. & 31. lib. 2. & 12. lib. 3. PASS. Huc pertinet illud Ciceronis ad M. Brutum Epist. 11. lib. 13. ad Famil. *Quia semper amicus vestri, studisse te speravi dare, ut nequid meorum tibi esset ignotum, propterea non dubito quin scias non solum cuius municipii sis, sed etiam quomodo diligenter solam meos municipales Arpinates tueri.* VULP.

ibid. PRO NOSTRA SEMPER AMICITIA.]
Ut perpetua nostra postulat amicitia. Sic Eleg. 20. supra:

Hic pro continuo te, Galle, meminemus amare. P.
Ita & Sallustius B. Jugurth. cap. 9. *Tibi quidem pro nostra amicitia gratior.* VULP.

ibid. SEMPER AMICITIA.] Juncto verbo, ut apud Nostrum haud raro: *Semper amicus, semper amantiss, semperamicus, semperferus, sempercapitatus.* Terentius Andria 1, 2. *Hic semper-lenius Mirabar quorsum eoaderei.* Lucetius lib. 1. *semper-ferentis* Homeri. Ovidius 4. Fasti.

Sespe eas semperque parentis mihi filia rapta est.
Virgilius Ecl. 1. *Namque erit ille mihi semper-dens.* Ita Græcis ἀειδαὸς, ἀειδαμνός, ἀειγενὴς, ἀειφάος, ἀειφάλλος. Et Dio Cassius ἀειπαράδους; Ἐπίδαρος, vocat Vestales perpetuo-vir-

Si Perusina tibi patriæ sunt nota sepultæ
 Italiæ duris funera temporibus,
 Quum Romana suos egit discordia cives:
 (Sis mihi præcipue pulvis Etrusca dolor.
 Tu projecta mei perpeffa es membra propinqui,
 Tu nullo miseri contegis ossa solo:)

Pro-

virgines. Illud celeberrimum *Kpētes dō-*
leōtas. Cretenses semper mendaces. PASS.
 Virgilius quoque 1. *Æneid.* O socii, neque
 enim ignari sumus ante-matrem. Et Plautus
Amphitr. 2, 2, 138. Tu, *Thésala*, intus-
 pateram profecto fecit. id est, pateram qua
 servatam intus. Idem *Pamulo* 3, 4, 15. *Arm*
adversus populi sepe-lege. Et *Perla* 3, 1, 57.
Nunc-hominum mœsti; id est, hominum qui
 nunc vivunt. VULP.

V. 3. SI PERUSINA TIBI PATRIÆ SUNT
 NOTÆ SEPULTÆ I. D. P. T. J. Si nostri Pe-
 rusalem, & meministi Perusinum bellum;
 quo patria mea extincta est. De Perusino
 bello adversus L. Antoninum Triumvirum, &
 Perusia fame coacta ad deditionem & incen-
 sa, legi possunt Appianus lib. 5. *Bel. Civil.*
 Suetonius in *Augusto* cap. 14. & 15. & Dio
 lib. 48. Noster Eleg. 1. lib. 2.

Everis/que facit antiqua gentis Etrusca.
Sepulta, legit Scaliger ex conjectura, quæ
 lectio est in veteri libro Memmii. ordo au-
 tem syntaxeos est: Si nota tibi sunt funera
 Perusina patriæ sepultæ duris temporibus
 Italiæ. *Sepulta patria*; ut Virgilius 2. *Æneid.*
Urbem viro, summoque sepultam. & Catullus
Carm. 67.

Tecum una tota est nostra sepulta domus. PASS.
 Idem eodem Carmine:

Troja (æstas) communis sepulcrum Asia Eu-
ropeque.

Legunt alii: *patria suus nota sepulcra.* VULP.
Patria sepulta funera. Romam fortasse signifi-
 cat, patriam Tulli. De illa certe Eleg. 22. l. 3.

Hæc tibi, Tulle, parant, hæc est pulcherrima
sedes.

Hic tibi pro digna grate petendus locus.
 Plurimi enim Romani cives, & iccirco patri-
 æ Tulli magna pars, Perusino bello inter-
 fecti fuerant. Eodem passo dixit Eleg. 1.
 lib. 2. *civis illa busta Philippæ.* VULP.

V. 4. ITALIÆ DURIS FUNERA TEMPORIBUS
 Id est, periferam clades. *Troja funera dixe-*

runt Lucretius & Horatius: Noster vero
 Eleg. 7. lib. 2.

Hic Trojana videt funera principis.
 Cicero pro Domo sua, *funere elatum tempus-*
hilitatem. Duris temporibus, asperis, difficili-
 mis, ut *æstas* tempora dura, Eleg. 7. supra:
 Ovidius lib. 3. *Trist.* Eleg. 4.

O mihi *æstas* quidem *semper*, sed tempore dura
 Cognite, est postquam procurare nota. P.
Italia funera. Eodem passo Cicero Orat. de
 Provinciis Consularibus: *Mibi ipsi omnes per-*
honorificum, diffusum meum suavitati dicit reipubli-
ca. Duris temporibus. Cicero pro Balbo: *Du-*
ris quondam temporibus reipublica nostra. V.

V. 5. QUUM ROMANA SUOS EGIT DISCOR-
 DIA CIVES J Seditio, sive civilis Enyo, in-
 citavit & impulit in mutuam perniciem. *A-*
gere, vexare, stimulare. ut Eleg. 13. su-
 pra, *To tuus ordo ager.* vide illic adnota-
 ta. Horatius de hujusmodi discordiis Epodo 7.

Sit est, acerbo fata Romanos agunt.
 Virgilius *Ecl.* 1. *En quo discordia civis Pra-*
duat miseras! PASS.

V. 6. SIS MIHI DOLOR J Esse debeat. P.
 ibid. MIHI PRÆCIPUE J Quum aliis mul-
 tis, tum mihi maxime. PASS.

ibid. PULVIS ETRUSCA J Avertere sermo-
 nis ad ipsam Etruriam terram, de qua con-
 queritur, & miseratio ab allocutione rei mu-
 ta; ut Eleg. 18. supra; *Divini fentes, &*
frigida rupe. Pulvis genere feminino, ut
 Eleg. 14. lib. 2. *Qui nunc jacet arida pulvis:*
 Ennius apud Nonium: *Pulvis fulva volat.*
Pulvis, terra, præsertim aridior. Horatius
Ode 6. lib. 4. *Posuitque collum in pulvere Teneo.*
Ira Græcis uniavataq;. Dolor, doloris causa,
 ut dictum Eleg. 14. supra v. 18. PASS.
 Talia illa Catulli parenthesis *Carm.* 64.

Namque mei nuper Lesbo gurgite fratris, &c.
 propiusque ad rem præsentem, *Carm.* 67.
Quamvis & id nostro letum miserrabile fratri
Adulit. VULP.

V. 7. TO PROJECTA MEI PERPESSA ES MEM-
 BRA

Proxima supposito contingens Umbria campo
Me genuit, terris fertilis uberibus.

10

BRÀ PROPINQUI] Siviſſi jacere diſperſos & inſepultos artus Galli. Tu *perpeſſa es*. quid faceret? dicat aliquis. tegat mortuum ſponte ſua. ut Eleg. 5. lib. 3.

*Reddite corpus humi poſtquam gurgite viſa,
Patum ſponte tuo, vilis arena, tegat.*
& *perpeſſa*, dictum ut Eleg. 19. ſupra: *Tel-
lus hoc ita juſta ſinit*. An *perpeſſa es*, ut
Eleg. 8. hujus libri:

Nec me deſerum vacua poſueris arena.
pro, ſua in cauſa? *Propeſſa membra*, tam-
quam vilia & inviſa. Virgilius Ecl. *Propeſſid
viliter alga*. Cicero lib. 2. de Divinat. *Simoni-
des ignotum quendam proſeſſum ſortem quum
vidiſſet, inhumavit*. Et ibidem rursus: *le
(Alcibiades) quum eſſet proſeſſus inhumatus*,
amica corpus ejus tunc ſuo pallio. Idem t. Tu-
ſcul. *Diverſe proſeſſi ſe juſſit inhumatum*. Pro-
pinqui autem fuerit, qui propus quodam co-
gnationis gradu ſe contingit. Paſſ. Catul-
lus Carm. 41. *Propinqui quibus eſt puella cu-
ra*. VULP. Tu *propeſſa* hoc, quod erat miſer-
erum i debuit tamen illi, qui arma con-
tra patriam tulſiſſet. Cicero Philipp. 14. C. 13.
*Gonderentque potius, quum multis & varia im-
penderent hominibus genera mortis, id genus,
quod eſſet pulcherrimum, ſuit obtigeſſe, cuſque
nec inhumatus eſſe, nec deſeruit, quod tamen
ipſum pro patria non miſerandum putatur*. aliter
hic ſe habuſſet res videtur. BAOURN.

V. 8. TU NULLO MISERI CONTEGIS OSSA
SOLO] Ne exigua quidem humo, vel pul-
veris particula operis, vel, ut ait Cicero,
operimento terræ obducis. Miſeri, moctni
acerbia morte, occiſi a latronibus, deinde
proſeſſi ſine ſepulcri honore. Nam & felices
aliquando mortuos vocamus. *Contegit eſſe ſo-
lo*: periphratiſis inhumationis: nam humatus
proprie humo teſtus. *Pulvis ſola, &c.* à VULP. P.

V. 9. PROXIMA SUPPOSITO CONTINGENS
UMBRIA CAMPO] Si *contingens*, pro, conti-
gua, ut pertingens dicitur, nomen erit, &
proxima, pro proxime, ut adnotatum ad Eleg.
ſuperiorem v. 4. Si *contingens* jungitur cum
proxima, ut ſit quartus caſus numeri multi-

tudinis, neutro genere, participium erit;
eodem tamen ſenſu. Umbria, inquit, pro-
xima Peruſus riuus, quæ jacet in campo
ſubjecto Amerinæ, ubi Mævania me genuit.
Eleg. 1. lib. 4.

Quæ nebuloſa cavo rarus Mævania campo.
Ibi *cavus campus*, hic *ſuppoſitus*. Ibidem:
Scandentes ſi quis cernat de vallibus acetæ,
logum muræ aſſinet ille meo. Paſſ.

ibid. UMBRIA ME GENUIT] Idem teſtatur
Eleg. 1. lib. 4.

Ut neſtris immorſo ſuperbiat Umbria libris,
Umbria Romani patriæ Callimachæ.

Pliuſius lib. 3. H. N. cap. 14. Umbriam lo-
cat in ſexta regione Italia: & Umbrocorum
gentem Italici antiquiſſimam exiſtioneſſam
ait; Umbroſque dictos quâſi *hypericæ*, quia
inundatione terrarum imbribus ſuperfuſſent.
Strabo lib. 3. Umbros ſites eſſe ſcribit in me-
dio Sabunorum & Tuſcorum. Patria autem
parens eſt ætiorior, unde etiam pigore
nos dicitur. Cicero lib. 2. de Legibus: *Dul-
cis es (patria) quæ genuit, non minus quam
illa quæ crecepit*. Virgilius in Cataleſtis:
Mantua me genuit. Paſſ. Vide quæ afferi-
mus de Vita Propertii, in Prolegomenis. V.

V. 10. TERRAS FERTILIS UBERIBUS] Pin-
guis ſolo, ſecundoque. Umbria regio fer-
tilis, unde *humines Umbri*, pingues. Catu-
lus Carm. 39.

Aut parcas Umbro, aut obſeſt Etruria.
Plantus in Milite ſuam hanc patriam ſic
irridet:

*Polſes ſum Epheſi natus, non ſum natus in
Umbria.*

id eſt, non ſum ſenex mæcoſus ac ſordatus.
Uterus terræ, pinguis, ſecundæ. Servius in 1.
Æneid. *Uter*, inquit, *proprie eſt ſecunditas*.
Virgilius 7. Æneid. *Divitiis uber æger*, pro
fertilitas. Hinc dicta *uberis* mulierum, &
aliarum animantium a ſecunditate & copia
lacis. & *uberium*, aſſutum, copioſe. *Ferti-
lis uberibus terris*; ut Virgilius a. Georg.

*Quique frequens herbis, & ſertilis uber cano-
pus*. Paſſ.

SEX.

SEX. AURELII PROPERTII

LIBER SECUNDUS.

ELEGIA PRIMA.

QUÆRITIS unde mihi toties scribantur amores?
Unde meus veniat mollis in ora liber?
Non hæc Calliope, non hæc mihi cantat Apollo.
Ingenium nobis ipsa puella facit.

Sive

ARGUMENTUM ELEGIE I. LIBRI II.]
Ad Mæcenatem: Se Cynthiæ amoribus ir-
retitum levia tantum argumenta & nuga-
tia Elegiæ persequi posse, Heroico augmen-
tæ carmini scribendo minime parem esse. VULP.
v. 1. QUÆRITIS] Scire vultis. Eodem
plane modo exorsus est Ovidius librum 5.
Fastorum:

Quæritis unde patem Meje data nomina mensi?

Non facis est liquide cognita cuncta mihi.

Noster supra Eleg. ult. lib. 1. Catullus Carm. 7.

Quærit quot mihi hastatiæ

Tua, Lælia, sunt facit superque? PASS.

Hunc Propertii locum pressius imitatur Sul-

monensis poeta lib. 5. Trist. Eleg. 1.

Si tamen e vobis aliquis tam multa requireret

Unde dolenda canam: multa dolenda tuli.

Non hac ingenio, non hac componimus arte.

Materia est propriis ingeniosa malis.

Propertius vero a se ipso non abit Eleg. 13.

lib. 3.

Quæritis unde avidis non sit pretiosa poetis,

Et Veneræ exhausta damna querantur opes?

Neque Eleg. 23. lib. hujus:

Quærit, Democriton, cur sum tam mollis in

crure?

Vide & Epigramma 8. Liberi Carminis. V.

ibid. unde MIHI TOTIES SCRIBANTUR A-

MORIS] A me canantur & componantur

versus amatorii. Tutius ut Eleg. 3. hujus

libri:

Vix enim potes infelix requiescere mensam;

Et turpis de te jura liber alter erit.

Tom. I.

Scribantur. ut Eleg. 10. infra:

Bella canam, quando scripta puella mea est.

Donatus in Prologum Andriæ: *Scribit pro-*
prie, qui verba adhibet tantum: facit, qui
etiam argumentum componit. Ita, scribit Te-
rentius; facit Menander. Ideo hic subjicit
facit ingenium, quia argumentum præbet.
PASS.

v. 2. UNDE MEUS VENIAT MOLLIS IN
ORA LIBER?] Legatur & canatur ab omni-
bus, vulgo circumferatur, sit in manibus.
Ipse Eleg. 1. lib. 3.

Majus ab æsequit nomen in ora venit.

& Eleg. 8. lib. ejusdem: *Vivis tu quoque*

in ora virum. Horatius Epist. 3. lib. 1.

Quid Titius, Romana brevi venturus in ora?

Catullus quoque Carm. 40.

Anus ut proveniat in ora vulgi?

Idem est Virgilio & Ennio: *Virum voluta-*
re per ora. Mollis liber, tener, lascivus,

infractis numeris. Ovidius lib. 2. Trist.

Su ego delicias & mollia vermina feci.

Cicero lib. 2. de Divinat. *O pœna tenerum,*

moratum, atque molle! Contra Eleg. ult. hu-

jus libri v. 44. Epicus poeta dorus dicitur.

PASS.

v. 3. NON HAC CALLIOPE, NON HAC

MIHI CANTAT APOLLO] *Calliopeia.* ut

Ovidius lib. 5. Trist. Eleg. 1.

Non hac ingenio, non hac componimus arte.
Calliope, venisse, at. unde Calliope di-

cta, ut ait Pharnutus, quod suavi voce

ac sermone sit. Noster Eleg. 3. lib. 3. ha-

git,

Sive togis illam fulgentem incedere Cois,
Hoc totum e Coa veste volumen erit:

5

Seu

git, Calliopen ipsum hortari ad amores
scribendos; ubi sic Elegiam claudit:

Talia Calliope; lymphisque o fonte petitis

Ora Philetada nostra rigavit aqua.

De Apolline autem Eleg. 1. lib. 4.

Tum tibi paucos suos de carminis distat Apollo.

Tibullus quoque Carm. 1. lib. 4.

Ipsa mihi non se praescribit carmina Phobus.

ubi praescribit, ut hic canit, id est, can-

tando praecipit, & prae canenti. PAUL.

V. 4. INGENIUM NORIS IPSA PUELLA FA-

CIT] Amica Cynthia ingeniosum me red-

dit; mihi varia suggerit argumenta scri-

bendi. Martialis Epigr. 4. lib. 12.

Tu facis ingenium, tu, si quid posse videmur.

& Epigr. 72. lib. 8.

Ingenium Gallo pulchra Lycoris erat.

Ovidius Epist. Acontii:

Sollicitum tu me sola puella facis.

Vide, si libet, Agathonia verba de hac re

in Symposio Platonis, prope finem. PAUL.

Huc pertinet Idyllium 4. Bionis Zmyrnaei,

quod ita concluditur:

Η δ' αὖτ' ἴς τὴν Ε' ποτὶ τὴν Ἀντίκην τὴν

μυρίαδου.

Καὶ τὴν μὲν χαίρουσαν δὴν σέμας πρὸς αὐτὴν.

Κυρσυνον γὰρ ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἐν Λυκίᾳ ἀν-

τίκτειν ὁδοῦ.

Τὸν μὲν λατύνει καὶ τὸν μὲν προσφύει. VULP.

V. 5. SIVE TOGIS ILLAM FULGENTEM IN-

CEDERE COIS] Ita Ovidius lib. 2. A. A.

Sive erit in Tyriis, Tyrias laudabit onustus:

Sive erit in Cois, Coa decere puta.

nampe vestimenta Coa. Fulgentem incedere,

cum fulgore purpuræ per vias ingredi.

Ovidius lib. 4. Trist. Eleg. 2.

Hic qui Sideris fulget sublimis in aëre.

Vide τὸν αὐτὸν in Veteri Glossario. Inces-

sus autem, gravitatis est & ostentationis;

ut Eleg. 13. lib. 3.

Matrona sacris crepus induta nepotum.

adnotatum ad Eleg. 2. lib. 1. v. 1. Toga, me-

retriculum fuit. Vnde Martialis Epigr. 39.

lib. 2. Tibullus Carm. 10. lib. 4.

Sis tibi cura toga potior, pressumque quasillo

Securum, quam Serol filia Sulpicia.

Et Porphyrio, vetus Interpres Horatii,

deprehenso in adulterio matronas scribit

induere togam. Coa vestes, famosarum

mulierum, ut notet Scaliger. Noster Ele-

gia 2. lib. 4.

Indue me Cois; sum non duro puella.

hoc est, non tetrica, non difficilis, ve-

rum parata & exposita. PAUL. Cave ne

auscultes, mi lector, Jano Broukhufio le-

genti:

Sive illam Cois fulgentem incedere totis;

quod se ex vetustis codicibus eruere pro-

fitetur. Apage versum tam absurdum & Pro-

pertio indignum. At sola meretrices &

maechæ damnatae gerebant togam. Damus

id libenter: verum Cynthia, quamvis cla-

ro genere nata, meretricio tamen vitæ ge-

neræ & quasit delestatur. Manifestum

vel ex Elegia 6. huius libri:

Non ita complebant Ephyræ Laidæ ades,

Ad cuius jacent Græcia tota foret.

Deinde Cynthiam ipsa Thaidi & Phrynæ,

scortis famosis, nequitia & numero scorta-

torum ventitantium, præponit. Dixerat sa-

perias Eleg. 5.

Hoc verum est tota te ferri, Cynthia, Rome,

Et non ignota vivere nequitia?

ubi τὸ verum significat æquum, justum,

decens; ut apud Horatium lib. 1. Epist. 7.

Metiri se quævisque sua modula ac pede verum

est.

Avaritiam, meretricum propriam, obijcit

eidem Cynthia Eleg. 16. ejusdem libri:

Cynthia non sequitur sequester, non quævis honorasti

Semper amorum ponderat illa finem.

Quid mirum igitur si puella impudica &

famosa togam sumat, vestem huic generi

convenientem? Fulgentem dixit, quod ves-

tes Coa interdum purpuræ, semper pel-

lucidæ essent. Purpura Tyria late splende-

bat, præsertim solis radiis obiecta. Noster

Eleg. 3. lib. 4. *Quæ Panis tibi purpura ful-*

geat obsit. Ovidius pariter Epist. Oenoneæ

v. 65. *In summa sulsi tibi purpura proci.*

Vide quæ attulimus ad Catullum Carm. 63.

v. 49. *Coæ purpuræ memorat Vauisime*

poeta Ode 13. lib. 4. nempe vestes purpu-

reas:

Nec Coa referant jam tibi purpura,

Nec cari lapideæ tempora.

Immerito igitur Broukhufius Passeratium

verbis acerbioribus hoc loco perfringit:

Bel.

Seu vidi ad frontem sparfos errare capillos,
Gaudet laudatis ire superba comis:
Sive lyra carmen digitis percussit eburnis,
Miramur, faciles ut premat arte manus.

10

Seu

*Bellissimum istud fulgentem Passeratius scia
insuper ad purpuram transit. Nolim tamen per-
arguere, vocem illam referri posse ad ipsam
corpus Cynthia, candidum, solidum, ac succi
plenum; quod censet idem Brunkhusius.
Sane Martialis Epigr. 68. lib. 8.*

Femininum luctus per bombycina corpus:

Calculus in nitida sic numeratur aqua.

Et Plinius lib. 6. H. N. cap. 17. *Tam multi-
plici opere, tam longinquo arte petitur, ut in
publico matrona transiit. Verum & ipsa
vestis Coa, quamvis purpurea non semper
esset, lucebat propter sericum, seu fila
bombycis, ex quibus eam contextebant. No-
ster Iccirco Eleg. 3. hujus libri:*

Nec si qua Arabis luctet bombyce puella. VULP.

v. 6. *HOC TOTUM & COA VESTE VOLU-
MEN ERAT*] Totum librum implebo laudi-
bus Coe vestis. & est *ερίσιον* & *ινάδα* &
numerationum in veste, quia praecessit, *regit*.
PASS.

v. 7. *SEU VIDI AD FRONTEM SPARFOS
ERRARE CAPILLOS*] Passos circa frontem
crines vagari. Noster Eleg. 23. infra:

Sive vixi crines parvis in frontibus errant,

Indica quod nactus vertice gemma tenet.

& Eleg. 3. infra:

Nec de mora coma per levis collo fluentes.

Appuleius lib. 5. Affini: *Antependules cri-
net* vocat. ubi dormientem pungit Cupidi-
nem. Festus: *Antia, mulieribus capillis demissi
in frontem.* PASS.

v. 8. *GAUDET LAUDATIS IRE SUPERBA
COMIS*] Gestus conspici, magnifice incedit,
superbiens ob comas meo carmine celebra-
tas. Adhuc ad pavonis naturam, qui lau-
datus superbit, & gemmantes alus expli-
cat. unde Ovidius lib. 13. Metam. in fa-
bula Polyphemus: *Laudato pavonis superbiore.*
& in libello De Medicamine Faciei:

Laudatus homini volucris Junonia pennas

Explicat, & formidat superbit ovit.

Eodem addit & Ovidius in Epist. Cydippeus:

Hec nobis forma te laudatore superba

Constringit merces. PASS.

huc superba. Dautes Aligethius Inferni

Cantu 9. hoc dixit de vento vehementius
flante:

Divusque polveroso va superbo.

Laudatis tenuis. Gaudet adeo mulieres co-
mas laudari suas, ut Stratonice Seleuci
regis uxor, quamquam ex morbo calva
erat, talentum poetis mercedem proposue-
rit, quo donandus esset qui comam ejus
elegantius pra aliis carmine celebravisset. ne-
que defuerunt qui conditionem acciperent.
Id refert Lucianus *επί τῆς τριχίας*. VULP.

v. 9. *SIVE LYRA CARMEN DIGITIS PER-
CUSSIT EUBURNIS*] Laus propria Cynthiae;
ut Eleg. 2. lib. 1.

*Quam tibi praecipue Phabus suo carmine donet,
Aniisque libent Collapsa lyram.*

Et Eleg. 3. hujus libri:

*Et quantum Aelia quam tentas carmina plestro
Per Aganippe Indere docta lyra.*

Lyra autem vel digitis, vel pectine seu
plestro pulsatur. digitis, ut Eleg. ult. in-
fra:

Tale facis carmen docta testudinis, quale

Cynthiae impositis temperat ariculis.

plestro, ut Eleg. 3. infra, *Tenot carmina
plestre.* Virgilius 6. Aeneid. de Orpheo:
*Sanctae eadem digitis, sem pectine pulsae
eburnae.*

ubi, eadem pulsae, valet eadem canit, ut
hic, *percussit carmen*, id est percussit fidu-
bus cecinit. Sic Ovidius lib. 4. Trist.
Eleg. ult.

Et tenuis nustras amplexus Horatius aureis

Dum strit Ausonid carmine culta lyra.

T. Calpurnius pariter Ecloga 4.

Sen cecine jocos, seu ter pidi lata fuerit

Carmina.

Et ad lyram carmina componuntur. Fa-
bius Quintil. lib. 1. Institut. Orat. cap. 17.
Lyra carmen, hoc est lyricum. ut Eleg. 3.
lib. 1. *Orpheus carmine fissa lyra.* & Eleg. 6. l. 4.
Aut testudinea carmen intravit lyra. P.

Lyra carmen digitis percussit eburnis. Hora-
tius quoque Ode 6. lib. 4. *Lebium ferore
pedem, neque Pollitis istum.* Pede Alluono-
vanus Eleg. in obitum. Macenatis:

Bb 2

Alino

Seu quum poscentes somnum declinat ocellos;
Invenio causas mille poeta novas.

Seu

Allicis ipsi lyranu plectra percussit chorde,
Postquam uirtrices concutere tuba.

Valerius Flaccus lib. 5. Argonaut.

Carmine quin etiam uisus placenta manes

Odesus dum vite movet, mistoque sonan-
tem

Percussit ore lyranu.

quod postremum quasi expositio est nostri poetæ, Cynthiam simul voce canere, simul digitis fides carpere innuente. *Bacchus. Lyra carmen percussit.* nimirum lyrae chordis percutiendum carmen efficit. Similis huic est locutio illa, frequens in libris historicorum, *Fœdus iter;* quod scilicet fœderis fœdus isto seu percussio porco saxo fœlice. Fuit quum suspicarer, in hoc versu Propertii carmen esse plectram ipsum, sive pestinem, quod pulsabantur fides. Vocabant enim carmen instrumentum etiam illud quo lanam purgabant, a carendo, seu putando, quasi carimen; idemque dicebant pestinem. Lucretius lib. 4. v. 376. *Quasi carmine lana trahatur.* Inde carminare, pestere; & carminatio. Existimo autem hanc fuisse primam hujus vocabuli significationem; quod postea, ob quamdam similitudinem, translatus fuerit ad significandum lyrae pestinem, ac versum ipsum lyricum & cantionem. Propterea Sidonius Epist. 9. lib. 1. *Easeras,* inquit, *veterem Musam,* utriusque quippiam vel tamularis fides carminantem. Hanc explicationem si accipimus, ita dictum fuerit, *lyra carmen,* sive plectrum, percussit, ut apud Horatium Sat. 10. lib. 1. 42. *Pollis regum Falta canit pede ter percussus nabo.* *ἄνακταυλοι;* pes enim proprie terram percussit; non ipse percussitur a canente, seu cantum alienum moderante. Verum de hac re tota judicium relinquo doctioribus. VULP.

v. 10. MIRAMUR.] Admirationem scilicet nostram carmine aliquo composito profectum. VULP.

ibid. FACILES UT PREMAT ANTRA MANUS.] An contrahat insectendo, ut sint quasi unce manus carpensis filibus? Sic apud Plinium, *premere pollicem,* in favendo. & Virgilius, *premere habenas,* contrahere loram. An *premat faciles,* id est, leviter tan-

gat, & incumbat digitis? ut Eleg. 10. lib. 3.

Et auidas presso pollice frangi comas.

Faciles manne, habiles. Ovidius lib. 2.

Amor. Eleg. 4.

Hæc querulus habili percussit pollice chorde,
vulgo supplet. Appulejus lib. 8. *Afric:*
Ipsum bestiam facili manu transedit, quo se-
crebat qua vellet. Virgilius 6. *Æneid.*

Miratur, faciliisque oculos fert amulo circum.
id est, *mobiles,* inquit Servius. *Past.* *Faciles manne,* peritas, & qua longa exercitatione artem ac facultatem pulsandi lyram sibi comparare. Tibullus Eleg. 1. lib. 1.

Ipsi seram teneras maturo tempore vites

Rusticus, & facili grandis poma manu. V. *Premeret manus,* Alconio Pedano est chordas carpere, in 1. Vetrin. *Quum canunt citharis,* utriusque manus funguntur officio. *destra plectro utitur;* & hoc est, *foris canere.* *sinistra digitis chordas capis;* & hoc est, *intus canere.* BROUEN.

v. 11. POSCENTES SOMNUM DECLINAT OCELLOS.] Ita restituit Scaliger ex veteri libro; quum antea legeretur *somnus,* ut Eleg. 10. lib. 1.

Quamvis labentes premeret mihi somnus ocellos.
Poscentes ocellos, permutatio significationis. nam annuere, innuere & connivere pro poscere, & poscere, pro connivere & innuere. Appulejus lib. 10. A. A. *Ciliis alterna connivens bibere flagitare.* & 3. Floridorum. Calvus apud Priscianum lib. 9.

Quum gravis ingenti connivere pupula somno.
Noster Eleg. 10. lib. 3.

Surge, & poscentes iussa preare deos.

Declinat ocellos. insectat ad quietem, claudit paulatim. *Past.* *Ipse puella declinat ocellos,* non somnus. Ita Virgilius 4. *Æneid.* *Nec dulci declinat lumina somno.* VULP.

v. 12. INVENIO CAUSAS MILLE PORTA NOVAS.] Prima hic mihi offertur argumenta scribendi. *Invenio poeta.* Poetarum enim, etiam magis quam Rhetorum, est inventire. unde Plautus *Afinaria:* *Tu poeta es ad eam rem unicus.* id est, *ἄπειρος;* inventor fingendis dolis. *Past.*

v. 13.

Seu nuda erepto mecum luctatur amictu,

Tunc vero longas condimus Iliadas.

Seu quidquid fecit, sive est quodcumque locuta, 15

Maxima de nihilo nascitur historia.

Quod mihi si tantum, Mæcenas, fata dedissent,

Ut possem heroas ducere in arma manus:

Non

V. 13. NUDA MECUM LUCTATUR] Certat in Veneris palestra, ubi donavit desudescitur, inquit Plautus Bacchid. 1, 1. Sic Eleg. 15. hujus libri: *Nedatis mecum est luctata popillis*. Appulejus lib. 9. A. A. dixit *Veneris colluctationibus operari*. PASS.

ibid. EREPTO AMICTU] Veste, tunica. Ovidius 1. Amor. Eleg. 5.

Deripui tunicam; nec multum rara nocbat. Amictus, inquit Varro 4. de L. L. a circumjiciendo. Unde Nothor Eleg. 19. lib. 2.

Ateque ita me injecto duxerunt rursus amictu. PASS.

V. 14. TUNC VERO LONGAS CONOIMUS ILIADAS] Tum maxime scribimus & componimus opus longum, & XXIV. voluminum, cujusmodi est Ilias Homeri. Proverbium est apud Pollucem *μακρότερον τῆς Ἰλιάδος ἁλῶν*, prolixiora Iliade loquens. Citat Erasmus in proverbio: *Prolixius Iliado*; sed hujus loci Propertiani non meminit. PASS. Tunc vero, Italice, *Ob altera et*. Longas Iliadas. Homeri majus poema, Iliadem videlicet, Horatius opus longum appellare non dubitavit in Epistola ad Pisones v. 360.

Indigner, quandoque bonus dormitat Homerus.

Vtrum opere in longo fas est obrepere somnum. Philemon Comicus multo aliter senterat; cujus de Homero judicium probatur mirifice Andree Dacerio, viro eximio, in Commentario Gallico ad Horatium, tomo X. pag. 348. Exstimavit enim vetus ille scriptor, duas etiam syllabas tantum ab homine fatuo & inepto prolatas, longas dici posse; prudentis autem viri sermonem, tametsi diutius continuatum, prolixum dici non posse. quod confirmat Homeri exemplo. Is enim quum versuum multa millia conscripserit, a nemine reprehensus est, quod nimis esset ac prolixa in opere suo. Ipsa verba Philemonis asseram:

Τηνάντων δὲ τῶν τῶν Ὀμήρου λίσσῃ.

Οἷον γὰρ οὐκ ἀνεύθυνες ἐπὶ τοῖς γράμμασι, Ἄλλ' αὖτ' ἡς Ὀμήρου ἑρμῆς μακροῖς. VULP.

V. 15. SEU QUIDQUID FECIT, SIVE EST QUODCUMQUE LOCUTA] Si quid fecit, vel dixit. *Quidquid* est quid, aliquid. Cicero pro Cæcilio: *Spectandum omnibus non quidquid verbis altum sit*. Ex *quodcumque*, pro quidquid. Eleg. 18. lib. 1.

Et quodcumque mea possunt narrare querela. Cicero lib. 3. de Legibus: *Et quodcumque Senatus jussit, agamus*. Similis est autem locus Tibulli lib. 4. Elegia de Sulpicia. PASS.

V. 16. MAXIMA DE NIHILO NASCITUR HISTORIA] Ex re verbo minimo. nam de nihilo nihil nasci ajunt Physici. Elegia 3. hujus libri:

Non fani de nihilo blandus amator ego.

& Eleg. 17. infra:

Nec sic de nihilo fulminis ira cadit.

Nasci historiam ait, ut Eleg. ult. infra:

Nescio quid majus nascitur Iliade.

Mysterio quævis narratio, etiam fabulosa. Ovidius in Ibin:

Utque illa, hisserit involuam carmina cæcis.

Vide adnotata ad versum 14. Eleg. 15. lib. 1. PASS. De nihilo. Plautus Curcul. 4, 1, 17.

Qui alteri de nihilo audacter dicunt contumeliam.

Nihil, vel nil dicitur etiam de re minimi pretii, de angusto & exili patrimonio. Juvenalis Sat. 3. 108.

Nil habuit Cædus, quis enim negat? & tamen illud

Perdidit insilix totum nihil.

quæ *ἐξ οὐκ οὐκ* species est. *Maximam de nihilo historiam* protulit Britannus ille vetes copiosus & elegans, qui ante paucos annos *τῶν τῶν ἱστορικῶν ἀπ' αὐτῶν* patria lingua ingenio admodum celebravit. VULP.

V. 17. QUOD MIHI SI TANTUM, MÆCENAS, FATA DEDISSENT] Tmesis. quod si tantum.

Non ego Titanas canerem, non Ossan Olympo
Impositum, ut cælo Pelion esset iter:

20

Non veteres Thebas, nec Pergama nomen Homeri,
Xerxis & imperio bina coisse vada:

Re-

tantum ingenii mihi tribuissent Apollo & Parca. Sic Eleg. 15. infra:

*Quod mihi si fecum tales concedere nectas
illa velit.*

& Eleg. 26. hujus libri:

Quod mihi si ponendo tuo sit corpore vita.

Vide annotata de fato ad Eleg. 7. lib. 1. v. 4. Pass.

ibid. MACENAS] Vivebat Propertius in clientela & contubernio C. Cilii Macenasis, Equitis Romani clarissimi, magni poetarum patroni. Vide quæ scripsimus de Vita nostri poetæ, ac Indicem omnium verborum. VULP.

v. 18. UT POSSEM HEROAS DUCERE IN ARMA MANUS] Copias heroarum ad bellum deducere verbis meis. *Manus*, pro copiis; ut dictum ad Eleg. 20. lib. 1. v. 21. *Herous*, a, um; ut Eleg. 3. lib. 3. *Carmen heroum*. Ducere in arma heroas dicuntur poetæ, *μυσεολογῶν*. Unde Ovidius lib. 2. Trist.

Et tamen ille tuæ felix Enioidæ aufer

Centulæ in Tyris arma viramque totas.

Ibidem:

Is quoque Phæacæ Argo qui duxit in undas,
nempe Virro Atacinus, qui ante Valerium Flaccum, scripserat Argonautica. Et lib. 2. Amor. Eleg. 18.

Carmen ad ianem dum tu producis Achillem,
Præmaque iuvatis induis arma viris.

Sic dicitur Antimachus Thebaidos scriptor quartum & vigesimum volumen implevisse, antequam duces Thebas perduxisset. Diomedes autem lib. 3. Grammaticæ: *Togatas tabernaculis, inquit, in senem delataverunt præcipue duo, Arianus & Titimius.* PASS.

v. 19. NON EGO TITANAS CANEREM] Non scriberem Titanum cum diis bellum, seu *Τιγαντας*. Hesiodus in Theogonia & Apollodorus lib. 1. Cæli & Terræ primos filios fuisse scribit Briareum, Gyan & Cozum *ἰατρὸν ὄφρα*, quos pater in tartaro deiecit: deinde processisse Oceanum, Czum, Hyperionem & Iapetum cognomento Titanas, ac novissime Saturnum.

Hos Tellus mater in Cælum patrem incitavit, cui & regno pulso Saturnum succedere. Is tamen eos compeditis in tartarum destruxit. Diodorus lib. 6. Lactantius lib. 1. Divin. Institut. Virgilius 6. Æneid. Erasmus in proverbis: *Titanicus aspectus*; *Titanibus & Creto antiquiores*; & *Titanas implorat*. PASS.

ibid. NON OSSAN OLYMPO IMPOSITUM, UT CÆLO PELION ESSET ITER] Homerus Iliados 2.

Ὄσσαν ἐπ' Ὀλύμπῳ μέγαντι θῖμον, ἀν-

τὴν ἐπ' Ὄσσην

Πήλον ἰσοεισὺν, τὴν ἡρώς ἀμφατὸς ὄσιν.

Vide Apollodorus lib. 1. Bibliotheca. Ovidius lib. 5. Fastorum:

Exstruere hi montes ad sidera summa parabant,

Et magnum bello sollicitare severum.

Et lib. 3. Amor. Eleg. 1.

Quam male se Tellus vult ossi; inque laqueis
Olympo

Ardua deverzum Pelion Ossæ tulit.

Item lib. 1. Fastorum:

Sic petiit celum: non ut ferat Ossan Olympum,

Summaque Pelionis sidera tangat apex. P.

Inverso tamen ordine hanc montium iterum describit poeta princeps lib. 1. Georgicon. VULP.

v. 20. UT CÆLO PELION ESSET ITER] Ovidius ita locutus lib. 2. Artis Amat.

Refert iter cælo: cælo tentabimur ire.

Virgilius 4. Georg.

Victorque volentes

Per populos dei iura, viemque efficit Olympo. BROUKH. LOCUS Ovidii a Brookhusio allatus non ad rem facit. Ibi enim cælo est per cælum, non ad cælum. loquitur enim Ovidius de Dædalo & Cretensi labyrintho evolare parante. De singulis hinc Thebæliæ montibus consule Indicem nostrum. V.

v. 21. NON VETERES THEBAS] Non canerem bellum Thebanum. veteres, aut re vera antiquas, & a Cadmo olim conditas in Bæotia, ut dictum Eleg. 7. lib. 1. & sic Lucretius Bello Thebano nullum antiquis litteris mandatum ait, aut veteres, mobilis.

Regnave prima Remi, aut animos Carthaginis a litæ,
Cimbrorumque minas, & benefacta Mari.

Bel-

les. Dixi ad Eleg. 6. lib. 1. v. 14. An de Ægyptiis Thiebis? Ovidius lib. 15. Metam.

Atque vetus Thebe centum jacet obruta portis.
Sed Boetius intelligit, quia conjungit, Pergama. P. Pass.

ibid. PERGAMA NOMEN HOMER] Nec bellum Trojanum canerem, unde Homero fama ingenii quæsitæ est. Pergama, inquit Servius, ad illud t. Æneidos, *Troje sub munitis altis*, significat quæ altissima fuerunt; unde ut ait Æschylus, alta omnia ætlicia Pergama discuntur. Idem Servius alibi Pergama arcem ipsam interpretatur. & in librum 2. Pergama arces Trojanæ, unde *hæc ipsæ sunt arces Pergamæ*. Nomen, pro fama & nominis celebritate; ut adnotatum Eleg. 4. lib. 1. v. 8. Pass.

v. 21. XERXES ET IMPERTO BINA COISSA VADA] Regis Persarum notu juncta ponte duo litora Hellepontis. Legendus Herodotus in Polymnia & Urania, Plutarchus & Cornelius Nepos in Themistocle, & Justinus lib. 3. Meminit & Lucretius lib. 2.

Ille quoque ipse viam qui quondam per mare magnum

Servavit, iterque dedit legionibus ire per alnum,
At pedibus saltus docuit superare lacum,
Offa dedit terræ.

Lucanus quoque lib. 2. Pharsalia:

Tales fœtus coitum tumidum super aquora Xer-
xem

Construxit vias, multum quævis pontibus
austus,

Europæque Asia, Sessæque atmovit Abydos. In Asia enim Alydos, in Europa Sessos. Inter utrumque oppidum spatium septem stadiorum; quod is ponte conjunxit. Bina, pro duo etiam disparia. Virgilius Ecl. 3.

Pocula bina novo spumantia lacte.

Plautus Milite Glor.

Cui hinc celsitas semper totie herie occubant,
Bina autem vada, duo sunt litora, Asiaticum,

& Europæum, *μακροπαιδία*. Ita Noster Eleg. 3. lib. 1. *Concidit in Apidani*, pro in ripa Apidani. *Ceisse*, ut infra hac Elegia: *In mari membra ceisse ferunt.* & Statius lib. 1. Achilleidos:

Ferunt convulsa Phrygiæ Littora. Pass.

De hoc immani Xerxis facinore nescio quis

Petronius Antigenides in Catalectis poetarum:

Idem commisit longo duo litora ponte

Perfret, & fecit per mare miles iter.

Quale suis regnum, mundo nova ponere jura?

Hec terra fuit: hæc mare, dixit, eat.

Vide & Juvenalem Sat. 10. VULP.

v. 23. REGNAVE PRIMA REMI] Originem scilicet urbis Romæ. Videtur poeta Remum pro fratre posuisse, ut alibi:

Potique Pellucis lymphæ salubris cque.

pro Calpurnis. & Eleg. 6. lib. 4.

Raddat signa Remi, mox dabit ipse jura.

item Eleg. 1. ejusdem libri: *Quæ gradibus dantur ipsa Remi se sustulit.* Statius in Genethliaco Lucani: *Dicas culminibus Remi vagantes insantes domini novavit ignes.* Sed Romulus & Rema pariter initio regnaverunt. Noster Eleg. 9. lib. 3.

Edulsiq; parvis silvestri ex ubere reges.

Virgilius etiam t. Æneid. *Rema cum fratre Quirinus jura dabunt.* Pass. Accedit Prudentius Hymno 2. *Ætæ cæcæ v. 426. En omnes sub regnum Remi Mortale concessit genus.*

Dixerat multo ante Catullus Carm. 58. *Glebit magnanimos Remi nepotes.* ad quem tamen locum vide Commentarium nostrum. VULP.

ibid. ANIMOS CARTHAGINIS ALTA] Ingentes spiritus Carthaginensium, id est bella Punica (ut postea Silius Italicus) non canerem. *Alta Carthago*; ut Virgilius 4. Æneid. Tu nunc Carthaginis alta Fundamenta locas. Horatius Ode 5. lib. 3. *O magna Carthago præfregit Altiæ Italia vinit.* Idem Epodo 7. *Nam ut superbas invidæ Carthaginis Romanus arces nreter, Ennius olim dixerat:*

His pernas succidit iugum superbis Puni. P. Animus hoc est arrogantiam & superbiam.

Ovid. Epist. Briseidos:

Vince animæ iramque tuam, qui cetera vincis.

VULP.

v. 14. CIMBRORUMQUE MINAS] Vide Plutarchum in Mario, Strabonem lib. 7. Juvenalem Sat. 8. Ita vocantur latrones Germanorum lingua, inquit Plutarchus, & Græcis Cimærii. Pass. Ea re dicit, quod populi essent truces, & nulla præditi humanitate. Vide Florum lib. 3. cap. 3. De-

Bellaque, resque tui memorarem Cæsaris: & tu 25
 Cæsare sub magno cura secunda fores.
 Nam quoties Mutinam, aut civilia busta Philippos,
 Aut canerem Siculæ classica bella fugæ:

Ever-

Delendi autem Romani imperii, gentis, urbis, memorie, spem animo præsumserant. Pulchre Cicero lib. 1. Officiorum: Cum Celsiberis, cum Cimbris bellum ut cum inimicis gereretur, uter esset, non uter imperaret? anno Latinis, Sabinis, Samnitibus, Pannis, Pyrrho de imperio dimicabatur. VULP.

ibid. ET BENEFACTA MARCI Res a C. Mario præclare gestas, quas egregie in compendium meritis Marius ipse vocat apud Sallustium B. Jugurth. Horatius Ode 8. lib. 4. Neque si charta floscat, quod bene feceris Mercedem tuleris. Ovidius Epist. Dejanira vocat meritis.

Impulsi meritis Salis ætæ magnæ domum.

Cicero pro C. Rabirio: C. Marius Pater Patriæ. Ex pro Sextio: Ad salutem imperii Romani natus. Dictus & tertius Roma conditor. PASS. Ita loquitur ipse Marius apud Sallustium B. Jugurth. cap. 85. Illud intellego, Quirites, omnium ora in me conversæ esse, quos benefique favere: quippe benefacta mea reipublica procedunt. ----- mihi, qui omnem ætatem in optantibus artibus consumpsi, beneficere jam ex consuetudine in nostram vertit. Benefacta canere, legitur apud Augustorem Dialogi de Oratoribus cap. 12. BRONKH. Mitho princeps Chalcidensium, apud Livium lib. 43. senatus Romano exponit civitatis primum sue benefacta. Etiam benefacta res præclare gestas, & cum patriæ utilitate nonnumquam significant. Auctor ad Herennium lib. 1. Quid si hoc fecisset, eamem ei pro pristinis beneficiis ignoscere conveniret. VULP.

V. 25. BELLAQUE RESQUE TUI MEMORAREM CÆSARIS] Sic & Horatius Ode 12. lib. 2. Tuque pedestribus Dives historiis prælia Cæsaris, Mactæne, melius. PASS. Tui Cæsaris, quem unice diligis & carum habes. Fuit enim summus Augusti amicus Mæcenas: quem etiam ad principatum retinendum hortatus est. Vide Dionem Cassium lib. 53. VULP.

ibid. ET TU J Servit apostrophe, ut adnotatur ad Eleg. 1. lib. 3. v. 31. PASS.

V. 26. CÆSARIS SUA MAGNO CURA SECUNDA FORIS] Proxima mihi cura esse res tuas canendi, postquam satis cecinissem præclara Augusti facinora. 26. sub notat alienum imperium. Virgilius 7. Æneid. Auspæque, ut perhibent, illo sub rege fuerant Sæcula.

& 3. Æneid.

Nos tumidum sub te permenf claffus agnos. Ovidius 1. Metam. Sub Jove mundus erat. Magni, epitheton summe laudis. Horatius Ode 12. lib. 1. Tibi cura magni Cæsaris satis data. Nofter Eleg. 7. infra: At magnus Cæsar, Carullus de Cæsare patre Carum. 11. Cæsaris visum monumenta magni, Cura secunda. ut Eleg. 7. lib. 3. ad Mæcenatem:

Cæsaris & fame vestigia juncta tenebis. P. Altum etiam, invictum, immensum Augustum Cæsarem dixerunt scriptores. VULP. V. 27. MUTINAM] Bellum Mutinense, de quo Ovidius 4. Fast.

his licet & fuerit, tamen hac Mutinense Cæsaræ Grandine militid contuditur armo sul.

Vide Ciceronem in Philippicis, & Suetonium in Augusto cap. 10. PASS. Mutinam, &c. Bella civilia quinque memorat Propertius ab Augusto gesta: Mutinense videlicet, Philippense, Perusinum, Siculum, Asiaticum. Ex quibus primum ac novissimum adversus M. Antonium: secundum adversum Brutum & Cassium: tertium adversum L. Antonium triumviri fratrem: quartum adversus Sex. Pompejum Cn. filium, ut ait Suetonius in ejus Vita cap. 9. VULP.

ibid. CIVILIA APUD PHILIPPOS] Ad Philippos urbem Thessaliæ his pugnatum. semel a Cæsare & Pompejo: iterum a Cæsare Juniore contra Brutum & Cassium. Plutarchus in Antonio & Bruto. Virgilius 1. Georg.

Ergo inter se peribant concurrere telis Romanis actis iterum videre Philipp.

Vide Dionem lib. 47. & Suetonium in Augusto cap. 13. Civilia busta: ut Eleg. ult. lib. 1.

Si

Everfosque focos antiquæ gentis Etruscæ,
 Et Ptolemææ litora capta Phari:
 Aut canerem Ægyptum, & Nilum, quum tractus in urbem
 Septem captivis debilis ibat aquis:

Aut

*Si Perusina tibi patria sunt nota sepulchra
 Fuera.*

Servius in Fragmentis: Crematio calaveris, bustum; locus, ustrina dicitur; operis constructio, sepulchrum. Festus: Bustum proprio dicitur locus in quo quis combustus est, & sepulchro. Et Bustum, quasi bene usum. P.

V. 18. AUT CANEREM SICULÆ CLASSICÆ BELLA TUGÆ] Classis proprie navis, unde classica bella, navalia. Sic classis erriamen Vellejo. Siculum autem bellum adversus Sex. Pompejum, de quo Suetonius in Augusto cap. 16. & Dio lib. 49. De hac fuga Sex. Pompeji Horatius Epodo 9.

Ut super altus quum freta Neptunius

Dux fugis igitur nequibus.

Antes tamen rem Augustus male gesserat: unde vulgati in eum versus apud Suetonium cap. 71.

Postquam his classe vitulos nautes perdidit;

Alquando ut vincat, ludit officio oleum. P.

V. 29. EVERFOSQUE FOCOS ANTIQUÆ GENTIS ETRUSCÆ] Excisam & aequatam solo Perusiam. Foci, penates, ades & urbs. Virgilius 11. Æneid. versibus penates Idomeni. quia in focis Penates coluntur. Noster Eleg. a. lib. 4. *Polvum destruxit focos.* De bello Perusino vide advocata ad illud Eleg. ult. lib. 1.

*Si Perusina tibi patria sunt nota sepulchra
 Fuera.*

Antiqua gens Etrusca, quia orta Sardinibus ex Lydia: Festus in, *Sardi vesales.* PASS. *Everfos focos o. gentis Etrusca;* quod scilicet Perusia, in Etruscis urbibus numeraretur. Eam certe Tuscorum πόλις appellat Dio Cassius lib. 48. *Everfos* autem *focos* dicit poeta, fortasse quia, ut narrat Appianus Bellorum Civilem lib. 5. statuerat Cæsar Perusiam dare militi diripiendam. Sed quidam oppidanorum non satis sane mentis, nomine Cestius, incendit ades suas, & se in ignem coniecit. Ventis porro flammam diffundentibus per totam Perusiam, cremata sunt omnia, fano Vulcani tantum excepto. *Everfos focos.* Ita Euripides Hecuba

Tom. I.

V. 22. ΠΑΡΘΙΑ ὧς ἑὶα ναιετάει. Et pater-
 nus focus everfus est. VULP.

V. 30. ET PTOLEMAEÆ LITORA CAPTA PHARI] Bellum Alexandrinum, de quo Suetonius in Augusto cap. 17. Dio Cassius lib. 51. Plutarchus in Antonio. Phari Ptolemæa. Reges Ægypti dicti Ptolemæi; quorum primus fuit Ptolemæus Lagi filius, & ultimus Cleopatraz frater. unde ephthon Ptolemæus. Phari autem descriptio est apud Cæsarem lib. 3. de Bello Civili. Ea insula a Cæsare ponte conjuncta est Alexandriz. Vide Auctorem de Bello Alexandrino. Lucanus alcubi: *Pharos insula quondam in medio stetit illa mari.* PASS.

V. 31. AUT CANEREM ÆGYPTUM] Post Asiaticam victoriam, Cæsar Augustus Ægypto universa potitus est, eamque in provinciam formam redegit. Suetonius in Augusto cap. 18. Strabo Geograph. lib. 17. V.

ibid. ET NILUM QUUM TRACTUS IN URBEM DERILIT IBAT] Coactus venire una cum captivis in triumphum, tractus fluebat. Ut enim oppidorum & regionum, sic & fluviorum simulacra portabantur in triumphum, fingeanturque ut fracti & victi lentius fluerent. Ovidius lib. 1. A. A.

*Hic (in triumpho) erit Euphrates prætin-
 aus arundinis frontem:*

Cui coma dependet capula, Tivris eris.
 Virgilius 8. Æneid. *Euphrates ibat jam mol-
 lior undis.* Ibidem:

Centros autem magno marem corpore Nilum,
 Horatius Ode 4. lib. 2.

*Medumque fluminis gentibus additum
 Vixit minor volvere vertices.*

Petronius Arbitr de Pompejo 1

Quem scillo gurgitis Pontus,

Et veneratus erat submissio Bosphorus undæ.

In fragmentis arcus marmorei Romæ Druso extructi F. Petrarca ait se legisse hos versus:

Ad divortia Rhœni

Pervenit, hostiles depopulatus agras.

Dum tibi, Roma, decuit, atroxque Juda trepas,

Hic per arces leviter ibat aquis. PASS.

Cc

Di-

Aut regum auratis circumdata colla catenis,
Actiaque in Sacra currere rostra Via:

Te

Debilis; infirmo & quassato corpore, aut luxatis artubus, aut mutilatus. Macenas apud Senecam: *Debilis facta manu, Debilis pede, cæca*. *Regis dum superest, bene est. Italice, stupor, stanscena*. Hinc *debiliter*, Italice, *stupare*. Arrius Menander J. C. lib. 1. de Re Militari, allatus Digest. lib. 49. tit. 16. lege 4. *Enn qui filium debilitavit delectu per bellum indidit, ut inhabilis militia sit, præceptum Divi Trajani pollicitus*. Nonnumquam enim patres filios pollices amputabant, causâ detestandi sacramenti, ut ait Suetonius in Augusto cap. 24. VULP.

v. 32. *SEPTEM AQUIS*] Septem ostia Nili significat, de quibus Eleg. 2. lib. 3. v. 8. *Et qua septenas temperas unda vias*. unde Nilus Græcis ἑπτάπορος. Ovidius lib. 15. Metam.

Perque paggiseri septemfluvii flumina Nili
Viditque trisse rates.

Propterea Catullus Carm. 12. & Virgilius 6. *Æneidos* vocant Nilum *septemgentinum*. Plinius lib. 5. H. N. cap. 10. undecim facit Nili ostia, quorum septem celeberrima, eoque enumerat. Vide & Strabonem lib. 17. & Ovidium lib. 2. Amor. Eleg. 13. & lib. 3. Eleg. 5. Ita *septemfluvii Nili*; Idem poeta lib. 3. Tristium. PASS.

ibid. *CAPTIVIS AQUIS*] Res etiam mutæ & sensu carentes captivæ dicuntur. Virgilius 2. *Æneid*.

Cratereque aura solidi, captivæque vestis.
Et lib. 3. *Captivus pendens curvus*. Ovidius 3. Fast.

Cinnama tu primum, captivæque cura dedisti. P. v. 33. *AUT REGUM AURATIS CIRCUMDATA COLLA CATENIS*] Eorum scilicet qui Antonio, Bruto, Sex. Pompejo & aliis hostibus Augusti faverant. Sic Horatius Ode 12. lib. 2. *Dullaque per vias Regum colla minantium*. Ovidius lib. 4. Trist. Eleg. 2.

Vinctaque captivæ reges cervicæ ferentes.
Et lib. 2. A. A.

Illos ante duces avari colla catenis.
Noster Eleg. 10 lib. 2.

India quin, Auguste, tuo dat colla triumpho.
unde collare Lucillio & Plauto. *Avariæ catenis* vincti reges ad discrimen ceterorum,

qui vincti catenis ferreis. Sic Cæsum Cyrus apud Herodotum in aureis compedibus habuit. Aufonius in Ludo Septem Sapientum: *Vinctumque pedibus aureis fœvus erabit*. Apud Appianum in Mithridatico, Mithridates ipse filium, a quo structæ sibi infidix, vinxit catenis aureis. Et ita apud Valerium Maximum lib. 6. cap. 2. *Ducem regum Syphacis & Persæ ante triumphales currus catenata cervicis*. PASS. *Crudele ludibrium*; & tamen verum; more apud Orientem nato. Justinus L. 5. C. 12. *Osculte* (Cyrus) *adversus fratrem bellum parabat, quod quum uniatum Artaxerxi esset, arceffum ad se fratrem, & innocentem dissimulatione belli simulantem, compedibus aureis vinxit*, honori id datum in summa calamitate. Sic Garmus Babyloniorum rex Sinomin, amorem ejus aspernantem, in aureis catenis habuit captivam, referente ex Jambluchi Babylonicis Photio Cod. 94. Inde fluxit ad Romanos. neque enim hoc temere Noster jacit. Silius L. 17.

Securæ seipsum repeti per curula Romæ,
Et parva invenitur sublimi tellis triumpho,
Mors Syphacis secretis reclusis captivæ protubat
Lumina, & aurata servabant colla catena.

Vellejus L. 2. C. 82. *Tertia afflate reorser* (Antonius) *in Armenium, regem ejus Artanasicum, fraude deceptum, catenis, sed, ne quid hauri deceret, aureis vinxit*. plura ad Silium Danquejus, hoc simul versu illustrato; Demitrus ad Rosini Antiquitates; Jac. Schegkii & Ger. Vossius ad Vellejum; ad Curtium Freinslemius. BAOUEN. *Auratæ catenis*. pro aureis puto usurpatum. VULP.

v. 34. *ACTIA ROSTRA*] Rostra navium captarum in pugna ad Asium Epuri promontorium, de qua Noster Eleg. 6. lib. 4. Virgilius 8. *Æneid*. Strabo lib. 7. & 10. Plutarchus in Antonio. Navalium victoriam insignia, rostra navium hostilium; vel templis fixa, unde Rostra Romæ; vel domibus triumphalibus. Cicero Philipp. 5. & Virgilius 7. *Æneid*. Horatius Epodo 9. hac de re:

Hostiliumque navium portu latens
Puppis sanctissimum sita.

Idem

Te mea Musa illis semper contexeret armis,
Et sumta, & posita pace fidele caput.
Theſeus infernis, ſuperis teſtatur Achilles,
Hic Ixioniden, ille Menœtiaden.

Sed

Idem de navibus in triumpho Epiſt. c. lib. 2. PASS. Quid eſſent roſtra navium, dixi ad Tibullum Eleg. 3. lib. 2. v. 40. V. ibid. SACRA-VIA] Una λήξ Charifio lib. 1. Varro lib. 4. de L. L. Sacra via, inquit, Roma, qua ſacra ferantur in arcem quingentes menſibus. unde dicti ſacerdotes. Ovidius Eleg. 1. lib. 3. Triſt.

Hec eſt a ſacris qua via nomen habet.

Festus ait, quibuſdam ita diſtam videri, quia in ea ſodas ſit idum inter Romulum & Tatium. Per eam vehabantur triumphales in Capitolium, ut docet Porphyrio ad Horatium Ode 1. lib. 4. Tres autem ternis diebus Auguſti triumphi. Primus de Dalmatia & Pannonia: alter de Aſtiaca pugna adverſus Antonium & Cleopatram: poſtremas de ſubacta Ægypto. Dio lib. 51. Suetonius in Auguſto cap. 22. Virgilius autem 8. Æneid.

Et Caſor triplici inveltus Romana triumpho

Munia. PASS.

ibid. CUSARAE ROſTRA] Roſtra dicuntur Propertius currere, quia curribus impoſita celeriter veherentur. PASS.

v. 35. MEA MUSA] Ego vates. Cicero 1 Muſa Varonis ſunt. Sic Eleg. 8. infra:

Nondum etiam Aſtræc noruus mea ſervina ſonant. PASS.

ibid. TE ILLIS SEMPER CONTEXERET ARMIS] Aperte conjungeret te, o Mæcenus, illis bellis. Cicero pro Cælio: *Lancius mihi hoc carmen liceret contexere.* Idem Epiſt. 22. lib. 5. ad Famil. *Ordini & contexere, de hiſtoria Lucej, cui res ſuas amiſſeri cupit.* PASS.

v. 36. ET SUMTA ET POSITA PACE] Utroque tempore pacis & belli. Quia ſummi bellum dicitur, etiam ſummi pacem & poni dixit. Sic Publius Syrus:

Amer animi arbitrio ſumitur, non ponitur. Ovidius lib. 5. Triſt. Eleg. 1.

Ad mala ſunt; facor. quis te mala ſumere cogit?

Aus quis deſceptum ponere ſumta vetat?

Livius: *Utrunlibet ſumite, bellum vel pacem.* Et Cicero 3. Offic. *Sumere otium.* & in Vatinius: *Sumere inimicitias.* PASS. Ita Horatius quoque Ode 2. lib. 3. *Nec ſumite aut ponit ſeuere Arbitrio popularis auctor.* Idem Epiſt. 6. lib. 2.

Quo tibi, Tulle,

Sumere depoſitam clavum, ſerique tribunus? VULP.

ibid. FIDELIS CAPUT] ἀπὸ μίσεως τὸ δόλιον. ut Eleg. 17. lib. 3.

Atque hoc ſollicitum vino ſaporem caput.

Et Eleg. ult. lib. 4.

Nec te dulce caput, mater ſervitia, laſci.

Horatius Ode 24. lib. 1.

Quis deſiderio ſit pudor, aut nodus

Tam cari capitis?

Plautus & Terentius: *Lepidum caput, & Perjurum caput.* Fidem tamen & taciturnitatem in Mæcenate deſideravit Auguſtus, quod ſe de comperta Murenæ conjuratione arcanam uxori Terentia prodidiſſet. Suetonius in Auguſto cap. 66. PASS. Et ſumta & poſita pace fidele caput. Velleius Paternus lib. 2. cap. 88. narrat, Mæcenatem nobis cuſtoditis præpoſitum, poſt Aſtiacum Auguſti viſtorium, Lepidum juvenem, Triumviri ſilium, novas res molientem, & Caſari infidiis parantem, per ſummorum quieſcem & diſſimulationem, mira celeritate apprehenſiſſe. Memorabile tamen eſt quod ſcribit Tacitus Annalium lib. 3. *Secreta imperatorum cui inſisterentur, præcipiens quondam ſuit Mæcenus: ſed atate provecta ſocium moris in amicitia principis, quam vim tenuit.* Si Dionem Caſſium audimus lib. 54. Auguſti & Mæcenatis amicitia reſcrixit, quod Terentia Mæcenatis uxor cum principe ſoleret. VULP.

v. 37. THEſEUS INFERNIS, SUPERIS TESTATUR ACHILLES &c.] Videtur hæc hiſtica eſſe atque ἀπολογία, quemadmodum & illa Elegia 15. lib. 3.

Teſtis erit Diæ tam vero crimine ſova

Nyſteæ Antipen accuſaſſe Lyco.

Vide, lector, & ſi vocat, conſidera. For-

C c 2

taſſe

Sed neque Phlegræos Jovis, Enceladique tumultus
Intonet angusto pectore Callimachus:

40
Nec

tasse post hoc distichon aliqui desiderantur. VULG.

Ibid. THEFUS INFERNUS] Scilicet locus pro apud inferos. Sic Eleg. 18. hujus libri :

Sunt apud inferos tot millia formosorum :

Pulchra sit in superis, si licet, una locis.

Inferis, vel quia ad inferos amici causa Thefæ descendere non recusavit, vel quia ad inferos rediit, ubi *sedit infelix*, *atrumque fidebit*. Virgilius 6. *Æneid.* P.

Ibid. SUPERIS TESTATUR ACILLITA] Apud superos testem ejusmodi fidei Patroclum Achilles laudat. Te, inquit, Patrocle, testor, amicos fideles etiamnum apud sepeiros esse. Ecce enim præter nos Augustus & Mæcenæ. Atqui Homerus lib. 11. Odyssæ apud inferos Achillem & *Μανρῶπος* viros transfuisse, quod juvenis mori maluerit nltus amicum, quam diu in florenti fortuna vivere. An *restituit*, alloquitur? Lucanus lib. 3.

prohibitusque rapina

Vistrem clara testatur voce arduum. PASS.

Superis, non quidem *τῶν ὀψίων*, ut potius *τῶν ἐντὶ θεῶν*, sive *ἀσπράων*. ut opponatur *inferis*; quod poeta de Thefæ dixit. Macrobius lib. 1. in Somnium Scipionis cap. 3. *Falsa esse insomnia nec Maro tacuit*.

Sed falsa ed æalum mittunt insomnia manes.

Æalum hic vivorum regionem vocat : quia sicut dicit nobis, ita nos defunctis superi habemus. Valerius Flaccus lib. 1. Argonaut. v. 791.

Tuque recte parentis umbris, ut nostra videris
Fuere, & oblitus superum patere dolores. V.

v. 38. HIC IxIONIDEN, ILLE MENETIADEN] Contra grammaticos canones ; ut Eleg. 14. lib. 3.

Qualis & Euræe Pollux & Castor arenæ,

Nix victor pueris, ille futurus equis.

Rectum enim fuisse, ille, nempe Pollux quem prius nominaverat, victor pugnis

futurus, Hic, nimirum Castor, equis. Ovidius pariter 1. Metam.

Ut tantis in vacuo sepeorem quam Gallus arvo
Vidit, & hic prædam pedibus petit, ille fo-
lensem.

Ixionides, Pirithous. Ovidius lib. 12. Metam.

Dum erat Hippodamæ audaci lætæ natus.

Apollodorus lib. 1. & Hygius Fab. 257. sed idem in Fab. 155. Pirithoum Jovis filium facit ex Dia & Enæi filia. *Menætiades*, Patroclus Menæti filius, qui frater Pelei fuit. Apollodorus lib. 3. *Παρκλῆδης Μενεζία*. Ovidius Epist. Penelopeæ :

Sive Menætiaden falsæ cecidisse sub ævis

Et Epist. Briseidos :

Ipsi Menætiades tunc quam tradider, in æ-
nam,

Quid sit ? hic parvo tempore, dixit, erit. P. Fortasse hæc verissima fuerit subobscuro hujus loci explicatio : Te, Mæcenæ, fidele caput Augusto, cujus amicitia flores, Ixioniden alterum Thefæ testatur inferna, nempe illis qui inferos incolunt : Achilles vero superis, mortalibus videlicet, Menætiaden alterum. Fuerunt autem Thefæ & Pirithous, Achilles & Patroclus duo clarissima amicorum paria. V.

v. 39. PHLEGREOS JOVIS, ENCELADIQUE TUMULTUS] Phlegræus campus fuit juxta Cumas, ubi fabulantur viros gigantes a dia. Est & iter in Thesalia, ut scribit Solinus, de quo Apollodorus lib. 1. & Nonnus Eleg. 11. lib. 3. Pompejum Magnum allocutus :

Esset Phlegræa melius tibi fuere tempo-

Esset in Hercule Furente γρυπῆτος πε-
λάος nominat. De Encelado Virgilius 3. & 4. *Æneid.* & Horatius, Ode 4. lib. 3. Viñum scribit Apollodorus a Minerva, quum ei fugienti Siciliam insulam objicisset. Ovidius Eleg. 11. lib. 3. Amorum :

Pe vinum Enceladum jaculantem mille lætetur.

PASS.

Tumultus; bellum periculofum, & regno Jovis proximum excidium intentans. Quid proprie *tumultus* Romanis fuerit, dicitur ad Eleg. 17. hujus libri v. 7. VULG.

v. 40. INTONET] Magna, forti horrendaque voce ac strepitu canat. Cicero pro Mu-

Nec mea conveniunt duro præcordia versu
Cæsaris in Phrygiis condere nomen avos.

Na-

Marena : *Hæsterni canione intenuit vos per-
niciosa tribuni plebis*. Virgilius 6. *Æneid.*
Exurgitque sacro attollitur, atque intenuit ore.
Noster Eleg. 17. lib. 3.

Qualis Pindarico spiritus ore sonat.

Statius 1. Silvar. in Genethliaco Lucani :
Et Pharsalia bella detonant.

Aristophanes apud Plinium lib. 1. Epist.
Ἡ ἡραρία, ἡ ἰσθμία, ἡ ἑλληνιστὴν τῆς Ἑλλάδος.

Fulguravit, tenuis, permiscuit Græciam. P.
ibid. ANGUSTO PECTORE] Quibus angus-

tus pectus est, his vox & spiritus exiliior.
Noster Eleg. 1. lib. 4.

Non mihi quam nostro parvus in ore sonus !

Sed tamen exiguus quodcumque a pectore rivi

Fluere, hoc patria serviet omnia mea.

Hinc Ovidius lib. 2. Trist. v. 562.

Aspirat quantum dederit mihi pectore ipse,

Quove favore animi ceque tuesque canem.

De Callimacho Noster Eleg. ult. hujus
libri :

Et non inest somnia Callimachi.

Ovidius pariter in Remed. Amor.

Callimachi numeris non est dicendus Achilles.

Se autem cum Callimacho hic comparat.
quarobrem Eleg. 1. lib. 4.

Umbria Romanæ patriæ Callimachi. PASS.

Consule Indicem nostrum verbo *Callimachus*.
VULP.

V. 41. CONVENIUNT CONDARE NOMEN]
Εὐκταυρόν. pro conveniunt condendo no-
mini. *Conveniens* dixit, ut Eleg. 9. lib. 3.

Non sane apud mea grandis vela rati.

Et Eleg. 3. libri ejusdem :

Non est ingenti cymba gravanda tui.

Alter venus aquat, alter tibi radat arenas.

PASS.

ibid. DURO VERSU] Durus versus oppo-
nitur molli, & tenero & tenui, ut dictum

ad Eleg. 7. lib. 1. Noster Eleg. ult. hujus
libri, de Epico poeta :

Incipe jam angusto versus includere terro,

Ingens tuas ignet, duro poetas, veni.

Sic & duro carona Epicorum Eleg. 1. lib. 3.
PASS. Ita forte per, heroicis numeris est

Domitio Marso in Epitaphio Tibulli :

Ne foret aut elegis molles qui feret amores,

Aur caneret forti regia bello pede.

Horatius Sat. 10. lib. 2.

Forte apud, acer,

Ut, nemo, Varus, ducit : molle atque faciem

Virgiliis annuerunt gaudentes rure Camæna.

BAQUEN.

ibid. PRÆCORDIA MEA] Respondet illi
quod dixerat pentametro superiori, *angusto
pectore*. *Præcordia* hic sunt *ai πρὸς καρδίαν* ; ut
apud Horatium Epodo 17. *Nigre est levo-
ra tenuis spiritus præcordia.* VULP.

V. 42. CÆSARIS IN PHRYGIIS CONDARE
NOMEN AVOS] Pro reponere & recondere
& referre in numerum heroum, Asfaraci,
Æneæ, Juli, unde gens Julia. Festus :

Condere, dare in interiorum locum ad custo-

diam faciliorem ; & scribere. Utrumque hanc

loco convenit : quia scriptor mandat pos-

teritati, & tradit servandam gloriam.

Horatius Ode 13. lib. 4. *Tempora nota con-*

ditio saluti. Condere in avos, dictum ut Ci-

cero 1. de Nat. Deor. *Homines morte de-*

lectos reponere in dant. Ovidius pariter 4.

Fast. In Phrygiis Rama referret avos. *Nomen*

Cæsaris, an famam ? ut supra, Pergæa no-

men Homeri. & Eleg. 7. lib. 3.

Cæsaris & fama vestigia juncto tenetis.

Virgilius 3. Georg.

Cæsaris & vocem semel res ferre per annos,

Tiboni primo quæ abest ab origine Cæsar.

Avos ; ut Eleg. 6. lib. 4.

Angusto Hæsterni tegente major avis.

Ita Ovidius dixit, de domo Augusti lo-

quens, *avos Truere, Iulæ, Iulæ nobilit-*

entis. PASS. Condere. Verbum hoc de prin-

cipio atque origine ultima rei aliusque hand

raro usurpatur. Mamilius 1. Astron. 119.

Et venit in terras fœderum conditus ordo.

Lucanus lib. 7. 131.

Advenisse diem, qui factum rebus in avum

Conderec humanis.

Monnit vir doctissimus Petrus Burmannus

ad illud Valerii Flacci 1. Argon. v. 531.

Venera hæc nobis & condita prægunt

Ordine cuncta sua, rerumque a principe cuncta

Fino manent.

Cæsaris nomen. Broukhussius legit *nomen* ;

quod Augustus, etiam vivens, deus ha-

bitus & appellatus fuerit. Non tamen per-

fuadet : neque enim deceret miscere deum

Cæsarem avis mortalibus. Præterea condere

205-

Navita de ventis, de tauris narrat arator,

Enumerat miles vulnera, pastor oves.

Nos contra angusto versamus praelia lecto.

Qua pote quisque, in ea conterat arte diem. 45

Laus

nomen locutio est usitata & solennis. Silius Italicus lib. 3. Panic. 69.

Spes e Karthaginis alia,

Nata, nec Evandrum levior metus, amplior, ero
Sic poteris decore, & scilicet tibi nomina condas,
Quis superet bellator ovum.

Idem lib. 4. 36.

Invenit ira periculis

Ad decus, & deo nomen tantum condere no-
men.

Sallustius 1. Histor. citatus a Servio: Apud
Lethe oppidum, cui nomen oblivionis candida-
runt. VULP.

V. 43. NAVITA DE VENTIS NARRAT] De
re quisque sua loquitur. *ναυπηγία*. Ven-
tis, tempestatibus. ut Eleg. 11. lib. 3.

Ventorum melius praefigit navitis nomen. P.

ibid. DE TAURIS NARRAT ARATOR] Do-
natus fallitur, qui narrare nos ait aliena,
& non iocundaria. Narrare de, ut Cicero
Epist. 8. lib. 16. ad Attic. Mala narras de Ne-
poris filio. Et Epist. 15. lib. 3. ad eund.
Narrasse tibi cum ait de mea felicitudine.
Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 13.

Titius velle de te narrare licet.

Noster Eleg. 2. lib. 4.

De si narrasti in modo crede deo. PARS.

V. 44. ENUMERAT MILES VULNERA] Re-
centet quot vulnera adversa acceperit. Vi-
de Miltiem Gloriosum Plauti. Augustus
militi vulnera adversa ostendunt: Ne fa-
gias respuerit. Tibullus Eleg. ult. lib. 1.

Ut mihi potanti possi sua dicere saeta

Miles, & in mensis pingere castra mero. P.
Seneca pariter libro de Vita Beata: Omnem
temporis difficultatem sciat Sapiens legem esse
naturae. Et in domo miles, ferat vulnera,
enumerabit cicatrices. VULP.

ibid. PASTOR OVES] Virgilius Ecl. 3.

Bisque duo numerans umbo pecus, alius & basile.

& Ecl. 6.

Cogere donec oves stabulis, numeramque referre
Iussit, & invito proceps Ispert Olympo.

Ovidius lib. 13. Metam. Panperis est nume-
raro pecus. PARS.

V. 45. CONTRA] Etiam, pariter, vi-

cissim. Plautus Pseudolo 2. 1. Illa illius
contra (amar). Saep apud Terentium Do-
natus exponit contra, vicissim. PARS.

ibid. ANGUSTO LECTO] Dicitur ad Ele-
giam 8. lib. 1. v. 33. PARS. Dixerat paulo
ante, angusto pectore. Latini scriptores proxi-
mas earumdem vocum repetitiones non adeo
refugerunt, quod innumeris exemplis posse-
mus offendere, si opera pretium esset. Impe-
tum scilicet animi sequebantur in scribendo,
qui rerum minutarum fuga, & nimia etiam
cura frangitur & retardatur. Eorum ama-
liari malum negligentiam, potius quam re-
centiorum obscuram diligentiam. VULP.

ibid. VERSAMUS PRAELIA] Versare prae-
lia, miscere; & praeliari se hoc & illuc
vertendo. Aut versare, exercere ut Ele-
gia 14. lib. 1.

Et miserum toto juvenem versare cubili.

De praeliis & militia Veneris diximus ad
Elegiam 3. lib. 1. v. 16. PARS. Penia.
me pado ac mihi nepotibus. Petronius Satyri-
co: Et praeliis certa elitis evomus: immo
ego sic iura paria compescimus, ut si depo-
nendum foret, ipse cum Quirilla conside-
rem, Alfylos cum ancilla, Gitan cum vir-
gine. Horatius Ode 6. lib. 1. commemorat
praelia vicinorum scilicet in juvenes unguibus
arvum. hoc enim genus ita praeliari solet,
ut vinci malit, quam vincere. VULP.

V. 46. QUAE POTE QUISQUE, IN EA CONE-
TERAT ARTE DIEM] Cicero 1. Tuscul. Bene
Gracorum proverbium dicitur: Quam quisque
moris artem, in hac se exercet. quod repe-
tit Epist. 10. lib. 5. ad Atticum. Aristoteli
phanes in Vespis: Εἰδὼς τὰς αἰτίας τοῦ
δὲ τοῦ τοῦ. Horatius Epist. 14. lib. 1.

Quam scis, uterque libens consilio exercet ar-
tem.

Pote, pro potest. Catullus Carm. 75.

Hoc facies, si id non pote, siue pote.

Cicero in Bruto: Theophrastus quam pecunia-
batur ex auxilio, quanti aliquid venderet,
& respondisset, atque addidisset, Vespes, non
pote minoris & talis enim molestus, &c. Con-
terat; ut Eleg. 7. lib. 3. Hic mihi conteritur
vita

Laus in amore mori: laus altera, si datur uno
 Posse frui. fruar o solus amore meo.
 Si memini, solet illa leves culpae puellas:
 Et totam ex Helena non probat Iliada.

50
 Seu

vita modus. *PAST.* Hoc pertinet vetus ad-
 agium: *Ne fateri vitio crepidam, ut fateri*
vitio malleum. *VULP.*

v. 47. LAUS IN AMORE MORI] Digna
 homine nequam sententia. ut *Eleg. 6. lib. 1.*
Multi longinquo perire in amore libenter:

In quorum numeris me quoque terra tegat.
ubi vide adnotata. Fortius & honestius lo-
 quitur *Eleg. 20. lib. 3.*

Seu moriar, furo, non turpi frastul amore.

Aique eris illa mihi mortis honesta dies. *P.*
ibid. LAUS ALTERA, si DATUA UNO POS-
 SE PAT] Uno scilicet amore; quod ama-
 toris constantis est. vel uno pro uni ap-
 paret. Ita *Gellius lib. 3. N. A. cap. 7.*
Una arguit aliter, pro uni. *Noster Elegia*
20. lib. 1. *Nulla cura debita poma.* Le-
 gio hæc & explicatio verissima est. Si li-
 cet alicui soli frui amore suo, nempe ri-
 valium arcere, quod ingeniosi & experien-
 tia hominis argumentum; o utinam & ego
 solus meo fruar, & mihi etiam hæc laus
 contingat. *PAST. UNO.* *Catullus Carin. 45.*
Huic uno domino usque serviamus. *VULP.*

v. 48. TAVAR O SOLUS AMORE MEO]
 Hoc loco adverbium, five interjectio O non
 vocantis, sed optantis est. *Virgilius 2.*
Georg. O qui me gelidit in vallibus Hemi
Sissæ. & *6. Æneid. Estes duces, o si qua via*
est. *Servius* in illud ejusdem libri:

Si nunc se vobis ille aureus arbore ramus
Offendat;

Si & O per se pro unum & conjunctum
O si. Solus, sine rivali, ut Eleg. 7. infra:
Tu mihi sole places, placem tibi, Cynthia,
solus. *PAST.*

Post hoc distichum incipiunt flagitia Jose-
 phi Scaligeri, qui, ut sibi principatum in
 literis & dictaturam sumferat, putavit sibi
 licere, nullis libris auctoribus, Propertii
 versus ex una in aliam Elegiam revocare,
 nimium obscuritatem causatus, & minus
 aptam sententiam continuationem. Id autem
 quam fit a Criticis, confidenter nimium
 hunc & pessimo exemplo. Satiis est in libris
 veterum quandam esse subobscura & minus

intelligi, quam perverti atque corrumpi.
 Inter hoc igitur & sequens distichum po-
 suit Scaliger hos versus ad Elegiam ter-
 tiam pertinentes:

Hic saltem ut senex jam finitus: aut, mihi
si quis

Veneris alter amare, acrit ut morier.

Quæ jamdudum, præter hominis audaciam,
indicat, eum verba illa, Si datur uno Pos-
se frui, minus intellexisse. *VULP.*

v. 49. Si MEMINI] Addubitatio pro
 confirmatione. & *ibidemque*, pro credo, sci-
 o. *Martialis Epigr. 20. lib. 1.*

Si memini, fueras tibi quater, Ælia, dentes,
Ovidius lib. 5. Fast.

Albula, si memini, tuos mihi omnia eras. *P.*
 Quia dixerat, laudem esse amare posse ac
 frui amore sine rivali, sperat se hujus
 laudis compotem futurum; quod animad-
 verterit, leves & inconstantes puellas Cy-
 nthia suæ displicere. *VULP.*

ibid. SOLET ILLA LEVES CULPAE PUELL-
 AS] *v. illa, Cynthia.* ut *Eleg. 12. lib. 1.*

Tam nulla illa meo drosia est militis lecto.
ubi vide adnotata. solet inconstantes vitu-
 perare, quum tamen ei vitio affinis sit.
 ut *Eleg. 24. infra:*

Tam te formosam non pudet esse levem.

Sic avari culpant avaritiam. Culpare, im-
 probare, damnare, ut culpæ affines. *Vir-*
gilius Æneid. lib. 2.

Non tibi Tyndorides facies invisa Lacane,
Culpatore Paris.

Horatius Epist. ad Pisonem:

Vir bonus & prudens versus reprehendit inver-
tes;

Culpabit duras. *PAST.*

v. 50. ET TOTAM EX HELENA NON PRO-
 BAT ILIADA] Ob Helenam culpam totam
 Iliada. *Cæsar lib. 3. de Bello Civili: Ex*
metu signa dimittito. *Plautus Amphitr.*

Lacrimantem ex habitu concinnatæ vocem tuam,
Non probas: quod non indicet probam &
 pudicam Helenam, ideo nec poma illud
 probum censet. offendatur ipso Iliados ar-
 gumento. *Ovidius lib. 2. Trist.*

Bis

Seu mihi sint tangenda novercæ pocula Phædræ,
 Pocula privigno non nocitura suo:
 Seu mihi Circæo pereundum gramine, five
 Colchis Iolciacis urat æna focis:

Una

*Int ipsa quid est, nisi turpis adultera, de qua
 Inter amatores pugna virumque fuit?*
 Vide Eleg. 3. infra de Helena Belli Tro-
 jani caula. PASS.

V. 51. SEU MIHI SINT TANGENDA NO-
 VERCÆ POCULA PHÆDRAE.] Tangere poculum
 pro gustare & haurire. Horatius Ode 19.
 lib. 3. Teet prohibet super Rianum incruent
 tangere Gratia cyathos. Et Tangenda cum
 periculo. ut libro 1. Eleg. 9. Vero nec tan-
 geris igni. Nota fabula ex Euripidis & Se-
 necæ Hippolyto, & Ovidiana Phædra ad
 Hippolytum Epithola, & Plutarchi Theleo.
 Noverca, inquit Festus, quæ quis sublati
 liberis, novam uxorem ducit arcenda familia
 gratia. PASS.

libid. POCULA.] Vel philtro significat, vel
 acomita. PASS. Offendit hic locus, Hippo-
 lytum a noverca philtro fuisse tentatum;
 quod opinor hodie nusquam legitur, am-
 missi qui tradiderant scriptoribus Græcis,
 BROUEN.

V. 52. PRIVIGNO NON NOCITURA SUO.]
 Mentem Hippolyti non immutatura. quia
 illum aliud fatum manebat. Sui pro ejus.
 Plantus Aflinaris: Si moriantur mater sua. &
 Amphitr. Aflinam suferet suis servus parvas.
 Privigne, inquit Festus, dicitur, qui ante-
 quam mater secunda nuberet est princeps natus,
 a pri pro pra. ego a prius genendo. PASS.
 Significat poeta, nullum εἰς τρον, sive amo-
 ris poculum, ab alia muliere oblatum, si-
 bi nocere posse, quominus Cynthiam solam
 amare pergat. VULP.

V. 53. SEU MIHI CIRCÆO PEREUNDUM
 GRAMINE.] Herbis & veneficiis quibus Cir-
 cæ famosa potensque fuit, ut aliis dictum.
 PASS. Plinius lib. 25. H. N. cap. 2. Certe quid
 non replere solent Colchis Medæ, aliæque
 in primis Itala Circe, dicit etiam adscripta?
 unde archetypus notum, ut Æschylus & vetustissi-
 mus in Persice, referant Italiam herbarum
 potentia proderet, multique Circæos, ubi ha-
 bitavit illa, magne argumento etiamnum du-
 rant in Maris & filia ejus urta gente, quæ
 est domitres serpentibus constat. Theophras-

tus lib. 9. Hist. Plant. c. 15. interprete
 Theodoro Gaza: Τραχὺς medicamentorum
 fertilis possimum tradunt, extra Græciam E-
 tæriam & Latinum agrum, quæ Circæo ha-
 bitasse affirmant. --- Æschylus enim, in Ele-
 git, cetium medicaminum venenarumque Etrur-
 iæ tribuit.

Geni Tyrrhena suis clava veneficiis. BROUEN.
 Hoc sibi vult Propertius: Etiam si herbis
 & medicaminibus Circæ muter in seram
 belluam, tamen sub serina specie huma-
 num sensum ac mentem geram, neque ab
 amore Cynthiæ umquam absterrebor. Pere-
 undum. subaudi si. VULP.

V. 54. COLCHIS IOLCIACIS URAT ÆNA
 FOCIS.] Medæ athenæ vasa calefaciat igne
 supposito coquendis herbis & venenis. ut
 apud Ovidium lib. 7. Metam.

Interos calido posuim medicamen æna
 Fervet & exsultat, spiritusque tamen istius
 albit.

Sic dixit Horatius Ode 4. lib. 1.

Vulcani ardens vitæ officinas.
 & fornax coqui dicitur Festo in Salinum.
 & Urte tadat Eleg. 19. lib. 3. Colchis, pa-
 tria Medææ, unde & ipsa Colchis dicitur
 Eleg. 21. & 34. hujus libri; & Eleg. 9.
 lib. 3. Colchis pro quacunque venefica.
 Iolciacis, ab Iolco Thessaliæ oppido. Ovi-
 dius lib. 7. Metam.

Vider Iolciacos virgites cum coniuge portus.
 Horatius Epodo 5. Herbasque quas Iolce at-
 que Iberia Mittit venenorum ferax. PASS.
 Virgilius in Cæiri:

Pergit, Amyclas spargens altaria thallo,
 Regis Iolciacis animum degere voris.
 Adi sis notas Nic. Heinssii ad lib. 7. Me-
 tamorph. v. 159. De Thetidiæ veneficiis
 ubertum Lucanus, atque Appulejus in Me-
 tamorphoseos libris. BROUEN. Plexæque edi-
 tionis Colchiacis. minus recte. Adhuc enim
 poeta ad Æsonem, Jasonis patrem, phar-
 macis Medææ, recoctum, & ex decrepito
 sene juvenem rursus effectum. Id autem
 contigit Iolci in Thessaliæ, non in Colchi-
 de. Hæc igitur est poetæ sententia: Si ope
 Me-

Una meos quoniam prædata est femina sensus, 55
 Ex hac ducentur funera nostra domo.
 Omnes humanos sanat medicina dolores:
 Solus Amor morbi non amat artificem.
 Tarda Philoetæ sanavit crura Machaon,
 Phœnicis Chiron lumina Phillyrides.

60

Et

Medem recoqnar, ut Æson, & repnera-
 scam, iterum tamen Cynthiam naicee ac
 perditæ amabo. Nova erit vita, sed vetus
 amor. *Utis aino, cacabos & lebetes igne*
calefaciat, subaudi mihi dixi unum. ad me
 facilius recoquendum & renovandum. V.

V. 55. UNA MEOS Q. PRÆDATA EST FE-
 MINA SENSUS] Quandoquidem Cynthia &
 prima & sola rapuit mihi mentem. Ovi-
 dius lib. 1. Amar. Eleg. 3. *Qua me nuper*
prædata puella est. Horatius Ode 13. lib. 4.
Qua ut supererat mihi. Sensus pro mente.
 ut Eleg. 3. lib. 1. *sensus perdidit omnes.*
 Tibullus Carm. 8. lib. 4.

Hic animum sensusque meos ab illa relinquo.

PASS.

Notter Eleg. 12. hujus libri:
le primum vidit sine sensu vivere amantes.
 VULP.

V. 56. EX HAC DUCENTUR FUNERA NO-
 STRA DOMO] Ego mortuus e Cynthiæ do-
 mo ad sepulturam efferar. Servius in illud
 4. Georg. *Et tristia funera ducunt.* Ducere
 & duci proprium funeris quous essequialis
 pompa sequitur: unde Persius, *Nec jam ter-
 tia ducitur uxor.* Cicero pro Quintio: *Pivo*
et videmus suos ducitur. Addidit ex hac
 domo, ut Eleg. 15. infra:

Vestibulum jaceam mortuus ante turam.

& Eleg. 5. lib. 3.

Aure feror domina condar oportet inert. PASS.

V. 57. OMNES HUMANOS SANAT MEDICI-
 NA DOLORIS] Arte medendi curantur
 omnes morbi, quicunque in hominem cad-
 unt. Sic *humanos dolores* dixit Eleg. 16.
 lib. 1. *Dolores*, pro morbis. ut Horatius
 Ode 1. lib. 3. *Quod si dolentem nec Phlegias*
lapis. Nec purpurarum fidere clavior Delenit
ulset. PASS. Idem poeta Venusinus Sat. 1.
 lib. 1.

Pennis ematur, erat, vini feneratoris: addit

Quis humanis sibi dololet natura negat.

Deficiat nimirum, in morbum incidat.

TOM. I.

Ovidius tamen affirmat Eleg. 3. lib. 1.
 Pentic. esse morbos quos prodigare nequeat
 medicina; & variis quidem. Sed Propertius
 argumento servit, ut ostendat, solum
 amoris morbum insanabilem esse. VULP.

V. 58. SOLUS AMOR MORBI NON AMAT
 ARTIFICEM] Medicum odit, & medicinam
 aspernatur. Sic Eleg. 2. lib. 2.

Credo mihi, non ulla tua medicus forma est.

Nodus Amor forma non amat artificem.

Si Cræti credimus apud Lærtium, amo-
 rem sedat fames; sin minus, tempus,
 quod si hæc non proficiunt, laqueus. P.
 Non perstringit medicos poeta, quasi eo-
 rum arte augeantur, foveanturque morbi:
 sed *artificem morbi* dicit locutione singula-
 ri, quod ars medica occupata sit circa
 morbos tollendos, & ægrotos ab iis libe-
 randos. VULP.

V. 59. TARDA PHILOCTETÆ SANAVIT
 CRURA MACHAON] Quum Philoctetes ac-
 ceptus ab Hercule sagittas trahebat, de-
 lapsa una eum pedem vulneravit quo i
 tumulum Herculis indicarat. Itaque reli-
 ctus a Græcis in Lemno insula incredibiles
 dolores pertulit. Ovidius 13. Metam. Idem
 lib. 5. Trist. Eleg. 1.

Pene decem totis aluit Pæantiis annis

Pestiferum tumide vulnus ab equo datum.
 Fabulam narrat Servius ad illud 3. Æneid.

Parva Philocteta subnixæ Petilio mura.

Sophocles in Trachiniis, & Homerus
 Iliad. 2. At Hyginus Fab. 102. a colubro
 appetum ait ejus pedem in Lemno; quod
 innuit Ovidius in versibus ante allatis,
 Pansanias in Arcadicis, & Cicero 2. Tusc.
 ex Attii Philoctetæ. PASS. *Tarda crura*
vulnera debilia, & ad incedendum minus
 apta. Virgilius 2. Æneid. 435.

Iphitus & Pelias mecum: quorum Iphitus ovo
jam gravior, Pelias & vulnera terdus Ulani.
 VULP.

ibid. MACHAON] Æsculapii filius, Po-
 da-

Et deus extinctum Cressis Epidaurius herbis
Restituit patriis Androgeona focis.

Mytus & Hæmonia juvenis qua cuspide vulnus
Senserat, hac ipsa cuspide sensit opem.

Hoc

dalirij frater, medicus insignis, qui cum reliquis Græcorum primoribus ad bellum Trojanum profectus est, & ab Euryppo tandem interfectus. VULP.

v. 60. PHONICIS CHIRON LUMINA PHILLYAIDES] Chiron Saturni & Philyra filius sanavit cecitatem oculorum Phonicis. *Phonice* Amyntoris filius, de quo Homerus *Iliad.* p. & Achillis magister. Apollodorus lib. 3. scribit, a patre Amyntore oculorum lucem privatum, quod eum incesti noverca infamasset. Peles vero ad Chironem deduxisse, sanatumque esse, ac regem Dolopum constitutum. Ovidius in *Ibis*: *Id quod Amyntorides, videtur*. De Chirone Servius in *illud* 4. *Æneid.* *Phillyrides Chiron*, & in 3. *Georg.* Ovidius 6. *Metam.*

Ut Saturnus equos geminos Chirona creavit. Idem & Apollonius lib. 2. *Argonaut.* Callimachus *Hyminus* in *Jovem* v. 36. & in *Deion* v. 118. & Scholiastes. PASS.

v. 61. DEUS EPIDAUROS] Periphrasis Æsculapii. ut *Deus Tenarum*, periphrasis Neptuni *Eleg.* 13. lib. 1. Epidauri autem, quod oppidum est Achæjæ, colebatur Æsculapius, quod ibi natus & educatus, & quod dracones innoxios ea tellus sinit. Pausanias in *Corinthiacis*, Strabo lib. 8. *Plinius* lib. 4. H. N. cap. 5. PASS. De Æsculapio vide & Ovidium lib. 2. & 15. *Metam.* Apollinis filius fuit ex Coronide, medicina insignis, Græcis Ἄσκληπιος. VULP.

ibid. CAPSUS HYANTIS] A Cres fit Cressus. Virgilius 5. *Æneid.* *Cressa genus Phœloj*. Noster *Eleg.* 7. lib. 4.

Altera Cressa

Portat mentia lignus monstra bovis.

& Cressæ herbi, quia in Ida monte Creta herbæ salutaris, ut distamus; & quia Cretensis erat Androgeos. PASS. A Cres non fit Cressus, sed Cressa feminum; sicut a Thrax vel Threx Thressa, a Liba Libyssa, a Phœnix Phœnissa, a Calix Cildisa. Invenitur tamen Cressina. Virgilius 4. *Æneid.* 70. *nemora inter Cressia*. V. In Creta omnes frutices omnesque herbas efficaciares

nasci ac salubriores quam usquam alibi, stantebant veteres, teste Theophrasto L. 9. *Hist. Plant.* C. 16. & Servio in L. 12. *Æneid.* v. 412. Etiam in hac fabella alios Noster auctores habuit, ac nos hodie habemus. BACCH.

v. 62. RESTITUIT] Quasi in integrum a mortis postluminio. Horatius *Ode* 7. lib. 4. *Non te facundus, non te Reficiat pietas*. PASS. *Restituere* est iterum statueri, lapsam & jacentem excitare. translatum ab ædificiis. VULP.

ibid. PATATIS FOCIS] Diis Penatibus. id est patriæ & patri Minoi. PASS.

ibid. ANDROGEONA EXTINGUIT] Androgeos Minois filius, vel a Marathonio tauro, vel ab athletis Atheniensibus, regis Ægei insidiis, per invidiam interfectus, ut scribit Apollodorus lib. 3. Sed Hyginus *Fab.* 41. eum scribit cecidisse in pugna Cretensium adversus Athenienses. Non memini autem legere me ab Æsculapio excitatum ab inferis. Ovidius certe & Virgilius Æsculapii operâ revivisse Hippolytum tradunt. Ovidius 6. *Fast.*

Græciæ continuis loculis depromis uburnis:

Preserant Glauci manus illa prius.

Ergo vel Androgeos pro Glauco, frater pro fratre, vel idem Androgea qui & Glauco: nam uterque Minois filius. Tradit eum Hyginus *Fab.* 49. ab Æsculapio Glaucum Minois filium, sive Hippolytum, ad vitam revocatum, mira confusione nominis. Idem *Fab.* 136. eundem Glaucum puerum Minoi patri restitutum ait draconis operâ a Polydo augere. PASS.

v. 63. MYTUS ET HÆMONIA JUVENIS, &c.] Periphrasis Telephi. ut *Eleg.* 20. lib. 1. *Cenot involti juvenis*, pro Hylas armiger Herculis. Telephus autem rex Myrsorum ab Achille in pugna vulneratus Chironis hasta, oraculi monitu ab eadem remedium quesivit. Hyginus *Fab.* 100. & 101. Apollodorus lib. 2. & 3. *Dictus* a δῆλον, id est mamma, & δῆλος, cervæ, quod cervæ mamma educatus fuerit ille Hercules.

lis

Hoc si quis vitium poterit mihi demere, solus 65
 Tantaleæ poterit tradere poma manu.
 Dolia virgineis idem ille repleverit urnis,
 Ne tenera assidua colla graventur aqua.

Idem

lis & Auges filius. Ovidius lib. 1. A. A.
Vulnus Achilleo quæ quondam fecerat hosti,
Vulnere auxilium Pelias hæsta tulit.

Idem in Iliad:

Nec levius dolens quam qui bibie ubera servæ,
Armatique culin vulnus, inermis apert. P.
 Nihil magis celebre apud poetas. *Myfæ*
juvenis. Myfia regio minoris Afie. tri-
 buitur in majorem & minorem. Major
 circa Caicum & Pergamum, quam Olym-
 penon vocat Strabo lib. 12. In hac Tele-
 phus imperavit: Avius enim Caicus vo-
 catur ab Ovidio lib. 2. Metam. *Teutran-
 teus*, a *Teutrantia* oppido & regione.
 Idem vero poeta lib. 2. Trist. Eleg. 1. Tele-
 phum ita *træpæçæ*:

Scilicet ut quondam Teutrantia regna tenenti,
Sic mihi res eadem vulnus, apertaque tulit.
 Minorem Myfiam Ptolemæus Hallespon-
 tiam vocat: quæ sita fuit ad Propontide-
 dem, inde in mediterraneas procurrens. V.
 ibid. *HEMONTA CUSPIDE*] *Hæsta* Thes-
 sala & Achillæ. quæ *Pelias hæsta* dicitur.
 Apollodorus lib. 3. ait, dono datam illam
 hæstam Peleio a Chirone. *Hæmuntis*, Thes-
 salus. ut dictum ad Eleg. 13. lib. 1. *Cuspis*,
 pro hæsta. *avæ jupæ* *τὸ δῶρον*. Virgilius 30.
Æneid. *Leviq; potest in pectore vulnus Cu-*
spidis Ausule. Servius in illud 10. *Æneid.*

Vibranti cuspis medium transfovere istu:
Cuspis, inquit, *abjice pro hæsta mucrone*.
Isidorus lib. 18. Originum, cap. 7. *Cuspis*
hæstæ amantatum: sed proprie posterior pars
hæstæ. PASS.

v. 64. HAC IPSA CURVIDE SENSIT ODEM]
 Aliis tamen placet, Telephum herbas san-
 natum ab Achille, herbarum peritissimo.
 Vide Plinium lib. 25. H. N. cap. 5. ubi le-
 gas, ab Achille æruginem primum inven-
 tam, utilissimam emplastris. ideoque pingi
 solitum decutientem illam ex cuspidem in
 vulnus Telephum. alios tamen tradere utro-
 que usum medicamento, nimirum & æru-
 gine & herbis. Vide etiam Acronem ad
 Epod. 27. Horatii, Appulejum, seu quis-
 quis tandem ille est, de Herbarum Viri-

bus, L. Septimium, quem vulgo dicunt
 Diogenem Cretensem, lib. 2. Belli Trojani,
 cap. 6. Hæc debemus præstantissimum Brook-
 huius. VULS.

v. 65. HOC SI QUIS VITIUM POTERIT
 MIHI DEMERE] Amorem, qui animam viti-
 at, ex animo avellere. Ut supra *morbum*
 dixit, hæc & hic *vitiū*. & Eleg. 23.
 infra:

Unicuique dedit vitium natura creato:
Mi fortuna aliquid semper amaro dedit.
 item Eleg. 15. lib. 3.

Tu vitium ex animo dilas, Bacche, meo.
Demere ab de & emere, quasi demere. id
 est sumere & auferre. vel quia qui emit,
 rem aufert soluto pretio. Dicitur de re
 molesta. Horatius Epist. 2. lib. 1. *Que læ-*
dunt oculos sistunt demere. PASS.

v. 66. TANTALÆA POTERIT TRADERE PO-
 MA MANU] Tantalus poma porrigere, ita
 ut ille accipiat. Tantalus nota fabula. Ovi-
 dius lib. 2. Amor. Eleg. 2.

Quærit aquas in equis, & poma fugacia capat
Tantalus. hoc illi garrula lingua dedit.
 Noëter Eleg. 17. infra:

Pel tu Tantalus movere ad flumina sorte.
 De illo Homerus lib. 11. Odyssææ, Pinda-
 rus in Olympiis, Euripides in Orestæ,
 Læcretius lib. 3. Cicero 1. Tusc. qui sa-
 xum ei impendere scribit. PASS. *Manu*,
 pro manus. Terentius Adelphis: *Pestis ni-*
mis indulget. id est vestitus. VULS. A.
 Gellius lib. 4. N. A. cap. 16. *Non omnes*,
 inquit, *concedunt in dextro casu senatus ma-*
gis dicendum quam senatus. sicut Lucilius in
 eodem casu, victu & annu dicit, non victui
 & anni, in hisce versibus,

Quod summum atque opulenti vitæ proponis bo-
næst.

& alia in loca, annu docet, inquit. BROUEN.

v. 67. DOLIA VIRGINIS IDEM ILLE RE-
 PLEVERIT URNIS] Danaïdum implebit do-
 lium, licet pertensum. Hujus fabulæ me-
 minit Eleg. ult. lib. 4.

-- Si fello, parva serenum
Isidore humeros urgete urna necesse.
 Dd 2 Ovi-

Mæcenas nostræ spes invidiosa juvenatæ,
Et vitæ & mortis gloria justa mæx:

Si

quis autem natura spiritum repetet. Mea fata, quæ mihi nascuntur Parca neverunt. Cicero Philipp. 13. Fatum meum est, sua republi- ca nec vinci posse, nec vincere. Et mea etiam adversa. Virgilius 6. Æneid. Sed mea fata mea & stultus cæcitate Lucanus

Hic misere maliv.

Sic Terentius: Meus carnifex, & Dea irata mea. Potest esse hypallage, pro meam vitam. Reposuit dixit translatione a creditoris. Ita Lucanus lib. 3. v. 984.

Vitæque mancipis nulli datus, omnibus usu. Unde animam reddere Eleg. 6. lib. 1. Cicero 1. Tusc. Natura vitæ usum omnibus dedit, tamquam pecunia, nulla præstitit diis. Albinovanus Confolat. ad Liviam:

Vita data est mihi, data est sine favore nobis Mutua; nec cerâ persolvenda diis.

Petronius Satyrico: Si antequam fata poscant, indematam spiritum effuderis. Pass. Vitam mea fata poscant. Livinejus malebat, vitam me fata reposcant. non male. sed nec vulgatum rejicias: est enim mea fata idem quod mea Parca. Juvenalis Sat. 9. eam locutionem sic exultat:

Hæc evempe para felicibus, et mea Clebs Et Lachesis gaudent, si &c. BROUEN.

V. 72. ET BREVE IN FRIGUO MARMORE NOMEN EST: Nihil de me supererit præter nomen paucis litteris insculptum. Labeus apud Macrobius lib. 1. Saturnal. cap. 7.

Sepulchris similis nil nisi nomen retinet.

Aufonius in Parentilibus:

Gaudet compasari cineres sua nomina dici.

Frontinus & scriptis hoc monumenta juvent, Nostræ Eleg. 16. lib. 3.

Nam juxta in media nostra habere via.

id est sepeliri: quia urnæ cum cineribus mortuorum tumulari solebant prope celebres vias. Lege Tibullum Eleg. 3. lib. 1. qui & fata & marmor & nomen complectitur. In exigua marmore, in parvo tumulo. sic exiguum bustum dixit Eleg. 13. infra. ut hic marmor, sic marmore datus pro sepulchro Tibullo Eleg. 3. lib. 3. Pass. Quid hic fit nomen, erudite exponit Andreas Schottus Lib. 3. Observat. Hum. cap. 20. hoc final loco commodè illustrat. BROUEN. Breve nomen in exiguo marmo-

re, nihil aliud est quam lapis scriptus vocis, nimirum cippus sive columella sita super tumulum, sive aggregatam terram quæ urnam cum cineribus tegebat. In eo cippo plerumque erat brevis aliqua inscriptio. Vulp.

V. 73. MÆCENAS NOSTRÆ SPES INVIDIOSA JUVENATA. Ovidius imitatur Propertium lib. 4. Metam.

Multarumque suis spes invidiosa procorum.

[qui verus repetitur lib. 9. Metam. v. 20. de Janira] Invidiosus, inquit Gellius N. A. lib. 9. cap. 12. & cui invidetur. Hic spes invidiosa est clara, nobilis, & eximia: quia non nisi florenti fortunæ invidetur. Eleg. 33. infra:

Quæ sequitur, certe est invidiosa nimis.

id est minus obnoxia invidiæ. [At ibi invidiosa, est ob flagitium notata, famosa] Contra Eleg. 29. infra:

--- Illa peragat.

Pro se formosi invidiosa dea est.

id est, invida. Laborasse invidia Mæcenatem, constat ex ejus Epicedio. Nostræ juvenata, ut Eleg. 3. infra:

Hæc ego non mirer si fugeret nostra juvenitas.

[Eo tamen loco juvenitas est multirudo juvenum, non ætas ipsa] Tibullus Eleg. 3. lib. 3.

Inguis tua vaderet nostra senecta sen.

Significat poeta, se magnam spem dignitatis & fortunarum suarum jamperditem collocavisse in præsidio, patrocinio, benevolentia, familiaritate Mæcenatis. Juvenam autem præcipue spes est, Aristoteles contra lib. 2. Rhetoric. dixit, fenes memoria magis vivere, quam spe. Invidiosus. Zenarchus, scriptor. Vulp.

V. 74. ET VITÆ ET MORTIS GLORIA JUVENATA MÆX. Vel decus ingens mihi & vivo & mortuo: ut sit justa, magna, ingens. Sic Horatius Sat. 7. lib. 1. Justo cæcæque Cæcidit articulo. & Livius lib. 6. Justo cæde cædere bustum: vel quo patrono jure gloriabor & vivus & mortuus. Mea vitæ, ego vivas, ut distum Eleg. 2. lib. 1. ad illud:

Hic tu semper vitæ nostra gratissima vitæ.

& mors mea, ego mortuus, ut Eleg. 23. infra: Nec

Si te forte meo ducet via proxima busto,
Effeda cælatis siste Britanna jugis.

Ta-

Nec sit in Aetolica moer mea miua toro.

PASS.

ibid. *EX VITA AT MORTI GLORIA JUSTA*
MEU] Dum enim vivo, te patroco gaudeo: postquam fato cessero, dicar tecum familiariter versatus, quod mihi gloriosum futurum est. Augustus Imperator in quadam Epistola Horatium sic increpat: *trahe me tibi scita, quod non in plerisque huiusmodi scriptis mecum potissimum loquaris. An vereris an apud posterum iussum tibi sit, quod videaris familiaris nobis esse?* Legunt alii, in quibus Lavinus Torrentius ad Horatium: *Ut vita, & morti.* VULP.

V. 75. *SI TE FORTE MEO DUCET VIA*
PROXIMA AUTO J] Si forte viam eam sequeris quae vicina erit tumulo meo. *istud vix ducet via.* Virgilius Ecl. 9.

Quae te, Marce, pedes? an, quae via ducit, in urbem?

Juxta viam autem sepulcra; unde viatores alloquuntur saepe epitaphia. Varro in *Menimotum*, & Juvenalis Sat. 1. vide Elegiam 16. lib. 3. in fine. PASS. *Si te ducet via.* Noster Eleg. 31. hujus libri:

Appie cur toties te via ducit anam? VULP.
Noli hinc colligere, poetam nostrum voluisse sepeliri juxta viam publicam: sed potius exponere, Si forte iter facies haud procul eo rusculo in quo ego mihi sepulcrum elegero. Ipse ita jubet lib. 3. Elegia 14. [16.]

*Dii faciant, mea ne terra locet esse frequentis,
Qua facit assidue tramite vulgus iter.*
vide quae istuc sequuntur. nec monuissim, nisi Plassertius hac perperam intellexisset. BROUEN.

V. 76. *EFFEDA CÆLATIS SIEBS BAITANNA JUGIS J] Effeda*, sunt Britannorum vehicula. Caesar L. 4. Belli Gallici C. 24. *Barberi, caespitia Romanorum equis, praevissa equitate & assiderit, quae plerumque genere in praesiliis non confugerunt, reliquis in ipse subsilii, vestros nervosque gravi praebiderant.* Rationem pugnandi ex effedis tradit paulo post C. 33. quam fuisse fallacem ostendit & Cicero Epist. 7. lib. 7. ad famul. *Tu qui ceteris cavere didicisti, in Britannia ne ab effedis deciparis cuncta.* Hinc locus

in Trebatium Epist. proxime sequente: *In Britannia nihil esse audis neque curi neque argenti. id si ita est, effedam aliquid suadeo capior, & ad nos quam primum recurat.* Transierunt brevi hac vehicula in usum Romanos: credo ob agilitatem & flexuram commoditatem: & usque iis quam maxime homines delicati. Virgilius Lib. 3. Georg. v. 204.

Belgica vos molli melius feret effeda collo.
Philargyrius: *Molli, mobili dicit, ut & Oscilla ex olea suspendunt molliis pinu.* erant autem adeo levia, ut & puella aurigarentur sola. Ovidius L. 2. Amor. Eleg. 16.

Parvaeque quamprimum rapientibus effeda manent.

Ipse per admissas concute lora jubat.
Cicero lib. 6. ad Attic. Epist. 1. *Hic Pedius venit mihi obviam cum duobus effedis, & rheda equis juncta, & lectica, & familia magna* --- erat praeterea cynicophilus in effedis: nec decessans onagri. Deinde magis ac magis invaluit demens luxus. Suetonius Claudio cap. 16. *Fuerunt & illa in censura ejus notabilia, quod effedum argenteum, sumptuose fabricatum, ac venale ab sigillis, redimi, candidique coram imperatore;* &c. Brouen. Virgilius 3. Georg. *Belgica effeda* pro Britannis dixit. ut Propertius Elegia 19. lib. 2. quum dixisset:

Nunc etiam insectas demens imitari Britannor,
subjicit:

Turpis Romano Belgicae ore calor.
& Britannia pro Britannica; ut *Partha tropez, Remula scilas.* PASS.

ibid. *CALATIS JUGIS J] Calaturis ornari solita vehicula, monet Plinius lib. 33. H. N. cap. 11. Pingebantur etiam: unde Eleg. 3. lib. 4.*

Hibernique Geta, pilleque Britanna curru.
Juga & in curru, ubi aurigae sedebant, & in navi, ubi remiges & vectores. Virgilius 6. Aeneid. *Ipse ratio saliens juga deserit.* Idem lib. 12. *Dum rabisit, pendatque jugis.* Ovidius lib. 2. Metam. *Solique jugum gravitate carbat.* id est, leviori Phaetontem equi sentiebant, quam Solem patrem. PASS. *Calata vehicula* memorat Seneca Epist. 67. VULP.

Taliaque inlacrimans mutæ jace verba favillæ:

Hinc misero fatum dura puella fuit.

V. 77. TALIAQUE INLACRIMANS MUTÆ JACE VERBA FAVILLÆ.] Sic affare cinerem & manes amici non responsuros. & illacrimans favilla, & jace favilla. Cicero: *Severitas mortis illacrimare solet.* Jact verba. at Eleg. ult. lib. 4.

Ut responsura singula verba jace.

& Eleg. 10. ejusd. libri:

Et jacti antè fortè verba minoræ deo.

Mutæ favilla. Sic Tibullus Eleg. 6. lib. 2.

Et mea cum mutæ facta quærat cinere.

Catullus quoque Carm. 99.

Et mutum nequiquam alloquerer cinerem.

Noster Eleg. 13. infra:

Sed frustra mutæ revocabit, Cynthia, manes. P.

v. 78. HINC MISERO FATUM DURA PUELLA FUIT.] Id est, fati mortisque causa. ut

Eleg. 14. lib. 2.

Ille etiam duris mentibus esse dolo.

Sic Eleg. 13. lib. 3.

Sola Paris patria fatum componere, &c. id est, causam interitus. *Hinc misero*, nempe olim amanti. ut initio libri 1.

Cynthia prima suis miserum me cepit oculis. & nunc mortuo. nam miseri censebantur mortui, teste Cicero 1. Tusc. Tibullus Eleg. 2. lib. 3.

Legimus hic fuit est. dolo hinc & cura

Nova

Conjunctæ crepita causa perire fuit.

Incidebatur autem sepulcro causa mortis.

Ovidius Epist. Didis:

Præbuit hinc & causam mortis & eusum.

Albinovanus ad Liviam:

Causaque dicimur me tibi, Drupe, vetis.

Past.

ELEGIA II.

Liber eram, & vacuo meditabar vivere lecto:
At me composita pace fefellit Amor.

Cur

ARGUMENTUM ELEGIA II. LIBRI II.] Se amori nuntiam remittere frustra voluisse: cujus inconstantia suæ culpam confert in Cynthia pulchritudinem, quam describit & admiratur. VULP.

V. 1. LIBER ERAM.] Solutus amore mihi videbar. Eleg. 22. infra: *Aspice, sentas liber.* Cicero Epist. 8. lib. 14. ad Attic. *A ducendo uxor se abhorret, ut quicquam libero lectulo neget esse jucundius.* Liber, scrox. vide annotata ad illud Eleg. 10. lib. 1.

Qui nunquam vacuo pectore liber erit.

Sic fere exoritur est Tibullus Eleg. 5. lib. 1.

Asper eras, & bene diffidui me ferre loquor.

At mihi nunc longe gloria fortis abest. P. Contra, qui amant, servitutem servant. Noster Eleg. 13. lib. hujus.

Libertas quoniam nulli iam restat amanti,

Nullus liber erit, si quis amare vult. V. libid. ET VACUO MEDITABAR VIVERE LECTO.] Nempe solo, cubile, deserto. vide notata ad Eleg. 15. lib. 1. v. 28. & vivere,

inquit, quia sine libertate vita nulla. P. *Meditabar.* Exercebam ipse me ad viam duritiam ac temperantiam: interdum enim Latinis *meditari*, est parare, ante cogitare. Cicero lib. 1. de Oratore: *Quæ in fore agenda sunt, exercitationis quæ ludiorum prædiscere & meditari.* Juvenalis Sat. 4. 117.

Et, qui vulturbus servabat visceræ Dacis,

Fuscus, mormore meditatus prælia villæ.

Plautus in Stichæ 2, 1, 34. *Ad eusum meditabor me.* Pro quo Mosell. 4, 1, 5. dixit: *Exerceat se se ad eusum.* Ita Valerius Maximus lib. 2. cap. 3. *Armorum trellandorum medicis.* v. P. *Rutilio eusum militibus est tradita.* Medicis Græcis *μαδάρης*. Helychius in Lexico: *Μαδάρης, αἰσῶν, τὸ μαδάρη, γυμνασίου, μαδάρη γὰρ αἰσῶν, & τὸ μαδάρηδεν, γυμνασίου, ἀποδιδόναι, & με δίδωμι.* Male Broukhufus, *μαδάρη*, pro *μαδάρη*, invitis membranis, quod ipse non differtur. VULP.

V. 2. AT ME COMPOSITA PACI FEFELLIT AMOR.] Facta pace rursus me dolo

28

Cur hæc in terris facies humana moratur?
Juppiter, ignoro pristina furta tua.

Ful-

aggressus est. Virgilius 7. Æneid.

Disiitæ composuit pacem, fere crimina belli.

Festellit Amor. ut idem Virgilius 4. Æneid.

Una dolo divitiis si semina vitæ daturum.

Sic Euripides:

Κῆρυξ Ἀλκίνοῦ, ἀλασπίτιον ἔχουσα.
PASS.

Hic *composita* pax est conficta, simulata, in qua nihil veri; uti recte Schoppius exposuit L. 4. Verisimil. C. 12. Cicero Accus. 2. in Verrem C. 32. Rem occulto ingenuum: ad Verrem per ejus interpretes defecerunt: ita causa componitur, ut item pollicita Bidentis peterent ab Epicuro hereditatem, quemadmodum palæstra Syracusani ab Heracleis perissent. Auditor Dialogi de Oratoribus C. 12. *Vel si hæc fabulosa nimis & composita videntur, illud certe mihi concedis & apter*, &c. Aufonius Epist. 24.

Nec quæ compositis malefunde credula iussit

Centenas verisimilis suspicio culpas. BROUKH.

Certe, *composita* verbum infidiarum. Propertius ipse Eleg. 32. hujus libri:

Nil agit: infidiat in me componi iussus:

Tendit inter doliis ratio nota mihi.

Livius lib. 25, ab U. C. Et quum jam *composita* omnia ad proditorem essent. Hinc ad verbum *composita*. Virgilius 2. Æneid. 129.

Compositis rumpit vocem, & me destituit ora.

Porro hanc Elegiam misere distinxit Scaliger ac laceravit, fusque deque omnia permiscens. Nihil enim vetat, esse homines doctrina excellentes, in quibus sit mirabilis quedam vis cognitionis & scientiæ, cœdem tamen poetica rationis & venustitatis non satis peritos. Hi omnia distinguere atque interpolare conantur quæ ipsorum palato non sapiunt. VULP.

V. 3. CUR HÆC IN TERRIS FACIES HUMANA MORATUR?] Cur hæc muliebris forma digna celo, manet in solo? Sic Petronius Arbitr:

Quid saltem est, quod in præditi Juppiter armis

Inter caliculis fabula vana tacet?

Nunc erat a tanera submittere cornu fronte,

Nunc pluma canot dissimulare tuos. &c.

Morari in terris, pro esse inter homines & vivere. Cicero 6. de Republ. *Quid morar*

in terris? quia ad vos venire propero? Horatius Ode 20. lib. 2. *Nec in terris moratur amplius.* Inde jocus Neronis apud Suetonium in Nerone cap. 33. *Deiphi Clandium inter homines morari?* PASS. *Cur hæc in terris facies humana moratur?* Pulcherrimus hic locus est, si quis sinit in Propertio. Dixerat, se ab Amore deceptum simulatione falsa patis. Ut ignominiam effugiat, excusationem offert. Jovemque interrogat, cur in terris adhuc Cynthiam morari sinat, quæ non solum se homuncionem, sed etiam deum qui templa celi summa sonitu concutit, pellicere atque in sui amorem pertrahere possit. *Facies humana*, inquit; quæ divina fieri meretur jampeidem, & cum diis superis recumbens ore purpureo nectâr bibere, in terris. A. Sabinus Epist. Paridis:

Non foret in terris tanto miranda decore
Tyndaris.

Aliquando, in terris est apud inferos, intra terre vîcera. Noster infra Eleg. 6.

Ab omni in terris, ipsa qui protulit ore

Jurgia sub tacita conditis læticia. VULP.

V. 4. JUPPITER, IGNORO PRISTINA FURTA TUA] *Ignosco*. Alii libri *ignoro*. quod Janus Guilielmus cap. 6. Amphitr. exponit, nescire me simul, & nihil facio: & eam vim verbi multis exemplis confirmat. sed retinendum est, *ignosco*. id est, non agnosco, nec credo & repudio. Aufonius: *Ignoscenda istæ an cognoscenda veritas.*

Catullus Epigr. 36. *Ignosco tibi, Sapphicæ puella Musæ doliis.* & sane est propria ejus verbi notio; illa tralatitia, pro veniam dare; fingunt enim se nescire admissa qui volunt eis dare veniam. Contra Catullus Carm. 67.

Sæpe etiam Juno maxima calicolum

Conjugis in culpa flagrans quotidianæ,

Nescens omnivoli plurima furto Jovis.

Ubi nescit furta, quæ deprehendit adulteris, & ob ea succenset. Plautus Amphitr. 1, 2. *Orant ignoscantem peccatum suum.* De furis Jovis omnia vulgata. Ovidius Epist. Paridis:

Juppiter his gaudet, gaudet Venus aurea furis.
Hæc tibi nectæ potem furto dedere Jovem. P.

Igno-

Fulva coma est, longæque manus, & maxima toto Corpore: & incedit vel Jove digna foror:

Aut

Ignoro habent octo libri MSS. cum editionibus primis. BROUKK. Præter tamen omnium principem A. 1472. in qua est *ignoscio*. Sed sive *ignoscio*, sive *ignoro* legere malis, eodem recadat sententia. Plautus A. fin. t. 2. 18.

Eadem nunc, quam est melius, me, cuius opes est, ignoscit, mala.

Africanus Pelianus Commentario in Oratorem Ciceronis De Toga Candida, cuius pauca tantum fragmenta exstant: *Hic Oratori Ciceronis & Catilina & Antonius contumeliose responderunt: quod solum parerent, inversi in nequitiam eius.* Feruntur quoque Oratoris nomine illorum edita, non ab ipso scripta, sed a Ciceronis obsequiariis: quas visio an satis sit ignorare. Virgilius 7. Æneid. 202.

Ne fugias hospitium, neve ignorare Latini.

Saturni gentem.

Contra Cicero pro Archia poeta: *Omnes qui aliquid de ingenuis poterant iudicare, cognitione, atque suspicio dignum existimarent.* Vide Vossium Inst. Orat. lib. 4. pag. 162. VULP.

V. 5. FULVA COMA EST.] Græcis ξανθήδεα, ξανθάκων, ξανθάρων. Cato in Originibus apud Charisium in Ciceronius: *Mulieris nostra capillum cinere accipiebant, ut rutilus esset cinis.* Virgilius 8. Æneid. de Gallis:

Aureo casante olis, atque aureo vestis.

[ubi vestis, barba]. PASS.

ibid. LONGÆQUE MANUS.] Pars formæ manus longæ, longique digiti. Appulejus initio lib. 2. Florid. *Manus tenera, procerua.* P. Ludovicus Aereolus Cantu 7. Rolandi Furantis, strophe 15.

Et la coudée non spisso si vedo

Longhetta alquanto, e di larghezza angusta,

Dove ad nudo appar, né vena ricade.

Quod autem unus ex Persarum regibus Αρταξέρξης μακρόχρη, Artaxerxes Longimanus, vocatus fuerit, datum ei vitio id crediderim. Alioqui regibus omnibus longæ manus: verum συμβολικῶς. VULP.

ibid. ET MAXIMA TOTO CORPORE.] Longissima. Catullus Carm. 85.

Tom. I.

Quintus formosus est multicribi candida, longa, Rella est. hac ego sic fingula confiter.

Auger autem vim boni, magnitudo. Aristoteles in Rhetoricis: *ἁδελφὸν δὲ ἀντὶ, σφαιρατὸς μὲν, ἀλλὰ καὶ μέγας.* unde Sappho: *Ὅτι σφαῖρα μὲν καὶ ἱκανοὶ παῖδες, καὶ ἄλπεες.* PASS. Homerus lib. 15. Olyssen 417. de uxore Cretii: *καλὴ τὴ μεγάλῃ τὴ.* Idem Iliados lib. 21.

Ὁδὲ ἄνδρας, ὅστις πύρρει καλὸς τὴ μέγας τὴ.

Quod Domitianus de se ipso usurpavit, teste Suetonio in eius Vita cap. 18. Suffragatur Aristoteles lib. 4. Ethic. cap. 3. *Τὴ καλλὰ, inquit, ἐν μεγάλῃ σφαιρατῇ: οἱ μὲν γὰρ δ' αὖτε καὶ σφαιρατῇ, καλὰ δ' αὖτε. Pulchritudo in magnis corpore. parvi autem arboris & concinæ, pulchri non sunt.* Tacitus iccirco lib. 12. Annal. cap. 46. *Erant Pharsesiani filius nomine Rhodemestus, decora proceritate.* Hesiodus pariter in Scuto Herculis v. 4. de Alcmena:

Ἦν' ἄ γυναικὶ φίλῃσι τέκνατο Σουκρυίδῃ.

Εἰσι τὴ μεγάλῃ τὴ.

Audiendas tamen Hippocrates Aphorisma 54. Sect. 2. *Μεγίστη δὲ σφαιρατὸς ἰσχυρὰ μὲν, ἰσχυρὰ δὲ καὶ ἀντὶ: ὅτι γὰρ καὶ δὲ, ἐκτεταται, & λίγαι ἐστὶ ἰσχυροὶ.* h. e. In proceris corpore iuvenentem exigens, liberalis est, nec indecorum: eadem vero infensescens, incommensurata, & deterius brevitate. Andromache, uxor Hectoris Trojani, ob nimiam proceritatem notabatur: sed maritus id vitium verbis extenuabat. Ovidius A. A. lib. 2. v. 645.

Omnia Andromache visa est spatiose aqua:

Unus qui medicum diceret, Hector erat. V.

ibid. TOTO CORPORE.] Contra Eleg. 5. lib. 2.

Aus cur sum toto corpore nullus ego. PASS.

V. 6. ET INCREDIT VEL JOVE DIGNA SOCOR.] Vel ipsi Janoni forori Jovis incestu magnifico & decoris pleno comparari possit. Homerus Hymno in Venerem v. 41. ait, virtute Veneris fieri ut Juppiter mortalibus mulieribus misceretur, obitus Junonis sororis & conjugis, quæ ingenti specie pulcherrima esset inter deos immortales. V. Laudatur incestus Janonius. Ipsa Juno apud Virgilium 1. Æneid.

E e

¶

Aut quum Dulichias Pallas spatatur ad aras,[†]
Gorgonis anguiferæ pectus operta comis.
Qualis & Ischomache Lapithæ genus heroïnæ
Centauris medio grata rapina mero:

I 10

Mer-

*At ego qua diuina lacerata regina, Iovisque
Et foveo & caujus.*

ubi Servius: *Incedere est nobilium personarum.* Ovidius lib. 3. A. A.

Est & in incessu pars non temeraria decoris.
Apud Athenæum: Ἰππῶν βαλῆς. Fingitur autem Imo soror & conjux Jovis propter aeris & ætheris cognationem. PASS.

V. 7. AUT QUUM DULICHIAS PALLAS
SPATIATUR AD ARAS] Incedit motu quodam
gravi & matronali. unde Horatius
A. P.

*Ut scilicet matrona moveri iussa diebus,
ad aras enim movebatur faculas tenentes
matronæ festis diebus. Servius. Propterea
Virgilius 4. Æneid.*

Aut ante ora decum pinguis spatatur ad aras.
Pro Dulichias quidam legunt, *Munichias*,
id est, Athenienses; quod a Munichia tumulo,
a quo murus XL. stadiarum Athenarum
urbem cum Pyreo, duobusque aliis
portibus connectebat. Ovidius lib. 2. Metam.

*Munichisive volans agros, gratamque Minervæ
Dessebat humum.*

Sed credibile est, Dulichii cultam Minervam
Ulixi carissimam. Virgilius Ecl. 6.
*Dulichias venasse rates: Insula, inquit Servius,
ubi nunc Ithacæ, Ulixis patria.* Straboni lib. 3. Dulichium est una Echinorum.
Nostrer Eleg. 4. infra, *Dulichium* vocat.
dicitur & *Dulicha* Straboni lib. 10. Vide &
Callimachum Hymno in Dianam v. 3. ex
quo intelligimus, Dulichei fuisse carissimam
insulam Dianæ. PASS. *Spatari ad aras,*
dixit etiam Virgilius lib. 4. Æneid.
quod indocte & stolidè reprehendit lymphatus
Auctor Pseudo-Virgilio. Donatus, vel
quisquis est scriptor, in *prologum* ad Terentium:
*Comedia fere vitior, ut ipsa quoque olim Tragedia, simplex carmen fuit:
quod choros circa aras fumantes nunc spatatur,
nunc consistens, nunc revolvens pyras
una tibicine concinbat. epæon, quæ, ætæ
epæon chori canentis ac tripudiantis hæc
verba significant. VULP.*

V. 8. GORGONIS ANGUIFERÆ PECTUS O-

PERTA COMIS] Crinibus anguinæ Medusæ
tectæ & munita. Ægida significat, ut Elegia
10. lib. 4.

Fortis dum pectus Gorgone membra lavat.
& Eleg. 25. hujus libri 1.

Gorgonis & sœnis suis adducere vultu.
Gorgoneæ tres, Euryale, Stheno, Medusa,
quæ sola mortalis, & cujus caput recalcum
a Perseo datum fuit Minervæ, ut scribit
Apollodorus lib. 2. Erant autem Medusæ
crinitæ draconibus ora, ut ait Ovidius
in fine lib. 7. Metam. ubi Minerva Gorgoneum
crinem, quo ea placuerat Neptuni,
rupes muravit in hydra: eademque dea
Pectore in adverso, quas fecit, sustinet angues.

Videndi Servius in 6. Æneid. & Hyginus
lib. 2. in Fabula Persei & Heniochi. Scalliger
errat legens *Pectus operta comis*, id est,
pectus colubris. Est autem synecdoche
poetica; ut Eleg. 3. lib. 1. *Nix caput manibus*.
PASS. In ægide sive in thorace ferreo,
habuisse Minervam Gorgonis caput,
recte monet elegantissimus Broukhaufius
affert vero testimonia Ovidii lib. 4. Metam.
Virgilio lib. 8. Æneid. Papinii lib. 12.
Thebaid. & lib. 1. Achilles. Fulgentii
lib. 2. Mythologia cap. 3. Martiani Capellæ
ipso initio lib. 6. Servii ad lib. 2. Æneid.
v. 615. Martialis Epigr. 1. & 2. lib. 7.
Neque tamen diffidetur, in scuto quoque
Palladis caput Gorgonis fuisse inclisum.
nempe hoc discrete testantur Heliodorus
lib. 3. Æthiop. Albius lib. 6. Imaginibus
Deor. cap. 8. Angelus Politianus Miscellan.
cap. 47. denique Martiani Capellæ lib. 6.
Hoc tamen Propertii loco thoracis
Minervæ, quem petaliari nomine vocabant
ægula, omnino significatur, non clypeus.
Gorgonis anguiferæ. Ovidius 4. Metam. 698. *Gorgonis anguineæ Perseus
superator. VULP.*

V. 9. QUALIS ET ISCHOMACHE] Callimachus,
inquit Beroaldus, *Ischomachæ vocat
uxorem Perseï; quam ita dictam putat,
πᾶσι τὸ ἰσχεῖν τῶν πραγμάτων.* id est,
cohibendâ pugnâ. ego autē ἡσὶ ἵκατο, a
μα-

Hanc utinam faciem nolit mutare senectus, 15
 Etſi Cumææ ſæcula vatis aget.

E l 2.

Tres ſibi ſe videt exhibere dea.

Et rurus Antonius Epith. ad Paulinam :
*Senſit hoc Venus, de pudicitudinis palma diu
 antiquæ ampliat judicio. Pudenter enim, ut
 apud poetas, velata certavit: neque deteri-
 reſcit ornatus æqualis. At poſtquam in poſterior
 evaſit deducta eſt hic decorem, qualis emer-
 ſerit i mari, nec cum Martæ convenerat, &
 conſideravit arbitram, & contententium certamen
 oppreſſit. PARS. Tunicam ponere. Itali-
 ce: treſſi la camicia. M. Tullius Tuſcul. 5.
 Dionyſius Sicilia tyrannus, quum pila lu-
 data vellet, tunicamque poneret, adoleſcentulo
 quem amabat tradidiſſe gladium dicitur. He-
 rodotus in Clio, ubi de Candaule & Gyge:
*Kira di niſiſi inſuſionei vromvirei di, rha
 vidi yam. Mulier exuta tunica & verecun-
 diam peritæ. exuit. Dubito an verum ſit
 quod tradit Helychius: Xerx, ied iſic, Sa-
 pax, iſuſtram mōcatur. Subucula tamen, ſive
 interula, intima erat omnium veſtis, ac
 tunica ſuberat; quam Samuel Piticius ad
 Suetonium pag. 335. col. 2. ait fuiſſe li-
 neari. Sed ex Horatii verſus Epith. 1.
 lib. 1. 95. Si forte ſubucula præ Tritia ſubſiſt
 tunica, lineam fuiſſe colligo. perum enim
 ac tritum laneo veſtimento conveniunt,
 non lineo. Editio princeps A. 1472. ha-
 bet, tunica. VULP.**

V. 15. HANC UTINAM FACIEM NOLIT MU-
 TARE SENECTUS] Eleg. 10. lib. 3.

Et pote, qua pollet, ut ſic tibi forma peruenit.
 Faciem 1. formam tam inſignem, ut ſupra
 hac Eleg. v. 3. & Eleg. 15. lib. 1.

Et longa faciem quaerere deſidia.

Nolit mutare, blandius dictum, quam, ne
 mutet. Sic Eleg. 28. lib. hujus:

--- Nec tu

Perſephones conjuge, ſervare eſſe vatis.
 Senectute mutari faciem, docet Noſter
 Eleg. ult. lib. 3. & Eleg. 18. hujus libri.
 & Horatius Ode 10. lib. 4. PARS. Vocum
 elegantiffimum 1. & amatori conveniens 1
 irritum tamen atque inutile. Statius Pro-
 pertio, ut videtur, Carm. 2. lib. 1. Silv.
 in Epithalamio Stellæ ac Violantiæ, ſub
 finem:

--- Sic damna decoris

*Nulla tibi, longa viridi ſic flare juvenata
 Perduret vultus, tardeque hæc forma ſenſcit.*
 Nec illud Seneca diſſimile in Hippolyto
 v. 817.

Rare forma viris (ſacula proſpice)

Impunito ſuit, in malis dant

Tutus prætereant, formæque nobilis

Deformis ſeuſi linina reuolſat. VULP.

V. 16. ETſI CUMÆÆ SÆCULA VATIS AN-
 GET] Sibyllæ Deiphobes longiſſimam æta-
 tem exigit. Ovidius 3. Metam.

Equum, quum veſtra res ageretur ſacula vira,
Qui ſic roboret, longe meminifſiſi in avo?

Sed & ipſa Sibylla de ætate ſua loquens
 apud Ovidium lib. 14. Metam.

Nam jam miſi ſacula ſepem

*Alta vides: ſuperſiſt, numeris ut pulcherris
 æquæ,*

Tercentum meſſes, trecentum miſſa videre.
 Noſter. Eleg. 34. lib. 2.

At me non atæ mutabit æta Sibylla.

In Carmine Labero, Epigr. 12.

Cumææ ſeror, ut puto, Sibylla.

Antonius Epigr. 18.

Vincis Cumæam tu quoque Deiphobes.

PARS.

Ax-

ELEGIA III.

Qui nullam tibi dicebas jam posse nocere,
Hæstisti: cecidit spiritus ille tuus.

Vix

ARGUMENTUM ELEGIAE III. LIBRI II.]
Levitatem suam excusat, quod amorem jam
dimissos revocaverit: Cynthia mira pul-
chritudine, rarique corporis atque animi
ornamentis id factum autemans. VULP.

V. 1. QUI NULLAM TIBI DICEBAS JAM
POSSE NOCERE.] Ex his haud temere conji-
cere possumus, priorem librum a Propertio
scriptum & editum eo animo, ne ulterius
pergeret, utque amatoris carminis finem
laceret 1. sed ipsum postea mutato consilio
in eandem aream descendisse. Porro illud
Theocriti non dissimile Idyllio 1. v. 97.

Τὸ δὴν πρὶ ἱστοῦ καρδίας Δάφνι λυγρὴ
ἔστι.

Αἶψ' ὡς αὐτῆς ἱστοῦς ὦν ἀργαλὴν ἰδοῦν ἔστι;
Τὴν σεύε, Δάφνι, γλαυκὰς τε ἀνέμοιο
φύωνται;

Nunc vero nunc ipse ab amore gravi superatus
est? VULP.

In omnibus libris est, Qui nullum tibi
lege nullum; quod firmant sequentia.
Nulla sic absolute dicitur, ut nemo. Ovi-
diius Remed. Amor.

Cur nemo est, Hecatu; nulla est, qua cepe-
rit Iroa?

Noster lib. 2. Eleg. permult.

Nulla tamen lecta recipit se sola libenter.

Plautus Anul. 3, 5.

Nulla igitur dicas: Equidem dotem ad te attuli
Majorum multo, quam tibi erat pecunia.

BROURN.

ibid. QUI NULLUM TIBI DICEBAS JAM
POSSE NOCERE.] Qui te iustas extra om-
ne periculum. Sui ipsius allocutio, ut
Eleg. 8, infra:

Sic igitur prima moriere atato, Prosperti?

Catullus quoque Carm. 8.

Miser Catulle, desinas inepitae.

Alludat autem ad versus illos Eleg. 8. lib. 1.

Nunc mihi summa licet contingere fœdera plan-
tis;

Sive dies, seu non venerit, illa mea est.

Nec mihi civilis certas subducet amores.

Scaliger legendum putat: Qui nihilum tibi,
de. PASS.

V. 2. HÆSTISTI.] Caput es, ire viam
affuetam nequisti. translatus a litto, fa-
lebris, visco, laqueis. Ovidius 2. Metam.

Dum edit itque frequens, in virgine Nana
erina.

Hæst.

[Idem Remed. Amor. v. 311.

Hæstet in quadam nuper mea cura puella.]

Et lib. 3. A. A.

Sed facile hæremus, validoque periculis afflu-
it est, poetæ facile capiuntur. Cicero 5.
de Finibus: Hæret in salubris. & 13. Philippe
Mouferis, hæretis. & Orat. pro Calio 1.
Hæst ad metat. Noster Eleg. ult. infra,
de tauro 1.

Cernu quam validit hæretis in laqueis. P.

ibid. CECIDIT SPIRITUS ILLE TUUS.] De-
cidit, fractus est & abiectus. Livius lib. 6.
Haud irrita mina cecidere. Sic Eleg. 5. l. 1.
Tibi singulis saria verbo cadent. Spiritus
ille tuus. ingentes illi animi, ferocia illa
tua antiqua. Cicero 2. in Rullum: Cere-
pna supercilio ac regio spiritus. & Epist. 2.
lib. 1. ad Q. Fratrem: Quem hominem? qua
ira? que spiritus? Albinovanus ad Li-
viam 277.

Spiritus ille nimis, & Drosi meris superbus.

PASS.

Sonum vericuli huius expressit Ovidius
lib. 7. Metam. 819.

meoque

Spiritus iste tuus semper captores ab ore.

Optimi scriptores pro superbia & arrogantia
spiritum, numero multitudinis, plerumque
usurpant. Cicero Frumentar. in C. Ver-
rem, de Apronio, decumanorum Sicilien-
sum princeps: Adspicite, iudices, vultum
hominis & adspicium: & ex ea convinctio
quam hic in perditis rebis retinet, illos ejus
spiritus Sicilienses quos fuisse putatis, cogita-
te ac recordamini. Idem pro Lege Mani-
lia: Quæ civitas est in Aspa qua non modo
natus

Vix unum potes, infelix, requiescere menssem,
 Et turpis de te jam liber alter erit.
 Quærebam sicca si posset piscis arena,
 Nec solitus ponto vivere torvus aper;
 Apt ego si possem studiis vigilare severis.
 Differtur, numquam tollitur ullus amor.

5

Nec

anims imperatoris, aut legati, sed anims tri-
 bunis militum animas ac spiritus capere possi?
 Cæsar lib. 1. Belli Gallici cap. 33. Ipsi au-
 tem Arrius tunc tantis sibi spiritibus, tantam ar-
 rogantiam sumerat, ut secundos non videretur.
 Coraelius Nepos Dione: Nam Dion
 his ipsi qui sub adversarii fuerant paritate,
 regis spiritus repressi. Livius lib. 1. Hist.
 de Tullo Hostilio egrotante: Tunc.....
 fratri simul cum corpore sunt spiritus illi se-
 ceret. Flavius appellat Silius Italicus lib. 2.
 Punic. 288.

Ingenium nascens virus, flansque potens,
 Nemo singulari Ovidius lib. 3. Amor.
 Eleg. 1.

Nunc habeam per te Romana Tragedia nomen,
 Implebit leges spiritus iste meus.

Propterea, cecidit, detumuit, subdidit. V.

V. 3. VIX UNUM POTES, INFELIX, RE-
 QUIESCERE MENSSEM.] Noster Eleg. 9. infra 2

At tu non una potuisti nocte vacare,
 Impia, non unum sola manere diem.

Infelix, aliquando est oburgantis, pro sce-
 lesse. hic miserantis, ut Eleg. 5. lib. 1.

Insula! prospera ultima nesci mala.
 Requirere. ut Eleg. 16. lib. 1.

Ille meos numquam potuit requiescere postes.
 PASS.

V. 4. ET TURPIS DE TE JAM LIBER AL-
 TER ERIT.] Uoom enim tantum scribere
 instituerat, ut adnotatum ad Eleg. ult.

lib. 1. [cui libro titulum fecit, CYNTHIA,
 & μανθίσσας.] Ipse Eleg. 24. infra:

Tu loqueris, quom sis jam una sabula libre,
 Et tua sis tota CYNTHIA læta fere?

Turpis liber, [quod vulgatus & perlectus
 infamet scriptorem: viros enim Romanos
 lascivia & mulierculæ amor dedecabat.] ut

Eleg. 16. lib. 1. turper cretella. Ovidius
 lib. 2. Amor. Eleg. 17.

Si quis avis qui turpi potest servire puella,
 Ille convincit iudice turpis ego. PASS.

ibid. JAM.] Paucis diebus, mox, non

ita multo post. Lucretius lib. 3.

Brevi est hic fructus hominilis.
 Jam fuerit, neque post nunquam revocare li-
 cebit. VULP.

V. 5. QUÆREBAM SICCA SI POMET PISCIS
 ARENA VIVERE.] Teotabam ea quæ fieri
 nullo modo possunt. VULP. Si, pro an,
 ut sæpe Plantus, Terentius, Cicero.
 est autem aduæra. Virgilius Ecl. 1.

Et fœda destituit undas in litore pisces.
 vñ fœd' conveniens epitheton r' arena,

quom ab arendo dedocant. unde & arena,
 pro quavis terra arida, ut notat Servius
 in illud lib. 2. Georgicon:

Et sola in sicca serum spatiat arida.
 Noster Eleg. 15. infra:

Aridus & siccus gurgite piscis erit. PASS.

V. 6. NEC SOLITUS PONTO VIVERE TOR-
 VUS APER.] Idæria, ubi ponto iterandum
 & tertio & sexto casu. Solitus com tertio
 casu, ut Eleg. 7. lib. 4.

Et solitum dignis bryllan addedit ignis.
 Tē nec dissolvi debet, & mē. ut Eleg. 15.

infra:

Nos tibi longa venit, nec reditura diem.
 nimirum, & dies reditura non est. Aprum

jungit com pisce, ut absurda. nam jussu
 mentis aper, siveis anas piscis, ait Virgi-
 lius. Ita Horatius Epist. ad Pisones:

Delphinum sibi adpignus, hostibus aprum.
 Torvus aper, ferus, trux, ab aspectu tor-
 vo. ut Eleg. 16. lib. 3.

Scandenda est torvi publica symbola senis.
 Virgilius Ecl. 2. Torvus læana lupum sequi-
 tur. Ovidius lib. 2. A. A.

Sæpe fera torvus insipide fixit aprus. PASS.

Syotaxis ita ordinanda: Et quærebam si aper
 torvus non solitus ponto, posset vivere pon-
 te. VULP.

V. 7. AUT EGO SI POSSEM STUDIIS VI-
 GILARE SEVERIS.] Ao possum dare operam
 seriis studiis, & gravioribus disciplinis, de
 quibus Eleg. 21. lib. 3.

Hic

Nec me tam facies, quamvis sit candida, cepit:

Lilia non domina sint magis alba mea: 10

Ut Mæotica nix minio si certet Hiberno,

Utque rosæ puro lacte natant folia:

Nec de more comæ per levia colla fluentes,

Non oculi geminæ sidera nostra faces:

Nec

*Illic aut studiis animum emendare Platonis
Incipiam, aut hæretis, doctæ Epicuri, tuis.
Figilare, cum tertio casu; ut Non amandis
dominis; vel pro invigilare tuis. PASS.*

*Eodem panis invigilare tuis. PASS.
Eodem modo Tibullus Eleg. 3. lib. 2.
Nec tæditi æquum parvo advigilare nepoti.
Studiis severis, gravibus, tristioribus. Ovi-
dus lib. 1. Tristium, Eleg. 9.*

*Uguis tibi præsentis æris, facundæ, severæ;
Diffinitis illis se nocere tibi.
Horatius Ode 1. lib. 2. Paullum severa Musa
Troglodyti. Disti theatris. VULP.*

*V. 8. DIFFERTUR, NUMQUAM TOLLITUR
VILLUS AMOR.] Mora quædam & friguscu-
lum intervenit: sed numquam omnino evel-
latur ex animo. Quamobrem alibi:
Troici & sati litora magnus amor,
ubi plura. PASS.*

*V. 9. NEC ME TAM FACIES, QUAMVIS
SIT CANDIDA, C.] Oris ipse color, &
forma. Vetus Glossarium: Candidus, λευ-
μαρνα; cui frons candida. Virgilius Eclog.
Quamvis ille niger, quamvis tu candidus esses.
PASS.*

*ibid. CEPIT.] Prædota est meos sensus,
Eleg. 1. supra. vide notata ad v. 1. Eleg. 1.
lib. 1. PASS.*

*V. 10. LILIA NON DOMINA SINT MAGIS
ALBA MEA.] Id est, esse possint. ut Ele-
gis 13. lib. 1.*

*Ille sit leucior & blandior heroinis.
& magis cum sexto casu. ut Eleg. 1. lib. 1.
& facite illa non pallent æra magis.*

*De liliis albis vide ad Eleg. 10. lib. 1. v. 37.
notata. PASS. Interdum albus, pallidus.
Martialis Epigr. 13. lib. 10.*

*Es venies albis non agnosceundus amicis.
nimium in umbra educatis, & ideo pal-
lentibus. Horatius Epodo 7.*

*Tæcent: & albus æra pallor insipit. VULP.
V. 11. UT MÆOTICA NIX MINIO SI CER-
TET HIBERNO.] Mæotica, palus Scythia [ul-*

*rimus recessus mediterranei maris] in quam
influit Tanais. unde Mæoticus, Scythi-
cus. Sic dicitur Virgilio & Horatio, Si-
thonia nix & Ovidio*

*Brachia Sitbonis candidiora nive.
Homerus: λευκότερον Σιβήος. PASS.
ibid. MINIO SI CERTAT HIBERNO.] Sicem
minio componatur & conjungatur, ut con-
tendat de præstantia coloris: quodammodo
enim committuntur colores proximi. nam
certare simulationis est. ut Eleg. 6. lib. 4.
Cera Philetici certet Romana carymbis.
Horatius Epodo 3.*

*Certantem & æquam purpure.
De minio, pigmenti rubri genere, quod
vulgo Ruge d'Espagne, quæ in Hispania
nascitur, Plinius lib. 33. H. N. cap. 7. Ju-
stinus Epitome 44. Hist. Trogi, non longe
ab initio: Minio multo feracior terra (quæ
Hispania.) Hinc minianthum juveni leone,
Plinio: & Cicroni, miniantia terra. PASS.*

*V. 12. UTQUE ROSÆ PURO LACTE NA-
TANT FOLIA.] Folio rosæ, id est folia rubra
quæ ipsum rosæ florem component, non
viridis planta quæ rosam producit. Sic
Ovidius lib. 13. Metam.*

*Candidior faiso nivei Galatæa liguæsi.
Plinius quoque lib. 14. N. H. cap. 16. Es
rosæ foliis tæsti in limbo in mœnium salatis
cum pondusculo, ut fidet. &c. VULP.*

*Ut Antonius in Idyllio de Rosæ:
Jam medians foliis se numerare suis.
Natae folia lacte. in lacte fluitant. sic
Eleg. 15. infra.*

*At veluti folia arentes liquere corollas,
Quæ passim salacibus frata notata vides.
Imitatio autem est Anacreontis, ut indi-
cavit Lipsius lib. 1. Antiqu. Lect. cap. 10.
Γράφειν ἐπ' ἁρίων; ῥόδῳ τῷ ὑδακνῶν; μίχθῃ.
PASS. Ennius tale quid dixerat Annal. L. 11.
Es simul erubuit cum lacte & purpurea minio.
BROUEN.*

*V. 13. DE MORE COMÆ PER LEVIA COL-
LA*

Nec si quā Arabio lucet bombyce puella: 15
 (Non sum de nihilo blandus amator ego)
 Quantum quod posito formosæ saltat Iaccho,
 Egit ut evantes dux Ariadna choros.

Et

LA FLUENTES] Ut affloret, crines vagi & per marmoream cervicem errantes. Sic

Eleg. 1. supra:

Sed vidi ad frons sparsus errare capillos.

Virgilius 3. *Æneid.*

Et circum illos crinem de more soluta.

Tibullus Eleg. 4. lib. 3.

Insoni crine longa cervicis hæbant.

Levius colla, ut Eleg. 15. lib. 3.

Levis edocuit cervicis manabit olivo.

[*Leve*, primâ longâ, positum, contrarium aspero & scabro] Virgilius 4. *Georg.*

Marmoreæ caput a cervicis vrsulsum. PASS.

V. 14. OCULI GERMINA SUTRA NOSTRA

SACES] Duplex appositio. Primum, *Oculi*

facit. Sic Tibullus *Carin.* 2. lib. 4.

Illinc ex oculis, quum vult evocare deos,

Accendit geminas lampadas iter Amor.

Deinde, *Oculi sidera.* Ovidius lib. 2. *Amor.*

Eleg. 16.

Per me, perque oculos sidera nostra tuos.

Scilicet jurabas. Seneca Hippolyto: *Non me*

quo tuus fugis decet, Oculique nostrum fidus?

Sidera oculi sunt mundi, ut contra stellatus

Argus Ovidio, ob centum oculos. PASS.

V. 15. NEC SI QUÆ ARABIO LUCET BOM-

BYCE PUELLA] *Arabium bombycem* pro *Serico*

videtur dixisse; ut Eleg. 9. lib. 1. Ar-

menias tigris pro Hyrcania, & ubi, Bel-

gicet color pro Britanno. Lucet, conspicua

est. Eleg. 1. supra:

Sicut totis illam fulgentem incidere Coit.

Martialis Epigr. 67. lib. 8.

Femineum luct sic per bombycina crepus.

Vetus Glossarium: *Pollucida (vestimenta)*

Augur. Tibullus *Carin.* 6. lib. 4.

Adans, purpureoque veni pellucida pallid.

Vide quo adnotavi de veste Coa, & Senecam in Consolat. ad Helviam cap. 16.

Bombyx iustitiorum; pro veste bombycina

& fortis. Lini etiam genere commendatur

Arabia, de quo dicitur ad Eleg. 3. lib. 4.

Rapæque odorate carbasa lino duci. PASS.

Nec si quæ puella, pro quæ. Ita Cicero in

Academ. Quæst. ad M. Varronem: *Sic ver-*

bis si quæ dignas laude geramus, hoc tu pri-

Tom. I.

mis confitentem. Martialia Epigr. 35. lib. 2.

Nec sunt grata tibi gaudia si que latent.

Dignum porro animadversione, Propertium

hoc loco a Cynethia describenda ad quam-

libet puellam transire. *Arabio.* Plautus Po-

nulo 5, 4, 6. *Arabius marchicusque amant*

olor templis. *Arabe* dixit Ovidius Epist.

Sapphus v. 76.

Non Arabe auster vire capillus olet.

ad quem locum vide quid attulerit doctis-

simus Burmannus. *Arabio bombyce.* Bomby-

cem genere masculino exultit etiam Martia-

lis Epigr. 33. lib. 8.

Tam leve nec bombyx pendulus urget opus.

Mirum cur Hieronymus Vida, tantus poe-

ta, in Carmine de Bombychelbus, femineo

generi semper efferat: nisi forte subaudi-

endum tinea; ut sit *sine bombyce*; quomodo

Comedia *Emmetus.* *Lucet*, hic usurpatum

pro nitet. Tibullus Eleg. 1. lib. 2.

Molle geris tergo letida vellus ovis. VULP.

V. 16. NON SUM DE NIHILO BLANDUS

AMATOR PGO] Id est, levissima & minima

de causa. ut Eleg. 1. supra v. 16. &

Elegia 16. infra v. 52. & frustra, Eleg. 22.

infra v. 3. *Blender*, gratus, paratus ad

obsequium, & ad permulcendum. dictum

ad illud Eleg. 20. lib. 1.

Errorem blandis tardas imaginibus. PASS.

De nihilo. Livius lib. 30. *Histor.* *Maxime*

hostis fuitis, que non de nihilo profecto con-

cepta est, percussus. Blandi erant Graculi

illi apud Juvenalem Sat. 3. qui omnia

divitum Romanorum dicta fastasque promi-

scue: laudabant. Confale, si lubet, Theophrastum in caractere *Blandi.* VULP.

V. 17. QUANTUM QUOD] *diaphanum.*

Tam, quod præcessit v. 9. & quantum. vi-

de adnotata ad Eleg. 22. lib. 1.

Tam multa illa meo diversis est millia lecte.

Quantum *Hyperis* Functio diffuset *Eridan.* P.

ibid. POSITO LACHO] Apposito mero.

ut Eleg. 24. lib. 3.

Risus etiam positus inter convivis mensis.

Ovidius pariter lib. 3. A. A. 349.

Ff

Quis

*Quis dubitet, quin scire velim saltare puellam,
Ut moueat posito brachia iussa meo?*

Idem 3. Fall.

Et ducunt posito duras cratera choros.

id est, post vina. PASS. Bene poti saltare solent. HOMERUS lib. 14. *Odyssæ* v. 463. *Οἷος γὰρ ἀνὴρ ἦν ἄνδρ', ἐνταῦθα πόλιν ποταμὸν ἰσθμὸν ἔπειθε ἀνδρῶν. Vinum tuum iube Stultas efficit, quod sapientem ut solcat adigit.* ANACREON *Ode* 48. *Μαδῶν πῶτος χορεύσω.* TIBULLUS *Eleg.* 7. lib. 1. de vino.

Ille liquor docuit vocem infestis cantu,

Mouit & ad terras nescia membra iudos.

Propterea Theophrastus in Chæretere hominum inepti hac scribit: Καὶ ἡδυσταταί (ἴσας) ἀπασθῆναι τῶναι πολλοὺν μαδῶντος. ut saltarent, solum manu prebendat, qui nudum vino sit madidus. Positum, aliquando significat appositum, ut hoc loco: aliquando depositum, ut apud HORATIUM *Sat.* 1. lib. 2.

Juppiter, ut peres positum rubigine retum.

VULG.

ibid. FORMOSE SALTAT *Elegantius saltare, Sallustio: Diserte saltare, Auctori de Causis corruptæ eloquentiæ, Appuleius lib. 6. A. A. Venus suavis musica superingressa formose (vulgo formosa) saltavit.* PASS. CORNELIUS NEPOS *Vitarum Praefatione: In ejus (Epaminondæ) virtutibus commemorari soltasse eum commode.* Magnam libidinis incitamentum saltatio, & quo nullum potentius ad castos etiam animos labefcendos. HINC HORATIUS *Ode* 6. lib. 3.

Motus deceri gaudet louica

Matura virgo, & fingitur artibus

Jam nunc, & incipit omnes

De truce meditatur ungui.

ORIDIUS lib. 8. *Amor. Eleg.* 4.

Ille placet gestu, numerosaque brachia ducit,

Et tenerum malle torquet ab ore latus:

Ut tacitam de me, qui coactus torquet ab omni,

Illic Hippolytum ponit, Priapus erit.

Idem, quamvis magister nequitiarum, lateri non dubitavit in *Remed. Amor.* v. 733.

Errantem omnes cithæra, cantusque, lyraque,

Et vix, & numeris brachia motu suis.

*Illic officio sibi saltantur amantes,
Quid caveat, alter, quid iuvet, arte docet.*

CARMEN liberum *Epigram.* 16. *Cymbale cum crotalis, pruriginis arma.* Ad horum suten organorum pulsus saltavisse meretrices, scitis est VOTUS *Poeta:*

*Capa Specifica, caput Grosd raduinita miltell,
Crissum sub crotala dextra mœvare lotus.*

HIS adde *Juvenalem* *Sat.* 6. v. 63.

Chironomou Ledam molli saltante Bathylle

*Thysia vesica non imperat, Appula gemit,
Sicut in amplexu.*

Quapropter non immerito Romanis turpe habitum saltare, ut refert CORNELIUS NEPOS in *Epaminonda*, & SALLUSTIUS *Bello Catilin.* Sed CICERONEM audiamus pro *Murena*: Nemo enim, ait, fere saltat sobrius, nisi forte insanit, neque in solitudine, neque in convivio moderato aqua banesta. Interpersivi conviviis, amani loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. Tu mihi arripis id quod necesse est omnino vitiorum esse postremum: relinquis ille quibus remaneat hoc vitium amano esse non potest, nullum utu libido, non suntur ostenditur. Verum hac de illiberali & lasciva saltatione intelligenda sunt, quæ histrionum, pantomimorum, scortillorum propria erat. Fuit autem saltatio alia non indecora, quam sacris omnibus & pompis adhibebant, & qua Salii, pueri & virgines nobiles, matronæ quoque ipsæ statim temporibus utebantur. HORATIUS *Epist.* ad *Pisonem*, v. 231.

Ut festis matrona noviter iussa debeat,

Lateret sagitta paulum pudibunda protervis.

Vide *Jn. Georgium Gravium* ad lib. 1. *Officior.* CICERONIS cap. 42. Græci Romanis molliores artem saltandi in liberalibus numerabant. vide *Lucianum* *περὶ ὀρχήσεως*.

TU igitur juventus Christiana, pie, probe ac pudice educata, quæ hos *Commentarios* evolvis, ex his tibi *Mythologia*, *Romanarumque Antiquitatum* cognitionem strenue para, discis Latini sermonis proprietatem, hauris poeticam elegantiam, eamque hautum in usus meliores, ad Dei cultum, & virtutis amorem transfer: ceterum perdisce *Ethnicorum* mores, ut par est, aspernare, quibus tamquam suis anima pro sale fuit, qui, tamenet voluplatibus dediti, corruptelas hujusmodi in scriptis suis libere damnant, neque dedecoris expertem censent, qui hoc ludusmodi pabulo familiariter utatur. Nos certe (quod semel profiteri satis fuerit) horum poetarum explicationem ideo suscepimus, ut ex eorum carminibus aliquid bonæ frugis eliceremus, quod lectores juvare possent, non corrumpere. VULG.

ibid.

Et quantum, Æolio quum tentat carmina plectro,
Par Aganippe ludere docta lyra.
Et sua quum antiquæ committit scripta Corinnæ,
Carminaque æquævis non putat esse suis.

Num

ibid. Iaccho] *Ἰαχέας*, Bacchus. *ἠνὰ τοῖς ἰαχέαις, ἠνὰ τοῖς βακχάνταις* v. a. a clamore & fremitu pocantium & bacchantium. Vulp.
v. 18. *EGIT UT EVANTES DUX ARIADNA CHOROS*] Agere choros, *ἡγήσατο* : & dux agens choros, sive pæculi, *ἡγήσατο*. Virgilius 6. *Æneid.*

Ipsa chorum simulans evantes ergia circum

Ducebat Perygias.

ubi vide Servium. De Ariadna & Baccho & choris evantium lege Catullum in Carm. de Nuptiis Pelei, Nostrum Eleg. 15. lib. 3. & Homerum 11. *Olyssa*. Pausanias in *Bœotica* memorat chorum Ariadnae. PASS. Cynthia, ut videtur, formose saltabat Ariadna, salutationem peculiarem ita distam, multi laboris opus. Legendus Homerus L. 18. *Iliad.* v. 590. *Lydarum mulierum choros Bacchicis multa cum laude celebrat Dionysius Periegetes*, v. 839. *Βροχῆας, ἑσπῶντες*, bacchantes, quod Evantis seu Bacchi nomen recinerent atque iterarent. De Ariadna vide Indicem nostrum, & quæ attulimus ad Catullum Carm. 63. Vulp.

v. 19. ET QUANTUM ÆOLIO QUUM TENTAT CARMENA PLECTRO] Lesbio scilicet, Alcaico & Sapphico. nam Lesbos insula Æolicarum urbium princeps. Horatius Ode 13. lib. 2. *Æoliis sibi quærentem Sappho*. & Ode ult. lib. 3. *Æolium carmen*. & Ode 9. lib. 4. *Provanique tam missi talores Æolia sibi puella*. denique Ode 3. ejusdem libri *Fingunt Æolie carmine nobilem*. Plectro, pestine. Græcum est *ἠνὰ τὸ πλῆκτρον*. id est a percutiendis sibi. Celice *οὐρεὶ*, quod exigui arcus formâ. Tentat carmina, ad canendum aggreditur, seque accingit; experitur an canere possit. An quia sæpe tenet & tractat fides? Horatius Ode 11. lib. 1. *Non Babylonias Tentatis numeris*. Et est contentio minorum. Si quum tentat solum, par est, quid quum scribit canit? PASS. *Æolus plectro*. De Sappho poetria celeberrima, Æolus lyrae princeps, vide Indicem nostrum. Tentare carmina, est

cantillare, Græcis *ἠψάειν*, ἢ *ἀνοτιλῆναι*, Itali nostris *Far delle ricreare*. Vulp.

v. 20. PAR AGANIPPE LUDERE DOCTA LYRA] Quæ canere didicit quod lyram Musarum aequet. *Ludere*, canere. Horatius Ode 9. lib. 4. *Nec si quid olim infusa Anacron, delictis atar*. Sic dicitur par vel minus canere. Tibullus Carm. 1. lib. 4. 25.

Sen tibi par poterant, (sed quod ipse abominabere)

Sive minus, certeque cavent minus.

Aganippe lyra, dicitur *Amia* Eleg. 2. lib. 2. ad quem locum vide adnotata. PASS. *Aganippe*, fons est *Bœotia*, quæ & *Amia* dicitur, ut docet Servius ad *Ecl.* 10. Interpretes Juvenalis ad illud *Satyræ* 7. *Disposita Aganippes Vallibus*: *Lacus in Bœotia*, inquit, *Muse sacer*. Teste Pausania in *Bœotica*, in *Helicone*, quæ iter ad Musarum lucum, ad lavam fons est *Aganippe*. Filiam Tecmessi *Aganippen* fuisse, docet Plinius lib. 4. H. N. cap. 5. Callimachus dicit esse fontem *Permessi* fluminis. Idem *Poss.* ad *Canalli* Carm. 60.

v. 21. ET SUA QUUM ANTIQUE COMMITTIT SCRIPTA CORINNA] Si *τὴ* cum, est adverbium temporis, *τὴ* antiqua, erit casus tertius: si est præpositio, secundus; & subaudiendum *τὴ* scriptis, ut Eleg. 8. infra 1.

Et sua cum misera permiscuit ossa puella.

An *antiqua*, quæ quondam fuit & an celebris & nobilis? Sic Eleg. 1. supra 1.

Everfusa facis antiquæ gentis Evfusa.

Commiscuit, contendit, componit, comparat, verbum theatri & arene. *Corinna*. Tanagra fuit Corinna puella formosissima, quæ Thebis carmine Pindarus vicerit, quod Dorica lingua usus Pindarus minus intelligeretur. Auctor Pausanias in *Bœotica*. Dicitur & altera fuisse Corinna Thepsia, & ipsa poetria. vide *Ælianum* lib. 13. Var. Hist. Suidam in *Corinna*, Platarchum in libello de Musica, & Carmina novem poetiarum edita a Fulvio Urfino. PASS.

v. 22. CARMINAE QUÆVIS NON PUTAT ESSE SUI] Id est, non existimat ea esse car-

Num tibi nascenti primis, mea vita, diebus
Aridus argutum sternuit omen Amor?

Hæc

carmina quæ aequales sua faciunt. PASS.
Hæc est Scaligeri correctio, qua nihil certius.
Cornina quæ quirit, legitur in uostris duobus; Borrichiano; utroque Regio; uno Colbertino. neque aliter in suis inuenerant Beroaldus ac Volscus. eadem præfert Vaticanus Livinejo inspectus; & dno Palatini Gebhardo. BROUKH. *Carmina quæ Eriannæ uis pnat aqua suis*. Ita corripit hunc versum Antonius Volscus, quem temere secutus est Beroaldus. VULP. Ceterum *Eriannæ poëtris* (inquit Eusebius in *Chronica*) *uixit quo tempore Dion Spracnus cæsus est*. Teniam patria foisse scribit Stephanus *πρωτο γὰρ*. Eustathius uero in lib. 2. *Iliad.* Lesbiam, aut Teliam, aut Teliam, aut Rhodiam. vide & Suidam in *Hæcia*, a quo dicitur *ἐν τῇ Σαρπὲς ἔ' ἰσέ-χρονος*. PASS.

V. 13. NUM TIBI NASCENTI] Macrobius lib. 1. *Saturnal.* cap. 15. *Ægyptii*, inquit, *deus Præstes homini nascenti adesse narrans quatuor signa, τὸν δὲ, ἡμέραν, ἀνέμους, ἀνέμους*. Sic & Horatius *Ode* 3. lib. 4. *Quem tu, Melpomene, semel Nascentem placido lumine uidaris*. PASS.

ibid. PRIMIS DIEBUS] Sic ait, quia, ut scribit Terentianus, per totam hebdomadam Junoni mensa ponitur: nihil die fata scribenda uocantur. PASS.

V. 14. ARIDUS AMOR] *Feruidus*, inquit Beroaldus. Horatius certe id Amori tribuit epitheton *Ode* 30. lib. 1. *Feruidus tremum puer*. An ita dicitur quod aridus, exsiccatus & exsanguis amantes reddat? ut Virg. 3. *Georg.* *Atque aridus depascitur arida seget*. An aridus ob sonum quem edidit sternuendo, qualem edunt arida dom franguntur? Virgilius 1. *Georg.* *Atque aridus aleis Manducis audis frager*. id est nimis, inquit Servius. An ad calorem, unde sternutamentum excitatur, alludit? Quia *aridus* proprie, docet Festus in *Aridum*. In vet. lib. legitur: *Candidus*; & Macrobius de *Differentia Græci & Latini sermonis* ex Propertio legit:

Candidus Angusta sternuit omen Amor,
forte: *Candidus Angustum*, &c. Sic apud Catullum *Carm.* 67. *Amor*

Falcebat crucino candidus in tunica, P.
Mera inapalia hic faciunt interpretes. in *ra* Aridus latet vera lectio; quæ est *Anrens*, proprium ac tantum non perpetuum Cupidinis epitheton. Ovidius *Remed. Amor.* ipso fere initio:

Hæc ego, moxut Amor gemmatum anteus alas,
& L. 2. *Amor. Eleg.* 18.

Nec tibi quo tutum uoti, Mater, aruo carenti
Autent in medio Marte taceat Amor.

& ejusd. operis L. 1. *Eleg.* 2. ad Cupidinem:
Tu, pennas gemma, gemma variante capillis,

Ibis in auratis anteus ipse uotis. BROUKH.
Parum abest quin adfentiar viro elegantiæ judicii; rã enim *Aridus*, insolens epitheton, durum, & a corrupta scriptura profectum mihi videtur. VULP.

ibid. ARGUTUM OMEN] Sonorum, clarum, acutum. ut *Eleg.* 16. lib. 1.

Aliquid referent carmina blandit. PASS.
Metaphora pariter ab arboribus tracta.
Virgilius *initio Ecl.* 7.

Ferte sub ægæta confedat illic Daphnis, V.

ibid. STERNUIT OMEN] Sternuendo dedit omen. De auspicio ejusmodi per sternutationem ipsius Amoris, vide Theocritum *Idyllio* 7. & 16. & Catullum *Carm.* 47. *Eustathios* in lib. 7. *Iliad.* dextram sternutationem felicem ait fuisse habitam. & lib. 17. *Odysses* *Ευλοπε* & sternutatione *Τελεμαχί*; audio persunditur. ubi multa idem Eustathius. *Aristoteles* lib. 1. de *Animalium Natura*, sternutamentum rem sacram, & vim augurii habentem spiritum vocat. Idem in *Prolemaia* *Questi.* 20. quaerit, Cur in sternutatione salutem. Plinius autem lib. 28. H. N. cap. 2. & 6. sternutamento reuocari mensam, scerulume, ait. quod si non postea gustetur aliquid, inter dira haberi. PASS. Etiam Apollini diuinationis præfidi hoc augurium tribuit Nonnus *Panopolites* lib. 13. *Dionysiascon* v. 82.

*Ταύτῃ μὲν ἀρχαῖοις τοῖς καὶ ἀλφειὰ γαίης
Ἀκρίδης πρῶτος καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς δι' οὐρῆς
Παρὰ δ' αὖτ' ἀνέμους ἐκείνην παρὰ τῇ
τάβητι*.

Quibus quidem venientibus matutinum in clima terra

Alban princeps gratia iuueni uero uisitatione
Aus

Hæc tibi contulerunt cælestia munera divi,
 Hæc tibi: ne matrem forte dedisse putes.
 Non, non humani sunt partus talia dona:
 Ista decem menses non peperere bona.

Glo-

Aux paternum laurus sternunt ab utero Apollo.
 Neque lucernæ ipsi tribuere dubitavit Naso
 Epist. Herda v. 151.

Sternunt & laurus: (pæso nam scribitur illis.)

Sternunt: & nobis prospera signa dedit.

Hoc puto est quod ait Virgilius 1. Georg.
Tell. quam ardente viderent Scintillare oleum.
 id vero cum crepitu simili sternutamenti
 fieri solet. VULP.

V. 25. HÆC TIBI CONTULERUNT CÆLESTIA MUNERA DIVI.] Certæim in te congregaverunt, ut in Pandorum Hesiodi, [*Contulerunt*, tertia brevi vocis *εὐρησία*]. Sic Horatius Epist. 4. lib. 1. *Di tibi divitiæ dederunt.* Virgilius quoque Ecl. 4.

Motri longa decem tulerunt fastidia menses.

Lucretius item lib. 3.

Transfalerant propria quantum res nomine egent.

Cælestia munera. Homerus *ῥῆμα δίδωμι*. Cicero, *deorum concessa ac munera*. Horatius Ode 10. lib. 4.

O crudelis aditus, & Veneris inueneribus potens.

[Ovidius lib. 3. A. A. *Formæ, dei munus.*]
 Aliter Virgilius 4. Georg. *Arvis mellis cælestia dona.* Munera autem & dona confundit Noster, licet Jurisconsulti separent. PARS. Ab hac voce oritur Gratia Cynegeticou suum.

Dona cano diuini laus veneratibus artes

Aspicis, Diana, tuos. VULP.

V. 26. HÆC TIBI.] *Εἴθε καὶ ἀποδοῖα*. V.

ibid. NE MATREM FORTE DEDISSE PUTES.] Matrem habebat adhuc Cynthia. Elegia 15. infra:

Offendit matris brachia læsa tua.

Ex Eleg. 6. hujus libri:

Me lædis, si multa tibi dedit æmula, mater. P.

V. 27. NON, NON HUMANI SUNT PARTUS TALIA DONA.] Non mortalis tantæ & tam egregiæ corporis & ingenii dotæ peperit. *Humani*, muliebri; quia est & deorum partus, & virorum quoque. Attius: *Oenci paria cæli*; [nempe Dejanira, Oenci filia.] Homeraa *Ἰλιάδ.* 3.

Ἀντὶ Γένους ἱερῆς ἀφ᾽ ὧν Βιλλυργεῖται.

Sic Tibullus Eleg. 4. lib. 3. *Humanum nec videt illud opus.* Geminatio autem vocis *Non, non*, acuit orationem. ut apud Terentium Phorm. 2. 1. *Non, non hoc sic futurum est: non potest.* & Adelpia. 2. 3. *Non equum dicite, non.* Varro lib. 3. R. R. cap. 2. *Non tibi detrahet, non, orationem.* PARS. Eodem pacto Cicero Orat. de Haruspicio responsa: *Non ignovis, mihi crede, non.* Et D. Joannes Chrysostomus Orat. 1. de Sacris Precibus: *Οὐ γὰρ ἴσθι, ὦ ἱεὺς τῶν αἰθέρων, κατὰ τὴν θείαν ἀγγελίαν & δικαιοσύνην, καὶ τὴν χάριν τῆς ἀλλοτρίας.* VULP. Bellicosissima repetitio ejusdem particule. quam & Pasterius observavit. Adde ego, esse eo etiam concinniores, quod in ipso principio ponitur, nulla alia voce interjecta. que res mirifice animat orationem. Catullus Carm. 14.

Non, non hoc tibi, falsæ, sic abitis.

Virgilius lib. 9. *Æneid.*

Misere, adfati qui fecisti me convertis ferrum,
O Rutuli.

Cicero Accus. 5. in Verrem cap. 48. *Adspicite, adspicite, iudices, squalorem sordisque sociorum.* Ibid. cap. 59. *Mala, malo mehercule id quod tu defendis, hic iudicibus populoque Romano, quam id quod ego infamulo, probari.* Pro M. Fontejo cap. 7. *Fuit, fuit illis iudicibus divinum ac fingere, iudices, consilium.* Pro Cæcina cap. 29. *Nihil, nihil iniquius alius, iudices, interpretis.* In media periodo posuit Valerius Flaccus, magna cum vi, L. 7. *Argonaut.*

Quinquaginta Ariani (pudet bene!) penetrarunt
Isin

Eufiliabus? neque ante olivæ si streperunt una,
Una raris, spaliæ ut vivo de rege periret?

Juvenalis pariter Sat. 8.

Præter majorem cineres atque ossa volucrum
Carpetæ capitur pinguis Damocleppus, & c. infra.
Ipse rotas frangit multo sustamine Consul.

BROUEN.

Quibus prævit Horatius Ode 13. lib. 4.
Quid habes illius, illius quæ spirabat omnes?
 VULP.

V. 28.

Gloria Romanis una es tu nata puellis.
Romana accumbes prima puella Jovi.

30
Nec

V. 18. ISTA DECEM MENSES NON PERPERE ZONA] Tempus quo infans in utero matris inoratur, mensium decem veteres computabant. Centies aliqui, hos menses fuisse lunares & breviores: quorum tamen sententiam evertit Ovidius lib. 1. Fast. quum enim causas ennumeret quibus permotos Romulus in anno suo decem menses possuit; hanc etiam profert:

Quid scitis est, utero matris dum prodeat infans,

Hoc anno statuit temporis esse scitis.

quis autem dicat, menses Romuli fuisse lunares? Nonnulli ajunt, mares nasci decimo mense, feminas nono: sed perperam. Liqueat enim eos errare, quum ex aliis autoribus, tum ex hoc Propertii loco, qui loquitur de natali amice. Huic errori ad stipulati sunt Servius ad illud Maronis Ecl. 4.

Matri longa decem tulerunt solida menses;
& Macrobius in Somnium Scipionis lib. 1. cap. 6. Superest igitur ut dicamus, hanc scripturam computationem accipi oportere de mense decimo iuxta. Favet Ovidius Epist. Canaces:

Jam novies eras certa foret pulcherrima Phœbi,

Donaque luciferis Luna meoebas equas.

Nescio quæ sacret subito mihi causa dolores,

Et rudis ad portas, & nova mihi erom. &c.

Addipulari etiam videtur Plautus Truculento 2, 4, 47. & segg. Lege, si placet. Sed refragat Sacer Scriptor Sapientie Salomonis cap. 7. Ε' ανδρα, inquit, με ποι' εγχευη αναε' καταλυαντιν λποι. Cum quo facit Plautus Cistellar. 1, 3, 14. *Ille quom compresserat, decimo post mense casu hic perierit filium.* Item Seneca Thebaïde v. 535. *Per decem mensum graves Uerri labores.* D. Hieronymus quoque in Epist. De Fulio Prodigio ad Papam Damasum: *Quæ autem potest major esse clementia, quom ut filius Dei, hominibus hinc nascitur, decem mensum solidis sustineret, partus expectaret adventum?* &c. Quid, quod Cicero a Seneca novem tantummodo mensium spatium commemorant? Alter lib. a. de Nat. Deor. Adhibent autem, inquit, (Diana) ad partum, quod si maturissimum aut spiritum unumquamque, aut plenitudo novum Luna cursibus: qui,

quia mensis spatia conficiunt, menses uniuscuiusque. Alter vero Epist. 101. *Novum mensibus me tenet materis aterus.* Exploratum arbitror quod scribit A. Gellius lib. 3. N. A. cap. 16. *Antiqui autem Romanæ Fortis dicit non recepisse huiusmodi quæ varietatis, sed non mense aut decimo, neque prater hos alios partitionem mulieris secundam naturam fieri existimasse & iocivique eos nomen Parit tribus scisse a pariendo & a nome atque decimo mense.* Nom Parca, inquit, immutata littera una a partu nominata: item Nona & Decima a partus temporis tempore. Tertullianus consentit lib. de Anima cap. 37. *Hæc utrimodo etiam superstitio Romana fuit Almonem, alendi in utero fatus.* Et Nonam & Decimam a sollicitudinibus mensibus. Vide ibi plura: præterea Plautum Amphitr. 1, 2, 19. Homerum Hymno in Mercurium v. 11. ejusque Scholiasten breviorum in Iliad. 1. v. 9. Moschum Idyllio Megaræ v. 84. ut aliorum loca innumera nulla faciam. VULP.

ibid. DECIM MENSES] Legendus Aufonius de ratione puerperii humani. PASS.

ibid. ROMA] Dotes. ut Eleg. 18. lib. 3.

Tu bona tam parvo clausis in orbis dies.

Albinovanus ad Livium:

Tot bona per partum qui dedis uno duc, P. Dux vocis dona & bona efficiunt quædam. &c. in hoc disticho, quamvis minus perfectum; a enim longum est in dona, breve in bona. Illud Horatii perfectum Epist. ad Pisonem 1.

Non satis est pulchra esse poemata: dulcia sunt,
Et quocumque volent, eumque audieris agant.
Itemque aliud Sat. 1. lib. 1. 78.

Hæc juvat? Verum

Semper ego epigram pauperissime esse beaurum.
Silvius Italicus pariter lib. 10. Punicor. v. 554.
Est tibi, Mare genitor, veterum bond furde materum;

Arena electa dicit spirituum turba vitiorum.
Idem lib. 15. v. 13.

Si genus petes infanssem, inter busta fueram
Decertandum hosti, qui frigeret urna durum.

VULP.

V. 29. GLORIA ROMANIS UNA ES TU NATA PUELLIS] Distum ut Eleg. 1. supra:

Et

Nec semper nobiscum humana cubilia vides:
Post Helenam hæc terris forma secunda redit.
Hac ego nunc mirer si flagret nostra juvenus?
Pulcrius hac fuerat, Troja, perire tibi.

Olim

Et vita & morti gloria iuxta mea.

Sic & Virgilius 11. *Æneid.* O *deus Italia virgo.* Pass. Omnes tam scripti quam antiquis cubi libri habent magno consensu, *nunc et tu nota puellis.* Quomodo & L. 4. Eleg. ult.

Filia, tu specimen emensa nata paternæ.

Porphyrio in L. 1. Horatii Ode 17. *Natæ in usum lætitiæ suppletis*] *Natæ, id est, ad hæc spectatiter invenitis & factis.* Sic, *Animal propter convivia natum.* & Lucilius:

Judicis Horænti est ad eam rem nata palæstra. recte grammaticus ille. Cicero Accus. 4. in Verrem C. 14. Tum illa, *ex patellis & thuribulis que evellerat, ita facta in ausis potuit illiciter, ut ea ad illam rem nata esse diceret.* Possit vulgatam lectionem rari eo versu defendere Eleg. 8. L. 1.

Suos igitur Musa, neque amantis vultus Apollon:

Quis ego fretus amo. Cynthia rata mea est. & Eleg. 17. ejusdem libri:

Quamvis dura, tamen rara puella fuit.

Sed cur insuper habetas tot librorum fidem, & lectionem minime ineptam? BROUKH.

V. 30. ROMANA ACCUMBENS PRIMA PULLA JOVI] Ambigue de accubitu mensæ & tori. nam accubitu mensæ dii denique fieri credebantur. Virgilius 1. *Æneid.* Tu *dei epulis accumbens divum.* Horatius Ode 8. lib. 4. *Sis Jovis interst Optatis epulis impinger Hercules.* Idem Ode 3. lib. 3. *Quas inter Anxius recumbens Purpureo bibit ore utellæ.* De accubitu lecti nihil necesse dicere, quæ Venus novit. *Accumbens Jovi,* ut supra Eleg. 2. *Jove digna foret.* Sed vetus liber:

Romana accumbens prima puella loco.

ut fit hypallage: Romana puella primo loco accumbens; quod probat Scaliger pluribus. & primum locum cape non ordine accumbendi, sed dignitate; qui locus medius erat. Virgilius & Servius. Pass. Ego vero legere malo:

Romana accumbens prima puella Jovi.

quod videlicet multas Grajas, aliquot Barbaras, nullam Romanam ad eam diem ra-

uisse Jupiter. quamobrem ait poeta, Cynethism primam futuram quæ in Jovis convivio accumbat; neque primam solum, sed & unam; idque ipsi valde gloriosum fore. VULP.

V. 31. NEC SEMPER NOBISCUM HUMANA CUBILIA VIDES] Non semper sdiis hominam lectos & confcendes, ut meum lectum adire & confcendere soles. Scaliger legit:

Nec tantum mecum Romana cubilia vides. P.

V. 32. POST HELENAM HEC TERRIS FORMA SECUNDA REDIT] Post, vel ordinis est temporis, vel dignitatis formæ. Post Helenam, ab Helenæ tempore, vel secundum Helenam. Horatius Ode 13. lib. 4. *Filia post Cynaram.* Terris forma secunda redit. in terras iterum e cælo mittitur, terris, ut Horatius Ode 2. lib. 1. *Jam satis terris nixit aque dira Grandinis mist pater.* [& ad rem nostram propius Ode 2. lib. 4. de Augusto: *Quæ nihil majus molitus terris Fata donavere bonique divi.*] Forma secunda, ut Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 13. ad Aurooram: *Aspice quot seminet juveni donavit amicus*

Luna: nec illius forma secunda una est. P.

Broukhufius, adversus codicum fidem, pro terris, legit Grajas, & explicat satis ingeniose: nec mihi tamen probat. VULP.

V. 33. EGO NUNC MIRER] *apertius.* Vide Eleg. 8. lib. 3. v. 9. Pass. Sed rectius ponitur nota interrogationis in fine versus.

VULP.
ibid. UT FLAGRET NOSTRA JUVENUS] Hanc ardeat & deperat. vide notata ad Eleg. 13. lib. 1. v. 23. *Nostra juvenus,* aut Romana pubes, aut ego ipse juvenis, ut Eleg. 1. supra, *Nostra spes juvenæ,* nam car juvenis, pro juvena non datur, quum sæpe Plautus *stultitiam meam,* pro me senem dicat? Contra Martialis *juvenem,* pro juventute posuit Epigr. 90. lib. 4. *Quintiliane, vaga moderator summe juvenæ.*

PASS.

Illud Horatii simile Ode 4. lib. 1. *Nec tetratrum Lycidam mirabere, quo calet juvenus* Nunc amas. VULP.

V. 34.

Olim mirabar, quod tanti ad Pergama belli
Europæ, atque Asiæ caussa puella fuit.
Nunc, Pari, tu sapiens, & tu, Menelae, fuisti:
Tu, quia poscebas: tu, quia lentus eras.

Di-

v. 34. PULCRUS HAC FUERAT, TROJA,
PAGINA 1131] Honestius hoc hanc diruta
eddes, quam ob Helenam. Sic pulera more.
Virgilius 4. Georg. & 2. Æneid. Pulcrum-
que nostri succurrit in armis. PASS.

v. 35. OLIM MIRABAR] Insolens mihi
videbatur. PASS.

ibid. QUOD TANTI AD PERGAMA BELLUM]
Trojan bellum, quia toto decennio ad Tro-
jan gelsum, & cum mille navibus. PASS.
Melius in codice Gromingauo, miraber, cur
tanti. Horatius Epist. 8. lib. 1.

Fidit ostendit medicis, irascit amicis,
Cur nos iussisse propter arcem veterem.

Cicero lib. 3. ad Attic. Epist. 13. Me fape
accusat, cur hunc meum casum tam graviter
feras. Ad Pergam. nam Asia populi pro
Troja pugnabant, sed tamen ad Trojam,
id est, apud ipsam urbem. Cicero ad Brutum:
Bellum ad Mutinam gerabatur. BRONKH.
Omnino legendum quod, non cur. Minus
enim recte diceretur, Mirabar, cur fui,
pro mirabar, cur fuerit. Exempla sane a
Broukhufio allata, particula cur apponunt
subjunctivum. Tanti ad Pergam belli. Ne-
que solum ad Trojam, sed perpetuarum
quoque inimicitiarum in longum ævum.
Telius Herodotus initio Historiæ: Ἑλλὰ-
σες δὲ (λαγοὶ Πέρσας) ἀνδιεμνήσαντες ὄντες
ῥαυτοὶς, & ῥαυτοὶ μάχην ἐπαγρυμνάζουσι, & ἵππων
ἐλθόντες εἰς τὴν Ἀσίαν, τὴν Περσέων διπλο-
μαὶ πατρίδας. ἀπὸ τούτων αὖτις ὑπὸνδρα τὴν
Ἑλλάδα: ὅστις αὖτις πολέμους. τὴν γὰρ Ἀ-
σίαν δὲ μὴ ἰσχυρὴν ἴδοντα βλάβηρα ἐπαγρυμ-
νάζουσι εἰ Πέρσας, τὴν δὲ Εὐρώπην δὲ τὴν Ἑλλά-
δα μὴ ὑποδρα πολέμους. h. e. Græci an-
tius aines Persæ Lacedæmonia mulieris gratia
ingentem collegisse clessem, & mox in Asiam
proficisci, imperium Priami evertisse: ex eo
tempore semper existimasse sibi hostes esse Græ-
cos. Siquidem Asiam & barbaras gentes quæ
incolunt, Persæ sibi iniustas tenent, Europam
vires & Græcos potius seimissas. Ad Pergam.
Sic Noster Eleg. 4. lib. 3.

Arma dicit Cæsar dicit meditari ad Indes. V.
TU, MENELAE, FUISTI] Sic Virgilius
lib. 7. Æneid.

Quibus alius uterque

Europæ atque Asiæ satis concurrit orbis.
unde Catullus Carm. 67.

Troja (nefas) communis sepulcrum Europæ A-
siæque. PASS.

Ita Fulgentius Planciades lib. 2. Mytholo-
giz cap. 16. Sed ex hoc ovo generantur tres,
Cæsar, Pollux, & Helena. Nihilominus se-
minarum scandali & discordia:

Quæ geminum læssa concussit adultero anan-
dam. VULP.

ibid. CAUSA PUELLA TOTI] Causa belli
Trojani Helena rapta a Paride. prima tam-
en causa belli Europæ & Asiæ fuit Me-
dea, Jasonem secuta: ut ostendit Turne-
bus lib. 23. Advers. cap. 5. PASS.

v. 37. NUNC FUISTI] Locos poetæ no-
stri elegantissimus: mirum tamen loquen-
di genus; adverbium scilicet præsentis tem-
poris iunctum verbo substantivo temporis
præteriti. Sed ἵδοντες: ita supplenda: Nunc
amore Cynthiam capti, quæ formæ præ-
stantia vel superat Helenam, vel certe ad-
æquat, contrariam proferis de volis, Paræ
& Menelæ, sententiam promouit, ac mi-
rari desino: Fuistis uterque sapientes. Eo-
dem fere modo locutus & Cicero initio
lib. 3. Tull. Disput. Nunc parvulus nobis
(natura) dedit igniculos, quos celeriter . . .
resingimus. Catullus etiam Carmine 83.
Miseris sperabas se esse locutum, quum ta-
men spes non præteritorum sit, sed futu-
rorum. Thucydides pariter Operis exor-
dio: Θεωροῦντες Ἀθῆνας: ὑπογράψαι τὰς πε-
λάγους ἢ Περσικῶνταιν ἢ Ἀθῆναιων
ἰσχυρὰς μάχης ἐπὶ τούτων & ἀντιλογισμῶν
ἢ πρὸς ἡμῶν. Thucydides Athenienses
bellum Peloponnesiorum Atheniensiumque con-
scripsit sperant etiam fore quum ma-
gnum, tum superioribus longe memorescibilem,
videlicet, sperans ostensurum si descriptione
sua, bellum fuisse magnum, &c. Hi lo-
quendi modi, quum occurrunt apud scrip-
tores, uellegendi non sunt. VULP.

ibid. NUNC, PARI, TU SAPIENTI, ET
TU, MENELAE, FUISTI] Sic Virgilius
Ecl. 3. Et quibus tu dignus, & hic. de
sen-

Sive illam Hesperiiis, sive illam ostendet Eois,
Uret & Eoos, uret & Hesperios.

His saltem ut teneat jam finibus: aut, mihi si quis
Venerit alter amor, acrius ut moriar.

Ac

V. 42. HIC DOMINAM EXEMPLE PONAT
IN ARTE MEAM.] Libri fere omnes *inante*.
Aut igitur ante vacat; ut apud Cicer.
Epist. 19. lib. . . . ad Attic. *Bibulus comi-
tia in ante diem xv. Cal. Novembres distulit*:
vel *ὑποπαρα* in verbis, *Anteponat in
exemplo*. id est, subi proponit dominam meam
pingendam. nam, ut Plinius scribit lib. 35.
H. N. cap. 10. Zenxis & Apelles nudas
puellas inspiciebant. idem fere scribit
& Cicero initio lib. 2. de Inventione. *Exem-
pla*, tertio casu & *ὑποπαρα*, quia pro-
prie exemplum est quod sequamur & vitem-
us, & animo assimatur: exemplar, ex
quo simile faciamus, & hoc oculis conspi-
citur. Cicero tamen confundit in Orat. pro
Murena. Plautus Pannulo: O *Apella*, &
Zenxis, *cur numero offis mortui, hinc exem-
plum ut pingeres?* Vetus liber MS. habet
in arte, ut Eleg. 3. lib. 3. *Mentem non vi-
dit in arte*. Alii libri veteres in *arte*, quis
in arcibus templis tabulis ornata. PASS.
Hæc postrema lectio non nauci est. VULP.
Inante est in septem libris scriptis, in dua-
bus editionibus primis, in Aldinis utraque,
Colinzana, Plantiniana, &c. idque multis
propugnat Gebhardus. Videri possunt su-
per hac vocula Gifanius in Collectaneis
Lucretianis, Rævardus L. 3. Varior. C. 3.
& Bernartius in Papin. L. 1. Silv. 6. Sed
intercedit pater Gronovius L. 1. Observ.
C. 15. negans *rd inante* boni avi Latio re-
ceptum fuisse; & se alibi dicens offendisse
Scaligeri in eo peccatum, qui Propertio
obtraserit. at vero Scaliger de ea vocula
vulgarum fecit nullum; & jam in Propertio
legebatur ante Scaligerum natum. itaque
hæc quidem calumnia est, & mera ærugo.
Noster primus habet in *arte*, & liber Pas-
seratii. Sic L. 3. Eleg. 3.

Corpora disponens, mentem non vidit in arte.
BACCH.

Etiam editio princeps anni 1473. quæ utor,
in arte. VULP.

V. 43. SIVE ILLAM HESPERIIS, SIVE IL-
LAM OSTENDET EOIS.] Imitatus Ovidius

lib. 1. Amor. Eleg. ult.

Gallus & Hesperiiis & Gallus notus Eois.

Hesperiiis, populus occidentis; *Eois*, populus
orientis. Ovidius lib. 4. Trist. Eleg. 9.

libit ad occasum, quidquid dicimus, ab ortu:

Tessit & Hesperia vocis Eois eris.

Vide Junium Proverb. 5. Centur. 3. PASS.
Ostendit. Sic legitur in editione omnium
prima. Nonnulli codd. *Ostendit*. VULP.

V. 44. URET ET EOOS, URET ET HESPE-
RIOS.] Tibullus Carm. 1. lib. 4.

Urit, seu Tyria voluit procedere palla:

Urit, seu nive candida veste venit:

vide notata ad Eleg. 13. lib. 1. versu ante-
penult. PASS. Versus antiquæ simplicitatis
& planæ aureæ. Ille Virgilii *Æneid*. 1. non
dissimilis:

*Mulso super Priamo regitans, super Hestore
multa, VULP.*

V. 45. HIS SALTEM UT TENEA JAM FI-
NIBUS.] Saltem, si nihil aliud, at hoc
mihi dumtaxat concedatur. Sermo in despe-
ratæ rebus. Donatus in *Andriam*, & Ser-
vius. *Ut*, pro utinam; Priscianus lib. 15.
Horatius Sat. 1. lib. 2. *Ut peras postquam ru-
bizine telum*. Catullus Carm. 65. *Ut jam in-
fluat unct genus perat*. Noster Eleg. 16.
infra:

Rumpat ut affluat membra libidinis.

Tenei finibus, ἀδελφότητι, pro non va-
gari in amore, sed spud unam manere.
Cicero Epist. 17. lib. 7. ad Attic. *Demosthe-
ni te finibus trahit*. Idem 1. Offic. *Finibus
suarum rerum se continere*. PASS. Initio hu-
jus Elegiæ dixerat poeta, se dimissos amo-
res revocavisse, inductum & coactum for-
ma Cynthiæ, quam postea describit. Nunc
ait: Si mihi necessario amandum est, ac
masa omnia fortiter perferenda quæ in a-
more sunt, hoc mihi saltem diu largian-
tur, ut unam tantummodo amare possim,
ne videlicet si plures amare cœpero, amo-
ris incommoda mihi duplicentur & arguen-
tur. Vide Eleg. 22. hujus libri, quæ eni-
dam Demophooni se multarum formis de-
lectari aperte facetur. Scaliger hæc minus
sue-

Ac veluti primo taurus detrectat aratra,
Post venit adueto mollis ad arva iugo:

Sic

fuerat affectus; propterea transtulit in Elegiam primam. Cava tibi, mi lector, ab iis qui poetas, Lyricos praefertim & Elegiacos, ad amulsi dialecticam, vel geometricam, si diis placet, exigere volunt (qui moribus est huius aetatis) & *puellam* quendam iis praescribunt, homines inepti: quum tamen huiusmodi poetarum vera & propria *puella* sit *adulescentia*. Nihil autem mirum, iis quibus ob amorem fluctuet animus, orationem praeterea & sententiam fluctuare. Verum haec intelligere non omnium est, sed eorum tantum qui Gratias lataverunt. VULP.

v. 46. VENERIT ALTER AMOR.] Ut Elegia 7. lib. 1.

Sape venit magnus furore tardus Amor.

Alter amor, altera amica. ut Eleg. 18. lib. 3.

Ardua magna quum fletit alter amor. P. ibid. ACRIUS UT MORIAR.] An utinam peream acrius, aut acrius venerit amor? Eleg. 9. lib. 1.

Acutus illa subit, Pontice, si qua tua est. Mors pro cruciatu. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 7. *Alterius dicit amare mori.* Tibullus Eleg. 6. lib. 2. *Tunc morier curis.* Noster Eleg. 10. lib. 1.

Quum te complexa morientem, Galle, puella

Vidimus. PASS.

v. 47. AC VELUTI PRIMO TAURUS DETRECTAT ARATRA.] Hoc similitudine, & postea exemplo utitur poeta, ut ostendat se in amoris militia non tiroem, sed veteranum, paratum scilicet ad aspera & dura quoque toleranda. VULP. *Ac voluit*, utitatus loquendi molus in similitudine & comparatione. ut Eleg. 15. infra. *Ac voluit iulia*, &c. Virgilius pariter 1. Aeneid. *Ac voluit magnus in populo*, &c. & alius saepe. PASS.

ibid. PRIMO TAURUS DETRECTAT ARATRA.] Sic Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 2. *Venerat plura fecerat, quam quae iuvet usus aratri.*

Detrectat praei dum iuga prima boves.

[Et lib. 3. Puntic. Eleg. 7.]

Detrah ob armento laurus detrectat aratrum,

Subtrahis & duro colla novella iuga.

Item Epist. Phaedra v. 21.

Scilicet ut teneros ledum iuga prima iuvenem,

Foenaque vis pariter de grege caprus equat

Sic male visquis subis primo cude pectus amoris.]

Jugum ferunt amantes. unde per conjugium.

Detrectare aratra, quod Eleg. 15. infra:

Grandaevisque negant ducere aratra boves.

Virgilius 3. Georg.

Ant iuga detrectant, interdumque aspera cornu.

Columella lib. 2. R. R. cap. 2. vocat ju-

venum retrahentem. Tibullus Eleg. 6. lib. 2.

Detrecto non ego vincula pedum. Festus: *Det-*

rectare, est male trahere. lego: *nolle trahere.*

PASS. *Detrectat* habet noster secundus,

cum duobus Regis ac Colbertino utroque;

que est ipsissima vetustatis scriptura. La-

stantius de Mortibus Persecutorum Cap. 9.

In tantis namque solus post haec victoriam ele-

vatus est, ut jam detrectaret Caesaris nomen.

Sic *detrectare*, in vetustis Maronis ac Livii

exemplaribus. sic *conijuge praerupto*, in mem-

braneo codice Virgilii eximie bonitatis.

sic *conspargere* in manuscripto Phaedro inven-

it illustris Gudius, L. 2. Fab. 5. atque

ita crebro Sallustius. Deinde *aratra* erat in

nostro primo, ac Borrichiano: quod & in

Comel. invenerat Gebhardus. sed vulgata

non videtur temere tentanda. Tamen, ut

verum fatear, istud *aratra* mihi nescio quo

modo subblanditur: & propemodum indu-

cor, ut credam latere elliptica verba *potere*,

aut alicujus non dissimilis. Sane ad hanc

faciem verbo *negare*, non multum abest

a *detrectandi* verbo, usus est Lucanus lib. 8.

ipso initio:

Corripedem enabauum cursu, simulisque ne-
quantem

Magnae agens.

Papinius vero L. 3. Silv. Carm. 2. dixit,

sera necantis ferro. Vide quo in hanc rem

notavit inusitatum vir eruditissimus Joannes

Fréd. Gronovius Diatriches Suetianae capi-

te 45. BROUX. Seneca libro de Providen-

tia, cap. 4. *Mors negantem ferro incipit.*

Grave est fera cervicis inquam. hoc est indo-

mitum. *Detrectare*, in equis est *distrahere*.

Ceterum ad hunc Propertii locum respexisse

videtur Statius lib. 1. Thebaid. v. 131.

Gg 2

Sic

Sic primo juvenes trepidant in amore feroces,
Dehinc domiti post hæc æqua, & iniqua ferunt. 50
Turpia perpeffus vates est vincla Melampus,
Cognitus Iphicli subripuisse boves.

Quem

*Sic ubi delectus per terrena armenta juvenes
Agricola impofito fociare afflicto aratro ?
Illi indignantes, quæ nudam venerat multæ
Ardua nodofas cervicis defondit in arcos,
In diverfa trahunt, atque equis vincula laxant
Viribus, & vario confundunt limitis fultor :
Haud fecus indomites præcepti difcordia fratres
Afpicit.* VULP.

V. 48. POST VENIT ADUETO MOLLIS AD
ARVA JUGO] An venit mollis, id est fit ?
Id devotus fupple. ut Horatius Ode 19.
lib. 1. *Maellad venit mollior hofid ; nam
mollis ad rem dicitur ; ut Cicero : Mollif-
simus vinus ad fufcipiendam & deponendam
injuriam. Mollis, fcilicet, ut Eleg. 7. lib. 1.
& Eleg. 5. lib. 4.*

*Deffa vel Hippolytum Veneri mollire megan-
tem.*

Virgilius 3. Georg.

Belgica vel nulli melius feret offeda callu.

id est, domito. Varro apud Nonium in
Vopis : *Stervitur juvenens garm labec mollem
fecit. contra, dura cervicis taurinis. Arvens
inquit Feflus, dicitur agrum nudum fatum.*
Varro lib. 4. de L. L. *Arvum & arationes ab
arando. Affueto jugo, ut Eleg. 1. lib. 1. Af-
fueto amore. Virgilius hæc de re 3. Georg.
Ubi libere cella Servitius affuervit. Pass. Mex,
pro Poff legere mavult Bronkhuffius : at li-
bris non addicentibus. VULP.*

V. 49. SIC PRIMO JUVENES TREPIDANT
IN AMORE FEROCES] An dictum, *trepidant
ferunt, ut ab Horatio, Pallum audas ? Sed
trepidatio hic est turbationis & tumultus.*
Horatius Ode 17. lib. 3. *Sed vides quæto tre-
pidat innultra Prænos Orion. Ferocet, fuperbi
& minaces ; fævi & indomiti Catullo.*
Vide notata ad Eleg. 5. lib. 1. v. 11. P.

V. 50. DEHINC DOMITI POST HÆC ÆQUA
ET INIQUA FERUNT] Subacti denum quilibet
patiuntur. Domiti, ut Catullus Car-
mine 67.

Sed unus altius amor borathæ fuit altius illis

*Quod divum demitum ferre iugum locuti
Dehinc poff hæc, diis re arat. ut dictum Ele-
gia 9. lib. 1. v. 4. Æque & inique ferunt.*

ut Virgilius 12. Æneid. *Digno indigna po-
ti. Lucillius : Durnum molle voras. Piantus :
Dulcia & amore eliqui. Catullus : Omnia
fando nefanda. Vide Junium Prov. 10.
Centur. 9. Pass. Dehinc poff hæc. Plurimum
gaudebant veteres hoc genere pleonafmi :
hic dicebant olim quendam, poff deinde, de-
inde deinceps, repente fubite, tandem deni-
que, & quæ funt ad hanc formam alia
longe plura. BROUKH.*

V. 51. TURPIA PERPEFFUS VATES EST
VINCLA MELAMPUS] Turpi de cauffa vin-
ctus & in carcerem conjectus. *Turpia vin-
cla, quia furti cauffa vinciri turpe, quum
fit turpe judicium furti. Cicero pro Sex.
& Q. Rofcio. & Julianus J. C. l. 1. de
his qui notantur infamia. Statius 1. Achil-
leid. Turpi quærentem littra furto. Nelei &
Chloridis filium Pero quum Bias frater
Melampodia deperiret : nec pfter eam ulli
locare vellet nifi qui boves Iphicli furre-
ptos filii traderet ; Melampus amori fra-
tris obfecutus, tametfi, arte divinandi,
quam egregie callebat, præfentiffet fe de-
prehensum iri, furari tamen conatus est.
libi captus vindictæque & poff annum emis-
sus ab Iphiclo, & data Bianti uxor Pero.
Homerus lib. 11. Odyffem, Apollonius Rhod-
ius lib. 2. Argon. Pausanias Melœnicis,
Apollodorus lib. 1. Theocritus in Coma-
fte, & ejus Scholiafte ; qui ita divinum
Melampodem ait, quod expofitus fuerit a
nuntre in edito loco, reliquos corpore tafo,
pedibus nudis, qui præpterea fole exulfi
colorem nigrum traxiffent. Pæs.*

V. 52. COGNITUS IPHICLI SUBRIPUISSE
BOVES] Deprehensus dum furrere & fu-
rari vellet. ut Eleg. 4. lib. 1.

Mutatam domino coxit ebire mæs.

pro, cogere vis. & Eleg. 13. lib. 3. *Ille fur-
paria fuit utilis. id est, effe voluit. Homerus
autem & Apollonius, Iphicli fuiffe boves
illas fcribunt : Apollodorus, Phylaci, qui
pater Iphicli. Pass. Cognitus fubripiffe.
ἄλλοτρεπής, pro, cognito eum fubripiffiffe.
VULP.*

V. 53.

Quem non lucra, magis Pero formosa coegit,
Mox Amythaonia nupta futura domo.

V. 53. QUEM NON LUCRA, MAGIS PERO FORMOSA COEGIT.] Quem non cupiditas pecunia & quaestus, sed Pero Nelei filia, cujus formam Bias Melampodis frater deperibat, impulit ad id furtum. Lucrum a luendo; quum quis plus exolvit quam quanti esset entum. Varro 5. de L. L. sic enim lego: non, esset ceptum. Pass.

V. 54. MOX AMYTHAONIA NUPTA FUTURA DOMO.] Quae post annum Bianti Amythaonis filio nubere debebat. Apollodorus lib. 1. Αμυθώνιος Ειδησίβιος γυναιξὶς Θίονος, & γυναιξὶς πάλιν αὐτῶν Βίας & Μελανίππος. Vide notata ad illud Tibulli lib. 4. Carm. 1. Quae Amythaonius nequias vertere Melampus. Pass.

ELEGIA IV.

Multa prius dominæ delicta queraris oportet:
Sæpe roges aliquid, sæpe repulsus eas.
Et sæpe immeritos corrumpas dentibus ungues,
Et crepitum dubio fuscitet ira pede.

Ne-

ARGUMENTUM ELEGIAE IV. LIBRI II.] Amoris puellarum varia incommoda enumerat. Videtur autem poeta cuidam amicorum hanc Elegiam respondere, qui consilio ipsius fuerit usus, quemadmodum se gereret adversus puellam cujus duritiam ægre ferret. VULP.

V. 1. MULTA PRIUS D. D. Q. Q.] Ταῦτά γε, subaudiendum, quam ejus lecti copia tibi fiat, & ea certa demum & fideli tuto frui possis. Pass.

ibid. DELICTA.] Eleg. 16. lib. 1. Viris dominæ vocat. culpam Eleg. 3. lib. 1. & errata Eleg. 9. ejusdem libri. Plautus Amphitr. Quid ego tibi deliqui? si, cui nupta sum, tecum fui? Festus: Delinquere est praetermittere quod non oportet praeteriri. quasi derelinquere. Pass.

ibid. QUERARIS OPORTET.] Et necesse est, & decet & convenit. Pass.

V. 2. SÆPE ROGES ALIQUID.] Petas a domina suavium, vel quid amplius. Aliquid non caste. Eleg. 19. infra: Tu quatenus aliquid convales, vita. & Eleg. 22. Quae si feris aliquid vultu mihi dura negat. & Eleg. 33.

Esi quiddam quod vos querere cogas. Am. Sic Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 2.

Risi, & arguis quiddam promissi ocellis. Eodem pacto quidlibet, cetera accipi solent. P.

ibid. SÆPE REPULSUS EAS.] Nihil impetree, abeas cum repulsa. Virgilius 11. Æneid. Pene animos, & pulsus abi. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 9.

Sæpe frans dominæ, sæpe repulsus eam. P. he, interdum pertinet ad sxtam. Supra Eleg. 1.

Gaudet laudatis iri superba comis. interdum ad abjectionem & contentum, ut hic, & Eleg. 4. lib. 1.

Inferis dura iudice corpis eas.

item Eleg. 9.

I quæst, & tristes istos dapes libellus. infra vero Eleg. 14. Demisse supplex conviciis thaus. VULP.

V. 3. ET SÆPE IMMERITOS CORRUMPAS DENTIBUS UNGUES.] Id est, qui plectuntur innocentes. ut Eleg. 4. lib. 4.

Sæpe illa immerito caussa est omnia Lana.

& Eleg. 5. ejusd. libri:

Cornicem immeritus eruit ungue genat.

Horatius Sat. 3. lib. 2.

Immeritusque laborat

bratir natus parvis diis atque poëis.

& Ode 17. lib. 1. Scindat immeritam vestem. Caerumpere, seu rodere ungues, iratorum gestus. Sic Eleg. ult. lib. 3.

Ungue meam morsu sæpe querere fidem.

Horatius Sat. ult. lib. 1. In versu sciendo

Sæpe caput scaberet, vivas & redores ungues. Nam

Nequiquam perfusa meis unguenta capillis:
Ibat & expenso planta morata gradu.

Non

Nam qui meditantur, & componunt carmina, irasci solent si quando eis non succedit. *PASS.* Eodem pacto Joannes Casa (*nei Capisela del Martello d' Aneve*)

Redes i quanti un quando egli ha moretello, Fermato se sul piè manca, ed er sul destro. V. v. 4. ET CRISPUM DUBIO SUSCITAT IRA PEDA] Ingentem sonum edat. *CRISPUS* de ingenti sono, ut *Eleg. 8. lib. 3.*

Es manibus sanctis iter crepuit sonus.
Virgilius 12. Æneid. Nec fulminis tanti Dis-
sultat crepitus. Cicero in *Bruto*: Nulla *pedem* supplisse. Item 1. de *Oratore*: *Pedem* in illa iudicii uero supplisse. quod *Græci* vocant *πρὸς πῶτον*, inquit *Scaliger*, *πρὸς πῶτον* *αὐτῶν*, calcanea strepitum movere. *Seneca lib. 1. de Ira cap. 1. Completa sapi-*
ens manus, & pulsata hominis pedibus. inter signa irascentium. *Dubio pede.* *Ovidius 6. Fast. Dubii stat quoque labanque pedes.* (*cloriorum*.) *Huratus Epodo 11. Ferebat incerto*
pede. modum hoc, modum illo. *PASS.* *Suscitavit* ira. excitet. *Virgilius 12. Æneid.*

Æneas acuit Martem, & se suscitavit ira.
& 5. *Æneid.*

Æneis ad pugnam redit, & vim suscitavit ira. *V. v. 5. Nequiquam*] Apud Festum hæc particula ita scribitur. recte, opinor. creditur enim a casu ablativo defumi, itidem ut *nequiquam*. videlicet doctissimi *Petrii Castigationes* in *L. 2. Æneid. v. 101.* & *Gis-*
sanum in *Lucretium*, ac *Dausgnum* in *Orthographia. BROUG.*

ibid. *PERFUSA MEIS UNGUENTA CAPILLIS*] *Hypallage*, pro perfusi capilli unguentis, ut *Eleg. 2. lib. 1. crines perfundere myrris*; ubi plura. Frustra, inquit, unguentis delibato capite incessi, ut munditius & cultu corporis amice placerem, ejusque animum expugnarem. His enim levioribus aliquando puella non capiuntur. *PASS. & VULP.*

V. 6. IBAT ET EXPENSO PLANTA MORATA GRADU] *Sic suspensum gradum ponere*, *Seneca* de *Vita Beata cap. 25. Expenso*, gravi ac lento; quia qui res expendunt, lentius & consideratius id faciunt. *An expenso*, pro numerato? ut dicimus, *expensum ferre.* aliter *ut stat rorare.* *Ibat planta.* *Sic*

Eleg. 12. infra: Ut soleant mulieres iter pedes. *PASS.* *Expenso planta morata gradu.* Delicite nimis, & muliebri quadam segnitie. Huc pertinet admonitio *M. Tullii lib. 1. de Officiis cap. 36. Cavendum est autem ne ... tarditatibus utamur in gravis mollioribus, ut pompæum seculis similis esse videamur. Pompæum seculis, erant tamen quæ simulacra deorum sustinebant, & per Circum vehabantur ante quadrigarum certamen. Incessum hujusmodi vocat Pullus lib. 3. Onomastici cap. 4. Παγά ὄνομαστος, Miri ὄνομαστος, αὐτὶ τῷ παλάστῳ.* ad numerum statuum, pro incedebant. *Pulchre Boilevius,* poeta *Gallus insignis, Sat. 3. v. 151.*

Un valet le portait, marchant à pas compté,
Comme un Rêveur suivi de quatre facultez.
Ibid. Sat. 8. v. 21.
Qui marche en ses conseils à pas plus mesurés,
Qu'un Dieux au Palais ne marche les degrés.
Horatius fortasse has imagines Boilevius suppeditavit Sat. 8. lib. 2. v. 13.

--- ut *Attica virgo*
Cum sacris Cereis, procedis fufus Hydaspes
Cereba vino ferens.

Talem gressum Paridis nobis describit Calluthus libro de Rapto Helenæ v. 127.
Πάρος οὐδὲν ἔστιν ἔκταν ἔκταν ὀπίσθεν,
Μὰ πῶς ἰσχυρὸς ὕπαιφανος ὕπαιφον.
Ibat tardus et gressus vestigiis firmatus,
Ne pedes vani a pulvere polluerentur.
Vetus poeta Christianus apud Casparem Barthium lib. 44. Advers. cap. 17.

Tu qui superbo te vobis celsum gradu,
Modo huc modo illuc caspitans occurras,
Destinque numera pontis exscripta pedem,
Animum vago cessant incessu leves,
Cupidinemque & arrogantem videras
Crispo capillo, floridisque vestibus. *Act.*
Plautus tamen Pœnulu 3. 1. 19.

Libera homines per urbem madida magis per ossi
gradu
Itē i servuli esse ducto festinantem currere.
Sardus ille Tigellius apud Horatium Sat. 3. lib. 1. modo festinus incedebat, modum lentissimus.

Ni æquale homini fuit illi: sepe velut qui
Curreat fugiens bustem; per sepe velut qui
Juno sacra ferret.

Purro

Non hic herba valet: non hic nocturna Cytis:

Non Perimedeæ graminis cocta manu.

Quippe ubi nec caulās, nec apertos cernimus ictus,
Unde tamen veniant tot mala, cæca via est. 10

Non

Porro Seneca Rhetor Controvers. 1. lib. 2. unguenta & mollem incesum conjungit, ut Noster hoc loco. *Madentem unguntis hesternis, convolvaturum libidinibus, incedentem, ut feminis placeat, feminis mollius, & cetera quæ merbi, non iudicii sunt.* Hæc & similes amatorculorum delicias in aspero amore ac difficili vanas & inutiles esse fatetur etiam Tibullus Eleg. 8. lib. 1.

Frustra jam vestis, frustra mutantur amictus, Ansaque compressus colligit æta pedes. V. Illum expositum gradum pulcre tangit Petronius in Satyrico: Quo incesus tunc compressus, & non vestigia quidem pedum extra mensuram aberrantia, nisi quod formam præstavit, ut vendas? Julius Firmicus L. 8. Astron. C. 7. Hi molles ambulant, vestigia sua cum delicata moderatione suspendunt. Brouss.

V. 7. NON HIC HERBA VALET] Vim nullam habet in amore, quia, ut Apollo apud Ovidium air lib. 1. Metam. *Nullis Amor est medicabilis herbis; & Tibullus Eleg. 3. l. 1.*

Nec potuit curas sanare salubribus herbis. An herba, ut quædam in quidam; an quæ Læta Prometheus dividit herba iugis? Eleg. 12. lib. 1. & Eleg. 7. lib. 4.

Si te non tantum Chlorides herba tenet. P. ibid. NOCTURNA CYTIS] Quæ noctu sua sacra facit, ut Eleg. 16. lib. 1. *nocturnis risit.* Noctu sacra magica sage faciunt ad Lunam, unde Horatius Epodo 5. *Nec & Diana, quæ silentium regis, Arcana quum suus sacro, Nunc, nunc adigit. Cytis, Medea, vel qualibet alia Pontica venefica.* Diffusum ad Eleg. 1. lib. 1. PARS. Tale sacrum nocturnum cum omni suo ornatu magifice instruit Virgilius lib. 4. *Æneid.* hand longe a fine. hebat autem post exactum noctis meridiem, quod luculente ostendit Apollonius Rhodius, loco bene longe, lib. 3. Argonaut. v. 1028. idque Luna plena, ut tanto foret efficacius. Vide Ovidium lib. 7. Metam. & Silium Italicum lib. 13. Panic. Quinimmo ut mensis effect desinens observabant, id testatur Phi-

lostratus lib. 7. de Vita Apollonii cap. 10. Brouss. *Cytis.* Apollonius Rhodius alibi mentionem facit *ἑταῖρος Κυττιδῆς*, terra, seu continentis Cytidis. Stephanus vero Byzantius *ἡ τῶν περὶ πόλιν ἑταῖρος πόλις Κελλῆς, παρὰ τὴν Μυθῶν.* ἡ δὲ πόλις Σαυδίας. ἡ περὶ τὴν Κοθῶν. VULP.

V. 8. NON PERIMEDEA GRAMINIS COCTA MANU] Sic vetus liber: & ita legerat Beroaldus. Perimede nobilis venefica mentio apud Theocritum in Pharmaceutria, & ejus Scholiasten. *Agamede* vocatur ab Homero Iliad. 11. *Manu*, opera, & arte. Alii libri: *Perimede manus. Graminis.* id est, quæ Perimede legit & coquenda tradidit acinis, ut Eleg. 1. supra:

Celchis Iulianus uras æna sois. vide Ovidium 7. Metam. in Fabula Medæ. PARS. Pro celso, mallet Broukhufius *sesto*, si per libros liceret, propter *74 manum*, neque enim nulla vis erat in ipsa festione graminum, vel ad odium, vel ad amorem, idque ostendit allatis testimoniis Virgilii, Ovidii, Senecæ. Præterea manu coquere censet locutionem sic satis singularem. Idem in octo libris invenit: *Non per Medea graminis cocto manus.* Quomodo & Gebhardus in suis invenerat. Sed Medeam in versu precedenti memoravit poeta, nam sane *Cytis* Medea est. VULP.

V. 9. QUIPPE UBI NEC CAULAS, NEC APERTOS CERNIMUS ICTUS] Ubi nec origo morbi, nec manifesta sunt vulnera, quæ elegia 12. infra:

Ante feris quoniam, tunc quem cernimus hostem. PARS.

Quippe ubi. elegans locutio, nec valde protrita. idem notat quod *nam*, vel *propterea* quum, vel *nam quum.* Noster L. 1. Eleg. 9.

Quippe ubi non liceat vocari seducere netillas;

Nec vigilare alio nomine, cedas Amor?

Lucetius L. 1.

Quippe ubi non esset genitalia corpora virgine, Qui posset mater rebus consistere veris?

Neque semel adhibuit poeta philosophos,

sed

Non eget hic medicis, non lectis mollibus æger:
Huic nullum cæli tempus, & aura nocet.
Ambulat, & subito mirantur funus amici.
Sic est incautum quidquid habetur amor.

Nam

sed aliquoties. Virgilinus pariter in fine
L. 1. Georg. Quippo ubi fas versum atque uos-
sat. BROUIN.

V. 10. UNDER TAMEN VENIANT TOT MA-
LA, CACA VIA EST] Quia ex parte sagit-
tae aduolent. tamen, pro tandem, vel de-
nique. Terentius Heautont. 4. 2. Retraham
herede apiner ad me illud fugitruum argentum
tamen. Virgilius Ecl. 9.

Hic hædes depone. tamen veniemus in urbem.
Noster Eleg. sequenti :

Inueniam tamen e multis fallacibus unam
Qua fieri nostro carminis nota uelis.
Mala. vulnera. PASS. Mali vulneris dixit
Propertius Eleg. 25. hujus libri :

Illaque plebeie, vel sit sanctioris amittu :

Hæc atque illa mali vulneris una via est. V.
ibid. CACA VIA EST] Obscurissima, sed

aliqua tamen. nihil enim existit sine sua
causa. Occultum iter speris dixit Noster

Eleg. 11. lib. 3. Cæcum versus amaret iter.
Eleg. 12. ejusd. libri. Virg. 4. Æneid. v. 2.

Vulnus alit venis, & cæco carpino igni. P.
Caca via. ἀπαρτος, ἀδίαρτος. Cicero lib. 2.

de Oratore, prope finem : Ut res cæcas, &
ab adjectis iudicio remotas, conseruatis qua-

dam & imago & figura ita uideatur, ut ea
que cogitando complendi non possumus, intuen-

do inuenimus. Lucretius pariter lib. 1. ven-
ros appellavit corpora cæca ; sentiuntur enim,

sed non videntur. Amor pestilens qui-
dam morbus est ; pestilentie vero femi-

na occulta, & ab oculorum iudicio re-
mota. Homerus propterea Iliad. 4. inducit

Apollinem, qui sagittis clam emittendis in
Græcorum exercitum pestilentiam pestilentem

causa sit, iuari iocundum, nostri similem,
caligine scilicet involutum, & qui videri

non possit. VULP.

V. 11. NON EGRET HIC MEDICIS, NON
LECTIS MOLLIBUS AGER] Quia morbi arti-

ficiunt Amor non sanat ; Eleg. 1. supra. Æger,
saucius Amoris sagitta. ut, Medea animus

ager, amore feruè saucia. PASS.

V. 12. HUIC NULLUM CÆLI TEMPUS,
& AURA NOCET] Huic nulla intempesties

aëris morbi causa est. Ovidius lib. 2. A.
A. de autumnii tempore :

Aëre non certo corpora languere habet.
Ibidem :

Et visum cæli senseris ægra sui.
Noster Eleg. 28. infra :

Venit enim tempus quo torridus æstuat aër,
Incipit & sicca firmare terra Cane.

Sed neque tam arderis culpa est, neque crimi-
no cæli,

Quam toties sanctus non habuisse deos.
Ergo cæli tempus ad fidera ; aura ad aëris

constitutionem refertur. Aura, pro ventis
noxia, ut Eleg. 17. lib. 1.

Aspicere quom seque inceperat aura minas.
An bona cæli, id est tempestas anni, ut

autumnus præcipue ? Horatius Ode 14.
lib. 2. Frustra per antannot nocentem Corpori-
bus metuenamus Austrum. PASS.

V. 13. AMBULAT, ET SUBITO MIRAN-
TUR FUNUS AMICI] Vivit valetque. Indi-

cium bonæ valetudinis ambulare, ut cuba-
re morbi. unde Plautus : Ausferre, non

abibis. PASS. Sic Antiphanes Comicus in
Philopatore apud Athenæum lib. 13.

Γυμνασιον δεικνυ. οὐ τὴν λήξιν ; ἀλλὰ θάνατον
Γυμνασιον ; καὶ τὴν ζήτην, πνευματικὴν κα-
τὰ τὸν γέν.

A. Uenerem hercle dixit. B. quid ais ? vora-
ne predicas ?

A. Dixisse certum. B. et ego vivum & am-
bulantem reliqui modo. VULP.

Ibid. ET SUBITO MIRANTUR FUNUS AMI-
CI] Id est mortuum. vide Eleg. 1. supra

v. 56. & jungi potest subito-venis. ut Eleg. 16.
infra :

Et subito-felix nunc mea regna tenet.
Aduolat ad amorem, qui dicitur pestis. P.

Sabito, Lucretius lib. 6. v. 99. de pesti-
lencia :

Nec mediis dirimunt morbi vitæque necemque,
Sed languor cum morte venit.

Mirantur funus amici, Hunc Propertii ver-
ficulum respexisse videtur Sanctorius, cele-

berrimus ille medicus & ὁλκας, Sectio-
ne 3. Aphorismorum de Statica Medicina,

Apho-

Hostis si quis erit nobis, amet ipse puellas:
Gaudet in puero, si quis amicus erit.
Tranquillo tuta descendis flumine cymba:
Quid tibi tam parvi litoris unda nocet?

20

Al-

placatione natura? Sed & lib. 1. plura occurrant in hanc rem. Martialis lib. 7. Epigr. 53.

*Semper mane mihi de me vera fumia narras,
Qua movent animum sollicitudine meum.
Jam prior ad facem, sed & hoc vindemia venit,
Exorat noster dum mihi saga tuos.*

hoc est dum expiat quæ noctu vidisti. Idem lib. 11. Epigr. 49.

*Amphora unat peritur nigri cariosa Falerni,
Exipit ut somnos garrula saga tuos.*

Apud veteres fuerunt *insomniacæ*, somniorum scilicet quæ quis ad eos detulisset conjestores & iudices: fuerunt præterea *insomniacæ*, qui per somnia quæ sibi appaerant, futura prædicabant. Vide Scholiaffen Homeri ad librum 1. Iliados, pag. 18. editum ab ANTONIO BONJOANNEO, viro docto, mihi quæ amicitissimo. Anus hæc Propertianæ erant ex primo interpretum genere. Conjestores tamen hujusmodi nihili habiti a prudentioribus. Audi Enniam Telamone:

*Non habeo denique noui Morsum augurum,
Non vicinas hærespit, non de Circo asterileger,
Non Iphacæ conjestores, non interpres somnium:*

*Non enim sunt ii qui scientia, aut arte diuina,
Sed superstitiosi vates, impudentesque haereticæ,*

Habemus tamen in sacris litteris, Josephum Jacobi filium, non alia ratione ad summam Aegypti præfecturam peruenisse, quam interpretatione somniorum Pharaonis. At illa divino spiritu affabatur: secus est istis, quorum magistra sola fames. Vide & Tibullum Eleg. 4. lib. 3. V.

V. 17. HOSTIS SI QUIS ERIT NOBIS, AMET IPSE PUELLAS] Sic Horatius Ode 27, lib. 3. *Hostium aures parvique secus sentiant motus orientis Hadri*, Noctæ Eleg. 6. lib. 3.

Hostibus evaniet lento puella meis.

Amet ipse puellas. cum damno suo scilicet: ut Eleg. 26. infra:

Una si & cuius femina multo mala,

& Eleg. 18. lib. 3.

Semper amet fructu semper amoris agens. P. Eodem pacto Virgilius 3. Georg. v. 513. *Dii meliora piis, errorumque hostibus illum.* VULP.

V. 18. GAUDET IN P. SI QUIS AMICUS ERIT] *Gaudere in aliquo*, ut Eleg. 9. lib. 4. *Cynthia gaudet in conviviis*. Ita Cicero Epist. 1. lib. 1. ad Atticum: *Puto te in hoc visisse, aut ingemisse, ut frontem ferias, rē in super vacat apud Propertium*. PASS. Videtur esse votum & concessio desperantis: nam ceteroqui scimus, Propertium fuisse *youngman*, non *oldman*. Qui aliquid virtutis perare volunt, omnia illi præoptanda esse affirmant, etiam illa a quibus vehementer abhorrent. Juvenalis pariter. Sat. 6. v. 34. *Wachspaciar* landare videtur, ne quidquam conjugio pejus aut mulierum consuetudine esse crederemus. VULP.

V. 19. TRANQUILLO TUTA DESCENDIS FLUMINE CYMBA] Per quietum flumen deorsum laboris tuta navicula, & extra periculum naufragii. Apostrophe ad quemlibet, ut Eleg. 18. hujus libri:

Nonne potes miras hanc habuisse juanas? & Eleg. 17.

Nec, modo si sapias, quod mihi esse velis. Virgilius 4. Aeneid. *Migrante ceras*, & allegoria a re nautica, ut Eleg. 3. lib. 3. *Non est ingenui symbo gravando tui.*

Scilicet in altero illo amore, ut in tranquillo secundoque flumine versamur: in mulieris, ut in vasto mari & hostibus agitato. Eadem allegoria Eleg. 9. lib. 3.

Non ego velis sed timidum mare fuda carere: Tuta sub exiguo flumine nostra mora est.

Descendere, secundo flumine labi. Virgilius 2. Georg.

Aut conjuncto descendens Duxit ab Histro.

Horatius Ode 7. lib. 3. *denotare dixit:* *Nec quisquam citus aqua Tusco denotat abovo.*

PASS.

V. 20. QUID TIBI TAM PARVI LITORIS UNDA NOCET?] Quid periculi tibi in tam exiguo fluvio natare juxta ripam? *Litoris undæ*, aqua vicina litori, id est ripæ: *li-*

102

Alter sæpe uno mutat præcordia verbo,
Altera vix ipso sanguine mollis erit.

tus enim pro ripa, ut adnotavi ad illud Eleg. 2. lib. 1.

Ecce patriæ filia licoribus. PASS.

Parum lias est quod parvo flumini respon-
det: vel quod modico intervallo distat a
litore opposito. Puerilem simplicitatem com-
parat ripæ leniter fluentis rivuli. Opera
pretium hic fuerit audire verba Laetantii
alverius hae natura ac pietatis inimicos,
Divin. Instit. lib. 6. cap. 23. Quid enim
potest esse sanctum iis qui aetatem imbecillam
& præsidio indigentem, libidini suæ populam-
dam sudandamque subtraverint? Non potest
hæc res pro magnitudine sceleris anarrari.
Nihil amplius istos appellare possum quam im-
pios & parricidas. VULP.

V. 21. ALTER SÆPE UNO MUTAT PRÆ-
CORDIA VERBO] Puer flectit mentem, ani-
mum a rævicia ad lenitatem facillime tra-
ducit. *Morsus*, hic in melius. ut Ele-
gia 15. lib. 2.

Quorum nulla tuas potuit convertere mores.
Præcordia, iram Beroaldus interpretatur,
non pessime. nam Eleg. proxima Noster
dicturus est:

Quam facile irati verba mutantur amantes.
Et de pueri natura Horatius Epist. ad Pi-
scos colligit. IRAM

Colligit & panis timore, & mutatur in heras.
De præcordiis dictum Eleg. 1. supra v. 41.

Puellarum etiam animum facile converti
dixit Tibullus Eleg. 4. lib. 3.

Sed flecti poterit, mens est mutabilis illis.
Uno verbo. minimo negotio; ut Elegia
proxima:

Quam facile irati verba mutantur amantes.
Cicero Epist. 4. lib. 15. ad Famil. *Uno ver-*
bo annis consequi. & Terentius Eun. 1. 2.
Labeis vultus uno verbo. PASS.

V. 22. ALTERA VIX IPISO SANGUINE MOL-
LIS ERIT] Puella vix morte ipsa amantis
mitescet. *Sanguis*, pro cade & nece. ut
Eleg. p. infra:

Sanguis erit vobis maxima palma mens.
Cicero pro Q. Ligario: *Seis vos non petere*
sanguinem. Ipse spargarum; ut Eleg. 19.
lib. 1.

Hic timor est ipse durior refrenis.
Virgilius 6. Æneid. *Cava non ipsa in mer-*
to relinquunt. Mollis, facilio, placida; ut
Eleg. superiore:

Past venis adjuncto mollis ad arvo iugo.
Adiudit fortasse ad duritiem adamantis,
quem sanguine tamen frangi serunt, sed
hircino. PASS. *Misæ erit,* legitur in codi-
ce Groningano. Horatius L. 3. Ode 10.
utramque vocem junxit in eodem negotio t

Nec rigida mollier astringit.
Nec Mauris animum mittit arguitus.
BROUXN.

ELEGIA V.

Hoc verum est tota te ferri, Cynthia, Roma,
Et non ignota vivere nequitia?

Hæc

ARGUMENTUM ELEGIA V. LIBRI II.]
Puella infidelis minatur ultionem. VULP.

V. 1. Hoc BROUXN ERIT] Initium ab in-
crepatione. ut Eleg. 11. lib. 3.

Esquæ, plorantem potuisti linguere Gallam?
& Eleg. 8. lib. 1. *Tunc igitur dement?* Si-
milis increpatione in Andria Terentii 5, 1.
Hæcine est humanum scilicet aut incaptum?
hæcine est officium patriæ? Verum, pro æ-
quum, iustum. Cicero pro Quintio; *Con-*

suetione verum suis pessulere, ut ex ædifici-
pessulere bona liceret? Idem pro Murena 1.
Nepot esse verum Cato benevolentiam aliiis ci-
bo. & alibi sæpe. Horatius Epist. 7. lib. 1.
Misere si quæquæ sua modula ac præde ve-
rum est.

Sic & τὸ ἀνδρὶ Græciæ æquum. PASS.
Ibid. *YOTA TE FERAT, CYNTHIA, RO-*
MA.] Differt & infandam tradenti per totam ur-
bem, ut loquitur Eleg. 24. infra. & Ele-
gia

Hæc

Hæc merui sperare? dabis mihi, perfida, pœnas;
Et nobis Aquilo, Cynthia, ventus erit.

IN-

gia 16. lib. 1. *Æternâ differor invidiâ*.
Virgilius 1. Georg.

--- Ita turbius nigro

*Ferret hiems taliumque leviem, stipulâsqne
volantes.*

Id est, differret, diriperet. Noster Eleg. 31.
infra:

*Nuper nimis da te vestras malefite ad aures
Rumor, & in tota non bonus nebe fuit.* P.

V. 2. ET NON IGNOTA VIVERE NEQUITIA]
Aperite in Rupis versari & volutari.
Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 13.

An putat ignotam nequitiam esse suam?

Tolerabilior clandestinus amor. Tibullus
Eleg. 2. lib. 1. *Cetari vult sua furta Venus*.
Sed Cynthia pudorem solvit. Sic Eleg. 16.
lib. 1.

Non tamen illa sua vocatque portere fama,

Turpin & sacri vivore luxurii.

Quid nequitia, dixi ad illud Eleg. 6. lib. 2.

Hanc animam extrema reddere nequitia. P.

Vivere, pro esse, interdum usurpant boni
scriptures. Horatius Epist. ad Pisonem v. 35.

Hunc ego me, & quid componere curem

Non magis esse velim; quam pravo vivere naso,

Spectandum nigris oculis nigroque capilla.

Perfusa quoque Satyra a. v. 6.

*Haud cuiusque pravitas est, marmarigne homi-
lesque fusturas*

Tollere de templis, & aperta vivere vota. V.

v. 3. HÆC MERUI SPERARE?] Men fi-

des & patientia dignane fuit hoc præmii?

An mihi metuenda fuit tua perfidia pro

fide & constantia mea? Eleg. 6. lib. 3.

*Hæc te teste mihi promissa est, Lædame, mires-
ces?*

Petronius: *Hoc de te merui, ut hæc Spe-
randi verbum ambiguum.* Catullus Carm. 63.

Non hæc miserum sperare jubebat?

Sed convulsa læta, sed operas hymenæus.

Virgilius Ecl. 8.

*Missa Nix datur. quid non speremus aman-
tes?*

Merui quoque, ambigue. ut Eleg. 18. lib. 1.

*Quid tantum merui? quæ te mihi criminâ
contant?* PARS.

Sperari expectare est. expectamus vero
quum læta, tam tristia. Propterea Juvena-
lis Sat. 4. *Jam quartanum sperantibus ægris.* V.

libid. DABIS MIHI, PERFIDA, PŒNAS]
Perfoves supplicium. ulciscar te. Eleg. 6.
lib. 4. *Das scruis pœnas.* Virgilius 4. Æ-
neid. *Dabis, improbe, pœnas.* Catullus
Carm. ultimo:

de fœnis nescis tu dabi? supplicium.

Prodere pœnas. Festus. Virgilius p. Æneid.

Pœnas perfoves amaran. Pass. *Dabis mihi*

pœnas. Cornelius Nepos Miltiade: *Quo ex-*

stincto ipse postlate expulsa civibus suis pœnas

datorum. Porro *dare, pendere, perfovere*

pœnas Latini dixerunt, quod qui deliquis-

sent, pecunia sæpius multarentur. Pecunia

vero proprie dari dicitur, pendis, expen-

di, solvi, dissolvi. Horatius Sat. 2.

lib. 1. quum de supplicii machurum lo-

queretur dixit:

Hic se præcipiem tello dedis: ille flagellis

Ad mortem casus: dedit hic pro corpore nummum.

Eleganter Cicero 1. Tuscul. *Ego vero illi*

maximam gratiam habeo, qui me ea pœna mul-

taverit quam suis mutationem & sine versura

possem dissolvere. VULP.

V. 4. ET NOBIS AQUILO, CYNTHIA,

VENTUS ERIT] Id est nobis etiam, non

tantum tibi. Virgilius Ecl. 3.

Et nobis idem Alcimedon duo vocula fecit.

Scaliger sic exponit proverbium allegoricum:

& nobis erit sua tempestas. nam

Boreas sudificus. ut Tibullus Eleg. 6. lib. 3.

Veni post nuntius nos serena dies.

Berosidus adfert illud Ovidii lib. 1. Ffest.

Es tibi, crede mihi, tempora veris evnent.

Titius expunit: Et nos quoque ventis dis-

cerpendum trademus jussurandum. Palmerius

ait, poetam imitari discidium; ut

versu ab hoc 9. infra, & vento se datu-

rum vela. Turnebus lib. 17. Adversa. cap. 11.

Ut Aquilo, inquit, mare turbat & ver-

tit; sic nostra mens, illu (tamquam

procellosu vento inflata, mutabitur & vertetur,

aliâque inveniam quam amem: unde

subjicit:

Non ita Carpathia variant Aquilonibus un-

da &c.

Ego sic explico: Fides tua, ut Aquilo

ventus, res levissima & inconstantissima:

sic & nostra fides futura est. ita enim di-

xit Eleg. 6. lib. 2.

OFU-

Inveniam tamen e multis fallacibus unam,
Quæ fieri nostro carmine nota velit:

5

Nec

Ofculaque opposita dicat sibi debita vento.
ubi ventus, pro fide inani & futili. Vel
id ait: Nus ventos nihil aliud quam ven-
tos putabimus, & verba tua, verba me-
ra esse. Eleg. 18. infra:

Quidquid iuraveris, ventus & nuda rapis.
Et est μωκρὸν ἢ ἀπειρὸν in, nobis,
quia præcessit, mihi. ut Eleg. 1. v. 3.
& 4. supra. PASS. Locum perquam ob-
scuro, quique multis viris doctis tenebras densas
obfudit. eorum opiniones per saturam colle-
git Passeratius. Antiquam locutionem esse
Auster ventus, Aquila ventus, notavit Sal-
masius in Exercit. ad Solinum pag. 745. ei-
que rei firmandæ hunc ipsum Propertii ver-
siculum adducit, de cuius sensu nihil ad-
dit ulterius. Sane de locutione ambigit ne-
mu, quæ obvia est apud optimum quem-
que scriptorem. Cicero lib. 9. ad Attic.
Epist. 6. *Ex ea die forte Septentriones vent.*
Cæsar l. 5. Belli Gallici cap. 7. *Corus ven-
tus navigationem impeditis, qui magnam
periculi omnem evasione in his locis fere con-
suevit*, quem ad modum plus semel est lo-
cutus scriptor parissimus Corn. Nepos. quin-
immo istud *ventus* etiam cum appellativo
jungitur apud Plautum Curcul. 2, a.

*Postquam ille ventum est, jam ut me colloca-
verat,*

Exoritur ventus turbe: spectacula ibi ruunt.
Et Trinum. 4, 2.

*Ite jam, quasi tacet, bond fecit, circumstant
novent turbas vent.*

Verum hæc nihil ad Bacchum. mihi aqua
hæret, nec patet fateri. omnium minime
dispicit Passeratius expositio: Nos, o Cyn-
thia, ventos nihil aliud quam ventos puta-
bimus, & verba tua, verba mera esse. neque
tamen vel sic adquefco. si quis verius ali-
quid protulerit, ei gratus gratus agemus.
Broun. Mihi pariter hæc explicatio præ
ceteris aridet. Hoc eum sibi velle vide-
tur Propertius: Rem unamquamque suo
merito & pondere asstimare incipiam, quod
præcipuum est sapientie officium. Ventus
igitur nihil aliud quam ventos esse arbi-
tror, nec a levissimis mulierculis virilem
constantiam exigam. quod video pe-
nisse, perditum ducam, ineptire desinam.

Hæc pertinet monitum illud Epistæ cap. 8.
Enchiridii. Ἀγ' ἡρώας εἰργάζε, μαινετο ἰ-
ππολύτος ἔρι ἡρώας εἰργάζε: παρσαγίζε: γὰρ
αὐτῆς, ἢ ὑπαλδύον. Si ollam dilige, me-
mento tibi ipsi dicere, Ollam dilige. ea enim
frecta non perturbaberis. Virgilius ita locu-
tus Ecl. 7. sed in melius:

Ex illo Corydon, Corydon est tempore nobis.
Dua præterea explanationes accipe, no-
vas, ut puto. Ventus Aquilo dissipat nubes:
ait igitur poeta, suæ mentis nebulas
dissipatum iri, ut jam Cynthia vitia per-
videre possit, eamque pro meritis ipsius
satisficere. Vel, quum Aquilo frigus inducit:
minuat puellæ frigus in amore, ut par
pari reddat. Horatius Sat. 1. lib. 2. v. 6a.
usarpavit frigus pro gratiæ diminutione:

*O puer, ut se
Fistilis, metus, & majorum ne quis amicus
Frigore se feriat. VULP.*

V. 5. INVENIAM TAMEN E MULTIS FAL-
LACIUM UNAM.] Sic loquuntur qui minan-
tur alio se amore translaturos. Virgilius
Ecl. 2.

Invenies alium, si te hic fossidit Alexis.
Et lib. 7. Anthologie: Μὲ ἄλλῃ τῇ σὺν,
ἢ ὑπὸ τῷ ἄλλῳ. Theocritus Idylli 11.

τὴ τῇ φέρονται δούλῳ;
Εὐφῶνος Γαλάττας, ἰσὺς ἔ' ἡδύλῳ, ἄλλῳ.
Tamen, pro tandem, vel denique, ut di-
ctum ad Eleg. 4. supra v. 10. & multis fal-
lacibus unam. Sic Horatius Ode 11. lib. 3.
Una de multis, face nuptiali Digne. Aliud
est Ciceroni, *Unus o multis, ἓς ἐκ ἡσ
παλλῶν.* id enim ad contentum refertur,
& significat vulgarem hominem, qui nu-
merum augent, τῷ τῷ τῷ. Vide Ovi-
dium in Remediis Amoris. Fallacibus. ut
Eleg. 7. infra:

Sed vobis facile est verba & temperare fraudes.
Hec unum didicistis seminus semper opus.
PASS.

Inveniam tamen. Ciceru pro Quinto: *In
altero spes offert ad talem tamen virum iudi-
cem veniendi, unde eo plus opis inferres,
quo minus stulticis gratia.* Sententiam Pro-
pertii æmulatus est Ludovicus Arescous
Cantu 27. Rolandi Furentis, non procal
a fusc:

Fur

Nec mihi tam duris insultet moribus, & te
Vellicet. heu sero flebis amata diu.

Nunc est ira recens, nunc est discedere tempus.

Si dolor abfuerit, crede, redibit amor.

10

Non

*Pur vo' tanto certar prima ch' io mora,
Anzi prima che 'l crin più mi s' imbianchi,
Che sorso diu' uo di, che per me ancora
Alcuna sia che di sua se non manchi.
Se questa avrion (che di speranza suora
Io non ne feo) non fa mai ch' io mi stanchi
Di farla a mia possessione gloriosa
Con lingua, e con inchiesta, e in verso, e in
prosa.* VULP.

V. 6. *QUE FLEBI NOSTRO CARMINE NOTATA VELIT*] Quæ innoscere & celebrari cupit nostris versibus. Eleg. 15. infra: *Ista mei fœ notissima forma libellis.*
& Eleg. ult. libri huius:

*Hec quoque lascivi cantorum scripta Catulli,
Lætia quæ ipse notior est Heliod.*

Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 10. *Quam volui, nota fœ esse meæ.* PASS.

V. 7. *NEC MIRI TAM DURIS INSULTET MORBUS*] Mihi ut visio illudat: nam vi-
dores, præsertim ferociiores, viatos & ja-
centes pedibus calcant, usque insiliunt. ut
Eleg. 7. infra:

Insultetque regie, calces & ossa mea.

Morat, pro ingenio; ut Eleg. 17. lib. 2.

Nonne suis mollior domina pervincere mores?

PASS.

DURIS MORBUS. Franciscus Petrarca, ve-
terum felix imitator (ut Seneca ano.)

Chè pur' il rimembrar per mè consumi

Quasi ora a quel di torna ripensando,

Come venions i miei spirti mancando

Al venir de' suoi duri costumi.

ibid. SE TE VELLICET] Carpat & gra-
viter infumet, detrahat de fama. Sic &
rodere & mordere dicuntur invidi. An ut
Martialis dixit Epigr. 90. lib. 10. *Barbam
vellere mortui loqui?* Hinc scribere vellaci-
tim, pro carpitim. Sisenna apud Nonium.
An ductum a vellenda lana, unde vellus
dictum Varro? Cicero pro Corn. Balbo:
*Mors hominum incidit: in convitiis ro-
dunt: in circulis vellunt.* PASS. Credide-
rim, vellere hic esse ætyleptum stimula
pungere idemdem ac fodicare. Italice
picciare. Idem fere valet *urere*, in re a-

matoria. Horatius Ode 13. lib. 1. *Uxor,
seu tibi candidas Tarparunt humeros immo-
dicæ mero Rixæ: sive pur fuerant Impregis me-
morum dens labris votam.* VULP.

V. 8. *HEU SERO FLEBIS AMATA DIU*] Id
est, post tempus & frustra ut Eleg. 1.
lib. 1.

*At vos, qui sero lapsum vocatis, amici.
Flebis. te pœnitet.* [Tibullus Eleg. 9.
lib. 1.

*Tunc flebis, quum me vinclum puer alter
habeat.*

Horatius Ode 15. lib. 1. *Invicem multos
aut arrogant Flebis.* Dialoga est, *Flebis*

amata diu: nempe flebis diu, & amata diu.

Eleg. 7. infra: *Fleamus uterque diu.* &
Eleg. 8. *Imprudens cura.* Catullus Epigr. 8.

Amata nobis quantum amobitur nulle.
quod Epigramma huic sententia totum con-
venit. PASS.

V. 9. *NUNC EST IRA RECENS*] Quæ mo-
ra fit levior, & relentescit. Ovidius lib. 8.
A. A.

Sed propera, ne vela cadant, iræque residant.

Ut fragilis glaciæ, interit ira moræ.

Sic cura retinet, Eleg. 13. lib. 1. Ira re-
centi opponitur inveterata, quæ odium di-
citur, inquit Cicero 4. Tusc. & tamen ira
omnium tardissime senescit. Vide in hanc sen-
tentiam Ovidium Remed. Amor.

Optimus ille fuit vindex, ladentia pectus

Picula qui rapit, deloluitque semel. P.

ibid. NUNC EST DISCEDERE TEMPUS] Di-
ctum, ut ab [Ovidio in fine Artis Amat.

Lusus habet suum: cunctis discedere tempus,

Quæruunt cello qui iuga nostra sua.]

& ab Horatio Epist. 2. lib. 2. *Tempus abi-
re tibi est. Discedere, est abire domum,* ut
loquitur Eleg. 4. lib. 1. v. 2. PASS.

V. 10. *SI DOLOR ABFUEBAT, CREDE, ADFUE-
RAT AMOR*] Si dolere & irasci defines,
rursus amare incipies. Antitheta: *dolor,
amor; abfuerit, redibit; dolor, pro ira. nam
ira species doloris: ut Eleg. 8. infra:*

Tantus in crepto sœvis amara dolor.

Virgilius 1. Æneid.

Nec-

Non ita Carpathiæ variant Aquilonibus undæ,
 Nec dubio nubes vertitur atra Noto:
 Quam facile irati verbo mutantur amantes.
 Dum licet, injusto subtrahe colla jugo.
 Nec tu non aliquid, sed prima nocte dolēbis. 15
 Omne in amore malum, si patiare, leve est.

At

*Necdum etiam tauffa iterum, fervique dolores
 Ecceiderant animo.*

& Ovidius in Ibin:

Dum peragunt partes ira dolorque furo.

Crede, adverbii loco, pro certe. dixi ad illud Eleg. 2. lib. 1.

*Crede mihi, non ulla tua medicina furem est.
 Rediit amor. ut Virgilius 4. Æneid. Rursusque
 referantur Sævis amor. Sic venire dicitur
 & fugere. Pass. Hac pertinet illa
 Terentii suavisissima, Eancho 1. 1. 19.*

*Et quod nunc tua tecum iratus capiat,
 Ego ne illam? qua illum? qua me? qua non?*

*Mori me malui: fuitis qui vis fieri?
 Hec verba, non mercede falsa lacrimula,
 Quam oculis revocando misere, vis vi represseris,
 Restingens: & te ultro accusabis: & dabis ei
 Ultro supplicium.*

Immo nonnumquam, ira deposita, ardore
 modo amor adfringitur: etiam, ut
 vere idem Terentius Andria 3. 3. 13.

Amantium ira amoris integratio. VULG.

V. 11. NON ITA CARPATHIA VARIANT
 AQUILONIBUS UNDA.] Marii Carpathii a-
 que diversæ feruntur a ventis levissimis.
 Carpathos insula e regione Ægypti inter
 Rhodum & Cretam, quam 2. Iliados Κρη-
 τωδο; Homerus vocat nunc *jamdudum*. Plinius
 lib. 4. H.N. cap. 12. Strabo in fine l. 10. Vir-
 gilius, Horatius, & Noster Eleg. p. lib. 3.
*Variat. improprie dicti tu tradidisti. ut
 Eleg. 2. lib. 4.*

Prima mihi variat lventibus una racemir.
 Livina lib. p. Si variaretur. id est, variæ
 essent sententia. Sic tendit, mutat, vertit,
 volutat. Aquilonibus. Festus: Aquilo a vo-
 lumentibus volatu instar aquila appellatur.
 Aquilone flante mare redditur atrius & ob-
 scurior. Gellius ex Aristotelis problemati-
 ca. Pass.

V. 12. NEC DUBIO NUBES VERTITUR A-

TRA NOTO.] Incerto statim Auspici huc illic
 impellitur. Sic Eleg. p. infra:

Non sic incerta mutantur flammis Syrtis,

Nec folia hiberno tam tremefacta Noto,

Quam cito feminea non confusa sudor in ira.
 unde vertitur, hic recte legitur. quamvis
 forte non male & vertitur. ut nubila verri
 dicantur Lucretio & Virgilio non quidem
 a Noto, sed Aquilone. Nubes atra, cæca,
 nigra, obscura. Horatius Ode 16. lib. 2.
*Simul atra nubis Cœcidit Lunam. Pass. atra
 Noto, Gebhardus e Palatino. nostri nihil
 mutant. & vero id atra plenius est quam
 atra. atra, quæ pluviam & tempestatem min-
 tur. tales gravidas dixit Seneca Troad. v. 395.*

Ut nubis gravidas, quæ modo videmus,

Aristol. Boreæ dissipat impetus.

Virgilius L. 10. Æneid.

*Tam levis band ultra latobras jam quærit
 imago;*

Sed sustine volant nobis se immiscent atra.
 BROUEN.

V. 13. QUAM FACILE IRATI VERBO MU-
 TANTUR AMANTES.] Statim placentur, &
 ex iratis tranquilli vel solo verbo reddun-
 tur. Verbo. ut Elegia superiore v. penult.
Aliter saepe uno mutas præcordia verbo. P.

V. 14. DUM LICET, INJUSTO SUBTRAHE
 COLLA JUGO.] Dum facultas & occasio tibi
 datur, iniquo & nimium gravi servitio te
 libera. Sui ipsius allocutio. Dum licet.
 dum potes. Ovidius lib. 4. Fast.

Dum licet, & sperare flammis, novis eat.
 Juguum de servitio. de translatione illa di-
 dum ad Elegiam 3. supra v. 47. Ovidius
 in Remed. Amor.

Et tuo laqueo subtrahe colla jugo.
 Horatius Sat. 7. lib. 2. *Esipe turpi Colla ju-
 ga. Inquam iniustum, ut contra iusta servi-
 tus Terentio. vide adnotata ad illud Eleg. 7.
 lib. 1. Injustas saepe tulisse minas. Pass.*

V. 15. NEC TU NON ALIQUID, SED PRI-

MEA

At tu per dominæ Junonis dulcia jura
Parce tuis animis, vita, nocere tibi.

Non solum taurus ferit uncis cornibus hostem,
Verum etiam instanti læsa repugnat ovis.

20
Nec

MA NOCTE DOLEBIS] Nonnihil ægritudinis
sentia, verum id fortasse nocte prima tan-
tum. Noster Eleg. 18. infra :

Ant si quid dolui forte, dolere noga.

& Eleg. ult. lib. 4. *Si quid dolueris oris.*
Ovidius in Remed. Amor. Nec si quid forte
dolebis, sentias. Afranius apud Ciceronem
4. Tufcul.

Dummodo doleat aliquid, doleat quilibet.
Prima nocte. illa nempe qua primum ab
amica discesseris. & nocte, quia tristior
nox & amarior die. Aliter Horatius Ode 7.
lib. 3. *Prima nocte domum clande.* Pass. Lo-
quitur secum ipse: Certo scio, te dolitu-
rum, o Properti, quum primum veteres
amores deserueris: at doler iste non ultra
noctis spatium protendetur. Ovidius in Re-
med. Amor.

Sed tamen est ortis frigidissima ianua nostra,

Et labor est unus semper prima pati. V.

V. 16. OMNE IN AMORE MALUM, SI
PATIARE, LITE PAT] Nihil tam grave quod
leve non reddat patientia. Si patiare. dum-
modo perferas & obdures. Virgilius 5.
Æneid.

*Quidquid erit, superanda omnis fortuna feren-
da est.*

Horatius Ode 14. lib. 1. *Durum: sed leuius
fit patientia Quicquid corrigere est usus.* Ovi-
dius 8. Metam. *Pauperissemus ferendo Effu-
cere leuem.* Et ante hos omnes Plautus
Captiv. 2. 1. *Decet id pati aquo animo: si
id facieris, leuior labor erit.* Pass. Adde Ovi-
dium lib. 2. A. A. v. 647. *Quod male fers,
afforsce, feres bene.* Senecam quoque Epi-
st. 123. *Mecum enim de hoc ipso loquer,
quam nihil fit grave quod leuior accipias:
quam indignandum nihil, nisi ipse indignan-
do adhoras.* Vulp.

V. 17. AT TU] Servit ἀνσπερ, ut
Eleg. 6. lib. 1. v. 31. dictum est. P.

ibid. PER DOMINAM JUNONIS DULCIA JU-
RA] An iura matronia tributa, quibus ma-
trona Jano præstet, & cui vincula iugalia cu-
cat? An iura, pro religione & numine?
ut Eleg. 3. lib. 3. *Sub terris sint iura decum.*

Sane omnia mulieres Junoni ferebant ac-
cepta, eratque Juno mulierum, ut Genia
viroorum; unde muliere iururandum. Ti-
bullus Eleg. ult. lib. 3.

*Si perquis suis fallax iuravit ocellis,
Junonemque suam, perquis suam Venerem.*
& Carm. 13. lib. 4.

Hec tibi sancta tua Junonis numina juro,

Qua sola ante alias est mihi nosque deos.
Vide ejusdem poeta Carmen 6. lib. 4. *Do-
mina autem, vel regina; sic enim & Venus
regina, & domina a Propertio vocatur; vel
hæta, quia dii heri.* Ovidius lib. 3. Amor.
Eleg. 12.

Invisa est domina sola capello dæ.
id est; Junoni. Pass. Junonem, ut pecu-
liare ac proprium nomen suum, vene-
bantur & jurabant omnes mulieres, etiam
maxime prostitute. Quartilla meretrici apud
Petronium; *Junonem meam itaque habere;*
si unquam me nominarim virginem fuisse.
Ceterum domina dicitur passim omnes deæ,
ut & dii domini. Frequens hoc in Romanis
Inscriptionibus. BRONCH.

V. 18. PARCE] Paulo aliter Tibullus
Eleg. 6. lib. 2.

Parce per immatura tua precor ossa feror.

Parce, cave, define. ut ad Eleg. 15. lib. 1.
v. 26. dictum. Pass.

ibid. TUIS ANIMIS] Tua iracundia, seu
vitia, superbia. ut Eleg. 5. lib. 1.

Ille feret animis adligat non viret.

Hoc modo & animum usurpant. Horatius
Epist. 2. lib. 1. *Ira furor brevis est. animum
rege, qui nisi parat, Imperat.* & Ode 14.
lib. 3. *Lenis abscessit animas capillus.* Ve-
tus Glossar. *Feror, ὀργαίς.* Ovidius Epist.
Briseidos:

Vince animos iraque tuam, qui cetera vincis.
Accius in Myrmidonibus apud Nonium in
Confidentia: *Itum infrenet, obster animis, re-
primat confidentiam.* Pass.

ibid. NOCTE TIBI] Tibi obesse, & ma-
lum tibi accellere jumento tuo; quia ego
coactus & laceratus te ulciscar. Pass.

V. 19. NON SOLUM TAURUS FERIT UN-
CTA

Nec tibi perjura scindam de corpore vestem,
Nec mea praeclusas fregerit ira fores:

Nec

CIA CORNIBUS HOSTEM] Anacreon Ode a. *quæ; xupat; tauris; &c. Feris.* ut Virgilus Ecl. 3.

Occurrit capro (corum feris ille) coepta.
Unctis cornibus, incurvis & simul acutis.
Eleg. 11. lib. 4.

Terque ab insula decidit unca gula.
unco, quia conferta velut hamis, ut Virgilus loquitur. Noster Eleg. 10. lib. 3.

Corvus nec valuit curvare in pellice juve.
Virgiliana 3. Georg. de bovis forma præstantissima: *Curvæ hirs sub cornibus aures.* id est, incurvit, ait Servius. Pass. Hoc pertinent verba Ciceronis lib. 3. de Nat. Dear. Jam illa cernimus, ut contra matrem & vim suis se armis quoque defendas. cornibus tauri, apri dentibus, morsu leonem, alia fugo se, alia occultatione intuentur. Latantius pariter lib. 6. Div. Instit. cap. 18. Et perculis, si tactus, aut talis, aut corvus repugnat. Vide & Ovidium initio fragmenti Haliaucion. Vulp.

V. 20. VERUM ETIAM INSTANTE LESA
REPUCHAT OVES] Ovem posuit pro bestia placidissima: unde Fabius Maximus Oviscula dictus; Plutarcho id testante. Ovidius 1. Fast. Quid meruisse, oves, placidam pecus? Confulescunt proverbium, Sua est & furnicis ira. Repugnat, resistit, & se ulciscitur quantum potest. Proprie: ut lib. 8. ad Atticum, in Epist. Pompei: *Ut non pugnet, sed repugnet suis lucis.* Sic alibi: *Resistit, repugnascit.* Pass. Ovis, quæ tamen patiens injuria dicitur a Phædro Fao. 1. lib. 1. Huic Propertii versiculo respondet quod Italus in ore est: *Ogni bisca ha il suo veloso.* Vulp.

V. 21. NAC TIBI PERJURO SCINDAM DE
CORPORE VESTEM] Statius lib. 1. Achilleid. *Flens veniunt in pectus vestes, Scinde puer, fende.* Ovidius lib. 3. A. A.

Nec scindas tunicas suas, tuniceque puella.
Horatius Ode 17. lib. 1.

Et scindas hærentem coronam
Crisibus, immeritamque vestem.
Noster Eleg. 15. infra:

Scissa veste meas experire manus.
Perjura de corpore, magis poeticum est,
quam perjuræ. lingua enim pars corporis

Tom. I.

jurat & pejerat. Sic Eleg. 3. lib. 1. *Ebris vestigia*, pro ebrio homine. & Horatius Ode 15. lib. 1. *Adulterat crines.* Pass. *Perjura de corpore.* fortasse, quod crederent pejerantium corpus turpe fieri ac debilitari perjurio. Horatius Ode 8. lib. 2. *Ula si jura tibi pejerati Pana, Barina, nocuisset unquam; Dente si nigro fecer, vel uno Turpior ungui, Crederem; sed tu finem obligasti Perfidam votis caput, emististi Palestris multas.* Nihilominus, *perjura* videtur mihi magis concinnus & Propertianum. Sic enim Eleg. 19. hujus libri:

Nec tibi clamata seminus amarus erit.
Et sane princeps editio: *Nec tibi per jure.* Vulp.

ibid. VESTEM] Groninganus codex hoc præfert, non vestes; quod præcipue Terentius Eunuchus 4. 3.

Quintiam insuper sicut, postquam ludificatus est virginem,
Vestem emnem misera disdidit: tum ipsam capille conscidit.

Tibullus L. 1. Eleg. 10.
Sit suis e membris cernum perscindere vestem;
Sit sicut ornatu dissoluisse coma.

Atque ita locuti Horatius, Ovidius, & Noster alibi. BAOUX. Si legimus vestem, vitabimus etiam *aperire* parum suave in tribus continuis versibus, *vestes, fores, crines.* Vulp.

V. 22. NAC MEA PRÆCLUSAS FREGERIT
IRA FORIS] Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 9. *Hæc portas frangit, at illa fores.* Tibullus Eleg. ult. lib. 1.

Sed Venerit ranc bella calenti, fissisque capillis
Femina, perfractas conquiriturque fores.

Nota res vel ex Eleg. 16. lib. 2. nbi Janua forcia conquiretur, *Mea res.* ego iratus. Eleg. 18. lib. 1.

Non ita seiva tamen venerit ira mea.
Sic Eleg. 1. supra, *Mea Mea. Præclusas fores*, ante clausas quam potuerim ingredi. Sic M. Tullius Verrina 7. *Immet aditus misericordiam tibi esse præclusas.* Ovidius lib. 2. Metam.

Sed nec esse deum, præclusaque janua lecti.
Aliter Cæsar lib. 2. de B. Gall. *Caloratus eiecit, portasque præclusas.* PAUL.

I i

V. 23.

Nec tibi connexos iratus carpere crines,

Nec duris ausim lædere pollicibus.

Rusticus hæc aliquis tam turpia proelia quærat, 25

Cujus non hederæ circumferre caput.

Scribam igitur quod non umquam tua delectat ætas :

Cynthia forma potens, Cynthia forma levis.

Cre-

V. 23. NÆC TIBI CONNEXOS IRATUS CAR-
PERE CRINES AUSIM] Licet iratus, eoque
fortior, non tamen ausim &c. Sic Hora-
tius Ode 27. lib. 3. *Palluit andas*, quam-
vis andax. Ovidius lib. 1. A. A.

Pellina fæ (licet), *nulli non sua forma placet*.
Connexos crines. An nexus victarum intel-
ligit? Virgilius 6. *Æneid*.

Viperam crinem vixit innoxia crescit.
An comtos, vel in spumam convolutos, ut
idem Virgilius 4. *Æneid*.

Fruas premis crinem fugiens, æque implicat
auro?

An collectos in nodum? Ovidius 3. *Metam*.
Sparset per colla capillos Colligit in nodum. P.
V. 24. DURIS POLLICIBUS] Digitis in
pignam contractis, digitorum autem for-
tissimus pollex. VULP.

V. 25. RUSTICUS ALIQUIS] Durus, in-
humanus, incultus & asperis moribus.
nem, ut ait Tibullus Eleg. 10. lib. 1. *Lap-
pis est ferrumque, suam quicunque puellam*
Verberat. Virgilius Ecl. 2. *Rusticus et Co-
rydæus*. Et Noster Eleg. 1. lib. 4.

Curia, preterea qua nunc nitet alta sinatu,
Pellentes habuit, rustica corda, pariet,
unde *Rus merum* Plauto, & Catullo *lofsete*
infectior rursi, PASS. *Rusticus*. Itali di-
cimus; *villano, exico, efino*. VULP.

ibid. HÆC TAM TURPIA PROELIA QUÆRAT]
Tam inhonesta rixæ cupidus sit. [*Hora-
tius* Ode 14. lib. 3. *Lenis absque suaves*
capillus Litium & rixa cupides preterea.]
Quærat, ut Eleg. 5. lib. 3. *Hæsem quærimus*,
& Cicero Epist. 2. lib. 12. ad Famil. *Tur-
pis proelia*, quia turpe certare cum femina.
Virgilius A. & 4. *Æneid*. & Tibullus. Ita
turpis rixa, Eleg. 8. lib. 4. PASS.

V. 26. CUJUS NON HEDERÆ CIRCUMFERRE
CAPUT] Qui poeta non sit, sed a Mæus
alienus, omnique humanitate. Hederæ
poetæ coronabantur. Horatius Ode 1. lib. 1.

Me dederam hederæ præmia frontium Diis mi-
seris superis. Persius in Prologo: *Quorum*
imagines lambunt Hederæ sequaces. Hederam
vero constat sacram esse Baccho, quia ut
ille juvenis semper, ita hæc semper viret.
Festus. Servius porro in Ecl. 7. poetæ he-
deræ coronari ait, quia Baccho sacri &
infanti: vel quia carmina semper virent,
poetisque, & aliis æternitatem pariant.
Plinius lib. 16. H. N. cap. 39. poetas eo
genere hederæ coronari scribit, cujus se-
men crocatum fit. In 20. *Circumferre*, nulla
sit synalæpha, quia junctum verbum est.
Ita Ovidius lib. 1. Pontic. Eleg. 2.

Mors lupi clausis circumvenit ovis.
& lib. 8. *Metam*.

Sæpe etiam manibus ovis ex ordine, trunci
Circumferre nodum.

& lib. 3. A. A. v. 396.

Metæque ferventi circumvenuda redi.
Vide Priscianum lib. 2. PASS. *Circumferre* scri-
bunt nostri, & Groninganus. probe, & ex
usu prisco. Corn. Nepos Datame C. 6.
*Hic locis castra ponit, ut neque circumferre mul-
titudine adversariorum posset*, Lucanus lib. 9.

Circum cuncta nomen memorabile Troja.
Ex sic habebant libri Achillis Statii in duo-
bus locis Ovidii a Passeratius allatis: quum-
quam Ciofianus vè M. necessario requiri
contendit. Papiriensis apud Cassiodorum
lib. de Orthogr. *circum præpositio*, sequen-
tibus vocalibus M litteram in conjunctione a-
mittit, in scriptura servat. Beta lib. de
Orthogr. *ciacum præpositio*, quibusdam in
locis M amittit, ut *ciacuræ*: in quibus-
dam servat, ut *circumvenit*. liquidius dis-
tinxerat Papirianus ibidem loci: *Sed &*
quum I & U vocales loco consonantium posita
sequuntur, & scribunt, & pronuntiantur, ut
circumvenit, circumiacet. BRODRI.

V. 27. SCRIBAM IGTUR QUOD NON UM-
QUAM TUA DELEAT ÆTAS] Quod tu viva
num-

Crede mihi, quamvis contemnas murmura famæ,
Hic tibi pallori, Cynthia, versus erit.

30

ELEG.

numquam delere possis, & quod permaneat etiam te mortuus. *Scribam*, ut Elegia 18. infra :

Scribam ego 1 PER MAGNUM EST SALVA PYELLA TOVAM.

Igitur, pro potius. ut Eleg. 19. infra :

Hæc igitur mihi sibi lepores audacia molles

Excipere.

Quod. ut Eleg. p. lib. 1.

Et cæcæ quod gnavis nocte pallia volit.

Tua atar. tu ipsa; ut docuimus ad illud

Eleg. 6. lib. 1.

Nam tua non atar unquam cessavit amori.

PARS.

In nostro secundo legitur, *Scribam igitur una quod numquam deleverit atar*. id mihi paulo erectius videtur. *ΒΑΟΥΝ*. *Scribam igitur*. Poeta minatur ultionem poeticam. *Lepide* Horatius Sat. 1. lib. 2. v. 47.

Cervius iratus lege ministratur & urant;

Canidia Albiæ 2, quibus est inimica, venenum;

Granda malum Turian, si quid se iudice ceteris.

U, qua quisque vales, suspectos terreat; neque

Impertit hic natura potius, si collige mecum.

Dantis lupae, torrens sanctor petis; unde, nisi intus

Monstrum? VULP.

v. 28. CYNTHIA FORMA POTENS] Elegia 10. lib. 3.

Est tibi forma potens, suis casta Palladis arces.

& Eleg. 10. lib. ejusdem :

Es pete, qua polles, ut sit tibi forma pertuait.

Ovidius lib. 3. A. A.

Est illis (formæ) sua dei, forma sine arte potens.

Potens forma, quæ potest in amorem inducere. Sic Plautus Pænulo 5, 4. *Præpotentes dixit pro formosissimis. & fortis*, pro formosa, ut probat Nonius. Idem Mottell.

Virtute forma id evenit. Anacreon Ode 2.

Nikê Æ 2, εὐρίστη 2, πῦρ, καὶ τὰς ὅσας.

Socrates, ut narrat Aërtius in Vita Aristotelis, πῦρ καὶ ἀλγὸν ποιεῖν παρακινῶν.

& Carnandes ἀπορρηκτοῦ παρὶναι.

Ti Cynthia hoc loco Scaliger vult esse epitheton, ut Rheum flumen, Stercorium acumen.

PARS. *Cynthia forma potens*. Legendum fortasse tamquam una vox e duabus juncta.

Sic *Auto-canem*, & *Antecanis* dicebatur veteribus fidus illud quod Sirium,

seu Canem majorem antecedit. *Græce τῶν αὐτῶν*. Cicero in Arateis, & lib. 2. de Nat. Deor.

Auto-canem, Græci Procyon qui urinis fertur. Sic *Hetrufcius forte-urbs*, pro *di forte urbe*. VULP.

ibid. CYNTHIA VERBA LEVIS] Scaliger olim ex conjectura : *Cynthia formipotens*, *Cynthia verbilevis*. [quod sane in Propertio ridiculum esset] post magis probavit *Cynthia forma potens*, *Cynthia verba levis*, id est, tu verba & perjuria lues, eorumque penas perfolves. Sed probò *verba levis*, ut sit synecdoche. ita *πῶλας ἀνὰ Νῆας*. Eleg. 11. infra :

Quid iuvat in nullo pondere verba legi?

id est, promittere futiliter. Veteres tamen libri habent *forma*, elegantiter iteratione 1 & sic se legisse testatur Palmerius. Sane *forma levis*, ut Eleg. 16. infra :

Formosæ levis semper amica fuit.

& Eleg. 14. infra :

Tam te formosam non pudet esse levem? P.

In primo nostro est *Cynthia forma levis* 2 quo modo & Mureti codex habebat, teste Lipsio L. 1. Ant. Lect. C. 10. & excerpta Borrichiana. quam elegantem sane ac perfectam figuram unac exornabuntur li quibus aures sunt poeticæ. *ΒΑΟΥΝ*. *Vivium figurarum mentio* sit Eleg. 4. lib. 1. v. 9. VULP.

v. 29. CÆCÆ MIHI, QUAMVIS CONTEMNAS MURMURA FAMÆ] Nihili facias sermones tacitos hominum de tua nequitia.

Ovidius Epist. Dejaniræ 1 :

Aucupis insolis incerta murmura sumo.

& Epist. Helene :

Nec veror hoc falsa : sensi mala murmura vulgi?

Et quasdam vocet vestulis Ebera mihi.

Catullus Carm. 79. *Fama suffragat*. PARS.

v. 30. HIC TIBI PALLORI, CYNTHIA,

VERBUS ERIT] Te culpæ consciam & flagitii pallere cogit. *Pallori*, tremori, inquit Scaliger, propter metum violati iurjurandi : ut affectum pro affectu posuerit, pallorem pro rubore ac pudore non probò. Immo alludit Propertius ad pallorem noxiarum. Horatius Epist. 1. lib. 2.

Nil conscies sibi, uultu pallescente culpa. P.

li 2

Idem

Idem poeta Venusianus: *Totent, & ora pal-
lor albus inquit, Meusque percussa stupor.*
An vero pallor ponitur hic pro rubore &
podore? quod non est tam mirificum ut
quidam volunt. Sane Taurus apud A.
Gellium L. 19. C. 6. *Albus enim quari pos-
set, inquit, quare ob causam pudor sangui-
nem diffundat, timor cerneret; quare sit pu-*

*der species timoris; atque his definitur, Ti-
mor iusta reprehensio.* ita enim philosophi
definiunt. *αἰσχύνη δὲ καὶ φόβος ἵκανος ἔστιν.*
confer cum his, si libet, Macrobius L. 7.
Saturn. C. 11. *ΒΑΟΥΚΗ. Pallori erit.* Sic
Horatius Sat. 6. lib. 2. v. 32. *Non iuvat, &
nulli est.* VULP.

ELEGIA VI.

Non ita complebant Ephyræ Laïdos aëdes,
Ad cujus jacuit Græcia tota fores.

Tur-

ARGUMENTUM ELEGIA VI. LIB. II.]
Ad Cynthiam, quæ inter viros frequens
erat. Se timidum esse proficitur, & illam
sibi levibus etiam de causis in ruptæ fidei
suspicionem venire. VULP.

v. 1. NON ITA] Sic exorsus Eleg. 14.
infra. PASS.

ibid. COMPLEBANT AËDES] *ἰσχυριστὸς ἀν-
τι τῷ καθαρῷ*, quidam putant, pro comple-
bantur; ut versant, Elegia proxima su-
periore, & *doctore*, pro duci Eleg. 1. lib. 1.
At Scaliger in Cotalesta subaudiendum pu-
tat, homines amatores. ut apud Theo-
critum:

Οὐδὲν ἴππερ παρὰ μὲν δὲ παρὰ αὐτῶν.
sobanditur enim *παρὰ*. PASS. Ita loquun-
tur saepenumero Latini scriptores. Lucre-
tius lib. 6.

*Ut picis e celo demissum flumen, in undas
Sis cedit Æc.*

*In terra quoque ut herescam, & secte re-
quiram.*

Virgilius extremo lib. 2. Georg.

*Necum etiam audierant infanti clauso, nec-
dum*

Impositis davis crepitare iocundibus eufis.

Ovidius Epist. Phædra:

*Namque mihi refermat, quoniam se furor ille re-
misit,*

Omnis.

Cicero lib. 1. de Officiis: *Maximè autem
potest ad injuriam faciendam aggrediantur ut
adipsantur eo quæ contumprunt.* Auctor
Rhetoric. ad Herennium lib. 3. *Solis exor-
tus, sursum, occasus nomen admittatur, pro-
pterea quod quotidiana sunt: et eclipses Solis
mirantur, quia raro occidunt.* Sed & Græci

frequentissime. Aristoteles initio Echio-
rum ad Nicomachum: *Δὲ καὶ αὐτῶν ἀντι-
στον τὸ ἀγαθόν, & πᾶσι ἰσχυρῶν.* M. An-
toninus Imperator lib. 4. De his quæ ad se
ipsam: *Ἀγαθὴν αὐτῶν ἔστιν, ἀγρε-
ναι, & ἀγαθὸς, & ἴρα.* VULP.

ibid. ΕΡΥΡΑΕ ΛΑΙΔΟΣ] Corinthiæ. Co-
rinthus antea dicta Ephyræ, inquit Plin-
nius lib. 4. H. N. cap. 4. & Servius in il-
lud 2. Georg.

Illasque autem vestas, Ephyræque æra.
Corinthiæ, inquit, *Εφύρα dicta.* Home-
rus 2. Odysseæ *Εφύρα* commemorat. Sic
dicta Corinthus ab Ephyræ Oceani filia,
ut scribit Pausanias in Corinthiacis initio.

Ovidius Epist. Medea:

*Hic Ephyræ bimarem: Septis tenuis ille ni-
voso*

Omnis tenet.

Laïs autem Sicula fuit, natione; sed Co-
rinthi habitavit, ut ait Plutarchus in Ni-
cia. Vide Pausaniam Corinthiacis, Athe-
næum lib. 13. Elianum lib. 12. & 14.
Varia Historici, Gellium lib. 1. N. A.
cap. 8. & alios in Proverbio: *Non est in-
juriosus Corinthum appellere.* [ad quod respo-
xit Horatius Epist. 17. lib. 1.]

Non cuius domini contingit altare Corinthum,
*ob immane scilicet pretium quo famosa illa
meretrix noctes suas vendere solita erat]*
*De ea Demosthenes: Οὐκ ἀνίσταται μὲντοι
ἀπαχθῆναι πατριᾶν.* Non ideo decet nulle
drachmæ pavore. PASS. Duas fuisse Lai-
dæ, matrem & filiam, quarum historia
fere confundatur, erudite offendit Palme-
rius Grætemenilius Exercit. p. 378. No-
strum de peiore, quam e Sicilia advenit
Ni-

Turba Menandrea fuerat nec Thaidos olim
Tanta, in qua populus lusit Erichthonius.
Nec quæ deletas potuit componere Thebas
Phryne, tam multis facta beata viris.

Quin

Nicias, loqui opinor: ista enim altera minus celebris fuit. Vide Jo. Brodaz notam in Antholog. lib. 3. pag. 327. τὰς. ΒΑΟΝΗ. *Epithria* Lest, *E gemino detata mari*, dicitur Claudiano lib. t. in Estropium v. 90. VULP.

V. 2. AD Cujus JACUIT GRACIA TOYA FORIS] Excubare solita in limine & vestibulo. Huc pertinet Platonis Epigramma de Laidē:

Ἡ ῥαβδὸς γὰρ κενὴ καὶ ἄλλῃς, ἢ τῇ
ἐστὶν

Εἰς τὸν ἐν τῷ δόρῳ Ἀνδρῶν νῦν.
in Epigrammatis ab Henrico Stephano collectis. *Ad foreis esse*, dicit Plantus Amphitruo. *Quis ad foreis?* Virgilius: *Fidusque ad limina cubas*. Ovidius lib. 3. A. A.

Aut foreis jacet, *Cruclis janua, clamet*. De hoc amantium more dictum ad Eleg. 16. lib. 1. v. 21. PASS. *Gratia tota*, nempe Graci omnes. *ὀφθαλμοῖς* quæ tamen gentis ejus intemperantiam moremque corruptissimos facis offendat. Similem loquendi modum adhibuit Vulgatus Bibliorum Interpreter Genesios cap. 47. v. 15. *Cumque descisset egyptum protinus, venit euntes Egyptus ad Joseph, dicens, Da nobis panes*. Ubi sic habent et *ἐπιδοματικῆς*: *Ἡ δὲ δὲ πᾶντες αἱ Λιγυῖται πρὸς τὸν Ἰωσὴφ*. Dio Cassius pariter lib. 53. *Εἰς ἑκὰς, ὡς ὅτι, τῇ Λιγυῖται*. Cicero in Pisonem: *Erat non solum domus mea, sed totum Palatium senatu, equitibus Romanis, vivente animi, Italia euntes referam*. Ovidius Epist. Briseidos:

Ei jacet ante tuos Gracia munda pedes.

Juvénalis Sat. 11. v. 195. *Totum hodie Romanum Circus capis*. Laidem postea faciliorem fuisse minusque pretiosam, tradit Athenæus lib. 13. quum emulari cepisset Phrynen, quolibet promissus admittentem, atque ita locupletatam. *Διαφλομένην καὶ ἡ δὲ Λαΐς ποτὶ Φρύνῃ πολλὰ ἰσχυρὰ ἔχει ῥαβδῶν, ἢ διακρινόμενα πάλαν, ἢ πᾶντα, ἢ δὲ ὁποῖον αὐτὴ χρεώσιν*. VULP.

V. 3. TURBA] Multitudo amatorum cum rixa. PASS.

ibid. MENANDREA THAIDDA] Quæ in Menandri Comœdiis sæpe inducebatur, uobilissima meretrix. Sic Eleg. 5. lib. 4.

Sed potius mundi Thaidi pretiosa Menandri;

Quum foreis affatus venia macho Græci.

Lemma est apud Martialem 1. Menandri Thaidi: cui subscriptum:

Hæc primum juvenum lascivis lusi amoris;

Nec Glycete, vixit Thaidi amica suis.

Leg. Athenæus lib. 13. cap. 13. Q. Curtius lib. 5. & Plutarchus in Alexandro. Ovidius lib. 3. A. A.

Ut sic liberis Thaidi, pæge metus.

& lib. 1. Amor. Eleg. ult.

Dum fallas servus, duras pater, inproba lena

Vixit, dum meretricis blanda, Menandrus

erit. PASS.

V. 4. IN qua POPULUS LUSIT ERICHTHONÆUS] Delicias fecit, ad quam amores suos coercuit, ut loquitur Catullus. *Ludere, æphorice*. Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 8.

Ludis, formosa, casta est quon nemo rogavit.

Idem lib. 1. Amor. Eleg. 3.

Est etiam facies, sunt apud iustis anni.

Notæ Eleg. 31. hujus libri:

Sin autem longa non nos aut altera lusu

Consensus est, non nos criminosus parvus movent.

Vetus Glossarum: *Castus, evadivimus*.

Id est coitus Veneræ. *Erichthonius*, Atheniensis, ab Erichthonio Vulcani filio ac

Terra, Athenarum rege; de quo Ovidius 1. Metam. & Virgilius 3. Georg.

Erichonius, Homero. Manilius Astronomic.

Qualis Erichonius postis popalata calvus. P.

V. 5. NEC quæ DELITAS POTUIT COMPONERE THEBAS PHRYNE] Quæ ita potens

& dives fuit, ut denno conderet excisas & everfas ab Alexandro Thebas: Athenæus

lib. 13. Plinius autem lib. 34. H. N. cap. 8.

Phrynes simulacrum commemorat scilicet ab

ejus amatore Praxitele. Pausanias in Attica

narrat, ut Praxitelem ex decepter

submisso qui nuntiaret, ejus officinam con-

flagrare: quum enim ille exclamaret astum

de laboribus & operibus suis fuisse Satyro-

Cupidini flamma non pepercisset, tum Phry-

ne

Quin etiam falsos fingis tibi sæpe propinquos,
Oscula ne defint qui tibi jure ferant.

Me

ne bono animo esse jussit, & Cupidinem delegit. Quintilianus lib. 3. Inst. Orat. cap. 15. ait ream capitis defensam ab Hyperide, & absolutam non tam eloquentia patroni, quam nudati corporis forma præstantissima. Lærtius in Diogene scribit, eam Veneri auream statuam posuisse Delphiam, cui subscripserit Diogenes: *Es Græcorum incomparans*. Et Plutarchus lib. a. de Fortuna Alexandri tradit, Cratetem, conspecta illa statua, dixisse: *Ecco tropæum Phrynes de Græcorum libidine*. Vide Junium Proverbio 34. Centur. 9. in fine Proverbi. Pass. *Delatæ Thebas, delectas penitus, dirutas & everfas*. Ita Cicero in Lucullo: *Sapienter non timeat? nec, si patria deleatur, non doleat? satis durum*. Cæsar lib. a. de B. Civili lib. 12. *Docuit, si omnino turris cecidisset, non posse militem contineri, quin ipse præde in urbem irrumperet, urbemque deleverat*. Hirtius de B. Africano cap. 74. *De disce oppidum ditipiendum delendumque militibus*. Cornelius Nepos Themistocle 1. *At Xerxes Thermopylis expugnatis protinus accessit Achaia: idque nullis defendentibus, interfectis sacerdotibus qui in arce invenerat, incendio deleuit*. Videtur eundem in Vita Iphicratis, & in Vita Hamilcaris, Livius lib. 5. ab U. C. Non omnibus defendi urbem libido erat. & lib. 8. *Munia antiquæ rerum (Auruncorum) urbemque ab Sidicinis deleverat*. Vide & Florum lib. a. H. R. cap. 16. ubi de excidio Corinthi. Horatius pariter Ode 6. lib. 3. *Pæus occupatam seditionibus Delevit urbem Dacus & Æthiops*. Denique Silii Italici lib. 1. Punic. v. 558.

Serme deleta post auxilium Rama.

Componere. Ita Virgilius 3. Æneid. v. 383. *Quam tuta posse urbem componere terra*.

Hoc aliis scriptoribus est *restituere*, quasi iterum statuere. Cæsar lib. 1. B. Gall. cap. a8. *Ipso, oppida vicisque, quas incendiderat, restituere iussit*. Cornelia Nepos in Timotheo cap. 4. *Quæ ante Cæsar moras ex hostium præda restituerat*. De Thebarum excidio quod contigit iussu Alexandri Magni vide Justinum lib. 11. cap. 4. De Thebis autem sæpius everfis legende doctissimi Spanhemii Observations in Callimachum p. 381. Ce-

teram muri Thebarum denuo quidem excitati & compositi sunt pecunia Phrynes, novus tamen populus esse cepit. Consule Hugonem Grotium lib. 3. de Jure Belli & Pacis, cap. 9. §. 9. VULP.

v. 6. PHRYNE] Ex Athenis lib. 13. discipulis, duas fuisse Phrynæ eadem fere ætate; hanc vero Thespian, de qua Nonnus loquitur, nomen habuisse proprium *Mæstæretes*. BAOUKH.

ibid. TAM MULTIS FACTA BEATA VIRIS] Dives facta ob tam multos amatores ad eam ventitantes. Ita Eleg. 15. infra:

Lesale deliciis falso beato misit.

Beata, dives. Eleg. 16. infra:

Nam, mea quam recitat, dicis se edidit beatus.

Catullus Carm. 10.

Unum at me facerem beatorem.

Viris, amatoribus. Hec vox hoc loco habet quiddam æquidivum. ut infra hac ipsa Elegia:

Es miser in tunica suspicor esse virum. PASS.

v. 7. QUINETIAM FALSO FINGIS TIBI SÆPE PROPINQUOS] Præterea simulata tibi cognatos esse etiam alienissimos. *Hic v. ar. ut Eleg. 24. infra: Simulacrum fingit amorem. Falsus propinquus*. Dicere enim solebat Cynthia de adventantibus, *Frater est, cognatus est: mirum si eum admittit, & cum se verset liberius*. Eo sensu Tibullus Elegia 1. lib. 3. *Hic tibi vir quondam, nunc frater*. PASS. Ita locutus Terentius Hecyra 4, 4, 71. *Conspicis falsos causas ad discordiam*. De his meretricum fallacis videndi, præter ceteros, Lud. Arestus Cantu 16. Rolandi Farentis in Fabula Martini & Origilles, strophe 12. & seqq. item Joannes Boccacius in *Amazigis* Fab. 3. Diei a. VULP.

v. 8. OSCULA NE DESINT QUI TIBI JURE FERANT] Plinius lib. 14. H. N. cap. 23. *Cato (scribit) idos propinquos feminis osculorum dare, ut fœrent an temerum darent*. Idem tradit Gellius lib. 10. cap. 23. Plutarchus vero in Romulo morem illum mulierum salutandi propinquos ut mansisse a mulieribus Trojanis, quæ Roma ducem, quam incendissent naves, osculo iratos maritos placarunt. Suetonius in Claudio cap. 26. *ille*.

Me juvenum facies pictæ, me numina lædunt;
Me tener in cunis, & sine voce puer.

10
Me

Helocbris Agrippina Germanici fratris sui filia, per ius osculi, & blanditiorum accessiones pellectus in amorem, subornavit proximo senatu, qui consensu eogendum se ad ducendum eam uocavit, quasi respublica maxime interesset. Idem in Tiberio cap. 34. Quotidiana oscula prohibuit edicto. Vide Plutarchum Problem. quæst. 6. & in libello de claris mulierum scribit. Pass. Oscula ne desint qui tibi iura ferant. Sic argutus membrana Comelini, apud Gebhardum. nam reddit rationem, quare Cynthia falsos sibi propinquos fingat. Vulgo legitur: Oscula, nos desunt, qui tibi iura ferant. BACCH. Martiani Jurisconsultus lib. 1. Digest. tit. 1. Numquamque ius etiam pro necessitudine dicitur, veluti Egi mihi ius cognationis, vel affinitatis. Juxtahebantur autem consanguinei osculo. Juvenalis Sat. 6. v. 50.

Pater adeo Cereis vitæ contingere digna, Quorum non timeat pater oscula.

Affinitas quoque & propinquis idem ius fuisse tradit Arnobius lib. 1. contra Gentes, & Tertullianus Apolog. cap. 6. id & Graci consueverant. Vide Xenophontem lib. 1. Cyripidiæ. Porro Athenæus alicubi ait, ad consobrinorum usque hoc in usu fuisse. Oscula propinquo rum pudica erant & sobria: amantium contra libidinosæ & servida. Virgilius 1. Æneid. v. 256. de Jove filiam Venerem osculante: *Oscula libæ nate.* ad quem locum ita Servius: *Leviter tetigit. Et sciendum, osculum, religionis esse; suumque, voluptatis. quævis quidem osculum fuisse dari, uxori basium, scilicet suum dicant. Lege ulterius, & sententiam cognosces aliorum interpretum, qui oscula eo Maronis versu dictum accipiunt pro Veneris ore parvo, quod primoribus digitis tetigerit Juppiter, quasi blanditus. Illorum tamen sententia minus mihi probatur.* Martialis Epigr. 35. lib. 11.

Bæsa me capient blandas imitatæ columbas:

Tu mihi das, avis qualis mane solet.

Byblis Ovidiana lib. 9. Metam. v. 457.

Ne peccare possit, quod supersi oscula iungat,

Quod sua fraterno circumdet brachia colla:

Mandacique diu pietatis sollicitæ umbra,

& inferius v. 537.

Es crebris amplectens; & quæ, si forte notasti, Oscula fratris non esset servitæ possessus.

Idem lib. 4. Metam. v. 334. in Fab. Hermaproditæ:

Pollicitæ Nympha sine hæc sororis saltem

Oscula, jamque manus ad eburnæ cellæ forenti, Fulchre Nicephoras Basilica, venustus atque elegans scriptor, a Leone Allatio editus; in Myrrha narratione: Εἰς ἱερουργίᾳ ἰσχυραῖς τῶν πατρῶν, ἢ τὸ πᾶν πρὸς αὐτὴν αὐτῶν. Ἐν τῷ μὲν δὲν, οἱ πατρῶν αὐτοῦ αὐτῶν, τὸ δὲ αὐτῶν, ἢ ἱερουργίᾳ αὐτοῦ αὐτῶν. Osculum ferre. Plautus Amphitr. Osculum retuli tibi. Volo.

v. 9. Me juvenum facies pictæ, me numina lædunt.] Expressi in tabella vultus me offendunt, & suspicione ac metu cruciant. Vide Eleg. 8. lib. 3. v. 16. Vulgati codices exhibent, *numina*. an quia subscripta tabulis nomina eorum quorum pictæ facies? an quia nomina quædam excogitantur, sub quibus latent amatores? *Numina* vero; ut habet vetus liber; erant deorum imagines & signa; quia sub specie Jovis, Mercurii, Phœbi potest latere amator. Pass. Ufistatissimum prisca temporibus amores, amica, & quæquid carum foret, proponere atque effingere sub schemate deorum ac deorum. Sic Praxiteles, statuaris egregius, ex amica Phryne Veneris Grædiæ simulacrum finxit: sic Apelles Venerem *ἀνελκυσίῳ* elaboravit ad exemplar Campaspei, pellicia Alexandri Magni, quam adamaverat; ut nonnulli scriptum reliquerunt. Memorabile est quod narrat Plinius lib. 35. H. N. cap. 10. Fuit, inquit, & Artillius Roma videret pavilla *ante Divum Augustum*, nisi *flagitio insigni contraxisset artem*, *semper alicuius femina amore flagrans*, & *ob id deas pingens, sed dilectarum imagine*. Plura, quæ ad lucem Nostræ faciant, videre potes apud consummatæ eruditionis virum J. F. Gronovium Diatr. in Silvas Statii cap. 6. Huc pertinet Arnobii locus illustris lib. 6. contra Gentes; quem consulet cui otium erit. Hujusmodi pictores, etiam Christianos, notat Lilius Gyraldus Dial. 1. de Poetarum Historia, quo loco Poeticam & calumniæ hominum

in-

Me lædit, si multa tibi dedit oscula, mater;
 Me soror, & quum quæ dormit amica simul.
 Omnia me lædent: timidus sum: ignosce timori.
 Et miser in tunica suspicor esse virum.

His

indoctorum tuetur, Numquid, ait, sacerdotium & sacerdotes ipsi exsecrandi, quod inter eos aliqui veri sunt? Nam nec ideo picturam & picturæ exsecramur & depreciamur, quod picturam nonnulli pictura abusi sunt, æque cum fuderunt, quod Dei immortalis & Divorum Divarumque aspectibus exhorant. Baouu. Antiqui certe in deos & herosas transferbant imagines ipsi ipsemet: contra, decorum & heroum imaginibus nonnumquam suos amores significabant. Id manifestum est vel ex Ode 19. Anacreontis: Τὸν Ἀνδρῶνα δι' ἵππων Κασιδῶν, πικρὸν Ὀδύσσειαν. Hæc δ' ἵπποι πικρὸν ἔδωκεν, ἵππων δὲ πικρὸν ἔδωκεν. Ipsi δὲ πικρὸν ἔδωκεν. Apollinem autem hanc deprecant, sicut et in Bacchylam: Sin ad Semum unquam veneris, Pinge Phœbum et Bacchyllo. Ubi κασιδῶν idem valet quod ἀνδρῶνας, effingens nimirum, & adolentem tanquam ab exemplari; quod Itali dicimus copiare, rivare. Picturas huiusmodi Plantus Afin. 4, 1. vocat inuiles, nempe noxias, illecebroas, mali exempli. VULG.

V. 10. ME TENER IN CUNIS, ET SINE VOCE BURA. Hæc tria aliena a suspitione: quia tener, vitulus pro tauro: quia in cunis, ubi constrictus jacet, nec se commovere potest: quia sine voce, & blanditias ac delicias dicere non possit. Tener; ergo minus otis ei militiæ. tener ad atatem refertur. Ovidius Epist. Dejanira: Quum tener in cunis jam fore dignus eras.

In cunis, ut Eleg. 13. infra:

Atque utinam primis animam me poverit cunis
 Jussisset quævis de cubis una soror.

Servius conas & cunabula deducit ἀπὸ τῶν κύνων, quod est pregnantem esse & eniti. sed nihil est necesse originem verbi & Græcia petere. nam cunire, est quod solent πύλας, nec honeste dici potest. Sine voce, periphrasis infausta: ut apud Horatium Ode 6. lib. 4. Nescies feri puerum. quos Homerus τῖμα τῖμα vocat. & sine voce, quæ quidem intelligi possit. oam vagitus auditur quidem, sed non intelligitur. Pass.

In cunis. Cicero 1. Tuscul. Si puer parvus occidit, æquo animo ferendum putant: si vero in cunis, ut querendum quidem. VULG.

V. 11. ME LÆDIT, SI MULTA TIBI DEDIT OSCULA, MATER. Si semel aut iterum te osculata fuerit, nihil commovebor, quia id & pictas jubet, & jure cognationis licet: sed si sæpius id faciat, suspicabor aliquid mali. Petronius: Omnia me oscula valuerant, omnes blanditiæ. Mater, dixi Eleg. 3. super. v. 16. PASS.

V. 12. ME SOROR, ET QUUM QUÆ DORMIT AMICA SIMUL. Ex hoc loco intelligimus, sororem habuisse Cynthia. de sorore enim Propertii nihil legimus. De sorore & propinquis mentitis & occasionibus his fallendi vide Plautum Afin. 4, 1. Junium Proverb. 34. Centur. 4. Dormire cum aliquo, interdum ludere, concubnere, ut Eleg. 18. infra:

Cum semel non padois talem dormire puellam.
 Terentius Eunucho 2, 3. Cidam una cupias, adis, tangas, ludas, propter dormias. Ovidius lib. 1. A. A.

Et, Bene, dit, domina; bene, cum quo dormis illa.

Cum qua simul. ut Virgilius, Mecum uno. Horatius, Tecum simul. Muretos sic explicati Soror tua lædet me, & amica cum qua simul ipsa dormit. ambigue & obkure. explicio: & amica sororis, cum qua simul ipsa soror dormit. Huc pertinet versus Plauti Afin. 4, 1.

Alienam hominem intromittat neminem;
 Quod ille aut amicum, aut patronum nominet,
 Aut quod illa amica amatorem prædicet. P.
 Concinnius Douas F. & quidem nulla pace mutatione:

Me soror, & quum qua dormis amica simul.
 quum amica aliqua vel tecum, vel cum sorore, dormit. Baouu.

V. 13. OMNIA ME LÆDENT: TIMIDUS SUM: IGNOSCE TIMORI. Ovidius Epist. Heras:

Omnia sed vereor: quis enim securus amaris?
 Idem:

Quid

His olim, ut fama est, vitiis ad proelia ventum est, 15
 His Trojana vides funera principis.
 Aspera Centauros eadem dementia jussit
 Frangere in adversum pocula Pirithoum.

Cur

Quid timeam, ignore: timor tamen omnia demerit.

Noster Eleg. 11. lib. 1.

Ignosce quoniam, si quid tibi triste libelli

Attulerint vestri, culpa sinoris eris. P.

V. 14. EX MISRA IN TUNICA SUSPICOR
 ESSE VITUM] Opinor, licet falso, amator
 esse effe intra tunicam & interiorum vestem.
Miser, timore perditus; quia nihil
 miserius quam semper timere, ut de se
 Cæsar confessus est: iuxta poena Tantali.
Lucretius lib. 3. *Suspicio*, opinor, licet
 falso, unde *Suspensus*, inquit Festus. *Suspi-*
cere, suspicari, suspicari olim idem fuit.
 translatum ab iis qui forsum aspiciunt,
 metuentes impendentem ruinam. *In tuni-*
ca, locus ex absurdo. Ita Catullus Carm. 55.
Quædam inquit, nudum suum reducent, En
hic in roseis latet papillis. Intra papillas,
 inquit, latet Camerius, quem queris. Pass.
 Franciscus Petrarca, poeta Florentinus, Um-
 berti nostri, ut videtur, vestigiis insistenti, ita
 cecinit vernaculo idiomate (vel Sonetta 145.)

Trem' al più caldo, arde al più freddo cielo,

Sempre pien di desiro, e di sospetto;

Pur come donna in un vestire schietta

Celi non uom viro, a fesso un picciol velo.

Passeratius Nostri sententiam, si quid vi-
 deo, minus est assecutus. Id sibi vult Pro-
 pertius: Eo usque velotypia provehor, ut
 te ab ipsis tunicis tuis tangi & contresta-
 ri moleste feram, perinde ac si aliquid
 virile in se continere possint, quod viri
 officium fungatur. Sic Anacreon Ode 10.
 optat tunica feri, ut semper a puella ge-
 steretur: *Εἴη γάρ τινος γυναικός, Ὁ πῦρ ἀνὶ πο-*
ρῆμα. Sic Ovidius anulum puella mu-
 neri mittens lib. 2. Amor. Eleg. 15. inquit:
O anulum feri subis mea munera possim
Artibus hæc, Carpathiæque senis.

Inferius autem:

Et peragat portis anulus ille viri.

utroque amatorum, & elegantes nugæ
 poetarum. Graviter Metellus ille senior,
 rogatus ut secretum quoddam suum pande-
 ret, *Si scirem*, inquit, *tunicam meam secre-*

Tom. I.

torum meam confisum esse, exuerem illam
statim & comburerem. Zelotypiam infamam
 similem expressit Propertius Elegia quoque
 ult. hujus libri:

Ipse mori solus, quod nil est, amulet umbras,

Stultus, quod stulta sepe timore tremo. V.

V. 15. HIS OLIM, UT FAMA EST, VI-
 TIIS AD PROELIA VENTUM EST] Luxuria,
 libidine, perditione deducta res ad arma &
 eandem. Virgilius 3. Georg. *Si quando ad*
proelia ventum est. Cicero 6. Philipp. *Pro-*
pere et alienum venire ad arma. Noster Ele-
 gia p. lib. 4. *ad foderam veni.* Pass. Hunc
 versum cum septem sequentibus audacter
 transulerat Scaliger in Elegiam 8. libri
 hujus. Sed non erant loco movendi. Repre-
 henderat poeta Cynthiam, quod in ades
 suas turbam scortatorum admitteret, quan-
 tam nec Laïs Coriuthi, Thais vel Phryne
 Athenis. Nunc ait, ubi plures ad unam
 confluant, ibi rixas, jurgia, cades frequen-
 tes esse, quippe inter rivales & inimicos:
 quæ quom accidunt, ipsis meretricibus mo-
 leste & periculosa sunt. Exemplis porro
 rem confirmat. VULP.

V. 16. HIS TROJANA VIDES FUNERA
 PRINCIPIS] Aut intelligis hinc originem
 habuisse: aut vides, pro audis. ut Eleg. 16.
 iuxta:

Vidisti tota sanitas percurrere castra?

Funera Trojana. cladem & excidium Trojæ.
 Sic Cicero 2. ad Attic. *Nova quædam verbo*
civitas moritur. Noster Eleg. ult. lib. 1. v. 4.
Italæ funera. vide quæ ibi adnotavimus.
 Pass. Diruta est a Græcis Troja ob raptum
 Helenam. Paris autem abduxit Helenam,
 quod a Menelao ejus marito acceptus fuit
 hospitio cum semiviro comitatu, & visa
 muliere pulcherrima libidini moderari non
 potuerit, quin eam Lacedæmone Trojam
 aveheret. VULP.

V. 17. ASPERA CENTAUROS EADEM DE-
 MENTIA JUSSIT FRANGERE IN ADVERSUM
 POCULA PIRITHOUM] *Aspera & dementia &*
pocula. Aspera primum dementia, sava obre-
 tas libidine geminata. Sic Eleg. 8. lib. 3.

Kk

Fu-

Cur exempla petam Grajūm? tu criminis auctor
Nutritus duro, Romule, lacte lupæ.

Furiosa mero. & Cicero in Catone: *Quum ex Sophecle quereretur atque jam jam confecto, interituro rebus Penelope; Dii molantes, inquit: libenter enim hinc, ut n domino agressi at furioso, presugi. Aspera deinde pocula, signis exstantibus, Virgilio, Ovidio, & Juvenali. Sic unumquis asper, nempe recensens cuncta, eadem fere ratione, quod tractatu asper. huic opponitur tritum, & ex artitru lavis. *Frangere in*, ut Plautus Captivus 1, t. *Frangi autem in caput*. Sic Terentius: *In me caditur faba*. Ovidius lib. 12. *Metam.* in huius fabule narratione:*

*Et prima pocula pugnat
Missa volant, fragilisque cadi, curvisque le-*
betur.

Res pulvis quendam, nunc bile & cadibus apta.

Horatius Ode 27. lib. 1. *Natis in usum latitiae sispit Pugnare, Thracum est.* In adversum Pirithoum, contra Pirithoum & regione accumbentem. Ovidius eodem libro:

*Ferte suis iura, signis exstantibus asper,
Antiquis crater, quem vastum vasculis ipse
Infulsit Egides, adversaque misit in ora.*

puta Euryti Centauri. Pass. *Aspera*, non pntaverim, hoc epitheton a Propertio de mentis tributum, sed solis poculis. *Cratæures*. Vide Eleg. 2. supra versu 9. *Demantia iusti*, compulsi, coëgit superba domina. Sic Horatius Sat. 3. lib. 2. v. 140. de Oreste infans:

*Tantum maledictis utriusque, vocando
Hanc furiam, hunc aliud, iusti quod splendida
bilis.*

Tibullus Eleg. 6. lib. 1. *Iussi Amor*, Utantur nonnumquam verbo suadendi ad idem significandum. Horatius Epist. 2. lib. 1.

*Qui non moderabitur ira,
Infectum vultu esse, dolo quod suscepit &
mano.*

Frangere in a. perula Pirithoum. Quoties rixarentur veteres inter conandum, kyphis & lancibus rem gecebant, utpote armis ad manum. Juvenalis Sat. 5. de parasito cum servis altercante:

*Inter vos quales libertorumque cohortem
Pugna sequuntur serret commissa laquei.*
Valerius Flaccus lib. 1. Argonaut. hanc

ipsam pugnam Centaurorum describens, v. 337.

*Quum significo crateri minantem
Non leviter Pholam manus has compescuit
auro.*

Noster iterum Eleg. 6. lib. 3.

*Quum furibundo mero mensam propellis, &
in me*

Projicit iras & cybia plena manu.

De Pirithoo vide Elegiam 1. huius libri v. 38. Vulp.

Eadem demencia. Libido cum ebrietate juncta. sed fubeat causa altior, furor a numine immixtus. Servius in L. 7. *Æneid.* v. 304. *Pirithous Lapitharum rex quem mortem duxerat, vitium populus Centaurus, vitium sibi ignoscit, & dolo amittit, exceptis Mente, ad convivium revocavit.* Unde iratum nomen immisit furor, quo Centauri & Lapithæ in bellum venerunt. BROUKH.

V. 19. CUR EXEMPLA PETAM GRAJUM?] Quamobrem exterius exemplis utor, quum aliudem domesticis? Pass.

ibid. TU CRIMINIS AUCTOR] Dicitur & auctor tantum, & auctus. Vetus Comicus: *Ne vitia transcederent auctoris pæne.* auctoris eorum scilicet vitiorum. Ovidius Epist. Didus:

*De veniam culpa: decepti idoneum auctor.
Criminis, culpæ, stupri & raptus.* ut infra v. 36.

Quum pariter nullo crimine pectus erat.

Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 5.

*Ipsi miser vidi, quum me dormire putaret,
Sebrint appetit crimina vestra mero.* P. Auctor. Naso iterum Epist. Helenæ v. 49.
Ille bene erravit, culpamque auctore redemit.
Vulp.

V. 20. NUTRITUS DURO, ROMULE, LACTE LUPÆ] Nominativus pro vocativo, ut saepe. *Dure lacte*, quasi seditum cum lacte sœux lupæ hauerit. De lupa nutrice Romuli, præter Livium lib. 1. Plutarchus in Romulo, Virgilius t. & 8. *Æneid.* & Ovidius 2. & 3. *Fasti.* Noster Eleg. 9. lib. 3. *Edurosque parvi silestri in ore reges.*

& Eleg. 1. lib. 4.

*Optima nutricum nostris, lupa Martia, rebus,
Quoties creverant munus lacte tue!*

Ibi.

Tu rapere intactas docuisti impune Sabinas:
 Per te nunc Romæ quidlibet audet Amor.
 Felix Admeti conjunx, & lectus Ulixis,
 Et quæcumque viri femina limen amat.
 Tempa Pudicitæ quid opus statuisse puellis,
 Si cuivis nuptæ quidlibet esse licet?

Quæ

Ibidem:

Sanguinis atricem nunc pudet esse lupam.

Denique Eleg. 4. libri ejusdem:

*Te itaque pilla docuit, non quam sine matris bonare**Nurrit inhumana dura papilla lupæ. PASS.**Naturæ refertur potest ad id criminis auctor.*

VULP.

V. 21. TU RAPERE INTACTAS DOCUISTI

IMPUNE SABINAS.] Sic Eleg. 4. lib. 4.

*Sin minus, ac rapta ut sint impune Sabinæ,**Me cape, & altera lege repende victis.*

Virgilius 8. Æneid.

*Nec precor hinc Romam, & raptas impune Sa-**binas**Caussa taceat, magnis Circeiisibus allis,**Addiderat.*

Vide Ovidium 1. A. A. Plinium lib. 15.

H. N. cap. 19. Livium, Plutarchum, alios.

Impune, quia quod exemplo fit, jure fieri

putant. vide Elegiam 32. infra:

*Hæc eadem ante illam impune & Læthia fecit.**Intactas*, virgines, integras. αἵματις nuptas*Euripidi. PASS.*

V. 22. PRA TE NUNC ROMA QUIDLIBET

AUDET AMOR.] Tuâ operâ nullum non

facinus culpam impunitate proposita, *Per te*,

est, culpam in alium conferentis &

quod dixit, in criminis auctor, sic apud Ci-

ceroquem 1. *Per eum factum est.* Ovidius

lib. 2. Amor. Eleg. 10.

*Per te igitur discipor, per te depressus inermis.**Id quidlibet*, stuprum notat, ut verbi ab

hoc 4.

*Si cuius nuptæ quidlibet esset licet.*nam a verbo libi dicta libida. *Quidlibet**auctore*, ut Horatius Epist. ad Pisones:*Pisibibus atque poetis**Quidlibet audendi semper fuit æque potestas.*

Amori vero tribuit audaciam. Ovidius 4.

Metam. *Androcem sacrales Amor. PASS.*

V. 23. FELIX ADMETI CONJUNX, ET LEC-

TUS ULIXIS.] Tò scilicet ad animi bona per-

tinet; idest proba, casta, omni laude di-

gna, & quæ beatum reddidit maritum. ut

*Sic bonus a solique suis. contra infelix &**uixer, pro scelestis. De Admeti Phæro-**rum regis conjugæ Alceste, quæ se pro**marito sponte morti obtulit, Euripides in**Alceste, Val. Maximus lib. 4. cap. 6.**Plato in Symposio, Apollodorus lib. 1. Ju-**venalis Sat. 6. Lætus Ulixis, conjugium,**matrimonium. id est, ipsa Penelope. ut**Eleg. ult. infra:**Læta te solum, læta te deprecor una.*

id est, amica. & Eleg. 8. lib. 4.

Quam foret nostra toties injuria læta.

id est, conjugio. Ovidius Epist. Hermiones:

*Nec turpa marito est**Aspera pro caro bella solisse vero.*

id est, conjugæ. PASS.

V. 24. ET QUÆCUMQUE VIRI FEMINA LIM-

MEN AMAT.] Sic *servare limen* de pudica

dixit Virgilius 6. Æneid.

*Casto licet patri servet Proserpina limen.**Amat limen*, servat, ab eo non recedit,

ut servamus quæ amamus. Horatius Ode 25.

lib. 1. *Amatque jamus limen*, quod Catu-lus nobis interpretatur *Curam. Sæd. 1. 1. 1.**Dixerit hic aliquis: Quid tu istuc, Janua, mæst,**Quod nunquam domini liminis accessit licet?*& Virgilius 5. Æneid. *Ecce ama.* undeMartialis Epigram. 44. lib. 2. [*servatim**significans.]**Nec decant Zephyri, si te dare vela jussit:**Sed tu litus amat; hoc quoque frater habet.*

Statius item lib. 9. Thebaid. de Hippome-

donte tuente corpus Tydeos:

*... mansitque per amicos**Corpus amat, corpus servans circumque sopraque**Peritur.*

Huc pertinet epitaphium Claudia; quod

exstat Romæ: *Domum servavit, limen fa-**ciat. dixi, ubi. Proferit Brisslonius. PASS.*

V. 25. TEMPLA PUDICITIÆ QUID OPUS

EST?

Quæ manus obscenas depinxit prima tabellas,
Et posuit casta turpia visa domo:
Illa puellarum ingenuos corrumpit ocellos,
Nequitiaquæ suæ noluit esse rudes.

30
Ah

STATUISSE PUELLIS] Pudicitia den mentio apud Plinium lib. 2. H. N. cap. 7. Livius autem lib. 10. duo Pudicitia templa Romæ fuisse scribit, unum Pudicitia Patricia in Foro Boario; de quo P. Victor in Regiæ 8. alterum Pudicitia Plebeia in Vico Longo; de quo Festus in Plebeia, & in Pudicitia. Juvenalis Sat. 6.

Mauro, Pudicitia veterem quam praterit aram.

PASS.

Quid opus templa P. fuisse? Ita Persius Sat. 1. v. 107.

Sed quid opus teneras inuicem vadere vero Auricularum? VULP.

V. 26. SI CUIVIS NUPTE QUIDLIBET ESSE LICET.] Si quisvis nupta, etiam matrona, impudica est, & nulli tamen poenæ obnoxia. Inter nuptas etiam Cynthiam recenset, quæ quamvis nupta non esset, uni Propertio, ut videtur, adjecta erat, tamquam certa concubina & fidelis. Dicturus ipsa est versu ult. hujus Elegiæ:

Semper amica mihi, semper & uxor eris.

Quidlibet, tacitam libidinem & flagitium significat, ut dictum supra. *Libet & licet* conjungit, ut si libet, licet. Cicero pro Quintio: *Si poteris quidlibet, & si libebit quod non licet*. Licere proprie dicitur quod legibus & more majorum institutisque conceditur. Cicero Philipp. 13. PASS.

V. 27. QUÆ MANUS OBSCENAS DEPINXIT PRIMA TABELLAS.] *Manus*, pro artificis. ut pro arte ipsa, Eleg. 12. infra:

Nonne putas miras hunc habuisse manus?

Petronius: *Zenaidæ manus vidi*. Noster Eleg. 19. lib. 3.

Sive obore casilla, seu magis are manus.

Obscene tabella, spuræ & libidinem excitantes. Festus in Obscuro. De obscenis tabulis vide Plautum Aſin. 4. 1. Terentium Eunucho 3, 5. loco plane memorabili, Ovidium lib. 2. Trist. Suetonium in Tiberio cap. 44. & Plutarchum in Crasso. De inventoribus picturæ Plinium lib. 7. H. N. cap. 56. Item de obsanis picturis, & de eorum imaginibus amicos & sortis referenti-

bus, videndus idem lib. 35. cap. 10. PASS.

V. 28. ET POSUIT TURPIA VISA.] Argumenta picturæ quæ honeste spectari non possunt. *Visa* Ciceroni in Lucullo dicuntur quæcumque vel oculis intueamur, vel animo cernimus, sive in somniis, sive vigilantes. PASS.

ibid. CASTA DOMO.] *Pudoris & sanctimoniam plena, carente omni macula*. Virgilius 2. Georg. *Casta pudicitiam servas domus*. PASS. Ita & Valerius Flaccus initio Argonaut. *Si Cymæ mihi consilia vatis Stas casta corvina domo*. VULP.

V. 29. ILLA PUELLARUM INGENUOS CORRUPIT OCELLOS.] Inſecit oculos liberales & ad honestatem natos, obsceno illo spectaculo. Sic *ingenuus color* Eleg. 4. lib. 1. Et Eleg. 24. hujus libri:

Aus pudor ingenuus, aut retinendus amor.

Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 14.

--- *Oraque destrâ*

Protegit, ingenuas pilla rubore genas.

Corrumpti, sæpe ad stuprum & libidinem reſertur, ut adnotatum ad Eleg. 8. lib. 1. *Nam me uen ulla poterunt corrumpere*. [Sic Eleg. 32. infra: *Poenus corrumpe libidine natus*.] Aliud est in Amphitr. Plauti 1, 3. *Ne corrumpe oculos*. Sætu scilicet quod Tibullo *oculos fudere*. PASS.

V. 30. NEQUITIAQUE SUÆ NOLUIT ESSE RUDES.] Sic Ovidius lib. 2. Trist. de sua libris nequitia: *Romanas eruditique natus*. Noster Eleg. 10. lib. 3.

Quum sit luxuria Roma magistra tua. *Rudis nequitia*, ut Eleg. 21. lib. 3. *Rudis hospes agnovit*. PASS. Sententia est: pictor ille primus turpium tabellarum noluit, puellas quæ deinceps oculis erant ignorare, ipsum fuisse nequam hominem & libidinosum. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 1.

Ille ego nequitia Nasa poeta mea.

qui scilicet meam libidinem argumentum poematis feci. vel *nequitia sue*, nequitia ipsarum puellarum, quam serius nunc citius eas experiri necesse est. Propterea improbus

AS-

Ah gemat in terris ista qui protulit arte
Jurgia sub tacita condita lœtitia.
Non istis olim variabant tecta figuris.
Tum paries nullo crimine pictus erat.

Sed

artefex virgunculas imbuere voluit precoci
nequitia, ne nimis diu casta permanerent.
VULP.

V. 31. AH GEMAT IN TERRIS ISTA QUI
PROTULIT ARTE] *Ab non est dolentis, sed*
imprecantis, pro, ei male sit etiam
mortuo. id quod sequitur pro eo quod
præcedit, gemitus pro cruciatus. Sic Eleg.
præsul. lib. 1.

Quid vestra gemina surgentia lumina torquet
id est, dolore. & Eleg. 15. infra:

Et gemere in tæne, sive Perille, tua.
Sic Eleg. 6. lib. 1. *Ab percat, si quis &c.*
ubi vide adnotata. In terris, an sub ter-
ris, apud inferos? ut Eleg. 18. infra:

Illi sub terris sunt mala multa puella
Quæ mentis suæ vertis inepto comas.
Sed conjungendum præsulit in terris. Præsu-
lit; ut Tibullus Eleg. 10. lib. 1.

Quis fuit horrendus primus qui protulit enses?
Horatius Ode 8. lib. 4.

Quas (artes) aut Parthesius protulit, aut Scopas.
Nonius apud Priscianum: *Ut illum dii te-
rant qui primus elicit opem protulit? Arte,*
*τῇ ὑποπόσει, pictura. PASS. Gemat in ter-
ris. apud inferos crucietur. Cicero lib. 2.*
de Nat. Deor. Terrena autem vis omnis at-
que natura Diis parvi dedicata est: qui Diis,
ut apud Græcos ἑκάστῳ, quia & recidunt
omnis in terras, & oriuntur a terris. Idem
1. Tuscul. In terram enim cadentibus corpo-
ribus, bisque humo restit, ex quo distum est
humani, sub terra censentibus reliquam vitam
agi mortuorum. VULP.

V. 32. JURGIA SUB TACITA CONDITA LÆ-
TITIA] Rixarum causas latentes sub ea
voluptate & specie tabellarum, quæ mutæ
sunt. nam dum oculi pictis tabellis dele-
stantur, conspiciunt ea vitia quibus ad
jurgia & etiam ad prœlia ventum est.
Non dissimile illud Eleg. 4. lib. 1.

--- Et quæ

Gaudia sub tacita ducere vult libet.
Tacita lætitia picturæ, quia pictura tacitum
pœma; & contra pœsis lætitia pictura. P.
Jurgia, id est semina jurgiorum, hinc enim

adulteria, stupra, & supplicia propofita hæc
admittentibus. Sub tacita condita lætitia.
Cicero Tuscul. 4. Turpes sunt qui effrunt se
lætitia tum quum fruantur Venereis volupta-
tionibus. Rursum indicem lætitie Clemens Ale-
xandrinus Pædagogus cap. 4. vocat *πονηρὰς*
παράλογας, fornicationis prætextorem. Quid
a gaudio lætitia differat, & Stoicorum do-
ctrina explicat Cicero eodem lib. 4. Tuscul.
Quæst. Sed poetæ promiscue vocibus gaudii
& lætitie abuti videntur. Idem Cicero
lib. 2. de Finib. Non dicitur lætitia, nec
gaudium in corpore. Initio tamen libri ter-
tium: Aut plerique esse contentas dulcedinem cor-
poris stultitiam, ex eade natam lætitiâ,
quam gravitatem animi æque constantiam.
Hunc Propertii locum imitatus videtur Joan-
nes Casa Ode 4. Italica:

--- Παῖς ὁ μ' ἀκούει,

Che, gloria promittendo, angustia, & scarni
Dd il Mondo, a vidi, quasi pœfieri, ed opes
Di læticia taler velle, & ricapere. VULP.

V. 33. NON ISTIS OLIM VARIABANT TE-
CTA FIGURIS] Non ades suas olim distin-
guebant istis tabulis & signis. Variare ar-
gendi significatione, ut Eleg. 15. lib. 1.
v. 7. PASS. Ita Quintilianus Instit. Orat.
lib. 6. cap. 1. Quæ autem enumerando viden-
tur, cum pondere aliquo dicenda sunt, &
opis evadenda sententiis, & signis aliquo
varianda. Sed ibi de figuris rhetoricis mentio
fit. Plato in Euthyphrone: *Τῶν δὲ ἀγα-*
θῶν ὑποπόσει τὰ ἀλλὰ ἑκάστῳ κατὰ τὴν
*ποιήσαντα, & διὰ τῆς μετὰ τὴν Πανθε-
ναικῆς ἐπιτομῆς μὲν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν*
τῶν ἀγαθῶν ἐκ τῶν ἀγαθῶν. h. e. A boni
pictoribus quum alia apud nos sunt vici-
antur, tum vero magnæ Πανθεναικῆς eximium
illud repeti verum benevulsi emblematis varia
esortum sublimi & loca expliciter in arte.
VULP.

V. 34. TUM PARIES NULLO CRIMINE PIC-
TUS ERAT] Vulgati libri Quum. Quum
in pariete nulla pictura cerneretur quæ ad
crimen & stuprum argumento ipso incita-
ret. Plinius lib. 22. H. N. cap. 2. herbis
olim

Sed non immerito velavit aranea fanum,
Et mala desertos occupat herba deos.

35

Quos

olim parietes pingi solitos commemorat. Idem lib. 35. cap. 14. excisum lateritiis parietibus opus testorum Lacedæmonæ ait, propter excellentiam picturæ, & Romam translatum. Et ejusdem libri cap. 10. *Nullo in Apollis telluris pictura erat: nondum libebat parietes totos pingere. Crimino. expositum ad illud supra: Tu criminit antiter. Pass. Tum pariet. ita Groninganus, & ambo Colbertini. quod verum puto ac germanum: & putabit mecum quisquis paullo diligentius expendit. Parietes pingere, in frequenti usu Romanis. Lactantius de Mort. Persec. C. 5. *Impictis pedes super avsum ejus. Illud esse verum dicebat, non quod in tabulis aut parietibus Romani pinguntur.* Id primum institutum est Augusti ætate; docente Plinio L. 35. C. 10. Earum picturarum argumenta, ut hic vides, fere erant amores, stupra, concubitus. etiam circa tales tabellas insaniebat veterum luxuria. id testantur Terentius, Ovidius, Suetonius, Vetera Epigrammata. Bædoun. *Tum habet etiam princeps editio. Pariet. iccirco, in superiore versu recte pro telluris usurpatum suspicor, & quidem non adium modo privatarum, sed etiam templorum; quod e sequentiis manifestum.* Vulp.*

V. 35. SED NON IMMÉRITO] *re sed, pro igitur; & exclamans est.* ut Elegia 16. infra:

Sed quæcumque tibi vestes, &c.
& Eleg. 22.

Sed tibi si quiles videtur tenuatur in uter.
Sallustius in Catilina: *Sed eo opportuno Castina.* id est, itaque. Sic dixit Eleg. 19. lib. 3.

Non tamen immerito Minus solent habere Orci.
pro igitur. ut & Eleg. 17. lib. 1.

Tu tamen in melius seors convertis querelas.
PASS.

IBID. VELAVIT ARANEA FANUM] Telia suis obtexit. Velavit, inquit Beroaldus, ne videantur picturae turpes, ut deorum adulteria. Araneæ telas suas facere dicuntur in locis incultis & desertis ac immanibus. Noster Eleg. 6. lib. 3.

Patris & in vocis tenetur aranea lesse.

ubi vide adnotata. *Fanum, inquit Festus, a fundo, quod Pontifex dum dedicat, certa verba facit vel a Fano.* Aconius in 3. Verr. *Fanum religiosissimum templum, unde facta petuntur.* Varro 5. de L. L. *Fano, quod Pontifex in sacra facit fuit fons (templorum.)* Probus: *Fanum a Fano, qui primus adit sacras ostias, lucosque dedicavit.* PASS. Ita Catullus elegantissime Carm. 67.

Ne teneum teceus sublimis aranea telam

In deserto Atli nomine opus faciat. VULP. V. 36. ET MALA DESERTOS OCCUPAT HERBA DEOS] *Mala herba, scilicet, impia.* Plinius lib. 24. H. N. cap. 19. Sic Tibullus Eleg. 5. lib. 3.

Et modo nata male velle poma manu.
Herba mala eidem poetæ Eleg. 2. lib. 1. est noxia:

Sola tenere malas Medea dicitur herbas.
Occupat deos. simulacra deorum implicat, involvit, tegit. ut apud Ovidium Epist. Penelopes:

Alta ruinasque oculis herba demas.
Dros, pro signis & statuis deorum. ita Cicero Divinatione in C. Verrem: Deum ille nullum Siculis reliquit. Horatius pariter Ode 4. lib. 4. *Impio Vestata Panorum temulata Fana deos habere vellet.* Tibullus Elegia 10. lib. 1.

Stabat in exigua lignum ade deus.
Noster Eleg. 1. lib. 4.

Fidibus crevere deis hac auro templum.
De templis Romæ tunc desertis vide Horatium Ode 6. lib. 3. Propertius ipse Elegia 13. lib. 3.

At nunc desertis onfunt sacraria lucis. PASS.
DEOS. Lepide admodum Horatius Sat. 8. lib. 1. verbus Priapi:

Quem faves, incertas stamæum secretes,
Priapum
Maluit esse deum. VULP.

Mala herba. Cornelius Severus in Ætna: *Aræa securi quis nescit sacula regis?*
Quæ domitis æneæ Cereceri saltaret in arvis.
Venturisque malis præbiteret fragrans herbas.
Non recte Nostri locum ad herbam impiam Plinii retulerat Passeratius. *mala herba* est quæ nostratibus elegante vula *entrad*
VO-

Quos igitur tibi custodes, quæ limina ponam,

Quæ numquam supra pes inimicus eat?

Nam nihil invitæ tristis custodia prodest:

Quam peccare pudet, Cynthia, tuta sat est. 40

Uxor me numquam, numquam me ducet amica.

Semper amica mihi: semper & uxor eris.

ELB.

vocatur. Sola *herba* voce in re simili usus est, ingentis animi ac fulminantis cujusdam eloquentis poeta, Math. Casimirus Sarbievius L. 4. Ode 1.

Fragile, Polani, cingimus oppida

Muris, & arcet addimus arcibus

Delubra si signaleus, & alia

Castellanis vires herba testis. BROUHER.

V. 37. QUOS Igitur tibi CUSTODES, quæ LIMINA PONAM? Igitur excaulescentia; ut Eleg. 8. lib. 1. Tunc igitur demens? Ponere custodes, quod Ciceroni Divinat. in Verrem: Custodes, inquit, me Tullio apponit. Tibullus Eleg. 2. lib. 1.

Nam postea est nostra custodia secura puella.

Penet, pro apponere. ut Eleg. 3. supra, *Postea lacerbo*. De custodia puellarum dictum ad Eleg. 11. lib. 1.

Ut solet amato labi custode puella Perfida.

Limini sit mentio, quia casta *limen* amat, ut paulo ante dixi: & custodes ipsi aut in limine erant, aut limen observabant. Virgilius 6. Æneid.

Cernit, custodia qualis

Vestibula sedes? facies qua limina servet?

& 8. Æneid. *Fidulqum ad limina custos.* Huic simile illud Eleg. 1. lib. 4.

Nec mille exentia, nec te signato juvenant

Limina: persuasa fallere rima sat est. P. Custodes ponam. Ita Cæsar lib. 1. Belli Gall. *Donaverigi custodes posuit, ut qua exet, quibuscum loquatur, scire posset.* Suetonius quoque in Tiberio cap. 22. Hunc (Agrippam juvenem) *tribunus militum custes apposuit occidit.* VULP.

V. 38. QUAM NUMQUAM IUPRA PES INIMICUS RAT? Quæ numquam rivalis meus calcet, ut in ades ingreditur, nota synecdoche. ut Eleg. 25. infra: *Invitæ ipso redit pedibus.* PASS.

V. 39. NAM NIHIL INVITÆ TRISTIS CUSTODIA PRODEST? Frustra custoditur que pudica esse non vult. Ovidius lib. 3. Amor.

Eleg. 4. quæ tota est hujus argumenti:

Duci vir, imposita tenera custode puella

Nil agit: ingenio quæque evadit suo est.

Si qua metu demis casta est, ea denique casta est.

Quæ, quia non liceat, non facit, illa facit.

Ut jam servare bene corpus, adultere meum est.

Nec custodiri, ni velis, illa potest.

Vide plura adnotata ad Eleg. 11. lib. 1. v. 15. *Tristis custodia*, vel *secura*, ut Tibullus Eleg. 2. lib. 1.

Nam postea est nostra custodia secura puella.

vel quia tristitia reddit puellas. Horatius Ode 16. lib. 3. *Et vigilum totum Tristes recubia.* Custodia pro ipsis custodiis, & pro iis qui custodiantur, Jurisconsultis. P. *Tristis* c. severa, quæ puellas in officio continet. VULP.

V. 40. QUAM PECCARE PUDET, CYNTHIA, TUTA SAT EST? Cui pudor adest quum ad dedecus vocatur, satis defensa & munita adversus insidias & corruptelas. Cicero in Partit. Orat. *Custos virtutum omnium dedecus fugiunt verecundia.* Peccare, quod *labi* dixit Eleg. 11. lib. 1. Sic Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 5.

Vota mori mea sunt, quum te peccasse recorder. & lib. 3. Eleg. 13.

Non ego ne peccet, quum sit formosa, recuso. Horatius Ode 7. lib. 3. *Et peccare docentes Fallas histories movet.* Noster Eleg. 32. infra: *Facere ut nostra melius peccare puella.* Tuta. ut Eleg. 19. infra:

Omnis ab cetero finit modo tuta viro.

Porro hic claudendam Elegiam putat Scalliger, & duos sequentes versus rejicit in finem Elegiæ quæ proxime sequitur. Vide Lipsum lib. 3. Antiqu. Lect. cap. 25. P. ibid. QUAM PECCARE PUDET, C. T. 5. 2.] Verè Piatius Sticho 1, a. 59. ANT. Ubi facillime spectatur mulier quæ ingratis est homo? PAN. Cui malefaciendi est potestas, quæ, non faciat, id temperat. VULP.

V. 41. UXOR ME NUMQUAM, NUMQUAM

ME

ME DUCIT AMICA] An pro abloet a te? An pro capiet, quia capti ducuntur, & etiam additi creditoribus? An elliciet? translatum ab iis qui sequuntur quod capiant, ut *duci voluptate, pecunia* &c. Pro, delectari Eleg. 25. infra: *Ducit uterque calor.* id est, capit & delectat. *PASA.*

V. 42. SEMPER AMICA MINIMUS SEMPER ET UXOR ERIS] *Semper-amica*, ut Eleg. 16. infra:

Formosae levitas semper-amica fuit.
Semper-uxor, ut Plautus *Aulul.* t. a. de

uxore: *Quod tibi sempiternum salutare sit procreandis liberis.* & Virgilius t. *Aeneid.*

Connubio iungam stabili, propinquaque diabo.

PASA.

Monitis adhuc & aliorum exemplis fidem & constantiam in amore laudavit: nunc demum exempla sunt Cythiam hortatur, ut mutuum sibi voluntatem prebeat. Eodem fere modo concludit Elegiam 21. huius libri:

*Nos quocumque loco, nos omni tempore secum
Sive agra pariter, sive valente sumus.* V.

ELEGIA VII.

GAVISA EST certe sublatam Cynthia legem,
Qua quondam edicta stemus uterque diu,

Ni

ARGUMENTUM ELEGIAE VII. LIBRI II.] Ait, Cynthiam voluptati fuisse, ab Augusto Caesare legem de maritandis ordinibus non potuisse perferri: & se non duxurum uxorem amica pollicetur. *VULP.*

V. 1. GAVISA EST CERTA AUSLATAM CYNTHIA LEGEM] Sic fere exorditur Eleg. 18. lib. 1.

Hae certe deserta loca & taciturna quereant.

Gavisa est, quod Terentius: *Id vero ferio triumphat.* *Sublatam*, antiquatam, abrogatam. abrogat enim lex quum proflua tollitur. L. 122. De Verb. Significat. *Legem*: An Juliam, Si quis stuprum adulterium faceret sciens dolo malo? Tacitus lib. 2. *Annal.* An legem Juliam de maritandis ordinibus, qua certa poena in coelibes? A. Gellius lib. 2. cap. 15. Horatius in *Carm. seculari*, qui *legem maritum* vocat, *prodit nova siticem*, Tertullianus in libro de *Mnagogia*, Ulpianus tit. 14. Infiruit. Atqui utraque permansit. An caput aliquod legis sublata? Sed juvat Suetonius in Augusto cap. 34. qui ait, Augustum, quam hanc legem superiorem ferret, non potuisse perferre praetamul recusantiam, nisi adempta denum lenitiva parte poenarum. Idem ibidem dicitur & de pudicitia legem tulisse. *PASA.* Aliud agunt, qui hic ad legem de Adulterio, & de Pudicitia respiciunt contendunt: quum tota haec Elegia offendat clarissime, tangi legem Juliam de maritandis ordinibus. eam quum

Augustus praetamultitudine recusantium perferre non posset, nisi adempta lenitiva parte poenarum, & data triennii vacatione, ideo *sublatam* vocat Propertius; non obscure sperans fore ut paulatim antequam nihil tale accidit in rogatione legis de Adulterio & de Pudicitia: quam sublata nemo (si Parisinum Tiresiam excipimus) unquam vel somniavit. vide si Suetonius Augusto C. 34. & magnum Lipsium Excurs. in L. 3. *Annal.* Taciti p. 512. In Groningano est *sublata lege*, quod minus placet. Sed quid est, quare amantes nostri tam anxie metuerent, ne per novam hanc legem, Augusto veteres restituerent, dividerentur ac distraberebantur? an, si lex fuisset perla, Cynthiam ducere non poterat Propertius? coelibes autem? certe Propertius uxorem non habebat, id quod satis constat. Videtur autem Cynthia tum temporis maritum habuisse. hinc illa lacrimae, sic modo habuimus, Elegia proxime superiore,

Templa Pudicitiae quid ego statuisse puellis,

Si cuius nuptiae quidlibet esse liceat?
claris etiam loquitur hoc ipso libro, Eleg. 14.

Quum tibi nec frater, nec sis tibi filius ullus;

Frater ego, & tibi sum filius unus ego. exprobrat ei sterilitatem: quod opinor nequaquam faceret in puella innupta. clarissime solum L. 4. Eleg. 7. ubi videmus eam cum marito in Sabura habitasse, secunda urbis regione:

Jam-

*Jamne tibi ceciderunt vigilatæ fœta Sobora,
Et mea uellereis trita fenestra delis?
Per quam demisso quoties tibi fœne prepedi,
Discedi uoceras in tua calla manu?*

Firmat opinionem meam Ovidius, qui Nostrum ex uis quotidiano perfectissimum habebat, Tristium L. 2. ubi quum de Tibullo attulisset plurima, quæ & hodie legantur, tandem ita colligit, ut causæ propriæ seruiat:

*Mitæque dei talis fuit præcepta: docetque
Qua nuptia possint fallere ab arte viros.
Nec fuit hoc illi fraudi; legiturque Tibullus,
Es placet, & jam te Principi notus erat.
Inuocens cadens blandi præcepta Propertii:*

Disistis minima nec tamen ille nota est.

igitur Cynthia vir suus erat ingais in ulcere: nam si lex Julia perferri potuisset, restabat ut Propertius aliam ducere cogeretur, quamvis inuitus ac reluctans. atque hoc est hujus Elegiæ argumentum. Deinde vero Cynthiae liberius uiuendi potestas fuit, siue eiato viro, siue factio diuortio. etenim cum suo sibi amatore sub eodem tecto, inque sistem laribus degisse, multis ex locis colligi potest. præcipue autem ex L. 2. Elegiæ 7. 19. 20. 21. 23. editionis Scaligeri. ex L. 3. Eleg. 4. 6. 8. ex L. 4. Eleg. 7. Quæ omnia essent liquidiora, si in his libellis obseruatus foret temporum ordo, quo scriptæ sunt singulæ Elegiæ. sed & sic quoque indiciorum satis superque habemus. certe libri secundi Elegiæ decima octaua spinas ac difficultates & pericula & ludibria in amore matronali tam uivis coloribus præpingit, Cynthiae nomine nequaquam dissimulato, ut de hujus matrimonio deque poetæ calibatu dubitari omnino non possit. Baouka. Augustus non novam legem condebat de maritalis ordinibus, sed antiquam revocabat. Florus Epitome l. 59. Historiarum Livii: *Quæ Metellum censor tenuit, ut uocaret cogeretur ducere uxoris, liberosque creandorum causa. exstat oratio ejus, quam Augustus Cæsar, quum de maritalibus ordinibus ageret, uelut in hoc tempore scriptam, in senatu recitavit.* Porro, an Cynthia nupta fuerit, etiam atque etiam dubito; neque id mihi satis probant Broekhusii argumenta. Certe mariti ejus in Elegiis Propertii nulla mentio. Deinde nobilis femina maritum esse oportuit hominem illustri genere natum; qui sane satis, virens, & mize patiens fuisset, si eam ge-

Tom. I.

nio libere indulgere fuisset, ac plurimis potestatem sui corporis facere: quæ in calibem & solatam conveniunt magis. Quidni autem possit amator etiam inuicta mulieri, cum qua tamen confuecit, experire sterilitatem? Quam vero Cynthia noctu per demissum lapsa funem ad amatorem veniret clanculum, posuit vel matris custodiam vereri, vel in contubernio esse civis alienigenæ primarii, qui eam diligenter custodiri juberet. Demus autem Broekhusio, matrimonio junctam fuisse: neque illa tamen causa idonea Cynthiae fuisset cur doleret, Propertium lege cogit ad uxorem ducendam. quid enim vetuisset, enim uxori simul & amice operam dare, sicuti Cynthia virum simul & moechum habebat? Cur autem, inquit, calebs calibis nubere non poterat? Id scilicet dispar genus prohibebat: erat enim, ut videtur, Propertius eques Romanus, in re tenui, neque senatorii generis feminam poterat facile sibi conjugare: & propinqui malieris fortasse impedimento fuissent. Deinde, quod agebat Ælius Verus, *uxor dignitatis nomen isti, non voluptatis.* Qui amant, in amicas multa sibi licere volant, quæ uxores minus decet: & scorta ipsa uiuendi licentiam sibi matrimonio snuri ægre ferunt. Postremo, lex de maritandis ordinibus cogebat cives ad ducendas uxores, liberorum creandorum causa: non igitur quasiuget ducere satis fuerat, non eas quæ steriles indicatæ, non anus. Atqui Cynthia & sterilis erat, & floris jam extincti. Propertius ipse iratus animum vocare non dubitat Eleg. 3a. lib. hujus:

Appia cur toties te via ducit anus?

& Eleg. 18.

At tu ritum juvenem edisti me perfida, quam sis

Ipse ante bond longæ curvæ fœtura die.

Hanc egn verissimam omnium causam existimo, quamobrem hi duo amantes a nova lege sibi metnerent. Uxor autem adolescentula, & ex qua liberi sperari possent, Cynthiae rationibus omnino contraria erat. Passerius explicat: *Gensiva certe est Cynthia sublata lege: quod frigidum & languidum: ego vero explico: Gensiva est Cynthia legem certe sublata.* hoc est, non rumores tantum esse de sublata lege, sed id gravibus auctoribus constare. Vulp.

v. 2. QUÆ QUONDAM EDICTA] M. Tullius

Ni nos divideret. quamvis diducere amantes

Non queat invitos Juppiter ipse duos.

At magnus Cæsar. sed magnus Cæsar in armis. 5

Devictæ gentes nil in amore valent.

Nam

lius Verrina 5. *Legemque his rebus, quam ipse videretur ediceret.* id est, statuerent. *Edicere legem.* ejusdem generis sunt: *edire comitia, sanatum, multam.* Edicere est ejus qui sit cum imperio, vel privato, ut patrisfamilias, vel publico, ut prætoris, consulis, ædilis. Donatus in Hecyram: *Edicimus quod jubemus fieri: interdicitur quod vetamus fieri. Edicimus nati generi hominum: interdicitur diversis.* Hinc prætorum edicta & interdicta. Dionysius Halicarn. lib. 5. *Edicta interpretatur ipsi domini & aliorum supplicia.* PASS.

ibid. PLEBUS UTROQUE DIU] Pro Revimus. euallage temporum. ut Eleg. 9. infra:

Nec non exanimem amplectent Briseis Achillem

Candida versant verberat ora manu.

Flemus; pro metuimus. Ovidius Epist. Penelope:

Electem successu posse torere datas. PASS.

v. 3. NI NOS DIVIDERET] Ita dictum, flemus ut nos divideret, ut Eleg. 12. lib. 3.

--- Fama tabescit inani,

Hæc una ne virum fat amara tibi.

Donatus in Eunuch. 2, 3, 35. *Quid ut, cur non.* quia veteres ut pro ne, & ne pro non usi. Plautus Milite Gl. *Ni mala, ni stulta sit.* Servius in illud 3. Æneid. v. 684.

Ni teneant cursus, certum est dare lintæ retro. Ni, pro, ne, ut antiqui dicebant, quæ particula plenus est Plautus. vide Turnebum lib. 17. Advers. cap. 11. & Formulas Briffonit. *Divideret*, dictum ad Eleg. 10. lib. 1. v. 15. P. Ni. Sic legitur in omnibus libris scriptis, & editionibus vetustis. Sic & marmor Romanum apud Gruterum DCCCXCVI. 12.

QVISQVE ES. HOMO. ET. VOS. SODALES.
MEOS. CUNCTOS
ROGO. PER. DEOS. SUPEROS. INFEROSQUE.
NÎ

VELITIS. OSSA. MEA. VIOLARE
ita autographum Stephani Vinandi Fighii: nam in Grætero male SEPEROS excusum est. BROUX.

ibid. DIDUCERE AMANTES] Divellere, in diversa trahere, dissidium inter eos indu-

cere. dictum ad Eleg. 13. lib. 1. v. 19. P.

v. 4. NON QUEAT INVITOS JUPPITER IPSE DUOS] *Id ipse nec liquere.* Virgilius 2. Æneid. *Hic Juppiter ipse Ausonium solitum eripuit.* Catullus Carm. 69. *Non si se Juppiter ipse petat.* Horatius Ode 16. lib. 1. *Tremendo Juppiter ipse tuos imminuit.* Sententia similis Plauti Amphitr. 4, 4. *Neque me Juppiter, neque dii amice prohibebunt, si volent.* dixit Silius Apollonio, *dile invitit* Catullo. PASS.

v. 5. AT MAGNUS CÆSAR. SED MAGNUS CÆSAR IN ARMIS] *ὠρωπάδῃ, ἀνδρωτάτῃ.* *Magnus Cæsar.* Ovidius lib. 2. Pontic. Eleg. 8. *Parce vir immensa major virtutibus orbe.*

vide adnotata ad Eleg. 1. supra v. 26. *Sed magnus Cæsar in armis*, virtus Cæsaris in bello & militia spectatur. sic, *Magnus in dicendo*, Cicero pro Murena. & 3. de Legibus: *Magni in republica viri.* id est, periti reipublice administrande. PASS. At, Sed. Cicero pro Fontejo dixit At, At. At hoc Galli negant. At ratio verum, & vitæ argumentorum coarguit. *Magnus Cæsar.* Hoc epitheton Julio Cæsari tribuit Catullus Carm. 11. *Cæsaris visum monumenta magni.* In armis. Horatius Sat. 7. lib. 2.

Corpore majorem videt Turbanis in armis Spiritum & incessum.

Sed ibi de gladiatore sermo. Cicero pro M. Marcello: *Et certo, in armis, militum virtus, locorum opportunitas, auxilia sociorum, clessis, commentus, multum juvant.* VULP.

v. 6. DEVICTÆ GENTES NIL IN AMORE VALENT] Sententia est: si quis se confidit amori posse imperare, quod orbem devicerit, fallitur. Amor enim triumphat & victoribus nescit cedere, quoniam omnia vincit. *Gens*, est populi magnitudo. Festus in *Ingens.* Valens, ut Eleg. 1. lib. 1.

Tantum in amore preces & benefacta valent. PASS.

In amore. Sic in amicitia. Cornelius Nepos in Attico: *Ut iudicari possit, plus in amicitia valere similitudinem morum, quam opinionem.* Homerus Iliad. 14. v. 331. dixit, *et pidiaræ.* VULP.

v. 7.

Nam citius paterer caput hoc discedere collo,
 Quam possem nuptæ perdere amore faces.
 Anne ego transirem tua limina clausa maritus,
 Respiciens udis proclita luminibus?

IO

Ah

V. 7. NAM CITIUS PATERER CAPUT HOC
 DISCEDERE COLLO.] Imitatus est Propertium
 Ovidius lib. 2. Pontic. Eleg. 8.

Nam caput e nostris citius servare recidas,

Et pariter sustineas lumen abire gentis,

& Epist. Paridis 1.

Antea recedisset caput hoc servare trunca,

Quam tu de thalamis abstrahere natis.

Citius, ut Eleg. 15. infra:

Et citius nigras sed agnatis eques.

Caput hoc. Virgiliana p. Rhenid. Per caput

hoc iura. Et Notker Eleg. 9. infra:

Quam caput hoc Stygia iam pateretur aqua.

PASS.

Caput hoc discedere collo. Italice: I separarsi

questo mio capo dal busto. VULP.

V. 8. QUAM POSSEM NUPTA PERDERE

AMORE FACIES.] Amittere amorem illum quo

tu me incendiisti. Sic Eleg. 15. infra:

Quam possem nigras alio transferre colores.

vide vers. ult. Eleg. superioris. Facies. ut

Eleg. 13. lib. 1.

Nam tibi non tepidas subdidit illa facies.

Triplex autem lectio, in ore, in amore, amo-

re. sed melius, amore. Amore, inquit,

uxoris, amorem tuum non mutabo. prius

moriar. Sed legendum, perdere facies, ut

Virgil. 4. Rhenid.

Non iam coniugium antiquum, quod prodidit,

ore. PASS.

Perdere facies. sic est in omnibus libris.

Perdere hic valet simpliciter, inutili dispen-

dium prodigere, sumum facere nihil profuturum.

hoc enim dicit poeta, si sibi do-

cenda sit uxor, Angusto iuba iubente; ea

ra nihil effectuum amplius, nisi ut perent

sibi omne id argentum quod in apparatus

nuptialium invito & coacto sit profundendum.

hujus expositionis sponforem dabo

valde idoneum, & quem tu nequaquam

possis rejicere. is est Junius Juvenalis,

Sat. 6.

Si tibi legitimis jussibus pallorque tabellis

Nona et amaturus, ducendi nulla videretur

Cavissimæ quæ quare causam & mulctæ perdas,

Lachante officio crudelis domanda, nec illud

Quod prima pro nolle datur, quam lauca beata

Ducimus, & scripse radiat Germanicus euro.

BAQUAN.

Quam possem nupta perdere amore facies. ita

& princeps omnium editio. Ego olim ado-

lescens, antequam Bronkhni editionem

oculis usurpassim, ad Propertium eundem

locum Juvenalis attuleram, ita præfatus:

Sunt qui legant, perdere. ego tamen di-

versam lectionem sequor, & sic explico:

Quam possem insanam sumum facere iis

parandum quam pompa nuptialis requirit,

pata scibitis, coronis, convivio &c. Neve

quis hoc temere dictum putes, affero lo-

cum Juvenalis 6. Satyra: Si tibi legiti-

mit &c. VULP.

V. 9. ANNE EGO TRANSIREM TUA LIM-

INA CLAUSA MARITUS?] Tuasne præteritum

fores mihi obstratas, quam maritus factus

essim? Ovidius 10. Remed. Amor.

Dii faciant possis domum transire relicta

Limina. PASS.

Transirem tua limina maritus. Illa eundem

Tibulli hanc simillima Eleg. 1. lib. 1.

Ipsæ feram teneras matris tempore vites

Rusticus. VULP.

V. 10. RESPICIENS UDIS PROCLITA LU-

MINIBUS.] Retorqueo oculos postquam

transierim, quod indicium desiderii & dolo-

ris ob rem capitam amissam. Ovidius in

Remed. Amor.

Transpora nec numeras, nec crebras respice Romanas.

Sic Cicerone 2. in Catil. Retorquet oculos se-

pe ad hanc urbem, quam se suis sanctibus tro-

piam esse iugis. Proclita, vet. lib. Mureti,

Palmerii, & Scaligeri. Sed, proclita, non

displicet. Sic enim Plautus Mercat. 5, 1.

Ususfructus, videtur, vultus jam mihi barum

se adium intersperat est, intersperat est, alien-

aturus est, occidit. Udis luminibus. Ovidius

Epist. Medecæ:

Tristis abis: oculus obtentum prosequer udis.

& lib. 2. Fast.

Hi redierunt udis in sua tellis gentis.

Ita Notker dumida limina, Eleg. 6. lib. 3. P.

L. 1

Pro-

Ah mea tum quales faceret tibi tibia somnos,
 Tibia funesta tristior illa tuba!
 Unde mihi patriis gnatos præbere triumphis?
 Nullus de nostro sanguine miles erit.

Quod

*Prodita, est in omnibus libris; & recte. prode-
 re est ostendere, in periculo ponere ac de-
 relinquare, perdere, projicere. Terentius
 Adelphis 4, 5.*

*Prodidiſſi & te, & illam miſeram, & gna-
 tum, quod quidem in te fuit.*

Cicero L. 10. ad Attic. Epist. 9. *Quoniam hæc
 idem obſervaret, ut exſpectarem, ne ſervatus
 meos, ne unicam filiam, ne meos omnes tam
 teneret præderem, BACCHUS.*

V. 11. AN MEA TUM QUALES FACERET
 TIBI TIBIA SOMNOS?] Omnes membræ:
Ah mea tum quales. deinde in altero Col-
 bertino, & in nostris duobus, legitur, *ca-
 neret tibi tibia somnos.* quare dubitare non
 debes de veritate lectionis quam Nic. Hein-
 sius constituit:

*Ah mea tum quales faceret tibi tibia somnos,
 Tibia funesta tristior illa tuba!*
*facere somnos Ovidius dixit L. 3. Pontic.
 Epist. 1.*

Et faciat somnos hæc tibi cura brevis.
 Plinius lib. 20. C. 7. *Peculiaræ earum vires
 parum sua dilla sunt, somnum faciendi, ve-
 nientemque inhibendi.* BROUIN. *Caneret tibi
 tibia tantum.* quam stiles modos fonderet!
*Canere cantus, ut vivere vitam, curare sur-
 sum, furere furorem.* Et cantum tibiarum
 vocant *canentesque.* Quintilianus lib. 1.
 Inst. Orat. cap. 19. Sed lib. vet. Scalgeri,
tibia somnos. exponit, inquit, mea tibia
 nuptialis tibi somnos induceret. PASS. In
 pompa nuptiali solennis & præcipuus tibi
 cantus fuit. Quamorem Auctor Rhetoricæ,
 ad Herenn. lib. 4. De parte totum se intel-
 ligere: *Non illa te nuptiales tibiae igne ma-
 trimonii torquentibus? Nam hic omni sancti-
 monia nuptiarum, aut signis tibiarum intelli-
 gitur.* — VULG.

V. 15. TIBIA FUNESTA TRISTIOR ILLA
 TUBA] Hunc locum imitatus est Ovidius
 Epist. Metæ:

*At subito ardet ut Hyntem canentes ad aures
 Venit, & accensa lampades igne micant:
 Tibique effudit facialis carmina votis
 At mihi funesta febilisera tuba.*

Eriam amatores, sub noctem transcentes
 ante amicarum domos, ad tibiam suas mi-
 serias desolant. Horatius Ode 7. lib. 3.

*Prima nocte domum claudite, nec in vias
 Sub cantu querula despice tibia.*
 Tibia enim quiddam querulum sonabat.
 Lucretius lib. 4.

*Dulcesque querulae,
 Tibia quas fundis digitis pulsata canentum.*
 Tibia funeribus plebeiorum adhibebatur,
 ut scribit Lullatus Grammaticus ad Papi-
 nium lib. 6. Thebaid. Tuba contra funeri-
 bus potentiorum. Noster Eleg. 13. infra 1.
Nec tuba sit sati vana querula mei.

Et Eleg. ult. lib. 4. nui Cornelia mulier
 nobilissima loquens inducitur:
*Sis massa vocinere tube, quoniam subdita nostrum
 Detraheres lecto san inimica caput.*
 Vide Plurarchum, & Petrum Victorium
 lib. 9. Var. Lect. cap. 14. PASS.

V. 13. UNDE MIHI PATRIIS GNATOS PRÆ-
 BERE TRIUMPHIS?] In quovislibet libris
 alia hic incipit Elegia 1 sed ista metris
 coheret superioribus. Unde mihi? qui ne-
 gat se aliquid habere, sic loqui solet. *Un-
 de mihi? a quoniam ego accepi? quis dedit?*
 Plautus Aulul. *Redde aurum.* unde mihi?
 supple, habeam. *Præbere natos.* quod Ca-
 tullus in Epithal. Juliae & Manli: *Nulla
 quis sine te domus Liberis daret.* Debemus
 enim reipublicæ natos. Hinc parochi apud
 Horatium Sat. 5. lib. 1. *præbet saltem & li-
 gna, quia debent.* Cicero in Pisonem: *Con-
 servam imperatori suo novum præbentem.*
 An est hypallage, pro præbere triumphos na-
 tatis, & gloriam bello partam liberis reli-
 quere ac tradere? sic Eleg. ult. infra:

*Aspicit me, cui parva domi fortuna relicta est,
 Nullus & antiquo Merito triumphat ovi.*

PASS.
Unde mihi? Significat, se tenui censu esse,
 perinde ac si diceret: Unde mihi patrimo-
 nium, quo prolem educem honeste? unde
 prædia, quæ pertica tristis metata est?
 Vide Eleg. 1. lib. 4. *Patriis gnatos præbere
 triumphis.* Nullam hic agnoscio hypallagen.
 Alla-

Quod si Romanæ comitarent castra puellæ, 15
 Non mihi sat magnus Castoris iret equus.
 Hinc etenim tantum meruit mea gloria nomen,
 Gloria ad hibernos lata Borysthenidas.

Tu

Adlatit Noster ad milites qui currum imperatoris triumphantis sequebantur. VULP.
 v. 14. NULLUS DE NOSTRO SANGUINE
 MILES ERIT] Ut Eleg. 6. lib. 1.

Nun ego sum laudi, non natus idoneus armis.
 Sanguine, genere & femine. infra hac
 Elegia:

Hic eris & patriæ sanguis pluri amor.

Virgilius [Ecl. 8.

*Nec nostri generis puerum, nec sanguinis
 edunt.]*

& 6. *Æneid.* *Proice tela manu sanguis meus.*
 Horatius Ode 3. lib. 4. *Sen deos, regesque
 canit deorum Sanguinem.* Pass. Militiam se
 abominari significat, fortasse propter bella
 civilia, vel quia ex ipsius agris milites
 lucrum fecerant. Hoc autem legi ab Au-
 gusti proposita omnino adversatur: volebat
 enim Augustus ordines maritari, ne respu-
 blica militibus necessariis careret. VULP.

v. 15. QUOD MIRA SI TENEX COMITA-
 RENT CASTRA PUELLA] Corrupta membra-
 narum pane omnium lectio hac est, *Quod
 si vera meæ comitentur castra puella*, ex qua
 Jos. Scaliger fecit, *Quod si Romana comita-
 rent castra puella*. & sane ex ea *nunc* non
 difficultas sit *Romana*: tum & mos ipse sa-
 vet, notissimas, & nulli non dictus. sed,
 audeo dicere, unice ad gustum meum est
 ingeniosa Nic. Heinsii correctio, Not. ad
 L. 1. Trist. Eleg. 8. v. 31. quam fagge-
 riturbaris ordo literarum:

Quod mea si tenera comitentur castra puella.
tenera perpetuum puellæ epitheton est
 apud Notruum, Nasonem, ac Tibullum.
 neque attinet exempla coacervare. *mea ca-
 stra, meæ compages*, sic L. 4. Eleg. 3.
Tentare hac castris quædam latera tua.

profecto nullus mihi scrupulus restat super
 germanitate loci admodum feliciter resti-
 tuti. BAUGHN. Probo conjecturam Scalige-
 ri, qui legit: *Quod si Romana comitentur
 castra puella*, nem vetus unus liber habet,
 comitentur. sic enim Propertius Eleg. 3.
 lib. 4.

Romanæ utinam potuissent castra puellis.

Comitare castra, in comitatu & impedi-
 mentis exercitus esse: vel una militere. Ti-
 bullus Eleg. 6. lib. 2.

Castra Blater sequitur, tenere quid sit Amori?
Sit tenet, & collo fortiter arma gerat.

De militia vetita feminis vide Orat. Val-
 lerii tribuit plebis apud Livium lib. 34.
 Festum in verbo *Castra*, & Ividorum. Co-
 mitare, pro comitari. ut Ovidius Epist. 3.
 lib. 2. Pontic.

Piriborum Thesent Syrgiascomitavit ad undas.
 PASS.

Alexander Magnus militibus suis concessit
 in castris uxores habere, immo & docere.
 Justinus id refert lib. 12. cap. 4. *Sed ne
 solus, inquit, visitis verum quos armis sub-
 egerat, subivisse videretur, militibus quo-
 que suis permisit, si quarum captivarum con-
 suetudine tenerentur, docere uxores: existimans
 minorem in pacem rediens cupiditatem futu-
 ram habentibus in castris imaginem quamdam
 lenium ac domesticæ sedis: simul & laborem
 militie molliorem fore dulcedine uxorum.* V.

v. 16. NON MIHI SAT MAGNUS CASTO-
 RIS SAET EQUUS] Tale illud est Ciceronis
 Philipp. 2. *Ut mihi nulli neque remi, neque
 venti satisfacerem. Equus magnus, aut equa
 ipse, vel potius est hypallage, equus ma-
 gni Castoris.* Horatius Epod. 17. *Fraterque
 magni Castoris.* Juno autem Xanthum &
 Cyllarum equos a Neptuno acceptos Pol-
 luci & Castori dono dedit, ut scribit Pro-
 bus in illud 3. Georg. Virgili:

*Talis Amyclæ domitus Pollucis habens
 Cyllaræ.*

Valerius Flaccus lib. 1. Argonaut.

Passus Amyclia pinguis Cyllaræ herba.

Noster Eleg. 21. lib. 3.

Potage Pollucis lymphæ salubris egro. P.
Iret egro, ex equestri enim ordine fuit
 Propertius. VULP.

v. 17. HINC ETENIM] Ex hac Amoris
 militia. Sic Eleg. 7. lib. 1.

Hinc cupio nomen terminis ire mei. PASS.
 ibid. TANTUM MERUIT MPA GLORIA NO-
 MEN] Hypallage, pro, meum nomen mo-
 ruit

Tu mihi sola places: placeam tibi, Cynthia, solus.
Hic erit & patrio sanguine pluris amor. 20

E L 2-

ruit tantam gloriam. Sic Eleg. 8. lib. 1.
Ille meum nitit gloria cantem.

pro, mea canities norit istam gloriam.
Meum nomen, ego. Eleg. 17. lib. 1.

Ille meum extremum clamasset pulvere nomen.
id est, me. Eleg. 1. supra, *Casaris nomen.*
Eleg. 7. lib. 4.

Per nomen quamvis est ausa egere meum.
vel *hic rã aurã, gloria, nomen.* De gloria
Propertii vide Eleg. 1. lib. 4. & 7. lib. 1.
PASS.

V. 18. GLORIA AD HIBERNOS LATA BO-
RYTHENIDAS] Vestis Famæ pennis ad Scy-
thas Borythenis accolæ, qui fluvius se-
cundum Histrum omnium maximus & sua-
vissimus est. Herodotus in Melpomene.
Est & lacus ejusdem regionis. Plinius lib. 4.
H. N. cap. 12. *Hibernos, gelidos.* ut Ele-
gia 3. lib. 4. *Hibernique Gita.* PASS. Non
quod Scythæ Borythenis accolæ multum
delectarentur carminibus Propertianis: sed
quod tribuni ac centuriones Romani non
gravarentur fabulas Milesias & carmina
amatoria inter farcinas suas circumferre,
etiam quum militarent apud longissime dis-
tintas regiones. Narrat Plutarchus in vita
Crassi, occiso eo duce, & deleto exercitu
Romano, in Roscii impedimentis repositos
fuisse libros Aristidis Milesiacos; atque eam
rem Surenæ argumentum præbuisse multis
modis sagillandi & eludendi Romanos,
quod nec in bello abstinerent scriptis tam
libidinosis. Erat nimirum ipse valde fra-
gi, contentus ea ipsa expeditione non nisi
docentes pellicum rhedas secum trahere.
Pariter Martialis de suis lusuibus gloriatur
L. 11. Epigr. 3.

*Non urbane meâ tantum Pimplici gaudent
Otia, nec vacuis auribus ista damus.*

*Sed ment in Geticis ad Martia signa proximis
A rigida teritur centurione liber.*

vides imaginem militiæ hodiernæ, ubi otium
castrens, si quando datur, oblectare solent
amatoris Gallorum naniis. BAOUH.

V. 19. TU MIHI SOLA PLECES: PLA-
CEAM TIBI, CYNTHIA, SOLUS] *Place,* vi-
deris formosa, & grata es. Sumit hoc he-
mistichium Ovidius, tamquam frequente
usu notissimum, & quod in proverbium
abierit, lib. 1. A. A.

*Dum licet, & loris passim patet ire solutis,
Elige cui dicas, Tu mihi sola places.*
Noster id fortasse à Tibullo mutuatus est,
qui lib. 4. Carm. 13.

*Tu mihi sola places: nec jam te preter in urbe
Formosa est oculis ulla puella meis.*

PASS. & BAOUH. Huc existimo animum
adhibuisse Joannem Boccacium in *Amanti-
pe* in fine Diei secundæ:

*E quel cho 'n queste m' è sommo piacere,
E, ch' io gli piaccio, quant' egli a me piace,
Amor, la sua mercede.*

*Placere, culpa sæpius vacat. nihilominus
Arethusa, rigida castitatis puella, apud
Nasone lib. 4. Metam. ita ipsa de se:*

*Quæque alia gaudere sileat, ope rufica date
Corporis erubui, crimineque patere putavi.* V.
7. 80. Hic ERIT ET PATIO SANGUINE
PLURIS AMOR] Mihi sic eris carior, quam
parentes, liberi & propinqui omnes. Ele-
gia 11. lib. 1.

*An mihi sit major cura custodia matris?
Aut furo te vitæ cura sit ulla mee?*

*Tu mihi sola damus, tu, Cynthia, sola parentes.
Patris sanguis.* ut Cicero pro Sex. Roscio:
*Magnam vim possidet patris materisq; san-
guis.* sic & Eleg. 15. lib. 1.

Sanguinis & cari vincula rapit amor. PASS.

ELEGIA VIII.

ERipitur nobis jam pridem cara puella:
 Et tu me lacrimas fundere, amice, vetas?
 Nullæ sunt inimicitia, nisi amoris, acerbæ:
 Ipsum me jugula, lenior hostis ero.

Possum

ARGUMENTUM ELEGIAE VIII. LIBRI II.]
 Dolet gravissime, amicam ereptam sibi a rivali, sequi omnia digna indigna libenter passurum prosteretur, dummodo suas injurias ulciscatur; proposito irati Achillis exemplo. Mirifice autem astuantis animi ac perturbati agitationem ob oculos ponit. VULP.

v. 1. ERIPITUR] Per vim abducitur. a potentiore opinor. Tibullus Eleg. a. lib. 3.
Qui primus caram juveni, cornuque puella
Eripuit juvenem, ferrens ille fuit.

Durus & ille fuit, qui tantam ferre dolorem,
Vivere & erepta conjuge qui potuit.
 Noster Eleg. 13. lib. 1. *Quod abrepto salus*
amore vocem. PASS.

ibid. NOTIS] *ἔρπτε*. Eripitur nobis, nobis cara. PASS.

ibid. JAMPRIDEM CARA PUELLA] Quam dudum plus oculis meis amavi. Amata dicitur Eleg. 5. supra. & inveteratus amor major est. PASS.

v. 2. ET TU ME LACRIMAS FUNDERE, AMICE, VETAS?] Intempestivum officium. Sic Albinovanus ad Livium:

Et quisquam leges audent tibi dicere flendi?
Es quisquam lacrimas temperat ore tuas?
 Martialis quoque Epigr. 37. lib. 5.

Adhuc vacenti repet Eriem iusto,
Quam pessimorum lex avara saturum
Sexta pergit hiems, nec tamen tata,
Nostros amores, gaudiumque, iusque?
Es esse crilem me meum vetas Patres?

Ovidine pariter lib. 5. Trist. Eleg. 1.
Acceptæ gravi vulnere fere vetas?
 & in Remed. Amor.

Quis matrem, nisi mentis inopi, in fœtus
nati
Fere vetas? non hoc illa monenda loco
est. PASS.

v. 3. NULLA SUNT INIMICITIA, NISI AMORIS, ACERBÆ] Atroces adeo sunt quæ ex amore nascuntur inimicitia, ut alia ex aliis causis profectæ, si cum illis comparantur, non solum leves, sed proflæ nullæ videri possint. VULP.

ibid. ACERBÆ] Graves. translatum a frugibus & sapore. PASS.

v. 4. IPSUM ME JUGULA, LENIOR HOSTIS ERO] Appete meum ipsum jugulum, minus te persequar. Ipsum me. *ἀνασπά*, ut apud Horatium Ode 23. lib. 1. *Ipsum me nectiar quam peteret Venus, Jugula.* Cicero Philipp. 13. exagitat illa verba Antonii: *Ut resurgat Pompeianorum caussa toties jugulata. Si jugulata esset, inquit, nunquam resurgeret; quid tibi iusque contingat.* Simillima Tibulli concessio Eleg. 9. lib. 1.

Ure meum potius flammæ caput, & pote ferro
Corpus, & interiora verbera terga fœci. P.
Lenior hostis ero. Nam & umbra mortuorum credebantur eos infectari a libris occisi, & quocumque modo male habiti fuerant. Dido apud Virgilium 4. *Æneid.*

Es quam frigida mors animâ seduxerit artus,
Omnibus umbra locis adeo. dabis, improbe, parat.

Quam veterum persuasionem eleganter expressit DOMINICUS LAZARINUS DE MURRO Maceratenfis, ante me Philologus & Rhetor in Gymnasio Patavino, posteritatis memoria dignus, in Uliæ Juniori, eximia Tragœdia: *Vivam i morti, Vivam fœtteri, Semper chiedendo Di her il sangue De' lor nemici.* Hanc vero Propertianam sententiam videtur imitari Franciscus Petrarca (nella Canzone 8.)

La voce d' m', e' l' del guardo sereno,
E l' accorte parole,

Rade

Possum ego in alterius positam spectare lacerto? 5
 Nec mea diceretur, quæ modo dicta mea est?
 Omnia vertuntur. certe vertuntur amores.
 Vinceris, aut vincis: hæc in amore rota est.
 Magni sæpe duces, magni cecidere tyranni.
 Et Thebæ steterunt, altaque Troja fuit. 10

Mu-

*Rode noli mundo, o sole,
 Che mi fer già di ed cortese deo,
 Mi fou toltevi e perdono
 Più lieto ogn'altra effeto.* VULP.

V. 5. POSSUM EGO IN ALTERIUS POSITAM SPECTARE LACERTO?] Simne tam ferreus, ut id patiar? Sic Eleg. 10. infra:

Possum ego natura non meminisse tua?
Alterius. dictum Eleg. 3. lib. 1. v. 36. *Possum*. jacentem, reclinatam. explicavi Eleg. 3. lib. 1.

Subiicte leviter positam tentare lacerto.
Spectare, *κατασπᾶν*. nam, ut ait Cicero Epist. 1. lib. 6. ad Famil. *Oculi augent dolorem*, quoniam ea quæ ceteri audiunt, intueri coguntur. Quare Terentius Phorm. 5, 8. *Ut suo viro oculi dolent*. PASS.

V. 6. NEC MEA DICETUR, QUÆ MODO DICTA MEA EST?] Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 11. effinxit hunc locum:

Quæ modo dicta mea est, quam capi solus amare.

Mea, ut Eleg. 8. lib. 1.

Sive dicit, seu non venerit, illa mea est.
Modo dicta, ut Albinovanna ad Liviam initio: *Mater modo dicta Neronum*. PASS.

V. 7. OMNIA VERTUNTUR] Seneca Consolat. ad Helviam cap. 6. *Omnia voluntur*. vide Proverbum: *Omniom rerum vicissitudo est*. Euripides in Ione: *Τὰ θνητὸν πάντα, καὶ ἐν μὲν καὶ ἐν. Ita res sunt mortalium, ut in eodem nihil statu perduret.* & PARÆMIA GRÆCICA:

Τὰ θνητὸν πάντα μεταβολῆς πολλῆς ἔχει.
 Vide Horatium Ode 34. lib. 1. in fine. Alio modo & sensa dixit Ovidius lib. 15. Metam. *Omnia mutantur, nihil interit*. P. Quæstus est poeta infortunium suum gravissime: nunc solari se videtur consideranda rerum humanarum inconstancia, & præcipue amorum vicissitudine. Pars enim animi solitaria & imperio nata identidem in uamatore nostro erigitur, & oblitus cupidi-

tati male: sapius tamen infirmatur & de statu deicitur. Quam sententiarum & affectionum varietatem si melius percipimus Scaliger & Broukhufius, non sibi omnia licere voluissent in hac Elegia & sequenti, miscentes, turbantes, transponentes ea quæ minus intelligebant. Ut suis veritatibus honor. *Omnia vertuntur*. Terentius Eunuchus 1, 3, 44. PAR. *Hec nunc dicit Egestus* *hic nos: omnium rerum sunt vicissitudo est*. Inferius autem v. 5a. *Sine liduam hoc præterat*. *Qui mihi nunc uno digito foret aperis securusque*. *Ne tu istas sano calicibus sape insulabit frustra*. VULP.

ibid. CERTE VERTUNTUR AMORES] Noster Eleg. 9. lib. 1.

Nullus amor cuiquam facilis ita præbit alar,
Ut non electus præferat ille manu.

Certe. hoc est: Nisi omnia vertuntur, saltem id verum est, amores mutari. Certo, pro saltem saepe Cicero. Ovidius lib. 3. Fast.

Mille dea est operum: certo deo carminis illa est.
Vertuntur amores. ut Eleg. 14. infra:

Ille tunc pennas tunc cito vertis amor? PASS.
 v. 8. VINCERIS, AUT VINCIS] Ovidiana lib. 1. Amor. Eleg. 9.

Mars dubius, nec cetera Venus: vultique resurgunt,

Quæque neget unquam posse jacere, cadunt.
 Ideo saepe Homerus vocat *ἡρακλῆα νικῶν*, alternis modo his, modo illis faventem victoriam. & *νικῶν ἡρακλῆα νικῶν*. Alterna revivit victoria viros. Vide Ciceroem pro Milone, & Proverbum, *Mars commutat*. PASS.

ibid. HÆC IN AMORE AGITA EST] Hic orbis fortuna. Proverbum Græcorum: *ἡ ἀνάγκη μὲν ἀνδρῶν ἐστίν*. Cicero in Pisone: *Orbem fortune permississe*. Tibullus Eleg. 5. lib. 1.

At tu qui patier nunc es, mea furta caveto.
Perfatur ceteri Fort levit orbis rota. PASS.
 v. 9. MAGNI SÆPE DUCES, MAGNI CECIDERE

Munera quanta dedi, vel qualia carmina feci!
Illa tamen numquam ferrea dixit, Amo.

Ergo

CIDERN TYRANNI] Periere in acie, [vel
ex infidiis, ut Alexander Phlegaeus.] Ty-
ranni, vel reges, vel praecones regnorum.
Servius: *Tyrannus dicitur rex: amicus incubator*
imperi. dicit Tyranni a Tyrrheneorum prae-
cipua crudelitate. Fectus in *Tyrrenibus*, et
Stephanus *πτελναι*, in verbo *Τυρρηνία*. P.
Pergit poeta se folari, et rivali suo mini-
stri adhibitis claris exemplis. tamquam si
diceret: Tu hodie regnas in amore: cras
tamen rejiciaris, et amiso regno exulabis.
quod plurimis contigit. Noster Eleg-
ia 34. infra.

Ux regemur mixtas inter convivia puellas. V.
v. 10. Et *THEBA STERUNT*] Si de
Bæotii Thebis loquitar, deletas fuisse dixit Eleg. 6. supra: si de Ægyptiis, & hæ quoque everis. unde illud Ovidia lib. 15. Metam.

Atque votum Thoe centum jacet ebrata parvis.
Paufanias in Arcadicis. Soterrone, Soterrone;
nos Sorent, & stant amplius. No-
ster Eleg. 1. lib. 4. Es fletis Alba potens.
Virgilius 2. Æneid. Trojaque mune flaret.
Soterrone, legendum altera syllaba brevi,
ut fystole fit, de qua dictum Elegia 3.
supra: Hæc tibi contulerunt, quia sequitur
fuit. Pass.

ibid. ALTAQUE TROJA FUIT] ἡλυσία, &
Troja fuit alta, & alta Troja fuit. Alta,
vel superba, ut Eleg. 1. supra: *Aut enim
Carthaginiis alta. vel magna; ut Servius*
in 1. Georg.

... & also

Per uellem reformare lapsis uoluntibus urbes.
Alta, inquit, magna, ut, Atque alta ma-
nus Rana. Sic Homerus *Iliad.* εἰς Ἰλίου
αἶψα. *Ibid.* ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ αἶψα, & Ἰλίου
αἶψα, unde Pergama. Fuit; ut vixit.
nam, ut Plautus ait Pseudolo 1, 3, 18.
Mortuus est, qui fuit; qui est, vivens est.
Albinovanus ad Livium:

Jamne fui Drusi mater, & ipse fui?
Tibullus Eleg. 5. lib. 3.

Sive erimus, seu nos facti fuisset volens.
Euripides in Troadib. Πείρ ποτ' ἔμμεν· βί-
βηκεν ἄλλος, βίβηκεν Τρώϊν. Idem in Alce-
stide: Οὐκ ἐρ' ἴσθι Ἀλκίμου γυναι. & in Hip-
polyto: Ἰππολόων; ἀκ' ἐρ' ἴσθι. Pass. Vul-

gatifimum & celebratifimum est illud Virgilii a. *Mœid. Fuimus Troes, fuit Ilium, & ingens Gloria Teuorum*. Sic Acta SS. Martyrum Fructuosus Episcopi, Augurii & Eulogii Diaconorum: *Emilianus praefect Fructuosus Episcopo dixit: Episcopos ne? Fructuosus Episcopos dixit: Sum. Emilianus dixit: Fugis. Et iussit eos sua sententia virum arde*. Concinat Prudentius Hymno 6. *proci egrediamur, qui scriptus est in eodem sanctos Martyres*. v. 48.

Subridens ait ille: Jam fuisti.

Contra. *ε* quid dicuntur qui permanent ac
florēt . Appianus Alexandrinus lib. de
Bellis Punicis : Κάτω δ' ἔτι τινὲς γὰρ
ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις διέτεον Καπυθίωνες
τὴν θύραν . Perunt , Catoem ex eo tempore sen-
tentiam nunquam non protulisse , defendam
Carthaginem . scilicet , expediti Romanis
futuros , non esse Carthaginem . Terrae vi-
ciornum , dixit Dantes Aligherius Inf.
Canto 10 . Huc pertinet illud Ciceroonis
libri . Officiorum i Cum Catilibris , cum Cim-
bris bellum ut cum inimici gereretur , uter
esset , nisi uter imperaret . Vulp.

V. II. MUNERA QUANTA DEDI, VEL
QUALIA CARMINA FECI!] An *quanta*, pro
quot? ut Eleg. 3. lib. 1.

De sibi curarum millia quanta dabit?

Contra Eleg. 20. infra :

*Nec mihi muneribus uou ulla est cuncta beatit.
Munera & carnis conjungit. Tibullus pa-
riter Eleg. 1. lib. 3.*

Carminis formosa, praeputia capiuntur ovula.

Virgilius item Ecloga 2.

Russicum ex Corydano, nec numerum curat Alexie.

Thidern :

O candelis Alexi, nihil mea caecina curat.

No. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 85

*Hanc ego non auro, non Indit fletere cunctis,
Sed potui blandi carminis obsequio.*

*Vel, pro et, solura pro conjunctis. Quæ-
lia, quam elaborata. Feci carmina, unde
poetarum nomen. Sic Eleg. ult. infra
Tale facis carmen. Virgilius Ecl. 3. Pallas
et ipse facis nova carmina. Horatius Sat. 7.
lib. 2. Aut infans homo, aut versus facit. P.*

dedi.

general

Ergo tam multos nimium temerarius annos,
 Improba, qui tulerim teque tuamque domum.
 Ecquandone tibi liber sum visus? an usque
 In nostrum jacies verba superba caput?

15

Sic

V. 12. ILLA TAMEN NUMQUAM PERFERA
 DIXIT. AMO] Ferre, durissima, savissima.
 Tibullus Eleg. 3. lib. 2.

Ferreus est obrus quisquis in urbi manet.
 Cicero Verina 7. Quis tam durus, tam ferus,
 tam inhumanus? unde Homero Odysseus
 7. 279. Dixit, Amo. Ovidius Epist. He-
 lenæ 1.

Orbe quoque in mensa legi sub nomine nostro,
 Quod dedulla pueri litteræ facie, Amo.
 Jucundissimum auditum responsum Amo, quæ-
 renti, Equid nos amas? Appulejus lib. 10.
 A. A. vocat blandissimos affectus: Amo,
 & Cupio, & Te solum diligo, & Sine te
 jam vivere arqueo. Plautus Mercat. 2. 1.

DE. Hæc ite in ludum occipi literarum,
 Lysimache, terna scio jam. L. quid ter-
 nos? DE. AMO. PASS. Idem Plautus Sti-
 cho 1. 3. 104. eodem elegantia: CROC.
 Hæc, nulla tibi lingua est quæ quidem dicat,
 Dabo? CRO. Utrem reliqui: occam illam quæ
 dicit, CRO. VULP.

V. 13. EGGO] Indignantis & stomachan-
 tis, ut Eleg. 5. lib. 3.
 Ergo sollicita tu casso, perennis, vita es?
 & Eleg. 19.

Ergo ego nunc rudis Hadriaci vether æquis
 hæset?

& Eleg. 22.
 Ergo tam dolla nobis perire tabella? PASS.
 Ibid. TAM MULTOS ANNOS] Per hyper-
 bolen. Vide dicta ad Eleg. 1. lib. 1.

Et mihi jam tota fuerit hic non deficit anno. P.
 In fine lib. 3.

Quinque tibi potui servire fideliter annis.
 BROURN.

Ibid. NIMIUM TEMERARIUS] Temeritas
 omnis est inimica prudentia. unde temerarius,
 pro stultus, inconsiderato, præcipiti.
 Ovidius 1. Metam. Nescis, temerarius,
 uxor, Quem fugies, idcirco fugis. Tibul-
 lus Eleg. 6. lib. 3.

Quid præter ab æmulo? conti temerario vato
 Arria & mæus diripiendi ferunt. PASS.

V. 14. IMPROBA] Vel sæva, vel sceler-
 ata, vel impudica. vide adnotata ad Ele-

giam 1. lib. 1. v. 6. Improbus Amor. P.
 Ibid. QUI TULERIM TEQUE TUAMQUE DO-
 MUM] Hoc est quod ait Terentius: Per-
 peti meretricum concumelias. ferre aliquem
 endare de lup. Idem Terentius Heautont.
 Nam quoniam ferret, si patrem non ferret suum?
 Virgilius 3. Æneid. Servitio nixta tulimus.
 Te etiamque domum. idest, te ac tuos. Sic
 Eleg. 10. lib. 3.

Juppiter infamas sequæ suamque domum.
 Tibullus Eleg. 9. lib. 1.

Devoceat pro quo tempore denique tuam.
 Ovidius in Ibin:

Hæc ego devoce teque tuoque modo. PASS.
 Tuam domum, fecisse nobilitatem. Cyn-
 thia enim, quamvis meretricio ingenio
 mulier, supercuiosa fuit, eoque fastu qui
 optimatæ feminæ deceret. VULP.

V. 15. ECQUANDONE TIBI LIBER SUM
 VISUS?] Scaligerani libri scripturam habet
 & Borrichianus. in nostris duobus erat. Et
 quando ut. Appulejus Apologia: Etquandone
 vidisti, Messius, sanctam stipula æriam,
 clara crepitans, largo fulgore, cito incremen-
 to? BROURN. Et quando ite tibi liber sum vi-
 sus? vñ & vim habet utque acrimoniam
 increpando, ut supra v. 1. hujus Elegiæ:

Et tu me lacrimas fundere, amice, videris?

Sed melius alii libri: Etquando. Etquando
 non me servum putasti, & servorum more
 tractasti? Cicero 4. in Verrem: Etquando
 te fallorum tuorum rationem vidisturum pu-
 tasti? Celsus Ciceroni Epist. 15. lib. 8. ad
 Famil. intuitu: Etquando tu hominem inepri-
 um (Pompejo) vidisti? Quidam libri ha-
 bent, Etquandone. Ite liber dicitur, ut
 Eleg. 23. infra 1.

Centro rejecto quæ libero vadit emitte.
 Seneca in Ludo de morte Claudii: Populus
 Remouet ambulatat tanquam liber. Ita di-
 citur: Ite liberat iussu. Genus vero prover-
 bi: Liberum vna putare, de summo con-
 temtu. Cicero Epist. 1. lib. ad Attic. Quam-
 quam ille passor Idæus Menelaum solum con-
 temperis? hic vester Paris tam Agamemnonem
 quam Menelaum liberum non putavit. Idem
 Epist.

Sic igitur prima moriere ætate, Properti?

Sed morere. interitu gaudeat illa tuo.

Exagitet nostros manes, fectetur & umbras,
Insultetque rogis, calcet & ossa mea.

20

Quid?

Epist. 18. lib. 7. ad Famil. *Me tibi liberum non visum demiror.* quia cum litteris pupugerat. Idem Bruto in Epist. 2. sex posterorum: *Cuperat esse tanta insolentia, ut nimium liberum duceret.* PASS.

ibid. AN USQUE IN NOSTRUM JACIES VERSA SUPERSA CAPUT? J Sempiterno nobis illud, ut servis, quum sumus liberi? *Ja-cies verba, ut Eleg. 1. supra: Mene jace verba servilis. Verba superba,* ut Eleg. 5. lib. 1. *Fortis verba.* & Eleg. 20. *superba loqui. In nostrum caput,* in nos liberos. Servi enim in jure caput non habent: ideo nec capite minui possunt. L. *Liberis D. de capitis deminutione.* unde Plauto: *Pro capite argentum dare.* &, *capitulum,* de semilibro. PASS. Fortasse hoc respexit etiam Catullus Carm. 15. *Ut nostrum insidiis caput loce-ssat.* ut in me struas fallaciam, quasi me non putes liberum, qui tamen liber sum, & caput habeo. VULP.

v. 17. SIC IGITUR J Adeo misere. vide Eleg. 6. supra v. 37. PASS.

ibid. PRIMA MORIERE ÆTATE, PROPERTI? SED MORERE. J Seipsum alloquitur nominatim, ut Catullus Carm. 52. *Quid est, Catulle, quod morarie emori?* Servius quoque Sulpicius Ciceroni Epist. 5. lib. 6. ad Famil. *Visus tu te, Servi, colubero, & meminisse te hominem esse natum?* Ita Virgilius 4. *Æneid.* *Morimur imulæ?* Sed moriamur, ait. Prima ætate, de juvenia, ut Eleg. 10. infra:

Ætas prima causat Venæras, cæteræ tumultus.

& Eleg. 28. *Primum venguervat ames.* & juvenem fuisse Propertium tunc, docuimus ad Eleg. 2. hujus libri:

Mæcenat vestre spes invidiosa juvenia.

PASS.

v. 18. INTERITU GAUDEAT ILLA TUO J Ita C. Marius Ciceroni Epist. 28. lib. 1. ad Famil. *Qui Cesaris morte læsantur.* Noster Eleg. 12. lib. 3.

Nova tua Mæda lætetur cade sagitta. P. Theocritus Idyllio 3.

Κενεύματα δὲ πτωχῶν, ἃ καὶ λυγρὰ ἔχῃ μὴ ἴδμεν. Ὡς μέγα τοῦ γλυκοῦ τῆς κατὰ ἀρχῆς τοῦ γένους.

Me nunc exanimis collaber, & ossa laporum c.

Dulcior hoc emni crede tibi mille futurum. Attuli jamquam Hugonis Grotii, qui sententiam servavit, non verba. VULP.

v. 19. EXAGITET NOSTROS MANES, SECTETUR ET UMBRAS J Me venet mortuum.

Manes, pro cinere & ossibus, ut 4. *Æneid.*

Id cinerem aus manes credis curare sepulchris? & manes, cadavera Statius 9. Thebaid. *Servatur, infestetur, infesto animo persequatur.* Eleg. 7. lib. 4.

Non tamen infestetur, quoniam mors, Propertii. *Umbrae,* enallage numerorum, pro umbram. ut Eleg. ult. infra:

Ipsæ meae solæ, quod nil est, amulæ umbræ.

PASS.

Umbrae. Ita Livius lib. 40. ab U. C. *Sed animo tamen agrum magis fuisse quam corpore,* constat: *cucisque & vigiliis (quum eandem speciet & umbra insentis interuenti filii eum dirie agnarent) interuentum.* VULP.

v. 20. INSULTETQUE ROGES, CALCET ET OSSA MEA J Insultet. De hoc verbo dictum ad Eleg. 5. supra v. 7. *Rogis* ipsa manibus & reliquiis. Eleg. 7. lib. 3.

Nec pote cognatos inter humare reges.

item Eleg. ult. lib. 4.

Obsecrat umbrasque lurida porta reges.

Calcet & ossa mea. Proverbium sapit, *κατὰ πτωχῶν, & δαίμων ἐπικυριῶν.* Sic Petronius, *Ne moriente vellet occidere.* Junius Proverb. 18. centur. 9. Statius 3. Silv. in Hercule Surrentino: *Et mersum tumulis Encephalus calcet.* Ovidius denique lib. 3. Trist. Eleg. 11.

Non sum qui fueram: quid insonem proteritis umbram? PASS.

Insultetque rogis. Illud Horatii simile Ode 3. lib. 3. *Dum Priami Paradisque buste Insultet armentum.* Sed Homerus longe ante, 4. Iliad. 577.

Τὴν δὲ ἐπὶ πύργῳ Μενέλαον πάλαιον. VULP.

M m 2

v. 21.

Quid? non Antigone tumulo Boeotius Hæmon
Corruit ipse suo faucibus ense latus?
Et sua cum miseræ commiscuit ossa puellæ,
Qua sine Thebanam noluit ire domum?

Sed

V. 11. Quid? Donatus in Phormionem 1, 2.
*Quid? scire quod respicitur vestrum? Quid,
inquit, notat transiitum ad mentionem alterius
rei.* Cicero pro Archia: *Quid? usque hic
Magnus minus Theophrastum civitate donavit?*
& saepe alibi. Pass.

ibid. ANTIGONE TUMULO] Sic habent
sex libri, Latina flexione, pro *Antigone*.
& ita fere solent poete in nominibus Græcis.
Horatius Epodo 17.

*Sansâ duris cunctor pellibus
Labeiosi remigat Ulivi,
Polenta Circe membra.*

ita ibi optimus ille codex, quem sapelaudavi,
Grævisius: & ita jam olim M. Valerius Probus in Catholicis. hodie inepte
legitur Cicero. Plautus Epid. 4, 2.

*Ati modo iure; atque hanc offero Circum,
Solvit filiam.*

Sic Pfendolo 1, 2. *Dircam* dixit, pro *Dircen*. & Stichos 1, 1. *Penelopam*, pro *Penelopem*. Porro in historia Hæmonis & Antigone non bene inter se convenit scriptoribus antiquis. ut Barthium vide Animadvers. ad L. 4. Thebaid. Statii v. 88. BROUKH. *Non Antigone tumulo Boeotius Hæmon Corruit ipse suo faucibus ense latus?* Hæmon Creontis Thebarum tyranni filius, quem iussu patris interfecit Antigone audisset, quod ea fratrem Polyneicem sepeliisset, eodem in loco sibi manus attulit; cuius intellecta morte ipsius mater, uxor Creontis, se ipsam interfecit; ut scribit in Antigone Sophocles. Apollodorus lib. 3. vivam sepultam ait. Hyginus Fab. 72. scribit, Hæmonem & se & Antigone occidisse, quem exorare patrem pro Antigone salute non potuisset. Idem Fab. 243. Antigone ipsam sibi manus ait attulisse. Vide Statium in Thebaid. lib. 12. Tangit fabulam Ovidius in Ibin: *Nec tibi, si quid amat, felicius Hæmonis cadat.* & lib. 2. Trist. v. 401. ubi enumerat vulgatas Tragicorum fabulas:

*Quid Danaus, Danaïque nurum, marce-
que Lysai?*

Hæmonaque, & postis quæ coëctæ duos? P.

V. 22. CORRUIT, IPSE SUO FAUCIBUS ENSE LATUS] *Corruit tumulo.* In tumulum simul cum ipsa ruit. *Corruere* dicitur cæsa victima. Eleg. 19. infra:

Hædus ubi agrestes corruet ante foveas.

Eleg. 11. lib. 4. *Tibi victima corruet Acrem.* Ibidem:

Dixerat, & spoliis corruis ille Jovi.

sic cadere & conicere & procumbere hostia dicitur. Ipse suo faucibus ense latus. Sic Tibullus Eleg. 6. lib. 1.

Statque latus præfixa vena, stet sancta potius. Latas autem petere solent gladintores & milites. Plautus Castell. 3, 1. *Utrum hoc me feriam, an ab laevo latus? Sui ense, dixit ad commiserationem, quia:*

Sic interimitur qui suis armis perit.

Vide Proverbia: *Suo gladio & sui velo juguleri.* Pass.

V. 23. ET SUA CUM MISERÆ COMMISCUIT OSSA PUELLA] Ita legitur in uno Colbertino. que sane adlitteratio minime insuavis est apud aures purgatas: quamquam & vulgata ferri potest. sed siue commiscuit, siue permiscuit leges, magni amoris indicium est ista ossium mixtura. sic infelix pater, qui filie desiderio contabuerat, in marmore antiquo apud Boissardum:

OSSA. MEA. IN. ARAM. MIXTA. CVM. FILIAS.

VNA. REQUIESCUNT

HOC. SOLATIUM. RECVM. ERIT

Pedo Albinovanus ad Livium:

Miscetur cinerique cinis, atque ossibus ossa. Suetonius Domit. cap. 17. *Phyllis nutrix in suburbano suo Latina via suæcruvit, sed reliquias templo Flavia gentis alam intulit, cineribusque Julia, Titi filia, quam & ipsa educaverat, commiscuit.* qui locus commode firmat scripturam libri Colbertini. BROUKH. Et sua cum miseræ permiscuit ossa puella. subintelligendum, ossibus. ut Elegia 3. supra:

Et sua cum antiqua commiscuit scripta Corinna. Permiscuit ossa. ut Eleg. 7. lib. 4.

Mecum eris: & mixtis ossibus ossa teram.

Ovidius lib. 3. A. A.

Ac-

Sed non effugies. mecum moriaris oportet. 25
 Hoc eodem ferro stillet uterque cruor.
 Quamvis ista mihi mors est inhonesta futura;
 Mors inhonesta quidem; tu moriere tamen.

Ille

*Accipe nos, Capaneu; cineres miscebis, inquit
 Iphias, in mediis defluisque reges.*

Idem Epist. Medem:

Nostraque adhaerent obitus effa tuis.

In veteri Inscriptione apud Cyprianum a
 Popma, interpretem Sallustii: *Huic, mea
 Adriano. Ubi effa mea tuis miscero, uterque
 simul bene valebitur.* Vide Brissonium in
 Formulis. Vetus Glossarium: *Fermissus*,
συνισμένη, συνισμένη. Pass. Adde Lucianum,
 seu quisquis est Auctor, in Amoribus:
*Οὐχὶ δὲ διαμεικτὰς ὁδῶν, μὴ δὲ τοῦ διαμει-
 κτῆν ἐν ἀλλήλων διαμεικτῶν.* VULP.

V. 24. *QUA SINE THEBANAM VOLUIT
 TAE DOMUM?* Sine qua voluit Thebae in
 Creontis patris regiam redire. An voluit
 genus regum Thebanorum ultra procedere:
 quia ipsius interitu gens tota extincta
 est? Pass. Altera hac interpretatio, pa-
 ce tanti viri, non solum falsa, sed etiam
 absurda mihi videtur. VULP.

25. *Sed non effugies*] *Valgati, non
 efficies; non impetrabis ut tibi parcam.*
negantis est, & praecise repudiantis preces.
Sed melius: non effugies. Virgilius Ecl. 3.
*Nunquam bodie effugies, veniam quocumque
 vocabis.*

Notter Eleg. pammil. lib. 1.

Effugere ignotas non potuisse manus.

ibid. *MECUM MORIARIS OPORTET*] Ovi-
 dius lib. 3. Amor. Eleg. 13.

Tunc ego, sed tecum, mortuus esse velim.
 Plautus Cistell. 2, 1. *Di me, nisi ego te,
 tuamque filiam, neque bodie obtruncaverit.*
Amans loquitur. Virgilius 4. Aeneid.

*Implessemque fores flammis, utrumque pa-
 trumque*

*Cum genere cecissem, memet super ipso de-
 flicem.*

Imitatus est autem Apollonium Rhodium
 l. 4. Argonaut. *Oportet*, hic necessitatis est,
 non officii, ut Eleg. 7. lib. 3.

Aut fores domina ceder oportet iacere. P.

V. 26. *HOC EODEM FERRO STILLET UTER-
 QUE CRUOR*] *Valgati, solo: membranae
 tamen omnes, ferro. quod quamvis idem*

dicit, fuit tamen indicandum. Tacitus
 L. 15. Annal. C. 31. *Ne quam imaginem
 servatis Treidates perferret, non ferrum tra-
 deret.* Suetonius Domit. C. 27. *Mole fer-
 rum extorquere, modo quamvis Ianis di-
 gitis oculos effodere conatus.* Statius lib. 11.
 Thebaid.

Non improbo posse

*Vote: pia manus, & eodem pectore ferro
 Reficendam.*

verba sunt Eteoclis, expiaturi, si detur,
 necem fratris Polynicis sua ipsius morte.
ferrum quoque exhibent primitus cusi. quo-
 circa solo pro glossa videri potest ex mar-
 gine irrepsisse. ΒΑΟΥΑΚ. Mānet cruor utrius-
 que nostrum eodem ex gladio. Dicitur
 utroque modo, & *stillet cruor*, & *stillet gla-
 dius*. Cicero Philipp. 2. *Qui stillantem pro
 se pugionem tollens.* Quare hic esse potest
 hypallage, pro, hoc idem ferrum stillet
 utriusque cruore. *Seiria*, inquit Virgilius
 in 3. Georg. *guis, unde stilla & stillare,
 guttatim cadere. uterque, pro utriusque, ut
 Eleg. 20. infra:*

Si falla, cinis heu si mihi uterque gravis. P.
 Hunc locum Propertii expressit Ludovicus
 Areolus Cantu 43. Rolandi Furentis in
 Fabula Doctorie:

*E si disjase al fin dall' ira vinto
 Morir, ma prima uccider la sua moglie,
 E che d' ambidue i sanguin un ferro vinto
 Levasse lei di bisagno, e si di doglie.*

eodem, dissyllabum per syncretism, ut Ele-
 gia 7. lib. 4.

*Eodem habuit secum, quibus est ciata, capillus,
 Eodem oculos.* VULP.

V. 27. *QUAMVIS ISTA MIHI MORS EST
 INHONESTA FUTURA*] Duplex in hoc faci-
 note turpitudine: una, seipsum occidere. Fe-
 stus: *Caraciscit loco habebatur qui se vulne-
 rasset ut moreretur.* altera, quod solum est
 mulieri manus adferre. Euripides in He-
 cuba: *ἀνδροκτείνε φθόνος γυναικῶν.* Virgilius
 2. Aeneid.

*Esti nullum memorabile nomen
 Femine in pando est; nec habet villoris laudem.*
 E..

Ille etiam abrepta desertus conjuge Achilles
Cessare in testis pertulit arma sua.

30
Vide-

*Exstintisse nefas tamen, & fuisse merentis
Laudatior ponat.*

ad quem locum Pimponius ex Aristotelis
Problematis ejus rei causam addert, quod
iniquum sit & sordidum, eniti adversus im-
becilla, & turpe validiorem vires suas ex-
periri adversus ea quæ facere injuriam non
possunt. quare & Noster Eleg. 5. supra:

Rassius hac aliquis tam turpia proelia querat.

PAST.

V. 28. MORS INHONESTA QUIDEM; TU
MORIBUS TAMEN] Minus certissimi exitii.
Virgilius 9. Æneid.

*Tu tamen interea calide mihi sanguine pueris
Perfusus.*

Perfusa sunt hæc Ovidii, in Epistola
Acontii:

Sis dubium possis capi: captare certe.

Exis in diis est: tu capere tamen.

Et lib. 1. A. A.

Capta videt fore Pergamæ, capta tamen. P.
Virgilius ut admirabatur Propertius noster
(quod manifestum ex Elegia ultima libri
hujus) ita non semel est imitatus. Hoc
profecto distichon ad formam loci Virgi-
liani ex Æneid. 2. quem attulit Passeratius,
sædum & elaboratum videtur. VULP.

V. 29. ILLE ETIAM ACHILLES] Servius
ad L. 10. Æneid. v. 677. *Antiqui ille vel
magnitudini vel nobilitati assignabant. ut,
Multum ille & terribis. Et, Panorum qualis
in arvis Saucius ille gravi Et. BROUXH.*

ibid. ABREPTA DESERTUS CONJUGE ACHIL-
LES] Per vim abducta amica. Ovidius lib. 2.
Amor. Eleg. 9.

Ardes in abducta Briseide mustis Achilles.
Homerus 1. Iliad. hac de re: Ἐλὼν γὰρ
ἔχεν ῥήγαν αὐτῆς ἀνέρας. *Abrepta conjuge.*
ut Eleg. 13. lib. 1. v. 8. *Abrepta amore
vocem. Conjugis, pro amica.* Ovidius Epist.
Hermione:

*Nec quandoque placuit, nec nunc placuisse
Achilli*

Abducta viduum conjuge fere virum.

Sic mariti 4. Æneid. & sponsi Horatio, pro
prociis. *Desertus, ut Eleg. 3. lib. 1.*

— Deferia querat

Externa langas sepe in amore moras. PAST.
Umber noster, ut extenuet turpitudinem

que ipsum erat secutura si mulierem occi-
disset, culpamque omnem conferat in vim
amoris ineluctabilem, utique exemplis cla-
rorum virorum qui & ipsi paria patre-
runt ob similem causam, contento quid
de se homines dicturi essent: Harmonis pri-
mum, qui & seipsum & dilectum Antigone
suo gladio interfecerit, deinde Achil-
lis, qui, ob ereptam sibi ab Agamemnone
Briseidem, a pugnando destituit, & Graecos suos a Trojania profugari diu passus
fuerit. Hæc Scaliger & Broukhuis mi-
nus perceperant, & iocirco quasi non suo
loco posita inxaverunt. VULP.

V. 30. CESSARE IN TESTIS PERTULIT
ARMA SUA] Ad extremum usque passus est
seriata esse. ita Plautus Milice: *Quod jam-
pridem seriataem (macharam) gessim.* In
testis; in tentoria. sic apud Virgilium for-
micem in cæsa foris exponunt. & cæsa foris
sive. Sed, in Tenebris, vetus liber. recte.
Cessare, est otii inermis. Horatius Ode 35.
lib. 2. *Ad arma cessantes.* Virgilius 2.
Æneid. *Nec nullum Telorum intero cessat ge-
nus.* Idem 11. Æneid. *Imus in adversas? quid ictus?* PAST. Passeratius & Gebhardus
legunt, *Cessare in Terras, uterque (uti
ajunt) ex libro veteri. nostri omnes ha-
bent in testis.* Guyetus non infeliciter re-
ponebat, in thetris. nihil veritas. nam ar-
ma cessantia thecis & integumentis inclu-
debantur. omnino videndi tibi sunt Hier.
Magius L. 4. Miscell. C. 2. & J. F. Gro-
novius Diatr. ad Silvas Statii C. 41. ubi
plena hujus moris dilucidatio. Brouxh.
Hunc poetæ nostri locum illustrare possunt
verba Ciceronis lib. 2. de Nat. Deor. *Seiv-
enim Chryseus, ut clypei causa involuacrum,
vaginam autem gladii, sic præter mandatum
cetera omnia aliterum causis esse generata.* Hoc
tegmentum clypei, sive scuti, segna di-
ctum fuisse, tradit Lactantius Papinii Sta-
tii interpretes ad 9. Thebaid. teste J. F.
Gronovio cap. 41. Diatribes ad Statii Sal-
vas. Cui suffragatur Euripides Androma-
cha v. 617.

Κάλυψα τὸ κλῆν ἢ τὸ καλύπτειν ἀνελκυστῆρα
Ὀμήρει ὠνοῖται, διὰ τὸ ἵσταναι τὰ δόρυ.
Ἐστὶ πολυχρόνιον ὄνομα ἐν πολυχρόνι thecis

31-

Viderat ille fugas, fractos in litore Achivos,
 Férvere & Hectorea Dorica castra face.
 Viderat informem multa Patroclon arena
 Porrectum, & sparsas cæde jacere comas.

Omnia

Similis (i. e. eadem, non mutata) *illus*
 & *huc potest* *versus*.

Adde quod armorum nomine sæpe clypeus
 veniebat. *nav' ex'cl'u*. Vide quæ diximus
 ad Tibullum Eleg. 4. lib. 1. v. 51. VULP.

v. 31. VIDERAT ILLE FUGA TRACTOS IN
 LITORE ACHIVOS] *Aphædæ* pro *disfractos*,
 dissipatos & palantes. sic Eleg. 7.
 lib. 3.

Non frago quum vestro Græcia tracta solo est.

AN quia trahuntur occisi & prostrati, ut
 spoliuntur a victoribus, & ut corpora vendant
 ad sepulturam? sed vetus liber, *fractos*,
 i. e. fuso & fugatos. Si legitur, ut
 in codice antiquo, *fugas* vel *fugas*, erit
 asyndeton. An legendum, *fugas stratos*?
 quis *fugas* strages sequitur? vide Homero-
 rum lib. 11. & 16. *Iliad.* de hac fuga Gra-
 corum. Virgilius 1. *Æneid.*

*Hac fugerunt Graji, præmeret Trojana juven-
 tus.*

In litore, Rhæto & Sigmo, ubi pugna-
 batur. quomobrem Virgilius 1. *Æneid.*

Dardanium totiet sudavit sanguis litus? P.
Viderat ille fugas. ita legitur Palmerius &
 Broukhufius, peniterea editio princeps an-
 ni 1473. VULP.

v. 32. FERVENS ET HECTOREA DORICA
 CASTRA PACE] Incendi naves Graecorum
 igni ab Hectore injecto; quæ de re Ho-
 merus lib. 15. *Iliad.* Virgilius 2. *Æneid.*
 de Hectore:

Vel Danaum Phrygiæ jacentis puppibus ignat.

Ovidius 13. *Metam.*

At non Hætoris dubitavit credere flammis.

Férvere, media brevi, a *servo*. ut Ele-
 gia 28. infra:

Incipit & fisco fervere terra Cane.

Virgilius 4. *Æneid.* Jam fervere litora flam-
 mæ. Lucilius apud Priscianum & Nonium
 videtur reprehendere illud *servo*, est:

*Fervit aqua & fervet; servit nunc, servit
 ad annuum.*

Castra, pro classe. Servius in 4. *Æneid.* *fæ-
 cas* in castra tulissim. & lib. 3.

Dat claram & puppi signum, nisi castra moverent.

Attius Aotenoridis apud Nonium in *Mallare*:
Aus naves uras castra mallabo in mare. Do-
 vica, species pro genere. ut Eleg. 6. lib. 4.
Egessitque audit Dorica castra reges.

Vetus Poeta apud Charisium:
Vide regentem clypeo classum Doricam. PASS.

v. 33. VIDERAT INFORMEM MULTA PA-
 TROCLON ARENA PORRECTUM] Quia magnam
 litoris & campi spatium occupasse significat
 corpus Patrocli, magnum fuisse colligitur.
 Sic Tibullus Eleg. 3. lib. 1.

Porrectusq; novem Tigris per iugera terra.
 Horatius pariter Ode 6. lib. 4. de Achil-
 le: *Procidit late, postinque cecum Pulvere
 Teucri. Porrectum, extensum & mortuum.*
 Horatius Epodo 10. *Opima quæ si præda
 curvo litore Porrecta mergis juvenis.* PASS.

ibid. MULTA PATROCLON ARENA] Notat
 corpora proceritatem & spatio quod occu-
 pabat. Virgilius de Cyclope 3. *Æneid.* *Jac-
 uisq; per antram Inmensum.* Ovidius pa-
 riter de apro Calydonio a Meleagro inter-
 fecto, lib. 8. *Metam.*

*Inmanemq; scæram multa tellure jacentem
 Mirantes spectant.*

Eodem pertinere arbitror epitheton *infor-
 mem*, quod tribuit Propertius Patroclo in
 litore porrecto, nempe enormis magnitu-
 dinis. Virgilius quoque de Polyphemo 3.
Æneid. *Moustrum horrendum, informe, im-
 gens.* Potest nihilominus 73. *informem*, quod
 daver significare scdum vulneribus, quæ
 pristinam formæ dignitatem amiserit. De
 Patroclo vide Iudicem nostrum. VULP.

v. 34. XY SPARSAS CÆDE JACERE COMAS]
 Concretos sanguine crines. *Cæde*, pro sa-
 guine; ut *gævo* Græciæ. Ita Eleg. 30. infra:

Spargetque alterna communis cæde penates.
 Eadem notione Ovidius lib. 2. A. A.
*Illis te tangi manibus, Briseis, sinebat,
 Imbuta Phrygia quæ nec semper erat.*
 Homerus 17. *Iliad.* de Eophorbo occiso a
 Menelao:

Aijææti si divites equas hæcivæti iustas.
 Jacere dixit, ut Virgilius 1. *Æneid.* *Hæc
 servitque comæque trahuntur Per, terram.* P.

Spær-

Omnia formosam propter Briseida passus.
Tantus in erepto sævit amore dolor.
At postquam fera captiva est reddita pœna,
Fortem illum Hæmonii Hectora traxit equis.
Inferior multo quum sim vel matre, vel armis,
Mirum si de me jure triumphat Amor?

35

40

ELI-

Sparfas cado jacere comes. Crines cruore factos horre. non est hic vulgaris notio verbi jacere, ejus opposita sunt in re comarum strui, fugi, ornari, comi. Ovidius Epist. Sapphus 1.

Ecce, jacent collo sparfi sine lege capilli.

L. 3. ARMS AMAT.

Et neglecta decet mulier coma. sepe jacere Hestoriam credas: illa repens modo est.

iterum Epist. Sapphus 1:

Illuc mœnibus inopre, ut quam furialis Erictho Impulsit, in collo crine jacentis feror.
BAOUAN.

V. 35. OMNIA FORMOSAM PROPTER BRISEIDA PASSUS.] Equæ & iniqua, digna & indigna ob conjugem ereptam pertulit. sic *Omnia perpetiar*, Eleg. ad. infra. Plautus Milite 4, 7. *Micio jam, ut videris Achilles, quidvis passus est. Formosam Briseida. Homerus Iliados 1. vocat καλλιστήνην. pulcrit genit. Idem Iliad. 19.*

Βεσπυς δ' ἄρ' ἵππῳ ἰνίλο χροστ' Ἀρπύρην.
Horatius Ode 4. lib. 1. *Servus Briseis nuncio valere.* PASS. *Omnia passus.* etiamne Patroclum amicum suum ab Hectore occisum, quod affirmat Propertius, nescio quos auctores secutus? Immo, ut refert Homerus, hac fuit Achilli causa precipua iterum fumendi arma pro Græcorum salute, & Hectorem Trojæ columen occidendi. **V.**

V. 36. TANTUS IN EREPTO SÆVIT AMORIS DOLOR.] Epiphonema. sic Eleg. 13. lib. 1. *Quod abrepto solus amore tuum. Dolor sævit, sæva & acerba ira est. Dolor, pro ira.* ut dixi Eleg. 5. supra v. 10. *μῆτιρ ἀναιδέα* vocat Homerus. & *sævire*, pro irasci & gravius commoveri, dixerunt Plautus, Terentius, Virgilius. PASS.

V. 37. AT POSTQUAM FERA CAPTIVA EST REDDITA PÆNA.] De reddita Briseide vide Homerus Iliados 19. Scalliger *Pœnam* *feram* interpretatur, leges ip̄ quas tandem

sædas initum est, & quibus partes victæ obligantur. sed *Pœna fera*, hic est poenitentia cum gravi damno, ut Eleg. 6. lib. 3.

Pœna erit ante mors fera, sed ample pedes.
De pœna, id est, donis in pœnam oblatia Achilli, Homerus Iliad. 9. & Ovidius Epist. Briseid. PASS. Male atque injuria Scaligero Passeratius obloquitur. nam optime Scalliger. Donza putat *pœnam* hic poni pro *premio*: quomodo apud Horatium *pretium pro pœna*: Et peccare nefas; aut *pretium mori.* L. 4. Expl. Plaut. C. 14. Etiam illustria Spanhemius de *pretio* quod ad redimendam pœnam datur, exponit Obs. in Callimach. p. 310. BAOUAN.

V. 38. FORTIEM ILLUM HÆMONIIS HECTORA TRAXIT EQUIS.] Hæmonia, Thessalia; & Hæmonii equi, Thessali, qui præstantissimi habebantur, ut vel proverbium ostendit:

Ἰππῶν θεσσαλέων, πανθελαιστὶν τε γυναικῶν.

Ovidius lib. 3. Trist. Eleg. 11.

Hector erat tunc quum bello crederet, & idem Troilus ab Hæmonia non erat Hector equo.
De equis Achillis Xantho & Balio Homerus Iliad. 16. 19. & 21. & Apollodorus lib. 3. Hæstor autem ad curram Achillis religatus, ut tractus sit, narrat idem Homerus Iliad. 24. sub initium. Virgilius 1. Æneid.

Tu circum liliatos captivaveras Hestora mures.
PASS.

Fortem illum Hestora. Me, notat interdum celebritatem, sic v. 29. hujus Elegie: *Ille Achilles.* VULP.

V. 39. INFERIOR MULTO QUUM SIM VEL MATRE VEL ARMIS.] Aut *hæc res avert*, aut ea sententia est: Neque Marte & virtute bellica, neque armorum genere, quæ ille a Vulcano habuit, ullo modo sum cum Achille conferendus. Virgilius 11. Æneid.

Ite

He animis contra : vii magnum prestat Achillem :

Fallaxque Vulcani manibus peria induas arma .
Sed vetas liber matre . id est , quum mihi sit mortalis mater , & deam matrem habuerit Achilles . Virgilius 5. *Æneid.* *Achilles Neius & ipse dea.* Horatius Epodo 13. *fuisset mortalis , dea Nais puer Thetide.* Vide Homerum Iliad. 1. Pass. Gloriam illam generis materni cum laude fortitudinis militaris in Achille etiam Horatius junxit Ode 6. L. 4. *Filius quamvis Thetidos marina Dardaniis curres quateret tremenda Cupide pugnas .* Unius literarum transpositio tenebras huic loco obsudit : est enim legendum *vi matre vel armis* . quum ego nec dea matre sum progenitus , nec virtute bellica Achilli comparandus ; an mirum , me quoque ab Amore in triumphum duci , quem neque ipse Achilles potuit declinare ? Idem eandem in eadem voce & Sidonio Apollinari fuisse eruditissimus Sirmondus , Pauegry . Majorani :

plantasque superbas

Haud ita per siccam Nemeen citius extulit Arctas ,

Cujus in Ætelo volitantem pulvere matrem
Horrus Hippomenes .

ibi quoque volitantem matrem legebatur : neque animadverterat diligentissimus Savaro . Per locus est apud Tibullum L. 2. Eleg. 1.

Ladite . jam Nos jungit equos : curruoque sequuntur

Matrie lascivo sedera solus ebbero . BROUK.

V. 40. MIRUM SI DA MA JURA TRIUMPHAT AMOR ?] *Eiponvũs* , ut mirum ni & mirum quin . *Jure-triumphat* , potest esse hyphen , ut *jure-vocata tribus* , *jure-dominus* , *jure-natus* . Ad justum autem triumphum alludit , & merito partum , de quo Horatius Ode 12. lib. 1. *Peribos Latia imminuat Egroti iusto demies triumpho .* vide Valerium Maximum de Jure triumphandi . Triumphum Amoris describit Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 2. Pass.

ELEGIA IX.

Iste quod est ego scæpe fui . sed forsit in hora
Hoc ipso ejecto carior alter erit .

Pe-

ARGUMENTUM ELEGIE IX. LIBRI II.]
Exprobrat Cynthia violatam ab ea fidem , oppositis exemplis illustribus mulieram quæ constantes fuerint in amore : fidem contra suam ipse jectat ; & rivali suo minatur .
VULP.

V. 1. ISTE QUOD EST EGO SCÆPE FUI]
Eandem locum apud Cynthia tenui quem hodie tenet rivalis meus . Ita Eleg. 25. infra : *Effren ego quod nunc tu .* Martialis :

Hoc ego tu quoque sumus . sed quod sum , non peris esse :

Tu quod es , & populo quilibet esse potest .

Ovidius Epist. Hermione : *Tu mihi , quod matri pater , es .* Iste , contemnit & cum indignatione , de rivali . ut Eleg. 8. lib. 1.

Et tibi jam tanti , quicumque est iste , videtur .

& Eleg. 24. infra :

Jam tibi de civitate iste procerus erit .

Catullus Carm. 22.

Suscens iste , Vire , quem probe nosti . Pass.

Iste quod est ego scæpe fui . Ovidius & Propertius .

pertio , ut videtur , Epist. Meles v. 25.

Hoc illis Medea sui , novus nupta quod hic est .

VULP.

ibid. SED FORSIT IN HORA] Moveor quidem doctorem virorum consensu , qui ubicumque legitur *Fors* et , ex Prisciano reponunt *Fors si* , ut dicitur *Fors si au 3* & ita hic reponit Scaliger : sed nec rejiciendum arbitror *Forsis* ; & pro i , quia hæc vocales inter se crebro commutantur . & præter liberorum consensum movet me etiam , quod apud Virgilium converso legitur ordine et *fors* . lib. 5. *Æneid.*

Et fors æquatis tepissent premia velis .

libro autem 6.

Et fors emne datum traberetur per calia tempestas . Pass.

In quinque libris scribitur *fors* et , vocibus divinis . quomodo & in multis Horatii exemplaribus scriptis L. 1. Ode 28. in aliis junctum exaratur . uti apud Horatium L. 1. Sat. 6. *Ancepse lectio est apud Virgilium L. 11. Æneid.*

N a

Fors

Penelope poterat bis denos salva per annos
Vivere, tam multis femina digna prociis.
Conjugium falsa poterat differre Minerva,
Nocturno solvens texta diurna dolo.

5

Vi-

*Fort et vota facit; cumulatque altaria donis,
Servius: VOTA ET: Forte etiam vota suscipi-
pit. potest & unum esse sortis, id est, for-
situm. atque ita intellexit Donatus: For-
situm, inquit, nunc, hoc est, quum jam Pal-
las exanimis jaceret, procer nuntiavit Evan-
der fudit, & exhibet munera. Tamen usi-
tatis forsibus scribi existimant. & sic præci-
piat Priscianus L. 15. Inveniuntur diversa
adverbii forma, ex eisdem derivata naminu-
bus: ut a forte, forsitan, forsitan, for-
sit, forsasse, forsasse. Paulo ante dixerat: In T, sit, pro satis, & duntaxat, quod ab
adverbio componitur & verbo; & forsit, pro
forsitan. Horatius Sermonum primo:*

*Diffinitis hoc illi est, quia non ut forsitis beneorem
Jure mihi invidet quibus.*

Ante Scaligerum hoc ipso Nostri loco forsitis
reposituerat Gulielmus Canterus nostras L. 4.
Nov. Læti. G. 8. quem car silentio præterit
Pæderatius, causæ nihil erat. Bædour.
Utinam & Lucretius lib. 6. 735.

*Forsit & Æthiopum penitus de montibus alie
Crestas.*

loquitur de causis Nili exundantis. VULP.
ibid. in HORA] Minimo spatio. ut Ele-
gia 6. lib. 1.

*Hic ego non horam possum durare querelis. P.
Vide Horatium Sat. 4. lib. 1. v. 9. de Lu-
cilio. VULP.*

V. 3. Hoc ipso rejecto carior alter
erit] Ut Eleg. 21. infra:

*Huc quoque qui restat jampridem quartitur al-
ter.*

vide adnotata ad Eleg. 3. lib. 1. v. 36. P.

V. 3. PENELOPE POTERAT BIS DENOS SAL-
VA PER ANNOS VIVERE] Sic & Ovidius
lib. 3. A. A.

Est pia Penelope iussis errante duabus,

Et totidem iussis bello gerente viro,

Decem annos ad Trojam Ulixes consum-
sit, & totidem in reditu. Ovidius lib. 1.
Amor. Eleg. 2.

*Quique tot errando, quos bello perdidit annos.
Bis denos, ut Eleg. 20. infra: Nixit bis sua
ad iussa superba, Virgilius 2. Æneid. Bis*

*quines flet ille dies. Vixit salva, integra
& intacta permanere. Salva, cujus pudicitia
nulla ex parte imminuta. sic Plautus
Amphitr. signum saluum est. id est, incor-
ruptum, intactum. & in Milite: Salva
(consilia) sumes indidem. id est, non immi-
nuam fidem. Livius lib. 1. Quarantique vi-
ro, Satiu' salva? minus, inquit; quid
enim salvi est mulieri omnia pudicitia? Quid
tamen salva Penelope, qua ex concubitu
omnium procorum Pæa genuit? Cicero 2.
de Nat. Deor. Vide Catalista Virgilii. Se-
neca Epist. 89. Verba dedit saculo suo Pe-
nelope. PASS.*

V. 4. TAM MULTIS FEMINA DIGNA PRO-
CIIS] Ovidius lib. 2. Trist.

*Aut quid Odyssea est, nisi femina propter ama-
rem,*

Dum vir obest, multis una potius prociis?

Sic Eleg. 6. supra:

Phryas, tam multis facta beata viris.

& Eleg. 20. infra:

*Quum te tam multos peterent, tu me una peristi.
De prociis Penelopes vide Ovidium Epist. 1.
Heroid. & Homerum lib. 22. Odyssea, qui
omnes enumerat, ut ab Ulixæ, & a suis
occiduntur. Festus in Prociis: Proci dicun-
tur qui poscent aliquem in matrimonium;
Græce πορνῆς: est enim procare, poscere,
unde meretrices prociæ. Vide & Nonium
in Prociis: PASS.*

V. 5. CONJUGIUM FALSA POTERAT DIP-
PEDARE MINERVA] Nubendi tempus produ-
cere, mentiendo se Minervæ studio incum-
berentem nondum telam absolvere potuisse.
falsa Minerva. ut *falsas propinquas* dixit
Eleg. 6. supra. Minerva lanificæ & textu-
ræ inventrix, pro lanificio & textura.
Virg. 6. Æneid. Tolerare colit vitam, tenui-
que Minerva. Noster Eleg. 5. lib. 4.

Euryppilque placet Cææ testata Minerva.

Quia eadem inventrix oleæ, hinc & pro
oleo. Ovidius lib. 4. Trist. Eleg. 5.

... moribunda revocit.

Ut vigili infusa Pallade sanua flet.

Narrat autem Homerus Odysseam 2. ut Pe-

ac-

Vifura & quamvis numquam fperaret Ulixen,
 Illum exfpectando facta remanfit anus.
 Nec non exanimum amplectens Brifeis Achillen,
 Candida vefana verberat ora manu.

10

Et

nelope a procis impetrarit, ne fe cuiquam
 eorum audere cogerent, donec telam quam
 exorta erat ad Laërtem funus cohonellan-
 dum, pertexiffet. Idem narrat Olyffia 19.
 Pass. *Falsa*. valde elegans eft ufus huius
 vocale, quum ponitur pro eo qui videri
 vult, aut qui patatur in effe, qui te vera
 non eft. Virgilius 1. *Æneid.* ubi de Cupi-
 dine in vultum Afcanii mutato; *falsi genit-
 ritis.* & lib. 3. *falsi Simoisii.* Catullus
 Carm. 66. *falsum puerperium.* Statius Papi-
 nius multus eft in hac locutione. Baouan.
 v. 6. Nocturno solvens tæta diu-
 na dolo] Retexens omnem eam telam
 quam interdu texerat. Homerus lib. 2.
 Olyff.

Εἴη δ' ἡμεῖς μὲν ἰππικὸν μέγας ἰόντ',
 Νόημα δ' ἀλλήλοισιν ἐν τοῖς ἁγίοις παραδίδωμεν.
 vide Proverbium, *Penelope telam texere*,
 quo utitur Plato in Phædone, & M. Tul-
 lius in Lucullo. *Nocturno dolo*, fraude quam
 noctu exercebat. ut Eleg. 7. lib. 4.

Et mea mortuæ eris fœstus dabit.
 Ovidius ex hoc Propertii loco in Epicedio
 Tibulli:

Duxit opus vestrum Trejani fœtus laboris,
 Tardaque mortuum telo revecta dolo.
 Δόλον fœne Homerus vocavit Olyffem 2.

Ἡ δὲ Νέστωρ δ' ἔδδωκεν ἱππικὸν μέγας ἰόντ'. P.
 v. 7. VIVULA ET QUAMVIS NUMQUAM
 SPERARET ULIXEN] Quamvis spem omnem
 depofuiffet mariti videntis, quum ia vigin-
 ti annos jam abfuiffet. Eleg. 15. lib. 1. de
 Calypfo & Ulixæ. Et *quamvis numquam
 poffet vifura*. Græcorum autem more vo-
 cativus vel nominativus pro accusativo.
 ut Petronius:

Aque in præteritis fe totus imago verfet.
 Nofter Eleg. 31. infra:

Tanta tibi miferia, quanto meritis eris.
 Vide adnotata ad Eleg. 8. lib. 1. v. 19. Pass.
Vifura numquam fperaret. pro vifuram, *ναρ-
 κτωρσεν*. Sic Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 4.
Speramus das eo molli mobilis esse vero.
 Plautus etiam Aſin. 3, 3, 43.

Argentæ viginti mina me ad mortem appule-
 runt;
 Quæ olim adolefcens Diabolo ipfi daturus
 dicit.

neque, daturum fe promittit. Catullus
 Carm. 4.

At fuisse novum ceterumque. VULG.

v. 8. ILLUM EXSPECTANDO FACTA REMAN-
 SIT ANUS] Ipsa Penelope ad Ulixem
 apud Ovidium extremâ epistola:

Certe ego, quæ forem te discideris puella;
 Proinde ut redeas, falsa videtur anus.

Nofter Eleg. ult. lib. 3.

Et quæ fecisti, falsa queraris anus.
 [Verum eo loco vbi facta potest esse neu-
 trum numeri multitudinis: nempe quæ-
 ris, a te facta fuisse] Remanfit, pro per-
 manfit, ut Eleg. 10. lib. 1.

Et pœstus felix nos remanere puella. Pass.

v. 9. NEC NON EXANIMUM AMPECTENS
 BRISIS ACHILLEN] Recte Servius ad il-
 lud Virgilii *Æneid.* 1.

Exanimumque eorum corpus vendebat Achilles.
 Idem est, inquit, exanimis & exanimus, ut
 unanimit & unanimus, intermit & intermit.
 Lugentium est mortuos amplecti. Virgilius
 Ecl. 5. *Complexus sui corpus miserabile nati
 mater.* & 4. *Æneid.*

Seminimemque finis germanam amplexus fo-
 cibus.

De Achillis nec idem poeta 6. *Æneid.*
*Dardania qui Paridis direxerat tela, manusque
 Corpus in Æneide.*

& ibi Servius. Vide Horatium Ode 6.
 lib. 4. & Ovidium lib. 12. Metam. Apud
 Homerum Iliad. 22. Hector moriens vaci-
 cinatur fore, ut a Paride & Apolline A-
 chilles occidatur Scie in portis. Et l. 19.
 Brifeis circumfunditur Patrocli cadaveri,
 & deſtor loquetur mortuum. Pass.

v. 10. CANDIDA VEFANA VERBERAT ORA
 MANU] De ipsa Brifeida lagente Patro-
 cliam Homerus:

Εὐδὸς δ' ἀνὰ τοὺς ἵππους ἦν κατὰ πρῶτον.
 De more plangentis & radendi gens dicitur
 N n 2

Et dominum lavit mœrens captiva cruentum,
 Appositum flavis in Simoënta vadis.
 Fœdavitque comas; & tanti corpus Achillei,
 Maximaque in parva fustulit ossa manu.

Quam

tur ad Eleg. 13. infra. *Verberas*, pro verberavit, ut *Florent*, pro *Scivimus* Eleg. 7. supra v. 2. *Candida ora*. vide adnotata ad illud Elegiæ proxime superioris: *Omnis formosus propter Briseida passus*. *Pisana manu*. sic Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 7.

Flet mea visand læsa puella manu.
Psand, furenti, *sevis*, insectis. vide adnotata ad Eleg. 8. lib. 1. v. 3. & Eleg. 6. v. 16. *Pas*. *Candida ora*. Horatius Ode 4. lib. 1. *Prior læsionem Servus Briseis niveo colore Movit Achillem*. VULP.

V. 11. ET DOMINUM LAVIT MÆRENS CAPTIVA CRUENTUM.] Cadaverum vulnera mortis fuit abluere. Virgilius 4. Æneid. *Dato unguere lymphis Altiom*. Idem lib. 9. *Vulnera laui Veste tegere*. Ennius:

Selsis croceum gattis lacrimarum lavit.
 Idem Cœphante apud Macrobium:
Nique terram iaciere, atque convolvit corpora
Læm, atque misera lavere lacrima solsum *frangimus*.

Euripides in Phœnissis:
 Ἐδ' ἴ' ἀλλὰ ποτὶ δαυρὶ πρὸς ἀλλήλῃ μ' ἴσ'.
 Sed & sine vulneribus mortui lavabantur & ungebantur. Idem Ennius:

Tergimus corpus bene semina lavit & unxit.
 Virgilius 6. Æneid. de Miseni tubicine:
Corpusq; lautum frigitur & unguent. Homerus lib. 24. cadaver Hectoris antequam redderetur patri Priamo lautum undique fuisse scribit. *Captivum dominum*. *πῦρ*; *πῖ*. sic Virgilius 3. Æneid.

Nec vultus heri tantis capibus cubile.
 Horatius Ode 4. lib. 1. *Captivum dominum Tremasse*. *Captivus*, ut Horatius eadem Ode: *Servus Briseis*. Homero *ἰσχυρὸς*, & *ἰσχυρὰς*. id est, capta bello, & sub hasta vendita ac inde emta. Huc pertinet illud Ovidii Epist. Briseïdes:

Si mihi, paucis queri de te dominique viroque.
Pas est, de domino paucis viroque queris. P.

V. 22. APPOSITUM FLAVIS IN SIMOEN-
 TA VADIS.] Adnotat & adjacentem ripis & aquis fluvialibus. quamvis Scaliger ver-
 sum hunc, ut notum & *ὄρεσθαι*, videtur

verbum confodiat. *Flavio*, a *fluvius*, a, um, ut *pluvius*, a, um. sic *scintilla fluvio* apud Nonium in *Angustiam*. & alibi, *Pro fluvio flu*. & apud Ciceronem 2. de Divinat. *Post e fluvio fortuna resisteret*. *Vad*, pro ripis & aquis ripis vicinis, ut pro litorebus Elegia 1. supra, *Bina crisse vada*. In *Simoen- ta*, *ὄρεσθαι*, pro in *Simoënthe*, ut Cicerone in *postestatem* *est*; & in *monstrum* *fuit*, *Plautus*; *est in bonorum*, Terentius. five in *Simoënthe*, pro in *Simoënthe* ripis, ut Elegia 3. lib. 1. In *Apollonia*. An *est* *Epaphra*, ut in *Apollonia* Eleg. 20. lib. 1. Virgilius 1. Æneid. *Phœgii Simoënthe ad nudem*. *Pas*. *Appositum flavis in Simoënthe vadis*. Ita omnes libri; lapsu haud difficile erigen- do, 6. *fluvio* legas pro *fluvio*. *fluvio* proprium quasi amicum & aquarum epithe- ton. Horatius L. 1. Ode 2. *Vidimus fluvium Tiberis extortis Liris Evectis videtur nudis*. Tiberinus *multis fluvius creta* dicitur Virgilio L. 7. Æneid. Vide A. Gellium L. 2. C. 26. *Aero ad priorem Horatii lo- cum* *FLAVUM*, inquit, *aut turbidum, aut colere limi fluvium*. quæ significatio non semper vera, nam *fluvius* fere pro pulcro ponitur apud poetas, etiam ubi de fluvio sermo est, obvis passim exemplis. Hanc elegantem emendationem debes Nic. Hein- sin, Not. ad Claudian. L. 3. de R. P. & ad Ovid. L. 3. Amor. Eleg. 6. ubi tamen vi- detur præterre *Appositum Simoënthe*, quæ & Guyeti mens fuit. *Βαουκ*. Vide quæ ad- notavi ad Catullum Carm. 66. eo versa:

Fluvius quam nulli percurrit fluvium Mela.
 VULP.

V. 13. FÆDAVITQUE COMAS.] Scidit crine-
 nes, laniavit & pulvere respexit, ut in
 laeta solebat. Catullus Carm. 63.

Cautium terre atque iussu pulvere fudat.
 Huc pertinet jocus Bionis apud Ciceronem
 3. Tuscul. in Agamemnonem: *Qui scin-
 dens dolere identidem inconvens cinam; quæ
 calvisit maror levetur*. Vetus liber: *Sci-
 cavique cinis*. *Pas*. De hoc ritu veterum
 notissimo plura dabunt Funerum Scripto-
 res,

Quum tibi nec Peleus aderat, nec cærulea mater, iſ
 Scyria nec viduo Deïdamia toro.
 Tunc igitur veris gaudebat Græcia natis:
 Tunc etiam felix inter & arma pudor.

At

res, & Tiraquellus ad Alexandr. L. 3. C. 7. BROUEN.

ibid. ET TANTI CORPUS ACHILLÆ, MAXIMAQUE IN PARVA SUSTULIT OSSA MANU] Genunum germanum huic loco illud Ovidii lib. 18. Metam. 612.

Jam rimor ille Phrygum, decus & tutela Pelasgi
 Nominis, Hæcides, caput infuperabile bello,
 Asperat; armatus deus idem, idemque cre-
 mâtur.

Jam cinis est; & de tam magno restat Achille
 Nescio quid, parvum quod non bene complect
 utrum.

vide Senecam in Hercule Octavo. Maxima
 ossa. ex magnitudine ossium, corporis mag-
 nitudineprehenditur. ut apud Virgilium
 1. Georg.

Grandique effossis mirabitur effa sepulchris.
 Scribit Herodotus lib. 1. inventum sub ter-
 ra corpus Orestis cubitorum septem, quæ
 faciunt pedes duodecim & quadrantem. Sus-
 tulit ossa. scilicet quum legeret reliquias
 extincto rogo. sic Eleg. ult. lib. 4.

Et sum quod digitis quinque levatur amos.
 Maxima, parva, antithesis. ut Tibullus
 Carm. 1. lib. 4. Parva magnum decus urbis
 Uliæ. In manu. id in vacat, ut Eleg. 13.
 infra:

Et fit in exiguis laurus superaddita hoste.
 & Eleg. 22.

Quid jvas in nullo pondere verba legui? P.
 Achillei, liber Groninganus. optime. &
 videor alibi notasse. BROUEN.

V. 15. QUUM TIBI NEC PELEUS ADERAT,
 NEC CÆRULA MATER] Quo tempore, o Achille,
 nec tibi aderat Peleus pater, nec
 Thetis mater, nec conjux Deïdamia, quo-
 rum, ut propinquorum, erat ituc officium.
 sed vetus liber, Quando ibi, id est
 quandoquidem illic. ut Eleg. 18. infra
 v. 15. Sed cur non aderat ibi mater? nam
 ut dea adesse poterat. & adest apud Ho-
 merum Achilli Thetis ad Trojam. Quia
 scilicet dii adesse non possunt morientibus.
 Euripides, Virgilius. Contra Statius in
 Cœnethisco Lucani: Sic fœno Peridis ro-

na tormentis Peliden Thetis horruit cadentem.
 Et prior Plantus Truculento: Thetis etiam
 lamentando legum fecit filio. Cærulea mater,
 Thetis. Horatius Epodo 13. Nec mater do-
 mum Cærulea se revocet. Cærulea Thetis Tri-
 bullo Eleg. 5. lib. 1. Cærulea Cymethæi No-
 stro Eleg. 26. infra. & Eleg. 5. lib. 3.

In me cæruleo sustine summa deo.
 Ovidius 1. Metam. Cæruleus frater, nempe
 Neptunus. Virgilius 4. Georg. Cæruleus
 Proteus. Variavit Horatius Ode 18. lib. 3.
 Virides Nereidum comas. PASS.

V. 16. SCYRIA NEC VIDUO DEIDAMIA
 TORO] Apud Lycomedem Scyri insule regem,
 veste muliebri delituit Achilles, ejusque
 filiam Deïdamiâ compressit, ex qua
 sustulit Pyrrhum Neoptolemum. Statius
 in Achilleide fabulam narrat: item
 Ovidius 13. Metam. & t. A. A. 28 eo
 versu:

Fabula nota quidem, sed non indigna referri,
 Scyrias Hæmonie vixit puella viro.

Meminit & Apollodorus lib. 3. & Hyginus
 Fab. 97. Scyros insula maris Egei inter
 Lesbum & Eubœam. unde Scyrius & Scy-
 ria. Ovidius Epist. Hermiones:

Ignari tægiti Scyria membra manu.
 id est, Pyrrhi. Statius 1. Achilleid. Nec
 turba plarum Scyriadum cessat. id est, fili-
 rum Lycomedis. Viduo toro, ut Ovidius
 Epist. Peridis:

Solo jacer viduas tam longa nocte cubili:
 In viduo jaces solus & ipse toro.

Lucanus alibi: Vidue tum primum frigida
 ists. Quæ vidua, & unde dicta, consule
 Javolenam J. C. Legè Malum 122. De Verb.
 Signif. PASS.

V. 17. TUNC IGITUR VERIS GAUDEBAT
 GRÆCIA NATIS] Liberis legitimis se fortunatam
 jactabat. Peris, non suppositis,
 nec notis ac spuris. Virgilius 8. Æneid.
 Salvo vero Jovis proles, deus addit dicitur.
 Contra falsus parens & genuit. unde Ca-
 tullus Carm. 67. Falsiparens Asphirperio-
 det. Ovidius quoque 1. Metam.

Et et tumidus genitoris imago flui.
 Flau-

At tu non una potuisti nocte vacare
 Impia: non unum sola manere diem.
 Quin etiam multo duxisti pocula risu:
 Forsitan & de me verba fuere mala.

20

Hic

Plautus Amphitruone:

Ne me appella, falso, falso nomine. PASS.

Valerius Flaccus lib. 5. Argonne.

Cura mihi, & veras inter non ultima natus.
 BROUKH.

V. 18. TUNC ETIAM FELIX INTER ET

ARMA PUDOR] & rā alicui. etiam &. ut

Eleg. 3. supra: Dehinc posthac. Felix pu-

der, qui felices reddit. ut Eleg. 1. lib. 4.

Felixque Jovis stellas. vel laude & admi-

ratione dignus. ut Eleg. 6. supra; Felix,

Admeti conjux. vel tutus, quia

Felix tunc præstat fortuna deusque.

vel multus, secundus; ut insulis, sterilibus.

Sic Eleg. 6. lib. 3. Felix concordia. PASS.

Harum explicationum tertia verissima mihi

videtur: in castris enim & media militari

licentia versari mulierem pudicam & uno

contentam, singularis plane felicitatis est,

ac prodigii simile. VULP. Tunc etiam felix

inter & arma pudor. rā & valet etiam; ut

his idem dixerit. Lubens equidem, si quis

liber addiceret, legerim, Tunc igitur felix,

venusta repetitione, & Nasoni admodum

familiari. sed Noster aliarum est Venerum:

neque minus decore partes suas tue-

tur. BROUKH.

V. 19. AT TU NON UNA POTUISTI NO-

CTE VACARE] Dormire in vacuo lecto &

sola esse: vacare ab opere asperitur. Eleg.

15. infra:

Et vetus in templa bellica parva vocat.

id est, nihil agit, feriatur, cessat, non

exercetor. Eleg. 13. lib. 1.

--- Quod abiecit solus amor nunc. PASS.

V. 20. IMPIA] Vixit ab hoc 8. infra:

Perfida. An facinus, ut impius miles? An

impudica, ut contra pia Penelope? Sic Eleg.

17. infra:

Nonne pectus & dura corpus iuvat, impia, saxo.

ibid., NON UNUM SOLA MANERE DIEM]

Sola, ut Eleg. 21. infra: Tu nimium credula,

sola jaces. & Eleg. 4. lib. 3.

Gaudet, me vacuo solum tabescere lecto.

Unum diem, ut Eleg. 7. lib. 4.

Unum impetrassem, te revocante, diem. P.

ibid. MANERA SOLA] Tibullus pariter

Eleg. 3. lib. 1. At tu sola, precor, maneat.

Albinovanus Confoliat. ad Livium v. 353:

Alta mane; superque tuos exurgere dolores.

Horatius Ode 7. lib. 3. Difficilis mane.

Ovidius lib. 5. Trist. Eleg. 5.

Te sibi cum paucis meminit mansisse fidem.

VULP.

V. 21. QUIN ETIAM] Quod majus est.

auget enim hæc particula, & addit ad fec-

lera. ut Eleg. 6. supra:

Quin etiam falsas fingis tibi sepe propinquas.

& Eleg. 15. infra:

Quin etiam, si me ulterius provenerit ira,

Offendet matris brachia læsa tua. PASS.

ibid. MULTO REU] Ita Horatius Ode 13.

lib. 4. Multo non sine risu. VULP.

ibid. DUXISTI POCULA] Haussisti, bibi-

sti. Horatius Ode 17. l. 1.

Hic innocenti pocula Lesbii Duces sub umbra.

PASS.

ibid. AISU] In omnibus membranis est

visu; quod melius videtur & validius ad

exagitantem petulantiam mulieris levitatem.

etiam visu legitur in veterum editionibus.

inde opinor leu concinnavit corrector ali-

quis; quod postea abiit in suum. BROUKH.

V. 22. FORSETIAN ET DE ME VERBA FUE-

RE MALA] Fortasse an fieri potest etiam,

ut mihi absenti maledixeritis, neque ir-

riseritis. mala verba, maledicta, contume-

lie, imprecationes, convicia, irrisiones.

Eleg. 5. lib. 4.

Nescique cum facis adjice verba mala.

Tibullus Eleg. ult. lib. 1.

At lascivus tuor rixa mala verba ministras.

Ovidius Epist. Medea hunc Propertii lo-

cum effudit:

Forsetian &, stulto dum te jollere marito

Quæris, & injussit auribus opta legui;

In faciem, mareisque meas vana crimina fingis.

PASS.

Et Epist. Penelopes:

Forsetian & waret, quam sit tibi rustica conjux,

Quæ tantum lævas non facit esse tristes.

VULP.

ibid.

Hic etiam petitur, qui te prius ipse reliquit.

Dii faciant, isto capta fruarē viro.

Hæc mihi vota tuam propter suscepta salutem, 25

Quum capite hoc Stygiæ jam poterentur aquæ:

Et

ibid. VERA PUSSE J Horatius Epist. 2. lib. 1. *Sunt verba, & vocis. VULP.*

v. 23. HIC ETIAM PETITUR, QUI TE PRIUS IPSE RELIQUIT J Etiam ultro eum appetis & sequeris qui te fugit, a quo ante deserta es & prodita. Sic Aufonius: *Insuperis, fugia; fugeis, insequor. Petere, pro appetere, ut Eleg. 20. infra:*

Quum te tam multo peteret, tu me una preisti. Extrema autem nequitia damnat Cynthiam, ut Sallustius in Catil. *Lekidius sic accensa* (Sempromia) *ut viros sapies peteret, quum peteretur. PASS.*

v. 24. DII FACIANT J Valde patheticum istud *Dii faciant. Ovidius Epist. Phyllidis: Sum decreta tuis & amant & femina verbis.*

Dii faciant, laudis summa sit ista tua. Et alibi non semel. Ita locuti quoque sunt M. Tullius, Plautus, Catullus. Plura apud Brissonium videre potes L. 2. Formularem. BROUEN.

ibid. ISTO VIRO J Iste, contemnim. Sic Eleg. 24. lib. hujus:

Jam tibi de timidis isto protervus eris. viro, amatore. ut dixi ad Eleg. 6. v. 6. supra. PASS. Cogitemus, si hæc referri possint ad hominem istum, cujus insectatio est L. 3. Eleg. 18. [20.] nam temporis series in his libris nimis quam confusa est. BROUEN.

ibid. CAPTA J Isto præclaro amatore potiaris, ejus amore capta, & simul decipia. nam ludit in ambiguo verbo, *capta.* Virgilius lib. 2. *Æneid. Num capis potero capi?* Lucræti lib. 4. *Decipiatque non sapiat.* PASS. Huc pertinere potest illud Terentii Andria 1, 1, 55. de Pamphilo: *Certe capto est. VULP.*

ibid. FRUARE J Frui, inquit Donatus, *vesti, a summis summa parte gule. PASS.*

v. 25. HÆC MIHI VOTA TUAM PROPTER SUSCEPTA SALUTEM J Cur hæc vota, quasi *diverunt?* quia scilicet modo præcessit: *Dii faciant.* Hoc enim sibi velle videtur Propertius, votum se suscepisse pro salute Cynthiam egrotantis, hæc, aut simili for-

mula: *Dii, faciat, ut Cynthia mea mihi salva restituantur; & ego invicem illud, vel illud faciam.* VULP. Disfæ me iocundo obligavi, te ut ex morbo eriperent, & nunc alter fruitur amore votisque meis? Tibullus Eleg. 5. lib. 2.

Ipsæ ego, quum tristis morbo defessa jaceret, Te dicer votis crispasse maia.

Omnia perfolvi: fruitur nunc aliter amore, Et prebitis scilicet utitur ille meis.

Vide Eleg. 28. infra de votis Propertii ob Cynthiam egrotantis salutem. PASS.

ibid. VOTA SUSCEPTA J Suscipiuntur vota, ut onera quadam: ideo & poni dicuntur. Eleg. 19. infra:

Sacra Diana

Suscipere, & Veneri ponere vota juro.

Plautus Amphitr. *Imperator utrimque hinc & illinc Jovi vota suscipere.* Sic apud Ciceroem, *suscipere sacra, cultum deorum, religionem.* Albinovanus contra Consolat. ad Liviam, dixit, *vota insuscepta relinquere.* P. Vota, quæ in proximum lustrum suscipi mos esset, pro Cæsarium salute, memorat Suetonius Octav. cap. 97. Ceterum, *vota suscipere, ac vota solvere, locutiones oppositæ.* Plinius Panegyri. cap. 67. *Digna vota quæ semper suscipiuntur, semperque solvantur.* Martialis Epigr. 4. lib. 8.

Quantus, in, Latini mundi conveneris ad aras Suscepit, & solvit pro duce vota suo? V.

v. 26. QUUM CAPITE HOC STYGIÆ JAM POTERENTUR AQUÆ J Si capite hoc referretur ad Propertium, valet, mei capitis discrimine, ut Eleg. 28.

Fruiam, si vivet; si cadet illa, cadam. vide illic. atque ita legendum poterentur. Si ad Cynthiam, legi oportet *poterentur*, quod est in aliis libris. id est, quum jam Orcus te haberet. ut dicitur *potiri leto.* A. Gellius N. A. lib. 13. cap. 2. *Potiri mortem.* Dicebant olim *potiri, poteri;* unde *poterantur.* Virgilius 3. *Æneid. Polydorum adveniat, & auro Vi positum.* altera syllaba brevi. *Quum poterantur capite hoc; quum Orcus in potestate jam caput tuum haberet.* Sic

Vir-

Et lectum flentes circumstaremus amici:

Hic ubi tum, pro dii, perfida, quisve fuit?

Quid si longinquos retinerer miles ad Indos?

Aut mea si staret navis in Oceano?

30

Sed

Virgilius 4. *Æneid.* *Sæpiusque caput deman-*
debat Orco. Pass. Quam tu iam alterum
pedem in cymbula Charontis haberes. *Pote-*
rius, vera lectio. atque ita locuri Ca-
tullus, Ovidius, Valerius Flaccus. *Præ-*
terea Terentius Phorm. 5, 5.

Curavi, propitius Phædris ut pateretur: nam
missa est manu.

quomodo quidem cum versum exhibet ca-
tigatissimus codex Bembinus. In eadem
fabula legitur 3, 1.

Ne quid propter tuam fidem despecta pateretur
malis.

ita inquam legitur hodie: antiquitus au-
tem fuisse, *pateretur malis*, testantur excer-
pta ex commentariis Donati, adduntque,
putari fuisse *ut putat*, quam Plantus di-
xerit, *hæsitum potius est*. Hunc locum Pro-
pertius corrumperat Volscus, quum enim
legeretur in prisca editionibus *pateretur*,
hæc notavit: *amenda paterentur; nondum*
poligrata a vita, sed in prociuctu erat. non
potest dici quam flagitiose in hoc poeta
grassatus sit ignobilis iste literio. neque
arbitror ejus interpretationem Scaligero vi-
sam fuisse: quum fere quæ Volscus pecca-
vit, in Beroaldum rejicit. Beroald. Editio
anni 1473. omnium princeps habet
pateretur. Vulp.

v. 27. *ET LECTUM FLENTES CIRCUM-*
STAREMUS AMICI.] De more juxta lectum
adulescentium cum lacrimis, qui te vere dili-
gimus. De hoc officio simantium Ovidius
lib. 2. A. A. & in Epistola Acontii. *Ami-*
ci, ut Eleg. 13, infra:

Tu tantum amisso nonnumquam flectis amico.
Pass.

M. Seneca Rhetor Controver. 211. *allatus*
a Jano Donna Patre: Non servorum turba
luctulans circumstabat, non amicorum, inter
infantum & mulierum deficientis spiritus in
adventum matrem suscinebatur. Vulp.

v. 28. *HIC UBI TUM, PRO DII, PERFIDA,*
QUISVE FUIT?] Sic exprobratur perili-
ci fuga, ut desertum officium. Ovidius
13. Metan.

Ecce ferunt Trois ferrumque, ignesque, Ju-
venque.

In Danaos classem. ubi nunc succubant Uliani?
Pro dii, indignantis. Quisve fuit? quasi
diceret, nullus fuit. Pass. *Pro dii.* Sic
Ovidius eodem libro v. 5.

Intendensque manus, agimus, pro Juppiter,
inguit.

Ante rases cassidem; & metum confertur Uli-
ani! Vulp.

v. 29. *QUID SI LONGINQUOS ARTINERES*
MILES AD INDOS?] Sermo est urgentis,
& ad graviora pergentis, ut Eleg. 18,
infra:

Quid si iam tantaetas mea tendent annis?
Terentius in Se ipsum cruciante: *Quid si*
hoc poter resciveris? quid si nunc calum tuas?
Longinquos vocat Indos, ut Catullus Car-
mine 11. *Sic in extremis penetratis Indos.*
& Horatius Epist. 1. lib. 1.

Impiger extremos turris mercator ad Indos.

Indorum autem facit mentionem ob expedi-
tionem quam tum in Indiam parabat Au-
gustus, de qua dicitur ad Elegiam 4.
lib. 3. *Retineret.* cogere ad signa manere.
Retineri, ut & multi sive dimitti, verba
militie unde *retineri sub vexillo.* *Ad In-*
dos, pro apud. ut Eleg. 18, infra:

libum ad vicinas quam amplius quisferes
Indos.

Et Eleg. 1. supra: *Tanti ad Pergamæ belli.* P.
Ita locutus Plautus prologo Amphitr. v. 133.

Qua illi ad legionem sella sua, venerat pater
Mens Alconem.

Idem Menachmis apud Varronem lib. 6.
de L. L.

Illic illis adscripseris fieri ad legionem fides.
Et Varro ipse lib. 1. R. R. cap. 17. *Eam con-*
jessuram fieri posse ex aliarum verum imperi-
is, & vere incalorum & universis requisita ad
prætorum ducumque fidei servare. Unice ad
hunc Propertii locum pertinent verba Flo-
ri lib. 4. Hist. Rom. cap. ult. *Seres etiam,*
habitantesque sub ipso Sale Indi, cum gemmis
& margaritis, elephantis quoque inter mu-
ta tractantes, nihil magis, quam longinquita-
tem

1110

Sed vobis facile est verba, & componere fraudes.
 Hoc unum didicit femina semper opus.
 Non sic incerto mutantur flamine Syrtes,
 Nec folia hiberno tam tremefacta Noto:

Quam

tem via impetabant, quam quadrivinitio impleverant: & tantu ipse hominum color ab alia veniente solo fustigatur. VULP.

V. 30. AUT MEA ET ITARET NAVI IN OCEANO?] Hæretet impedita brevibus, vadisque, ac arenæ cumulis in medio & magno mari. qua de re Virgilius 1. Æneid. Noster Eleg. 13. infra, de navi, ἀλλ' ὅπως τῶν: mediis fidat auxilia vadis. Ovidius 3. Metam.

Stetit agnare puppis

Haud aliter quam si sicum navale teneret. P. Ignoscimus Passeratio hunc locum perperam explicanti, qui puto mare nunquam viderat. Locutio est proverbialis de itinere valde longinquo. Cicero Accus. 5. in Verrem C. 20. Qui in sudore ipsa novem viis usque ad Oceanum, si imperassent, summi periculoque sua armati atque ornati mittente decurrunt. Catullus Carm. 113.

Præta, arva, ingentes silvas, saltusque, potiusdique,

Usque ad Hyperboret, & mare ad Oceanum, vò stetit hic valet esse, ut sepe alibi: minime vero hæretet. Virgilius 11. Æneid. 697. Stant valis Tyrrhæna classt. BACON.

V. 31. SED] Per exclamationem, ut Eleg. 6. supra:

Sed non immerita veloxit aratus sanum. De mulierum malicia & dolia vide Plautum Mil. Glor. 2. 2. Menander:

Ὀὐδὲν γὰρ αἱ γυναῖκες ὁρῶμεν τιλῶν. PARAMEMIAN refert Diogenianus:

Γυναῖκα μὴ τῖς δὲ, μὴ δὲ ἀνδραγῶν. P. Quibuscum facit Euripides Andromacha v. 84.

Πᾶσι δὲ αἱ τῶν μὲν ἀνδρῶν: γυνὴ γὰρ ἄ.

Inveniet molles technas: si enim mulier. V. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

TOM. I.

Et sibi blanditias tremula componere voce.
 Tacitus lib. 21. Annal. de Messalina ad supplicium petita: Interim Messalina Lucullanis in heris prolatere vitam, componere preces, nonnulla spe, & aliquando ira. V.

V. 32. HOC UNUM DIDICIT V. A. OPUS] Nihil aliud novit efficere. Horatius Ode 7. lib. 1.

Sunt quibus unum opus est intra Palladis urbem

Carmine perpetuo celebrare.

Plautus Pseudolo 1, 2. Bibo, et, fuge. hoc est totum opus. Semper opus, ut Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 9.

Custodiam transire manus, vigilanque catervas, Militis, & miseri est semper amantis opus. Vide quæ adnotavi Eleg. 6. versu ult. supra. PARIS.

V. 33. NON SIC INCERTO MUTANTUR FLAMINE SYRITES] Sallustiana in Jugurtha, cap. 80. Dux sunt sunt prope in extrema Africa, impari magnitudine, pari natura: quævis præsumma terra præalta sunt: cetera, autem fere tulit, alia: alia in tempestate valiosa. Nam ubi mare magnum esse, & fœvere caput ventis, limum, arenamque, & sana ingentia flustis trahunt: ita facies locorum cum ventis simul mutantur: Syrtes ab tractu nominata. Vide Plinium lib. 5. H. N. cap. 4. & Solinum. Incerto flamine, ut dubio Noto dixit Eleg. 5. supra. Seneca Hippolyto:

Et amica ratibus ante promittet vada

Incerto Syrtis. PARIS.

V. 34. NEC FOLIA HIBERNO TAM TREMEFACTA NOTO] Id est, impulsu & agitata cum tremulo motu. ut Virgilius 10. Æneid. Et tremefacta sale tellus. Hinc tremulas umbras dixit Eleg. 18. lib. 1. & Gallia Proverbium, Trembler comme la feuille. Natus hibernus, aut vehementior ventus, quia status hiberni vehementiores sunt: aut proprie Natus hibernus, id est pluvius. unde Ovidius 1. Metam.

contraria tellus

Imbribus effusa, pluvioque madefit ab Austro. Plautus in Mercat. 5, 2. Imbricit Aufser. vo-

vo-

Quam cito feminea non constat foedus in ira; 35
 Sive ea causa gravis, sive ea causa levis.
 Nunc quoniam ista tibi placuit sententia, cedam.
 Tela precor, pueri, promite acuta magis.
 Figite certantes, atque hanc mihi solvite vitam.
 Sanguis erit vobis maxima palma meus. 40

Side-

veteri Poeta *Imbricitur*. & apud Græcos nomen habet *ἀνὶ τῆς νυκτός*, id est humore; ut Latine dicitur Ausser ab hauriendis & effundendis aquis. Sic Tibullus Eleg. 1. lib. 1. *gelidas hibernæ aquas quomo fuderis Ausser*. PALL. Hæc posterior explicatio vera. nam hieme in arboribus nulla sunt folia, quæ agitari vento possint. VULP.

V. 35. QUAM CITO FEMINEA NON CONSTAT FOEDUS IN IRA] In ira muliebri nulla fides constans. *Nun constat foedus*, fides promissa non manet certa. transtulit a jure publico ad privatas passionem. ut Elegia 3. lib. 4.

Interrupta mei confusus sudora lenti.
Constat, autem proprie dixit, ut Eleg. 8. lib. 4.

Sed neque supplicis constabat flamma lucernis.
Consistere, in eodem statu manere; unde virtuti constantis nomen. PALL. *Quam cito non constat foedus*. Tibullus quoque Eleg. 4. lib. 1.

Quam cito non sequis stat, remanetque dies?
 Verum Broukhuius aliter interpungit. V.

V. 36. SIVE EA CAUSSA GRAVIS, SIVE EA CAUSSA LEVIS] Sive jure, sive injuria & temere irascitur. PALL. Contra Notter Elegia 8. lib. 3. *Sine amara gravi femina nulla dolet*. Quem versum Passeratius Catullo tribuit, memoris vitio. Eadem porro elegantia simplicitate Callimachus apud Etymologici Magni Auctorem;

H' μῆνιν παῖς Ἰλλείας, ὕμῳ δ' Ἀ' ἐνέειν.
 Utinam exstarent Elegiæ Poetæ Cyrenæi! magnum sane fructum caperemus ex earum callatione cum Propertianis. VULP.

V. 37. NUNC] Temporis extremi, ut sæpe Plauto. PALL.
 ibid. QUONIAM ISTA TIBI PLACUIT SENTENTIA] Quandoquidem ita tibi visum est. quoniam animo ista voluntas sedet. Sic

Suetonius Galba cap. 20. *Hoc agerent, ac ferirent, quoniam ita videretur. ut placuit in deteriorum partem.* Antonius Hircio 1. *Quid? hoc placetne veteris istis?* Nauster Eleg. 4. lib. 3.

Si placet, insultet, Lygdame, morte tua.
 Virgilius 2. *Æneid.*

Si nihil e tanta superis placeat urbe celsi. P. ibid. CEDAM] Pro, discedam, abbo; id est, moriar. quia *obitio*, mors, Fetto. Sic Cicero in Bruto: *Cedere e vita, & decedere*, pro mori. sed Propertius *dequædam* secutus videtur: antiqui enim verbis male ominatis plerumque parcedant. PALL.

V. 38. TELA PRECOR, PUERI, PROMITE ACUTA MAGIS] Alloquitur Cupidines, quos esse plures significat etiam Eleg. 19. infra: *Obvia nescit quot pueri mihi turba minuta*
Penerat.

ubi ea de re dicitur. Sic *puerum*, sine alterius verbi adjectione, dixit Eleg. 9. lib. 1. *Promite*. Ovidius pariter lib. 3. A. A.

Spicula de phœbea promit acuta sua.
 Horatius Ode 20. lib. 3. *Interim dum tu celeres sagittas promit*. Alii legunt, *figite*. Notter Eleg. 13. infra:

Spicula quæ nostræ pectore sunt Amor,
 & Eleg. 19. *strictis figere avem calamo*. Figitur enim homo, vel fera, & telum ipsum. PALL.

V. 39. FIGITE CERTANTES] Pro certatim. nomen, sive participium adverbii loco. ut Eleg. 3. lib. 1.

Nunc fortis eris poma dabam manibus. P. ibid. ATQUE HANC MIHI SOLVITE VITAM] *ut hanc namq. vitam*, id est vilem, invisam; ut notat Donatus ad illud Hecyræ; *Hancine animam parvi perdet?* Eadem sententia Virgilius lib. 4. *Æneid.*

Accipite hanc animam, meque his exsoluite curis.

Solvitur vita morte, quia *δανάει*; *ἐκεί*
δία.

Sidera sunt testes, & matutina pruina,
 Et furtim misero janua aperta mihi:
 Te nihil in vita nobis acceptius umquam.
 Nunc quoque eris, quamvis sis inimica mihi.

Nec

Ἰδὼν τε τοὺς ἀστέρας & εὐφραμένης. Hinc Ovidius in Ibin :

Sic manus salta mente solutus ero.

Virgilius 4. *Æneid.* Teque ipse corpore solvo. Quod autem Euripides, *Ἰβὴν μὲν δὲ δῖον*, Horatius in calce *Epist.* 16. lib. 1. sic interpretatur :

*Ipsi Deum simul atque volam, me solvet opinor
 Huc fecit, Merito.* PASS.

Ita & Valerius Flaccus loquitur L. 3. v. 180.

En frigidus orbes

*Purpureos jam seminis obiti jam sander, & anni
 Deficunt : vitæque fugit decus omnis soluta.*

BROUKH.

V. 40. SANGUIS ERIT VOBIS MAXIMA PALMA MEUS] *Εἰς παντὸς* ut Virgilius 4. *Æneid.* *Egregiam vero laudem, & spolia ampla referitis*

Tuque, puerque tuus.

& Tibullus Eleg. 6. lib. 1.

--- *An gloria magna*

Infidus homini composuisse deum?

Palma, pro victoria, cuius insigne est. Vide A. Gellium cap. 6. lib. 3. Ciceroni, Terentio & Plauto sumitur nonnumquam in deteriorem partem. Ergo hic ambigue. P.

V. 41. SIDERA SUNT TESTES] Testor ipsa sidera confida mearum miserationum, & quæ me sæpe viderunt jacentem ac pernoctantem in limine. Catullus Carm. 7.

Aur quam sidera multa, quæm tacet nox,

Furtivos hominum vident amores.

Juvenalis Sat. 8.

*Nocte quidem; sed Luna videt, sed sidera testes
 Intendunt oculos.* PASS.

qui non locationem, sed sententiam illustrare voluit; & ideo non recte a Broukhio reprehenditur. Quam adhuc de morte sibi conficienda satis multa verba fecerit, qui mos amantium est; poeta puellam ad misericordiam flectere conatur, professus videlicet, nulla se ejus crudelitate, nullis injuriis aut inimicitias eo adactum iri, nec amorem deponat: sed eundem semper futurum qui antea fuerit. Hanc sententiarum varietatem, amatorio poeta convenientem, minus animadvertent, qui

Propertii versus luxare ac miscere instituerunt. *Sidera testes.* Ita Ovidius lib. 4. Fast. v. 885.

Stat mihi non parvo virtus mea, vulnera testis,

Armaque, quæ spærit sanguine sape meo.

Virgilius etiam *Ecloga* 5. *Vos coryli testes, & flumina Nymphis.* Ovidius rursum *Epist.* *Ariadnes: Ausertis saxa fretumque tuæ.* Lucianus pariter in *Judicio Vocalium: Ἀνὴρ ποιεῖντε ἑκατά.* VULP.

ibid. MATUTINA PRUINA] *Quæ mane cadit.* Utitur hoc epitheto Ovidius L. 3. *Metam.*

Ut instabere pruina

Igne levi cera, matutina pruina

Sole tepente solent. BROUKH.

V. 42. ET FURTIM MISERO JANUA APERTA MIHI] *Clanculum*, & tacito cardine amanti referata. Tibullus Eleg. 2. lib. 1.

Janua, jam pateat uni mihi villa parvulus:

Nec furtim verso cardine aperta sonet.

Testatur januam, ut & M. Tullius 1. de *Oratore: Tassis est huiusce Q. Mucii janua.* Quam aperta dicit, Jani Patulci mentionem mihi movet; ut contra Eleg. 16. lib. 1.

Quid mihi tam duris clausa sacri foribus?

Janii Clusii. PASS. Quoties pignore contenderim, poetam hic loqui non de janua Cynthiæ, sed potius de janua materna domus, educabatur enim Propertius apud matrem. Vide *Elegiam* 11. lib. 1. Sed ipse noctu, vel diluculo januam furtim aperiebat iturus ad Cynthiam. Quæ statim sequuntur, huic explicationi favent. Janua enim Cynthiæ aperta, ostendit, amari ab illa Propertium: janua vero domestica clanculum referata, significat, amari a Propertio Cynthiam. *Janua aperta.* Synalphe similis apud Pomponium citatum a Varone lib. 6. de *Lingua Latina*:

Nam vere posuit tu, sua amica fovea. VULP.

V. 43. TE NIKIL IN VITA MORI ACCEPTIUS UMQUAM] Sic Eleg. 2. lib. 1.

Hic tu semper eris nostra gratissima vita.

In vita, ut Cicero 1. *Viti*, & hunc delorem acerbissimum hauri in *vita.* PASS. *acceptius.*

O o a

C i.

Nec domina ulla meo ponet vestigia lecto.

45

Solus ero, quoniam non licet esse tuum.

Atque utinam, si forte pios eduximus annos,

Ille vir in medio fiat amore lapis.

Non

Cicero pariter in Somnio Scipionis, cap. 3. *Nihil est enim illi principi Deo, qui omnino hunc mundum regit, quod quidem in ceteris fiat, acceptius, quam concilia cunctisque hominum iura sociati, qua civitates appellantur. In vito. Sententia huius vim magis intendit* *Calpurnius Petrarca Ode 18.*

Felice l'alma che per voi sospira,

Lumi del ciel; per li quali io ringrazia

La vita, che per altri non m'è a grado. VULP.

V. 44. NUNC QUODQUE Ratis, QUAMVIS sis INIMICA MIHI] Sic Petronius Arbiter: *O facinus, inquam, indignum, quod amo te, quomodo restitui.* Ellipsis; eris scilicet acceptissima. ut Eleg. 6. supra:

Semper amica mihi, semper & nunc eris.

Inimica mihi, ut Virgilius 1. Æneid.

Genus inimica mihi Tyrrhenum nevigis aquar.

Ipse autem inimica inimicus esse non potest. Sic Eleg. 8. lib. 1.

Sed quicumque modo de me, perjuris, merelli,

Sit Galatea tua non aliena via. PASS.

Nunc eris. adverbium temporis presentis junctum verbo temporis futuri. Contra nunc praterito adjectum occurrit Eleg. 3. huius libri:

Nunc, Porci, tu sapient, & tu, Menelae, fuisse,

VULP.

V. 45. NEC DOMINA ULLA MEO PONET VESTIGIA LECTO] Simile illud Eleg. 18. lib. 1.

Sic mihi te referat levius, ut non altera nostra

Limus formosus insultu ulla pedes.

Meo lecto ponet vestigia, meum cubile viset, adibit, & ascendet. Ponere vestigia, sive pedem, ius & possessionem significat. Cicero 3. Philippica: *Nec in possessionem libertatis pedem posuimus.* id est, usurpare incipimus: & Philippica 2. *Quid eras in terris ubi in tuo pedem poneret, prater unum*

Miserum? Lello, ut Eleg. 19. infra:

Apparent non ulla tua vestigia prope. P.

Vestigia vox proprie ad lectum pertinet, & ad contubernium amoris. male Passeratius per pedem figuræ interpretatur. Cicero Accusat. 3. in Verrem C. 34. *Quid facerent viseri? aut quid responderent? praeterquam*

in lectula decumana mulieris vestigia viderent recentia, quibus illum insinuatorem ad persequendum intelligebant. Plinius Cæcilius L. 6. Epist. 7. ad Calpurniam uxorem: *Scriptis te absentis meo non mediocriter adfui: nunquam habere solentium, quod pro me libellos meos teneas, saepe etiam in vestigio meo collocet.* Petronius: *Ego, ne suspitioni relinquere locum, lectulum vestimentis implevi, nunquam hominis vestigium ad corporis mei mensuram figuravi.* BACCHUS. Vestigium. Itali dicunt *la stampa del corpo.* VULP.

V. 46. SOLUS ERO, QUONIAM NON LICET ESSE TUUM] Celebs vivam, quandoquidem non licet esse tuum vel amantem, vel mancipium. PASS. Non licet esse tuum. Optima & certissima est restitutio Nic. Heinssii Notis ad Heroid. Epist. 14. v. 64. *non licet esse tuo.* BACCHUS. Solus ero. Virgilius 4. Æneid. verbis Aeneas ad Didonem sororem, v. 32.

Solane perpetuo maritus corpus juvenata?

Nec dulces natus, Pueris nec premia noris?

Ex Ludovico Areostus pulcherrimi poematis Cantu 5. strophe 33.

E disse per lo giunglo, e per la dristo

Come tra se e Ginorora era la casa;

Cò ella gli avea girato e a bocca, e in sorriso,

Che mai non foris ad altri, cò a lui sposa.

E, se dal Re le occhio contradditto,

Li promettea di sempro esser riversa

Da tutti gli altri maritaggi poi,

E viver sola in tutti i giorni suoi. VULP.

V. 47. ATQUE UTINAM] Vide notata ad Eleg. 9. lib. 1. v. 8. PASS.

ibid. si FORTE PIOS EDUXIMUS ANNOS]

Genus obsecrationis & voti sub conditione, ut modestiores vadeantur preces. Catullus Carm. 75.

Me miserum aspiciet, & si visum prurire agi,

Eripito hunc pestem perniciosamque mihi.

Eduximus, egressimus. nam docere utamur & agere, idem est. PASS. Valerius Flaccus II. 371. *nimbisque educere laus, Nec iam velle vias. nimbos, pro nimbiolum & hiemalem tempestatem.* BACCHUS.

ibid.

Non ob regna magis diris cecidere sub armis
Thebani, media non sine matre, duces: 50
Quam, mihi si media liceat pugnare puella,
Mortem ego non fugiam morte subire tua.

E L E G.

ibid. PROE ANNOT] Eadem figura Tibul-
lus Eleg. 4. lib. 1.

*Vide ego jam juvenem, premere quam serior
aetate;*

Mortem fultus praeiisge dicit.

V. 48. ILLIS VIR IN MEDIO FIAT AMOR-
ER LAPIS] Amator ille in Venere & am-
plexu, sive inter opus medium, lapidescat,
sive in saxum vertatur; ut Battus, Agiau-
ros, Niobe, Anaxarete, Daphnis Idem,
Lycas, Polydeuces. Vide Eleg. 16. infra
v. 46. PASS. Ille vir. Abstinet a nominan-
do rivali, quem abominatur. VULP.

ibid. IN MEDIO AMORER] Dum fit amoris
opus, ut ait Ovidius Epist. Sapphus.
BAOUER. in ipse, in filiorum dixerunt
Graci poetae; nempe in Venere ipsa. V.
v. 49. OB REGNA] Regna, pro regnum,
id est sceptri jus alternum repetitum. P.

ibid. MAGIS DEATIS] Seviorebus, tristio-
ribus. Dicitur amor, quia diris filios infecta-
tur Oedipus, unde secutum internecium
bellum, quo fratres singulari certamine
mutuis vulneribus ceciderant. Vide Sopho-
clem in Oedipode, Euripidem in Phoeni-
sis, & Statium lib. 11. Thebaid. Nonius
Marcellus: *Dirum, doctum ira immisum.* P.

ibid. CECIDERE SUB ARMIS] Quasi rui-
na oppressi succubere. Sic Ovidius Epist.
Penelopes:

Sive Menantiadem falsis occidisse sub armis.

& Epist. Laodamia:

Si cadere Argeliso fas est sub milite Trojani. P.

Arma, pro scuto sapientia usurpant Latini
scriptores. Erant autem scuta sic ampla,
ut totum militis corpus protegerent. *in
ampli* Graeci dixerunt. VULP.

v. 50. THEBANI DUCES] Eteocles & Po-

lynices, Oedipodis regis Thebarum, &
Jocaste filii; de quibus vide Iudicem no-
strum, verbo *Thebani ducet*. VULP.

ibid. MEDIA NON SINE MATRE] Se inter-
ponente matre Jocasta furialibus fratrurn
gladiis, & dirum certamen deprecante. V.
Pater Oedipus, jam casu mutuis vulneri-
bus fratre utroque, apud Statium lib. 11.
Thebaid.

*Hei mihi, quae nexu fratrum, quae vulnera
tracto?*

*Solvito, quae, manus, insequat vincula
tandem*

*Dividit, & medium nunc saltem admittito
patrem.*

Lucanus lib. 1.

*Ut generos soceris media iuvare Sabina.
BROUEN.*

ibid. NON SINE MATRE] Catullus Carm. 63.
Non sine nutanti platano. Horatius Ode 13.
lib. 3. *Non sine floribus.* Et Satyra 5. lib. 1.
Laetissime non sine fumo. qui poeta locutio-
nem hanc saepius adhibet. VULP.

v. 51. LICEAT PUGNARE] Id est opor-
teat, & necesse sit. quamvis Cicero sepa-
ret Philippica 13. Sic Eleg. 17. infra:

*Nunc licet in trepitis sicca requiescere Luna,
PASS.*

v. 52. MORTEM EGO NON FUGIAM MOR-
TE SUBIRE TUA] Rivalem suum alloquitur,
non Cynthiam; cui paulo ante per-
petuam benevolentiam satis prolixè polli-
citus est. quasi dicat, Mori non reculebo,
dummodo non inultus moriar, & mecum
tu moriaris, qui tua rivalitate me felicem
in amoribus esse non sinis. *Fugiam*, pro
devitabo, cavebo. Horatius Ode 9. lib. 1.
Quid sit futurum cras fuge quaerere. VULP.

ELEGIA X.

Jam tempus lustrare aliis Heliconæ choreis,
Et campum Hæmonio jam dare tempus equo.

Jam

ARGUMENTUM ELEGIAE X. LIBRI II.] A canendis amoribus ad Cæsaris victorias celebrandas, quamvis impar, paulisper divertere statuit. VULP.

V. 1. JAM TEMPUS] Scaliger initium Elegiæ facit a quatuor versibus superioribus, *Non est regna, &c.* & ex vet. lib. pro *jam*, legit *sed*, ubi inaniter se jactat, & errat. *Jam tempus*, ut Eleg. 5. supra: *Nunc est discedere tempus.* & Virgilius 2. Georg.

Est jam tempus equum juvenantis solvere colla. PASS.

Cur Passeratus in Commentariis legat *jam*, in contextu vero Propertii *sed*, fateor me non intelligere. *Sed*, præfert etiam Editio princeps anni 1472. quam domi servo. Si Scaliger auscultare vellemus, qui hanc Elegiam exorditur ab amatoria sententia superioris Elegiæ, locus hic Propertii similis esset illi Catulliano Ode 51. ubi Catullus Græcam Sapphus Oden Latine vertit, ac postremo concludit quasi respiciens: *Ozium, Catulle, tibi inultum est.* Ita & Propertius diceret: *Sed satis deliravimus; æquum est aliquando sapere.* Nihil autem vetat, novam Elegiam ab hac particula incipere; quum Epici poetæ initio novi libri particulam at non semel ponant, *ἰσχυραὺν τὸν σῖδ.* Virgilius 4. *Æneidos*:

At regina gravi jæmndum faucibus eret.

Lucanus lib. 4. *Pharsaliæ*:

At proci extremis terrarum Cæsar in oris.

Idem lib. 9.

At non in Pharia manet jacere fœvella.

Papinius Statius lib. 3. *Thebaidos*:

At non Aonia medietate perditus onla.

Valerius Flaccus lib. 6. *Argonaut.*

At vigil isdem ardet Furis Gradiuus.

Vide eundem libro octavo, & Ovidium lib. 4. *Metam.* VULP.

Idem. LUSTRARE ALIIS HELICONÆ CHOREIS] Ut Nympharum, ita & Musarum choreæ. aliæ autem choreæ sunt Musarum & poetarum amores ludentium, leviores

scilicet: aliæ pugnas canentium, nempe graviores. sic infra hic; *Alia virtura.* De choris Musarum Eleg. 30. infra:

Hic ubi nos prima statuent in parte choreæ.

& Eleg. 3. lib. 3.

Me juveni in prima soluisse Heliconæ juveneta,

Musarumque choris implicuisse manus.

Lustrare, obire, circumire, ut solent venatores, quum cingunt saltus indagine, & ferarum lustra. Virgilius Ecloga 10.

Interea mixtis lustrare Manala Nymphis.

Inde *lustrare agros & exercitum.* PASS.

Idem. ALIIS CHOREIS] Non Jonicis saltationibus & mollioribus, ut hactenus: at virilibus & militaribus. Exemplum satis illustre dabit Seneca in libro De Tranquillitate Animi: *Et Scipio*, inquit, *triumphante illud & militare corpus movit ad numerus, non mulier se infringens, ut nunc nos est etiam inaccessa ipsa ultra mulierem molliorem fluentibus; sed ut illi antiqui viri solebant inter lustrum ac festa tempora virilem in modum virgulari, non saltu detrimentum etiam si ab hostibus suis spectarentur.* Erant apud veteres & armatæ saltationes, in quibus *πύρρην*, seu *ἐπὶ λυγρῇ*. Vide Lucianum *περὶ ἑρπενος*, & Julium Pollucem *Onomastici* lib. 4. VULP.

Idem. HELICONÆ] Helicon Bœotiz mons, datus Musis. VULP.

V. 2. CAMPUM DARE] ἀλλοτρεῖν. Copiam significat seu potestatem exercendi poetici ingenii, heroico & magnifico argumento proposito: cui opponuntur exilitas & angustia. Cicero pro Muræna: *Nullum nobis fore campum dedit, in quo evincere virtutem cognoscere possit.* Et lib. 4. *Acad. Quest.* *Quum sit campus, in quo exultare possit oratio, cur tam in tantis angustias compellimus?* Ita Seneca De Tranquillitate Animi cap. 3. *Patriam nobis mundum professi sumus, ut liceret latere viriati campum dare.* Catullus variavit *Carm.* 67.

L

Jam libet & fortes memorare ad prælia turmas,
Et Romana mei dicere castra ducis.

Quod

*Ille clausum lata potestis limite campus :**Ilque damum nobis, ilque dedit dominum.*

VULT.

ibid. HAMONTO EQVO] Puto poetam dicere, fixum sibi esse, grave epos condere, ad exemplum Iliados Homericæ, in qua primas partes sustinet Achilles Thestalus, acerrimus bellator, & dominus equorum longe omnium præstantissimorum. Hoc adeo mihi in mentem venit, quod viderem veteres illos quum laudare vellent principum poetarum immortales labores, id fecisse designata parte aliqua operis præcipua. Vide Juvenalem Sat. 7. a versu 59. in qua Satyra adludat manifeste ad Olen 19. lib. 2. Horatii, ad L. septimum Æneidos Virgilianæ, atque ad Oratioes Ajacia & Ulixis de armis Achillis, quæ leguntur apud Ovidium Libro 13. Metamorph. Velle autem se scribere ait Propertius res contra Parthos gerendas, contraque Arabas: nam hæc omnia moliebatur Augustus. Parthi quidem Armeniam vindicanti ultro cesserunt; & signa militaria, M. Crasso & M. Antonio adempta, poscenti reddiderunt. Indi vero, ac Scythæ, incogitati belli gratiam sibi fieri per legatos supplices rogaverunt. Arabicam expeditionem suscepit Ælius Largus Ægypti præfectus, Augusto Cæsare X. C. Norbano Coss. Auctores Dio, Livius, Strabo, Suetonius, Florus, Orosius. Virg. & Nostrum? Lege hujus libri Eleg. 11. & L. 3. Eleg. 3. deinde & 10. ac L. 4. Eleg. 3. Vide Virgilium L. 7. Æneid. a v. 603. & Horatium lib. 1. Ode 9. Videtur autem hæc Elegia scripta paullo post A. U. DCCLII. quo tempore Ovidius Armeniam suam condebat, ostendente id libro primo:

*Eccæ parat Cæsar domito quod desuit orbi**Addet: nunc Oriens ultimus assuet erit.**Parthi dabit panes: Crassi gaudetis sepulchris,**Signaque barbaricæ non bene passa manus.*

Nostrum vero non obscure loquitur de signis receptis. Ne te pigeat eminentissimum Norrium evolvere Genotaph. Pisan. Dissert. a. cap. 9. quo viro non facile alium doctorem hodie videt orbis hic Europæus, ringentibus minorum gentium magistris. BAOUKH.

ibid. HAMONTO EQVO] Nempe Thestalicco. Dixi ad Eleg. 8. supra v. 38. PASS. v. 3. FORTES AD PRÆLIA T.] Equites bello strenui. Ita Cicero pro Fontejo: *fortis vir ad pericula*. Ovidius quoque lib. 2. Fast.

Ultima Tarquinii Romana gentis habebat

Regna, vir inuictus, fortis ad arma tamen. Peculiari elegantia gaudet præpositio ad nostrum poetam, observatæ pridem Gal. Cantero L. 3. Nov. Lect. C. 20. cuius industria hæc adjicere potes. L. 2. El. 1. [3.]

Mex venit adjuncta molles ad arva iuga.

L. 4. El. 2.

Postorem ad bovinum passum curare.

ibid. El. 1.

*Pergameæ fera raris carminibus vocis**Longævum ad Priami vera suæ caput.*

L. 3. El. 15. [17.]

*Dea magna Cybæla**Tundet ad læva cymbala rancia choræ.*

L. 4. El. 5.

Janitor ad dantes vigilet.

ibid. El. 10.

Et nunquam ad notas irrita tela ferat.

L. 4. El. 13. [16.]

Nunquam venales essent ad munus amica.

L. 2. El. 19. [24.]

Si libitum tibi erit, Lerneæ pognat ad Hydæas,

L. 4. El. 17. [22.]

Nunquam ad formosæ, invidæ, cæcus ero.

--- El. 25. [34.]

Tristis ad Arcidemur funera visser equus.

L. 2. El. 25. [34.]

Factu certus ad ossa deus.

& plura, quæ inter legendum facile observantur, collatione neque injucunda, neque inutili. Sed nec soli poetæ ita locuti. Cicero L. 8. ad Attic. epist. 2. *Deserere triumphum, non accipere periculosum sit, an accipere invidiosum ad bonos?* Idem I. c. epist. 4. *Cui qui noster honor, quod obsequium, quæ etiam ad ceteros contenti consuetum hominibus commendata desuit?* L. Septimius L. 3. Ephemerid. C. 15. *Gens bellatrix, & ab id ad finitimos indomita.* BAOUKH.

ibid. TUAMAT] Turmæ, manus equitum. Varro l. 4. de L. L. Turmæ quasi turma.

Quod si deficiant vires, audacia certe

Laus erit, in magnis & voluisse, sat est.

Ætas prima canat veneres, extrema tumultus.

Bella canam, quando scripta puella mea est.

Nunc volo subducto gravior procedere vultu:

Nunc aliam citharam me mea Musa docet.

10 Sur-

na. o in u abis, quia ter deni equites ex
tribus tribubus, Tatiensium, Rhamnensium, &
Lucerum sedent. Curatius apud Festum in
Turmam, idem ait quod Varro. Servius
in p. Æneid. Turma sunt equitum, cohortes
peditum. PASS.

v. 4. ET ROMANA M. DI CASTRA D.]
Ad discrimen castrorum Antonii Ægyptio-
rum. PASS.

ibid. MER DUCIS] Id est, Imperatoris &
Principis. Ovidius lib. 3. A. A.

Erat Latio dux meus addat opes.

Horatius Ode 5. lib. 4. Angustum allocu-
tus:

Laurem reddo tua, dux bone, patrie.

Mei dixit, partes Angusti se secutum si-
gnificans. ut Eleg. 7. lib. 3.

Hoc mihi, Mæcenat, laudis concedit: & a te est,

Quod severi in partem ipse suisq. tuat.

Fuit autem summus Angusti amicus Mæ-
cenat. PASS.

v. 5. QUOD SI DEFICIENT VIRES] Ti-
bullus pariter Carm. 1. lib. 4.

Te, Messala, canam. Quamquam me cognita
vires

Terror, ut infirma nequeant subsistere vires;
Inspiram tamen. At meritis si carmina laudet
Deficiat: &c. VULP.

ibid. AUDACTA C. LAUS ERIT] Laudi
nihil ducetur fuisse audacem. Ita superius
Eleg. 3.

Lant in amore meo: lant altera, si datur uno
Pesse frui. VULP.

v. 6. IN MAGNIS ET VOLUISSE SAT EST]
Vide adnotata ad illud Tibulli lib. 4.
Carm. 1. Est nobis voluisse satis. & e ca-
dem vi, qua Eleg. 7. supra:

Hic eris & patrie sanguine plenus amor.

& Eleg. 7. lib. 3. Et audaci tu ciner est
perit. PASS. Huc pertinent illa Senecæ lib.
de Vita Beata cap. 20. Studiis salu-
tariis, etiam citra effectum, laudanda evolutio

est. Quid mirum, si non ascendunt in altum
ardua aggressi? sed vires inspicere, etiam si de-
vidant, magna conanter. Item Plinii Præfat.
Hist. Nat. lingue etiam non affectu, voluisse
se, abunde pulchrum atque magnificum est.
Denique Ovidii lib. 2. Metam.

Hic sius est Phœribus, curvus auriga paterni:
Quem si non tenuit, magnis tamen cecidit enfis.
VULP.

v. 7. ÆTAS PRIMA] Juventa. Vide
Eleg. 8. supra v. 17. PASS.

ibid. CANAT VENERES] Amores, & ama-
torias nugas. PASS.

ibid. EXTREMA] Ingravescens, matura.
Ovidius lib. 6. Metam. v. 675.

Hic dolor, ante diem, longæque extrema sen-
tentia

Tempora, Tarentos Pandiona misit ad umbras.
VULP.

ibid. TUMULTUS] Bella graviora, & pe-
riculosiora. ut Eleg. 2. supra v. 39. Vide
Ciceronem Philippicæ 13. PASS.

v. 8. B. C. QUANDO SCRIPTA PUELLA
MEA EST] Quoniam Cynthia satis a me
celebrata est. ut Eleg. 1. supra, Scriban-
tes amores. & Horatius Sat. 1. lib. 2.

Attamen & iustum poterat: & scribere forem,
Scipiadem ne sapient Lucillius. PASS.
Quando, pro quandoquidem. Cicero Epist. 12.
lib. 10. ad Famil. Quam quando complens
et cene. Significat poetâ, se grandiorē
jam esse; neque decere utatem suam juve-
niles ineptias. Dixerat tamen paulo ante
Eleg. 8. hujus libri:

Sic igitur prius moriere ætate, Propertii?
Sed in his poematis collocandis non ser-
vatur satis temporum ordo. VULP.

v. 9. NUNC VOLO SUBDUCTO GRAVIOR
PROCEDERE VULTU] Succedere est in qui-
busdam lib. uti & cultu. perperam utrum-
que. & volo energiam quandam habet ala-
critatis & lubentiae. Catullus Carm. 6.

Qug-

Surge anima ex humili jam carmine. fumite vires
Pierides. magni nunc erat oris opus.

Jam

*Quare quidquid habet boni, malique
Dic nobis, volo te ac tuum amorem
Ad salum lepido vocare versu.*

Plautus Mofell. 1, 3.

*Contempla, amato, mea Scapha, fati' hac
me vestis decet.*

*Vla meo placere Philolochi, meo oculo, meo
parone.*

Seneca Apocolynth. Quid istum sit in calo
ante diem verum idus Odabrie, Afina Mar-
cella, Aclia Aviola Coff. anno novo, iuris
fecis felicitissimi, vilo memoria reatens. Pa-
pinus L. 1. Silv. 5.

*panilum arna necentia, Thoka,
Pomire: dilecto vilo lascivire fadali.* BROUKH.
De notione verbi *procedere*, dictum ad Ele-
giam 2. lib. 1. Subdulo vultu, substraeta,
live contracta fronte; quum *saperas frons*
foverandus, ut Plautus loquitur. Vile
Proverbium, *Frontem supererrere*. An sub-
dulo, sursum educto & erecto? Nonius:
Subducere, sursum ducere, levare. Turpi-
lius: *Quum antehac viderem stare tristis,
turbido vultu, subdultis tum superciliiis se-
ner.* Eodem modo locuti Varro, & Scriptor
Liberti Carminis, Petronius, Seneca. P.

V. 10. NUNC ALIAM CITHARAM ME MEA
MUSA DOCEAT.] Carminis majus Calliope
mouet & subicit. ut Horatius Ode 19.
lib. 2. *Bocum in remotis carmina rupibus
Vidi decemem. Aliam citharam*, barbiton si-
gnificat, quod cithare genus est gravius
aliquanto sonantis. nam quasi *sapuerem*
dicitur; quo usus prius Alcibiades, ut notat
Turnebus Advers. lib. 9. cap. 13. Hoca-
tius Ode 13. lib. 2. *Et te sonantem planius
aures, Alceas, plebs.* Sic alii choris ver-
su 1. hujus Elegie. Pass. Quamquam lyra
seu cithara proprium Lyricorum seu Me-
licorum poetarum instrumentum erat, ni-
hilominus etiam Epici & *pa-ludi* a lyra
usu non abhorrebant. Id colligo ex Ode 48.
Anacreontis, quae incipit: *Δούρα μου λυγρὰ
Οἶκτος, φέρει τρυφὰς λυγρὰς.* Dato mihi ly-
ram Hameri, *Sanguinea oblique chorda.* Qui-
bus verbis Anacreon significat, verbis he-
roicis canendis lyram adhibitam quidem, sed
gravioribus & asperioribus chordis instru-
ctam: quae chordas tolli & abjici de-
desit.

Tom. I.

rat, ne forte convivis, hilaritatem & jo-
cos amantibus, malefca sint. Vulp.

V. 11. Surge.] Altius te attolle. ut
Horatius Ode 2. lib. 4.

*Multa Dircaum levat aura Cycnum,
Tondit, Antei, quovis in alio
Nubium tractat.*

Ovidius pariter lib. 1. Amor. Eleg. 2.
*Quum bene surrexit versu novus pagina prima,
Attenuat nervos praevius ille (Amor) meos.*

PASS.

ibid. ANIMA.] Spiritum vocat Eleg. 55.
lib. 3.

Qualis Pindarica spiritus ure tonat.
Varro apud Nonium in *Anima*:
Phrygia per ossa canens liquida canit anima. P.
melius sit *anime*. nec unquam aliter poe-
tae Latini. BROUKH.

ibid. EX HUMILI JAM CARMINE.] Sic
Eleg. 7. lib. 1.

Tunc me non humilem mirabere sepi poetam.
PASS.

Humili carmini opponitur sublime, quem-
admodum tenui filo fortior & magnificus.
Vulp.

ibid. SUMITE VIRES, PIERIDES.] Conva-
lescite. Cicero pro Archia inquit, *Parum
ausus ipse valere, & mensis viribus susci-
tere.* Ovidius Eleg. 9. lib. 4. Trist.

Pierides vires, & sua tela dabunt. PASS.

V. 12. MAGNI NUNC ERAT ORIS OPUS.]
Opus vi lyrai. Materis, inquit, offertur,
non ore parvo, sed ingenti canenda. *O
magnam*, magna canendi facultas. Ita Vir-
gilius 3. Georg.

*Nunc veteranda Palae, magno nunc ero fo-
nendum.*

Horatius quoque Sat. 4. lib. 1.
*Inguis cui sit, sui meos diviniat, atque ut
Magnus sanctorum.*

Contra Noster Eleg. 3. lib. 3.
*Perovagus tam magnis edmorem sentibus ero,
Unde poter sitiens Eunius ante bibit.*

Et Eleg. 4. lib. 4.
Nei mihi, quod nostro parum in ore sonat. P.

Crediderim, adludi ad larvas, quibus tra-
gediarum aetores caput obtegebant. His
enim larvis os immodice habebat, ut faci-
lius tragediarum heroum antiquorum vocem
imi-

P p

Jam negat Euphrates equitem post terga tueri
Parthorum, & Craffos se tenuisse dolet.

IN-

imitari possent. Quapropter Juvenalis Sat. 3.
v. 175.

Persona pallentis biatum

In gremio maris formidat rusticus infans. V.
ibid. NUNC ERAT] In vulgatis, eris.
sed erat, scriptum est in Groningano. opti-
me. Horatius L. 1. Ode 37.

Nunc est bidendum, nunc pede libero

Pulsanda tellus: nunc salioribus

Ornari pulvinar dorum

Tempus erat dapibus, sedalat.

quod & istic bene restituit Lambinus, &
agnoscunt veteres membranz jam plus sem-
mel laudat. Cicero Orat. in L. Pisonem
C. 18. *Atque hoc quidem etiam isti tui di-
cunt vulperris Græci: quos utinam ita audi-
ret, ut erant audiendi!* Seneca Herc. Œt.
v. 1135.

Nunc, pater, cæcum ebasse

Reddi decebat: hinc & hinc compagibus

Rupis interitus debuit frangi pulvis. BAOUKH.
Petronius quoque ita loquitur:

Nunc erat a tenera submittere cornua fronte,

Nunc pluma comas dissimulare tuas.

Animadvertite quod nunc junctum præterito
imperfecto. VULP.

v. 13. JAM NEGAT E.] Ut Catullus
Carm. 4. de phælo: *Et hoc negat minores*
Hadriatici Negari litur. qua de re dictum
ad illud Eleg. 20. lib. 1.

Crudeliter Mingis diueris Africanis.

Poetæ, ut animam & vitam, sic visum &
auditum locis, regionibus, montibus,
mari, fluminibus tribuere solent, eorum-
que testimonio sæpius utuntur. VULP.

ibid. EUPHRATES] De hoc maximo & cla-
rissimo Armeniæ fluuij consulendi Plinius
lib. 5. N. H. cap. 24. & Strabo lib. 11.
Geographiæ. PASS.

ibid. EQUITEM] Sic habent octo libri,
non equites, figura tam poetis quam his-
toricis valde familiari. Tacitus L. 1.
Ann. C. 60. *Equitem Peto præfectus fuit*
Friforum datus. & L. 3. C. 21. *Missa pa-
tris Apronius Cæpianus cum equis & eborri-
bus auxiliariis, quos velocissimos legionum*
addiderat, prosperum adversus Numidas pugnam
facit, pellique in deserto. BAOUKH. Rursus
Noster Eleg. 3. lib. 4.

Quot sine equo Paribus mille currat iugos.
VULP.

ibid. EQUITEM POST TERGA TUERI PAR-
THORUM] Id est, respicere a tergo, ac
simul sagittas in temere sequentes torque-
re. De simulata Parthorum fuga, præter
Plutarchum in Craffo, & Antonio, Propertius
ipse lib. 3. Eleg. 7.

Parthorum assina tela remissa fuga.

& Eleg. 3. lib. 4.

*Plumbea quum tota sparguntur pondere sun-
da,*

Suddolus & versis incerpit arcus equis.

Virgilius quoque lib. 3. Georg.

*Fidenterque fuga Parthum, versisque sa-
gittis.*

Pulchre Ovidius lib. 1. A. A.

*Tergaque Parthorum, Romanæque pectora di-
cam,*

Telaque ab overso qua jacis hostis equo. P.

ibid. POST TERGA] Id usum magis, quam
ratione dicimus. Virgilius 1. Æneid. Et cen-
tum viastus acinis Post tergum nodis. & 2.
Æneid. *Maurus juvenem post terga revinctum.*
Tibullus Eleg. 8. lib. 1.

Nescius uterum post caput iste deum. PASS.

v. 14. PARYTHORUM] Genitivus pro e-
pitheto. ut Eleg. 6. lib. 1. *Hadria mari,*
pro Hadriaticum. & Eleg. 7. lib. 3. *Me-
dorum pugnaest ire per hostes.* id est per
Medos, imperii Romani hostes. PASS.

ibid. ET CRAFFOS SE TENUISSE DOLET]
Detinuisse, cepisse, & occidisse: nec sal-
tem ossa remisisse in patriam, & signa red-
didisse. Alii libri, *se tenuisse.* id est,
quod se Craffi metuerint. An tenuisse: id
est, reddere noluisse? An legendum *sustinu-
isse?* Craffus, Marcum patrem, & Pu-
blius filium. vide Plutarchum in Craffo,
Appianum, & Dionem. Noster Eleg. 3.
lib. 3. *Craffi cladisque piæ.* ibidem: *Craffi*
signa referre domum. & Eleg. 6. lib. 4.

*Gauda Craffi, nigrae si quid sapis inter are-
nas:*

Ire per Euphratem ad sua busta licet.

Ovidius lib. 1. A. A.

Parbo dabis paruas: Craffi gaudere sepulsi.

PASS.

Princeps editio A. 1472. *se tenuisse.* V.

v. 15.

India quin, Auguste, tuo dar colla triumpho. 15

Et domus intactæ te tremit Arabiæ.

Et, si qua extremis tellus se subtrahit oris,
Sentiet illa tuas postmodo capta manus.

Hæc

v. 15. INDIA] De gemina a Poro Indorum rege ad Augustum legatione v. Calpurnius in Suetonii Augustum C. 21. p. 143. 6. BROUEN.

ibid. INDIA QUIN, AUGUSTE, TUO DAT COLLA TRIUMPHO] Præterea tibi victori cervices præbet India vincendæ. *Quin*, pro quinetiam; ut Eleg. 18. infra: *Quin ego dominus curam*. India; ut Eleg. 3. lib. 3. *Arma deus Cæsar dicit meditari ad Indos*.

August. Dio lib. 53. Augustum sit cognominatum, quod quasi hominis naturæ amplior esset; ideoque a Græcis *εὐσεβὴς*, quasi venerandum dicit. Ovidius lib. 1. Fast.

Sacra vocant Augusti patres Augustæ vocantur Tempia sacerdotum ritus dicata manu.

Pausanias in Laconicis idem habet quod Dio. Festus: *Augustus*, locus sanctus ad avium gesta, vel gustu. Vide Suetonium in Augusto cap. 7. *Dat colla*; ut Tibullus Elegia 4. lib. 1. *Paullatim sub iugo colla dabit*. PASS. In triumphis nempe Romanorum.

Hæc ante ducis ætatis colla cætenit.

& simulacra etiam provinciarum victorum, specie mulieris captivæ, curribus vehebantur. VULP.

v. 16. DOMUS ARABIÆ] Sedes Arabum & regio ipsa. Dixi ad Eleg. 6. lib. 1.

Uteriusque domos vadere Memnonias.

In Arabiam Ælium Gallum ab Augusto missum scribit Strabo lib. 16. Virgilius 7. *Æneid*.

Sive Getis inferre manu lacrimabile bellum,

Ævisæ, Arabifque parant. PASS.

ibid. INTACTA ARABIÆ] Armis Romanorum ad eam usque diem intentatæ. Horatius Ode 24. lib. 3. *Intactis opulentior Thebais*. Idem Epodo 7. *Intactis aut Britannus ut descendens Sacra cætenit via*. Contra Plinius lib. 12. N. H. cap. 14. *Res in Arabiæ gestissimæ, & Romana arma in tota penetraverunt*. etiam Cæsar Augusti filius inde gloriam petiit. PASS.

ibid. TE TREMIT] Potentiam tuam, virtutemque militarem valde formidat.

Est autem *Ἰλλυρίς*, & subaudiendum, *ad præter*. Ita loquuntur & alii boni scriptores. Virgilius *Æneid*. 8. v. 668.

Et te, Cætilina, minas

Pendentem scipulo, Furiarumque ora tremen-

tem.

Seneca *Ædipode* v. 800.

Connubia matris Delpico monitu tremo.

Juvenalis Sat. 11. v. 90.

Quam tremarent autem Fabius, durumque Ca-

tonem.

T. Livius lib. 23. *Valtem ipsius Hannibalis, quem armati exercitus tremant, quem horret populus Romanus, tu sustinabis?* Appuleius lib. 4. *Asini Aurei: Quem tremit ipse Jovis.* Eadem ratio verbi compositi. Horatius Ode 12. lib. 1. *Unde periculum Fulgus tremant domus Saturni ostentis.* Latini Græci præverunt, verbum *τρεμίσ* sic adhibentes. Homerus *Iliados* 17. v. 283.

Σὺ δ' ἀλλήποτε τῶχ' ἑαίνεις

Ἀνδρῶν ἀεικλῆς, τῶν τε τρεμίσσιν ἡ ἀδλῆς. Vide eundem Hymno in Apollinem v. 2. Theocritus pariter *Idyllio* 2. v. 11.

Τὴ γὰρ πεποισμένη ἀνδρῶν δέμας,

τὰ χεῖρ' ὁρᾷ & ἑκείνῃ, πῶς ἡ σπλάγχθον τρεμίσσιν.

& *Idyllio* 27. v. 27. *τίνα τρεμίσσιν γυναικῶν;* VULP.

v. 17. ET, SI QUA] Et quæcumque. Elegia 3. supra:

Nec si qua Arabis lucet bembæcæ puella.

ITA & alibi. PASS.

ibid. EXTREMIS TELLUS SE SUBTRAHIT ORIS] Longinqua & ignota in recessu quodam latet. Sic Statius 1. Thebaid.

Gurgora desiliant surgenti, & Traia recedit.

Seneca *Consolat. ad Marciam* cap. 18. *Litora in portum recedentia.* Noster quoque Eleg. 10. lib. 4.

Quæ si submovit vindictæ ora cæd.

De amplitudine regis domus dixit Catullus *Carmin*. 63.

Quæcumque opulenta recessit Regia.

Vide & *Elegiam* 6. lib. 2. v. 31. PASS. Illud Virgilia non dissimile: *Italiam sitque-*

P p 2

mur

Hæc ego castra sequar vates: tua castra canendo
Magnus ero: fervent hunc mihi fata diem. 20
Ut caput in magnis ubi non est tangere signis,
Ponitur hic imos ante corona pedes:

Sic

mur fugientem. quia scilicet infelices Trojanæ adversis casibus agitati numquam eo se perventuros existimabant. Vulp.

V. 18. SANTIET ILLA TUAS POSTMORO CAPTA MANUS] Vim tuam & virtutem paullo post experietur. 20 *sentiet*, minuitis. Terentius Adalphis 1, 2. *Iste tuus sentiet posterius*, ubi *posterius*, ut hic *postmodo*. Virgilius 7. *Æneid*.

Res ipse Latine,

Ni dere coniungam, & disto parere fatetur,
Sentiet, & tandem Turanum experietur in armis.

Postmodo, non ita multo post, mox. Noster Elegia 5. lib. 4.

Postmodo mercata pace premendus eris.

Ovidius Eleg. 8. lib. 1. *Amorum* 1.

Postmodo de stipula grandis aceruus eris.

T. Livius lib. 1. Hist. *postmodum dixit*. P.

V. 19. HÆC EGO CASTRA SEQUAR VATES]

Tibullus pariter Eleg. 6. lib. 2. *Castra Mater sequitur*. Pass. Sequar vates, non miles.

neque me adtingam ad scribendum heroicum poema de tuis rebus gestis. V.

ibid. TUA CASTRA CANENDO MAGNUS

220] Non tam ingenii mei modulo, quam vi ipsius argumenti, & afflatu quasi tui munus. Vide Virgilium Ecl. 4. a versu 53. *Magnus*, ut Eleg. 7. lib. 1.

Arduis nostri magne poeta iaces. Pass.

Quasi dicat: Tu o Caesar, & milites tui materiam præbebe carminibus meis: ego ad hoc natus videor, ut bellantium res gestas celebrem potius, quam ipse caput periculis obiectem. Sequuntur tamen poeta magnos duces ad prælium. Audi Claudianum Præfat. lib. 3. De Laudibus Stilichonis:

Maior Scipiadæ, Italæ qui solus ab oris

In proprium vertit Punica bella caput,

Non sine Picenis curvatis artibus ermo:

Semper erat votum maximo cura duci.

& mox:

Horrebat dædus lateri, castrisque folebat

Omniibus in mediis Ennius ire tubat. V.

V. 20. SERVENT HUNC MIHI FATA DIEM]

Hypallage. pro, fata me huius diei servant. id est, ad hunc usque diem vivere patiantur. Ipse optimus est sui interpretis Eleg. 4. lib. 3.

Ante mea chirus sit, precor, illa dies,

Qua videam spoliis onerata Casaris aze

Ad vulgi plausus sepe resisteret equos.

Adiungit ad ea quæ servantur amicis. Virgilius Ecl. 3. de capreolis: *Quæ tibi servo*.

Tibullus Eleg. 5. lib. 1.

Hæc mihi servabit plenis in limtribus vinct.

PASS.

Virgilianum illud non dissimile 1. *Æneid*.

Durate, & vosmet rebus servate secundis. V.

V. 21. UT CAPUT IN MAGNIS HIC IMOS

EST TANGERE SIGNIS] Scaliger reponit

his, male. bene *hic*. id est, tunc, ut

sepe Cicero & Terentius alique usurpant: & refertur ad *ubi*, id est, quum.

Non est, *hic* *non*, non licet. Virgilius 4.

Georg.

Sic Proteus, scis ipse: nec est te fallere tuquam.

Horatius Sat. 5. lib. 1.

Mausuri appululo, quod vovisti dicere non est.

A Græcis Latini sumserunt. Homerus 1

10. *ὅς τις ἴσῃς νεωδίκουτος*. In magnis signis, non in sigillis, sed ingentibus simulacris & statuis. Festus in *Lituro*: *Siquæ*,

ut rerum, ite res ipse sculpsit, *aut lapides*

aut ferum & si quæ sunt æmulationis quæ sculpsunt.

etiam picula & simulacra ad effigies

hominum confingere. Penitus coronæ, est

dedicantis. ut Ovidius Epist. Penelope:

Ponitur ad patrias barbara præda dæi.

Noster infra Eleg. 14.

Hæc pono ante tuas libi, diva, Propertius ades

Æneidas.

Vide quæ annotamus ad Elegiam 3. lib. 1.

V. 22. CORONA ANTEM AUT FLOREA, AUT SPI-

CEA, AUT EX POMIS, AUT EX MARINO ROTÆ,

quæ Lares coronantur. *Ante pedes imas*,

Ad pedes & genua deorum vota ponebant.

Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 13.

Ipse feram ante tuas munera vota pedes.

Iuvenalis antem Sat. 10.

Ergo

Sic nos, nunc inopes laudis conscendere carmen,
Pauperibus sacris vilia tura damus.

Non-

*Exge supercuius hac, aut perniciosa potantur,
Proprie qua fas est genas incurrere decum.*

Inferens id dicitur. Interpres Iuvenalis ibidem. Arnobius lib. 6. Contra Gentes i sta enim non videtur spirantia hac signa, quorum plantae & genae contingunt, & contrahunt altius. Appuleius Apologia 1. Potum in alacris flama furore agnoscit. & lib. 11. Afini Auri: Eusebulacis vestigia dea, quae gradibus templi barbas argente formata. Tangent & postes signorum juraturi. Juvenalis Sat. 14. Cereis tangenti aramque pedemque. Inimicus pedes, ut Virgilius 1. Aeneid. Pedes vestis depositi ad inos. PARS.

V. 21. NON EST TANGERE] In hac locutione subaudiendum videtur *facilest, potestas, ideo, vel fas*. In Græcis vero *hanc*, *hanc*. VULP.

V. 22. PONITUR CORONA] Cur, & a quibus coronaretur status decum, docet Iustus Lipsius lib. 3. Antiqu. Lett. Facit locus Plauti Aſinar. Actus 4. Scena 1. quæ tota facillia & lepreæ facit:

*Tum h coronas, feris, argentea iusserit
Ancillam ferre suam Veneri aut Cupidini.*

Tutus ferre servet, Veneris eadet, an viro.
Nec decum tantummodo, sed & regum status imponebant coronas. Testis inter alios Iustus lib. 18. Hist. cap. 2. *Missa e Sennet, inquit, in Ægyptum legati, quorum insensu fili a Ptolemæo virgo missa munera sperperavit, interjectis diebus ad eamque invitatis auro coronas missa sunt, quas illi hauris causa receptas postea die statim regis imperserunt.* VULP.

ibid. INOS PEDES] Ita Valerius Flaccus 1. Argonaut. v. 384.

*Meſſus; porrice qui circumfusa cutburno
Pallia inter feris alba pedes.* VULP.

V. 23. SIC NOS, NUNC INOPES LAUDIS CONSCENDERE CARMEN] Varie inops accipitur. modo enim significat, Opia, id est telluris, egentem & insepultum; ut apud Virgilius 6. Aeneid. *inops, inhumatæque tardo*; modo exiguarum aut nullarum opem seu virum, ut hic. *Inopes conscendere. Indolentia;* ut Eleg. 11. lib. 1. *Facilis cedere lymphæ. Conscendere carmen laudis*, ad aliam & laudabile carmen pervenire, quo heroes

celebrantur. huic opponitur *carmen humile* supra hac Elegia. Horatius *laudabile carmen*. & laudis carmen Epicorum; nam laus, militiæ. ut Eleg. 6. lib. 1.

Non ego sum laudis, non natus idoneus armis. & laus, virtus, adspiciat. Sed vetus liber Memmii, *culmen*, pro carmen. Sic Virgilius 2. Aeneid. *Ascende ad summi fastigia culmisi.* Palmerius ex conjectura 1. *laudis conscendere in arcem.* non probat. PARS. Aut hæc sunt egregie corrupta, aut verius est notum, quod quo facillia credam, facit istud proxime insequens *vilis tura*. sane turis mentio aperte clamet, aliud aliud, cui responderit, desiderari. In uno libro erat *conscendere carmen*; quod nescio si nos ad veritatis cubile deducet, ut scribatur:

Sic nos nunc inopes laudis conscendere carmen
sane laudis cursum petere, dixit Cicero in Orat. pro M. Cælio. Broun. Piacet lectio: *laudis conscendere carmen*. venit facilliet in mentem illius Horatiani Sat. 6. lib. 1.

*Sed fulgente trabis confusitas gloria curru
Non minus ignotis generosis.*

Retinendam tamen cenſeo vulgatam lectionem. Est enim hoc unum ex Propertii singularibus; quod fortasse a Callimacho, vel Philæto Noſter derivaverit. VULP.

V. 24. PAUPERIBUS SACRIS] Dis ligneis, vel scilicet. Tibullus Eleg. 10. lib. 1.

*Tunc melius caluere fidem, quam paupere cultus
Scibat in vigne ligneis ade deus.*

Noſter Eleg. 1. lib. 4. de Vortumno:
*Stripes æternas etiam prosperanti sacra dolatus,
Ante Numano gratia pauperis in ubi deus.*

& facta, pro diis. ut Eleg. 1. lib. 1. *facta piars.* & Eleg. 1. lib. 4.

Ducuntur macris vilis sacra bever. PARS.

ibid. VELTA TURA DAMUS] Tura quidem magni est pretii, ut docet Plinius N. H. lib. 21. cap. 14. sed adulteratur resina, itaque vilis fit. Ac sic puto Eleg. 7. lib. 4. *nulla mercede hyacinthos*, dici, adulterarios; non enim veros & carissimos credebant. Sic dixit alibi:

Quæque nitent sacra vilis densa Via.
id est, qua parvo emuntur. De turis pretio Tertullianus Apologia, apud Bruto-
niam: *Grana turis animæ ager.* PARS. Tura
ha-

Nondum etiam Aescraeos norunt mea carmina fontes, 25
Sed modo Permessi flumine lavit Amor.

habent quidam libri, sine aspiratione. Fl. Charistius l. 1. *Tue a cavendo sine aspiratione dicitur, quoniam Julius Maderus ait in dno tractum dicit. scribi quoque sine aspiratione in veteribus libris, ac praesertim Virgilii Carpentis, testantur Pierius & Aldus nepos. & sequitur in illa sua praecara Virgilii editione Vir laudatissimus Nic. Heinhaus. neque optimus ille Horatii codex umquam aliter. contra stant Jo. Jo. Pontanus l. 2. de Aspirat. Erythraeus Ind. Virgil. in Thuriensis, & magnus Vossius in Etymologico. BACCH.*

v. 25. NONDUM ETIAM AISCRAEOS NORUNT MEA CARMINA FONTES.] Ovidius lib. 1. A. A. *Non mihi sunt visa Cloe Clusique fontes servatus pendens vallibus, Aescra, tuis.* Idem lib. 6. Fast.

Ecce deas vidi, non quas praecipit arandi Viderat, Aescrae quum sequeretur oves. Mea carmina norunt. ego poeta adhuc. ut Eleg. 6. lib. 2. nascitur Hadria mare. Fontes Aescrae. Hippocrenen & Aganippen significat; nam Aescra ignobile & infelix appi-

dulum, Hesiodi, ut ipse testatur, patria, de quo multa Strabo lib. 9. sicut erat ad ripas Heliconis, teste Pausania in Boeotia. Huc refer illud Juvenalis Sat. 7. *Aprusque bibendus Fontibus Anidum.* PASS.

v. 26. SED MODO PERMESSI FLUMINE LAVIT AMOR.] Alnotavi ad Eleg. 1. sup. versu 4. Amorem ipsum esse poetam & poetam facere. *lavit non carmina, sed me cantorem & poetam.* Sic Eleg. 3. lib. 3. *Talia Calliope, lymphisque a fonte petitur*

*Ora Philotes vestra rigore aquae. Flumine, aqua. ut dixi ad Eleg. 20. lib. 1. versu 43. Permessi flumine, dictum ut Hadria mare. Permessus ex Helicone fuit, de qua Strabo lib. 9. & Nicander, *truglani Ilysiropeo.* Minores autem poetae & Permessus hauriunt, majores ex ipso fonte Heliconis Aganippe. Aganippen fontem esse Permessi fluminis scripti Callimachus, inquit Interpres Juvenalis Sat. 7. Martialis Permessida vocat.*

Quid tibi cum Cyrrha? quid cum Permessida unda? PASS.

ELEGIA XI.

Scribant de te alii, vel sis ignota, licebit:
Laudet, qui sterili femina ponit humo.

Omnis,

ARGUMENTUM ELEGIAE XI. LIBR. II.] Cynthis iratus ob nescio quam injuriam acceptam, ei contemptum apud posteros, & oblivionem vaticinatur. VULP.

v. 1. SCRIBANT DE TE ALII.] Non ego quidem. Huc Scaliger non putat a superioribus esse divellenda: sed divelli possumus. nam superiore Elegia Cynthiam Propertius non alloquebatur. Nunc ei valedicit; ut Catullus Carm. 8. *Vale puella; jam Catullus obdormit.* Item Carm. 12. *Cum suis vivit valatque machis.* PASS. Scribunt de te alii, vel sis ignota, licebit. Hoc sibi vult, credo, poeta: Quoniam ego de te scribendi propositum abicio, alteratrum tibi contingat necesse erit: aut enim curam & cogitationem tui laudanda, quam ego de-

pono, sument scriptores alii; aut si nemo id facere nolit, jacebit ignota, carminum scilicet subsidio penitus destituta, quae famam tui nominis propagare possint. *Licebit, pro oportebit.* Eleg. 9. supra versa penultimo: quod vidit Passeratius: *Mibi si medic liceat pugnare puella.* Cicero pro Sex. Roscio: *Et officium obliviscatur, & studium deponat licebit.* Porro licebit, pro licet, nonnumquam usurpatur. Ovidiana Epist. Acontii:

Quamlibet accuset, & sis irata licebit. Idem lib. 2. Metam. *Plur etiam, quam quod Superis concingere fas sit,* Nescius afficit; placeat sibi quisque licebit. Cicero lib. 2. Tusc. Quamlibet non modo si- mulas

Omnia, crede mihi, secum uno munera lecto
Auferet extremi funeris atra dies.

Ex

mulet doloris, sed etiam fulminis fortune contumacis luctibus. Est etiam explicatio alia, quæ huic versui convenire possit; nempe, susque deque habeo, nihil interesse existimo, id me sollicitum non habet, per me quidem licet. Hæc omnia contentum significant & fecunditatem. VULP.

V. 2. LAUDET, QUI STERILI SEMINA POMIT HUMO.] Scaliger ex vet. lib. laudet, ut sit idem prope cum eo.

Qui Bæum non edit, omes tua carmina, Mævi.

verum ego lectionem vulgatam tunc, *Laudet.* id est, scribet nugæ de te, ut Elegia 3. supra:

Per Aganippe ludere docta lyra.
Immo laudet refertur ad feminam. *laudet femina,* qui femina ponit humi sterili. id est, perdit. Nam *laus ne perdidit non esset perdere,* ut ait Ovidius. hinc *laudet operam,* perdere. Sic vulgo dicimus: *Il ne savaient plus.* Sic Eleg. 33. infra:

Non audis, & verba finis mea ludere.
id est, perire & volitare rapidis ludibria ventis. *Sterili femina poma humi,* qui fecunditatem in arena & litore facit. allegoria proverbialis; ut Ovidius Epist. 5. Heroid.

Quid facis, Oeneus? quid arena semina mandas?

Non profectus littera habuit oras.
Ennius Andromeda apud Nonium in *Seges:* *Quod beneficium haud sterili in segete, Rem, te obesse intelligit. Poma femina;* sic Virgilius a. Georg. *Pars autem pascis surgunt de semine.* PASS. *Laudet,* occurrit etiam in Editione princeps anni 1472. quæ a fide veterum codicum, ut videtur, ne latum quidem unguem discedit. Aldine duæ cum Gryphiana præferunt *Ludet.* Sententiam hujus loci Propertiani, quæ adagium sapit, nos ita expressimus Elegia quadam nostra:

Quam celere, mediis leporem qui captus in audit,

Et subigit validæ litora sicca bove.
Sed nullam ipsam & nucleum sententiam oportet erueri. Poeta Cynthiam nihili pendit, & fecunditatem ipse suam extollit. Si qui alii te laudaverint, ait, his operam per-

dent: & quod male collocentur apud ta beneficia, & quod eorum carmina levia & inficeta, brevi duratura sint. VULP.

V. 3. OMNIA MUNERA.] *Munera* vocat formam & sermonis gratiam, quæ natura contulit, & morte extinguntur. nam ceteras dotes ei non dat; puta fidem, constantiam, probitatem. PASS. Existimo loqui poetam de carminibus quæ Cynthiam muneri mitterentur a poetis minorum gentium: vel etiam de pecunia, gemma, vestibus pretiosis, quibus rivales Propertii avaram mulierem certatim augebant. hæc enim omnia mortalia, & cum ea peritura vaticinatur. VULP.

ibid. TECUM.] *Secum,* Groninganus, & Vaticanus Livinejo inspectus. quam argutum lectionem non insuper habendam puto. dies ille tuus funebri, u Cynthia, omnem rei memoriam secum auferet, unquam reditura. BAUVAN.

ibid. TECUM UNO MUNERA LECTO AUFERET EXTREMI FUNERIS ATRA DIES.] *Uno lecto,* eodem lectu funebri, cui cadaver tuum impositum igne rogi cumbiret; de quo lecto dicitur ad Eleg. 13. infra v. 81. *Auferet atra dies,* ut Petronius:

Sic erimus cuncti postquam nos auferet Orcus.

Noster Eleg. 20. infra:

Amor una fides auferet, una dies.

& *Atra dies,* ut Eleg. 26.

At me non ætas mutabit tota Sibylla,

Non labor Alcida, non niger ille dies.

Virgilius 6. Æneid. *ab ubere rapos Attilus atra dies.* Tibullus quoque Eleg. 5. lib. 3.

At mihi Persephone nigram denuntiavit horam.

Muretus ergo quod attulit ad illum locum Virgilii de funere acerbo, verum non est; non enim si ante lucem acerba infantium funera efferrentur, ideo illa atra dies tantum. *Extremi funeris.* *Extrema,* ultima, summa, vocat ea omnia quæ ad mortem pertinent, quia mors ultima linea verum est. Vide notata ad Eleg. 19. lib. 2. v. 8. P. Similem sententiam continet verus Inscriptio XXII. Classe XVIII. apud Reinesium. Integram adscribam:

D. M.

Et tua transibit contemnens ossa viator,
Nec dicet, Cinis hic, docta puella fuit.

5

D. M.

*Quid sibi vult, queris, tollit congesta, viator?**Offensa hic uxor misit ossa meo.**Nobilis Eufrosia, facies, formosa puella**Docta, epuleuta, pia, casta, pudica, proba.**Eurymene mirare meum. verum saltem hic est.**Omnia mecum ante campum convale.**I nunc, & quicquam coram nosteris opta:**Alsumic coram singula sororipagus.**Hermodorus Paragmia, & Eufrosia Paragmia**Lit. Carissimis Hermodorus**Pestorius Nomenclator posuit.*

H. M. H. N. S.

VULPIUS.

V. 5. ET TUA TRANSIBIT CONTEMNENS

OSSA VIATOR] Præteritis jura tuum tu-

mulum, non insitet, nec bona verba di-

cet. addidit contemnens, ut Eleg. 19. lib. 1.

contemns hunc, vel potest esse hypallage,

transiens contemnet. Viatoris meminit, quia monumenta secundum viam fieri solebant. PASS.

V. 6. NIG DICET, CINIS HIC, DOCTA PUELLA FOIT] Cinis hic, ut Eleg. 13. infra 1

Deinde ubi suppositus cinerem non feceris ordo. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 6.

Jungens cinis vivis fratribus Hæder erat. P. Doctrinam laudem poeta non negat Cynthiam, ut putabat Pasteratus: tantum ait, ejus sepulta, atque a Propertii versibus destituta, rudes viatores rationem non habituros. VULP. Fuisse a poeta man- arbitror:

Nec, Cinis hic, dicet, docta puella fuit. - quales apud Nasōnem complures locos restituit illustris Heinſius. comitis id erat, quam ut placeret insectis libarilis. BROUEN.

ELEGIA XII.

Quicumque ille fuit, puerum qui pinxit Amorem,
Nonne putas miras hunc habuisse manus?

Hic

ARGUMENTUM ELEGIA XII. LIBRI II.]
Vulgatam Cupidinis imaginem laudat, & ad se ipsam accommodat. VULP.

V. 1. QUICUMQUE ILLE FOIT, PUERUM QUI PINXIT AMOREM] Ex Eubulo Comico, apud Athenum lib. 13. sumta hæc, docet Scaliger. Phædrus quoque puerum fingi Amorem ait ob imbecillam animum amantium, & fraudibus obnoxium. Servius in 1. Æneid. Quis insipidioris est fuitis cupiditas, & quis imperitior in amantibus sermo, puer Amor pingitur. Vide Fabium cap. 4. lib. 2. Ovidius in Remediis Amoris: Et puer et, nec is quicquam nisi ludere oportet. PASS.

Quicumque ille fuit, &c. Subaudi, primus, vel primus. quod poeta demum subiicit v. 3. His primus videtur. Et sero nimis videtur subijcere; si tamen nos, ab aurea illa Augusti ætate longissime disjuncti, de Latinorum syntaxi recto judicare possumus. Nam alioqui non unus fuit qui Amorem

pingeret puerum, sed omnino plurimi, & inter illos nonnulli excellentes; ut de illis dicere, Quicumque ille fuit, absurdum plane sit. Verum ad inventorem talis picturæ hæc pertinere, ex toto Elegiæ contextu liquet. VULP.

ibid. PUERUM QUI PINXIT AMOREM] Amor ad pueriles ineptias paulatim deducit sectatores suos. Venisse Horatius Sat. 3. lib. 2. v. 258.

Puerigit itæ pueri quum poma, recusat: Sumus, castelle; negat: si non das, optat, amator Exclusus quod distat? agit ubi secum, eat, an non.

Que redierunt erat non accessit; & heret Invisis fratribus Ne mure, quum me vocat aliter, Accedam? an potius mediter fuisse dolere? Exclusus, revocat: radeam? non, si obsecras. V.

V. 2. MIRAS H. N. MANUS] Admirabili præditum fuisse arte & industria. Contra Eubulus de eo pictore: ὡς ὅτι εἰς τὴν χροῖαν ὑπαίεται. manus, pro arte. vide Eleg.

Hic primum vidit sine sensu vivere amantes,
 Et levibus curis magna perire bona.
 Idem non frustra ventosas addidit alas,
 Fecit & humano corde volare deum.

5

Sci-

Eleg. 1. supra v. 10. *PASS.* ἀνὴρ loquitur Propertius hoc loco. laudem scilicet, quæ hominis consilio & prudentiæ debetur, manibus tribuit. Nam & imperitus picturæ potuit primus cogitare, Amorem pingendum esse puerum: pictoris autem laus in eo sita erat, ut hunc puerum graphice exhiberet. *VULP.*

ibid. NUNC HABUISSE] Animadvertant studiosi Latinitatis modum loquendi singularem: *Hunc*, quicumque ille fuit. Non abijt longe Tibullus in calce Eleg. 3. lib. 1.

Nunc illum nobis Aurora mentem

Laciferum vefci candida potest aquis. V.

v. 3. *HIC PRIMUM*] *Et primum*, aliter Colbertinus. *BAUDEN.*

ibid. VIDIT] Sensit, animadvertit, intellexit. Sic saepe Cicero. *VULP.*

ibid. SINE SENSU VIVERE AMANTES] Sine consilio; ut Eleg. 1. lib. 1. *nulle vivere sensu.* Vetus Glossarium: *Animus, sensus, mens, anima.* Item, *sine sensu, animus.* Sic Festus: *Anus dicta, quod iam sit sine sensu, qui Græce dicuntur τῆς.* Vide adnotata ad Eleg. 1. supra v. 55. *PASS.* *Sine sensu vivere amantes.* ἀνεσθῆναι, ἀνῆναι, ἀνεσθῆναι. *Hic etiam*, ut sere semper, Propertius ἐλλῆναι. Demosthenes περὶ τῶν τοις ἑπικειμένω δ' ὑπὲρ ἡμῶν, τὸ δὲ μὴ ἀνεσθῆναι, ἄνω δ' ἀπὸ τῶν αὐτῶν. Hoc mihi de me ipso persuasi, stulte (i. e. sine sensu) fortasse; persuasi tamen. Horatius pariter Sat. 4. lib. 1. v. 76.

----- *inanus*

Hic iuvis, haud illud querentes, um sine sensu

Tempore num facias alieno.

ET AUCTOR LIBERI CORMINIS, Epigr. 2. *Sensus mihi coeque defuisset.* Cicero quoque Philippica 2. *Quamvis enim sine mente, sine sensu sit, ut et, tamen & se, & tua, & tui vult.* Vivere autem, pro esse. ut Horatius Epist. ad Pisonem v. 36. *naso vivere pravo.* *VULP.*

V. 4. ET LEVIBUS CURIS MAGNA PERIRE BONA] *Note sunt amantium ineptie, quæ* Tom. I.

ipsis quidem, prave animo affectis, cura videntur graves Virgilius initio lib. 4. *Æneid.*

At regina gravi iam dudum fœcis eard.

sed re vera de nihilo nascuntur. Magna bona pereunt amantibus, ratio ipsa, fama, valetudo, fortuna, libertas. Lucretius lib. 4. *hæc amatorias nugas irridet elegantissime:*

Adde quod alterius sub nutu degitur ætas.

Labitur interea res, & vadimonis fides.

Languent officia, æque ægetas fama vacillans.

Unguineæ, & pulchra in pedibus Sicyonia æ-

dent

Scilicet, & grandes viridi cum luce emaraldi

Ante includuntur, teriturque thalassæ vestis

Assidue, & Pavoris sudorem exercita potat:

Et bene parte patrum sunt anadæmæ, mitra.

PASS.

Hoc non obscure indicant fabulatores antiqui Paridis figmento, qui arbiter electus de pulchritudine trium dearum, Veneri, levissima præmia, immo & noxia, pollicenti, tenere favit: contentis opibus, & militari virtute, quæ Juno & Pallas promittebant. Sic etiam Dido, amore capta, omnium obliviscitur quæ antea paraverat ad Carthaginem ædificandam & munendam. Vide & Plautum Trinummus 2, 1. ab illis verbis: *Illic res fœns Labiur, li-*

quirit. Vere acutissimos Leibnitius in Animadversionibus ad Librum de Origine

Mali, pag. 337. *Assi trouver-on tous les jours des gens qui sacrifient leurs avantages à leurs caprices, c'est-à-dire des biens reels à des biens apparens.* Quod autem Propertius *curas* vocat *leves*; notissimum illud Seneca:

Cura leves loquuntur, ingentes sument. V.

v. 5. *NON FRUSTRA*] *ἐν ἀδύνα.* Ita

Catullus Carm. 61.

Nou frustra meditantur: habent memorebile

quid sit.

Tibullus quoque lib. 1. Eleg. 5.

Nou frustra quidam sem nunc in limine per-

stet. *VULP.*

ibid. VENTURAS ADDIDIT ALAS] *Affinitas*

Qq *alas*

alas celeres, quæ modo hac, modo illuc vento feruntur. Virgilius 12. *Æneid.*

... *perisphæque addidit alas.*
Serpentum spiritus, ventoseque addidit alas.

Ovidius lib. 2. *Amorum Eleg. 9.*

Tu levis es, molique tuas venasq. alis.
Hinc quòdam Homero, qui Latinis ventosi & iuvenes. Virgilius 11. *Æneid.*

Agnosce, ventosa ferat cui gloria laudem.

Id est *agnosce. Alas,* inquit Servius in 1. *Æneid. fugitur Cupido, quia nihil amantibus levis, nihil instabile.* Phœnurus, quis, ut avis, advolet animum. De alia Amoris Noster *Eleg. 9. lib. 1. v. 23.* Ovidius lib. 2. *A. A.*

Es levis est, & habet geminas, quibus evolat, alas.

& alibi *Impe. Paris.*

v. 6. *Ficte volas deum*] Pinxit videlicet deum Cupidinem non statam solem, sed etiam alis utentem ac volentem. Ovidius de Arachne, quæ traxendo pingebat, lib. 6. *Metam.*

Fecit & Affertur equula lustrante teneri:

Fecit alorinis Ladon recubans sub alis.

Virgil. quoque lib. 8. *Æneid.* de Vulcano:

Excubat & viridi furcas Mavortie in auro

Præbuisse lupam. &c. *Vulp.*

Tibullus *Eleg. 5. lib. 2.*

Impiger Ence, volitantis frater Amoris.

Vide notata ad *Eleg. 30. infra v. 31. P.*

lib. *HUMANO CORDA*] Passeratus nihil attulit ad hæc verba; quæ tamen accurata explanatione indigebant, quum aliorum atque poeta dixerat, accepta sint ab interpretationibus. Putaverunt igitur, eam esse horum verborum sententiam: Fecit ille pistor, quisquis fuit, deum volare in corde humanæ. Quia quidem interpretatione nihil ineptum vel absurdum magis. Amor enim corde exceptus colligitur potius & arctatur, quam volat. Deinde, quomodo pistor cur humanum effingat, & in eo volentem Amorem? Equidem valde miror, Henricum quoque Stephanum, doctissimum hominem, in sua *synopsis* Græcæ huius *Elegiæ* ideam peccatum peccavisse. hoc enim pæcto vertit:

Εἶνε δὲ τὰς ἀνθρώπων ἐν τῷ καρδίᾳ τοῦ πειστή, ὅς τις ἀνθρώπου τῶν ἐν τῷ καρδίᾳ τοῦ πειστή.

Sed quomodo explicandum est, vidit Caspar Scioppius. Criticus emendatæ naris, ad Carmen 1. Lusum in Priapum, quum hoc Propertii versus attulisset: *Admodum*

cordate, inquit, suis Cupidinem volare. Nihil certius aut rectius. Nam primum omnium, cur pro sensu & intelligentia usurpabant veteres, unde illud Enni:

Egregia cordatus homo Cerus Aitior Sentes.

Faciant verba Ciceronis lib. 1. *Tusc. Q. Alis cur ipsum animus videtur; in qua cunctas, videtur, cunctisque dicuntur, & Nescio ille probare his consilii Circulum, & Egregia cordatus homo Catus.* Hinc illa Cæsaris allusio apud Suetonium Julio, cap. 77. *Eque antiquitatis progressus est, ut hæc spissa tristia & sine corde esse socræ quendam nuntiant, fore dicere latiora quam vellet; nec pro æstima docendum, si pæcti cor defuisset.* Lucetius in calce lib. 3.

Namque alid ex alio clarescere corde videmus

Arbitus, ad summum dencæ vultus cacumen.
Dixit Propertius paullo post;

His primum vidit fuit sensu vivere amantem.
vidit, nempe corde. Propterea Catullus

Carm. 82. Mule, nihil fruiti. appellat mulum stolidum hominem, ac sine corde.

Sensus enim & cor conjunguntur apud Scripturam Liberi Carminis Epigr. 2. Sensus mihi corque defuisset. Juvenalis autem *Sat. 7. v. 160. Levis in parte mamilla Nil salis Arcadio juveni.* quasi diceret, Juvenis iste,

sciant erudit, cor appellatum in *isoppon* bullam salientem. Humanum igitur cor, est mentia acies & prudentia, quæ hominem vero decet, neque sit ipsi cumbeus cum brutis animalibus.

Purro *amorem* aliquando significat follis, acutum, ingeniosum. Plautus *Militæ Glor. 4. a. 52.*

Eligit dignus fuit, bonus qui esset? PAL. non hercle humanum est ego.

Nam vultoria plus humani credo est.

ad quem locum vide *Frid. Taubmannum.* Ciceroni postrema Oratio in C. Verrem:

Interca Syracusan, homines periti & humani, qui non modo ea quæ perspicua essent videre, verum etiam recte suspicari possent, &c. Iocrose humanæ rationis Lucretio lib. 2. v. 167. sunt, quod Itali dicimus, divinationis discreti, boni profani;

At quidam castra hoc, ignari; matrisque

Naturam non posse, deum fuit nomine, revent

Temptare humanis rationibus, ac moderate

Tempora montare amorum, frangere creata.

Sed locus Laëntii Firmiani. *Div. Instit. lib. 3. cap. 20. explanationem Scioppij confirmat unice. Aliquid regi Socrates habuisse*

cor-

Scilicet alterna quoniam iactamur in unda,
 Nostraque non ullis permanet aura locis.
 Et merito hamatis manus est armata sagittis,
 Et pharetra ex humero Gnoia utroque jacet. 10

Ante

cordis humani, qui quam intelligeret, hoc non posse inveniri, ab huiusmodi questionibus se removit. Cui loco similis videri possit alius Arnobii lib. 5. Contra Gentes: Quid cuius tam imprudens, quam confiteri in caput argutia cordis humani? neque tamen similis est. Loquitur de Jove, calliditate Numæ Pompilii decepto. Humana pectore dixit Manilius lib. 1. Astronom. v. 715. eadem significazione:

*Inquiruntque sacras humane pretere causas.
 Humana sensu, D. Augustinus contra Epistolam Manichæi: Quæ si humano sensu intueris, vides plus esse laudanda, quam ille vituperanda quæ displicens. Primus autem omnium fides elegantiarum Homærus dixerat in calce lib. 1. Iliados:*

*Ἥξει τῆς δὲ δὴν πρὸς τὸν ἀνθρώπου
 ἡ φύσις πρὸς ἡμῶν πρὸς τὸν ἀνθρώπου
 ὅτι σφίσι δὲ δὴν πρὸς τὸν ἀνθρώπου
 ὅτι σφίσι δὲ δὴν πρὸς τὸν ἀνθρώπου*

Quod imitatus videtur Catullus Carm. 63. v. 294.

*Post hunc consequitur solerti corda Prometheus.
 Ceterum, ut Propertius, humano corde, sic Empedocles apud Clementem Alexandrinum lib. 5. Stromaton cap. 14. scripsit divum perasidion:*

*Ὁ δὲ δὴν, ὅς δὴν πρὸς τὸν ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἀνθρώπου
 Διὸς δὲ δὴν πρὸς τὸν ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἀνθρώπου
 Διὸς δὲ δὴν πρὸς τὸν ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἀνθρώπου*

Felix, divina possedit qui bona mentis:

*Sed miser est tenebra deum cui opinia cura.
 nempe superstitio, & prava sententia de natura deorum. Animadvertant qui proficere cupiunt, quomodo laudet Propertius pungeudi Cupidinis auctorem. ait, illi fuisse minus viderant; primum vidisse quæ alii minus viderant; non frustra, seu non temere aut sine causa, alas addidisse; cordis humani, sive ingenii acerrimi, documentum dedisse tribuendo volatu; merito sagittis uncinatis armavisse, ac pharetra Gnoia instruxisse. Singula quam bella, quam apta, quam consentanea! VULP.*

V. 7. SCILICET ALTERNA QUONIAM IACTAMUR IN UNDA.] Nempe quia agitatur in mari amoris, modo commoto, modo tranquillo; modo adverso, modo secundo vento. alterna undæ, reciproca. ut Eleg. 10. lib. 3. Alternas scissa Charybdis aquas. Dicitur iactari unda, & in unda. Virgilius 1. servit iactatus & alto. Ovidius lib. 4. Metam. v. 534.

*Iactari quas cernis in lœvia immenso.
 Ex hac translatione Catullus Carm. 63. Qualibus incensum iactasque niente puellam Fluctibus?*

Et Plautus initio Cistellarii, de Amore: Meritis moribus mecum experitur. PAR. Huc pertinet illa Horatii Sat. 3. lib. 2. In amore hoc sunt mala, bellum, Pax versum. hoc si quis, tempestatis prope ritum Mobilis, & cæca fluctantis sorte, labores Reddere certa, &c.

Iactamur. subaudi, non amatores. VULP. V. 8. NOSTRAQUE NON ULLIS PERMANET AURA LOCIS.] Secundæ res in amore nobis incertæ & fluxæ sunt. Ovidius Eleg. 9. lib. 2. Amorum utitur eadem translatione: Sic me sapa refert incerto Cupidinis aura. Noster Eleg. 25. infra: Mendaces induit flatus in amore secundi, & Eleg. 27.

Si mea clamantis revocaverit aura puella. Proprie vero Eleg. 20. lib. 3. Non liquidum navitis aura secundat iter. P. Aura sæpius ventum placidum & secundum significat. Virgilius lib. 7. Æneid. v. 8. Aspirant aura in nostrum. Hinc aura popularis, pro favore populi. VULP.

V. 9. ET MERITO HAMATIS MANUS EST ARMATA SAGITTIS.] Ut Elegia proxime sequenti: Armatur Sufa sagittis. Virgilius 7. Æneid. Agrestisq; manus arvas parat. P. merito; non de nihilo, sed iustam ob causam. VULP.

ibid. HAMATIS SAGITTIS.] In hani speciem recurvo ferro, quod exsertam imitetur serpentis linguam. Ovidius lib. 3. Trist. Eleg. 10.

Qq a

Port

Ante ferit quoniam, tuti quam cernimus hostem,
Nec quisquam ex illo vulnere sanus abit.

In

Pars cadit hamatis misere confusa sagittis.
& Eleg. 9. lib. 2. Amor.

Quid iuvat in audis hamata revolvere telo

Offusus?

Plinius lib. 11. N. H. cap. 36. Calamis Orientis populi bello conficiuntur, quibus spicula addunt irrevocabili hamis acies. Veteres Galli vocabant sagittas *harkabees*. Alexander Aphrodisiensis in Problematis sagittas amoris refert ad radios oculorum, unde Amor in animum penetrat. Servius, quia veloci & incerta via Amoris. Plurimisque, quia amore capti, perinde ac si telo isti afficiuntur. PASS. Huiusmodi sagittas memorat Cornelius Celsus lib. 7. cap. 5. item Homerus 4. Iliad. v. 151. ἰδὲ τῶν τῆς ἔχ' ἔχ' αὖτε τῆς ἑλπίος. Vidit novissimum & sagittas hamos exstantes. Inferius autem, v. 213.

Αὐτὸς δ' ἐν ζυγῶν ἀπὸ τῆς ἑλπίος ἔχ' αὖτε
τῆς ἑλπίος ἀπὸ τῆς ἑλπίος ἔχ' αὖτε.
Ac prout in balteo heni apato extraxit sagittas.

Ex dono extrahere, retro curvati sunt acuti heni.

Vide & Iliad. 8. v. 207. item Plutarchum in Crasso. Ovidius lib. 5. Metam. v. 384.

Inque vos hamata percussit arundine Ditem.
Cicero autem lib. 4. Academ. Quasi de atonitis Democriti: *Hamatis atonitisque corporibus.* VULP.

v. 10. ET PHARETRA EX HUMERO GNOSIA UTROQUE JACET I J *quæstus*, *παρά τὸ εἶναι ἢ ῥαπὴν*, *ἢ ἐκ*, *πὶ εἰλα*. ab ea Ovidius pharetram Cupidinis dicit. *Ex hamero. naxuq. lib.* Noster Eleg. 6. lib. 4.

Tibi misit arcus,
Et foveit ex humeris hoc unus amor meo.

Virgilius 1. Æneid. *Humeris de more habilem suspendens arcum.* *Jacet ex humero* pendet deorsum. at Eleg. 8. supra: *Sparsa cæda jacere comas.* at Eleg. 5. supra: *Sparsa cæda jacere comas.* ut Virgilius 9. Æneid. *phætreæque humeros fœsse sinuatos.* *Gæssa*, Cretæsa, ab urbe Creta Gnoso, quia Cretenses nobiles sagittarii. Horatius Ode 15. lib. 1. *Calami spicula Gnosi.* sed eo respondit, quod Cretenses sagittarii ex insulis aborinunt. hoc autem & sequentia ostendunt. PASS. Con-

sa, habet Groninganus. vicina sunt literæ, & mutant vicissim. *sonat* est in Aldina, & quibusdam aliis, *quo jacer*. quod defendi posse non nego. Virgilius lib. 9. Æneid.

Aggessere deum precor divineque tela
Dardanida; phætreæque fœsse sinuato

namque.

Ovidius Remed. Amor.

Phœbus adeo: sonare lyra, sonare phare-

tra.

sed quum hic Cupido insidiat pingatur, prodens utique sonante pharetra; *satius est 74 jacer*, quod agnoscunt omnes libri nois infestis, opinor. Cupidinem fore ad eum modum fuisse effictum, nisi quod nudus est, quo Dianam illam Segestanam describit Cicero, testis oculatus, Accus. 4. in Ver. C. 34. *Est admodum amplius & excelsus signum cum stola; circumstantem intus in illa magnitudine ætas æque habitus virginalis.* sagitta pendebat ab humero; *sinistra manu retinebat arcum, dextra ardentem faciem præstibat.* Baoum. *Ex hamero.* fortassis ne obvia sit aspectui, ne incurat in oculos; ut Cupido facilius incantatos versum. Sed vide, si vacat, quæ attulimus ad versum 2. Elegia 6. libri 1. Tibullus. Aldina prior A. 1503. *jacet*, consentiens nimirum colicibus Muc. & editionis omnium principum A. 1472. VULP.

v. 11. ANTE FERIT QUONIAM, TUTE QUAM CERNIMUS HOSTEM I insidiat est, ex occulto adoritur. Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 2.

Nam pura sentirem, si quo tentaret Amore.
da subit, & tacita callidus arte nocet? V.

Vide Eleg. 4. supra v. 9. & 10. *Tuti* i futuri nempe tuti si cerneceris. ut Elegia 8. lib. 1.

Non tamen illa meos fugit evora sinu. P.

v. 12. NEC QUISQUAM EX ILLO VULNERE SANUS ABIT I Nemo sanus evadit, fœmel Amoris sagitta fascius. haeret lateri letalis arundo. Sic Eleg. 4. supra: *Amor nostri non amat arissem.* Contra tamen Eleg. parvult. lib. 2.

Nunc deorum velle sese respiciunt æstu:
Vulnereque ad sanum non convertere nec.
Abit,

In me tela manent, manet & puerilis imago.

Sed certe pennas perdidit ille suas.

Evolat heu nostro quoniam de pectore nusquam, 15

Affiduusque meo sanguine bella gerit.

Quid tibi jucundum ficcis habitare medullis?

Si pudor est, alio trajice tela tua.

IN-

Abit, evadit; ut cedendo visser abibit. Virgilius 5. Æneid.

Nemo ex hoc numero mihi non donatus abibit. P. Ita locutus Livius lib. 1. Hist. Neutra acies leto ex eo certamine abibit. Vulp.

V. 13. IN ME TELA MANENT, MANET ET PUERILIS IMAGO.] Tela pectori meo infixataherent, & similis pueri videor sine ratione & consilio. tela manent, quippe hamata, ideoque irrevocabilia, ut loquitur Piniuss antea cinctus. PARS. Vera explicatio est: Cupido in me sagittarius & puer esse non desinit; sagittis enim me configit, & ad pueriles ineptias adigit: alas tantum suas amisisse videtur. Vulp.

V. 14. SED CRASSE PENNAS PEROIDIUM ILLE SUAS.] Ἐρως factus ἄπτερος. Sic Elegia 1. lib. 1. In me tardus Amor. Eubuluss apud Athenzum lib. 13.

Ἐγὼ γὰρ ὄντι κίος, ὄντι ῥάβδος
Ἀπαλλὰγμαι τοῦ ἔργου τὸν ἴστυ.
Barthelemy. πῶς ἂν ὄντι ἔχει πηγά; PARS.

V. 15. EVOLAT HEU NOSTRO QUONIAM DE PECTORE NUSQUAM.] Valgati libri: Evolat i nostro q. d. p. n. Quid est & de pectore? Sic tē autē, respondet Passeratius, nuxa. neque enim me movet vel hic, vel illi, longo annorum tractu seclusus a nitore sculsi Augusti. Scriptum fuit en, aut ei, id est, heu, vel dei. alterum Mureto placuit, alteram Lipsio. Noli tudine Palmerii, nec Gebhardi, runcidas Venere. he quidem fatutine sunt olidorum verborum. BOURNE.

V. 16. AFFIDUUSQUE MEO SANGUINE BELLAGIUM.] Id est, mea pernicie & exitio. ut Eleg. 4. supra:

Attene vis ipse sanguis molles eris.

& Eleg. p.

Sanguis eris vobis marinus palus onens.

An meo sanguis, pro sanguis, pugnat?

An in sanguine, ut hirudo? Theocritus Pharmaceutria:

Ἄτ' αἷ' ἱρὸς ἄνθρω, τὶ μὲν μέλαινα ἐν χροῖ
αἷμα

Ἐμὴς, ὃς δαμιάτης ἄπας ἐν βέλῳ πιπίονας
Hei dei, Amor moleste, cur otium ex corpore sanguinem totum, inhærens ut palustris hirudo, ebibisti? Plautus Curcul. Quæ mihi misere amanti ebibit sanguinem. Affidus, hic non ab esse dando, sed assidendo. ut Horatius Epodo 1. Affidus implentibus pulvis ovis, & Tibullus Eleg. 3. lib. 1.

Porrectusque novem Titius per iugera terra
Affidus atro viscere passit ovem. PARS.

V. 17. QUIO TIBI JUCUNDUM.] Quid iuvatur? Eleg. 1. lib. 1. Jucundum a juvando. Cicero lib. 2. de Finibus. PARS.

ibid. SICCA HABITARE MEDULLIS.] In aridis & exutis igne tuo medullis perpetuo herere, tamquam illic solem ac domicilium collocaris. Habitare, μεταστέλλω, cubicum esse perpetuo. Plautus Pannulo 1, 3. Majorem partem in ore habitas meo. Virgilius 6. Æneid. de vulture Titii: Habituque sub alta Pellæ. Cicero Philipp. 12. Habitant oculi mei in eorum oculis. Pro Murena: Habitavi in oculis. Pro Milone: Habitabit in terris gloria vivit tuus. PARS. Sicci medullis. Contra Virgilius 4. Æneid. v. 66. est molles pannus medullas. Vulp.

V. 18. SI PUDDOR EST.] Si quid te pudet, nisi pudoris egeas. est oburgantia, ut dixi ad Eleg. p. lib. 1. v. pœuit. Alii libri, Si puer es, vel I puer hinc. s. si puer es, apparet confectum a B-ronaldo ex ejus interpretatione. PARS. Juvenalis Sat. 3. v. 153.

Exeat, inquit,

Si pudor est, & de pulvisio surgat equestri,
Cujus vos legi non sufficit. Vulp.

ibid. ALIO TRAJICE TELA TUA.] In alios jaculare tuas sagittas. Sic Eleg. 15. infra:
Alia

Intactos isto satius tentare veneno:

Non ego, sed tenuis vapulat umbra mei.

20

Quam

Alia transferre calores. Horatius Sat. 3. lib. 2.

Ut solet, in cor

Trahebat lateris miseri capitis dolore.

Vetus Glossarium: *Trahe*, *trahere*. A trajicendo dicta Varro trahula. PAUS.

V. 19. INTACTOS ISTO SATIUS TENTARE VENENO] Integros, sanos, & amoris expertos præstat aggredi, & conari perdere. sic Eleg. ult. infra:

Fatis intellam Corydan qui tentat Alcin.

Ovid. Eleg. 9. libri 2. Amor. in hanc rem:

Cur tua fax urit, fugit tant arcus amicos?

Gloria pugnantes vincere major erat.

Tentare veneno. Suetonius Nerone cap. 39. *Quam veneno ter tentasset, fessitque antidotis præmonitum*. Amor, venenum, quia in vena eat. Donatus in illud Ennuchi Terentianæ actu 4. c. 3. *Hi in oculis involent venefico. An amatori?* inquit. Nam amor oculum est venenum. Virgilius 1. Æneid.

Oculum inspiris ignem, fassaque veneno.

PAUS.

V. 20. NON EGO, SED TENUIS VAPULAT UMBRA MEI] *Alia* significatione Plautus Persa 2, 4, 16. *Abigis facile; Nam umbra mea intus vapulat.* [Quo tamen videtur respexisse Propertius.] Et Mil. Glor. 1, 3. *Nihil amas: umbra et amantium magis quam amator*. Ovidius 3. Fast. v. 701.

Ipsa virum rapui, simulacraque nuda reliqui.

Quæ cecidis sero, Caesaris umbra fuit.

Idem lib. 3. Trist. Eleg. 11.

Non sum ego quæd fueram, quid inane proterit umbram?

Lege quæ sequuntur, huc pertinentia. Cicero murice Epist. 3. lib. 1. ad Q. Fraterem: *Ego te videre noluim? Immo vero me te videri velui. Non enim vidisset fratrem tuum: non cum quem reliquerat: non cum quem norat: non cum quem fens flentem, prosequentem proficiscens dimiserat: ne vestigium quidem ejus, nec simulacrum; sed quædam ægiem spirantis mortui*. De tenuitate & macie Propertii est Eleg. 5. lib. 1.

Aur enim sim tota corpore nullus ego. PAUS.

Impotentis crudelitatis est in mortuum sa-

vire. Hinc illa permixtio desperantis Elegiæ 8. lib. hujus:

Exagiet vestras manus, solentur & umbras,

Insultatque vagis, calces & assa meæ.

Concinit Ovidius lib. 4. Pontic. Eleg. ultima:

Quid juvat exsiliat ferrum demittere in arvis?

Non habet in nobis jam nova plaga locum.

Sed ut eloquentiæ studiosi & poetæ, copiam sibi & varietatem parare possint in eadem sententia, bonorum auctorum loca paria hac afferre non gravabor. Cicero pro G. Rabirio: *Umbra æquius Romani, & imaginem videtis, judicet, autis amici conservatus auxilio, & fide. nihil huius tripi potest præter hoc simulacrum pristina dignitas*. Livius lib. 5. Hist. cap. 18. *Me jam non eundem, sed umbram nomenque P. Licinii reliquam videtis. vires corporis effusa, sensus oculorum atque aurium bebetes, memoria labor, vigor animi obtusos*. Seneca Herc. Oeteo v. 1345. *Herculem spectas quidem, Mater; sed umbra simile vestis quid mei Agnosce, mater*. Silius Italicus lib. 5. Pun. v. 475.

Nunc etiam vinculis & longa carcere torpent

Captivi in senia viri. fuit ille, nec unquam,

Dum fuit, a duro cessavit munere Moris

Regulus. exsanguis spectatis corpore nomen.

Attius Sincerus Sannazarius, nulli veterum secundus, pluribus prior, lib. 1. De Partu Virginis v. 333.

At mater, non jam mater, sed flentis, & orbæ

Infelix simulacrum, ægra & sine viribus umbra,

Auræ truce demissa genas, effusa capillum

Suas lacrimas, tristisque irruat pectora flum.

Alii vero manes pro umbra usurpare. Seneca Thebaide v. 234. *Quid hic Manes meos detineat? quid terram gravo?* Et M. Seneca Rhetor Controv. 26. *Quid potatis esse Cassium, nisi Cassii cinerem?* & sic scilicet jurata: Per manes præceptoris mei Cassii; quam Cassius viveret. Græci primum hæc viderunt. Sophocles Œdipo Colono v. 110.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος Οἴδῳ τὸ δὲ ἄδνατον

ἔστιν: ὁ γὰρ δὴ τὸ δὲ ἀπῳχόμενος διακτά.

Miserat vos hujus miserrima umbra

Œdipi.

Quam si perdidideris, quis erit qui talia cantet?

Hæc mea Musa levis gloria magna tua est.

Quæ caput, & digitos, & lumina nigra puellæ,

Et canit, ut soleant molliter ire pedes.

E L E G.

Oedipi: non enim hoc meum pristinum cer-
pus est.

Vide eundem Philoſtete v. 960. Theocri-
tus pariter Idyllis 29. v. 5.

Τὸ γὰρ ἔκλειψεν μετ' αὐτῶν ἔχου,
Ζῆ μὲν εἶναι ἴδιον, τὸ δὲ δάκρυα ἀπὸ δάκρυ.
Nam hoc dividium vite quod habet,

Fruit ex tua forma; reliquum interit.

Porro Græcos & Latinos feliciter secuti
sunt Itali recentiores. Ludovicus Areostus
Cantu 23. eximii poematis, strophe 128.

Non ſeu, non ſeu' la quel che poſe in viſa;
Qual ch'era Orlando, i morte, ed i ſotterra.
La ſua donna ingratiſſima l'ha ucciso;
Si mouendo di ſi, gli ha fatto guerra.
Io ſeu lo ſpirito ſuo da lui diſoſe;
Perch' in queſte inferno tormentandoſi erra.
Perch' con l'ombra ſua, che ſola avanza,
Eſempio a chi in Amor poſe ſperanza.

Noque omnino abſolunt illa Petrarcha ſua-
viſſima, Ode 30.

Cantate, oltra quell' alpe,
Là, dove 'l ciel' è più ſereno, e liſto,
Mi rivedrai ſeu' un ruſcel corrente,
Ove l'aura ſi ſente
D' un fraſco, ed odorifero Laureto.
Io i t' m'io cor', e quella che t' m' invola:
Qui veder poſi l' imagine mia ſola.

Hos homines attenuatos, *monogrammat* ap-
pellat Lucillius. Aliorum pertinent verba
Flori Epitome Liviana lib. 49. *Quam vir-*
tutem tunc & Cato in ſuavis ſit pro-
ſecutus eſt, ut dicere, reliquis qui in Afri-
ca militaverat, ambros militare, Scipionem vi-
gere. VULP. Legendum ambros mori, ex op-
pofitione rē igitur. Propertius non caditur,
ſed tantum tenuis ambros Propertii. Sic
Tullius Oratore de Harſpiciis reſponſis
C. 22. *Niſi conſuleſ cauſam conſpiciſſet ſecum,*
in qua una cum mentibus conſpiciſſet ſecum,
crudeſcit mei, tam ſcleratus reipublica venioſ-
iſſe poſuiſſet? BRUGH.

v. 21. *QUAM SI PERDIDDERIS, QUIS ERIT*
QUI TALIA CANTET? Uerberum meum, quæ
mei ſola reliqua eſt, ſi vel intererem, vel
amiferis, quis ludat amores & Vene-

res? Sic Virgilius Ecl. 9.

Quis caneret Nymphas? quis humum ſtrepenti-
bus herbis

Spargeret? PATR.

v. 22. HÆC MEA MUSA LEVIS GLORIA
MAGNA TUA EST] *Antitheta levis, magna;*
ut ſuperius:

Et leuissus curis magna perire bona.

Levis Musa, gracilis, tennis, exilis, qualis
eſt Elegiacorum. PASS.

v. 23. CAPUT] Comas nimirum ſuavas,
quæ capiti ornamēto ſunt. *Fusus coma est,*
dixit Eleg. 2. huius ſtiori. VULP.

ibid. DIGITOS] Quos *sturnus* appellavit
ſupra Eleg. 1. PASS.

ibid. LUMINA NIGRA] Quæ olim, ut &
hodie, in pretio erant. Horatius in Epist.
ad Piſones:

Spellandum nigris oculis, nigroque capillo.

Idem lib. 1. Ode 32. Et *Lycum nigris oculis,*
nigroque Crine decorum. Sunt qui *ἰλ-
κυνος Ἀλκυὸς* apud Homerum explicunt
ἰλκυνος Ἀλκυὸς. PASS. D. etiam Bernardus
Sermones 25. ſuper Cantica num. 5. *Non*
enim dicitur quod nigrum eſt, cernitio de-
forme eſt. Nigredo (verbi cauſa) in populi-
bus non deſecet. Et nigri quidam lapilli in
ornamentis placeant. Et nigri capilli candidis
uulibus etiam decorem augent & gratiam.

v. 24. UT SOLEANT MOLLITER IRE PE-
DES] Ut mollis ſit ejus inceſſus. Seneca
lib. 7. Nat. Quæſt. cap. 31. *Tenero & molli*
inceſſu ſuſpendimus gradum; non ambulamus,
ſed repimus. Ovidius lib. 3. A. A.

Sed ſit, ut in multis, modus hic quoque o-
ruſticus alter

Morus in inceſſu, mollis alter erit.

Vide Bruti verba apud Fabium lib. 6.
cap. 4. & Senecam de Tranquill. Animi
cap. 15. & Eleg. 4. ſup.

Hæc & expenſe planæ morato gradu. PASS.
Hoc Græci dicunt *ἀσπιδό βασιον*, *delicente*
& magnifice incedere. Incertus poetas lib. 1.
Anthologie, cap. 67. in Sapphione:
Ἀσπίδες, ἀσπιδό ποδὶς βῆματ' ἰπποδρόμου.
Lebides molles pedum veſtigia figentes.

Hanc

Non ut Pieriæ quercus mea verba sequantur,
 Aut possim Ismaria ducere valle feras:
 Sed magis ut nostro stupefat Cynthia versu.
 Tunc ego sim Inachio notior arte Lino.
 Non ego sum formæ tantum mirator honestæ:
 Nec si qua illustres femina jactat avos.

IO
 Me

*Nile ego qui quondam gracili modulatus avena
 Cermen.*

*Veniit, interdicti: Jussu, edisti. Asperum
 habere nemus, incolere, frequentem in eo
 esse; ut Eleg. proxima sup. sic habere
 medallit. PASS. Vide Asperi porte in Indi-
 ce nostro Propertiano. VULP.*

V. 5. NON UT PIERIÆ QUERCUS MEA
 VERBA SEQUANTUR &c.] Non ut quercus
 auritæ sequantur me canentem, aut ut
 possim vi carminis allicere feras, ut quon-
 dam Orpheus. Pieriæ, Thraciæ, Macedo-
 nicæ. Pieria, Olympus, Pimpla loca Thra-
 ciæ quondam fuere, quæ nunc Macedones
 incolunt: Strabo lib. 10. Pierus mons Thra-
 ciæ, vel Thessaliæ: unde *Pierides Musa*.
 Plinius lib. 4. H. N. cap. 8. & Festus. Re-
 spicit autem Propertius ad Orphei notissi-
 mam fabulam. PASS.

V. 6. AUT POSSIM ISMARIA DUCTRE VAL-
 LE FERAS.] Ismaria valle. Ismarus mons
 Thraciæ, ubi Orpheus canere solitus erat.
 Virgilius Ecl. 6.

*Nec tantum Rhodope miratur & Ismarus Or-
 phæa.*

Ducere feras. ut Horatius Ode 11. lib. 3.
Tu potes tigris amittique silvas Ducere. P.

V. 7. SED MAGIS UT NOSTRO STUPEFIAT
 CYNTHIA VERSU.] In stuporem præ admi-
 ratione vertatur. Virgilius Ecl. 8. *Quorum
 stupescit carmine lyones.* Horatius Ode 13.
 lib. 2. *Illic carminibus stupens demittit aras
 bellæ cunctisque Aures. PASS.*

V. 8. TUNC EGO SIM INACHIO NOTIOR
 ARTE LINO.] Nobilior & clarior, arte ca-
 nendi & musica, ipso Lino tunc esse pos-
 sum. *Tunc ego; ut Eleg. 1. lib. 1. v. 23.
 Tunc ego crediderim vobis. Sim; ut Ele-
 gia 3. sup.*

Litis non demum fuit magis alba nod.

Arte; Musica. Eleg. 1. sup.

Miranor, facies ut primæ arte manus.

TONT. I.

*Inachia; Argivo, a rege Inacho, ut fu-
 pra: Erichoniæ populæ, & Atheniensis
 segittis. Vide adnotata ad Eleg. 13. lib. 1.
 v. 31. Linum cum Orpheo conjungit, ut
 Virgilius Ecl. 6. & Ovidius 10. Metam.
 Hyginus Fab. 161. Apollinis & Urania
 filium facit. Apollodorus lib. 1. Calliope
 & Oeagri; habitum tamen filium Apollin-
 is. & lib. 2. Orphei fratrem, & ab Her-
 cule discipulo plectro ipso interfectum. P.
*Notior, celebris magis. Horatius Ode 13.
 lib. 4. Felix post Cinaram, notaque & artium
 Gratarum facies. VULP.**

V. 9. NON EGO SUM FORMA TANTUM
 MIRATOR HONESTA.] Sic Eleg. 3. supra 1.
*Mirator, Saxuatis. ut Horatius Sat. 2.
 lib. 1. Mirator tui Cupiemini albi. [Di-
 ctum satyricæ & obsequæ, pro amator ma-
 tronarum, quæ alba stola utebantur.]
 Martialis lib. 10. Mirator veterum senex a-
 morum. Housia, decora, pulchra. Tere-
 ntius Andria: Housia & liberali forma. Sic
 Lucilius dixit, plantæ honestas; Virgilius,
 caput, pectus, et honsium. PASS.*

V. 10. NAC SI QUA ILLUSTRES FEMINA
 JACTAT AVOS.] Nec ejus mulieris tantum-
 modo mirator sum, quæ mulier antiquâ
 superbit nobilitate. Hæc tamen convenie-
 bant in Cynthiam; quæ scilicet formosa
 erat, clarioque genere nata: sed formæ ac
 nobilitati præterea doctrinam addebatur. *Nec
 si quæ. Ita Eleg. 3. sup.*

Nec si quæ Arabis luctet bombyx puella.

Erant autem Romæ qui cum solis matro-
 nis rem habere vellent, feminæ tenuioris
 fortune aspernarentur; quasi nobilitas scrio-
 ris libidinis facies & stimulos subpicere pos-
 set. Horatius testis locuples hujus dementiæ
 Sat. 2. lib. 1.

*Sunt qui noluit tangisse, nisi illos
 Quorum subfuit talis regni iussus uesti.*

Et portentum illud hominis Tiberis, au-

R r

fore

Me juvat in gremio doctæ legisse puellæ,
Auribus & puris scripta probasse mea.

Hac

More Corn. Tacito lib. 6. Annalium, *sele-*
rius adeo indomitis *expersa*, ut *more* regio,
pabem ingenuum *superis* polueret: ut *ferum*
taurum & *detra* corpora, sed in his *mode-*
stem peritiam, in *olus* imagines *maiestas* in-
incantantur *tupidiunt* *haberet*. Hanc regum
barbarorum consuetudinem, de qua Tacitus,
memorat Lucanus lib. 8. v. 412. ubi de
libidine Parthorum, & Coraelia uxore
Pompeji:

Quamquam non illi plus regia, Magne, va-
cabat

Servitū stimulat Venus, titulusque virorum.
Loco Taciti geminus est locus insignis Quin-
tiliani Declamat. 3. pro milite qui Bello
Cimbrico tribunum, C. Marii propinquum,
sibi turpem vim inferre tentantem occide-
rat: Neque illa libido fuit solum vitio *af-*
fecta, quæ ad *obscenas* *Veneris* impetus *forma*
cupidinis incenditur; sed quidam *perditi* *con-*
suetudine *amor*, ac *summa* *flagitiorum* *voluptas*
inquinare *bonestā*. Hoc ipsum, quod primus
ante signa *precurrit*, quod *veteranos* *sivo* *pra-*
cedit, quod *redit* *pulvere* & *cruere* *concretus*,
illud *illud*, quod *tam* *vir* *est*. *Pulveris* *sunt*
arbitramenta *cupidinis*, *forma*, *atque* *singula-*
ris *res* *est* *fortis* *concubitus*. Vulp. Quid sit
illustres *ovus*, explicat ipse Propertius Ele-
gia 20. lib. 3.

Splendidaque a dolo sana refulget ovo.
id est, Hostio, qui scriperat de bello Hi-
strio. [Hunc autem Cynthia, vero no-
mine Hostia, in majoribus suis numerabat]
Festus in *Tessia*, & Macrobius. *Illustres*,
inquit Servius in illud 6. Æneid. *Illustres*
animas, *vestitis* *nomen* *est*, *non* *veriti*; unde
mobiles & *illustres* *meretrices* dicuntur. Var-
ro 6. de L. L. *Illustre* *a* *loca*. *Jallus* *ovus*;
ut Virgilius p. Æneid.

Marranum hic atavat, & averum antiqua
fontem

Nomina.

Dicitur & *jallere* aliquid, & *jallere* *se* *de* *re*
atque. Horatius Ode 14. lib. 1. *Jallere* &
genus, & *nomen* *inutile*. Martialis de Spe-
tacula Epigr. 1.

Affluunt jallere nec Babylona labor.

Virgilius Ecl. 6.

Ne quis sit lucet, quo se plus jallere Apollo.

Noster Eleg. 7. lib. 3.

Exaltis Calamis se mihi jallere aquit. PASS.

V. 11. ME JUVAT IN GREMIO DOCTÆ
LEGISSE PUELLA.] Mollium & delicatiorum
reclinari in gremio amicarum. Lucretia
lib. 1. v. 34. ad Venerem de Marte: *In*
gremium *qui* *sepe* *enui* *se* *Rejicit*. Cicero
Philip. 13. *Quis* *in* *gremio* *minimus* *men-*
tem *mentisque* *depouere*. *Legisse*, pro *le-*
gere, ut Eleg. 1. lib. 1. *Pecus* *domuisse* *puel-*
lam. *Dolla* *pucella*. Sic Eleg. 7. lib. 1.

Me laudent dotta solum piscuisse puella.

Contra Eleg. 11. supra versu ultimo. Ipsa
Cynthia recitabat, ut adnoto ad Eleg. 26.
v. 25. infra. PASS. Hoc est fortasse quod
Horatius deridet Sat. 10. lib. 1.

Demetri, teque, Tigelli,

Discipulorum inter jubos plorare satibidas.
nisi quod ibi mulieres discipule, hic Cy-
nthia magistra & poematum iudex. Vulp.

V. 12. AURIBUS ET PURIS SCRIPTA PRO-
BASSE MEA.] Sic Horatius Sat. 1. lib. 1. *t.* *Au-*
rem *purgatam*, de intelligenti homine.
Plautus Mil. Glor. *Perpurgatis* *ambo* *tibi* *da-*
mus *operam* *auribus*. Persius Sat. 5.

Culter enim et juvenum, purgatis inferis aurea
Frage Clesimeas.
Idem:

Sciens hic autem mordaci lenis aceto.

Aures elegantes & veretes, & aurium iudicium
sustitissimum Ciceroni. Contra Martialis de
crasso iudicio: *Aurem* *qui* *modo* *non* *habet* *Be-*
stiam. & T. Calpurnius in Bucolicis 3.
Obeste *auribus*. *Probare* *aliquid* *alicui*, *hui* *sci-*
re *reuer* *bon*. Recitasse illi, & illam re-
cte facta iudicasse. Cicero in Verrem Orat. 6.
Officium *suum* *iudici*, & pro Cæciana, *cau-*
sam *suam* *amicis* *probare*. id est persuadere
rectam esse. PASS. *Auribus* *puris*. Quam
enim Cynthia poetica facultate præcelleret,
recte iudicare poterat de carminibus alio-
rum. *Aures* *pura* hoc loco usurpantur pro
liquido & defæcato ingenio. Martialis
Epigr. 69. lib. 7. de Theophila docta puel-
la, Canti poetæ sponsa:

Vivit opus quodcumque per has emisit aures;

Tam nec seminum, nec populare sapit.
Probasse *scripta*. Valde similem significatio-
nem interdum habet verbum *approbare*. Sic

opus

Hæc ubi contigerint, populi confusa valet
 Fabula. nam domina iudice tutus ero.
 Quæ si forte bonas ad pacem verterit aures, 15
 Possum inimicitias tunc ego ferre Jovis.
 Quandocumque igitur nostros mors claudet ocellos,
 Accipe quæ serves funeris acta mei.

Nec

opus perfectum approbata debebant susceptores vel redemptores probantibus censoribus, vel privatis, qui id faciendum locaverant. L. 24. D. locati: *Si in lege locationis comprobatum sit, ut arbitratu domini opus adprobetur.* VULP. In uno codice nostro est *disti probasse*, quod & in Comelini membranæ Gebhardus invenerat. Ennius:

Quam neque Musarum quisquam sculpas sepeperat.

Nec disti studiis erat.

& dicere peculiariter poetarum est. Horatius non semel scripta sua vocat *verba*. BRONKH.

V. 13. H. U. C. POPULI CONFUSA VALETO FABULA] Nihil moror, quid populus imperitus, & levissima illitteratorum capitis de me sentiant. Cynthia mihi sola theatrum & concio futura est. Cicero pariter in Oratore ad Brutum: *Itaque, ut ego, quam a nostro Catone laudabar, vel reprehendi me a vestris facile patior: sic Isteras videtur testimonia Platonis, aliorum iudicia debere contemnere.* D. autem Brutus Ciceroni Epist. 10. lib. 11. ad Famil. *Exploratum habeo malis me suum iudicium, quam ex altera parte omnium istorum.* Paria sunt illa Horatii Sat. 10. lib. 1.

Nam satis est equitem mihi plaudere: ut ondas, Cæcæis silis, expleto Arctifunde dicis. Men' moveat cinis Pantilii? aut cruciet, quod Fannius Hermogenis latus convivia Tigelli? Plautus, & Varius, Mæcenas, Virgiliusque, Valgius, & probet hoc Ollivius optimus, atque Fuscus, & hæc utinam Piscorum laudes uterque. VULP.

Populi confusa Fabula. confusus sermo, & rumor ex multis multorum vocibus. Ovidius 13. Metam. de Fama:

Mixtaque cum veris passim commenta vagantur.

Millis rumorum, confusaque verba volant.

Videtur est dimittentis cum contumelia. Terentius Andria 4, 2.

Valcant, qui inter nos diffidit ut velint. P.

V. 14. DOMINA IUDICE TUTUS ERO] *Judice*, femine genere; ut Virgilius: *Arctia iudice.* & Petronius: *Judice fortuna sedat alia.* Similis locus Ovidii Eleg. 1. lib. 4. Trist. *Ipse mihi (quid enim sciam?) scribitque loquatur?*

Totiusque iudicia littera nostra tua. PASS. vindice notaverat ad oram sui libri Douza. PASS. vide quæ notavi ad lib. 4. 11, 30. BRONKH.

V. 15. QUÆ SI FORTE BONAS AD PACEM VERTERIT AURES] Quemadmodum enim si scripta mea Cynthia probentur, aliorum iudicia minus aqua facile contemno: ita si me ceteris amatoribus ea prætulerit, atque ex animo dilexerit (quod unum mihi ad plenam felicitatem reliquum est) non hominum modo, sed Jovis ipsius inimicitias ferendis par fuero. VULP. Bonas aures, faciles, propitias, exorabiles, ut Eleg. 1. lib. 1.

Vix remanere, quibus facili deus animum avertit. Ad potum vertit. Si peccare aderit; ut loquitur Eleg. 14. lib. 1. ubi & placata legitur. PASS.

V. 16. POSSUM INIMICITIAS TUNC EGO FERRE JOVIS] Etiam infestum & iratum Jovem contemnero; ut ille tenax propositi apud Horatium Ode 3. lib. 3. Sic Eleg. ult. infra:

Rivalem possum non ego ferre Jovem.

Vide Eleg. 7. supra, v. 4. PASS. Groninganus, *Possum.* BRONKH.

V. 17. QUANDOCUMQUE IGITUR NOSTROS MORS CLAUDET OCELLOS] Quæ hinc sequuntur, satis incommode coherant cum superioribus. & videri possunt huc esse trahæ ex libro tertio. nam quæ ratione de tribus libris loquitur, secundo dimidio nondum confecto? hæc Elegia & duabus

R r 2 non

Nec mea tunc longa spatietur imagine pompa;
Nec tuba sit fati vana querela mei.

20

Nec

non unius argumenti infelicitate coaluit. nihil certius. BAUDAN. Immo, contra, piculum fuerit hac a superioribus disjungere, quum pulchre ac mirifice cohaerant. Propertius carminum & poeseos gloriam superius antehabuit nobilitati: nunc, in ipsa pompa funeris non imagines avorum, sed paucos libellos suos, praesertim a Cynthia probatos, gestari iubet: nempe vulgariū Quiritium superbia poeticam superbiām opponens, meritis quasitam. Porro, quid sibi velit libelli tres, paullo post explicabo.

VULP.

ibid. QVANDOCUMQUE] Sic Elegia 2. supra:

Quandocumque igitur vitam mea fata repositent. PASS.

ibid. NOSTROS MORIS CLAUDEY OCELLLOS] ut Ovidius 3. Metam.

Lumina mori clausit domini miracula fornam. Servius in illud 4. Aeneid. Et lumina morte repositent: populus, inquit, quae in oculis videmus, mortuorum ante triduum non habere.

Plinius lib. 11. H. N. cap. 37. Mortuorum aperire (oculos) rursusque in regno parere, Quiritium ritu sacrum est: ita morte condita, ut verget ab hominis supernum eos spectari fas sit, & cetera non ostendi, nefas. PASS. Nicolaus Heinicus, & Broukhuius, pro more legere malunt. VULP.

V. 18. ACCIPIS QUA SERVUS FUNERIS ACTA ME] Vel Cynthia ipsam alloquitur, quam sibi spernitum optat, vel aliam quemlibet, qui funus olim suum sit coratur. VULP. Sic Eleg. 9. lib. 4.

Accipe quo nostra formula leges erit.

Servus actus, ut Gellius cap. 28. lib. 2. Servus servas. Plautus: Servus imperium probe. id est, pares, obsequia. Ita Cicero, Servus indignant, puto a fletu, leges. Quae autem iure iudicioque gesta, vel more ac instituto manulantur literis, ea Jurisconsulti dicuntur actus & Theophilus inusitatam vocat quae hic accipit Propertius, id est, mandata literis consignata. Cicero Philippi 2. In publicis actus nihil est legi gravius: in privatis, frivolum est testamentum. P. Dam enumerat ea quae in suis exsequiis fieri non vult, brevi imagine comprehendit

formam funeris Romani. ita & Cicero Orat. pro Milone, de P. Clodio, cap. 32. Nec vera non eadem ita decorem hanc rursus scellitibus injectis amantiam, ut sua imaginibus, sua cantu atque ludis, sua exsequiis, sua laetantia, sua laudatibus, sua funere, oblitus erueret & luto, spoliatus illius superbi diei celebritate, quam concedere etiam inimici solent, ambureretur ab illis. BAUDAN.

V. 19. MEA POMPA] Quidquid fertur aut mittitur cum ostentatione, pompa est. ut Eleg. 11. lib. 3.

Illis pompa fuit decussis ex domo vana.

Festus in Citeria: Effigies in pompa (sacrorum) ubi solita. Pompea Circi: Varro 4. de L. L. Pompea triumphi: Ovidius 1. Metam. cuius descriptio est Eleg. 2. lib. 3. Amor. Hic pompa exsequialis, ut a Servio vocatur in illud libri 11. Aeneid.

Atque hac pompa domum me, non Palladas, referret. PASS.

ibid. LONGA IMAGINE] Longa scilicet imaginum serie. ut Virgilius de pompa triumphi dixit: Incedunt vultu longe ordine gentes. De imaginibus multa dicta sunt ad Eleg. 3. lib. 1.

Nescit Aeneas prius credere imaginibus.

Sat igitur erit pauca dicere de imaginibus pompae funebis. Plinius lib. 35. H. N. cap. 2. Imagines comitari solita gentilium funera (initio tantum expressi e cera vultus). Corn. Tacitus lib. 2. Annal. Tunc Ceteri Missalium, ne imago Libonis ressequens posterum comitaretur, coeussit. Ibid. Funus (Germanici) sine imaginibus & pompa per laudes celebratum fuit. Idem extremo lib. 3. Virgini clarissimae famularem imaginem exalta (in funere Junia.) Sed praesepulchrum Caesare & Bruto ut ipsi quod esset eorum non viderentur. Ibid. Circumfusa lecta (funereo) Claudium Livianumque imagines. P. Horatius quoque Epodo 8.

Est tuus, Juno atque imaginis

Ducens triumphale tuum. VULP.

ibid. SPATIATUR] Incedat lente & graviter. De verbo spatium dictum ad Eleg. 3. supra v. 7. PASS.

V. 20. NEC TUBA SIT FATI VANA QUERELA MEI] Nec tuba sit querela ioculit

mea

Nec mihi tum fulcro sternatur lectus eburno;
Nec sit in Attalico mors mea nixa toro.

Deſit

mea mortis. Querulum quiddam & triſte
canebat tuba. vide Eleg. 7. ſupra:

Tibia funeſta reſſit illa tuba.

quia tuba in funere. [Noſter Eleg. ult.
lib. 4.

*Sic maſſa cinerem tuba, quam ſubſida no-
ſtrum*

Detraheret lecto ſax innuſca caput.]

Hinc ritus citandi reum capitis tuba, ante
ipſius domum, ut ait Plutarchus in
Gracchis. & Petronius in deſperatione ſa-
lutiſ: *Quod ſi idem frigus geſſa manuſque
removerit tuas, licetis ad tubicinis nitias.*
Huc pertinet narratio de pica, quæ eſt
apud Plutarchum in libro de ſolertia ani-
malium, & Petrum Victorium lib. 9. Var.
Leſt. cap. 14. Seneca cap. 1. de Tranqui-
litate vitæ memorat funus taciturnum. ſine
tuba opinor & tibia. *Faci querela*, ut Al-
binovanus ad Liviam v. 76.

Ultima ſit ſati hæc ſumma querela tui.

Paſſe.

Vana querela. cur vana? An quia poetarum
immortale nomen, & ideo eorum funera
non lugenda? An quia deſunctorum anima
leſſe & lamentationibus revocari non poſ-
ſunt? Favet priori explicationi Epitaphium
Ennii poetica ſuperbia plenum:

Nemo me lacrimis deceret, neque funera ſectu

Facit. cur? volito vivu' per æra vivum.

& Flaccus ad Mæcenatem Ode no. lib. a.

Aſſenti inani funero nania,

Luſuſque turpes, & querimonia.

Compere clamorem, ac ſepulchri

Mitte ſuperuacuos honores.

Posteriorem adſtruit Propertius ipſe Eleg.
ult. lib. 4.

*Deſine, Paule, meum lacrimis urgere ſepul-
crum.*

Panditur ad uſulas janua nigra prees.

Sed altera illa propius veritatem accedit.
Vulp.

V. 1. NEC MIHI TUM FULCRO STERNA-
TUR LECTUS EBURNO.] Sternatur, ornetur.
Catalius Carin. 63.

Purpureæ tuum conſternent veſte cubile.

nnde ſtrata, pro lectis. De lecto ſerali Vir-
gilius 6. Æneid.

Tum membra toro deſſita reponam.

Et Noſter Eleg. 13. lib. 3.

Nonne ubi moriſſera jaſta eſt ſax ultima lecto,

Uocum poſſitis ſtat pia turba canis.

Fulcro. Iſidorus lib. a. cap. 26. *Fulcro orna-
mento lecterum, quia iis fulcitur & ſuſtine-
mur, vel quod torret fulcra, aut caput.*
Propertius ipſe Eleg. 7. lib. 4. *Meo viſa eſt
incumbere fulcro. Fulmentis etiam dicebant.*
Varro apud Nonium: *Fulmentis lectum ſcan-
dunt.* Eſt & fulcrum *ρᾶρις, ὀπῆρις. Treſſau.*
Eburne, toto ex ebore. [In his lectis po-
tentiorum & locupletiorum cadavera com-
ponebantur.] Suetonius in Julio cap. 84.
*Intraque lectus eburneus, aure ac porpure ſtra-
tus: & ad caput trepeum cum veſte in qua
ſuerat occiſus. Paſſe.*

V. 2. NEC SIT IN ATTALICO MORT MYA
NIXA TORO.] Attalicus torus, Attalici veſti-
bus inſtratus. Sic Eleg. 5. lib. 4:

Sellæque ab Attaliciſ putris ſigna toris.

[quæ videntur fuiſſe imagines intextæ ſtra-
gula veſtibus, quibus lecti cubiculares,
vel tricliniariæ ſternebantur.] Attalica ve-
ſtes memorantur Eleg. 18. lib. 3. & Ele-
gia 3a. hujus libri Attalica aulæ. Plinius
lib. 8. H. N. cap. 48. *Aurum intextæ ve-
ſtibus invocit Attalus rex.* Meminit & lib. 36.
cap. 15. & lib. 37. cap. 1. *Torus Varroni
ab herba intortis: ſed Scaliger in Conje-
ctancis: Torus eſt quiſvis ſunus & levis vo-
tentus. Cato: Funem cuoridari oportet longum
pedes 2221. Tori tres: habes tora in pedes
ſingulos 12. lato digiti duos. Quia autem 10-
ris lecti & ſunibus tendebantur, ab eo torus
vocatur. ut Herodotus 214. Hæc ille. Ni-
ſa in toro. 22 in, vacat. ut Eleg. 4. l. 3.
Inque ſim cetera uſus ſpelliare pudla
luſcipiam.*

Mors mea. ego mortuus, meum cadaver.
Cicero pro Milone, cap. 3a. *Nec fuiſſe. o-
do fui, clariffimum virorum ſermas (ima-
gines) illi laterrimo parietida aliquod d. o-
ris aſſerre, neque ullo in loco poſſius mortuus
eius lacerari, quam in quo vita eſſet dama-
ta. Lucanus lib. 7.*

*Dni tibi non mortem; que cunſtis paus po-
natur;*

*Sed ſenſum poſt ſata tua dent, Craſſine, mor-
ti, Paſſe.*

V. 23.

Desit odoriferis ordo mihi lancibus: adsint
Plebei parvæ funeris exsequiæ.

Sat mea sat magna est si tres sint pompa libelli: 25
Quos ego Persephonæ maxima dona feram.

Tu

V. 23. DESIT ODORIFERIS ORDO MIHI
LANCEIS.] Absint odorum ferula, quæ
ordine ferantur in pompa, & in lancibus,
ut cum cadavere cremantur. Virgilius 6.
Æneid.

--- Congesta cremantur

Turba densa, dapes, iussa crateres elivo.

Noster Eleg. 7. lib. 4.

Cur ardo flamma non eluere mea?

& Eleg. 16. lib. 3. Affert hic unguenta mihi.

Lancibus, etiam in vasis sacris lanceæ. Vir-

gilius 3. Georg.

Lancibus & pandis fumantia reddimus cæci.

Ausonius:

Terribila & potera, quæ tertia vasa deum

lanc. Pass.

ibid. ADIUNT PLEBEI PARVÆ FUNERIS

EXSEQUÆ.] Funus meum vulgi more cu-

retur. Adjut, verbum officii: adesse res,

agrote, mortui. Servius ad 2. Æneid. Fun-

us, velus cadaver; quod dum portatur,

exsequias dicimus; crematum, reliquias; con-

ditum jam, sepulcrum. Donatus in illud

Andriæ: Funus interim procedit, nos sequi-

mur: Sequimur, inquit, quæ post ipsam

moritur; unde exsequia. Exsequi sane est,

sequi. Virgilius 5. Æneid.

Annus vota tamen, sollemnesque ordine pom-

pas

Exsequer.

Est etiam funerare. Vetus Poeta in Cicero-

nia Tuscul.

At qui doloris morte fuisset græves,

Eum omnes amicos laude & lætitia exsequi.

Exsequia proprie, le convoi. hinc exsequia-

ri dixit Varro apud Nonium, pro ab ex-

sequiis convivari & epulari. Obsequia quod

legitur, puto ab imperito adjectum ex voce

vulgata Obsequer. Recte exsequia funeris,

quæ amici & propinqui funus sequuntur.

Sic Albinovannæ ad Liviam:

Fuereis exsequiis adsumus amicus equus.

Ibidem:

Et frui exsequias funeris ipsi mei.

Ovidius lib. 3. Trist. Eleg. 5. numeris

Properatianis:

Proterlique decant funeris exsequia.

Plebeium funus, quia tenuiorum funus mi-

nima curabatur impensa, idque per vespil-

lones. Suetonius in Domitiano cap. 17.

Cadaver ejus populari sandapila per vespil-

lones exportatum. Festus in Vespe & Vespil-

lones: Vespertinus autem tempore nec effugit qui

funeris pompa duci prepter inopiam nequeant.

Ovidius in Ibin:

Et dare plebeie corpus inane roge. PASS.

vide Eleg. 5. lib. 4. v. 69. VULP.

V. 25. SAT MEA SAT MAGNA EST SI TRES

SINT POMPA LIBELLI.] Sat sit magna mei si

3. p. 1. Huc lectio a Beroaldo est, in

omnibus libris legitur, Sat mea sit magna.

unde alii fecerunt, Sat mea sat magna est.

recte. sic L. 3. Eleg. 17.

Sat sibi sat parva mea, & insignis vada.

Beroaldus hic de perfectione mystica nu-

meri ternarii philosophatur. geron. mihi

certum est, avulsa hæc esse & truncata ex

libro tertio. quod vero libellos suos do-

num parat Proserpinam, id non ficiat nan-

li loco, sed quæ nefas habebatur vacua

manibus ad Junonem infernam venire. Vir-

gilius L. 6. Æneid.

Hæc sibi pulcra suavis ferri Proserpina munus

insinuat. Brouken.

Pro ferulis & lancibus abunde erant mei

libelli, si tres sint. Pompe, ferula, de

quibus Statius 6. Thebaid. Tres libelli; de

amoribus enim Cynthiæ tres scribere insti-

tuerat. quod effecit; nam quartus alio

pertinet. Tangit Eleg. 3. supra:

Et turpis de te jam liber alter erit.

Et Eleg. 11. lib. 2.

Ignosce igitur, si quid tibi iriste libelli

Atuleiæ nostri. PASS.

Hunc Propertii versum ita olim explicave-

ram adolescens ad Carmen 1. Catulli.

Quum ipse fumosis majorem imaginibus

careat, quas ante lectum vitæ sancti longa

serie ferri mos erat, ait: sibi satis futuros

pancos libellos, puta Callimachi, Philææ,

vel aliorum poetarum, quibus legendis ac

terendis assidue tempus infunderat. Tres

enim

Tu vero nudum pectus lacerata sequeris,
Nec fueris nomen lassâ vocare meum.

Oſcu-

enim ac *tria* nonnumquam usurari pro paucis, illic offendi. Quod ne suspicatus quidem Scaliger, anxie quærebat, quid sibi vellet libere tres, nondum absoluto secundo. Non enim necesse est explicare de illis quos Propertius ipse edidisset. Nec morari lectorem volebam *re mi*; nam, ut ait Martialis quodam Epigrammate: *Quod amice, possis dicere iure tuum*. Et profecto auctores illos quos sibi quisque imitandos proposuisset, inter majores numerari solitos, planum facinus ad Eleg. 1. lib. 4. poetæ nostri v. 79. Huc facit animosum Senecæ effatum Epist. 44. ad Lucillum, de generis obscuritate dolentem: *Platanum neu accipis nobilium Philopſia, sed fecit. Quid isti quæro desperes hic te posse fieri parem? Omnes hi majores tui sunt, si te illis parit dignum*. Cicero pariter Acad. Quest. edit. 1. lib. 2. *Sed hic quidem (Timagoras Epicureus) majorum similis*. L. vero Appalejus Apologia ita diffuse scribit: *Legas veterum Philosophorum monumenta: tandem ut intelligas, non me primum hæc requisisse, sed jam pridem majores meos: Aristotelem dicta, & Theophrastum, & Eudemum, & Lyconem, ceterosque Platonis minores*. Nulla vero imago dignior effingi potest ad nominis memoriam propagandam, quam opus litterarium: in eo enim elucet vis ingenii, cui satis exprimendæ clarissimorum artificum industria nequitiam apta est. Ictirico verissime Ovidius lib. 1. Trist. Eleg. 6.

Effigiemus meam sulco complexus in auro

Cara reliqueris, quod poter, oro vides.

Qua quiesis spectas, subacta tibi dicere forsam,

Quantum procul a nobis Nasa sedalis abest!

Grata tua est pietas: sed carmina major imago

Sunt mea: quia mando qualicumque legas.

Ceterum de hac mea interpretatione, doctis & cordatis viris jus & arbitrium esto. Unde vero certum sit Broukhuffio, hæc Propertii avulsâ & truncata esse ex libro tertio, equidem ignoro. Illud manifestum est, Criticum aliqui emendatæ naris, quod Scaligerum nimis admiraretur, moruum illum trahendi & luxandi verba scriptorum nonnihil contraxisse. VULP.

V. 26. QUOS EGO PERSEPHONE MAXIMA

DONA FERAM] Plutarchus Sympoſ. Quart. 6. Cenam Proſerpina commemorat, quam qui faciunt, nihil inde gulant. Περσεφονα, & Περσεφια & Περσεφονα διγγρα διὰ τὰ πικρὰ πικρὸν τῷ γαστρί. quod omnia perdat occisione. Tibullus Eleg. 5. lib. 3.

At mihi Persephone uigram denunciat heram. Ovidius in Epist. Cydippe:

Persephone nostras pulsas asserba foveas.

Noſter Eleg. 28. infra:

Hæc tua, Persephone, monetas elementis, nec tu

Persephone tantum savor esse volis. PASS.

Ludovicus de la Cerda ad illud Virgilii 6.

Æneid. v. 636. ramumque adverso in limine

figit, ita scribit: *De minere hoc, quo gaudebat Proserpina, jam supra. Fortassis hæc*

mente scriptum est a Propertio lib. 2. Eleg. 23.

Sat mea sat magna est &c. Ut dicat: hoc libellus pro ramo sibi futurus, quos offerat Proserpina. VULP.

V. 27. TU VERO NUDUM PECTUS LACERATA REQUIRAS] Noſter Eleg. 24. infra 1

Demissa plangas pictura nuda comit.

Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 9.

Pelloræque infelix tondat aperta manu.

Vide Servium in illud 12. *Æneid.*

Filia prima manu savor Leviua crines

Et rescat laeta genos.

Seguis, distum ut in Andria Terentii

Aët. 1. Sc. 1. Fumus interim procedit, sequimur. PASS. Eleganter Petronius in Satyrico, de Matriona Ephesia: *Hæc ergo quum virum extulisset, non contenta, vulgari more, funus passis pressequi criminibus, aut undatum pectus in conspectu frequentia plangere,*

in conditissima etiam pressequuta est desinitum;

postquam in hypogæo Græco more corpus custodito, ac fere totis nobilibus diuibus curpit. VULP.

V. 28. NEC FUERIS NOMEN LASSA VOCARE MEUM] Indefessa voce clames Propertium. *Lassa vocare*, ut Eleg. 15. infra 1

Lassa foret crinas salvere Rome suat.

& Eleg. 33.

An nondum est tales mittere lassa manus?

Vocare nomen, ut Eleg. 17. lib. 1. v. 23.

Clauasque nomen. ubi vide adnotata. & infra hæc Elegia: *Revocabis nomen.* PASS.

Luſum antiquorum in sanere imitatur

Ita-

Osculaque in gelidis pones suprema labellis;

Quum dabitur Syrio munere plenus onyx.

Deinde ubi suppositus cinerem me fecerit ardor,

Accipiat manes parvula testa meos.

Et

Isabella apud Aroctum Cantu 24. eximii poematis, strophe 86. Zerbini amatoris morem lugens:

*Nō alit gaudio, nō al pectus si perdo, / Cū f' aut e f' altro non percio e frango. / E spaccia a torto l' aurea cresta ch'io, / Chiamando sempre in van l' amato nome. V. v. 29. OSCULAQUS IN GELIDIS PONES SUPREMA LABELLIS.] Ex illo sermonis apparet legi debere *ponas*. est autem blandissime dictum, ac dulcissime, *ponere oscula*. quod bono iudicio arripuit Papinia lib. 2. Thebaid.*

Oscula manibus

Temporibus genis possit, lacrimasque repressit.

Broun.

Mos osculandi mortuos. Bion in Epithio Adonidis:

Αἰεὶ δὲ θάνατον

Θνήσκοντες ἔχουσιν τὸ θάνατον, ὅς ἐστι τὸ ἄριστον. / Κῆρας δὲ μὴ τὸ θάνατον, ὅς ἐστι τὸ ἄριστον. / Ἀλλ' ὅς ἐστι τὸ θάνατον, ὅς ἐστι τὸ ἄριστον. Ovidius 4. Fast.

Osculaque applicuit postea suprema pheretæ.

& in Epith. Canaces:

Non super incubui, non oscula frigida corpori.

Tibullus Eleg. 1. lib. 1.

Fletibus & orfuro postum me, Delia, lecto,

Tristibus & lacrimis oscula misce dabis.

Procre oscula, quod Albinovanus ad Liviam in eodem re:

At miseranda parvis suprema nec oscula fuit,

Frigida nec fuit membra tepente iova.

ubi & suprema vocat, ut hic. Pass. Hic

versum unus est ex elegantissimis, teneris,

suavissimis Propertii. Vulp.

v. 30. QUUM DABITUR SYRIO MUNERA

PLENUS ONYX.] Perfundetur unguentis ro-

gus. Onyx, vas unguentarium ex onyche

gemma. Eleg. 10. lib. 3.

Et vocina natis moribundis ungas onyx.

Horatius Ode 12. lib. 4.

Mardi parvus onyx elicit cadum.

Catullus de Coma Berenices:

Qua iuvanda mihi munera libet onyx.

*Lege Diofcoridem lib. 2. & lib. 5. Ἀλαβαστέρας καὶ ὄνυχας ἡ μαλίστητος ὄνυξ. & Plinium lib. 36. cap. 8. Hic ampullam marmoream interpretantur, quum sit & gemma nomen onyx, & operculum conchylii. Syria munere plenus, unguentis ex Syria advectis. Vide adnotata ad Eleg. 2. lib. 1. v. 3. Pass. Omnes scriptores efferunt *ὄνυξ* genere masculino: solus Martialis feminino extulit L. 7. Epigr. 94.*

Unguentum ferebat, quod onyx modo parva gerbat:

Officit postquam Populus, ite, garum off. & notavit illic literatissima Scriverius. malebat autem J. F. Gronovius, quod onyx modo parva gerbat. de qua correctione non est cur dubitemus. Broun.

v. 31. DEINDE UBI SUPPOSITUS CINERIM MA FECIT ADOR.] Postquam ignis & fax pyra subiecta me in cinerem verterit, sive corpus meum cinisfecerit, ut Lucretius diceret. Ovidius 4. Fast. eadem locutione: *Mutantesque domum, vestis agrestibus ignem, Et cessatura suppositis caese.*

Dicebant etiam subdere factum. Propertina ipse Eleg. ult. lib. 4.

Quum subdita lecta

Derivaret mæstrum sui inimica caput.

Item subicere. Virgilius 6. Æneid. Subiectam, more parentum, Averch cenura facem. Noster Eleg. 13. lib. 3. verbo simplici usus: Ubi mortifera iacta est fax ultima lecta. pro subiecta. Cinerem me fecerit. Ovidius lib. 3. Trist. Eleg. 3.

Quamvis in cinerem corpus mutaverit ignis. Calvus apud Charisium lib. 1. Quum jam sulva sinis fuerit. Pass.

v. 30. ACCIPIAT MANES PARVULA TESTA MEOS.] Parvula, quia ossa mea minuta, inquit infra versu ult. Sic Ovidius 3. Amor. Eleg. 9.

Vix manus e tota parva quod urna capie.

Testa, urna scitula. Eleg. 4. lib. 4.

--- At illi

Urgebis medium fideles urna capus.

Horatius Ode 20. lib. 1. & 23. lib. 3. tra-

jam

Et fit in exiguo laurus superaddita busto,
 Quæ tegat extincti funeris umbra locum.
 Et duo sint versus, *Qui nunc jacet horrida pulvis*, 35
Unius hic quondam servus Amoris erat.

Nec

Non dixit pro amphora vel cado. Noster amphoram cineribus lenæ tribuit Eleg. 5. lib. 4.

Sic tumulus lenæ noster versus amphora colla.

Hic testis contentus Propertius, quia vult Plebei parvas funeris exsequias.

Accipiet, inclusos tenent. Manes meos; vide notata ad Eleg. 8. supra versu 19. & Elegia 5. lib. 4. v. 3. Past. Testis. urna non solum stilib, sed etiam costilis. erant enim aliqui vasa lutea non costis, ex argilla scilicet cruda, stipulis colligata, & sole siccata, Lucanus lib. 6. v. 49. materiam murorum Babylonis testem vocat.

Fragile circumdata testis

Munia mirentur refugii Babylonis Parthi.

Erant autem Babylonis munia e latere cocto. Martialis Epigr. 76. lib. 9.

Non filice duro, struthivæ cameuta,

Nec latere cocto, quo Semiramis laugem

Babylonis cinxit.

Argilla scilicet igne cocta durefcit in testam. Vulp.

v. 33. ET SIT IN EXIGUO LAURUS SUPERADDITA BUSTO.] Laurus Phœbo poetique dicata meo imminet tumulo, & locum opacet. Sic Eleg. 14. lib. 3.

Me tegat arboris devia terra comæ.

Superaddita, ut Virgilius Ecl. 5.

Et ciniculum facite, & tumula superaddito carmen. Pass.

Busto. cadavere meo cremato & sepulto. Vulp.

v. 34. QUÆ TEGAT EXSTINCTI FUNERIS UMBRA LOCUM.] Funus non est apparatus mortuorum hoc loco, sed ipse reliquie & cineres rogo detracti. ut Eleg. 17. lib. 1.

Hæc parva meum funus æcua teget?

Virgilius 9. Æneid. Et funus læcerum tellus habet. Et, exstincti, quia reliquias & bibulam favillam vino lavabant. quod ex libro 6. Æneid. satis notum. Pass.

v. 35. QUI NUNC JACET HORRIDA PULVIS.] *horrida* est in omnibus nostris liberia, inque iis quos Lipsius, Passeratius, Livinejus, & Gebhardus inpererunt. neque

Tom. I.

aliter editiones principes. & sic quoque Charisius, quem Georgius Fabricius edidit, L. 1. *PULVIS masculini generis est, quoniam Propertius dixerit, Qui nunc jacet horrida pulvis. veteres passim feminine extulerunt. Vid. Columna ad Ennium p. 81. a. Nonius in Pulvis p. 217. In Putschii editione legitur eo loci arida pulvis: quod & in poeta nostro habent excerpta codicis Borrichiani. sed vincat numerus aliter scribentium: nam arida videtur factum ex arida, abjecta aspiratione. Broukh. arida legitur in editione anni 1472. omnium prima, quam Broukhufius nescivit. Horrida pulvis, gelida est, vel etiam sparsa. Persius Sat. 1.*

Sui comitem horridulum trito ducere læcerum. hoc est, argentem. Tibullus Eleg. 9. lib. 1. ventis horrida facta coma. hoc est disjecta & dissipata. Vulp. Jacet; ut Eleg. 7. lib. 1.

Ardoris nostri magis poeta, jacet.

Pulvis, pro cinere & reliquiis, ut dictum ad Eleg. 19. lib. 1. v. 6. & Eleg. ult. v. 6. Vetus Inscriptio apud Aldum de Orthographia:

Si latus, si pulvis te tardat ferto, viator,

Arida. Pass.

v. 36. UNIUS HIC QUONDAM SERVUS AMORIS TRAY.] Uni tantum libertati puella vixit. Amor inimicus libertati, unde servitium dicitur Eleg. 5. lib. 1.

Tum graves servitium nostra cogit pulvis

Disceat,

& Eleg. 25. lib. 3.

Quinguo tibi potui servire fideliter annos, unde & demum amica vocat. Amor, pro, amica; ut Eleg. 13. lib. 1. quod obrepta salus amore oscum. Uni autem se servisse saepe proficitur; ut:

Tu mihi sola placet, placuit tibi, Cynthia, solus. Pass.

Quod hic sibi Noster epitaphium ponit, tantopere placuit disertissimo viro Joanni Casæ, ut & suo inscribere velit sepulcro, Carm. 10. eorum quæ a multiplicato sono in versuum numero certo ac pressito

S:

Ita-

Nec minus hæc nostri norefcer fama sepulcri,
Quam fuerant Phthii busta cruenta viri.

Tu quoque, si quando venies ad fata, memento

Hoc iter. ad lapides cana veni memores.

Interea cave, sis nos aspernata sepultos.

Non nihil ad verum conscia terra sapit.

At-

Italii *Senectus* appellantur :

Come deglia fin qui fu nato, e pianto,

Se non quando diletta Amor mi porse ;

E sol fu dolci amando il viver mia ;

Car fu sempre : e lada aronne, e quanta ;

Che sciorreffi al mio sepulcro fissa ;

QUESTI SERVO D'AMOR VISSE, E MO-

RIO. Brouan.

Unius, altera brevi nani evanescit. VULP.
V. 37. NEC MINUS HÆC NOSTRI Noref-
cer fama sepulcri] *Norefcer*, verbum
probum fateor. Catullus Carm. 67.

Norefcerque magis mortuus atque magis :

Sed quod sequitur, *Quam fuerant*, me in
hanc opinionem deducit, legendum esse,
Nota esset ; sive, *not' esset*. *Nostri sepulcri*,
an de se mortuo ? ut Eleg. 7. lib. 1.

Nos poterant juvenes nostro reticere sepulcro,

Ardoris nostri magne poeta, iacet. PASS.

V. 38. QUAM FUERANT PHTHII CRUENTA
CAUENTA VIRI] Notum ut ad sepulturam
Achillis immolata Polyxena ex Euripidis
Hecuba, Ovidio 13. Metam. & Seneca
Troasibus, dixi ad illud Catulli in Ariadna:
Alta Polyxenid' mactarent cede sepulcro.

Ergo *cruenta*, recepta cede Polyxenæ.
Phthii viri, Achilles, cui Phthia patria.
Homerus Iliad. 1. & saepe alibi. Horatius
Ode 6. lib. 4. Et *Trojae prope videtur alta*
Phthius Achilles. PASS.

V. 39. TU QUOQUE, SI QUANDO VENIES
AD FATA, MEMENTO HOC ITER. AD LA-
PIDES CANA VENI MEMORES] Scilicet ex
conjectura :

--- memento

Hoc iter ad lapides cana venisse mæor.

Si quando venies ad fata. ut omnibus eo
venendum. est assumptis, ut Eleg. 17.
lib. 1.

Si quando vestras labrus Amor antigit undas.

Venies ad fata, vocaberis ad exitum vitæ.
Cicero Epist. 4. lib. 6. ad Famil. *Aspernante*

abitis, Vetus Poeta apud Festum, unde
abire, & *abire mortem*. *Ad lapides*, ad meum
sepulcrum, vide notata ad Eleg. 17. lib. 1.
v. 20. unde *lapidare* Petronio, pro tumula-
re. *Memento* ; neque enim lapides, id est,
manes mei obliviscantur tui. ut Eleg. 19.
lib. 1.

Non adeo leviter nostris parvas hasti ocellis,

Ut meus abitis pulvis amore vocet. PASS.

Membrane habent, *Hoc iter ad lapides cana*
veni memores, quod non satis dilucide ex-
ponant, qui sequuntur, Passeritius, &
Adr. Behovius L. 3. Apoph. C. 4. antiqui
dicebant *interit interit*, *inter interit*. Nevius
Lycurgo : *Ignote iteris sumus, tute sis* :
L. Attius Cennao : *Proste etiam adsum*,
exprensus quid sis : nam te longo iteris cerus
vadere, vide Nonium. Brouan. *Si quando*
venies ad fata, quum tandem aliquando,
senectute confecta, mortem obibis. *Si*, pro
quum. Ita Catullus Carm. 14. *Si inseris* :
quum primum dies orietur. *Cana* ; optat
scilicet, Cynthiam suam canis comis, nempe
exacta demum ætate, mortuum sepul-
cro condi quo ipse conditus fuerit. VULP.

V. 41. INTEREA CAVE, SIS NOS ASPER-
NATA SEPULTOS] *Distingendum* ; quia
apud Comicos, *causis*, una vox est, sed
alio sensu. *Sis aspernata*, pro asperneris.
Sic Eleg. 20. infra :

Nos tu supplicibus me sis venerata tabellis.

pro venereris. Est autem sententia eadem
qua in Eleg. 19. lib. 1.

Quam orror, ne te contemns, Cynthia, buste,

Ashtratus a nostro pulvere iniquus Amori P.

V. 42. NON NIHIL AD VERUM CONSCIA
TERRA SAPIT] Intelligit, quæ sine iusta
funerum, iusta Tellus. *Non nihil sapit*, id
est, aliquid sentit. ut Eleg. 10. lib. 1.
Non nihil agit Amor. Terra autem vel ipsa
communis omnium parens ; vel ipsi cine-
res ; ut *Redditenda terra tertia. Sapit*, sentit
pro-

Atque utinam primis animam me ponere cunis

Jussisset quævis de tribus una soror.

Nam quo tam dubiæ servetur spiritus horæ? 45

Nestoris est visus post tria sæcla cinis.

Si tam longævæ minuisset fata senectæ

Gallicus Iliacis miles in aggeribus,

Non

prædita . ut Eleg. 6. lib. 4.

Gaudet Græci, nigras si quid sapit inter arenas.

Sapit terra, sensus est inferis. vel sapit

Tellus ipsa dea. Sapit ad verum; intelligit

quod iustum est, quia Tellus ipsa iusta

est, & æqui arbitra; ut docuimus ad illud

Eleg. 19. lib. 1. Et Tellus hoc ita iusta fuit.

Verum, pro æquum, ut Eleg. 5. supra:

Hac verum est terra se ferri, Cynthia, Roma?

Sapere ad verum; ut Piantus Persa 1, 3. Sapit

multum ad Genium. Terentius Adelphis 5, 3.

Ad omnia alia ætate sapimus rebus. Conficio

terro; ut Ovidius in Epist. Leandri:

Cetera nos, & nos, & turris conficio nui.

PASS.

Ita confisa fuit Sidera dixit Manilius initio

Astron. VULP.

V. 43. ATQUE UTINAM PRIMIS ANIMAM

ME PONERE CUNIS JUSSISSET QUÆVIS DE

TRIBUS UNA SOROR.] *Primit conis dixit, ut*

Eleg. 3. supra, primis diebus, contra, ex-

trema rego, & ultimus lapis, de morte.

Perire animam, reddere Elegia 6. lib. 1.

& deponere Eleg. 13. Virgilinus 4. Georg.

Animasque in vulnere ponunt. & Eleg. 26.

infra: Mibi si ponenda tua sit corpore vi-

ta. Jussisset; quia jubere est sati. unde

Horatius: Sic platiſſimum Parcis, & fau-

vetant, & sinunt. Quævis de tribus una so-

ror. quilibet e Parcis, sive Clotho, sive

Lachæſis, sive Atropos. Ovidius in Ibin:

Quæque ratum triplici pollice nectis opus.

id est, Parca quilibet. Ibidem:

De tribus est quævis una locuta so-

ror. Albinovanus ad Liviam:

Quandam ego tentavi Clotogæ, duasque so-

rores.

& mox:

De tribus una mihi, Partem occipio qua datur,

inquies.

MOERIT. PASS.

Animam potuit. Silius Italicus lib. 10. Pa-

nic. v. 302. de Æmilio Paulo jam jam

morituro:

Sidenimque ducem circumspectabas, in illa

Eraptam animam certantem ponere dextra.

Sumserunt Latini a Græcis. Homerus Odyſ-

ſæe lib. 3.

Ψυχὴν παρδίδωμεν, ναυτὶ ἀλλοδίδωμεν ψί-

πνοῦν.

De tribus una. Sic locutus Varro lib. 8. de

L. L. Qui triduum transierant, si quem

lectum de tribus unum imparem posuerunt &c.

Auctor Carminis in Priapum Epigr. 11.

Deutem de tribus castravit unum. De tribus

una sever. Martialis pariter Epigr. 77.

lib. 9.

Invidit de tribus una sever,

Et festinatit inclat flamma pennis.

Idem Epigr. 55. lib. 4.

Nil adicit pensa Lachæſe, fusaſque ſerorum

Explicat, & ſemper de tribus una ſecat. V.

V. 45. NAM QUO TAM DUBIS SERVETUR

SPIRITUS HORÆ?] *Quem ad usum refer-*

vetur & retineatur vita? Spiritus hora tam

dubiæ. vita, cuius exitus hora tam incer-

ta est. ut Eleg. 27. infra:

At vos incertam, mortales, ſumeris horam

Quæritis. PASS.

Quis? in quem usum? Horatius Epist. 5. lib. 1.

Quo mihi fortunam, si non conceditur uti?

Dubis hora. nescimus enim, qua manu,

vel qua via sit aditura extrema illa rerum

linea. Improvisa levi fit rapuit, rapitque

græci, ut idem Horatius Ode 13. lib. 2. V.

V. 46. NESTORIS EST VISUS POST TRIA

SÆCLA CINIS.] *Post annos trecentos tandem*

Nestor interiit, & crematus est. unde tri-

scisifene dictus a Nævio apud Gellium lib. 19.

cap. 7. Plura adnotavi ad Panegyricum Ti-

bulli. PASS. De ætate Nestoris eleganter

disputat Franc. Floridas L. 2. Subſec. Lect.

C. 3. BRUCKH.

V. 47. QUIS TAM LONGÆVÆ MEMINISSET

S 6 2 7A

Non ille Antilochi vidisset corpus humati:

Diceret aut, O mors, cur mihi fera venis?

50
Tu

FATA SENECAE GALLICUS ILIACIS MILIS
IN AGGERIBUS?] Hæc est lectio meliorum
librorum, quam jure contra Beroaldum,
qui primus corrupti, vindicat Scaligeri
peripiciat. *Quis valet quibus*. quibusdam
denotat Nestor commemorare ærummas se-
necæ suæ nimium vivacis, dom decrepitu
etiānum militat apud Trojam, si ipsi
contingisset felicitate ante Antilochum mori?
certe querelam de fera morte potuisset com-
pendii facere. unice hic facit insignis locus
poetæ Aquinatis Sat. 10. ab illa verbis:
Rex Pyliæ. quem locum vide. Scribebant
autem veteres *quis*, non quod nunc sit
nullo more, *quis* (quamvis hoc defendere
videtur vir doctissimus Joannes Perierus
Valerianus in L. 1. Aen. v. 95.) teste
Sossipatro Charisio L. 1. Instit. Gram. *Galli-
cus miles* dicitur Nestor, quia tendebat
juxta Phrygiæ fluvium Gallum. ita passim
apud historicos exercitus ac legiones deno-
minantur a provinciis, in quibus milita-
bant. vide his Suetonium Vespas. C. 6.
Ciceronem XII. ad famul. 31. p. 245. Ta-
citus Hist. 2, 86, 5. Idem L. 1. Hist. C. 76.
Judeicum exercitum Vespasiani, Syria legio-
net Macianus sacramenta Orbis addegit. &
mox C. 77. Consul [Orto] cum Tisiana
fratre in Kalen. Marius ipsa, proximo men-
set Virginie destinat, ut aliquod exercitus Ger-
manicæ adinvenirent. sic bellum Cimbricum
a C. Mario profugatum, Ciceroni Gallia
comitatur dicitur, Orat. de Provinciis. Consul.
C. 8. eo quod primo in Gallia gerebatur.
BACCHUS. Si tam longæva minisset fata senecæ
Gallicus Iliacis miles in aggeribus. Vul-
gate lectionis aperta sententia. Si Gallicus
miles, id est hostis Trojanus contraxisset
vitam illam & fata Nestoris eum occiden-
do, non ille vidisset Antilochi rogam.
Beroaldus tamen fatetur se legisse *meminisset*,
pro quo substituit *minuisset*. Scaliger
obscure veterem lectionem exponit. *Longæ-
va*, pro longe; nam senectus adderetur se-
necæ, quæ longum est ævum. Sic Statius
lib. 2. Silv. in Arborem Atedii: *Prima-
vam visa platani*, pro quæ primam vi-
dit. & Aufonius: *Tu primavæ dactyl in
sonis*. id est, primis. *Fata senecæ longæva*,

senectam tam longam fati datam. dixi ad
Eleg. 19. lib. 1. v. 17. *Gallicus miles*, vel
Africus: quis in Africam Galli trans-
ierant, & illic sedes collocarunt; vel
Phrygius, a Gallo Phrygiæ fluvio: hæc
Beroaldus. Scaliger, Gallicus miles, teme-
rarius & stolidus fortis. non probat. An
Gallicus, Barbarus quilibet? & mercede
conductus? In aggeribus Iliacis, in muris &
operibus ac munitionibus urbis Trojæ. quid
aggeres, dictum Eleg. præsit. lib. 1. Pass.
meminisset. Dubito an Latinum sit, memi-
nisse aliquid sicuti, pro memorare. V.

V. 49. NON ILLE ANTILOCI VIOISSET
CORPUS HUMATI] Apud Homerum 3. Odyssæ
Nestor Telemacho filii sui Antilochi
mortem narrat. & lib. 4. a Memnone di-
citur interfectus. quare Ovidius Epist. 1.
Heroid. ex falsa opinione dixit:

*Sive quis Antilochum narraret ab Hecura vi-
Hum.*

& lib. 24. Odyssæ umbra Antilochi apud
inferos esse dicitur. Horatius lib. 1. Ode 9.
*At non ter avo fuit amabilem Pterovis
amati Antilochum fœces Annos*. Vide etiam
Pindarum in Pythiis. *Corpus Antilochi*,
pro cadavere & reliquiis; ut Eleg. 9. su-
pra: *Et tanti corpus Achillis humati*, nam
Antilochi, pro extincti. ut Horatius Ode 8.
lib. 3. *Præpe fœneratus Arboris ilia*. Alioquin
humati, id est humo tecti, corpus videri
non potest. Alii libri *humori*, pariter nam
Antilochus, quia crematus, non humatus
Antilochus. sed urna ipsa humo tegitur.
An amati, ut Horatius loco prænotato,
amabilem Antilochum? Pass. *Humati* valet
hoc loco *humandi*: nam talia participia
præteriti temporis ponuntur pro futuris.
Virgilius L. 1. Aen.

... subit deserta Cretis,

Et direpta domus, & porci casus luti.

Dirapta (inquit Servius) pro diripienda.
participium pro participio. BACCHUS. Dantes
Alighierius Paradisi Cantu 27. hanc Propertii
locutionem usurpavit:

E tal balzojenda, una ed asciata

La madre sua; che, con loquela intesa,

Disso poi di vederla spoliata.

Interdum poeta tribuunt visui, quæ sunt
alio-

Tu tamen amisso nonnumquam flebis amico.

Fas est præteritos semper amare viros.

Testis, qui niveum quondam percussit Adonem

Venantem Idalio vertice durus aper.

Illis

aliorum sensum. Virgilius 4. Æneid. 490. *Magis videbis Sub pedibus terram.* Vulp.

v. 50. DICERET AUT, O MORAS, CUA MINI SERA VENI?] *Diceret aut, enallage temporum, pro dixisset. Cur mihi sera venis? cur tam diu moraris? Sera, pro sero. dixi alibi. Mente venis, ut Cicero 5. Tusc. Menti abveniant paululum obuiam procedere. Tibullus Eleg. 10. lib. 1.*

Quis furor est atram bellis accessere mortem? Imminet, & tacito clam venit illa pede.

In Catalæstis:

Mere aurem vixisse, Vixisse, ait, venio. P. Illa Iuvenalis de Nestore Sat. 10. pulchre illustrant mentem Propertii:

--- quævis ab omni,

Quisquis adeff, scio, Cur hoc in tempora dures, Quod facinus dignum tam longo admiserit ævo. BROUEN.

v. 51. TU TAMEN AMISSO NONNUMQUAM FLEBIS AMICO] Dura licet & ferrea sit, interdum tamen mortuo amatore tuo lugubis. Amisso, adempto, erepto tibi morte. Ipe Eleg. 18. infra:

Cui majora fuit Tibboni gaudia viri,

Quam gravis amisso Memnone iustus erat.

Cicero lib. 11. ad Famil. Epist. 9. *Pausa amisso, quantum detrimenti respública accepit, non te præterit. Flebit, ut Eleg. 24. infra v. 35. 36. 37. Tibullus Eleg. 1. lib. 1.*

Flebis & ersuro positum me, Delia, lecto, Trifidus & lacrimis oscula mixta dabis. P.

v. 52. FAS EST PRÆTERITOS SEMPER AMARE VIROS] Sanctitas Deorum Manium id postulat. Jusque piunique est. Servius in illud 1. Georg. *Fas & iura sonant. Fas ad religionem, inquit, iura ad homines referuntur.* Anonius: *Prima deum fas Qua Thémis est Græci.* & hoc est quod dixit:

Nonnulli ad verum causis terre sapit.

Præteritos viros, *εἰρημῶν, & ἀνελκυσῶν.* & ita vulgo, *Trespasser, id est, transgressus, & ita est vulere.* Sic Homerus, *ἀλγεῶν, qui abiit. id est, mortuus.* Festus: *Abiitum, pro morte dixerunt.* Tertullianus: *Si de aliquo semperitum defunctis can-*

quam viros, quis requirit; illud occurrit i Abiit sem, & reverti debet, vel præteritis viros, antiquos, nō πάλιν ἀνίστασθαι. PARS. Medea apud Valerium Flaccum L. 7. v. 207. *Fas tunc mihi nomen Dilexisset viri.* BROUEN. At paucissimis feminarum id placet, quæ sepe adhuc tepente mortui conjugis favilla novas nuptias adornant. Vide quam falsa fuerit Elissa Carthagini regina, si modo Maronis fabulam probamus; quæ ita Æneid. 4. v. 28.

Ille mors, priusquam qui me sibi iunxit, amores Abiit, ille habet secum, servatque sepulcro. Magnifica sane verba: sed nullius ponderis. Lege historiam lepidissimam cujusdam Ephesius matronæ apud Petronium Arbitram in Satyrico. Vere Homerus lib. 15. Odyssæa v. 20.

Οἷδ' οὐ γὰρ εἰς θάνατον ἐνὶ σῆδ' ὄντας γυναικὸς ἔκειτο θύλαται ἐν πνεύματι δὲ καὶ σπέρματι, Πλάτῃ δὲ περιττοῖς ἢ κτελέσσειν εἶλοντο ὄντας μακρὰν τε δύστητος, καὶ μετὰ λυγρῶν. Scit enim qualis avium in pistoribus mulieris Illius vult datum augere quicunque duxerit, Filiorum autem priorum & variet prius Non amplius recordatur mortui, neque inquirat, VULP.

v. 53. T. QUI NIVEUM QUONDAM PERCUSSEIT ADONEM VENANTEM IDALIO VERTICE DUROS APER] Percussit, dente fulmineo vulnus ei infixit in femore. nam gravissimum est & letalis vulneris verbum. Percussit, unde percussore dicti; & simul quod saltem in dentibus apri dicuntur habere. nam *percuti* etiam de fulmine dicitur. Adoniadis fabula est apud Ovidium 10. Metam. Apollodorum lib. 3. Bionem Idyllio 1. Dicitur vero & Adon, & Adonis. Arabica vero gens *Adonem* vocat, ut ait Anonius. *Niveum Adonis.* qui caniore nivi certaret. Theocritus Idyllio 23. *τὸ δὲ καὶ δεινὸν ἄμα Χάρων κατὰ σπυγῶν. Venantem Idalio vertice.* festantem feras in iugo & cæcimine Idalii. & apri iuga montium colant. *Durus aper,* vel perpetuo epitheto, ut Eleg. 3. supra, *Torvus aper,* vel

Illis formosum jacuisse paludibus, illuc

Diceris effusa tu, Venus, isse coma.

Sed frustra mutos revocabis, Cynthia, manes.

Nam mea quid poterunt ossa minuta loqui?

vel sœvus hoc ipso pueri formosissimi vulnere. *PASS.* *Veneremur Iliade vertice.* Fuit igitur & mons eo nomine, ut & oppidum, & nemus. Vide sic Borthium in L. 5. Thebaid. Statii v. 63. tetigit & Beroaldus, sed jejunè, & tantummodo tetigit. ΒΑΟΥΚΗ.

V. 55. ILLIS FORMOSUM JACUISSE PALUDIBUS, ILLUC DICERIS EFFUSA TU, VENUS, ISSE COMA.] Sic Theocritus Ilylio 1. X' ἀπὸ τοῦ Ἰλίου ἐπὶ τῆς μάχης ὀψέον. Quod Virgilius vertit Ecloga 10.

Et formosus erat ad flumina pavus Adonis. Bion: ὡνάς κἀκεῖ Ἀδὼν. *Jacuisse* in quibusdam libris, *scuisse* in aliis, *lavisse*. Lavari ab Amoribus, & ungi a Venere Adonis Mofchus facit. *Paludibus*. paludum opinor facta mentio propter aprorum lustra in locis paludosis. *Illuc diceris isse* ut Ovidius 10. Metam.

Agnovit lango gemitum morientis, & albas flexit oves illos.

Effusa comâ, passio & soluto capillo, ut in lusu solet. Sic & Theocritus in Epitaphio Adonidis:

--- ἂν Ἀπέλλῃ.

Αὐτοῦτος ὡνασάδας ἂν ἔσθῃς ἀδωνέας. & Petronius: *Fœvus passis prosequens crinibus.* de hoc ritu dictum aliis. *PASS.* *Jacuisse* est in omnibus nostris scriptis: in tribus Lipsio visi: in tribus itidem Gebhardo: in duabus editionibus primis *lavisse*. Lipsius, Scaliger, Passerius, qui defendunt, pro-

vocat ad morem antiquum lavandi. sed an satis decore Adonis lavatur aqua cunosa, & ulva palustri? id in suo lusu pro dirissimo omine habet Naso:

Proximus Enanides lavare palustribus ulvis. Broukh.

V. 57. SIO FRUSTAA MUTOS REVOCABIS, CYNTHIA, MANES.] Castallus:

Et unum nequiquam alloquerer cinerem.

Revocabis manes. voce tua reducere ad vitam conaberis. *Revocari* dicuntur mortui quam reviviscunt. Virgilius 7. Æneid.

Pœonii revocatum herbet, & amens Diana.

Contra vero Eleg. 17. infra:

Jam licet & Stygia sceleris sub arundine remes,

Cernat & inferna tristis vela raris;

Si modo clamentis revocaveris eura puella,

Concessum nulla lege redibis iter. *PASS.*

V. 58. NAM MEA QUID POTERUNT OSSA MINUTA LOQUI?] Si proprie *ossa*, idco *minuta*, quia exiles Propertius remansit in arctus, ut ait Eleg. 21. infra. Sed *ossa*, pro umbra, ut Eleg. 8. supra v. 20. & Eleg. ult. lib. 4.

In mea fortis indicet ossa pila.

Itaque *ossa minuta*, exilis & tenuis umbra. Nam & de se vivo dixit Elegia superiore:

Non ego, sed tenuis vapulas umbra meæ. *P.*

Ossa minuta, sunt reliquæ ossium & rogo detraxit, quas ignis combussit, tenuavit, arefecit. *VULP.*

ELEGIA XIV.

Non ita Dardanio gavivus Atrida triumpho est,
Quum caderent magnæ Laomedontis opes:

Nec

ARGUMENTUM ELEGIAE XIV. LIBRI II.] Gaudio gessit, quod amica potius fuerit. *VULP.*

V. 1. NON ITA DARDANIO GAVIVUS ATRIDA TRIUMPHO EST.] Non ita exultavit Atræi filius capta & expugnata Troja.

Dardania, Trojano; quia *Troja Dardania* antea. *Triumpho*, victoria, quam plerumque sequitur triumphus. & *gavivus triumpho*, ut *triumphare gaudis*. *Atrida*. Duo Atridæ: major, Agamemnon; minor, Menelaus. Uter? an Agamemnon, qui

rex

Nec sic errore exacto lætatus Ulixes,
 Quum tetigit caræ litora Dulichiæ:
 Nec sic Electre, saluum quum aspexit Orestem, 5
 Cujus falsâ tenens flevrat ossa soror:

Nec

rex regum ei bello præsuit? an Menelaus,
 cuius causâ suscepim bellum? In *Atropa*,
 a, corripitur. ut Horatius Sat. 3. lib. 2.

Ne quia humasse velit Atropem, Atropa, ver-
tas cur?

Sic *terba* & *terba*. Ovidius 3. Fast.

Et potius capta Maurus terba dedit.

Vide Charisium lib. 1. Pass. *Atropa* hoc
 loco est Agamemnon, atque dicitur in ex-
 positione Trojæ. Ovidius lib. 2. Amor.
 Eleg. 12.

Parvum quæ caderent bello superata bilistri,

Ex tot in Atropa port quæ laudis erat?

Triumpho. Etruscorum & Romanorum con-
 suetudinem transiit Noster ad Græcos: gen-
 tes enim illæ de hostibus victis triumphabant.
 Vulp. Veteres illa nomina quæ Græci in AS
 vel in ES efferant, per A solebant efferre. in
 quibus hoc ipsum *Atropa* memorat Servius
 in L. 3. Æn. v. 475. Quintiliani & Prisci-
 pini loca, egregie huc facientia, potes
 videre apud summum in his literis virum
 Ger. Jo. Vossium L. 2. de Analog. C. 2.
 qui & hic *Atropa* pro recto casu agnoscit.
 Brouan.

V. 2. QUUM CADERENT MAGNÆ LAOME-
 DONTIS OPES] Ovidius in Epist. Hermionei:
Quum Danaus Phrygiæ ureret ignis opes.

Caderent. unde Virgilius 1. Æneid. *Ocrasum*
Troja tristisque ruinas. *Opes*, & divitias
 & vires nervique regni. Virgilius 2. Æneid.
Trojanæ ut opes, & lamentabile regnum
Eruerint Danaï.

De Laomedonte nota omnia, qui duplici
 perjurio insignis, in Neptunum & Apol-
 linem primum, qui Trojæ muros ipsi ca-
 struxerant; deinde in Herculem, qui sorore-
 m ejus Hesione, a ceto, cui exposita
 fuerat, liberavit. Hinc Virgilius 1. Georg.

Laomedontæ linimus perjuria Troja.

& Horatius Ode 3. lib. 3. *En quæ destituit*
deus Mercedis pælla Laomedon. Hic autem
 quasi conditor urbis Trojæ, quia munibus
 eam cinxit. Pass. Notri codices *Laome-*
dontis, more prisco. Vide notam Jo. Fred.
 Gronovii ad L. 21. Plinii C. 5. Item Jo.

Georgii Gravii in Ciceron. L. 12. ad Fam-
 il. Epist. 13. ita etiam habet Veneta an-
 tiqua. Brouan.

V. 3. NEC SIC ERRORE EXACTO LATA-
 TUS ULIXES, QUUM TETIGIT CARÆ LITO-
 RA DULICHIA] Videndus Homerus lib. 13.
 Odysseæ. *Errare exiit, imposito errori fine*
post decennium. Vide Eleg. 12. lib. 3. ubi
 colligit errores Ulixis sparsos per Odysseam
 Homerica; & Tibullum lib. 4. in Pane-
 gyrico. *Exasta*, finito, ut Eleg. 3. lib. 1.
Exasta sideribus, transacta nocte. *Tetigit*
litora. Exposui ad illud Catulli:

Gressa Cereopie tetigissent litora puppes.

Ceræ Dulichia, quia patria sua cuique ca-
 rissima, & maxime Ulixi. unde ex Home-
 ro scribit M. Tullius 1. de Orat. *Cujus res*
(patris) tanta vis est, & natura, ut Itha-
cam illum in asperissimis scopulis tanquam
nidulum affixam sapientissimus vir immortalita-
tati anteponeret. Vide Homerum 5. Odys-
 seæ. Pass. *Litora Dulichia*, imo Ithaca.
 Vide Homerum L. 13. Odysseæ. sed Noster
 res Ithacæ cum rebus Dulichæ fere con-
 fundit. sic supra habuimus, Elrg. 2.

Aut quum Dulichias Pallas spatietur ad aras.
 L. 3. Eleg. 3.

Lgæ Dulichia non distat Cressus ab Iro,
 confudit & Virgilius Ecloga 6. *Dulichias*
venasse rates. tamen Homerus Dulichia at-
 que Echiodum iosephorum oaribus quadra-
 ginta præfuisse Megen Phylei filium, Uli-
 xen vero duxisse alias duodecim ex Ithaca,
 Nerito, Zacyntho, Same, tradit L. 2.
 Iliad. Brouan.

V. 5. NEC SIC ELECTRA, SALVUM QUUM
 ASPEXIT ORESTEM] Electra, Agamemno-
 nis & Clytemnestra filia, quum parvulum
 fratrem Orestem, metu Ægisthi, clam in
 Phocidem ablegasset, & ut aliquando ne-
 cem paternam ulciceretur; tandem despe-
 rans de fratre, sororem Chrysothemida ad
 ultionem secum impellere frustra cona-
 tur. Vigesimo demum anno Argos redit
 Orestes cum Pylade & Pædagogo. Pæda-
 gogos falsos de Orestis morte rumores dis-
 semi-

Nec sic incolumem Minois Thesea vidit,
Dædaleum lino quum duce rexit iter:
Quanta ego præterita collegi gaudia nocte.
Immortalis ero, si altera talis erit.

10

At

seminat, quem in Pythicis certaminibus occubuisse mentitur. Urna quoque profertur in qua ejus conditi cineresangebantur. Flet Electra, & flenti Clytemnestra insultat. Se frater demum Orestes forori Electram aperit, & communicat consilio Clytemnestram, deinde Ægisthum interficiunt. Hæc Sophocles in Electra. Vide & Euripidis, si modo ejus est, Electram, & Hyginum, Fab. 119. Est Electra una Nereidum, & una Pleiadum. dicta fuit antea Laodice. Ælianus lib. 4. In 7^a Electra, est & ἡ ἄλυστο, pro v. ut & Ovidius 4. Fast.

Sive quod Electra Troja spectare ruinas

Non tulit.

Idem in Remed. Amoris:

Perdat apud Phædræ parcer, Nereus, nepoti.

Salvum aspersis. superstitem agnovit præter opinionem. PASS. Electra, ita noster secundus, & uterque Colbertinus. Groningannus, & Vaticanus Livineij, cum Borrichiano, *Non Electra suum saluum cum vidit Orestem.* illud summi infarierunt, qui versui metuebant. sed scribendum est Electra. BACCHIN. v. 6. Cujus falsia temens flevit, oia sorora.] Didum, urnam tradidisse Pentagum Electra, in quaangebantur conditi cineres Orestis; quibus lacrimas & plangus dedit Electra. Ergo rē asserendum, & reuens esse & severus esse. ut Eleg. ult. lib. 4.

Discessit & gemitu Caesaris assa mea.

Hæc pertinet hūboris quam Gellius cap. 9. lib. 7. de Polo nobili hūstione commemorat. De morte Orestis Ovidius in Ibis: *Agamemnonis valuit dedit anguis Orestis.* PASS.

V. 7. NEC SIC INCOLUMEM MINOIS THESEA VIDIT.] Nec tanto cum gaudio Ariadna vidit Theseum sospitem. Vide adnotata ad Eleg. 3. lib. 1. v. 2. & Catulli Ariadnæ Carm. 63. PASS.

V. 8. DÆDALEUM LINO QUUM DUCE REXIT ITA.] Viam Æneidos labyrinthi struēti a Dædalo; de quo Catullus in Ariadna.

Resit iter. rectam viam reddidit, licet fluxuosa esset. *Rogers posuit,* dixit Ovidius in Epist. Ariadna:

Quæ regeret passus, pro duce flo dedit. Et in Epist. Phædra:

Perfidus Ægides, ducentia flo secutus, Curva mea fugit testis severis opo.

Notæ Eleg. 4. lib. 4.

Quum patris lecto flammis tæta via.

Vide plura ad illud Catulli Carm. 63.

Errabunda reges tenui vestigio flo. PASS.

De Dædalo, consule Indicem nostrum Propertianum. VULP.

V. 9. QUANTA EGO PRÆTERITA COLLEGI GAUDIA NOCTE.] Quantos percepit fructus amoris proxime superiore, sive hesternæ, nocte. *Collegi gaudia,* translaturum a collectione fragum, sic Ausonius: *Collige virga rosas.* Horatius Epist. 12. lib. 1. proprie:

Fructibus Agrippa Siculis, quas colligit, lecti, Si velle severis.

Gaudia, ut Catullus Carm. 61. *Quæ tuo veniunt hæc Quanta gaudia?* PASS. Colligi quidem videntur Veneris gaudia, sed vix collecta perfluunt, & effunduntur, persuasum censeo quasi in vot, ut ait Lucretius lib. 3. VULP.

V. 10. IMMORTALIS ERO, SI ALTERA TALIS ERIT.] Impia, ni stultissima esset, amantium exultatio. ut Eleg. 8. lib. 1.

Nunc mihi summa licet contingere fœdera plantis.

& Eleg. proxima infra:

Si dedit hæc multas, sum immortalis in illis. Næd una quovis vel deus esse potest.

In Epigrammatis Græcis:

Εὐχόμενος ἔσθ' ἄνθρωπος ἐν γένεσιν ἄνθρωπος ὅτις ἀνέμω· Ἡμῶν δ' ἔσθ' ἄνθρωπος, ἀνέμω δ' ἔσθ' ἄνθρωπος.

Terentius Hecyra 3. 4. *Deus sum, si hoc ita est.* & Eunucho 3. 5. *Nem mihi immortalitas parva.* Plautus Curcul. 1. 3. *Som deus (inquit Phædromus) Cui Palinurus servus: Iam homo haud magni pretii.* Cicero pro Sextio: *Plausus homini brevi immortalitati, sibi ut mori.* PASS.

V. 11.

At dum demissis supplex cervicibus ibam,
 Dicebar sicco vilior esse lacu.
 Nec mihi jam fastus opponere quærit iniquos,
 Nec mihi ploranti lenta sedere potest.
 Atque utinam non tam fero mihi nota fuisset
 Condicio. cineri nunc medicina datur.

An-

V. 11. AT DUM DEMISSIS SUPPLEX CER-
 VICIBUS IBAM] Obstipio & dejecto capite,
 qui gestus est tristitum & maerentium. ut
 Eleg. 1. lib. 1. *Amar deiecit lumen*. ubi vi-
 de adnotata. *Supplex*, obnoxius. Eleg. 9. l. 1.

Ecce jacet, supplexque venit ad jura puella. P.
 Contra Paulus Silentiarius lib. 7. Antho-
 logix vocat juvenem quemdam solum am-
 more, *quædam, elata cervice incendentem*. V.

V. 12. DICEBAR SICCO VILIOR ESSE LA-
 CU] Vulgo ferebar contentior eo lacu qui
 aridus nulli est usus. nam lacus si peren-
 nem habet aquam, piscibus & navigationi
 utilis est: si aret, quid eo contentior?
 quum neque jumenta ex eo bibant, neque
 vestes in eo laventur. Quid lacus, vide
 Eleg. 23. v. 2. *infra*. PARS. Sapid adagium,
 ut recte monuit Scaliger. Similia sunt ver-
 ba Jeremæ cap. 2. v. 13. *Duo enim male
 fecit populus meus: Me dereliquerunt fontem
 aquæ vivæ, & fuderunt sibi cisternas, cister-
 nas dissipatas, quæ continere non valent aquas.*
 Nisi Propertius vas vinarium amplum si-
 gnificavit, quod veteres lacum appellabant.
 Tibullus Eleg. 3. lib. 2.

Ta quoque devotos, Bacche, relinque lacus.
 Et Eleg. 5. ejusdem libri:

Delis dum, magni desiccatique lacus.

Siccam autem fortasse dixerit, quasi exhan-
stum, epotum, vel non imbutum vino.
 Idem Tibullus Eleg. 6. lib. 3. *Quem vestrum
 pocula sicca juvant?* Phædrus Fab. 1. lib. 3.
*Amar vidit jacere epotam amphoram, jacere,
 inapertam.* hujusmodi enim vasa mero va-
 cua, jacent, ac negligi videntur. VULP.

V. 13. NEC MIHI JAM FASTUS OPPONERE
 QUÆRIT INIQUOS] Non amplius mihi ad-
 versatur ejus iniqua & crudelis superbia.
 Sic Ennius apud Festum in *Suppernatæ*:

Hic pernae succidit iniquis superbia Pæni.

*Opponere, obijcere amoris meo. sic Eleg. 5.
 lib. 1. Si forte ausus non esset contraria nostri.* P.

Tom. L

V. 14. NEC MIHI FLORANTI LENTA SE-
 DERE POTEST] Non potest non commoveri
 meo fletu, meisque precibus. *Lenta sedes*,
 irata quæ est, nec adire vult amantem,
 licet supplicem. Vide adnotata ad Eleg. 6.
 lib. 1. v. 12. PARS. *Lenta est, quæ ad la-*
crimas amantis tarde movetur, aut non
moveri simulat. apposite Tibullus l. 1.
Eleg. 11. [10.]

At lascivus Amar vixit mala verba ministrans,
Inter & iocum lentus utrumque sedes.

Seneca Troad. v. 253.

--- spiritus quondam traxit,

Miusque tumidi lentus & acida culi.

Hinc *lente ferre ac ferre*, Ciceroni L. 2.
 ad Attic. Epist. 13. & Suetonio in Nero-
 ne C. 40. Elegans est hujus vocule usus,
 quem compluribus exemplis ostendit Nic.
 Heinsius Not. ad Ovid. Epist. Sapphus,
 v. 169. & ad Heras, v. 81. BROUKER. Su-
 pinorum hominum est atque oscitantium,
sedere in alterius periculo. Cicero pro Sex-
 tio cap. 14. *Isdem consulis sedentibus or-
 que insperantibus lata lex est, ut suspicia
 valeret, ne quis obumbraret, ne quis legi
 intenderet.* Idem in Pisonem: *An potest
 ulla esse excusatio, non dicam male sentientem,
 sed sedenti, cunctanti, dormienti in maximo
 republica motu consuli?* Inde composita
deses, desidia, desidere. Livius lib. 3. Hist.
Sedemur desides domi. Suetonius Julio cap. 4.
*Vastante regiones proximas Mitridate, ne de-
 siderare in discrimina sociorum videretur, ad
 Rhodæ, quo pertranseret, transiit in Asiam.*
 Tacitus quoque lib. Annalium 13. descri-
 bit Neronem moriente Britannico relictum,
*& nescio similis, utpote iusta cnius paratum
 venenum & propinatum esset.* De si-
 gnificatione *nâ lenta* consule Theodori Go-
 ralli notas ad Eleg. Fed. Albinov. de mor-
 te Drosi v. 179. VULP.

V. 15. ATQUE UTINAM NON TAM SERO

Tt

MIHI

Ante pedes cæcis lucebat femita nobis.

Scilicet infano nemo in amore videt.

Hoc fensu prodesse magis. contemnite, amantes.

Sic hodie veniet, si qua negavit heri.

20

Pul-

MINI NOTA FUISSET CONDITIO] Pælio hæc amoris fructus. Hic enim conditio, est stupor. id apud Terentium Andria 1, 1. Sed postquam accessit amor, pretium pollicens, Accipit conditionem.

Sape etiam de matrimonio dicitur, Livius lib. 3. Conditionem filia querendam esse. id est, alium sponsum. Suetonius in Augusto cap. 63. Circumspicere conditiones, & in Galba cap. 5. Remansit in solitudo, neque solliciti ulla conditione amplius potuit. P. Utinam tempestive magis didicissem artes amatorias, puta quantum prodesset, injurias & superbiam puella bene ferre, contemnere; vel saltem contentum simulare ac præ se ferre. hoc mihi utile fuit: sed hæc sero nimis ad hæc arma confugi. V.

V. 16. CINERI NUNC MEDICINA DATUR] Cineri-nunc, uno verbo; ut, nunc-domine, Eleg. 16. lib. 1. & cinis, pro cinerasso & mortuo, ut Eleg. 11. supra versu ult. ostendi. videtur autem genus esse proverbii, quod a Diogene manarit apud Lærtium: Νεαυρίε τερπικροί, & γυρίων ρυτίων τερπικροί εἶναι. Fabius in Declamatione Cadaveris passus: Quid quod medicina mortuorum sera est? quid quod nemo aquas infundit in stuper? id est, ades cinerassas. Cineri datur medicina, id est, sero, ut ait versu precedente, quum scilicet vix frui possit. Contra, Initio medri. vide Senecam in Consolat. ad Marciam, sub finem. Scaliger legit: Emeritis nunc medicina datur. id est militibus & gladiatoribus, qui missionem acceperunt. iis enim nihil jam est opis medico, quia sunt extra periculum. Pass. Scaglieri lectio ingeniosa est; sed non ideo antiqua & vera sedibus suis ejicienda erat. neque etiam emeritis omnino inutilis medicina, quum possint denuo evocari. Brouken.

V. 17. ANTE PEDES CÆCIS LUCEBAT SEMITA NOBIS] Peripica erat via quæ me duceret ad id quod optabam. Ante pedes, in promptu & in conspectu. Noster Eleg. 4. lib. 3.

Pælio eris ante meos sero, sed ampla pedes,

Terentius Adelphis 3, 3. Istuc est sapere, nam quod ante pedes modo est videtur, sed etiam illa quæ fuisserunt prospicere. Sic Pindarus: Τὸ δὲ πρὸ ποδῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χεῖμα πᾶν. sic dicunt &, is vovet, Lucet femita, opponitur quod ait Eleg. 4. supra: Cæca via est. & Eleg. 14. lib. 3. Cacum versat amator iere. eadem allegoria. Pass. Ante pedes. Cicerio 5. Tuscul. Quum alii supra quod esset ante pedes non viderent, ille (Democritus oculis captus) in insipientiam omnem pergebat. Lucet femita. Sic Valerius Flaccus lib. 8. Argonaut. sub finem: Lucet vis late igne dei. Sententiam hanc mirifice expressit Plato lib. 4. de Republica: Πάσαι δὲ μακρὰν ποίηται πρὸ ποδῶν τῶν ἐξ ἀρχῆς γυμνασίου δαίμων. & ἐλ ἐν ποσὶν αὐτῶν, ἀλλὰ ἵσταν κατωδυστάμενοι, ὥστε οἱ ἐν τοῖς χυρτοῖς ἵκνται; ἄρτιον εἶναι δὲ ἵκναι. h. e. Juvapidem, o bone, ab ipso sermone initio illud ipsum in pedes incurrisse videtur, & tamen minime id animadvertentibus: ut quidem fuimus maxime ridiculi, peraque aique illi qui id quod in manibus habent, interdum quæruunt. VULP.

V. 18. SCILICET INFANO NEMO IN AMORE VIDET] Scilicet, sane, profecto, vel nempe. ut Eleg. 12. supra v. 7. Infano, vel ingenti, vel furioso, & qui habet nullo vivere consilio. Juvareque dicitur Eleg. 3. lib. 1. Sic infans Fenus Eleg. 17. lib. 3. Pass. Sumtum videtur ex illis Menandri in Andria: Τὸ δὲ ἴσας τοιοῦτον ἄρτιον ὡς ἴσας ἐν τοῖς ἄλλοις ἐν τοῖς καλοῖς ἵκναι. Ceterum Amor treuebat omnibus affundit, etiam illis qui sapienti, & decenter affecti sunt. VULP.

V. 19. HOC SENI PRODESSÉ MAGIS. CONTEMNITE, AMANTES] CONTRA Eleg. 10. lib. 1. v. 27. & 28.

At qua sit humilis magis, & subiectus Amori, Hæc magis efficit supra frare bono.

Hic sensu, expertus sum etiam cum damno & malo. ut infra Eleg. 17.

Tum scitis, quum mi senseris esse fidei.

Et sensibus explorata certiora sunt, Contemnite, amantes, fugite vos eas spernere quæ

Pulsabant alii frustra, dominamque vocabant.

Mecum habuit positum lenta puella caput.

Hæc mihi devictis potior victoria Parthis.

Hæc spolia, hæc reges, hæc mihi currus erunt.

Ma-

que ipsæ vos spernunt, ut par pari refo-
ratis. tunc enim ultro vos ipsæ petent. ut
Eleg. 9. supra:

*Hic etiam petitur, qui in prius ipse reli-
quit.*

Ovidius 1. Artis Amat.

*Quod refugit, multa cupiunt: odere, quod in-
stat.*

Aufonius:

*Hanc vult quæ non vult: illam quæ vult ag-
noscit.*

Alii libri, *Contenditis*: diversa sententia;
contendendum esse & perdurandum, quia ob-
sequio tandem cuncta cedunt. nam dixit
Eleg. 10. lib. 1.

Irritato venit, quando contemnitur, illa.

PASS.

Huic lectioni favet etiam BACCHAN.

V. 30. SIC NODIS VANIT, si qua ne-
gavit HERI? Facilem se tibi præbebit &
fructum. Sic, hoc pacto, contemnendo,
vel contendendo. Veniet, ut Elegia 22.
infra:

*Aut si es dura, nego: fin et non dura, veni-
t.*

Dulci, miti, & venis dicuntur puella.
Negavit, vel absolute. Martialis: Nolla
puella negat. vel subauditur venis, ut Ele-
gia 22. infra:

Sperantis subita si qua venire negat. PASS.

V. 31. PULSABANT ALII FRUSTRA, DO-
MINAMQUE VOCABANT] Quem amica non
vult admitti, is frustra pulsat. id est, qua-
rit vel fore, ut Eleg. 5. lib. 4.

*Janitor ad domus vigilat: si posset inanis,
surdus in obdormit dormiens usque foras.*
vel fenestras. ut Horatius Oda 15. lib. 1.
Est interdum pulsare, iracundia. ut Ele-
gia 16. lib. 1.

Pulsata indignis sepe querit manibus. PASS.

V. 32. MECUM HABUIT POSITUM LENTA
PUELLA CAPUT] Honestæ periphrasis, ut
Eleg. 3. supra.

Virgineum Brinio compoisse lacus.

Et Plantus Persa 4, 8. *Inclinabo me cum
libere*: quod *linere caput cum muliere*, ait
in Bacchid. & Novius apud Nonium, in

verbo, *linere*. Petronius: *Quidem in ipso
limine conjunctis marcebat caputibus.* Ovi-
dus Epist. Briseidos:

*Perque tuum, nostramque caput, quæ juncti-
mus una.*

Pueri caput, est cupientis dormire. Vir-
gilius 5. Æneid.

Pene caput, fissisq; aculeis furasse labori.
Plantus Cercul. *Caput deposui, condemnisit.*
Lenta, vel opere nocturno fessa & langui-
da, ut Eleg. proxima: *Sicuri lenta juvat?*
vel lenta in rivalis meos. PASS. *Mecum
positum caput.* Hoc est quod ait Tibullus
Eleg. 5. lib. 1.

Per Venerem iuro, compoissimque caput. V.

V. 23. HÆC MIHI DEVICTIS POTIOR VIC-
TORIA PARTHIS] Placuit hanc victoriam fac-
to, quam si invictis Parthos vicerim.
Aliud forte ad Ventidii victoriam, qui
sub id tempus de Parthis primus omnium
triumphavit. Sic Ovidius Eleg. 12. lib. 2.
Amorum:

*Ite triumphales circum mea tempora lauri &
Viciunt, in nostro est oca Corinna fin.* &c.

Hæc est præcipua victoria digna triumpho:

*In qua, quæcumque est, sanguine præda
cert.* PASS.

Non dubito quin hæc respexerit Claudi-
nus in Fescenninis de Nuptiis Honorii &
Marie:

*Dices & quævis, Hæc mihi dulcior,
Quam ferat decies vincere Sarmatas?* V.

V. 24. HÆC SPOLIA] Hæc optima præda
destrata hostibus, & prælata in ferulis
ingentis pretii: mox vocat *ovis*. Ipse
Eleg. 4. lib. 3.

Quæ videam spoliis curruis Casaris æet.

PASS.

ibid. HÆC AGRES] De regibus victis in
triumpho, dictum est ad Elegiam 1. supra:
Regum currit circumdantæ colla caræne. P.

ibid. HÆC MIHI CURRUS HAUT] De
curru ad Eleg. 16. lib. 1.

Cujus innoveri celebrarent limina currus.

Eburnei primum, deinde inaurati, post
auri fuerunt. PASS.

Tt 2

V. 35.

Magna ego dona tua figam, Cytherea, columna, 25
Taleque sub nostro munere carmen erit:

Has pono ante tuam tibi, diva, Propertius adem
Exuvias, tota nocte receptus amans.

Nunc

V. 25. MAGNA EGO DONA TUA FIGAM, CYTHEREA, COLUMNA.] Ponam & consecrabo magna donaria. Dona diis aut suspendebantur, aut figebantur. Virgilius 9. Æneid.

Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtæus aris
Dona tolis, si quo ipse meis venatibus auri,
Suspendere ibola, aut sacro ad fastigia fœci.
Idem 3. Æneid.

Ære cavo clipeum, magni gestamen Abantis,
Pessibus adversis fœci.

Ut igitur potibus, ita & columnis templorum figebantur. de columnis Virgilius 7. Æneid.

Tantum augustum, ingens, centum sublimem
columnis.

Noster Eleg. 22. lib. 3.

I puer, quis aliqua citus hac propius columna.
Hanc tamen columnam ante templum positam significat, quam ait: Has pono ante tuas &c. PASS. Noster prior cum Boetichiano habet *ita columna*. BROUKH.

V. 26. TALEQUE SUB NOSTRO MUNERE CARMEN ERIT.] Libri plures habent *novius*: sed perperam, exprimit enim nomen suum in ipso carmine *muneri* subscribendo. monuit & Scaliger curis secundis. BROUKH. Dono & voto nomen dicantis subscribebat. ut Eleg. 3. lib. 4.

Armaque quoniam tulero porta votiva Capene,
Subscribam: Salvo grata puella viro.
Et latius discendi locus versa sequenti. Alii libri, *monere*, id est, donario. nec male, quia & ei subscribebatur. PASS.

V. 27. HAS PONO ANTE TUAM TIBI, DIVA, PROPERTIUS ADEM EXUVIAS.] Hec legebat Nic. Heinſius Not. ad Ovid. Epist. Sapphus. recte. nam *exuvias*, quod sequitur, per appositionem jungitur. & hoc pertinet ad dona, quod præcedit. *tuas ades* habent omnes libri, etiam Gebhardi inspecti. *tuas ades* nunc vulgo editur, nec male. Ovidius L. 1. Amor. Eleg. 11.

Nunc ego vestires lauro redimira tabillas,
Nec Veneris media pœnera in ade movere,
non tamen ut putes perpetuum: nam &

adem & ades de locis sacris usurparunt antiqui. Apulejus Metam. L. 6. Cererem ita invocit loquentem ad supplicem Psychem: Decede itaque istis adibus proximis: & quod a me recessu custoditque non fueris, optime consule. BROUKH. Sufcipientes vota, & ponentes & dicantes ita concipiebant verba. Virgilius 3. Æneid.

Ære cavo clipeum, magni gestamen Abantis,
Pessibus adversis fœci, & rem carmine figo:
Æneas hoc de Danais villoribus arma.

& Ecloga 7.

Sacros capus hoc apri tibi, Delia, perovis
Es ramosa Mycon vivacis cornua cervi.

Vide & Tibullum Eleg. 9. lib. 1. & Ovidium in Epist. Sapphus. Quam ait, *Has exuvias*, perstat in translatione triumphis: & *quod has dicarimus* in sacris. ut Virgilius Ecloga 7.

Sinum lætiss, & hac tibi liba, Priapus, quotannis
Exspolles sat, isti.

Quas autem exuvias intelligit? An vestes suas? ut Virgilius Ecloga 8.

Has olim exuvias mihi perfractus ille reliquit
Pignora cara sui.

An spolia hostibus & rivalibus detracta, id est, fructum amoris sui? Sed eum non potest. supra vocavit, *magna dona*. PASS. Mens huius loci est: Hoc tibi ego domum, o Venas, pono, *exuviarum* & spoliolorum vicem lectorum tota ista nocte, quam in Cynthia meam amplexibus prodixi. non est ab similibus Catalli locus Carm. 63.

Dulcia nocturna perant vestigia visa,
Quam de virginis gesserat exuvias. BROUKH. *Has pono Propertius*. Idemque est ita splendenda, ego qui vocor Propertius. Ita Eleg. ult. lib. 4.

Nunc minus immites habus Cerealis Porcas?
VULP.

V. 28. VOTA NOCTE SICEPTUS AMANS.] Admissus & domum, & in lectum amice per totam noctem. Sic Eleg. 21. lib. 3.

Hospitium tota nocte paravit Amor.

Receptus, ut Eleg. 22. infra:

Quam recipi quem non nervitis, ille pœnat.
&

Nunc ad te, mea lux, veniat mea litore navis
 Servata, an mediis fidat onusta vadis, 30
 (Quod, si forte aliqua nobis mutabere culpa)
 Vestibulum jaceam mortuus ante tuum.

ELEG.

& Eleg. 33.

Nautæ tamen lætæ recipis se sola libenter.

Plautus Amphitr. 3, 1. *Si me illum amantem fideam ad sese recipere.* Pass. Dicebant & recipere. Ovidius Epist. Parisidis v. 881.

Exiit me lætæ, nocte silentæ, tuo. VULP.

V. 29. NUNC AD TE, MEA LUX, VENIAT MEA LITORE NAVIS SERVATA.] *Litora*, videtur legendum. Cynthiam sua litora vocat. id est portum ac perfugium laborum omnium, in qua sola acquiescit. ut Elegia 17. lib. 1.

Hæc mihi Cassopæ filia visura carinam.

id est, mirum filius. Sic & Vetus Poeta apud Ciceronem 1. Tuscul. Sepulcrum vocat portum corporis. & Cicero 2. Offic. *Senatum, nationum, regum ac populorum portum. aut novæ meæ & mea navis servata*, ego ipse ereptus ex maris periculis. Virgilius 1. Georg.

Potiusque servati solvunt in litore navita.

Frequens allegoria a navi ad fortunam nostram. Tibullus Eleg. 5. lib. 1.

--- *Utne quæst**Dum licet. in liquida nos tibi linter aqua.*

Plautus Casina 3, 2.

Ibo intro, ut subducam navim rursus in pulvinarium.

id est, in totum, in arenam litoris. *Mea lux*, Ovidius 3. Artis Amas. *apponens*.

*Scilicet Atici mulier nuptissima dixit,**Lux mea, quæque solent verba juvare viros.* Pass.

Hejus tetrastichi hæc fere sententia est: Nunc, perceptis de te tot tantique gaudiis, Cynthia lux mea, quod fortune libuerit perpetui non invitus. Navis mea servata, apud te requiescet, tamquam in tutissimo litore: si vero ex maris fluctibus obruatur, non frangi cadaver in vestibulo tuo jacebit: tum erit rogo imponere ac sepelire. Penelope Ovidiana ad Ulixem:

Tu citius vitulus, portus & aratrus.

& Leander ad Hero:

Illis est apam nostra novale carina.

hoc est, corpori meo natatione scisso, V.

V. 30. AN MEDIOS SIDAT ONUSTA VADIS.]

Oneris gravitate depressa subsidat, deorsum feratur, & hæreat in brevibus, & camulis arenæ; de quibus dictum ad Eleg. 17. lib. 1. v. 10. Statius lib. 11. Thebaid.

Sicut erant (crates implicita) ima perire sedere profundo.

Vide Eleg. 9. supra v. 30. Pass. *Sidunt, sedent, desidunt*, naves quæ merguntur, vel hærent in vadis. Cornelius Nepos in Vita Chabrias: *Quo facto, circumfusis hostium centuris, quum fortissimè pugnaret, navis rostro percussa capiti sidere.* Vitruvius lib. 10. Architecturæ cap. ult. *Naves super aggerationem, quæ fuerat sub aqua, sederunt.* Peto Albinovanus apud Senecam Rhetorem Sauforia 1.

*Sam sidere limo**Navigia, & rapido desertum fluminis classem.*

Seneca Tragicus Agamemnone v. 494.

*Illam (navim) debilem pontus in præceps rapit.**Hæc aures fidei.*

Claudius de IV. Consulatu Honorii v. 618. *Submersa sedere rates.* De aliis ponderosa Varro lib. 3. R. R. cap. 9. *Ova piena sunt aqua mista, necne, animadvertit ajunt posse si demiserit in aquam, quod inanis, natas: plenum, desidit.* VULP.

V. 31. (QUOD, SI FORTE ALIQUA NOBIS MUTABERE CULPA.)] Ita in veteri libro, ut Eleg. 13. supra v. 13. Alii: *Et si forte.* Aliqua culpa, ambigue, sive mea culpa, sive tua, & alterutrum nostrum delicto ac stupro. *Nobis mutabere*, a nobis alienaberis. sic Elegia 18. lib. 1. *Quæ te mihi carmina mutant?* An nobis, pro nostra, ut aliis sæpe. Pass. Contra Seneca Hippolyto v. 665.

*Resperat labæ nullo, & innotæ, innocens**Tibi mortui mei.*

loquitur Phædra. Ceterum, hic subaudiendum videtur, accidet, *insuveniet*. Nempe si det navis nostra & submergetur, si tu mutaberis. VULP.

V. 32. VESTIBULUM JACEAM MORTUUS ANTE TUUM.] Sic Eleg. 5. lib. 3. v. ult. *Atque feret domina candelæ apertæ, & Elegia*

gia 1. supra :

Ex hoc inestur funera uestra domo .

C. Aelius Gallus (verba sunt A. Gellii lib. 16. N. A. cap. 5.) in libro de significatione verborum, quæ ad ius civile pertinent, secundo, vestibulum esse, dicit, non in ipso aditu, neque portæ aditum, sed locum ante ianuam domus vacuum; per quem a via aditus accessusque ad aditum est, quum deus finitæque

inter ianuam tollaque, quæ sunt via iuncta, spatium relinquuntur; atque ipsa ianua procul a via est, aræ vacante intersit. *PARR.* Theocritus Idyllio 18. quod *Amator Iosila* inscribitur, vertente Daniele Heinsio :

Ille foras pavit, nullamque cadaver

Vestibulo videt in medio .

Lege fabulam Anaxaretis apud Nasonem lib. 14. Metam. Vulp.

ELEGIA XV.

O Me felicem, o nox mihi candida, & o tu
Lectule deliciis facte beate meis.

Quam

ARGUMENTUM ELEGIAE XV. LIBRI II. J
NARRAT voluptates suas; & amatorum vivendi genus aliis omnibus præfert. VULP.

V. 1. O ME FELICEM, NOX O MIHI CANDIDA.] Ovidius in Epist. Paridis :

Tu mihi, neque tibi communia gaudia jungant .

Candidior media nox eris illa die .

Martialis Epigr. 45. lib. 8.

*Continget nos quando meis tam candida mem-
sit ?*

Nos candida, felix & niveo signanda lapillo . alioqui color noctis fuscus est. *Petrone* : *Memphitides puella Tincta colore noctis .* *PARR.* Lege cum omnibus membranis, u uen mihi candida . non consulunt nasum suum, qui veteres poetas tam religiofos faciunt circa hiatus, neque cogitant literam M sæpissime non elidi. *ΒΑΟΥΚΗ.* Amantes voto potius, sibi felices videntur, & diu quodammodo pares. Audiamus tamen *Ciceronem* lib. 5. *Tusc. Quæst. Quid ?* elatue illa levitate, inanique letitia, & exultant & temere gesticunt, novum tantis miserior, quæque sibi videtur beatior ? Et *S. Augustinum* Enarrat. in Psalmum 118. Serm. 1. num. 1. *Quisquis libidinis superisque corrumpitur, in hoc malo beatitudinem querit ; & se miserum putat quum ad sua concupiscentia voluptatem letitiamque non pervenit ; beatum vero non dubitat joculari quum pervenit .* *Chæren Terentianus Eunuchi 3, 5, 2.* qui adamatam virginem tenebatur :

Juvenè erumpere hoc licet mihi gaudium ? pro

supper .

Nunc ipse prole, interfecti quum perperit me
passum,

Ne hoc gaudium contamineat vita ægritudine
aliquis .

Huicubures Senatus acclamationes apud Plinium Cæcilium Panegyri. Trajani cap. 74. O te felicem ! quod quam dicemus, non opes tuas, sed animum mirabamur. Esi enim damnum vera felicitate felicitate dignum videri . Et inferius : O nos felices ! VULP.

V. 2. LECTULE DELICIIS FACTE BEATE MEIS.] Ita lectulum alloquitur *Appulejus* lib. 1. *Miles. Jam jam grabatule, inquam, amicum meo carissime .* *Catullus* quoque in *Epithalamio Carm. 60. O cubile, &c.* *Ovidius* etiam in *Epist. Ariadnae :*

Persida, poro vestri, lectule, major tibi est ?

& lib. 1. *Trist. Eleg. 10.*

Nec consuevit meum lectule corpus habere .

Deliciis facte beate meis . Sic *felix lectulus*,

Martialis Epigr. 38. lib. 10. Faste beate,

ut *Eleg. 6. supra :*

Phryne tam multis fastis beate vivit .

Deliciis meis ; delicatissimis gaudiis & am-

plexibina . *Ovidius* lib. 3. *Amor. Eleg. 13.*

Est qui inquitiam locus evigat : omnibus illum

Deliciis imple : sui procul indet pudor .

Delicium & verborum sunt blanditiarum,

& rerum suavisissimarum . unde Catullus

Carm. 73.

Si quis delicias diceret, aut faceret . *PARR.*

Palæstra ancilla apud Lucianum in Asino,

ita iuramentum concipit, amatorem ita sli-

locuta : μὴ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ ἐμοῦ, ἢ τοῦ ἐμοῦ

τοῦ μακροῦ ἐλπί . Et in ejusdem scriptoris

Caraplo lectus & lucerna Megapenthes ty-

rami certiores faciunt Rhadamantum in-

ferorum iudicem feverissimum de flagitiis &

li-

Quam multa apposita narramus verba lucerna!
 Quantaque sublato lumine rixa fuit!
 Nam modo nudatis mecum est luctata papillis. 5
 Interdum tunica duxit operta moram.
 Illa meos somno lapsos patefecit ocellos
 Ore suo, & dixit, Siccine lente jaces?

Quam

libidinibus domini sui. *Falle beata*. ita videtur dictum, ut a Persio Sat. 3. v. 28.

Stemmata quod Tufco tantum millefimo duris. & quod trahente solutus. *utruus dixit utruusque*. VULP.

V. 3. QUAM MULTA APPOSITA NARRAMUS VERBA LUCERNA!] Ovidius lib. 3. Artis Amat.

Sera veni, postquam decens intede lucerna. Martialis Epigr. 38. lib. 10.

Qua praevia, quas utrimque pugnat

Felix lectulus, & lucerna vidit!

Narramus verba, blanditias dicimus, anticania & promissides Veneris. Vide de his blanditiis adnotata ad Eleg. 10. lib. 3. v. 19. PASS. *Quam multa verba*. Virgilius 6. Aeneid.

Quam multa in silvis ovium se nullis condunt, narramus, pro dicimus. Tibullus pariter Eleg. 5. lib. 1. *Narrat scire noscenda mea*. ad quem locum vide Commentarium nostrum. V.

V. 4. QUANTAQUE SUBLATO LUMINE RIXA FUIT!] Remota lucerna, non exstincta, nam mox se nudam ait videre velle. Horatius Ode 6. lib. 3. *Ne dixit Cui domus impermissa rapinam Gaudia luminibus remota*. Rixa fuit, velatio inter nos. Rixa netherus dicitur Catullo Carm. 65. *Quid rixae vide ad Eleg. 16. lib. 1. v. 5. PASS.* Gallicus Imperator in delicatis quibusdam vericulis edicit novorum conjugum pari, ne lucernam deliciarum testem extinguant. *Ludita; sed vigilis noctis exstinguere lychnos*. Omnia nocte videns: nil erat meminere lucernae. VULP.

V. 5. NAM MODO NUDATIS MECUM EST LUCTATA PAPILLIS] Dictum ad Eleg. 1. supra:

Sed nuda crepta metum inflatur amicum.

Nudata, tectetis. sic Eleg. 14. lib. 3.

Inter quos Helenus audit capere arma papillis
Fertur.

& Eleg. 3. lib. 4.

Felix Hippolyte! addidit tuis arma papillis.

Servius in lib. 11. Aeneid. *Mamilla est omnis emittentia ubi: Papilla brevis illud unde lac trahitur*. Fetus: *Papilla capitula mammae* rano, *dicta quod papularum sint similes*. [Papulae autem sunt rubrae in cute exanthematæ, signum pestilentiae, vel acutæ & malignæ lebetis. Memorat Virgilius libro 3. Georg. v. 564.] PASS. Nom. Incipit explicare rixam amatoris rationem. Hoc propter ea distichon, & antecedens, perperam loco movit Broukhufius. VULP.

V. 6. INTERDUM TUNICA DUKIT OPERATA MORAM] Remorata est meam cupiditatem, & moram injecti operi. *Duxit moram*, ut Virgilius 6. Aeneid. *Ne stende lucinus horat*. *Tunica operta*, tecta tantum interiore veste. Vide Ovidium Eleg. 5. lib. 1. Amor. *Tunicam ponere*, dixit Noster Eleg. 1. supra versu antepenult. PASS.

V. 7. ILLA MEOS SOMNO LAPROS PATEFECIT OCULLOS ORE SUO] Genus oculi improbius significat: de quo videndum Appulejus lib. 3. Fab. Miles. [Neque tamen a simili genere oculi abstinere interdum ipsi putant.] Albinovanus lo Confolat. v. 33. Liviam Drusi matrem ita loquentem inducit:

Oculos progreffas, solique per oppido dicit
Collagus & hoc oculus illius ore premam.

Somno lapsos. *grevos* dixit Eleg. 29. infra. *Vetus liber lapsos*. quod & defendi potest, ex Eleg. 10. lib. 1.

Quamvis letantes premeret mihi somnus ocellulos. PASS.

In uno Regio est lapsus, in altero lapsus. Passeriter quoque & Gebhardus in suis lapsus intulerunt, ne probarent. uti & Nic. Heinshus Not. ad Ovid. L. 3. Amor. Eleg. 5. v. 1. & ad L. 3. Trist. Eleg. 3. v. 44. omnino recte. Noster L. 1. Eleg. 10.

Quam

Quam vario amplexu mutamus brachia! quantum
 Oscula sunt labris nostra morata tuis! 10
 Non juvat in cæco venerem corrumpere motu.
 Si nescis, oculi sunt in amore duces.

Ipsa

Quænovit labentes premeret mihi somnus ocellor.
 Domitius Enarrationes in Propertium laudat
 Beroaldus ad L. 3. Eleg. 1. ipso hæc. ΒΑΟΥΚΗ.
 v. 8. 2X DIXIT, SICCINUS LENTE JACES?]
 Tria hæc pondus habent, singula ad incre-
 pationem. Siccinus: Catullus Carm. 63.

Succine uis patris abdullam, perfide, ab oris,
Perfide, diserto liquisti in litore, Thefeu?
 Lento, segnis, & inertis ad Veneris militiam,
 ut dixi ad Eleg. 6. lib. 1. v. 12. Et, iocet,
 quasi mortuus. Ovidius Eleg. 6. lib. 3.
 Amor.

Hæc tamen in nullo tenui male languidus
nfus:

Et jactui pigro crimen omniq; toro.
 Truncat inertis jactui, species, & inuitis signum,
 PASS.

Itali dicent: *Così cen' giaci, dormiglione!*
 Locus est venustissimus apud Theocritum
 Idyllio 18, quod inscribitur Ἑλίου ἱπιδυ-
 λαμίας, a versu 9. quem locum respexisse
 videtur Propertius quum hæc scriberet.
 Miror, superiores interpretes non animad-
 vertisse.

Οὐτω δὲ πρῶτον περιπαθεὶς ὁ φίλος γαμβρὶς:
 H' pō tēs iōsi lāsī parayniatēs; i h' pō fi-

λῆπτις;
 H' pō palw tō ēpōs, ēt' oīs lōw kat-

βαλλw;
 Eōthō mēi chrēstōn, καδ' ὅρας αὐτῇ δρῶ

τῷ;
 Παῖδα δ' ἰδῶ εὐδ' πατρὶ φίλοισίην παρὰ

ματρὶ
 Παιδὸν τίς βδωδὺ ἔδρεν.

Hæc crepusculo obdormivisti, o care sponsæ?
 Numquid nimis gravis tibi sunt genus? ueni

stomaculoseus ei?
 An veno multum adhibisti, quum in lectum

conversus es?
 Nam volentem dormire, temporeis sporebat

et dormire;
 Fusilam autem fore cum ceteris puellæ apud

carum matrem
 Ludere nique ad altum diluculum. VULP.

v. 9. QUAM VARIO AMPLEXU MUTAMUS
 BRACHIA!] Mutare brachia, est modo hæc,

modo illac brachia circumdare: ut tenax he-
 dera hæc & hæc arborem implicat errans.
 Ita Eleg. 19. infra: *In assiduo morem tuo no-
 mine lingue.* id est, suplex te nomen.
 Mutare, quasi motari; a movendo. PASS.
 Mutatus, pro mutavimus. Eodem pacto
 Eleg. 1. lib. 4.

Ab erat Archyta soboles Bolyplanus Hores.
 h. a. me crevrat. Lucretius pariter lib. 1. v. 70.

Sed æ magis acern
Virtutem irritat animi, et fringere ut arbo
Natura primæ portarum clausis capiet.

pro irritavit. *Variis amplexus, sunt pñi-
 λη τῆς ἀρδύτης σλῶμα.* VULP.

ibid. QUANTUM OSCULA MOTO LABRIS
 NOSTRA MORATA TUIS!] Labella nostra
 tuis labellis hæserunt. Oscula hæc, con-
 ebatur oscula dicuntur. Galsienus Cæsar:

Non marmura vestra columba,
Brachia uen bedera, non vincant oscula canche.
 Noster Eleg. 13. lib. 1.

Et cupere optate animam deponere labris.
 ubi vide adnotata. Oscula hic, pro labris,
 ut & Eleg. ult. lib. 4. v. 80. PASS. Oscu-
 lum proprie est parvum os, decedens. Ovi-
 dius 1. Metam. v. 498.

Vides igne micantes,
Sideribus similes, oculos, vides uscula; quæ non
Es vidisse satis.

Qui dissuaviari aliquem voluit, os con-
 trahunt, & imminuunt; iccirco Latini τὸ
 φίλημα dixerunt *usculum*, *μικρομύμω.* Mo-
 re osculi mentionem facit Vetus Poeta non
 inelegans apud A. Gellium lib. 19. N. A.

cap. 11. VULP.

v. 11. NON JUVAU] Insuave mihi est
 ac minus gratum. ut Eleg. 14. lib. 3.

Non joveis in medio nomine habere vis. PASS.

ibid. IN CÆCO VENEREM CORRUMPERE
 MOTU] Deteciora facere gaudia Veneris.

ut Eleg. 33. infra:

Ab porcis quicunque moras reperit uocet;
Corruptæ quæ bonas nescire priores aquas.

Alii libri: *committito*, sic jungere venenum
 Tibullus dixit. Cæco mæte; qui sit in tem-
 peris. ut Plautus Aſin. *Ne quid sis memo-
 bi*

Ipse Paris nuda fertur periisse Lacæna,
 Quum Menelæo surgeret e thalamo.
 Nudus & Endymion Phœbi cepisse forem
 Dicitur, & nudæ concubuisse deæ.

Quod

molesum, ferre debemus & Roccifacere : nam, ut herba irrigua, in dies uberrime succrebit. Porro M. Tullius Tusc. 4. *Alii autem motum promissionem appellabant, quod est quasi dux consequentis molestia.* V. 13. IPSE PARIS NUDA FERTUR PERIISSE LACÆNA] Ipse Paris dearum iudex fertur perditæ Helenam amare cepisse, quum natam vidit. Ovidius lib. 1. A. A. non de Helena, sed de tribus deabus :

Luce, deæ, ceterosque Paris spectavit aper-

ta,

Quem diu Venus, Vincti utramque, Venus.

Lacæna, Helena Spartana. Virgilius 2. *Æneid.*

Non tibi Tyndaridis facies inuissa Lacæna.

Nuda, Aristophanes *Lyfistrata* :

Οὐκ ἔν Μυδρακ τῆς Ἰλίου πύλῃς ἡ Νύδα

ἢ ἡμῶν παρὲν, ἵδμεν δὲ τὸ εἶδος.

Sic nuda nuda quum videres conjugis,

Abiecit cunctis vultus Atreides minor.

[Hoc sibi vult, aut ego fallor, Aristophanes. Quum Menelaus, Troja capta, & Helena recepta, pomas de adultera fumere vellet, jamque in eo esset ut pugionem mulieri in pectore infigeret ; reductis ejus tunicis, & visis mammis, misericordiam tacitus est, ferrumque abiecit. Mammæ appellat mæli, seu poma, Comicus poeta.] PASS. *Nuda Lacæna*, quum scilicet Helena, somno pulso, exiret e maritali thalamo, balneumque peteret, vel palæstram. nuda enim Spartana mulieres cum viris in gymnasio luctabantur. Nudam etiam vocare possis Helenam, nondum regalibus vestimentis ornatam, & interiore tantum tunica tectam. vel pellucida veste obvolvunt, quæ corpus nudaret potius quam celaret. Horatius Sat. 2. lib. 1. *Cui tibi pœne videre est Ut nudam.* Vel consuetudinem Spartanarum poeta indicat, quæ, tunicis diffusis, femora ostendebant : unde distich. *quæque tunc, Periisse.* Virgilius pariter *Ecl. 8. Ut vidi, ut periit Vulp.*

V. 14. QUUM MENELÆO SURGERET &

THALAMO] Sic Eleg. 22. *Andromacha læta quum surgeret Hector.* Quid thalamus, dixi aliàs. PASS. Videtur hic thalamus lectum ipsum genitalem significare, non cubiculum in quo lectus. Menelaus. Ita Eleg. 1. hujus libri :

Et Prolemæa litore capta Phœbi.

Quem derivandi modum nec oratores resugerunt. Cicero lib. 2. Tusc. *Quæst. In principis refutetur ac rejiciatur Philoſtictens illa clamor.* VULP.

V. 15. NUDUS ET ENDYMION PHOEBI CEPISSE SOLOREM DICIATUR, ET W. C. D.] Pausanias Eliacorum initio, fabellam tangit Endymionis Aethlii filii, quem Luna adamavit, ex qua quinquaginta filias suscepit. Licynnius Chius apud Athenæum lib. 13. cap. 6. Somnum ipsum ait captum Endymionis amore, eum sopivisse oculis avertis, quo perpetua eos videndi voluptate frueretur. Vide & Theocritum sub finem *Idyllii 3.* Apollodorus lib. 1. a Jove, ait, Endymionem impetrasse, optione omnium rerum data, ut perpetuo somno, & juventa frueretur, adamatumque a Luna. Strabo lib. 14. ad Latiniæ montem ostendit ait sepulcrum Endymionis. Vide proverbium : *Endymionis somnum dormis.* & Apollonium 4. Argon. Plinius cap. 9. lib. 2. A Luna ferunt adamatam Endymionem, quod varios ejus curfus primus observavit & deprehenderit. Interpres Germanici fabulam explicat, quod annis triginta cursum expleverit Luna ; vel quia rosis odoranti origo ad Lunam refertur, grati pastor Endymioni. Meminit Hyginus *Fab. 27.* & Plato in *Phædone.* Cicero 1. Tusc. *Endymion a Luna in Latine, qui mori Caria, consopitus paratur, ut eum dormientem observaret.* Meminit idem 5. de *Finibus*, item Catullus de *Coma Berenices* ; & Ovidius lib. 3. *A. A. Phœbi cepisse forem, pellicasse Lunam in amorem sui.* Sic Eleg. 1. lib. 1. *Me cepit ocellis.* PASS.

V. 16. CONCUBUISSE] *Concupuisse* laus, dixit Eleg. 2. supra. PASS.

V. 17.

Quod si pertendens animo vestita cubaris,

Scissa veste meas experiere manus.

Quin etiam si me ulterius provexerit ira,

Offendes matri brachia læsa tuæ.

Necdum inclinatæ prohibent te ludere mammæ.

Viderit hoc, si quam jam peperisse pudet.

Dum

V. 17. QUOD SI PERTENDENS ANIMO VESTITA CUBARIS] Quod si, accensa vel admodum iterum lucerna, confugas ad indumentum, et coque testa in lecto cubaveris, me nudam te exhibeas; idque obstinato animo facias, ut mihi incommodes. VULP.

ibid. PERTENDENS ANIMO] Pertinaciter periphrasis. Varro lib. 4. de L. L. *A quo se sit Pertinacis quoniam queritur; ostenditur esse a pertendendo: in quo se sit impetum, dicitur, quem demonstratur, in quo non debet pertendi, & pertendit, Pertinacium esse: quod in quo aperitur morare, si in eo prestat, Perseverantia sit.* Terentius Heautont. 3, 5, p. *Vides non licere, ut caperem, hoc pertendere.* PASS.

ibid. VESTITA CUBARIS] Pro cubaveris, cubaveris. Sic Eleg. sequenti.

Nou quis seprans noctes sejuncta cubaris.
Vestita, tunicata. Noster Eleg. 21. lib. 3. eadem mente: *Extrema decuit amicta tora.* & Tibullus Eleg. 9. lib. 1.

Tecum interposita languida veste cubat.
[Sed ibi sermo de veste lecti stragula.] P. v. 18. SCISSA VESTE] Negavit id se facturum Eleg. 5. supra v. 21. PASS.

ibid. MEAS EXPERIERE MANUS] Senties mihi esse violentas manus. Sic ipse Elegia 10. supra:

Senties illa tuas postmodo capta manus.
Aliter Cato de Re Rust. *Omnes articulos poteris experiri.* id est, movebis sanatus braccia. PASS.

V. 19. Q. E. SI ME ULTERIUS PROVEXERIT IRA] Id est, longius progredi fecerit impotentem animum. Provehere & provehi maritimum verbum, de quo dictum ad Elegiam 8. lib. 1.

Quam nimis provectas offeret nuda rates. P.

V. 20. OFFENDES MATRI BRACHIA LÆSA TUÆ] Ex consuetudine puerorum & puellarum, qui accepta injuria ad matres que-

stem eunt. Sic apud Anacreontem Cupido ad matrem conquireretur ab apicala vulnus acceptum. Ovidius 1. Metam.

Et talis ad Clymenen Epaphi cœcivis matrem.
De matre Cynthiam dictum Eleg. 3. supra:

Hec tibi ut matrem forte dedisse putet. P.
Brachia læsa, suribendi enim amatores, ira vel zelotypia instigati, puellas verberabant, & vibices lividas in eorum corpore relinquebant. Horatius ad Lydiam Ode 13. l. 1. *Sed tibi candidos Torporum humeros inmodica moro Rixa.* Quam deteriorem colorem rebus inducunt, ea lacerare dicuntur. Ovidius lib. 3. A. A.

Pallens, ut fera, læsis de vite racemis,
Pallensque frondes, quas nova læsti biceps.
VULP.

V. 21. NECDUM] Nondum. Sic Eleg. 17. lib. 4. *Necdum ultra Tiberim belli fœvus.* Et Eleg. 9. lib. 1.

Necdum etiam pallens, nec tangeris igni. V.

ibid. NECDUM INCLINATÆ PROHIBENT TE LUDERE MAMMÆ] Propendentes, ut solent a parte. Lacte enim intumescunt; quo exhausto laxiores esse incipiunt. Laberius Catullario apud A. Gellium lib. 7. cap. 9.
Ego mirabar quomodo mammae mibi descendiderunt.

Prohibent ludere, ut annum iam factam. Horatius Ode 13. lib. 4. *Fit aut, & tamen Vis formosa videri: Ladiſque & bis inopadens.* & Ode 15. lib. 3. *Mature propius desine fœntri later ludere virginis. Ludere, vel παιζειν, felleſcere: vel ἀπαυλίζειν, de quo dictum ad Eleg. 6. supra v. 4. PASS.*
Inclinatæ mammae, tales Martialis poemata vocat L. 3. Epigr. 71.

Aut tibi pannosa pendens a pectore mamma.
Contrarium est *ſlore.* Lucillius apud Nonium in *Sto*;

Hic corpus ſolidum iuvenies, hic ſlore papillas Pectore marmoreo.

V u a

com

eum poetæ Auronci locum in animo habuit
nescio quia Maximianus, quem insecti qui-
dam mortales pro Coro. Gallo venditant,
Eleg. 5.

Urebat aculeis dura stansque papilla.
velles hoc nebulonem tam recto semper ju-
dicio kripisse. BAUGHAN.

libid. NECDUM INCLINATE PROHIBENT TE
LUDERE MAMMA.] Hæc ita connectuntur
com superioribus. Ignoscerem pudori tuo,
nec ægre ferrem te vestitum cubare, si tibi
mammæ ob graviolem ætatem turpiter pro-
penderent; vel si peperisses, atque a partu
rogas oteri abscondere studes: nunc au-
tem ignoscere nequeo, quum tibi ætate flo-
renti stent mammæ, neque mater adhuc
fis. *Inclinata mamma*, aniles & flaccidæ.
Lucilius lib. 4. Satyr.

*Nunc tuncse καλλιστομαχον, καλλιστομαχον
illum*

*Nunc licitum esse utrum, atque etiam in gyna
cangere mamme?*

Callicratidas Atheniensis παιδικῆς, apud
Locianon in Amoris, inter cetera mul-
lierum vitia hoc abique nota oon præterit.
Παιὶς δὲ πὶ ἀνδρὶ ἀνδρὶς, γυναικίαντα τὴ
παιδικῆν, ὡς καὶ ἡ ἀπορροὴ προπετυνῆται
μαζῶν, ὡς αὖ πειραριστὶς ἡορμῶν. Οὐκ οὖν
αὐτοῖς quæ intra ipsam sunt, regnibus facili-
ter quam facies, si excipiet fude propendentes
illas mammas, quas semper circumferunt obli-
gasas & viasas. Propterea Statius Papinianus
lib. 1. Silvar. Carm. 2. hoc vitium deprecatur
Violantilla L. Arruntii Stellæ uxori:

--- Tuque ipse parenti

*Parce puer, ne mollem utrum, ne flamma ledas
Pistura.*

Medicus quidam ἀνίωμα; (cujus verba olim
exscripsit Vir generosus ANTONIUS RAM-
BALDUS DE COLLALTO, meumque com-
municavit pridie-Kal. Decembris A. 1717.
quom ad me visendum & honestandum do-
mo meam venisset, quæ erat erga omnes
humanitate dum viveret, atque in me potissi-
mum propensione) huic incommodum ita
occurrit: Hoc autem mammarum vitium (pu-
tior videlicet ac pendularum) emendare
potest ledere, sive truda, modo cuncta, atque
cui mamme admodum; sive in vino rubro in-
colla, atque ut ac parum liquoris superpositi
& ita tum illa reliqua caigua liqueat admo-
da. Verum hujus mulieris incommodi reme-
dium longe certissimum & probatissimum est,
squintio piscis mulieris mammas impotius.

*A qua narravit mihi Rendeletius, quum una
essent in comitatu Francisci Turonensis Cordi-
ualie, mammas pendulas & flaccidas adeo con-
trahi & teufringi, ut vaginalium mammarum
similitudinem gerant.* Nonnus Panopo-
lites miris epithetis hoc peccellorum decoa
expresit. Libro enim 1. Dionysiac. v. 348.
memorat ἀνιωματὶ μαζῶν, mammas inhesi-
lem: libro autem 8. ἀνδρὶν μαζῶν, mam-
mas non inclinatas; ut Propertius. VULP.

v. 22. VIDEAT HOC.] Est alieno arbi-
trio rem permittentis per dissimulationem.
Terentius Adelphis: *De ipso ipse videtur.*
id est, coram illi sit. Ovidius lib. 2. A. A.

Videris Atrides: Helenus ego crimini solus.
& lib. 1.

*Videris, Hamonia si quis mala pabula terra,
Et magico arces posse juvare putat.*

Cicero Sæpe: *Sed ipse Fortuna videtur.* PASS.
Ovidius iterum Epist. Medem:

Videris ipse deus qui nunc tota pectora versas.
VULP.

libid. SI QUAM JAM PEPERITTE PUDET.]
Si quam, pro quam. Ita Eleg. 3. hujus
libri:

Nec si qua Arabis lucet benedixit puella. VULP.
Si partus, & ruga comites pudorem in-
cotiuot. unde Ovidius 3. A. A. *Cui rugis
utrum Latina metuit.* [Noo solum autem
peffimæ atque impie mulieres ventris rugas
studiose celabant, postquam peperissent:
verum etiam conceptum abigebant medica-
mentis, ne parentem. Idem Ovidius Amor.
lib. 4. Eleg. 14.

*Silicet, ut taret rugorem crimine, venter
Stervetur pague tristis arena tue?]*
& in Noce:

*Nunc utrum vitias, qua vult formoso videris
Rareque in hoc avo est, que velis esse potens.*
Graviter Seneca Consolat. ad Helvium,
cap. 16. *Namquam te secunditatis tua, quæ
exprobraret ætatem, puduit: namquam more
aliorum, quibus omnis commendatio in forma
petitur, tametsentem utrum abscondisti, quæ
indentes anus, nec intra viscera tua conceptus
spec liberorum elapsi.* PASS. FAVORINUS quo-
que philosophus apud Gellium lib. 12. N. A.
cap. 1. muliebri hoc facinus detestatur.
*Quid quidem, inquit, facinus eadem vetero-
dia, que quidam eorum mentis fraudibus ni-
tuntur, ut sunt quæque ipsi in corpore suo
concepti abortiantur; ut aquar illud ventris in-
rugetur, ac de gravitate ovaris & labore partus
fuerit.* Quamobrem Juvenalis Sat. 6. v. 93.

Std

Dum nos fata sinunt, oculos fatiemus amore.

Nox tibi longa venit, nec reditura dies.

Atque utinam hærentes sic nos vincire catena 25

Velles, ut numquam solveret ulla dies.

Exemplo junctæ tibi sint in amore columbæ,

Maeculus & totum femina conjugium.

Errat,

Sed jaces curato vis ulla puerpera lecto.

Locupletes enim ac delicate id sæpius agebant. Pæro lomentis, seu farinæ fabaceæ, usus erat in comquandis ejuscemodi rugis. Martialis Epigr. 42. lib. 3.

Lomento rugas uteri quod condere tentas,

Polla; tibi ventrem, non mihi labra linis. Marcellus etiam Sideres in *ἡμετέροις πινέϊς* 22. 23. a versa 73. proponit *καταλυσμα* ad rugas uteri tollendas, vel potius prohibendas. Legitur fragmentum in Bibliotheca Græca Jo. Alberti Fabricii, lib. 1. cap. 3. VULP.

V. 23. DUM NOS FATA SINUNT] Dum nobis per fata licet. Sic Ovidius lib. 5. Trist. Eleg. 4. *Dum me mea fata fuebant.* Virgilius 4. Æneid.

Dulcet tenuis dum fata Drusque fuebant.

Vide Eleg. 19. lib. 1. versu penult. PAV. ibid. OCULOS SATIEMUS AMORE] Ad saturitatem usque pascamus oculos, & expleamus jucundissimo spectaculo. Seneca Consolat. ad Marcianum cap. 18. *Satiare oculos spectaculo.* Euripides in *Andromacha*: *Ὁμαρ ἔργον ἔλασσε· οὐλοῖς ὑπὸ πινυνοῖς & φαεινοῖς.* Homerus *Odys.* 2. *ἡμετέροις πινέϊς*, *εὐπλοῖς ὀφθαλμοῖς.* Cornelius Tacitus: *Velata parte erit, ne satietur aspectum.* De patre filium aspicientem, & oculos hoc jucundissimum pascens spectaculo Catullus Carm. 63.

Cui longuè undum

Larvina sunt nati tardè saturata figuræ.

ubi vidæ adnotata. Dixerunt alii, *postera oculis comedere oculis*, & Varro Eumenid. apud Nonium in *Ebrus*, *jejunis oculis.* P.

V. 24. NOX TIBI LONGA VENIT, NEC REDITURA DIES] Sic *longa* nec Horatio Ode 9. lib. 4. *longus seminat*, pro æternus, Ode 11. lib. 3. Catullus Carm. 5.

Solus occidit, & redire possunt;

Nobis pænum semel occidit brevis lux,

Nec est perpetua una dormitio.

Nec reditura dies. Subaudi, est. quia, ut ait Virgilius 10. Æneid. *Brevi & irreparabile tempus Omnia est vis.* Lucretius lib. 3.

Brevi est hic fructus hominis;

Jam fueris, neque post unquam revocari licebit. PAV.

Pulchre Ovidius lib. 3. A. A. v. 63.

Nec, quæ præteritis, iterum revocabitur undas

Nec, quæ præteritis, hora redire potest. V.

V. 25. ATQUE UTINAM HÆARENTES SIC NOS VINCIR CATENA VELLIS] Videtur ad Martis & Veneris catenas adludere. Ovidius Epist. Phædra:

Ula cetera frons generis junctura catend,

Imposuit undas cui Venus ipsa fuit.

Tibullus lib. 4. Carm. 5.

Sed potius validè teneamus uterque catend:

Nulla quæst passat nec soluisse dies.

Hærentes. ita Lucretius lib. 4.

Nunc vide etiam quas manus sape volupas

Finit, ut in vinclis communibus exonerentur?

Quam interea validè Veneris compagibus ha-

rent. PAV.

Ovidius pariter lib. 2. A. A. v. 484.

Hæret adhaeris cum sint nexa canit.

Hæus autem loci Propertiani sententia genuina est: Atque utinam id fieri posset, ut amoris glutino sic inter nos jungeremur, ut veterem illum Platonis hominem semper referremus. Nuge amatorum. VULP.

V. 26. UT NUMQUAM SOLVERET ULLA DIES] Ipse temporis vim agendi aliquid tribuit, aut potius negat. Sic Eleg. 24. infra: *At me non atas mutabit tua Sibylla.*

Non labor Alcida, non niger ille dies. P.

V. 27. EXEMPO JUNCTÆ TIBI SINT IN AMORE COLUMBÆ] Imitare columbas: nos enim quid sit agendum in amore, docent. Ab amore columbarum serpe petuntur exempla. Catullus Carm. 67.

Nec tantum vivæ genivæ est illa columba

Comper: seu quidquam dicitur improbus

Ofu-

Errat, qui finem vesani querit amoris.

Verus amor nullum novit habere modum.

Terra prius falso partu deludet arantes,

Et citius nigros Sol agitabit equos:

30

Flu-

Offensa mordenti semper decerpere rostro.

Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 6.

Offensa das cupido blando columba mari.

Mæcenat apud Senecam Epist. 115. *Femina circo crispata labris columbantur.* Est & uxoripâ Græcia iūctis gēdāpares. PARS. Exempli tibi fuit columba. Ita Horatius Sat. 1. l. i.

--- Sicut

Porcello, nam exemplo est, magui formica laboris.

VULG.

v. 28. MASCULUS ET TUTUM FEMINA CONJUGIUM] Varro lib. 8. de L. L. *Itaque quædam aliter olim, & nunc i tum omnes mares & femina dicebantur columba; quod non erant in eo usu domesticus quo nunc. Contra, propter domesticum usum, quod interuenerunt, appellatur mas, columbus, & femina, columba. Tutum coniugium, ubi adulterii nulla suspicio.* ut Eleg. 1. lib. 1.

Sicut & in tuto semper amore porces. P. Unus columbus non nisi suam columbam in conjugio habet; vicissim una columba contents est uno columbo. hoc est rerum eorum coniugium; secus atque inter gallos & gallinas, aut coturnices, quarum amor multivocus est. totum exhibent omnes libri, nullo dissentiente. tamen Livinejus eam vocem ut ineptam traducit, reponitque tutum: quod Passeratius exponit, ubi adulterii nulla suspicio. non pervaserunt isti mentem poetæ. Plinius L. 10. C. 34. *Pudicitia illis (columba) prima, & ventri nota adulterio. coniugii fidem non violant, communemque servant donum.* itaque unus mas usque femina totum componunt matrimonium; quod contra est in reliquarum avium venere vulgiva. ideo Horatius inter alienam posuit corruptam columbam fidem Epodo 16. *Adulteretur & columba milvis.*

Porphyrio: *facunde, adulteretur: quia dicitur columba nulli alii succumbere quam cui se semel iunxit.* vide Elianum L. 3. Hist. Anim. C. 44. BROUCH. *Tutum coniugium.* Hæc lectio mihi adolescenti frigida videbatur, & valde suspecta erat. Existimabam, fuisse a manu Propertii, notum, hoc est,

notæ fidei. Simile mendum existit apud Martialem lib. 1. Epigr. 116.

Quædam me cupit (invidio, Proclite)

Tota candidior puella cycno.

ubi doctis viris legendum videtur, *Loto*; ne sententia frigeat. Legere malebam, *intum coniugium*, cum Livinejo & Passeratio. est enim coniugium aliquod minus ratum, & cui timetur. Seneca in Hippolyto v. 340.

Si coniugio timere sua,

Pescunt timidi prælia cervi.

Tutum femina coniugium, dici putabam, pro tota femina conjux; nempe conjux pudica, cui maritus non timet. Nunc vero in Bronkhufii sententiam pedibus eo; maxime quum legerim apud Varronem lib. 3. R. R. cap. 7. de columbis: *Parandum neque pullos, neque vetulas, etidem mares quos feminas.* Cur vero? nisi quia in reliquis animalium generibus multo plures parantur femina quam mares; quod unus mas multis feminis commisceatur. *Masculus & femina.* Plautus Cistellaria 4, 2, 30.

Bona femina, & malus masculus volunt te. V.

v. 29. ERRAT, QUI FINEM VESANI QUÆRIT AMORIS] Qui amorem magnum diducere vult, fallitur; quum amantes diducere non queat inviter supplex ipse ducit. PARS.

v. 30. VERUS AMOR NULLUM NOVIT HABERE MODUM] Hoc est quod dixit Elegis 10. lib. 1.

Transiit & fusi litore magnus amor.

Ibidem:

Non satis est illo tempore languet amor.

Habere modum. sic Eleg. 17. lib. 3.

Nescitis capta mancis habere modum. PARS.

Ovidius apud Senecam Controversi. x. *Patitius in amore suam imperet, quam modum.* Veram Propertius hoc loco finem & modum usurpare videtur tamquam unius rei vocabula, nam *curamque*. VULG.

v. 31. TERRA PRIUS FALSO PARTU DELUDET ARANTES] Spem agricolarum fallit & frustrabitur. *Falso partu.* Aliud est Catullo Carm. 66.

Fel-

Fluminaque ad caput incipient revocare liquores,
Aridus & sicco gurgite piscis erit:

Quam

Falsum manduci venter puerperium.

de supposito partu, aut nullo. hic *falso partu*, est edita pro semine diversis & dissimilibus rebus; ut si pro frugibus satia arbores ferat, & pro satis arboribus fruges. Virgilius Ecl. 5.

Pro molli vultu, pro purpureo naribus
Carduus, & spinis surgit palustris acutis.
Partus terra, factus, quia terra parens, &
omnia parit; licet

Grandia sepe quibus mandavimus bordera sub-
cit;

Insestis solium & steriles dominentur avenae.
Arantes, pro agricolis. ut Ovidius lib. 3. *Amor. Eleg. 9.*

Irisa decipit vota celeritas erant.
pro coloni. & Virgilius 6. *Æneid. Vitaque volentem, pro volucrum.* Similis locus est *Eleg. 19. lib. 3.*

Flamma per incensas citius sedetur aristas, &c.
Pars.

Terra prius falso partu d. a. Hoc semper &
ubique terrarum evenire, aliamque est; nam
alicubi & aliquando evenire potest, immo
evenit reapse. Vulp.

v. 32. *ET CITIUS NIGROR SOL AGITARI*
EQUOS.] Flectet, moderabitur, reget. age-
re currus & equos, ac etiam agitare dici-
mus; unde agitatoris dicti, aurigæ peritissi-
mi in circo & prælio. Virgilius 2. *Æneid.*
Et equestrum agitator Achillis Armeris Autom-
edon. & 1. Georg. Agitator æsteli. Idem 3. *Georg.*

Centum quadringens agitabo ad flumina currus,
Ridiculus Titius, qui legit, piger. & me-
rito ridetur a Scaligero. Noster *Eleg. 3. lib. 3.*

Solis & atræi lueris orbis equis.
Solis equi ignei sunt & lucidissimi. Unde
Tibullus *Eleg. 5. lib. 2.* in prodigiis nu-
merat pallentes Solis equos.

Ipsam etiam Solem defestum lumen vidit
Jungere pallentes mobilis aures equos. P.
Rob. Titius mirifico acumine nobis repo-
suit piger, pro nigrus, L. 8. *Loc. Contr.*
Cap. 11. probe eo nomine depexus a Scali-
gero. Passeritum, dum Titium ridet, ipse
non perperat poetæ sensum, trahens hanc
versum ad defectum Solis. omnia, inquit

Propertius, prius sient, quæ nullo modo
fieri possent, quam ego definam amare
Cynthia meam. ipse ille Sol, cujus pro-
prium est lucere, prius incere definit, &
æternis tenebris involvet hunc orbem. pa-
ria sere Ovidius L. 2. *Trist. Eleg. 7.* nisi
quod ibi de Sole paullo aliter. Ludovicus
Aræostus (*nel Canto 43. del Furioso, Stan-*
za 85.)

E giura, che più tasto oscuro il Sole
Vedrassi, che gli sia mai sì crudele,
Che rompa sede; e che vorria morire

Più tasto, ch'aver mai questi deseri. BROUEN.
Defectus Solis, sive *ἐκδοσις*, non est *ἀνα-*
τολὴ: quum in necessariis naturæ, num-
flato ac definito tempore eveniant, que-
retur. Missis ambagibus, nigri equi, sunt
equi Noctis; de quibus Tibullus in calce
Eleg. 1. lib. 2. *Ludere; jam Nos jungit equos.*
Hæc igitur est Propertii sententia: Sol prima
& Nox equos suos inter se commutabant;
ut deinceps equos Noctis piceos & obscu-
ros agitet Sol, Nox lucidos & niveos So-
lis. Vulp.

v. 33. FLUMINAQUE AD CAPUT INCIPIENT
REVOCARE LIQUORES.] Ita Ovidius lib. 1.
Trist. Eleg. 7.

In caput alio sum labentur ab agnore retro
Flumina, conversis Solque recurrit equis.
Noster *Eleg. 19. lib. 3.*

Fluminaque ad fontis sunt reditura caput.
Caput aquæ illud est unde aqua nascitur;
si ex fonte nascatur, ipse fons: si ex flumi-
ne, vel lacu, prima incilia, & principia
fossarum. Ulpianus L. 1. §. *Caput aquæ.*
D. de aqua coi. & aff. Vide proverbium
ἀπὸ πηγῆς. Euripides in *Medea:* *ἴστω*
πηγῆς ἵππας λυγροὶ παγῶν. Vide Lucertum
in Diogene. *Revocare;* ut Virgilius 9. *Æ-*
neid. *Revocareque pedem Tiberinus ab alto.*
Liquores; ut *Eleg. 14. lib. 1.* *Pallens lique-*
ret. *Pars.* *Ad caput.* ad fontem. Ita Ho-
ratiæ Ode 1. libri 1. *Ad aquæ luvæ caput*
facere. Et Lucretius lib. 5. de fontium ori-
gine:

Percutatur enim viros, retroque remansit
Mareis humeris, & ad caput amissus omnis
Convenit.

Seuæ pariter lib. 3. *Nat. Quæst. cap. 19.*
Quæ-

Quam possim nostros alio transferre calores.

Hujus ero vivus, mortuus hujus ero.

Quod mihi si secum tales concedere noctes

Illa velit, vitæ longus & annus erit.

Si dabit hæc multas, siam immortalis in illis.

Nocte una quivis vel deus esse potest.

35

40

Qua-

*Quidam existimant, et terram quoque concuti,
& ditius solum novum fluminum capito detegere.
Ludovicos Areostus hoc admodum usus Can-
tu 33:*

*Tu quidam prima illi orta undare i flumi,
Cui aditri mei ch' a te vulgo 'l' profuso.*

*Incipiam revertere, pro revocabunt. sed rē
incipit significat novum rerum ordinem,
& insigne mutationem. Noctes Eleg. 19.
infra. Incipiam captare feram. VULP.*

*V. 34. AUDIUS BY SICCO GUGIPE PISCIS
EXIT.] Ut Eleg. 32. infra:*

*Tu prius & fustis poteris flectere marinas, &c.
Virgilius Ecloga 1.*

Et flecta desistent undas in litore pisces.

Vide notata ad Eleg. 3. supra v. 5. PASS.

*V. 35. QUAM POSSIM NOSTROS ALIO TRANS-
FERRE CALORES.] Mutare dominam, & a-*

liam amare. Sic Horatius Epodo 15.

Eben translatas alio murebit amores.

*Vide adnotata ad Eleg. 12. lib. 1. v. 17. P.
Lacertius pariter lib. 4.*

*Ærumna gravescit,
Si non prima urvis conturbas valvæ plagis,
Folgiæque vagus Venero ante recentia cures,
Aut alio possi animi traducere motus.*

*Nec dissimiliter Cicero Epist. 4. lib. 1. ad
Famil. Censam cum frequenter senectū, in ma-
gno varietate, magnæque invidiæ rerum qui
e te cussent regiem alio transfrebant, obine-
bantur. VULP.*

*V. 36. HUIUS ERO VIVUS, MORTUUS HU-
JUS ERO.] Idem dixit Elegia superiore pro-
xima:*

Vestibulum jacam mortuus ante tuum. P.

*Verfus mire simplex, & ad exprimendam
animi affectionem accommodatus. Qui nubes
tamen & inanitas captant, his versus
huiusmodi fordescent, ac nimis vulgares vi-
dentur. Mortuus huius ero. Sic Eleg. 19. l. 1.*

Illic quidquid ero, semper tua dicar imago.

Trajectis & sati litra magnas amat. VULP.

*V. 37. QUOD MIHI SI SECUM TALES CON-
CEDERE NOCTES ILLA VELIT.] Concedere &
dare noctes, benigne largiri. Tales, tam
beatas, tam gaudiis cumulatatas. ut supra:*

Immortalis ero, si altera talis eris.

*Vita longus & annus eris. Diu me vixisse
arbitror si vel duodecim menses vixero in
tantis voluptatibus. Simile illud quod e
Cæciliæ Hymnide profert M. Tullius lib. 1.
de Finibus: Mihi seu menses suis suis vi-
ta: septimum Oro spondeo. Ex illud vulga-
tum: Qui ducit vitam, una mensu felici-
tus est. sed ille mensis multis est brevissi-
mus. Ita Balbus Cicero lib. 8. ad Attic.
Epist. 14. Quod si eris saltem, me suis vi-
visse arbitror. PASS.*

*V. 37. CONCEDERE NOCTES.] Horatius
Epodo 15.*

*Nam si quid in Flacco viri est,
Non feret assidue potiori te dare noctes. V.*

*V. 39. SI DABIT HEC MULTAS, SIAM
IMMORTALIS IN ILLIS. NOCTE UNA QUI-
VIS VEL DEUS ESSE POTEST.] Vide Eleg.
super. proximam v. 30. rē in vacat, ut
aliis sape. PASS. Cicero in L. Pison. C. 12.
Unus ille dies mihi quidem immortalitatis
influxit, quoniam in patriam redii, quoniam
senectutem ingressus vidi, populumque Romanum
universum, &c. v. ibi Abramus p. 688. a.
locutio proverbialis est. pulcre ad Nostri
mentem Pamphilus Terentianus Andr. 5. 5. 4.*

Mibi immortalitas

*Per te est, si nullo agitando huius gaudia inter-
cesseris. BAQUIN.*

*Huc pertinet illud Rastini lib. 7. Anthol.
Epiqr. 100.*

*Εὐχόμενος ἔστιν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος ἢ ἐγὼ ἀθάνατος.
Ἥμιν δ' ἔστιν ὁ χρόνος ἀθάνατος ὃς ἔστιν ὁ χρόνος.
Felix, qui te videt: res felix, qui te audit.
Semideus, qui osculatur: immortalis, qui con-
greditur. VULP.*

V. 40. NOCTE UNA QUIVIS VEL DEUS

2012

Qualem si cuncti vellent decurrere vitam,
Et pressi multa membra jacere mero:

Non

ESSE POTEST] Ex hac amantium infamia Lucianus, seu quisquis est auctor, in Amori-
bus: *Αἱ νῦν αἰς ἡ μῖα νῦν ἥ τῷ Διὶ ἐκ-
τρέπον ἑταῖροι; Ἄν' οὐκ ὅνα νῦν τοῖς ἑ-
ταῖροι ἀγνοοῦνται; Ἐὶ δὲ οὐκ* etiam *καὶ τῶν
ἐταῖρων*, summe felix. Plautus Carcul.
1, 3, 11. *Phaedra. Est lipida? PAL. nimis le-
pida. PHAEDRA. Sum deus. PAL. Immo homo
boni magni pretii.* Neque solum libidinosi
homines, verum etiam comedones id sibi
nonnumquam pollicentur. Philemon Comi-
cus ei τῷ ἐπαίρει apud Athenæum lib. 7.
verbis coqui, ut videtur: *Εἰ δ' ἔδωκεν ἄ-
ρτι ἐπαίρει. Ἄ κ' αὖτις αἱ φαγνῆται ἑ-
ταῖροι αἱ δούαι.* Si vero *συνέσθην* recentem sca-
rum Omnes qui comedissent,
facti fuissent dii. VULG.

V. 41. QUALEM SE CUNCTI VELLENT DE-
CURRERE VITAM] Ad mortem usque, re-
rum omnium metam, deducere. Transla-
tum a Circo: ideoque saepe apud Cice-
ronem, *vita curricula* legimus. Quæst. 1. Tu-
scul. *Nunc video talem (mortem) ad quam
quam fit decursum, nihil prater sit estiman-
scendum.* Idem in Catone: *Nec vero velim,
quasi decursu spatis, a calce ad carceres revo-
cari.* Et in Orat. pro Quintio: *Prope iam
atque atque decursusque.* Lucretius quoque lib. 3.

Ipsæ Epicurus obis decursu lumine vita. PAUL.

V. 41. QUALEM SE CUNCTI VELLENT DE-
CURRERE VITAM] Fingit sibi Propertius ar-
bitratu suo republicam quamdam afo-
torum, & voluptati indulgentium, tamquam
Epicuro præfide, vel potius Aristippo;
eamque admiratur & laudat, quasi huma-
no generi minus noxiam futuram, quam
sobriorum quidem, sed ambitioni servitium.
Ἀριστῖπῳ enim *ἐν μακάριον πόλιν ἔδω-
κεν.* Magni viri civitatem prædant; ut ait
Solon in quadam Elegia. Contra, ut ani-
madvertit Alciphron Epist. 34. lib. 1. *Οὐδὲ
ἐν αἰσῶνι κελύκος τριπάραις ἐννοεῖται, ἢ
ἐν αἰσῶνι, ἢ ἐν αἰσῶνι ἀλλὰ ἀνθρώπων τῶν ἐν αἰσῶνι
ἐν αἰσῶνι, οἱ δὲ ἑταῖροι τῶν ἐν αἰσῶνι.*
Nemo cum necessitatibus consuetudinem habens
tyrannidem fovit, & seditionibus republi-
cam turbat: sed maritimo potu quis inebria-
tur, in certum aut quartam horam quiescit.
Horatius Epist. 18. lib. 1.

Tom. I.

*Enstrepelut, cuiusmodi nocere voluit,
Vestimenta dabit pretiosa. bene enim jam
Cum plicis tunicis sonnet nova consilia & spet:
Dormiet in lectum, sicuti postponet bonissimum
Officium, &c.*

dabit, nimirum, ut ego interpretor, dan-
da esse aiebat, ne Catonem imitatus aspe-
ro vitæ cultu, & exigua toga sentire, viam
ad honores & consulatus affectaret. Perius
ita locutus in calce Sat. 1.

*Hic mane edissim, post prandia Callistratus de-
nempe mando, præcipio dari.* Lydos pro-
pterea Cyrus bello victos exarmari iussit,
& artes doceri ludicras, ne quando victo-
ris imperium detractarent. Legendi Hero-
dorus in Clio, & Justinus Hist. Trogi lib. 1.
cap. 7. Dionysius quoque tyrannus filium
Dionis fuisse educari iussit, ut, indulgendo, cor-
ruptissimis inebrietur cupiditatibus. Nam puero
priusquam pubes esset, scorta adducebantur,
vino epulisque obreuebatur, neque ullum tem-
pus sobrio dātingebatur. Verba sunt Nepo-
tis in Dione. Metuebat enim sibi Diony-
sius ab indole pueri vicia & experrecta.
Quapropter maxime indignum videbatur Ci-
ceroni, socios Catilinæ, libidinibus ganea-
re enervatos, de pernicie republicæ ha-
bere cōcilia. Sic enim Orat. 2. in Catil.
*Quod si in vino & alia consensatione solam &
scorta quærentes, essent illi quidem desperan-
di, sed tamen essent ferendi. hoc vero quis
sperare possit, inerte homines fortissimè vires in-
fidari, stultissimè prudentissimè, chris so-
beris, dormientes vigilantibus? qui nihil se-
cubantur in conviviis, compleri mulieres im-
pudice, vim languidi, conselli cibo, redi-
miti fertis, augmentis obliis, debilitati stu-
piti, erulant sermonibus suis eadem honorum
atque urbis incindia.* Aristoteles tamen lib. 5.
ἢ τῶν αἰσῶνι ait, decoctores & nepotes ha-
iustmodi, postquam sua prodegerant, res
novas quætere, & aut ipsos imminere ty-
rannidi, aut ad eam alios vocare. Aristote-
li suffragatur Plato Dialogo p. de Republi-
ca; Mæcenas item apud Dionem Cassium
lib. 52. in celebri illa *ἀπορίσει* ad Augu-
stum. Videndus etiam Torquatus Tassus,
vir doctissimus, in eo Dialogo quem in-
scripsit, *Foras primo, ovvero delle Notti;*

Xx

ubi

Non ferrum crudele, neque esset bellica navis,
Nec nostra Aëtiacum verteret ossa mare.

Nec

ali de moribus & natura tyranni dispositionem instituit. Enimvero C. Julius Cæsar sobrius ad libertatem patriæ tollendam aggreßus est. Sobrius, severus, & a voluptatibus alienum Carolum V. Imperatorem nobis describit Joannes Cæsar, scriptor gravissimus, in Oratione quadam pulcherrima. Nos veggiamo adunque lui esser salacrisso, & taciturnus, id èstratto dagli nemini, & nimis dilectus, & nimis diporto, & nimis confusione avere ut currere. Et inferius! Né altro opera, né d'altro ha cura, che di torre, & come altri stimano, di ridurre gli Stati, la Terra, & le Città de' vicini, & de' lontani, & all'Imperio a darle, & venderle; ed in ciò si consumano i suoi diletti, & le sue consolazioni tutte. Queste sono le sue caccie, questi gli uccelli, queste il ballare, & gli adori, & il vagheggiare, & gli amori, & i carnali appetiti, & le delizie sue. VULP.

V. 43. ET PRESSI MULTO MEMBRA JACERE MERO] Sic Eleg. 16. lib. 3. His pressus (aquis) Stygia vultum demisit in undas, id est, oppressus, extinctus. Omeratur vino, inquit Plautus. uno verbo ἀναψατίς Græcis. Homerus Iliados α. Οἰσθηπὶς, καὶ ἰψαὶ ἰψαὶ ἰψαί. Plautus Pseud. 5, 2. de ebrio: Unde anasiam velocem agere te ebrium? Cicero Philipp. 3. dixit: Obtrunc se vino, Males, copioso, ut Eleg. 3. lib. 2.

Ebrius quam multo traherem vestigia Bacchi. P. Etiam in Evangelio Lucæ cap. 22. v. 34. occurrit locutio non dissimilis: Πρωιχὲρ δὲ ἰατρὸς, μὴνερὶ στασιδὲν ἵσθαι αὐτὸν ἢ ἀπαιτῆσαι, ἢ μαιδῆ. Horatius Sat. 2, lib. 2. v. 77.

--- Corpus enasum

Hesperia vitæ nihilum quoque prægratam una, VULP.

V. 43. NON FERRUM CRUDELE, NEQUE ESSET BELLICA NAVIS] Ita nos in quinque libris exaratum reperimus. alii habent: Non ferrum crudele esset, neque h. n. numero laxiore, nec satis ad gravitatem Propertianam. Rident hæc, qui non intelligunt. rideant sane: ut tu Horatio crede, homini handquaque inoperto,

Non quivis videt inmodulata posuimus judex. Bucour.

Ferri usus esset innoxius; esset ferrum quidem, sed non crudele. Vide Tibullum Eleg. 20. lib. 1. Virgilium 1. Georg.

Et curvæ rigidum salces cœquantur in rasem, ita ferrum sit crudele. PASS.

libel. NEQUS 2. BELLICA NAVIS] Esset navis, sed non ad bellum instructa, & rostrata ac turribus munita; non apta ad periculationem, sed ad peregrinationem & mercaturam tantum. Tibullus Eleg. 3. lib. 2.

Præda vago iussit geminare pericula ponto, Bellica quum dubitis rostra dedis ratibus, PASS.

Immo si omnes ebrietati, scortationi, otio, summo dediti essent, non solum res militaris, sed præterea mercatura, navigatio, agricultura, artes denique omnes funditus tollerentur. Verum poeta noster argumentum servit. VULP.

V. 44. NEC NOSTRA AETIACUM VERTERE OSSA MARE] Ossæ & corpora eorum qui Aëtiaca pagus occubuerunt, hæc & illic volveret. Octavianus Cæsar M. Antonium, qui cum ipso de orbis terrarum imperio decertabat, & Cleopatram Egypti reginam, apud Aëtiæ Epiri promontorium, navali prælio vicerat. J Sic Virgilius 2. Aeneid.

Ubi tu Simeis correpta sub undis

Scuta virum galeasque, & ferria corpora volvit, Idem lib. 6.

Nunc me factus habet, versantque in litore venti.

Scaliger ex conjectura, verteret. non probò. Aëtiacum mare, para Inani. Vide Elegiam 6. lib. 4. & Eleg. ult. infra v. 61. P. Bruckhusio quoque placet verteret, qui eam lectionem confirmat, Lucretii, Catulli, Virgilii, Valerii Catonis, Valerii Flacci, & Papinii Statii testimoniis. Nihilominus vertere lapsus videtur usurpari de maris superficie, aliisque corporibus que summo in aëre feruntur; vel de nubibus, que aëre vento; quam de ossibus, aut aliis gravibus, que in aqua merguntur, & subident. Lucretius lib. 5. v. 1225.

Via violenti per mare venti

Indupratorum classis super aquora verrit, 22 super suis inducat usum verbi. VULP.

V. 45.

Nec toties propriis circum oppugnata triumphis, 45
 Lassa foret crines solvere Roma suos.
 Hæc certe merito poterunt laudare minores.
 Læserunt nullos pocula nostra deos.

Tu

V. 45. NÆC TOTIAS PROPRIIS CIRCUM OPPUGNATA TRIUMPHIS, LASSA FORET CRINES SOLVERE ROMA SUOS.] Horatius Epodo 16. eodem sensu.

Altera iam teritur bellis civilibus ætas :

Suis & ipse Roma viribus ruit.

Noſter Eleg. 11. lib. 3.

Frangitur ipſa ſuis Roma ſuperba bonis.

Suis bonis, ut hic: propriis triumphis, Virgiliana 6. Æneid.

Nec patria validas in viſcera verſite vires.

& Lucanus operis initio:

Populungue potentem

In ſua viſceris conuſum viſcera dextra.

Totius, quia, ut ait Cicero 8. Philipp. quinque bellum civile geritur. addit quatuor alia & Suetonii Angusto cap. p. & Appiano. *Lassa foret*, &c. legendum cives suos tamquam liberos amiſſos. [nam in funebri filiorum matres crinem ſolvebant.] Sic de Roma & Lucanus lib. 1.

Terrigera comæ effundens vertice crines

Cæſare læta. Pass.

Cæſare qui ex bellis civilibus nullus triumphus viſceri decernebatur, etiamſi pars victa a ſenata fuiſſent hoſtes iudicati. imo ne ſupplicatio quidem umquam victoris cuiuſquam literis poſtdata eſt. Vide Cicero-nem Philippica 14. C. 8. Bene Lucanus L. 1.

Quæque ſuperba ſeres Babylon ſpolianda tro-pæis

Auſoniæ, umbraque erret Cræſus inulta,

Bella geri placuit nulloſ habitura triumphos.

BAOVRN.

Propriis oppugnatæ triumphis Roma. iuxta-44 eſt. Triumphus ſcilicet aſſi de ducibus & gentibus exteris ſuperbis & inſolentibus Romanos reddiderant. Hinc ob ſecurita-tem corrupti mores: hinc luxus, ambitio, diſcordiæ, bella civilia, quæ libertati & reipublicæ exitio fuerunt. Graviffime Juvenalis Sat. 6. v. 291.

Servius armis

Luxuria incubuit, viſſumque oleſcitur or-bem. VULP.

V. 46. CRINES SOLVARE.] V. Seneca Troad. v. 84. 98. BROUVN.

V. 47. HÆC CERTA MARITO POTERUNT LAUDARE MINORES.] LAUS non petitur a maioribus; quia & eſſe deſerunt, & ſenes ſeveri ſunt. unde Eleg. 30. indra:

Iſta ſenex licet actuiſſent convivia duri.

Minoris, inquit Servius in 8. Æneid. non

dicimus, niſi quænam gradum deſicit ætem.

Virgilius tamen dixit 8. Æneid. *Letique*

minores Servorum diem, de Evandro hoſpitem

Herculis. Sed Hercules abiit ad deos: itaque poſteri erant ejus. Sic J. C. L. 4.

de in ſui vocando. 5. potentem. Supra criti-

vum qui ſpeciale munus non habent, majores

dicuntur. Pass. Hæc, ſubaudi, quæ nos

agimus; voluptates noſtras & comiſſationes.

Minores; longinqua poſteritas. Juvenalis

Sat. 1. v. 147.

Nil eris ulterius noſtris quod moribus addas

Posteritas; eadem cupient, facientque mino-

res. VULP.

V. 48. LÆSERUNT NULLA POCULA RO-

STRA DEOS.] Nulla in convivio numina vio-

lavimus perjuris & impiis verbis. Ledere,

violare; unde laſa maſſatis crimes. Vir-

gilius 1. Æneid. Quo munus laſe. Noſter

Eleg. 16. lib. 1.

Te non ulla mea laſi perulæmiæ lingue.

Pocula, vina & convivia; quia mare lin-

gua fit procacior. ut Eleg. p. ſupra v. 21.

& 22. Pass. Læſerunt malioſ p. n. deos. Ti-

bullus Eleg. p. lib. 1.

Peritis, calcitris: æquum eſt impius licere,

Namque firmiſſis ledere vobis ſemel. V.

Mihi aliquid gravius ſubſede ac ſacinoſo-

ſus videtur; & ſic intelligi Nos, o Cyn-

thia, dum ſimul ſaimus, menſa ſacra nullo

temerariums veneſcio, ſed intra hilarita-

tem innoxiam conſulterent noſtra convi-

via. Sane pocula hoc ſape ſenſa ponunt

apud optimos quoſque ſcriptores. Noſter

ſupra Eleg. 1.

Scu mihi ſint tangenda novæ pocula Phædra,

Pocula privigno nū accitara ſuo.

Virgilius L. 2. Georg. v. 228.

X 2 2

P-

Tu modo, dum licet, hunc fructum ne desere vitæ.
Omnia si dederis oscula, pauca dabis.

50

Ac

Pocula si quando seve infecere novetur.

Cicero pro Cluentio dixit, poculum dare, pro venenum propinare, & poculum mortis, pro potione venenata. Tibullus lib. 3. Eleg. 5.

Nec mea mortiferis infectis pocula fuscis

Dextera, nec cuiquam tatra venena dedit. quumque venenum facile detur in potione super mensam, ideo conviviali verbo *infundendi* utitur Romanæ eloquentiæ parens atroci sarcasmo in atrocissimo scelere, Philipp. 11. C. 6. *At hic nuper sororis filio infudit venenum, non dedit.* de Cynthio negotio disquiremus infra ad Eleg. 23. v. 67. [Eleg. 32. v. 27.] Brouan.

v. 49. TU MODO] Sic Eleg. 20. infra: Tu modo us dubite de gravitate mea.

Dum licet: per sata videlicet, quæ nobis brevem lucis usuram concedunt. Horatius Ode 12. lib. 4.

Nigerrimæ memores, dum licet, ignium
Missa Ausonian caustis brevem.

Idem Ode 3. lib. 2. sic variavit:

Dum res, & ætas, & sororum

Filæ trivium patientur æva. Vulp.

v. 49. DUM LICET] Ut Eleg. 5. v. 14. supra:

Dum licet, inauspice subtrahit cultu iugo.

Alii libei: Dum licet, fructum ne desere vitæ. quæ lætio nec rejicienda. licet, id est, lux hæc tibi cernitur. nam licet nobis, dum vivimus integris sensibus: post mortem tenebra. Ne desere, avidè carpe: ut Eleg. prox. sequ. Oblatus ne desere nescis. Fructum vitæ appellat, animo obsequi, esse, bibere, ludere. Lucretia lib. 3. docet, formulam fuisse usitatum quum indulgerent genio:

Hoc etiam faciunt, ubi discubere, remantque

Pocula sepe, homines, & inambulant ora coronis:

Ex animo ut dicant: Brevis est hic fructus

hominis:

Jam fuerit, neque post unquam revocare licebit.

Sic Catullus Carm. 55. *Fructus præcitas amoris amoret.* Vide Interpretem Persii Sat. 6. sub finem. Paris. Hæc est lætio primarius editionum, quum nondum illa perniciofa libido novandi, animos eruditum afflasset. Aliqui codices, Dum licet, fructum u. d. v.

quod calide amplexatus Palmerius, & secutus est Passeratius. Nec neget quiquam, lucem sæpe pro vita poni. sed probandum erat, lucem ad eundem modum poni pro vivere. nam hæc sunt & æstasia, a quibus cavere dicitur erectior juvenutus. nihil hic debet refugii. Brouan.

v. 49. HUNC FRUCTUM NE DESERE VITA] Voluptatem opinor; sine qua vitam sibi nullam putabant Epicuri de grege porci. Concinis Plautus Plend. 5, 1, 9.

— — — Hoc

Est homini quamvis vitam amet. hic omnes

Voluptates; in hoc omnes versutates sunt:

Deis proximum esse arbitror.

lege reliqua, si tanti est. Ita nequissima bipedum Hellogabalus cum fructum vitæ præcipuum existimabat si dignus atque apena libidini plurimorum videretur; teste Lampridio in ejus monstri Vita cap. 5. Contra M. Antoninus, optimus princeps, lib. 6. de his quæ ad se ipsum, numero 30. *Εἰς κατὰ τὴν τῆς ἐξουσίας τοῦτο διακρίνει δέον, & πρᾶξις συνιστάται.* Unus fructus est vitæ quem in terris agimus, animus sanctus, altius societati hominum credendibiles. Honestæ etiam Cicero Philipp. 2. cap. 13. *Qui homines tam agrestes, qui se, quam eos (Cæsaris percussores) aspiciunt, non maximum cepisse vitæ fructum putent?* Censorinus pariter de Die Natali cap. 3. *Ille enim (dies) mihi vitam, hic fructum vitæ atque ornamentum peperit.* Vulp.

v. 50. OMNIA SI DEDERIS OSCULA, PAUCA DABIS] *Ἐξίσχυται* Omnia, pauca: e desiderio amantis. Omnia dederis, ut Ovidius Epist. Paridis:

Omnia si dederis, numquam dabis Hæstera fratrem.

sic dicitur, & Omnia facere. [Dabis oscula. Supra Eleg. 6.]

Idè iadit si multa tibi dedit oscula mater.] P.

v. 50. OMNIA SI DEDERIS OSCULA, PAUCA DABIS] Improbè enim amatores his nequitiis numquam satiantur. Vide Catullum Carm. 5. Vel notat vitæ brevitetem. Possent etiam ita interpangui:

Omnia, si dederis oscula pauca, dabis.

Ita locutas Cicero Epist. 9. lib. 16. *hic hoc*

omnis

Ac veluti folia arentes liquere corollas,
 Quæ passim calathis strata natate vides:
 Sic nobis, qui nunc magnum spiramus amantes,
 Fortitan includet crastina fata dies.

E L E -

omnem diligentiam si adhibueris, tegna nobis incolumem praestiteris, omnia a te habebis. Idem Epist. 13. lib. 16. Omnia a te data mihi putabo, si te valentem videro. Brutus quoque Ciceroni Epist. 4. Nimis credere videris spei tuae: statimque ut quisque aliquid recte fecerit, omnia dare se permittit. Neque abicit Ovidius lib. 2. Pontic. Epist. 8.

Non mihi divitiis dando, majora dedisti.
 Prior tamen interpunctio melior, & Elegiarum argumentum magis apta. Vulp.

V. 51. AC V. FOLIA ARENTES LIQUERE COROLLAS.] E corollis defluxere, quæ arefere ceperunt. Bene autem cum foliis homines comparat, ut Homerus Iliad. 6.

Οὐρανὸν πόλιν αὐτοῖς, τοῖσι δὲ καὶ ἀνθρώποις.
 Relinquit autem a foliis corollas ait quum fronte folia decidunt, ut ex arboribus matura poma, & anima a corpore in fenestra. De corollis conviviorum dictum ad Eleg. 3. lib. 1. & ad Eleg. 33. v. 37. & Eleg. ult. hujus libri v. 59. Pass.

Folia, τὰ πέταλα, ex quibus constant flores: unde ei ἡστὸς στεφανίου πέδα: appellant flores μαντικῶν, vel πολυκτικῶν. Noster supra Eleg. 3.

Urque rose puro latte nascent folia.
 & Ovidius lib. 13. Metam.

Candidior folia nivei, Galatea, lignifera. V. 52. QUÆ PASSIM CALATHIS STRATA NATATA VIDES.] Abundanter & ubique jacentia, inquit Servius ad illud Ecl. 7.

Streta jacent passim sua quæque sub arbore poma.

Calathi, poculis, calicibus. calathi enim hoc sunt vasa potoria, non viminea. nec eos audio qui syrtis reposuerunt, quum calathos inepertos ei rei putarent. Virgilius Ecl. 5.

Vina novum fundam calathi syrtis uestra.
 & 3. Georg.

Quod surgens die mulsere, horisque diurnis,
 Sub noctem exportant calathi.

Natate, fluitare. ut Eleg. 3. supra v. 12. Pass.

V. 53. SIC NOBIS, QUI NUNC MAGNUM

SPIRAMUS AMANTES.] Spem ingentem animo concipimus, & sedimus, nos diu victuros, & fruituros his gaudiis nostris. Turnebus lib. 17. Advers. cap. 11. exponit, Qui magnam spem nobis proponimus: idemque ait, non desse qui legant, Magnum spiramus, ut sit μέγα σπείρας. sic Virgilius 7. Æneid. Rapta spirans immane securi. Scaliger ita legit & exponit, μέγα σπείρας. Necnon & Lipsius lib. 1. Antiqu. Lect. cap. 10. Magnum spiramus, ut μέγα πείρας. Vide Junium Proverb. 46. Centur. 1. sed, spiramus, legendum est. Ovidius 13. Metam. simili sententia:

Sic licet hoc ingens, quidquid speravis Ulises,
 Horatius de hac spe improba dixit, Spem longam inchoare, itemque refecere. Ode 11. lib. 4. Terret ambustus Phœbeus avaras spes. ibidem: Semper ut te digna sequare: Et nixta Quam licet, sperare, nefas putando. &c. Magnum sperare, ut magnum clemare, apud Plautum Milite 3. 2. magnum narrare, apud Horatium Sat. 9. lib. 1. magnum legari, apud eundem Epist. ad Pisonem. Valerius Maximus lib. 3. cap. 7. ex verbis Scipionis Africanus: Carthaginem magno sperantem leget nostras accipere jussit. Amantes, pro inter nos amantes. ut Ovidius lib. 5. Fast.

Turbaque caelestes ambitiosa sumat. Pass.
 Speramus habet editio princeps A. 147a. Nihilominus concinnius existimo spiramus: qua locutione uti Græci & Latini scriptores. Homerus Iliad. 11. v. 196.

Αἰνὴς δ' ἐν πύργῳ μέγα σπείρας ἰσθμίων.
 Euripides Andromacha v. 188.

Οἱ γὰρ πέντες μέγαλα, τὴν κρίσιν λόγῳ.
 Περὶς γένει ἡστὸς ἐλασσόνων τῶν.
 ubi πέντες μέγαλα sunt divites & potentes. Lucianus Dialogo Mercurii & Apollinis: μέγα ἐν τῷ πολλῷ ὄρει. Æneas Gazæ Dialogo De Resurrectione Mortuorum: Αἰνὴς μὲν ὁ Σπείρας ἐν πῶσι μέγα σπείρας. Ipse quidem Socrates in paupertate magnum spirat. Porro Valerius Flaccus, Propertiana sententia, lib. 2. Argonaut. v. 183.

DUM -

*Dumque silent, docuuntque nova cum coniuge
somnes.*

Magnum aliquid spiritus amor?

Similiter Seneca libro 1. de Ira cap. 16. *Omnes quæ veteri animus supra cogitationes extollit bonarum, aliam quidem & sublime spirare se credens; æterum nihil solidi subest.* Florus denique lib. 2. Hist. cap. 2. *Mentis consilio spiritantibus aliis Panis.* VULP. Plura Nic. Heinſius dabit ad Ovid. L. 5. Metam. v. 348. quem opera erit vidisse. BROUK.

V. 54. FORITAN INCLUDET CRASTINA FATA DIES] Theocritus pariter in Hyla: *Oi diareti tridudn, to d' abean in sen-piue.*

Crastina dies includet fata. id est, fata nostra vitæque satis datam fuerit. [Venustissima dictum, quæ mortis indagine circum septi homines ultra præſentem diem progredi vivendo non possint.] Includi dicantur præterita, & quæ non amplius sunt in nostra manu. Horatius Ode 13. lib. 4. — *Tempora quæ semel Nectis condita fastis involsi vinceris dies.* Idem Ode 4. lib. 2.

Cujus ostium crepidavit ætas. Claudere lastrum. Quæ includimus, ex non finimus ultra progredi. Eadem mente dictum Elegia 18. lib. 3. *Tot bene tam porro, clausit in vobis dies.* PARS. *Includet,* hoc est, finiet, definit, terminabit; quam hujus verbi significationem Lexicographi omittunt. Silius Italicus lib. 13. Punice. v. 685.

Non signis nobis, nec insulſis, nec, periculis est
Ula suprema dies, & laude instans ævum.
Cornelius Celsus lib. 1. cap. 2. *Ubi expletus est aliquis, facilius concegit, & quidquid offusit, pariter aqua frigida incidit.* & infra cap. 8. *Deinde omnes portiones aquæ frigide includere.* Fata, id est annos fatales, lato datos. Tibullus Eleg. 3. lib. 1. *Si fatales jam nunc explevimus annos.* Veteres palchre imitatur Petrarca Ode 39.

Nel poſſo il giorno che la vita ſerâ

Antiveder per la corpore vole.

Contra Horatius Ode 24. lib. 1. *Non vana redeat sanguis imagini, Quam vixit semel herida, Non lenis precibus ſata revolvitur, Nigre compuleris Mercurius gregi.* VULP.

ELEGIA XVI.

PRÆTOR ab Illyricis venit modo, Cynthia, terris,
Maxima præda tibi, maxima cura mihi.

Non

ARGUMENTUM ELEGIAE XVI. LIBRI II.] Rivalens prætorem, qui nuper ex provincia redierat, devovet: Cynthia avaritiam, levitatem, fastidium, nimium formæ cultum exagitat. VULP.

V. 1. PRÆTOR AB ILLYRICIS VENIT MO-
DO, CYNTHIA, TERRIS] Quisquis ille prætor fuit, eam intelligit Eleg. 8. lib. 1.

An tibi sum gelida visior Illyria?

*Ex tibi jam tanti, quicunque est, iste videtur,
Uti sine me vixisse quilibet ire velis?*

ubi & dictum de Illyria. hodie Sclavoniam vocant. Prætor, id est, prætor. Prætores a prætorando. Cicero 3. de Leg. & Varro lib. 2. de Vita Populi Romani apud Nonium. Prætorum autem nomine censentur etiam consules & dictatores & proconsules, ut tradunt Livius & Festus. Ab Elegia 8. lib. 1. ad hanc Elegiam annue plus minus intercessit, ut annum fuerit

prætoris imperium in provincia. PARS.

V. 1. PRÆTOR] Vim hujus vocabuli colligere licet vel ex Cornelio Nepote in Miltiade. *Demetrius autem, inquit, creatus decem prætor, qui exercitus præfuit in eis Miltiades.* Et inferius: *Hic Miltiades talis bonæ tribuitur est in partem qua Pacis vocatur, quam pugna depingeretur Marathonis; ut in decem prætorum numero prima ejus imago poneretur, ipsæ hortaretur milites; præliumque committeret.* Nempe ceteri prætores præbant suis quisque militibus: Miltiades toti exercitui, & ipsi prætoribus. VULP.

V. 2. MAXIMA PRÆDA TIBI, MAXIMA CURA MIHI] Cujus reducti ditescas, & ego conficiar angoribus. vide adnotata ad Elegiam 4. supra v. 15. *maxima cura*, id est, angoris & sollicitudinis causa, ut Eleg. 6. supra v. 32. *Jurgio*, pro jurgiorum causis. P.

v. 2.

Non potuit saxo vitam posuisse Cerauno?

Ah, Neptune, tibi qualia dona darem!

Nunc sine me plena fiunt convivia mensa.

Nunc sine me tota janua nocte patet.

Quare, si sapias, oblatas ne desere messes,

Et stolidum pleno vellere carpe pecus.

5

Dein-

V. 3. NON POTUIT SAXO VITAM POSUISSE CERAUNO?] Tam durus fuit, ut ne saxo quidem Cerauno vitam daret? Sic Virgilius *Æneid.* Me ne *Ilia* occumbere campis non passus? *Poeni* vitam, ut Elegia 13. supra, *ponere animam*. ubi vide plura. *Saxum*, pro monte, vel rupe, ant Æopulo, ut Eleg. 16. lib. 1. *saxo Sicano*. ubi & *Sicano*, pro, *Sicamo*, ut hic, *Cerauno*, pro, Cerauno. Aut est enallage numerorum. nam Ovidius lib. 2. *Amor. Eleg.* 17.

Et quis eminent violenta Ceraunia fecit,
& Horatius Ode 3. lib. 1.

Infames stupulos Acrocerania.

Ceraunia montes Epiri commemorat Pausanias in Atticis, & Ceraunios montes in Eliacis. Idem in Atticis: *ἄκρα ἡς ὄρεϊν*, ἢ *Κραῖον* λέγεται. Virgilius 1. *Georg.*

Aur Arbo, aut Rhodope, aut alta Ceraunia telo
deiecit.

loquitur de Jove fulminante. Servius in 3. *Æneid.* Ceraunia montes sunt Epiri a crebris fulminibus dicti. [nam *ἰσχυρῶς* Græcis fulminibus dicti.] V. Plinius lib. 3. H. N. cap. 22. & 23. De Cerauniis, sive Acroceraniis, bona sunt quæ observat Barthius L. 57. Adv. C. 14. sed cur ibidem in hoc Nostris loco, *sub Neptuno*, legi jubeat, non satis capio. *Ab* particula est indignantis, increpantis, valde dolentis. Alia notio est particula *vob*. quod indignantis est, & stomaschantis. Et ita uti Plautus ac Terentius, quamquam non nego multimodis poni. sed vocula est scena magis quam Elegia accommodata. Vide M. Valerium Probum L. 1. Gram. Infit. quo loco de interjectione agit. BROUXE.

ibid. VITAM POSUISSE] Nautragum, vivere desisse. Nostr. Eleg. 26. lib. hujus: *Mibi si ponsada tuo sit corpore vita.* VULP.

V. 4. AH, NEPTUNA, TIBI QUALIA DONA DAREM?] Sic Ovidius 3. *Fast.*

Mei mihi, pro cels qualia dona fers!

Nostr. Eleg. 8. supra: *Munera quante dedit? Ab non est hic dolentis, sed optantis & exultantis, ut in Cercul. Plauti 5. 2. Qualia dona darem? Qualem tibi referrem gratiam, si mari illo prætorum obruisse! quæ tibi vota perfolvissem? Vide Horatium Epodo 10. Contra, servati & naufragio vota Neptuno solvebant. Vide eundem Ode 5. lib. 1. Apud Plautum Rudente 2. 3. Neptunus dicitur magnis poculis lenonem invivisse; quia sit confregit navim. *PASS. Ab, Neptunus.* Ob, dixit Plautus Rudente 2. 3. 28.*

Ob! Neptuna lepida, salve:
Nec te aleator ullus est sapiomior. *prostitute*
Nimis lepida jecisti belam: perjurum perdidisti. &c.

Idem Mostellaria 2. 2. 1.

Habeo, Neptuna, gratiam magnam tibi,
Quam mihi amissisti a te vite vivam modo.
Verum si possbas me pedem latum modo
Scires impossi in undam, bond causa illic est,
Quod nunc voluisti facere, quia facies mihi.
Qualia dona darem? Idem *Pseud.* 4. 1. 28. *Quæ tibi dona dabo, & faciam, si hanc rem probe accurassit!* VULP.

V. 5. NUNC SINE ME PLENA FIUNT CONVIVIA MENSA] Dolenter, sine me. ut Eleg. 8. lib. 2. v. 4. & 32. *Plena mensa*, dapibus asatim instructa. Plautus Menachmis 1. 2.

Apud mensam plenam homini rostrum deliger.
Suetonius in Caligula, cap. 24. *Pleno convivio singulas infuso se collocabat.* Hac ipsa Elegia v. 8. *Pleno vellere pecus.* Finit convivio, Sic Catullus Carm. 47. *Pro convivio laeta sumuntur De die facitis.* Finit convivio sine me. ut Eleg. 9. v. 21. 22. & Eleg. 33. infra v. 25. & seqq. PASS.

V. 6. NUNC SINE ME TOTA JANUA NOCTA PATET] Queritur, rivali suo jadium amice apertam, & sibi clausam, etiam Elegia 16. lib. 1. PASS.

V. 7. QUARE, SI SAPIAS,] In Amphitr. Plau-

Deinde ubi consumto restabit munere pauper,
Dic alias iterum naviget Illyrias.

Plauti est minantur:

Istam curam largire, si sapi, eversuribus.
& tibi. Martialis Epigr. 41. lib. 2.

Ride, si sapi, e pueris, tade:

Petimus, puto, dicere poeta. Pass.

Ibid. Oblatas ne deseras merces.] Magni facienda loci occasionem ne umittas,
& ita: *Mibi istuc meretur, pro, mea res est.*

Tibullus Eleg. 2. lib. 1.

At mihi parca, Vinus, semper tibi dedita servavit
Mens mea, quid vestre uris acerbo iuas?

Ovidius Epist. Helena:

Sed amicum properas; & addus tua mittere in
verbo est.

Verbum *ajutus*, id est, meto Graecis eadem translatione, pro fructum colligo, & rem facio. vulgo *saive ses orges*. Urget autem

re alatus; nem stultum ab offerentibus nolle sumere. Cicero 3. de Nat. Deor. de

Dionysio tyranno: *Stultum a quibus bene precaremur, ab iis porrigentibus & altero dan-*

tibus nolle sumere. de victorialis, pateris, & coronis aureis, quae statua deorum sustineant, & porrigere videbantur. Pass.

Lucianus Dialogo Glyceram ac Thaidem, vindemia translatione usus est in re simili,

de duabus meretriculis militem expulsi-

bus: *h. vñ vpoçvñv aóvñv.* & nunc vindemiant ipsam. Sic loqui memini & Jeremiam

Prophetam in *Sphoniz*. Vulp.

V. 8. Et stolidum pleno vellere carpe pecus.] *Stolidum*, stultum Festus interpretatur. videtur translatum verbum a

re rustica: stiones enim vocant agriculae in arboribus fructificationem inutilem, inquit Plinius lib. 11. H. N. cap. 2. unde cognomen

Lucinae genti. Ansonius certe pro stolidum venule dixit stolonem, ut Plautus fruticem:

Sed iam non poter, o stolo, doceri.

Stolidum pecus, est ovillum genus; quod maxime *ovores*. Vide Aristotelem 9. de Nat. Animal. cap. 3. Quamvis Aristophanes in Vespis, ait de stolidis Atheniensibus: *ἐκδιδωκεῖς τὸν πρῶτον στυνὰ δίστανα. in*

convivio oves fodere. [Bacchides meretrices Plautinae hoc nomine appellavit Nicobulum & Philuxenum senes, dumum ipsarum ad-

ventantes, actu 5. scena 2. ejus Comediae. Satis est locum indicavisse.] Pleno vellere,

valde villosam, unde maxima *prado*, ut supra dixit. *Carpe pecus*, id est, accende ad cutem & ultra. Nun dixit Tursie pecus, scilicet, *Carpe*; quod acris & violentius est. quasi diceret; Lania & deplube. Scitum illud Tiberii: *Beai passuris est tendere pecus, non deplubere.* Pass. Plautus Mercatore 3, 1, 26.

Opem tibi ancillam dabo natam annos singula

Peculiatem. Pass. mi senex, tam vetulam! *lvs. hem, istac hercle res est:*

Eam si curabis, perbens est, tendetur nimium
siis.

Apud Lucianum pariter in Fugitivis deceptoros quidam pseudo-philosophi *ἀνέντιμους* & *πρῶτον*. Hi sunt mores meretricum.

Terentius Hecyra 1, 1, 6.

Et monas, & horat, ne iussuquam misceat:
Quin spoliis, matris, lacertis, quicunque nalla
fit. Vulp.

Ibid. pecus.] Ita Cicero Philipp. 2. C. 12. *Sed superum hominibus, vel dicam pecudibus, at-*

tenditis. Idem Philipp. 8. Cap. 3. *Hominibus agrestes, si homines illi, ac non pecudes pos-*

sitis. Cuius Caesar Junium Silanum, hominem segnem ac locupletem, pecudem autem appellare solitus erat, ut narrat Tacitus L. 13. Annal. C. 1. Banuxh.

V. 9. Deinde ubi consumto restabit munere pauper, ut quasi solus ille sibi reliquus & superstes sit,

discretus a ceteris de nobis, ut loquitur Plautus. *Consumto munere*; quod nimirum illi,

qui dederit, & tibi, quae acceperis, perierit. ut apud Plautum Aelin. juvenis quidam: *Ubi quae dedi?* respondet lena pesti-

ma: *Atque.* Eleganter idem in Truculentis: *Meretrix ut mere; quod des devorat,*

ut unguem abundat. Sed est enallage numerorum, pro, *consumtis munere*; id est,

exhausta omni facultate benignitatis & dandi muneris. ut Eleg. 10. lib. 1.

Proposui forem praestitit officio.

id est, flores. An *consumtis munere*, est, eo unum quod acceperat, vel extorserat rapax prator a provincialibus? *Refusa*, de humine ipso. ut Cicero pro Sex. Roscio:

Consensu dicti ei qui unum relictus est eorum
refuso.

Cynthia non sequitur fasces, non querit honores:
Semper amatorum ponderat illa sinus.

At

nequis adeo restat. PASS. *Restat*, dicitur de illo qui, amicis pluribus & familiaribus eatis, ultimus in vita manet. Horatius Sat. 9. lib. 1.

Omnes compasui. Felices! nunc ego restat.

Confice; namque inflat futurum mihi restat.

Ita hic prator, quum acerbo quasi funere rem suam extulerit, a te strenue comensam, o Cynthia, solus ipse remanebit deplois & nudus. VULP.

V. 10. DIC ALIAS ITERUM NAVIGET ILLYRIAS] In alias provincias classe redeat, non in hanc ipsam Illyriam, quam jam spoliavit. *Iterum navigare*, *πάλιν πλεῖν*, quod *iterum cursum* dicitur Horatio. *Illyrias*; mutavit numerum, ut Eleg. 11. lib. 1.

Præsum Miseno equa nobilibus.

Catullus quoque Carm. 45.

Unum Septimium misisse Aemem

Mavuli, quam Syrias Britanniasque.

76 alias, sic dixit, ut vulgo, *sux aultræ*. & apud Tacitum: *Cede alteram.* PASS. *expansus* est multo lepidissimus. quasi dicat: Jubebis tunc, ut alias sibi provincias pararet ac fabricet, de quibus tam bene meretur, quam de Illyria meritis est. Huc facit mirum in modum illud Plauti Truculentus 2, t. 23.

Dum habes, tum amet tibi nihil habes, aliam quæstionem capias.

Porro dicere hic est edicere, jus dicere, imperare. vel est amarulentis joci appetere; unde *bona*, & *non bona dicte*. *Dic naviget*, omisso *ut*. Ovidius lib. 2. Artis Amat. v. 207.

Sive latrocinii sub imagine calculus ibi,

Fac perent vires miles ab hoste tuus. V.

libid. DIC ALIAS ITERUM NAVIGET ILLYRIAS]

Ut nova praeda explere possit novam cupiditatem. sane id jam tum vetus erat, & quotannis pecunia publica pauci quidam locupletabantur. *qua de re* Cicero pro Lege Manilia C. 22. gravissime conqueritur. par erat ratio in ceteris provinciis. itaque Noster isti suo pratori non poterat viam discedendi magis compendiosam commonstrare. BAOUAN. Quum populi Romani imperium Italice terminis olim definiretur, civitates omnes in fœderatis quodammodo

Tom. I.

consecbantur: singularum jura sancta & integra erant. Sed postea, imperii filiulus longissime propagatus, quum uoque sensus provincias per se inspicere, neque urbani magistratus gubernare jam possent, opus esse corperunt prætores & proconsoles qui ad eas regendas mitterentur. Il vero omnium Romæ magistratum, immo senatus ipsius & populi potestate in unum collecta, statim ac provinciam ingressi fuerant, edicta sua proponebant. Deinceps infinitam quamdam universarum pæne rerum licentiam sibi fumentes, quum ob loci longinquitatem id postulare videretur ipsa necessitas, isdem erant legum lattores, isdem administri, judices, omnia. Specimen immoderate hujus potestatis hoc tempore videre est in dynastis quos rex Turcarum provinciis imperii sui gubernandis præficere solet. VULP.

V. 11. CYNTHIA NON SEQUITUR FASCES] Non ambitiosa est, sed avara. Lepide; quia prætorem sequitur, non sequitur ejus fasces & insignia imperii, sed ejus crumenam & pecuniam; qua exhausta eum statim relinquit. Sequitur ea quæ cupimus. unde Cæcero: *Sequi amicitiam loci, quæstum, laudem, voluptatem.* dictum a venatione. De fasces & securibus dictum ad Eleg. 6. lib. 1. v. 19. Olim prætoribus duo vimine fasces: Plautus. post sex; unde Appianus in Syriacis vocat Pro prætores & Proconsoles *ἱεραρχοὺς*. PASS. *Non sequitur seque*. Virgilius Ecl. 2.

Torvus læna lupum sequitur, lupus ipsa capellam,

Florentem cytisum sequitur lascivus capella,

Te Corydon, o Alexi, trahit sua quemque volup拉斯.

Ita apud M. Tullium: *Sequi amorem plauti, sequi ætatem vini*; apud Tibullum, *sequi sumus*. hoc est, delectari, exquirere; *ander dietro*, ut nos Itali dicimus. Ceterum similis querela est suavisissima Anacreontia, Ode 46. *Τίς αὖτις ἴσιν ἔστιν ἄνδρα? Σοφίῃ, τῷ πόνῳ, παρθένῳ. Μόνος ὀφθαλμὸς ἀνδρῶν.* *Nobilitas floret sit in amore i Supplicia & mores condescuntur: Solum pecuniam intemperat (avaræ mulieres.)* VULP.

ibid. NON CURAT HONORES] Non amat

Y y

coli,

At tu nunc nostro, Venus o, succurre dolori,
Rumpat ut assiduis membra libidinibus.
Ergo muneribus quivis mercatur amorem?
Juppiter, indigna merce puella perit.

15

Sem-

coli, ut Chelidon illa Verris, Siciliae Praetoris. PASS.

ibid. NON QUÆRIT HONORES] In Groningano, & uno nostro ita est. quod mihi priore isto curas rectius videtur. Broucker. Adfector Brouckhusio, politici iudicii viro. *honores* enim hic sunt magistratus Romanorum, non cultus quo Cynthia se coli vellet si ambitiosa esset. Male igitur Passeratus. *Cynthia non querit honores*, hoc est, in faciendo amatorum in defectu, non querit, an ille sit praetor, vel aedilis, vel consul. HORATIUS ita locutus Sat. 6. lib. 1. v. 36. *Quæ patre sit natus, num ignota mercede sub-*

ugetur.
Omnes mortales curare & querere cogit.
Tibullus pariter Panegyrico ad Messalam v. 30. de nobilitate examine v.

Nec querit, quid quoque inde sub imagine ducit. VULP.

V. 13. SEMPER AMATORUM PONDERAT ILLA SINUS] E. collo pendebat veteribus crumena, ut ex Plauto intelligitur: inde in sinu demittebatur. unde sinus frequens mentio in condenda pecunia. Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 10.

Quid pecunia Veneris precia proferre iubet?
Quæ pretium condit, non habet ille sinum.

[Nidius enim incedit, qui autem veste careat, caret etiam sinu, qui est in veste.] Juvenalis Sat. 1. *Quando Maior avaritia perit fuit?* Appuleius lib. 6. A. A. *Stipes erat, immo vasa & argenteas multis certatim offerentibus, sine receptis parulis. Ponderat fuit, expendit an graves sint aze.* ut Virgilius Ecl. 1. *exquis ore dextra.* sic Plautus Amphitr. Peril. *pugnat ponderat.* PASS. *Sinus* hic videtur esse non laxitates inter plicas vestium, a quibus vestes ipse vocabantur *sinusae*, verum loculi, sacculi, *sinus* vestibus adfuta, in quibus pecuniam circumferebant. Hæc hodie vocamus *salsae*, *seeselle*. Seneca Rhetor Controverfia 25. de patre proditoris reo: *Unda iam gravius patrum fuit? an quid esse filii reperiunt?* Neque nummos tantum, sed & pu-

gillares, & epistola his recondebantur. Florus Epitome Liviana lib. 10. *Litteras a senatu missas, quibus iubebatur parere, antequam legeres, tu sinu posuisti, & legi agi iussisti, & supplicium pergit.* Locus hic Propertii videtur ab Hesiodo sumtus ex Operibus & Diebus v. 373.

Μηδὶ γυναικὶ τὸν πυγιδίαν ἔχοντι κρημνόν, Ἀνδρῶν κρημνίστρα, τοῦτο δέσποινά κρημνόν.

Ne vero mulier te clavis evanescens decipiat,

Blande garrula, cum inquirere sinum. V. v. 13. AT TU NUNC NOSTRO, VENUS O, SUCCURAS DOLORI? Vel est *amare*, ut Eleg. 5. lib. 4.

Sed capi torquata, Venus & regina, columba
Ob meritum ante tuas guttura scissa fecas.

vel & per se stat optandi modo; ut Eleg. 1. supra: *Frux & filius amoris meo.* Succurre, subveni, opem fer. Tibullus Eleg. 3. lib. 2. *Nunc, deo, non succurre mihi. nostris dolores:* mihi dolenti, ut Eleg. 16. lib. 2. v. 81. levatur autem dolor unctione. PASS. Sic Franciscus Petrarca Ode 49. *Soccori alla mia guerra.* hoc est, mihi militanti. V.

V. 14. RUMPAT UT ASSIDUIS MEMBRIS LIBIDINISUS] Utinam praetor isto rivalis meus corpus enervet & elidat assiduo Veneris usu. Hic membra, *ni alibi*, per enallagen numerorum. Tibullus Eleg. 4. lib. 1. vocat *vilia membra*. Scriptor Liberti Carminis, *feninale membrum*, & *membrum unde praecuratur*. Paulo aliter Horatius Sat. 2. lib. 1. *centigipio rumpi*. Aliud omnino est in XII. Tab. apud Festum, in *Talione*. *Si membrum rupsit, ni cum eo poe sit talis esto.* PASS. *Membrum* hic, si quid video, non sunt alibi, sed totum corpus, quod venire nunquam intermissa frangitur, & effutur evadit. VULP.

V. 15. ERGO MUNERIBUS QUIVIS MERCATUR AMOREM?] Sic libri nonnulli; ut Eleg. ult. infra:

Felix, qui viles penis mercatur amores.
Vulgo, *mercatur amicum*. 15 Ergo, indignantis. ut Eleg. 7. lib. 3.

Ergo sollicita te coisset, pecunia, vita et?
&

Semper in Oceanum mittit me querere gemmas,
Et jubet ex ipsa tollere dona Tyro.
Atque utinam Romæ nemo esset dives, & ipse
Straminea posset dux habitare casa.

20

& Eleg. 22. libri ejusdem :

Ergo tam dedit nobis perire sabella ?

Muneribus merari, ut Ovidius lib. 3. A. A.

Quoniam minime cussas munera possit emi.

Noster Eleg. 20. infra :

Nec mihi muneribus una ulla est emia beatit.

Vide quæ adnotavi ad Eleg. 2. lib. 1. v. 4.

*Quovis, etiam nata, & miles, & liberti
modo servi.* ut Eleg. 6. supra :

Si cuius nupta quidlibet esse licet.

hæc de re vide Eleg. 5. lib. 4. v. 49. & seqq. Pass.

V. 16. JUPITER] Exclamatio est per indignationem ; ut initio Pluti Aristophanis : *ὦ Ζεὺς ὦ Διὶ*. quod Latinis, *Pel Juppiter*. Sape est admirantis. Catullus Carm. 1. *Dedit, Juppiter ! & laboristi*. Pass.

Ilud. INDIGNA MERCE PUELLA PERIT] Si legimus *indignum*, ut in veteri libro monet esse Palmerius, *perit*, agendi significatione sumetur pro *deperit*, siue perditæ amat hominem indignum ; vel *indignum* potest esse interjectio exclamantis. Sed malo : *perit merce indigna*, id est, ob indignam mercem indigne perit, quia ejus agrotat fama vacillans, id est, perdit famam & pudorem. ut Ovidius Epist. Didus :

Sed meriti famam, corpusque animamque pudicum

Quoniam male perdiderim, perdere verbo leve est. Lipsius lib. 3. Var. Lect. cap. 7. exponit : *Perit meror*, quasi *deperit* & valde cupit mercem & aurum. *Indigna*, improba, nefaria. ut *indignum facinus* Plauto & Terentio ; vel magna, ut *indignus surrex* dixit Ennius. Meris, muneribus, quæ quom accipit se ipsam vendit. Sic Ovidius Epist. *Œnonis* :

Tarpiter ingenuum munera corpus emunt. P.

V. 17. SEMPER IN OCEANUM MITTIT ME QUÆRERE GEMMAS, ET JUBET EX IPSA TOLLERE DONA TYRO] Gemmas & purpuram sæpe conjungit ; ut Horatius Ode 23. lib. 4. *Nec Cæa referunt jam sibi purpura, Nec clari lapides tempore.* & Ode 16. lib. 2. *Orium non gemmis, neque purpura veniit,*

nec auro. De gemmis legi solitis in Rabro mari dictum ad Eleg. 14. lib. 1. v. 12. *Tollere dona ex ipsa Tyro*, sumere & auferre purpuram, quam sibi dem muneri. Tyros Phœnicie urbs, conchylio & purpura nobilis. Noster Eleg. 13. lib. 3.

Et Tyros officium præbet Caducei coloris.

Tibullus pariter Eleg. 3. lib. 2.

Illic sceleres certant præbere colores.

Africa puniceum, purpureumque Tyret. P. Avarum animal femina, & exuviis amantium gaudens. Eadem habet Juvenalis Sat. 6. v. 148.

*Interera colet, & regnas, piscisque maritum
Pastores & ovem Causifanus, aliusque Falernus.*

*Quantulum in hoc ? pueris omnes, prægusta testa.
Quedam domi non est, & habet vicinus, ematur.
Mense quidem bruma, quoniam jam mercator
læsus*

*Clausus, & armatis obstat casa caudida navitis,
Grandis tolluntur crystallina, maxima rursus
Murrinus, deinde adamus, &c.* Vulp.

V. 17. MITTIT ME QUÆRERE GEMMAS] Ita Ovidius Epist. Penelopes v. 37.

Omnia namque tua senex se querere iussit

Retulerat nata Nestor, & ille mihi.

Ἰλλυρῆς. Vulp. Elegans locutio, ac bene illustrata Nic. Heinio Not. ad Ovid. L. 5. Metam. v. 660. nihil huc adulerant interpretes. Broun.

V. 19. ATQUE UTINAM ROMÆ NEMO ESSET DIVES, ET IPSE STRAMINEA POSSET DUX HABITARE CASA] Sic Tibullus Eleg. 4. lib. 2.

*O preces quicumque legit viridisque rama-
regdos,*

Et utrum Tyrio murice tingit eorum.

Altius repetit originem mali. nam ex opibus luxuria, ex luxuria avaritia poelliarum existit. præterea, si nemo dives, nemo domus puellas corrumpere. *Et ipse dux, divitiarumque, ut Juppiter ipse Eleg. 7. supra. vide Eleg. 10. supra v. 4. Posset habitare, ut posset amare Eleg. 12. lib. 1. pro, amaret. habitare, cum sexto casu, ut Ele-*

Y y 2 glia

Numquam venales essent ad munus amicæ,
 Atque una fieret cana puella domo.
 Non quia septenas noctes sejuncta cubaris,
 Candida tam foedo brachia fusa viro:
 Non quia peccaris testor te: sed quia vulgo
 Formosis levitas semper amica fuit.

25

Bar-

gia 12. *supra*: *habitare modullis*. *Servantes* *casta*, *testa stramina*, vel *culmo*. Ovidius lib. 2. *Amor. Eleg. 9.*

Roma, nisi immensum vires promisset in orbem.

Servantes *esse* *nunc* *quaque* *testa* *caste*.

Et lib. 3. *Fast.* *ex personis Martis*:

Qua fueris nostri si queris regia nati

Alpice de canna, straminis usque domum.

Scaliger legit, *Graminea*, et *caspitium* *casam* significet; de qua Virgilius *Ecl. 1.*

Pauperis & rugos crassum caspit culmen.

Alludat ad *casam Romuli*. Ovidius 1. *Fast.*

Dum casa Martigenam capiet parvus Quirinus.

De ea *casa* Livius lib. 5. Dionysius Halicarnass. lib. 1. & P. Victor in 9. regione Urbis, *Pass.* Vitruvius lib. 2. cap. 1.

Item in Capitolio commanescere potest & significare *mores vetustatis Romuli* *casa* *in arcu sacrorum, stramentis* *testa*. Broun. *Ipsa* *dur*.

ipse princeps, qui nunc praesidet imperio Romano. Horatius quoque *Ode 5. lib. 4.*

dutem appellat Augustum: *duc* *hunc* *porrie*.

Optat Propertius, mutatis saeculi moribus,

Cæsarem ipsum dactylari vetusta simplicitate, ita ut vel stramineam *casam* *aquo* *animos* *incolere* *possit*, *urbis conditorem* *imitatus*. *Vulp.*

V. 21. NUMQUAM VENALES ESSENT AD MUNUS AMICÆ] Hoc est quod dixit *Eleg. 2. lib. 1.* *De vendita munere* *heri*. Numquam, pro non: Donatus. Sed alii libri: *Nec tam*.

Venales ad munus dictum *ad* *Eleg. 2. lib. 4.* *Servius* *ad* *lines*. & *Eleg. 10. supra*: *Foras* *ad* *proelia* *venas*. & *Eleg. 13.* *Ad venum* *confis* *terra* *lapit*. & *Eleg. 28. infra*:

Numquam ad servatū invidi, censeo *ero*.

Vide *Cantarum* *lib. 3. Nov. LeR. Pass.*

Amica, *iracunda*. *Vulp.*

V. 22. ATQUE UNA FIERET CANA PUELLA

LA DOMO] *Atque*, non est hic *conventus* *est*: sed *pro*, *signi*, vel, *sed*, ut *supra* *apud* *Salustianum*. *Unde*, *pro* *edem*, ut *Eleg. 24. infra* *v. 24.* & *Eleg. 26. v. 31.* & 31. *Plautus* *Milite* *Glor.* *Et* *non* *potes* *agna* *agna* *non* *familis*. *erret* *cana*, *sanctetur*. ut *Eleg. 9. supra*: *scila* *remansit* *anno*. *Tibullus* *Eleg. 6. lib. 1.*

Nec, *Delia*, *amoris*.

Exemplum *cana* *simus* *interque* *cana*.

& *Simonides*: *ὅταν* *ἂν* *ἐμπεδόντες* *ἑαυτοὺς* *παιὶς* *τῶν* *ἀνδρῶν*. *Pass.* *Alter* *Colbertinus*, & *Borrichianus*, *Atque* *una* *fieri* *cana* *puella* *vira*. ubi fortasse *mallet*, *uno* *tempore*. Has *voculas*, *vires* & *tere*, in veteribus *membris* *sapissime* *confandi*, *prolatis* *in* *hanc* *rem* *plurimis* *exemplis*, *sagaciter* *offendit* *ille* *veterum* *poetarum* *felix* *restitutor* *Nic. Heinsius* *in* *Nasonianis*. *Broun.*

V. 23. NON QUIA SEPTENAS NOCTES SEJUNCTA CUBARIS] *Votitum* *se* *singulari* *Cynthia*, & *operatus* *Isidi*, *aque* *specie* *jux* *septem* *noctes* *secubuerat*, ut *superflua* *tres* *tantum* *noctes* *videretur*: nam *danseris* *erant* *ille* *ceremonia*, ut *dicimus* *ad* *Eleg. 33. infra*. hic *tamen* *cum* *aliquo* *conubio* *ait*. *Pass.* *Sejuncta*, non *Isidi* *operata*, & a *virtu* *conubio* *abstinens*, vel *abstinere* *te* *simulans*, ut *Passeratius* *minus* *recte*: *verum* *a* *me* *sejuncta*, & *alium* *quempiam*, *sedum* *hominem*, *puta* *prætorum* *isum*, *circumplexa*. *Vulp.*

V. 24. CANDIDA TAM FOEDO BRACHIA FUSA VIRO] *Circumfusa* & *amplectens* *tam* *fidum* *virum*. Ovidius lib. 4. *Metam.* *de* *complexu* *Salmacidis*:

Et *nunc* *hic* *inveni*, *nunc* *circumfunditur* *illud*.

Est *autem* *hic* & *aphareffis* & *synecdoche* *potest*. ut *Horatius* *Servius* *membris*. *Pass.*

V. 25. NON QUIA PECCARIS TESTOR TE] *Appello*, *inclamo*, *inrepro*. Ut *dictum* *ad* *Eleg.*

Barbarus excussis agitat vestigia lumbis,
Et subito felix nunc mea regna tenet.

Ad-

Eleg. 1. supra v. 37. Vide Lipsum lib. 3. Var. Lect. cap. 7. qui ait usurpatum pro, *desertor*. *Pretoris*, ut Eleg. 6. supra v. 40. *Pecore pudes*. *Pas*. Non tibi potissimum succensio, quod ruperis obligatam fidem, quod mihi nescio quem anteposueris: sed universo generi formosarum irascor, quæ uno amatore parum contentæ, volunt et a pluribus cæli & locupletari. *Palga*, passim puellis omnibus. Terentius Heautont. 5, 1, 14.

Quid ego tantum sceleris admisi miser? vulgo *factus*. VULP.

v. 26. FORMOSIS LEVITAS SEMPER AMICA FUIT.] Vide notata ad Elegiam 5. supra v. 18. & Eleg. 15. lib. 1. v. 1. Ovidius lib. 1. Fast.

Federa servasset, si non formosa fuisset. P.

v. 27. BARBARUS.] Non civis & notus, quod minus dolendum esset, sed barbarus nescio quis, & gente & moribus immanis. Sic Eleg. 5. lib. 4. lena suadet puellæ, ut eos aspernetur *quorum titulus per barbara cæla precepit*. *Pas*. Mea quidem sententia, barbarus hic vocatur non humo peregrinus, inculta nationis & effera: notat enim poeta Romanam prætoriam: sed illiteratus, incognans, a manifestioribus Mæst alienus. Ita Eleg. 3. supra.

Rusticus hæc aliquis tam turpia prælia querat,

Cuius non hedera circumest caput.

Virgilius pariter Ecl. 3. v. 71.

Impius hæc tam cæca novulus miles habebit?

Barbarus hæc fœdeter?

milites enim pierumque *ἀνέροντες* & *ἀνυπάκουτοι*. VULP.

Ibid. EXCUSSIS AGITAT VESTIGIA LUMBIS.] *Agitat vestigia*, dictum obscuræ, pro, movet pedes in Veneris certamine. Sic Plautus in Casina, *Conturbare pedes*. & Cicero in Epist. 1. lib. 2. ad Attic. *Tollere pedes*. *Vestigia*, pro pedibus, ut Eleg. 3. lib. 1. v. 9. *Excussis*, quatiendo vibratis: vel exaugmatis Veneri. Appulejus lib. 2. A. A. *Lumbis fraxum vibrantibus mobilem spinam querens*. Lumbi, *Λαύ*, *ῥέξ*, *ῥέξ*, vulgo, *le cable*. Isidorus lib. 11. Orig. Lumbi, et libidinis lascivium dicti: quia in viris caussa corporis voluptatis in lumbis est: ut in amblicæ mulieribus. Festus: *Lumbago*, vitium

& debilitas lumborum. *Pas*. *Agitare vestigia*, Passeratio est, movere pedes in Veneris certamine: Tarabeo, magnifice incedere, L. 17. Adv. C. 11. nec non Adv. Belotio L. 2. Apoph. C. 19. qui & Tarnebum defendit contra non neminem aliter sententem. iste nemo Caspar Schuppius est, L. 3. Verif. C. 16. videndus, uti & facerrimo Commentario in Priap. Carm. 18. Ego expono: Barbarus iste, me excuso, agitat & calcit mea vestigia, quæ in tuo lecto restant, inque illis volutat se te interea dum lumbos excutit, & clunem movet. *re vestigia* explicatum est supra ad Eleg. 7. v. 25. *agitare* hic valet, premere & calcare: nec tamen sine metaphora paulo liberiore. *re mea* tam ad vestigia referri debet, quam ad regna, quod proxime sequitur. nam ita solent poetæ. Virgilius L. 11. *Æneid*.

Unam ex virginibus fecit, sacraque ceteros Compellabat, & hæc tristis Latonia vocis Ore dabat.

Signanter ibi Donatus: *Tristis possum eff, & remansisse putetur incertum, an tristis Latonia virgo vocis daret, an tristis vocis. Dilectum hic melius adversi non potuit, nisi novum posse retinenter, quem ubique servavit, hic intelligamus tristis: ut, qualis anima fuit, talis habuisse videretur & verba. primæ, tristis Latonia vocis tristis emittit.* BROUK.

v. 28. ET SUBITO FELIX NUNC MEA REGNA TENET.] Repente, & quasi somnio beatus. Potest esse *ἄγος*, subito-felix, ut subito-fuisti. & *re subito-felix* invidiose: nam *νῦν*, sive repente divites, ut Ausonius loquitur, invidia obnoxios scribunt Aristoteles a Rhet. & Plutarchus Sympof. *Tunc una regno*, possidet lectum amica, in quo paulo ante regnabam, nam regnum nostrum vocamus ubi dominamur, quamvis exaugmum sit. ut Eleg. 7. lib. 1.

Longa mea in libris regna fuisse tuis.

Ibidem:

Et quæreret lecti frigida regna mei.

Et Eleg. 4. libri ejusdem:

Unus erat fratrum maxima regna focus.

Tibullus Eleg. 9. lib. 1.

Tunc

Adspice quid donis Eriphyla invenit amaris,

Arserit & quantis nupta Creusa malis.

30

Nullane sedabit nostros injuria fletus?

An dolor hic vitiis nescit abesse suis?

Tot jam abiire dies, quum me nec cura theatri,
Nec tetigit campi, nec mea Musa juvat.

Ab

Tunc fletis, quum me vinculum puer elter habetis,

Et geret in gremio regna superba sua.

Cicero 1. de Orat. Id, nisi hic in tuo regno essent, non tulisses, pro, apud te, & in villa tua. & lib. 14. Epist. ad Atticum: *Purpurea & Camena regna*, id est, villulas, Italia ocellos. & Epist. 1. lib. 1. ad Atticum: *Regnum judiciale Aquili*. P. Antonius quoque eleganter admodum:

*Salve hereditium, majorum regna miserum,
Quod proavus, quod evas, quod pater incauit.* VULP.

V. 29. ADSPICE QUID DONIS ERIPHILA INVENIT AMARIS] Præsentis exempli rē adspice, ut & infra hic: *Cerne ducem*. Vide Eleg. 2. lib. 1. v. 9. *Invenit*, sibi comparavit, & accessit. Virgilius 2. *Æneid.* *Ipsa manu morem juveniam*. & Plantus Amphitr. *Veni huc, invenies inferentium*. *Domus*, monili a Polydice accepto. vide fabulam apud Servium ad illud 6. *Æneid.* *Maestaque Eriphylen*, &c. Homerum *Olyfseæ* 1. Apollodorus lib. 3. Hyginum Fab. 73. Cicero 6. In Verrem, & 4. de Inventione, Statium 2. Thebaid. & Pausaniam multis locis. Tangit Ovidius 3. A. A. & lib. 1. Amor. Eleg. 10. Horatius Ode 16. lib. 3. Interpret autem Juvenalis novam de Eriphyla fabulam narrat. *Amaris*, furem, exitiosum. Eleg. 10. lib. 4. *Si Junonis sacrum faceretis amara*. PASS. *Eriphyla*, terminatio Latina, ut *Dirce* Plauto, pro, *Dirce*. Fabulam dabit noster Index. *Amaris*, quæ primum dulcia fuerunt avara mulieri, deinde ob tristem exitum facta sunt amara. Sic Eleg. 12. lib. 3.

Ille quidem interea fama subefcit inani,

Hec una no virtus fuit amara tibi,

quod attulit Bronchusius. VULP.

V. 30. ARSERIT ET QUANTIS NUPTA CREUSA MALIS] Vel quantis doloribus, vel

quanta & sua & suorum pernicie. *Medea* apud Enripidem: *νεκρὰ δόματα*, id est, male perierunt (*Creusa*) & quisque attigerit ea dona. Apollodorus lib. 1. Diodorus Siculus, Hyginus Fab. 25. Plinius lib. 2. cap. 105. Appulejus lib. 1. A. A. Sed Apollodoro & Diodoro vocatur *Glauce*. Ovidius 1. A. A. *Cui non defuit esse Ephyrea flamma Creusa?* Idem in Ibin:

Ut nova Phœacæ compressæ esset nupta coram;

Unque pater nuptæ, cumque parentis demus.

Vide & Horatium Epodo 5. PASS. *Kpura*, est regnatris, quemadmodum *Kpura* pater ejus, regnat. Vide Indicem nostrum. V.

V. 31. NULLANE SEDABIT NOSTROS INJURIA FLETUS?] Sic fere Eleg. 16. lib. 1.

Nullane finit erit nostre concessa deliri?

Sedabit fletus, compellet ocellos. lacrimis & curis finem imponet. Euripides in *Medea*: *εὐχὴ δὲ δάκρυ μῆνιν ἐν αὐτῇ τῶνα*. tristes angustias Musa & cantu sedare, & cessatum docere. Tangit autem Græcorum proverbium: *Τὸ δάκρυ ἰσχυρὸν ἰατροῦ*. *Injuria fletus* amorem. Noster Eleg. 23. lib. 3.

Flebo ego discedenti sed fletum injuriæ vincio. At Eleg. 24. infra ait: *Namquam me injuria movet*. PASS.

ibid. NULLANE S. N. INJURIA.] Numquamne contemtus a domina, discam eam vicissim contemnere? VULP.

V. 32. AN DOLOR HIC VITIIS NESCIT ABESSE SUIIS?] *Dolor*, id est, ex accepta injuria vulnus animi. ut Eleg. 18. lib. 1. v. 13. & Eleg. 5. supra v. 10. Ovidius 2. A. A. *Perfer & obdura: dolor hic tibi proderit alius*. *Vitiis nescit abesse*, perpetuo hæret, sine separari non potest. *vitiis* vocat curas & amorem, cum comites miseris. Vide adnotata ad illud Eleg. 1. supra: *Hoc si quis vitiis poterit mihi demere*. PASS.

V. 33. TOT JAM ABIRE DIES, QUUM ME NEC CURA THEATRI, NEC TETIGIT CAMP-

Ah pudeat certe, pudeat: nisi forte, quod ajunt, 35
Turpis amor furdis auribus esse solet.
Cerne ducem, modo qui fremitu complevit inani
Actia damnatis æquora militibus.

Hunc

CAMPI, NAC MBA MUSA JUVAT] Sic Elegia 20. infra :

Septima jura plena deducitur orbita Luna ,

Quum de me & de te compita nulla tacent .

id est, ex quo . Cicero Casari lib. 9. ad

Attic. Epist. 13. Aliques sunt anni quum

per duos delegi . Abire dies, effluxere . Cat-

tullus in Epithalamio Manlii : Sed moras ,

abie dies . Terentius Eunucho : Dum hac

dieis , abie hora , Cura theatri , studium spe-

randi quod , venationes , munera . theatri

autem , pro amphitheatro . Quid & unde

theatrum , docet Marcellus in Martialis li-

brum De Spectacula . vide & Eleg. 22. infra

v. 4. Nec campi cura me tetigit : non

me movit , aut cepit . Virgilius 12. Æneid.

Miseri te & qua parentis Tangere cura potest .

Campi Martii , sive Martialis in Caelio monte ,

de quo Festus in Martialis . Campi autem

curam abjiciebant , qui amore fracti

erant . qua de re Horatius Ode 8. lib. 2.

Nec nos Musa juvat . Ingentis perturbationis

indiciu , quum sua poetam Musa non

juvat . Sic Catullus ad Manlium :

Nec potis est dulces Musarum expromere fatus

Mens animi : tantis fluctibus ipsa malis .

Alii libri habent : Mensa . [perperam .] P.

v. 36. CAMPI] Subaudi Martii , ubi ju-

ventus Romana honestis exercitationibus o-

peram dabat . Vegetius lib. 2. de R. M.

cap. 10. hujus campi situm describit : Ro-

mani campum Martium Tiberi vicinum dele-

gerunt , in quo juvenis post exercitum ar-

morum , sudorem , pulveremque dilueret : ac

lassitudinem , cursuque laborem natando depo-

neret . Legendus & Strabo lib. 5. Geogra-

phix . VULP.

v. 35. AH PUDEAT CERTE , PUDEAT]

Pudore ab hac turpitudine revocari debeam .

ut Eleg. 24. infra : Sed me Fallaci domina

jura pudet esse socum . & Eleg. 23. lib. 3.

Risus eram postis inter convivia mensis . P.

ibid. NISI FORTE , QUOD AJUNT , TUR-

PIS AMOR SURDIS AURIUS ESSE SOLET]

Bene utitur exceptione ; nam , ut ait Plau-

tus in Milite Glor. Novo modo tu homo amas ;

figuend te quicquam quod satis pudet .

Allegorica periphrasis , & similis illi prover-

bio : Suum cuique pulchrum . Sententia est :

Amo quidem turpiter , sed quum turpita-

do ea , & amica crimen mihi narratur ,

non audio , nec credo . ut Eleg. 20. infra :

De te quodcumque ad furdas mihi dicunt auree .

Afranius Vopisco apud Clarissim lib. 2. in

Surde : Amanere , quidam animi non sunt in-

tegrum , furde audient . PALL.

ibid. QUOD AJUNT] Similiter infra Ele-

gia 21.

Unorum quendam magni Minus , ut ajunt ,

Corrupte totum candida forma bovis .

Vidi quibus hac locutio plebejum saperet .

tamen aliter visum antiquis . Lucretius L. 3.

Illud enim falsa feruit ratione , quod erat ,

Immortalis animam mutare corpore fictis .

Donatus in Phormionem Terentii 2. 3.

AJUNT dicimus , quum proverbium significa-

mus . atque ita Tullius , Euripidis sibi aptans

effatum , Philipp. 12. C. 2. Cujusvis domi-

nis est errare : nullius , nisi insipientis , in

errore perseverare . posteriores enim cogitationes ,

ut ajunt , sapientiores solent esse . BROUXH.

V. 36. TURPIS AMOR SURDIS AURIUS

PRÆ SOLIT] Neque mala inimicorum ver-

ba , neque amicorum audit vera consilia :

immo ipsos monentes odio habet . Hora-

tius Epodo 12. Ex qua (amore) capere

usu amicorum quæant Libera consilia , Non con-

tumelia graves . Menander quoque in Pa-

truelibus spud Stobæum cap. 64. Οὗτος γὰρ

ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἰσχύει ἀκούειν . linguæ suæ amor

ad consilia surdit . VULP.

V. 37. CERNE DUCEM , MODO QUI FRE-

MITU COMPLEVIT INANI ACTIA DAMNATIS

AQUORA MILITARIS] Autem dixit Aspicere ,

nunc Cernere . id est exemplo tibi sit . Du-

cem , ut Eleg. 10. supra v. 4. Fremitu inani

inani : vano terrore , vanisque minis . Est

enim minantium & indignantium fremitus .

De his minis Nostræ Eleg. 11. lib. 3. &

Eleg. 6. lib. 4. & Horatius Ode 37. lib. 1.

& Virgilius 8. Æneid. Abie aquora , ut Ele-

gia 15. supra :

Nec

Hunc infamis amor versis dare terga carinis

Iussit, & extremo querere in orbe fugam.

Cæsaris hæc virtus, & gloria Cæsaris hæc est:

Illâ qua vicit, condidit arma manu.

Sed

Nec nostra Asiaticum verteret ossa mare.
Damnatis militibus. An sceleratis & fontibus, ut Eleg. 7. lib. 4.

Dices damnatas ignes testa manus?
 an destinatis jam morti, ut Eleg. 6. lib. 4.

Alterâ classis erat Tencra damnata Quirino?

An quia Antonius cum suis iudicatus hostis a senatu? an quia etiam damnati Gabinii militibus usus est? *PAGE.* Quos Senatus cum duce Antonio hostes iudicaverat, Noster modeste vocat milites: Cicero vero & Plancius & Cassius *latrones* appellant *feruentes, perditos, sudissimos, importunissimos, parricides*, &c. ipsumque illud bellum pro *lascivione* habent. Vide L. 10. ad famul. Ep. 5. 14. 15. 23. 24. 27. L. 12. Ep. 12. 25. Floro quoque *sux* & *turbo* *seculi* Antonius dicitur, & *scopulus*, & *nodus*, & *mora publica securitatis*, L. 4. capp. 3. p. BROUEN.

V. 39. HUNC INFAMIS AMOR VERSIS DARE TERGA CARINIS IUSSET, ET EXTREMO QUERERE IN ORBE FUGAM] *Infamis amor*, sive, ut paullo ante, *turpis*, quia reginam meretricem amabat Antonius. Noster Elegia 9. lib. 3. *lucetrix meretricis regina Campi*. Ibid. *Coniugii obscuro pretium*, iussit, coegit; ut Eleg. 2. lib. 1. v. 13. *Dare terga* & *occipitium* & *armos ostendere*; ut Varro apud Nonium. *versis carinis*, prout ab hoste in Ægyptum averfis. ut Eleg. 11. lib. 3.

Leucadius versas acies memorabit Apolla.

Vel pro everfis, & demerfis. hoc autem posterius malo. Horatius Ode 37. lib. 1. *Sed minuit furorem Vix una sospes urvis ab ignibus.* Notum ex Plutarcho ut fugientem Cleopatram secutus sit Antonius. Sic *verso* regne Eleg. ult. pro, *everso*. & Virgilius 2. Æneid. *Tyras olim qua verteret arces*. id est, everteret. *Extrema orbe*, peregrina barbaraque regione, scilicet Ægypto: unde *Barbara Memphis*. *Orbis* autem etiam de parte orbis dicitur. ut Ovidius 3. Fast. *Eco dives ab orbe vidit*. Apud eundem occurrit, *diversos orbis*, *alter orbis*, *meus orbis* Crete; apud Virgilium, *utroque orbis Europa atque Asia*; apud Albinovanum,

orbis novus, orbis ignotus; apud Senecam & Plinium denique, *novus orbis*, *novus orbis orit*. At vetus liber, *extremus*; quod valde placet. ut apud Virgilium 2. Georg. *Extremi sunt orbis*. de India, & Serica regione. Ovidius lib. 2. Metam.

Nilus in extremum fugit perterritus orbem. Atqui Nili recessus quærebant victi Antonius & Cleopatra. Virgilius 8. Æneid. Horatius Ode 37. lib. 1. Plutarchus in Antonio, & Noster ipse Eleg. 6. lib. 4. & Elegia 11. lib. 3. *PAGE.* *Extremum orbem*, vocat Ægyptum Ovidius; & ultimum etiam, Epist. Hypernestre; *ultimas terras* Cornelius Nepos in Attico. *Querere fugam*, pulcherrima locutio. est hoc ultima desperationis, ubi fugitur sine consilio, tantum ut fugiatur. Noster suo debet Cicroni, Philipp. 5. C. 16. *Nondum ullus duci habebatur, non capias*; nullum erat consilium publicum, nulla libertas: danda servitus erat crudelitati usque; *fugam quærebamus omnes, que ipsa exitum non habebat*. Virgilius 2. Georg. v. 123.

Aut quot Oceano propius gerit India lucos,
Extremi sunt orbis.

Hispaniam Calpurnius *extremum orbem* vocat Ecloga 4. v. 4. 3. 49. BROUEN.

V. 41. CÆSARIS HÆC VIRTUS, ET GLORIA CÆSARIS HÆC EST] *Virtus ad bellum*; gloria & adorea ad pacem & clementiam in victos; de qua Cicero pro Marcello. Virgilius 6. Æneid.

Parere subiectis, & debellare superbas.

Horatius Carmine seculari:
Quique vos habus veneratur albis
Clarus Auspice, Pœnisque sanguis,
Impetores bellante prior, iacentem
Lenis in hostem. *PAGE.*

Ibid. CÆSARIS HÆC VIRTUS, ET G. C. n. 2.] Versus elegantissimæ simplicitatis, quales non semel occurrunt apud Propertium. VULP.

V. 42. ILLA QUÆ VICIT, CONDIDIT ARMA MANU] Eadem manu & bellum & pacem confecit. elegans *luxuria*, ut Eleg. i. supra.

.. 202

Sed quascumque tibi vestes, quoscumque zmaragdos,
Quosve dedit flavo lumine chrysolithos:
Hæc videam rapidas in vanum ferre procellas. 45
Quæ tibi terra, velim, quæ tibi fiat aqua.

Non

-- *Qua cuspide vulnus**Senserat, hæc ipsa cuspide sensit apertum.*

Lucanus Panegyri. ad Pisonem:

*Ignem quia tamen superum pater arma recondit,**Et Caspæa repetens convivia mensa**Pecula sumis et, qua gessi fulmina, destra.*

Ovidius lib. 4. Trist. Eleg. 2.

*Vincula ferri illa, qua tulit arma, manu**Cœdidit arma. ut Horatius in Carm. seculari:**Condite mitis placidusque telo. Condit**arma, qui recondit, & iis uti non vult,**ut pacis tempore fieri solet. Tibullus lib. 1.*

Eleg. 10.

*Pace bidens vomerem vitæ: et tristis dari**Militis in tenebris occupat arma finis.*

De Jano Quirini clauso ab Augusto post

Asiam vistoriam, pace terra marique

parta, vide Horatium Ode ult. lib. 4. Suetonium in Octav. cap. 22. [Dionem Cas-

sum lib. 53. & 54.] Ovidius 1. Faë. sub

ipsum finem:

*Græcia diti domuique sua; reliqua cæcenis**Jæmpeidem vestes sub pede bullæ jacent.*

ARMA MANU. ex syllabarum compo-

sitione MA MA, delectari videntur poetæ, ut

Eleg. 13. lib. 1. v. 16. Eleg. 1. hujus libri

v. 18. item Tibullus Eleg. 1. lib. 1. *Facili**Grædis poma manu.* & alia id genus. PASS.

De quibus copiose nos ad Tibullum Eleg. 1.

lib. 1. v. 5. VULP.

v. 42. ILLA QUÆ VICIT, C. A. M.] Si-

millime Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 2.

Quæ vicit, victis protegit ille manu. VULP.

v. 43. SED QUASCUMQUE TIBI VESTES,

quoscumque zmaragdos] Sed, pro At,

vel igitur. ut Eleg. 6. v. 35. & est im-

precatu hoc loco. *Quoscumque vestes*, Cons-tempe aut Tyria, ut Eleg. 1. super. *Zma-**ragdos.* notus & vulgo Isyllus. Zmaragdus

tertia tribuitur auctoritas a Plinio lib. 37.

cap. 5. *Virides zmaragdos dixit Tibullus Ele-**gia 4. lib. 1. Pass.* Veteres semper Zma-

ragdos scribebant: neque unquam aliter in

vocabulis Græcæ originis, quæ a duabus

consonis se incipiebant. lapis Romanus

apud Græcos dicitur. 5.

Tom. I.

D M

ZMARAGDI

L. DOMITIA POLLIN

CYCICLAR

ER. COLLEGE

CYRANTE. NICOSTRATO

AMICO

B M

non sunt negligenda quæ super hac ratione

scribenti notantur viri doctissimi Jo. Pierius

Valerianus in L. 7. *Æneid.* Virg. v. 648.

Achilles Statius in Tibull. L. 2. Eleg. 4.

Cl. Danquius Orchogr. Volum. 2. tract. 21.

Is. Votius Obs. ad Catull. p. 321. Marq-

Gudius in Phædr. L. 3. lib. 18. Lambinus

in Lucræ. 2. 1122. v. 548. v. Tarnelius XVI.

Adv. 2. Tibullus 1; 10; 12. Valerius Cato

Dir. v. 36. 46. BRONN.

v. 44. QUOSVE DEDIT FLAVO LUMINE

CHRYSOLITHOS] Adhuc ad ezymon. Pli-

nius lib. 37. H. N. cap. 9. *Chrysolithos* *Æthio-**piæ mittit, aureo colore translucentes.* Idemcap. 11. *Colet appellavit chrysolithos aureos.*

PASS.

v. 45. HÆC VIDEAM RAPIDAS IN VANUM

FERRE PROCELLAS] Ut oculos scilicet sa-

tietem ultione. *rapidæ procellas*, & celeres &

cum impetu omnia vertentes. Virgilius 1.

Æneid. de ventis:--- *Maria, ac terras, calumque profundum**Quippe ferant rapidi secum, verrantque per**oras.*ita & *rapidi fluvii.* In *vanum*, an in nihil-

lum? an in auras & ætrem, id est inane?

ubi vana hæc fiant, id est, evanescant?

alludit ad proverbium: *vanis trahere.* namlegendum, *in vanum?* Sic Virgilius *Æ-**neid.* 21. *Inque notæ vocem vertere procel-**la.* Didum *in vanum*, ut in *casum*, &

Eleg. 16. infra:

Velaque in incertum frigidis Austro agas.& in *plenum* Eleg. 5. lib. 3. v. 18. Senecade Tranquillit. Animi cap. 9. *Ut tela in**vanum cadat.* STATIUS Papius: *Peritura**movere Ausilia, Et maestas in vanum ferre**labores.* PASS. *In vanum.* subandi, *aura*,

Z 1

qui

Non semper placidus perjuro ridet amantes
Juppiter, & furda negligit aure preces.

Vi-

qui facile ab obviis corporibus rumpitur. Hinc *vana larva, vana somnia*; nempe levia, tenuia. Horatius Ode 23. lib. 3. *An vitis carentem ludit imago Vana, quæ portâ fugiens æstus Somnium ducit?* Egregio vero Dantes Aligherius Inferni Cantu 6.

Nai posavam su per l' ombre, e ch' adova

La greve pioggia, e ponavam le piante

Supra lor vanità, che per persona. VULP.

V. 46. *QUA TIBI TERRA, VELIM, QUÆ TIBI FIAT AQUA*] Id est, hæc atque illa munerâ. *Quæ gemma, hæc aqua*; quæ aurum & purpura, hæc terra. Scaliger legendum putat, *Quæ. Fiat terra*, ut Eleg. 9. supra:

Ille vir in medio hæc amore lapis.

Plantus Ridente 4, 7. *Id omne ut fiat cinis.* Parissimum huic illud Ovidii lib. 3. Amor. Eleg. 7.

O si neglecti quisquam deus alter amoris

Tam male quæstas pulvere muner opes!

& verba Menelai Græcorum ignaviam increpant, quod nullus eorum auderet congruere cum Hectore ad singulare certamen provocante, Iliados 11. v. 99.

Αλλ' ὅστις πέρι πύργου ἔσθ' ἔγχε γινώσκεις.

Sed vos quidem omnes aqua & terra faciatis.

(moriamini.)

quæ Plutarchus in Homeri vita, & Alexander Aphrodisiensis referunt ad naturam rerum, omnia scilicet ex aqua & terra oriri, & in eadem resolvi. *Pars.* Omnes libri habent *Quæ*, bis repetitum, tamen *Quæ* videtur convenientius. *velim* quoque est in omnibus, nullo dissidente. quare vix admiserim Scaligeri *precor*. Tibullus L. 1. Eleg. 10. [9.]

Ille velim rapido Vulcanus carminis flamma

Torret, & liquida delectat omnis aqua.

quæ irrita vovebant antiqui, in cinerem, pulverem, aquam verti optabant. vide Ach. Statium, & Jan. Gebhardum, ad laudatam Tibulli Elegiam: & Passeratium hoc loco. Homeri verba, Passeratio adducta, interpretatur Macrobius L. 1. in Somnium Scipionis C. 6. p. 13. *BACUEN.*

Ibid. *QUA TIBI TERRA, VELIM, QUÆ TIBI FIAT AQUA*] Non dubito, hæc geponiam hujus loci esse lectionem. Sed quid

significet *quæ*, absit dicto invidia, nullus interpretum satis perspicit. *Quæ* postum pro *aliqua*. nempe aliqua earum gemmarum aut vestium quæ muneris tibi misit rivalis meus, aqua fiat; aliqua, terra. Horatius Epist. ad Pilones v. 361. loco plane singulari, sed minus intellecto:

Ut pistora, pressi erit: quæ, si propius flet,

Te capiet magis, & quædam, si longius abest.

Quæ, pro quædam. hoc autem postea subiungitur. Virgilius pariter 6. Æneid. v. 533.

Pelagius venis erroribus altus?

An meum divinus? an quæ te fortuna fatiget?

Item Cicero lib. 2. de Nat. Deor. *Aut vero alia quæ natura mentis & rationis experti hæc scire possint?* & pro T. Annio Milone:

Nun quæ rogatio laia? nun quæ verba quæstio decreta est? Adde Terentium Andria 1, 3, 9.

Quo jure, quaque injuria præcipium me in pistrinum dabit. & Livium lib. 2. Hist. *Quod ubi cui militi incidit, collegam appellabat.*

nempe alium. Joannes Boccacius Latinam hanc elegantiam imitatus videtur (*nella*

Novella d' Ambrogio) : *E domile che in*

giurie, e che in vassillamento d' oro e d' ariento,

e che in danari, quello che valse &c.

Quod pertinet ad sententiam, terram & aquam fieri, nihil aliud est quam funditus interire, *ἐσθίοντες αὐτὴν ὕδατος ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ.*

Fuerunt enim qui docerent, terram & aquam esse rerum omnium principia, in quæ rursus omnia dissolvantur. *Sex.* Empiricus in Hypotyp. Pyrrhonius duos affert versus huc pertinentes:

Ἐκ γῆς γὰρ πᾶσι καὶ ἐκ γῆς ὕδατος τε καὶ αἰθέρος.

Ex terra omnia sunt, in terramque omnia

tendant.

Πᾶσις γὰρ γῆς τε, καὶ ὕδατος ὑπογινώσκουσιν.

Scilicet ex terra, & quæ unda progignitur

omnes.

Ceterum excellentiore significatione Salvianus lib. 1. adversus Avaritiam cap. 8. *Nos facere ex divitiis aquas cupimus ignem respicientes.* *VULP.*

V. 47. *NON SEMPER PLACIDUS PERJURO RIDET AMANTES JUPPITER*] Sic Horatius Ode p. lib. 2. *Non semper imber nubibus dispicit*

Manant in agror. placidus, faciles, lenis.

Ridet perjuro amantes, ludum jocum

que

Vidist' toto sonitus percurrere cælo?
Fulminaque ætherea defluisse domo?

50

Non

que putat amantium perjuris, neque ullo supplicio digna. Ovidius lib. 1. A. A. Propter unum solalem suam imitatur:

*Juppiter ex alto perjuris videt amantium,
Et subit. Nilius iritis ferre uasat.*

Prior vero Tibullus Eleg. 4. lib. 1.

*Nec jurare timeo. Veneris perjuris veni
Iris per terras, & Jovis summa ferunt.
Grævia magna Jovi, ut ait, pater ipse valere,
Jurasse cupido quidquid impetus amor.*

Hæc de re vide Platonem in Convivio, & Horatium Ode 8. lib. 2. Pass.

v. 48. ET SUADA XCLOGIT AURE PRECIS.] Sic Eleg. 23. lib. 3.

Acciderint furem ut nota nota Jovi.

nam furdis, qui audire non vult, negligit preces, alpernat, repudiatur. & preces, quia sunt Jovis filia Homero. Preces autem ambigue, vel imprecationes additis iurjurando, ut *Si fallo*, hoc mihi aut illud eveniat: vel querelas illorum qui perjuris amicaram decepti ultionem exposcant. Sic Horatius dixit Epodo 5. *Misi Thyestes preces.* & Virgilius 4. Æneid. *Negras audire preces.* Pass.

v. 49. VIDISTIN' TOTO SONITUS PERCURSARE CÆLO?] *audistis*, pro audisti, ut Eleg. 6. supra v. 16. Sic Virgilius 4. Æneid. *Verbe vocatis Vitis viri.* Attius Chrysope apud Nonium:

Ves illius certe est, idem enimes cernimus.

Sonitus de tonitru. Ennius: *Qui templa cæli fumina sonitu concutit.* Juppiter scilicet. [Hæc verba Ennii usurpat adolescens Terentianus Ennucho 3. 5.] Seneca in Quæst. Nat. *Tonitrua nihil aliud quam cæli ætheris sonitus. Percurrere cælo.* ut Lucretius lib. 5. *Magnam percurrunt murmura cælum.* Virgilius 8. Æneid.

Igne etiam micant percurrit lumine nimbos. Pass.

Vidist' est in libris; lapsa promo. loquitur autem poeta ad solam Cynthiam. inde supra *aspice, cern.* pro rursus reponit Nic. Heinsius *note*; & *percurrere* ubi nunc est *percurrere*. Not. ad Ovid. L. 3. Fast. v. 347. nihil verius puto. sano *percurrere* verbum est militare, & plus aliquid notat quam *percurrere*, tonitrua autem ipsa sunt tela

armati Jovis. Cæsar quum alibi, tum L. 3. Bel. Civ. C. 91. *Hæc cum (Craffianus) dixisset, primus ex deo rursus percurrit.* initium est ibi decretorie illius pugna Pharsalica. Virgilius L. 12. Æn. *Agmina cuncta Frangunt Laurentum.* vide & Justinum L. 9. C. 8. hæc adducunt Heinsii lectionem, tamen vulgatam tueri videntur Lucretius L. 5. & Virgilius L. 8. Æn. a Passeratio alluci. istud autem Nostri *sonitus* haudquamquam est mutandum in *tonitru*, quod volebat aliquando amicus quidam meus, vir doctus ac disertus, nihil mutant membranz; & amabant eam vocem Romani scriptores. Post Ennium ac Terentium Virgilius L. 6. Æneid.

*Vidi & crudeles dentem Salmoenæ pueri,
Dum pecunias Jovis & sonitus imitatur Olympi.*

atque ita passim nativi lepōris artifex Lucretius. Broukh.

v. 50. FULMINAQUE ÆTHEREA DEFUISSE 12 DOMO.] De cælo repente decidisse. An defuisset? Virgilius 11. Æneid. *Nec fulminis tanti Dissulcat caput.* Æthere domus, cælum. Horatius ita locutus Ode 3. & 28. lib. 1. Item Ode 12. lib. 2. *Unde periculum Fulgens perveniit domus Saturni veteris.* P. Lege *defuisset*, auctoribus nostris membranis, & codice Groningano. Passeratio quoque ita coniecerat. Lucretius L. 6.

Hæc etiam palli tanquam convulsa videntur

*Omnia sepe gravi tremere, & divulsa vapente
Maxima defuisset capitis munus mundi.*

Broukh.

Defuisset, magis placet, nam paulo post: *Nec se de nihilo fulminis ira cadit.* cadit, hoc est, e cælo in terram deflue. Æthere domo. Sic Horatius Ode 3. lib. 1. *Post ignem æthere domus Subdolum macies & nova sibiis Terris incubuit color.* Virgilius etiam Æneid. 10.

Panditur interat domus omnipotentis Olympi.

Item Ovidius 1. Fast.

Felicit animo, quibus hæc cognoscere primis

Igne domos superas scandere tunc fuit.

Homerus non semel: *Θωὶ ὕψους διαλαμ ἔξω*
74. VULP.

Z z a

v. 51.

Non hæc Pleiades faciunt, neque aquosus Orion:
Nec sic de nihilo fulminis ira cadit.
Perjuras tunc ille solet punire puellas,
Deceptus quoniam flevit & ipse deus.

Qua-

v. 51. NON HÆC PLEIADÆ FACIUNT,
æQUUS AQUOSUS ORION] Quæ tamen tem-
pestatem concitant, ut docet Horatius
Ode 14. lib. 4. *Indomitæ prope quasvis undas*
Eæret Ausfer Pleiadum chora Seindente un-
des. vide Plinium lib. 1. N. H. cap. 52. de
fulminibus a sideribus venientibus. Noster
Eleg. 3. lib. 3.
Pleiadum spissa cur cois igne choræ.

Sextius 9. Thebaid.

— Quoniam Pleiades horis (tempestas)
Aut nigrum trepidit impingit Oriona navis.
De Pleiadibus, quæ Pleiades veteribus, id
est columbæ, plura vide apud Athenæum
lib. 11. & Aratam in *Chorismis*; Nostrium
item Eleg. 8. lib. 1. v. 10. *Aquosus Orion*,
pluvius, nimbosus. Virgilius 1. Æneid.
Quoniam subito asurgens fœtu nimbosus Orion
In vada cæco tulit.

& 4. Æneid.

Dum pelago deservit hiems, & aquosus Orion.
Plinius lib. 18. N. H. cap. 28. *Tempestates*
ab horridis sideribus cætant, ut Arctura, Ori-
on, Hadis. & sæpe alibi. De Orionis fabu-
la Apollodorus lib. 1. Homerus lib. 5. & 11.
Odysseæ, Ovidius lib. 5. Fasti Hyginus lib. a.
in Fab. Orion, & in Fab. 195. qui situm
ejus describit in Poetico Astronomico; de-
nique Palæphatus. Vulgo ab urina deus
dictus perhibetur. quidam ab æciu, turbo,
concito. Collocatus est in cælo juxta Tau-
ri sidus. PASS.

v. 52. NÆC SÆC DE NIHILÒ FULMINIS
IRA CADIT] Id est, fulmen iracundum
desinit. vide Eleg. 5. v. 22. *supra*, & Ele-
gia 3. v. 16. *non de nihilo*, id est, con-
fusa; ut loquitur Eleg. ult. infra v. 54. P.
Fulminis ira. Horatius Ode 3. lib. 1. *Ne-*
que Per nigrum patimur scelus Iracunda Jo-
venis potere fulmine. Ovidius lib. a. Amor.
Eleg. 5.

Reps, & ex animo dedis optima (oscula):
qualia possent

Excussere irata tela crisfulca Jovis.
Etiam Franciscus Petrarca (*in Sonetto 10.*)
fulmen vocat videtur ira di Jovis:

L'ira di Giove per venetoa pioggia.
Cadit. Sic Virgilius 1. Georg. v. 487.
Non aliàs cælo ceciderunt plura serenus

Vulgura.

Latinos imitator Torquatus Tassus Gothi-
fredi Cantu 7. strophe 9.

— Siccome il fulgore non cade

In basso pian, ma sull' occello time. VULP.
v. 53. PERJURAS TUNC ILLE SOLET PU-
NIRE PUELLAS] *perjurans* ille deus *perjurans*
& *perjurans*, quia *fulmina* *fulminis* *fulminis*. Vide
Junium Proverbia 35. Centur. 4. in fine. P.
Aristophanes in *Nebulis* v. 394.

Αλλ' ὁ κερωνὸς παθεῖ ἀν' ἡμετέρας κόμπους
πυρὶ τὴν δὲ δὲ.

Τὸν γὰρ δὲ κερωνὸς ὁ Ζεὺς ἴσ' ἐπὶ τῆς
ἰσχυρῆς.

Lege reliqua, si vacat. VULP.

v. 54. DECEPTUS QUONIAM FLEVIT ET
IPSE DEUS] Doluit & questus est de per-
fidia mulierum. Flere deos, id est lacri-
mare, negat Ovidius a. Metam. *Negot enim*
celestia tingi Ora licet lacrimis. Virgilius ta-
men 10. Æneid. lacrimantem inducit Her-
culem, & Venerem 1. Æneid. Ovidius ipse
in Epicedio Tibulli, ex aliorum tamen
sententia:

Avertit vultus, Ergo qui possides oras:
Sunt quoque qui lacrimas sentinisse, ne-
gem.

Noster Eleg. ult. lib. 4. de Divo Augusto
sente Corneliam: *Lacrimas videmus ira deo.*
Ipse, ut Eleg. 7. v. 4. PASS. Rex decorum
Juppiter optavit amplecti mulierculam, & sibi
ab ea condici: decipi potuit promissis fallaci-
bus, deceptus flevit, ut puer iulius. O stultum
profecto, ineptam, absurdam veterum
superstitionem! Lege apud Bronkhusium in
Adnotationibus ad hunc locum, lacriman-
tem Janonem, Venerem, Minervam, Dian-
nam, Auroram, Nymphas, Thetis; quin
etiam Herculem, Martem, Apollinem,
Bacchum, Eumenidas, Plutonem. Nar-
rantis præfatio sunt poetarum testimonia.
VULP.

v. 55.

Quare ne tibi fit tanti Sidonia vestis,
Ut timeas, quoties nubilus Auster erit.

55

E. L. 2.

V. 55. QUARE NE TIBI SIT TANTI SIDONIA VESTIS.] Sic claudit Eleg. 5. p. 19. l. 1. [Male igitur Scaliger, & pravo iudicio, hinc Elegiam attaxit sequentem.] Ne tibi sit tanti, ne tam magno emas, dictum ad Eleg. 6. lib. 1. Sidonia, pro Tyria, quia Tyro vicina Sidon. Sic Virgilius 4. Æn.

Sidoniam pille oblamydem circumdata limbo.
Noster Eleg. 10. lib. 4. v. 47. Sidonia pal-
la. Pass. Alteram syllabam in Sidonia pro-
ducit etiam Silius Italicus lib. 5. v. 474.

Nefas in opposita cuspide Sidonia ligno.
Corripuit Tibullus, & Papinius; ille Ele-
gia 3. lib. 3. Quæ Sidonio murice lona ra-
ber: hic initio Thebaidos: Sidonius raptus.
Vulp.

V. 56. UT TIMEAS, QUOTIES NUBILUS
AUSTER ERIT.] Perjuris & impiis comes
timor. Ovidius Epist. Didus:

Procurat occurrent falsa perjuris lingua,
Quæque cadent, in te fulmina missa putes.
Juvenalis Sat. 13.

Hi sunt qui trepidant, & ad omnia fulgura
pallent

Quem tonat, exanimis primo quoque murmu-
re celi.

Vide Suetonium Calig. cap. 51. Quoties nu-
bilus Auster erit. *diorygia*: nam & quoties
nubilus Auster erit, id est, subit; & quoties
Auster erit nubilus. potest enim esse
Auster, ut non sit nubilus. Horatius Ode 7.
lib. 1.

Albus ne obscure deterget nubila celo
Sape Natus, utque parturit imbres
Perperas.

Sane sine nubibus tonitru non fit, & nu-
bes agit Auster. Ideo Cyclopes in 8. Æn.
fabricant fulmini

Tres imbris terri radices, tres nubes aquas
Addiderant, nulli tres ignis, & alius Austri.
vide plura ad Eleg. 5. supra v. 12. Pass.
Quoties nubilus Auster erit. hoc est, quo-
ties subit. Verbo substantivo, quum de
ventis sermo est, haud raro utantur scrip-
tores. Cicero in Lucullo: Erat consilia-
tum, si ventus esset, Lucullus in Neapolita-
num, ubi in Pompejanum urvigere. Idem
Epist. 7. lib. 16. Iis enim ventis istius nomi-
natis, qui si essent, nos Corinthe non sedere-

mus. Et Epist. 15. lib. 12. *μετεωρίζεις*: Sed
quicunque ventis erunt, ore vestra certe non
aberit. Martialis Epigr. 28. lib. 14.

Accipe quæ nimirum vincant umbracula soles.

Sic licet & ventus, te tua vela regent.
Arnobius lib. 1. Contra Gentes: Quid enim
si hoc posse navigationis cupidissimum congre-
gatur, ventus jamdum non esse, & celi cen-
quiescere statuas? Sic etiam Graui. Auctor
Geoponicorum lib. 7. cap. 7. initio: *σφοδρὸν*
δένει δεικνύει. quum sunt venti *Βορέες*.

Interdum vero ablativum usurpant, quem
possis absolutum vocare, ad idem signifi-
cantum. Cicero lib. 1. de Divinat. *Humor*
alapsus verticibus, potest, ut in tellure vi-
denatur, Austro, fuderem imitari. Subaudi,
stante. Seneca pariter lib. 1. Nat. Quasi.
cap. 2. *In balneis quoque circa lucernam tale*
quiddam aspici solet, ad aëris densi absente-
tem: frequentissime autem Austro, quum celum
maxime gravet & spissum est. Iterum
Cicero Epist. 9. lib. 16. *Austro lenissimo*. Ho-
ratius Sat. 8. lib. 1.

In primis Lucanum aper levi fuit Austro
Caput, ut aëther tanta pater.

Cæsar lib. 5. Belli Gallici cap. 8. Leni Afri-
ca profectus. Eodem pacto dicebant, imber
est, aqua sunt, tempestates mala sunt. Ovi-
dianus lib. 5. Metam. v. 281. Imber erat.
T. Livius lib. 35. *Aqua ingentes ex uno*
sursum. Cato de R. R. cap. 1. Tempestates
males fuisse. & paullo post: Quum tem-
pestates pluviae fuerint. Præterea occurrant
apud bonos auctores, *aëtas est, hiems est*.
Cornelius Celsus lib. 4. Medic. cap. 3. *Si*
aëtas est. & cap. 8. *Si hiems est*. Item alia
plurima varios temporum eventus signifi-
cantia. Cicero lib. 1. de Nat. Deor. *Si est*
celor, & Sole se opponant. Virgilius Ecl. 5.
Aut facinus, si frigus erit. Ulpianus L. 1.
D. de feris: Quum messor vindemiæque sunt.
Virgilius Ecl. 5. *Si messor erit*. Cato de
R. R. cap. 155. *Primo autumnizante, quum*
paluis. I. Ovidius 6. Metam. v. 494. *Lae-
tes*. Homerus Odysseæ lib. 19. v. 64.

Nubis εὐλα πηλλὰ, εὐλα ἔμεινέ τι δι-
ποδία.

Congregantur ligna, ut lumen esset, & calo-
rent.

Ho-

Horatius Epodo 15.

Nux erat, & cala fulgebant Luna sereno.

Ita & Virgilius aliquoties. Apud Sex. Empiricorum: *Et vix ita, vixit ita*. Ovidius Epist. Ariadne: *Luna fuit*. Martialis Epigr. 21. lib. 8.

Jam, Caesar, vel nuxa vni: fuit astra licebit,
Non decet populo te veniente dicit.

quam leſionem tuetur J. Frid. Gronovius adversus alios qui legunt: *sicut astra licebit*.

Porro, *Sole*, & *quum Sol eſt*; *Luce*, & *quum lux eſt*, vel *quum lucet*; plura item ſimilia ſunt *ſenſuſque*. Ovidius in A. A. *Frigeret ſole*, *Sole juvenis umbra*. Propertius Eleg. 7. lib. 4.

Luce iubens teget Lethæa ad ſtagna reverti.
Tibullus Eleg. 1. lib. 2.

Ad juvenem tenebris ſola puilla venit.
Lucretius lib. 1.

--- *Pere reſem, frumenta calore,*
Vix autumnum ſundi ſuadente videmus.

Addam & alia. Cornelius Celfus lib. 3. cap. 6. *Ubi vere ſecris fuit*. & infra cap. 15. *Si ſic eſt*. Muktus eſt hic ſcriptur in hoc loquendi genere. Ovidius Epist. Briseid.

Bellum erat: ille ſereno poſſet ſecreſſe ab armis.
Cicero Epist. 12. lib. 16. *Sic autem erit bellum, video me caſſide, & ceteris legationibus preſentum*. L. Calpurnius Piſo Frugi apud Varronem lib. 4. de L. L. *Tertia eſt Jannalis perſa, diſſa ab Jano; & ideo ibi poſitum Jani ſignum, & jux inſtitutum a Numa Pompilio, ut ſit clauſa ſemper, niſi quum bellum ſit*. Suetonius in Julio cap. 18. *Pax erat*. Cicero Epist. 25. lib. 12. *Et die non ſuit ſenatus, neque poſtero*. Denique T. Livius lib. 7. *Eorum (decemviri ſubſyllinorum) manum teſtifierium fuit*.

Ceterum, quod pertinet ad ſententiam, hic Propertii locus unus eſt ex elegantioribus, & magis urbanis. Torquatus Taſſia ad eum reſpexiſſe videtur Epigrammate quodam Italico, ſed ut puellam ad voluptates invitaret, non ut a perjurio deterret. Ejus initium eſt:

Odi, Fille, che tuana; odi, che 'n gale
Il vapor di laſſo converſa piovve:
Ma che curar dobbiamo che faccia Giove?
Giuliano noi qui, e' egli e' turbato in cielo.
VULP.

ELEGIA XVII.

Mentiri noctem, promiſſis ducere amantem,
Hoc erit infectas ſanguine habere manus.

Ho-

ARGUMENTUM ELEGIAE XVII. LIBRI II.]
Puella fallaciam, & ſuis miſeria conque-
ritur. VULP.

V. 1. **MENTIRI NOCTEM**] Scaliger hanc Elegiam cum ſuperiore conneſſit [ſed perperam]. **Mentiri noctem**, eſt noctem polliceri & ſidem fallere. ut Tibullus Eleg. 8. lib. 1.

Vel quum promiſſis ſubita, ſed perſoſa ſallit.
& Horatius Sat. 5. lib. 1.

Hic ego mendacem ſuſtignam uſque puillam
Ad medium noctem exſpecto.

Mentiri cum quarto caſu. Horatius Epist. 7. lib. 1. *Spem mentia ſeget*. Virgilius Ecl. 4.

Nec vixit diſſet mentiri lana coleret. PASS.

Horatius pariter Epist. 1. lib. 1. *Nex longa, quibus mentitur amica*. VULP.

ibid. **PROMISSIS DUCERE AMANTEM**] Spe inani laſtare & protrahere; ut Mars ab Anna ducitur promiſſis apud Ovidium 3.

Faſt. & **Attius Alcmaone** apud Nonium in *ſeant*, & in *laſtare*: *Truſter fruſtrando; laſtari, ſeantem protrahit*. PASS. Locutio effica, & bonis Latinitatis auctoribus valde uſitata. Terentius Andria 2, 2, 9. *Id voluit, ne ſe necepinaverit duci ſaſſo gaudia*. Idem eadem Comad. 4, 1, 20. *Eſtiam nunc me ducere iſte diſſit poſſuit*; & ibid. 4, 1, 24. *Niſi me laſtaſſet amantem, & ſaſſa ſpe produceret*. Caſar lib. 1. Belli Gallici cap. 16. *Ubi ſe diſtans duci intellexit, & diem inſtare, quo die ſermentum militibus metiri oportet*. Virgilius Ecl. 9.

Caſſanda, *noſtro in languine ducit amorem*. Cicero pro Quintio: *Autum & ſex miſer nihil peti, quieſcit: conditionibus hunc, quum poteſt, producit*. Extrahere dixit idem Ep. 4. lib. 1. *Res ab adverſariis noſtris extrahit eſt vixit calumnias*. Eodem paſſo dicebant, **Bellum ducere**. Cicero Epist. 3. lib. 7. *Sno-*
doro

Horum ego sum vates, quoties desertus amaras
Explevi noctes, fractus utroque toro.
Vel tu Tantalea moveare ad flumina forte,
Ut liquor arenti fallat ab ore sitim:

5

Vel

devo infestis ut bellum duceret. Pompejus videlicet cum Cesare pugnaturus. Sic & Livius loquitur lib. 22. In dicendo bella sedula tempus terere. & alibi saepius. Qui etiam verbo extrahere usus est eadem significatione lib. 2. Tum vero eludi aequo extrahi se multoties putare. Denique Silius Italicus lib. 5. Panic. v. 97.

Sic cessare dicit, & bellum ducere cordi est. Hoc est quod Itali dicant: memor per longam a feris de promissa. vel mandare alicui d'oggi in domani. Laurentius Lippius in poemate iocoso (nei Malmantili racquistata, Canto 1. Stanza 5.)

*Ma poi ch'ella la vuole, ad in be promissa,
Non vo' manderla più d'oggi in domani. V.
v. 2. Hoc ERIT INFECTAS SANGUINE ARSAE MANUS.] Id est parricidii, vel saltem homicidii, instar erit. Ridicule. ut Stoici de gallo gallinaceo, quum non esset opus interfecto. Cicero pro Murena. & Offic. lib. 2. ex Catone quum quereretur, Quid esset funerari? quid, inquit, hominem occidere? Contra Puras manus dabo, dixit Horatius Ode penult. lib. 2. & Nolter Eleg. 32. infra. Herodotus autem in Clio de eo qui fratrem occiderat: ὃν ἡδυσσεύς ἔκτανεν. Infestus, timendus, imbutus. Albionovans ad Livium: Infestis aqua sanguinis nigra. Appuleius lib. 8. Asini: Nec enim niam manes infestis sanguine humanus. PASS. Veterum imitator diligentissimus Petrus Bembs, in quodam Epigrammate Italico amatorio, hunc Propertii versum ita expremit:*

*Quello è le mani aver tinte di sangue. V.
v. 3. HORUM EGO SUM VATES.] Hoc ego certo scio [& affirmare possum, tamquam vates aliquis.] ut infra Eleg. 21.
Sed tibi iam videor Dodona verior angur.
& hoc est quod dixit Eleg. 9. lib. 1.
Non me Choonia vincant in amore columba.
Dicens quas juvenes quaque puella dantes.
Me dolor & lacrima meritis fecero peritum.
Terentius Phorm. 3, 2, 7. P. Non mihi uedis. D. Haridore. id est, vera dicis.*

ἀποκτείνω. Contra Cicero Epist. 26. lib. 2. ad famul. Sed ego hoc fortasse viticior, & meliores habebunt sciant. PASS.

ibid. QUOTIES DESERTUS AMARAS EXPLEVI NOCTES.] Relictus & proditus ab amica noctes totas exegi infomnes. Tibullus Eleg. 3. lib. 1. Si fatales jam nunc explevi noctes annos. Suetonius in Cesare cap. 26. Quando imperii tempus explevi capisset: id est, prateriri, transigi. PASS.

v. 4. FRACTUS UTROQUE TORO.] Sic Elegia 14. lib. 1.

Et miserum tota juvenem versare cubili.

& Eleg. 22. infra:
Quanto illum toto versum suspensa lecto?
ubi tota lecto, & toto cubili, ut hic: utroque toro. Fractus, plus est quam sessus. tempus & mensura. ut alibi: Sen morior fatis, non turpi fractus amore. Utroque toro, id est, priore simul, & interiore parte lecti; sive utraque spem, ut ait Scaliger. Albionovans ad Liviam:

Et subita tentisque moans, speraque receptum:
Quare & in vacui parte priore tori.
qui locus est viri. Nolter Eleg. 21. lib. 3. *Extrema dormis amica tori.* Suetonius in Julio cap. 49. *Spondum interirem regia lectica.* sed hoc alio pertinet. An & tereti, & lecto? PASS. Unicus interpres hujus loci Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 14.

*Cur pressus prior est, interiusque torus? V.
v. 5. VEL TU TANTALEA MOVEARE AD FLUMINA FORTE.] Veritas te ad aequam captandam ea lege qua Tantalus. ut ait Eleg. 9. lib. 1. In medio flumine queris aquam. Sed vetus illi: &: *Moveris flumina.* Graecanica, inquit Scaliger, locutio; id est, licet te moveant flumina Tantalus, & arduosa sitis. ideo dicit paullo post, *admireris.* nam admirari est moveri. moveri autem aliquam rem, parum parum Graecum est, ἰσχυαδίζω. [Sic Horatius Epist. 1. lib. 1. Magna coronari sentiant Olympi] Sorte, conditione dura & iniqua. Eleg. 22. infra: *Exiit quoniam fove meo.* Et fors, lex paene facto constituta. Virgilius 6. Æn.*

UL-

Vel tu Sisyphios licet admirare labores,
Difficile ut toto monte volutet onus:
Durius in terris nihil est quod vivat amante,
Nec, modo si sapias, quod minus esse velis. 10

Quem

Utera vires ferreque fœcile. & lib. 12. *Tur-
ni ferrem miseram iniquam.* PASS. Scaliger
in suo invenerat, *movetur frumina*; & Grae-
cicam, ut ait, locutionem multis ibi
explicat. quæ in iterata editione bene o-
misit. pace Viri summi, *Tantales fœci ad
flumina*, est Propertiana locutio, & valet
idem quod *infelix Tantales fœci in aquis*.
sic *virtus Catonis*, *sapientia Lælii*, *robur Her-
culis*, & id genus sexcenta. BAOUER.

V. 6. UT LIQUOR ASENTI PALLAT AB
ORE SITIM] Frustratur sitim, & ab ore
sicco Tantali fugiat. *fallere*, frustrari & ef-
fugere. ut Eleg. 3. lib. 1. *fallacem flammis
foemina*. Horatius pariter Ode 4. lib. 4.
Quæ opimas Fallere & effugere est triumphus.
Arenis ora. Virgilius 4. Georg. *Terram sicco
spœrit ore viator Aridus*. & 5. *Æneid.* *Creber
ambulosat ortus Aridaque ora quatit*. Noster
Eleg. 10. lib. 4. *Sicca carquet sitis ora palati*.
Apollonius Rhodius lib. 4. *Argon.* *Ἰσὶα κα-
τὰ λῆκος*. Tibullus denique Eleg. 4. lib. 1.
Et Canis arenis voraces arvo fœci. PASS.

V. 7. VEL TU SISYPHIOS LICET ADMI-
RARE LABORES] Cum admiratione & stu-
pore spectes, nec sine miseratione. *Labe-
res*, ut Horatius Ode 14. lib. 2. *Damno-
usque longi Sisyphus Æolidæ laboris*. De Si-
sypho vide Pausaniam Corinthiacis, Apol-
lodorum lib. 1. Bibl. Hyginum Fab. 60.
Homerum lib. 6. Iliad. Lucretium lib. 3. P.
& Indicem nostrum Propertianum. VULP.

V. 8. DIFFICILE UT TOTO MONTE VO-
LUTET ONUS] *Αὐχμὸν δὲ*. hoc enim sen-
tentia respondet, non verbis; quasi dixerit
Sisyphum laborem, id est: Sisyphum ipsum
laboriosum, nisi volaret positum sit pro,
volutetur, ut Eleg. 1. lib. 1. *ducere fido-
ra*, pro, duci. *Onus*, saxum; ut Eleg. 10.
infra 1.

Tumque ego Sisyphio saxa laboræ geram,
Horatius Epodo ult.

Opas supremæ collocare Sisyphus
In montis saxum: sed veritas leger Jovis.
Vide Junium Proverb. 92. Centur. 7. Ovi-
dian in Ibin:

*Sisyphæ, cui tradas revolvibile pendas, labe-
bit.* PASS.

V. 9. DURIUS IN TERRIS NIHIL EST
QUOD VIVAT AMANTE] *Durius* vel nomen,
vel adverbium. Si nomen, est, miserius,
laboriosius. Ovidius 1. Metam.

*Inde genus durum sumus, experisque labe-
rum.*

Virgilius 1. Georg. *Unde homines nati du-
rum genus*. Calvus: *Durum rus fugit & la-
boriosum*. Si adverbium, quod *vivus durius*,
id est, duriore conditione & asperiore.
Eadem dialoga in *vivis*. *Quod vivus in ter-
ris*, nihil est *durius amante*. id est, nullum
animal. & nihil est in *terris*, quod quidem
vivus, *amante durius*. nam inanimata, ut
saxa, adamas, ferrum duriora sunt. In
terris, ut Eleg. 2. supra:

Cui hoc in terris facies humana movetur? P.
Durius vivat, adverbium censeo; quam Te-
rentius dixerit *Andria* 1, 1, 47.

Primum hoc pudice vitam, parce, ac ducite
Agæbat. VULP.

V. 10. NAC, MODO SI SAPIAS, QUOD
MINUS ESSE VELIS] *ἄναπα*, pro, si modo
sapias. ut Eleg. 18. lib. 1.

Si modo sola quæcum saxa teneris fœdem.

& *sapias*, quod tamen nefas in amore. *hoc
est enim dare operam ut cum cessione infans.*
Quod minus esse velis: quod minus eligas,
si optio detur. & est apostrophe ad ab-
sentem. PASS. Catullus contra Carm. 105.

*Quis me uno viro felicit? aut magis est me
Optandum vitæ?*

Fuerunt enim semper & qui alienam for-
tem suam praoptarent, & qui sua contenti
viverent: hi tamen multo pauciores. Ha-
drianns Caesar, apud Spartianum, Floro
poetæ scribenti ad se, *Ego nolo Caesar esse*,
Ambulare per Britannias, *Styrbicas pati ymi-
nas*, *rescriptis*, *Ego nolo Flavius esse*, *Ambu-
lare per æderas*, *Lustrare per pepinas*, *Calici-
ces pati rotundas*. Huc pertinet sapiens il-
lud monitum Val. Martialis Epigr. 47.
lib. 10.

Quod sis, esse velis, nihilque malis. VULP.

V. 11.

Quem modo felicem invidia admirante ferebant,
 Nunc decimo admittor vix ego quoque die.
 Nunc jacere e duro corpus juvat, impia, saxo,
 Sumere & in nostras trita venena manus.
 Nunc licet in triviis sicca requiescere Luna,
 Aut per rimosas mittere verba fores.

Quod

V. 11. QUEM MODO FELICEM INVIDIA
 ADMIRANTE FEREBANT, NUNC DECIMO ADMIT-
 TITOR VIX EGO QUOQUE DIE.] Sic Elegia
 18. lib. 1.

Qui modo feliciter inter numerabat amantes,
 Nunc in amore tuo ego habere notam.
 De invidia Eleg. 12. lib. 1. Invidia fuimus.
 & Eleg. 25. infra:

Invidiam quod habet, non siles esse dicit.
 Admirante invidia, dictum, ut Horat. Sat. 1.
 lib. 2. Invidia facit ut usque invidia. & di-
 cta est invidia ab invidendo; idest, intenden-
 do & admirando. Cicero 3. Tusc. Ego modo
 felix usque ad invidiam, nunc miser usque
 ad misericordiam. nam nihil miserabilius
 quam ex beato miser. ferebant, vel
 pradicabant, vel tollebant in celum. Ad-
 mittor, recipior domo & lecto. dixi ad
 Eleg. 16. lib. 2. v. 29. Decimo quoque die.
 non temere sic ait: nam astu meretricio
 tractabat Cynthia Propertium ob denarias
 caeremonias, de quibus dictum supra ad il-
 lud Elegie superiora,

Nam quis sperans noctes sibi nullas cubitis,
 Decimo quoque die; ut Attius Prometheo,
 apud Ciceronem 2. Tusc.

Jam tertio me quoque fuisse dic,
 Tristi aduclatu, aluntis lacerans unguibus
 Jovis stellat passu dilaniat fero. PASS.
 Tertio quoque die, legitur apud Cornel.
 Celsum lib. 3. cap. 4. VULP.

V. 13. NUNC JACERE E DURO CORPUS
 JUVAT, IMPIA, SAXO.] Ad precipitium ex
 desperatione; ut apud Virgilium Ecl. 8.
 Præcepit acrii specula de montis in undas
 Deferas.

Plautus Trinummio 2, 1. Nam qui in amore
 precipitavit, peius perit quam si sasso saliet.
 Alludit autem ad Leucadiam petram & salum
 Sapphicum. E saxo dejiciebantur etiam
 fontes; quod Plutarchus, in vitæ rap-
 tuis περιπίπτειν. & e saxo Tarpejo deice-
 Tom. I.

re, Livius. Horatius quoque Sat. 6. lib. 1.
 Tunc Spri, Dama, aut Dionysi filius, audes
 Dejicere e saxo civet, aut tradere Cadmo?
 Juvat, id est, libet. ut Eleg. 4. lib. 1.
 Sunt majora, quibus, Basse, perire juvat.
 Virgilius 4. Æneid. Sic sic juvat ire sub un-
 bras. quia mors scilicet vitæ dulcor. Im-
 pia, vel crudelia, vel perjura. ut Eleg. 9.
 supra:

At tu non uno potuisti nocte nocere,
 Impia. PASS.

V. 14. SUMERE ET IN NOSTRAS TRITA
 VENENA MANUS.] Notum de tereudi veneni
 mors Phocionis ὀνὸς ὀνὸς; quum enim
 ejus focii in carcere exhausissent omne tri-
 tum venenum, & negasset carnifex se aliud
 tritum nisi sibi duodecim argenti drachmas
 numerarentur, amicum quemdam oravit
 Phocionem, ut sua causa eam solveret pecu-
 niam; Quando, inquit, Athenis ne mori qui-
 dem gratis licet. Sed alii libri: Tetro. ut
 & Eleg. 24. infra:

Tetro veneno libent, & naufragus ebibat undas,
 Sumere in manus venens, est poculum cape-
 re & tractare, ut bibas. quod Eleg. 1. su-
 pra dixit, tangere poculum. Corn. Tacitus
 lib. 2. Annalium, venenum epotum mor-
 tem sponte fuscum appellavit. Sumere in ma-
 nus, ut Cicero 2. Tusc. Epicurum & Me-
 trodorum nemo fere, præter suos, in manum
 fuisse. PASS. Tetro dici quocumque sunt
 fœda, polluta, nocentia, crudelia, præci-
 pue autem venena, moriuit dignitissimum
 Broekhusius. VULP.

V. 15. NUNC LICET IN TRIVIIS SICCA
 REQUIESCERE LUNA.] In triviis permorant
 interdum amantes, ut dixi ad Eleg. 16.
 lib. 1. v. 40. Licet, necesse est, cogor,
 ut Eleg. 9. supra v. pœnult. Sicca Luna.
 Turnebus lib. 17. Adv. cap. 21. Sicca ex-
 ponit, decrefcente, ex Plinio cap. 9. lib. 17.
 Finium, inquit, terra misere plurimum re-
 fert.

At a

fert

Quod quamvis ita sit, dominam mutare cavebo.
Tum flebit, quum in me senserit esse fidem.

*fert, Fœvenia flante, ac Luna saliente. Mox:
Quocumque tempore facere libet, curandis ut
ab occasu æquinoctiali, flante vento fiat, Lu-
naque decrefcente ac sicca. Sed cur ficta po-
tissimum Luna dixit? quia sub id tempus
ventus magis favire solet. Horatius Ode 15.
lib. 1. Thracia hachante magis sub inter-lunio
venta, Aridior enim, siccior, & jejunior
Luna videatur fortasse, quod tunc radiis
Solis caret: nam τὸν ἑλατὲν εὐδαν πρὸς
inquit Anacreon. Alter Eleg. 18. infra:
Incipit & sicca stirgere terra Cans. PASS.*

*Editio princeps anni 1472. præfert, Nec
licet: quod fortasse probum est; ut senten-
tia sit: Nec mihi licet vel in trivio, nocte
illumi ac tenebrosa, tecum requiesce-
re, medium sub tecto, & in thalamo, quod
tamen Propertio non semel datum fatetur
ambra Cynthia Eleg. 7. lib. 4.*

*Supra Venus trivis commissa, & pectore mixta
Fecerunt tepidas pallia nostra vias. VULP.*

*V. 16. AUT PER RIMOSAS MITTERE VER-
BA POETS.] Sic Eleg. 16. lib. 1. v. 27. Traji-
tere vocalem. Mittere verba, ut ipse Eleg. 7.
lib. 4. Spirantesque animas, & veterem misit.
& Horatius in Epist. ad Pisonem: Nescit
vos missa reverti. PASS.*

*V. 17. QUOD QUAMVIS ITA SIT, DOMI-
NAM MUTARE CAVERO.] Non committam,
ut alio amore transferam. mutare domi-
nam, ut Eleg. 12. lib. 1. mutare calorem. Sic
Varr. lib. 2. R. R. cap. 2. dominum mu-
tare. Scaliger ridicule ex conjectura: Do-
minam mutare. Quum vero sit poeta: Quod*

*quamvis ita sit, idem valet quod Quare, &
est colligentis, unde sæpe in epilogis Cice-
ronis: Quare quum ita sit. dixit etiam:
Quod quum ita sit, pro Caciuna. PASS. Do-
minam mutare. Sic legendum, vel ex pen-
tametro liquet:*

*Tum flebit, quum in me senserit esse fidem.
id est tunc misericordia commovebitur, &
mihi propitia fiet, quum videbit, me
quamvis indignis modis acceptum, ab illa
tamen non didicere, neque aliam quære-
re. VULP.*

*V. 18. T. 7. QUUM IN ME SENSERIT ES-
SE FIDEM.] In me, omnes libri [& editio
princeps anni 1472.] non mi: Virgilius
ita locutus Ecl. 3.*

*Quin age, si quid habes: in me mora non eris
illo.*

*Ovidius Epist. CEnones:
Et minus est in te, quam summa pendus arista.
Idem Epist. Supphila:*

*Est in te facies, sunt apertius ossibus anni.
Sic etiam Tullius frequentissime. BACCHUS.
Quum mi senseris esse fidem. id est, plane
cognovit experta cum suo dolore, me cer-
tum & constantem fuisse. ut Eleg. 23.
lib. 3.*

*Unguis meum morsu sæpe querere fidem.
& Eleg. 12. lib. 1.*

*Mi urge amare aliam, neque ab hac discedere
fas est.*

*Esse mihi fidem, dictum ut a Luciano:
Nullo fides pietasque viris qui casta sequun-
tur. PASS.*

ELEGIA XVIII.

A Sfideæ multis odium peperere querelæ.
Frangitur in tacito femina sæpe viro.

Si

ARGUMENTUM ELEGIA XVIII. LIBRI II.]
Blasphemia puella. Aurora ac Tithoni exem-
plum offert, ut cum sibi conciliet. Ninium
formæ cultum, & præcipue faciem, in fe-
minis damnat. VULP.

V. 1. ASSIDUÆ MULTIS ODIUM PEPERERE

QUERELÆ.] Id est, amoris loco causa odii
facere, ut Terentius in Andria 1. 1. Pri-
us odium parit. vide notata ad Eleg. 18.
lib. 1. v. 23. Odium pro gratia reddunt, in-
quit Cornelius Tacitus. queri autem ideo
non audent amantes. unde Eleg. 1. lib. 1.
Sic

Si quid vidisti, semper vidisse negato:
 Aut si quid doluit forte, dolere nega.
 Quid si jam canis ætas mea cāneret annis?
 Et faceret scissas languida ruga genas?

At

Sic modo libertas quæ velit ira loqui.
 Et Eleg. 18. lib. 1. abijt in solitudinem,
 ut queri possit:

Hæc certe fortis letæ, & taciturna querenti.
 Hæc pertinet illud Albinovani ad Liviam:
Regna dea inimicitæ potius irascere querenda.

Pate.
 Odiosos multos & molestos puellis effecerunt.
μωροὶ γὰρ αἱ γυναῖκες τῷ ἰσχυρατέρῳ ἀνδρὶ. VULP.

V. 2. FRANGITUR IN YACITO PRÆMENA OPA
 VITIO] Quam puella videt amatorem tacere,
 mutare, & omnia pati, licet durissima, vincitur, ut Eleg. 5. supra:

Omne in amore malum, si patiari, leve est.
 & Eleg. 10. lib. 1.

At quo sit humilis magis, & submissus amori,
Hæc magis efficitur sæpe frangere bone.

Frangi dicuntur ingenia naturâ dura: ut
 flecti, mollia. Notter Eleg. 18. infra:

Frangitur & Juna, si qua puella perit.
 Tibullus Eleg. 8. lib. 1.

Desistat lacrimare, puer: non frangitur illa.
 Cicero in Bruto: *Injurio acceptæ, fregit eam*
G. Græchum patientis Octavianus. Frangi
in aliqua. ut Eleg. 4. supra: *Gaudes in*
puero. Pass. Non abiecit Horatius Epist. 17.
 lib. 1. uli Scævam docet artes quibus amicitia principum comparatur:

Ceram rage sua de paupertate tacentes
Plus poscentes ferunt. VULP.

V. 3. SE QUID VIDISTI, SEMPER VIDESSE
 NEGATO] *xi quid obsecrum aliquid notat.*
 Ovidius lib. 1. Trist. v. 103.

Cur aliquid vidi? cur multa lumina feci?
 notavimus plura ad Eleg. 4. supra v. 3.
 Est autem proverbiale *εἰς ὅσον*, ut apud
 Plantam Milite 3. 1. *Quod videris, non videris.*
 & Terentium Eunuch 4. 4. *Quod*
scis, nescis. & Heautont. *Quod scis, nescis,*
si scis. Ovidius lib. 2. A. A. in
 hanc sententiam:

Dixit eris iste foras, quum in foretasse videris:
(eam domi)

Iste foras, & te fuisse videre puta.
 & Tibullus Eleg. 2. lib. 1.

Si quid & imprudens adpenerit, occultis ille,
Peregrus deus eminet si meminisse neget. P.
 Longe ante alios Homerus Hymno in Mercurium v. 91.

Kai τὸ ἴδιον μὴ ἴδιον ὄντι, & ἡμῶς, ἀκρίως.
Atque videtur non videtur sit, & furdus esse,
audient. VULP.

V. 4. AUT SE QUID DOLUIT FORTE, DO-
 LERE NEGA] Ovidius lib. 2. A. A. eadem
 mente:

Rivalem patienter habet: videris secum
Stabit: eris magni visor in arte Jovis. P.

Dolere nega. Ut Æria illa uxor Parti,
 mulier fortissima, de qua Plinius junior
 Epist. 16. lib. 3. *Procerum illud ejusdem fer-*
rum fringere, profudere pectus, extrahere pu-
gionem, perfringere marito, addere vocem im-
mortalem ac pane divinam: PATE, NON
 DOLET. Martialis quoque lib. 1. Epigr. 14.
 eandem viraginem ita loquentem inducit:

Si que fides, vultus quod feci, non dolet, inquit:
Sed quod tu facies, hoc mihi, Pate, dolet.

nimio acumine sententiam corrumpit. Hæc
 referri possunt etiam versus Ovidii Remed.
 Amor. v. 493.

Et sanum simula: no si quid forte dolebit.
Scias: & vide quum tibi stendus eris.

At ibi alia causa est simulationis. Ceterum
 hi quatuor versus hujus Elegiæ, nisi forte
 addendi sint superiori, *μυστηριώδης* videntur
 poni, ut vel Cynthia ipsa eos pronuntiet,
 vel amicus aliquis Propertii: nam poeta
 ex persona sua deinceps ad querelas redit.
 VULP.

V. 5. QUID SE JAM CANIS ÆTAS MEA
 CANDEAT ANNIS?] Increpatio, & argumen-
 tum a comparatione minorum, ut Eleg. 9.
 supra:

Quid si longinquos retinever miles ad Indos?
 & Eleg. 9. lib. 1. *Quid si non esset facili tibi*
copia? Canis ætas mea candeat annis. tene-
 stute ego canescam, sic Tibullus Eleg. ult.
 lib. 1.

Sic ego sum: licetque caput candescere canis.
Vetus liber, Canes, unde canesco. & liber
 Scaligeri *Canes*, tercia conjugatione, ut

A A A Eleg.

At non Tithoni spernens Aurora senectam
Desertum Eoa passa jacere domo est.
Illum sæpe suis decedens fovit in ulnis,
Quam prius abunctos sedula lavit equos.

10

Illum

Eleg. 1. lib. 1. *Annuit*, pro, annuit. alioqui erit enallage temporum & modorum. *Cani anni*, ob capitis nives, ut loquitur Horatius. *Callulus* aliter Carm. 93.

Zingrum cans diu secula percoluit. PASS. *Clauses* habent nostri libri, & Colbertini, cum Borrichiano. recte. *facies* est in iisdem, nec non in Regiis. *candent*, & faciet, prout Groningannus: illud etiam Regii. BROUHAN. *Canas*, editio princeps. V.

v. 6. ET FACERET SCISSAS LANGUIDA RUGA GENAS.] Id est, ruga flaccida scinderet, fivē fulicaret faciem. *Facere scissum*, pro, scindere. ut Plautus Amphitr. *Facere fugam*, pro, fugere. & alibi: *Cantinhaut orbes liberis ovis*, pro, orbant. Lucillius, opinor, apud Ciceronem 2. de Orat.

Quid Decius? Nutulans, an conspuum vis facere? iuguis.

id est, configere. Idem apud Solipatrum, in Ma:

Nec laudare hominem quemquam, neque Ma facere unquam.

id est, mutare. Sic *Facere calces elinas*, pro, elixare, Varronis est apud Nonium, in *Elisum*: *Facere urbem vastam*, Attii apud Festum, in *Vastum*; id est, vastare. ubi fallitur Festus: *Facere udas genas*, pro, nudare, malefacere; Ovidii. *Facere morari*, pro, morari. *Facere tepidas vias*, pro, tepellare; *Facere nuda pectora*, pro, nudare; sunt ipsius Propertii. *Genas*. Flinius H. N. lib. 11. cap. 37. *Infusa oculis nuda sunt, quas prius genas vocabant*. PASS. Adde Plautum Prol. Amphitr. v. 103. *Grevidam Alcinuum uocem fecit suam*, & aliis locis ejusdem Comædiæ. In Pseudolo etiam 4. 4. *Qui te nunc stentem facit*. Terentius pariter Phorm. 3, 8. *Vasa mactiosa*, pro mactabo. Sic *missum facere*, id est mittere. vide Hadr. Turnebum in libello de joci Ciceronianis ad lib. 2. de Oratore. Sic *reliquum facere*, pro, relinquer. *Ævus coltus feret*, legitur in Fragmento Petronii Traguriano, pro coqueretur. Et in Testamento ludico M. Grunni Corontozz. Porelli: *Magnus curus dicitur Transi*,

puer; adfer mihi de culina cultrem, ut hunc porcellum faciam cruentum. Homerus etiam Hymno in Dioscuros v. 10. locutione usua non dissimili: --- *is' anporveta paitis paitis; v'oi d' anporveta; v'oi paitis; v'oi v'oi. d' anporveta; v'oi anporveta. paitis paitis*. Pappi, quam ventusque magnus, & unda maris fecerunt submersam. VULG.

v. 7. AT NON TITHONI SPERNENS AURORA SENECTAM DESERTUM EOA PASSA JACERAT DOMO EST.] Aptæ verba dissimilitudini, *At non*, ut ostensum ad Eleg. 15. lib. 1. v. 9. *Aurora*. Varro lib. 6. de L. L. *Aurora dicitur autē Solis ortum, ab ea quod ab igne Solis tum aurea sit arefuit*. *Spernens Tithoni senectam*, id est Tithonum senem; ut antea v. 5. *atq; mea*. & Juvialis Sat. 4. *Crispi juvenis senectus*. *Nec passa est*, non fuit; ut Eleg. 13. lib. 1.

Nec tibi; præteritis passa est succedere fastus. *Jacere desertum*, solum, in viduo lætho sive exilite. ut Eleg. sup. v. 3. *Eoa domo*, in regia sua, in extremo oriente; ut Eleg. 6. lib. 1. *domos Menæonias*. Apud Homerum Iliad. 20. Tithonus dicitur filius Laomedontis. & in Hymno Veneris, ab Aurora raptus, cui ea impetravit immortalitatem, sed oblita petere perpetuam juventutem. Horatius propterea Ode 16. lib. 2. *Longa Tithonum vivit senectus*. Existabat olim Varrois Satyra Tithonius, *παις τῆς αὐρῆς*. Servius ad illud 1. Georg.

Tithoni cunctum linguens Aurora cubile, conversum ait in cicadam. PASS.

v. 9. ILLUM SÆPE SUI DECEDENS FOVIT IN ULNIS.] Decedere, est peracto suo tempore & munere abire, & alteri cedere, ut prætores & præcones solent. Virgilius Ecl. 3.

Et Sol transiens decedens duplici umbra. Idem Ecl. 8.

Frigida jam culo nectis decedat umbra. *Fovet in ulnis*, admovit gremio eum amplexa, ut frigentem calefaceret. Albionvanus ad Livium:

Frigida nec fovit membra teporis sua.

No.

Illum ad vicinos quum amplexa quiesceret Indos,
 Maturos iterum est quæsta redire dies.
 Illa deos, currum conscendens, dixit iniquos:
 Invitum & terris præstitit officium:

Cui

Noster Eleg. 12. infra:

Altera per cupidis tenet, fovetque lacertis.

Tibullus Eleg. 6. lib. 1.

*Nescio quævis tacida nocte foveat.**Foveat in aluit, ut Catullus Epigr. ad Colaniam:**Nec sapit parvi inflat**Bimuli, tremula potius dormivisti in ulna.*
 Ulua autē ἡ δὲ ὑλὴν, inquit Servius, id est, brachiis. unde Homero Ἀλκυονίδος ἡ ὑλὴν. PARS.V. 30. QUAM PRIUS ADJUNCTOS SEQUULA LAVIT EQUOS.] Anastrophe, pro, priusquam. ut Plautus Afn. 2. 4. *Quam credidi anno post exegi.* id est, anno postquam. Sic Ovidius lib. 4. Trist. Eleg. 9. *Hoc quævis quem volui plus est. Sedula,* fatagens & festinans desiderio nimio. de quo verbo dictum ad illud Eleg. 3. lib. 1.*Luna metaturis sedula luminibus.*
Lavis equos. itinere confecto moris est ar-
 rigis lavare equos sudori & pulveri asper-
 gendo, & lassitudini simul. Tibullus Ele-
 gia 4. lib. 3.*Sunt Nox ætherium nigris emensa quadrigis**Mundum, carulis lavatis omne rotas.*

Idem Eleg. 5. lib. 3.

Solis ambolantes obtulit amnis equos.

Ovidius 4. Fast.

*Postera quum sole motis Pallantias affuit**Fulserit, & vivens Luna lavavit equos.*Valerius Maximus lib. 1. Memorab. cap. 8.
Castor & Pollux suum equestris fudorem ad lacum Juturna abluisse visi sunt. Auroræ autem modo bigas tribuunt, quum suis equis scilicet vehitur: modo quadrigas, quum equis Solis. Vide Maronem lib. 5. & 6. Æneid. Noster Eleg. 13. lib. 3.*Quæ Aurora suis rubra colorat equis.*Lampum & Phædonta equos Auroræ vocat Homerus lib. 23. Odysseæ v. 246. *Abjun-
 tos.* sic recte Scaliger. quod & olim pu-
 tarant. nam jungere, abjungere, interjun-
 gere, verba sunt aurigarum. Junguntur equi
 ad opus & iter: abjunguntur, quum ope-
 re solvantur: interjunguntur, quum re-

creantur cibo ad tempus. Virgil. 3. Georg.

*--- In vestris arvis**Maronem abjungunt fraterna mæce juven-
 tum.*Vetus Glossarium: *Abjungere, ἀναζεύγειν.*
 PARS.V. 31. ILLUM AD VICINOS QUUM AMPLEXA
 QUIESCERET INDOS.] *Vicinos Indos vocat,*
*Quæ Aurora suis rubra colorat equis.*ut ait ipse Eleg. 11. lib. 3. unde Tibullus
 Carm. 3. lib. 4.*--- quævisque niger rubra de litæ cæcibus*
*Procinxat Esis colligit Indus equis.*Virgilius quoque 3. Æneid. Tendere ad In-
 dos; Auroræque sequi. PARS.V. 32. MATUROS ITIUM EST QUÆSTA
 REQUIRE DIOS.] Querens maturas redire tem-
 pus matutinum. Ovidius contra lib. 1. A-
 mor. Eleg. 13. sic ad Auroram:*Illam dum refugis (Tithonum) longe quæd*
*marcet ab ævo;**Surgis ad invisos a sine mane rotas.**Iterum redire, rursus eviri.* [nam, ut ait
 Catullus Carm. 5.*Soles occidere, & redire possunt]**et iterum vocat.* ut & Eleg. 33. infra:*Tristis jam redeunt iterum solennis nobis.*sic Terentius in Prologo Hecyræ, iterum
 referre (fabulam): & Virgilius 4. Æneid.
Rursusque resurgens Sævit Amor. *Mature dies,*
 an celeres, & suo judicio nimium prope-
 rantes, ut maturare interdum, pro cele-
 rare? an tempore suo quasi orientes, &
 prope adultos, ut *matura virgo?* transla-
 tum a fructibus. Ausonius in Rosa:*Errantem riguit per quadra & compite in her-
 ois**Mature cupiens me vegetare die.* PARS.V. 33. ILLA DEOS, CURRUM CONSCEN-
 DENS, DIXIT INIQUOS.] Id est, iniquitatem
 deorum accusavit, a quibus surgere cog-
 neretur a voluptate sua ad laborem. Sic Ho-
 merus lib. 5. Odysseæ v. 218.*Σχίζων ἐπὶ θεῶν, ζεύγοντας ἵππους ἄλλαν,*
*οἷτο θυὸς ἀγασσάμεν παρ' ἀνθρώπων Λα-
 ζεύειν.*

Im-

Cui majora senis Tithoni gaudia vivi,
Quam gravis amissio Memnone luctus erat.
Cum sene non puduit talem dormire puellam,
Et canæ toties oscula ferre comæ.

At tu etiam juvenem odisti me perfida, quum sis
Ipse anus longa curva futura die.

15

20

*Improbi esit, dii, invidi pra aliis,
Qui deus invidetis cum viris dormire.*

Virgilius Ecl. 5.
Atque deus atque astro vocat crudelis mater.
Pars.

V. 14. INVITUM ET TERRIS PRÆFUIT
OFFICIUM] Id est, ipsa invita reduxit
diem, quod ipsius munus est & officium.
ut Eleg. 15. lib. 1. Fletum invitit ducere
luminis. Officium præfuit. Ita Eleg. 22.
infra:

*Adspice uti solo modo Sol, modo Luna mini-
stret.*

& Eleg. 16. lib. 3. Luna ministrat iter. Of-
ficiū est quod quis efficere debet, ut Au-
rora diluculum; id autem a quoque exigitur.
unde Sol apud Ovidium 2. Metam.
Pulsimus, & fulget scutbris Aurora fugatis.

& mox:
*Darque amicum in luctus, & luctibus adjicit
iram.*

Officiūque negat nunda.
Officiū scilicet dicitur & dicitur. P.

V. 15. QUUM MAJORA SENIS TITHONI
GAUDIA VIVI, QUAM GRAVIS AMISSIO ME-
MNONE LUCTUS ERAT.] Quum, pro, quan-
doquidem, ut Eleg. 6. supra v. 15. & Quum
erat, pro, quum esset. qua de locutione
vide Servium in 2. Æneid. Sententia ita-
que est: Ex vivo Tithono, licet sene, quā
voluptatis capiebat, quam meroris ex
mortuo filio. Memnon Aurora filius. Vir-
gilius 1. Æneid. De luctu Aurora eo na-
mulo, Ovidius in Epicedio Tibulli:

Memnonis si mater, mater ploravit Achilleum.
& lib. 13. Metam.

*Non vacat Aurora, quamquam isdem fove-
rat amicit.*

*Cladus & senu Trajæque Hecabæque moveri.
Curo deam propior, lachryque densificans angit
Memnonis amissu, Phrygiæ quem læta campis
Fidis Achilles perantem culpe mater.*

ac mox:

*Lutibus est Aurora solis instantia, plagues
Nunc quoque dat lacrimas, & toto erat in
orbis.*

De rebus gestis a Memnone legendus Q. Ca-
laber, & Hyginus Fab. 112. Pars. Cui
majora senis T. g. v. Passeratius cum accipit
pro quandoquidem, atque Scaliger jam tunc
ediderat cui; quod verum est, & ego etiam
in quinque libris inveni. mox primus ha-
bet qui, & Borrichianus item: quod tan-
tundem valet juxta labentium temporum
scripturam; interdum quoque pro quo po-
nitur. Cui, codices Gebiardi. Baouan.

V. 17. CUM SENE NON PUDUIT TALEM
DORMIRE PUELLAM] Alludit ad colorem
Aurora, quæ a Nævio in Alcibiade Fede-
rius vocatur apud A. Gellium lib. 19.
cap. 7. ut filius ejus Memnon Nestor.
Ovidius quoque lib. 1. Amor. Eleg. 13.

Jurgis pueram: scires audisse; robas:
Nis tamro affatu cordior vris dies.

Ab amensu veto senibus horrentem puel-
lam. Tibullus Eleg. 9. lib. 1. Senis amplectens
culto puella fugit. Plautus in Bacchid. Odi-
sum est mortem complerier. id est, senem.
Talem puellam, tam formosam. & puella de
dea Aurora; ut Eleg. 11. lib. 3. Lydia
puella; de regina. Pars.

V. 18. EX CANE TOTIES OSCULA FERRE
COMÆ] Si coma legimus, vel synecdoche
erit, pro capite capiti: vel simpliciter de
comæ osculo intelligemus; ut Appaleus
lib. 1. A. A. Precinas in tam quæ fuit sum-
mum cacumen capillus ascendit, nullisignum
illud sevinis impressi. Si gena, vel malis,
vel oculis ipsis. Pars. Minime mutandum
coma, utpote quod affectum exprimat mul-
to ardentem, quam istud gena. Appa-
leus autem, a Palscratio allatus, exprimit
Titinnium, veterem comicum:

Laudor, quod osculavi privignæ sapot.
BACCHUS.

V. 19. AT TU ETIAM JUVENEM ODISTE
ME,

Quin ego deminuo curam, quod sæpe Cupido
Huic malus esse solet, cui bonus ante fuit.
Nunc etiam infectos demens imitare Britannos,
Ludis & externo tincta nitore caput.

Ut

ME, PRÆFIDA, QUUM SIS IPSA ANUS NAUD
LONGA CURVA FUTURA DIT] *Esiam*, pro
adhuc, & quod magis est, *Odissi me iuvenem*.
fugis me vigentem membris prævir-
dantibus. Sic Eleg. 1. supra v. 73. *Nostri*
spes invidiosa iuventa. Quum sis ipsa anus,
adeoque deformis. Sic & Eleg. 32. infra
v. 6. Cynthiam anum vocat. *Curva futu-
ra*, quia senectus infestit corpus. Teren-
tius Eunuchus : *lucanus, reprimus, lobis*
demisit, genens. Ovidius 3. Metam. de
Junone in anum conversa :

*Sulcorumque eadem rugis, & curva transenti
Membra sinit gressu.*

Vide Fulgentium de præfco sermone in vo-
ce *Silicernus*, & Nonium in *Silicernium*.
Hinc Plauti locus in Curcul. 1. 2. de ann
curva senio, & hibente : *Bibit arcus ; pluet,
credo, bedie*. Pass. Non hoc sibi vult Pro-
percius : Quum sis jam anus, & brevi cur-
va etiam futura sis : sed hoc potius : Quum
paucis annis futura sis anus curva. Ma-
tura enim ætate erat Cynthia, non tamen
adhuc anus. VULP. Pariter infra Eleg. 23.

Appia cur toties te via ducit anum ?

lib. autem 3. Eleg. 23. ominatur ei atque
imprecatur imminens brevi senium & dis-
pendium forme. itaque tum nondum erat
anua. neque colligi potest ex lib. 4. Eleg. 7.
Cynthiam fuisse tam provecta ætatis, quum
moreretur. est autem valde iurbana sero-
cia, senium exprobrare puella amata,
perudentis amorum magister Art. L. 2.

Nec quous annus eat, nec qua sit nata require

*Confule ; qua rigidus munera Censor habet,
Præcipue, si flores caret, meliusque peractum
Tempus, & sibi ante iam legis illa comas.*
quam fit hoc amarum mulierculis detriti
floris, sæpe videas apud Horatium. in pri-
mis vero L. 1. Ode 25. & L. 4. Ode 13.
quæ tunc est aurea. BAQUAN.

V. 21. QUIN EGO DEMINUO CURAM,
QUOD IPSA CUPIDO HUIC MALUS ESSE SO-
LET, CUI BONUS ANTE FUIT] Duo conso-
latur Propertium : unum, quod mox anus
fuit Cynthia ei pueras dedit : alterum,

quod fuit amoris vices, & superba vicissim
fastidietur. Ergo, *quin*, pro, quinetaum
sive præterea, ut supra Eleg. 10. v. 15.
Demens curam ; id ægrotudinem meam le-
vat, hoc me recreat, reficit & consolatur.
Horatius Ode 11. lib. 4. *Minuatur æra Cer-
minis cura*. Eadem sententia est Eleg. 9.
lib. 1. v. 23. ubi vide adnotata. *Cupido bon-
us & malus*, ut bona & mala fortuna.
Beatus, lenis, facilis, secundus. *Malus*,
adversus, difficilis. ut Plautus Afin. 1. 2.

Beus merenti mala ei, male merenti bona ei.
vide adnotata ad Eleg. 10. lib. 1. v. 28. P.
Hoc distichon perperam loco moverant,
ad initium Elegiæ retrahentes, non sine
detrimento sententiæ, Scaliger & Broukhu-
sius. VULP.

V. 23. NUNC ETIAM INFECTOS DEMENS
IMITARE BRITANNOS] *rd demens* est objur-
gantis, ut Eleg. 8. lib. 1. v. 1. infra hac
Elegiæ, *insuper, Britannos infestis*. Sic lo-
cutus & Cæsar 5. de Bello Gallico : *Omnes*
se Britannis gladio infestis, quod caruleum
efficit colorem, atque hoc horribiliore sunt in
pugna aspectu. Pro gladio, vetus liber ulte-
rundo Faber in Semestre. nitro ; Vistorius,
luteo ; [alii, vitro.] Sed ex Plinio lib. 22.
N. H. cap. 1. patet, rectum esse, *gladio*.
Simile plantagine, inquit, *gladium in Gallia*
voratur, quod Britannorum coniungit nureque
oblit. Sed id colorem Æthiopum ait imi-
tari. De Britannis Ovidius lib. 12. Amor.
Eleg. 16. *Septimum, Cilicisq; ferax, viri-*
desque Britonnes. Et Martialis in Apopho-
retis, Lemmate 99. PAV. Idem poeta Hi-
spanus Epigr. 33. lib. 8.

Et mutat Lais spuma Botave comas.
Genus videlicet *oxyrrhæ* ad inficiendos
capillos, vel rutilandos. Cynthia quoque
his medicamentis ætatem jam vergentem,
& canos dissimulabat. VULP.

V. 24. LUDIS ET EXTERNO TINCTA NI-
TORE CAPUT] Libidini indulget, infectum
caput habens peregrino colore & fæco. Sic
Eleg. 15. lib. 1.

Et potes externos manibus componere crines.

ubi

Ut natura dedit, sic omnis recta figura.
 Turpis Romano Belgicus ore color.
 Illi sub terris fiant mala multa puellæ,
 Quæ mentita suas vertit inepta comas.

De

ubi vide adnotata. De Coma infecta Germanis herbas, & venali ante ades Herculis & Marsurum Ovidius 3. A. A. non longe ab initio. PASS. *Lodii*. Horatius pariter de ann ineptiente, Ode 13. lib. 4. *Lodisqne, & bibis impudens*. Hæc mulierum vitia pulchre describit, acriterque reprehendit Xenophon *Œconomici* cap. 17. VULP.

V. 25. UT NATURA DEDIT, SIC OMNIS RECTA FIGURA.] NATIVA forma cuique pulchra. vide in hæc sententiam totam Elegiam 2. lib. 1. *Natura dedit*, ut Eleg. 22. infra:

Unicuique dedit vitium natura creata.

Et Eleg. ult. lib. 4. *Mi natura dedit leges*. *Recta figura* honesta & pulchra forma, quam mox *bonum* vocat hæc Elegia. ut enim candida pro formosa, sic & recta. Ipse Elegia ult. huius libri:

Despicit & magnæ recta puella deus.

Turnebus lib. 26. Adv. cap. 12. docet, rectum dici de simplici decore, ex Cicerone & Seneca. Eleganter Catullus Carm. 85.

Quintia formosa est multis: mihi candida, longa.

Recta est, hoc ego sic singula confiteor.

Totum illud, formosa, nego. PASS.

V. 26. TURPIS ROMANO BELGICUS ORE COLOR.] Color Belgicus, id est Britannicus, non decet faciem Romanam. Color Belgicus, mox *carelent* fuit vocatur, quem esse Britannorum colorem artificiosum supra ex Cæsare docuimus. sic & color, pro, fuso. Seneca Consolat. ad Helv. cap. 16. *Faciem lenocinatis & coloribus palluere*. Belgas autem pro Britannis posuit ob viciniam. Sic Virgilius 3. Georg.

Belgica vel molli melius foret effusa cella.

quæ & Notter Eleg. 1. supra *effusa Britannia* vocat. Sic *Armenia tigris*, pro *Hyrcanis*; *Arabius hedyse*, pro, *Sericus*. Belgæ Gallii populi a Matrona & Sequana ad Rhenum. vide Cæsarem lib. 1. Belli Gallici. Ore, pro ori. ut Eleg. 8. lib. 4.

Quam temere angustius credidit ore manes.

PASS.

Modo habuimus *infestæ Britannia*. itaque *Belgicus color* idem est qui *Britannicus*: non propter viciniam, ut Passeratius putabat, sed propter originem. J. Cæsar L. 5. *Bellici Gallici* cap. 12. *Britannia pars interior ab eis incolitur quæ natus in insula ipsa memoria prodium dicunt. maritima pars ab eis qui præda ac belli inferendi causa ex Belgis transierunt, qui omnes fere eis nominibus civitatem appellantur quibus orti ex civitatibus eo pervenerunt, & bello illato ibi remanserunt, atque agere colere cupierunt*. Sic Notter supra Eleg. 1. *effusa Britannia* vocat, quæ Virgilius *Belgica* vocaverat L. 3. Georg. Junius Philargyrius *Gallia* exponit. quæ tamen omnia eodem redeunt. BROUEN. *Color*. Ita Ovidius lib. 3. A. A. v. 163.

Femina canitiem Germanis inficit herbis;

Et melior vix quæritur arte color. VULP.

V. 27. ILLI SUB TERRIS FIANT MALA MULTA PUELLA.] Apud inferos dolores & cruciatus perferat. *Sub terris*, ut Eleg. 3. lib. 3. *Sub terris fuit iura deum*, unde *subterreana regna*, Juvenali Sat. 2. *Fiant mala*, ut *facere contumeliam & injuriam*. PASS. Cicerone L. 1. Tuscul. Quint. C. 16. *In terram enim cadentibus corporibus, hisque humo tellis, & quæ distum est humari, sub terra cruciantur reliquam vitam agi mortuorum. quam eorum opinionem magni errores consecuti sunt: quæ auferunt præta*. BROUEN. *Fiant mala multa*. Græca locutio: *πολλά πόνερα κἀκα*. Contra D. Joannes Chrysostomus Homilia 5. in Epist. D. Pauli ad Titum: *πολλά ἵπὸν πόνερα ὀφθαλμοῖς*. multa videt sunt, vel rociunt, bene. VULP.

V. 28. QUÆ MENTITA SUAS VERTIT INEPTA COMAS.] *Id suas per diligiam, & vertit suas comas, & mentita suas*. id est, quæ suas esse finxit, quam alienam vertit. *Vertit comas*, vel omnino mutavit suis relictis & assumtis alienis: ut Virgilius 12. *Æneid*.

Non totum mutare viris, non vertere vestes. ita dictum videtur, *vertere pellem*, unde

verg.

De me, mi certe poteris formosa videri,
Mi formosa fat es, si modo sæpe venis.
An si cæruleo quædam sua tempora fuce
Tinxerit, idcirco cærulea forma bona est?

Quam

vespelles : vel colorem tantum vertit, vel ut e nigro rutilum faciendo, aut cæruleum. Tertullianus de Cultu Feminarum : *Vides quædam & capillum croce vertere, pedes sæ etiam natisui sue, quod non Germanæ, aut Gallæ fuit procreta : ita patrium capillum transferunt*. Incepta ; ut Ovidius lib. 8. A. A. *Quid toties passas fugis, incepta, comas?*

Et proprie ; ineptus enim est qui non videt quid sit aptum & decens. vide Ciceronem 2. de Orat. PASS. *Suas veris comas*. Horatius pariter Sat. 8. lib. 2. *Verrere pallor Tum parvuli faciem*. Hoc Tibullus dixit mutare Eleg. 8. lib. 1.

Coma tum mutatur, ut amor

Diffiniet viridi cerice tincta uinct. V.

V. 29. DE ME, MI CERTÉ POTERIS FORMOSA VIDERI.] De me, id est, quod ad me attinet ; ut Eleg. 32. infra : *Sed de me minor est*. Cicerō Epist. 22. lib. 3. ad famili. *De me autem, suscipe paulisper meos partes*. & Epist. 1. lib. 6. *De te autem ipso, Torquate, quæ tuum sit agitare animo*. Certo, pro saltem ; ut Eleg. 8. supra : *Certe vertitur amor*. PASS. Hoc sibi vult poeta : Noli cessare, o Cynthia, te ornari & fucari mihi ; quantum enim ad me attinet, omnem hanc tingendi capilli curam potes deponere. formosa mihi etis etiam neglectis comis, & suo colore nitentibus dummodo copiam tui facias. Ita locutus Cicerō pro P. Sextio, ubi docet, qui sint optimates : *Qui integri sunt, & sani, & bene de rebus domesticis constant*. Et Epist. 5. lib. 1. ad famili. *Non quum maxime consilio, studio, labore, gratia de causa regia nitentur*, &c. Item Varro lib. 3. R. R. cap. 2. *Mibi ad locum Velluri cunctis de controversiis litterarum etiam & Reriarum*. id est, ob controversias. & Scripser de Bello Cæsaris Hispaniensi cap. 7. *De levi armatura, & equitatu, longe & virtute & numero vestri erant superiores*. VULP.

V. 30. MI FORMOSA SATIS : SE MODO SÆPE VENIS.] ΠΑΛΛΑΔΙΑ. Sæpe venis videtur esse ipso, ut Eleg. 15. infra :

Tom. I.

Excludit quoniam fore mea, sæpe venis. Sic Virgilius Ecl. 7.

Sapias ut si me, Lysida formose, revisas. *Venire & vocari*, verba stupri, ut datus & perdati. Scalliger aliter exponit ; sed errat. PASS. Nic. Heinſius legebat, *Mi formosa sat* 11, Not. ad Ovid. l. 2. Art. Amat. v. 212. laudo, & sequor. deinde, si modo sæpe venis, perperam a Scaligero expositum, rectius interpretatur : est enim venire honestum verbum in re stupri, Propertio admodum familiare. viderat & Passeratius. *Id venis*, ad iuvenes ne præsentem deos tranſtulit Papinius Carm. l. 1. Silv. & Martialis Epigr. 1. l. 8. Broun. *Mi formosa sat* 11. Plantas quoque Scicho 5, 4, 55. *Satis mihi pulchra* 11. VULP.

V. 31. AN SI CÆRULEO QUADAM SUA TEMPORA FUCE TINXERIT, IDCIRCO CÆRULEA FORMA BONA EST ?] Argumentum a dissimilantibus, ut Eleg. 28. infra v. 27. *Quædam*, contentum. ut Eleg. 13. lib. 6. v. 7. *Tinxerit tempora*, infecerit comas, vel faciem. quid tempora, aliæ adnotavi. *Fuce cæruleo*, colore Belgico, quem cæruleum esse ; id est, subviridem & glaucum ; docuimus supra. Scripsi ad illud 7. *Æneid*. *Tot per vada cærulea venis* ; Cæruleum, inquit, est viride tum nigro, ut mare. sane etiam viride sublavum, unde *Cæruleus cæcumis* Eleg. 2. lib. 4. Quod poeta de Britannia, id etiam de Indis commemorat Solinus Polyhist. *Indis*, inquit, *omnibus promissa cæseries, non sine fuce cæruleis, aut evocis coloris*. Forma bona, ut supra, *Relia fuge*. Sic Eleg. 28. infra :

Palladis aut oculos nuda negare bonas. Suetonius in Caligula cap. 32. *Quoties uxoris vel amicae collem circuleretur ; addebat : Tam bona cervix simul atque iussura, demetur*. & Terentius Andria 1, 2. *Adolescentulam forma bona dixit*. PASS. *Cærulea forma*. ita cærulea species. Macrobius lib. 2. Saturnal. cap. 19. de simulacris Solis apud Ægyptios : *Alterum cærulea species, alterum clara fignant*. VULP.

Bbb

v. 33.

Quum tibi nec frater, nec sit tibi filius ullus:

Frater ego, & tibi sim filius unus ego.

Ipse tuus semper tibi sit custodia lectus,

Nec nimis ornata fronte federe velis.

Credam ego narranti, noli committere, famæ.

Et terram rumor transilit, & maria.

35

EL 2-

V. 33. QUUM TIBI NEC FRATER, NEC SIT TIBI FILIUS ULLUS: FRATER EGO, ET TIBI SIM FILIUS UNUS EGO] *παλαμυς* insignis. Sententiâ geminâ germanâ dixit Eleg. 11. lib. 1.

Tu mihi sola damus, tu Cynthia sola parentes. Frater ergo. nequitiam verbum, inquit Liptius lib. 8. Variar. cap. 1. sic & Sæver Petronio. Ovidius non dissimulit 10. Metam. in fabula Myrrha:

For-son & atavie quaque nomine Filia dixit:
Dixit & illa Pater; sceleri ne nomina defuit. P. Ovidius Epist. Briseid. hunc Nostri locum videtur imitatus:

Tu tamen amisse te compensavimus munus.
Tu daminus, tu vir, tu mihi frater eras.

In his autem vocabulis, frater, filius, nihil obscurum hic est, si quid sapio. Sententiâ scilicet est: Quum fratribus omnino careas, qui te custodire possint, neque filium habes, cui bono exemplo esse debeat; velim ego tibi esse & frater & filius, quem verearis. Vulp.

V. 35. IPSE TUUS SEMPER TIBI SIT CUSTODIA LECTUS] *lectus*, pro fide lecto conjugioque promissa. ut Eleg. 6. supra:

Felix Admeti coniux, & lectus Ulinis.
ubi plura exempla adnotavi. Et *lectus*, inquit, quod is conficius sit. Tibi sit custodia; id est, te mihi pudicam servet: nam, ut ait Eleg. 6. supra: Nihil invitis tristis custodia prodit. *Lectus custodia*; ut Persius Sat. 5. Quam primum posside osses mihi purpure cessi. Pass.

Fortasse commendat Cynthia secessum intra domesticos parietes; de quo est doctum Alciati Emblemata 115.

Alma Venere, quantum hoc facies? quid denotat illa

Tessudo, nulli quam pede, diva, premis?

Me sic effusis Phidias, fremque referri

Femineum nostra iussit ab effigie.

Quodque monere domi, & tacitas docet esse puellas,

Suppositis pedibus talia signa meis.

Noster Eleg. 12. lib. 3. de Penelope: Cassa demum perfererat uxor. Vulp.

V. 36. NEC NIMIS ORNATA FRONTE SEDERE VELIS] Potest esse synecdoche, ornata fronte. nam dixit, Tincta caput, & Turpis Romano Belgicus ore color.

vel, ut Eleg. 2. lib. 1. v. 1. Ornato capillo. Au simpliciter: Ornata fronte, quia frons gemmis ornabatur, tamquam corymbis? Tibullus de Baccho Eleg. 7. lib. 1. Frons redimita corymbis. Contra Noster Eleg. 22. infra: Puris in frontibus. id est, omni ornatu carentibus. Quid vero est sedere? an lenta esse mihi? ut Eleg. 14. supra:

Nec mihi pleranti lenta sedere potest.
Au sedere, in theatro conspici? Eleg. 22. infra:

Candida non testa pectore si qua sedet.
An quia sedere, ut stare, meretricum est? Plantus Pseudolo: Au ibi vis inter istas versasse Prosdas, pistorum amicas? Ibid. Quæ tibi alens stultum, statumque & sellam & sibiolum merum. Velis sedere, pro sedea, ut Eleg. seq. v. ult.

Absenti nemo non nocuisse videt. Pass. Sodebant mulieres etiam honeste in thalamo. Plura scriptorum testimonia congesti elegantissimus Brookhusius. Præterea in circo, theatro, amphitheatro. Vulp.

V. 37. CARDAM EGO NARRANTI, NOLI COMMITTERE, FAMÆ] Id est, Cave committas, tuque culpa facias, ut credam famæ, de te, tuque levitate narranti. vel, Cave id tridas famæ servandum, ut arcuam, & tamquam tacitura. narrabit enim, quia garrula est. vide Eleg. 34. v. 8. Narranti famæ, ut Eleg. 20. lib. 3.

Et caput arguta probat hysteria.
& inest in committendi verbo cum fide pericu-

ricu-

riculam . sic Eleg. 6. lib. 3.

*Quid faciam? obdultis committam me ne sent-
bras?*

Narrantis fama, pro garrula; nam, ut ait Festus, a fando dicta, ut quia Græcis ἀνὰ τῆν γῆν γάρου. Sed & interpungi potest: *Credam ego narranti*, tibi, scilicet. Quid? an custode te non egere? an te pudicam esse? an te satis ornatam & formosam esse? P. Hic Pufferatus fluctus movet in simpulo; multa miscet, nihil expedit. Simplex & aperta sententia est: *Credam ego famam de te narranti*, propterea noli committere, nempe noli peccare, & fidem mihi obligatam rumpere. Breves hujusmodi tropodictæ & efficaces amat Horatius. Epist. 18. lib. 1. *Mæ (contendere noli) Stulticiam patiuntur oper.* & Sat. 1. lib. 2.

*Qui me committit (melius non tangere, clamo)
Flebit, & insignis sœpe cantabitur urbs.*

Porro committere, pro delinquere, peccare, facinus facere, Ciceroni frequens. Vulp.

v. 38. *Et veras auctor tranquillitatis et mansa*] *Fama* velocissime totum orbem percurrit. Plantus apud Festum in *Cistius* *Nellem veni civem esse apud homines quam famam error.* Virgilius item 4. *Æneid.*

Fama malum quo non aliud velocius ullum. unde Cicero in Epist. *Fama ipse colvitur superare Terras & maria.* id est spatia omnia quæ homines peragant. Ovidius 12. *Metam.*

*Ipsa quid in celo rerum, poleaque gerat,
Et tellure videt, totumque inquit in orbem.* Transire, ut Eleg. 20. infra:

Ferratam Donati transiliamque domum. Rumore vero & fama confundit, quæ alii distinguunt; ut Cornelius Fronto: *Fama judicat, rumor tumultuatur.* Pass.

ELEGIA XIX.

Etsi me invito discedis, Cynthia, Roma,
Lætor, quod sine me devia rura colis.
Nullus erit castis juvenis corruptor in agris,
Qui te blanditiis non finat esse probam.

Nalla

ARGUMENTUM ELEGIA XIX. LIBRI II.] Ad Cynthia[m] rus euntem. Causam affert, quare illam rusticari non agere ferat. V.

v. 1. *Etsi me invito discedis, Cynthia, Roma, Lætor*, quod sine me devia rura colis] Quamvis me prope repugnante & tristi discedis, hoc tamen jucundum est, quod te in agros potissimum confers. miscet pugnantia: *Invitus lætor*, ut M. Antonius initio Epist. ad Hirtium & Cæsarem, & Cicero initio Epist. ult. lib. 15. ad famul. *In ea voluptate hunc accipi dolorem.* Ejusdem argumenti est Elegia 32. infra, nisi quod ait, non urbem, sed conspectum suum Cynthia[m] fingere. Argumentum Elegia 3. lib. 2. Tibulli huic Elegia contrarium est. *si sine me non re-ferretur ad, lætor*: nam non lætatur id, si sine se Cynthia[m] esse, & max significat se adductum: sed ad discedis. *Devia rura*, a via turbæque hominum remota, *solat mon-tes*, & *solat sive* mox vocabit. Juvenalis

Sat. 14. *Invocet per devia rura lætoris. Ru-
ra colit.* Tibullus pariter Eleg. 5. lib. 2. *Rura colam, frangamque adeo mea Delia cu-
stos.*

Et Virgilius Ecl. 2. *Sordida rura Atque hu-
miles habitare casae.* Pass. *Lætor, quod sine
me d. v. c.* Quandoquidem aliquanto tem-
pore sine me rura futura es, id saltem me
consolatur, in abditio loco te morari velle,
a meis rivalibus longe remotam. Vulp.
colis, fortasse coler. BROUKH.

v. 3. *NULLUS ERIT CASTIS JUVENIS COR-
RUPTOR IN AGRIS*] Nemo illic te corrup-
pet, & pudicitia[m] tuam infideliabit; quia
attenta ac pudica est vita rusticana; & in
agris caste vivitur, quia illinc absunt otium
& luxuria. Virgilius 2. Georg. de agrico-
lis: *Casti pudicitiam servat domus.* Tibullus
tamen Eleg. 1. lib. 2. *Amorem in agris na-
tum ait. Corruptor, adulter blandus.* Ci-
cero 5. in Verrem: *Corruptorem & adu-
lerem adducere.* & 2. in Catil. *Corruptor in-
ven-*

Bbb 2

venit. J. Juvenalis Sat. 1. *Nervus corruptor
quare.* [& Sat. 10. v. 304.

--- Prodigia corruptoris

Improbis ipsi audet censare parentes.] P.
Cassius in agris. Mores agricolarum Cato
laudat cap. 1. libelli de R. R. *At ex agri-
culis & viri fortissimi, & milites strenuissimi
gignuntur, maximeque pios quassus stabilissi-
mosque consequitur, minimeque invidiosus.*
Minimeque male cogitantur sunt qui in ea stu-
dio occupati sunt. Cui consentit Varro l. 3.
de R. R. cap. 1. *Nec sine causa Terram ean-
dem appellabant Matrem & Cererem, & qui
eam colebant, piam & utilem agere vitam cre-
debant, atque hoc salubre reliquum esse ex stirpe
Saturni regis.* Quibus concinit M. Tullius
pro Sex. Roscio: *Cupiditates porro quae pos-
sunt esse in eo qui (ut ipse accusator obicit)
ruri semper habitavit, & in agro colendo vi-
vens? quae vita maxime distincta a cupidita-
te, & cum officia conjuncta.* Item Ludovi-
cus Aeneas Cantu 43. Rolandi Foreus,
in fabula de Doctore:

*La prege, che non faccia, se non sento
C'è egli ci fa, nella città dimora
Ma nella villa: ove più agiamente
Viver potrà d'ogni commercio fuora.
Quella dicea però che l'umil gente,
Che nel gregge, e ne' campi gli lavora,
Non gli era avverso, che le caste voglie
Contaminar potevano alla moglie.*

Nos quoque in Elegia quadam, Cupidi-
nem allocuti:

*Hic (ruri) labor infans depellit prorsus curas;
Otia nec blandis aribus opus videt;
Hic tenuis vultus, hic uesti solibus artus;
Hic rigens aethra pulvere densa coma.
Nil agis: puras alio convertis sagittas,
Cedatque deliciis peruvia quare tuis.*

Ipsemet Juvenalis Sat. 6. reliquis consenti-
re videtur:

*Magna tamen fama est consilium rure paterno
Vivimus: vivis Gahile, ut vivis in agro,
Vivis Fidenis, & agella crade poterno.
sed postea dubitat:*

*Quis tamen affirmos, nihil altum in monti-
bus, aut in*

*Speluncis? adeo? severum Juppiter & Mars?
Quam suspitionem auget Seneca in Hippo-
lyto v. 774.*

*Quid deserta petis? tutior ausus
Non est fornax laetis: te nemore abdito
Quam Titan medium constituit diem,
Cingit turba licens, Nejedae improba,*

Fernosus solita claudere fontibus:

Et somnis faciente infidias tuis

Lascivus nemorum dea,

Montisagique Panes.

Sed profecto salaces homines fabularum am-
bigibus, & deorum prodigiis occultabant
flagitia sua: ut Mars ille Romanæ gentis
pater, qui Rheam Silviam confurpavit.
Lepide ingeniosissimas portarum 3. Meta-
morph. ex ore Jovonis in vetulam conver-
se, ac Semelen alloquuntis:

--- Opo

Juppiter ut sis, ois; metus tamen omnia, multis

Nemine divorum thalamos intieri pudicas.

Corruptor. M. Seneca Controvers. 1. lib. 2.
*Quæ malum faciens habens, pudica sunt: non
animus illis destit, sed corruptor.* Vulp.

v. 4. *QUI TR BLANDITIIS NON SINAT
2142 PROBAM.]* Per quem tibi non licet
esse pudica. Blanditiis; muneribus, preci-
bus, lacrimis, benignis verbis. Eleg. 9. lib. 1.
Quisquis es, effusus a fuge blanditiis.

ad quem locum plura. *Non sine, vetus li-
ber: Non finis, a finem, is: ut edim, edis.
& sic apud Virgilium accipiant 3. Aeneid.
Haud ille finis superi regnator Olympi. Sed
est presentis temporis. Non finis. ut Ele-
gia 2. lib. 1.*

Nec sine in propriis membra nitere beneis.

Ovidius pariter Epist. Penelopes:

Forban & nocet, quam sis tibi rustica conjux,

Quæ tantum lanas non finis esse rudes.

Prothem, pudicam. Ovidius lib. 3. Amor.

Eleg. 13:

*Sic tibi mene melior, satemque imitere pu-
dicas:*

*Tuque probam, quamvis non eris, esse pu-
tem.* PASS.

Idem Ovidius lib. 1. Fast. 414. de Silemo:

Negutis es, quæ te non fuisse ferunt.

Tibullus quoque ita locutus lib. 4. Carm. 8.

Hic animam suspensa metes abdulla relinquo,

Arbitrio quantum non finis esse mihi. Vulp.

*finis opulentiæ pro finis; Scilicet, Passer-
tius; & Græbardus, c. suis membranis. sic
edit est, pro erat, apud Horatium Epod. 3.
v. 3: ubi videndi Lamius ac Torcentius.*

in nostris omnibus est finis. quod ego se-
quendum duxi præ archaismo non necessa-
rio, & quem Ovidius in hoc ipso verbo
semper evitavit. quid, quod vero simile
est, fuisse aberrationem librarii: nam in
aliis libris finis legatur. etiam primitus
cui finis habent. BROUHA. Omnium prin-
cepta

Nulla neque ante tuas orietur rixa fenestras,
 Nec tibi clamatae fomnus amarus erit.
 Sola eris, & solos spectabis, Cynthia, montes,
 Et pecus, & fines pauperis agricolae.
 Illic te nulli poterunt corrumpere ludi:
 Fanaque peccatis plurima caussa tuis.

5

10
Illic

ceps Editio anni 1472. plane singularem lectionem exhibet:

Qui te blanditis non finat esse meum. V.

V. 5. NULLA NIQUE ANTE TUAS ORIENTUR RIXA FENESTRAS] Negationes duae pro una, Gracorum moes: pro, nec ulla, sic Virgilius Ecl. 5. *Nulla neque amnem Libavit quadrupes.* Plautus Bacchid. *Negue ego haud committam.* Solebant autem amantes non januum tantum amicae, sed etiam fenestras pulsare noctu. Horatius Ode 25. lib. 1. *Pervincit nocturnas quatuor fenestras Libavit crebris juvenes pretervi.* Nofter Eleg. 10. lib. 3.

Nec flanti, dominae postquam nocte fenestra. P. Dantes Aligherius [Inferni Cantu 2.] hunc loquendi modum adhibuit:

In fin' fatto da Dio, sua mercè, tale,

Che la vostra miseria non mi tange,

Ni fiamma d' esse incandesce non m' affola. V.

V. 6. NIS TUI CLAMATA SOMNUS AMARUS ERIT] Eleg. 16. lib. 1. v. 22. *Tristis fomnus,* qui hic amarus. *Clamata,* saepe & cum clamore vocata. ut Eleg. 17. lib. 1. *Ille meum extremo clamasse pulvere nomen.*

De hoc more Eleg. 14. supra v. 81. Pass. Nofter Eleg. 9. lib. 4.

Terris vicinas Teia clamor agitat.

Inclamare idem sere valet. Cicero lib. 2. de Inventionem: *Ille autem cuius gladius occisus erat falsus, multa ante lucem surrexit, comitem illum suum inclamavit semel & sepius. illum somno impeditum non respondere existimavit.* VULG.

V. 7. SOLA ERIS, ET SOLOS SPECTABIS, CYNTHIA, MONTER] *πρόσωπα* cum mutatione generis & casuum. Sic Eleg. 7. supra: *Tu mihi sola places: placeam tibi, Cynthia, solus.* Siles montes, incultos. Virgilius 11. *Æneid.* *Pastorum & solis exegi montibus ovum.* & Tibullus Eleg. 1. lib. 1. *In sola pastora monte pecus.* [*70 pecus* significat greges.] P.

Contra soliterius Appalejo notat solummodo fuisse unum, nullo alio homine comitarum. L. 3. Metam. *Nec enim verisimile est hominem soliterium tres tam validos evasisse juvenes. prohibere tormentis veritas erunda.* BAOUKH. v. 8. ET PECTUS] Horatius Epodo 1. de hoc spectaculo:

Hec inter spulcas ut juvenis passus oves

Videre properantes demum! PASS.

ILLUD. ET FINES PAUPERIS AGRICOLAE] Vel privatorum terminos, vel pagi & omnium villarum simul. *Pauperis agricola* inopis coloni. Horatius Ode 14. lib. 2. *Sive reges, sive insopes erimas coloni.* & Ode 35. lib. 1. *Te pauper ambis sollicito prece Karis colamus.* PASS.

V. 9. ILLIC TE NULLI POTERUNT CORRUMPERE LUDI] Ut Eleg. 8. lib. 1.

Nemo mi non ulla poterunt corrumpere lada.

Ludi, spectacula, & theatra, & circi, unde stuprosum examina, ut docet Tertullianus in lib. de Spectaculis. Ovidius lib. 1. A. A.

Sed tu precipue curvis venerare theatris

Hec loca sunt voto fertiliora tuo.

Spectatum veniant, veniant spectentur ut ipsa.

Ille locus casti damna pudoris habet.

& lib. 1. Trist.

Veneris ad Indes, Indi quoque sinibus prebent Nigritia. PASS.

V. 10. FANAQUE PECCATIS PLURIMA CAUSATA TUIS] Quae tibi stupri occasionem facillime obtulerunt. unde Ovidius lib. 2. Trist.

Quis locus est templis augustin? hac quoque vixit.

In culpam si qua est ingenuis suam.

& lib. 1. A. A. v. 77.

Nem fugelinger Memphisitica templa juvenem

Multos illa satis, quod fuit ipsa Jovi.

Quid faunus, dixi ad Eleg. 6. supra v. 35. PASS.

v. 11.

Illic assidue tauros spectabis arantes,
Et vitem docta ponere falce comas.
Atque ibi rara feres inculto tura facello,
Hædus ubi agrestes corruebat ante focos.

Pro-

V. 11. ILLIC ASSIDUE TAUROS SPECTABIS ARANTES.] *Taurus*, pro boves quolibet, etiam extinctos. Ita Eleg. 3. supra: *Primo taurus detestatur aratra*. Confer Ovidium in *Remediis Amoris* a v. 169.

Rura quoque oblectant animos, studiumque colendi:

Quælibet huic cura cadere cura potest.

Calla iube dimittis avari supponere tauris;

Sancit ut durum vorare aduncus bœnum. &c.

VULG.

V. 12. ET VITEM DOCTA PONERE FALCE COMAS.] Id est, putari, non tantum avelli frondes: quia etiam sine falce carpuntur & avelluntur frondes, ac pampini: quæ pampinatio dicitur Columella cap. 17. lib. 4. ut illa, putaria. Virgilius 12. *Æneid.* *Perfuitque comas & brachia feræ.* Ovidius 21. *Metam.* *Postis te frondibus arbor Tansa comas laniat.* Sic *pueræ ungues*, Horatius A. P. 297. De stringendis putandisque vitibus vide Virgilium 2. *Georg.* *Docta falce*, id est, falce docti & periti vinitoris. Sic Elegia 30. infra:

Et medius docta cuspidè Bacchus erit.

Tibullus Eleg. 1. lib. 2.

Illic in docto primum si cœverit arva,

Hiis mihi quam doctæ nunc habet ille manus! [& Eleg. 8. lib. 1.

Quid (tibi prodest) succo splendens genos æreffe? quid ungues

Artificis docta subsessisse manu?]

Scaliger legit *doctam*, ut iungatur cum verbo *pueræ*. Sic Eleg. 3. supra:

Par Aganippe ludere docta lyra.

Vitem doctam, quæ didicit, sive adfuevit putari. Tibullus lib. 4. *Carm.* 1.

Mis & cella iugo didicit submittere tauris,

Et lenta excelsos vitæ cōstendere ramos.

De falce vinitoria, quæ serpa dicitur, quia serpere, purgare, lege Columellam lib. 4. cap. 15. *PASS.* Nostri libri omnes habent *docta*, & editiones primæ. Ovidius lib. 1. A. A. dixit ad eundem modum:

Sic coma, si docta barba rescissa manu.

BROWN.

Pari elegantia Valerius Flaccus *Argon.* lib. 1. v. 121.

Simul undique cœrit

Delatum æneus, & doctæ resonare bipenni
Litora. VULG.

V. 13. ATQUE IBI RARA FERES INCULTO TURA FACELLO, HÆDUS UBI AGRESTES CORRUEBAT ANTE FOCOS.] *ræ ibi est* temporis adverbium, pro, tunc; ut & ubi, pro, quam. *Feres*, offeres, dabis. ut dixit Eleg. 10. supra v. 14. Sic Albinovanus ad Liviam: *Tura ferendo rago.* *Rara tura*, quia raro adoleatur, inquit Beroaldus. *An rara*, quia quotannis semel offerrebat? *Posterum illustrare quotannis*, dixit Tibullus Eleg. 1. lib. 1. *An potius quot mensibus?* Idem Eleg. 3. lib. 1.

At mihi contingat patriæ celebrare penates,

Reddereque antiquæ mensura tura Lori.

Tura placabantur Laræ nascente Luna. Horatius Ode 13. lib. 3. *Inculto facella.* an inornato, ut sunt sine ornata rustica facella? an quia *deseritis cessans sacra sacris laeis*, ut ait Eleg. 13. lib. 3. & Eleg. 6. supra:

Sed non immerita velavisti æneas sanuæ,

Et mala desertæ occupat herba deos.

Erant autem facella urbana, & rusticana, fuerunt facella & in laeis. Festus: *Facella diis sacra loco sine ulla.* De hoc verbo Gellius lib. 6. N. A. cap. 12. qui ridet Trebatii etymon. *Hædus*, capellæ factus, qui Fanno immolabatur in facellis & laeis. Horatius Ode 4. lib. 1.

Nunc & in umbrosæ Faune decus immolare lucis

Suo pascas agnæ, seu malis hædo.

& Ode 18. lib. 3. *Si tener pleno cadit hædas anno.* Varro lib. 4. de L. L. *Hircus*, quod Sabini feras; & quod illis fidas, in Latio rure hædas, quod in urbe, ut in multis a addito, hædas. *Corruet*, mactabitur. *Antea facit*, ut Eleg. 6. lib. 4.

Et cadat ante meæ illæ iuvenæ facus.

& Virgilius 1. *Æneid.*

Multi tibi ante aras nostræ cadent hostia dextra.
Agrestes facus, aræ rusticorum. node ara & foci

Protinus & nuda choreas imitabere sura,
 Omnia ab externo sint modo tuta viro.
 Ipse ego venabor. jam nunc me sacra Dianæ
 Suscipere, & Veneri ponere vota juvat.

In-

foci conjungi solent. Sic Eleg. 6. lib. 4.

Terges fœcum circa laevis orbis est.

id est, circum aram. An *agrestes* propter
 Fannum? Ovidius 4. Fast. v. 755.

Da veniam culpa: nos, dum degrandinat, obste

Agresti Favos supposuisse pecus.

An *foci*, pro, Laræ & Penates? Noster
 Eleg. ult. lib. 4.

Me neque censura legem moluisse, nec ulla

Levi mea vestros erubuisse foci. PASS.

ibid. RARA PERES I. TURA SACELLO]

Tura dabis sacello rustico, in quo non dan-
 tur frequenter, nisi quum urbanis liboit
 rusticari. agricola enim verbenis desunge-
 bantur. Sacella autem in fundis suis ha-
 bebant homines lautiores. Id liquet vel ex
 Cicerone pro Milone C. 31. Plinio Caci-
 lio Epist. 39. lib. 9. & Apulejo in Apo-
 logis. BROUXH.

v. 14. HEDUS U. AGRESTES CORRUPT A.
 VOCOS] Neque idibus Februariis, neque
 nonis Decembribus, diebus Fœno sacris,
 credibile est Cynchiam voluisse rusticari,
 itaque satius videtur ut Fontinalia intel-
 ligamus; quæ erant tricesima die Octo-
 bris; uti videre est in insigni illa tabula
 fastorum Calendarium apud Gruterum In-
 script. p. CXXXIII. quam ego contuli cum
 emendatissimo autographo Stephani Vinandi
 Pighii nostratis. Fontibus autem fœbet hæ-
 do. Vide Horatium lib. 3. Ode 13. Huc
 facit ara marmorea, Romæ olim ad por-
 tam Capenam, cujus epigramma Gruterus
 habet, XCIII. in ejus ara dorso hædi
 caput insculptum erat, eo quod esset Nym-
 phus Fontanus sacra. observavit idem ille
 insignis Pighius præfatione in L. 7. Annal.
 Romæ. BROUXH.

v. 15. PROTINUS ET NUDA CHOREAS IMI-
 TABERE SURA] Id est, continuo, & sine
 intermissione choreas dices, exemplo Nym-
 pharum: & arte facies, quod illæ natura.
 Sic Virgilium Ecl. 5.

Saltantes Satyrus imitabitur Alpheihæus.

Et Noster Elegia superiore, *Imitare Britan-*
nos. Hinc mimi ac ludii, ab imitatione fi-

mii disti Antonio:

Daphnen & Nioben saltantis finitius idem,

Lignens ut Daphne, sacrus ut Niobe.

Nuda sura, non pede nudo, sed cothurno
 induta ad summam suram usque habito Nym-
 pharum. de quo plura dixi ad illud Ca-
 tullii:

Mollis nudata tollentem tegmina sura.

Sura, *γαστριώτης*; quod ex altera parte

tibiz. vulgo: *La molles de la jambe.* PASS.

v. 16. OMNIA AB EXTERNO SINT MODO

TUTA VIRA] Sic Eleg. 7. lib. 1.

Sine modo facta meis mollis carminibus.

Externæ viræ, adultero. Eleg. 6. supra v. 6. &

Eleg. 1. lib. 1. v. antep. Ovidius Epist. Paridis:

Si bona magna putaret,

Quæ tenet, externo crederet ille viro?

Tuta, defensa ac munita; ut Eleg. 6. su-
 pra v. 40.

Quam peccare pudet, Cynthia, tuto sat est. P.

Omnia ab. De hoc vocalium concursu dixi
 ad Tibullum Eleg. 6. lib. 1. *Externæ viræ.*
 sic *externa puella* pro, pellices, dixit No-
 ster Eleg. 8. lib. 4. VULP.

v. 17. IPSE EGO VENABOR] Sic Virgi-
 lius 8. *Æneid.*

Ipse ego te vipsi, & cæta flumine ducam.

Et Cicero lib. 3. ad Attic. Epist. 15. *Sed*
ita tantum lacrimis prævulsis doleri meo, quod
erat amicitia, tanquam ipse ego. PASS.

ibid. JAM NUNC ME SACRA DIANA SUS-
 CIPERE, ET VENERI PONERE VOTA JUVAT]
Jam nunc, sine mora. Horatius Ode 6.
 lib. 3. de puella præcocis libidinis, *Frigitur*
arctus jam nunc. Noster Eleg. ult. lib. 4.

Discede veneram jam nunc sentire fontem.

Suscipere sacra Dianæ, est vorere vel pol-
 liceri capita vel cornua aprorum, aut cer-
 vorum; quod mox explicat, & reddere pi-
 na Cernus, qui suscipit sacra, sibi quid-
 dam oneris imponit, quia pollicetur se
 sacra fœsturum, & id debet. unde infra
 Eleg. 28.

Munera Diana debita reddo choreis.

de verbo *suscipere* vide plura ad Eleg. 9.
 supra v. 25. Et *Veneri ponere vota.* Ludit
 præ-

Incipiam captare feras, & reddere pinu
Cornua, & audaces ipse monere canes.

20

Non

præter expectationem. fuscipiam sacra Dianæ, & vota ponam Veneri. ut servus quidam in Aulul. Plauti 4, a.

Si reperere, o Fides,

Mulsi conjugalem plenam faciem tibi fidellam.
Id adeo tibi faciam: verum ego mihi hibam,
ubi id securo.

Veneri, & ob communem amantium tutelam: & ob tutelam hortorum. Varro & Festus. Ponere vota. ut Eleg. 10. supra v. 12.

Pavens hic imo ante coram pedes. PASS.

Sacra Dianæ fuscipere. Ita & Cicero loquitur, Interrogat. in Vatinius C. 6. quomodo inaudita ac nefaria sacra fusciperis, &c. quum sis initiatus sacris nefariis. Brouan. Veneri ponere vota juvat. Ex amatore venator, sacra Dianæ fuscipiam, ut ea me locupletet prædæ: Veneri autem vota ponam, quod me voti compotem olim fecerit. Nullus hic locus *παρά ὑποθήκας*, ut putabat Passeratius. Eodem pacto Plautus prologo Rudentis v. 60. *At se se Veneri velle votum solvere.* Neque ubi Horatius Ode 26. lib. 3. *Arma, desuæctumque bello Barbisæ his porris habebit, Lævum marina qui Veneris lacus Cyllostis.* Neque Persius Sat. 2.

Dietæ, Penitentiæ, in sacro quid facit aurum?
Nempe hoc quod Veneri donata a virginis pupa.
Imagunculas enim cereas, ligneas, vel ex alia materia, dicabant Veneri virgines grandiores & nuptarum; quo se ludicra puellarum missa facere testabantur. Vide & Andream Nagerii Epigr. 17. quod incipit:
Jam velas, calathosque, omnesque perosa laboris &c.

Ita qui navigare desierant, vel ex naufragio evaserant, tabellas votivas Neptuno suspendebant. Horatius Ode 5. lib. 1. *Me tabulâ facer Voracis poriet indicat ovula Suspensæ potuit Vestimenta maris deæ.* Et gladiatores rude donati, in templo Herculis arma flegebant. Idem Epist. t. lib. 1.

Venerant armis

Herculis ad postum fœcis later additis agro,
Ne populum extraxit toties cautes arund.
Pœura vota, sic dictum a Propertio, ut ab
Auctore Liberi Carminis Epigr. 20.
Hæc quæcumque tibi posui vernacula pœna,
De Sacra nulli dicere esse Via.

Et a Silio Italico lib. 4. Punic. v. 200.
Occumbis Sarmæ, flavum qui pœvere vultis
Cæsarium crinemque tibi, Gradivus, vovebat
Auræ certamen, & rusticum sub vertice modum.
VULP.

V. 20. INCIPIAM CAPTARE FERAS.] Hoc est quod dixit, *venabor.* Nam capto, *Supplu.* Capetor, venator, *Supplu.* Vetus Glossarium. & *sapere* est insidians. ideo sequitur, *Excipere lepores.* Vim verbi *capere* explicat Plautus in Amphitr. *Tu si me impudicitia captas, non potes sapere.* Et duo genera venationis tangit, vi & fraudibus. Vi, *audaces monere canes: fraude, excipere lepores.* Virgilius 1. Georg.

Tum laqueis captare feras, & fallere visas
Invocum.

Horatius Epodo 2.

Aur tradit acres hinc & hinc multas canes
Apros in obstantes plagas.
Aur amice levi rara tendit resia
Turdæ edacibus delas.
Pavidamque leporem, & advenant laqueos græcos
Jucunda captas præmia.

ubi de venatione inter voluptates rei rusticæ. PASS.

ibid. REDDERE PINU CORNUA.] Ut promissa debita Dianæ, figere sacra ei arbori, pinui scilicet. Pinus non tantum sacra Pani; ut Virgilius Ecl. 7.

Hic arguta sacra pendebis fistula pinus:
sed etiam ipsi Dianæ, ut apud Horatium Ode 22. lib. 3. *Mossiam euglas nemoremque virga* --- *Imminet villa tua pinus esse.*
Reddere, est solvere, etiam in sacris. ut Eleg. 28. infra:

Munera Dianæ debita reddo choros.
Redde etiam excubias divæ-mans, ante-juvenca.
Cornua vero ferarum flegebantur a venatoribus voti reis. Appulejus lib. 8. Florid. *Aur quercus cornibus enecata, aur fagus pilæne redimita.* Pinnæ, pro pinui, ut Elegia 1. supra, manu, pro manni v. 66. P. Ita Catullus de Coma Berenices: *celesti reddita cornu, pro coctui.* Noster Eleg. 11. lib. 1.

Alternæ faciliis sedere lympha manu.
Ceterum Dianæ venationum deæ suspendebant ex arbore capita & cornua ferarum occi-

Non tamen ut vastos ausim tentare leones,
Aut celer agrestes cominus ire suos.

Hæc

occisuram. Virgilius Ecl. 7.

*Saxæ caput hoc aprî sibi, Delia, parvus
Et ramis Myrtæ vivas cernua cervi.* V.

V. 20. AUDACES IPSI MONSTR CANES] Id est, acres & animosos; ut Virgilius acrem modo, & modo audacem Turrum vocat. Idem: *Genas acre luporum, Atque canum.* *Mouere cavet*, est clamore in feras incitare. Ovidius dixit 10. Metam.

*Per iuga, per silvas, dumtaxat & sese vagatur;
Hortaturque canes*
& in Epist. Phædra 2.

Hortari celerem per iuga summa tames.

Sic & Appolejus lib. 8. A. A. *Cane, iubilantibus & hominibus vocibus in aliquem incutari.* Pass. *Ipse*, non operâ famuli usus, verum ipse per me. Sic Tibullus Eleg. 1. lib. 1.

Ipse feram teneras maturo tempore vires. V. 21. NON TAMEN UT VASTOS AUSIM

TENTARE LEONES] Sic Eleg. 13. supra v. 3.

Non ut Picris quereus meo verba sequantur.

Ausim, dicti Eleg. 5. supra v. 24. *Tentare*, aggredi i & conatum habet vehementem nocendi, ut diximas ad illud Eleg. 12.

Insultus iste satius tentare veneno.

& conjunctum cum periculo: ut apud Horatium, *Tentabo Bætopom;* & *Atrius tentasse domos.* Palmerius ex veteri libro, *Tentarent.* *Vastus leones*, referendum ad vires ingentes leonum, omnia sternerentes; ut *vasto imperio* apud Horatium. Ovidius quoque lib. 10. Metam.

Impetores est iulvæ & vasto leonibus ira.

ubi Vicos Adonin monet ne leonibus aut apris congregiatur. Ita Virgilius 5. *Æneid. Vasta vires.* Pass. Brookhūsius probat Palmerii lectionem *errare*, periculosa nempe & temeraria audacia aggredi, violare, & quasi superbe contemnere. Aulorum etiam exemplis probare conatur: sed non persuadet. Vulp. Quid fiet *q̃ leones?* illi certe in Italia nulli erant. credo mentem latere in hac voce, atque aliam aliquam feram fuisse nominatam, cujus venatio sit periculosa, itidem ut aprorum. Baouss. Acuta simul & vera hæc viri diligentissimi, & iudicio præstantis animadversio. Hanc tamen ego esse arbitror poetæ sententiam i

Tom. I.

Venator quidem & aucupator, sed nullo meo periculo. nec me statim parem leonibus & apris figendis putavero, ubicumque terrarum in eos incidere possim, quod lepusculos & aviculas ruri captaverim, & facile ceperim. Vel dicemus, peccavisse hoc loco Propertium, non contra leges poeticas, sed adversus historiam naturalem; de quibus poetarum erroribus disputat Vossius pater lib. 1. Inst. Poetic. cap. 3. *Vastus leones.* Pindarus Ode 4. Nemeæorum, *λέωνες* vocat *σπάρταρα* &c. audaces in pugna. *Tentare*, pro, cubili excitare, exagitare. Italice, *stuzzicare, arrizzare.* V.

V. 22. AUT CELER AGRESTES COMINUS IRE AUSI] Celeritatem opus est, & agili motu corporis in aprorum venatione. unde Horatius Ode 12. lib. 3. *Celer alie latitante frutice capere aprum.* *Cominus ire*, congredu. Noster Eleg. 1. lib. 3.

Flammineus Hamanio cominus iste viro.

Ovidius 5. Fast.

*At postquam virtutis novis adolevit, in apris
Audet, & hispidas cominus ire feras.*

& in fragmento Haliutici:

*Ipse sequi natura docet (feras) vel cominus
ire.*

Propertius Eleg. 1. lib. 4. absque *cominus* dixit:

Vel litæ armatis hostis inermis eas.

Agrestes sunt, id est feroces. ut Eleg. 33. infra *Agrestis figura.* *Silvatici* sunt dicuntur Varroni apud Nonium in *Vocabulo.* vide Plinium lib. 8. H. N. cap. 53. Pass.

Huc facit pulcher locus Ausonii Epist. 4. v. 26.

An cum fratre vagas damata per ovia venas

Circumdas maculis, & multa indagine pin-

ne?

Ani spumantis aprî casum clamoribus urget,

Subdigne fera? Mente tamen, usque recessus

Stringere fulmineæ vocabula cominus hosti.

& infra v. 39.

Sed in parce feris venantibus, & sage nota

Crimino sitorant: ne sit Cingetia proles,

Accedatque iterum Veneri plerandem Adoniæ.

Lege Ovidium lib. 10. Metam. a versu 539. ad 551. Vulp.

Ccc

v. 23.

Hæc igitur mihi sit lepores audacia molles
Excipere, & structo figere avem calamo:

Qua

v. 23. HÆC Igitur mihi sit lepores
audacia molles excipere] *Mibi*, pro
mea. ut Eleg. 17. lib. 1.

Nec mihi Calliope solito visura carinam.
Excipere lepores; ex insidiis adoriri & cape-
re. Virgilius Ecl. 3.

Non ego te vidi Demeas, pessime, caprum
Excipere insidiis?

Cicero pro Sex. Roscio: *Arbitratur isti vos
hic tales viros sedere, qui excipiant eos qui a
suis manibus effugerint.* Vide Servium; &
Nonium in excipere. Excipere, venatorum
est, ut *ἄλκυνος* Græcia. Excipi etiam di-
cuntur apri, quum venabulis transeuntes
figuntur, Horatii Ode 12. lib. 3. *Lepores*
dicuntur molles non ob villorum, sed ob
ingeni mollietatem. *Molles* enim imbelles,
ut Eleg. 3. lib. 4.

Et tenui galeæ herbarum molles capus.
Mollietis autem leporem ad parum viros
transfertur. unde apud Terentium Eunuchus:
Lepus tute es, & palpamentum queris?
quod a Græcis petunt, *Δαιτυρος* apri *ἰ-
πιδισμῶν*. Ideo Veneri facer lepus. Philo-
stratus in Imaginibus. & apud Ovidium 10.
Metam.

--- tutaque animalia prada;
Aut promos lepores, aut celsum in ceruam cer-
vum,

Aut agitat damas.
Apris autem & leonibus Venus abstinet.
Petr.

v. 24. STRICTO FIGERE AVEM CALAMO]
Figere, est, confingere, confodere. Attius
Philosteta: *Figebat tardus celeres, flans vo-
lucres.* Virgilius 6. *Æneid.* *Fixeris arripedem
erorum lites.* *structo calamo*, id est, sagittâ
destructâ, & emissa. ut *structis gladiis*, Cice-
ro 1. Philipp. & Virgilius 12. *Æneid.* *Pare
gladios stringens manibus.* Calamus, pro sa-
gitta, quia calamis populi Orientis bella
consecabant, ut scribit Plinius lib. 16. H.N.
cap. 36. Horatius Ode 15. lib. 1. *Calami
specula Gushii.* Est & calamus piscatorius,
de quo Eleg. 2. lib. 4. *Suppetat hoc, pisces
calamo prædator.* Titullus Eleg. ult. lib. 2.
Hæc (spec.) capus arundine pisces. Beroal-
dus monet, exponi posse de genere aucupii
quo aucupa calamos sublatos avibus subji-

ciebat; de quo Martialis lib. ult. Epig. 218.

*Non tantum calamus, sed capus fallitur ales,
Pallida dum tacito cressit arunda manu.*
Nescio an eodem pertineat quod scribit No-
stus Eleg. 13. lib. 3.

Sicut petas calamus pramia, sive cane.
& Eleg. 2. lib. 4.

--- sed arundine summa
Faucus plumasæ sum deus aucupii.

Petronius Arbitr Satyr. Ecce etiam per an-
serum pelagias confederant volucres, quas testis
arundinibus peritus ariserit teigiti. Pro *structo*
vetus liber, *structo*, ut calamorum sit ordo
& series. Petr. *Figere avem structo calamo*,
(ita enim legit) Salmastius Exercit. Plinian.
p. 83. 765. editionis recentata, exponit
de calamo aucupatorio, vel crescente arun-
dine, que aves tangebant ac veluti fixas
vinctasque capiendas dabat. ut *figere* hic sit
defigere, & iligatam visco reddere immobili-
tem. Valerius Flaccus L. 6. admodum
belle describit hoc aucupii genus:

*Qualem populeæ fideiorem acerbis umbra,
Si quis avens summi deducat ab ære rami,
Ante manu tacita cui plurima crevis barbae
illa delict viscosus super correpta sequaci
hæplocos ramos, atque irrita concitat alas.*

quæ postrema verba habent aliquid Seno-
ce L. 3. de Ira C. 16. *Sic lagrus fora dum
jactat, adstringit: sic avos viscum, dum tre-
pidante excutitur, plumis omnibus illinunt.*
Videndus & Gonsalvus de Salas ad Petron.
p. 164. qui tamen hunc locum capit de ve-
natione quæ aves arundine tranchas deji-
cit. miror. sere enim quæcumque adfert,
spectant ad arundines vikatas. neque aliter
intelligendum arbitror nostrum Aure-
lium L. 3. Eleg. 11. v. 46.

Et me Pana tibi comitem de rubeo vocato,
Sive petas calamus pramia, sive cane.
& vidit ante me Douza Schediasm. succit.
p. 68. nec tamen plane vidit. Beroaldus. Id
aucupii genus describit etiam Silius Itali-
cus lib. 7. a. versu 674.

*Ut qui viscosas populeas herundine lutes,
Dum nemoris celsi prætera cucumina sensim
Substrudat certas tacitus contingere metus,
Sublimem calamo sequitur crescente volucrum.*
Ad quem locum ita Nic. Heinsius: *Elegan-
tiss.*

Tu quoties aliquid conabere, vita, memento
Venturum paucis me tibi luciferis.

Sic me nec solæ poterunt avertere silvæ,
Nec vaga muscosis flumina fusa jugis:

Quin ego in assidua mutem tua nomina lingua, 30
Absenti nemo ne nocuisse velit.

ELI.

marmore candido, structuræ Corinthiæ, quod descripsit nuper Maxim. Misson. Itineris Italici parte 1. Epith. 20. lectori expendendum relinquo. certe non potest esse exemplum illud prisum & religiosum cuius meminit Plinius Cæcillus L. 8. Epith. 8. quem locum noli committere quin confusas; unice enim hac facit. BRONH.

V. 27. TU QUOTIES ALIQUID CONABERIS, VITA, MEMENTO VENTURUM PAUCIS ME TIBI LUCIFERIS.] *Id aliquid, est summi; ut Eleg. 4. v. 2. dictum.* [Ovidius pariter lib. 3. Amor. Eleg. 2.

Risus, & arguis quiddam promissis oculis.] & conabere, ut Horatius Ode 6. lib. 3. Incessos amores De tenero meditatur ungui. Aliquis conabere, parabola peccare. Tibullus Eleg. 9. lib. 1.

Nec tibi celandi spes sit peccare parati. Est dens, ocellus qui vetas esse dolos. Paucis luciferis, intra paucos dies. Sic Catullus Carm. 13.

Cantabis bene, mi Fabulle, apud me Paucis, si tibi dii servent, diebus. Cicero lib. 5. ad Attic. Epith. 17. Paucis diebus habebam certos homines, quibus darem litteras. & mox: Paucis diebus perscribam ad te omnia. Luciferi, ut solis, pro diebus. Ovidius 1. Fast.

Non habet officium lucifer omnis idem, & lib. 2.

Nec tamén hoc ultra, quam quot de mense superant Luciferi. PASS.

Ita Plautus Afin. 4, 1, 19. Ni quadratidus Abstinere, qui ab te argentum acceperis, id est, post quadratidum. Aliquando hæc locutio pertinet ad tempus præteritum. Cicero de Senectute: His paucis diebus (P. Scipio) positos manibus saltus est. Ovidius Epith. Canaces:

Quid puer admixte tam paucis editus herie?

nempe ante horas tam paucas. VULP.

V. 29. SIC ME NEC SOLA POTERUNT AVERTERE SILVÆ] Ovidius pariter Eleg. 9. lib. 1. de amante:

Ibis in adversos montes, duplicatque nimbis Flumina.

Id sit, an ea conditione? an vicissim? an itaque? ut Eleg. 16. lib. 1. Sic ego nunc domina vitis, &c. Alia, hic, legitur, id est, tunc, vel ruri. Sole fita, eoque formidabiles; ut Virgilius 11. Æneid. Jugo longa peccat Salarum nemorum. Avertere, absterere, prohibere. ut Eleg. 22. lib. 3.

Quid mihi non patrii poterant avertere amici. PASS.

Veteres amulatus Petrarca (vel Sometto 143.)

Per mecum i boschi insipiti, e selvaggi, Ove vanno a gran rischio uomini ad armi, V'è fier' io; che non può sperar d'armi Altri che 'l Sal che ha d'Amor vivo i raggi. VULP.

V. 30. NEC VAGA MUSCOSA FLUMINA TUSA JUGIS] Flumina ipsa fundi a diis eorum præsidibus urna finguntur. Virgilius Æneid. 7.

Calatque amaram fundens pater Inachne urna, Muscosæ jugis, musco circumlitis. P. Elegia 30. intra:

Rosida noncosit aëra subire jugis. Virgilius Ecl. 7. Muscosi fontes, ubi Servius: Muscosi, lanugine viriditate cooperit. P. Flumina fusa. Nos quoque ita lufimus in Carmine quodam trochaico nuptiali:

Andas Benacus, urna qui reclinat aëra Limpidum lacum viventes fundit inter Naja-das. VULP.

V. 31. QUIN EGO IN ASSIDUA MUTAM TUA NOMINA LINGUA] Quin ego te appellem, tecumque loquar etiam abiens. Montes, silvas, flumina formosam Cynthiam reclinare assidue docebo; atque ita linguas facis.

fascinantibus, & maligne laudantibus ob-
strepere non desinam, ne tibi nocere pos-
sint. Hæc fuit veterum superstitio. Illud
apud Ovidium simile Epist. Herus v. 39.

Quid loquar interea tam longo tempore, quare?

Nil, nisi Leandri nomen, in ore mea est.
Et lib. 3. Trist. Eleg. 3. ad uxorem:

Te loquer abstem: vix te mea nominat unum:

Nulla venit sine te ore mihi, nulla dies. V.

ibid. QVIN EGO IN ASIQUA MUTEM TUA
NOMINA LINGUA] Quo minus varie te &
continuo appellem, mutatis verbis: mea
Cynthia, mea lux, mea vita, mea volu-
ptas. Sic Eleg. 15. supra dixit: *Vario am-
plexus mutatum brachia.* An, ut Terentius
Andria & Phorm. dixit, *Commutare verba,*

de jurgio & altercatione? idest, modo tibi
sic blandiar, mea lux, mea delicie: modo
irascar, levem, perfidam, impiam appellans?
An mentem tuum nomen, id est *ra* Cyn-
thia, cum silvis & fluminum ripis mihi
respondentibus; ut Eleg. t. lib. 1. v. pa-
nult. Sunt qui, *mutam*, exponant verum.
id est, frequenter habeam in ore. PASS.

v. 32. *ASSENTI NEMO NON NOCUISS* VA-
LIT] Imprecatur sibi omnes infensos, si
tam abseruit a Cynthia. Vetus liber: *Ne
nocuisse velis*, pro, ne noceat. Scaliger le-
git *Ne*, & duas negationes ait positas pro
una; ita: *Assenti tibi, a Cynthia, nemo no-
ceat.* PASS.

ELEGIA XX.

Quid fies abducta gravius Briseide? quid fies
Anxia captiva tristius Andromacha?
Quidve mea de fraude deos, insana, fatigas?
Quid quereris nostram sic cecidisse fidem?

Non

ARGUMENTUM ELEGIA XX. LIBER II.]
Apud amicum falso crimine accusatus, illi
se purgat. VULP.

v. 1. QUID FIES ABDUCTA GRAVIUS BAL-
STEDA?] Vide annotata ad Eleg. 8. supra
v. 29. PASS. Horatius pariter Ode 7. lib. 3.
Quid fies, Asterie? VULP.

v. 2. ANXIA CAPTIVA TRISTITUS ANDRO-
MACHA?] Querulam eam inducant poete;
ut Homerus Iliad. 22. & 24. Euripides in
Andromacha, Ovidius Eleg. 1. lib. 4. Trist.
v. 29. & 30. & Virgilius 3. Æneid. ab eo
versa: *Nate Dæd, vivisne?* & ab illo:

O fides una ante alias Priamæa virgo.

Indidem forte contigisse Pyrrho dicitur:
-- *que servitus non petulit ullas.* PASS.

v. 3. QUIDVE MEA DE FRAUDE DEOS,
INSANA, FATIGAS?] Id est, propter me
deos obtundis tuis querelia? ut Eleg. ult.
lib. 4.

Sat tibi sint nocere, quas de me, Paule, facies.
An in me? ut Virg. 6. Æneid. *Cui tantum
de te licuit? De fraude mea, ob meam no-
xam, culpam, crimen.* Virgilius 9. Æn.
Mæ frons omnis. Vide Ulpianum L. Alind.
de Verb. Signif. & L. Quam autem. §. Ex-

capitur, de Ædilit. editio. & Servium in 1.
Æneid. *Fatigas deos.* diis ipsis molesta es,
παραίτων τραπεζών. nsm assidue querela
pariunt odium. Sic Horatius Ode 2. lib. 1.
*Proce qua fatigant Virgines sanctæ minus an-
dientem Carmina Vestum?* Afranius apud
Nonium in *Supplicitis*: *Nullum profecto accessi
ad iram quin supplicis, denis, precibus,
plorant, obsecrant, nequiquam desanguinem.*
Sic dicitur & abunde, & enecat. *Insana,*
amens animi præ ira; quia mulier inanis
non solet, ut ait Eleg. 5. lib. 1. & *Ira
furor brevis est.* PASS. Alii, *insana*: sed
insana est in omnibus libris. *fatigas*; ita
Valerius Flaccus L. 4.

*Exist ubi & sculpis, media inter pulvis duri
Vulnere, ipse etiam gemitu massasque fatigat
Vix Jovem.*

Papinius L. 2. Thebaid.

*Certant leticia, superesque in vota fatigant
Inachida.*

LIARIUS IBI: FATIGANT. diis invocant. Ite-
rum Papinius L. 9.

*Ex nunc illa meas ingentem plangit ad aras
Iovidiam, sardasque furor & limina lassat.*
Lutatius: *regenda fatigat.* ut Horatius: *Proce*
quo

Non tam nocturna volucris funesta querela
Attica Cecropiis obstrept in foliis:

Nec

qua fatigant, &c. Creber est in hoc verbo Justinus. cuius singulos locos conservare nihil est necesse. BACCHAN. Adde Livium lib. 27. prope finem: *Matrone, quia nihil in ipsi opus erat, in preces oblationesque versa: per omnia delubra vago suppliciiit votisque fatigaverat deos.* Seneca Epist. 31. *Turpe est etiamnum deos fatigare.* Silius Italicus lib. 6. v. 572.

--- ipsi

Ofcula vulneribus figunt, superasque fatigant. Denique Tacitus lib. 1. Hist. de Galba: *Fatigabit alieni jam imperii deos.* VULP.

V. 4. Quid querentis nocturnam sic cecidisse fidem?] Alio modo Eleg. 23. l. 3. *Unguis meum morsu saepe querere fidem.*

72. si, ita, valde, proflus. Virgilius 1. *Æneid.* Sic veritas calce Constitit. Idem l. 12.

Sic amicus ante unum habet decernere ferro. id est, adeo, & omnino. nam nihil præcessit. Sallustius in Catil. *Sic quisque hostem ferre, murum confendere. Cecidisse fidem.* nullam vim habere amplius, periisse. ut Eleg. 3. supra: *Cecidis spiritus illi tuus.* & Livius lib. 6. *Humid irrita cecidere mina.* Alio sensu Cicero pro lege Manilia dixit: *Solutio impedita Romæ fidem concidisse.* P.

V. 5. NON TAM NOCTURNA VOLUCRIS FUNESTA QUÆRULA ATTICA CECROPIIS OBSTREPIT IN FOLIIS.] Sic Eleg. 3. supra: *Nec me tam facies, &c. Nocturni querulæ, cantu querulo, quem noctu fundit, ut nocturnæ Ceteris Eleg. 4. supra. Funesta volucris, quæ hic dicatur, incertum. An nocturna, quæ nocturnæ γλαυξ Arato? est enim avis Attica, & insigne Athenarum, cæque notæ perculsi nummi Atheniensium. notum proverbium, γλαυξ ὡς Ἀθήναι. Funesta enim nocturna, non volatu, quo felix; unde proverbium, *Nocturna volat; sed cantu.* Noct. Eleg. 3. lib. 4.*

Sive in finitima gemas flans nocturna tigno.

Autonius:

Cecropiis ignava sonis ferale sonant u.

Plautus Menarchm. *Noctua Teu Teu canit.* unde hic querela, & ea nocturna. An philomela, seu luscinia, quæ scilicet gemit? *Infolia avis ea dicitur Horatio Ode 12. lib. 4. & eadem Attica, Pandionis filia:*

& noctu etiam queritur apud Virgilium 4. Georg. De Progne & hirundine Beroaldus exponit, ridicule: quum hirundo non canat in foliis, neque sedet in arboribus. *Obstrept, strepitus suo facit ne cetera audiri possint, ut Eleg. 16. lib. 1. v. anteposuit.* [& hoc quidem oelle convenit in lusciniam.] *Cecropiis in foliis, an in ramis oleæ, quæ Cecropia & Attica arbor? an consuevis arboris Attici foli? Cecropia folia, ut Eleg. 33. infra, Cecropi colani. vide Pinium lib. 7. H. N. cap. 56. Past. Venuſius omnino comparatur Cynthiæ setus cantui luscinia, quam noctu, avis importuna, & mali ominis. Philomela certe apud Virgilium 4. Georg.*

Flas noctem, ranaque sedens miserabile carmen Integrat, & maſtis late læta querulis curant. Conſentit Sophocles Trachinias v. 980. *Εἰς ἄλυσιν, ἄλυσιν ὡς ἄλυσιν. Phœbeant, veluti arguta lusciniæ.* Favet præterea Varronis etymologia lib. 4. de L. L. *Luscinia, inquit, quod lusciniæ sanare existimatur, atque esse ea Attica Progne in lusciniæ felle avis.* Non tamen hic dissimulanda sunt verba Platonis in Phædone: *Καὶ ὁ λυγίττορος ἀπὸ τοῦ ἰσίου αἵματος τοῦ πνεύματος ἔστιν ἡ τὴν ἀλυσιν λυγίττορος, ἢ ἡ τὴν ἀλυσιν ἢ τὴν ἀλυσιν, ἢ ἡ τὴν ἀλυσιν, ἢ ἡ τὴν ἀλυσιν.* Nec animadvertunt, ovem nullam canere quum æſtate, aut friget, aliove quopiam dolore genere afficitur: nam ipsam lusciniæ, non hirundinem, non upapam, quæ ajunt præ dolere sanare foliis. Vulgarem opinionem secutus Petrarca (vel Seneca 10.)

E' l' reſignat, che dolerante all' ombra

Tutte le notti ſi lamenta, e piange.

D' amorosi poſſeri il cor n' ingombra.

Et rursus (vel Seneca 270.)

Quel reſignat, che ſi ſuova piange

Forſi ſuoi ſigli, o ſua cara conſorte,

Di doleranza impie il cielo, o le compagne

Con tante note di pianto, e ſervito:

E tutta notte per che m' accompagni,

E mi rammenta la mia dura ſorte.

Volucris Attica Cecropiis obstrept in foliis.

Uncus interpret fnerit Mortialis Epig. 54. l. 1.

Sic ubi multiflora firmos facer Attida lucus,

Improba Cecropis offendit pica querelas.

Con-

Nec tantum Niobe bis sex ad busta superba
Sollicito lacrimas depluit e Sipylo.

Me

Confer Homerus lib. 19. *Odyssæ*, a versu 518. & *Hymno* in *Pana* v. 16. *Catallum* *Carm.* 64. & *Pedonem* *Albimovanum* *Consolat.* ad *Liviam* v. 105. & ejusdem *Elegie* locum pulcherrimum, a versu 317. *V.*

V. 7. Nec tantum Niobe bis sex ad busta superba sollicito lacrimas depluit a Sipylo. De numero liberorum Niobes varia traduntur. *Homerus* sex mares & totidem feminas liberos Niobes facit lib. ult. *Iliad.* item *Statius* 6. *Thebaid.* *Hyginus* vero *Fab.* 11. & *Apollodorus* lib. 3. septem mares & septem filias nominant; quibus *Ovidius* concinit 6. *Metam.* ubi hanc fabulam narrat. item *Ausonius* *Epist.* 27.

Bis septem nati gemitrix leta atque superba

Tot duas mater funera, quot genui.

Hesiodus decem mares & decem feminas facit, ut idem ait *Apollodorus*. *Herodotus* duos mares & tres feminas. Addit *Apollodorus*, *Amphionem* & *marionem*, & e feminis *Chlorion* servatos: & *Teletillam* poetriam duas filias incolumes scripsisse, *Amyclam* & *Melibeam*. *Cicero* 3. *Tuscul.* *Niobe* fugiunt lapides propter aeternum in luctu silentium. *Bis sex ad busta*; ad duodecim natorum funera. ut *Eleg.* 1. lib. 4.

Namque meum servant nunc duo busta fidem. Ibidem sequitur, *duo funera*. *Superba*; quæ ante superba fuerat. De ejus superbia vide *Ovidium* loco prænotato; ubi vel hic versus insolentiam ejus indicat, quum ait:

Major sum quam cui passio fortuna nocere.

& 10. *Epist.* *Accontii*:

Quæque superba parans, fæce per corpus ebore. Vide & *Æliam* lib. 12. *V. H.* & *Ausonium* loco amœdido. *Lacrimans depluit*. id est sendo tota liquitur, & moans perpetuo fluit. *Palmerius* ex vet. lib. *Lacrimas depluit*. sed depluere, finem pluvie significat; ut detonare, degrandinare. *A Sipylo sollicita*. epitheton rei mutæ, & simili hypallage, pro ipsa Niobe sollicita. ut *Elegia* 16. lib. 1.

Sollicitas ætrem pervigilare moras.

Perficit autem fabulam. in Sipylo Niobe quum fluit, longe abest a liberorum bustis, quæ ad Thebas. *Ovidius* lib. 6. *Metam.*

Intra quosque viscera saxum est.
Flet tantum, & validi circumdatus turbine venti
In pariam rapta est, ubi fœcæ cœcine morantur
Liquitur, & lacrimis etiam nunc marmora manant.

Hyginus *Fab.* 9. de Niobe: *At genitrix liberos omnia, sendo lapides saxa esse dicitur in montis Sipylo.* Vide *Homerum* *Iliad.* lib. ult. & *Apollodorum* lib. 3. *Biblioth.* *Sipyllum* urbem sobversam regnante *Tantalo*; scribit *Strabo* lib. 1. & 12. *Sipyllum*, inquit *Plinius* lib. 5. *H. N.* cap. 29. *ante Tanialie vocabatur, caput Mœonia; unde distit Magnæter a Sipylo.* *Pav.* *Nic.* *Heinsius* *Notis* ad *L. 1. Metam.* *Ovidii* v. 572. in hoc *Propertii* disticho, pro a legit e. recte. pro lacrimas; lacrimæ reponit, exemplo *Maroniano*, *L. 4. Georg.*

Nec de concessa tantum pluit illi glande.

& bene corrigit errorem *Pfisterii*, depluere significare credentis finem pluvie, ut deponere, degrandinare: ita ut totum distichon scribatur hoc modo:

Nec tantum Niobe bis sex ad busta superba

Sollicitis lacrimas depluit e Sipylo.

depluere etiam *Scaliger* edidit, quamquam omisit monere. De aotem particula auger sæpe atque intendit vim verborum, quibus præponitur. Ita *Horatius* dixit *venas depulantes, desavit, delitigat*. *Mili* hic videbatur:

Nec tantum Niobe bis sex ad busta superba

Sollicitis lacrimas depluit e Sipylo.

tantas, id est, tot; idque ex imitatione *Græci* sermonis; in qua *Noë* plurimua est. *Plautus* *Calina* 3, 5.

Tanta fassa modo mira voris modis ignis vidi,
Lucanus *L. 9.*

Namquani se tante ventura calum

Induit, aut plures præferunt ætra penæ.
pro, ut venturibus. Sequitur, *bis sex ad busta*, quomodo omnes nostri. id quibusdam libris lectum fuisse, *bis septem ad busta*, restatut *Beroaldus*, quem super numero liberorum Niobes consolere potes. *BROUIN.* *Lakiniæ* fletum ac Niobes conjugit etiam *Sophocles* in *Elektra* v. 147.

ΑΝΝ ἰπὺς γ' ἂν συνέχευ' ἀπὸν ἑπὶν
Ἄ τ' ἄν μὲν ἰ' ἄν γ' ἐναίκεται

O'p

Me licet æratis adstringant brachia nodis,
Sint mea vel Danaës condita membra domo: 10
In

Ὅπως ἀνὰ λαίμην Διὶς ἀγγεῖται.
τὸ παντοδαπὸν
Νόστις, εἰ δ' ὅπως τῶμοι θάβῃ,
Ἄρ' ἢ τῶμοι παρὰ τὸν

At nō dāpnat. hoc est:

Sed mihi, quæ magis libet lugere, animum
addis Misera, quæ styx, semper styx deple-
rat Autentia nulla, fœvit nuntio. O multis
modis infelicitissima Niobe, te ego ut deam co-
lo, Quæ in lapidem montata tibi huius semper
luget. Bis seu ad busta superba. Memorabi-
lia sunt de hac re A. Gellii verba lib. 20.
N. A. cap. 7. Mira & prope alia ridicula
diversisque fabula apud Græcos potius deprehen-
ditur super numero Niobe filiorum. nam He-
merus pater, puellasque ejus bis septe dixit
fuisse, Euripides bis septem, Sappho bis no-
venas, Bacchylides, & Pindarus bis decem,
quidam alii scriptores tres fuisse sales dicunt.
Sed aliter etiam Propertius explicari pot-
est: Niobe ab interitu duodecim filiorum
superbia tamen intumescerebat, quam se, post
ingentem cladem, Latonæ gemelliparæ ja-
daret parem, duobus filiis adhuc supersti-
tibus. Lacrimas depulit et Sipsyle. Seneca A-
gammemnone v. 371. Stat nunc Sipsylli vertice
junctæ Flobite sanum; Et adhuc lacrimas man-
uosa fundunt Antiquæ novæ. Pausanias in
Atticis cap. 27. testatur, se, Nioben ut
videret, in Sipylum montem ascendisse. Si-
lex & prærupta crepidio imminerebat: quæ
prope stanti, neque mulieris, neque lugen-
tis formam ostentaret: qui vero procul ad-
spexisset, mulierem lacrimantem & mæren-
tem videre sibi videretur. Vulp.

V. 9. ME LICET ÆRATIS ADSTRINGANT
BRACHIA NODIS] rē adstringant referri potest
ad lictores & lorarios; ut rē brachia i vel
liſtorum brachia me adstringant i vel me
adstringant brachia, pro mihi adstringant
homines lorarii. ἰλλαντῶν; ut Eleg. 2.
supra:

Idem Caucasæ solvitur de rupe Prometheus

Brachia.

Plautus Captivis 3, 5. Astringite isti vehe-
menter manus. & me, pro mi, id est, mi-
hi. Lucilius apud Festum in me; pro mihi:
Nunc ad te redeo, ut quæ res me impendit,
egatur.

Vel rē me vacare potest. Sic Lucretius
lib. 2. ex vet. lib.

Quippe venim quam multa tibi me fingere
possum.

Et in Brillonii Formulæ: Quando ego me
esse desere. Æratis, pro æris, ut mox:
Æratis carnis. & Eleg. 32. infra: Æratis
mure. & Eleg. 1. lib. 4. Æratis pild. id
est, sphærâ æreâ, de qua Claudianus. Sic
auratis catenis, pro aureis Eleg. 2. supra.
Nodis, catenis. ut Virgilius 1. Æneid.

--- Furor impius intus

Sæva sedens super arma, & cretum vinculis
catenis.

Post tergum nodis, frenatus horridus ore cruen-
te.

[ubi Servius: Non tantum nodis, sed catenis
ut, quas circumlocutionis significavit; casus
sunt catenis nodi plures.] Pass. Homerus
longe antea lib. 1. Odysseæ:

Ὅστι ἴρι δουρὶ γὰρ γίδας ἀνὰ παρτέρας αἶε
Ἔρπονται, αἱ δ' αὖτις τὴν εὐσπῆρα διαρπαγ' ἴδμεν
Θυαεργετοὺς ὅς μ' ἵκεται.

Nam jam diu cara & patria terra

Erūt, utque si etiam ferreas vincula destine-
reut:

Vidēbit ut redeat.

Æratis nodis, & paulo post, Æratis caten-
as, pro, ferreis, & ferreas. ut idem Ho-
merus non semel usurpare videtur Χαλκὸς
δούρι τὸ δουρ. Vulp.

V. 10. SINT MEA VEL DANAËS CONDITA
MEMBRA DOMO] Fabula est apud Horatium
Ode 16. lib. 3. Meminit & Homerus Iliad. 6.
Pindarus in Pythiis, Sophocles in Antigona,
& Apollodorus lib. 2. Terentius Eunu-
cho 1, 5. Ovidius 4. Metam. Hyginus Fab. 63.
Noster Eleg. 32. infra: Æratis Danaë circum-
danda mure. Mea membra; nempe ego.
ut Eleg. 16. lib. 3.

Ut timeam audire in mea membra sonans.

Sic mea procerdā, mea æra, mea ira, mea
mors, identitatem. Condita, inclusa. ut di-
citur, Condit in carcerem. & rē vel, exem-
pli causā; ut hic infra: Tunc me vel tra-
gica venetis Etinyæz. & Eleg. 3. supra:

Digna quidem facies, pro quæ vel obiret
Achilles.

Vel Priamo belli causā probando fuit. P.

V. 11.

In te ego & æratas rumpam, mea vita, catenas,
 Ferratam Danaë's transiliamque domum.
 De te quodcumque, ad furdas mihi dicitur aures :
 Tu modo ne dubita de gravitate mea.
 Offa tibi juro per matris, & ossa parentis :
 (Si fallo, cinis heu sit mihi uterque gravis)

Me

v. 11. IN TE &c.] Elegans usus est hujus præpositionis. Cicero pro Milone C. 23. *Miseret interdum civis, apertus de republica meritis, in quibus homines non modo res præclarissimas obliuiscuntur, sed etiam nefarias suspicantur*. BAOUX. In te rumpam catenas. v. 12. te quartum casum esse arbitror, locutionem vero ἑλάνκηντο. tamquam si diceret poeta, In te ruens, contendens maximo impetu, vincula omnia perfringam. Horatius pariter Epodo 1. *Libenter hoc & amice militabitur Bellum in tua spes gravia*. Et SAT. 2. lib. 1. v. 18. *At in se Pro quaestu sumunt facit hic*. VULP.

ibid. ARATAS RUMPAM, MEA VITA, CATENAS.] Vetus liber, ferratas. supra v. 9. dixit, æratas audis. rumpam, perfringam; ut Eleg. 15. lib. 1.

Sanguinis & cari vincula rupit amor. PASS. v. 12. FERRATAM DANAËS TRANSILIAMQUE DOMUM.] Ferratam, ferream. Ovidius lib. 4. Amor. Eleg. 7.

Dum merces aberrat, durus pater, ipsa severa,

Ærati postea, ferrea turris erat.

TURRIS ÆRATI, Horatius Ode 16. lib. 3. & Ovidius Eleg. ult. lib. 2. Amor. Sophocles in Antigona vocat αἰὲς τῶν ἀλφειῶν. id est, sepe per vineta. Lapidum murum Hyginus Fab. 63. Apollodorus loco ante dicto, ἡνὶ γῆνι δῶκεται ναυπηγέμενος χαλκῶν. Plautus Persa 4. 4. hac alludit.

Ferratæ adæ committet, limina indas ferrea. Transiliam domum. ut Eleg. 18. supra v. ult.

v. 13. DE TE QUODCUMQUE, AD FURDAS MIHI DICITUR AURES.] Quidquid mihi de te narratur, narratur fardo. Causam affert Eleg. 16. supra:

Turpis amor furdæ auribus esse solet. PASS. v. 14. TU MODO NE DUBITA DE GRAVITATE MEA.] Id est, constantia & fide.

Sæpe Cicero ita loquitur, & 3. de Finibus Tom. I.

utrumque conjungit: *Gravitas animi atque constantia*. Idem alibi ludit eo verbo ex translatione: *Homo non tam austeritate gravi, quam corpore*. PASS. Contra levitas, est animi volubilitas, inconstantia, propostici subita mutatio; quo vitio mulieres laborant. Noster Eleg. 15. lib. 1.

Sæpe ego multa tua levitatis dura timebam.

& Eleg. 16. hujus libri:

Formosus levitas semper amicus fuit. VULP.

v. 15. OSSA TIBI JURO PER MATREM, AT OSSA PARENTIS.] Religiose affirmo, & quasi deo teste. Sanctissimum jurisjurandi genus per cineres & ossa. Suetonius libro de Claris Rhetoribus de C. Albinio Silo: *Jura per patris matrisque cineres, qui inconvulsi jacent*. Ovidius Epist. Briseid.

Per tamen ossa viri subita male tellus sepulcro,

Semper iudicii ossa verenda meis dæ.

Tibullus Eleg. 7. lib. 2.

Pars per immatura tua, precor, ossa sororis. & Noster Eleg. ult. lib. 4. Testis majorum cineres. PASS.

v. 16. SI FALLO, CINIS IPSI ISTI MIHI UTERQUE GRAVIS.] Formula & quasi sanctio panæ, & imprecatio addi solita jurjurando: *Si quid mentior; ut adnot. ad Eleg. 15. lib. 1. vel: Si fallo, & Si fieset fallis*. Cicero in Lucullo. Festus in Lapidem. Noster Elegia 7. & ult. lib. 4. Cinis uterque, pro utrinque; ut Eleg. 8. supra: *Uterque cruet*, & cinis, pro Manibus, sive umbris mortuorum. Sic Eleg. ult. lib. 4.

Hæc cura & cineri spiritus iussu meo. Sit mihi gravis, infestus & iratus. ut Elegia 7. lib. 3.

Antequam præter in sua face morietur.

Martialis Epigr. 85. lib. 11.

Non iracundus fecit gravis unguitibus uxor. Addidit, deo, quia non mentionem suorum, quos misit, ingemuit. ut Eleg. 24. iuxta v. 36. PASS. Si fallo; si pejero, si de-

D d d

cl-

Me tibi ad extremas mansurum, vita, tenēbras.

Ambos una fides auferet, una dies.

Quod si nec nomen, nec me tua forma teneret,

Possit servitium mite tenere tuum.

20

Se-

eiendi & fallendi causā iuro, Plautus Amph. 3. 2. 50.

Mors, arbitrari tu iurjurandum dabo :

Me meam pudicam esse auctore arbitrari.

Id ego si fallo, tum te, summe Iuppiter,

Quæso, Amphitrioni ut semper iratus sit.

Briseis Ovidiana :

Nullo Mycenæum sociisq; cubitis necum

Iuro. fulcentum deseruisse velis.

Livius pariter lib. 3. Hist. Centurio erat M.

Flavelius, inter primores pugna flagitator,

Vixit, inquit, M. Fabi, revertat ex acie.

Si fallat, Jovem patrem, Gradivumq; Mar-

tem, elisq; iratus invocat deos. Idem de-

incepit omnis iuratus in se quisque jurat.

Hinc pertinet P. Scipionis, fatalis in Car-

thaginienfibus ducis, pulcherrimum juramen-

tum, apud eundem Livium lib. 22. *Ex mei*

animi sententia, inquit, iuro, ut ego rem-

publicum neu deferam, neque alium civem

Romanum deferere possit. Si sciens fallo,

tum me Iuppiter Ops, Mars, deumq; fami-

liam, remque meam priusmo leto officiat. In

hoc verba, L. Catell, iuras epistula, cotra-

que qui adisti: qui non iuraveris, in se

hanc gladium strisum esse sciet. Vide Paul-

lum Manutium ad Epist. 1. lib. 7. Ciceroni-

us. Dii quoque ipsi dicebantur falli a per-

juris hominibus. id animadvertit Nic.

Heinsius ad v. 37. Phyllidis Ovidiana.

Hinc novam faciem praluceo poete Venu-

sino Ode 8. lib. 2. quam scripsit in puel-

lam perjuram. Locus ibi obscurus est: *Es-*

pedis matris cineres operet Fallere. Inquit

vir quidam doctus. *Promissa matris sepulchro*

non implere. At qua statim sequuntur,

hanc explicationem respondent: *Et teo cui-*

terno vultu Signa cum celo, gelidæq; diæ

Mors venient. Quid enim promiserat Ba-

rine fideibus, aut diis immortalibus? ni-

hil profecto. Eorum potius testimonio usa

fuerat, ut amatores deciperet. Quamobrem

permittit Horatius puella, ut per cineres

matris falsum iuret, si quidem huiusmodi

perjuria ei bene cederent, nec non turpius

augeri ferret. Confirmat Propertius hanc ex-

plicationem quum subiicit: *Si fallo, id est,*

si pejero. Ita Eleg. 7. lib. 4.

Juro ego siturum nulli vocabilem carmen,

Tergeminisq; canis sis mihi nulle senet :

Me forsasse fidem. Si fallo, nequa negris

Sibiles in ramulis, & super æso cubet.

Fallere igitur Flacco, non ex animi sui sen-

tentia jurare. Juramentum huiusmodi, per

cineres patris aut matris, veteribus usita-

tum. Seneca Rhetor Præfat. lib. 3. Con-

trovertit. Placeat, inquit, tibi rem jurando

transigi? Jura: sed ego iurjurandum dabo.

Jura per patris cineres, qui incenditi sunt.

Porcius Latro apud eundem Controv. 1.

lib. 1. *Erge sume morientem videbo, per cu-*

jus cineres iuraturus sum? Vulp.

V. 17. ME TIBI AD EXTREMAS MANSU-

RUM, VITA, TENEBRAS] Tibi, per tuum,

ut dictum ad Eleg. 17. lib. 1. v. 3. *Ad te-*

nebras, ambigue. vel etiam apud Orcam;

qua de re Eleg. 19. lib. 1. vel usque ad

atram mortis diem. Tenebra, per mortem

& inferi. Tibullus Eleg. 1. lib. 1.

Jam veniet tenebris mors adopta caput.

& Catullus Carm. 3. *At vobis male sit, ma-*

le vultus Orci. Sic me, per mortem Ele-

giam 25. supra. Extremus; expulsi ad Ele-

giam 11. supra v. 4. Pass.

V. 18. AMBOS UNA FIDES AUFERET, UNA

DIES] Uterque simul pari fide, & fato ef-

feretur. *Idryia* in verbo *Auferet*; nam

dies auferet, non fides. sed fides ipsa au-

ferret, ut Eleg. 11. supra v. 4. Per simile

est illud Eleg. 18. infra:

Una variis fatis nostris peractis amoret.

Ejusdem est argumenti & Ode Horatii 17.

lib. 2. *Una dies, ut Lucretius lib. 5. Trin-*

talibus vultu Uno dies dabit exitu. Pass. No-

stor Eleg. 13. lib. 1.

Una dies omnes potuit præcurrere amoret.

Eleg. 11. lib. 3.

Tantum operis belli sustulisti una dies. Vulp.

V. 19. QUOD SI NEC NOMEN, NEC ME

TUA FORMA TENERET, POSSIT SERVITIUM

MITE TENERE TUUM] Incipit Propertius

Cynthiae irate ac dolenti blandissime palpa-

vi;

Septima jam plenæ deducitur orbita Lunæ:
Quum de me, & de te compita nulla tacent.

In-

ri; ut non sine causa *staudum* cum appellatione Ovidius. Vulp. Sic Eleg. 4. lib. 1. cum forma & ingenio colore conjunctis multis datur attributis. & Eleg. 20. lib. 3.

Splendideque a dextra fons refolget avo.

Nomen, pro deus & fama, ut dixi ad Eleg. 1. supra v. 21. *Forma*, facies candida, de qua Eleg. 3. supra. *Teneret*, retineret, fixum haberet clavo Cupidinis. Sic Eleg. 7. lib. 4.

Si tu non totum Chloridis herba taces.

Servitium mite. *Iussa* & *elementa servitius*, ut ait Terentius in Andria 1. 1. Hæc autem per asserationem & ad tempus dicuntur. Contra enim Eleg. 5. lib. 1. *servitium* quællæ sue appellavit grave: & Eleg. 15. lib. 3. *superbum*. *Parsi*, *Nomen*; scilicet genus, nobilitas, familia honestissima in qua nata est. Carullus pariter Carin. 60. *Non docet Tam vetus sue liberis Nomen esse.* Ovidius quoque Epith. Hypsipyles:

Si te nobilitas, generosaque nomina tangunt,
En ego Minæ nota Theantæ fiver.

Et lib. 1. Pontic. Eleg. 2.

Mesime, qui tanti meosora nominis implet,

Et superas animi nobilitate gerat.

Ita usurpavit & Cicero in Oratione pro Cn. Plancio: *Est tuum nomen utraque familia consulari.* Non dubitas igitur quia taces qui fuerint nobilitati, qui id putant esse polcherriorem, qui imaginibus, qui verniuntur vestris ducuntur, te adilem feceris. *Servitium* tuum. hoc est, quod ego tibi servio.

Sic apud Livium lib. 38. *Tolerabiliter regis servitium fuerat*, nempe quam civitates gentesque cis Tauram incolentes regi Antiocho servierant. Nec dissimiliter Virgilius lib. 11. Æneid.

Vota dædum prima vester solvobat Eo.

id est, vota diis facta. *Servitium mite*;

saltem ob assuetudinem. Eleg. 4. lib. 1.

Quid me non poterit via quædammque sequetur

Hæc magis affata vivere servitio?

Contra, *tripudium* & *irrupit* & *idcirco* Græci dicebant, si quis difficili domino, aspere ac duriter imperanti serviret. *Servitium acre* vocat Petrus Sat. 5. Vulp.

V. 21. SEPTIMA JAM PLENÆ DEDUCITUR

ORBITA LUNÆ: QUUM DE ME, & DE TE COMPITA NULLA TACENT.] *Septima orbita*, septimus Luna cursus; & septimas mensis. Sic Eleg. 25. infra:

Septima quam metum triverit ante vota.

Orbita, pro rota & curriculo, ut *ossigium*, pro pede, nam orbita ab orbe rota dicta, ut ait Isidorus lib. 15. Etym. Virgilius 3. Georg.

Juvat ire iugis, qua nulla priorum

Cassidem molli dixerunt orbita clivo.

Pro orbita, *figura rota* dixit Eleg. 1. lib. 4.

An orbita, pro orbe; id est sidus ipsum rociandum? Cornelius Severus in Ætæa:

Solis fiver madum, & quanto minor orbita

Luna est.

Sic orbita Solis Eleg. 5. lib. 3. & rota Solis Lucretio. *Plena Luna*; quum orbe pleno fulget, tota radiis Solis illustrata. Noctæ Eleg. 1. lib. 3.

Quæ venit cœlestis, qua deficit: unde castille

Cœlestis in plenum mensura Luna redit.

Deducitur, ad extremum ducitur, ut a cælestibus ad calcem. Sic Ovidius initio Metamorph.

Ad nos præpetuum deducis tempora carmen.

An, quia quum plena est, deducti ejus lumen ac minui incipit: ut *deducere flammam*,

& *vocem*, & *versum*, id est tenere? Alio modo deducta Luna Eleg. 1. lib. 1. *Quam*;

ex quo. Eleg. 16. supra v. 13. *Compita*

nulla tacent. Sic Ovidius lib. 3. Amor.

Eleg. 1.

Negitium vinosa tuam convivia narras,

Narras in unctis compita sella vias.

Acetææ, non tacent; pro, nihil aliud homines in compitis loquuntur. *Tacent de me*; ut Carullus Carin. 90.

Læbia mi dicit semper males: nec tacet amplexum

De me.

Compita, pro ipsis hominibus. Horatius Sat. 3. lib. 2. *Unde frequenter Mercuriale lapsuere mihi cognomen compita.* *Compita*, inquit Varro 5. de L. L. *quod multa via in novum competant & conveniant.* *Servius* 1. *Compita*, *trivia* & *quadruvia*. Ovidius 1. Fast.

Ora videt Hæcætes in tres vergentia partes,

Servat ut in ternas compita sella vias. P.

D d d 2 v. 23.

Interea nobis nonnumquam janua mollis,

Nonnumquam lecti copia facta tui.

Nec mihi muneribus nox ulla est emta beatis. 25

Quidquid eram, hoc animi gratia magna tui.

Quum te tam multi peterent, tu me una petisti.

Possum ego naturæ non meminisse tuæ?

Tunc

V. 23. INTEREA NOBIS NONNUMQUAM JANUA MOLLIS.] Contrarii argumenti est Elegia 16. lib. 1. Et Eleg. 17. v. 12. supra vix decimo quoque die se admitti scripsit. PASS.

V. 24. NONNUMQUAM LECTI COPIA FACTA TUI.] Id est, mihi per te licuit totum cubile scandere. Nonnumquam, ut in Elegia 14. & 15. supra. *Copia, abundantiæ.* ut Eleg. 6. lib. 3. *Si qua data est suavida copia noctis.* & Eleg. 33. infra:

Elevat affluens copia longa viros.
Terentius Phorm. 1, 2. *Obsecras, ut sibi anus faciat capiam.* Ovidius 3. Metam.

Ante, ait, emoriar quam se tibi copia vestri.
Retulit illa nihil, nisi Sic tibi copia vestri. P.

V. 25. NEC MINI MUNERIBUS NOX ULLA EST EMPTA BEATIS.] Contra Eleg. 8. supra v. 11. *Munera quæta deli!* Nox emta; id est, voluptas nocturna. Sic Eleg. 5. lib. 4. *Campestris vixit, & Oscula emta* Eleg. 13. lib. 3. ubi & *Nox pretiosa* dicitur. vide Eleg. 16. supra v. 15. *Muneribus beatis;* amplius, qualia beati & divites solent dare. Catalus Carm. 67.

Ne amplius a misero dona beata petas.
Horatius Ode 25. lib. 1. *Icci, beatis nunc Arabum invideas Gæcis.* Et Ovidius lib. 2. Fast.

Parvos petunt Mænes; pietas pro divite gratia est Munera. PASS.

V. 26. QUIDQUID ERAM, HOC ANIMI GRATIA MAGNA TUI.] Hoc est, Id totum benevolentia tua acceptum sero. vide annotata ad Eleg. 11. lib. 1. v. 26. *Gæstia,* & *lædæ,* benedictum, cuius gratia comes. Plautus Captivus 3, 5. *Ab eo petito istam gratiam.* Terentius Hecyra 3, 3. *Hanc gratiam te, uti sibi dæ, rogat.* Tibullus Elegia 4. lib. 1. *Gratia magna Jovi.* PASS. Idem aliter dixit Ovidius lib. 2. Trist. Eleg. 5.

Si quid adhuc ego sum, munus est omne tui est.

Horatius pariter Ode 3. lib. 4. *Musa gratias agens:*

Quod spero, & placeo (si placeo) tuum est. V.
V. 27. *QUUM TE TAM MULTI PETERENT, TU ME UNA PETISTI.]* De multitudine ea vide Eleg. 6. supra v. 1. & seqq. *Tu me uno petisti,* sola solum. & videtur voluisse dicere, me unum petisti. De verbo *petere* dixi ad Eleg. 9. supra v. 23. PASS.

V. 28. POSSUM EGO NATURÆ NON MEMINISSE TUÆ?] *Egône,* inquit, umquam in animum involucam, ut obliviscar tam benigni animi & liberalis ingenii? Sic Homerus Iliad. 60.

Πῶς ἄν ἔκκε' Ὀδυσσεύς ἱπὸ δαΐδαϊ μῶν;

quod Attius Noverrius vertit apud Nonium in accusativo: *An ego Ulixem obliviscar umquam, aut quonquam propius velim?* Virgilius 4. Æneid. *Neque me meminisse pigebit Elissa, Dum meor ipse mei.* PASS. *Natura non meminisse tuæ,* tam faciliis, tam benignæ. *natura* hic est indeoles, ingenium. Corn. Nepos Alcib. C. 1. *Ut omnes admirarentur, in uno homine tantam incisæ dissimilitudinem, tamque diversæ naturæ.* Idem Attic. C. 5. *Habebat avunculum Q. Cæciliam, equitem Rom. familiarem L. Luculli, divitem, difficillima natura.* Cicero L. 3. Epist. 5. ad Appium: *Est de tua prolis deniqueque natura limaxis aliquid posterior ævo, prepter quædam originationem temperum.* Etiam cum consuetudinis jungit, quæ est quædam quasi altera natura, pro Milon. C. 14. *Religiosum est ut jam illum natura ipsius consuetudineque defendat: hunc autem hoc eodem congruant; nihil per vim umquam Cladius, omnia per vim Milo.* Idem alibi *natura bonitatem, natura asperitatem & immanitatem* dixit.

BROUXH. *Possum ego.* Sic Eleg. 8. lib. 2. *Possam ego in alterius possum spoliare lacertis?* Matius Cicero Epist. 8. lib. 11. *Possam* *igi-*

Tunc me vel tragicæ vexetis Erinnyes, & me
Inferno damnes, Æace, judicio. 30
Atque inter Tityi volucres mea pœna vagetur:
Tumque ego Sisyphio faxa labore geram.

Nec

igitur, qui omnes voluerim incoluisse, cum
is qui id impetratum est, perisse non indigna-
tur? Cicero pariter lib. 3. ad Attic. Epist. 10.
Postum obvivis qui fuerit? non scire qui
sit? & lib. 1. ad Q. Fratrem Epist. 3. Tibi
ego possum irasci? Natura tua. Eadem signi-
ficatione apud Ciceronem sapius. Epist. 9.
lib. 1. Hæui non temperum solum rationem
morum, sed etiam natura. & inferius: No-
vi temperantiam & moderatorem natura tua.
Epist. 11. lib. 13. Pete a te in maiorem ma-
dum pro nostra integritate ipsos
quorum nomina scripsi, ut quam honorificen-
tissime pro tua natura & quam liberalissime tra-
ctes. & Epist. 78. ejusdem libri: Cognatum
per te ipsum, quæ tua natura est, dignum
tua amicitia atque hospitio iudicabis. Idem in
Lucullo: Non modo stultitiam meam, sed et-
iam mores, & naturam condemnandum puto.
& pro Q. Ligario: Longiorem orationem causa
scriptam posuisti, tua certe natura brevior.
loquitur de clementia C. Cæsaris. Livius
pariter lib. 21. Hist. Si medicus ipse in
nos mittit Hannibal contra naturam suam esse
vellet. M. quoque Seneca Controv. 16. Mi-
sericors sum, non possum occidere hominem.
Gratulare, pater, natura mea. nunquam ejus-
modi filius periclitandum faciet. Martialis de-
nique Epigr. 83. lib. 6.

Si tua sit summa, Cæsar, natura Tenenti,
Utatur tota fulmine tora manet.

Græci scriptores quæ eodem fere modo usur-
pant. Iſocrates ὑπὲρ Νικηδίου: Φίλος καὶ
παῖς πᾶσις τῆς βουλήσεως, ἀλλὰ τῆς γῆς οὐ
ἐστὶν ἄλλος ἄνθρωπος. In amicitiam recipere non
quælibet, sed tua natura dignat. Plato lib. 2.
de Republ. Καὶ τὸν ἀνθρώπου, αἰὲν καὶ ἂν γὰρ
quæ τὸ τοιοῦτον καὶ τὸ Ἀνθρώπου ὑπὸ
καὶ αἰὲν ἂν τὸν ἀνθρώπου βούληται. Postquam
hec ego audissem, quam alide Glauconis & Adi-
mantis naturam admiratur effem, cum vero ma-
xime eo tempore. Nonnumquam vero in de-
terioriorem partem adhibent: sicut Hippocra-
tes lib. de Arte cap. 1. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν
μὲν φύσιν, ἢ ἀνθρώπου. Sed delectatio po-
tius natura, vel ignorantia artis. loquitur

de iis qui quum ipsi nihil præstent laude di-
gnam, aliorum inventa calumniantur: læ-
vi homines,

Singula quæ in lucem natura evulsi:
ut ait Phileus Prol. lib. 3. Fabb. v. 41.
Hoc genus nostro sæculo, tamquam herba
irrigua, uberime succrevit. Porro natura
non de animi ingenio solum, sed etiam de
corporis temperie dicitur. Terentius En-
nacho:

Tametsi bona est natura, reddunt curam
junctat.

Manum de tabula: video enim parcam eru-
ditionis amatorum pandiculi atque oscitare.
VULP.

V. 39. TUNC ME VEL TRAGICÆ VEXETIS
ERINNYES.] Tragicæ, quales indicantur in
tragiæ, Orre, Alcmæone, Pentheo,
Athamante, Erinnyes, Furis, Eumenides.
dicitur vel ἀπὸ τοῦ ἰπλύου, quod est Arcadi-
bus fure, vel ἀπὸ τοῦ ἰπλῶν, id est, id
est, a corrumpenda mente. Pausanias in
Arcadicis. Idem in Atticis tradit, ὁμοίως
ἄλλας vocatas fuisse ab Atheniensibus: Ἐφ-
chylum autem primum finxisse implicitos ear-
um crines serpentibus. Hæsiotus in Theo-
gonia Telluris filias facit e Celi genitali-
bus. PARS.

ibid. ET ME INFERNO DAMNES, ÆACE,
JUNICIO.] Id est, sententia apud inferos la-
ta, fontem videri, & parum cavisse, pro-
nunties. Inferna judicio, ut Eleg. 9. lib. 1.
v. 20. Inferna vota. De Æaco Noſter Eleg.
ult. lib. 4.

Aut si quis posita iudex fides Æacus arua,
In mea ferret iudex ossa pilæ.

Ovidius lib. 13. Metam.
Æacus huic pater est, qui iura flentibus illis
Reddit, ubi solidum saevum grave Sisyphum ur-
get.

Horatius Ode 13. lib. 2.
Quam pene furva regna Proserpina,
Et iudicantem vidimus Æacum!
Apollodorus lib. 3. hunc Jovis & Æginae fi-
lium esse, & serrare claves Plutoni ait. P.
v. 31. ATQUE INTER TITYI VOLUCRES
MEA

Nec tu supplicibus me sis venerata tabellis.

Ultima talis erit, quæ mea prima fides.

Hoc mihi perpetuo jus est, quod solus amator 35

Nec cito desisto, nec temere incipio.

E L I -

MEA PENA VAGETUR] Id est, ego damnatus & additus supplicio, sive ego cruciarius vager & verber inter vultures Tityi. Sic Eleg. 7. lib. 3. *Argenti penna*, id est, ipse morte affectus & submersus. sic nostra vita, id est, mihi vivo. & alia id genus passim. *Vagetur*, nusquam consistat, huc illuc verferetur. Sed vetus liber, *Mea penna vagetur*. scilicet avia mea, mens vultur, mihi infestus. ut dicitur: *deo irato meo, & meus carnifex*. *Penna*, pro ave. Eleg. 8. lib. 3. *Fallicibus edita pennit*. De volucris Tityi Ovidius in Ibin, Virgilius 6. *Æn*. Notter Eleg. 3. lib. 3. Tibullus Eleg. 3. lib. 1. Homerus 11. *Olyfse*, Horatius Ode 4. l. 3. Lucretius lib. 3. & Apollodorus lib. 1. Demetrius vero Pindari Scholiastes ait, serpentes jecur ejus depascere & lancinara. P. *Inter Tityi volucres*. & hic multum differant fabulatores; alia anum, alia binos vultures ponentibus. immania est hyperbole Papinili L. 11. Thebaid. ipso initio.

Quatuor Apollinea veneratur matris Avernae
Tenditur: ipsa horrent, si quando pectora ab
alto

Emergunt volucres, immensusq; membra ja-
centis

Spelant, dum misera cresunt in pabula fibra.
Lutatius: VOLUCRES, secundum Homerum, ait dicit, viscata Tityonis gemino vulture ext-
di; non uno, ut Virgilius dicit, admodum bona sunt quæ huc facientia Lucretius habet L. 3. v. 999. BACCHUS. I. T. *volucres mea penna vagetur*. Pulchre & eleganter dictum de vulture circumvolante. nempe, inter vultures jecur Tityi devorantes volute vultur aliquis, mea penna, hoc est supplicio meo destinatus, qui me pariter depascit. Fallitur enim Passeratius, qui fingit cruciarius ipsum vagari. Tityum enim & Prometheus, illum vulturi, hunc aquilæ expostum, fingunt fabulæ supinos & porrectos jacere, non vagos huc illuc ire. Neque necesse est ut lepamus *penna*, quod sane inventum est. VULP.

v. 31. TUMQUE EGO SITIPPIO SAXA LA-

BORE GRAM] Eleg. 17. supra v. 8. dicitur: *Difficile ones*, quod hic *sera*, per enallagen numerorum, ut Eleg. 1. *delia*, pro dolium v. 67. & *regna*, pro regnum Eleg. 9. supra v. 49. PASS.

v. 33. NEC TU SUPPLICIARUM ME SIS VENERATA TABELLIS] Nolim tu mihi supplices, quum jure tuo mihi possis imperare. *Sis venerata*, pro venereris, ut annot. Elegia 13. supra v. 41. *Supplicibus tabellis*; *Præcantibus verbis*, Ovidio: *Supplicibus libellis*, Martiali. *Tabellis*, epistolis; [unde tabellarii, qui portabant epistolas.] Plautus Pfend. *Salutem mittit per ceram & linum litterasque interpreti*. PASS. *Venerari*, hic est precari, ut Eleg. 4. lib. 1. *adorari*. Lat familiaris apud Plautum prologo Anular. *Sed mihi anus hujus obsecrans concedidit The-
saurum auri slam annos, venerare me ut id
servarem sibi*. Idem Rudente 35, 2. 61. *Venerat, venerare te, ut omnes miseri lenius fuit*. Horatius Sat. 6. lib. 2.

*Si venerer fultus nihil horum: O si angulus
ille*

*Proximus accedat, qui nunc denotans age-
lum! &c.*

Idem Sat. 2. lib. ejusd. *καθ' ἑνὸς*:

*Ac venerata Ceres, ut cultus surgere alto,
Explicuit vino contrita seris fronte*. VULP.

v. 34. ULTIMA TALIS ERIT, QUÆ MEA PRIMA FIDES] Id est, fidus & certa initio tibi fui: fidus certusque ad extremum permanebit. vide Eleg. 12. lib. 1. v. ult. *Talis, quæ, ἀναιδέως*. debuerat enim se-
qui, *qualis*. PASS.

v. 35. HOC MIHI PERPETUO JUS EST] Id est, ita mihi proprium, ut eripi, aut mutari non possit. Sic Statius: *hic mihi jus, nec jura verant*. *Perpetuo-jus*, *hypheum*; ut Eleg. 9. lib. 1. *perpetuo-libera*. Alludit autem ad edita prætorum, quæ olim annua, post perpetua esse ceperunt: vel, quæ eodem anno prætores mutabant, deinde coacti toto anno eadem servare. Lipsius cap. 32. lib. 2. V. L. vult *Perpetuum* legere, quasi non & *perpetuo-jus* legatur etiam.

etiam apud Ciceronem 3. Offic. ex Pacuvii vel Attii Amorum iudicio : *Fidei sacrate perpetua falleret*. Sic apud Terentium Eunuchus 4, 5. *Non ego dicebam perpetua ut illi daret*. (filiam uxorem) id est, propriam dicar. Plautus in prol. Amphitr.

Perpetua facere ut sit comedia. PASS.

ibid. QUID SOLUS AMATOR] Pro amans. ut Eleg. 3. supra v. 16. & Eleg. 16. v. 11. & Eleg. prox. seq. v. 4. & 14. PASS. Amans & amator ita fere differunt ut ebrius & ebriosus, edificans & edificator. Nilominus hac interdum scriptores promiscue usurpant. VULP.

v. 36. NAC CITO DESISTO, NEC TIMEAS INCIPIS] Ut arbores quæ cito surgunt, cito & intereunt : quæ tarde oriuntur, diutius manent : sic de perturbationibus animi sentiendum. Exemplum in ira quorundam, ut Q. Ciceronis, & pueri apud Horatium Epist. ad Pisonem : *iram Colligis & ponis temere*. [& sui ipsius Epist. 10. lib. 1.

Infra celorem, solum ut placabilis effem.]

Huc pertinet illud Suetonii in Aug. cap. 66. *Amicitias neque facile admisit, & constantissimas retinuit*. Non statim amare desinere, nec facile amore capi, id est, proprie di-

ligere [quasi deligere : quod Itali dicunt *amare con isfella* : discernimere.] P. Hunc versum eleganter extulit Paulus Manutius, homo omnium Itolorum discretissimus. L. 7. Epist. 1. *Noli vereri, ne illi ex animo effluas*. non enim is est, qui vel temere amet, vel temere amare desinat, novi iudicium in deligendis hominibus : novi constantiam in evendis. Augusti virtutem in amicitias parandis & retinendis, venustissime ad suam in amando constantiam traduxit, petitis de nostro poeta coloribus, Franciscus Malherba Poemat. L. 5.

Je ne ressemble point à ces foibles esprits,

Qui bien-est d'allurez, somment ils sont bien-tois pris,

En leur fidelité n'ont rien que du langage ;

Toute sorte d'objets les touche également ;

Quand à moi, je dispute avant que je m'en-passe,

Mais quand je l'ay promis j'aime éternellement.

quos vericulosos eo adscripti Iubentius, quod sciebam vix ullos alios aqua se probasse suo auctori : quamquam in eo non habuit sibi adficientem interpretem suum Ægidium Menagium. BROUSN.

ELEGIA XXI.

AT quantum de me Panthi tibi pagina finxit,
Tantum illi Pantho ne sit amica Venus.

Sed

ARGUMENTUM ELEGIAE XXI. LIBRI II.] Rivali cuidam suo, qui ipsum apud Cynthiam violatæ fidei accusaverat, male precatur, cumque vicissim accusat. VULP.

v. 1. AH QUANTUM DE ME PANTHI TIBI PAGINA FINXIT] Scaliger hac cum superioribus conjungit, & sic legit : sed non animadvertit, *Ah*, super imprecantis esse apud Propertium, ut adnot. ad Eleg. 6. supra v. 31. *Finxit tibi*, apud te me calumniatus est, & *fuit de me*, ut Cicero : *Afferre de aliquo*. vel *de me*, est *in me*, ut Eleg. prox. sup. v. 13. *Fingere*, insimulare falso, ut Eleg. 12. lib. 1. v. 1. adnot. *Pagina Panthi*, liber, versiculi : ut Eleg. ult. infra, *Pagina Calvi* & Eleg. 23. lib. 3. *Mæ pagina*, & Eleg. 1. ejusd. libri *Pagina vestra*. & Eleg. 3.

Cui tua prescriptos vultu est pagina gyros Virgilius Ecl. 6.

Nec Phæbe gratior ulla est

Quam tibi quæ Vari prescripti pagina nomen. Festus : *Pagina dicta, quod in libris suam neque obineat regionem, ut pagi : vel a pagenda, quia in illis versus pagantur, id est, pagantur*. Hinc per syncrodochen pro libro aut versiculis. Scripserat autem aliquid ad Cynthiam Panthus, ut in suspicionem violatæ fidei Propertium adduceret, idque versiculis : ut in Eleg. 18. lib. 1.

Quid tantum merui ? quæ te mihi carmina mutant ?

ideo Eleg. sup. ait :

Quidvis mea de fraude dote, insana, satigas ? PASS.

Ab quantum de me. Scaliger mallet, *At quantum-*

Sed tibi jam videor Dodona verior augur?

Uxorem ille tuus pulcher amator habet.

Tot noctes periere. nihil pudet? adspice, cantat

Liber: tu nimium credula sola jaces.

Et

quantum. nihil verius: & idoneis exemplis quam plurimis firmavit Nic. Heinſius Not. ad Epist. 12. Nafonis, quæ est Medæ, v. 12. *Ad tibi Colchæum, memini, regina vocavi.* quem verſum, ut hoc obiter moneam, pariter laudat, explicata vocula et, Antoninus Noſſus, ad Propertii L. 1. Eleg. 17. adeo nonnumquam olitor opportuna loquitur. BAOUH.

V. 2. TANTUM ILLE PANTHO NON SIT AMICA VENUS] Ita Venerem iratam habeat, ac ſit inuicentus. & 28 illi contemnit: ut Eleg. p. ſupra v. 48. *Non ſit amica.* alii libri: *Ne ſit amica.* Virgilius 2. *Æneid. Male nuntiu amicum Conſulſum exipuit uocem.* Contra Horatius Ode 1. lib. 2. *Junc, & decum quiſquis amicitia Afri.* P. *Non ſit amica.* Horatius Sat. 2. lib. 1. v. 19. *Sic credere peſſi Quam ſibi non ſit amicus.* VULP.

V. 3. SED TIBI JAM VIDEOR DODONA VERIOR AUGUR?] Incipit recriminari accuſatorem ſuum. Putaveram adoleſcens, hunc verſum, & qui ſequitur ultimo tenue diſtichum hujus Elegiæ, *ſuſcepit* eſſe epigramma Panthi miſſa ad Cynthiam. Sed nunc id mihi parum veri ſimile videtur: ſaltem amplius deliberandum cenſeo. Eſt autem irriſiu quædam. Italice dicere: *Non ſonſe ſtat verace indovino?* VULP. Ergo nunc tandem vates tibi videor, ipſo Javia Dodonæi oraculo certior. Perſimilis locus eſt Eleg. 17. ſupra v. 3. De oraculo Jovis Dodonæi vidio proverbium, *Dodonæum et;* Plinium initio lib. 4. H. N. & cap. 13. lib. 36. in fine, Strabonem lib. 7. Callimachum Hymno in Delum v. 94. & adnotata ad Eleg. 9. lib. 1. v. 5. PASS.

V. 4. UXOREM ILLE TUUS PULCHER AMATOR HABET] Sequitur v. 10. *Marius eſt.* Formulam veru cenſoriam tangit: *Ex cuius tui ſententia uocem habet?* Cicero 2. de Orat. & Gellius cap. ult. lib. 4. Sic & Terentius Adelpia: *Et, quod forniſſimum iſti putant, Uxorem nunquam habui. Pulcher amator.* ſupra v. 10. Neque vero ſcio an de

hoc Panthi ſint intelligenda illa Eleg. 16. ſupra:

Candida tam ſudo brachia ſuſa uiræ.

Eadem ironia uſa Cræſſa apud Ciceronem 2. de Orat. *Audiamus pulchellum puerum.* Cicero lib. 2. ad Attic. Epist. 17. *Sed hoc apud pulchelli furorem non uales ſatis.* quamvis ludat in cognomine Clodii. Et Terentius Eun. 3. 2. *Perpulchra, crede, dena e haud neſtis ſimilis.* PASS. *Ille tuus pulcher amator. 28 ille additur ad inuidiam & contemtum.* Supra Eleg. 3.

Maſſi; cecidit ſpiritus ille tuus.

& infra Eleg. 14.

Ille tuus penitus tam cito uerſit Amor? V.

v. 5. TOT NOCTES PERIERE] Tibi ſine fruſtu conſumpta ſunt. Sic ſupra Eleg. 16. *Tot jam abiere dies.* Quintilianus Declamat. 1. *Et tot jam abiere noctes? Perire dicuntur quæ prætererunt ſine fruſtu; ut Eleg. 12. ſupra:*

Et leuiſus curis magna perire bona. PASS.

Immo, effudiſti gratiam quam collegeras tot noctibus tuis Panthu liberaliter conceſſiſ; neque enim ille parem tibi voluntatem tribuit, neque dicit, *Gratum eſt.* Carullus Carm. 8.

Mifer Carulle, deſinas incipere,

Et quod uides periſſe, perditum ducet.

Elegantiffime Lucretine lib. 3. v. 953.

Sic ea qua fruſtus cumque et, perire perſuſe;
Vitaque in offenſu eſt; cur amplius addere queris,

Rurſum quod perire male, & ingratum occidat omne?

& pallo ante v. 949.

Perſum congeſſa quaſi in uos,
Commode perſuadere, atque ingratum intrare.
VULP.

ibid. NIHIL PUDET] In genere dixit vehementius quam ſi eum nominaviſſet. Sic Virgilius 4. *Æneid. Nuſquam tua ſals.* Horatius pariter Epist. 1. lib. 2. *Clamant periſſe puerum Cuius pone patres.* Iſte tuus amator, inquit, nihil commouetur: frontem perſcruiſ; os ei canis ſeruum i inverecundum animi ingenium poſſidet, ut ait En-

Et nunc inter eos tu sermo es: te ille superbus

Dicit se invito sæpe fuisse domi.

Dispercam, si quidquam aliud, quam gloria de te

Quæritur. has laudes ille maritus habet.

10

Col-

Ennius Cresponte. Terentius Andria: *Equis te pudet?* Plantus Afin. & Pseud. *Nihilis te pudet?* Pass.

ibid. ADIPICE, CANTAT LIBRA] *re adipice*, præsentis exempli, ut adnotavi ad Elegiam 3. lib. 1. v. 9. *Comet*, securo animo est. Juvenalis Sat. 10.

Cantabit votum coram latrone viator.

Liber, solutus amore, & coris expeditus. ut Eleg. 1. sup. *Liber eram*. Ut autem nemo solat solutus, ita nemo sollicitus cantat. unde illud Ciceronis 2. de Orat. *Quid placeat, pater?* Mirum, inquit, *mi tantum condemnatus sum*. uno verò verbo *Liber*, cum vincit non amare. nam, ut ait Elegia 23. infra:

Nullus liber eris, si quis amare dolet. Pass.

v. 6. TU MINIMUM CIBDOLA] Intra: *Minimum facit aurem probare*. Sic *minimum temerarius* Eleg. 8. supra. Et simplicitas illa stultitiae proxima. Eleganter Ovidius Epist. Helene: *Credulitas damus selet esse puellæ*. Pass.

ibid. SOLA JACES] Deserta es: infra. Sic Terentius sc. ult. Phorm. *Dum tu dormis*, id est, sola relicta jaces. Pass. Ita Paris apud Ovidium Epist. 16. v. 315.

Sola jaces viduas tam longa nocte cubili;

In viduas jaces solas & ipse rogo. Vulp.

v. 7. ET NUNC INTER EOS TU SERMO] Inter maritum & uxorem te fabula & risus. *re* *inter*, familiare aliquid & secretum notat. ut Eleg. 19. lib. 1. v. parvult. & Eleg. 13. ejusdem lib. v. 10. Sic Cicero; *Quod inter nos licet*. id est, dum soli sumus. *Sermo* est: ut Eleg. 24. infra:

Tu loqueris, quum sit jam nota soluta lingua.

Vide adnot. ad Eleg. 5. lib. 1. v. 26. Pass. Urbanissime. Plautus Pseud. 1. 5.

Si de damoclesi, aut de amantibus

Distiller fac vultu: distillat distillat

Nemo intercedit filia, credo, mea;

Ita nunc per artem solus sermo est immitis.

Cicero pro Rabir. Post. C. 14. *Captus ille Patellanus, sermo illius temporis, vestimentum cursum atque stantiam, tum subversum*

Tom. I.

apud malevoles Postumi nomen propter opinionem pecunia mercio quam, æstatis unum, non plures, aures referre istis sermonibus. BROUKH. Nos quoque in Elegia quidam:

Tum te contemnet, meliori iuncta marito;

Inter & amorem gaudia risus eris. V.

ibid. TE ILLE SUPERBUS] Ferox, qui mox perfidit. ut Eleg. ult. lib. 3. *Festus puer superbus*. Catullus Carm. 29.

Et ille nunc superbus, & superbus. Pass.

v. 8. DICIT SE INVITO SÆPE FUISSE DOMI] Ad domi sum? ut domum Panti Cynthia ventitavit; quod est prostituti, ductari, vocari domum. An domi Cynthia? ac fame domi esse dicitur quæ parata est; *non finit esse maritum*, si quis adire velit. Catullus Carm. 32. *Non tibi libens ferat alire*. Plautus Milite 2, 2. de causis quas fingunt mulieres excludendis amatoribus:

Non domi est, obis ambulatum, dormis, venatur, levatur,

Præstat, parat, occupata est, opera non est, non potest.

Notus jocus Scipionis Africani se negantis Ennio esse domi. Ovidius lib. 2. A. A.

Distis eris iste furax, quam tu ferebat viduis;

Isti furax, & tu falsa viduis parca. Pass.

Se invito, nempe, ut beneficio tuo nihil debet, & ne ipsa illi imputare possit, athemat, te domi fuisse, quod vulueris, non quod ille iussit & condixerit. Sic Eleg. 15. lib. 1.

Quis te cogebat multos passere calares? Vulp.

v. 9. DISPERCAM, SI QUIDQUAM ALIUD, QUAM GLORIA DE TE QUÆRITUR. HAS LAUDES ILLE MARITUS HABET] Emoritur, nisi hoc unum agatur, ut de te triumphet. *Dispercam*, ut discrucior, dispudet, distendat, distumpat; ubi *dis*, pro *valde*, inquit Charisius. Catullus Carm. 90. *Dispercam, me vixi Lexia amat*. Gloria, insignis fama. ut Eleg. 13. lib. 1.

Dum tibi decipis angustar fœna puellæ.

Et *ignominie gloria & laudes*; nam turpis prole cum puella, ut dixit Eleg. 3. supra. &

E e e

mors

Colchida sic hospes quondam decept Iason:
Ejecta est; tenuit namque Creusa domum.

Sic

more iubeat, Eleg. 8. supra. Sic Virgilii 4. Aeneid.

Egregriam vere laudem, & spolia ampla referit.
Item lib. 2.

Nihilum memorabile nomen
Feminae in pace, nec habet victoria laudem.
PASS.

Similis Ovidii sententia Epist. Medea v. 175.
Forsitan &, fluctu dum te iactare marito
Quarier, & iniussu auribus opta legui,
Tu faciem, nosque meae uoxa crimina fugas.
Rident, & utitur laeta si ille meis. V.

V. 11. COLCHIDA SIC HOSPIES QUONDAM
DECEPIT IASON] Ovidius lib. 3. A. A.
Phaedra matrem fallax dimisit Iasonem.

Venit in Aesonis altera nupta suus.
Addidit hospes ad augendam invidiam; ut
Virgilius 4. Aeneid. Cui non moribundum deser-
vit, hospes? Noster iterum Eleg. 34. infra:
Hospes in hospitium Menelaus venit adulter.
PASS.

V. 12. EJECTA EST] TANUIT NAMQUE
CREUSA DOMUM] Id est, repudio exacta,
ut loquitur Attias apud Festum: Repudi-
ejecta ab Argis iamdudum exsilio. Cicero 2.
Philipp. Minus illam suae res sibi habere iussit:
ex XII. tabb. claves ademuit, eiecit. Tenuit
domum. id est, familiam ejus possedit, fa-
cta ejus materfamilias. Tenere domum, ut
docere familiam. Sic Virgilius, Regna te-
neret. Item:

Sola domum, & tantas servabat filia sedes.
Sed vulgatae hujus lectionis auctor Beroaldus;
quoniam vetus liber habet:

Excepta est tenui namque Creusa domo,
id est, venit & admissa est in exilem ac
pauperem Iasonis domum Creusa. Siquidem
apud Euripidem Iason Medea se purgans,
divortii causam addere, quod ipse pauper
divitem ducere cogatur. Tenuis domus, Ho-
ratio exilis. Sic Noster Eleg. 1. lib. 4. Tu
teones egeris ipse loret. PASS. Heinsius &
Bynnaeus de sanitate hujus loci frustra dubi-
tant, quod enim Creusa ipso nuptiarum
die confagraverit, id non efficit quin do-
mum Iasonis tenuerit, quum teneri, non-
numquam sit attingere. Virgilius 6. Aen.
Iamque propinquam terra, & jam tuta te-
nebamus.

Ovidius 6. Metam. v. 709.

Nec prius acrii cursus suppositus habenas,
Quam Cicurnum tenuit populus & mania rapto.
Idem 8. Metam. v. 5.

Ante expectatum portus tenere petitis.
Quid, si tenemus & illa quae mox amissuri
sumus? Quid, si domus pro amante non-
numquam sumitur? Noster supra Eleg. 16.

Atque una feret cauta puella domo.
id est, in unius amoribus confemkeret.
Quod autem Passeratius lectionis vulgatae
auctorem facit Beroaldum, id mihi satis
non liquet: princeps enim omnium editio
a. 1472. habet:

Ejecta est tenuis namque Creusa domo;
errore manifestum; qui tamen indicet veram
lectionem. Neque assentiri possum eleganti-
ssimum Broekhusio legenti:

Ejecta est tenui namque Creusa domo.
quod Sisyphii domus, ex qua Creon pater
Creusae, tenuis, & valde despecta esset apud
Graecos. Fuerunt quidem Sisyphii nepotes
fraudentes, sed nihilominus potentes & lo-
copletes. Medeam ipsam loquentem audiamus
apud Ovidium Epist. 12. Heroid. v. 53.

Quam tibi nunc longe regnum date Creusae,
Et sciet, & magni nata Creontis erant?

Idem opus ubi tunc? ubi tunc tibi regia com-
mix?

Quique marit gemini distinet isthmus aquas?
& v. 203.

Dot mea, tu spes: des est mea, Graia ju-
venit.

I nunc, Sisyphias, improbe, conser opes.
Quod vivis; quod habes nuptam socerumque
potenter?

Nec ipsam, ingratus quod potes esse, mentis est.
Frustra quis coniugiat ad opus, ut vim
argumenti elevet. Deinde rursus Ejecta, quod
Broekhusio placet, frigidum & importunum
mihi videtur: contra Ejecta, magnam ha-
bit efficacitatem, atque historiarum convenit.
Medea iterum v. 133.

Ausit et & (isso desunt sua verba datori).

Ausit et, Aesonis, dicere, cedo domo.
Iusto domo cessi, natis comitatus duobus.
Quid est, rogo, ejici, si hoc non est? Ce-
serum recte monent Interpretes, Creusam
vero

Sic a Dulichio juvene est elusa Calypso:

Vidit amatorem pandere vela suum.

Ah nimium faciles aures præbere puellæ, 15

Difcite desertæ non temere esse bonæ.

Nunc quoque, qui restet, jampridem quaeritur alter.

Experta in primo stulta cavere potes.

NOT

vero nomine Glancem vocatam. Videndi, præter alios, Apollodorus, Diodorus Siculus, & Lucanus ad L. 5. Thebaid. Papius v. 403. VUL.

V. 13. SIC A DULICHIO JUVE NE SIT ELUSA CALYPSO] Fabulam hanc narravimus ad Eleg. 15. lib. 1. v. 9. *Eludere*, inquit Donatus, *glorificatum est*, quoniam vitiorum & ludo *fructum imperscrant*. Sic elusit Ulixes Calypso, postquam ludit cum ea & cum ludos fecit, reliquit. Ovidius 6. Metam.

Mentis elusum designat imaginis tauri

Eurypem.

HORATII SAT. ult. lib. 1. Devoque Cæremata Eludens senem. Plautus Curcul. Unde habet anulum, quem hic te elapsi, id est, tibi surripuit, vel in aliam ludo lucratus est. Sententia est: ut Ulixes reliquit Calypso propter uxorem Penelopem, sic & te hic maritus relinquet. PAUL.

V. 14. VIDIT AMATOREM PANOREM VELA SUUM] 78, vidit, inquit, quia animi vulnus ab oculis; ut Eleg. 8. v. 5. & Eleg. 13. v. 49. sup. & Eleg. 20. lib. 3.

Credis cum jam posse tua meministi figura,

Vidisti a lecto quem dare vela tuo?

Pandere vela, est ea explicare & dare ventis. Cicero Tusc. 1. *Passi velis perveni in portum*. & Tusc. 4. *Pandere vela craticulis*. P.

V. 15. AH NIMIUM FACILES AUREM PRÆBES PUELLA] Sic Ovidiana lib. 6. Fast. *O nimium faciles! otosa postore capite!*

Faciles præbere aures, quod ante dixit *Credula*. *Præbere aures*, benignè ac libenter audire, ideoque credere. Horatius Sat. 1. lib. 1.

Neque se fore posthac

Tam facilem dicat, votis ut præbet aures, id est, annuat. PAUL. Sulmonensis poeta lib. 1. Fast. v. 45.

At nimium faciles, qui tristitia crimina cadis Fluminis tolli posse potentes agas! VUL.

V. 16. DICITE DESERTÆ NON TEMERE ESSE BONÆ] Mementote & adfuerite ei rei, malo vestro docti; ut Eleg. 5. lib. 1. *Tum græus servitium usque vigile pallia*

Diserte.

Deserta, solis relicta; quæ credula solæ jactetis. ut Eleg. 3. lib. 1. *Graviter necum deserta quæretur. Non-temere*, ut Eleg. sup. v. ult. nec-temere, conjungendum. *Bona*, benigna & propitia amanti. ut Eleg. 13. sup. v. 15. PAUL. Ubi editiones plerique habent *temere*, ibi lacuna est in editione principis. *Bona*, liberales cum quadam simplicitate proxima stultitiæ, parum caute. *Bonitas* interdum eadem significatione sumitur. Cicero pro Q. Roscio Comodo: *Quum Roscius Fannium secundasse agatur, utrumque incredibile est, & Roscium quidquam per suavitatem apprehisse, & Fannium quidquam per se bonitatem amississe*. Et infra *quidam Longinus est scilicet homo liberalis, & dissolutus, & bonitate assensit Fannius Roscio?* sic patet. VUL.

V. 17. HUIUS QUOQUE QUI RESTAT, JAM-PTOTUM QUÆRITUR ALTER] Alii libri, *Nunc quoque* alii, *hic quoque*, quod idem valet, & probò. Vel *huic quaeritur*, id est, Cynthia, vel a Cynthia quaeritur alter, vel *restat quoque*, hoc est, relictariaus hoc, vel *alter huic*, id est, alter ab hoc. id est, a me, qui restit & remaneo constans in amore; ut Eleg. 25. infra:

At nulla deusina veritur sub limine amor, qui Restat, & immeritis sustinet aura minas.

An alter, qui quaeritur, restat, restitit, repugnat, pedem trahit? Eleg. 6. lib. 3.

Dum prænans Danaï, dum restat barbarus Hællor.

Et sic Eleg. 9. sup.

Hic etiam petitur qui te prius ipse reliquit.

& 20 quaeritur, ut & petitur, verbum est ultro ambientis & impudicæ, ut adnotat.

E e e 2 &

Nos quocumque loco, nos omni tempore tecum
Sive ægra pariter, sive valente fumus.

20

& ad Eleg. 13. L. *Alter*, *musculus* quoque, ut dixi alibi. Pass. *Hic quoque*, qui *rebat*. puta pratori, de quo Eleg. 16. supra. *quaritur alter*: obsaudi, successit. VULS. Locus valde obscurus. --- Mihi non vana conjectura legendum videtur,

Nunc quoque, qui *rebat*, *iampridem* *quaritur* *alter*.

hoc sensu: Quamvis, o Cynthia, deberis ista sapere, nihilominus post hunc desolatorem, etiam novam nescio quem queris, qui reitet apud te, qui te constanter amet. id vero quam non sit tutum quum in primo experta fueris, malo tuo cavere potes. *Reitare*, est manere in vestigio, nec quocumque progredi. Terentius Andr. 1, 6.

Hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam

Parare, & ea me hic resistisse gratia. BROUKH.

V. 18. EXPERTA IN PRIMO STULTA CAVERE POTEST] Etiam stulta, quum experta est unius perfidiam, discere potest non esse alius credendum. & *cavere*, est diffidentia, opponiturque credulitati. Vide proverbium, *Male accipere stultus sapit*. De Prometheo Hesiodus in *ἔργα καὶ ἡμέραι* si te in-
uat *ἔγω*. *Experta in primo*, ideo dixit, quia plures querit Cynthia. Experiri in

aliquo; Cicero pro Plancio 1. *Omnis que dico de Plancio, dico expertus in nobis. P. Stulta cavere potest.* Tusa est in nostro primo, itemque in Borrichiano. sic & anus Gebhardi. tale propemodum est illud L. 1. Eleg. 20.

Fernstern Nymphen credere tuzus Hylan.
BROUKH.

V. 19. NOS QUOCUMQUE LOCO, NOS OMNI TEMPORE TECUM SIVE ÆGRA PARITER, SIVE VALENTE SUMUS] Nos ubique & Romæ & peregrini & semper in lata & adversa fortuna tecum permanebimus, sive ægra fueris, sive sana & incoluntis, quod est firmæ amicitia signum. *Tecum pariter*, ut Terentius una, & *Tecum sumus*. Plautus Curcul. *Ame pariter simul.* & in Asin. *Mecum pariter potant.* De Cynthia agrotante Eleg. 9. sup. Pass. Notanda locutio rarior, *omni tempore*. Noster lib. 3. Eleg. 9.

Es tibi ad effugium vires des Casar, & omni

Tempore tam faciles infirmaturus es.

Sic etiam Lucretius loquitur l. 27.

Membra nostra, quum tu, dea, tempore in omni

Omnibus ornatum voluisti excellere rebus.

Sic & Cicero aliquoties. BROUKH.

ELEGIA XXII.

SCIS here mi multas pariter placuisse puellas,
Scis mihi, Demophoon, multa venire mala.

Nulla

ARGUMENTUM ELEGIA XXII. LIBRI II.] Ad Demophoonem: Se multarum amoribus facile capi, neque hoc vitium suis commodis carere. VULS.

V. 1. SCIS HERE MI MULTAS PARITER PLACUISSE PUELLAS, SCIS MIHI, DEMOPHOON, MULTA VENIRE MALA] Ita Ovidius Eleg. 8. lib. 1. Amor.

Scis here te, mea lux, juveni placuisse bruto, id est, heri, ἄλλοτε, hesterno die. & lib. 3. Fast.

Hic here Phryxæ vellera pressis ovis.

Charitius lib. 2. *Heri quidam here potui di-*

ci debere. sic vespere, vespere: luce, luci rure, ruri: peregre, peregrini. utitur Terentius Eunuchus, & Plautus ubique. Aristoteles lib. 9. Ethic. cap. 10. negat, amorem magnam esse posse inter plures. Puellæ vero multæ multa mala, duobus modis, & quia amores multi, multa mala, ut Eleg. 4. sup. v. 10. aut quia femina ipsa res mala est. Plautus Curcul. initio actus 5.

Antiquum potam audivi scripsisse in tragedia,

Mulierem duas peiores esse, quam unam.

vide qua adnotavi ad Eleg. 1. lib. 1. v. 35. P.

Scis m. D. multa venire mala. nempe quia mul-

Nulla meis frustra lustrantur compita plantis.

Omnia in exitium nata theatra meum.

Sive aliquis molli deducit candida gestu

Brachia, seu varios incinit ore modos.

5

In-

multas puellas viderat simul, quarum nulla displicebat. multarum autem amorem esse pejorem quam unius, ipse infra testatur, Eleg. 19. [25.] *At vos, qui officia in multis &c.* non bene ceperant hunc locum Marollus, & Marollus isefix exscriptor Silvius. Broun. *Scit bene mi m. p. p. p.* Nihil lepidum & venustum est lemma huic Elegie appositum in Editione omnium princeps anni 1725. AD BREMIUM DEMOPHOON; quod scilicet barbarus ille, quisquis fuit, qui eam curavit, bene tamen de Propertio meritis, inveniatur in codice mss. *pro bene mi, bremini* conjunctim. Patavii igitur esse nomen viri, cui cognomen erat Demophoon. res radica sine & jocosa. *Periter*, vel scire, ut nulla magis, nulla minus placeret i vel simul, & eodem tempore, ut penderem animi, & quo me verterem. *Placuisse*, formosas mihi visas esse, fortasse in ludis & theatris. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 4. quæ tota in hoc argumento versatur:

Ille placet gestu, numerosaque brachia ducit,

Ei tenerum molli torquet ab ore laqueum.

Demophoon. quis hic fuerit, prorsus obscurum. Aut poeta nomen fuxit, aut servum quendam, vel libertum appellat. nisi malum Græcum aliquem hominem Romæ commorantem intelligere, quo Propertius familiariter atteretur amoris suorum consilio. Demophoon vocabatur filius Thefei, regis Athenarum, qui Phylidem, Thraciæ reginam, prius amatam postea deseruit. Vide Ovidium Epist. 2. Heroid. Vulp.

V. 3. NULLA MEIS FRUSTA LUSTRANTUR COMPITA PLANTIS. Sententia est: Numquam frustra adeo compita, ad ludos compitalitios spectandos, quos vicorum magistris pretextati faciebant. nam de iis hunc locum recte Scaliger intelligit. legendus Varro 5. de L. L. Festus in *Compitiis*, in *Pile*, & in *Lance*. Servius in 2. Georg. Macrobius lib. 1. Saturn. cap. 6. *Hæ Compitalia, id est ubi omnes qui peregre morantur colunt, Parentum dicitur.* verba sunt

Charisii lib. 1. *Non frustra; non ab re, nec de nihilo.* hoc enim est quod dixit sup. Eleg. 3.

Non sum de nihilo blandus amator ego.

Lustrantur, obeantur, peraguntur, ut not. ad Eleg. 10. sup. *Plantis*, pedibus, ut Elegia 4. sup.

Abre & expensa planta morata gradu.

Planta, quasi planca, quod planca sit. P.

V. 3. O NIMIS EXITIO NATA THEATRA MEOM. Alii libri:

Omnia in exitium nata theatra meum.

Id est dolentis est. ut & Virgilius in *fin. 5. Æneid.*

O nimium celo & pelago confusa sereno.

Nata exitio meo, in meum perniciem reperta. exitium olim quicumque exitus: nunc pessimum: Fetus. Natum, ut partum, dicitur etiam de inanimis. ut Eleg. 1. sup. *nascentur bisseris*. Catullus Carn. co. *Quid illis Naturam dicatur, are compagisti Adulterium homines*. Cicero, *nam bellum, nata lex, nata iudicia*. A quo reperta theatra, vide Donatum in Terentium, & Horatium in Epist. ad Pisconem. De theatris, amoris occasionem prebentibus, Noster Eleg. 8. lib. 4. v. 77. Ovidius lib. 2. Trist.

Ut tandem fateri, ludi quoque serena præbet

Nequitia: tolli tata theatra iube.

vide eundem lib. 2. Amor. Eleg. 2. & 7. & lib. 1. & 3. A. A. ubi versus ille memorabilis:

Quid facies cusses, quum sint tot in urbe theatra?

Scaliger ergo fallitur, qui theatrorum facili mentionem a Propertio putat propter fabulas [moribus noxias] quæ agebantur. Patet. Meliorem lectionem e suis promit Palfenatus:

Omnia in exitium nata theatra meum.

Id est omnia theatra respondet vti nulla compita. Broun. Sic Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 5.

Non mihi preputium nata puella meum.

V. 5. SIVE ALIQUIS MOLLI DEDUCIT CANDIDA GESTU BRACHIA, SEU VARIOS INCINIT

ORE

Interea nostri quærent sibi vulnus ocelli,
Candida non tecto pectore si qua sedet.

Sive

NIT ORBES MODOS] Id est, sive ludius, sive tibicen in scena. *Deducit brachia ludius*: id est dorsum ducit saltando, vel extendit, ut Eleg. 16. infra: *ducere manus*. Noster Eleg. 20. sup. de motu cursuque fidei:

Septims iam plena deducitur arbia Luna.

Donatus in Eunuchum: *Ducimus ad supplicium, deducimus ad lustrum*. An legentium didicit, id est, in diversas partes ducit, & movet? Statius 3. Silvar. ad Claudiam uxorem:

Candida seu nullo diducis brachia motu.

Multis, lenis, flexibili, facili, vel effeminato. Sic *molles laudis*, Eleg. 6. lib. 1. & *molles symponia*, Eleg. 15. lib. 3. que molles gellant. *Gesse*, actione, motuque corporis argente. unde *gessere* & *gesticulari*, verbum rhetorum est & histrionum. *Fessus*; *Gesse est quo indicatur quid geritur*, hoc Græcia est *χορηγία*; & *χορηγός*, histrio, ac ludius; & *χορηγία*, hanc gesticulatio, a qua, opinor, Hortensius dictus *Dionysia gesticulatrix*. Juvenalis Sat. 6.

Choregonum lætam nulli saltante Bathyllæ.

Brachia candida; vide Eleg. 16. supra v. 22. *Sic varias iuciat ore modos*. Ore canit tibicen quum inflat tibias: sed & digitorum miniterio opus est, ut Eleg. 9. lib. 4. *Incineræ*, ut Græcia *ιναις*. est autem verbum proprium tibicinum. A. Gellius lib. 4. N. A. cap. 13. *Credendum hoc est a pleisique, isthici quum maxime dolant, tum si modulis levibus tibias incinas, minus dolere*. Idem lib. 4. cap. 13. dixit *inconspicue tibicinum*. Hinc *incensiva tibia* Varroni lib. 1. R. R. cap. 1. dextra sunt, ut *fovenivæ*, sinistra. *Veni modi*, ex discrimine tibiarum; nam dextrarum tibiarum modi graves fuerunt, qui seriem comædiae distensionem indicabant; leves & acuti sinistrarum & ferrararum, quibus pocus offendebar. modi mixti, & atræorumque simul tibiarum, mixtam joco gravitatem offendeabant. Donatus in Terentium. Hinc in Comœdiis: *Modos fecit Flaccus tibiis paribus dextris et sinistris*, vide Martianum Capellam de Nupt. Philolog. cap. 17. ubi de modulatione, sive *μουσική*. Appulejus lib. 10. A. A. *In varias modulos laevis concinente tibia*. Modi differunt a nu-

meris; nam, ut ait Cicero in Orat. *Quidquid sub aurium transfusus cadit, id nunquam dicitur, etiamsi etiam a versu: nudus allinatur sine & intervallo vocum & sonorum*. Plauto lib. 3. de Republ. *Tū pūda; tā reū dū ēvynjūm; dēvynvī, ē dēvynvī; ē pōdūvī*. P. *Ducere brachia*, & *deducere*, in re saltatoria proprie dicebant, notante Nic. Heinsio ad Orul. Remod. Amor. v. 334. Bæovus. *Candida brachia*, mulierum potius quam virilium. Notat fortasse hoc epitheto saltatores illos, tanquam cineros, & male viros. Huc pertinent verba Jalli Firmici lib. 6. *Matheticus: Cum effeminati corporis mollitie cineribus efficitur. & qui veterum fabularum viciis in senis sepe saltantes incutuntur*. Candor proprius est hominum in umbra viventium; dedecet autem milites, nantas, athletas, agricolas, qui in sole & pulvere laborant & exercentur, vide Nasōnem lib. 3. A. Am. a v. 793. Homerus idemdem H'p'm, *Juvanent*, vocat *λεωκόντες*; *candidis brachiis*. Possit aliquis suspicari, corruptam hoc loco lectionem esse, & *lepi ē candida*, aliud epithetum positum fuisse a Propertio; quum ea vox proximo disticho iterum occurrat. V. *Iuciat ore modos*. unus noster cum Borrichiano *inicit*, alter *inicit*. Gebhardus quoque *inicit* invenerat in membranæ Comelini. itaque *inicit* modos idem esset, quod *læta modos*, compositum pro simpliciter. sic *inicit cantus* infra est L. 4. Eleg. 5. & *læta* verba L. 2. Eleg. 8. & L. 4. Eleg. alt. Lucretius lib. 4. dixit *læta vocem*. Cicero lib. 1. de Divinat. ex Arato, *læta querelas*. creber in hoc verbo Tacitus. sed tamen prævalcet vulgata. Bæovus.

V. 7. *INTEREA NOSTRI QUÆRUNT SIBI VULNUS OCELLI*] Malum sibi ardescunt iumento suo, spectando scilicet. *querunt vulnus*, ut Eleg. 5. sup. *prælia querat*. *vulnus ocelli querunt*, quia radius repercutitur, tamquam sagittis Cupidinis, sauciantur. *Vulnus amaris* nihil magis tritum apud poetas. Oculi dicuntur vulnerari, dolere, ut & aures. Cælius Ciceroni Epist. 14. lib. 8. ad famul. *Namquam oculi tibi doluisse, si in repulsa vultum Domitii videres*. Noster Eleg. 15. infra:

Quæ-

Sive vagi crines puris in frontibus errant,
Indica quos medio vertice gemma tenet.

10

Quæ

Quantum sic cruciat lumen vestro dolet ? P.
v. 8. CANDIDA NON TITIO PECTORE SI
QUIA SEDET] In lusu honestum esse retegere
pectus, ut notatum ad Eleg. 13. sup. v. 27.
aliis meretricium ; ut Eleg. 8. lib. 4. *Nuda-
bat pectus cæcis*. Hinc Pallas pectus aperta
fingitur Eleg. 2. sup. Contra Eleg. 23. infra,
de muliere veali : *reflexo quoque libera
videt amicum*. Sedet, in theatro scilicet,
unde *confessus cæcis*. Ovidius lib. 1. A. A.

In gradibus sedis populus de capite jussit.
vide adnot. ad Eleg. 18. sup. v. 36. PASS.
Versus par apud Tibullum Eleg. 6. lib. 1.

Nova cubit lævo pectus aperta fuit.
Sedet, in supremæ theatri cævis, unde spec-
tabant mulieres, a maribus sejunctas. Hinc
segor, pro spectator. Horatius Epist. 2.
lib. 2. v. 130.

In sacro lævis sessor planctorum theatro.
Idem Epist. ad Pisones v. 154.

*Si plausus ager aulam manentis, & usque
Sessuri, dicunt canter, Vos plaudite, dicat*.
ubi Bentley legere mavult *fontis*. V.

V. P. SIVE VAGI CRINES PURIS IN FRON-
TIBUS ERRANT] Sparsi & soluti huc & il-
luc vento impelluntur ; ut Horatius Ode 28.
lib. 1. *vage, ænea*. Ovidius 2. Metam. *U-
que vagi crines per cella jacebant, in dextris
abiete iubat*. Virgilius dixit *fluente*. vide
adnot. ad Eleg. 1. sup. v. 7. *Vagi errant* ;
ut Appulejus de asino adstricto molm : *Va-
gari errare certe*. Puris in frontibus. Turne-
bus lib. 4. Adv. cap. 23. & lib. 17. cap. 11.
exponit de puri capitis discrimine, ut &
illum versum Ovidii lib. 3. A. A.

Læva probat facies capitis discrimina puri.
Pura frontis, aperta, sine ornatu ; ut purus
campus, purum forum, [pura vestis] ha-
sta pura, sine ferro scilicet. ornari enim
frontis interdum solebat. propterea dixit Ele-
gia 18. sup.

Nec nimis ornata fronte sedere velis.
Columella de Cultu Hortorum : *elegantè* :
Ubi jam puri discrimine pectus tellus. PASS.
Istos promissulos cincinnos æneias vocabant
veteres, & caproneas. Apulejus Florid. L. 1.
*Jam primam, ingnit, crines ejus præcunctis
æneis, & promissis caproneis anteventulis &
propendulis*. & L. 5. Metam. *Videt capitis an-*

*rei geniale casarium ambrosia temulentum, cer-
vices lætissimæ gonsæque purpureas perstruunt eri-
nem globos, decoriter impeditur, alius ante-
pendulus, alius retrospendulus : quorum splen-
dore nimis fulgurante, & ipsum lumen lac-
teæ vacillat*. Festus : *Capronea, equorum iu-
ba in frontem ducens, dicta quasi a capite pro-
na*, sed & hominum comæ ita dicunt. No-
minis : *Capronea dicuntur comæ quæ ante fron-
tem sunt, quasi a capite prone*. Lucilius
Sat. L. 15.

Aperti caput, æque comas fluitare caproneas.
Alas, fratribus immixtas, ut mox fuit illis.

BRONCH.
Vagi crines. Huc pertinet illa Nonni Pa-
nopolitæ Dionysiac. lib. 2. v. 523.

*Καὶ γὰρ μὲν χαιεῖρες ἐς ἄρρηκτα κινδύ-
εσσιν*.

*Πλὴ δὲ βαρυνέμεναι ἀνέμῳ θέρπαι ἰδίῳ
διπύρρον*.

*Et interdum gratiosa in candidis circulis fron-
tis*.

*Interdum gravicrinis vagam usum capilli
Aspicitur*.

Capillos hujusmodi antependulos Græcæ mu-
lieres olim cerussa oblitos gerebant. Enbu-
lus testis in Stephanopolitibus apud Athe-
næum lib. 13.

*Εὐτὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν αἱ τοῖς ἐπιμαχῶν
ἐξῆται περικλῆς ἀνέμῳ θέρπαι*.

*Qui vero capillus in facie voluit Cævo simi-
lis, cerussa plenus est*. Puris in frontibus.
nitidis, atque eboris in morem splendidibus.
Ἰκκῆριον μαρμαίον mentio fit ab Ana-
creonte Ode 28. vel serenis & placidis. Ho-
ratiæ Ode 5. lib. 2. *Alba sit hamore nitens*.
Ut pura nocturno residet Luna mari. VULP.

V. 10. INDICA QUOS MEDIO VERTICE GEM-
MA TENET] Nodo religatos ad verticem
capitis crines innuit, cui gemma addita or-
natus causâ. Apulejus L. 2. Metam. *Ure-
ret enim crines lænter cunctis & cervicis de-
pendulos, ac deinde per colla dispositos, sen-
sumque sinuata patagia resedentes, paulisper ad
finem complacatos, in summum verticem nodum
adstringeret*. Horatius Ode 11. lib. 2. *Ma-
taret in centum Lacena More roman religata
nodum*. Tutulum autem in vertice collectas
crines vocabant Romanæ mulieres, et Græ-
cæ

Quæ si forte aliquid vultu mihi dura negarat,
Frigida de tota fronte cadebat aqua.

Quæris, Demophoon, cur sim tam mollis in omnes?

Quod quæris, quare non habet ullus amor?

Cur aliquis sacris laniat sua brachia cultris? 15

Et Phrygis infânos cæditur ad numeros?

Uni-

ex corymbon. vide illud Catulli Carm. 63. *Solent a vertice crines. Indica gramma*, ut *Indis cunctis* Eleg. 8. lib. 1. v. 40. *PAST.* Pulcre illustrat hunc locum Lucilla Augustæ statua apud Boissardum T. 3. Antiq. p. 150. *BAOUE.*

V. 11. *QUE SI FORTE ALIQUID VULTU MIHI DURA NEGARAT* Id est, renuerat. oris enim habuit, fronte & supercilii annuimus & renuimus. nam, ut ait Cicero 3. de Orat. *Imago animi vultus est; indices oculi.* & in Pisonem: *Vultus tacitus quidam mentis sermo.* Idem lib. 3. ad fam. Epist. 8. *Vultu significasse me tibi non esse amicum.* *Dura negarat*, ut mox:

Aus si ei dura, nega, sis et non dura, venio. & est hypallage pro duro vultu: ut *ingrata fronte* Eleg. 10. lib. 1. v. 23. *PAST.* *Aliquid*, pro re aliqua minus pudica. dictum est alibi. *VULP.*

V. 12. *FRIGIDA DE TOTA FRONTE CADEBAT AQUA* Idicium animi valde æstuantis. Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 13.

Mens abit, & morior, quoties peccasse fateris.

Perque meos artus frigida gustu fuit. *Vide Theocritum initio Idyllii 2. & Valerii Edictui Epigramma apud Gellium lib. 19. cap. 9. Alius sudor est ab externo calore, alius ab æstu animi & tremore. hinc jocus Plauti in Aflu. 2. 2.*

Pro mensura extemplo est quando qui sudat, tremat.

alludit enim ad *sudicium*, Agelli genus Friso, dictum quod vapulantes sudantes facit. *PAST.* Lege sis etiam Papinium L. 1. Achill. Appulejum L. 1. & 2. Metam. Lucetum L. 3. Senecam Troad. v. 487. nobilissimum illam Catulli Odam: *Ille mi parvè des videtur.* denique Taubmannum ad Plautum p. 120. 2. in rationem sudoris frigidi inquiri doctissimus Lud. Callius L. 6. Ant. Lect. C. 4. & 5. *BAOUE.*

V. 13. *QUÆRIS, DEMOPHOON, CUR SIM TAM MOLLIS IN OMNES?* Scire vis ex me cur sim tam facilis erga omnes puellas? *mollis*, facilis. dixi Eleg. 20. sup. v. 23. *PAST.*

V. 14. *QUOD QUÆRIS, QUARE NON HABET ULLUS AMOR?* Qui querit cur aliquid fiat, rationem sibi reddi vult: ut nulla est in amore ratio. dictum ad Eleg. 1. lib. 1. v. 6. *PAST.* Interroganti non respondet poeta, sed ei contra questionem aliam proponit, quasi dicat: Tu, o Demophoon, ex me sciscitaris, cur variis amoribus sim obnoxius: ego vicissim te interrogo, quare nulla humanarum voluptatum rationem habet quam queris? omnes enim in id quod placet impetu ferimur, non ratione. Sic in Carm. Libero, Epigr. 8.

Cur obnoxius mihi pars sit sine vultu, requiritur? *Quæro, negat nullus cur sua signa deus.*

*Seneca pariter lib. 1. Nat. Quæst. cap. 1. Ignium multa variæque facies sunt. Aristoteles quoddam genus illorum Capram vocat. Si me interrogaveris, quare: prior mihi rationem reddat oportet, quare Radi vocentur. Idem lib. 7. ejusd. operis cap. 26. & 27. Cometeorum corpus ipsum circumdatur, splendet autem longior quam ceterorum siderum apparet. Quare? ignis. Dic tu mihi prius, quare Luna dissimilimum Soli lumen accipiat, quare accipiat a Sole. quare modo rubet, modo pallescit. &c. *VULP.**

V. 15. *CUR ALIQUIS SACRIS LANIAT SUA BRACHIA CULTRAIS?* Intellige hæc de Beljonariis & fanaticis, quibus laniare brachia moris fuit. Antiores sunt Tibullus Eleg. 6. lib. 1. Seneca de Vita Beata cap. 47. Lucanus lib. 1. Pharf. Statius lib. 10. Thebaid. Javenalis Sat. 6. Latentius lib. 1. Div. Inst. cap. 21. De iis dixit Cicero in Pisonem: *Cruentura corpus sumo.* Horatius Sat. 3. lib. 2.

Hæc

Unicuique dedit vitium natura creato.
Mi natura aliquid semper amare dedit.

Me

Nunc circumstant gaudens Bellena cruentis.
Aliud est de Gallis se se exsecantibus. *Laniat brachia.* ut Cicero s. de Orat. *Lacerat lacerum Largii morda Memmi.* A laniando & lani & lanistæ, ut ait Donatus. du-
dum a lana trahenda, auctore Festo in Di-
laniare, discindere. *Sacris cultis*, ambiguo
epitheto, ut & Eleg. p. lib. 3.

Brachia spectavi sacris atque colicibus.
Sacri culti, & quorum in sacris usus, quia
sunt victimariorum; vide Ovidium s. Fast.
& sacri etiam diri. Martialis Epigr. 85,
lib. 11.

Alba minus sevis lacerantur brachia cultis
Quum furit ad Phrygiæ enthea turba modet.
Gladios, furem, bipones vocarunt hos cul-
tros Appulejus & Lactantius locis præno-
tatis. *Idolorum* lib. 50. Orig. cap. 14. *Cul-*
telli a cultura, quod eis utebatur in putatio-
ne vitium ante faciem inventam. *PASS.* Unus
nostris unusque Colbertinus *laniat sibi bra-*
chia. De his fanaticis multas res bonas habet
Janus Pachelius ad Claudianum L. 1.
de R. P. eo loco,

Cautiores chori : Cerybat non impulsit enses;
Non buxat, non era suant. BROUEN.

v. 16. Et PHRYGIÆ INSANOS CADITUR
AD NUMEROS ? Ad modos tibicinis Phry-
gii insaniam cientes. ut Eleg. 14. sup. *in-*
vano amore. Ad numeros caditur, ut Eleg. 1.
lib. 4. *Ad colamus extra litabat ovit.* Cicero s.
de Legib. *Cervicis & oculos vergere ad mo-*
dos tibicinis. Tibullus Eleg. 4. lib. 1.

Et fecit ad Phrygiæ vitia membra modat.
De tibæ Phrygiæ cantu ad insaniam con-
citantam Lucretius lib. 2.

Et Phrygiæ stimulat numeris causa tibæ mentes.
Est narrationem Quintilian lib. 2. cap. 17.
de tibicinis qui Phrygiæ canens adegit ne-
scio quem ad insaniam. Legendus Aristo-
teles lib. 8. Politic. Plato 3. de Rep. Athe-
neus lib. 14. ex Heracleide Pontico, & Lu-
cianus in Harmonide; qui harmoniæ Phry-
giæ vā ἵσται; id est, animorum concitati-
onem tribuit: Lydia vā Βακχεύς; Doris
vā Ὀρχοῖς; Jonica vā γλαυκῶν. Horatius
Epodo 9. *Sonante minimum tibiis cernens ly-*
ra, Hæc Divium, illis barbarum. ubi vā ber-
barum est Phrygium. Huc refer & illud Eu-

Tom. I.

ripidis in Trojandibus τρυγιδὲς θυγυζαὺς. P.
De tibæ Phrygiæ diximus ad Gallianum
Catulli v. 22. VULP.

v. 17. UNICUIQUE DEDIT VITIUM NATU-
RA CREATO] Horatius pariter Sat. 3. lib. 1.
Nam vitium nemo sine nascitur, optimus ille est
Qui minimi arguitur.

Creatus, nato & a se genito, mortali. Lu-
canus Panegy. ad Pisonem: *Si desset tibi*
forte creatus Nobilitas. *PASS.* Adde Lucre-
tium lib. 1.

Semine quando opus est rebus, quæ quæque
creata

Astris in teneras possunt præferri auras.
& Manilius lib. 1. Astron. v. 525.

Omnia mortali mutantur lege creata. VULP.
v. 18. MI FORTUNA ALIQUID SEMPER
AMARE DEDIT] In amore, ut in ceteris
jus habet fortuna, quia vertuntur amares
& in amore reus est. Vide Eleg. 6. lib. 1.
v. 25. *Ægira* in idicula quadam signo For-
tune, Amaltheæ cornu præteritis, adsi-
stebat Cupidinis simulacrum. id refert Pau-
sanias in Achaicis. vā aliquid significat in-
certum amorem & vulgivagam Venerem.
Plautus Curcul. *Jam idest aliquid.* Nolo ber-
cle aliquid: certum quam aliquid munda
Ovidius Epist. Sapphus eadem sententia
Mille meum levibus cor est violabile telis;

Et semper causa est, cur ego semper amem.
Amare aliquid, ut amare multa Eleg. 26. in-
fra v. 28. *PASS.* Quia ratione Propertius
fortune transcribit, quod modo dedit natu-
ra? Gebhardus invenerat veram lectionem
in membranis Comelini,

Mi natura aliquid semper amare dedit.
nihil certius. & sane mirum est quantope-
re sibi placuerit librari in commentandis
vocibus natura ac fortuna. Vide sis notam
eruditissimi Victorii ad huc verba Ciceronis
L. 4. ad famil. Epist. 16. *Tamen quævis*
casus & natura in nobis deusuntur. Men-
tem Nostris extulit Petronius: *Nemo nostrum*
non peccat: homines sumus, non dii. Istud
unienique creato Græca forma proculum est,
ut recte observavit post Casaubonum præ-
stantissimus Gentilis in illud Appulej Apol.
Nihil esse asportabilis homini natus quam
formam suam. BROUEN.

Fff

v. 19.

Me licet & Thamyrae cantoris fata sequantur,
 Numquam ad formosas, invade, cæcus ero. 20
 Sed, tibi si exiles videor tenuatus in artus,
 Falleris. haud umquam est culta labore Venus.
 Percontere licet. sæpe est experta puella
 Officium tota nocte valere meum.

Jup-

V. 19. ME LICET ET THAMYRA CANTORIS FATA SEQUANTUR, NUMQUAM AD FORMOSAS, INVIDE, CACUS ERO. J. Homerus Iliados a. scribit, Thamyram a Musis obbatum oculis, & facultate cithara canendi, quia fe ausus cum illis conferre. Apollodorus vero lib. 1. Biblioth. Musas hac conditionis a Thamyra provocatas, ut victor cum omnibus concumberet i. victus eorum arbitrio multaretur. ita & oculis & cantu obbatum. præterea primum τραγῳδία fuisse in Hyacinthi pueri amore. Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 6.

Quid iuvat, ad fandas si canet Phœnien aures?
 Quid miserum Thamyram pilla tabellæ iu-
 vat?

De eo vide Hadr. Junium Prov. 71. cen-
 tur. 3. Statium 4. Thebaid. ubi dicitur Thamyris, ut & Apollodoro. Cantoris, citharædi. Horatius Sat. 3. lib. 1. Cantoris morre Tigelli. Fata sequantur me. id est, me maneat, mihi contingat olim ejus calamitas. Fatum, perniciem, exitium, infortunium. ut Eleg. 1. sup. v. ult.

Hæc misero sœvum dura puella fuit.
 Seguantur, insequantur, infesta sint. ut Eleg. 14. lib. 3. Si certa meos sequerentur funera casus. & Eleg. 4. lib. 1. Vita quædamque sequitur. Ad formosas cæcus; ut Terentius Hecyra i. Dista ad malitiam. Noster Eleg. 10. sup. Fortis ad prolia. Invide, æmule. ut Eleg. 5. lib. 1. v. 1. PARR. Thamyra historiam ex scriptoribus Græcis laudabili opera concepsit Barthius Animadv. ad Papin. L. 4. Thebsid. v. 181. seqq. & quidam aliquanto distinctius quam olim Natalis Comes L. 6. Mytholog. C. 24. Thebsalum fuisse ex urbe Oechalia, non Thracem, ut alii volunt, ostendit vir summus Isaac Vossius Obs. ad L. a. Pomponii Mel. C. 3. Bædurn.

V. 21. SED, TIBI SI EXILES VIDEOR TE-

NUATUS IN ARTUS, FALLERIS. HAUD UMQUAM EST CULTA LABORE VENUS. J. Sic Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 6.

Longus amor tales carpit tenuior in usus,
 Aptaque subdolis corpore membra dedit.
 & lib. 2. Eleg. 10.

Sufficiunt graciles, sed non sine viribus, artus
 Pondera, non nervis corpora nostra sarent.
 Exiles artus, graciles. Festus: Exiles & lila a tenuitate incertum, quas Græci in chartis ita appellant, videntur esse dicta. Sic Eleg. 5. lib. 1.

Dat cur sui tota corpore nullus ego.
 Exiles tenuatur in artus; ut Eleg. 8. lib. 4.

Natus & ipse fuit brevis carceris in artus.
 Festus: Artus ex Græca appellantur, qui illi apta dicunt. fuit artus dicti, quia membra membris artantur. Artus striam, pro artus dixisse Plautum, notat Nonius. Falleris, fugit te ratio. Haud umquam est culta labore Venus. supple. mihi. id est, numquam Venerem exercui laboriose. id labori mihi numquam fuit. Colere Venerem, exercere i. nam Plautus aram usurpat de ra veneræ, & Virgilius arum. Appulejus lib. 5. A. A. Maritum rarissime Venerem meum recalcantem sustinet. Et ambigue, Culta Venus; ut litaro Veneri Appulejus. Colitur ut dea, & ut scortum. Labore. cum laboris & graviores actiones corporis. Sic Virgilius 3. Georg. de equo admillario: Ne blanda nequeat superflua labori. Pass. Hoc de se proficitur Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 10.

Sæpe ego lascivæ crasfume tempore nullis
 Utillis, & fœni corpore manes fui. VULP.
 V. 23. PERCONTERE LICET. SÆPE AST
 EXPERTA PUELLA OFFICIUM TOTA NOCTE
 VALERA MEUM. J. Vetus formula: Percontere licet; cujus unum hoc exemplum adducit Brissonius ex lib. a. de Orat. Licet, inquis, vagare, Philippus. Plautus Persa 4.4. Nescis, velle ego hanc perconteri. S. a terra ad celum, quid-

Juppiter Alcmenæ geminas requieverat arctos, 25
Et cælum noctu bis sine rege fuit.

Nec

quidlibet. D. Juba dum ea accedet huc ad me.
S. I. Jone, ac marem illi gere. Percutere, re-
quire quidvis. Sic in antestatione; licet au-
resteri? Donata in Andriam: Interventio,
cui necessaria respondetur aus ita, aut Non:
Percutatis, qui nihil horum. Sape est ex-
pecta puella. sensit libenter. Horatius Ode 14.
lib. 3. Puella sum vitam experta. Officium,
officium operam & promptam. Ovidius
lib. 3. Amor. Eleg. 6.

At nuper his fœva cedit, ter canida Pytho,

Ter Libas officio comminatus meo.

Noctæ Eleg. 25. infra: Pœ qui officia in
malos revocatis amores. & Eleg. 4. lib. 4.

Hæc, virgo, officio de erat apia tuis.

id est, proditioni & stupro. Valere, vige-
re, & numeros suos implere, robustum esse
& valentem unde valentula puella, apud
Plautum in Casina. Contra ubi pœse de
Eunuchia dixit Terentium. Pœse. Percutere
licet. Illud Ovidii simillimum Epist. Phœdra:
Fœna (colam quævis) crimina nostra vacat.

Officium. Latere videlicet. Alia est etiam
hujus vocabuli significatio in re Veneris;
de qua videndus Ovidius lib. 2. A. A. v. 687.
Item Seneca Rhetor præfat. lib. 4. Controv.
Epit. VULP.

v. 25. IUPPITER ALCMENÆ GEMINÆ RE-
QUIEVERAT ARCTOS? Ovidius Epist. Dejana-
ra ad Herculem.

At una illa venit, cui non, si credidit, una
Non fuit, ut tantus concipere, fuit.

Vide Plautum in Amphitr. Geminæ requie-
verat arcti, major & minor Urfa; & duæ
noctes. Requieverat arctus, cessare fecerat,
& quiescere iusserat. Item requieverat Al-
cmena, tertio casu, id est, cum Alcme-
na dormierat; ut esset amari? Eleg. 6. lib. 1.
Arcti, pro noctibus, quia plaustrum, sedus
in calo, illiccente die circumagitur. Ju-
venalis Sat. 5. Ille tempore quo se Frigida cir-
cumagitur pigri sarcæ Bæta. Plautus Amph.
Negotii se septentriones quingam in calo com-
mouit, ut geminas arctos, vel temporis ac-
censativus per se fac, vel regitur a requie-
verat; ut apud Virgilium Ecl. 8.

Et mutata sunt requieverat flumina cursus,
ubi tamen consuetus potest, mutata sunt cur-

sus: sed Servius alterum illud magis pro-
bat. ut dixit Sallustiana, Requiescit militi-
bus, præterea confirmatur etiam altero lo-
co in Geiri.

Tempore quo fœssat mortalia pœstra curas,
Qua rapidus etiam requiescent flumina cursus.
Sic & Seneca in Hercule Octavo: Ante dis-
cedet glacialis Urfa Sidas, & pœse vestito
fructus, Quam tunc laudes populi quiscent.
Et Residere feriat, dixit Plautus Capt. Por-
ro Diodorus Siculus, Apollodorus lib. 2.
Sentius 6. Theoad. Aufonius in Gryphæ no-
tarii numeri, ferunt Herculem trinoctem con-
ceptum; quamobrem Lycophron vocat eum
requisitoris lævæ. Ovidius tamen lib. 2.
Trist. duas tantum noctes, ut Propertius,
Jovem Alcmenæ dedisse scribit. Pœse. Eo-
dem modo locutus Noctæ Eleg. ult. hujus
libri:

Quævis ille suam lassus requiescat puenam,
Laudatur facilis inter Homodryades.

Hunc versiculum Græce ita exprimit: O
Zêx pœ; Aλκυονίδης ἡμεῖς ἀγορεύοντες τῶν ἀ-
κτὸν ἀνιπταμένων. Alcmena, secundus est ca-
sus, & subiiciendum gratia, casus: Sane
Lucianus Dialogo Mercurii & Solis, hanc
eamdem fabulam tractant. Nūc δὲ δόχον
γυναικὸς ἡμεῖς 2pη ἀνιπταμέναις τὴν κατὰ. Nunc
autem insinuat muliercula causâ oportet omnia
percurrere. Similem ellipsin animadvertere est
apud Valerium Flaccum lib. 3. Argonaut.
v. 737. uti legit Nic. Heinsius.

Non aliter gemitum quendam læa prolis aditura
Egæa dedit.

ubi vulgo legunt gemitu, & Terga dedit,
nullâ sententiâ. prolis aditura, subiuncti causâ.
fæ. rimen ἀνιπταμένων ἡμεῖς. Illud Vir-
gilius simile a. Æneid. lacrimas dilecta pœlla
Cresce, nempe ob Crescam amissam. Qui-
bus prævite Homerus lib. 1. Iliad. v. 419.

Χρησάμενος κατὰ τὸν ἀνιπταμέναις γυναικὸς
lævæ omnia causâ mulieris videretur simi-
le.

Quod pertinet ad fabulam, legendus, in-
ter ceteros, Seneca Agamemnonis a. v. 802.
ad v. 818. Gravissimo idem scripser lib. de
Brev. Vitæ cap. 16. Inde etiam potestatem fu-
re, fabulis humanis erroris ablutum, quibus
visus est Juppiter, ostendens cœlestibus delin-
Fff 2

Nec tamen idcirco languens ad fulmina venit.

Nullus amor vires eripit ipse suas.

Quid? quum e complexu Briseidos iret Achilles,

Num fugere minus Thessala tela Phryges?

Quid? ferus Andromachæ lecto quum surgeret Hector,

Bella Mycenæ non timere rates?

Ille

ius, duplicasse noctem. Quid aliud est vitia incendere, quam auctores illis inferbere deos, & dare verba, exemplo divinitatis, censuram licentiam? Vulp.

v. 26. ET CALUM NOCTU BIS SINE AERISUIT] Duas noctes quum abisset calo Juppiter, quoddam tunc quasi interregnum fuit. Virgilius 4. Georg.

Diis soli regem potere sub aëre. Sine rege dictum, ut ab Ovidio lib. 2. Metam.

Si modo credimus, unum Ille diem sine Sole ferunt: incendia lucem Prohibeat. PAUL.

v. 67. NEC TAMEX IDCIRCO LANGUENS AD FULMINA VENIT] Argumentum a dissentantia. Ovidius pariter lib. 2. Trist.

Ille quidem fateri formis non esse severa Scripta, nec a tanto principe digna legi.

Non tamen idcirco legum contraria iussu Sunt &c.

Et Cicero idem idem sic accipit *ideo & idcirco & propterea. Languens, defessus operam nocturnam. ut Eleg. 3. lib. 1.*

Languens, exaltis his mihi fideribus. Venit ad fulmina, id est ad arma sua vibranda. Sic dicitur Eleg. 9. lib. 1.

Eceq; iacet, supplexque venio ad iura puella. Fulmina autem intelligit, opinor, quæ Juppiter ad perterrefaciendum Amphitruonem iaculari apud Plantam Amphitr. acta 5. Pass.

v. 28. NULLUS AMOR VIREM ERIPIT IPSE SUAS] Vel nullus, pro non, hic accipitur, ut a Cicero & Terecio sapientis: vel hypallage est, pro, nulli ipse amor eripit suas vires. *vs ipse continet rem absurdam; nemo enim quod suum est eripit; ut nec quisquam est fur rei suæ. & ut Virgilius 4. Georg. Cæstrustagum mella Diripere ipse. Ipsi, ut Eleg. 21. lib. 3.*

Ipsi alimenta sibi maxima prebet Amor.

Suas vires, militiæ suæ dicatas. Sic Tibullus Eleg. 2. lib. 1. Quid missis uris acerbo tnat? Pass.

v. 89. QUID? QUUM E COMPLEXU BRISIDIOS IRET ACHILLES, NUM FUGERE MINUS THESSALA TELA PHRYGES?] *Quid? formula est pergentia ad alia, ut serpe apud Cicero. Quum iret, discederet. ut Elegia 4. sup. Sepe repulsus erat. vide illic. E complexu Briseidos. Ovidius sub finem lib. 2. A. A.*

Exit & in capta Lycia Idæ magnus Achille, Quum premeret mollem lassus ab hoste torum. Illis se tangi manibus, Brisei, fuchas, Inducta Phrygia que nec semper erant.

Complexus & amplexus, pro re venerea. ut Eleg. 26. infra: Jam dens amplexum totum persolvit. & Plautus Amphitr. Cubos complexus, cuius cupiens maxime est. Nona mihi. venusta locutio in re pari. Plautus Pseud. 1, 2. At hac retorta est. iidem vos estis plagis. Num minus eminus operis utas? Noster Eleg. ult. lib. 4.

Num minus immixtus habui Cornelia Porci? Fugere Phryges, terribi debere terga Trojani. De hac Phrygem fuga Homerus Iliad. 20. & 21. & Virgilius 1. Æneid. Thessala tela. hastam Achillis significat, quæ excisa in Pelio Thessaliæ monte. Memnionem cuspidem vocavit Eleg. 1. sup. Pass.

v. 31. QUID? FERUS ANDROMACHA LECTO QUUM SVAGISET HECTOR, BELLA MYCENÆ NON TIMERE RATES?] *Sic Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 9.*

Hector ab Andromacha complexibus itat in arena.

Et galeam capiti que daret, nec erat. Feros Hektor, ut Virgilio 1. Æneid. Sævus, Homero ἀσπιδος, homicide Horatio. Mycenæ rates, naves Græcorum, ut Eleg. 26. infra:

Et Danaum Euboico litore mille rates.

My-

Ille vel hic classes poterat, vel perdere muros.

Hic ego Pelides, hic ferus Hector ego.

Adspice uti cælo modo Sol, modo Luna ministrat: 35

Sic etiam nobis una puella parum est.

Altera me cupidis teneat, foveatque lacertis,

Altera si quando non finit esse locum.

Aut

Myrmæ, Argivæ; quia Mycenia profecti Græci. Virgilius 2. Æneid.

Mellia quæ magnis amque venere Mycenis. Timæus. de terrore ejus certamina Ovidius 13. Metam. Bella, proliis, pugnæ, & oppugnationes. ut Eleg. 1. sup. stæssa bella. Belli & prolii discrimen tradit tamen Lucilius lib. 16. apud Gellium. Pass.

v. 33. ILLE VEL HIC CLASSES POTERAT, VEL PERDERE MUROS.] Hector poterat naves igni cremare: Achilles muros evertere & evertre ferro: [quævis atque statim horis voluptati operam daret.] Statius 1. Achilleid. de Achille:

Impelletque manu vestras opera irrita muros. & Horatius Ode 6. lib. 4. Dardanus turres quateret tremenda Cuspide pugnas. Pass.

v. 34. HIC SED PELIDES, HIC FERUS HECROES SED.] Sic Ovidius initio lib. 1. A. A. *Curibus Autemodon, lentisque erat opus habentis.*

Tiphys in Hæmanis puppe magister erat. Me Venus artificem tenero profectis Amori. Tiphys & Antæmonem dicit Amoris ego. 72. Hic, est, in Amoris militia. ut Elegia 4. sup.

Non hic herba valet, non hic nocturnus Cyathus. Tibullus autem Eleg. 1. lib. 1. Hic ego duo militesque habeo. Noster scilicet ait Eleg. 6. lib. 1.

Hanc me militiam fatis subire volans. Pass.

v. 35. ADSPICE UTI CÆLO MODO SOL, MODO LUNA MINISTRAT.] Ut cælo solis Solis ministrum, qui quasi δαίμων est, fatus non est, sed & Luna officium suum præstare vicissim debet: sic & nobis una puella non fuit. Eleg. 30. infra:

Una contentum pudeat me vivere amica. Sol ministrat, ut Luna ministrat iter Eleg. 16. lib. 3. scilicet quasi δαίμων ἄστρον. Ministrat autem vela dictum est, ut a Virgilio 6. Æn. l'istque ministrat. & a Statio 7. Thebaid.

Pariterque ministrat habentis. Pass. Ita locutus & Plinius lib. 2. N. H. cap. 5. Hic (Sol) suum rebus ministrat, asserens crebro. Præterea vulgatus Interpres Deuteronomii c. 14. v. 19. Ne forte elevatis oculis ad cælum, vides Solem & Lunam, & omnia Astra celi, & errors deteptus adites ea & cæles quæ creavit Dominus Deus tuus in ministrum cunctis gentibus quæ sub cælo sunt. Vulp.

v. 36. SIC ETIAM NODIS UNA PUELLA PARUM EST.] Simili sensu dixit Plautus Trucul. 4. 4. 15.

Cogitant, nam pusillus quam sit sapiens bestia, Xistern qui uni tabili nunquam committis suum.

Quia si quem officium obfideatur, aliud persequimur gerit. Pass.

v. 37. ALTERA ME CUPIDIS TENEAT, FOVEATQUE LACERTIS.] Sic Nevius in Tarentilla: *Atque adnotat, alii aduclit, alium amat, alium tenet. Tibullus quoque Eleg. 5. lib. 1. Sæpe aliam tenui, nempe, sum amplexus. Foveas lacertis. ut Eleg. 18. sup. fovit in aluit. cupidus autem lacertis dixit eadem figura quæ perjuræ corpore Eleg. 5. sup. & scissi nuda lacerto Eleg. 16. lib. 1. P. Tenet lacertis. Sic Tibullus Eleg. 4. lib. 1.*

Es te dum licet teneat vicinere lacertis, Mollis & inculta sit mihi somnus humi. V.

v. 38. ALTERA SI QUANDO NODI SINIUS ESSE LOCUM.] Confer Ovidium in Remed. Amor. a versu 441.

Horat. & ut pariter binas habentis amicas, &c. Vulp.

Altera si quando est, non finit esse locum. id est, si quando est locus: nempe, si quando lectus vacat, non finit illa vacare, sed locum alterius absentis occupat, & in vacuum veniat. Translatam a convivio, ubi locus uni esse dicebatur. Cicero 2. de Orat. Canas, inquit Appius Læscus, apud te: uni enim locum esse video. & Plautus in Stichio

Aut si forte irata meo sit facta ministro,
 Ut sciat esse aliam, quæ velit esse mea. 40
 Nam melius duo defendunt retinacula navem,
 Tutius & geminos anxia mater alit.

Aut

cho extrema: *Uni locum cuspidei ubi accubet.* Horatius Epist. 5. lib. 1. *Locus est et plurius umbrit.* An legendum: *Si qua deest?* Id est, quam amica obest. Pass. Editio princeps A. 1473.

Altera si quando non finit esse locum.
 scilicet apud se. Vulp.

V. 39. AUT SI FORTE IRATA MEO SIT FACTA MINISTRO] Si gravius succensus sit servulo eam vocanti. *Facere iratum*, pro iram concitare. ut Eleg. 6. *facta beata.* An *facere iratum*, irritare, ut *facere missum*, mittere? Terentius Adelphi 4. 7. *Hilarem ac lachryum fac te in nati unguis.* Pass. Eadem locutione usus Cato Suatione Legis Viconia, apud Gellium lib. 17. cap. 6. *Postea, ubi irata facta est, servum receptitium festulari arguo flagitare virum jubet.* Neque aliter Plautus Cistell. 3. v. 21. *Si possum tranquillum facere ex irato mihi.* Vulp.

V. 40. UT SCIAT ESSE ALIAM, QUÆ VELIT ESSE MEA] Non dissimile est quod ait Eleg. 5. sup.

Inveniam tamen et multis fallacibus unum,
Qua feri nostra caruine una velis.
 Mea, ut Eleg. 8. lib. 2. *Maluit esse mea.* Item:

Sive dies, seu non veneris, illa mea est. P. Zelotypia incutienda gratia, qua mirum in modum animi stimulantur. Vulp.

V. 41. NAM MELIUS DUO DEFENDUNT RETINACULA NAVEM] Retinacula ea omnia dicantur quibus quid retinetur & religatur. Unde Virgilius 1. Georg. de vimine & virgis:

Atque Averina parent lentæ retinacula viti.
 Eidem retinacula sunt, quibus navis appulsa religatur ad palum cui nomen *primæfurs*, sive *consilla*, Fessio. Anchoræ autem quum & funibus pendeant, jaciuntur & a proa & a puppi, ut firmius stet navis. Defendunt navem, tutantur a ventorum & fluctuum impetu. Sic Ovidius lib. 2. A. A.

Non satis una tenet coratæ anchoræ puppæ:
Nos satis est liquidis unice hæmæ aquis.
 vide totum istum locum. Ad illud *retina-*

cule, pro anchoris, videtur allusisse Noster Eleg. 7. lib. 3.

Anchora te tenet, quem non tenere Penates? Tangit autem hic Græcorum proverbium, quo utitur Aristides in Panathen. *ἡ ἑστὴ ἀνὰ ἄνκυραν.* scilicet: Duabus anchoris nixus in statione aut portu stat. Ad quod etiam Pindarus alludit in Olympiis. Pass. Duo retinacula, duas anchoras. Epistola apud Joannem Stoborum Serm. 109. *Οἷον αὖτ' ἐν πῶν ἀνγκυρῶν, ὅτε σὺν ἐν πῶν ἰδὲ ἀνγκυρῶν.* Neque navium una solum anchora, neque vitæ una spes muniri oportet. Terentius concinit Phorm. 4. 2. 13.

Commedius esse spinæ duplicis spe nititur.
 In quibusdam Excerptis quæ Seneca tribuuntur: *Perdidi animum. Fortem animum habet, si unum: erubescit, si unicum. Quid tu in tanta tempestate ad unam anchoram stas?* Retinacula, *ἡγεμονία*. Græci vocant. Ovidius 8. Metam. v. 102. *Classis retinacula solvi jussit.* Valerius Flaccus 1. Argonaut. v. 87.

Ille ut si medio per fœta viresque carina Intulit: ardenti Æsanide retinacula ferro Abscidit.

Retinaculum, seu funis nauticus, quo puppis aut proa navis ad consillam, seu palum in litore, religabatur, *ora* etiam dictum fuit. Quintilianus Epist. ad Tryphonem Bibliopolam: *Permittantur vela ventis, & ora subventibus bene precemur.* Fortasse Propertius hoc loco gubernacula significare voluit. Erant enim naves apud veteres cum duobus gubernaculis regebantur, a Græcia idcirco *διᾱγῆγιστον* appellatæ. Petronius in Satyrice: *Nunc per puppim per ipsa gubernacula dilabendum est, a quorum regione funis descendit qui stapha cubitulum tenet.* Videtur igitur retinaculum gubernaculo seu clavo conjunctum fuisse. Plura vide apud Grævium in Lectionibus Hædoicis pag. 10. Vulp.

V. 42. TUTIUS ET GEMINOS ANXIA MATER ALIT] Similiter Ovidius in Remed. Amor.

FIR-

Aut si es dura, nega: sin es non dura, venito.

Quid juvat in nullo pondere verba loqui?

Hic unus dolor est ex omnibus acer amanti, 45

Speranti subito si qua venire negat.

Quant-

Fortius i multis mater desiderem unum,

Quam quæ fens dicit, Tu mihi solus eras.

Albinovanus ad Liviam de morte Drusi:

Mic meus acer fuit: jubet hic de fratre verari.

Omnia jam metua: fortius ante fui.

nampe quum Tiberius & Drusus, duo fratres, simul vivebant. Ergo avia, sollicita de liberis, ut 5. *Æneid.* Venus exortitur curis ob Æneam filium. vel avia, timida, quia, ut Virgilius loquitur, timor avia, & matres liberis timere solent. Pass. Explicet Propertiam Seneca Rhetor Controv. 1. lib. 2. Tutor adversus fortunam est, cui aliquid post damnum superest. Vulp.

V. 43. AUT SI ES DURA, NEGA: SIN ES NON-DURA, VENITO.] Dilemmate vana promissa tollit. Si es dura, nega, & praeceps nulli spem, aut si non-dura, veni ad me, da te mihi fruendam. nam cito uagare de-ut-icium, pars quædam beneficii est. Pass. miseris amanti gemina puella superbiens. quasi dicat, Age, si quid agis: vel admitte, vel excludi. repulsam tuam nihil moror; altera enim excipiet a te abentem. ne me suspensum dia teneas. Ex Homero derivatum videri possit *iliad.* t. v. 514. qui Thetidem inducit hoc pacto Jovi supplicante

Ναυπηγὲς μὲν δὲ μαι ὤνελ' ἔω, ἢ ναυτιόλεον,
ἢ αὐτὸν.

Veni iam mihi promitte, et amare, vel ab-
nne. Plautus pariter *Mil. Glor.* 4, 2, 75.

Quin tu hinc respondes aliquid,
Aut facturum, aut non facturum? quid illam
viserem autem exortitas.

Que unquam male de te merita est?

Huc pertinet Martialis Epigr. 43. lib. 7.
Primum est, ut praestes, si quid is, Cinna,
rogo.

Ille deinde siquens, ut cito, Cinna, ve-
ges.

Dilige praestantem, non adi, Cinna, negan-
tem.

Sed tu nec praestas, nec cito, Cinna, ve-
ges.

Autor Liberi Carminis Epigr. 50. de leu-

ta quadam puella, & amatorem excru-

ciantes:

Est nos das mihi, nec negat datorum,

Causasque iuvavit usque differendi.

Similes erant Tiberii mora in accipiendis imperio, ut narrat Suetonius in ejus Vita cap. 24. Ita ut quidem patientiam rumpere, atque nunc in tumultu prolamet, Aus agit, aut desistat: alter eorum reproberet, vercat quod pollicitus fuit, tarda praestare: ipsum, quid praestet, tarde polliceri. Vulp.

V. 44. QUID JUVAT IN NULLO PONDERE VERBA LOQUI?] *et quid juvat, impro-*
bita est, quasi diceret: Quid (madum?) tibi
libet dubio & absens promittere? Verba lo-
qui, verba facere; & dicere, id est, diceret
autem promittere est; quod sup. Eleg. 17,
promitto ducere amorem. Addidit nulla pon-
dere, ut fides levissima intelligeretur. Sic
Eleg. t. sup. Cynthia verba levis. In nullo
pondere, dictum ut Eleg. p. sup.

Maxime qui tu parva sustulisti ossa manu.
Vide quæ adnotamus ad Eleg. 15. infra
v. 21. Pass. Contra Valerius Flaccus lib. 1.
Argonaut. v. 39. *Fidus dat vultum & pon-*
dere verbis. & Julius Exsuperantius in li-
bello de Bellis Civilibus: *Tom consules,*
principesque alii sustinuit, tanto verborum pon-
dere signati. Vulp.

V. 45. HIC UNUS DOLOR EST EX OMNI-
BUS ACER AMANTI. SPERANTI SUBITO SI
QUA VENIRE NEGAT.] Id est, dolor omnium
severissimus. Ita Virgilius 7. *Æneid.* *Strie*
acri fœda dolere. Vide Nonium in *Acro,* se-
quum. Unus ex amantibus; ut Cicero *Orat.* 3.
in Catilinam: *Unus erat timendus ex amantibus.*
& pro Sen. Reficio: *Unus reliquus ex*
amantibus. Porro *et si qua* ad amicum refer-
tur certa destinatione incerti sermonis, ut
dictum ad Eleg. 3. sup.

Nec si qua Arabis luctus homines possit.
Subito dicitur ad doloris incrementum, quia
repentina magis perturbant. Tibullus Ele-
gia 8. lib. 1. *Quam promissi, subito sed per-*
ple jussit. Quid venire, dictum ad Eleg. 14.
sup. v. 20. Pass.

v. 47.

Quanta illum toto versant suspiria lecto,
 Quum recipi, quem non noverit illa, vetat?
 Et rursus puerum quærendo audita fatigat.
 Quem quæ scire timet, dicere plura jubet. 50

V. 47. QUANTA ILLUM TOTO VERSANT
 SUSPIRIA LECTO, QUUM RECIPi, QUEM
 NON NOVERIT ILLA, VETAT?] Suspiria, id
 est, dolores, cruciatus, angores. Sic *Ab
 gemas*, id est, crucietur; Eleg. 6. sup. Id
 quod sequitur, pro eo quod pœcedit. *Versant
 illum toto lecto*, ut Eleg. 14. lib. 1.

Et miserum toto juvenem querere cubili.

ubi vide adnotata. *Quum recipi, quem non
 noverit illa, vetat*. Amica, inquit, jubet
 amatorem sibi licet notum, ut ignotum
 excludi. Plautus *Afin.* 1. 2.

*Eodem quare est melius (tibi) me, cujus operâ
 est, gæveris, male.*

Idem Captivis 5, 3. *Mis hominibus oblivisci,
 nec nesci, cujus nihil facienda gerat*. Sic
 meretricis: Quis tu es? quid hic tibi de-
 betur? *Recipi*, admitti; ut dictum ad Ele-
 giam 14. sup. PASS.

V. 49. ET RURSUS PUERUM QUÆRENDO
 AUDITA FATIGAT] Id est, iterumque per-

contando servulum internuntium quæ ex illo
 jam audit, obtundit, enecat, exercet,
 miserum habet. *Fatigat querendo*, ut Hi-
 rarius Epodo 14. *Ovidius sepe rogando*. Vi-
 de adnotata ad Elegiam 10. sup. *Pueri*,
 servuli; ut adnotat. ad Eleg. 3. lib. 1.
 v. 10. PASS. Hinc antiquis, *Mercipor*, *Lat-
 cipor*, *Publiis*, puer, seu servulus Mat-
 cia, Lucii, Publii. *Quærendo audita fatigat*.
 Sciscitatur scilicet ex internuntio, si qua
 fortasse ex domina vult, aut sermone per-
 cepit. Vide Eleg. 6. lib. 3. VULP.

V. 50. QUEM QUÆ SCIRE TIMET, DICE-
 RE PLURA JUBET.] Hic loco facit pro-
 verbum Celticum: *Træp enqueris n' est pas
 ben*. In vulgaris *querere*; sed Brevallus
 legit *dicere* plura, quæ scire timet, id est,
 quæ nollet audire. Sic Eleg. 6. lib. 3. in-
 quit:

Dic mihi de nostro quæ sentis vere puella.
 ubi vide adnotata. PASS.

ELEGIA XXIII.

Cui fuit indocto fugienda hæc semita vulgi,
 Ipsa petita lacu nunc mihi dulcis aqua est.

1a

ARGUMENTUM Elegia XXIII. LIPSI II.]
 Se mulieres tenuioris ordinis non sine can-
 sa festari; quod matronarum superba fasti-
 dia, & odiosam morositatem pati non possit.

Hæc vero, & quæ proxima sequitur Ele-
 gia illum urbanitatis colorem præferunt,
 quem paucissimi vel cogitatione comprehen-
 dunt. TANTUM enim homines hoc tempore
 stupor oppressit, ut scriptorum veterum
 subtilitatem & elegantiam neque sentiant,
 neque assequi cœnentur. Cujus rei, si quid
 video, causa non postrema est, quod stu-
 diosi disciplinarum, ab ineptis, & barbaria
 quibuscumque decepti, sic se voris toto pesto-
 re incumbant, rerum ætatem ridicule igno-
 rent atque contemnant. VULP.

V. 1. CUI FUIT INDOCTI FUGIENDA HÆC
 SEMITA VULGI, IPSA PETITA LACU NUNC
 MIHI DULCIS AQUA EST.] Scaliger hæc
 continuat, & legit *indocto*, ut sit *anapæst*.
 Qui indoctus, inquit, fugiebam vagos vul-
 gas, sive *vulgari errori*, ut loquitur Ele-
 gia 13. lib. 1. nunc eorum sequor. *Indocti
 vulgi*, ut Cicero *impetita multitudine*, de
 qua dictum Eleg. 5. supra v. 26. Quem
 inquit, *semite vulgi*, alludit ad semiticas
 monachas, prostibula populi. *Semita*, pro
 via publica (in qua tamen & semita Pla-
 to) ut Eleg. 11. lib. 1. v. 2. & Eleg. 14.
 sup. *Fugienda*, pro fugitata, per enalla-
 gen. Poetas autem Musæ sœcentem popu-
 lo. Allegoria ducta ex Pythagoræ symbo-
 lo,

Ingenuus quisquam alterius dat munera servo,
Ut promissa suæ verba ferat dominæ?

Et

Io, λαοφύρι μὴ βουλίζον. quod adnotavi ad Eleg. 1. lib. 1. v. 18. Eadem allegoria Plautus Curcul.

Nemo ira quæquam publica prohibet via.
Ipsa peius lacu aqua. altera allegoria. Contra Eleg. 10. lib. 1.

Rarum spissius quævis fontis aquam.
Aquam turbidam & limosam significat. ut Virgilius 3. Æneid. *Limofque lacu.* Plautus Pœnulo 1, 2. *Curram igitur aliqui ad piscinam, aut lacum, limum peius.* Sæc. Rulius Romæ lacus innumerabiles recenset, ut Servilium, Curtium, alios. Ibi pannos abluabant, & aquatum jumenta docebant, unde Horatius Sat. 4. lib. 1.

--- Omnes

Gestis a forma redeuntis seira, lasaque.
Vide Suetonium in Galba cap. 7. Varro apud Donatum in Adelphos, lacus docet semper fuisse ad portas ad usum jumentorum exutium & redeuntium, & ad resurgendum incendium. *Aqua* est in obscuro Ciceroni & Auctori Liberi Carminis. Communes porro meretricula, ut lacus. *Est mihi dulcis*, suavis & jucunda mihi videtur. Cicero 5. Tuscul. *Darius in fuga quum aquam turbidam bibisset, & cadaveribus inquinatam, negavit se unquam bibisti juvendi.* nunquam videlicet fœtus biberat. P. Erant lacus communes: quo sensu eos a fontibus segregat Horatius L. 1. Epist. 3.

Quid Titius, Romana brevis venturus in ora?
Falidus lacus & rivos ausus aperire. BADGER. v. 1. Cui fuit inducto P. M. 1. v. 1 Scilicet, quum radis adhuc & inexpertus eram, palchrumque mihi videbatur fœdari matronas: nunc vero, iam doctus malo meo, viles mulieres nobilibus præfero. V.

v. 3. *Ingenuus quisquam alterius dat munera servo, Ut commissa sua verba ferat dominæ?* J Sic Appulejus lib. 9. A. A. *Myræx (janitor corruptus pecunia) devorata pudore & dimota civitate ad eam dominæ mandatum perferet.* Ingenuus, & liber natus, & liberaliter educatus. Ingenuus est qui statim ut natus est, liber est, sive libera conceptus sive editus sit, sive medio tempore matrem liberam habuerit. Iustit.

Tom. I.

Tit. De Ingenuis. *vd quisquam*, est indignus, ut Eleg. ult. infra v. 1. *Alterius dat munera servo.* muneribus blanditur alieno servo. Sic & Seneca Epist. 47. & ex eo Macrobius lib. 1. Saturni. cap. 7. humile docet & turpe, quod plerique spe lucri faciunt, alienorum fervorum osculari manum. *Commissa verba.* mandata. Sic Noster Eleg. 6. lib. 3. v. 37. Est autem verbum fidei *vd commissa*, ut Eleg. 18. sup. v. pœnit. *Sua domina.* ambigue, an heri servi, an amici amanti. *Ferat domina,* ad donandam, ut notius & interceptis amoris. Virgilius 4. Æneid. *Colores defer mee dila per soras.* mox: *hic nostri munus esto.* P. Ingenuus quisquam, &c. Hac Stomachofolito gestuque pronuntianda. Juvenalis pariter Sat. 5. in Trebium paritum:

Quis enim tam nudus, ut illum
Bis ferat, Etroscum porro si contigit apertum,
Vel natus tantum, & signum de paupere
lato?

que signa erant puerorum ingenuorum. *Quisquam.* Ita Cicero Divinat. in Q. Caecilium cap. 5. In hujusmodi *ve quisquam* tam impudens reperitur, qui ad alienam causam inveniit ut quorum origines est, accedere, aut aspirare audet? Ex Sallustius in Catilina cap. 55. *Hic mihi quisquam mansuetudinis & misericordiam nominat?* Multus est in hac locutione Martialis, valida sane & efficaci. Epigr. 56. lib. 1.

Quisquam pilla coliti Spartani frigere sati,
Et manuum parat impetui Ausi
Cui licet quovis memoris curvisse bene
Ante focum plenas explicuisse plagas?
Epigr. 65. lib. 7.

--- *Virgini lissigæ amica*
Quisquam, cui vincti, Gorgilione, lissit?
& Epigr. 49. lib. 10.

Quisquam plumbæ vicia vult in auro?
Alio fœta Cicero 2. de Nat. Deor. *Hæc omnis descriptio fœderum, æque hic tantus call oratus, ut corporibus hæc & illic casu & seueræ concorsationis potissimè effici, cuiquam sano videri possit?* Vulp.

v. 4. *Ut commissa sua verba ferat dominæ?* Horatius Sat. 3. lib. 1. v. 64.

G g g

Q q d

Et querit toties, Quænam nunc porticus illam
Integrit? &, Campo quo movet illa pedes?
Deinde ubi pertuleris quos dicit fama labores
Herculis, ut scribat, Muneris ecquid habes?

Ger-

*Quid faciam, si factum feceris, aut si
Prædideris commissæ fidei, spemum ut negaris?*

VULG.

Omnis membrana, & prima editiones habent *Ut premissa*: quæ scriptura debet esse vera, modo intelligas inter anastocen & mulierem dilectam convenisse de commercio epistolari; hujus autem servuli fidem solliciti munuscula, ut tabellas alio citroque portare velit, quod facillime præstabant illi, quibus officium erat saltim portanda. *Seligentius parat vocat* Plautus Aulularia; *munuscula, cunctis* Trinummus. sunt igitur *premissa verba*, litteræ nutus, quas alter alteri promiserant. Horatius Epodo 14.

*Incipit, olim promissum coram, iambus
Ad umbilicum adducere.*

Id commissæ flagitium est illiberale audacis Beroaldi. redat itaque in sedem suam verus lectio, nec iure ejecta, quam & Scaligeri, & Gubhardi codices habebant. Beroaldi.

v. 5. ET QUÆRIT TOTIES, QUÆNAM NUNC PORTICUS ILLAM INTEGRI?] Sic Eleg. sup. prox. versa pœnult. *Rursus querenda. Quænam nunc porticus illam integrit?* sub qua porticus spatium sit, quam ad standum sita, quasi porta, & porticus eo quod sit aperta. Ovidius lib. 1. Trist.

*Quem quondam spaciatus in hac, ut amaret
solens*

Convenias, quare porticus ulla potes?

& lib. 1. A. A.

Sen potius vacuus illi spatiose veretur

Porticus.

Juvenalis Sat. 6.

Porticusibus tibi monstrantur semina vasa

Digne tuæ?

Varie erant porticus Romæ, ut *Porticus Pæbi* Eleg. 31. infra, & *Porticus Pompeia* Eleg. 32. *Porticus Danaï*, & *Livia*, & *Octavia* Ovidio lib. 1. A. A. & *Porticus Agrippæ* Horatio. *Abdaca* Rufo, & *Philippi* & *Aggenatorum* P. Victori, & *Martiali*. PASS.

v. 6. ET, CAMPO QUO MOVET ILLA PE-

DES?] Campi plures Romæ, Rufo & Victori, Martius, Colimontanus, Equilinus, Viminalis, Fontanarum, Agrippæ & Flaminias Varroni. *Movet pedes*. Eleg. 30. infra:

Nec tibi si Persæ meritis ala pedes.

Plantus Menach. *Atque oceanum incadis, movet formicinarum gradum.* PASS.

v. 7. DEINDE UBI PERTULERIS QUOS DICIT FAMA LAZORIS HERCULIS, UT SCRIBAT, MUNERIS ECQUID HABES?] Sic Elegia 12. sup. v. 31.

Deinde ubi supplicis cinerem me feceris ordo, Quos dicit fama, qui feruntur & perhibentur. Sic Virgilius Ecl. 6. *Quam fama locuta est.* Catullus quoque Carm. 77. *Fama loquatur amor. Labores Herculis*, ut Eleg. prox. *Labores Alcida*. Catullus Carm. 55. *Herculis labor est.* Legendus Plautus initio *Persæ*, qui amantis erumnas cum erumnis Herculis comparat. *Ut scribat*, posuit jungi cum *pertuleris*. sed malo interpungere: *Herculis, ut scribat*, id est, etiam tibi litterulas mittat. & est scdm concessionalis. Ovidius Epist. Didici:

Ut terram invenias, quis cum tibi tradet habendam?

& lib. 1. A. A.

Ut jam fallaris, tuæ repulsa tua est.

Muneris ecquid habes? quam tenue & jejunum tanti laboris premium? munus, *notissimè*. ut Eleg. 10. lib. 1.

Accipe commissæ munera lætitiæ.

Ovidius 1. A. A. *Officii precium dixit.* Sio Ennius apud Ciceronem initio Catonis: *Etynd eris præm?* PASS. *Muneris ecquid habes?* *perjurus* videtur puella sic scribentis ad amantem: Habesc paratum munus? equid mihi daturus es pro nocte tibi concessa? VULG. Ithæ Veneres precium suis nobilibus dicebant ipsam. Petronia: *Quia nosti Venerem tuam, superbiu capax, vendique amplecti, non commode.* sed melior inio loco Commentaria duci non potest quam decima Elegia L. 1. Amor. Ovidii, quam te totam legere volo: nec pariteret. Beroaldi.

Post

Cernere uti possis vultum custodis avari,
Captus & immunda sæpe latere casa,
Quam care semel in toto nox vertitur anno?
Ah pereant, si quos janua clausa juvat.

Con-

Post hunc versum Scaliger & Broukhusia collocant hexastichum revocatum ex Elegia quæ proxime sequitur, quod incipit *Et modo parvis* : credo, quia sit in eo mentio munusculorum. Sed si omnia quæ similes continent sententia, in unum locum trahenda sunt, nihil erit quod certam sedem ac stabilem sit habiturum. VULP.

V. 9. CERNERE UTI POSSIS VULTUM CUSTODIS AMARI? Odiosam est irati & iniqui vultum intueri, ideo Gaius Ciceroni Ep. 12. lib. 8. ad fam. *Malui homini alienissimo mihi me obigare, quam illius fuisse vultum subire*. Cicero pro Quintio: *Vultum superbissimum inimici subire*. Amari, tristis, odiosi, ut Eleg. 1. lib. 1. *noctes amarus*. Si avari legimus, vide Appulejum lib. 9. A. A. de avaritia Myrmecia. PASS. *Vultum*, distortam faciem, frontem rugis asperam, qualis est iratorum, aut superbiorum, & beneficium suum caro vendentium. Vide sis quæ attulimus ad Eleg. 7. lib. 1. Tibulli v. 43. V. Potior pars liberorum præfere amari, sed avari & suis exhibuit Beroaldus. recte. Tibullus L. 2. Eleg. 4.

Sed potius si grande feceris, custodia vincta est :
Non prohibent claves, & omne ipse taceo.
bene ac levis canem juxxit cum ostiario clavigero : nam ii in eadem cella ætatem agebant, quam Noxter immundam resam vocat hoc ipso loco. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 2. *quæ est ad servum custodem* : *Sic tibi semper bonus, sic curæ peculia crederetur*.

Non facit, & exiguo tempore liber eris.
Vide eandem ejusd. operis L. 3. Eleg. 8. & lib. 2. A. A. nov. semel. BAQUAN.

V. 10. CAPTUS ET IMMUNDA REPE LATERE CASA? Captus, est deprehensus, & pene captus : at apud Virgilium 7. Æneid. *Nova rupes pœnura cepi* ? Gaius Ciceroni Epist. 2. lib. 8. *Obstupi, & mihi visor sum repente esse*, de re quæ repente & præter expectationem accidit. *Immunde casa*, ut Eleg. 13. lib. 3.

Sæpe illam immundis passu est habitare trachitis.

Casam immundam opinor gurgustium janitoris, aut ergastula servorum intelligit. De tota hac adulterorum miseria & periculo vide Horatium Sat. 2. lib. 1. & Appulejum lib. 8. A. A. Idem Horatius Sat. 7. lib. 2. ait, etiam in arca latuisse machos deprehendi timentes. PASS.

V. 11. QUAM CARE SEMEL IN TOTO NOX VERTITUR ANNO? Totius loci hujus hæc sententia est : Quanta pecunia te noctem unam redimere oportet, at semel in anno integro admittaris a dilecta matrona ! quod si tibi contingat, nondum in portu navigabis ; nam & ibi periculis obnoxius eris. Primum omnium occurrit castus, qui se probe argento emungat : deinde si suspicio sit vel levissima, dominum brevi rediturum, tibi necesse erit apud janitorem in tagurio delitescere, ne te deprehensam callones permigrant, non gravius etiam aliis quid & acerbius patiari. Atrociter M. Tullius Orat. 7. in Verrem ex ore Sestii listoria : *Ut una ista securie æstrem noctem filia tua, quid dabis ? ne diu crucietur, ne sæpius feriantur*. Levius Juvenalis Sat. 3.

Quid datur, Cassam aliquando salutaris,
Ut te respicias clausa Pœnata labellæ ?
Uterque tamen ad gustum poetæ nostri. His respondet adagium Italicum : *Pagare si bove, che si frosti*. VULP.

V. 12. QUAM CARE SEMEL IN TOTO NOX VERTITUR ANNO? Tantus, inquit, nox una non est, ut ejus causâ totum annum excludat. Quam certe, at Eleg. 15. sup. *Quam vocis amplius, Semel in toto anno*. ut Elegia 1. lib. 1.

Et mihi iam tota fuerit hic non deficit anno.
Et Eleg. 16. lib. 3.

Pœnata semel, & totum sum pulset in annum.

Nox vertitur, voluitur & venit. sic vertitur amor Eleg. 2. lib. 4. & Eleg. 28. infra :

Et deus, & durus vertitur ipse dies.
Virgilius 5. Æneid.

Septima post Trojae excidium jam vertitur ætas. PASS.

Contra rejecto quæ libera vadit amictu,
Custodum & nullo septa tumore, placet.
Cui sæpe immundo Sacra conteritur Via focco, 15
Nec sinit esse moram, si quis adire velit,

Diffe-

V. 12. AN PERRANT, SI QUOS JANUA
CLAUSA JUVAT] Juvat tamen hoc Ovidium
Eleg. ult. lib. 2. Amor. PASS. Id est,
percat sectatores matronarum, qui toto
anno excluduntur, & vis semel voti com-
potes fiunt. Confer Horatium Sat. 2. lib. 1.
VULP.

V. 13. CONTRA REJECTO QUÆ LIBERA
VADIT AMICTU, CUSTODUM ET NULLO SEP-
TA TUMORE, PLACET.] Hanc amo, hæc
formosa mihi videtur, quæ reducta veste,
ut pectus aperiat, sui juris incedit. sic
Eleg. super.

Candida non ictu pectore si quo sedet.
Aliter Virgilium 5. Æneid.

Sic fatum duplicem ex humeris rejectis amictum.
id est, exiit. Hinc Ricinium dictum Var-
roni 4. de L. L. quod eo duplici olim uten-
tur, & dimidium ejus partem rejicerent, id
est, inquit, retrosum jacerent. Videri ver-
bom confitentia, ut docui ad Eleg. 6. lib. 1.
v. 4. Libero, quæ non sub imperio viri.
Infra Eleg. 32.

Semper vive meo libera iudicio.

Ovidius 3. A. A.

Ut si liberis Thoidæ, fuge metus.

id est, sine custodibus & jugo matrimonii.
Septa tumore custodum, inquit, quia matro-
næ, veluti vallo custodum circumdatæ in-
cedebant. Eleg. 14. lib. 3.

At nostræ ingenti vadit circumdata turba.

& Eleg. 8.

Custodum gregibus circum se stipat evante.

Vide Horatium Sat. 2. lib. 1. Tumore. si-
gnificatur fastus & superba illa custodum
pompa, tanquam lictorum. Si timore le-
gitimus, erit, timore custodum, quia custo-
des timent; & ipsa matrona metu casta
est. Sic Eleg. 12. lib. 3.

Quid facies nullo munio puello timore? P.

Tumore. sic tantum bonarum habemus Ele-
gia proinde insequente. vide magni viri
Ger. Jo. Vossii Etymologicum L. L. in vo-
ce tumultus. BACCHAN. Amictu. M. Varro
lib. 4. de L. L. Amictus est dictus Amictum,
id est circumjectum; a quo etiam quo vestes

se involvunt, Circumjectum appellatur: & quod
amictui habuit purpureum circum, vocant Cir-
cumjectum. Noster infra Eleg. 29. dixit in-
jecto amictu. VULP.

V. 15. CUI SÆPE IMMUNDO SACRA CONTRA-
RIUS VIA SOCCO] Quæ per Sacram Viam
it reditque frequenter. Vagam puellam &
libertinam significat, quæ pedibus suis am-
bulat, non gestatur. Juvenalis Sat. 6.

Nec melior pedibus siliem quæ conterit ocrum,
Quam quæ longorum vehitur cervicis Syrenum.

Quæ vaga pusilla, dictum ad Eleg. 5. lib. 1.
v. 7. Viam terere. ut Horatius Epodo 4.
Et Apollon mannis teris. Noster Eleg. 18.
lib. 3.

Est malo, sed cunctis ista terenda via est.

De Sacra Via dictum ad Eleg. 1. sup. v. 34.
Celeberrima fuit Romæ, & populus fre-
quentes per illam transibat. Socco immunda,
id est, lutulento. ut Virgilius in Georgi-
cis, Immundus fuit. Socci, calceoli mulie-
bres. Suetonius in Caligula cap. 32. & in
Vitellio cap. 2. Erant & Græculi calcei.
Cicero pro Rabirio: Post consularis bonæ soc-
cos habuit, & pallium. & lib. 3. de Orat.
Pallium quo amictus (Græcus quidam phi-
losophus): sacros quibus induitur esset, se
sua manu confecisse. Isidorus extremo li-
bro 19. Socci quia quæsi succum habent, quæ
planta immittuntur; non enim ligantur. No-
tatur & genus calciamenti fuisse humilium co-
thurno, proprium comedorum. PASS. Sic
Charisium audimus lib. 1. Grammaticæ cap.
de dictione, in hoc versu tmesis erit. ve-
teres enim eo ferme modo pronuntiabant
Sacros, quo Republico, nempe conjundim.
A sacro derivata est vox Italica scrota. V.
uti Sacra Via erat omnium celeberrima;
ita non mirum, istic scortalla credere
fuisse conditiones. quod notavit ex hoc lo-
co eruditissimus Torrentius ad Horatium
Epodo 4. v. 7. BRONKH.

V. 16. NEC SINIT ESSE MORAM, SI QUIS
ADIRE VELIT] Quæ omnibus facit sui co-
piam. Adire est ejus qui rogare aliquid
vult, ut notavi ad Eleg. 13. lib. 1. v. 8. &
Ca.

Differet hæc numquam, nec poscet garrula, quæ te
 Adstrictus ploret sæpe dedisse pater.
 Nec dicet, Timeo, propera jam surgere, quæso:
 Infelix, hodie vir mihi rure venit.
 Et quas Euphrates, & quas mihi misit Orontes
 Me capiant: nolim furta pudica tori.

Li-

Catullus Epigr. 8.

Quem nunc adhibet? cui videberis bella?
 Horatius Ode 14. lib. 3. *Si per iuvenum mo-*
ra janitorem fiet, abito. Ergo illa non fuit
 esse moram, cuius patet janus rursus reverteri.
 Sic idem Horatius Sat. 1. lib. 1.

--- *Qua neque magnus*
Stet pretio, neque conlectur quum est iussa ve-
nire. PASS.

Suetonius pariter in Othone cap. 12. *Si quis*
adire vellet, postulat sui præbitis. Aliis,
adire is appellatur. vide Tibullum Eleg. 5.
 lib. 1. v. 39. Nostrum etiam Eleg. 3. lib. 1.
 v. 12. VULP.

v. 17. DIFFERET HÆC NUMQUAM, NEC
 POSCET GARRULA, QUÆ TE ADSTRICUS PLO-
 RET SÆPE DEDISSE PATRIS] Ut hic jussit
 differre & poscere, sic Eleg. 13. lib. 3. *Pos-*
cere & pretium mora. Differet, ducet pro-
 missa, ut dicit Eleg. 18. supra. sic & Ele-
 gia 5. lib. 4.

Majus dilata nocte recurrit amor.
 Pofcet, petet a te munera; unde procaces
 dixit a procando, id est poscendo. Cicero,
 Nonius, Festus. Noctæ Eleg. 11. lib. 3.

Nulla est poscendi, nulla est reverentia dandi.
 Vide Plantam Asul. 3. 5. & Milite 3. 1.
De mihi, de mihi. Garrula; Plauto, *minimam*
tionem. Eidem & initio Bacchidum: Lu-
 scinela, cui periculum non est ne defuit cau-
 tius. Adstrictus, parvus nimium & arctus &
 aversus. cui discinctus apud Horatium op-
 ponitur & dissoluitur, Epodo 1. *Ploret deli-*
se, lamentatur se perdidisse, quum dederit
 nato non hos in usus. Sic Enclio Plauti-
 nus: *Aquam hercle ploret quum lavas profun-*
dere. Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 12.

In quibus abundans heres avarus opes
 est vero dilogia, & sepe ploret, & sepe de-
 disse. PASS. Adstrictus pater. Ita Cornelius
 Tacitus Annal. 3. cap. 55. *Sed precipians*
adstricti moris auster Vespasianus fuit, antiquæ

ipse culcus vestigibus. Hujusmodi patres Te-
 rentius Heautont. 3. 2. *avidus, miserus, at-*
que avidus appellat. VULP.

v. 19. NEC DICET, TIMEO, PROPERA
 JAM SURGEAT, QUASO] *misere.* ut Ovi-
 dius 3. A. A.

Callida propinat, dicitque ancilla, Perimus.
Propera jam surgere, quæso. Surge ocyas
 amabo. Horatius Ode 11. lib. 3. *Surge,*
qua dicit juveni marito, Surge. Perius Sat. 5.
Surge, inquit avaritia, et Surge. PASS.

v. 20. INFELIX, HODIE VIR MIHI RURE
 VENIT] *re infelix,* vel, ego misera (sum),
 vel, vir infelix, sceleratus, infansus. ut
 contra Plauto *sceleratus,* pro, miser. Idem
 Plautus Milite 2. 3. *Pergit, infelix!* mox,
dicit traxit natus. Sic vulgo: *Non misceat*
& malheureux mary. Vir mihi, pro vir meus;
 ut Eleg. 17. lib. 1. *Nec nudi Cassiope.* Rure
 venit, pro redit. Tibullus Eleg. 3. lib. 2.

Sæpe ducet trepidit petere arcula rotas;
Veni & templis ierita turba domum.

Horatius Sat. 1. lib. 1.
Nec metus, ne dum . . . , vir rure recurrit,
Janus frangitur. PASS.

v. 21. ET QUAS EUPHRATES, ET QUAS
 MIHI MISIT ORONTES ME CAPIANT] Ar-
 menia & Syria mulieres me juvant. De Eu-
 phrate dictam Eleg. 10. sup. v. 12. De Or-
 onte Eleg. 2. lib. 1. v. 13. *misit,* ut Eleg. 5.
 lib. 4. *Quæ primifera mittunt venalis Tacha.*
 & Virgilius 1. Georg.

India mittit ebri, molles sua turba Sabei.

Ovidius 5. Fast.
Tura nec Euphrates, nec miseram India co-
ssum. PASS.

Conjungit hæc duo flumina etiam Ovidius
 lib. 2. Metam v. 148.

Arcti & Euphrates Babylonius, arcti Orontes.
 Vide Anacreontem Carn. 31. ubi de pere-
 grinis amoribus. De his advenis meretrici-
 culis, quæ Romanorum mores corrumpant,
 quæ-

Libertas quoniam nulli jam restat amanti,
Nullus liber erit, si quis amare volet.

queritur Umbricius apud Javensem Sat. 3. *Javendum Syrus in Tiberim defluens Orantes, Et linguam, & mores, & cum sibi sine chordas Obliquas, nec non gentilia sympana secum Venit, & ad Circum iussit prostare puellas. Ite, quibus gentia est puella lupa barbara miscet.* Id testatur & Andor Liberi Carminis Epigr. 26. VULP.

V. 22. NOLIM PURTA PUDICA TORI.] Hypallage, pro, nolim furta tori pudici, id est, quem pudicum esse oporteat. Sic Eleg. 3. infra:

Dic mihi, quis potuit lectum servare pudicum?

Furta proprie in adulteriis, quia contrafectio fit rei alienæ, unde attrahere & contrahere in re venerem. Sententia est: Nihil mihi cum nuptis, præsertim matrona & nobili. PASS. Locutio similis Eleg. 21. lib. 3.

Liberosque tuos, deſte Mena-dre, ſales.

pro, liberorum tuorum. Eodem pacto Lucetius lib. 1. *Simul ac species præſeſta eſt verna diſci.* nempe diſci vernæ, temporis verni. VULP.

V. 23. LIBERTAS QUONIAM NULLI JAM RESTAT AMANTI.] Eo dicit, quia viles ancillarum & libertinarum amores mancipiis digni videbantur, non ingenuis adolescentibus. Aperte vero colligit: Nullus amans liber est: parum ergo intereſt, quam po-

tiſſimum ſervitutem ſervias, ſolatæne mulieris, an togatæ. VULP. Quandoquidem ne minimum quidem libertatis amplius ſperareſt amanti. Jam, pro amplius, ut Eleg. 3. ſup. v. 1. & Eleg. 5. lib. 1. v. 17. Servos omnes eſſe amantes, & amorem ſervitutum, docuimus ad Eleg. 1. libri 1. & aliâ ſæpe. PASS.

V. 24. NULLUS LIGER ERIT, SI QUIS AMARE VOLET.] Nullus, pro non, ut Eleg. 22. ſup. v. 18. Hac de re vide adnotata ad Eleg. 21. v. 5. Bene addit, *Si quis amare volet*, quia, ut inquit P. Syrus:

Amor animi arbitrio ſumitur, non ponitur. P.

Egregius in hanc rem Ciceronis locus eſt Paradoxo 5. quem edificare deberent generoſa indolis adoleſcentes: *An ille mihi liber cui mulier imparet? cui leges impoſuit, præſcribit, jubet, quæ quæ videtur? qui nihil imperanti negare poſſit, nihil recuſare audeat? Peſſit? dandum eſt: vocat? veniendum: æſcit? abſcundum eſt: minatur? contumeſcendum. Ego vera iſtum non modo ſervum, ſed æquiſſimum ſervum, etiam ſi in amplifſima familia manſiſſet, appellandum puta.* Concinit Noſter Eleg. 8. lib. 4.

Indixit leges. reſpondi: Ego legibus nar.

Reſerat imperiis ſcila ſuperba dare. VULP.

ELEGIA XXIV.

TU loqueris, quum sis jam noto fabula libro:
Et tua ſit toto CYNTHIA lecta foro?

Cai

ARGUMENTUM ELEGIA XXIV. LIBRI II.] Primum fe ipſe objurgat, quod quæ det aliis recta conſilia, non iis utatur. Expoſtulat deinde cum amica ſibi rivalẽ præſente, jactatque conſtantiam ſuam in amore. VULP.

V. 1. TU LOQUERIS, QUUM SIS JAM NOTO FABULA LIBRO:] Se iſpum objurgat ſub alterius perſona, ut Eleg. 3. ſupra:

Qui nullum tibi dicebat jam poſſe nocere,

Peſſit? cecidiſſet ſpiritus ille tuus.

Tu loqueris? id eſt, etiam audeſ hîſcere,

ſive pergis hungari. *Quum ſe fabula, id eſt, ſermo omnibus, ac Noſter loquitur Elegia 20. ſup. ubi vide adnotata, & Hadrianum Junium Aſtag. 6. Centur. 4. Sic Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 1.*

Fabula, nec ſentit, ita joſſaris in urbe. PASS. Tu loqueris? Alia joſſaret: ex perſona obſtantia, quaſi dicat: Tu iſthæc jactas, o Properti, qui paſſilo ante Cynthiam illuque ad infaniam deperibis, Cynthiam illam, quæ matronali fatidio indignus eſt? Enimvero non modo accuſatur, ſed ne objurgatur qui-

Cui non his verbis aspergat tempora furdo
Aut pudor ingenuus, aut reticendus amor?
Quod si tam facilis spiraret Cynthia nobis,
Non ego nequitiz dicerer esse caput.

Nec

quidem ferendus est is, qui quod in altero vitium reprehendit, in eo ipso deprehenditur, ut ait Cicero exord. Aët. 5. in Verrem.
Porro hinc interrogatio valida & efficax.
Plautus Mercat. 5, 4, 20. *Etiā loquere, larva?* Terentius Heecyra 3, 1, 37. *Tu loqueris? me scias?* Idem Heautont. 5, 1, 14. *Pro iracundia, Menedem, non sum apud me.* MEN. *Tu ut istuc loqui?* Nunc id flagitium est, tu alitè consilium dā, foris sapere, tibi non posse auxiliari? Petronius Satyr. At illa complote manibus, *Scelerata, inquit, etiam loqueris?* Lucianus in Symposio, seu Laphis: *Kai eū yā pōtēs nādnai.* Similia sunt & illa: Cicero lib. 2. ad Q. Fratrem Epist. 9. *Tu meuis, ut me interpellat?* Horatius Sat. 3, lib. 2. v. 155.
Tu cessas? agetum, sume hoc praeferunt opus.

Seneca Epist. 27. *Tu me, inquit, monet? jam enim te ipse monuisti? jam corressisti? ideo aliorum emendationi vacas? Non sum tam impudens, ut curationes ager obeam.* VULP.

V. 2. *EY TUA SIT TOTO CYNTHIA LECTA VORO?* Id est, carmen de Cynthia. Marcialis Epigr. 189. lib. 14.

Cynthia facundi carmen juvenile Propert.

Noth. Eleg. ult. hujus libri.

Cynthia quoniam etiam versu laudata Propert.
Lecta tua fore. id est, in maxima hominum frequentia. PAIS.

V. 3. *CUI NON HIS VERBIS ASPERGAT TEMPORA FURDO?* Scaliger legit pro *furdo*, *furda*. hoc sensu: Cui etiam furdo his verbis (nempe quam priore dictio comprehendit) pudor non aspergat tempora? Ego putavi aliquando legendum: *aspergat tempora furem*, ut & dederatur ob frequentem vocalem aut, ut apud Horatium & Virgilium identidem: sed nihil nunc muto. *Sedar aspergat tempora*, id est, faciem leniter perfundat. ut Eleg. 12. lib. 1.

Nonnulli asprepe gaudet amor lacrimis.
Tempora, pro facie. ut Eleg. 18. sup.
An carules quodam sua tempora fusa
Timentis, idcirco carula forma bona est?

Similis sententia de animo aspuante est Elegia 22. v. 12. ubi vide adnotata de duplici fudore. PAIS. *Cui n. 6. 9. aspergat tempora furda?* quem, licet furdum, hæc verba non vellicent? Ita Eleg. 22. lib. hujus:

Me licet & Thamyra cantus sua sequatur
Numquam ad formosus, invide, catus ero.
VULP.

V. 4. *AUT PUDOR INGENUUS; AUT RETICENDUS AMOR?* Sententia est: Aut pudor ex ingenuo amore est, & ita silentium ille amor, aut reticendus est amor, quis turpis. Sive: Aut ingenuam amas, aut turpem & meretricem. si ingenuam, pudore tacere te oportet [ne illius existimationem ladas]: si turpem, silentium tui est, [ne ipse rumor & isibula fias.] turpitudinem enim suam quemque pudet eloqui. unde *amor reticendur*, turpis, infandus. vide Catullum Carm. 6. PAIS. Bona sunt quæ ab hunc versus attulit Passeratius: sed tamen nescio quomodo hi duo versus continuatione sententiæ non satis coherent. VULP.

V. 5. *QUONIAM TAM FACILIS SPIRARET CYNTHIA NOBIS?* In aliis libris est, *iam*, si retinemus, tam, subaudiendum, quam faciles sunt illa vagæ mulieres. *Spiraret facilis*, ut Tibulli Eleg. 1. lib. 1.

Felix, cui placidus leniter afflat Amor.
metaphora a vento secundo, ut Eleg. 27. infra:

Si modo clamantis revocaveris aura puella.
ubi vide adnotata. PAIS.

V. 6. *NON EGO NEQUITIS VACUARIA EISE CAPUT?* Dux, significat, princeps hominum usquam, ut caput canis, & caput in epistola. quod principium, fons & origo, ut caput aquæ. Virgilius II. Æneid. *Latine caput herus & caussa malorum.* Livius lib. 8. *Capita consuetudinis*, id est, principes. Ita Plauto in Pseud. 1, 5, 1. *Dilector de amatore:*

Si de damphos aut de amatoribus
Dilector fuit nunc Athenis Asticis
Nemo antecedit filio, creda, meo;
ita vivas per urbem salus forma est omnibus. P.

Ne-

Nec sic per totam infamis traduceret urbem:
 Ureret & quamvis, nomine verba darem.
 Quare ne tibi sit mirum me querere viles.
 Parcius infamant. num tibi caussa levis?

IO
 Et

Neguitis caput. auctor dedecoris illius quod in aliis reprehendo. VULG.

V. 7. NIC SIC PER TOTAM INFAMIS TRADUCERE URBEM.] Horatius Epodo 11. *Men me per urbem (nam potes tanti mali?) Fabula quousq; fuit? Noſter Eleg. 5. ſup.*

*Hec verum eſt, tota te feris, Cynthia, Roma? Traduci proprie eſt, docere trans aliquem locum, ut in pompa fit. Suetonius in Caligula cap. 15. Carpentum mari inſtruit, qua in pompa traduceretur. Deſtum igitur a feris forficiter, vel fontibus qui per vias ducunt ad infamiam ſimul ac ſupplicium. Livi lib. 1. de Volſci publico conſilio & voce precipuis a ſpectaculis exadit: *ſocii civitas & peregrini ſpectaculo abſentes fuiſſe, veſtraſ conyuges & liberos traductos per ora hominum.* PASS.*

V. 8. URERET ET QUAMVIS, NOMINE VERBA DAREM.] Licet flagratem multarum amoris, unus tamen Cythus ſob nomine ille amor lateret, & ita diſtulerem ac fallerem. Si, *urere*, ut eſt in aliis libris, retinemus, erit, Cynthia. *Urere* tribus modis accipitur, inquit Palamou; pro fallacia, ut *deſit mihi verba*; & pro ſermonis, ut *ſicis verba Cicero*; & pro ſis qua per modos & tempora declinatur. Ovid. lib. 2. *Triſt.*

Verbaque dei ſuſta callida nupta vino.

Idem Epist. Cydippes:

Urere, quid exultas, tua ſi mihi verba deſeruas?

Semper peram prudens capis puella deſis? & lib. 2. A. A.

Quem dare non poſſem munere, verba dabam. Noſter Eleg. 5. lib. 4.

Urere auditis quid, *uſi verba, feris?* P. Ureret, noſtri duo cum Groningano, & duo item Gebhardi. quod non deterius videatur. quamvis diceret Cynthia ſectari, tamen, id facile eluderet alioſ aliquem amoris prætexens. BACON. Vera ſententia eſt, ſi quid iudico: Finge, Cynthia non genere, ſed moribus, harum vilium mulierularum ſimilem eſſe, nempe facilem,

placidam, minus ſumtuofam; quamvis eam propter formam perire amarem, atque ita ureret, tamen ſuppoſito ito Cynthia nomine populum fallerem. Nunc autem, quoniam ea eſt difficilem præſtet, avaram, alperam, intelligunt homines nullo negotio, mulierem a me dilectam matronam eſſe aliquam optimatam, quæ me ob ſuperbiam excruciet ac male habeat: puta ſuſpiciantur, vel Hoſtiam eſſe (id quod eſt) vel aliam aliquam ex præclara familia. Tacitus lib. 13. *Annal. cap. 13. Et enim familiaris Annæ Surrenti, ſimulatione amoris aduſus eandem liberam, primas adoleſcentis cupiditas uraverat, præbuitque nomen, ut quæ principis fuerim muliercula tribuſet, ille potius largiretur.* VULG.

V. 9. QUARE NE TIBI SIT MIRUM ME QUERERE VILES.] Id eſt, ſectari ſecus diſtuleris: ut Plautus Pœnulo; ſive, ut Feſtus, *quadrantarius. Querere*, dictum ut Elegia 21. ſup. *Queritur alter.* PASS.

V. 10. PARCIUS INFAMANT. NUM TEST CAUSSA LEVIS?] Contra Horatius Sat. 2. lib. 1. v. 57.

Nil fuerit mi, inquit, cum novibus unquam alienis.

Verum eſt cum mimis, eſt cum meretricibus, unde

Fama malum gravius, quam res credit.

Parcius, minus. Virgilius Ecl. 3.

Parcius iſto viris tantum obſidiſſimo momento. Horatius Ode 25. lib. 1.

Parcius iuſſas quaſtioneſ ſineſſas

ſibiſ crebris iuvenioſ proterui.

Infamant, traducunt. Ruſſo Eleg. 9. lib. 3.

Juppiter infamat ſequæ ſuavique domum.

& Eleg. 14.

Poſt matrem (cumli ſic infamantur amatum.

Statius pariter lib. 7. Thebaid.

Achelon utroque

Diſſerem ceram vopæ infamabat Atræum. P.

Parcius infamant. Sic meretricula Davum

Horatii ſervum Sat. 7. lib. 2.

Dimitte neque ſomeſum, neque ſollicitum, ne

Diſſer, aut ſerme molieris nejat eadem.

Nem

Et modo pavonis caudæ flabella superbæ,
Et manibus dura frigus habere pila:

Et

Num tibi caussa levis? Num tibi non videretur hoc caussa satis gravis, quamvires plebecas mulieres nobilibus anteposam? vide licet minor infamia. Prior Terentius ita locutus Ennicho 3, 5, 26. *Rogas? viderem, audirem, effem uno qua cum capissem, Antistipho.* Num parva caussa, aut parva ratio est? Antiquiores imitatur Martialis Epigr. 65. l. 2.

Cur trifurcior cornibus Salejanum?
An caussa levis est? *Ezuli, inquit, uxorem.* Neque abijt illud Nasonis Epist. Leandri v. 136.

Cur mihi caussa levis, veniens, obesse perest? V. 11. ET MODO PAVONIS CAUDA FLABELLA SUPERBÆ. De muscaris pavonina Martialis Epigr. 67. lib. 14.

Lambere que turpes prohibet tuae pondus mactis.

Alvis amicis cauda superbo fuit.
Superba cauda, quia pavonem est superbire explicata cauda, maxime quum laudantur. Plinius H. N. lib. 10. cap. 20. *gloriosum animal & multivolum vocat.* Idem de pavo Ovidius; unde lib. 13. Metam. *Laudas pavos superbi.* Pass. Legendum est *superbi*, quia pavo mas flantem est ac gemmantem cauda, non item femina. De pavonum forma & habitu vide Plinium L. 10. C. 20. Lucernum L. 2. Phædram L. 3. Fab. 18. Martialem L. 3. Epigr. 38. & L. 13. Epigr. 70. Aufonium denique Epith. 20. His flabellis gerendis ac custodiendis peculiare habebant ancillas, quas *flabelliferas* a munere vocatas, novimus ex Plauti Trinummum a. 1, 22. cui Terentium jungas licet in Ennicho. Atque hæc tam pretiosa tamque delicata flabella non multo post ad vilem mensuram usque transierunt, crescentes in immensum luxuria. vide Martialem L. 14. Epigr. 67. quumquam id non fuit diuturnum; sed habitus deinceps suis pavonibus bonos prior. Claudiana L. 1. in Eutrop.

Et quum se rapida siffem projecerat assu,
Patricius roseis pavonum ventiles alis.

BAOVAS.
Et modo pavonis s. f. f. Sententia hoc modo continetur: Cynthia fastus me populo irridendum propinat: ego vero irascor superbienti, & idemdem mecum statuo non per-Tom. I.

peti amplius ejus contumelias. Sed quum ea probe intelligat, animum meum clavo Cupidinis apud sedicium esse, in ipsa ira jubet me fieri emere atque afferre varia munuscula; quæ me dispendio nihil movent, sed tantummodo ob supercilium juvenis, & me ludibrio habentis. Hæc Scaliger & Brookhusius (abijt dicto invidia) minus viderunt: propterea sex hoscæ versus in Elegiam superiorem retraxerant. *Pavonis cauda flabella s.* Quæ olim pretiosa; nunc vilissima essent, immo ridicula. Hujusmodi flabelli fortasse mentionem facit Euripides Oræst. v. 1416. *Θυρίδες τῶνδε ἀγορεύουσιν ἰσχυρὰ Πλάτῃ βίοντες ἀπὸς αἰῶνα Ἐλπίος Ἐλπίος ἀνὰ τὸν αἰῶνα πρὸς τὰ πᾶσι δίδουσι.* Phrygia Phrygia mare *Ad carmen, avarum avarum Helene Helena, circula bene compella E penus, ad genus cinibam.* Xiphilinus Epitom. Hist. Dionis lib. 74. ubi de funere seu consecratione Pertinacis, narrat, in lecto funebri positam fuisse statum Imperatoris, indutam ornatu triumphali, a qua tunc *ἰσχυρὰ ἀνὰ τὸν αἰῶνα πρὸς τὰ πᾶσι δίδουσι* (Pertinax) pavonis pennas *μαλακὰς ἀνέχετο.* Commemoratur etiam Pseudo-Clemens lib. 8. Constitut. Apostolic. cap. 12. *Una dicitur et utraque parte alacris tenent flabella et tenuiter membranæ, aut ex pennis pavonis, aut ex linteis, ut pavonæ animalia volitantia abigant, ut in pecula incident.* *Prophanum flabellum vocat Martialis Epigr. 82. lib. 3.*

Et assenti vixit ventiles frigus.
Supina profuso cæcubina flabella.
nisi fortasse pisticat pennas voluit significare, quæ prasinæ, seu virides. Alio pertinet locus ejusdem poetæ lib. 10. Epigr. 30.

Sicut puella non amavit astatem.
Mata solare purpurea venit frigus.
Ibi enim, ut puto, non de flabello sermo est, verum de veste purpurea tenuissima, quam excubebant delicatæ matronæ ad blandum frigus excitandum. Hanc molliorem reprehendit Juvenalis Sat. 6. v. 252.

Ha sunt que tenui sudant in oculis, quænam Delicias & panniculos hominibus oris.

Cauda superbo. Brookhusius mavult *superbi*

H h h

bi 1

Et cupit iratum talos me poscere eburnos,
Quæque nitent Sacra villa dona Via.
Ah peream, si me ista movent dispendia: verum 15
Fallaci dominæ jam pudet esse jocum.

Hoc

ai: sententia tamen eodem recidit, immo superbius caudæ ipsi tribuere, *nonne vultu-
m?* VULT.

V. 18. ET MANIBUS DURA FRIGUS HARE-
RE PILA.] Pilam diu tenendo, quam pen-
beas, frigus pati. *Pilam* lusoriam intelli-
git, cuius inventor Pictus, ut scribit Plin-
ius lib. 7. cap. 36. Ea lustrasse etiam puel-
lus auctor Virgilius in Cœci: *Quam lapsa o
manibus* (Scyllæ) *fugit pila.* de ludo virgi-
nali. Beroaldus pilam ex crystallo intelli-
git, quam puella ad usum refrigerandum
tenere solebat: sed nullum laudat aucto-
rem. PAST. Male hæc refert ad pilam lu-
soriam Passeratius. quid enim ille ludus
facit ad refrigerandas manus? Beroaldus
exponebat de pila crystallina, quam semi-
na manibus terebant æstivo tempore. recte,
Plinius L. 37. C. 4. *Iuvenis medicus, qui
sunt vrenda corporum, non aliter utitur ad
ferri putere, quam crystallina pila aduersi
posse Solis radiis.* videt hæc pilas crystallinas:
de rigore autem crystallo supra egerat. ad-
dit mox: *Proximum locum in delictis, fami-
narum tamen adhuc tantum, succina obtinent.*
erant & hæc refrigerandis manibus, simul
quoque odore commendabilia, Martialis L. 5.
Epigr. 37.

*Frangitur vire, quod reserui Passi.]
Quod Atticorum prima mella cerarum.]
Quod succinorum rapta de manu glabra.*

& L. 11. Epigr. 8.

Succina quædam quod regelata manu.
ita priores delicias mutabant mulieres sub-
entibus aliis, uti nunc quoque fieri a-
mat. BAOURN. Poterat Beroaldus ad veram
suam explicationem confirmandam Propertii
versum asserere, hæc uicem pertinentem, ex
Eleg. 3. lib. 4.

Crystallinusque suas eras agnosce manus.

ad quem locum vide Scholia nostra. V.
v. 13. ET CUPIT IRATUM TALOS ME POS-
CERE EBURNOS.] Pro, capide poscit. ut
Eleg. 10. lib. 1.

Tu cave ne tristi cupias pugnare puella.
id est, pugnes. Sententia est: Ut me ludo

leniat & placeat, rogat ut sibi talos ebur-
nos emam, quibus necum ludat. De ta-
lis eburnis Martialis lib. 14. lemnate 14.

Tali Eburni:]

*Quam steteris nullus vultu tibi talos eadem,
Munera me dicat magna dedisse tibi.*

& Epigr. t. lib. 13.

Seno nec nostrum cum cane gnasset ebur.
Tali autem numero: quatuor iociebantur,
testis tantum tres. Cicero bis in lib. 1.
de Divinat. Elegia 33. infra Cynthia talia
ludit:

An nondum est talis uisitare laesa manus?
Meminit & Eleg. 8. & 9. lib. 4. & Dio-
medes lib. 2. *Optat ludere, pro, talis.* P.

V. 14. QUÆQUE NITENT SACRA VILLA DO-
NA VIA.] Pro villa Beroaldus legit *Julia*.
& exponit, Cæsarea, magna, & ridicule.
villa dona, ut Eleg. 10. sup. v. 24. villa
vires. ubi vide adnotata. Nitent villa, quam-
vis villa, pulchra tamen videntur, *Sacra Via*.
Varro lib. 3. R. R. cap. 16. *Cervus in Sacra
Via, quem mel servit.* & lib. 1. cap. 2. *Sacra
Via ubi poma veniunt.* Ovidius lib. 1. Amor.
Eleg. 8.

Munera precipue vident, quæ miseris vident.
Si tibi nil dederit, Sacra roganda Via est.

Idem lib. 2. A. A. v. 163.

*Dum bene dicat ager, dum ramis pendere mu-
tant.*

Afferat in colatho rusticæ dona puer.
Rore suburbanæ parvis tibi dicere missæ.]
Ulla vel in Sacra fuit licet entia Via.

Et in Carm. Libero:]

Hæc quæcumque tibi posui vernacula poma,
De Sacro nulli diaris est Via. P. 145.

V. 15. AH PEREAM, SI ME ISTA MO-
VENT DISPENDIA: VERUM FALLACI DOMI-
NÆ JAM PUDET ESSE JO-
CUM.] Fama ja-
stura, non rei moveor. *Dispendia*, damna,
ab ære perdendo. unde *dispendat*. Festus
in *Dispendio*. Varro 5. de L. L. *Dispen-
dium quod in dispendendo solus minus fieri.*
Plautus Mercat. *Amorem, inquit, maluit il-
lere in dispendium. Fallaci, id est, quæ no-
stem maculatur, & promissa amantem ducit,*
ut

Hoc erat in primis quod me gaudere jubebas?

Tam te formosam non pudet esse levem?

Una aut altera nox nondum est in amore peracta,
Et dicor lecto jam gravis esse tuo. 20

Me modo laudabas, & carmina nostra legebas.

Ille tuus pennas tam cito vertit amor?

Contendat mecum ingenio, contendat & arte;

In primis una discat amare domo:

Si

ut ipse Eleg. 17. sup. ait. vide adnotata ad Eleg. 5. sup. v. 5. *Esse jocum. Iudas feri*, Plauto. *Moratina Sat. 5. lib. 2. Ne quid tu perdas, non si tentis.* Catullus Carm. 42. *Jocum me putat esse multa turpis.* Pass. *Si me ista movent dispendia.* Phrasin hanc illustro ad Carmen Catulli 12. v. 12. *VULP.*

v. 17. *HOC ERAT IN PRIMIS QUOD ME GAUDERE JUBEBAS?*] *Irescende.* ut Eleg. 5. sup. v. 1.

Hoc verum est tota te ferri, Cynthia, Roma? & mox: Hoc merni sperare? In primis, precipue, & ante omnia. Servius in 1. Georg. *Quid me gaudere jubebat: gaudere cum quarto casu.* Caelius Ciceroni lib. 8. ad famili. *Ut suum gaudium gauderem.* Catullus Carm. 60. *Gaudia qua medio die Gaudias.* Plautus Captiv. 4. 1. *Gaudia, est nihil scio quod gaudeam. Gaudere jubet, qui pollicetur aliquid boni, vel nuntiat.* Cicero Epist. 1. lib. 7. ad famili. *Valde jubet gaudere te.* Ejusdem generis est illud, *Jubet salvere*, & illud Catulli Carm. 63. *Non hoc miserum sperare jubet.* Pass. Convertit poeta sermonem suum ad dominam, quam puillo ante appellavit *salutem*. Scaliger hac male disjunct a supericribus. *VULP.*

v. 18. *TAM TE FORMOSAM NON PUDET ESSE LEVEM?*] *Nostris Eleg. 16. supra: Formosus levitas semper amica fuit.* *74 tam & ad formosam, & ad levem referri potest.* Pass.

v. 19. *UNA AUT ALTERA NOX NONDUM EST IN AMORE PERACTA?*] *Non dissimile est illud Eleg. 31. infra:*

Sic autem longo vix una aut altera Iusto
Conspicua est, non me crimina parva movent.
Contra Eleg. 10. lib. 3. v. 13. ubi nax prima. *Petella*, ut Auctor Moreti:

Jam nos hibernas his quinque peregerat horas.
Obiscens in Carmine Libero de scortillo:
Quos nocte viros peregit una. Pass. Significat poeta, se raro admodum consuevisse cum Cynthia, quamvis diutius eam amavisset. V. v. 20. *ET DICOR LECTO JAM GRAVIS ESSE TUO?*] *Lectus jam tuus me ferre non potest.* Juvenalis Sat. 6.

Jam gravit et nobis, & sepi emugueris, cui
Ocyus, & propere.

Lectus tuus, pro, tibi. Eleg. 18. sup.
Ipse tuus semper tibi sit custodia lectus. Pass.

v. 21. *ME MODO LAUDABAS, ET CARMINA NOSTRA LEGEBAS. ILLE TUUS PENNAS TAM CITO VERTIT AMOR?*] *Huc pertinet illud Crassi in Ciceronem, a quo modo laudatus pro rostris, eodem ex loco vituperatus erat: Quid? nam me nuper ex hoc loco laudasti? Laudavi, inquit Cicero, sed exercendi ingenii gratia. Carmina nostra, verus quibus te celebravi. scripsit dicit Elegia 13. sup. v. 12. Ille, contemnit, ut Eleg. 21. sup. v. 4. Pennas vertit, alio avolvit, alio se contulit. & hoc est quod dicit Eleg. 8. sup.*

Omnia vertuntur, certe vertuntur amores.
Eadem allegoria Eleg. 12. v. 14. sup. Pennas perdidit ille suus. Vide adnotata ad Elegiam 9. lib. 1. v. 13. *Tam cito.* Ovidius Epist. Briseidi.

Qua levis a nobis tam cito fugit amor?
Seneca Consolat. ad Polybium: Tam cito te indulgentia tua pavimus? Pass.

v. 23. *CONTENDAT MECUM INGENIO, CONTENDAT ET ARTE?*] *Octavius ab hoc versu initium praebet syntactico,*

Jam tibi de rimidis iste protervus erit,
Qui vult se in ramidum saltans vocis bonorem. *VULP.*

Hhh 2 In-

Si libitum tibi erit, Lernæas pugnet ad hydras, 25
Et tibi ab Hesperio mala dracone ferat:

Te-

Ingenium arti anteposuit. Horatius Epist. ad Pisones v. 195.

*Ingenium misera quia servitumius arte
Credidit Democritus.*

Noster Eleg. 1. lib. 3.

At non ingenii quæstium nomen ab ævo

Exsudet: ingenio stat sine moris decus.

Spiritum & artem carminis Horatius conjunxit Ode 6. l. 4.

Spiritus Phæbus mihi, Phæbus artem

Carmine, nemineque dedit poeta. PASS.

Arti magis quam ingenio poeticam facultatem debuisse Callimachum, affirmat Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. ult.

Battiades semper tui contabuit orbe;

Quævis ingenio non valet, arte valet.

Contra de Ennio idem Ovidius lib. 1. Trist. v. 424.

Ennius ingenio maximus, arte rudis. VULP.

Contentat necum ingenio, c. s. a. Expressit hic, ut alibi sæpe, Ciceronem suum, Accus. 5. in Verr. C. 68. *Neque de illo quidquam tibi profuit, qui minus ingenio necum atque amari dicendi facultate contentat.* BAQUH.

v. 24. IN PRIMIS UNA DISCAT AMARE DOMO] Inſidam rivalem ſignificat, qui neſcit una contentus vivere amica, ergo diſcit, ut rudia & imperitus fidei ſervandæ. Sic Eleg. 5. lib. 1.

Tam gravis ſervitium noſtra ſegrete puella

Diſcitur, & cuſuſum quid ſit abire domum.

Per unam domum, unam amicam ſignificat, ut Eleg. 11. l. 2.

Tu mihi ſola domus, tu Cynthia ſola parentes. PASS.

Una domus aliquando uſurpatur & pro uno amatore. Noſter Eleg. 16. ſupra:

Namquam venalis eſſet ad manus amica,

Atque uno foret cano puella domo. VULP.

v. 25. SI LIBITUM TIBI ERIT, LERNÆAS PUGNET AD HYDRAS] Id eſt, ſi iuſſeris, ſi libuerit. Ut licitum, pro licuerit; placitum, pro placerit. *Pugnet ad*, pro adverſus. Plantus Pſeud. 1. 5. *Iur ad te*, pro, contra. Terentius Heaut. 3. 2. *Ad ſenem aliquam fabricam ſopis.* *Lernæas hydras.* *Lernæa peludem* nominat Eleg. 26. infra. Argivorum palus Lernæa, ubi locus Hydra diſtus (inquit Servius ad illud 6. Æneid. & hel-

lus Lernæa) qui evomebat aquas vaſtantes vicinam civitatem, in quo uno meatu clauiſo multi erumpebant; quod videns Hercules loco ipſo exuſſit, & ita clauiſi, meatus aquæ. Plato in Euthydemone *expulſas* fuiſſe hydram ait, cuius uno ſermonis capite amputato multa reſciterentur. quo fortasſe alluſit Virgilius 8. Æneid.

Non te rationis egreſſum

Lernæus turba caput circumſectis anguis.

De hydræ capitibus variant auſtores; Alcæus *inſurgens*, Simonides *interarmis* fuiſſe ſcribit. Pauſanias in Corinthiacis, unum ei caput fuiſſe, non plura. Ovidio 3. Faſt. *Lernæa ſchidna* vocatur: Attio, & Plauto *exſerta* (qui addit in Perſia, *ſaius cum exſerta pugnare, quam cum amore*) quod uno abſciſſo capite ſeptem alia ſuccreſcerent. Hyginus hydræ hanc Typhonis gigantis, & Echidnæ filiam facit. P. Dixit opinor *hydras*, reſpectu tot caputum quibus bellam illam Lernæam terribilem finxit antiquitas. -- Pauſanias in Corinthiacis unicam tantum ei caput fuiſſe credit, qui & hoc addit, Piſandrum Camirenſem pro uno illi plura dediſſe, quo & ſera monſtroſior, & carmina ſua plus dignitatis habere viderentur. -- Mire variant ſcriptores antiqui. videndus tibi N. Heinſius Not. ad Ovid. L. 9. Metam. v. 77. & M. A. Delrius Comm. in Seneca Hercul. Fur. v. 240. BAQUH. *Pugnet ad hydras.* Ita Noſter Eleg. 4. lib. 3.

Arma deus Ceſar diſcis meditari ad Iudas. V. v. 26. ET TIBI AB HESPERIO MALA DRACONE FERAT] Fabula eſt apud Apollodorum lib. 2. qui negat, ea mala in Libya, ſed in Hyperboreorum Atlante aiſi fuiſſe, quæ Juno ſuis in nuptiis Jovi muneris dedit: quæ ſervabat draco immortalis, Typhonis & Echidnæ filius. Addit, Atlantem rogatu Herculis ad ea decerpenda iſſe, quum interim calam cervice Hercules ſuſtineret; & deceptam Atlantem calam recepiſſe, quoad Hercules ſpiram ſibi ſciſciſet. Alii, cælo dracone abſuſſiſſe, & Enrytheo dediſſe: illum Herculi reddidiſſe; Herculæ obtuliſſe Minervæ, quæ in hortos illos retulerit. Draconi illi *Læda* nomen

Tetra venena libens, & naufragus ebibat undas,
 Et numquam pro te deneget esse miser:
 (Quos utinam in nobis, vita, experiare labores)
 Jam tibi de timidis iste protervus erit, 30
 Qui nunc se in tumidum jactando venit honorem.
 Diffidium vobis proximus annus erit.

At

men fuit, ut scribit Apollonius Rhodius lib. 2. qui vocat *πυρρὸν πᾶνα*. Servius ad illud 4. *Æneid. Hesperidum templi castis hoc. In horto Hesperidum Nymphaeum*, inquit, *fructu Atlantæ, erat ante mala Veneri consecrata* --- Re vero, inquit, *nobiles fuerunt puella, quorum grægi obijt Hercules occise eorum custode. nam pᾶνα sunt oves, & μανίακας pastor*. Lege Diodorum lib. 5. Hyginum Fab. 30. & 151. Pausaniam Corinthiaci & Eliaci, Palamphatum vel *αἰνίαν*. Plinius vero lib. 5. N. H. cap. 1. & Solinus, in Mauritania fuisse ajunt heros Hesperidum flexuoso maris meatu, unde draconis fabula. Festus in *Dracones*, propter vigilantiam, ait, *fugij dracones incubare thesauris custodiam causa*. Juvenalis Sat. 14. *Si feruntur servet castrum Hesperidum serpens, aut Ponticus*. PASS.

V. 27. TETRA VENENA LIBENS, ET NAUFRAGUS EBIBAT UNDAE. Id est, volens & sponte; quod est Eleg. 17. supra.

Nunc jacere & dato corpus juveni, impia, fœve, Sumere & in nostras tetra venena morant. [Ubi tamen alii legunt *trita*.] Naufragus ebibat undas. Fracta nave, magnis poculis a Neptuno invitetur, ut Plautus loquitur Rudens. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 10. *Quærens evocans apes, & quæ lassari arando*

Æquora perire naufragus ore bibat. Naufragium autem genus leti atrocissimum; quia talis interitus non sine gravi sensu est. Ovidius lib. 1. Trist. Eleg. 1.

Nec letum timere: genus est miserabile leti. Demitte naufragium, mors mihi munus erit. *Ebibat, ὑπὸ πῶτι*. Plautus Curcul. *Quæ mihi misero antani ebibat sanguinem*. PASS. V. 28. ET NUMQUAM PRO TE DENEGET ESSE MISER] Pro te, tuâ causâ. ut Elegia 15. lib. 1.

Alphibius suus uxor est pro conjuge frater. Deneget, recuset. ut Eleg. 6. lib. 1. v. 9.

Miser, exercitus, laboriosus, mille malis conficitur. Cicero tamen pro Plancio distinguit miserum ab exercito. PASS.

V. 29. (QUOS UTINAM IN NOBIS, VITA, EXPERIARE LABORES) Quorum laborum velim in utroque nostrum periculum facias, uter libentius tuo jussu, tamquam Eurythi Hercules, ejusmodi arumna suscipiat. PASS.

V. 30. JAM TIBI DE TIMIDIS ISTA PROTERVUS ERIT] Ferox & insolens. Donatus in Hecyram 1. *Protervus, immoderatus, & superbus, a proterendo. nam protervus est qui dum alius obvius est, proterit; quod & tauri faciunt in appetitu coitus seminarum in quas calant. Erit de timidis, id est, de numero timidorum*. Cicero 1. de Legib. *Unum Clientium accipit, neque proterva quemquam de Græcis*. Et pro Caccina: *De liberis quisquis est, nempe, de numero liberorum*. PASS.

V. 31. QUI NUNC SE IN TUMIDUM JACTANDO VANUS ROMANUM] Præter meritum in honorem evectus est a Cynthia, & contingit fœdera plantis. *Venit in honorem; ut Eleg. 11. lib. 3.*

Omphale in tantum forma processit honorem. Cicero Epist. 27. lib. 7. *Terræ nata in honorem adducere*. Terentius Eunuchus: *Ubi me videt esse in tantum honorem*. *Tumidus honor, qui tumidos & inflatos reddit*. ut Eleg. 22. sup. *Phrygis insanos reddidit ad numeros*. hoc est, qui audientes ad insaniam compellant. Hæc mente eleganter Diogenes Cynicus apud Laërtium *ἵναρς τῆς ἐσθῆτος, ὡς ἐκ τῆς ἀνδρίας*. PASS. 29. se abest a Groningano, & ab uno Colbertino. Gebhardus miror pro inepto habebat. miror, & scio veteribus aliter visum. Cicero L. 2. ad Attic. Epist. 21. *Quis antea solius esset jactare se magnificentissimus*. Pro Roscio Amerino C. 32. *Hæc tu, Eruci, tot & tanta si*

At me non ætas mutabit tota Sibyllæ,
Non labor Alcidiæ, non niger ille dies.
Tu mea compones, & dices, Ossa, Properti, 35
Hæc tua sunt: cheu tu mihi certus eras.

Cor.

natus esse in ven, quam diu diceret, quo te
mude jellere? & alibi sapius. Eodem pa-
sto locuti sunt & alii boni scriptores. tan-
tum absit, ut jellere se, inepte dicatur.
quamquam non ignoro, etiam omisso pro-
nomine Ciceronem extulisse. Brouh.

v. 31. DISSIDIUM VOBIS PROXIMUS AN-
XUS ERIT] Adferet dissidii causam. ut
Eleg. a. lib. 1. *Ide & Phæbo discordia Eveni-
sita*. Pass. Qui nunc videmini tam flagran-
ter alterum alter amare, non poteritis unum
annum durare in hac mutua amoris concordia.
mox odiis ac rixis dissidebitis: ut solet fieri,
ubi non certo vincitur fodere lectus. Li-
bido expleta sarietate, subito castra sua slio
transfert. Non vos divellet vis aliqua ex-
terna, sed sode voluptatis fastidium. Et
quibus imposuit, solvet mox vincla libido.
Dissidium, editio Vereta A. 1475. & Coli-
mana habent *Dissidium*: quod e duobus
codicibus probat Gebhardus. sane *dissidium*
fere confunditur cum *dissidium* in libris ve-
teribus: quum tamen illud notet violentam
disjunctionem duorum inter se conjunctorum,
hoc vero pro discordia ponatur, ex origine
utriusque verbi *discindere* & *dissidere*. itaque
dissidium corporum est, *dissidium* animo-
rum. neque nos Gebhardum hic audiemus.
Cicero L. 1. ad Attic. Epist. 17. *Et mihi &
ceteris amicis tuis nota sunt, & ab te ali-
quando significata tua voluntas amittenda pro-
vincia; ut, quod una non esset, non discen-
sione ac dissidio vestro, sed voluntate ac judi-
cio tuo factum esse videretur*. Suetonius Ti-
berio C. 7. *Cum Julia primo concordaret, &
amorem mutuo vixit: mox dissedit, & aliquan-
to gravius, ut etiam perpetuo scirebatur*. De
tali dissidio capiendus Catullus Carm. 63.

Anxia nec mater, discordis multa puella
Secubita, caros misit sperare uopates.

& Hymenæo Julix:

Nou tuus levis in mala
Deditur vir adultero
A tuis teneris vides
Secubare papillis. Brouh.

v. 33. AT ME NON ÆTAS MUTABIT TO-

TA SIBYLLÆ] Elegia proxime sequenti ean-
dem sententia:

At me ab amore tuo deducet nulla suavit.

De ætate Sibyllæ dictum Eleg. a. sup.

Esti Camæe sæcula vixit ager.

Vide Laetantium lib. 1. Divin. Instit. cap. 6.
Sic; Æoles, pro Syre, & *phæbo* pro *phæ-
bo*; unde Sibylla. Pass.

v. 34. NON LABOR ALCIDÆ, NON NI-
GER ILLE DIES] *anxi* *amix*, mutabit.
Alcida, Hercules. Apollodorus lib. a. Py-
thiam, ait, Hercule vocasse primum con-
sultentem oraculum, quum prius Alcides
vocaretur. *Ille dies*, nimium notus, vel
tremendus, ut *ille* *les*. vide Eleg. 11. sup.
v. 4. Pass. *Niger dies*. Ita Virgilius 6.
Æneid. v. 418.

*Quos dulcis visæ exsortes, & ab obere reptas
Abstulit atra dies, & supere mersit æterbo*.

Horatius ignes rogi nigræ appellavit Ode 1a.
lib. 4.

*Nigræramque mater dum licet ignem,
Miste subitum consilium brevem*. VOLT.

v. 35. TU MEA COMPOSES, ET DICES,
OSSA, PROPERTI, HÆC TUA SUNT: ENHEU
TU MIHI CREATUS ESAS] Quod officium ca-
ratorum erat. Sic Eleg. 17. lib. 1.

*An poteris facies mee jata reponere ocellis,
Ossaque nulla tuo nostro tenere sum?*

& IDIOM:

Molliter & tenerè poneret ossa resd.

*Ponere, componere, reponere, locare ossa,
condere, eodem significatu. Horatius Sat. 9.
lib. 1. Omnes composui. Virgilius Æneid.
lib. 1. Nunc placida composui pace quiescit.*
Et dices, quereris. pūjanis, ut Eleg. 11. sup.
Nec dicit, Cinis hic dote puella fuit.

Properti. ut Eleg. 8. sup.

Sic igitur prima moriere ætate, Properti?

& Eleg. 3. lib. 3.

Non hinc alii tibi speranda ossa sunt, Properti.
Nominat autem Propertium ossa condenda,
quia

Gaudens composui sineres sua nomina dici.
vide Eleg. 13. sup.

Nec fueris nomen laeso vocare meum.

Et

Nil ego non patiar. numquam me injuria mutat.

Ferre ego formosam nullum onus esse puto. 40

Credo ego, non paucos ista periisse figura.

Credo ego, sed multos non habuisse fidem.

Parvo dilexit spatio Minoida Thefeus,

Phyllida Demophoon: hospes uterque malus.

Jam tibi Iasonia nota est Medea carina, 45

Et modo servato sola relicta viro.

Dura

teste Wheler Voyag. T. 1. p. 33. Antonius Volscius rationem reddit in Vita poetae, quæ sane mirifice scripta est: *Nautæ cognomen in familiam tranxit, quoniam ejus majores mercatorem fecisse traduntur*. credas hunc nebulonem ex inferis evocasse, manes Propertii; quod in Homero fecisse dicitur Apollonius; adeo confidenter nobis obtrudit sua somnia. poterat aliquando doctus nugari, si crederet esse aliquod pretium nugari. fuit enim Romæ non incelebris familia Nautarum, sive Naustorum. vide Servium ad L. 1. En. v. 165. ad L. p. v. 407. ad L. 5. v. 704. & apud Festum in *Nautarum familia*; apudque Dionysium Halicarnass. L. 4. Ant. Rom. C. 60. sed non est poeta consummatissimus in alienam gentem inferendus. - - - Agnomina ista, quibus omne genus scriptores concederant sinistra grammaticarum liberalitas, vario sunt nata, variis quoque de causis. videndus Barthius L. 6. Advers. C. 1. BROUEN.

V. 39. NIL EGO NON PATIAR.] Sic Elegia 26. infra: *Omnia persequar*. omnia, licet acerba & non ferenda. Nil non. ut Horatius Epist. ad Pisones: *Nihil non arceget ermis*. PASS.

ibid. NUMQUAM ME INJURIA MUTAT.] Eleg. 8. lib. 3.

Non est certa fides quam non injuria versat. ubi se fidelem probat injuriæ ferendo. *Injuria*, ut quum excluditur amator. vide Eleg. 16. sup. v. 31. & Eleg. 3. lib. 1. v. 35. P.

V. 40. FERRE EGO FORMOSAM NULLUM ONUS ESSE PUTO.] Pati fastidia formosæ leve & facile. Permanet in translatione, ut *servitium mite* significet. ut dixit superius Eleg. 20. v. 20. Quid ferre aliquem, expostui ad Eleg. 8. sup. v. 14. PASS. Belle

noster Secundus:

Non onerosa mihi, non est formosa pudori.

Favosus dominat Jupiter ipse colis.

BROUEN.

V. 41. CARDO EGO, NON PAUCOS ISTA PERIISSE FIGURAM.] Vide initium Eleg. 8. sup. v. 184. *inquar*. ut Eleg. prox. sequ. *Ista mea fuit vestimenta ferus libetis*. PASS.

V. 42. CARDO EGO, SED MULTOS NON HABUISSE FIDEM.] Fide & constantia carnis. *Habere fidem*, hic est servare, ut Eleg. 15. sup.

Vetus amor nullum novit habere modum.

Sic *tenere fidem* dixit Eleg. 18. lib. 1. Aliud est, habere fidem alteri. PASS.

V. 43. PARVO DILEXIT SPATIO MINOIDA THEFEUS, PHYLLIDA DEMOPHOON: HOSPE UTROQUE MALUS.] Confundit diligere & amare; vel potius proprie loquitur, nam diligere minus est quam amare. Cicero Epist. t. lib. 1. ad Brutum: *Clodius tribus ploribus designatur velde me diligere*, vel, ut *inquar* in ipso dicam, *valde me amare*. & Epist. 14. lib. 9. ad famul. *Tantum onerosi, ut nunc denique amare videtur, antea dilexisset*. & Epist. 47. lib. 13. *Ut scires, sum & me non diligere solum, sed etiam amari. Minoida, Ariadnam. dixi ad Eleg. 14. sup. v. 7. totam historiam vide apud Catullum in Nuptiis Pelei. Phyllida Demophoon. fabula Phyllidis Thracum reginæ, & Demophoonis filii Thefei legenda apud Hyginum Fabul. 59. & Ovidium in Epist. Phyllidis. Tangitur ab eodem lib. 3. A. A. & in Remed. Amor. PASS. *hæstis*, unus noster, & Borrichianus, cum uno Gebhardi. male, tum temporis ex voces mutaverant. quod Ovidius eguanter offendit Epist. Helene:*

Qui se intrectat, hæstus, an hylis, erat BROUEN.

V. 45. JAM TIBI IASONIA NOTA EST MEDEA CARINA

DEA

Dura est, quæ multis simulatum fingit amorem,
 Et se plus uni si qua parare potest.
 Noli nobilibus, noli conferre beatis.
 Vix venit, extremo qui legat ossa die.

50

li

DEA CARINA, ET MODO SERVATO SOLA RELICTA VIRO] Hac de re adnotavi ad Elegiam 21. sup. v. 11. & 12. *Nota carina lascivius*. ob navem Argo, qua cum Argonautis, & Iasone relicta patriâ in Græciam venit Medea. *Nota Cynthiæ*, doctæ mulieri, hæc historia ob Argonautica Apollonii, & Varronis Atacini, de quibus Eleg. ult. infra:

Hæc quoque perfollo ludibris Iasone Vero.

Vire. tertio casu, pro, a viro. *Servato*, quem insolumem præstitit adversus tauros ignivomos, draconem pervigilem, & segetem armatorum virorum. Exprobrat id Iasoni Medea ipsa in Tragedia cognomine apud Euripidem æt. 3. vide & Ovidium 7. Metam. Huc pertinent verus veteris poetæ apud Charisium lib. 4.

Non memore, quod draconis savi sepius impetum,

Non, quod tauroi domavi, & segetis armata mones. PASS.

Iasone carinæ. Ovidius lib. 3. Pontic. Eleg. 1. *Æque lascivis pulsatum remige premum.* BROUKER.

V. 46. ET MODO SERVATO SOLA RELICTA VIRO] *re* & singularem emphasi hinc habet, ac plus aliquid dicit quam etiam. --- Cicero pro rege Dejotaro C. 10. *Colemitasus Dejotarus, qui & ab eo qui in iisdem castris fuerit, non modo apud te, sed etiam a suis accessit.* Notter L. 3. Eleg. 9.

Quid, modo qua nostris opprobria vicerit armis,

Et famulos inter semina treia suas? loquitur de Cleopatra, omnium mulierum protutissimæ. --- Minucius Felix: *Tu perire & Deo credit, si quid oculis nostris bebatibus subtrahitur?* BROUKER.

V. 47. DURA EST, QUÆ MULTIS SIMULATUM FINGIT AMOREM] *Sæva* & crudelis, quæ multos promissis ducit, & mentitur noctem. *hec enim*, ut dixit Eleg. 17. supra, est *lascivus sanguis habere manus.* *Dura*, ut Eleg. 1. v. ult. sup. & Eleg. 32. infra v. 11. & 43. *Simulatum fugit amorem.* *re* pro *arid*, pro simulat & fingit. ut Virgilius 4. *Æneid.* *Labantem impulsit.* Donatus in Tom. I.

Phormionem: *Simulare & fingere, pro vero falsum tradere.* Sic Eleg. 6. supra: *Falsus fugit tibi sæpe propinquos.* *Nam nihil fingitur, nisi falsum*, inquit Donatus. Huc pertinent verbas Eunii apud Isidorum lib. 1. cap. 55. *PASS. Quæ multis simulatum ducit amorem.* Ita quidem Scaliger. Mihi vero adolescenti concinnius videbatur:

Dura est, quæ multis simulato ducit amore, dixit enim superius Eleg. 17. *promissis ducere amorem.* nempe lascivæ fallaci spe. Virgilius quoque Ecl. 9. v. 56.

Causanda vestros in longum ducit amores. Item Cæsar lib. 1. Belli Gallici cap. 16. *Diem ex die duera-- & ubi se diutius ducit intulerit.* Nisi dicamus, hoc Propertii loco esse hypallagen, quales ipse oia raro adhibet. Editio tamen princeps, *multis simulatum fugit amorem.* in qua lectione conqueisco. V. Non possum exputare, unde ortum sit istud *ducit*, quum videam omnes omnium editiones nihil abire a scriptura membraturam. BROUKER.

V. 48. ET SE PLUS UNI SI QUÆ PARARE POTEST] Bene Eleg. 2. lib. 1.

Uni si qua placet, culta puella sat est. subauditur *re* quam. *Plus* (quam) *uni.* id est, pluribus quam uni. vide exempla apud Scaligerum in Varronem de R. R. p. 128. & 219. ubi & hunc versum citat. *re* si qua desinit, de Cynthia. ut Eleg. 3. supra 1. *Nec si qua drachis laetis hœmityce puella.*

Parare vero hic videtur esse orare se, & excolere, vel paratam & promtam præbere, ut Eleg. 9. lib. 1.

Nec te decipias, quod sit satis illa parata.

Plautus Aulul. 1. 4. *Ite igitur, parate.* id est, adornabo nuptias. Cicero pro Milone: *Paulisper dum si uxor, ut sit, comparat, remanens est.* id est, adorat ad iter. *Perfeci*, sustinet, ut aliis monui. *PASS.* Hinc parabilis venit Horatio Sat. 2. lib. 1.

Rea (calice) neque magno *Soci pretia, utque cavetur, quom est iussa, venies.* VULG.

V. 49. NOLI NOBILIBUS, NOLI CONFERRE

lii

rs

Ii tibi nos erimus: sed tu potius, precor, ut me
Demissis plangas pectore nuda comis.

RE BEATIS] An (me) componere noli cum illis qui adsunt genus & nomen inutile ; sed velis antepone? An conferre , prodesse ? An dirigere ad illos amorem tuum ; nam amorem dixit versu ab hoc secundo supra ? Sic Plautus Cercul. 1. 1. *Ita inuam conferis semper amorem, si sapi.* Puto dictam ut, dare, & probare. ut Cicero saepe; *Conferre studium, officium, liberalitatem in aliquem.* Cur non vult, eam conferre nobilibus & beatis? Quia beati illi (nempe locupletes) & nobiles, opibus & majorum imaginibus fulti, fastidient; pauper, ut ego, contrariis est moribus. Vide Tibulum de pauperis officiis in eam sententiam Eleg. 5. lib. 1. Nobilibus, inquit, quia :

Nescis Amor perficit eadem imaginibus. P. Noli u, noli conferre &c. Versus elegantissimum simplicitatis, & vere Propertianus. V.

V. 50. VIR VENIT, EXTREMO QUI LEGAT OSSA DIE] Aut venit, pro est; aut venit, ad exsequias. ut Eleg. ult. lib. 4.

Venit in exsequias tota acerua meae.

Legat ossa, quod carorum & necessariorum fuit. de quo Eleg. 9. sup. v. 14. Sic Eleg. ult. lib. 4.

Ossaque ligisti, non illoestate legenda,

Parvis.

Suetonius in Augusto cap. 100. *Ut nonnulli censuerint legenda ossa per sacerdotes summorum collegiorum.* Vide Martialem Epigr. 56. lib. 8. & Senecam in Consolat. ad Marciam cap. 21. *Extremo die.* qui niger dictus supra

hac Eleg. vide Eleg. 11. sup. v. 4. PASS. V. 51. *II TIBI NOS IRIMUS*] Subaudi, qui tua legamus ossa, [si forte premoriaris; quod dii nolint.] PASS.

V. 51. SED TU POTIUS, PRECOR, UT ME DEMISSIS PLANGAS PECTORA NUDA COMIS] *Imphidura,* qua melius amicos, quam sibi committatur. ut apud Ovidium Pseulope :

Dii petius faciant, ut oculibus ordines facit ille mors oculos comprimat, ille tuos.

Supra hac Elegia eadem mente dixit: *Tu mea componere ossa.* Est autem dialoga multiplex; & me plangas, id est, cum planctu lugas. & plangas (percutias) pectus nuda, & ipsa nuda pectora. ut Eleg. 13. sup. Tu vero nudam pectus lacertata sequeris.

Petronius in Satyr. *Non contenta vulgari more suavis posse prosequi crinibus, aut nudatum pectus in conspectu frequentia plangere.* Pectora, pro pectus. Ovidius lib. 1. Trist. Eleg. 5. *Pectoribus quantum tu nostris, nec, inharere.* Demisse comis. ut Ovidius in Epist. Ariad.

Aspicit demissos, lugentis more, capillos.

In lege Numa apud A. Gellium lib. 4. cap. 3. & Festum in Pellice. *Pellus Junonis aram ut sagito. si sagit, Junonis crinibus demisse aquam feminam cadere.* Vide Brissonium in Formulis. PASS. *Pectora nuda.* Scaliger edidit pectore nuda. quod prepraet, ad evitandam dialogiam. Papinian l. 11. Thebanis.

Scissa comis, vultuque & pectore nuda cruciatur. BROUEN.

ELEGIA XXV.

UNICA nata meo pulcherrima cura dolori,
Excludi quoniam fors mea saepe, venis.

18a

ARGUMENTUM ELEGIA XXV. LIBRI II.] SE, quamvis a Cynthia male habitum, fidelem in amore futurum. Deinde ad amicum suum conversus, docet eum feminarum levitatem. Postremo miserissimos esse ait qui multas ament. VULP.

V. 1. UNICA NATA MEO PULCHERRIMA CURA DOLORI] *Ambigue res nuda;* vel exi-

mia & singularis, ut Eleg. 2. lib. 1.

Unica nec desit juvenit gratia verbi.

vel, quam solum amavi & amaturus sum; ut Eleg. 13. supra :

Unus hic quondam servus amicus erat.

Cura, pro amore; ut notavi ad Eleg. 1. lib. 1. v. 36. Sic Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 5.

Hii

Ista meis fiet notissima forma libellis:

Calve, tua venia; pace, Catulle, tua.

Miles depositis annosus secubat armis,

Grandævique negant ducere aratra boves.

5

Po-

Mei mihi perpetuum nata puella malum.
Et Sabinus in Epist. Paridis: *Non famulus*
nata puella me. *Mea dolori, mihi misero.*
ut dixi Eleg. 16. sup. v. 13. PAUL.

V. 3. EXCLUSIT QUONIAM SORS MEA,
SIVE VENI] Quandoquidem iniqua mihi
fortuna admitti me vetat, sive veni. *Ex-*
cludit, ut Eleg. 5. lib. 1. *Exclusum quid se*
stire domum. Sors mea; ut Virgilius 6. *Æn.*
Sors mea. Ovidius pariter lib. 2. Trist.

Et tibi sacrum fore mea cupit opus.
Id variat lib. 1. Trist. Eleg. 6.
Insuper domui quid sibi cupit opus.

Vide adnotata ad Eleg. 17. sup. v. 5. *vi*
sape, ambigue. & *sapientia*, & *sape-*
veni, uno verbo; ut Eleg. 18. sup. v. 30.
Sic & hac Elegia v. 16. *sape*, *lignare*. vide
adnotata de verbo *veni* ad Eleg. 14. sup.
v. 20. PAUL. In editione Bronkhufii, *Ex-*
cludi quoniam sors mea, hoc est, Quoniam
fato mihi debetur excludi, non admitti;
amare, nec potiri, quod *πῶτον χάριτον*
μερόν vocavit Anacreon. Hoc tamen diti-
sciam perplexum mihi videtur, subobscu-
rum, & fortasse corruptum. Legere autem
malo, *venit*, pro *es*. Ovidius Epist. Lao-
damia:

Tu mihi luce dolor, tu mihi nocte venit. V.
v. 3. ISTA MEIS FIET NOTISSIMA FOR-
MA LIBELLIS] Magis ac magis notefcit
meo carmine. Sic Eleg. 5. supra:

Que fieri vestro carmine nota velit. PAUL.
Ergo non redimet amantem, quamvis ex-
cludat & excruciet, nihilominus a me co-
lebrabitur Cythia, ob formam præstantissi-
mam & singularem. VULP.

V. 4. CALVE, TUA VENIA; PACE, CAT-
TULLE, TUA] Cum vestra bona gratia di-
xisset licet. Ita loquuntur qui vitare vo-
lunt offensionem, & iocundum potentiorum.
Est autem utronque pontificale verbum.
Virgilius 4. *Æneid.* *Post deo veniam.* &
mox: *pacemque per aras Exquiramus.* Cice-
ro pro C. Rabirio: *Pacem ac veniam peto.*
Q. Catulus:

Pax mihi licet, caleflet, dicere vestra.

Petronius Arbiter: *Pax vestra licet dixisset*
præmi amorem elegantiam perdidisset. Tere-
ntius Eunuchus: *Quæso pax quid sit tua.* id
est, *gratia & voluntate*, inquit Donatus.
Idem in Phorm. *Hec & se bona venia spe-*
to. id est, inquit, *sine ira & discordia.*
De Calvo & Catullo dicitur ad Eleg. ult.
infra. Est autem apostrophe ad absentes.
ut Eleg. 2. supra:

Juppiter, ignoro pristina furis tua.
& Eleg. 3.
Nunc, Fortis sapiens, & an, Menelaus, fuisse. P.

V. 5. MILES DEPOSITIS ANNOSUS SECUBAT
ARMIS] Non abjectis, quod flagitii
est; sed depositis imprecata missione, &
accepta rude. Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 9.

Effusus in acceptos miles deducitur ager.
Totaque deposito pascitur ausi rudis.

Servius in illud 11. *Æneid.* *Armaque depo-*
suerunt humeris, spectaturi, inquit, vel cessi.
Horatius Ode 14. lib. 4. dixit, *Composuistis*
armis. *Anaxas*; Ovidio, *seu*, Amorum
lib. 1. Eleg. 9.

Turpe senex miles, turpe senilis avar.
De Veteranis autem, & eorum stitendia
Suidas, Βετερανῶν, παρὰ Πρωτων, ὁ ἀπο-
λοβὸς τῶν ὀπλων; ἐν τῇ ἀποκαταστάσει τῆς ἐξουσίας
ἐστὶν ἰδιότης. Sed Augustus ad annos viginti
retraxit, quum antea viginti quinque ser-
pendia merenda essent, ut apparet & Ser-
vio in illud Virgilii, *Sacrata resolvere iu-
ra.* Secubat, solus & seorsum cubat. Male
Scaliger legit:

Miles sepositis annosus decubat armis.
Secubare, hic refertur ad missionem contu-
bernio liberam. nam, ut ait Vegetius lib. 1.
de R. M. *Decem milites sub non papilionis*
degentes, contubernium; & Decanus, qui iis
præerat, dicebatur capus contubernii. Alii *se-*
cubare est verbum religionis & castæ. [Ovi-
dianus Amor. lib. 3. Eleg. 10.

Annos venerant Cerealis tempora sacri.
Secubat in vacuis sola puella toro.] PAUL.
Veterani, accepta missione, tempus vitæ
reliquum per otium exigebant. Innuit Ho-
ratiuss Sat. 1. lib. 1.

Iii 3

III

Putris & in vacua requiescit navis arena,
Et vetus in templo bellica parma vacat.
At me ab amore tuo deducet nulla fenestus,
Sive ego Tithonus, sive ego Nestor ero.

10

Non-

*Nile gravem dura terram qui meritis aratro,
Pescibus hic campe, milite, nautique, per antra
Audaces mare qui curvum, hoc mente laborem
Se se ferant, succit ut in ora tuta recedam
Ajunt, quum sibi sint congesta cibaria.
Ex sediciosi milites apud Lucanum 5. Pharsalia v. 374.*

*Jani respicit tenat,
Invelidisque manum, & inanes cerno lacertat.
Usus abis vita : bellie capsumfimus avum.
Ad mortem dimittit senet.
lege reliquis, si vacat. Totum autem hunc
Propertii locum venasse imitatur Ovidius
lib. 4. Trist. Eleg. 8.*

*In cava ducuntur quassæ navalis puppes,
Ne temere in mediis dissolvantur aquis.
Ne cadat, & multas palmas inhauserit adeptas,
Longivus in prætis graminis corpis egrot.
Milite, ut emeritis non est satis utilis armis.
Pennis ad antiquas, quæ talis arma, Levis.
Sit igitur tarda viris minivata fenestra,
Me quaque donari jam vnde tempus erat. V.*

v. 6. GRANDÆVIQUE NEGANT DUCERE A-
TRATA TOTES] Nempè, quia selsi. ut Ele-

*giæ 18. infra.
Es jam Luna negat toties descendere celo.
Ab ævo grandi, grandævus, unde granda-
vitas Attio apud Nonium. Virgilius 4.
Georg. de apibus : Grandævus oppida curæ.
Plautus Aulul. Scio ætatem esse grandem ite-
dem ut pecuniam.] Etatis gradus in babilo
genere quatuor ponit Varro lib. 2. R. R.
cap. 5. Negant ducere aratro, quod Eleg. 3.
sup. v. 47. Ducebat aratro. Ducere aratro ;
ut Virgilius 3. Georg. gravibus iuga ducere
plaustris. Ibid.*

*Atque illis jam saps rata ducuntur inanes. P.
Illud grandævus, nisi de homine, haud te-
mere reperire est. BROUCH.*

*v. 7. PUTRIS ET IN VACUA REQUIESCIT
NAVIS ARENA]* Satis & carie confecta &
exesa. Ovidius lib. 1. Pontic. Eleg. 1. dixit :

*Estur ut assidue visitata tendine navis.
Putres aut quassæ naves, quia inutilis na-
vigationi, in navalia subducebantur. Vide
Ovidium lib. 4. Trist. Eleg. 8. Plautus Ca-*

*lina : Subducam navini cursum in pulvina-
rium. Requiescit. Recandita sunt quiete,
dixit Catullus in Phaselo. vide quæ nota-
vi ad illud Eleg. 16. lib. 1. Requiescere pos-
set. Vacat aratro, solo ac deserto litore. vi-
de adnotata ad Eleg. 8. lib. 1. v. 15. P.
Emeritas enim naves dum marinis sacrobat
antiquitas. Valerius Flaccus L. 8.*

*Vixit raris, serena deserta laboribus unda ;
Quam Thetidi longinqua dicit Glaucopæ repo-
sita
Solitus, & canis arcebat Luna pruinis.
BACCH.*

*v. 8. ET VETUS IN TEMPO BELLICA PAR-
MA VACAT]* Addidit bellica (id est, bello
gerendo apta, ut dictum ad illud Eleg. 15.
sup. Bellica navis) quia parma & gladiato-
rum est, qui ex ea perimulavit dixit apud
Suetonium. Parma autem aut picta, iusti
multis : aut pura, tironis. Nothæ Ele-
gia 11. lib. 4.

*Picta net indulle sulphetæ parvas pæpro.
Virgilius Æneid. lib. 9.*

*Ense levis mudo, parmaque inglorius alba.
Quid parma, adnotavi ad illud Tibulli lib. 4.
Carm. 1.*

*Sen parma quis dextra velis, seu levo tueri-
vacat : ferata est, ut de machara dixit
Plautus in Milite. Vacare, & vacationes,
multitas sunt : & vacui, otiosi. Arma in
templis ad postica, columnas, parietes fige-
bantur. Vide Virgilium 3. Æneid. & lib. 7.
Ovidium lib. 4. Trist. Eleg. 8. & lib. 15.
Metam. Horatium quoque Epist. 1. lib. 1.
& Ode 16. lib. 3. Pass. Palma Mss. vide
quæ ad Tibullum notavi 1, 10, 82. BROUCH.*

*v. 9. AT ME AB AMORE TUO DEDUCET
NULLA FENESTUS]* Vide adnot. ad Eleg.
prox. sup. v. 33. Nulla fenestus, nec mea,
nec tua, quavis longa & gravis. Dedu-
cit : dixit abducere Eleg. 11. lib. 1.

*Nec fines adhuc. te tuos ardet agere.
Deducere, aliis verbum stupri, unde iocns
Ciceronis : convenit etiam novæ nuptæ.
Nothæ Eleg. 3. lib. 4. Quæ mihi deducit fas
omen prætulit. Ab amant tua, id est, a te.
ut*

Nonne fuit fatius duro servire tyranno?
 Et gemere in tauro, sæve Perille, tuo?
 Gorgonis & fatius fuit obdurescere vultu?
 Caucasias etiam si pateremur aves?

Sed

ut Eleg. 19. lib. 1. *Ne forte tui carae mihi
 fuerint amice*, id est, te amica. *PASS.* *De-
 duere*, est verbum militis, quod de co-
 piis ac praefidiis ab loco infesto demotis aut
 revocatis usurpatur. *Plautus Amph.* 1. 1. 60.
*Respondens, velle se & suos tutari posse: pro-
 mde uti*

Propere de suis finibus exercitus deducere.
Praefidium, praefidia, milites deducere, dixe-
 runt non semel Cicero, Cæsar, Livius.
 Etiam de praefidiis provinciarum diceba-
 tur. Cicero *Orat. de Provin. Consular.* C. 6.
*Hec vos de provinciis, si non aliquando de-
 dentendi essent, deripendos non putaretis?*
BROUEN.

V. 10. SIVE EGO TITHONUS, SIVE EGO
 NEITOR ERO] Id est, maxime senex. Ita
 Virgilius 4. *Æneid.* *Et nunc ille Paris*, nempe
 adulter, ut fuit Paris. Ciceroni *Scironis*,
 pro Claudia. & *Agamemnon Pompeius*. *Plan-
 tus Menæchm.* *Barbarum, tremulum, Tita-
 num, Cycno progenerum patre.* De Tithono
 dictum ad Eleg. 18. sup. v. 7. de Nestore ad
 Eleg. 13. sup. v. 46. *PASS.*

V. 11. NONNE FUIT FATIUS DURO SER-
 VIRE TYRANNO?] Sic Eleg. 17. lib. 1.

Nonne fuit melius dominæ provincere moros?
*Satis a satis deducit Charisius lib. 1. sic
 patet a potis.* Similis sententia Eleg. 9.
 lib. 1.

*Tanti magis Armenias cupias occidere tigres,
 Et magis inferna viscera posse vata.*

Duro tyranno. Phalaris significatur, qui Si-
 cula imperavit, cujus est præter ceteros
 nobilitata crudelitas. Cicero lib. 2. & 3
Officiorum. Eadem 6. in *Verr. crudelissimus*
omnem tyrannum vocatur. *PASS.* Locutio est
 Virgiliana *Ecl.* 2.

*Nonne fuit satius tristis Anaglydis iras,
 Atque superba pati subsidia? nonne Msenal-
 lam*
*Quamvis ille niger, quamvis tu candidus es-
 set?* *VULP.*

V. 12. ET GEMERE IN TAURO, SÆVE
 PERILLE, TUO?] Vide Ovidium lib. 3.
Trist. Eleg. 11. qui hanc historiam narrat.

item Valerium Maximum lib. 9. cap. 2. de
 Crudelitate, qui tamen Perilli nomen non
 ponit, & Plutarchum in Comparatione his-
 toriarum Græcarum & Romanarum; ubi
 hac in re iustum air visum Phalaridem,
 quod auctorem pæna ex pæna primum af-
 fecerit. Meminit & Plinius lib. 34. cap. 8.
 Lucianus vocat Perilaum, non Perillam.
 Ovidius lib. 5. *Trist. Eleg.* 1.

*Ipsi Perillas Phalaris permisit in ara
 Edere mugitus, & bovis ara queri.*

Idem in Ibin:

*Ere Perilla veras imitere juvenes
 Ad formam tauri conveniens seu.*

*Utque feros Phalaris, lingua prius ausu re-
 fecta,*

Mere bovis Paphis clausus in ara gemas.

Et lib. 1. A. A.

Et Phalaris tauro viscerum membra Perilli

Terruit, infelix imbutis antler epas. P.

V. 13. GORGONIS ET FATIUS FUIT OB-
 DURESCE VULTU?] Id est, Medusa aspe-
 ctu in durum verti lapidem, sive lapses-
 cere, sive feri lapidem; ut ipse locutus
 Eleg. 9. sup. Vide Janium *Prov.* 70. Cent. 7.
 Apollodorus lib. 2. Ovidium 4. *Metam.*
 Idem vortum Tibulli *Eleg.* 4. lib. 2.

Quam malleum in gelidis mensibus esse lapis?
PASS.

Explicamus hanc fabulam in Indice nostro
 Propertiano. *VULP.*

V. 14. CAUCASIAS ETIAM SI PATERE-
 MUR AVES?] Vel si me aquile lancinent,
 que jecit Prometheus rodabant affixi rupi-
 bus Caucasii Scythiae montis. vide adnota-
 ta ad Eleg. 1. sup. v. 69. & 70. *Vaterra-
 mus*; ita Hadrianus Imperator in Florum
 poetam] *Calicis poti revocet.* Et Noster
Eleg. 1. lib. 1. *Ferrum patitur & ignes. P.*
Enim si hac particula adhibetur potius
 in oratione soluta, quam in versu; ut &
 tamen *est.* Catullus nihilominus *Carm.* 67.
*Quæ tamen estis uno non est contenta Catu-
 lo,*

Rara veterunda furta ferunt hera.

VULP.

v. 15.

Sed tamen obſtam. teritur robigine mucro 15
 Ferreus, & parvo ſæpe liquore ſilex.
 At nullo dominæ teritur ſublimine amor, qui
 Reſtat & immerita ſuſtinet aure minas.

UI.

V. 15. SED TAMEN OBSTAM. TERITUR
 RUBIGINE MUCRO FERREUS, ET PARVO
 SAPE LIQUORE SILEX] *Obſtam*,
 ut Gallice dici ſolet] *Petra mæis*. *Obſtam*;
 an adero, nec excedam; ut *obſtare*, pro
 adſistere, unde diſta *obſervare*, que adſunt
 parturientibus; an fuſſeram, & quaſi ad-
 verſus dolorem, & injuriam pugabo? ut
 Lucretius lib. 1. *obſistere curas*? Sed legi-
 tur etiam *obſtare*, quod convenit rubigini
 ferri. Virgilius 1. Georg. de Sole:

Quam caput obſcura nitidum ferrugine reſcit.
 Aliâ legitur *obſta* corrupte. Teritur rubi-
 gine mucro. &c. Chamili verſus eſt celeberrimus:

Tripertitum nudaſtus parit ſclæroſi iſthmum.
 Tibullus pariter Eleg. 4. lib. 1.

Longa dicit molli ſæpe peredit æquæ.

Vide & Ovidium lib. 2. A. A. item lib. 4.
 Pontic. Eleg. 10. Lucretius lib. 1. *Stillicidi
 caſus lapidem cavat*. & lib. 4.

Nomen videt etiam guttes in ſaxa cadentes
 Humoris longa in ſpatio percurrere ſaxa?

Virgilius 1. Georg.

Exſa inveniet ſabra rubigine pila.

Mucro, inquit Servius in 11. Æneid. eſt
 cuiuſlibet reſi æmen. diſtus a longitudi-
 ne, inquit Iſidorus lib. 18. cap. 6. quia
 Græci *μακρόν* longum dicunt. *Rubigo*, in-
 quit Servius ad illud 1. Georg. *Et mala
 culmoſe eſſet rubigo*, proprie eſt, ut Varro
 dicit, vitium obſcure libidinis, quod al-
 cius vocatur. id autem abundantia & ſu-
 perfluitate humoris ſolet naſci, quem Gra-
 ece *καρκαρία* dicitur. Inde igitur transfer-
 tur ad vitium ſægetis, & ferri: a robo
 colore, id eſt, rubro, vel ruſo, Feſto,
 unde Robigus deus, & Robigalia. Iſido-
 rus imperite lib. 16. ducit a rodendo, &
 æruginem ab erodendo. *Sæpe-liquore*, uno
 verbo, ut *ſæpe-veni* v. 2. bujus Elegiæ.
Silex, genus lapidis duriffimi, unde exſilic
 ignis. Servius in 1. Æneid. & Iſidorus
 lib. 16. cap. 3. *Silicem & ferrum* conjungit
 etiam Tibullus Eleg. 1. lib. 1. PASS. Valde
 hic turbant libri, tres habent, *Sed tamen*

obſtam; quod & in ſuis Gebhardus inve-
 nerat. tres alii *obſtam*; & ſic veteres edi-
 tiones. duo *obſta*. tertia *obſta*, pro *teritur*.
 vulgatum *obſcura* unde ortum eſt, non-
 dum potui reperire, quum legatur in Al-
 dina editione, neque habeant illæ antio-
 res. Nihil melius, neque ut pato verius,
 Nic. Heinſii correptione, Not. ad Claudian.
 L. 2. de laudibus Stilich. v. 194. *Sed tam-
 en & ſabra teritur robigine mucro*. quam
 non video cur ipſe deſerat. Virgilius id
 epitheton tribuit rubigini L. 1. Georg. ubi
 Servius: *SCABRA. æſpera. unde & ſilicis
 dicitur, a corporis æſperrate*. Qui vò obſcura
 defendunt, adducere ſolent hunc ejuſdem
 libri verſum,

Quum caput obſcura nitidum ferrugine reſcit,
 ferrugo autem iſtic non notat rubiginem,
 ſed vero atrem lurorem quo Solis orbis in-
 ſciebatur toto anno poſt caſum C. Julius
 Cæſarem. Ovidius L. 15. Metam.

Solis quoque triſtis imago

Lurida ſollicitis præbebat lumina terris.

Ceterum ſcribendum eſſe *robigo*, non *rubigo*,
 ſavente quoque etymologia, ex anti-
 quiſſimis libris offendunt illuſtriſſimus Nea-
 polis ad L. 4. Faſtor. Pierius Valerianus
 Caſt. ad L. 1. Georg. v. 151. Ach. Statius
 ad Catull. p. 257. & Nic. Heinſius Not. ad
 L. 4. Faſtor. v. 207. quem omnino videre
 debes. *robigo* quoque ſemper habebant opti-
 mæ illæ Virgiliæ membranæ Palatine, &
 quibus correctiſſimam ſuam editionem pro-
 curavit Comelinus A. 1603. *Robigus* deus
 legitur in lapide antiquo apud Reineſium
 p. 218. de eo omnia ſunt nota ex Varro-
 ne, Naſone, Plinio, Gellio, Feſto, Ser-
 vio. BAOUAN. Omnium princeps editio
 A. 1472. & Aldina prior A. 1502. habent
Obſſtam. VULP.

V. 17. AT NULLO DOMINÆ TERITUR SUB
 LIMINE AMOR, QUI RESTAT] Scaliger in
 Varronem uno verbo legit, *Subliminet*, &
 ita a Varrone dictum putat, *Petra ſubli-
 mentum*; ut a monimeu & documeu, moni-
 mentum & documentum. unde deus Li-
 men-

Ultrò contemptus rogat, & peccasse fatetur
 Læsus, & invitis ipse redit pedibus.
 Tu quoque qui pleno fastus adsumis amore,
 Credule, nulla diu femina pondus habet.

An

mentibus. Idem Scaliger hic *ἐνὶ δῖπυι* exponit, quod Ver. Gloss. *Superlimen*: & sic explicat: Amor qui refstat de me, durat: quam de ferro nihil tandem refstat, quod duret. Ego contra *sublimine*, in limine expono. ut Eleg. 9. sup. *Diris recidere sub armis*. & Eleg. 4. lib. 4. *ita sub anis*. vide annotata ex Horatio ad illud Eleg. 16. lib. 1.

Turpis & in tepido limine fomus erit.
 Est autem sententia: Gutta terit lapides filices, durissimos: dominat limen lapideum in quo jaceo pernox non potest amorem meum terere, & consumere. Vide Turnebum lib. 17. Advers. cap. 11. PAUL. Refstat. Sic Eleg. 6. lib. 3.

Dum vincunt Danaï, dum refstat barbarus Hector. BROUEN.
 Ita Lucræti lib. 1.

Si certum fuerit esse viderem
Erroniarum domines, aliqua ratione valerent
Religionibus, atque minus obfistere natum:
Nunc raris nulla est resistendi, nulla facultas;
Mortem quævisonem pavet in morte timeundum.
 Refstat igitur hic est obfistere. VULP.

V. 18. ET IMMERTA SUSTINUIT AURE MIHI] Hypallage, pro aure mes immerentis. ut Eleg. 4. sup. *Immeritis augures*. ubi vide annotata. Simili modo Ovidius Epist. Medee: *Injustis auribus opto loqui*. id est, grata ei que mihi iniqua est. Sed legendum *immeritis sustinet*. ut Eleg. 7. l. 1. *Impostus sepe talis mihi*. nempe falsus & injurius. Sic Cicero pro Quinto: *Scorru dicitur quotidianum veritatem sustinere*. P.

V. 19. ULTRÒ CONTENTUS ROGAT, ET PECCASSE FATETUR LÆSUS] Terentius Eumuc. 1. 1. hac de re: *Et ex altero accusabitur & doctus ex altero supplicium*. Idem Adelph. 4. *Ita potius sibi fieri injuriam: ultrò se quam fecere ipse expoliantur*, & altero accusabitur. Vide Ovidium lib. 1. Amor. Elegia & Consequens, injuria affectus unde *Consequens meretricum Terentio*, & *Tu mundis contentus, speras? Regas*; hoc est quod dixit Eleg. 9. lib. 1. *Suppleque venit*

ad jura puella. Plautus Anul. *Quin ultro tibi supplicium advenio*. ut hic, *ultrò rogat*. *Peccasse fatetur Læsus*. se culpam commernisse alit licet falso, qui accepit injuriam. Lædere, damno, vel malo aliquo afficere. Eleg. 10. lib. 1.

Nec memini iustas ponere Læsi minas.
 & Eleg. 16. epud. libri: *Læsi perulencia lingua*. PAUL. *Peccasse fatetur Læsus*. Aquinatus poetæ lectionem Propertii familiariter fuisse, non pauca demonstrant que videtur Satyricus a Nostri fontibus derivasse. Profecto geminus huic loco est ille Satyræ 3.

Libertas pauperis hoc est:
Pulsatus negat, & pugnat rursusq; adeat
Ut liceat paucis cum dentibus inde reverti.
Peccasse fatetur. Ovidius lib. 3. Metam. v. 716.

Cuncte cuncti, cunctaque sequuntur
Jam trepidum, jam verba minus violente loquentem,
Jam se damnantem, jam se peccasse fatentem.
 VULP.

V. 20. ET INVITIS IPSE REDIT PEDIBUS] Tribuit parti, quod est totius, ut Eleg. 6. hujus libri:

Qua nunquam supra per inimicis eat.
 vide illic adnotata. Sic & Tibellus Elegia 6. lib. 1.

Jarovi quiesce reditorem ad limus nunquam!
Quam bene jarovi, per tamen ipse redit.
 Invitis. ut Eleg. 18. sup. v. 14.

Invitis & teritis pressis afficiens. P.
Ipse redit. non vocatus a domina, sed sponte, autoreque, vel solo duce Cupidine. VULP.

V. 21. TU QUOQUE QUI PLENO FASTUS ADIUVIS AMORE] Sic Eleg. 13. sup. *Tu quoque, si quando venies ad fœdus*. Tu quoque o rivalis, qui superbum te facis quam antea non effes; adsumimus enim es quibus ante carebamus. Cicero a. ad Atticum: *Adsumere invidiam*. Horatius Ode ult. lib. 3. *Sine superbia*. Plautus Capt. 4. 1. *Sumus in ventres confidentiam*. Plautus amor, ad satietatem secundo. Contra Eleg. 1. l. 1. v. 34. *Vocatus amor*. PAUL.

V. 18.

An quisquam in mediis perfolvit vota procellis,
 Quum sæpe in portu fracta carina nater?
 Aut prius infecto deposcit præmia cursu,
 Septima quam metam triverit ante rota?

25

Men-

V. 22. CREDULE, NULLA DEU FEMINA
 PONDUS HABET.] Gravis & constans manet.
 Credula, adeoque stulta, ut Eleg. 21. *sup.*
Tu nimium credula sola jacti. Nervi & ar-
 tos sapientia non temere credere. Horatius
 Ode 5. lib. 1. de hac amantium credulitate:
Qui nunc te fructus credulus aurea. Pon-
dos habet, dictum eadem mutatione verbi
qua illud Eleg. 20. supra: Ne dubito de
gravitate mea. Sic & Eleg. 21. *supra: In*
nullo prodere verba legunt. Quod ad senten-
 tiam attinet, vide Eleg. 9. *sup.* Pass.
 V. 23. AN QUISQUAM IN MEDIIS PER-
 SOLVIT VOTA PROCELLIS? Id est, nemo.
 ut Eleg. 32. infra:

An quisquam in tanto stuporem exanime qua-
rit?

Cur hæc tam diu? quæ dedit? unde dedit?
 Sic & Virgilius Ecl. 5.

An quidquam nobis talis sit munera maior?
Perfolvit vota, votis se liberavit, quæ sus-
cepit, si in portum salvus perveniret.
 De iis Horatius Ode 19. lib. 3. *Voti paci-*
fici, Ne Cypris Tyrraque merces Adiant sive
ra divitiis mari. Noster Eleg. prox. sequ.
Jam deus amplexu votum perfolvit. & Ele-
 gia 8. lib. 4.

Insister hic solvit promissa vota torond.
 Virgilius lib. 1. Georg.

Votaque servati solvunt in litore nauta,
In mediis procellis, dictum ut ab eodem Vir-
gilio 4. Æneid.

Et mediis properat aquilonibus ire per altum. P.
 V. 24. QUUM SÆPE IN PORTU FRAC-
 TA CARINA NATET? Id est, fluitet; nam
 ambiguum verbum. Ovidius in Epist. Herodi:
Quid capis, hæc nauta metuunt, Leandre, natæ.
Ejus hic scilicet puppibus esse solæ.

Noster Eleg. t. lib. 4.

Nauplius ulcorum sub ostium pervigil ignis,
Et nates caruisti Græcia prope jacti.
Fracta carina, nempe vel appellens, vel sol-
vens. Quintilianus lib. 4. l. O. cap. 2. *Pes-*
simus gubernator, qui navem, dum portum
egreditur, impigit. Cicero 1. de Orat. *Na-*
visdam dantur scilicet in portu evertere.

Papirius Fabianus apud Senecam patrem in
 Controversiis: *Navem in portu mergis.* No-
 ster Eleg. 7. lib. 3. *Fallit perius & ipsi fi-*
dem. Pass.

V. 25. AUT PRIUS INFECTO DEPOSITIT
 PRÆMIA CURSU.] Nondum confecto, decur-
 so & amensio curricula ac spatio Circi.
Infecto cursu, dictum ut a Terentio: Infe-
cta pace; & Infecti argenti & vini. Virgi-
 lius, *Facere cursam, currere* ut sacra
 spatia, spaxiri. Cicero 1. de Orat. *Fallit*
duobus tribusque spatis; quod ait 2. de Nat.
Deor. Confessit spatis. Cursus autem pro
curricula, ut Eleg. 5. lib. 1.

Et huc me cursu, quo sumas, ire parer.
Deposcit præmia, dictum ut posere præmiam
a Varrone in Parmenone, quod Nonius
male exponit accipere in verbo posere. In
argumentis Cæcilius poscit palmam. Aliis pe-
teri præmia, est captare prædam. Præmium,
pro palma, quod ante sit emenda, quam
eam consequitur, unde Virgilius 5. Æneid.
Et palma, præcium victoribus. Græci *spa-*
tiôn dicunt, & *uxariôn.* *vô* De autem in-
 tendit vim verbi: estque *deposcere*, ultro
 & valde poscere. Pass. Vide Euripidem
 Electra apud Dacertum in Horatium to-
 mo 9. pag. 80. Si. VUL.

V. 26. SEPTIMA QUAM METAM TRIVIT
 ALTE ROTA.] Vide adnotata ad illud Ele-
 giam 20. *sup.* *Septima rota:* In unoquoque
 iussu a singulis agitatoribus septem cæle-
 rantur spatia & curricula. Suetonius in
 Domitiano cap. 4. *Singulis iussus a septem*
spatis ad quæ corripuit. Ovidius, (scilicet
 potius Græti) in fragmento Halicæti:
Hic generatus honor, & gloria major exoritur:
Nam repimus autenti palmam, gaudetique
triumpho.

Sen septem spatis Circa mœnere curram;
Navem vider, vider quante sublimis altum
Atollat caput, & vider se videri aere?
 Seneca Epist. 30. *Manifestior videri solet agi-*
tatorum letitia quam septimo spatis palma ex-
propinquat. Ausonius.

Septenas solitus videri obire qies,

D. Hic-

Mendaces ludunt flatus in amore secundo.

Si qua venit sero, magna ruina venit.

Te

D. Hieronymus in Hilarionis Vita: *Quadragesimo septimo currunt curricula. Trivertis metum arte.* Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 2.

Nunc frangam metas interiere rata.

Ibidem:

Me miserum! metam spatioso circum orbe.

Quid facis? admoxt proximus axis subit.

Et lib. 1. A. A. *perpetuam?*

Hic modus, huc nosse signabitur arca curva.

Hec avis admittit meta terenda vota.

Lucanus lib. 8. Pharf.

Non sic moderatos equorum

Destititote rota larum quem circumstet axem,

Cogit inoffensa curvae cedere meta.

Miram opinor dictam, quod est definitum erat Circi spatium, a metiendo, vel metendo. Idorus lib. 18. cap. 26. Ornamento Circi ova, meta, obeliscus, carceres. Meta erat ovæ-licæ & turbinata, quæ forma etiam pyramidum & cupressorum. Flexus ipse metæ, Græcis modo repetitur dicitur, unde *repetitur* Astrologorum, quia ab eo tempore fit *repetitio* & reversio Solis: modo *repetitur*, quæ voce tanquam Latina usus Paccius apud Nonium. Periculosus autem erat ille flexus. Ideo Nestor apud Homerum Iliad. 4. Antiochum filiam monet ita metem appropinquet, ut vitet tamen lapidis tassum, ne & vulneret equos, & currum frangat. Hinc Horatius Ode 1. lib. 1. *Metæque fervidet Equinata vocis.* Cicero pro Cælio, *perpetuamque: In hoc avitis streu fama adolescentis paululum hæsi ad metes.* Alludit Nonius Eleg. 1. lib. 4.

Hæc meus ad metas fides oportet æquat.

& alibi. Pass. *Septima quem metem trivertis ante rote.* Schoppius L. 3. Veris. C. 10. *reponit avis, pro ente.* quod jam ante duo sæcula tribulibus suis perfunserat Ant. Volscii fungium caput. tu cave credas. loquitur Propertius eodem quo Virgilius modo, Æn. L. 4.

Deo mihi vel tellus optem prius imo debiscat, Vel pater omnipotens adigat nos fulmine ad umbras, Palutis umbras Erebi noctemque profundam, Ante, pater, quam te visis, aut sua iura resoluas.

Tom. I.

hunc quoque locum adducit Schoppius. quid nî? nam & Turnebus observaverat L. 26. Adv. C. 5. de ipsa re videre debet Ougph. Panvinium L. 1. de Ludis Circensibus C. 14. ubi petissime legitur,

Septima quem meta trivertis arte rotam.

BROUX.

Quam ante, Cypri præteritæ, pro ante quem. Ita & Lucretius lib. 3. v. 995.

Respicere item, quam nî ad nos antea rota vetustas Temporis æterni fuerit, quem nescimus ante.

Et Martialis Epigr. 36. lib. 9.

Verba ducit Dæi choris mandata refingat;

Pitricem laurum quem venit ante videt.

Illud Plauti non dissimile Bacchid. 2. 1, 7. *Quem ad epistolam Mæchloches misit.* pro, ad quem. VOLP.

V. 27. MENDACES LUDUNT FLATUS IN AMORE SECUNDO.] Eadem translatione dixit Eleg. 12. supra:

Nisique non allic pernamet ante locis.

ubi vide adnotata. *Interum famem dixit Eleg. 9. sup. ut hic mendaces flatus, Flatus, venti.* Virgilius 7. Æneid. *Omnesque repente resedit Flatus.* Idem pro superbis Æn. 11.

Dæi libertatem fandi, flatusque remittit.

id est, regios spiritus. nam sequitur: *Pone animos.* Hic igitur Propertius ambigue Flatus dixit, quia & res secunda incertum ut venti, & animos insunt. *Ludunt, deludunt, frustrantur* 1. nam neque venit, neque mulieribus constantia. Sic Virgilius Æneid. 11. *Multos æterna revolvens Læte.* unde Horatius *Ludum fortuna* dixit Ode 1. lib. 2. PASS. Bene Nic. Heinsius restituit secundo, Nos. ad Ovid. L. 1. Art. Amat. v. 715. hoc est, quod paullo superius habuimus, *plene amore.* BROUX.

V. 28. SI QUA VENIT SERO, MAGNA RUINA VENIT.] Eadem sententia Eleg. 7. lib. 5.

Sæpe venit magno favore iardus amor.

Idem sentit sententia de sera naminis vindicta. Et: *Sero melius dæorum mole. & Dii lauros habent pedes.* Ruina, gravior casus, & clades. Horatius Ode 17. lib. 2. *Una dies utramque Ductet ruinam.* id est, interitum. Cicero pro Cluentio: *Non fuit illud iudicium, sed ruina, atque tempestas.* Fuit ruina; ut Eleg. 6. lib. 1. *Si qua mox*

Kkk

ve-

Tu tamen interea, quamvis te diligit illa,
In tacito cohibe gaudia clausa sinu. 30
Namque in amore suo semper sua maxima cuique
Nescio quo pacto verba nocere solent.
Quamvis te persæpe vocet, semel ire memento.
Invidiam quod habet, non solet esse diu.

Et

veniet non intempestus hora. Si qua, id est, quamcumque; ut Eleg. 2. lib. 1.

Unī sī qua placet, culta puella sat est. PASS. V. 29. TU TAMEN INTEREA, QUAMVIS TE DILIGAT ILLA] vñ ille pro amica interpretatur. ut Eleg. 3. lib. 1.

Non est illa vagis similis collata puellæ. & Eleg. 1. sup. v. 49. Quid diligere, dixi ad Eleg. sup. prox. v. 43. PASS.

V. 30. IN TACITO COHIBERE GAUDIA CLAUSA SINU] Proverbium est: in sinu gaudere, de his qui alios suæ lætitiæ participes facere noliunt. M. Tullius 3. Tuscul. in sinu gaudent, gloriæ loqui desinunt. & ad Q. Fratrem: in sinu est, neque ego discinger. de re fidei commissæ. Seneca Epist. 106. Si bene tua iussueris, si scieris in sinu gaudere. Tibullus Carm. 13. lib. 4.

Qui sapit, in tacito gaudet ille sinu. quia quæ volumus occultare, in sinu ple-rumque abdimus. Retulit Erasmus in Chiliadæ. Contra sentit proverbium apud Fe-ctum: Nec mulieri, nec premio credi oportet. Tacito sinu, fideliter occultante, nec effutient. Tibullus Eleg. ult. lib. 2. dixit: Occulto sinu, eadem notione. Noster Eleg. 4. lib. 1. Tacito veste. & Eleg. 18. Lo-taciturnus; id est, qui quævis tenere so-let, ut ibidem paullo post loquitur. P.

V. 31. NAMQUE IN AMORE SUO SEMPER SUA MAXIMA CUIQUE NESCIO QUO PACTO VERBA NOCERE SOLENT] Sic lingua nocere Eleg. 28. infra. Maxima verba, plenissima jactationis & superbiæ, qualis sunt in Eleg. 8. lib. 1. & Eleg. 14. sup. & 18. infra, Tibullus pariter Eleg. 6. lib. 2.

Magna loquar, sed magnifice mihi magnus locutus Excantat clausa fortis verba fores.

Horatius Ode 6. lib. 4. Magnæ vindicem lin-gua dixit. quod Porphyrio exponit, super-bæ. Niobe apud Ovidium 6. Metam.

Majus sum quam cui possis fortuna nocere.

Gençī μαγαλυνέτης vocant, & μαγαλυνέ-της οὐλοῦν nimis magnam de se suisque rebus perniciationem. Nescio quo pacto, formula in rei notæ ignota causa. Cicero 2. de Legib. Moveretur nescio quo pacto & amore pa-tet, quia infans est. Pactum pro modo, quia modus certus, & certa formula cui-que passioni adhibetur. PASS.

V. 33. QUAMVIS TE PERSÆPE VOCET, SEMEL IRE NEMENTO] Hinc Incem capit illud Eleg. 20. sup. Sæpe fuisse domi, vocet, ad se venire jubeat. ut Catullus Carm. 32. Jube ad te veniam meridiarum. Memento, sensibus hoc imis reponas. ut Eleg. 13. sup. Memento Hec iter. PASS. Quamvis te persæpe vocet, s. i. m. Ne abstusis benigni-tate domum ac largitate, quod stulti & incanti solent: sed parce utere, ut decet sa-gacem & circumspexitum. Memento. Ita Epicharmus: μαγνὸν ἀνίσχιν, μemento non credere. VULP.

V. 34. INVIDIAM QUOD HABET, NON SO-LET ESSE DIU] Quod invidiæ laborat, cito interit. Cicero pro Murena: Consulatus hoc tempore nullam invidiam habere potest. & alias sæpe. Ovidius lib. 4. Trist. Eleg. 4.

Invidiam, si qua est, antea habere potest. Sic habere morbum, febrem, dolorem, malum, pro pari, & ab iis incommodis haberi. Seneca in Consolat. ad Polybium cap. 4. Fe-licitas raro invidiam effugit. Esse diu, diu vivere, ac perdurare. Plautus Pseud. 1. 2. Quasi sustinuit herba, paulisper sui. PASS. Egregie Papinius, in re minus ludica, L. 5. Silv. Carm. 8.

Quisnam impavida consanguinitate ligitur Fortuna invidiosius deus? quis iussit ini-quas

Aeternum bellare deas? nullumur vatibus Illa damnari, terro quam non hoc lumine figat Protinus, & sævis perturbat gaudia deus? BRAHAM.

Non

Et si sæcla forent antiquis grata puellis, 35
 Essem ego, quod nunc tu: tempore vincor ego.
 Non tamen ista meos mutabunt sæcula mores.
 Unusquisque sua noverit ire via.
 At vos, qui officia in multis revocatis amores,
 Quantum sic cruciat lumina vestra dolor? 40

Vidi-

Nos quoque, si sua est huc asserere exempla domestica, hanc sententiam sic expressimus in Carmine quodam trochaico nuptiali:

*At, marite, parvi distis. laudo fortunæ tuas;
 Gaudium detes maritus: at modeste gaudes;
 Nam secundo misigore caruisti Rhamnusiam.*

VULP.

V. 35. ET SI SÆCLA FORENT ANTIQVIS GRATA PUELLIS] Si nunc sæcula antiqua essent puellis grata; id est & placens & formosus; ut sit hypallage. Legitur etiam *gata*; nemp; que tunc exorta sunt & existerunt. Sic Ovidius l. Metam. *Aurora prima sua est ætas*. Au *gata*, pro nota? Au *gata*, quod idem valet, & frequens est Tacito: *Antiqua puella*, bona, simplices, non avaræ, non fucate, non perfide, non impudica. Cicero pro Sex. Roscio: *Hominis antiqui, qui ex sua natura reveret fingerent*. Plauto, *Antiqui mores*. Pars. Male omnino hæc explicat Scaliger, sit suus honor veritati. Non enim alloquitur Cynthiam Propertius, quod placebat magno viro, sed potius rivalem suam; atque se contemni & nihili fieri ab amica ob iniquam temporum conditionem, quibus nulla fides, neque gratus animus inest levibus puellis. quod si essent aurea illa sæcula, quæ præfusa illas heroinas tulerunt, futurum se voti sui compotem videri amulo & detarbaro. *Sæcla puellis antiquis grata* nihil aliud sunt quam antiqua sæcula, vetustis mores. At Propertius loquitur nam *ætiquæ*, ut *sape alia*. Ita explicandus vericulus Elegiæ 7. lib. 1. *Et tunc tempora dura queri*. Huc pertinent illa Eleg. 2. ejusdem libri:

Non illis finitum vulgo conquirere amantes.

Illis amplius satis forma, pudicitia.

Hoc distichon cum sequenti non fuerat loco movendum, & ad superiora trahendum. Que, malum! Criticæ similitudo, nodum in scirpo querere, & iis que commodam

sententiam habent, alienam & constam tribuere? VULP.

V. 36. EATEM EGO, QUOD NUNC TU: TEMPORIS VINCOR EGO] Simile est illud Eleg. 9. sup. *Iste quod est, ego sepe fui*. Tempore. Sic Eleg. 16. lib. 1. dixit, *Sæcli luvivid*. Vincor, inferior rivali discedo. ut Eleg. 8. sup. *Vincoris, aut vincit*. Pars. Tempore vincor; non ingenio nulli aut virtute, sed solo temporum vitio superior, quibus fideles servitium, & poetica facultas parvo estimantur, & deviciæ tantum in pretio sunt. VULP.

V. 37. NON TAMEN ISTA MEOS MUTABUNT SÆCULA MORES] *Id est* iste vituperantis, ut Eleg. 9. sup.

Dii faciant isti capta frangere viro.

Mære moriet, ut Eleg. sup. prox.

At me non atrox mutabit tota Sibylla.

At Eleg. 15. lib. 1. fed in deteriorem partem:

Quarum nulla tuar parvis convertere mores.

Scitum illud: *Vulpes pilas mutat, & can mores.* PARS.

V. 38. UNUSQUISQUE SUA NOVERAT IRE VIA] Allegoria pro obtinere antiquum, & more suo ac modo vivere. vide adnotata ad Eleg. 1. l. 1. v. 18. & Eleg. 7. v. 9. Sic Petronius: *Hec amo quod possunt qualibet ire via.*

Cicero lib. 3. ad Q. Fratrem Epist. 3. *Pariorum illum ire nostris itineribus*. Sic & dicitur: *Perge qua capisti*. Contraria allegoria est Eleg. 23. sup. *Fugienda hac semio vulgi*. P. Forre, *juam viam*. Horatius l. Epist. 3. v. 54.

Fugit itaque tenera decilem cervicis magister

Ire viam quam monstrat equus. BROUK.

Haud aliter Lactantius Firmianus lib. 1. Inst. Div. cap. 1. de antiquis philosophis verba faciens: *Significum sibi quisque, ut est libitum, proprias vias impingerent*. VULP.

V. 39. AT VOS, QUI OFFICIA IN MULTIS REVOCATIS AMORES] Apotrophes formula,

Kkk 2

Vidistis pleno teneram candore puellam:
Vidistis fusco. dulcis uterque color.
Vidistis quamdam Argiva prodire figura:
Vidistis nostras. utraque forma rapit.

112a-

mala, ut Eleg. 1. lib. 1.

At vos dedistis quibus est fallacia Luce.

Sententia est: Vos qui vestra officia refer-
tis, & redire jubetis ab aliis ad alias. ea-
dem translatione qua dixit supra: *Sua ire*
via. nam errantes revocamus, ut Eleg. 1.
lib. 1.

At vos qui isto lapsu revocatis, amici.

Ergo quum officia vestra male collocata putatis in aliqua puella, mutatis sententiam et ad aliquam aliam revocatis, ut venatores solent canes suos revocare ab aliis ad alias feras persequendas. PASS. Id fuit ubi Propertius: Qui semine unius iussu obtemperat, miserissima vivit: quas igitur lacrimas, quas fufpiria futura censes omnivoli hominis, & in plures amores districti? VULP.

V. 40. QUANTUM SIC CRUCIAT LUMINA
Vestra dolor?] Multas amando quanta
oculis vestris accipitis vulnere? vide adno-
tata ad illud Eleg. 22. *Querunt sibi vulnus
oculi*. An dolor, amor? ut Eleg. 16. sup.

An dolor hic vivit nescit esse suus? Pass.

V. 41. VIBISTIS PLENO TENEBRAM CANDORE PUELLAM: VIDIISTIS FUSCO. DULCIS UTRAQUE COLOR] Eleganter, Si, subauditur. Tibullus pariter Eleg. 6. lib. 1. *Attingis, labentur apici. Tenueris, mollem, & in veris ætate. Idem Tibullus Eleg. 4. lib. 3. de nova nupta :*

Infusum teneras ore rubente pomis.

teneritas enim formam augeat. Vetus Poeta apud Hephaestionem: *Εἰ μὴ γῆρας τραπεζῆος* *Καὶ τὰ ἄλ' ὑπὸ τῆς ποικίλης*. *Puellum* plene candore, totam ladicam et niveam; ut Eleg. 16. sup. v. 3. *Pleui mensis*, cui nihil ad se potest. *Fiditibus fuso*. Opponit plene candore, et candore fuso puellum, quæ vulgo, brante. Cornelius Fronto: *Fuso albam opponit; nigro candidum*. [Idcirco Virgilius Ecl. 2.

Quamvis ille niger, quamvis tu candidus esses.]

Festus : *Aquilus color est fuscus, & subniger ; qui albi & nigri participes. Brunn, ou bazarin. Nigri Aethiopes, fusci Egyptii. ut Eleg. 33. infra : Fuscis Egyptus alumina.*

Confundit Virgilius Ecl. 10.

Quid enim si fuscus Amyntas?

de sunt, & vaccinia nigra.

Terentius Scaurus de Orthographia: *Favores dicimus, quot antiqui fuscas*. Ovidius in Remed. Amor.

Terrigida, si plena est: si infusa est, nigro vocatur. Dulcis interius color. Et candida et fuscus color in puella gratus est et jucundus. Elegia 8. lib. 1. Sine me dulcis regna negat. Contra amarus cussit, amara nactus, formosus amarus. Aliàs legitur, Ducis. id est, capit, delectat. ut Eleg. 6. sup.

*Uxor me nunquam, nunquam me ducet ami-
ca.*

[illegible]

V. 43. VIDERIS QUANDAM ARGIVA PROD-
IRE FIGURA] Contentum, de vulgari &
vaga puella. ut Eleg. 18. sup.

Ann

Illaque plebejo, vel sit fandicis amictu:

Hæc atque illa mali vulneris una via est.

Quum satis una tuis infomnia portet ocellis,

Una sit & cuivis femina multa mala.

45

E L E G.

An si carulae quodam sua tempora fuco

Trinuerit, virgine carula forma bona est?

Prodire, conspuendum incedere. ut Eleg. 2. lib. 1.

Quid iure ornato procedere, viro, capillo?

Argued figurd. Græcarum mulierum facie & ornata. Sic Plautus Trinumo 4. a. Illyrica facies videtur hominis, ex ornata advenit. Idem Pseud. 2. s. Peregrina facies videtur hominis, etque ignobilis. Sic dicitur sup. Belgicus color. Græcas formas laudat Eleg. 18. infra:

Est quasvisque tulit vestis & quæ Athoia formæ.

Sic Inachia heroina lib. 1. Pass. Prodire. Italice, usque ad casa per fora la sua comparsa. Tibullus Eleg. 3. lib. 3.

Nun, ut marcescit prodirem o liminis tecti,

Insigne clara, conspicuusq; domo. Vulp.

v. 44. VIDI VITIS VOSTRAS: UTRAQUE FORAMA RAPIV] Id est, Romanas. Sic Eleg. 38. infra v. 51. Nostra parilla, pro Romanis.

Rapit, plusquam ducit. sic Eleg. 1. sup.

predata profus. Horatius Sat. 1. lib. 2. Si tantus amor scribendi te rapit. Pass.

v. 45. ILLAQUE PLEBEJO, VEL SIT SANDICIS

AMICTU] Plebejo amictu; togata, vel palliolata, non infirmam gestare. Lucretius lib. 4. simili oppositione utitur:

Nec calida circum decedens corpore febres

Tristilibus si in picturis, ostregue tenebiti

Istæque, quam si plebeja in veste cubandum est. Cicero pro Sextio: Vestitus asper, nostris hæc plebeja purpure ac pane fusca. Toga & stola candida fuerunt & nobilium. Tibullus Carmine 4. lib. 4.

Urit, seu Tyrid voluit procedere pallid.

Urit, seu nives candido veste venis.

Tunica fuit plebis; unde Tunicius populi Horatio. Sandicis amictu, id est, purpureo. Plinius lib. 35. cap. 6. ex sandaracha & rubrica admixta fieri sandicem putat. Festus in Litura: Sandaracham Græci sandicem appellaverunt. Helychius: Σανδική, δίκην Σανδαλίου, ὃ τὸ δίκην ὑποδύει: ἢ ὡς ἡ δὲ ὑποδύει. De sandicis Indici

purpura, vide Vopiscum in Aureliano. Virgilius Ecl. 4.

Sponte sua sandis pascentes vestis agnat.

Gratus de Venatione, mediam syllabam corripit:

Interdum Ligeus fœcunctor sandis pinna.

Et sic Virgilius Punicum pennam vocat. P. Plebejus amictus erat pulvis, cocco notissimum: eum opponit purpura, cocco, fandici. non alutinebant meretricis pretiosis istis coloribus. Seneca L. 7. Nat. Quæst. C. 31. colores meretricis, matronis quidem non indendas, viri sumimus, eos colores, & sua & poetica venustate effluorescent, non sine multa voluptate conficiat apud Nasonem L. 3. A. A. v. 170. seqq. Baugant.

v. 46. HÆC ATQUE ILLA MALI VULNERIS

UNA VIA EST] Utraque & nobilis & plebeja formæ in amorem rapit. Una via,

ut Eleg. 4. sup.

Unde tamen veniant tui male, coca via est.

Malum vulnus, insaniabile, quia

Solus amor morbi non sanat erigendum.

Sic Horatius Epodo 11. Ut hoc ingratæ venis dividat Fœcunda, vulnus nil malum levantis.

Alludit ad ea quæ auctor Græci medici vocant, omnia scilicet quæ difficillime curantur, & maligna vulgò dicuntur. De

vulnere amoris vide notata ad Eleg. 22. sup. v. 7. Pass.

v. 47. QUUM SATIS UNA TUIS INFORMIA

PORTET OCELLIS] Plus satie; satie superque; nimium. Satie una. Sic Eleg. 4. lib. 4.

Et satis una mala penitus mors esse puella?

Portet infomnia, sive una, vicia nocturna, eaque turbida, quibus amantes terrentur.

Virgilius 4. Æneid.

Anno feror, quæ me suspensam infomnia terrent?

Terentius Eun. 2. s. Nostra te adiecit horum infomnis. ubi vigilias Domitus exponit. Ocellis tuis, oculorum mentio fit, quia illo somnus usurpatur. Sic Eleg. 5. lib. 1.

Non tibi iam semper, non ille reliquat ocellas.

vide adnotata ad Eleg. 10. libri ejusd. v. 7. Pass.

v. 48.

V. 48. UNA SIT ET CUIUS FEMINA MUL-
TA MALA.] Contra Eleg. 22. sup. *Nobis una
puella parum est.* Hac de re vide Plantum
Pœnulo sc. *Negotii* v. 12. & 13. *Pœnulus mul-
te mala.* vide adnotata ad illud Eleg. 1.
lib. 1. *Hec, mones, vitate malam.* & ad
Eleg. 22. sup. v. 2. *Huc refer & illud Ele-
gia 4. sup.*

Hostis si quis erit nobis, ante ipse puellas. P.
Kando *γυναικας*, dixerat Sufarion Comicus,

teste Dioniede Grammatico lib. 3. cap. de Poe-
matis generibus. Plautus vero *Pœn. 1, 2, 15.*
Apagisti, negasti quantum in muliere una est!
Sed vero due, sat scio, maruono mai
Pœnulo, cui lubet, plus satis doro potes sunt.
Et in *Trinummio* 3, 2, 61.
Miseria una est quidem homini si affatus.
Cuius inuicem *hinc parum est.*
*Nam si pro peccatis centum daret uereres, po-
rum si.* VULP.

ELEGIA XXVI.

Vidi te in somnis fracta, mea vita, carina
Ionio lassas ducere rore manus,

Et

ARGUMENTUM ELEGIA XXVI. LIBRI II.]
Ad Cynthiam. Se illam in somnis naufragio
proximam uidisse. Exultat deinde,
quod secum reconciliata sit: mutuam il-
li fidem pollicetur, & ubicunque terra-
rum fuerint, ab ejus latere se nunquam
discessurum. VULP.

V. 1. VIDE TE IN SOMNIS FRACTA, MEA
VITA, CARINA.] Similis Elegia Tibullii
lib. 3. cuius initium est: *Dis meliora fe-
rant.* Vidi, videre visus sum quum dormi-
rem. De hoc verbo & visis nocturnis Ci-
cero in Lucullo. In somnis. Donatus in
Andriam exponit *per uisum*, non satis re-
cte: multa enim per noctem sunt, quæ in
somnia non sunt. Cicero t. de *Divinat.*
In quiete, & secundum quietem dixit. Vir-
gilius *Æneid.* lib. 4.

*Ipsa sed in somnis inhumati uenit imago
Coniugis.*

& alibi sæpe. *Fractis carinis.* dixi Eleg. sup.
prox. v. 24. P. 555. Callide admodum Pro-
pertius communicat somnium, ut pericu-
li admonitio deterreat Cynthiam a perjurio
& leuitate. Porro hæc uenustissima sunt,
& stylo maxime castigato conscripta. V.

V. 2. IONIO LASSAS DUCERE RORE MANUS.] Id est, mouere. ut Ouidius lib. 2.
Amor. Eleg. 4.

Ille plorans gessu, numerosaque brachia ducit.
Sic idem Ouidius in Epist. Lenodri:

Iactat in liquido brachia leuata uasi.

pro, natalem. *Lesar*, festas natalem. *Ionio*
rore, aqua fontis Ionii maris. Duo ma-
ria Italianam alluunt; superum, Ionium: in-

serum, Tyrrenum. Cicero 3. de Orat. Io-
nium vocant *Gæsi di Ponere*, & ab Ha-
driatico incipit. Distum ab Ione puella:
Solinus. vel ab Ionio Dyrrhachi filio: Ap-
pianus. *Rorea*, summam maris aquam di-
xit, ut Euripides Iphigenia in Tauris v. 255.

Hæc iniquas uisumque uisumque

Bovis uenimus lauari uisumque

Lucretius pariter lib. 4.

*Nam quæcumque supra rorem salis edita par-
est*

Rosorem, restis est.

Et Virgilius 4. Georg. v. 430.

Pasti circum gens humida ponti

Exultat, rorem lato dispergit amaram.

[Idem 1. Georg. v. 383.]

Jam varias pelagi volucretes...

Certatim laqueos humeris infundere rores;

*Nunc caput obstrictum frenis, nunc auerere in-
undat,*

Et studio intactum uideat gessu lauantum.] P.

Apulejus L. 1. Metam. *Nedum satis erro-
nis labris summu aqua rorem aspergat, &
jugulo ejus uolans delibet in profundum po-
terius.* L. 4. *Proximas uas resni literis po-
sit, plantisque reseris uiscentium sustinam sum-
mum rorem calceis.* & alibi non semel.
Est alioqui eas simpliciter aqua, etiam illa
quæ fundum rodit. Petronius:

Hæc inter ludibris aquis errantibus amnis

Sponsus, & quæulo uersabat rore lapillis.

Lassas Cynthiæ manus in Helle sua pulcre
expresit Valerius Flaccus, amoris ingenii
cunctique oris poeta, nec sane temporum
suorum, L. 1.

Quis

Et quæcumque in me fueras mentita, fateri:
Nec jam humore graves tollere possè comas.
Qualem purpureis agitatam fluctibus Hellen
Aurea, quam molli tergo vexit, ovis.

Quam

*Quis tibi, Phœbe, dolor, rapido quam concitus
æstu*

*Exciteret miser clamantio virginis ora,
Rivensæque manus, parvisque per æquora cri-
ner? BRUOKH.*

Iouis rare. Ita locutus & Auctor Ceiris,
poematis elegantissimi, v. 516.

Et multum læte dispersi in æquora rorem.
Euripides etiam Hippolyto v. 126. *Hippôpous
capra litemus æpou rîzzyra.* Purpureas ve-
stes fluviasse rare lavans. *Lafas manas.* Valleria
Flaccus lib. 1. Argonaut. de Helle,
quam in eo jam erat ut submergeretur:

Ille quidem fissis lege petis bursula palmis

Veller, sed bibulas argenti pondere vestes

Unda trahit, levigæ manus labuntur ab auro.

Poeta nulli secunda hæc videtur Propertio
derivasse, pulcherrimo quodam imita-
tionis genere. VULP.

V. 3. ET QUÆCUMQUE IN ME FUERAT
MENTITA, FATERI.] Omnem tuam perfidiam
agnoscere & predicare, quod mentita no-
stem, quod promissis duxeris amantem.
Mentiri in aliquem; ut Plautus Anul. 4. 4.
Egredere, ut te adversum mentiar, mater mea?
& alibi: *Med erga falsum dixeris. Fateri,*
ut Elegia 34. lib. 3.

*Hæc ego non ferro, non igne cautes, & ipsa
Naufragi Egredi verba facbor aquæ.*

De hac re vide Ovidium in Epist. Didid. Confessione vero levare culpam, sibi per-
suadebunt. Cicero: *Sit erranti medicina con-
fessio.* Ovidius.

Confiteor, si quid prodest delictis fateri.

& Tibullus Eleg. 6. lib. 1. *Ignescis fatenti. P.*

V. 4. NEC JAM HUMORE GRAVES TOLLE-
RE POSSA COMAS.] Id est, comas quas aqua
marina depravabit, erigere supra squam.
Virgilius 8. *Æneid. Madida cum veste gra-
vatum.* Ovidius 11. Metam. in fabula Cecyris:
--- *Uda videtur*

Barba viti, madidæque gravis fuerit unda capillis.

Alcinovanus ad Liviam:

*Errantibus (lacrimis) iterumque gravant gre-
minumque sinusque.*

Noster Eleg. 5. lib. 3.

Et quæcumque meum depravat unda caput.

*Hamor, quævis aqua, liquor quilibet. ut
Eleg. 3. lib. 3.*

Bellerophontei quæ sunt humer equi.

& Eleg. 22. *Iterumque Marcus humer opus.*

Tollere. mox dixit: *Excolitur gurgite pal-
mas.* PASS.

V. 5. QUALEM PURPUREIS AGITATAM FLU-
CTIBUS HELLEN AUREA, QUAM MOLLI
TERGO VEXIT, OVIS.] Ordo est: Vixit
(talem) qualem ovis aurea vidit Hellen
agitatam fluctibus, quam vexit ante. Alii
agitavit, minus recte. Sic Horatius Ode 4.
lib. 4. *Qualem miniftrum fulminis alitem, &c.*
Qualemve caprea leonem vidit --- *Videtur Rha-
ti Drusum & Vindalici.* Hellen & Phrygi
fabula est apud Apollodorum lib. 1. Hygi-
num Fab. 1. 1. & 3. & in Poet. Astron. in Aris-
te, Interpretem Germanici in Aris, Apol-
lonium Rhodium lib. 8. Argonaut. & ejus
Scholiasticum & Diodorum Siculum, Pausa-
niam in Atticis & Ovidium lib. 3. Fast.
Statiui 1. Achilleid.

Qua tradita ponto

Fluctibus invixit jam Nereis imperat Helle.
Purpureis fluctibus, vel rubentibus, ac ra-
vera purpureæ colorem imitantibus, quod
accidit e colore calii, vel statu Zephyri,
aut Euri. Cicero in Lucullo: *Mare Favon-
io nascente purpureum videtur.* Aut formo-
sis, vel albenibus, ut *Purpurei clares* Ho-
ratio *αγλαυρατος*, & *Nix Purpureo Ovidio*,
& Albinovano. Vel nigris ac profundis,
ut *απορροα* Græci dicunt *αρι τὸ μαλα*.
Sic apud Homerum Iliad. 1. *απορροα* α-
μα. Atque ita locutus aliquoties Euripi-
des. An *purpureis*, quod aries aureo vel-
lere eum colorem & fulgorem suum aquam
aspergeret? *Aurea ovis*, *απορροα* *πορροα*
λα: Laertius in Diogene. Ovis, pro a-
riete. Ovidius Epist. Hypsipyles:

Non hæc Asonides, sed filia Phægas Hæa,

Aures Phœbea terga revellit ovis.

& alibi non semel. Ovem masculino gene-
re dixere. Festus. Varro lib. 1. R. R.
cap. 1. ait, pecudes istas aureas habuisse
pel-

Quam timui, ne forte tuum mare nomen haberet,
Atque tua labens navita fieret aqua!
Quæ tum ego Neptuno, quæ tum cum Castore fratri,
Quæque tibi excepi tum, dea Leucothœ? 10

At

pelles exsistamus propter caritatem. Ovis aures, navis indigne fuit, teste Tacito. *Venerit, sed non pervexit.* ideo Colamella de Cultu Hortorum v. 155.

Ubi nobilissima Pægei, nec pariter Helles, Siquorum & pecorum princeps caput offert undis.

Quam dicit molli tergere, fabulam interpretatur: scilicet meram lanam fuisse, sed pretiosam; ut vellere niveo lanæ Pan Lunnæ cepit. Tergum autem, pro tergum. Virgilius p. Æneid. *Raptas fugientibus ingerit hastas in tergum.* Ita Charisius lib. 1. Et contra 1. Æneid. tergum, pro tergore!

Taurum quantum possent circumdare terga.

Charisius ibidem: Tergum, dorsum: tergus, pellis. Sed alii, inquit, tergum hominis esse dicunt, tergus pecoria. Servius in 1. Æneid. Tergum, dorsum: tergus, corium. PASS.

V. 7. QUAM TIMUI, NE FORTE TUUM MARE NOMEN HABERET.] Cyntium a tuo casu diceretur, ut a Tiberini casu, Tiberinus; ab Eveni, Evens fluvina. Sic mare Icarium ab Icaro; Ægeum ab Ægei; Hellespontus ab Helles casu. *Habere nomen*, ut Eleg. 14. lib. 3.

Non juvat in media nomen habere via. PASS. Videbis Lactantium Firmianum lib. 1. Div. Inst. cap. 11. Vulp.

V. 8. ATQUE TUA LABENS NAVITA FLEXIT AQUA.] Per aquam tuam navigans te feret, & tuos casus lamentaretur. *Labi & navea & homines dicuntur.* PASS. *Labitur ovula cervina:* Ennius. hoc est, cerata. Itali dicimus *impiciate, spalmata.* Vulp.

V. 9. QUÆ TUM EGO NEPTUNO, QUÆ TUM CUSTORE FRATRI, QUÆQUE TIBI EXCEPI TUM, DEÆ LEUCOTHÆ?] Vovi me peculiariter daturum. nam *excipere* id significat. Virgilius p. Æneid.

Cristisque rubentis

Excipiam forti, jam nunc tua premia, Nise. Sic Græcis *ἐξάπιο* excipio est proprie da, & privatim ac præcipue. Inde *excipium* Festo dictum ut præcipuum. vide Turnebam

lib. 17. Advers. cap. 21. *Neptune*, cui, ut maris potenti, vis est perendi, vel ferendi quos velit in mari. De perniciæ, vide Plautum in Rudente, & Nostrium Elegia 16. sup. De salute, Horatius Ode 5. lib. 1. *Suspendisse potenti Vestimenta maris deo.* Quod attinet ad eum sermonem, Cum *Castore fratri*, Servius ad illud 3. Æneid. *Tradoque supinas Ad colam cum voce manus* Meneste, inquit, *stacizia quum vno sermone respondemus duobus*, ut (eodem libro) *Interca sisses ventus cum sole reliquit.* De fidere Castorum salutari navigantibus Plinius lib. 2. H. N. cap. 37. Catullus Carm. 4.

Siquæ didicisti tibi,

Gemella Castor, & gemella Castoris. Vide Horatium Ode 2. & 12. lib. 1. Ode 29. lib. 3. & Ode 8. lib. 4. *Tum, dea.* alia lectio: *Jam-dea ut nunc-dea.* de qua voce dictum alibi. *Leucothœ.* Sic & Eleg. 18. infra: *Iam etiam prima terribi atate vagant est!*

Hanc nister implorat navita Leucothœa. Alii omnes *Leucothœan* vocant, ut Eustathius, qui distam sic ait *ἀπὸ τοῦ δῆς Ἀδελφῶν* a currendo per Leucum campum Megaridis. Ovidius 4. Metam.

Leucothœaque deum cum matre Palæmona dixit. & 6. Fast.

Leucothœ Grajze, Masata vocabere nostris. Vide Ciceroem 1. Tusc. Vetus Glossarium t. *Albana, Ad-nodia.* Fabula est apud Homerum lib. 5. Iliad. Apollodorum lib. 3. Pausaniam Atticis, Corinthiacis, & Messeniis. PASS. *Tum, dea Leucothœ.* Libri ferre, jam dea. quod Lipsius probat L. 5. Ant. Lect. C. 20. & Gebhardus, atque alii, perperam. omnis elegantia consistit in trina illa repetitione vocis *tum*, quam corruperant fatui librarii. accedit quod neque ipsi Castores semper fuerunt dei, nun magis quam Leucothœ. ΒΑΟΥΝ. *Entri.* passus sum. *excipere*, pro pacifici, verbum Jurisconsultorum. Petronius Arbitr. Satyr. *Pro hac sollicitate erat pueri astuticonem Macdonicum optimum danabo, cum hac tamen expressione* (hoc est, passio, conditione) *si ille*

At tu vix primas extollens gurgite palmas,
 Sæpe meum nomen jam peritura vocas.
 Quod si forte tuos vidisset Glaucus ocellos,
 Eesses Ionii facta puella maris.
 Et tibi præ invidia Nereides increpitaient,
 Candida Nefæe, cærule Cymothoë.

15

Sed

Ille non fraserit. Seneca Epist. 6. *Si cum hoc exceptione detur sapientia, ut illum inclusum teneam, nec enuntiem, rejiciam.* & Epist. 30. *Pia cum exceptione mortis data est.* VULP.

V. 11. AT TU VIX PRIMAS EXTOLLENS GUR-
 GITE PALMAS] Refer ad illud quod supra dixit, *Lesser manus*. Extollens gurgite, tollens e gurgite, id est, mari, ut dictum Eleg. 15. sup. v. 34. Sic Plautus Amphitr. *Angust extollant ambo capita. Primas palmas*, ut Catullus Carm. 2. *Primum diximus*. Noster Eleg. 8. lib. 4. *Primo tenent prepedis*. & Eleg. eadem infra, *Primo lares*. PASS. *Primas palmas*, summos digitorum articulos. *Extremas manus*, dixit Valerius Flaccus 1. Argonaut. eandem fabellam commemorans. Pulchre Silius Italicus lib. 14. Punic. v. 453.

Clamantem spumans ora
Nereus implet aquis, palmasque trahente pro-
fundo,
Laetantem frustra summis in fluctibus exstant.
 VULP.

V. 12. SÆPE MEUM NOMEN JAM PERI-
 TURA VOCAS] Me nomine clamas, ut Elegia 17. lib. 1.

Ille merum verum clamasset pulcres nomen.
 Naufragi autem in extremo discrimine, sibi caros, licet absentes, extremum compellabant. Hoc irata Dido comminatur Ænean apud Virgilium lib. 4.

Spere equidem medis (si quid pia numina pos-
sunt)

Supplicis hauserunt scopulis, & nomine Dido
Sæpe vocanturum.

Ovidius 11. Metam. *Cyclops in ore Nulle nisi Halcyon est.* Item: *Sed plurima nantis in ore Halcyon canor.* Lege ibi plura in hanc rem, & in Fabula Icaro lib. 8.

Orgæ carule patrum clamantia nomen
Excipiunt æquæ.

Tom. I.

Quæ postrema solvent debitationem, si quis forte querat quomodo vocare possit Cynthia Propertium, quam ejus vix prima palma exstaret, non caput. PASS. ER. ut mihi quidem videtur, *εἰς πρῶτον*. VULP.

V. 13. QUOD SI FORTE TUOS VEDISET
 GLAUCUS OCELLOS] Palaphatus fabulam hanc refert ad historiam. Vide Ovidium extremo lib. 13. Metam. Pansaniam in Bæoticis, & Servium in illud 1. Georg. *Glaucus & Panæa*. item Athenæum lib. 7. ubi plura de Glauco, & rursus lib. 15. denique Apollonium lib. 3. Argon. qui Nerei vatem dicit, & allocutum Argonautas. Vide & proverbium: *Γλαῦκος γαῖος πῶς αὖτις ἐν θαλάσῃ. τὸ τοὺς ἐμπατρίους*, quibus me cepisti, ut est Eleg. 1. lib. 1. v. 1. PASS.

V. 14. EESSE IONIE FACTA PUELLA MA-
 RIS] Te rapuisset & duxisset uxorem, ut Scyllam amicum fertur deam marinam fecisse. Vide Servium in Ecl. 6. *Puella*. dea, Nympha. ut in Pervigilio Veneris:

Ruris hic erat puella, vel puella mentium.
Karyæ vocantur a Platone apud Laërtium.
 Noster Eleg. 7. lib. 3.

O centum æquora Nereæ penitus puella.
 id est, Nympha. Contra Ovidio Epist. Penelope, & Tibullo Eleg. 1. lib. 3. *Nympha*, pro puellis. *Puella maris*, ut Statius 1. Achill. *Dros profundi*. PASS.

V. 15. ET TIBI PRÆ INVIDIA NARFIDES
 INCREPITAIENT] Te objurgarent, tibi maledicerent, & conviciarentur. Festus: *Invectiare, clamare, maledicere*. Idem in Crepusculum, *sublime, maledicere*; quia maledicere *sepe incerte & dubia sunt*. Nonius: *Invectiare, incursare, aut insultare*. Virgilius 4. Georg. *Asservon increpitant ferum*. & lib. 10. *Æn. Nictis amare, quid increpant?* & lib. 11. *Tom Buis dedit increpans*, ubi Servius exponit, *inclinans*. ego ad crepitum

LII

vial

Sed tibi subsidio delphinum currere vidi,
Qui, puto, Arioniam vexerat ante lyram.

Jam-

vini refero in libatione humi fusi. *Pro insidulo*, id est, propter, ut explicat Charisius lib. 8. Sic Plautus *Capitur*. *Via adstra* pro *formidulo*. Terentius: *Pro gaudio ubi sum insidulo*. Pass. Tibi *N. incipit*. Ita D. Augustinus, a veterum elegantia non abhorrens, in lib. de Nat. & Grat. contra Pelagium cap. 40. num. 47. *Cur non etiam ego hic sacrum l. immo exclamatione, & istis incipit dolo* Christiant. Invenitur & discrepare, pro discrepare. Lucretia lib. 3. v. 804.

Aut magis inter se disjunctum, discrepare nempe *diffusum*, quasi dissimilem crepitum emittens. VULP.

v. 16. CANDIDA NISTA, CAROLA CYNODON. Legendum est *Nesae* ex Virgilio & Homero. Virgilius 4. Georg.

Cesariem effuse nitidam per candida colla, Nesae, Speteque, Thalique, Cymodoceque. Homerus *Iliad.* 18. ubi nominat Nymphae quae cum Thetide erant quum ea luctum Achillia audiret super morte Patrocli;

Nysiam, Nysiam, Odyssiam, Nysiamque, Nysiamque, & Nysiam.

Cymothoen etiam Virgilius commemorat 1. *Aeneid.* Cymothoe *femina* & *Tris*. ubi Servius: Cymothoe, id est, cursum suum dicitur dicitur. Apollodorus lib. 2. ubi enumerat Nereidas, Cymothoen quidem nominat, sed, non Niseam, aut Neseam. P. Hesiodus quoque in Theogonia. *Nysiam, & Nysiam, & Nysiamque.* VULP.

v. 17. SED TIBI SUBSIDIO DELPHINUM CURARE VIDI] Venire maxima cum celeritate (nam animalium velocissimi delphinus, teste Plinio lib. 9. cap. 8.) ad opem tibi ferendam. *Currere subsidio*, ut Cicero lib. 8. ad Attic. Epist. 7. *Nemo dubitat quin subsidio venturus sit Demitio.* Virgilius 10. *Aeneid.*

Tes tibi proceres ter dens navibus ibant Subsidio *Tris*, & *campus salis ara rubeant*, Subsidium verbum militare a subsidendo; Varro 4. de L. L. adducitque ex Plauto: *Agis*, subsidio *omnes quasi solent tris*. Festus in *Prosidium*: *Prosidium est, quod praestitute & salute alienae, auxilii gratia,*

praestitur: subsidium, quod postpositum est ad subveniendum laborantibus. Cornelius Fronto: Subsidium, quod subest deficientibus: *prosidium, quod impanitur: auxilium, repentinum est. ita subsidium ad secundas causas praeparatur: prosidium ad sustinendum collocatur; auxilium ut praestit ex insperato venit.* Pass. Uossner, Borrichianus, & membranae Comelini, Sed tibi subsidium d. e. v. Plautus *Curculio*. 2. 2. 17.

Namque incubare facine se fuerat Jovi, Qui tibi auxilium in iurjurando fuit.

elegantem & vere. extra verum etiam rectissime subsidio dicitur. Cicero Philipp. 13. C. 10. *Nisi forte cum subsidio tibi venire arbitroris cum fortissimis legimus, maximo equitatu, pediatu Gallorum. Baoum. Miror, auribus Jani Bronkhastii, exquisito & acris iudicio viri, probari potuisse molestiam hoc hunc in carmine, subsidium delphinum.* Sed novandi prurigo doctos etiam viros & cordatos a recta via nonnumquam deflexit. Praefas retinendum est subsidio; quae locutio frequens apud optimos. Cicero pro Fonteio: *Venit hinc subsidio, misere, atque innocenti, Massiliensium cunctis civitas.* Idem 5. Philipp. *Quod C. Caesar, praetor, Galliae provinciae cum exercitu subsidio praestitit sit.* Ex pro Quintio: *Quo minus ingenio possum, subsidio mihi diligentiam temperavi.* Varro lib. 1. R. R. cap. 8. *Harum inopia subsidio nuxta arundinem.* Sic auxilio *accurre.* Sallustius B. Jugurth. cap. 107. *Atque interim Marini, fugatis equitibus, accurrens auxilio fuit.* VULP.

v. 18. QUI, PUTO, ARIONIAM VEXERAT ANTE LYRAM] De Arione a delphino servato fabula, vel historia est apud Herodotum lib. 1. Gellium lib. 16. N. A. cap. 19. Servium in illud Virgilio *Ecl.* 8. *Inter delphinas Arion;* Plinium lib. 9. H. N. cap. 8. Plutarchum in Convivio septem sapientium, & in libro Utra animantes prudentiores, Pausaniam in Laconico, Hyginum *Fab.* 109. qui addit, & cirharodum ipsum & delphinum ab Apolline reatum in fidem. Lege Ovidium lib. 3. A. A. & s. Fast. ubi omnia narrantur. Scrabo lib. 13. a multis interfectum scribit. Martialis *Epigr.* 50. lib. 8.

Sic

Jamque ego conabar summo me mittere saxo,
 Quum mihi discussit talia visa metus. 20
 Nunc admirentur, quod tam mihi pulchra puella
 Serviat, & tota dicar in urbe potens.

Non,

*Sic Methymneus gavisus Arione delphin
 Longuida non tacitum per freta viris ante.*
*Arionem Iyram dixit, ut Arionem Eleg. 2.
 lib. 1. & Amphionem Eleg. p. ejusdem li-
 bri. Pass. De Icadio, Apollinis & Nym-
 phe Lycie filio, similem fabellam narrat
 Servius ad L. 3. Æn. v. 332. Brouh. A-
 pitissima utitur fabula, ut significet, Cyn-
 thiam Lyricæ poetæ & musæ gloria ex-
 cellere, & itacirco dignam quæ cum Ario-
 ne comparatur. vide Eleg. 2. & 3. lib. 1.
 nec non 3. libri hujus. Vulp.*

*V. 19. JAMQUE EGO CONABAR SUMMO ME
 MITTERE SAXO.] Velle videbar me jicere
 e vertice scopuli in mare, ut te servarem,
 vel ut tecum perirem. Conatum illum ius-
 nem somniantium describit Virgilius 12.
 Æneid. v. 908.*

*In somni. nequequam vides extendere
 cursur
 Velle videbar, & in mediis committis ægri
 Sineidibus: non lingua valet, non corpore
 moles*

*Insistunt vires, nec vox aut verba sequuntur.
 Mittre, jicere. Idem Virgilius p. Æneid.
 Hinc tua præcepit se corpore in undas Misi.
 Hinc jocus Curtii equitis Romani in Au-
 gustum, quum macrum tordum sumisset:
 Licetne mittre? Quid mi? inquit Augustus.
 tam illum per fœstivum misit. Desperationis
 est jicere se e saxo. vide Eleg. 17. supra
 v. 13. Pass.*

*V. 20. QUUM MIHI DISCUSSIT TALIA VI-
 SA METUS.] Terror ille infomniorum ipsa
 infomnia & nocturnas imagines, seu su-
 mum, cœgit evanescere, neque excitavit.
 Sic discussit somnum Eleg. 8. lib. 3. Virgi-
 lius 2. Æneid.*

*Claves sunt sonitus, amorumque ingruit horror.
 Excursus sonus.*
*Ovidius in Fab. Crycia 11. Metam.
 Voc sua spectique viri turbata, superem
 Excursus.*

*Virgilius rursum 12. Æneid. Ut primam
 discussa umbra. Quæ sunt viso, dixi ad Ele-
 giam 3. lib. 1. v. 29. Pass. Eodem pacto lo-*

*cutus Ovidius Epist. Ariadnes: Excussere
 metus somnum. Vulp.*

*V. 21. NUNC ADMIRENTUR, QUOD TAM
 MIHI PULCHRA PUELLA SERVAT.] Videtur
 hic aliquid excidisse: certe sequentia non
 satis commodè coherent cum præcedentibus.
 an ideo de Cynthia amoris tam superbe glo-
 riatur, ut dicat eam sibi servire, quis per
 somnium voluit se præcipitem in mare mite-
 re ex desperatione? est omnino lacuna.
 Brouh. Fortes illi Critici & animosi,
 qui tam multa in Propertii verbis lutan-
 dis, transponendis, miscendis sibi licere vo-
 luerunt, cur suspicati non sunt, ab hoc
 disticho incipere novam Elegiam? quum
 satis commodè finire posse videretur superius,
 exposito jam somnio. Sed, ut ego quidem
 confesso, quum dixerit Propertius, mortis
 periculo subactam Cynthiam, delphino
 accurrente, ipsique dorsum supponente;
 quasi Arionis satum, egregiè cathartici,
 deberetur etiam doctæ puellæ, cui poësa &
 musica in deliciis erant; subdit continuo,
 mirum non esse, si tantopere Cynthia poe-
 tæ amatori serviret, neque ab ipso unquam
 discedere statuisset. Non alia igitur hinc in-
 cipit Elegia, neque ulla relinquatur lacuna;
 sed pulchra omnia procedunt, & mirum in
 modum coherent. Vulp.*

*ibid. NUNC ADMIRENTUR, QUOD TAM
 MIHI PULCHRA PUELLA SERVAT, ET TOTA
 DICAR IN URBE POTENS.] Ephemericus, ut
 Eleg. 3. sup.*

*Has ego nunc miror si fœges nostra juvantur.
 Admirentur. rumpantur inquit, dixit Eleg. 8.
 lib. 1. & Eleg. 17. sup.*

*Quem modo felicem invidia admiranse fere-
 bant.*

*Pulchra puella: aurea Eleg. 7. lib. 4. Pul-
 cherrima cura Eleg. prox. sup. v. 2. Vide &
 Eleg. 3. sup. Serviat. satis superbe: & hoc
 verbum autem est ex iis quæ maximo voca-
 vit Eleg. sup. prox. Contra Eleg. 14. lib. 3.*

*Quinguo tibi putai servire fideliter onus.
 Non dissimile est illud Aristippi: Habere
 Laide, non haberi. & Martialis Epig. 11. 11.
 Lili a For-*

Non, si Cambyse redeant, & flumina Croesi,

Dicat: De nostro surge, poeta, toro.

Nam mea quum recitat, dicit se odisse beatos. 25

Carmina tam sancte nulla puella colit.

Multum in amore fides, multum constantia prodest.

[Qui dare multa potest, multa & amare potest.]

Seu

Fervens jam Glycyren amat Luperus ?

Es solus tenet, imperatque salus. PASS.

Munus admiratur. ipso pondere spondaorum exprimit admirationem; qua occupati homines, obtutu hærent in uno defixi. *Horatius* pariter *Epist. 6. Nil admirari. Admiratur* porro, sine resto casa, *INDAGATIONE*, ut *Eleg. 5. sup.*

Non ita complacent Ephyræ Laidæ ades. V.

v. 22. ET TOTA DICAR IN URBE POTENS]

Tota in urbe, ut *Eleg. 24. sup. v. 7. Per totam urbem.* *Potens*, inquit *Turæbus lib. 17.*

Adv. cap. 11. qui in amore multum potest; ut qui amatur & potitur. *Catullus Epigr. 98.*

Sis felix, Cæsi, sis in amore potens.

Id est, tibi eveniat ut potiaris. Sed *potens*

refertur ad *servius. potens* dominus, cui

servit illa quæ potens est domina. PASS.

Elegantissime. amant animi. -- Selectissimis

exemplis hanc locutionem illustrat *felicitissimus* ille *Musæus* *pullus Nic. Heinſius* *Not.*

ad *Ovid. L. 2. Amor. Eleg. 2. v. 30. &*

ad *L. 4. Metam. v. 285. BRONKH. Potens*,

voti compos; redamorem enim, & *Cynthia*

hostis contra, ut merco, paremque mul-

tribuit voluntatem. *Italice, amante riamone,*

corripisse. VULG.

V. 23. NON, SI CAMBYSE REDIANT,

ET FLUMINA CROESI, DICAT: DE NOSTRO

STROGO, PORTA, TORO] Hoc est quod ait

Eleg. 8. lib. 1. Sine me dulcis regna negat.

Cambyse & Croesi flumina. Opes & divitiæ

quas olim *Croesus* & *Cambyse* peperere *Pacholus*

& *Hermus*, aureas arenas volventes.

Ille flumina primum fuisse *Croesi*, deinde

Cyri videri *Croeso*; mox *Cambyse* *Cyri* filii,

de quo *Herodotus* *lib. 1. & 3.* ubi *Cambysem*

regem insanum, sceleratum, parricidam,

& sacrilegum describit, ut & *Strabo*

lib. 17. & Justinus lib. 1. Redeant, iterum

fluant, ut *Virgilius Ecl. 4.*

Jam redit & virgo, redeunt Saturnia regna.

Strabo lib. 13. defecisse illas aureas arenas *Pacholi* & *Hermi*, scribit: ubi plura de opibus *Croesi*. *Isidorus Noster* ait, *Redeant. De nostro surge, poeta, toro. PALMERUS*, ut *Eleg. 23. sup.*

Nec dicit, Timor, prospera jam surgere quæso. vide illic. & ita loqui avara solent. *Porta*; (non sine sarcasmo & irrisione); qui scilicet nihil nisi verbas & verba dare potes. Vide *Eleg. 5. lib. 4. De nostro surge toro.* Sic *Eleg. 24. sup.*

Et dicor lectis jam gravis esse tuis. PASS.

Redeant. Loquitur de *Pacholo* quondam aurum vehente, sed tunc exhausto ---- Id & nostra, & patrum, atque avorum memoria factum scimus in multis America fluminibus, olim opulentissimis. BRONKH.

V. 25. NAM MESA QUUM RECITAT, DICIT

SE ODISSE BEATOS] Contra *Eleg. 16. supra*

Semper amatorum ponderat ille finis.

Quid sit, recitat, docet ipse *Eleg. 33. infra*

Et mea dedulsi carmina voce leges.

Recitabat & illi *Propertina. Eleg. 13. supra*

Me juvenis in gremio dulcis legisse puella.

Auribus & puris scripta prebasse vates.

Odisse, aspernari & fugere. ut *Eleg. 2.*

lib. 1. Castas odisse puellas. & *Eleg. 18. supra: Odissi me perfida. Beatus*, divites. dixi

ad *Eleg. 6. hujus libri. PASS.*

V. 26. CARMINA TAM SANCTE NULLA

PUELLA COLIT] *Eleg. 1. lib. 3.*

Murmur, nobis & Baccho & Apolline dextro

Turba puellarum si mea verba colit?

Colit scilicet. ut *Cicero 1. de Nat. Deor. Pis sanctique Deum colere.* & alibi: *Sæpe ca-*

lora necessitudinem & amicitiam. Sancte, cum

religione & honore, quia sacri vates. *Colit*,

amat & veneratur. colimus & amicos

& deos. PASS.

V. 27. MULTUM IN AMORE FIDES, MUL-

TUM CONITANTIA PRODEST] Illud non dis-

simile *Eleg. 2. lib. 1.*

Nal-

Seu mare per longum mea cogitet ire puella,
 Hanc sequar, & fidos una aget aura duos. 30
 Unum litus erit sopitis, unaque testō
 Arbor, & ex una saepe bibemus aqua.

Et

Multum in amore preces, & beneficia valent.
 [μυνηναι ἀπαρτυρα.]

Fides, spectata voluntas in una perpetuo amanda. Constantia, gravitas dicitur Eleg. 10. sup. & est hic laudis, ut Eleg. ult. infra: Quod si non constans illa & tam certa fuisset.

PASS.

V. 28. [QUI DARE MULTA POTEST, MULTA ET AMARE POTEST] Sic Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 7.

Imperat ut capta, qui dare multa potest.

Πολύβοις nimirum, & dives; unde πολυδοξία magnificentia. *Multa amare potest, πολυφύλας.* multa, multis puellas. quomodo dixit Eleg. 21. sup.

Mi fortuna aliquid semper amare dedit. P.
 Versus plane alienus a mente poetæ, quique subruit & evertit sententiam priorem, tam & totum illud quod deinceps sequitur, solentem isti nebulones barbarorum temporum, si lacunam hic illis offenderent, eam explere; idque vel de suo, quod multociens factum, vel confutis ex aliquo antiquiore lacinia. hic ipse vericulus effectus est ex Ovidio L. 3. Amor. Eleg. 8.

Imperat ut capta, qui dare multa potest.
 BROUGH.

Commoda nihilominus & apta sententia erit: Pauper constans & fidelis multum proficit in unius amore his virtutibus suis; noverunt enim mulieres ipsæ experientia doctæ, non esse credendum locupletibus, qui multivoli & omnivoli sunt, & multas inmeritis facile corrumpunt & labefaciunt. Subinde enim ad novas prædas adjuvant animum, quum ipsa non desit peccandi materia. VULP.

V. 29. SEU MARE PER LONGUM MEA COGITET IRE PUELLA, HANC SEQUAR, ET FIDOS UNA AGET AURA DUOS] Insigne amicitii testimonium, sequi per pericula. Virgilius 6. Æneid. v. 112.

Mi mentem comitatus iter, maria omnia necum, Atque omnes pelagique minas colique ferobat.
 Seu, semel tantum hic ponitur, ut interdum apud Horatium. *mare longum*, per quod

longa via, & navigatio multorum dierum ac mensium. Sic *longus pontus* Horatio lib. 3. Ode 3. & *longus fluvius* Ode 27. lib. 3. ejusdem. *Cogites ire.* paret ire dixit Eleg. 30. infra v. 19. Cicero saepe cogitare tantum dicit, ut 7. ad famil. *Cogito in Pompejanum.* & 5. ad Attic. *Cogito Romanum.* quod plene 13. ad famil. *Cogito professus Romanum.* *Fidos una aget aura duos.* certos in amore idem ventus impellet. Sic paulo post hac Eleg. *Auster agas.* PASS. Lucianus pariter in *Amoribus* 1. *Κὺλ ἡδ' ἡμεῖς αὐτὰρ ἄνεμος ἀνέμωιν σπυγνῶν.* Nos quoque in Elegia quadam:

Si tamen instabilem iubet ut frangere novem,

Et secum ardentes tendere ad Æthiopas,

Terra vult, dicam: quid enim parere necesse est.

Sed, pigro, & nostro peccore cede, vinor.

Pulcherrimus est locus A. Salmi Epist. Ulxis v. 107. in hac sententia:

Felix Plishtide, quocumque in forte fuisti

Continge tam cura: non gravis illa fuit.

Sen veni, ferre morat, sine agnora ubi sit

Ad nullo est vestis domus recitata amor.

Oscula nec venti certe temere, nec undæ:

Promittaque in amplexus brachia semper erant.

Sic utinam errarem: faceret tu nullis, conjux,

Ægnota: & te scia nil mihi triste fore.

Hæc pertinet etiam illud Ovidio 6. Metam.

Nempe sicutis quod amo, gremioque in læsomis

hærent,

Per freta longa trahor, nihil illam amplexa

verber. VULP.

V. 31. UNUM LITUS ERIT SOPITES, UNAQUE TESTO ARBOR, ET EX UNA SAPE BIBEMUS AQUA] Eodem in litore quiescentis, eadem tegemur arbore, eodem ex fonte, vel fluvio, vel lacu, eodemque poculo hauiemus ac bibemus non vinum, sed aquam; ea contenti dum amore nostro frumur. *Unum litus, ut uno domo Eleg. 16. sup. v. 22. Sopitis.* Servius in illud 1. Æneid. *Hunc ego sopitum summo: idem est, inquit, sepe, & somnus: sed hic sopitus est irrigatus.* Livius lib. 42. *sopitum haurerem & sopitum vulneris,* dixit; ut nos, *ex uno membro cadere,* quia

Et tabula una duos poterit componere amantes,
 Prora cubile mihi, seu mihi puppis erit.
 Omnia perpetiar, sævus licet urgeat Euris,
 Velaque in incertum frigidus Auster agat.

35

Qui-

quia sopor sensus adimit. Testis arbor, quam arcentia pluvia, aut æstus sub eundem arborem succedimus, quæ vicem testis nobis præbebit. Aliud est arbore tegi Eleg. 14. lib. 3.

Ma tegno arborei devota terra somus.

[Loquitur ibi de sepulchri reliquiis.] Testis autem de quacumque re qua tegimur, ut tegillum, quod a testis diminutivum est, ut ait Nonius citans illud Varrois Sequinix: *Jugosa videntur visse multique agnam a vobis totam indicat fere, ut pater tegillum sibi sumat, ubi Tegillum sumore, prendere & cherere à se matre à converti.* Sic naga apud eundem Nonium: *Titinius Germis: Si rui cum forte constituit ire, claves illius obstrudi iubeo, vestica raga ne sit sapia.* id est testis, inquit Nonius. unde intelligitur calumniam Virgiliomastigis in illud Ecl. 1.

Tigre, tu parula recubans sub tegmine fagi 1 qui mutavit:

Tigre, si raga calda sibi est, quæ tegmine fagi? Quid fastidiosus aut distorsus erat, si Virgilius scripsisset, *Sub testis fagi?* En non aqua bibemus. iode dicti pagani, [qui ad unum fontem aquatum veniunt: fontem enim appellant Græci τρυβίς.] Fastus, & Servius. Solent autem qui navigant, ubi appulerint, querere aquam. Nostr Eleg. 20. lib. 1. v. 24. & Virgilius 6. Æneid. Pass. *Unaque testis arbor.* Ita Ovidius Epist. Oenones:

Sæpe greges inter requievimus arbore testis. V. v. 33. ET TABULA UNA DUOS POTERIT COMPOSERE AMANTES] Sic Eleg. 8. lib. 1. *Ille vel angulus inuicem requiescere testis* Metast.

Tabula, exigua pars navis. navis enim e tabulis compacta est; unde tabulata navium. *Componere*, est conjungere & collocare ad quietem; ut Eleg. 11. lib. 1.

Molliter in sacro litore compactum. Hinc componi dicuntur mortui, ut alia adnotatum. Pass.

V. 34. PRORA CUBILE MIHI, SEU MIHI PUPPIS ERIT] Duram illud cubile. ideo

Eleg. 8. lib. 1.

Fortis & in dura navis iacere potes?

Ita Seneca in Consol. ad Helviam cap. 10. *Majores nostri, quibus terra cubile erat.* Æneas apud Virgilius 4. Æneid. cubile hæc bet in puppi: *Celsa in puppi jam certus caui Carpentis seminus.* Et apud Petronium super constratum navis Eumolpus & socii dormiunt. Prora & puppis, anterior & posterior pars navis. Iulianus lib. 16. cap. 2. unde Græcorum proverbium *πύρα & πύρα*, quo aitur Cicero in Epist. Pass.

V. 35. OMNIA PERPETIAR, SÆVUS LICET VAGREUR EURUS] Sic dixit Eleg. 24. sup. *Nil ego non passus.* Euris ab ortu stat. incirco Virgilius 1. Æneid. & laus Eois Euris agit. Ovidius 1. Metam.

Eurus ad Auroram, Nubethaque regno recessit.

A. Gellius lib. 2. cap. 22. *Qui ventus ab oriente verne, id est, æquinoctiali venit, nominatur Euris, sibi vocabulo, ut isti τριφυλιον ajunt, ceteri τὰς τὰς.* (quod ab Aurora partibus fluat.) Is alio quoque a Græcis nomine designatur, a Romanis nauticis Subsolanus cognominatur. Dicitur hic servus, ut a Virgilio, *virescens & animosus* a. Georg. & precept 4. Georg. Urget nave etiam apud eundem 1. Æneid.

Tres Euris ab alto

In brevibus & styx urget, miserabile visum, illiditque vadis. Pass.

V. 36. VELAQUE IN INCERTUM FRIGIDUS AUSTER AGAT] Impellat modo huc, modo illuc incerto flamine & inconstanti. Eleg. 5. sup. vocavit dubium Notum. *Frigidus Auster*, nubilus dicitur Eleg. 16. sup. v. ult. sed quomodo frigidus, quam tepidus sit, & ægidius? fortasse quod gelatus aqua fundat. Taballus Eleg. 1. lib. 1. *Gelidus bibemus aquas quam fuderis Auster.* De Austro A. Gellius lib. 2. cap. 22. Meridies, inquit, quoniam certo atque suo limite fit, unum meridionale ventum habet. Is Laus Auster, Græce, *νέεξ*, quoniam fit ventosus atque humectus; verè; enim Græcis humor. Vir-

Quicumque & venti miserum vexastis Ulixen,
Et Danaûm Euboico litore mille rates.
Et qui movistis duo litora, quum rudis Argûs
Dux erat ignoto missa columba mari.

40

Illa

Virgilius 4. Georg.

Frigidus ut quondam sibi immurmurat Aus-[modico tamen est frigore ;] propterea
Ovidius lib. 4. Pontic. Eleg. 32. poluit is
ulmarum :*Et tepidus Boreas, & sit praefrigidus Austro.*
Sed vet. lib. Turbidus. ut Eleg. 36. sup.
Nihil. Horatius Ode 3. lib. 3. *Neque Aus-*
tror Dux inquisit turbidus Hadria, Agor :
Virgilius 6. Aeneid. *Vento hoc & vestis su-*
bibus atri. PAVS.V. 37. QUICUMQUE ET VENTI MISERUM
VEXASTIS ULIXEN, ET DANAÛM EUBOICO
LITORE MILLE RATES] Homerus lib. 10.
ventos ait utre conclusos Ulixi hospiti da-
tos ab Aeolo, quibus a sociis spe praedae
solitis concitata tempestas. & lib. 3. Odyss.
Neptunus commotis fluctibus frangit
Ulixis navem, qui vix deus Leucothea ope
& velo enatavit. *Vexasti :* de hoc verbo
Gellius lib. 8. cap. 6. Virgilius eadem de
re Ecl. 6. *Dolichis venasse roset. Miser Uli-*
xis : ut de eo Homerus variis in locis, in
μαλα πρὸς τὴν ἑλάνην, τὴν δὲ πρὸς τὴν
Horatio ultimo epodo dicitur *labris*, &
Epist. 7. lib. 1. *patiens ;* Virgilio 8. Aeneid.
duras. Rursi Danaum. Myrcenox dixit Ele-
gia 11. sup. v. 32. Danao, Graeci, a Dana-
o Beli filio. Apollodorus lib. 8. Nothor
Eleg. 9. lib. 3.
*Et Danaum dicitur vire redisse rates.*Mille, sane pauciores fuerunt ; sed, ut
summa rotundetur, ita loqui solent poëtae.
Virgilius 2. Aen.*Non anni decemque dicem, non mille carinae.*
Legit Homerus 3. Iliad. in Boetia, seu
Catalogo navium. *Euboico litore,* vel in
Anklide Euboicae portu, ubi adversa tem-
pestas classem Graecorum diu decimavit. O-
vidius 32. Metam.*Antidique Euboicam complerunt mille carinae.*
Legit Euripides Iphigenia in Aulide : vel
Euboicae promontorium Caphareus significa-
tur, ad quem Graecorum classis naufragium
fecit, Nauplii dolo. Nothor Eleg. 7. lib. 3.*Sexa triumphales frigere Caphareo puppes,*
Naufrago quum vasto Graecis traile sole est.
& Eleg. 1. lib. 4.

--- Tu diruta scutum

Supprime, & Euboico respice, Troia, sinus.
Naupliis ulores sub mœnem porrigit ignes :
*Et notas exuvias Graecia pressa sinit.*Virgilius 18. Aeneid. *Enthete cautes, ultro-*
que Caphareus. Legendus Euripides in He-
lena. Meminit Ovidius lib. 1. A. A. &
lib. 1. Trist. Eleg. 1. Pass. *Mille rates.*
Varro lib. 2. R. R. cap. 1. 51, *inquam,*
numerus non est ut sit adamasium, ut non est
quam dicimus mille naues isti ad Troiam,
centumvires fuisse indicium Roma : dem,
si vis, duas res. VULP.V. 39. ET QUI MOVISTIS DUO LITORA,
QUUM RUDIS ARGÛS DUX ERAT IGNOTO
MISSA COLUMBA MARI] Concurrere scissitia
duas cautes & rupes in utroque litore si-
tas ; id est, Symplegadas, Legendus Apol-
lonius Rhodius lib. 2. Apollodorus lib. 1.
& Valerius Flaccus lib. 4. Ovidius lib. 2.
Amor. Eleg. 18. de Argo navi :*Quae concurrunt inter temeraria cautes**Conspicuum solvo velleve virei ovem.*Juvenalis Sat. 15. *Et concurrens fons Cy-*
nois. Cyaneae cautes etiam dicuntur a Lu-
canus lib. 2. *Rudis Argis,* aut e ligno rudis
facte nec percolato, ut in Catalictis : *Sed*
lignum ruda velleve delevit, vel quum
nondum didicerat navigare, sed tum primum
discebat. illa enim erat, ut ita dicam,
navigationis rudimenta. Sic Eleg. 36. lib. 3.
Ergo ego nunc rudis Hadriaci vobis agnovis
hospes.

Lucanus lib. 3.

*Inde lætissimum primo mare, quum rudis Argo**Mifenis ignotas invenire litora gentes.**Dux columba,* quæ viam monstrabat. de
hac vide Eleg. 22. lib. 3. v. 13. & ibi ad-
vocata. Sic Virgilius 6. Aeneid. ad colum-
bas : *Est dux o, si qua via est. Ignota*
mari, cujus ignota viz Argonautica. Ti-
bulus Eleg. ult. lib. 3.*Elevisi ignoto sole relictæ mari.*

vide

Illa meis tantum non umquam desit ocellis,
Incendat navem Juppiter ipse licet.
Certe iisdem nudi pariter jactabimur oris.
Me licet unda ferat, te modo terra tegat.

Sed

vide adnotata ad Eleg. 30. lib. 1. v. 14. P. Duo *liters*. Symplegadas, insulas ad otium Ponti, quæ olim, ut poeta quidem fabulatur, magno impetu inter se concurrerant, adituque navibus intercludebant, vel eas in angustias collidebant. Vulp. *Radix Argos*, quia numquam navigaverat. Noster L. 3. Eleg. 21.

Qua radix Argos natæ inter fœsa columbæ

In faciem ferre pinus ædula urus.

Sic Carullus mare dixit unda, quod non dum navigia esset passum:

Ille redem cursu prima imbuis Amphitritæ.

Columbæ Argonautarum ducis meminit etiam Ovidius *Diris in Ibin*, v. 267.

Qualis & ipse fuit, quo præcipiente columba

Est data Palladia peroris dæque ratæ.

de Phœro loquitur, Paphlagonum rege, qui Jasonem adocuit, ne navis inter concurrentes Symplegadas elideretur, ut columbam præmitteret, atque ejus volatam sequeretur, auctor Apollonius Rhodius L. 2. Argonaut. v. 328. quem certo quodam consilio sequi voluit Valerius Flaccus L. 4. dixi, certo consilio: nimirum quo locum faceret miraculo majiori. De columbis itinerum ducibus sæpe veteres scriptores, etiam qui Historias considerant. vide Vellejum L. 1. C. 4. Papinium L. 3. Silv. Carm. 5. Auctorem Panegyrici ad Pisonem, quem Locum facient, & liquidissimum illum Masarum cyenum, solo tempore veteribus minorem, Astium Sincerum Sannaarium Eleg. 9. L. 2. qui omnes agunt de Neapolis conditoribus. Baouan.

V. 41. ILLA MEIS TANTUM NON UMQUAM DESIT OCCELLIS] Semper illam videam. Tantum, saltem, ut Eleg. ult. infra:

A domina tantum te modo tolle meæ.

Desit, absit, ut Eleg. 13. sup. Desit adorsis ordo mihi lancibus. Q. Cicero: *Quam desit alter*: id est, abesse. Ocellis meis, mihi spectanti. Eleg. 24. lib. 3.

Olim oculis nuntium fœta superba meis. P. Puto fuisse a manu Poetæ non usquam. ita certe requirere videntur superiora. Virgi-

lius L. 2. Æneid.

Nusquam altera, & tutum parvis se limine flammæ.

Terentius Eun. 2. 3. *Ocellis*. *Neque virgo est æquam: neque ego, qui illam & conspectu amisi meo*. Tibullus L. 1. Eleg. 3. *Non hic mihi mater*. . . . *Delis meæ æquam*. Baouan. Sive æquam, sive æquam legeris, eodem recidit sententia, quare vulgatam censeo retinendam. Vulp.

V. 42. INCENDAT NAVEM JUPITER IPSE LICET] Alludit vel ad navem Apæcis Oilei, quam incendit Pallas Jovis patris fulmine, testibus Homero 4. *Odyssæ*, & Enripide in *Troadibus*: vel ad ipsam navem Ulixis, quæ eodem Jovis consagravit fulmine, ut vix solus Ulixes evasit, ob interfectas & consumtas ab ejus focis solis boves. Homerus lib. 12. *Odyssæ*. *Juppiter ipse*, ut Eleg. 7. sup. v. 4. Pass. Ita Horatius Odo 16. lib. 1. *Tremenda Juppiter ipse ruens turba*. Vulp.

V. 43. CERTE IISDEM NUDI PARITER JACTABIMUR ORIS] Perlat in fabella Ulixis, qui nudus jactatus est in mari, & vix emersit, ut modo diximus. Eum Horatius Sat. 5. lib. 2. sic loquentem inducit: . . . *Vides ut Nudus inopique denovo rediens se vult*. Nudi autem naufragi solent esse, quia, ut facilius narent, vestes abiciunt. *Nudus navitus* appellavit idem Horatius Epodo panno. Ovidius 11. *Metam.* in fabula Ceycis:

Lavidos, exanimi simul, sine vestibus ullis, Conjugis ante torum misera fluxit.

Jactari vero tempestatu est, ut monui ad illud Eleg. 11. sup. *quicquam jactabor in unda*. Pariter, & una, & eodem sorte ac fortuna pari. Oris, plagis maritum, & fluctibus litori vicinis. Pass. Vide Ovidium lib. 2. *Amor.* Eleg. 16. Idem lib. 11. *Metam.* v. 441.

Certe jactabimur uno:

Nec, nisi quo patiar, metuum: pariterque feremus Quidquid erit: pariter super æquora lata feremur.

Se-

Sed non Neptunus tanto crudelis amori,

45

Neptunus fratri par in amore Jovi.

Testis Amymone, latices quum ferret in arvis

Compressa, & Lerne pulsa tridente palus.

Jam deus amplexu votum persolvit: at illi

Aurea divinas urna profudit aquas.

50

Cru-

Seneca Consolat. ad Marciam cap. 10. *Alius per incerta nudus mare jactavit*, (fortuna) & *latus cum fustibus*, ne in arenam quidem, aut litus capisset. VULP.

V. 44. *ME LICET UNDA FERAT*, ET MODO TERRA TEGAT] *Æquo se aut animo caritum sepulture, modo amica illa contingat*. Eadem sententia dixit Eleg. 24. sup.

Sed tu potius precor, ut me

Demisse plagas pectore nuda comis.

Unda me ferat. Jactet ego exanimis. nam fertur qui mortuus est, vel scilicet, & qui per se amplius natum non potest. Virgilius 10. *Æneid. Gurgitis mersum Unda feret*. *Mida*, pro dummodo. vide notata ad Elegiam 30. infra v. 14. *Terra tegat te*, periphrasis humationis. ut Eleg. 6. lib. 1.

In quædam numero me quoque terra tegat. P.

V. 45. *SED NON NEPTUNUS TANTO CRUDELI AMORI*] In amorem tantum quantum uollet est, non sedit. *Crudelis*. de Neptuni scilicet, & contra vide Plantum Trinummo 4, 1. Pass.

V. 46. *NEPTUNUS FRATRI PAR IN AMORE Jovi*] Non minus magnus amator mulierum Jove; de cujus furtis Eleg. 2. sup. & Eleg. 11. lib. 3.

Supperet iasamas seque suamque deum.

Aliud est Eleg. 1. lib. 1. *in amore pariter*. de amore mutuo & concordii jugo. Ovidius Epist. Heras:

At tibi flammæ memeri, Neptuno, tuarum

Nihil erat venis impediturus amor.

Sic neque Amymone, nec laudatissima formæ

Criminis est Tyro fabula vano tui.

Idem 6. Metam. memorat Neptuni amoris. Pass.

V. 47. *TESTIS AMYMONE, LATICES QUUM FERRET IN ARVIS*] *ET LERNE PULSA TRIDENTIS PALUS*] De Amymone Apollodorus lib. 2. Amymone Danae filia aquam querens (nam Neptunus aquas sic

Tom. I.

caverat iratus Inacho) in cervam telum jecit, & Satyrum dormientem vulneravit, qui excitatus, amore puella exarsit; sed superveniens Neptunus eum fugavit, & Amymonem compressit, eique fontes indicavit. Inde natus Nauplius pater Palamedis. Meminerunt Pausanias in Corinthiacis & Eliacis, Strabo lib. 8. Philostratus in Iconibus, Lucianus in Dialogis Deorum, Callimachus in Lavacra Palladis, & ejus Scholiastes, Papinius lib. 6. Thebæd. *Compressa*, imminuta, devirginata. Varro & Petronius. Noster Eleg. 30. infra: *Ocegi quædam compressa figit*. unde Plautus Amphitr. *Compressa sue gravidam efficit. Latet*. Servius in illud 1. *Æneid. laticemque Lyæum*: *Latex propriæ aquæ, quod intra venas terræ latet: sed & vinum laticem dicit, quia latet intra uvam*. Latex omnis humor, qui elicitur. Festus: *Latex a lapsu, profluens aqua dicitur, quæ voce & in vino nitetur*. In arvis. Sic Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 10.

Qualis Amymone fecit erroret in arvis,

Quum premes summi verticis urna coactam.

Alii libri, *in Argis*. Et *Lerne pulsa tridentis palus*. Hyginus Fab. 169. addit ad eam quæ narrat Apollodorus, Neptunum fuscina percussisse terram (in qua concubuerat) unde aqua profluxerit qui Lærnæus fons dictus est, & Amymonium flumen. *Tridente pulsa*, quod Hyginus fuscina. In Catalaëis: *Neptuni fuscina telum*. [Sed omnia vulgata.] Plura de Lerne vide sup. Elegia 24. v. 25. Pass.

V. 49. *JAM DEUS AMPLEXU VOTUM PERSOLVIT*] *AT ILLE AUREA DIVINAS URNA REFUDIT AQUAS*] Jam potius est optatis Neptunus: quæ optaret jam illi contigerunt. compotes autem rei expetita vota solvunt, ut dictum Eleg. sup. prox. v. 23. *An votum persolvit amplexu tertio casu*, id est, quod voverat, & optaverat Amymone.

M m m

ne,

Crudelem & Boream rapta Orithyia negabit.
Hic deus & terras & maria alta domat.

Cre-

ne, ut aquam inveniret, id Neptunus perfecit, dedique amplexu & gaudio quo potius erat? Ovidius 12. Metam.

Utque nova Pueris Neptunus gaudia cepit,
Sint tua vota licet, dixit, secuta repulsa.
legendum videtur amplexus. id est, postquam jam amplexus, ei prastitit quod petebat. At illi, pro, illi vero. ut Eleg. 4. lib. 4.

Hanc Tarpeia dea foveam libavit: ut illi
Urgebat medium filitius urna caput.
Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 5.

Hec ego, quaeque dolo lingua distavit: ut illi
Conscio purpureus veni in ora rubor.

Urnas, vasa aquarium, dicta ab urinando, ut docui ex Varrone ad Eleg. 1. sup. Urnam autem puellae a fonte redeuntes capite gestabant, ut manifestum loco praenotato ex Eleg. 4. lib. 4. & Ovidio lib. 1. Amor. Eleg. 10. *Aurea*. nescio an urna aurea sitis conveniat paupertati illorum temporum, an legendum sit *aurea*, ut apud Apollonium in fabula Hyle, qui cum ad *urno* id est, urnam nominasset, mox *χάλυδο* vocat. An *aurea urna*, non Amymones, sed ipsius Neptuni, qui urnam gessit, ut *Aurea*? Philostratus sane & ex auro urnam fuisse scribit in Icontibus. *Refudit aquas*, iterum fudit. Ovidiana 11. Metam.

Egerit hic *Aulisti*, *agnosque refundit in aquas*. An reddidit & rependit pro amissa & effusa, ut Jurisconsulti *refundere pretia*, *impensas*, *fructus*? *Divinas*, beneficio & numine Neptuni profuscentes, quum in paludem tridente percussisset. nam Lutatus Interpres Statii, ait, ex aquis quas effuderat Amymones, dum via offerretur, fontem excitatum a Neptuno fuisse. An aliquid obsecro sub aqua & urna latet? *PASS.* Liber Groninganna, Borrichiana, & nostri duo, ac Vaticanus Livinejo inspectus, habent *profudit*. neque aliter Scaligeri codex, illud *refudit* est ab iis qui credebant pro in compositis non posse corrigi. Passeratius malebat *Aurea*, pro *Aurea*: eo quod aurum non bene videatur convenire simplicitati eorum temporum. sed hoc dandum erat magnificentiae poeticae, praesertim in virgine regia. Ovidius fecit in Hypermetra, ejus-

dem fere *metata* heroina:

Undique callucent praeclara lampades auro.
imo & purpuram addidit:

Purpureas lanata sinas, laevae capillos,
Erigo dixi talia verba seuo.

mox etiam, quanta fuerit opulentia Inachi, ostendit in filia Io:

Quaeque modo, ut posset etiam Jove digna videri,

Dives erat; nuda recumbit hume.
Broun.

Aurea urna. Quid si dicamus, urnam Amymones ex filii vel area miraculo Neptuni auream effecitam? Nos in Carmine quodam trochaico auream urnam Benaco tribuere non dubitavimus:

Audiat Benacus, urna qui reclinat auro
Limpidum lacum virentes fundia inter Naja-
das. VULP.

V. 51. CRUDELEM ET BOREAM RAPTA ORITHYIA NEGAVIT] Non quaestio est de ejus saevitia, quod se rapuerit. nam, ut ait Ovidius:

Vim licet appelleret, grata est ipsi puellae.
Saevas tamen re vera Aquilo, ut Eleg. 5. lib. 2. At tu saeva Aquilo. & contra ibidem:

Institit Aquilo, rapta cecidit Orithyia.

Ab acuto & celeri statu Aquilo festo, vel a vehementissimo volatu ad instar aquilae. Gellius lib. 2. cap. 22. Qui ab *astute* & *subtilitate* orientis natus venit, Boreas, ante *rigorem*, quod sit violentus status *et saevi*. Da Orithyia Pandionia nepte, filia Erechthei, unde Pandionia dicitur Eleg. 20. lib. 1. praeter auctores ibi citatos, Cicero t. de Legib. Ovidius Epist. Leandri, & lib. 1. Amor. Eleg. 6. Epistola vero Paridis:

Namque sepebant Aquilonis Erechthida Therae-
tes,

Et tota a bello Bistoniae ora fuit.

Item 5. Fast.

Et dederat fratri Boreas ius omne rapinae,
Ausus Erechthea praevia ferre domo.

Meminit & Pausanias in Atticis, & in Elincis, ubi ait, in picture, Boreas angulum caudas pro pedibus fuisse. *PASS.* Vera hujus versus explicatio est: Orithyia raptus manifeste declarat, neque Boream crudelem esse, ab amore scilicet alienum, vel

ANIM-

Crede mihi, nobis miteſcet Scylla, nec umquam
 Alternas revomet vaſta Charybdis aquas.
 Ipſaque ſidera erunt nullis obſcura tenebris.
 Purus & Orion, purus & Hædus erit.

Quid

amantibus infeſtum. Crudelia, hic ſumitur pro duro, nimis ſevero, truculentia moribus & barbaris. Vulp. Livinejus reponit *negabit*. quod aptius videbitur preſſus exanimant. Baugh.

V. 52. Hic deus et terras et maria alta domat] Onania domat, ut dixi ad Eleg. 18. ſup. v. ult. Vide Platonem in Convivio. Virgilius: Omnia vincit Amor. unde tranſlatus dictus. Vide fabulam Pædonem eam Amorem luſtantis, & Euripidem Troad. Hic deus. an Boreas? qui de ſe apud Ovidium 6. Metam. v. 690.

*Apta mihi via eſt. vi triſtia nulla pello:
 Vi ſerena convivio.*

Sed ipſe Amor potius, ut Eleg. 7. lib. 1. Peer hic. Tibullus Eleg. 4. lib. 2.

---- Hæc denique cauſa

Fecit, ut infamis hic deus eſſet Amor.
 Maria alta, & mare altum, & altum tantum dicitur. Virgilius 7. Æneid.

Qualis multa mari nauis patitur in alta.
 Altum mare dicitur, quia medium videtur altius terra, ut ſciunt qui navigarunt. ideo & conſendere maria, & exſendere maria alta. undas dixit Eleg. 17. lib. 1.

Si quando veſtra laboris Amor attingit undas. P.
 V. 53. CREDE MIHI, NOBIS MITEſCET SCYLLA, NEC UMQUAM ALTERNANTE VORANS VAſTA CHARYBDIS AQUA] Leſionem aliam magis proba:

Alternas revomet veſta Charybdis aquas.
 ut Eleg. 10. lib. 3.

Scyllaque, & alternas ſiſſa Charybdis aquas. Sane, inquit, noſtra cauſa Scylla lenior & placidior fiet, quia & ipſa amavit. De Scylla ſive Niſi, ſive Phœcia ſilia, in monſtrum marinum verſa Homerus 12. Odyſſea, Virgilius Ecl. 6. & lib. 3. & 5. Æneid. Ovidius 14. Metam. Idem in Epift. Medæ:

*Aur me Scylla rapas canibus miſſiſſe adentes.
 Delibus ingratas Scylla nocere viris.*
*Quæque vomit totidem fuſtus, totidemque
 reſorbet.*

Noſter Eleg. 4. lib. 4. Cicero 7. in Verrem. Palaphatus Scyllam navem fuiſſe ait,

qua prædones Tyrreni Ulixem perſequuti ſunt. Veſta Charybdis, vel ingens, vel vaſtans & perdens nares; ut dixit Eleg. 19. ſup. veſte tenore laetis. De Charybdi Homerus lib. 12. Odyſſ. Virgilius 3. Æneid. Servius ibid. Charybdis, ſemine voraciſſima ſcilicet, que quia hœret Hæculli capiti, a Jove fulminata; & in maria præcipitata, navium præſentem ſeruat. Vide Ovidium lib. 2. Amor. Eleg. 16. & in Remed. Amor. & lib. 4. Pontic. Eleg. 10. Senecam Epift. 80. Thucydidem lib. 4. Ciceronem Philipp. 2. & de Haruſpicum reſponſis, & lib. 3. de Orat. Apollonium lib. 4. Apollodorum lib. 1. denique Hyginum Fab. 135. Vetus Gloſſ. *Χαρυβδὶς, vorago*. PALL. Adde Juſtinum lib. 4. Hiſt. cap. 1. ubi Siciliam deſcribit. Alternans aqua, Græcia eſt *ἀλτὴρ* ſcilicet. atque ita Homerus & Hæſiodus Oceanum appellant. Eleganter Silius Italica lib. 2. Pun. v. 306.

*Clauſus & reſtus ſpectavimus æquor rapis
 Cantoria a ſunda revocentem tranſire Charybdis.*

Neque prætermittenda Salluſtii verba ex incerto Hiſtoriarum libro, apud Servium in 3. Æneid. Charybdis, qua ſarte illata naufragio ſerbetis gurgitibus oculis nullis ſexaginta Tauromœnitana ad litora trahit. Vulp.

V. 55. IPSAQUE SIDERA ERUNT NULLIS OBSCURA TENEBRIS] Pleno fulgebunt lumine, omni caligine diſcuſſa. Ipſa ſidera, quæ favent amantibus, eorumque vident amores furtivos, ut ait Catellus. Noſter Eleg. 16. lib. 1.

*Me noſtra meſſis, me ſidera plena juſcentem,
 Frigidæque Eo me dolet aura gelu.*
 & Eleg. 9. ſup. Sidera ſunt reſtes. PALL.

V. 56. PURUS ET ORION, PURUS ET HÆDUS ERIT] Id eſt, terſus ac mitis. ſic veteres uſum diem pro ſereno dixere. Feſtus. ſidera macula diſtincta, prædicunt tempeſtatem: pura, ſerenitatem. Vide Virgilium 1. Georg. De Orione diſtum ad Elegiam 16. ſup. De Hædo Horatius Ode 1. l. 3. *Nos ſecus Arcturi radentis Imperat, aut orionis*
 M m m 2

Quod mihi si ponenda tuo sit corpore vita,
Exitus hic nobis non inhonestus erit.

sic Hædi. Ovidius quoque lib. 1. Trist. Eleg. 10. *Nimblest dubius iactabar ab Hædi*. *Hæderum dies* memorat Virgilius 1. Georg. Servius ibid. *Suriga signum in humeris fere Capram, qua Jovem oluit, & sinistra Hædet, quorum & uris & octavo conicitur tempestas*. Idem scribit in illud 9. Æneid.

Quantus ut occasu veniens pluvialis Hædis Verberat imber humum.

& addit, oriri Hædos cum Scorpio mense Octobri. Vide Theocritum Idyllio 7. & ibi Interpretem. Sunt duo Hædi, & Capra non longe a Tauro. Hyginus Poetic. Astr. in Hænocho. In Sphæra qua falso dicitur Empedoclis: *Ε'ταρος δι' των εν ιδιοις εδαλοις εστιν αιτηρ κατ' ακρας κυριος σκορπιου*. P. v. 57. QUOD MIHI SI PONENDA TUO SIT CORPORE VITA] Supple. pte. ut Eleg. 9. sup.

Quod mihi si media livas pugnare puella, Morssem ego non fugiam mors subire tua. *Tuum corpus*, pro, te. ut Eleg. 10. lib. 1. *Tum senium raptæ corpore fecis Hylas*. Eadem sententia Plautus Captiv. 2. 1. *Vides me meum caput pro tuo care capite offerre voluntati*. *Ponere vitam*, ut Eleg. 13. sup. v. 44. *Ponere animam*. Pass. Passeratius & Livinejus exponant, Quod si pro te mihi sit moriendum. male. vide quæ jam notavi ad L. 1. Eleg. 8. v. 16. & ad hujus libri Eleg. 7. v. 98. [Edit. Scalig.] Iis ad-

de locum unice hac facientem purissimi nequam Petronii, ab hisce verbis: *Ecce jam ratem fustat evertet & ecce jam amplexus amantium iratum dividet mare*. &c. nam sat est indicasse. Talem vero exitum astris impunit Julius Firmicus L. 8. C. 7. *Quod si benevola (Pleiades) simul cum malevolis bene eundem locum agitata radicemque preverberet, aut ex utroque voluptate, aut ex nimio cibo, inter epulas & pecula, sine aliqua laementatione, morte illis amara proveniat*. BAOUX. *Ponenda sit vita*. Cicero in Epist. Si in hac administratione vita mihi ponenda sit, proclare alium mecum possem. Virgilius Æneid. 9. v. 687.

Aut ipsi porta pascere in limine vitam. Sic animam deponere, legitur apud Nepotem Hannibale. VULP.

v. 58. EXITUS HIC NOBIS NON INHONESTUS ERIT] Ut fuit Admeti uxori Alcestidi. *Exitus*, finis vita. Albinovanni ad Liviam:

Exitus hic, mater, debuit esse meus. Cicero lib. 11. ad Attic. Epist. 6. *De Pompeii exitu mihi dubium nunquam fuit*. *Non flet plene Eleg. 3. lib. 3. Exitus hic vite superest mihi*. *Exitus non inhonestus*, ut contra Eleg. 8. sup. v. 27. & 28. *Mors inhonestæ*. Pass. Locutionem similem usurpavit Sallustius B. Jugurth. cap. 17. *Utinam emori, fortunis meis honestus exitus esset*. V.

ELEGIA XXVII.

AT vos incertam, mortales, funeris horam
Quæritis, & qua sit mors aditura via:

Quæ-

ARGUMENTUM ELEGIAE XXVII. LIB. II.] Amantes divinatione non mihgere ad genus mortis suæ prænotandum. VULP.

In vet. lib. conjungitur hæc Elegia cum superiore. Pass.

v. 1. AT VOS INCERTAM, MORTALES, FUNERIS HORAM QUÆRITIS, ET QUÆ SIT MORS ADITURA VIA] At inceptiva particula ad orationem: Servius. ab ea inceptit Appulejus Athonum saum. & formula est

apostrophes, *at vos*, ut aliis identidem monui. *Mortales*, plus est quam homines, & significantius dicitur, ut notat Gellius lib. 3. cap. 17. *Quæritis horam funeris & mathematicos [nempe astrologos] super ea re interrogatis, quando felix sit morituri sitis*. quod Horatius reprehendit Oda 11. lib. 1.

Tu ne quæris scire (vesas) quem mihi, quem dii dederint, Læneus.

Finem dii dederint, Læneus.

Je-

Quæritis & cælo Phœnicum inventa sereno,
 Quæ sit stella homini commoda, quæque mala.
 Seu pedibus Parthos sequimur, seu classe Britannos, 5
 Et maris & terræ cæca pericla viæ.

Rur-

Juvenalis Sat. 14. *Nota mathematicis generis*
una. Horam incertam dixit, ut Eleg. 1. 3. sup.

Nam que tam dubie servetur spiritalis bona?

Vide L. 1. de Condit. & Demonstr. Tit. 1.

lib. 35. D. *Qua sit mors aditura via: uade*

adventura, quæ ejus causa. via, pro, modo,

& ratione & causa. ut Eleg. 15. sup.

Hæc atque illa mali vulueris una via est.

& Eleg. 34. *infra. Rerum dicere posse vias.*

id est, causas. Martialis Epigr. 92. lib. 11.

Si tam precipiti fueras ventura volens,

Debueras alid fata venire uid.

Adire, advenire. Horatius Sat. 3. lib. 2.

Hinc propius me.

Quam ducis infans omnes, uos ordine adire.

Sic apud Plautum sæpe. *ut ire, pro, venire.*

Ennius Thyeste: *Nolite, hospites, adire*

ad me illico. Pass.

V. 3. QUÆRITIS ET CÆLO PHŒNICUM IN-

VENTA SERENO] *Phœnix. Quæritis cælo se-*

reno, & inventa cælo sereno. Phœnicum in-

venta. id est, ea quorum auctores & in-

ventores Phœnices. Plinius lib. 5. H. N.

cap. 10. Ipso gens Phœnicum (quæ adjacet

Syrix) in gloria magna (est) litterarum in-

venientis, & fidem, navaliumque, & bel-

licarum artium. Strabo lib. 16. a Phœnicibus

ad Græcos mansisse astronomiam ait,

& arithmeticam. Interpretes Arati, Q. Ci-

cero apud M. fratrem lib. 2. de Nat. Deor.

de Cynosura:

Hæc fidem ducit æthiopia Phœnicem in alto.

Addit cælo sereno, id est puro & terso,

quia nullo sidera observari non possunt.

vide Virgilium 5. Æneid. in fine. Pass.

Phœnicum inventa, scientiam astrorum, quam

veri simile est a Tyriis Phœnicie populis

inventam, ut et navigantes uterentur.

Nam, Tibullo teste Eleg. 7. lib. 1.

Prima ratione ventis credere bella Tyros.

De longinquis navigationibus Phœnicum le-

gendus Herodotus initio lib. 1. Hist. Plinius

tamen lib. 7. Hist. Nat. cap. 57. aliis

omnibus hanc gloriam tribuit, puta vel

Atlanti Libyæ nilio, vel Ægyptiis, vel Af-

ryiis. Vulte.

V. 4. QUÆ SIT STELLA HOMINI COMMO-

DA, QUÆQUE MALA] *Legendus hæc de re*

Ptolemaus vel aquinas, & Macrobius in

Somnii Scipionis. Cicero lib. 6. de Re-

publ. Jovis salutaris fulgur, & Venæ benig-

naus, rutilas, horribilisque terris Martis, &

reisse fidus Saturni. Nofter Eleg. 1. lib. 4.

Felicesque Jovis stellas. Ibid.

Et genus Saturni fidus in omni caput.

Vide Horatium Ode 17. lib. 2. *Stella tam-*

moda benigna, felix. Ovidius in Ibin 1

Natus ut infelix: ita dici voluere: nec ulla

Commoda nascens stella, leviusque fuit.

Petronius Arbiter: *Altera (tabula) Luna*

cursum, stellasque septem imagines pilas

(habebat:) & qui dici boni, quique incommo-

di essent, distinguente bulla, notabatur.

Uitit Nofter eo verbo in deteriorem par-

tem Eleg. 12. lib. 3.

Armis opta magis tellus, quam commoda noxa.

Mala, gravis Eleg. 1. lib. 4. Sic durum su-

das Eleg. 6. lib. 1. v. ult. Impius Saturnus

Horatii loco prædicto. & fera fidus Ovidius

in Ibin. Pass.

V. 5. SEU PEDIBUS PARTHOS SEQUIMUR,

SEU CLASSE BRITANNOS] *Bene sequimur,*

tamquam fugientes, & fugiendo pugnan-

tes. qua de re dictum Eleg. 10. sup. Vir-

gilius 7. Æneid.

Auræque signi, Parthosque repostere signa.

Parthos autem & Britannos conjungit, ut la-

cessitos quidem armis Romanorum, non ta-

men victos. Ideo & Horatius Epodo 7.

conjunctis pedibus & classe. Nofter Eleg. 6.

lib. 1.

Seu pedibus terras, seu pantum corpore remis.

Pass.

V. 6. ET MARIS ET TERRÆ CÆCA PERICLA

VIA] *Obscura, & ignota sunt pericula,*

quæ naviganti, vel terras peragranti possunt

incidere. Cæcum dicitur non tantum quod

caret videndi facultate, sed etiam quodvis

non videtur. ut Eleg. 4. sup. Cæca via,

& Eleg. 15. sup. Cæca mota. Cæcus vir-

gilio, & Cæcum voluit Ovidio, & Cæ-

cum vultum Festo, in quo præcæti pali-

ter-

Rurfus & objectum fletis capiti esse tumultum,
 Quum Mavors dubias miscet utrimque manus.
 Præterea domibus flammam, domibusque ruinam,
 Neu subeant labris pocula nigra tuis.

10
So-

terram adfixi, herbia vel frondibus occultantur. *via maris* dixit, quod Eleg. 19. lib. 3. *liquidum iter*. Plautus *carulus viar* appellat. *Pericla maris*, ut prædonum & tempestatis: *pericla terra*, ut latronum & ferarum. *PASS. Longa terra via*, est apud Tibullum Eleg. 6. lib. 2. *VULP.*

V. 7. RURSUS ET OBJECTUM FLETIS CAPITIS ESSE TUMULTUM] Hypallage, pro, Queri soletis objectum caput periculis belli. Sic Virgilius 4. Georg. *Corpora bello Objectant*. & 2. Æneid. *Caput obijctare periculis*. Cicero pro Domo sua: *Obijctere caput suum ferro*. *Rurfus*, modo, item, interdum. Eleg. 3. lib. 1.

Nam modo purpureo saltetum flamine sumunt, Rurfus & Orpheæ carminis fassa lyra. *Fletis*, querula & flebili voce loquimini. ut Eleg. 9. lib. 2. *Amphionis munus fletu lyrae*. *Tumultum*. vide adnotata ad illud Elegia 1. sup. *Phlegreæ tumultus*. *PASS. Vale* Ciceronem Philipp. 8. ubi explicat quid bellum a tumultu differat. Idem Philipp. 5. *Tumultum sensus decerni, iustitiam edici; faga sumi dico spovere, delictum haberi, sublatis vacationibus in urbe & in Italia, præterea Gallia tota*. Seneca pater Controv. 8. lib. 1. *Quotiescumque tumultus aliquis aurius est, in me amicum dignatur oculis, meos spectant manus*. *VULP.*

V. 8. QUUM MAYORE DUBIAS MISCET UTRIMQUE MANUS] Quum Mars conferre manum jubet, & dimicare incerto eventu pugna. *Mavortem*, inquit Festus, poeta dicunt Martem. apud eundem Festum *Maurem* lingua Oscâ est Mars. Cicero 2. & 3. de Nat. Deor. Charisius lib. 4. putat dictum, quod magna vocat, nam *rapidum*, insertâ syllabâ, *Mavore*, pro, Mars. Servius *individeri* vocat, ut *Nuvia*, pro, *nauta*. Apud Isidorum lib. 19. cap. 35. *Mavore* dicitur, *qua & sola & viciniam vestis mulieris*, quod ejus pæte, qua retro rejicitur, *utri in mulierum potestus significatur*. *Miscet manus*, miscere & conferre jubet; unde nostri vocant, *la meslee*. Hinc Virgilius

Æneid. 1.

Se quoque principibus perminatum agnovit Achivis.

Noster Eleg. 1. lib. 4.

Miscbantur ubi prælia nuda fude.

Livius lib. 2. *Miscere certamina*. & lib. 35. *miscere sollicitudines*. Virgilius 2. Georg. *Nec dum horrida miscuit Frælia*. *Manus*, vel *χρησται*, quibus pugnatur; vel copias ipsas & legiones. *Dubia manus*, propter dubiam victoriam, quæ Homero dicitur *viam ἀμφοτέρω*, & *viam ἰσχυράν*. Virgilius 2. Georg. *Sed dubius mediis Mæris errat in armis*. Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 9. *Mars dubius, nec certa Venus*, quare hic hypallage esse potest. Sic dicitur Eleg. 13. sup. *dubia hora* (*morris*). *Utrinque*, *ἀμφοτέρωθεν*, de partibus & d'autre; nam ut in foro, sic in acie partes dux. Virgilius 12. Æneid.

Circum hos utrimque phalanges stant dense. P.

V. 9. PRÆTEREA DOMIBUS FLAMMAM, DOMIBUSQUE RUINAM] Atque etiam fletis, idest, metuitis, ne incendantur, vel evertantur uides. *Ruinam* hic proprie: sup. Elegia 25. *jamque ruina*.

Si qua venit fera, magna ruina venit. P. *Domibus flammam*, d. v. Subaudi *ante* *nam*, objectam esse. Hæc mala quæ Propertius commemorat, Catullus quoque conjunxit Carm. 23.

*Non incendia, non graves cinisas,
 Non fassa impia, non dolos venenis,
 Non casus alios periculorum.*

Videbis quæ ad eum locum attulimus in Commentario nostro. *VULP. flammam, ruinas, Groninganus. Petronius: illum dicti voca redderent Penam suam ruina sepelit.* *BROUEN.*

V. 10. NEU SUBEANT LABRIS POCULA NIGRA TUIS] Incerte bibantur, tibi que sitienti quasi subreant. nam *subire*, est factum ire, & meare aliquo. ut adnotavi ad Eleg. 9. lib. 1. v. 26. *Pocula nigra; terra venena*. sup. Eleg. 24. Ovidius 1. Metam. *Lurida acuta*. Sic Eleg. 1. sup. *Pocula Phœdia*. *PASS. Quomodo tuis, quum dixerit,*

At

Solus amans novit, quando periturus, & a qua
Morte: neque hic Boreæ flabra, neque arma timet.
Jam licet & Stygia sedeat sub arundine remex,
Cernat & infernæ tristitia vela ratis:
Si modo clamantis revocaverit aura puellæ,
Concessum nulla lege redibit iter.

E L E G.

At vos mortales? repone suis. cujus elegantissimam locutionis usum optime ostendit Nic. Heinsius Not. ad Ovid. Epist. Hel. v. 251. Casp. quoque Barthius aliquod attulit ad Papin. L. 4. Thebasid. v. 836. BACCHAN. Finitam personam usurpat pro indefinita. Eodem pacto sup. Eleg. 25.

Quam satis non tuas infamia pertest oculis.
Hoc vero scriptoribus optimis frequens. Unius Ciceronis exemplum afferam ex Orat. pro Quinto, ubi postquam Nævii mores persecutus est, donum addit: *Quare, quod facium tibi cum velles adjungere, nihil erat, nisi ut in tua pecunia condideret, qui pecunia fructus offer.* Id est, nihil erat, quod aliquis eum socium sibi vellet adjungere, &c. Vulp.

V. 11. SOLUS AMANS NOVIT, QUANDO PERITURUS, ET A QUA MORTE: NEQUE HIC BOREÆ FLABRA, NEQUE ARMA TIMET.] Scit & horam & genus mortis scire. Solus amans, quod Solus amator Eleg. 20. sup. *A qua morte; rati a vacat.* ut Eleg. 16. lib. 1. *Supplicis a legis tristiter excubuit.*

Eleg. 1. lib. 4.

Murus ab ingenio natus ille tuo.
Hic Boreæ flabra, neque arma timet. Horatius in hanc sententiam Ode 13. lib. 2. *Quid quisque vitæ, nunquam homini satis Cantum est in horæ: navita Bosphorus Pæus perhorrescit, neque ultra Ceca timet aliunde fata.* P. Boreæ flabra. Boream flantem. Ita Lucretius lib. 5.

Flabraq; ventorum violenta turbina vocant.
Petronius in Saryr.

--- Miki pontus inerte

Submissit fustis: Zephyrique casentia pomus
Ante meos sua flabra pedes.

Laërtides pariter, seu quisquis est auctor,
Carmentis de Phœnice v. 73.

Tum ventos claudis prudentibus Solus avitis,
Ne violentis flabris æra porporum. V.

V. 23. JAM LICET ET STYGIA SEDEAT

EUS ARUNDINE REMEX.] Remiges in navi sedent in transitis. Virgilius 3. Æneid.

Lingunt cum portus jubet, & considerat transitis.
Servius ad illud 6. Æneid.

Inde alias animas, quæ per juga longa sedebant,
Deturbat;

Juga, inquit, transita: nam anima remigant.
quod dixerat supra:

Vel qua discrimina ripas

He lingunt, illa remis vada levida verrunt.
Remex, remigia, inquit Charisius lib. 1. a remo agendo. Vetus Gloss. *Remis, ipitæ.* Sub arundine, id est, in, ut annotatur Eleg. 25. sup. *At nulla domine aritur sub linus amor.* Arunda, pro navi, ut Canina Mispellanus Juvenali, pro navicula. Pilius lib. 16. cap. 36. de arundinibus Indiciæ: *Nequiores etiam vicem præstant singula (tarum) internodia.* Pass. *Saggia sub arundine.* id est, sub calamis palustribus, qui Stygem obsident. Hæc enim verissima explicatio est illarum trium quas attulit Douza pater. Vulp. Virgilius 4. Georg. 478. *Quæ circum linus niger, & deformis arunda Cocyti, tardaque palat inamabilis unda Adliget.* BAOUEN.

V. 14. CERNAT ET INFERNÆ TRISTITIA VELA RATIS.] *Stygiam cymbam* Virgilius vocat 4. Georg. Noster Eleg. 3. lib. 3.

Nodus ab inferna, stultia, videri rati.

& Eleg. prox. sequ.

Una ratis fati nostras portabit amaras

Cernat ad inferni velificatis lacus.

Vela, Græcia æquora, dicta a volatu, inquit Isthodius; unde, velorum paviditas alas. Tristitia, eiga & ferruginea, ut cymba ipsa Virgilius & tristis manes Eleg. 19. lib. 1. Sic Euripides in Alcistide *πρωπι ναυδονείας* vocat, id est tristem navigationem in cymba Acherontis. utrobique allusum ad nomen Acheron, [quod significat, gaudio carentem]. PASS.

V. 15. SI MODO CLAMANTIS REVOCATÆ

RIT

RIT AURA PUELLÆ, CONCESSUM NULLA LE-
GE REDIRE ITÆR.] Ovidius Epist. Canaces:
Mortua, crede mihi, tandem ad tua verba revisi.
Noſter Eleg. 7. lib. 4.

Unum impetressis te revocante diem.

Contra Eleg. 13. sup.

*Sed frustra nunc votastis, Cynthia, manet,
Aura puella, vel vox benigna, vel nitore
puella;* ut Virgilio *Aura auri* 6. Æneid.
ubi Servius, *Iude Aurasi*, sive, ut alii le-
gunt, *Aurasi*, quorum favor splendidos red-
dit; *jumpeſcens*, ut Eleg. 14. sup.

Quod si tam faciliſpiraret Cynthia nobis.

& Eleg. 12. sup.

Noſtrage non ullis permanet aura locis.

Horatius Ode 8. lib. 1. ad puellam formo-
sam: *Tua me retardet Aura averiter*, *puella*
Appollonia dixit Euripides in Iphige-
nia in Aulide, Theocritus vero Idyllio 18.
*Εἰς ἡμῶναι πιδάσκει ἐν ἀμυγερῶναι ἰπυ-
ρις.*

[Puellaris faciei nitorem vocat Petrarcha,
l'aura del bel viso.] Val aura puella est, si
aura perticulum aliquam vocula ejus ad il-
lum pertulerit. Sic Virgilius 7. Æneid.

Ad aur viis tenuis fama perlabitur aura.

Appuleius Apologia priore dixit *vini au-
rem*, pro, odorem. Aristophanes in *Eupho-*
νισμῶν αἶσαν, & Attius, *Aura Volcani ve-
ras*. *Revocaverit*, redire ad vitam jussit,
dictum ad Eleg. 13. v. penult. vide Catul-
lum Carm. 33. v. 8. & sequ. *Redebit iter*,
dictum ut Eleg. 1. lib. 1. *Iter vias*. *Cenescit*

sunt nulla lege. unde redire nulli jus est le-
ge facti. Noſter Eleg. ult. lib. 4.

Quam smul infernas intravit funera leges,

Non everso sunt adamante viis.

De hac lege Virgilius 12. Æneid.

Ulad te nulla fatis quod lege testatus

Pro Latia obsequit.

Quod legitur, *Nullis*, defendi potest hac
Cassii Parmensis autoritate in Orpheo:

Aufas & ita viam vivensibus inaccessam

Punatum obitus demulſit carminis maſori.

Leges autem aut jubent, aut vetant, aut
concedunt, eaque permissio dicitur in Rhe-
toricis ad Herennium: *Plus valet ſuſſio*

permissio. An *Nulla lege redibis?* id est,

ſine edicto: ut da Helena infra Eleg. 32.

Et ſine decreto viris redolita domus, Pass.

Revocaverit aura puella. *Aura* est favor,
mataphora ab vento ſecundo deſumpta, inde

popularis aura. Horatius L. 1. Ode 5.

Qui nunc te ſinitus credulus aures,

Qui ſemper uſum, ſemper amabilem

ſperat, neſcit aura

Fallaci.

Commentator: *AVRAE*, *mucubilitatis ſemi-
na*. *BAOUSU*. *Revocaverit*, Plinius lib. 2.

H. N. cap. 7. ubi multa enumerat quæ ne-
que Deus poſſit, ut illi quidem videtur:

Nec poſſit, inquit, *morales æternitate dona-
re, aut revocare deſunctos*. Tribuit igitur

puella Propertias, quod Plinius ipſi Deo
negat. VULP.

ELEGIA XXVIII.

Juppiter affectæ tandem miſerere puellæ:
Tam formoſa tuum mortua crimen erit.

Ve-

ARGUMENTUM ELEGIAE XXVIII. LIB. II.]
Jovi ſupplicat pro amica ægrotante: deos
inferos precatur, ut ipſi propitii eſſe ve-
lint: eam laudat & ſolatur. VULP.

V. 1. JUPPITER AFFECTA TANDEM MIſE-
RARE PUELLÆ.] Tibullus pariter Carm. 4.
lib. 4.

*Huc ades (Phæbe) & tenera morbet expelle
puella.*

& Horatius Sat. 3. lib. 1.

*Juppiter, ingratæ qui das admiſſique dolores,
Mater sis pueri menſes jam quinque cubantis.*

Significatur, opinor, hic Juppiter cogno-
mine *Opulens*, ab ope ſcanda: Feſtus:
Tandem eſt longæ exſpectationis & moræ,
ac prope ſero, ut dictum ad Eleg. 3. lib. 1.
v. 35. *Miſerere*. ſic Virgilius 9. Æneid. *Au-
tu magne poter divum miſerere*. *Affecta*, per-
iculoſe ægrotantis, ac prope deſpecta.
Suetonius Tiberio cap. 21. *Affectum repe-
rit*, & ſamen adhuc ſpirantem. Plautus Ru-
dente: *Accipiam hoſpitæ, ſi non venerit, deum
ne affectum*. id eſt, ut agrum collocabo in
leſto. Ovidius lib. 3. Trist. Eleg. 3.
Laf.

Venit enim tempus, quo torridus æstuat aër,
Incipit & sicco fervere terra Cane.

Sed

*Læsus in extremis iacet populisque locisq;
Et subit afflicta uovo mihi quidquid obest.*
¶ lib. 2. Amor. Eleg. 2.
*Mit ad afflicta, quæ non languetis, amicam
Visere: iudicis ægra sit illa mihi.*

Vet. Gloss. *Afflicta*, liquefacta, sumeritua.
Item *Afflicta*, nigræ. Gellius lib. 3. cap. 16.
Afflicta sunt, quæ non ad suum ipsum, sed
quæ proximæ suæ progressu deditione erunt.
Idem fere habet lib. 15. cap. 5. Livius lib. 4.
Afflicta res familiaris. & lib. 6. *Opem rebus
afflictis orare*. Apud Festum: *Afflicta femina*,
vel in bonam partem dicitur, velut benevata;
vel in malam, quæ ad extremum periculum
admixta, sic olim legebatur: non editum
est, *Afflicta*. Pass. *Afflicta*, nigræ. *huic
huius*. Livius lib. 3. Hist. ubi de anno pe-
stulenti: *Afflicti plerique principum, patrum
major pars, militaris fere ætas omnis*. Seneca
lib. 2. de ira cap. 25. *Eger & infelicitis va-
letudinis est*, quem levis aura contemnit: *affli-
cti oculi, quos candida vestis obcurbat*. *Mise-
rere Cæsar*. Inferius, hac Elegia:

Si non vivis, quæsi miserere duorum. V.
V. 2. TAM FORMOSA TUUM MORTUA CRIMEN
ERAT] Sic Ovidius lib. 2. Amor.
Eleg. 11.

*Vestrum crimen erit salis iactura puella,
Nereidisque dea, Nereidumque pater.*
¶ lib. 3. Trist. Eleg. 10.
*Si ubi tale fecimus quondam, Leandra, fuisset,
Non foret angustæ mors tua crimen aquæ.*
Tuum crimen erit. Plautus Pseud. 5. 1. *Si
occideret, vestrum erit flagitium, pedes*. Idem
Trinummus, dixit eadem mente:

-- Ne istæ pollicitatis
Te in trimen populo penat, aquæ infamiam. P.
Venuste Ovidius Epist. Sapphus:
Non sum Leandriæ mortua crimen aquæ.
Habuit scilicet ante oculos hunc versum sui
sodalis. Nec minus eleganter Lucanus
lib. 5. v. 59.

Fervens, Ptolemæus, pater, criminibus decorum.
Aut Seneca in Consolat. ad Marcianum cap. 12.
*Nec invidiam decorum (veritus,) quorum il-
lus crimen erat, Sylla tam felix*. VULP.

V. 3. VENIT ENIM TEMPUS QUO TORRIDUS
ÆSTUAT AER] Venisse diem dicunt
Jurisconsulti, & cedere, quum quid inci-

Tom. I.

pit deberi, aut peti potest. Sic Virgilius
1. Georg. *Silicet & tempus venit*. & Ve-
tus quidam Poeta:

*Virtutem istam veniet tempus quum graviter
gemas.*

Torridus aër; puer exustus. ut *Torrida Ze-
na*: Virgilius 1. Georg. & *Torrida æstas*,
Ecl. 7. *Torrene*, inquit Festus, propriis sicc-
care, sed ponitur pro ignescere. A torridus
venit torridus, comburere, inquit Nonius
in *Torris* sed non confirmat exemplis. P.
Venit tempus. Etruscæ fidicen lyra, Fran-
ciscus Petrarcha (*utla Canzone* 27)

*Tempo verrà ancor forse
Ch' all' usura s'aggiorno*
Torni la sera bella, & manifesta. V.

V. 4. INCIPIT ET SICCO FERVARE TERRA
CANE] Siccus Cane ab eo quod efficit, ut
pallida & frigida mors, æstas torrida, tremu-
la fœnetur. Horatius Ode 13. lib. 3. *Ts
fragrans æstas hora Canicula Nefest tangens*.
Idem Ode 29. lib. 3. *Jam Procyon surrit, Et
stella vrsani Leonis Sole diem referens siccus*.
Tibullus Eleg. 4. lib. 1.

*Nudus & hibernæ prodialis frigora bruma,
Nudus & æstivi tempora sicca Canis.*

De Cane fidere dicitur ad Eleg. 33. in-
fra, in fabula Icarî & Erigonet. De ejus
vi in hæc inferiora vide Plinius lib. 2.
H. N. cap. 40. Ovidius 4. Fast.

*Est Canis, leonum ducem, quo fidere mota
Talla sunt tellus, præcipitque fugæ.*
¶ lib. 2. Amor. Eleg. 16.

*Sol licet admota tellurem fidere fundas,
Et missæ leonî stella præterea Canis.*
Pass.

Eiusmodi tempestate purgationes corporum
difficiliores. Auctor Hippocrates Aphori-
smo 5. Sect. 4. *Tæd nam, & τὸ πῶς καὶ
ἐπὶ τοῖς αἰσθητοῖς καὶ παρὰ τὴν φύσιν*. Non tamen caussa im-
moderati caloris est Sirius, sed signum
tamenmodo. Rectius itaque Homerus de
hoc fidere: *καὶ δὲ τὸ εἶνα θυμὸν
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸν ἦρα*. Quam scriptores quos posteriora tulerunt tem-
pora. Illi enim magno consensu τὸ τὸ
καὶ τὸν ἦρα τὸν ἦρα τὸν ἦρα τὸν ἦρα
esse pronuntiant, quem errorem pro-
line confutat Gemius in sua Iliadæ o-
m̄ quæstione. *Fervere*, secunda lxxi, a
Naa

Sed non tam ardoris culpa est, neque crimina cæli: 5
 Quam toties sanctos non habuisse deos.
 Hoc perdit miseræ, hoc perdidit ante puellas.
 Quidquid jurarunt, ventus, & unda rapit.

Nam

ferre, servis. VULP. Groninganus codex: *Incipimus fieri struere rursus Cane.* BAOUIN.

v. 5. SED NON TAM ARDORIS CULPA EST, NEQUE CRIMINA CÆLI.] Non tam accusandum cælum & fidus Canicula, quam perjuris quibus nomen deorum Cythis furpius violavit. Culpa orderis, ut Eleg. 11. lib. 1. *Nostri culpa timoris eris.* Cicero 1. & 2. de Nat. Deor. *ferremus & ardorem mundi vocat Æthere.* Crimina cæli. emallage numerorum pro crimine. Ovidius 1. Fast.

Nec vicia cæli polluit ægra seges. PASS. Bona pars liberorum, sed nec tam ardoris, credo ne his geminarent vā uen. quod tamen legitur geminatum in editionibus primis. BAOUIN. Excipe omnium principem anni 1472. in qua:

Sed nec tam ardoris culpa tunc crimina cæli.
Crimina cæli. Virgil. variavit lib. 3. Georg.
Hic quondam morbo cæli miserande coorta est
Tempestas.

Elegia vero 7.
Ares ager, vitis muræna sile æris herba.
 Romanus sēt olim, ut & hodie, p̄fectior-
 tatē m̄state autumnoque, perum salubris.
 Fatentur id Romani milites apud Livium
 lib. 7. *An æquum esse, dedititine suos, illa*
feracitate æque amavit. (Campani agri)
perferui; se, militando fissas, in possidenti æ-
que arido circa urbem sola lullari, nos in ur-
be insistentem laborem crescentis in dies sanavit
poti? Neque Ovidius dissimulat lib. 2. A. A.
Illo quidem valcat: sed si male ferma cubaret,
Et vitium cæli fuisset ægra sui;
Tunc amice & pietas tua sit manifestæ puella,

VULP.

v. 6. QUAM TOTIES SANCTOS NON HABUISSE DEOS.] Sanctos habet deos, cui sancti sunt. id est, qui violandos sibi non esse statuit: quia sanctum Trebatio J. C. quod ab hominibus iniuria defructum æque munivum est. Sanctum esse, & violari contraria sunt, ut apud Ciceronem pro Sex. Roscio: *Nihil*
est tam sanctum, quod non aliquando violet
audacia. & 1. Offic. ex Ennio opinor: *Nulla*
sancta societas, nec fides regni est. Similis

sermo *Sanctos habere*, illi L. Crassi: *Nus*
et mihi, Philippe, Consul. Ita loquitur &
 Cæsar 6. de B. Gallico. De perjuria Cy-
 thia Eleg. 16. sup. & alibi sæpe. *Sancti dei.*
 Tibullus Eleg. 3. lib. 1.

Nec dista in sanctas impio verba deos. PASS.
 Elegans usus verbi *habere*. Plantus Cisti-
 na 2, 2.

Vix me habet pessimum despiciat modis.

Terentius Eum. 1, 3.

Ille cunctis, quæ nos nostrumque adole-
scensium

Habent despiciat; & quæ nos semper cuncti-
buz cruciant modis. BAOUIN.

Morbum gravissimum quo affligeretur puel-
 la, perjurii penam esse ait. *Sanctas satem*
des habere, est juramentum caste servare.
 A. Gellius lib. 7. cap. 18. *Interdum apud*
Romanos invidetur, sanctique habitum, serva-
tumque. Lege Ovidianas Epistolas Acon-
 tii, & Cydippes, ubi ad rem plurima. V.

v. 7. HOC PERDIT MISERÆ, HOC PRA-
 DIDIT ANTE PUELLAS.] Iis causam inter-
 tus adfert & exitii. Sic Plantus: *Juppiter*
te perdat. Noster Eleg. 22. sup.

Ille vel hic claffer potest, vel perdat muros.
 Miseras, infelices potius culpa sua, quam
 fortune. [Sed & sui cuique mores fortu-
 nam fingunt.] Vel est commiserantis, ut
 Eleg. 32. v. 11.

Fama iustora pudica
Tanta tibi misere, quanto meritis, eris.
 id est, merenti. Vel est hypallage, pro
 misere perdidit. Ante, olim; ut Eleg. 16.
 sup.

Qui pata Arioniam venerat ante lyram.
 Non tunc primum, inquit, pejerat, ut
 nec nunc primum ludunt. *Is nos Sarcina*
regna tenente suis. PASS. Ante. Ovidius
 initio Metamorph.

Ante mare & tellus, & quod regis omnia ca-
lata

Unus erat tota natura unitus in ære. V.
 v. 8. QUIDQUID JURARUNT, VENTUS,
 ET UNDA RAPIT.] Id omne evanescit, in
 aquam & aërem abit. Xenarchus: ΟΥ

Num sibi collatam doluit Venus? illa peræque

Præ se formosis invidiosa dea est.

10

An contemta tibi Junonis templa Pelasgæ?

Palladis aut oculos ausa negare bonos?

Sem-

Όπαν δ' εἰς γυναικὸς ἢς ἰδὼν γράφοι.
Catullus Carm. 69.

*Mulier cupido quod dicit amanti,
In vento, & rapida seribere oportet aqua.*
unde Plautus Amphitr. *Mulier es, audacter
jurat. Ventus rapit: autem in impetore le
vent. Unda rapit: le serment d'en va à van-
teau. Vade proverbium: Ventis tradere. Quid-
quid juraverat. Sic Tibullus Eleg. 4. lib. 1.*

Jurasse cupido quicquid impetis amor.
Vetus liber Palmerii, *jurantur. Pass. Qui-
dam codices, & editio princeps, jurantur.*
non male: sed nihil mutandum. optimus
enim vulgata lectio. Vetus.

V. 9. NUM SIBI COLLATAM DOLUIT VENUS?
[ILLA PERÆQUE PRÆ SE FORMOSIS
INVIDIOSA DEÆ EST] Tarnobus lib. 17.
Adv. cap. 11. sic explicat: Venus omni-
bus puellis quæ præ illa formosior viden-
tur, id est, quæ sunt ex formosiores, in-
festa, & iniqua est, & eo nomine male
audit, in crimen vocatur, invidiosaque
est, [seu odiosa.] Vel invidiosa, pro, in-
vida usurpatur, quod equidem verius pu-
tem. Hac ille. De verbo invidiosa dictum
ad Eleg. 1. v. 73. *Peræque invidiosa*, æqua-
liter & pariter in omnes. Catullus Carm. 6.
Pulchraque peræque & hic & illis attritus.
Cicero in Pisonem: *Quod quum peræque o-
mnes, tum acerbissimum Brutii & Bruttii
sensere.* Alii legunt *Invidiosa. Pass. Illa
peræque.* Adolescens olim ita commenta-
bar: Nisi hoc distichum loco non suo po-
situm faterere, ignores necesse est quid sit
peræque. Sed ita restitue, ac omnem
obscuritatem discuties:

An contemta tibi Junonis templa Pelasgæ?

Palladis aut oculos ausa negare bonos?
Num sibi collatam doluit Venus? illa per-
æque

Præ se formosis invidiosa dea est.

Peræque, id est, non secus ac Juno & Pal-
las, contemta & posthabita, ulciscitur
formosarum mulierum petulantiam. Nunc
vero nihil transponendum censeo: recte enim
& commodè *Pallerasius* interpretatur. *Per-*

æque. Cicero lib. 10. ad famul. Epist. 33.
*Mitius autem praelo, & quorum legione,
& omnes peræque Antonis castis (nantiat.)*
Justinianus Imp. Institur. lib. 1. tit. 2. *Id
apud omnes peræque custoditur, vocaturque jus
gentium.* Porro *invidiosa*, invida. nam *in-
vidiosus*, & qui invidet, & cui invidetur: A.
Gellius lib. 9. cap. 12. Ovidius lib. 15.
Metam. v. 234.

*Tempus idem verum, tuque invidiosa octulisti,
Omnia destruxisti. VEL.*

V. 11. AN CONTEMPTA TIBI JUNONIS TEM-
PLA PELASGÆ?] Impietatis est deos non
colere & contemnere, ut dictum ad Eleg. 4.
lib. 1. v. 14. Sunt qui hic *Pelasgum*, Ju-
nonem Argivam interpretentur, quod Pe-
lasgus Argos teneat. Sed Gyradius En-
stathium sequitur, qui Samum dictam Pe-
lasgum scribit a Pelasgia quibusdam, unde
& Juno Pelasgia, Samia. Samiam autem Ju-
nonis templum celeberrimum Virgilio 1.
Æneid. & aliis. Argus Jovis & Niobes fi-
lius fuit, alio nomine Pelasgus, a quo Pe-
loponnesus Pelasgia dicta, teste Apollodoro
lib. 2. Scrobo lib. 5. Pelasgus nomen suum
aut univerſum fere Græciæ dedisse, & Argos
Pelasgicam dictam: unde & Ζῆς Πηλαργ-
νός, proferretque illud Homeri: Ζῆς ἄνα,
Δαδμήας, Πηλαργός. Pass. Contemta, o-
missa & posthabita. Sap. Eleg. 4. lib. 1.
Nallat illa suis contemneret fœderibus.

hoc est, ad omnes ars habet. Contemta La-
tinis idem est quod nobis Italici *mon-currance*.
Id manifestum vel ex M. Tullio De Offic.
lib. 1. Equidem & Platonem existimo, si *pe-
nus forense* dicendi trallere voluisset, graviſ-
ime & copiosissime potuisse dicere: & Demos-
thenem, si illa que a Platone didicerat, trans-
mis-
sit, & pronuntiare voluisset, ornare, splen-
didique sacre potuisse. Eodemque modo de Ari-
stotele & Socrate judico, quorum uterque suo
studio delectatus, contempsit aliorum. Hac po-
strema sic veritas licet: *Nil parvi diversè d
id mio parre inveno ad Aristotele, & ad So-
crate: p' uno e l' altro de' quali invaghito della
sua professione, non si curò di quell' arte.*
Nan a ju-

Semper, formosæ, non nostis parcere verbis.

Hoc tibi lingua nocens, hoc tibi forma dedit.

Sed tibi vexatæ per multa pericula vitæ, 15

Extremo veniet mollior hora die.

Io

Iunonis Priapeæ. Eodem fere pæsto, Venus, ac Thetis marina, Mari Romanus. V.

V. 13. PALLADIS AUT OCULOS AUSA NEGARE BONOS? Adeo confidens fuisti, ut ausa fueris dicere, castos sive flavos Palladis oculos non esse pulchros, quia tu inueneris. Sic bene, pro pulcher; Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 7.

Sive color bonus est, in te quoque frigidus efficitur malus, alterius dicitur amore mari.

Terentius Andria t. t. Formæ bond virgo. Sic & eadem Ovidio in Remed. Amor. malus, pro deformi.

Quam male, dicam, vestra sunt trita puella! & lib. 3. A. A.

Per malus in vixis semper colitur alius.

Porro apud Hyginum Pallas irridetur a Venere & Jnnoe, quia casta sit & Paulanias in Atticis tradit, glaucos ei oculos tribui, quod a plerisque Neptuni ac Tritonidis paludis filia dicatur. Vide Diodorum Siculum lib. 1. cap. 2. Pass. Optime huic locum illustratum dedit Nic. Heinſius Nor. ad Ovid. L. 2. Art. Amat. v. 659. Allricia dicitur oculos habuisse splendidos Imag. Deor. C. 8. sed inde, non est iudicare, quo faceret colore. Heinſium iuvat Minerva Felix: Neptunus glaucis oculis, Minerva castis, subulsi Juno. casti autem ad rivos proxime accedunt: qui color pro pessimo habetur. Bæonius. Minerva passim Homero dicitur γλαυκῶν, glaucis oculis, quos manus probabant elegantes formarum spectatores. Nigri autem in pretio, ut & hodie. Id vel ex Horatio colligimus Ode 32. lib. 1. Et Lycum nigris oculis, nigraque Crine decoratum ex Æsacronite Ode ap. ubi de forma Bathylli ad pictorem: Νῆξας ἡὺς αὖ πορφυρεῶν. Oculis niger sis, & trux. Cythia igitur potuit fortasse cæculos Palladis oculos reprehendere, quum ipsa nigri conspicienda fuerit. Noster sup. Eleg. 12. Luminis nigra puella. Vulp.

V. 13. SEMPER, FORMOSÆ, NON NOSTIS PARCERE VERBIS? Vos formosæ, ideoque feroces necistis temperare & moderari lin-

guæ, sive abscondere verbis magnis. Horatius Ode 4. lib. 3. Mala omnia sive Parcite verbis. Noster Eleg. 10. lib. 4. Parce oculis, hospes. [Tibullus Eleg. 2. lib. 1. Parcite luminibus.] Pass. Semper non nostis, pro, numquam novitia. vel rē semper otiosum est, ut non semel apud Propertium. V.

V. 14. HOC TIBI LINGUA NOCENS, HOC TIBI FORMA DEDIT? Simili geminatione dixit Eleg. 3. sup.

Hec tibi considerant coelestia munera divi, Hec tibi: ne matrem furto dedisti putas.

Lingua nocens, impia Tibullo Eleg. 4. lib. 3. & Eleg. 2. lib. 1. Ovidius lib. 2. Amor. Elegia 2. de Tantalos sic dixit: Hec illi garrula lingua dedit. Hec tibi forma dedit, quia superbam te fecit, ideoque deas laesissetem. Pass. Ad hujus versiculi normam Ovidius Epist. Sapphōa:

Hec mihi libertas, hoc pia lingua dedit.

& Epist. Canaces:

Hec tibi prima dicit, hoc tibi summa fuit. V.

V. 13. SED TIBI VEXATÆ PER MULTA PERICULA VITÆ, EXTREMO VENIET MOLLIOR HORA DIE? Ordo est. veniet tibi mollior hora, tibi, inquam, per multa pericula vitæ vexatæ. vel tibi vexatæ vitæ; pro, tuæ vitæ; id est tibi viventi. ut Elegia 20. sup. Me tibi ad extremam mansurum, vita, tenebras; pro, tuum. Alii libri: vocat virid, septimo casu. An vexata per multa pericula, vita? vita vocandi casu. Extrema veniet mollior hora die. id est, die ipso funeris & mortis eris felicius, & dea hinc exuta mortalitate, quod sequentia confirmant exempla. hora mollior. felicius, commodius; ut Eleg. 7. lib. 1. molliis fato. Legitur & auro. Sane Ovidius Epist. Briseidos:

An visceris tristis sereno transivisti iugis?

Nec venis incipis mollior auro mei? Sic & alibi. Hora tamen retineri potest. & sic infra v. 32. dura dies. Dixi ad Eleg. 6. lib. 1. Tibi si quo mei veniet non immineat hora. Pass. Passeratius mallet auro, pro hora, frustra. Horatius L. 1. Od. 16. Et mihi sursum, tibi quod negavit, Periret hora.

&

Io versa caput primos mugiverat annos:
Nunc-dea, quæ Nili flumina vacca bibit.
Ino etiam prima terras ætate vagata est:
Hanc miser implorat navita Leucotheën.

20

An-

& L. 1. Epist. 4.

Grata supervenit, quæ non sperabatur, hera.
atque ita compluribus locis. BROUÏ. Præ-
dicat puellæ morituræ *avæstium*, allatis
pluribus exemplis veterum Heroidum. *mol-*
itor hera. Contra Manilius Astronom. lib. 3.
v. 552.

Si Fortuna diem foveat, sit durior hera. V.
v. 17. IO VERSA CAPUT PRIMOS MUGI-
VERAT ANNOS] Vide adnotata ad illud
Eleg. 3. lib. 1.

Argus ut ignotis cornibus Inachides.
Adde Pansianum in Attrici & Laconici.
Mementi & Noster Eleg. 30. & 33. infra.
Versa caput. dictum ut a Virgilio 1. Æneid.
Faciem mutans & ora Cupido. Primos annos,
ætate tenera & in juvenia. ut dixi ad il-
lud Eleg. 8. sup.

Sic igitur prima vorare anate, Propertius?
Mugiverat. Sic Ovidius 1. Metam. eadem
in re :

Conatque loqui mugitus edidit ore. PARS.
V. 18. NUNC-DEA, QUÆ NILI FLUMINA
VACCA BIBIT] Ovidius 5. Fast.

Hec illi signum Phariæ dixerat juvenem,
Quæ bus ex bovine est, ex bove fita dea.
Nunc-dea, *top.* ut infra hic, *Divæ-nunc,*
ante-juvenia. Tibullus Eleg. 3. lib. 1. ad
eamdem : *Nunc-dea, nunc suscitæ mihi.*
Ovidius 1. Metam.

Nunc-dea lincera colitur celeberrima turba.
ITA *nunc-superbiam.* Cæcilius apud Ciceronem
3. de Orat. Lucanus lib. 1. de Neronē :
Sed mihi iam nuncus. Statius lib. 3.
Silv. in Propemptico Metii Celeris :

Ipse Phœnæis quondam Sabulata sub auris,
Nunc-argente Phæri, nuncusque Orientis anbeli.
Theogonia pariter dixit *vau in Spierus, aucto-*
lominum. Nili flumina. quia septem sunt ;
unde Nilus *septem-fluvius*, & *septem-genivius.*
dixi ad Eleg. 1. sup. v. 31. PARS. Ovidius
in eadem fabula, L. 1. Metam.

Prope turo, terra non semper granteu ha-
bitant.
Inachis insulis, lincusque flumina potat.
Vide & Valerium Flaccum L. 4. a v. 379.

ubi Idæ errores describit. Sant qui legant
Nili flumine. BROUÏ.

V. 19. INO ETIAM PRIMA TERRAS ÆTATE
VAGATA EST] Aut altera lectio, *terris*,
recipienda est, aut *vagata* positum, pro per-
vagata. ut Eleg. 8. lib. 3.

Sed sequitur mediæ, Manas ut alla, vias.
Vagata est, quum scilicet furorem conjugis
Athamantis fugeret. unde Eustathius Leu-
cotheam dictam scribit in 5. Odyssei. ut ad-
notatum ad Eleg. 26. v. 10. Ovidius 4.
Metam. de eadem re :

Emuliat, sparsisque fugit male-fana capillis.
PARS.

In tribus libris legitur *terris*, sed nihil de-
bet mutari. quod ostendit imitatione sua
Jovianus Pontanus, antiquis par poeta,
L. 1. de Stellis :

Et jam insalto meæ superas pare maximo cupi,
Ac mentem calor infligit & juvat alta vagari
Sidera, & immanis propius succedere celo.

etiam prima editiones terras hoc loco præ-
ferunt. sic *maria ambulare, terras morigerare*
Cicero dixit L. 1. de Finib. C. 34. *orbem*
errare Valerius Flaccus L. 4. v. 447. Sic
fugere & refugere vias Virgilius L. 12. Æn.
v. 753. BROUÏ. Editio tamen omnium prin-
cipis, *terris* præfert. Vide Indicem nostrum
Propertianum verbo *Ins.* VULS.

V. 20. HANC MISER IMPLORAT NAVITA
LEUCOTHEÏAM] Miseri nuncus, quia perpe-
tuo vagantur ; ut Eleg. 20. lib. 1. *miser*
error *Heracles.* aut quia avari ; ut Eleg. 3.
lib. 3.

Nec miser ara peto elasse, Corinthe, tua.
vel quia semper timeat, quo nihil est mi-
serius. ut Eleg. 6. sup.

Et miser in tenebris suspensor effa virum.

Virgilius 3. Georg.

— — — *Sataspes cernante*
Usam in castrorum (tondent) & miserie vela-
mina nautæ.

Bene Implorat miser, quia, ut Donatus in
Adelphos : Implorare dicuntur, qui in malis
peccis cum plebem regunt. Festus : Implorare,
incolmare, ad auxilium invocare. Idem in
En-

Andromede monstribus fuerat devota marinis:

Hæc eadem Persei nobilis uxor erat.

Callisto Arcadios erraverat urbs per agros:

Hæc nocturna suo fidere vela regit.

Quod si forte tibi properarint fata quietem, 25

Illa sepulturæ fata beata tuæ;

Nar-

Endeploro, exponit, cum quæstia & stertu rogare. vide eundem in *Flora*, pro implorare. Pass. Hinc *misera* navigantium precor. Horatius Ode 29. lib. 3. *Non est meum, si mugiat Africa; Malus procellis, ad miseros precor Deucerea. Leucæon*. vide Homerum lib. 5. Odyss. a versu 333. VULP.

V. 21. ANDROMEDÆ MONSTRIS FUERAT DEVOTA MARINIS] De fabula hac vide adnotata ad Eleg. 3. lib. 1. v. 3. *Fuerat devota*, addita & exposita iussu Oraculi. Sape, *devotura*, in meliorem partem dictam reputat. ut Eleg. 32. infra:

*Quum videt accensis devotam currere radiis
In nemus.*

At hic in malam partem. ut Virgilius 1. *Æneid. Post devota futura. Monstris marinis*. Enallage numerorum; nam cetum unum significat, de quo Ennius apud Nonium in *Rufus* 2

Rufus profus reciprocus saltus fera. P.

V. 22. HÆC EADEM PERSEI NOBILIS UXOR ERAT] De Perseo Jovis & Danaë filio Noster Eleg. 30. infra:

Nec tibi si Persei moverit ala pedes.

Vide Ovidium 4. Metam. & Homerum 14. *Iliad. Nobilis*, quia Jovis murus. Pass.

V. 23. CALLISTO ARCADIOS ERRAVERAT URBS PER AGROS] Id est, in urbem mutata a Junone. Nota fabula ex Apollodoro lib. 3. Pausania in Atticis & Arcadicis, Hygino lib. 1. Poët. Astron. in *Arctur major*, & Fab. 177. Palesphatus vel *Arctur* ab urbe devorata in venatione ait, unde locus fabulæ. Ovidius 1. Metam.

*Ursaque confectus in montibus horreus arset,
Perimisque lupus, quamvis pater esset in illis.*
vide Euripidem in *Helena*. Per agros *Arcadiæ*, quia Lycæon Arcadam regis filia. Pass.

V. 24. HÆC NOCTURNA SUO FIDERE VELA REGIT] Dirigat cursum navium noctu

iter facientium. Ovidius 2. Metam.

Mentior, obscurum nisi non quam feceris erem,
Nuper honoratas summo mea vulnere calo
Videritis bellas, illis tibi circumulat anem
Ultimus extremam, spatioque brevissimus ambit.

Arcton majorem, Helicen, & *Arctur* vocant Græci, planctum Latini, nostri *le Chariot*. Arctos minor, Cynosura, qua utuntur Phœnices, ut Helice Græci. Ovidius lib. 4. Trist. Eleg. 3.

Magna minerve fera, quærum regis altera Grajas,

Altera Sidoniar, utraq; sicca, rates.
vide Aratum Q. Ciceronis, & Germanicum. Pausanias in Arcadicis hoc fabulosum putat de mutatione in urbem, & ex urbe in sidus: sed probabilius ait, Septemtrionum sidus illi puellæ dicatum, præsertim quum in Arcadia ejus sepulcrum ostendatur. *Nocturna vela*, ut Eleg. 16. lib. 1. *Nocturnis raris*. Pass.

V. 25. QUOD SI FORTE TIBI PROPERARINT FATA QUIETEM] Accelerarint placidam mortem. *Properare*, vi agendi. ut Elegia 23. lib. 3.

Quod superest, susterte pedes, properare laetorem.

Horatius Ode 14. lib. 3. *Indigneque pecuniam Heredi speret. Fata*, quia penes illa putabant veteres vitam & mortis arbitrium esse. ut Eleg. 1. sup. *Quandocumque vitam mea fata repescant. Quietem*, vi *Quiescere*, de placida morte. ut Virgilius 1. *Æneid. Placida compellat pace quiescit*. Mori, dura quies & ferreus somnus est. Pass.

V. 26. ILLA SEPULTURÆ FATA ARATATA] Felix illa mori tibi fatia preparata, sive felix quum sepulta eris & mortua. *Fata sepultura*, id est sepulcrum & mortem facis concessam. ut Eleg. 13. sup.

Si tam longæva minuisse fata senectæ.
Id est, senectam fatia datam. *Sepultura*, pro

Narrabis Semelæ quo sis formosa periclo,
Credet & illa suo docta puella malo.
Et tibi Mæonias inter Heroidas omnes
Primus erit, nulla non tribuente, locus.

30

Nunc,

pro morte; ut *funus saepe*, & *funeratus*, pro interfecto, Horatio. *Pass. Sepultura* interdum est ipsa sepeliendi actio; non sepulcrum. Cornelius Tacitus lib. 1. *Annal. Epitaphium: Nunc suum principem, longè potenterit auxilio scilicet militari succedum, ut sepultura ejus quiescat foret.* Nonnumquam est ipse honos funeris. Justinus lib. 15. *Hist. 2. Cassander occidit eum (cum matre Berenice) jubet, corporaque eorum coram obui, ut eadem sepultura prodirent. Sepultura fata beata.* quia post mortem dei fies, ut Io & Ino, vel fides, ut Andromeda & Callisto, vel Heroidum prima. *Vulp.*

V. 27. NARRABIS SEMELÆ QUO SIT FORMOSA PERICULO.] Sic fere Plautus Milite: *Magna est miseria pulchrum esse hominem nimis.*

Fingit, puellas in campis Elysiis confabulari, & suos amores casusque commemorare; ut Eleg. 7. lib. 4.

Andromedæ & Hypermestres, sine fraude moritæ.

Narrat historia postea nata sua.

& quæ sequuntur. Videbis Eclogam Aufonii quæ inscribitur: *Cupida erus sustine.* De Semelæ legendis Apollodorus lib. 3. Ovidius 3. *Metam.* Euripides initio *Baccharum*, Fulgentius lib. 2. *Mythol.* in *Dionysus*, Hyginus *Fab. 179.* In *Corinthiacis* porro Pausanias tradit, Semelæ a Libero patre ab inferis redactam, & in *Boeotia* scribit, istam fulmine. *Pass.* Narrabis Semelæ. Huc spectant amara illa verba Pyrrhi ad Priamum, apud Virgilium 1. *Æneid.* v. 547.

Refers ergo hæc, & nuntius ibi

Præda genitor. illi mea tristia facta,

Demegremus Neoptolemum narrare memento.

Nunc morosa. Vulp.

Quo sis formosa periclo. elegantias noster Secundus, quo sis. & sic ex ingenio correxerat Adr. Behotius L. 2. *Apophor. C. 19.* addita explicatione non incommoda. *BAUGH.*

V. 28. CREDET ET ILLA SUO DOCTA PUELLA MALO.] *Expertæ suo exitu, formosæ non carere periculo, tibi credet periculum ob formam a deabus invidiis Palade aut Venere creatum.* De hoc proverbiali sermone vide adnotata ad 21. *Eleg. v. 18. sup.* Docta malo suo Semelæ, quia ista fulmine conflagavit, invidia & dolo Junonis. *Pass.*

V. 29. ET TIBI MÆONIDAS, INTERQUE HEROIDAS OMNES PRIMUS ERIT, NULLA NON TRIBUENTE, LOCUS.] Beroaldus Asiaticæ & Lydiæ puellas interpretatur, quæ in numero sunt Omphale, vel eas quas Mæonides, id est Homerus, celebravit, quod postea Gallica hieme frigidius est. *Mæonides* versus respicit. malo, quod est in aliis libris, *Mæonias*, & expono Asiaticas atque etiam Phrygias. nam Mæonia ab ortu Solis vicina Phrygiæ. Strabo lib. 12. *Mæonias & Phrygas pæne eisdem esse docet.* Noster vero opinionem meam confirmat *Elegia 19. lib. 1. agens de Elysiis.*

Illic formosa vernant eburnæ Heroinæ,

Quas dedit Argivæ Dardana præda viris.

& infra hac *Eleg.* Et querit *Troja tulit formosæ.* Pro *interque*, lego *inter*, quia h vicem consonantis fungitur, ut adnotatum ad *Eleg. 8.*

Vincens, aut vincis: hæc in amore rata est. & ita legit Lipsius lib. 2. *Antiqu. Left.* cap. 10. ex vet. lib. *Primus locus*, non ordine, sed honore, est medius. *Ovidiana 5. Fast.*

Et medius juvenum, non indignantibus ipsi,

Hæc, & interior, si comes nunc erat.

Idem lib. 5. *Trist. Eleg. 5. [a Propertio suo, ut videtur.]*

Prima locum sensas Heroidas inter haberes.

Nulla non erubescit, omnibus sine controversia concedentibus; ut Eleg. 14. sup. Nil ego non patior; id est, omnia. Pass. Inter Heroidas. Sic non semel optimi quique poetæ. Horatius *Sat. 5. v. 90.*

Callidus ne solas humeris portare videat.

Valerius Flaccus lib. 6. *Argonaut. v. 152.*

Omnis.

Nunc, utcumque potes, fato gere faucia morem.

Et deus, & durus vertitur ipse dies.

Hoc tibi vel poterit conjux ignoscere Juno.

Frangitur & Juno, si qua puella perit.

De-

Omnia in superas secessit domos. Antiquiores imitatur Sedulius in fine lib. 1. Sacri Operis:

Exiguam concede domum, tunc incola sanctis

Ut merces habitoire letis.

Richardus Bentlejus, Criticus acutissimus, & ingenio plane admirabili, immerito Mamilio verum 776. lib. 4. Astronom.

Quo genitus cum fratre Remus hanc cecidit urbem,

tamquam spurium *efficitur*, quod in eo ultima syllaba *re* Remus inepte producatur. Ego vero, pace tanti viri, legitimum censio propter ut ipsum: videtur enim mihi nota *re* *reversus* non obscura, productum postremæ syllabæ brevis, ob moram casuræ, & insequentem aspirationem, quæ litteræ consonanti *iradunus* est. Hæc fuit enim veterum poetarum seu consuetudo, seu licentia. Vide Sospitrem Charisium lib. 1. cap. de syllaba, cuius de hac brevi syllaba in versu producta singularis est opinio. sed capite sequenti cum aliis consentire videtur. VULF.

V. 31. NUNC, UTCUMQUE POTES, FATO GERES FAUCIA MOREM.] Obsequere & cede voluntati deorum ac necessitati. nam, ut ait Virgilius, *incolabile fatum*. & ut Sophocles in Antigona: *ἀνίκητον δ' ἔστι δουραν*. Perleganter Seneca:

Ducunt volentem fato, volentem trahunt.

[Idem Oedipode choro 5. *Potis agimus: credite Fatis. Non solliciti possunt sua Vincere voti flamma fusi.*] Utcumque potes. Ita Plautus alicubi: *Ut possumus, quando ut volumus non licet.* Seneca, supra dixit, *affert*, id est gravi morbo velut percussa. PASS.

V. 32. ET DEUS, ET DURUS VERITUR IPSA DIES.] Similis sententia est apud Horatium Ode 10. lib. 1. vide. Virgilius quoque lib. 11. *Æneid.*

Mente diæ, vertigne labor mutabilis ævi

Revolvit in melius: multas alterna revolvit

Luce, & in solido rursus Fortuna locavit.

[Tibullus pariter Eleg. 6. lib. 2.

Credula vitum

Spes fovet, & melius erat fere semper ait.]

Durus deus, ut dura fides Eleg. 6. lib. 1. loquitur autem de deabus, Venere, Pallade, Junone. & *durus dies, ut dura tempore* Eleg. ult. lib. 1. Sic Homerus Iliad. 11. *ὅς τις ἀπαύριον ἰδὼν ἐπαρ. ἡβήτ' αὐτοῦ δαῖτον δῖον*; id est, fatum. *Vertitur*, non hlo accipitur ut sup. Eleg. 23. *non vertitur*, sed ut Eleg. 8. *Omnia vertuntur.* PASS.

V. 33. HOC TIBI VEL POTERIT CONJUX IGNOSCERE JUNO. FRANGITUR ET JUNO, ET QUA PUELLA PERIT.] Hi duo verus videntur inferendi post duos primos hujus Elegiæ. *hoc*, quod servaris Cynthia, o Jupiter. est itaque *conjugis* vocandi casus, & Juvenæ alioquitur; atque ita tibi refertur ad Jovem, non ad Cynthiam. redit enim eo *Juppiter efficitur* 1. m. p. Ita Berosidas. *Frangitur*, ut Eleg. 18. sup. v. 3.

Frangitur in tactis feminis sepe viro.

vide Nonium in *Frangere*. *Frangitur & Juno, si qua puella perit.* quia a puellis celebratur, & per eam jurabant, nec alium Genium habebant. Alio modo dixit Elegia 16. sup.

Juppiter, indigna merces puella perit.

id est, famam & pudorem amittit. PASS. Hoc distichum neque Scaliger loco moverat. Passeratius vero; Criticus & Interpres longe dustissimus, & sine ulla contructura, de Propertio nostro omnium optime meritis, dixit, sibi videri inferendum post duos primos hujus Elegiæ versus, non tamen inferere ausus est. Hamina verocundiam & fidem laudo. nec scilicet recta ratio est traſtandi bonos auctores, a codicibus manu exaratis non discordare, neque suspitionibus aut conjecturis nimium indulgere; multa enim videri solent, quæ non sunt, & quæ accuratius rem dispicit. Alloquitur igitur Propertius iterum Jovem: neque necesse est ut dicamus *re* *conjugis* esse vocandi casum. rectus est, ac Junoni tribuitur. Par Tibullii sententia Carm. 2. lib. 4.

Sulpicia est tibi culta cuius, Mars magnæ, Kalendæ,

Spes datum a calo, si sapi, ipse veni.

Hæc Venus ignoscere. VULF.

V. 35.

Deficiunt magico torti sub carmine rhombi; 35

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Et jam Luna negat toties descendere cælo;

Nigraque funestum concinit omen avis.

Una

V. 35. DEFICIUNT MAGICO TORTI SUA
CARMINIBUS RHOMBI.] Nihil valent artes magi-
cæ adversus morbum, nihil possunt ampli-
us, vim omnem amittunt; [sicco ad opem
tuam omnino confugiendum est, magne
Juppiter.] Torti rhombi, ut Ovidius
lib. 1. Amor. Eleg. 6.

Scit bene, quid gramen, quid torto rucito
rhombus

Licia, quid volat virum amantis æqua.

Rhombi figuram tetrapleuron, nempe qua-
drilateram & aquilatram tradunt Geome-
træ, sed cujus anguli obliqui, ab ea simi-
litudine turbo veneticorum rhombus dictus.
Nofter Eleg. 4. lib. 3.

Turbinem rhombi ducitur ille rota.

ῥόμβος vocat Scholiasticus Theocriti in Phar-
maceutriam. Turbinem videtur Horatius vo-
care Epodo pœnult. Implicabatur autem fi-
lo & licio, propterea Lucanus:

Traserunt torti magica vertigine rhombi.

Est & rhombus piscis ab ea figura, qui
vulgo dicitur, un Turbo, & machinula
lanificarum, qua mulieres filum in circulo
volvunt. vulgo, un devidouer, ou sœvet
à filer. & sub significat, rhombum sub po-
testate magici carminis esse, ut Eleg. 1. sup.

Casare sub magno cura secunda foret.

vel abundat, ut Eleg. 7. lib. 4.

Hæc postquam querula merum sub voce peregit.

PARS.

Sub carmine, præunte carmine, ac rhom-
bi vertiginem moderante. Sic Auctor Cope:
Crispum sub cretalo dolla novare lauræ.

Anacreon Ode 6. Ἰπὶ ῥόμβου δὲ νῆα Κλυ-
δαιονος λαβόν. Sub barbie verò puella De-
icetisli-mollisist saltat. Hæstodia pariter in
Scoto Herculis v. 183. Ἰπὶ ἀδρῆρα δὲ ἱ-
καστοῖ Πλοῖδ' ἔκειτο. Sub tibicine antea singu-
li Præcedebat. Denique Thucydides, apud
A. Gellium lib. 1. cap. 11. καὶ μὲν μὲν
ἔκειτο δὲ. Ἀργεῖοι μὲν δὲ οἱ ἱκαστοὶ ἱ-
καστοὶ δὲ ἔργῳ λειπόμενοι. Δακτύλιον δὲ ῥό-
μβου ἔχοντες ἀνέστησαν πολεῖν. Et post hæc con-
gressum est. Ἀργεῖοι quidem sociique acriter,
& cum ira adierunt, Lacædæmonii autem so-

Tom. I.

guiter, & sub tibicinum multarum præunte
Italice dicimus: Entè il Principe della Piate-
za, sotto lo spiro di tutto l' artiglieria. V.

v. 36. ET TACET EXTINGUITO LAURUS AD-
USTA FOCO.] Sinistrum omen quum laurus
tacet, contra prosperum, quum crepat. V.
Ovidius 4. Fast.

Et crepes in medio laurus adusta focis.

& 1. Fast.

Ara datus famos herbis contenta Sabinis,

Et non exiguo laurus adusta foco.

Vide etiam Tibullum Eleg. 5. lib. 2. De
lauri usa in sacris magicis Virgilius in Phar-
maceutria:

Spargere malum, & fragilis incende bitumine lau-
rum.

& Theocritus:

Δακτύλιον μὲν ἱκαστοῖν.

Exstincto foco. Alterum infansum omen.
contra, prosperum quum flamma subito ex-
citat. Virgilius; & Plutarchus in Cicero-
ne. De foco magico vide adnotata ad Ele-
giam 1. lib. 1. PARS. facit, plures libri cum
editione princeps; sed perperam. VULG.
Cur pro infauso omine haberent laurum
excitum in igne, in causa erat quod ad
focet præte naturam ipsius arboris. Lu-
cretius L. 6.

Nec res ulla magis, quam Phœbi Delphici laurus
Terroris sonitu flamma crepitante crematur.

Plinius L. 15. C. 30. Laurus quidem moni-
festo abditos ignes crepit, & quadam destilla-
tione. inde adagium, quod ex Diogeniano
refert Erasmus nostris: Μελῶνα σὺν δάφνι
χλόρας κωμῶν. BROUKH.

v. 37. ET JAM LUNA NEGAT TOTIES DE-
SCENDERE CÆLO.] Deduci se amplius non
patitur. Negat, detestat. Vide adnotata
ad Eleg. 22. sup. v. 46. Descendere, nam-
que. Sine, sine xanthiōte, five xanthiōte. Luc.
Sic Horatius ad Caliopem: Descende cælo.
Charisius lib. 4. sub finem, in schemate
hæmias; ut dicitur, citat hos versos:

Luna, deum qua sola videt perjurio vulgi;
Sen Cretæ magis, seu tu Dissipata vocaris,
Huc descende.

O o o

De

Una ratis fati nostros portabit amores

Cærulea ad infernos velificata lacus.

40

Si non unius, quæso miserere duorum:

Vivam, si vivet: si cadet illa, cadam.

Pro

De hac re satis dictum ad Eleg. 1. lib. 1. v. 19. Deducebatur autem Luna, ut interrogaretur unde morbus Cynthiæ, & quod auxilium. Sic apud Theocritum pharmaceutria, seu venefica, Lunam rogat unde amor. PASS.

V. 38. NIGRAQUE FUNESTUM CONCINIT OMEN AVIS] Sic Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 11.

Quis fuit ille dies, quo tristis semper amanti
Omina non alba concinuisse aves?

Nigra avis, quod dixit Eleg. 40. sup. v. 5. Polaris funesta, quæ altera Festo. Nigra inferis, superis alba conveniunt. ideo Tibullus Eleg. ult. lib. 3.

Fulserit hic nixus Delius alibi.
Oficinem inauspicatam hic significat, ut bubonem, noctuam, parram. & hæc lectio verior. Sed si alteram retinemus, *Concidit*, exponemus, dedit, edidit. ut Eleg. 4. lib. 4. *Tubercula fers murmuræ cadæ.* Albinovanus ad Liviam v. 343. *quos aures candidæ atos,* & *Nigra* ante erit saga pullâ veste induta, Horatius Sat. 8. lib. 1.

Vidi egemet nigra fuscissimam videri palla
Candidam, pedibus nudis passuque capillo.
Funestum omni, triste, ferale. ut *funesta tuba* Eleg. 7. Omne recte, quasi orem vel osmen Varroii & Festi. PASS. Nigra avis, noctuam fuisse arbitror. Hujusmodi autem mala omnia volucrum importunarum exprobant sacrificiis. Noster Eleg. 3. lib. 4.

Sive in finitima genuit flens noctua tigno,
Sive voluit tangi porca lucerna vera,
Illa dies bene eodem denotatur agnit. V.

V. 39. UNA RATIS FATI NOSTROS PORTABIT AMORES] Vehet trans Stygiam paludem; quia ut ait Eleg. 19. lib. 1.

Transiit & sati litura magnus amor.
Portare, transportare, nautica verba. unde perierit Chæren, non tantum a porta, sed & a portando. *Ratis fesi*, pro cymba Charontis, & fatum pro Orco, ac ipsa inferis, ut notavi ad Eleg. 19. lib. 1. v. 12. *Noctua* amor, nos amantes; ut Eleg. 16. lib. 1.

Cur nunquam referata mores admittis amores?
PASS.

V. 40. CÆRULEA AD INFEROS VELIFICATA LACUS] Sic Virgilius 6. *Æneid.* *Cæruleam advenit puppim. Cærulea, nigra & funesta.* Albinovanus ad Liviam:

Lumina cæruleæ jam jamque natantia mar-
te.

Theocritus in Encomio Ptolemæi vocat cymbam Charontis *saïpa mōnos*. Virgilius 6. *Æneid.* *ferrugineam. Velificata*, quæ vela fecit. vide annotata ad Eleg. 47. sup. v. 14. Dicitur & velificari & velificare. *Ad*, non est motus loci ad locum; sed significat apud, vel in, ut ad legionem & ad exercitum. Sic Eleg. 3. lib. 4.

Et crepat ad venter herba Sabina feces.

& Eleg. 4. lib. 4.

Ominum ad vestres sedem captivo penates.

PASS.

V. 41. SI NON UNIUS, QUÆSO MISTERE DUORUM] Si unus non movet, et duo movent. Sic Ovidius in Epist. Canaces: *Vivis, nec unius corpore perde duas.*

& lib. 2. Amor. Eleg. 13.

Hæc obbite vultus, & in uno porca duobus;

Nam vitam domina tu debis, illa mihi.

& 12. Metam. in fabula Ceycis:

Mittat ut auxilium suæ se, verbisque precatur.

Et lacrimis; animasque duas ut servet in uno.

Vide annotata ad Eleg. 9. sup. v. 26. P.

V. 42. VIVAM, SI VIVET: SI CADET ILLA, CADAM] Eodem mente Plautus *Mosell.* 1, 4. *Si cadet, non cadet quia cadam teum.* Virgilius quoque 12. *Æneid.*

Qui te cuique manens isto certamine casus,

Et me, Turne, movent. PASS.

Blanditiæ vulgares. efficacius multo, magisque ad verum amorem, Pamphilus ille Terentianus Hecyr. 3, 1.

Quoniam modo, Philomœna mea, nunc te offendam affectam?

Nam si periculum ullum in te inest, perissem una hæc dubiam esse. Brouha.

v. 43.

Pro quibus optatis sacro me carmine damno:

Scribam ego, *Per magnum salva puella Jovem.*

Ante tuosque pedes illa ipsa adoperta fedebit, 45

Narrabitque sedens longa pericla sua.

Hæc

V. 43. PRO QUIBUS OPTATIS SACRO ME CARMINI DAMNO] Hoc sermone significatur antidotum, ut Eleg. 18. lib. 1. *Pro præ diuini foret, &c.* ubi vide adnotata. Optatis, votis. Optata votis proxima, non profusa eadem; *subiatis*. Cicero Epist. 1. lib. 2. ad famul. *Optatis meis fortune respondit*. Idem 1. de Nat. Deor. *In optatis, in votis nobis occurrit Deus*. Plantus Afin. *Nossem tuam velim, si optata fecerit*. Damno me, quasi jam nunc representem votam. Nonius, *Damnatus est condemnatus voti, exponit liberatus*; ut & apud Virgilium *Damnatus votis*. sed fallitur. nam id significat sine controversia deberi. Hinc *Damnatus esse* apud Jurisconsultos, quod Charistius exponit, *Damnatus esse*. Ut *Judicatus*, pro, damnato dicitur; sic contra damnatus, ita obligatus ut facere condemnatur id quod promiserit facere. *Pote damnati legitur* apud Sisennam 4. Hist. apud Nanius. Macrobius lib. 3. Saturn. cap. 1. ad illud 5. *Æneid. voti reus*; *Sacrarium*, inquit, *proprium verbum*, ut reus dicitur qui suscepta vota se munusculis obligat; *damnatus autem qui promissa vota jam soluit*. *Sacro carmine*; votivo, ut Eleg. 23. sup. *fœcis cultris*. Carmen vocat versiculum sequentem, nec totum. Sic Virgilius 3. *Æneid.*

--- Rem carmine signo:

Æneat hoc de Danaei vultibus eras. P.

V. 44. SCRIBAM EGO, PER MAGNUM EIT SALVA PUELLA JOVEM] Vide Eleg. 14. sup. a v. 25. Ovidius lib. 2. Amor. Eleg. 13. *Adjicium titulum*; Servatâ Naso Corsanâ. Noster Eleg. 3. lib. 4.

Subscribam, Salvo grata puella viro. *Per Jovem salva*. id est, Jupiter auctor ejus salutis, ut Eleg. 15. lib. 3.

Quod superest vita, per te & tua cornua vivam.

Cicero 1. de Leg. *Per te salva est patria, per te eadem fit oratio*. & Q. Cicero de Petitione Consulatus: *Ate te defensi, & per te servati*. Suetonius in Augusto: *Per illum se vivere, per illum navigare, per il-*

lum libertate & fortunâ frui. *Salva puella*, servata & incolumis; nam Jupiter cognomento *Sarap* innuitur, de quo Euripides in *Hercule furente*, & *Sralo* lib. 9. *Salva ex periculo*, ut Eleg. 14. v. 5. *Past.* *Apagæ illepidum illud est*. nec vero comparet in melioribus libris. --- quod si Nuber plena oratione voluisset uti, nunquam dixisset est; sed *posuit, dedidit*, aut tale quid. v. l' *Aristo* xiv. del *Furioso*, 57. *Per magnum Jovem*. erudite. nam quamvis cetera quoque dii dicerentur *magni*, tamen hoc honoris vocabulum ad solum Jovem proprie referrebat. Macrobius 1. Sat. 12. *Sunt qui hunc nomen (Majum) ad vestros Fastos a Tuscanis transisse nimmerent*, apud quos nunc quoque vocatur *deus Majus*, qui est *Jupiter*, a *magnitudine scilicet ac majestate dictus*. Broun. Td est frustra quæras etiam in editione principe. *Vulp.*

V. 45. ANTE TUOSQUE PEDES ILLA IPSA ADOPERTA SEDEBIT, NARRABITQUE SEDENS LONGA PERICLA SUA] Sic Eleg. 10. sup.

Positur hic imo ante cornua pedes.

ubi vide adnotata. *Ante tuos pedes*; id est, ante pedes simulacri tui: quod Virgilius 4. *Æneid.* *Ante ora dabam*. Eodem sensu Elegia 8. lib. 3. dixit,

Es Fœcis magna voluitur ante pedes.

Ille ipse, ipsamet. Terentius Eunuchus: *Nempe epine Thaidem. ipse ipsam*. Plantus, *ipissimam*, Virgilius 9. *Æneid.* *Ilum ipsum clypeum, cristisque rubentes*. *Adoperta*, velata Phrygi amictu. Idem Virgilius 3. *Æneid.*

Es capite ante aras Phrygiæ velatus amictu. versu autem 425.

Properas velare comas adopertis amictu;

Ne qua inter sanctos ignis in honore deorum

Hobilis facies occurrat, & amica torquet.

Plantus Amphitr. *Invocat deos manibus puris, capite aperta*. Sarurno tamen & Honorio aperto capite Romani sacrificabant. vide Plurarchum in *supplicatione* Quæst. 10. 11. & 13. *Sedebit*, ex ritu supplicantiæ & venerantiæ deos. Tibullus Eleg. 3. lib. 1.

Ooo 2 Ur

Hæc tua, Persephone, maneat clementia, nec tu
Persephones conjux sævior esse velis.

Sunt apud infernos tot millia formosarum:

Pulcra sit in superis, si licet, una locis.

50
Vo.

*Ut mea votivos perfluens Delia mæstet,
Ante sacras lina vella ferax sedat.*

Idem Carm. 13. lib. 4.

Sed Venereis sancta consilium vinctus ad aras.

Hæc notas innotuit, supplicibusque sedit.

Noctæ Eleg. 5. lib. 4. *Supplex ille sedet.* Pythagoricorum symbolum est *πρωκρινισμὸς* *πρωκρινισμὸς*. Narrabit pericula sua. dixi ad Eleg. 1. v. 43. & Eleg. 17. lib. 3. ad Baculum. *Longe pericula.* multa & longa oratione commemoranda [puta morbum, quo diutius periclitata fuerit.] ut supra hac Elegia: *Perata per multa pericula vita.* Albinovanus ad Liviam v. 397.

Prevertigine mæst per longa pericula lantum.
Pæss.

V. 47. HÆC TUA, PERSEPHONE, MANEAT CLEMENTIA, NÆC TU PERSEPHONES CONJUX SÆVIORES ESSE VELIS.] Pro hæc suspicor legendum hæc; id est, exspectet hanc donec suo fato moriatur, nec ei mortem prope-ret. An hæc, id est, similia vota iis quæ Jovi persolvit? An hic maneat, id est, ne ulterius progrediatur? Sævior, immitior, crudelior; quum tamen Pluto rex inferorum, Proserpina seu Persephones conjux, sit illacrimabilis, ut ait Horatius. de illo & Virgilius 4. Georg. in fabula Orphæi:

*Mæstque adit, regemque tremendum,
Nescique humanis precibus mansuescere verba.*

Pæss.

Hæc tua, Persephone, maneat clementia. Si petita impetravero, o Proserpina, eadem exspectes quæ Jovi pollicitus sum. Illa enim credidatur animas et vinculis corporum solvere, demto crine de vertice capitis. Virgilius sub finem 4. Æneid.

*Non dum illi sacrum Proserpinæ vertice crinem
Abjulerat, Symplice caput damnaverat Orca,
cujus vestigiis nos olim insistentis ita lu-simus:*

*Tu quoque Persephone damnatum attingere
crinem*

Abjicere. merita vixima pulsa cadet. V.

V. 49. SUNT APUD INFEROS TOT MILLIA FORMOSARUM.] Theocritus in Epitaphio

Adonidis Idyll. 23. Venerem ita loquentem inducit:

*Αἰδοῦμαι Περσέφειαν τοῖς ἰσχυροῖς ἑστίῃ
αὐμὴν
Πολλὰ ἔσται προέσται· τὸ δὲ πάροςθεν ἐς ἐδ
ναμπύ.*

Id est: Accipe Persephone virum meum; nam & tu ipsa multa et me poteris. & quicquid pulcrum est, ad vos devolvitur. Apud inferos, ita dictum ut a Plauto Afri. 3. 2. *Vale, apud Orcum te videbo.* Pæss. *μνηστῆρσι ἀναπρωκτῆσι* Passeratii, magni viri. non enim Græci versus quos attulit, sunt Theocriti, sed Bionis Zmyraci Idyllio 1. V.

V. 50. PULCRA SIT IN SUPERIS SCILICET UNA LOCIS.] Superi loci, hic noster orbis & terræ, quas aras superas vocat Virgilius 6. Æneid. *Superasque evadere ad aras.* Nam ut superos cælum vocamus cum terris comparatum, sic & terras superos cum Manibus & inferis comparatas. Scilicet, hic videtur accipi, pro, saltem; quod tamen exemplis consummare non possum. Sed alii libri habent, *Si licet*, id est, si sinunt fata, & si fas est. Una, ut Eleg. 3. supra:

Gloria Romanis una et tu nata possit. P. *Pulcra si in superis scilicet illa locis.* Legendum si licet, quod jam alii monuerant; deinde una, pro illa, omnibus libris auctoribus. neque aliter procedit oppositio tot millia. Bævus. Hæc sententia venustissimis & elegantissimis Propertii annumeranda est. *Una* dicit pulcrum futuram in superis locis, quæ enim quæque formosa? Perfectionem vero hanc formam & singularem tribuit Cythia, quæ mulier sit ornamentum ætatis suæ. Concedit quidem Plutonis regno feminas plurimas insigni pulchritudine, quod illic non unius tantum sæculi, sed plurimum, formæ descendunt. Ceterum nulliusma legere est apud Nonnum lib. 10. Dionysiac. v. 318. verbus Bacchi, Ampelum Satyriscum amanti, ad Jovem:

*Εἴς τίς πολλὰ
Ἄλλαν ἄνθρωπον ἰσχυρὸν εἶδεν, ὃς ἄνθρωπον
ἦν ἰδὼν, ὡς καὶ ἐξ ἑστέων ἐκ παλαιῶν ἄνθρωπων.
h. c.*

Vobiscum Antiope, vobiscum candida Tyro,
Vobiscum Europe, nec proba Pasiphaë.

Et quot Iona tulit, vetus & quot Achaia formas,
Et Thebæ, & Priami diruta regna senis.

Et

h. e. Sunt vere multi Alierum puerum amabilem ordinem, quos simul amant, si vellet, una; velingent unum puerum Baccho. Et M. Antouius Flaminius, egregius veterum imitator, in quadam Elegia lib. 4.

*As magnam est, animam si de me milibus unam
Des maris, vitam que dedis ipsa tibi?*

Nec multum abluunt illa Pedonia Confolat.
ad Livium:

*Scilicet immensis si latus una fuisset
Livis, fortuna regna minus forent.*
Superi, inferi, deum, iuribus i. Inferi, sine inferis; unde deum, subtercrant. Vulp.

v. 51. VOBISCUM EST IONA, VOBISCUM CANDIDA TYRO.] Quæ sit hæc Iope nescio, urbem tamen eo nomine in Palestina reperio. Alii libri *Iole*, quæ fuit Euryti regis Oechalia filia ab Hercule amata, unde æstæ xelotypia Dejanira. ex tandem nupsit Hylio Hercules filio. Ovidius 9. Metam. Apollodorus lib. 2. Hyginius Fab. 131. Si lepitur Antiope, dictum de ea ad Elegiam 4. lib. 1. v. 5. Candida Tyra, id est formosa; ut apud Catullum Carm. 13. *Non sine candida puella.* De Tyro dictum ad Eleg. 13. lib. 1. v. 31. PARS. De hac Iope nulla apud veteres memoria est. Is. Vossius legit, *Vobiscum Antiope*, ad Catull. p. 237. id quod jam monerat Passerius, qui quum proficereat esse in nonnullis libris, *Vobiscum est Iole*; cur id non admittamus? & sane admittimus, bono illo codice Groningano sponse, in quo liquidis literis *Iole* exaratum est, quod & Livineius observavit. --- Beroaldus de *Andromeda* somniabat, quæ tamen Minervæ beneficio in filiera est collocata. at hic sermo erat de inferis. EROUR. Non debito quin optima & vera lectio sit quam probat Vossius, *Vobiscum Antiope*; quum Homerus quoque lib. 11. Olyss. conjungat Tyro atque Antiope, uti animas Heroidum inducit, cum Ulixæ colloquens. Vulp.

v. 52. VOBISCUM EUROPE, NEC PROBA PASIPHAË.] De Europa Homerus Iliad. 4. qui Phœnix filiam facit, & matrem Mi-

nois. Ovidius 3. Metam. Theocritus in Idyll. Europa, Apollodorus iustio lib. 3. Europe pro Europa, ut apud Horatium Ode 27. lib. 3. De Pasiphaë Noster Eleg. 32. infra, ubi fabula narrabitur. Pass. Nec proba Pasiphaë, hoc est, & Pasiphaë non proba: vel & Pasiphaë improba. Eodem pacto usus particula nec Valerius Flaccus 1. Argonaut. v. 132. de Thetide ad Pelei nuptias a delphicæ vesta:

*Ille sedet deusdè in lumine pallid,
Nec Jove majorem nesci suspicatur Achillem.*
hoc est, & suspicatur, Achillem non nasci majorem Jove. Monerat enim Themis Jovem, ut caveret a Thetidis concubitu; nisi enim abstinentisset, fore ut filius qui nasceretur, Jovem regno pelleret, sicuti Juppiter Saturnum pepulerat. Dolet igitur Thetis, filium qui ex se dea & Peleo mortali homine oriturus erat, non futurum Jove majorem: qui hujusmodi fuisset si ex Jove natus esset. Vide Lucianum in Dialogis deorum. Vulp.

v. 53. ET QUOT TRAJO TULIT, VETUS ET QUOT ACHÆIA FORMAS.] Pro Traja, veteres libri habent *Hia*: *Hiena*, unde Scaliger *Iona*; pro Ionia, ut Arabus, pro Arabibus, Cilicis, pro, Cilicis. Sic apud Horatium Epodo 2. videtur legendum, *Si quot senis intonsa subibus.* Vide vetus Epigramma apud Plinium lib. 35. H. N. cap. 10. Sed tamen ego *ἀρχαία*. Talis, genuit, prodixit, ut dictum ad Eleg. 4. lib. 1. v. 7. *Petræ Achaia*, & antiqua & nobilis regio Græciæ, cujus caput Corinthus, ubi insignes formæ. Sic dixit Eleg. 8. lib. 1. *Regnum vetus Hippodamia.* Formas, pro formosis, ut Eleg. 3. sup.

Pass. Helianæ hæc tertia forma secunda videt. Achaicas formas significavit Eleg. 25. *Argiva prodece figura.* & Eleg. 13. lib. 1. *Ille sit lachris & blandis Herminis.* Pass. Ione legendum omnino: de Traja enim ac Troide in sequenti versu. Vulp.

v. 54. ET PRIAMI, ET PRIAMI DIRUTA REGNA SENIS.] *Pbabi* inquit, quia Traja Cyn-

Et quæcumque erat in numero Romana puella, 55
Occidit. has omnes ignis avarus habet.

Nec forma æternum, aut cuiquam est fortuna perennis.
Longius, aut propius, mors sua quemque manet.

Tu

Cynthia esset, ut ait Virgilius. Alii Rhodum putant significari. Sed Scaliger legendum censet, Et *Tæche*, & Priami d. r. f. quod probat; quia Propertius Thebas cum Troje liberenter conjungit, ut Eleg. 1. sup. v. 51. & Eleg. 8. v. 10. *Diruta*, eversa; ut Eleg. 1. lib. 4. *Diruta Troja*. & Eleg. ult. ejusd. libri *Versa regna*. Et regna ait, quia Priami toti Asia imperavit. Sic Virgilius: *Priami regnum cervice Achilles*. Seneca *Præmatur*. Ennius:

Quam veteri occubuit Priamus sub Mariæ Pelopæ.

De mulieribus Trojanis vide Eleg. 19. lib. 1. Pass.

v. 55. ET QUÆCUMQUE ERAT IN NUMERO ROMANA PUELLA, OCCIDIT. HAS OMNES IGNIS AVARUS HABET] *In numero*, loco, honore, pretio. Cicero Philipp. 1. *Quam locum apud Cæsarem obtinuisse? quo in numero fuisse?* & in Bruto: Cn. Pompejus Sesti filius aliquem numerum obtinuit: & alibi Sæpe. *Has omnes ignis avarus habet*. Data sunt flammis regi, & consumpta. *Ignis avarus*; cui nihil unquam satis est, vixit rogi flamma & insatiabilis. Sic Ovidius 3. Amor. Eleg. 3.

Effugiat ovides carmina sola reges. Et *avarum mare*; Horatius Ode 29. lib. 3. *Acherontem avarum* dixit Virgilius 2. Georg. *Habet*. idem Virgilius lib. 4. *Æneid*. *Cecit ater habebat*. Et lib. 9. *Æneid*. *Fanus lacertum tollere habet*. Pass. *Erat in numero*. Subaudi *formosam*. Vulp.

v. 57. NEC FORMA ÆTERNUM, AUT CUIQUAM SIT FORTUNA PERENNIS] *Forma* flos caducus, herba solstitialis. Tibullus Elegia 4. lib. 1.

Forma non ullam fata dedere morari. *Æternum*, res æterna. ut Virgilius: *Variam & mutabilem semper Fœmine*. De inconstantia Fortune. Græcorum est parēmia: *ῥόη σίτερη*. dixi ad illud Eleg. 8. sup. *Omnia vertuntur*. *Perennis* alii dictum voluit quod per multos annos, aut per omnes durat; fortasse ab annibus, quorum alii ad

tempus fluunt, ut torrentes, alii semper, ut justa flumina. unde

Annus perennis latens Anna Perennis vocor. Pass.

Æternum. vel subaudire oportet *tempus*, nec forma æternum tempus est; nempe manet, durat. Virgilius 6. *Æneid*. v. 617. *hædet, æternamque stabit laetitia Thæstis*. V. v. 58. *Longius, aut propius, mors sua quemque manet*.] Horatius Ode 3. lib. 2. *Omnes sedens cogitamus, omnium visus ærat serius, cunctis Mors cunctis*. & Ode 18. lib. 1. *Omnes una manet uxor, Et calcanda semet via læti*. Virgilius 10. *Æneid*.

Sit sua cuique dies, brevis & irreparabile tempus.

Omnibus est vita.

Noster Elegia 16. lib. 3.

Sed tamen hoc omnes, hic primus & ultimus ordo.

Est male, sed cunctis ista terenda via est. *Longius*, non est loci. ut neque *propius*, sed temporis, ut Eleg. 20. lib. 3. *Tempora cunctis Longius, Læne, morare*. Ergo *longius*, serius; quia ex longinquo veniens, serius venit: & citius, qui ex propinquo. P. *Longius, aut propius*, m. f. g. m. Non est cur properetis, o dii subterranei, Cynthia mortem afferre; siquidem illa exstiti demum ætate in vestram ditionem recarsa est. Orpheus apud Ovidium lib. 10. Metam. v. 32. *Eurydicem suam repetens a Platone*:

Omnia debemus vobis: paullatimque morati, Serius aut citius sedem properamus ad unam. *Tendimus huc omnes, hæc est domus ultima & vestra*.

Humani generis longissima regna tenetis. *Hæc quoque, quoniam iustus natura pergeris ænat*,

Juris erit vestri, pro numero postumum usum. *Mors sua quemque manet*. Pax locutio Manilii Astron. lib. 1. v. 80.

Et sua quemque. *Advigilare sibi iussit fortuna premendo*.

Vulp.

v. 59.

Tu quoniam es, mea lux, magno demissa periculo,
Munera Dianæ debita redde choros. 60
Redde etiam excubias divæ-nunc, ante-juvencæ:
Votivas noctes & mihi redde decem.

E L E G I A

V. 59. TU QUONIAM ES, MEA LUX, MAGNO DEMISSA PERICULO] Si demissa legatur, in aliis libris, plana est sententia, id est, cui abire ex eo periculo incolumi licet. nam capti, quum dimittantur, liberati sunt. Sin; ut edita est, demissa, & ut legitur in Elegia quæ proxime sequitur *Somno demissa retrahi*, detracta nomini proposito, verbo addita est. missa de periculo; & missa de somno. *Missæ*, id est, emissa & liberata, ut dicitur mitti, & emitti manu, & ut Cicero in Somnio Scipionis dixit, *Ego somno solutus sum*. Sic Eleg. 16. sup. *Vix summas extollens gurgite palmas*. nempe tollens ex gurgite. Aliud esset demittere pericula tertio cala; pro, in periculum. ut demittere nevi, & demissimus Orca apud Virgilium. PASS.

V. 60. MUNERA DIANÆ DEBITA REDDE CHORO] Sic apud Tibullum Carm. 3. lib. 4. *Debita reddere facis Apollini*. De verbo *Reddere* dixi plura ad Eleg. 19. sup. v. 19. *Munera*, premia salutis tui. Sic Ovidius lib. 5. Amor. Eleg. 13.

Ipse faciam ante tuos munera vota pedes. id est, dona Dianæ promissa, antidora, ut dixi ad Eleg. 13. sup. v. 8. *Debite*, quia voti compos, ut Eleg. 16. lib. 1.

Debiteque oculis vota tui manibus. Choro Dianæ. Nymphis, quarum choro & cotu stipata Diana. De his Apollonius Rhodius, ubi τρυγᾶς describit. Noctis Elegia 4. lib. 4.

Sape tui blandis argentes liliæ Nymphis, Ramula ne faciem laderet hostia Tati.

& Eleg. 17. lib. 1. de Nereidum:

Candida felici solvite vota choro.

Sed alii libri *choros*. quod Scaliger refert ad ea Eleg. 38.

Quum velut accensis devotam currere totam

in nituis, & Trivia luminis ferre dea.

choros certe ducebant in sacris, & laudes deorum canebant. vide Horatium Ode 1. lib. 4. Si, *thola*, legimus; tholus erit pars templi, velut scutum breve, in medio te-

sto, in quo trabes coeunt, ad quod dona consueverunt suspendi, inquit Servius ad illud p. Æneid. *Si qua ipse mihi venerit ausi*, *Suspenditis tholo*. PASS. Redde choros. ita feliciter restituit Scaliger. & Lipsius monerat L. 5. Aut. Lect. C. 20. ego quoque in octo libris *choros* reperi. Volens dicit, abortivo solutam Cynthia, neque id eo Dianæ sacrificasse. Unde didicit hunc ritum? -- dixisset, votum solvidisse Iſidi, atque ideo decem noctes pure habuisse. totidem nunc sibi reddi postulat poeta amator. v. Donta Schediasm. succidan. p. 66. seq. BROUKE.

V. 61. REDDE ETIAM EXCUBIAS DIVA-NUNC, ANTE-JUVENCA] Pervigilium intelligit. & hic excubias sacrorum sunt, ut apud Virgilium 4. Æneid. *Vigilemque sacroceras ignem Excubias divas æternas*. Proprie excubias, quia extra, id est, ante fores templi jacebant. Tibullus Eleg. 3. lib. 1.

Ut mea votivas perolverem Delia noctes

Ante sacras limo tota fores sedecet.

Divæ-nunc, ante-juvencæ; *legu*, de qua dixi plura ad v. 18. hujus Elegiæ. PASS. Elegancia non dissimili Catullus Carm. 4. *Ubi iste post-phœseus, antea fuit Comate filius*. & Livius lib. 5. Hist. *Illos eo perissimum amoris, patriam libertatem, patrem liberatorem*. *Induisti in eunum, ut Superbæ-guendæ regi, tam-infestis vulgari prederet*. Ovidius quoque lib. 3. Amor. Eleg. 6.

Cur modo-ſpſſatis, tædæ invidet ad aſſas?

Denique huic loco Propertii geminus illa Euripidis Hecuba v. 60. *Ἄγχι ἑστὸς ἔχῃ ἑκατόν-Νῦν, Ἰπποδῆς, ὅστις, ἀποστρέφῃ-ἴσμεναι*. VULP.

V. 62. VOTIVAS NOCTES ET MIHI REDDE DECEM] *Redde*, inquit, quia totidem abstulisti quum in Dianæ vel Iſidis cultu esses. Quot igitur puras habuisti, tot mihi spurcas redde. *Votivas noctes*, quas ex voto operatæ erant alicui divo, ut manifestum Eleg. 33. infra v. 8. quem locum videbis. & Plautum præterea in Afinaria initio actus 4. PASS. Ejusdem fere sunt claus

sis verba parasiti apud eundem Plautum
Captivus 3, 1, 33.
*Qui conciliam inire, quo nos vultu & vis
prohibent;*

*Hic diem dicam: irrogabo multam: ut mihi
cuius decem
Mea arbitratu deus quum cura annona sit. sic
egress. VULP.*

ELEGIA XXIX.

Hesternæ, mea lux, quum potus nocte vagarer,
Nec me fervorum duceret ulla manus,
Obvia nescio quot pueri mihi turba minuta
Venerat: hos vetuit me numerare timor.

Quo-

ARGUMENTUM ELEGIA XXIX. LIBRI II.]
NARRAT, SE AB AMORUM CUSTODIA NOCTU COM-
PREHENSUM, & INJECTIS VINCULIS AD CYNTHIAM
DEDUCTUM. VULP.

V. 1. *HESTERNÆ, MEA LUX, QUUM POTUS*
NOCTE VAGERER] Sic Suetonius in Ne-
roce cap. 26. *Post crepusculum (noctis) fla-*
tim, arripens pila, vel galea, popinas ini-
bat, circumque vires vagabatur indidundus.
Inde Nottivagus, Attius Bacchis apud Ma-
crobiū: *Almaque cura Nottivago Phœbe*,
quod interpretatur Brimo sive Hecate Apollo-
nio. Vetus Glossarium, *Nottivagus, venge-*
ficatus. PASS. In Groningano est *vagerer*,
videndus Nonius in *Vagas*. ego tamen nihil
muto, quum non solent Noctes ancipari
voces vetustas, ac jam suis temporibus de-
fectas. BROUXH.

V. 2. *NEC ME FERVORUM DUCERET UL-*
TRA MANUS] *Servos adversarios* intelligit;
ita enim appellantur, ut docet Donatus in
Adelphos, qui adversum eunt heris a co-
na releantibus. *Pueres* vocavit Eleg. 3. lib. 1.
v. 10. *Manus*, pro multitudine. Sic Ele-
gia 20. lib. 1. *Manus Heronum*. Seneca *ser-*
vorum turbam dixit Consolat. ad Helviam
cap. 11. Ovidius 6. Fast.

Hic est curatio tibi serva manus,
id est, ancillarum turba. Duceret, redu-
ceret domum; quia cibus opus ducet. id-
eo dixit *vagerer*; quod Horatius Epodo 21.
Verbera incerto pectus. An duceret, pro dedu-
ceret? id est, comitaretur: unde deducen-
tes candidatorum M. & Q. Ciceronibus. P.
Homines genio indulgentes, & libidini de-
diti, soli plerumque ambulant, ne quis im-
pediat & interrumpat. Ideo Palinurus apud
Plautum Curcul. 2, 1. reprehendit Phædro-

mum adolescentem, quod nocte intempestia
suis servis foras iret:

*Istus quidem nos bellum est, nec memorabile,
Tuta tibi par et laurus, locus ceruus. V.*

V. 3. *OBVIA NESCIOT QUOT PUERI MIHI*
TURBA MINUTA VENERAT: hos vetuit me
NUMERARE TIMOR] Cupidines intelligit, de
quibus Papinius Statius in Epithalamio Stel-
lin & Violantilla lib. 1. Silv.

Foliva cæcæque die (Veneris) tenerum pro-
mit agmen Amorum.

Noctes Eleg. 9. sup.

Tela prece, pueri, segre acuta magis.
Anacreon: *Ta pila tibi ipi ignis*. Appu-
lejus lib. 10. A. A. *Venus circumfusa popula*
lucissimum parvulorum. Phædrus plures
ait Cupidines fingi propter *moderatum*,
hoc est, morum diversitatem. Philostratus
in Imaginibus eos ait Nympharum filios.
Ideo & Plato ipse *παιδαγῶνες*, multorum
capitum belliam esse scribit. *Turba minu-*
ta, pusilla, parvula. Sic Suetonius in Au-
gusto cap. 83. *Nutritisque ludebat cum pueris*
minutis. & *minuti philosophi* M. Tullio in
Catoe: & *minuti cives* Seneca De Vita
Beata cap. 19. *Hos vetuit me numerare ti-*
mor. prohibuit, sive obstitit & impediten-
to fuit, ne hos numerarem. Omnis per-
turbatio animo officit, & ejus luminibus;
sed præcipue timor efficit memoria. quare
& in timore videre etiam putamus ea quæ
non videmus. Ovidius 5. Metam. in fabu-
la Arcturæ:

*Vidi procedens longam
Ante pedes umbram, nisi si timor illa videbat.*
PASS.

Hos vetuit me numerare timor. Etiam ira
hoc proprium est ut iratos excæcet. Plau-
tus

Quorum alii faculas, alii retinere sagittas,
 Pars etiam visa est vincla parare mihi.
 Sed nudi fuerant. quorum lascivior unus,
 Arripite hunc, inquit: nam bene nostis eum.

Hic

tos Afri. 3, 4, 44.

Nos hercle te provideram. queso, ne visio ver-
tatur.

Ita iracundia obstitit oculis. VULP.

V. 5. QUORUM ALII FACULAS, ALII
 RETINERE SAGITTAS, PARS ETIAM VISA EST
 VINCLA PARARE MIHI J. Vigilantis somnium
 est. Faculas, parvas facies. Valerius Ma-
 crobium apud Gellium: Quid faculam praeferre,
 Philites? Plautus Persa: Nequiquam tibi
 Forenas faculam sacrificium allucere vole. De
 facibus Cupidinum Appulejus lib. 10. A. A.
 Velut nuptialis epulas obtinere domina cornu
 praetulit facibus. & retinere, pro, tene-
 re. ut Catullus Carm. 63.

Levis colum molli laeva retinebat amictum.

Alii, Pars, dictum ut a Virgilio Aeneid. 1.

Pars in fregis secat, verubusque trementis
figunt.

Litore abena locant alii, flammisque mini-
strant. PASS.

Alii retinere sagittas. Cogitabam aliquando
 temere. sed obstant libri, sensu quoque nun
 incommodo. EPOCHIUM. Quorum alii faculas,
 a. v. f. Plures fuisse Cupidines, prater Grae-
 cos auctores, testatur etiam Claudianus De
 Nuptiis Honorii & Marie:

Mille phœretrati iadant in margine ferreae,
Ore parat, habitu similes, gens molliis Amorum.

Hec Nympha percutit, illum Venus aurea fo-
luta.

Edidit.

Quæ tamen dea dicitur Horatio Ode 19.
 lib. 1. *Mæne levis Cupidinum.* ad quem lu-
 cum vide Torrentium. Ceterum videtur
 Propertius Theocritum imitari voluisse: si
 modo Theocriti est Idyllium in quo par-
 vali Amores mittantur a Venere ad aprum
 vestigandum qui Adonis dente percussit.
 Oī f' ἰδὺν τε καὶ ἱλαῖαν ἡμεῖς ἐλαῖαν,
 Σπρίγην τε καὶ ἀντίγον, Δίον τε καὶ ἰνέον,
 Χ' αἰετὸν, ἄρδον, καὶ δολοῖαν. Ἐ' ὅσον αὐτὸν
 ἔλαον. Ὁ δ' ἰδὺν ἔλαον, Ἐ' ἔλαον αὐτὸν
 αἰετὸν. Ὁ δ' αἰετὸν ἰδὺν ἔλαον. Ὁ δ' αἰετὸν
 αἰετὸν. Nos quoque, si fas est no-
 stra huc afferre, in Lyricum quodam poema-
 Tom. I.

tio pueros Cupidines Martem armis exten-
 tes ita induximus:

Interdum prosperas (Mars) dilectum visere Cy-
prum;

Bique, Nymphas inter & molles choros,
Te scilicet, Cytherea, posui: tibi dedite uni

Dat se prostravit evocandum Amoribus.

Quorum alii galeam capiti, clypeumque sinistra

Demunt, iocosa garrientes agmine.

Pars tullant iuvenile ingenio viribus hostem,

Pars impedit floribus gestis denum.

Ille, satur myrrha crinit, & dulcia resident,

Subest valere militarem Thoracum.

Faculas. Si Salmasium audimus Plinian. Ex-
 xercit. in Solinum pag. 1063. facies erant
 lignum minutatim concisum in tenues ha-
 stulas, veluti aristas, ut facilius flammam
 conciperent. Has iccirco spicatas appellat
 Gratius Cynegetici v. 484.

Icecirco acris molinum cempta lincis,

Spicataque facies sacrum, ad amorem alia, Diana

Sylvestis.

Virgilius pariter 1. Georg. v. ap. 1.

Et quidam ferat hiberni ad luminis ignem

Pervigilat, servaque facti inspicat acris.

ad quos versus vide quæ assert Emmenethias.

VULP.

V. 7. SED NUDI FUERANT. QUORUM LA-

SCIVIOR UNUS, ARRIPITE HUNC, INQUIT:

NAM TENE NOSTER DOM J Sed, pro tamen,

vel autem, vel atque. Sic Eleg. 8. sup. Sed

non effugis. & Eleg. 6. sup.

Sed non immerito volavit aureas fenum.

Nudi Cupidines, ut Nudus Amor, Eleg. a.

lib. 1. ubi vide adnotata. Forerit, pro,

erant. ut Eleg. 5. lib. 4. Esqueque fuerunt.

Sic infra Eleg. 31. v. 7. Suerunt, pro,

stabant. Lascivior, protervior, petulantior.

Servius in illud a. Ecl. Lascivus capta: vo-

lucrovis, inquit, & desiliens. Sic Amor la-

scivior Tibullo & Horatio. Arripite hunc.

Manum endu jacite. Plautus: Rapite hunc

suklinum. Arripitur vel homo, vel res:

homo ad penam, res ad rapinam.

Plautus Curc. Sicine me indemonatam arripit?

Horat in calce Epist. ad Pisonem:

P p p

Quon

Hic erat : hunc mulier nobis irata locavit.

Dixit, & in collo jam mihi nodus erat. 10

Hic alter jubet in medium propellere : & alter,
Intereat, qui nos non putat esse deos.

Hæc

*Quem famel accipit, tenet, occiditque le-
geret.*

Idem Plautus Persa :

*Quod famel accipi det, unquam postea eripi
det.*

Addendum ad formulas : *Accipite hunc*, ut
Prehendo furem, & regium imperium, *I li-
ber, colliga manus*. *Nam bene vultis eum* ;
quia in ejus medullis habitastis. Eleg. 12.
sup.

Quid tibi jucundum facis habitare vudallie?
Et est interdum sermo vituperantis. Ca-
rullus Carm. 12.

Suffragi iste, Vere, quem probe velli. Pass.
Quorum lascivius unus, scribendum videtur
horum, nam altero ab hinc versus quorum
habuimus, quæ compositio dura est, & in-
suavis. BROUEN.

V. 9. HIC ERAT : HUNC MULIER NOBIS
IRATA LOCAVIT.] Subaudi quem quæreba-
mus. Irati enim abrumpere sermonem so-
lent. & erat, pro, est. ut apud Virgi-
lium 12. *Æneid.*

Hoc erat, hoc totis, inquam, quod sepe petivi.
Mulier, arreptantibus, de Cynthia, ut E-
legia 13. lib. 3.

Falsa est ista tua, mulier, fiducia forma.

Sic & Catullus Carm. 69.

Nulli se dicit mihi meo habere malle,
Quam mihi.

Lecavi, nobis tradidit quasi certo constitu-
to pretio vexandum. Ita Plauto, *locare ca-
dentes agnes*, mortuam locare offerendum ;
conditi solium, nempe ad coquendum. Ea-
dem sententia Catullus Epigr. 97.

Præterea insiste miserum me tradere amori

Non cessasti, omnique exsternere modo.
PASS.

In uno nostro itemque in Borrichiano est
religui ; quomodo fere vulgate. atqui nihil
illo locavit erat elegantius. BROUEN. Loca-
vit est in editione omnium princeps an-
ni 1472. Subaudi, Punendum, & indignis
modis accipiendum. Locabantur autem pro-
priè opera publica, ædificia, vestigia, lu-
di ; præterea funera, & alia multa. Qui

vero hæc perficienda, expediendaque susci-
piebat, is *redemptor* dicebatur. Horatius Ode 1.
lib. 3. *Hæc frequens Cæmentis densitas redem-
tor*. Cum famulo, dominusque terra *Exstidit*.
loquitur de molium fundamentis in ip-
sum mare jactis. VULP.

V. 10. DIXIT, UT IN COLLO JAM MIHI
NODUS ERAT.] Formula in celeritate rei
verba consecuta. Sic Eleg. 9. lib. 3.

Dixit & ossibus lingua sepulchro mero.
Nodus exstidit, pro vinculo ; ut Ele-
gia 10. sup.

Me licet æreis adstringant brachia nodis.
ubi mox *catenas* vocat. Hec genus vinculi
quo collum necebat, collare appellat Lin-
callius apud Nonium i. Plautus in Capitu-
lis cellariam, & in *Rudente* columbar.
De nodo Veneris Martialis Epigr. 13. lib. 6.

Ludit Acidalis sed non Venus spera nodo,
Quem rapuit cello, parvo Cupido, tuo.
PASS.

V. 11. HIC ALTER JUBET IN MEDIUM
PROPELLERE : ET ALTER, INTEREAT, QUI
NOS NON PUTAT ESSE DEOS.] Imitatur Theo-
critum in Idyllo sic vulgo *Athen*. *Nis*,
pro tunc. ut Eleg. 10. v. 22. sup. *Jubet*,
præcipit & hortatur fratres qui pone so-
quebantur. Sic Eleg. 14. sup. *Quod me gon-
dere jubebat*. In medium propellere, an tru-
dere in medium agmen recusantem sequi ?
nam unus laqueo & vinculo traheretur, al-
ter propelli & trudi jubebatur. & hoc est quod
ait Theocritus, *Εἴρυστα τοῖς τοῖς*. *In*
medium est etiam in apertum. Plantus Am-
phitr. *Utrique imperatores in medium venis*.
inter utrumque exercitum. Ergo hic in me-
dium, ut ab omnibus conspiciatur, quia
sibi conficius nequitiz, latebras quærebat.
Non potes esse deus, vindices nempe illius
perfidia. sic Petronius : *Nemo celum celum*
putat, nemo jurandum servat. & Ovidius
lib. 1. A. A.

Exposit esse deus, & ut *exposit*, esse pu-
taunt.
vide annotata ad Eleg. 6. lib. 1. v. 8.
PASS.

V. 13.

Hæc te non meritum totas expectat in horas,
 At tu nescio quas quæris, inepte, foris.
 Quæ quum Sidoniæ nocturna ligamina mitræ 15
 Solverit, atque oculos moverit illa graves:
 Afflabunt tibi non Arabum de gramine odores,
 Sed quos ipse suis fecit Amor manibus.

Par-

V. 13. HÆC TE NON-MERITUM TOTAS EXPECTAT IN HORAS.] Te indignum tam facili, tamque fida amica expectat qualiter diei & noctis parte. *Non-meritum*, ut Eleg. 13. lib. 3.

At tu non-meritis potas vixisse Lyciniam.

Espectat, sic Eleg. 3. lib. 3.

Quem legas respectant sola puella virum.

Tuas in heras. Plautus Milite 2, 2.

Nam et columbarum poeta esse inauditi barbero.

Cui hini costales semper totis horis occubant.

Horatius de puero, in Epist. ad Pisones: Mutatur in heras. PASS. Laetantius ipso initio libri de Mortibus Persecutorum: *Audivit Dominus venientes tuas, Domine carissime, quas in conspectu ejus per omnes horas toto die fundis.* BROUKH.

V. 14. AT TU NESCIO QUAS QUÆRIS, INEPTÉ, FORIS.] Nempe januam ignobilis puellæ & villæ. Ineptus, insulse, distum ad Eleg. 18. sup. v. 18. Amor plenus res ineptiarum, nec habet quid pensi & decori. unde Ineptus amor Tibullo. PASS. Acute Douza P. foris. tu nescio quas nugas metreticularum foris quæris, quem formosissimam Cynthiam languere sinas domi. Cicero Accus. 3. in Verr. C. 90. *Non circumspicias, non quæram foris, quum beheas indicere principes civitatis.* Philipp. 2. C. 11. *Hi igitur hic majoribus ab alienis potius consiliis puerent, quam a suis? & foris potius, quam domo?* Plautus Afin. 3, 2, 53. *Habes spicior familiarum tergum, ne quæram foris.* clementis L. & E. facillime commutantur. BROUKH.

V. 15. QUÆ QUUM SIDONIÆ NOCTURNA LIGAMINA MITRÆ SOLVERIT, ATQUE OCULOS MOVERIT ILLA GRAVES.] Mitræ muliebri capitis ornamentum & molle, non fuit Sidoniorum & Phœnicum, sed Lydiorum. Noster Eleg. 15. lib. 3.

Cingit Bosphorus Lydiæ mitra comas.

& Eleg. 7. lib. 4.

Mitræque sanant Lydiæ plectra choris.

Virgilius 4. Æneid. Mœnia mitra. & Ovidius in Epist. Dejaniræ. Aut igitur est hyppallage, pro, Sidonia ligamina nocturnæ mitræ, id est, purpurea; ut Eleg. 16. sup. Sidonia vestis; aut mitra ipsa e purpura significatur. nisi suspicari libeat scribendum esse Mydonia, id est, Lydian, & Mœonia. Ligamina mitra, vincula quibus religatur submentum, vide Servium in illud p. Æneid.

Et tunica manicas, & habens veldicula mitra.

A mitra *ὑπνοπλεκτὴ* mitella, in Copa Virgilii. Nocturna, quæ noctu solvantur [an potius neantur?] ut Nocturnis vixit Elegia 16. lib. 1. Oculis moverit illa graves. Sustulerit gravatos somno, ut te aspiciat expectata. Sic Virgilius 4. Æneid. de Didone moriente:

Ille graves oculos comata attollere, vultus
 Deficit.

Calvus apud Priscianum lib. 9. *Gravis ingenti convolvere populo famos.* Movere, attollere. contra Virgilius 4. Æneid. Immo tu tenebas Lavinia. PASS. Tyria mitra dixit Seneca Medip. v. 418. & viculam offinxit Tarpilus apud Nonium in Rite --- Potest & Sidonia capi pro Lydia, emallage non nimis licente: atque ita capit Tragicus Romanus Hercul. loc. v. 467.

Falsique pium vestis Sidonia lætur.
 loquitur enim de Herculis cultu muliebri apud Omphalen Lydiæ reginam. tum post pauca,

Mitræ serocum barba frontem premens.
 BROUKH.

Oculis moverit illa g. v. è illa παρὰ μ. V.

V. 17. AFFLABUNT TIBI NON ARABUM DE GRAMINE ODORES.] Oculi ejus expectata, inquit, meros amores (qui in oculis habitant) eosque suavissimos spirabunt. Ita

Ppp 2

Ho-

Parcite jam, fratres: jam certos spondet amores:
Et jam ad mandatam venimus ecce domum. 20
Atque ita me injecto duxerunt rursus amictu.
I nunc, & noctes discite manere domi.

Maue

Horatius Ode 13. lib. 4. *Qua spirat amor.*
Anacreon *τῶνδ' ἔρωτος νέμεω* dixit,
& Bion in Epitaphio Adouidis, *Τὸ ἐν
καύτῳ ὄντα* *ἔρωτος*. *Tuum unguentum peritit*
Amoris. nempe tua gratia, & amor quem
spirabas. *Albare*, & siderum est, & hu-
minis. at Eleg. 3. sup. *Sidera nostra dixit*
de oculis. & Eleg. 9. lib. 4. *Fulminis illa*
oculis. *Aratum de graminae edores*. Myrrham
intelligit Beroaldus. sane & Ovidius Epist.
Sapphus.

Non Aratum nostris rare capillis olet.
Icisco Tibullus Carm. 2. lib. 4.
Culter odorata dicit Arabi segetis.
& Plautus Pœnulo 5, 4. *Arabis* (ita Cha-
rissus) *narrabusque odor omnia complebat.*
Noster quoque Eleg. 11. lib. 3.

Et Tyros ostrius præbet Cadmeæ colores,
Cinnamon & multi postor odoris Arabi. P.
v. 18. *Seo quos ipse suis pexit Amor*
manibus] Quasi Amor faciat unguenta-
riam. Catullus Carm. 13.

Nam unguentum dabo, quod mea puella
Donarunt Venere Cupidinisque.
Non dissimile illud Horatii Epodo 5.
Nardo perantillum, quale non perficitur
Mea laborarunt manus. PASS.

Odores quos Amor facit. nempe unguenta o-
dorata. Lucretius lib. 2. v. 846.

Sicut amercius blandius, flammæque liquoris,
Et nardi forem, nellar qui nardibus balans,
Quam facere iussit, cum primis quæere
per est,
(Quod læces, ac potius reperire) *eulais*
olivi

Naturam, nullam qua visitis naribus auram.
VULP.

V. 19. *PARCITE JAM, FRATRES: JAM CER-
TOS SPONDET AMORES*] Sic loquuntur,
quibus satis exhaustum ponarum videtur.
Virgilius 3. Æneid.

Quod miserum, Ræce, laceras? jam porce
sepulta.

*Fratres, ut Stasius lib. 1. Silv. Carm. 6. Pha-
retrati pressere silentia fratres. Certos spondet*
amores. 22. Rursus ambigue, aut duxerunt rur-

gia 14. lib. 1.

Tunc mihi cessante spondens mea gaudia reges.
Spondere, ait Verrius apud Festum, & Var-
ro 5. de L. L. esse dictum, quod sponte
sua, id est, voluntate promittatur. Ibi-
dem Festus: *Spondere* autem ponebatur, pro,
dicere: unde & *respondere*; quamvis postea
usurpari coeptum in promisso. Apud Juris-
consultos tamen sponsio stipulationi iungi-
tur, quum pollicitatio sit solius offerentis
promissio. Itaque promittere genus est,
spondere & polliceri species. *Certos amores*,
ut Eleg. 8. lib. 1.

Nec mihi rivalis certos subducet amores. P.
v. 20. *ET JAM AD MANDATAM VENIMUS*
ECCE DOMUM] Id est, ad quam iussi su-
mus deducere. Aliud esse videtur, *Venire*
domum. Qui domum venit, ingressus est:
qui ad domum, foris stetit. Cicero tamen
utroque modo loquitur. Eadem sententia
Epist. 19. lib. 9. ad famul. *Nescire tu nos ob*
illis omnia capisatum. recte cum a porta do-
mum meum venisse, neque hoc adiecit, quod
nam ad tuam potius; sed illud, quod non ad
suam. 22. ecce, interponitur, ut in Ithy-
phallico carmine: *Velim pol, inquit; ac pol,*
ecce, nullius venit. PASS. Ecco, quasi opi-
nionem citius. Servius ad L. 2. Æn. *In so-*
muir ecce ante oculos inuisionem Hæster] hæc
particula utitur quotiens aliquid repentinum
voluntus indicere, ut: *Ecco manus iuvenem*
interea post terga revindam. ASCONII. Pe-
dianus in 2. Verrin. *Ecco autem*] *Proprium*
hec Ciceroni est in rebus improvisis, quod
cum cura Virgilium & legit, & transulsi: ut.
Ecco autem gemini a Teucri. BACUCH.

V. 21. *ATQUE ITA ME INJECTO DUXE-
RUNT RURSUS AMICTU*] Ex hoc loco nunc
avertamus intelligendum, vel detractum ei
amictum, vel sane rejectum fuisse, ut di-
xit Eleg. 23. sup. v. 13. quum laqueus ejus
collo injectus fuit. *Injectis amictu.* Ovidius
lib. 1. Amor. Eleg. 4.

Velle sub injecta dulces peregris opus.
Duxerunt, ut iudicatum, additum & nocen-
tem. 22. *Rursus ambigue, aut duxerunt rur-*
sus.

fuit, aut injecto rursus amittit. Si dixerunt rursus, id erit, Quam ducere me cupissent, restiterunt ut me plecterent, deinde iterum duxerunt. An rursus, retro? Donatus in Adelpho: *Rursus est retroversum, ut prorsum, retro versum*. Varro apud Nonium, in *Rursus, retro: Morialis rursus ac prorsus morant*. An injecto amittit collo, ut oborto collo sua ipsius veste retro traxerint? P. Palatius prior Gebhardi habebat *dixerunt*. lege cum ingeniosissimo pariter ac felicissimo Nic. Heinio, ad L. 5. Metam. v. 114.

Atque ita mi injecto dixerunt rursus amittit.

veste rursus mihi injecta ita dixerunt:

I nunc, & nulli discite manere domi.
& hoc quoque sanius, quam noster. Plautus Trinum. 2, 2. dixit *uella ire obambulantem*. sed videre debes ipsas magni illius Aesculapii poetarum Notas. ΒΑΟΥΛΗ. Probare & ego conjecturam viri doctissimi Nic. Heinii, nisi & versus horridior, & sententia languidior, fieret. Deinde sequentem versum ita accipere possumus, ut Propertius ipse se objurgat, qui scilicet noctu domo exierit, & in grassatores incidit. Noster autem hoc loco elegantius & *πενοχαιρος* censeo, quam noster. Querat aliquis non sine causa, quid sibi velit *τὸ injecto amittit*. Scienlam est gancones illos veteres, quoties nocturno tempore ad lustra, vel popinas ire placuit, caput pallio, vel cucullo, vel pileo tectum habuisse. Suetonius in Nerone cap. 26. *Post crepusculum statim, arrepta pileo, vel galero, popinas inibat, circumque vicus vagabatur ludibundus*. Julius Capitolinus in Vero: *Fertur & nocte perpaeta alea luisse, quum in Syria concepisset id vitium, atque in tantum viscerum Casanorum, & Nervianorum, & Vitellianorum fuisse amulum, ut vagaretur nocte per tabernas ac lupanaria, oblecto capite cucullis vulgari vaticio, & commiseretur cum tricliniis, & committeret rixas, dissimulans quic esset*. Huc pertinet illud Horatii Sat. 7. lib. 2. v. 54.

Prodis ex iudice Dama

Turpis, obortum caput obscurante lacerna.
Juvenalis quoque Sat. 8. v. 144.

--- Nocturnus adulter

Tempora Santonio velas adoperis cucullo.
Nota sunt similia flagitia prurientis Messalini; quæ sic infestatur idem poeta Sat. 6. v. 217.

Ausa Palatius tegem proferre cubili,
Sonare nocturnos secretis angusta cucullos.
& v. 120.

Sed nigrum flavo crimine abscondente galero
Intrauit calidum veteri contante lupanar.

His moribus & Græci usi. Luciani in Dialogo Charontis & Mortuorum: *Μετὰ δὲ πένθιμι πελαγῇ δόξα, μὲν ἡντινύχῃ ἔχον, ἀπαιτὸν χανδόν, τῷ ἡμαρὶ τῶν ἀνθρώπων κατὰ δὲ τὴν αἰσῶν πρὸς τὸν καλὸν πῖνα*. Ponamus igitur, Propertium capite aperto fores meretricum qualivise, ne scilicet ab occurrentibus agnosci posset: deinde a Capidinum grege detectum, & inspectum diligenter: postremo agnitum, vinctum, & ad amicam deluctum, minus illos satellites evasisse; qui tamen antequam abirent, *injecto rursus amittit*, id est, capite iterum obvoluto, his verbis temulentam profecuti sint:

I nunc, & mox discite manere domi.

quasi dicerent: Te quidem a vinculis nostris liberam dimittimus; at cave ne in posterum aliquid simile committas, ut nimis amicum frigidam in lecto relinquant. *Manere domi*, est a latere puella non discedere. Supra Eleg. 1.

Et hoc ducuntur funere nostra domo.

& clarius Eleg. 24.

In primis uno distat amaro domo.

Sane isti nocturni grassatores capita redeuntium a corna nonnumquam revelabant. Quod Catoni Uticensi, notissimæ severitatis viro, evenisse narrat Plinius lib. 3. Epist. ad Attil. Sever. Erunt, inquit, officia antelucana, in quæ incidere impone ut Catoni quidem licuit. quum tamen C. Cæsar ita reprehendit, ut laudet. Describit eos quibus abivis fuerit, quum caput oblii retrahens, erubuisse. Deinde adjicit: Putaret non ab illis Catonem, sed illas a Catone deprehensus. Quid, quod a historiis capita reorum tegi & obvolvi solebant? Cicero lib. 2. de Inventionem, ubi de controvertia in scripto: *Ei statim, quod essendi pueris non fuit, ligata sola in pedes indita sunt, ut autem obvolatum est subligula, & prætigatum: deinde est in carcerem adductus*. Silius Italicus lib. 11. v. 259.

Obambunt ora

Veste caput, trahiturque ferax ante ora suorum.
Spero jam ab omnibus intellectum iri, quid sit *omittit* injicere hoc Propertii versu, qui sane adhuc obscurissimus fuit. Vult.

v. 22. I NUNC, ET NOCTES DISCITE MANERE

DOMO

Mane erat, & volui, si sola quiesceret illa,
Vifere: at in lecto Cynthia sola fuit.
Obstupui. non illa mihi formosior umquam
Vifa, neque ostrina quum fuit in tunica.

25

Ibat

HAEC DOMI] Memento non amplius oculos
vigari. *I nunc, equities, vel caputque*.
ut Ovidius Epist. Briseidos:

I nunc, & cupidi nuncu amantis habet.
& alibi sapius. Noster Eleg. 18. lib. 3.
I nunc tolle animas, & tecum fuge triumphas.
Difce. ut Eleg. 5. lib. 1.

*Tum grave servitium nostra cogit puella
Discurrere.*

ubi vide adnotata. PASS.

V. 23. MANE ERAT, ET VOLUI, SI SOLA
QUIESCERET ILLA, VIFERE: ET IN LECTO
CYNTHIA SOLA FUIT] *Mane erat*, quod dixit
exatit fideretur Eleg. 3. lib. 1. *Mane*,
inquit Varro 5. de L. L. divi principium,
quod tum manas dicit ab oriente. nisi potius,
quod bonum antiqui dicebant manum. Ad
eiusmodi religionem Græci quoque quam lu-
men affertur solent dicere quæ ἀγῶν, quia
mala tenebræ. Nonius, *Manum, clavus*;
unde mane pars diei prima. vide & Pompe-
jum Festum. Si, pro an, ut Eleg. 3. sup.
Querebam, sicca si posses piscis arena.

Nec solatus ponto vivere torus oper.

Terentius in Se ipsum cruciante 1, 2. libo
ut visum si domi est. Plautus Afin. 2, 3.
Si is est iam scire potero. PASS. Adde Cice-
ronem in Topicis: Si expectando divitiis, si
fugiendo paupertas. Virgilium Æneid. 4.
v. 110.

*Sed suis incerta feror, si Juppiter unum
Esse velit Tyrii urbem Trojæque profectis.*

Ovidium Epist. Hypsipyle:

*Devisis serpens, iterum si vivat laqueo,
Quarimus.*

& Epist. Oenones, item Epist. Herda: Au-
dorem denique Liberi Carminis Epigr. 3.
*Rogatus rantes, si possis opus eadæ ad figu-
ras. ad quem locum vide Casparem Sciopi-
um.* VULP.

V. 25. OBSTUPUI. NON ILLA MIHI FOR-
MOSIOR UMQUAM VISA, NEQUE OSTRINA
QUUM FUIT IN TUNICA] Præ admiratione
steti quasi stupet, obtutu hæsi defixus in
uno; intentus hæsi defixus oculis. Virgi-
lius 1. Æneid.

Obstupui prime aspectu Sidenis Dida.

Non illa mihi formosior umquam Vifa, num-
quam mihi magis placuit. *Vifa*, ut Ele-
gia 31. iuxta: *Phæbe visus mihi pulchrior
ipso. Fuit in tunica*, dictum ut versu pro-
ximo *In veste*, & Eleg. 2. lib. 4.
Mandas demissa inflatur in tunica.

Ovidius 8. Metam. *In palla formosus erat.*
Sic vulgo dicunt *Esse in corte*. *Ostrina*,
purpurea. dixi ad Eleg. 14. lib. 2. v. 30. P.
Juvenalis pariter Sat. 10. *In tunica Jovis.*
Plinius quoque H. N. lib. 33. cap. 1. *Di-
vo Augustus ducatus ordinante, major pars ju-
dicum in ferro anile fuit.* Hoc loquendi
genus a Græcis derivatum. Plutarchus io
Sertorio: *Ἰλαρίης ἰδὼς Σαυαστίου, οὐκ ᾤν-
δις ἐν περικειμένῳ ἰσχυρῶς.* Patres mirum
voluptatem animæ capiebant, quum viderent
liberos in toga prætexta. Non illa mihi
formosior umquam Vifa. Neque hujusmodi blan-
ditias prætermisit Franciscus Petrarca quam
Lauram suam alloqueretur. ita enim (vol
Sonetto 158.)

No voi stesfo, com' or, bella vid' io

Giammai; se vero al cor l'occhio ridier.

VULP.

Neque ostrina quum fuit in tunica. Bene re-
stituit Fruterius fuit, L. 1. Verisim. C. 14.
quem idcirco, Gebhardus, at non necessa-
rio ingeniosum, carpere non debebat. No-
ster L. 3. Eleg. 25.

Et feriet nuda veste fluente pedes.

Auctor Elegiæ in obitum Mæcenatis:

Lydia te tunica iussu lascivus fluente

Inter lascivas duore pensa suas.

Ovidius L. 3. Art. Amat.

*Hec novæ arte lotus, tunicisque fluentibus
auras*

Excipit.

fuit etiam apud alios in fuit mutatum est.
Cicero L. 4. ad Attic. epist. 16. *Res fuit
ad interregnum; & est manovitas oder dilla-
tura.* ibi quoque fuit legebatur ante Paul-
lam Manutiam. ΒΑΟΥΚΗ. 70 fuit rueliam
respondet præcedentibus quam fuit. deinde
recte dixerat tunicam & vestem fluentem 2
puel-

Ibat & hinc castæ narratum somnia Vestæ,
 Neu sibi, neve mihi quæ nocitura forent.
 Talis visa mihi somno demissa recenti.

Heu quantum per se candida forma valet! 30

Quo

puellam vero fuisse in tunica, fortasse non ita concine. VULP.

V. 27. IBAT ET IN CASTA NARRATUM SOMNIA VESTÆ] LUX huic versui est ab illo Eleg. 4. sup.

Quæ mea non decies somnia versat anus?

ubi vide adnotata. Narrat somnia, qui ea desert ad conjectorem; ut quidam apud Plautum Curcul. 1. 2. & 3. somniasse se narrat ovum pendere e fascia lecti cubicularis. Vide Cicer. 1. de Divin. Plautus Amph. 1. 2.

Reste dicit, ut commeminis, somnium nocere tibi.

In casta veste, quia somnia quibusdam sacris expandi, ut dicitur ad Eleg. 4. lib. 4. Casta veste, pura, sine maculis, eademque linea. Virgilius 12. Æneid. Parque in veste sacerdos. Turnebus lib. 7. Adverbi. cap. 26. alteram lectionem exponit: Ibat & hinc casta narratum somnia Vestæ. Veteres, inquit, ad depulsionem malorum somniorum, quam viderant speciem narrabant diis, ac sæpe domesticis, ut Vestæ, & Græci quidem Apollini *ἱεραστῆον*, limonium & verbosulorum præfidi, & Soli. Hæc ille triplici errore, & quia ad Vestam mittit impudicam, & quod diis domesticis narrare patat, quæm dixerit, Ibat, & quod de veste sermonem hic esse non videt, quæm præcederis mentione tunica. Hæc pertinet illud Tibulli Carmine 2. lib. 4.

Urit, seu Tyria voluit procedere palla,

Urit, seu niveæ candida veste venis.

ubi Tyria palla, ostrina, & veste nivea, casta. vide Eleg. 10. lib. 3. v. 15. Pass. Casta Vestæ habent omnes libri. Turnebus bene exponit. Passeratus immerito reprehendit, vidisset Gebhardi notam. BROOKH. Editio quoque princeps Turnebo suffragatur. & sane quæ proximè antecesserit in tunica, molitum & incaltum esset subjungere in veste. Sophocles Electra v. 427. hunc ritum veterum tangit:

Ταυτὸν ὑπὸ πτερόν, ἢ ὕψιν
 Διόνοισι τρυφῶν, ταυτὸν ἱερῶναι.

Hæc mihi quidem, qui tum audivit, quæm

ipsa Soli Narravis somnium, indicavin. ad quem locum vetus poetæ Scholiastæ consulendus. Prodigiali etiam Jovi supplicabant qui trifida viderant somnia. vide Plautum Amphitr. 2. 2. v. 107. VULP.

V. 28. NEU SIBI, NEVE MIHI QUÆ NOCITURA FORENT] Ne obesse possent, sed procrarentur & expiarentur. Tibullus Elegia 5. lib. 1.

Ipsæ procuravi, non possent sava nocere

Somnia, ter falsæ devenerant mola.

Id quæ, pro qua & aliqua, ut Eleg. 16. lib. 1.

Hæc ille, & si quæ miseri novissis anantes.

Pass.

Explicationem Passeratii confirmant illa ex Eleg. 3. lib. 1.

Obscurus vultu credulus auspicio:

Ne quæ tibi insidisse perterreat visa cunctas.

VULP.

V. 29. TALIS VISA MIHI SOMNO DEMISSA ASCENDIT] Per simile est Eleg. 3. lib. 1.

Talis visa mihi nullum sperare quietem.

Demissa somno recenti. an nuper in somnum

lapsa, ut eadem Eleg. 3. lib. 1.

Dem me juvenilis lapsam super impulsit alius?

Sed sequentia repugnant; ex quibus constat expectetam. Ergo demissa somno, de somno missa (id est somno soluta nuper.

Cicero 6. de Rep.) ut distum ad Eleg.

prox. sup. v. 57. Recenti, nomen pro ad-

verbio; ut eadem Eleg. Nostura vela; &

Eleg. 3. lib. 1. Furtiva poma. Pass. Hæc non coherant; neque alterum membrum

comparationis usquam comparat. quocirca

videndum, si levicula, vel nulla potius,

immutatione saltem potest locus labascens;

Qualis visa mihi somno demissa recenti.

Et quantum per se candida forma valet?

copitabant homines elegantes, quibus au-

res sunt poetica. nam hos tabernarios ver-

sifices nihil moramur; non 6 vel Delphis

Broxtiæ regnum habuerint,

Serperumque dælia gesserint tumidi nam.

BROOKH.

Cur, quæso, hæc non coherent, Brookhufi

ele-

Quo tu matutinus, ait, speculator amicæ?
 Me similem vestris moribus esse putas?
 Non ego tam facilis: sat erit mihi cognitus unus,
 Vel tu, vel si quis verior esse potest.

Ap-

elegantissime? nonne paulo ante dixit poeta:
Non ille mihi formosior unquam Viso? Talis igitur, ait, mihi visa est, nempe formosissima, via experrecta, nondum pexa, comita, ornata. quod indicium est formæ auxilium externis non indigentis. At serpe interpretet nodum in serpo. *serpens demissa recentis.* sup. Eleg. 28. *magno demissa periculo.* VULP.

V. 30. *HEU QUANTUM PER SE CANDIDA FORMA VALET!*] *Heu* est hic admirantis, non ingemiscientis; ut Eleg. 15. lib. 3. *Heu nullis capta Lycium dolis.* Quintilianus lib. 2. cap. 6. *Heu* asseverationem esse ait. *Per se*, vi ac natura sua, sine alterius rei adiumento, sine furo, sine ornatu & cultu. Ita Cicero, *Per se* rependa virgo. vide hac de re Eleg. 2. lib. 1. Tibullus quoque Eleg. 8. lib. 1.

Forma nihil magicis visus auxilii.

Forma valet. ut Eleg. 5. sup. *Cynthia forma potens.* PASS. Nihil vetat, *heu* hoc loco esse ingemiscientis. potest enim poeta ingemiscere, quum cogitet formam Cynthia sibi cruciatu causam esse, vel eam ornandi nullam finem facere. Sic Eleg. 15. lib. 3. *Heu nullis capta Lycium dolis*, significat dolere Propertium de aliarum puelularum avaritia. *Quantum per se candida forma valet!* Galenus Patrenesi cap. 10. *Τὸ ἀσθενὲς καὶ ἀδύνατον ἀνθρώπου αὐτὸ καὶ τὸ ἰσχυρὸν προεστὶν ἀνάγκη τοῦ σώματος.* *Forma potentia certa exploratus ipse per se, ebus omnibus fuit obveniens omnia.* VULP.

V. 31. *QUID TU MATUTINUS, AIT, SPECULATOR AMICÆ?*] *quid* est oburgantis. *Matutinus*, *vicax*. Sic Apollonius Rhodius lib. 4. ait Medeam dici *νέκυρος* ad famam venire. & noster *matutinus* aliter vocat Eleg. 16. lib. 1. ubi vide adnotata. *Speculator amicæ*, ut Diogenes Philippo *ἐκπορευόμενος τῷ ἀρχαίῳ*. *Speculator* invaditose, & a re militari translatus. Varro 5. de L. L. *Spulo*, de qua *prospiciamus*; *speculator*, quem mittimus ante, ut *respicias* qua-

volamus. Festus in *Explorare*: *Speculator* ab *explorare* hoc dicitur, quod *speculator* hostilia silentia *prospicit*; *exploratus* posita timore cognoscit. Virgilius 12. *Æneid.* *Cæssa ut Danaum speculator adiit.* *Speculator*, nuncius uno; Græcis, venit cum studio nocendi. hinc Cicero 3. de Nat. Deor. *Furia speculatoris & vindictæ facinarum.* Mire igitur repugnantia conuenit, speculator *amica*, tamquam hostis. *Esprit moribus.* nempe virorum libidini, levitati, perfidiam. possum autem est pro, vobis. ut Eleg. 15. sup.

Non tamens ista meos mutabunt scula mores.

PASS.

Quid tu. *Quo tu.* Vaticanus Livineji; Borrichianus; Comelini membranis; Groninganus; unus Colbertinus; unus noster. eleganter. Virgilius Eclog. 3. *Quæ nunc se prospicit ille?* adludunt ceteri; ubi quæ cum editionibus primis. BROUX. Omnium princeps editio, *Quod. Esprit moribus.* Ita Penelope Ovidiana: *Quæ vestra libido est.* VULP.

V. 32. *NON EGO TAM FACILIS: SAT ERIT MIHI COGNITUS UNUS.]* Facilis, levis & mutabilis. est autem vitii, non laudis. ut Eleg. 21. sup.

Ab omnino faciles autem probata puella.

Sat erit mihi cognitus unus. uno vivam contenta, cuius spectata fides. Sic Eleg. 9. lib. 4. *Pex non satis unus erit. Cognitus*, ut Eleg. 15. lib. 1.

Non quis perspicit non et mihi cognita fama.

PASS.

quid cognitus, vocabulum nequam, Taubmannus explicatum dedit ad Moscellarium Plauti 4. 2. 13. nam Passeratius non bene ceperat. BROUX.

V. 34. *VEL TU, VEL SI QUIS VERIOR ESSE POTEST.]* Id est, certior, fidelior, nam fides, ut ait M. Tullius 1. Offic. est dictorum factorumque constantia & veritas. Sic Eleg. 15. sup. v. 30. *Verus amor.* Non hæc in laudem Propertii dicantur; nam pugnantia loqueretur, quæ dixit:

Me similem vestris moribus esse putas?

sed

Apparent non ulla toro vestigia presso,
 Signa voluptatis: nec jacuisse duos.
 Adspice ut in toto nullus mihi corpore surgat
 Spiritus, admissio notus adulterio.
 Dixit, & opposita propellens suavia dextra,
 Proslit in laxa nixa pedem solea.

40

Sic

Sed vel sic scienda: Si tu verus esse potes, quod non pato propter perfidiam communem viroorum: vel, si quis etiam potest esse te verior, pro, ac non omnes perfidi & leves, satis erit illi mihi, quum talem cognovero. Ariadna Catulli dixit omnes viros mendaces ac fallaces esse. PASS.

V. 35. APPARENT NON ULLA TORO VESTIGIA PRESSO] T. Livius lib. 2. *Querenti viro, Satis salus? Minime, inquit; quid enim est salvi mulieris amica pudicitia? vestigia, Collarior, alius viri in lecto sunt tui.* Tibullus Eleg. 9. lib. 1.

Semper sine externa tuo vestigia lecto. Petronius: Ego ne suspitioni relinquerem locum, lectulum vestimentis implevi, unusquisque hominis vestigium ad corporis mei mensuram figuravi. Toro presso, ut Ariadna Ovidii ad lectum.

Pressumque, reclatus, te duos: reddo duos. & lib. 2. Amor. Eleg. 13.

Cur pressus prior est interiusque torus? PASS. Confer lepidam fabulam apud Aristanetum L. 2. Epist. 22. BAOUAN. Ita M. Tullius Orat. Frument. in C. Verrem: *Quid facerent miseri? aut quid reculerent? proferim quum in lectulo decumana mulieris vestigia viderent reverentia, quibus illum insummati ad perseverandum intellegebant?* VULP.

V. 36. SIGNA VOLUPTATIS: NEC JACUITIS DUOS] Sic emendandum censio:

Signa voluptatis non jacuisse duos. ex loco simili Eleg. 16. lib. 2. *Enclasis signa jacece facit.* Et voluptati regitur vel a jacece, vel a signa. Jacece voluptati, ad voluptatem frenandam. ut Virgilius Ecl. 6. *Somno videre jacentem*, id est, ad somnum capiendum. PASS. Huic lectioni & explicationi assentiri non possum. Sic interparange:

Apparent non ulla toro vestigia presso.
Signa voluptatis: nec jacuisse duos.
 Vestigia, seu figura duorum corporum in Tom. I.

lecto, signa solent esse percepta voluptatis. hac veru nunquam apparebant: neque ex his, quæ nulla erant, conjici poterat, duos jacuisse. VULP.

V. 37. ADSPICE UT IN TOTO NULLUS MIHI CORPORE SURGAT SPIRITUS, ADMISSO NOTUS ADULTERIO] Nec oris anhelus: nec palpitatio ulla oritur & excitetur: ut solet iis qui in Veneris palestra certant. vide Aufonium Centine Nuptiali. Suetonius in Augusto cap. 69. aliud signum adulterii narrat, feminam consulem & triclinium in cubiculum abductam coram viro & rursus in convivium rubefcentibus auriculis & incombiente capillo reductam. Admissio adulterii. sic Eleg. 15. lib. 1. *Admissæ nequitie.* & Eleg. 9. lib. 4. *Admissæ culpe.* Admittere, levissimo verbo, culpam & peccatum committere, quia non taceas. unde & olim iudices pronuntiabant, *Parum co- visse*, pro, fecisse. Ipse adulter admitti dicitur. *Admittere culpam*, & in se *admittere culpam*, usitati erant loquendi modi, teste Donato in Phormionem. *Adulterium* hic per stuprum: vel quia ei Cynthia uxoris loco. Eleg. 6. sup.

Semper unica mihi, semper & novus eris. Suetonius in Caligula cap. 11. *Ganeas & adulterii ambire.* id est, stupra & prostibula. *Notus*, solitus & manifestus: vel ex quo nescitur admissum adulterium. PASS. Notaverat Douza P. in libri sui margine, *notus*. an male, *admissi notus adulterii?* Horatius L. 3. Ode 2. *Notus in fraxce aut mi paterni.* BAOUAN.

V. 39. DIXIT, ET OPPOSITA PROPELLENS SUAVIA DEXTRA] Manum obiciens osculo, & ita a se procul repellens. Horatius Epodu 3. *Manum puella suavis apparet tuo, Extrema & in spanda cubet. Procellere, procul pellere; quod appellere & cispellere Plautus.* Idem Horatius Ode 4. lib. 4. *Nido* le-

Sic ego tam sancti custos excludor amoris.
Ex illo felix nox mihi nulla fuit.

E L Z-

laborum propolis infusum. Suetonius. Donatus in Ennium: *Tris sunt, inquit, asulan- di guerra, asulanum, hafum, fufurium. Ofu- la officinarum sunt; Bafis pudicorum affricum; Suetonius libidinum, vel amorum.* [Hæc ta- men apud scriptores non raro confundun- tur.] Varro (apud Nonium in Ofulorum) de Vita Pop. Rom. *Ideoque hæc ab ore, di- citur ofulanum, non a fufuritate; unde fufu- rium, quod simile fit fufuritati.* Pass. Oppo- fita p. f. d. Illud Plauti simile Cafina 5; 1, 14. *Reppellit mihi manum, nec quiescem dera fbi feruim me fuit.* Ceterum, *conquiescere* appofita ad oculos manum, dixit Suetonius in Augufto cap. 78. & Laftantius Div. Inflit. cap. 1. de primis illis philofophis: *Ubicum- que verum natura ingenius eorum quafi manuum appofuerat, ut rationem poffent aliquam red- dere; testificari folabant, nihil fcire fe, nihil errare.* Vulp.

V. 40. PROSILET IN LAXA NIXA PEDVM SOLVA.] Id est, procul falit. Impetum ani- mi & corporis fignificat. Horatius Sat. 7. lib. 1.

---- Tolle periculum,

Jam vaga proflit fremitu natura remittit. nempe, fe fe propiciet. Virgilius 5. Æn. *Finibus amnes flaud mora proflinare fuit. In laxa folta.* Sic Ovidiana 1. Artis Amat.

Nec vagus in læta pec tibi pella mater. aluta fcilicet. Intellige folcam habenis non- dum vinctam; ita enim A. Gellius lib. 3. cap. 20. Quas Plinius anfas vocat, de A- pelle & fatore loquens. Tibullus quoque Eleg. 8. lib. 1.

Anafque compressis colligat arda pedes. Nixa pedem folta. folas incumbens pede, ut Eleg. 3. lib. 1. *In nulli nixa tero cubi- tum.* Vide Catallum Carm. 67. Turpilius Demetrio apud Nonium in *Primeris*. San- dalis incinæ primeribus digitis. Salsa, inquit Iſidorus lib. 19. quibus tantum pedum plan-

ta reguntur, diſſa a ſolo pedum. Item ſo- lex materialis, ex materia corio intexta. Vide Gellium lib. 13. cap. 20. & Festum in *Salsa*. Apud Horatium Sat. 8. lib. 2. *Soleæ poſitæ, qui vult fargere e triclinio.* Sunt & ſoleæ jumentorum. Catallus Carm. 17. *Ferreo mulla ſoleæ.* Suetonius Ne- rone cap. 30. *Soleis mulorum argenteis.* P.

V. 42. SIC EGO TAM SANCTI CUSTODE EXCLUDOR AMORIS.] An ſcriptum fuit, *cufte ſecludi*? Secludi, pro, excludi, ut notatum ad Eleg. 20. lib. 1. ut fit: Ego cuſtos, ſcu- nimium curioſus obſervator & ſpectator a- nimæ tam probæ & caſtr excludor hoc pa- tho. Cicero in Divinat. *Cuſtodes in comi- tiis, nempe obſervatores.* Ita Plautus Pſeu- dolo, & Noſter Eleg. ſeqq. *Excubet ille acer cuſtes.* Tam ſancti amoris; puella, ami- ca, ut Eleg. 13. ſup.

Unius hic quendam frons amoris erat. Senſus amor, caſtus; ut ſanctus homo Cice- roni, integer. Pass. *Cuſtode veludor amo- ris.* Si ita legendum eſſet, poſſet ſignifi- care ipſam Cynthiam, quam amorem Pro- pertio debitum ſanctæ pudicęque ſervaret. Cuſtode autem, pro, a cuſtode. Vulp.

V. 48. EX ILLO FELIX NOX MIHI NUL- LA FUIT.] Subaudi tempore. Virgilius 2. Æneid.

Ex illo ſuere ac retro ſublapſe referri

Omnis.

Integram locutionem habes Eclog. 7. in calce:

Ex illo Corydon Corydon eſt tempore nobis. Sic dicitur & ea quo. Felix nos, que cau- dida Eleg. 15. ſup. Pass. Ovidius pariter Epiſt. Hypermetrum:

Scilicet ex illo juvenis permanet ira,
Quo hoc ex homine eſt, ex boue ſalto deo.
& lib. 3. Metam. v. 303:

Pudibundaque frontibus ora
Proſtegit, & folie ex illo viruit in auris. V.

Argu-

ELEGIA XXX.

Quo fugis, ah demens? nulla est fuga. tu licet usque
Ad Tanaim fugias, usque sequetur Amor.
Non, si Pegaseo vesteris in aëre dorso:
Nec, tibi si Persei moverit ala pedes.

Vel,

ARGUMENTUM ELEGIAE XXX. LIBER II.]
Cynthia, vel se ipsum (nam id ambiguum & incertum est) peregrinari cupientem revocat ab incerto, ostenditque, malos rumores de ipsorum amoribus per urbem sparsos contentu excipiendos esse, neque propterea ipsis Roma in longinquas regiones migrandum. Vitam hilarem & voluptariam convenire adolescentibus, & poetica rei studiosi affirmat. Josephus Scaliger, si unquam aliis, in hac Elegia & duabus sequentibus plura sibi licere voluit; de tribus unam fecit, & contra fidem librorum, quae minus intelligebat (sit suis honor veritati) omnino miscuit atque pervertit. VULP.

V. 1. QUO FUGIS, AH DEMENS? NULLA EST FUGA. TU LICET USQUE AD TANAIM FUGIAS, USQUE SEQUITUR AMOR.] Abire parabat in longinquam provinciam Cynthia, ut hi versus infra ostendunt:

Nunc jam, dura, parat Phegyias nunc ire per undas,

Et petere Hyrcani litore nota maris.

Itaque haec Elegia ad Cynthia, non ad se ipsum: ut alii. Eodem argumento scripsit Eleg. 8. lib. 1. *re Fugis*, invidiose, tanquam hostem. ut Virgilius 4. *Aeneid.* *Mene fugis?* & Ecl. 2. *Quem fugis, ab demens? Nulla est fuga.* nil proderit fugere. ut Eleg. 14. lib. 1.

Nulla mihi tristis praemia sunt Venere,

Usque fugies, usque sequetur; dilapsus; nam prius est loci, posterus temporis & loci simul. Tanaim, pro Scythia ipsa posuit, quia amnis est Scythiae; quem Horatius Ode 4. lib. 3. intelligit: *Et Scythicum inviolatus amnem.* Idem Ode 20. ejusdem libri vocat *Eucremum.* Hodie *le Tana.* Strabon lib. 2. a Septemtrione fluere in Maotiu paludem ait. Plinius in *prooemio* lib. 3. Ter-

rorum termini *Tanais & Nilus.* Idem de Tanaï multa lib. 6. cap. 7. Pass. Male omnino Passeratins, ut & alii fere interpretes, ad Cynthia refert distichum illud: *Nunc jam, dura, parat,* &c. ut infra ostenditur manifesto. Ceterum, Amorem effugi non posse, eleganter docet lena illa Plantina *Afin.* 1, 3, 4.

Fixus hic apud nos est animus tuus clava Cupidinis.

Remigio veloque quantum poteris, festino & fuge.

Quam magis te in aleam capesses, tam assuetus es in porcum reverti.

Faciunt & illa apud Enstathium in calce lib. 2. de Ismenia & Ismenes amoribus, quae afferam Latine reddita: *Tu vero Cupidinis desertor, quem in locum, in quo terrarum sola illam fugies? in calos? at antevertes*

Properitibus pennis ausus se credere caelo.

in profundum? tunicam exuit, jamque tu d causis exiit. in terram? aëre te consequitur. vidistis undam Amorem, igitur, telis, pennis instructum? Adde Senecam Epist. 28. Animum, inquit, debet mutare, non salum. Licet vastum trajeceris mare, sine (ut ait Virgilius vester) terraque urbsque recedant & sequentur te, quocumque perveneris, visio. Plato quoque lib. 10. de Legibus pag. 905. Edit. H. Steph. eodem fere modo ait, deorum tribunal declinari non posse: Οὐ γὰρ ἀμυλῶντα ὡς αἰῶν· ὅχ ἔτι ἐμπρός, ἢ διὰ τῆς τοῦ ζῆς φύσεως· ἢ ὡς αἰῶν· γινόμενος, ὅς τὸν ὑπὸν ἀπὸ τῆς φύσεως. lege sis quum sequuntur. VULP. Tu licet usque Ad Tanaim fugias. Quamvis fugere velis ad extremum mundi terminum, ubi desinere creditur rerum natura. distum puto supra.

BROUKE.

V. 3. NON, SI PEGASEO VESTERIS IN

Q q q 2

AB-

Vel, si te sectæ rapiant talaribus auræ:

Nil tibi Mercurii proderit alta via.

Instat semper Amor supra caput. instat amanti,

Et gravis ipse super libera colla sedet.

Excubat ille acer custos, & tollere nusquam

Te patietur humo lumina capta semel.

5

10

Et

ABBE DORSO] Sic Eleg. 1. lib. 3.

Et necum in turru parvi velantur Amores.
Dorsus Pegaso, equi Pegasi, cui insidens Bel-
lerophon Chimæram domuit, & a quo ex-
cussus est. De hac fabula plura dicam ad
illud Eleg. 3. lib. 3.

Bellerophontei qua fuit humus equi.
Dorsum nunc, olim, dorsum dixere; unde
dorsuaria iumenta Varro. Pass.

V. 4. NĒC TIBI SI PERSEI MOVERIT ALA
PEDES] De Perseo Ovidius 4. Metam. Ho-
merus 14. Iliad. Hyginus lib. 2. Poet. As-
tron. qui talaria & petasum a Mercurio
scribit eum accepisse quum ad eadem Me-
dusæ proficisceretur. At Apollodorus lib. 2.
talaria a Nymphis ait accepisse, non a
Mercurio. Ala, enallage numerorum; quia
geminæ ala. Sic penna dicitur ab Ovidio
lib. 2. A. A.

Nec fons Andromeda taler est oblectis ab illo
Mabilis in gemis cui pede penna fuit.
unde a Catullo Penupier. Idem Ovidius
lib. 3. Trist. Eleg. 8.

Nunc ego saltandas optorem sumere pennas,
Sive tuas Perseu, Dædali sive tuas.
Moverit pedes, volare fecerit, & iter li-
quidum carpere. ut Eleg. 23. sup. Campo
quo movet ille pedes. Pass. v. Hæstius ad
Antholog. p. 1. seq. Broun.

V. 5. VEL, SI TE SECTÆ RAPIANT TAL-
LARIUS AURÆ] Rapide ferant, ut Ele-
gia 15. lib. 1. Insidens rapientibus ansis
venit. & Horatius Ode 11. lib. 3. I, pe-
des quo te rapiunt & aure. Aura scila, sul-
catus æt. Sic Virgilius 4. Æneid. Pansos-
que fecerat. & Ovidius 4. Metam. Talarib-
us alæ fudit. Dicitur etiam secare flu-
dius & viam. De talaribus Mercurii Ho-
merus lib. ult. Iliados, & in Odyssea: Τῶ
πρὸς ἱπποκράτους πάλαι τῶνδε. Quod Vir-
gilius 4. Æneid. Pedibus talaria nititur Au-
res. Hinc Mercurium Ovidius vocat Ali-

pedem deum, Orpheus in ejus Hymno πῦλας
πῆλιν. Fulgentius id exponit, de nego-
tiorum semper propterantium celerritate.
Apud Homerum Odyssea 7. iidem talarib-
us nititur Minerva. Pass. Plantaria vocant
Valerius Flaccus L. 1. Argon. & Pa-
pinus L. 1. Thebaid. Broun. Rapiant.
Alii libri movent. minus recte. Vulp.

V. 6. NIL TIBI MERCURII PRODERIT
ALTA VIA] Frustra per ætrem fugies, nam
te cito pennis suis Amor consequetur. Al-
ta via, πρὸς πᾶσι; ætrem, per quem itque
reditque Mercurius. Sic Celi vias dixit Vir-
gilius. vide Nonium in Explicare. Pass.

V. 7. INSTAT SEMPER AMOR SUPRA CA-
PUT. INSTAT AMANTI] Imminet semper
cervicibus. qua de re dictum ad Eleg. 1.
lib. 1.

Et caput impositis pressis Amor pedibus.
Sic fere locutus de superstitione Lucretiana
lib. 1.

Horribile super aspectu mortalibus iustans.
Seneca lib. de Tranquillitate cap. 10. Qui-
busdam alicui supra caput imperia sunt, qui-
busdam sua. Pass. Idem philosophus lib. 7.
de Beneficiis cap. 14. Illis enim stat acerbis
super caput creditor. Vulp.

V. 8. ET GRAVIS IPSE SUPER LIBERA
COLLA SEDET] Amor gravis, pondere cu-
rarum opprimens. Eleg. 19. lib. 3.

Ut me longa gravi salvas amore via.
Significat, Amorem, quasi superbum domi-
num, a succollantibus amantibus, ut ser-
vis, gestari. Plautus in Asinaria ait, in-
sequiare humanis liberis. Cella libera, nempe
hominum liberorum, ut Eleg. 5. lib. 4.
Barbara cella. Pass. Amor gravis. Levius ta-
men tuas amantium vocavit Eleg. 12. sup.
sed sunt cura graves de rebus levibus. V.

V. 9. EXCUSAT ILLE ACER CUSTOS, ET
TOLLERE NUSQUAM TE PATIETUR HUMO
LUMINA CAPTA SEMEL] Pervigil manet,
assil-

Et jam si pecces, deus exorabilis ille est,

Si modo praesentes viderit esse preces.

Ista fenes licet accusent convivia duri.

Nos modo propositum, vita, teramus iter.

Illorum antiquis onerentur legibus aures:

Hic locus est, in quo tibia docta fones;

15

Quæ

assidue speculatur & observat quid agat quisque. De verbo excubandi dictum ad Eleg. 18. sup. v. pœnult. *Ater*, vel *sevus*, vel diligens, & strenuus & indefessus. *Cuſter*, speculator, ut dixi ad v. pœnult. Eleg. sup. prox. *Tollere humo lumina*. erectis oculis intueri non finet, sed eos coget humi defigere, ut dictum ad Eleg. 1. lib. 1. v. 3. *Lumina capta*. domitos a se oculos. unde Plautus Bacchid. *Ego animo cupido, atque oculis indomitis fui*. Oculis capti, ut *capri mentis amantes*, quia oculus Amor sagittis petit. 78 *Semel*, actum esse significat, nec ullum regressum, ut Eleg. 13. lib. 1. *Quoniam semel se periturus amore*. PASS. Ovidius hanc significationem mirifice confirmat:

Nulla reparabilis ætas

Lesæ pudicitia est: deperit illa semel. V.

V. 11. ET JAM SI PECCES, DEUS EXORABILIS ILLE EST] *Facilis*, placabilis, quia pœner, qui iram colligit & pœnitet removere. Sic Juvenalis Sat. 13. *Sed & exorabile numen Fortasse sperari*. Dens ille, ut *Hic dens*, de Amore Eleg. 16. sup. v. 58. P.

V. 12. SI MODO PRÆSENTES VIDERIT FENES PARCES] Quæ peccatum mox sequantur: nam fera supplicatio minus movet. Ideo dixit Eleg. 9. lib. 1. *Quæprimam errorem facere*. Sic praesens poena, mors, exitium, pecunia. Virgilius 1. *Æneid*.

Præsentemque viris intentant omnia mortem. Preces, quæ multum in amore valent, ut dixi ad Elegiam 1. lib. 1. *Viderit*, pro audierit, senserit; nam alioqui Amor cæcus fingitur. PASS.

V. 13. ISTA SENE LICET ACCUSENT CONVIVIA DURI] Per me licet morosi ac difficiles fenes vituperent ista nostra pocula, dummodo nos, mea lux, modo nostro vivamus. Contra Eleg. 25. sup.

Hæc certe meritis poterunt laudare minores.

Lascerum nullo pocula nostra deos.

Amore & potare, sæpe conjunguntur, quia sine Cerere & Baccho friget Venus. Sene duri, qui nos voluit nasci fenes, ut ait Terentius. Sic *Morsæ conisier* Horatio Ode 9. lib. 1. & *Sene severiores* Catullo Carm. 5. P. Byblis Ovidiana lib. 9. Metam. v. 550.

Jura fenes norant: & quid litæsigne, nesciunt, Fæque sit, inquirant; legemque exanimis servant.

Conveniens Venus est annis temeraria nostris. Quid liceat, nescimus adhuc, & consilio licere credimus, & sequimur magnarum exemplorum decorem.

Convivio. Plautus Mostell. 1, 1, 35.

Lubet potare, amare, scorta ducere. Sallustius quoque Bello Jugurth. in Oratione Marti: *Ament, potent*. VULP.

V. 14. NOS MODO PROPOSITUM, VITA, TERAMUS ITER] Sic Tibullus Eleg. 6. lib. 3.

Vix modo proposita dulces fuerunt amicitie. Est formula conditionis adjectæ. ut Elegia 1. lib. 1.

Sic modo libertas, qua vellet ita, loqui. Propositum, susceptum. dixi ad Eleg. 10. lib. 1. v. 40. *Teramus iter*. ἀλλοτρίωται. ut Eleg. 25. sup.

Unusquisque sua novavit ire via. ubi vide adnotata. PASS.

V. 15. ILLORUM ANTIQVAM ONERENTVR LEGIBVS AVRES] Sene illi duri sæpe audiant prisca & severa majorum instituta, ita ut auribus illorum gravis ac molestus sermo sit. Horatius Sat. 10. lib. 1.

--- Nemo

Se impedit verbis lassat onerantibus aures.

Virgilius 1. *Æneid*.

Surgit, & his onerat dilis, atque aggerat iras. Declamator nomine Sallustii in Ciceronem: *Etiameo odio tuo aures nostras onerabis*? Facete autem: Illorum antiquis onerentur l. a. nempe, sibi illa canane, & audiant ipsi quæ nos audire volunt. Antiqua lege, ut Pri-

Quæ non jure vado Mæandri jacta natasti;
Turpia quum faceret Palladis ora tumor.
Num jam, dura, paras Phrygias nunc ire per undas,
Et petere Hyrcani litora nota maris?

20

Spar-

Priscus patris Catulli : *Priscus Cato* Horatio : & *Priscus*, Ciceroni pro Cælio . *Jura* vetera dixit Eleg. 6. lib. 1. *Pass.* *Antiquæ legibus*, sanctissimis, quibus plurimum accessit reverentia ab ipsa temporis longinquitate. Cicero pro Rabir. Post. C. 4. *Si est hoc novum in lege Julia*, fœci multo sunt severius scripta, quam in antiquis legibus, & *sanctius*, inducantur sane etiam consuetudo hujus generis iudiciorum nova. *BAOUEN.* *Onerantur* legibus *ant.* obtrantur ingessis antiquorum institutis & præceptis. Locutio Plautina est Mil. Glor. 3. 3. s8. *Ecquid hic te oneravit præceptis* ? & *Pseud.* 2. 4. 74. *Onerabo meis præceptis Simiam*. Acriori verbo usus est Perſus in re non perſus dissimili, Sat. 1.

Stet quid ipse teneret mordaci valere vena
Arcturalis ? *VULP.*

V. 16. HIC LOCUS EST, IN QVO TIBIA DOCTA SONNS] Nunc tempus & occasio est canendi, & conquerendi. Tibia querimonie apta, ut snotavi ad Eleg. 7. sup.

Tibia sanctis tristior ille rubet. *PASS.* Quid hic tibi velint querela, equidem fatator me non intelligere. Sermo enim est de hilaritate convivii. *VULP.*

V. 17. QUÆ NUN JURE VADO MÆANDRI JACTA NATASTI] Quæ immerito abjecta a Minerva fluisti in aqua, sive fluente Mæandri. *Non-jure*, *leg.* ut Eleg. 3. lib. 1. v. 8. *Non-certe manibus*. & Eleg. 4. lib. 1. *Non-tactis vocibus*. De Mæandro dicitur ad Eleg. ult. *Natasti*. fluisti. dictum ad Elegiam 25. sup. v. 24. *PASS.*

V. 18. TURPIA QUUM FACERET PALLADIS ORA TUMOR] Ovidius lib. 3. A. A. v. 505.

I precal hinc, dixit, non se mihi, tibia, tanti,

Ut vidit vultus Pallas in amens suos.

Apud Pausaniam in Atticis Minerva Marſyam Silenum condit, quod tibia, quas ipsa abjecerat, sustulerit. Idem in Corinthiacis, post casum Marſyæ in amnem ejusdem nominis sit abjecta, & ab eo in Mæandrum dejecta, qui detulerit in Asio-

pam. ejestas deinde illinc in agrum Sicyonium pastor quidam sustulit, & Apollini dicavit. Vide Apollodorum lib. 1. Aristoteles lib. 8. Politic. cap. 6. ait, non tantum ob oris deformitatem abjecta a Minerva tibia, sed quod ad cognitionem animi ac scientiam, quæ Minervæ attributa est, nihil facerent. Idem secusse Alcibiadem, quod Minervam, scribit Plutarchus in Alcibiade, & A. Gellius lib. 15. N. A. cap. 17. & inde defectum tibia canere ab ingenuis. vide in primis Hyginum Fab. 165. *Tumor*, inflata bucca. ut Plautus *Pseudolus* *Suffla celeriter tibi buccas, quasi preserpens bestia*.

Faceret turpia, deformaret, turparet. ut Eleg. 18. sup. *Facere fœssas genas*. *PASS.* *Membrarum, pallidus ora tumor*. veram leſionem debemus Beroaldo, minime sua laude fraudando. super ipsa fabula videre potes Athenæum L. 14. Hyginum Fab. 165. Ovidium L. 3. Art. Amat. & *Fastor*. L. 6. Lil. Greg. Gyraldum Hist. Deor. Syntag. 12. P. Leopardum L. 2. Emend. C. 13. *Delirium* Comm. in Senec. Agam. v. 346. & in L. 2. Claudiani in Eutropium. *BAOUEN.* Adde Fulgentium Lib. 3. Mythologia, & Thomam Dempsterum Paralip. ad cap. 13. lib. 1. Joannes Rosini Antiq. Rom. *Tumor*. Teste Julio Pollece lib. 4. Onomast. cap. 9. laudabantur tibicines, si instanda tibia minime vultuosos se præberent, neque faciei statum a recto multum immutarent. id erat nimirum venuste canere, & ut pectus decebat. Contra, eos improbabant qui maxillas inter canendum, præter modum, tumefacerent, labia deducere, sanguineam oculorum aciem interquerent. *VULP.*

V. 19. NUNC JAM, DURA, PARAS PHRYGIAS NUNC IRE PER UNDA] Alii libri: *At in dure*, ut tibia Propertium ipsum objurgat. *Nunc jam*; convenit indignanti & conquerenti. Dixi ad illud Catulli Carm. 63.

Nunc jam nullo viro juranti femina credas
Parat ire per undas Phrygias. per Hellepontum. ita enim exponit Servius illud Vir-

Spargereque alterna communes cæde penates,
Et ferre ad patrios præmia dira lares?

Una

Virgilii 1. Æneid.

Bit dens Phrygiæ confundi navibus æger.
& Plinius lib. 5. H. N. cap. 30. *Helleſponto adiacet Troas. Per undas ire*, ſignificatio periculi. ut Eleg. 1. lib. 1. *Ferre per undas.* & apud Virgilium 4. Æneid.

ſiquere Italiam ventis, pete regno per undas.
PASS.

V. 10. ET PETERE HYRCANI LITORA NOTATA MARIS.] De Hyrcano mari Plinius lib. 6. cap. 13. ubi ait, illud e Scythico Oceano erumpere: iccirco ſuperius, facta mentio Tanais, quaſi in Scythiam proſciſceretur. Strabo lib. 11. Hyrcanum mare, quod & Caſpium dicitur, ait portendi uſque ad Scythas Indis vicinos. Neſcio igitur an Indicam proſectionem hic ſignificet, de qua Elegia 4. lib. 3. An per litora maris Hyrcani, Hyrcaniam ipſam ſignificat, ut Eleg. 1. ſup. *Litora Phori*, id eſt, Pharrum? Quid eſt *litora nota*? an ita nota, quum ſint maxime longinqua? an infamia & nobilia naufragiis? an, quod fertiliſſima regio Hyrcania, nota mercatoribus & negotiatoribus? PASS.

V. 21. SPARGEREQUE ALTERNA COMMUNES CÆDE PENATES.] ut Eleg. 8. ſup. *Spargas cæde jecare comes. Alterna cæde*, ſanguine meo & tuo, inquit Beroaldus. quaſi id minetur ſe facturum quod Eleg. 8. ſup. eſt minatus:

Sed non effugies, mecum morieris: oportet

Hec eodem ferro fillet uterque eror.

Verum ſi loquitur de bello civili, erit noſtro ſanguine & militum Antonii. Obſcurus eſt locus. Qui *communes penates*? an domus tua & mea ſimul? nam *Tu mihi ſola domus, tu Cynthia ſola parentes*. An quia Penates ſunt communes omnium dii, licet ſui cuique ſint? De diis communibus dictum ad Eleg. 11. lib. 1. v. 16. PASS. *Spargereque alterna*, eliſio admodum inſuavis. plures libri, *Spargere & alterna*; quod potius reſt. ceterum ſpiſſa mihi tenebræ hic ſunt iter illud per Phrygiam & Hyrcanum mare; cædes illa alterna, & dira cædis præmia. explicare quibus Sphynx eſt domi. Tamen videamus ſi explicari poſſint ſupra Sphynx miniſterium. Cynthia ali-

quando ſecuta eſt prætorem neſcio quem, qui Illyriam tenebat. Cum eo prætor in Pontum quoque perveniſſe videtur. atque ibi duas tunc cædas factas fuiſſe vel conſtitit, vel rumor frequens diſtulit. Certe reverſam Cynthiaſ Illyriam fuiſſe venetiæ poſtularam, nec plene conviſam, atque adeo abſolutam, hi verſiculi oſtendunt:

Non tua deprenſa damna te ſano veneno.

Tibi eris parus, Phæbe, videre manus.

Quamquam verſiculus minor ambuſum potius diſceſſiſſe indicat, quam abſolutam. nam quorſum Solis teſtimonium, ſi judicium hoc ſententiæ potuit probari? *Dira præmia* ſunt ſpolia hujus prætoris diri facinoris merces. Ceteram fugam Cynthia excuſat Helene ac Veneris exemplis, quarum utraque maritum deſeruit, externo amore capta, unde ſuſpicari licet, Cynthia maritum, quum iſthæc fierent, in cenſum Libitinae nondum fuiſſe tranſcriptum. venetiæ ſui culpam ſive ſuſpicionem ſibi quoque amoliri eſt conatus, Eleg. 11. [15.] ubi morem ſuum vivendi cum Cynthia paulo ſolutiorem excuſabat:

Hæc certe merito poterant laudare minores:

Laſcerunt autem pocula noſtra deos. BAUGH.

TOTUS HIC LOCUS a nemine adhuc intelleftus eſt, quod kiam: abſit diſto invidia. Nollem, Bruckhuſium, egregie cordatum hominem, in eo explicando, leviſſimis conjecturis, immo ſomniis, largiter indulgiſſe; quod proſecto non ſolet. Cynthia enim cogitaverat quidem ſequi prætorem, qui res Illyriæ adminiſtratum ibat: non tamen conſtat ſecutam eſſe. Contrarium potius colligitur ex Eleg. 8. lib. 1. & ex Eleg. 16. hujus libri, nempe illam deſtititſe ab incepto precibus Propertii viſam; & prætorem, expulſam provincie locupletem factum, cupide ad Cynthiaſ reſſe Romanam, & cum ea libalibus & conviviis dediſſe operam. Deinde venetiæ Latine vix dicatur cædes. Neque diſtichum allatum, ubi fit mentio venetiæ, pertinet ad Cynthiaſ faciens aliquod ejus generis: poeta enim eo exemplo ſignificat ſolem, puras eſſe ab omni ſcelere Cynthiaſ manus, quod eum

cum omnia cernere & audire veteres existimarent. Versus autem Eleg. 1a. feu 15. quos profert Broukhufius, aliorum omnino spectant, & intemperantiam juvenilem tantum excusant, quod afoi & luxuriosi homines atrociora scelera, & reipublica noxia raro admodum in sa admittant. Sed nimirum in hac tenebras & caliginem industus est vir elegantis ingenii, quod Scaliger auscultaverit, omnia sibi in Propertio licere volenti, & quatuor hocce versus tempore tranfponenti, atque ita sententiam corruptam. Poeta pergit alloqui tibiam, ad quam sermonem antea converterat. Sic Horatius Ode 11. lib. 3. *Tuque regenda vespare septem Callida nervis, Nec loquax olim, atque grata, nunc & Divitiarum mensis, & unica templis, Dic vandas Lyde quibus thymum Appliques aures.* Et Ode 3a. lib. 1. *Age dic Latinum, habuit, carmen i Lebia primum modulata civi.* Veteres porro in convivii, & in praesiliis tibiam adhibebant: iccirco ait Propertius, ejus usum potiore esse in convivii, quam in praesiliis. Lydorum hic mos fuit, si Herodoto credimus, qui hac scribit in Clio cap. 17. de Alyatte Lydiae rege: *Εὐρίπαια τῶν σπαρτῶν. ἵσταν δὲ αὐτὴ εὐεργετοῦ τῇ ἡμετέροις, ἢ αὐτὴ ὑποκρίνεται τῇ ἡμετέροις.* hoc est, Exercitum immittebat, faciens expeditionem ad cantum flulatum, saluque, ac tibiam tam multibus quam virilis. E Graecis Thebani, sed Lacedaemonii praecipue, a Lycorgo instituti, praenuntibus tibiciniis pugnam inibant, teste Sex. Empirico adversus Musicos num. 9. Polyxno Strategematum lib. 1. cap. 10. qui narrat, deum oraculo Lacedaemoniis victoriam prodidisse, simul ac cum tibiciniis bella gererent. In Leuistris autem victores Thebanos, victos Spartanos fuisse, quod hi sine tibicine contra hostem tibia utentem pugnassent, & denique A. Gellio N. A. lib. 1. cap. 11. cujus eodem loco verba sunt ad hunc Propertii locum illostrandum unica facientia: *Halpattis autem rex terra Lydia, mox atque laeti barbaris praedius, quum bellum Milesiis faceret, ut Herodotus in historiis tradit, venientes flulantes & fiducias, in exercitu atque in praesiliis habuit, laetivientium delicias conviviorum.* Quod autem Propertius Phrygias nunc memorat, Hellepontum scilicet, addidit manifeste ad Themistoclis tibiam, qua ipsas Athenas in naves deda-

xit: ubi ad tibiz modos remigabant alii, alii pugnant: utrique vincebant. Hinc tot illa victoriarum monumeta: hinc Laconica Atticaque tropa mari terraque parata, com inscriptionibus pulcherrimis erecta fuerunt. Testatur id, praeter ceteros, Maximus Tyrius Dissertat. 21. Nemo nescit, Xerxem Persarum regem, & Graeciam invasurum, super Hellepontum pontem construi jussisse, quem postea venti diraperent. Phryges praeterea, tibicines erant celeberrimi. Catollos Galliambo:

Tibitem ubi tantis Phryx curvus grave calamo, curvus calamos, ipsa tibia. Quum & Persae igitur, & Graeci tibiam ducem in exercitu haberent, iccirco Noster Hyrcani maris mentionem facit, & ejus litora vocat *anta*, scilicet regiones ei mari adjacentes, imperio terrarum olim illustris. Nempe i *παρὰ Μαλία*, Perside, Parthia, Hyrcania & mari Caspio sive Hyrcano claudabatur. Tribuit porro ipsi tibia Umber poeta, quasi duci & imperatori, cades alternas & promiscuas, quod ea praeiret militibus in expeditionibus & praesiliis. Huc pertinet Aesopi Fabula 142. de rubicine excitant milites ad praelium. *Commones Penates*, ut recte Passeratius, dii sunt qui ab omnibus adorabantur. En tibi, lector candide, hunc locum antea frustra tentatum ab interpretibus, tandem a nobis explicatum & in aperto positum. *Spargereque alterna e, e. p.* Eliso durior quidem, sed a Lucretio non semel usurpata. Tibullus quoque Eleg. 3. lib. 1.

Reddereque antiquae mensurae tura Levi. Vulp. v. 21. *ALTERNA CADE.*] Seneca Agamem. v. 44.

Jam jam natabit sanguine alterna ducunt. BAOUAN.

Alterna cades sit, quum modo hae partes, modo illae superiores, vel inferiores a praesilio discedunt. Horatius de Samnitibus, certo gladiatorum genere, Epist. 1. lib. 2.

Cadunt, ac totidem plagis consumimus hostem. Vulp.

v. 22. *ET SERAE AD PATRIOS PRAMIA DIAE LAES*] Ovidius Remed. Amor.

Es refer ad patriam hinc trophae deo.

& Epist. Penelopes:

Penitur ad patriam barbara praeda deer.

Premia, spolia & praedam. Dixi ad Elegiam 4. sup.

Nam enim non ego sum fallaci pramiae voti?

Dica,

Una contentum pudeat me vivere amica?

Hoc si crimen erit, crimen amoris erit.

Mi nemo objiciat. libeat tibi, Cynthia, mecum 25

Roscida muscosis antra tenere jugis.

Illic adspicias scopulis hæreere sorores;

Et canere antiqui dulcia furta Jovis:

Ut

Dixi, nefanda & execranda [utpote parva sanguine tot millium hominum.] Si digno premis, speranda erit. sed error est operum. An prædium detractam prætori nefcio cui a Cynthia? Pass.

V. 23. UNA CONTENTUM PUDEAT ME VIVERE AMICA?] Illud non diffimile Elegia 22. sup.

Appare uti celo modo Sol, modo Luna minifret.

Sic etiam nobis una puella parum est.

Contentum una vivere, cui satis una sit; ut Eleg. ult. lib. 4. *Si forte mea contentus manseris umbra.* & Plautus: *Quæ proba est, contenta est uno viro.* *Prove*, pro esse; monui sapienter. PASS. Hunc versum omnino apponenda est nota interrogationis; est enim sententia: Pudeatne me, si te unam, o Cynthia, amem? puderet merito, si amoris defulsor essem, si vulgigra venire iteror: unne autem fidei & constantie tandem in amore auspicio, quod mihi pudori esse non debet. Passerit videtur egere sine interrogatione: propterea male explicat. Sed plerumque poetarum interpretes de connexendis sententiis non valde laborant. V.

V. 24. HOC SI CRIMEN ERIT, CRIMEN AMORIS ERIT?] Si hoc reprehenderetur, Amor ipse culpam omnem insuñebit. Sic ferè Virgilius 7. *Æneid.* Crimen amor vestrum. & Ovidius Epist. Didus:

Quod crimen dicis, præter amare, verum? P.

Crimen amoris erit. Non aliam ob causam peccati mortales Venerem & Cupidinem inter deos collocaverunt, nisi ut liberius genio indulgerent; & cupiditatibus impune frenâ laxarent. Ita & Lyconides Plautinus Anul. 4. 10. confidit se excusatum iri apud Eucليونem, cujus filiam virginem vitia- verat:

Deus mihi impulser fuit, in me ad illum ille sit.

Sed recipere non superis hortantibus fugitia Tom. I.

committuntur; at potius *sus cuique Deus sit dira cupido.* Vide omnino Senecam Tragicum Hippolyto a v. 194. VULP.

V. 25. MI NEMO OBJICIAT. LIBEAT TIBI, CYNTHIA, MECUM ROSCIDA MUSCOSA ANTRA TENERE JUGIS?] Formula amatoris gaudis rogantis, *Libeat tibi*, unde libidinis nomen. Virgilius Ecl. 4.

O tantum libeat mecum tibi fœdula cura

Atque humiles habere casus.

Tenere, quod Virgilio *habere*. sic 1. *Æn.* Tyrii tenere celum. id est incolere. *Antra rosida.* Catullus Carm. 60. *Thespis rapit Æonius specus, Lympha quæ super irrigat Frigens æquippæ.* ut ea quæ sequuntur indicant. *Rosida, specus.* vide adnotata ad Eleg. 20. lib. 1. v. 35. Dixit *antra*, quia hæ Musæ delectantur. PASS. Proba sunt, *rosidas, rosidas, rosidas*, pro diversa ratione scribendi, origine eadem. Noster secunda *antra* *subire*; quod possit ex Ovidio tueri, L. 13. Metam. ubi de Polyphemo: *Ante gradient ingenti litore passu*

Degradat, aut festus sub opaca revertitur antra. BROUEN.

Successime *antra*, dixit Virgilius Ecl. 4. *Antra* delicias poetarum esse; pluribus testimoniis comprobatur acutissimus Bentley ad Horatium Ode 31. lib. 1. Hic autem Propertii locus indicat, Cynthia porticia delectari, & scribendi carminis facultate præfari. VULP.

V. 27. ILLIC ADSPICIAS SCOPULIS HÆREERE SORORES?] Sic Ennius apud Ciceronem in Bruto:

Quem neque Musarum scopulis quisquam superaret.

Nec dihi studiosus erat.

Hæreere scopulis, insidere [aut inniti?]. Sic Ovidius 3. Metam. *Ne scopulis hæreere semper eisdem.* Aliud est quod Virgilius 4. *Æneid.* de quercu: *Ipse hæret scopulis.* Ho-

R 12

Ho-

Ut Semela est combustus, ut est deperditus Io:
Denique ut ad Trojæ testa volarit avis. 30
Quod si nemo exstat qui vicerit alitis arma,
Communis culpæ cur reus unus agor?

Nec

Horatius Ode 24. lib. 3. dixit *Hæcæ equæ*. Ut hic Mufas scopulis insidentes, ita Amphionem & rupe Aracynthi canentem fugit Eleg. 15. lib. 3. Elegia vero 1. ejusd. libri ait, *Opus suum esse de monte Socrum*. Pass.

V. 28. ET CANERE ANTIQVI DULCIA FURTA JOVIS] Jupiter interdum juvenis fingebatur: unde *Axarus*, sive *Anxurus* Virgilio, nempe *divi Epæ*, id est, sine novacula, imberbis: interdum senex. *Juvenalis Sat. 6.*

Quis tamen afferret, nihil æstus in montibus, aut in Spectant? adeo? severum Jupiter & Mars? Vide Junium Proverb. 97. Cent. 3. Sed verius est hic esse hypallagen, pro antiqua furta. ut Eleg. 2. sup.

Juppiter, ignesca pristina furta tua. Dulcis furta. [Tibullus Carm. 5. lib. 4. dulcissima furta] & Horatius Dulces amores dixit. Pass.

V. 29. UT SEMELE EST COMBUSTUS, UT EST DEPERDITUS IO] Nempe, ut Semeles amore conflagravit, & combustus ipse amore, eam fulmine combusserit, *Combustus* illa, ut Eleg. 3. sup.

Hæc ego unum miror si flagres nostra inventus? De Semele dictum ad Eleg. 28. v. 27. sup. Deperditus Io, ut eam deperierit & perditæ amarit. ut Eleg. 3. lib. 1. Sensus deperditus omittit. Deperditus Io dictum ut Eleg. 15. sup. Paris furor perijssæ Lacanæ. Participiis scilicet casus verborum tribuit. Pass. Elegans locutio, nec proterita. Suetonius Domit. C. 3. Deinde uxorem suam Domitiam, ex qua in secunda sui consularis filium tulit, alteraque anno consulari uxorem Augustam, Parisiæ histronis amore deperditam respiciunt. BROUK. Sapienter Seneca de Vita Beata cap. 26. Sic vestras hallucinationes siro, quemadmodum Juppiter optimus maximus inspicit potestatem: quorum alius illi alas imposuit, alius cornua: alius adulterum illum induxit, & abulcitantem: alius juvenem in deas, alius iniquum in deminet: alius raptorum in-

generum corruptorem, & cognatorum quidem: alius partidem, & regni alieni paternis capugnatorem. Quibus nihil aliud æstus est, quam ut pudor hominibus peccandi demoveatur, si tales deos credidissent. VULP.

V. 30. DENIQUE UT AD TROJÆ TESTA VOLARIT AVIS] Recedit a fabula. nam Ganymedes ab Ida raptus, non ab urbe ipsa Troja. Horatius Ode 2. lib. 3. *Qualis aut Nireus fuit, aut aquas Raptus ab Ida.* Vide Homerum Iliad. 5. & 10. & in Hymno Veneris, Platonem lib. 1. Legum, ubi hanc Cretensum fabulam de rapto Ganymede vehementer improbat, Ovidium 10. Metam. Virgilium lib. 5. *Æneid.* Apollodorum lib. 2. & 3. Hyginum Fab. 224. qui verum sit in Aquarium unum e XII. signis, & Fab. 271. & lib. 2. Poet. Astr. in *Aquarius*, Fulgentium lib. 2. Mythol. in *Ganymede*. Hierodotus in Commodo, scribit, pugna inter illum Phrygem, & Tantalum Lydum commissa ob Ganymedem, ipsum puerum catamitum dilaceratum fuisse inter manna fratris Ili, & amatoris Tantalii. hinc divinos illi honores decretos, & sistum a Jove raptum. Festus. *Catamitum pro Ganymede dixerunt, qui fuit Jovis concubini. Avis, aquila. dixi ad Eleg. 1. sup. v. 70. Sic Ornis communi nomine avium dictus olor, sedino colesite. Hyginus lib. 2. P. Astr. in Olor. Troja testa, pro ipsa Troja, Horatius Ode 3. lib. 3. Testa reparare Troja. Sic & Virgilius, *Demos Carthaginiæ alta*, pro ipsa Carthagine. Pass. Notat primus cum Borrichiano volavit: supra his habuimus *est*. postulat tamen euphonia volarit. BROUK. Volarit avis, nempe efficitur avis, vel simulans avem. Anacreon Ode 20. ita locutus: *Kal τὰς τὰς ὄρνιθας τὴν Πανδιονίδος γυναικί. Et filia alius avis volavit Pandionis hirundo.* Eodem pacto avis aquila, & avis hirundo. VULP.*

V. 31. QUOD SI NEMO EXSTAT, QUI VICERIT ALITIS ARMA] Nemo reperitur, nemo est, nemo superest. Sic Cicero in Catone: *Appii exstat oratio.* & 2. Offic. *Exstat*

Nec tu Virginibus reverentia moveris ora:

Hic quoque non nescit, quid sit amare, chorus.

Si

Non Epistola Philippi ad Alexandrum. Item Horatius Sat. 5. lib. 1. *Serventi domus suas.* id est, vivit, necdam occidit. Essare, emicare, ideoque conspici & demonstrari posse. *Qui viceris alitis arma,* quia, ut ipse ait Eleg. 26. sup.

Mic deus & tenax & nostra alia domus.

Alter sax' ipe'us de Amore, ut supra *Servet*, pro *Musa*. *Venus* Glossarium: *Aliger*, *trigopis*; *E'p'us*. Horatius Ode 12. lib. 3. *Cypriota puer ales.* In Perivoglio *Veneris*; *Jussu amnes adfudere parvi mater alitis.*

Tibullus Eleg. 5. lib. 2. Amorem vocavit *voluntatem*, Ovidius Epist. *Hermiones*, *Præpetem deum*. De hac re vide adnotata ad Eleg. 12. sup. ubi de alio Cupidinis marmine. Appulejus lib. 5. A. A. dixit, *Florus alitis impulsu solita*, nempe *Zephyri*. *Arma vero Cupidinis sunt tela & lances.* Ovidius lib. 1. *Amor. Eleg. ult.*

Donec erant ignes arcusque Cupidinis arma. P. v. 32. COMMUNIS CULPA CUA REUS UNUS AGOS?] Sic Jurisconsulti: *Communis error sui facit*. Paulus L. 3. D. de supellectile legata. At *amoris error* Virgilio. Est locus Rhetorum de translatione aut communicatione criminis. Simile illud Ovidii 13. Metam.

Haud metus ne non possum defendere crimen
Cum tanta commune vita.

Brutus ad Ciceronem Epist. 4. lib. ad Brutum: *Aliena culpa, inquit, me reus facit.* Non minus invidiose Turnus Virgilianus 2. Æneid.

Et solus ferro crimen commune resillat.
Reus culpa agor. Ovidius Epist. *Hypermetestica*:

Quid res sunt, quum res laudis agor?

[nempe quum accuset facinoris laudabilis. Et 4. Fast. *Falsi criminis alia res est.*] Plinius quoque lib. 2. H. N. cap. 7. de *Fortuna*: *Una nominatur, una arguitur, una agitur res.* Inde apud Juris auctores, & apud Tacitum & Plinium *Peragi res* dicitur qui condemnatur. Pass. *Alter & reus* opponitur. Actor est qui reum agit, aggreditur, vexat: Reus, cujus de re agitur, puta de capite, existimatione, fortunis. VULP.

v. 33. Nec tu Virginibus reverentia

MOVERIS ORA] Si mecum, inquit, o Cynthia, inter *Musas* veneris, non erubescant tua præsentia. *Moveris ora*, vultum conturbat, ruborem superfluit, ut loquitur Catullus, *Virginibus*, *Musis*. Eas docet *virginis* appellat idem poeta *Venerentis ad Hortatium*. *Reverentis ora*, *adlita* *repleta*. Lipsius lib. 2. Antiqu. Lect. cap. 10. ex conjectura:

Non te virginis reverentia moveris ora.
id est, pudor. *Reverentiam* pro pudore usurpant Cicero 1. Offic. Ovidius Epist. *Harro*, *Noctes Eleg. 13. lib. 3.* *Colamella lib. 12. R. R. cap. 1.* & alii. Pass. Lipsius nemini persuasit. & sane obstant omnes omnium libri. *BAOUXII. Reverentia moveris ora.* Hunc locum adolescens ita explicaveram. Ne vultum rubore perfundens coram *Carmenis*, tamquam minime deceat puellam corruptam, cum suo sibi amatore, dearam virginum catibus interesse: nam & *Musa* moverunt, o Cynthia, quid sit Amor, & fartivi concubitus. Porro ita dixit *Virginibus ora movere*, ut Eleg. 12. lib. 1. *Præfenti fere pusilla.* & Eleg. 20. ejusd. libri, *Fluere Afcanio*. Id habet proprium poeta *Umbro*, ut a vulgari consuetudine loquendi recedat quam longissime. Nunc vero in sententiam *Passerati*, pedibus eo. VULP.

v. 34. Hic quoque non nescit, quid sit amare, chorus] Chorus quoque *Musarum* non est in amore rodus & *alacritas* vim amoris expertus est, & cum nullo: nam *Quid sit*, hoc significat. ut Eleg. 33. infra:

Sensisti, multas quid sit inire vias.
& Virgilius Ecl. 10. *Nunc scio, quid sit amor.* Tibullus item Eleg. 4. lib. 3. *Nescis, quid sit amor, juvenis.* Contra Eleg. ult. infra:

Omnes jam morant, quem sit amore tenent.
Hic quoque chorus, quia alii chori pridem fuerunt. puta *Naiadum*, *Pleiadum*, *Il-roinarum*, *Drone chori*. Servius in illud 1. Georg. *Tergus novus circum silex erat hostia fœges.*
Omnes quam chorus, & facili comierant ovum.

Chorus inquit, *proprie est conversum carmen*
Rrr 2

Si tamen Oeagri quædam compressa figura
Bistonis olim rupibus accubuit.

Hic

aque saltatio, παρὰ τὸ χορῶν, a saltando & canendo simul; quod Virgilius ita expressit:

Pars pedibus plaudens choros, & carmina dicunt.

Est etiam χορὸς ὁ τῶν τῶν χορῶν ὁ ἀρχαῖος. Non nescis. ut illa Ciceronis, Non nullum, Non nescis, Non sum nescius. Plantus Aulul. Si quis se vellet, haud non vellet dividi. Pass. Barthius, exponens verbum superiorem, Animad. ad L. 5. Theb. Statii v. 27. hunc ita legit:

Hic quoque non nescit, quid sit amare, ebrius?

Sane Aldus & Gryphus sic ediderunt: sed contra fidem membrarum, & primarum editionum. est etiam major aculeus, quamquam modeste testis, in oratione recta. Broun. Miror, membrarum fidem a Broukhio, Critico severiore, in uno versiculo tam religiose custoditam, qui ab illa discedere non sit veritus in tribus hisce Elegia luxandis, permiscendis, ac distrahendis, ut Josephi Scaligeri γυμναστικὸν ὑπαντιᾶν, prisca codicibus manifeste repa-
nantem, pro lege sibi statueret. Vulp.

v. 35. Si tamen Oeagri quædam compressa figura Bistonis olim rupibus accubuit] Dubitantis specie confirmat hic sermo. ut Ovidius 4. Metam.

Si tamen in medio quondam concreta profundo Spuma fuit.

& Horatius Ode 3. lib. 2. Si tamen impia Non tangenda rates transiliunt veda. Quædam: verecunde nomini pepercit, quum satis fuerit Oeagri nomen posuisse. Intelligit ergo Calliopen, quæ Oeagri compressu, Orpheum filium edidit. Hyginus Fab. 14. Apollodorus lib. 1. Oeagri, & Calliopes filios facit. Linum & Orpheum. Apollonius vero lib. 1. Argon. Oeagrum fluvium Orpheum patrem fuisse tradit. Contra Pansania in Bæoticis negat, Orpheum Calliopes filium fuisse. Item ex Melpomene & Acheloo Sirenes: ex Thalia Palici, teste Macrobio lib. 1. Saturn. cap. 19. & Clio & Piero Hiacynthos: ut Apollodorus lib. 1. ex Euterpe & Strymone amne Rheus. narrat Enripides in Rheto, & Apollodorus lib. 1.

Rupibus accubuit, pro, juxta rupes cubuit, nempe jacuit: vel concubuit, vel enixa est. vide adnotata de hoc verbo ad Eleg. 3. lib. 1. v. 3. Bistonis, Thracis: nam Plinius lib. 4. cap. 11. Bistonum gentem in Thracia, & stagnum locat juxta Abderam. Stephanus vero inter fluvios Nestum & Hebrum, a Bistone rege dictam. Eodem patet Eleg. 1. lib. 1. Arcadiis rupibus ingemuit. Ex Ovidio colligi videtur, Oeagrum compressisse Calliopen in Hæmo, quæ eam montem Oeagrum vocat. Pass. Orpheum fere Calliopes & Oeagri filium facient: itaque figura Oeagri hic idem fuerit quod Oeagrus. quæ sane locutio valde est coacta, medicam dura, nec tolerabilis. videtur subesse fabula occultior, quæ potuit perire in tanta tirage scriptorum veterum. Poetarum Græcorum plures, quidam etiam Latini, & in iis Naso initio lib. 11. Metam. & in Epicedio Tibulli, Orpheum patrem faciant Apollinem. Is, puto, quum sciret se fratrem non admissum iri a sorore Calliope, adsumta figura fluvii Oeagri, quem amabat innocenti virguncula, ipsam compressit. Ejus fabule scio nullum exstare vestigium: sed exstant compluribus non abimiles. Sic Callistone potius est Jupiter sub forma Dianæ. Sic Pomona delusi Vertumni: sic Antiopen Satyrus. & quis omnes exumeret? Geminam germanam fabellam supra habuimus L. 1. Eleg. 13. ubi Tyronem immixuit Neptunus, Enipei fluminis indutus faciem:

Non sic Hamano Salmonida mistus Enipeo

Tæneus sacri pressi amens diu.

ego hoc meum somnium pro meo somnio haberi vult, dum modo doceræ quidnam hic loci sit figura Oeagri. interea videre te velim Jani Parrhasii Commentarium in Claudiani Praefationem L. 2. de Raptu Proserpine, ubi de patre Orpheo Apolline eruditè dissertat. Broun. Adde Illius Musarum Hymenæum Urania genitum, vel Terephore, Thamyris filium Erato: de quo Interpres Hædodi alicubi; Palapharum, de quo vide Brodæum ad lib. 1. Anthologiae pag. 19. Andiamus & M. Tullium lib. 3. de Nat. Deor. linguæ Achillem Appyloeo insula
san-

Hic ubi me prima statuent in parte choreæ,
 Et medius tecta cuspide Bacchus erit,
 Tum capiti sacros patiar pendere corymbos:
 Nam sine te nostrum non valet ingenium.

ELEG.

sanctissimum colit: qui si deus est, & Orpheus, & Rhois dii sunt, matre Musa auti. Virgines itaque dictæ fuisse videntur Musæ, non quod viri notitiam non haberent, sed quod puella fingerentur & in flore ætatis. Profecto Virgilius Ecl. 6. de Paphlæ, muliere nupta: Ab virgo insiluit. Vulp.

v. 37. HIC UBI ME PRIMA STATUENT IN PARTE CHORÆ.] Non significat se choreæ; nam medius dicit choros. ut adnoto ad verbum sequentem. De choreæ Musarum vide Eleg. 10. sup. v. 1. Pass.

v. 38. ET MEDIUS DOCTA CUSPIDE BACCHUS ERIT.] Unde Bacchus pater ibi dicitur Eleg. 31. infra. Eumenius io Panegyrico Apollinem medium Camænarum facit. unde *μυροκόπος*, qui in veteri Glossario *Menidius*. Medium locum fuisse honoratissimum diximus Eleg. 28. sup. Nunc idem in chorea ostendamus. Virgilius 6. *Æneid.* de Helena:

--- Evantes ergia circum

Ducunt choros, pæanum media ipso tenebat
Ingentem.

Dolla cuspide. Subandi cum *δολλοπύριον*. ut Virgilius 7. *Æneid.*

Ipse Quirinali læno, parvæque sedebat
Succineus trabes.

Idem Ecl. 10.

Venit et agresti capite Silvanus honore.

Dolla cuspid. ut Eleg. 19. sup.

Et vitæ dolla ponere salæ venas.

Male Scaliger legit, *stella*. *Cuspis*, pro hastâ, seu thyrsio. vide Eleg. 1. sup. v. 63. *Hæst*, seu thyrsio. ut Virgilius Ecl. 5.

Et solus lentas intueret molibus hæstas.

De thyrsio Bacchi Ovidius lib. 3. *Amor.* Eleg. ult.

Cernitque incerpuit thyrsos graviore læstus. nam thyrsio dicuntur percati poemæ, quorum mens furoræ Bacchi affatur, disti *Græci* *ὑπερπληθύς*, *οἱ ἐν τοῖς βακχικοῖς διακρίσαντο*. Lucretius lib. 1.

Sed acci

Perfusa thyrsos laudis spes magna meum cor;

Et simul inussit suavem mi in pectus amorem
Musarum. PASS.

Libri, *dolla cuspide*; quod retinet Passeratius, contentus damnare certissimam Scalligeri emendationem. Catullus Carm. 63.

Quorum pars tecta quædam cuspide thyrsos.

Seneca Herc. Fur. Act. 4. v. 904.

Adit Lærgi domitor & rubri moris,

Tellum vitæmi cuspidem thyrsos gerens.

Ovidius L. 3. *Metam.*

Ipse castissimis fruentem circumdatus vitæ
Pæanice agnos volatam frondibus hæstas.

BROUKH.

v. 39. TUM CAPITI SACROS PATIAR PENDERE CORYMBOS.] Sicam mihi ex hedera coronam imponi cum corymbis. Modeste, *petiar*; non enim ipse imponam, sed imponi sinam. *Capiti pendere*, e capite & comis demitti in frontem & tempora. sic Virgilius in Sileno ait *ferat capiti delapsus*, nempe e capite. Silius quoque Italicus lib. 6. *Devenum lateri pendet Tæder.* vide adnotata ad Eleg. 16. lib. 1. v. 7. Plinius lib. 16. H. N. cap. 34. *Rosæmi hedera in orbem circumstanti vinctant corymbi.* Servius in Ecl. 3. *uvæ hederarum exponit.* Per corymbos, hederam significat, qua poetæ coronari adnotatum ad Eleg. 5. sup. v. 16. Noster Eleg. 6. lib. 4. *Cera Philetæi curas Romana corymbis.*

id est, hederæ Philetæ, & ipsi Philetæ, quem poetam hedera testantur. Inde *corymbifer* Bacchus Ovidio. PASS. *Capiti*, ablativus antiquus, pro, *capite*. Tibullus Elegia 1. lib. 1.

--- Nec amore decetis

Dicere nec comæ blanditias capiti. VULP.

v. 40. NAM SINE TE NOSTRUM NON VALET INGENIUM.] Bacchus ingenium facit, ut loquitur Noster Eleg. 1. huius libri de Cynthia. Elegia vero 6. lib. 4.

Ingenium potis irriter Musa polius;

Baccho, solus Phæbo fertilis esse tuo.

Valeat ingenium; ut Eleg. 9. lib. 1.

Plus in amore valet Mimnermi quæsus Hamæra,

PATI.

ARGU-

ELEGIA XXXI.

Quæris, cur veniam tibi tardior? aurea Phœbi
 Porticus a magno Cæsare aperta fuit.
 Tota erat in speciem Pœnis digesta columnis:
 Inter quas Danaï femina turba senis.

ARGUMENTUM ELEGIE XXXI. LIBRI II.]
 Apollinis Palatini porticum ac templum,
 Cynthia describit. Vulp.

V. 1. QUÆRIS, CUR VENIAM TIBI TARDIOR? AUREA PHŒBI PORTICUS A MAGNO CÆSARE APERTA FUIT.] Sic exorditur Elegiam I. hujus libri; ubi vide plura hujus generis principia. *Veniam tibi*, pro, ad te. & tardior, quam iusseras, aut promiseram. res temporis ad personam translata est. ut Eleg. 13. sup. O mors, cur mihi fera venit? *Porticem Phœbi aperta fuit*. ut ab omnibus adiri & conspici posset. Ergo absoluta, publicata, [dedicata.] Deporiticibus publicis Romæ dictum ad illud Elegiæ 23. sup. *Quoniam nunc porticus illam lustris?* Hic vero ea porticus intelligitur que adjuncta erat templo Apollinis Palatini cum bibliotheca Græca & Latiæ. unde hic *Porticus Phœbi* dicitur, in qua & Danaïdum pista tabula. Vide Suetonium in Augusto cap. 49. & Ovidium L. 1. A. A. PASS. *Quæris, cur veniam tibi tardior?* Neque hoc prætermittit Ovidius lib. 3. *ματαιροῦ χάριν* v. 675.

Spētes amabilius juvenem, sospites ab imo

Pellere; tam fero cur veniamus, roget. V.

V. 3. TANTAM ERAT IN SPECIEM PŒNIS DIGESTA COLUMNIS.] Scaliger e veteri libro *Tota*, & e conjectura, *Species*. & exponit sic *est*, que Noëti visæ dixit & signas Eleg. 6. sup. Fortasse *re species* hic signa significat. Antonius:

Prove tibi species vacca Myronis erit.

Signa sane ponit in ea porticu Ovidio lib. 1. Trist. Elegiæ 1. Apud Cicero nem lib. 1. de Divin. *Species Natus*, & statua est: apud Lucanum vero species est *ipsum*, sive *2-4*, ipsa cernendi ratio, vel sensus videndi, & vultus ipse. Si *Tantam*, ponitur pro magnam & mirabilem. ut Eleg. 3.

& 11. lib. 3. *Tantum aperis*. *Erat*, pro est; ut Eleg. 49. supra: *Hic erat*. *In speciem*, erit ad ornatum. ut Q. Cæcero de Petitione Consulatus: *Ad speciem homines*. Gallice *pour parade & monstre*. *Digesta*, distincta & structa ordine. ut Ovidius 1. Fast. *Tempora digesta per annum*. Contra 1. Metam. *Rudis indigestaque moles*. Statius 1. Silv. ad Claudiam uxorem eadem sententia:

Templaque, & innumeris spatia interstructa columnis.

Panis, pro, *Penicis*; ut Eleg. 3. lib. 4. *Quo Panis tibi purpura fulgeat affris*. Significat autem columnas e marmore Numidico, quas Horatius Ode 18. lib. 2. vocat *ultrius recitas Africa*. Cato apud Festum in *Pavimenta*, *Panica pavimenta*, vocavit, marmore Numidico conficta. unde Martialis: *Marmore pista Nemes*. Legendus Plinius lib. 35. H. N. cap. 1. & lib. 36. cap. 6. Item Vitruvius lib. 3. cap. 1. 2. & 3. de columnis adium sacrarum & porticum. Ovidius lib. 3. Tristium Eleg. 1.

Ducer ad intus candida templa dei.

Signa peregrinis ubi sum altera columnis.

Belides, & *stricta flata feræ cuspis pater*. P. *Tota* habet Groninganus. quod firmat Scalligeri liber. deinde omnes membrans, *in speciem*: unde Nic. Heinsius ingeniosissime, ut solebat, formavit, Not. ad Ovid. L. 3. Fastor. v. 549.

Tota erat in spatium Panis digesta columnis, tota in spatium, pro in totum spatium, per omne spatium. firmat Seneca Thyest. v. 649.

Post ista vulgo nota, qua populi caluist,

In multa dicunt spatia digesta domus.

Spaciet proprie de ambulattonibus in porticu. de hac ipsa Nafso L. 2. Amor. Eleg. 2.

Hesterni vidi spatiantem luce postem,

Illo, qua Danaï porticus agnosce habet.

[Mul-

Hic equidem Phæbo visus mihi pulchrior ipso
Marmoreus tacita carmen hiare lyra.

At-

[Multus est in hac locutione Sulmonensis poeta.] vide L. 3. Amor. Eleg. 21. L. 7. Art. Amat. L. 2. Trist. L. 11. Metam. Noster hac ipsi Elegia:

Non animam spectare loco, quodcumque voca-
bit.

& L. 4. Eleg. 8.

Te neque Pompeio spectare cultus in umbra.

BRUEN.

V. 4. INTER QUAS DANAI SEMINA TUSA
SENIS] *ut inter quas* Scaliger refert ad spec-
ies, ut intelligat varia pſtarum argu-
menta. An significat, inter eas columnas
fuisse, nempe, in intercolumniis? ut vo-
cat Vitruvius lib. 3. cap. 1. *Femina turba*;
multitudo feminarum, puella scilicet quin-
quaginta. nomeo pro epitheto. *femine*;
pro, feminea. Sic *Pauis*, pro, Punicis;
Iona, pro, Ionia; *Phæcia filius*, pro,
Phæcia; *Cerauno*, pro, Ceraunio. Sic di-
citur *Medum & Rhenum flumen*; *Sol meri-
dies*, *Oceanum litus*. *Danai finis*; quippe
cui quinquaginta filie. Sic Eleg. 28. sup.
Priami dirus regno finis. Ovidius lib. 2.
Amor. Eleg. 8.

Mythena vidi spectantem luce puellam

illa, quæ Danaï porticus agnos habet.

Perfius Sat. 2.

--- *Frates inter aſnos*
Somnia pueri quæ purgatissima miscent
Præcipi sunt, hæque illis aurea turba.

Interpres vetus tradit, in porticu Apollini-
is Palatini fuisse Danaidum effigies &
contra eas sub divo totidem equeſtres ſilio-
rum. (leg. Ægypti) Ex his autem
ſtatuis quadam dicebantur poſtulantibus per
ſonnare dare oracula. Pass. Danaides in
eo porticu ſtabant habitu novarum nuptiarum,
ut colligere eſt ex antiquo Scholia-
re Perfii Anno Corouto ad Sat. 2. v. 56.
quæ detrahen teſtem citat. --- Ovidius L. 1.
Art. Amat.

Quæque parare necem miſeris parentibus auſa
Belides, & ſtriſti ſtat ſeruo caſa pater.

quo loco verbum *ſtare* omnino de ſtatuis in-
telligi debet. ſed præſtat proxime:

Nec tibi videretur præſiſſe ſpectu tabellis

Perſius auſtoris Livia nomen habet.

--- Ponebantur autem ſigna & ſtatue in

intercolumniis. Plinius L. 36. C. 15. de
M. Scauri theatro: *Columnæ, ut dignum*
ſine duodequadragenis pedum. *Signa autem*
inter columnas fuerunt tria miſſa numero.
BRUEN.

V. 5. HIC EQUIDEM PHÆBO VISUS MIHI
PULCHRIOR IPſO MARMOREUS TACITA CAR-
MEN HIARE LYRA] Sic Ovidius 10. Metam.
ſam juvenis, ſam vir, ſam ſe formoſior
ipſo.

De pulchritudine Phæbi vide Tibullum
Eleg. 4. lib. 1. & Virgilium 4. Æneid. Genus
autem ſermonis; *ſe pulchrior*, eſt a
Gæcis. Plato lib. 1. de Legib. *Tò nūn*
αὐτῶν τῶνδ' αὐτῶν τῶνδ' αὐτῶν αὐτῶν. *τὸ ἄν*
ἄνδρα αὐτῶν ἰπ' αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. *τὸ ἄν*
ἄνδρα. Cicero ad Atticum Epist. 16.
lib. 14. *Te imitari oportet, ſicem ipſe certus*.
Marmoreus. ſubauditur, licet. or Eleg. 12.
ſup.

Hæc mea Muſa levis gloria magna tua eſt
quævis levis. *Viſus hiare carmen*; hiſcen-
do viſus eſt canere: ut Eleg. 3. lib. 3.

Tantum operis nervis diſſere poſſe meis.

& Eleg. 15. libri ejusdem:

Cæripedes calamo Panes bisque canens.

Appulejus lib. 1. Floridorum, ſtatuum Ba-
thylli graphice depingens: *ſonum vox in*
cantico interquerens, interim cantum videret
ore cæteri, ſemibianſius in conatu labellis
eliquere. *Viſus*; ut Q. Catulus apud Cicero-
nem lib. 1. de Nat. Deor.

Mortalis viſus pulchrior eſt deo. Pass.
Phæbo v. m. p. i. Apollo Palatinus, Sco-
pa opus. Plinius L. 36. H. N. C. 5. *Scopæ laus cum his cæret, in ſecris Venerem, &*
*Posidon, & Phœbionem, qui Samothracæ ſan-
ctiſſimis carminibus celebrantur*. item Apollinem
Palatinum. diverſus ab eo alter Apollo in
bibliotheca Palatina; cuius nobis memo-
riam ſervavit antiquos Horatii interpretes
Helenius Acro, in L. 1. Epist. 3. *Caſar*
ſibi in bibliotheca ſtatuum poſuit ad habitum
ac ſtatuum Apollinis. BRUEN. Hic. In hæc
porticu. *Phæbo pulchrior ipſo*. *ſupraſcripti* non
admodum pæ, & quæ contentum aliquem
Phæbi ſignificet. Sed tunc ita ſolebat.
Marmoreus t. c. h. i. Miſiſſe Dautes Fur-
gatorii Cantu to.

Eva

Atque aram circum steterant armenta Myronis
Quatuor artifices vivida signa boves.

Tum

*Era intagliato sì nel marmo stesso
La carro, e i buoi, traendo l' arca santa,
Perchè sì temo nò non commossa,
Dinanzi parso gente; e tutta quanta
Partita in sette sevi, d' duo misli frasi
Fatto dice l' un Nò, l' altro Sì tanta.
Gens illa in marmore sculpta, oculis qui-
dem spectantium canere videbatur, quum
ore adaperto esset; auribus non item. Arco-
rius quoque præclari poematis Cantu 42.
Strophe 81.*

*Fermato il piè ciascuno di questi segni
Sopra due belle immagini più belle,
Che con la bocca aperta facean segni,
Cio' l' arca, e l' armonia lor disolasse.
Hunc Aereoli locum indicavit Broukhufius.
Hic. Habebant, & os diducabant Lyrici &
Epici poetae, eorumque pœsibiles, recitanda
& canendae poematis; ob carminis & argu-
menti amplitudinem ac sublimitatem. Hinc
Noster Eleg. 11. sup.*

*Surgit anima ex humilis jam sermone. sumus
vires*

*Pierides. magis vultu erat oris apus.
Ovidius pariter lib. 2. Amor. Eleg. 1.
Ausus eram (memini) talia dicere bella,
Cresimachusque Cygnus; & satis arca erat,
& in Remed. Amoris v. 381.
Callisto non effugit non effuditur Achilles;
Cydispe non effugit, Nuncius, tu.
Eodem pertinent illa Horatii Sat. 4. lib. 1.
Ingenuum tui sit, tui ment sublimior, at-
que ut
Magna sonaturum, dec nominis huius bou-
rum.*

Scilicet poetam appelles. Tragodi quoque,
sive actores tragediarum, larvam fume-
bant ore immodice hiantes. *Perfusa pollen-
tis hiantem*, ait Juvenalis Sat. 3. v. 175.

*In gremio matris formidat rusticus infans,
Perfusa vero Sat. 5. v. 3.
Fabula sua matre penetrat hiantis tragoda.
Hiatus aliquando significat levitatem ac tu-
morem, quo mali veritatem artifices in ex-
ordii poematum magna quodam promit-
tebant, ne exiguis quidem praestandis pa-
res. Horatius notissimo versu:*

Quid dignum tanto feret hic promissor hietu?
Adolefens totum hunc Propertii locum sic

digerendum putaveram, post primos qua-
tuor versus:

*Tum medium Claris surgbat marmore tem-
plum,*

Et patria Phabo carius Ortygia.

Aura Salis erat supra fastigia curvae.

Et valva Ligyri nobile dentis opus.

Altera despectis Parneji vertice Gallias.

Altera maribat funera Tanalidos.

*Deinde inter matrem deus ipse, interque fo-
rorem*

Pythiam in longe carminis vestis sonat.

Hic equidem Phabo visus mihi pulcherr ipse

Marmoreus tacita carmen hinc lyra.

Atque aram circum steterant armenta Myronis

Quatuor artifice vivida signa boves.

Describit enim poeta primo porticum, qua
templum Apollinis circum sepeum, ejusque
statuas: deinde ipsius templi exteriorem fa-
ciem, puta valvas & fastigium: postremo
aram & simulacrum Apollinis. Sed videli-
cet sequendi codices, & nihil temere trans-
ponendum. VULG.

V. 7. ATQUE ARAM CIRCUM STETERANT
ARMENTA MYRONIS QUATUOR ARTIFICES
VIVIDA SIGNA BOVES.] Steterant, pro, sta-
bant, circum eram, vel tamquam victimæ,
vel quia olim pastor Apollo. enallage nu-
merorum armenta, pro armentum; ut Ele-
gia 24. sup. *Levatus pugnas ad hydras, ar-
menta*, inquit Servius, sunt equorum &
bovum; quod hæc animalia nota sunt armentis &
ne scitis, curia bovis; equi, bello. Greges
vaptillamur & ovium. *quoniam sepe consu-
damur.* Eadem fere Pompeia Festus. Sed
Isidorus lib. 12. cap. 1. *Quidam*, inquit,
della putant armenta de habet tantum quasi
armenta, ab arando. Pacuvius spud Nonium
in Armenta genere feminino:

Tu cornifrontes pastores armentas sola.
ubi alias legitur *cornifrontes*. Pomponius
J. C. L. Boet. 80. De Verb. Sign. *Boves magis*
armentorum, quam iumentorum generis sunt.
Callistratus vero J. C. L. ult. D. de Abusis,
Oves decem, ait, gregem facere; (in
crimine abigebatur) & abigebim esse, qui
vel unum bovem abegerit. quo minus
num est hic quatuor boves efficere armen-
tum. De Myrone Plinius l. 34. H. N.
cap.

Tum medium Clario surgebat marmore templum,
Et patria Phœbo carius Ortygia.

10

An-

cap. 8. floruisse eum Olympiade 84. Eleutheria natum, Agelaius dicipulum. Eum buculus aenea maxime nobilitavit, poetarum ingenis certatim laudata. Vide Anthologiam lib. 4. titulo *εἰς ἀγαθὴν ζωὴν*, quem Epigrammata Latina fecit Aufonius. Quamobrem Ovidius lib. 4. Pontic. Eleg. 1.

Ut similis vera vacca Myronis opus.

Meminerunt Myronis, præter alios, idem Ovidius lib. 3. A. A. Petronius in Satyr. Juvenalis Sat. 8. Statius 1. & 4. Silvar. Artificis, peritissimi sculptoris. ut Eleg. 8. lib. 4.

Tellus artifices ne terat Ofsa manus.

& Q. Cicero 1. Cato in omibuscumque artibus vulgo posuit maistris. *Vivida signa*, ut *spirantia ars*, & *vires* de marmore voluit, dixit Virgilius 6. Æneid. Noster animosa signa Eleg. 9. lib. 3. Aufonius:

Præ tibi species vacca Myronis erit.

Vivida. Fictus: *Vivens* & *vividus* a poetis dicuntur a vi magna. Virgilius 12. Æneid. *Vivida Umbra*. acerrimus, inquit Servius. & 10. Æneid. *Vivida bello Dextra viri*, inquit idem. Pars. *Artificis*. legendum *artificis*, h. e. artificiose elaborata, ita ut vivere viderentur ac spirare. dicuntur autem hic *artifices boves*, ut Persio Sat. 5. *vultus artifice motus*. Brachy. *Vivida signa*. Cicero in Hortensio apud Nonium, *Invenio*: Nam quam emittit salientis admiranda est, tum ea quæ efficit, ut inanimæ quæ sunt, vivere & spirare videantur. VULG.

V. 9. TUM MEDIUM CLARIO SURGEBAT MARMORE TEMPLUM J Medium templum, pars templi media, ubi divum simulacra, & quæ operosis extructa erat. Virgilius 3. Georg.

In medio mihi Cæsar eris templumque tenebis. Appollinis lib. 11. A. A. Ne sacerdos dedit ad ipsius sacra penetralia. mox: *In ipso adit sacra modiculis, ante dea simulacrum.* Surgens verò marmore, nempe marmoreis gradibus attollebatur & condebatur. Virgilius 1. Æneid. *Aræ sui gradibus surgebat limina*: nam hic limina interiora templi intelligi; ut 8. Æneid. *Limina Pro-*

Tom. I.

ba Servantem. Juvenalis Sat. 10.

Da nunc & volucrum, strepro quo surgit æburno.

Noster Eleg. 11. lib. 3.

Iussit & imperio surgere Beller caput.

Claro marmore, nitido, lævi, fulgenti, candido, an *Pario*? nam Ovidius lib. 3. Trist. Eleg. 2.

Inde tenere porci gradibus sublimis celsis

Ducor ad insoni candida templa dei.

Candida, ob Parium marmor. Sed Scwinger legit *Clario* s. conjectura, & refert non ad marmor, sed ad templum id carius Phœbo, ipso templo quod in Claro & in Delo habebat. Plinius lib. 5. H. N. cap. 89. Clarii Apollinis templum commemorat. & Virgilius 3. Æneid. *Tripodes Clarii, lauros*, ubi Servius: *Clarii Apollinis templum in finibus Cælephoniærum. PARS.* In membris Comelini fuisse Clario testatur Gelhardus. optime hunc locum & restituit Saliger, & interpretatur. ΒΕΟΥΚΗ. Medium templum, fortasse, non media templi pars, verum tota moles, circumquaque cinctæ porticibus. commodius enim hic refertur *res surgebat*. *Claria* potest esse tertius casus: putata Clario Apollini templum surgebat. V.

V. 10. ET SATIRA PHÆBO CARIUS ORTYGIA J Acceptius templo quod est Deli, quæ ei solam natale. Horatius iccirco Ode 81. libri primi eum insulam vocat *natalem Apollinis*. Virgilius 3. Æneid.

Quod tibi dilectis Ortygiæ dicitur Apollo off.

Rhœneam vocat Theocritus in Encomio Ptolemæi, ubi Scholiastes ait esse Delon. Servius in illud 3. Æneid. *Sacra mari colitur media*, narrat sebulum de Asterie forore Latona in coturnicem versa. Apollodorus lib. 1. tradit, ab ea in *ἀστὴρ*, hoc est coturnicem, versa dictam urbem Asteriam, mox Delon. Pausanias Eliacis Ortygiæ insulam prope Syracusas commemorat. Vide Apollonium 1. Argon. Hyginum Fab. 53. & 140. Strabonem lib. 10. Idem lib. 14. ait, Ortygiæ fuisse Latona nutricem. Plinius lib. 4. H. N. cap. 18. & Cynthium vocatam fuisse scribit, & aliis nominibus. PASS.

S 11

V. 11.

Auro Solis erat supra fastigia currus,
Et valvæ Libyci nobile dentis opus.
Altera dejectos Parnasi vertice Gallos,
Altera mœrebat funera Tantalidos.

Dein-

V. 11. Auro Solis erat supra fastigia currus] Deest, ex. u. Eleg. 17. lib. 3.
Aure fuerit templi crater antistitis auro.

Virgilius 2. Æneid.

Craterisq; aure solidi, captivæq; vestis.

Solis curvus describitur ab Ovidio 2. Metam.

Aureus axis erat, teres aureus, auro summa

Curvatura rota, radiarum argenteus ordo.

Fastigii vero temporum simulacra deorum curva vesta imponi solita, indicio est Festus in *Reverentia*, qui sibiiles quadrigas ait fuisse in fastigio Capitolii. Vide & Cicero lib. 2. de Divinat. Nonius *fastigia*, summas altitudines exponit. Suffragantur

Festus, & Servius in 2. Æneid. De imo fundus, de summo fastigium: quamvis fastigia & summa & imæ partes, ut calum profundum. Cicero 3. Offic. *Fastigium imponere operi absolute*. Pass. *Auro curvus*. Ita Virgilius Æneid. 2. v. 167. *Pivæq; sedilia Jæno*. Idem 5. Æneid. v. 663.

Transira per, & venor, & pias abiete puppes.

Silius Italicus lib. 2. v. 86. *Stans marmore massæ Effigies*. Auctor Copæ:

See hic crystallæ ferre urvos calices.

Virgilius iterum 4. Georg. v. 374.

Præterit est in thalami pendentia pumice tellæ.

pumice videlicet, non e pumice pendentia. Sic Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 1.

Pons sacer in medio, speluncæq; pumice pendens.

Homerus etiam lib. 6. Iliad. v. 504. dixit *ῥαχὶς χαλκῆς. arma ære*. Interdum tamen addebant particulam *de*, ut materiam significarent. Virgilius 6. Æneid. v. 849.

Pivos decens de ære mure vulnus. Ovidius lib. 1. Metam. ubi ætates mundi recenset: *De dæro est ultima ferro*.

Auctor Liberi Carminis Epigr. 42. *De cere fasili das tibi puma. Vulp.*

V. 12. Et valvæ Libyci nobile dentis opus] Etiam Solis regia calatas valvas habebat. vide Ovidium lib. 2. Metam.

Sic Cicero Att. 6. in Verrem, *Valvas templi Minervæ Syracusæ ex auro & ebore fuisse*,

ait, & in tit valvis argumenta. Virg. 3. Georg.

In furibus pugnam ex auro, solideq; elephantis Gorgaridum faciem.

ubi res ab Augusto gestas celat in valvis templi sui. *Nobile opus*, egregiam arificum manum ostentans valva. Sic Eleg. prox. sequ.

Potentius aulæ nobiles Atalæis.

Libycus dens, ebur ex dente elephanti Afri. nam hoc solum ebur est, ut ait Plinius lib. 8. H. N. cap. 3. Catullus Carm. 63. *Iuda dente politum Polvinae*. At Pausanias in Eliacis negat esse dentes, & vult cornua esse. Pass. *Libyci n. dentis a. ex ebore*. quod noster *dentem*, id Martialis modo *cornu* vocat, modo *drusem*. Virgilius ab utroque abstinnit, semper aut ebur ponens, aut *elephantum*. est autem magnam certamen inter doctos, utrum pars illa ossis, quæ ex ore elephanti utrimque prominet, debeat *cornu* dici, an vero *dens*. sententias collegit Lud. de la Cerda ad L. 6. Æn. v. 895. cui jungere potes P. Camerarium Medit. Hist. Gent. 2. cap. 96. Ger. Jo. Vossium L. 3. de Idololatr. C. 51. & Wilh. Ern. Tentzelium in Colloquiis Mensuris A. 1696. mense Aprili. quo opere in toto isto ephemeridum genere nihil est neque eruditius neque etiam jucundius. BROUKH.

V. 13. ALYARA DEJECTOS PARNASI VERTICE GALLOS] Noster Eleg. 13. lib. 3. lucem adfert huic loco:

Torrída sacrilegum testantur lumen Eenum,

Dum perit intans Pythia regna dei.

At mons, laurigeræ concussus vertice, duros Gallica Parnasi spergit in arma viros.

Teste Pausania in Atticis, quum Galli in Graciam irrupissent, contulerunt se Delphos ad diripiendâ Delphici templi donaria. Incolæ illi occurrerunt, ac tum crebra de calo fulmina, & divinitus ac sponte avulsa de Parnasso saxa Gallorum aciem perculerunt: magna tamen eorum pars in Asiam trajecit. *Parnassus*, mons Phocidis, cujus duo vertices, Helicon, & Cithæron. Vide Ovidium 1. Metam. Plinium lib. 4.

H. N.

Deinde inter matrem deus ipse, interque forem 15
Pythius in longa carmina veste sonat.

* * *

ELEGIA

H. N. cap. 3. Strabonem lib. 8. Iustinum lib. 24. ubi describitur. *PASS. Parnassus versio*. nostri, cum Groningano, *Parnassus*. recte. nam quavis Græce scribatur per *ss*, tamen ita nunquam Latini. videndus *Pierius Valerianus* ad Virgilii Eclogam 10. v. 11. atque unico tantum *s* semper scribitur in membraneo codice Virgilii sic factis antiquo, quem adseruat Athenæi patrii non leve decus *P. Francinus*. *BAOUAN*. Duo insignia Phœbi facinora geminis valvis erant insculpta: Brenni Gallorum ducis temeritas repressa, & superbia Niobes Tantali filii liberorum cade multata. vide Indicem nostrum verbo *Brennus*, & verbo *Niobe*. *VULP.*

V. 14. *ALTERA MERSEBAT FUNERA TANTALIDOS*] Vide Eleg. 10. sup. v. 7. & adnotata. *funera*, liberos mortuos; ut Elegia 1. lib. 4.

Fatales pueri duo funera matris eura. *Tantalidos*, Niobes. Ipsa de *ss* apud Ovidium lib. 6. *Metam.*

— — — *Mibi Tantalus ausus*, *Cui licuit soli superorum tangere mensas*. *P. Seneca Medea* v. 953.

Unum superba sacra Tantalidos meo
Exisset utro.

Idem Agamemnon. v. 369. ad Dianam: *Tu Tantalidos sacra matris Vestris numeras*. *Muretus*. more poetarum tribuit valvis mororem, quod fœnefas historias continerent. *VULP.*

V. 15. DEINDE INTER MATREM DAUS

IPSE, INTERQUE SOLOREM PYTHIUS IN LONGA CARMINA VESTE SONAT.] Par Suetonii locus in Caligula cap. 22. *Cognitus sepe inter fratres deus, medium se adocandum adruentibus exhibebat*. Ovidius quoque lib. 2. *Amor. Eleg. 19.*

Non ego, si medius Pallus & Castor puer,
In soli sine se parte fuisset oculum.

Pythius deus dictus a Pythonæ serpente interfecto. Ovidius 1. *Metam.* vel *Ævæ* in *trudendus*, a consulendo & interrogando. vide *Macrobius* lib. 1. *Saturn.* cap. 20. *In longa veste*; ut solebant citharadi. *Virgilius* 6. *Æneid.* de Orpheo:

Nec non Threicius longa cum veste sacerdos
Obloquitur numeris septem discrimina vocum.

Vide *Tibullum* Eleg. 4. lib. 3. *Aufonium* Rh. ad *Herennium* lib. 4. *Ovidium* lib. 11. *Metam.* in fabula *Mida*, *Appulejum* lib. 2. *Florid.* *Sonat carmina*, & ore ipso & plestro simul. *Horatius* Epodo 9. *Sonante mixtum tibiis carmen lyra*. *PASS.* Idem *Horatius* Sat. 4. lib. 1. tribuit poetæ veri nominis et magna sonaturum. *In longa veste*. *Pallam* intelligit ad salos usque demissam. *Videntur autem in hac Elegia desiderari nonnulla*. *VULP.* In palla talari citharædica. Vide *Passeratium*: *Lud. Cordam* in Lib. 6. *Æn.* v. 645. illustrem *Spanhemium* *Obsev.* in *Callimachum* p. 63. ubi hunc vericulum perperam expresserunt operæ, hoc modo,

Althus in longa carmina veste canit.
BROUGH.

ELEGIA XXXII.

Qui videt, is peccat: qui non te viderit, ergo
Non cupiet: facti crimina lumen habet.
Nam quid Prænestis dubias, o Cynthia, fortes?
Quid petis Ææi moenia Telegoni?

ARGUMENTUM ELEGIA XXXII. LIBRI II.]
Ait, se Cynthia scilicet suspectam habere,
quod sæpius Roma discedat, & cotibus ju-
venum intersit. Eam tamen peccantem,
ex communi seminarum dearumque consue-
tudine defendit. VULP.

V. 1. QUI VIDET, IS PECCAT: QUI NON
TE VIDEAT, ERGO NON CUPIET: FACTI
CRIMINA LUMEN HABET.] Quo hæc perti-
net? nempe ut doceat, Cynthia quære-
re stupri occasionem cotus celebrando.
Peccat. Horatius Sat. 2. lib. 1.

Quid inter-

Est in matrona, ancilla, peccatus togata?
Petronius in Satyr.

Ei qui sollicitus nuptias, ad premia peccat.
Qui non te viderit, v. Non cupiet. Cupido
enim ab oculis & Amore. Sic Ovidius 3. Fast.

Mors videt hæc, visusque cupis, potius-
que cupitis.

Virgilius Ecl. 8. Ut vidi, ut peris. Facti
crimina lumen habet: causam culpamque
facti oculi sustinent. qui docet in amore,
ut dixit Noster Eleg. 15. sup. v. 14. ubi
vide adnotata. Duplex hic enallage nume-
rorum. Crimina, pro crimine, & lumen,
pro lumina. Crimina, ut Eleg. 18. sup.
v. 3. Crimen vero pro causa. Virgilius 12.
Æneid.

Se causam clamas, crimemque, caputque ma-
lerum.

ubi ter idem dixit. Habere crimina, ut Ele-
gia 25. sup. habere invidiam. Lumen; ut
apud Lucanum: Quis sicca lumine campis
videt? Æneid. 7. Pass. Habere crimina.
Notissimum illud Juvenalis Sat. 8.

Omnes autem vicinis tanto conspectus in se
Crimen habet, quanto major qui peccat habe-
tur.

Cur Brookhusius legere malit, qui non te
viderit, equidem ignoro. VULP.

V. 3. NAM QUID PRÆNESTIS DUBIAS, O

CYNTHIA, SOATES?] Dicitur ut Eleg. 4. sup.
Nam cui non ego sum fallaci premia vari?

& est irascens, pro Quid autem vel cur
nam adis fortes? Dubie fortes, [nihil cer-
tum significantes: quas possis interpretari,
ut velis.] Sic dubio Noto Eleg. 5. Cice-
ro 2. de Divin. Quid in his (fortibus)

potest esse certi, quæ Fortuna monuit, pueri
manu miscantur atque docentur? Idem lib. 2.
scribit, Numerium Prænestinum jussu in
sonnis silem cadere, unde fortes erupe-
runt in robore insculptæ præcarum littera-
rum notis: easque fortes ex arca oleagina
Fortunæ moniti tolli, pueri manu, retere-
que jocum Carnædis: Nusquam se fortuna-
torem quam Prænesti vidisse Fortunam. Sue-
tonius in Tiberio cap. 63. memorat ma-
jestatem Prænestinarum sortium. Erant &
fortes Antiarum; de quibus idem in Ca-
ligula; nam & Antii colebatur Fortuna.
Prænesti oppidum Latii, dictum, ut Fe-
stus, quod locus ubi conditum, montibus
præstet. Alii, a Prænestino conditore, ut
Stephanus: alii autem ipsi præstium, quod il-
licibus is locus abundet. De Prænesti multa
Strabo lib. 5. Plinius H. N. lib. 3. cap. 5.
Lampridius in Alexandro Severo, & Ser-
vius in Virgilium. Pass. Ob id fortasse
fortes Prænesti vocat dubias, quod eas Ro-
mani patriæ auspiciis posthaberent. Favet
Valerius Maximus, qui lib. 2. Memorabil.
cap. 3. ait: Lutatius, qui primum Punicum
bellum confecit, a Senatu prohibitus est fortis
Fortuna Prænestina adire. Auspiciis rei-
publicæ, non alienigenis, Romæ publicæ admini-
strari oportere iudicabant. VULP. In quinque
libris est Prænesti. BROUHAN.

V. 4. QUID PETIS ÆÆI MOENIA TELE-
GONI?] Cur visis Tusculum oppidum La-
ti? [hodie Frascati.] Sic Eleg. 30. sup.
Et petere Hyrcani litora nota maris.

Horatius Epodo 1. Tusculum vocat Circea

sig-

Curve te in Herculeum deportant effeda Tibur? 5
Appia cur toties te via ducit anum?

Hoc

manis. & Ode 29. lib. 3. *Telegoni iuge periculis*. Festus Manilius dictos ait a Manilia Telegoni filia, quam Tuskuli procreaverat, quum id oppidum condidisset. Enstatius in lib. 11. *Odysses* confecta ait quæ dicuntur de Telegono, Ulixis & Curces filio, a recentioribus poetis; ab eo scilicet imprudente, quum in Ithacam venisset patrem quærens, admisisset parricidium. *Æci*, & *Circæ* insula ubi habitabat Circe, dicebatur *æciæ*. Homero lib. 9. & 10. *Odysses*, *aiæus Kips*. Apollonio Rhodio l. 3. *aiæus Medus* dicitur, quod Circe erat foror *Ætæ* regis, patris *Medæ*. Plutarchus in vita *Homeri* *Ætæam* dictam ait *aiæ* vñ *aiæ* *Æci*, quod homines mortis causa luceant. Servius in illud 7. *Æneid*.

Præcibus Circeæ vaduntur litore torrens. Mons iste, inquit, antea insula, dictus *Ætæus* ab horrore transeuntium, quo homines mutabantur in feras. *PASS.*

V. 5. CURVE TE IN HERCULEUM DEPORTANT EFFEDA TIBUR? Sic Fabius Declamat. 333. *In Athenas misit*. Plautus *Militæ* 2. l. in *Epheum* *ovebit*. & *Pseudolo* 2. 4. *In Sicilyum* *abducat*. quamobrem Cicero temere sulas in Epist. 3. lib. 7. ad Attic. *Effeda*. dixi ad Eleg. 1. sup. v. 76. *Deportant*; idem quod simplex, portant. ut apud Ciceronem ad Atticum, & Plautum non semel. aliis est maritimæ trajectionis, vel exsili. *Tibur*, vulgo *Truvii*. Plinius l. 16. H. N. cap. ult. ait, *Tibur antiquius Roma*. *Herculeum*, quia Herculi sacrum. Vide Strabonem lib. 5. Martialis Epigr. 142. lib. 1.

Tibur in Herculeum migravit fusta Lycoris, *Omnis dum feri candida credit ibi*. Auctor Liberi Carminis Epigr. 77. *Gadet Hercule*, *humidumque Tibur*. Vetas Inscrip-
tio Tibure apud Aldum de Orthographia: *MERCVLVS TIVRATVS PASS.*

V. 6. APPIA CUR TOTIES TE VIA DUCIT ANUM? Dicit via quum eam sequimur; de quo sermone ad Eleg. 1. sup. v. 75. *Ducit te anum*, quum jam deflexerit flos ætatis, quod Horatius ait Ode 13. lib. 4. *Fis anus*, & tamen *Via formosa videtur*. *Appia via* identidem meminit Horatius. De ejus

celebritate Papinius lib. 2. Silv. Carm. 2.

Appia longarum stritur regina viarum.
Noster Eleg. 8. lib. 4. de *Cynthia*:

*Appia, dis queso, quantum te testa trium-
phum*

Egredit, effusus per tue fassa rotæ.

Dicta est, quod Appius Cæcus eam manierit. Cicero pro Milone & pro M. Cælio, & T. Livius lib. 9. Lucem huic loco præbent ea quæ adnotata ad illud Eleg. 23. sup.

Cui sapi immunde Sacro conteritur Via focæ.
PASS.

Appia a. 1. te v. d. anum? tam rustice ut insultaverit Propertius dominum sum? & tamen in libris vel *anum* legas, vel *anui*. pari urbanitate (quamquam ibi ad miserationem facit) nuntius, apud Senecam, reginam *Hecubam anum* vocat, *Troad. Act. 5. v. 1059*. --- vix mihi eripi potest, hunc locum Nostri non in menda curare. neque opem video, nisi a melioribus libris. Nic. Heinsius legebat, sola conjectura ductus, *te via ducit anum*, id quod ego verum arbitror. *anui*, homines qui vehuntur. *comitibus anuicis* *simulacris* dixit Maro a. *Æneid*. 729. Martialis VIII. 51.

Sic Methymæo gressus Ariæus dolphin
Languida non tacitum per fessæ vias anum.
Noster 4. 7. 92.

Luce jubent leges Lethas ad stagna reverti
Nat webimur: vetulum nauis recesset anum.
BACON.

Vel ira, vel nimia etiam familiaritate ductus *Cynthia* vocat *anum* poeta. Non enim eadem urbanitatis ratio fuit veteribus ac nobis: neque eadem est in omni regione. Adolescens ille Terentianus Eonuc. 3, 5, 49. sodali blanditur, & sic eum alloquitur: *Tum equidem istuc et tuum impudens videre nimium vellem, Qui esset flatus, habellum tenere te asinum tantum*. Venetis hodie *vecchie*, & *vecchia*, nomina sunt blanditiarum, quibus pueros etiam, & puellas compellant. Relinquamus igitur suam conjecturam Heinio. & in consensu librorum acquiescamus. Mihi certe frigidum & coactum videtur: *te via ducit anum*.
VULG.

v. 7.

Hoc utinam spatium loco, quodcumque vacabis,
Cynthia: sed tibi me credere turba vetat.
Quum videt accensis devotam currere tædis
In nemus, & Triviæ lumina ferre deæ.

V. 7. HOC UTINAM SPATIERE LOCO, QUODCUMQUE VAGABIS, CYNTHIA: SED TIBI ME CREDERE TURBA VETAT.] Utinam, inquit, Romæ tantum vagari sis: credam te esse probam. sed non licet credere, quia vulgus te videt vagari, & ire Tusculum, Tibur, Aricium specie religionis. hoc est quod dixit Eleg. 18. sup.

Credam ego narranti: noli tamisere fama.

Et terram rumor transiit & maria.

Quocumque vagaris, ubicumque vagam puellam more hinc illic te confers. quocumque, pro ubicumque; ut Eleg. 15. lib. 2.

Sic quocumque vises, non aliena tamen.

Alii libri habent, *Quocumque vacabis*. quiddam temporis erit otiosa & vacua. An vacabis, sola eris? ut Eleg. 9. sup.

At in non una perivisi nocte vocare.

Ita Cicero pro Dejotaro: *Dejotarus quidquid a bellis Populi Romani vacabat, cum hominibus nostris res rationesque jungebat.* Elegia 1. sup.

Sen quidquid facis, sive est quodcumque locuta.

Sane, vagaris, convenit cum verbo *spatier*; quia *spatierem* pro *erratore* posuit Cato, teste Festo. Ego legendum puto, *quodcumque vagabis*. vagari enim pro vagari dici, docet Nannius. facilis lapsus, vacabis, vagabis. vagari porro, seu vagare, impudicium est. Pass. Vagaris, potest esse syncope, pro *vagaveris*. Vulp.

V. 9. QUUM VIDET ACCENSIS DEVOTAM CURRERE TÆDIS IN NEMUS, ET TRIVIA LUMINA FERRE DEÆ.] *Fastium* Plautus in *Astia* vocat, quam hic *devotam*. Ovidius *voti peractam* in *Fastis*, lib. 3. agens de sacris Aricinis Dianæ:

Sapo potius voti frontem redimita corallis

Femina lucentes portas ab urbe facit.

nbi & *lucentes facit*, ut hic *accensis tædis*. Noster Eleg. 30. lib. 4.

Maxima qua grægus devota est ara reperit. idest vota & sacra & dicata. Devovero, ut dedicare. Devotum, inquit Nonius, ad prosperam tantum usum trahit, sed non

confirmat exemplis. *Devota vestimenta* Huraatio Ode 13. lib. 3. Hinc *Devota vicia* in *Parentalibus* Ausonii. ibidem.

Crevit devota virginis amor.

Exstat libellus D. Ambrosii ad Virginem Devotam. Suetonius in *Julio* cap. 67. *Devotissimos sibi milites reddidit.* In *numis*. De hoc Statius 4. Silv. ad Marcellum:

Hæc Præfeste sacrum: nemus hoc glaciæ Diana:

Algidus aut horrens; aut Tuscula protegit umbra.

Cicero lib. 15. ad Attic. Epist. 4. *Ecce autem de transverso L. Cæsar, ut veniam ad se rogat in Nemus, aut scribam, qua se venire velim.* Strabo lib. 5. *Tali aprugium, & nardus visus, in quo si discipuli suppetit rati sunt, & Aeneas amissumque aut rati metumque ipse.* citat Turnebus lib. 24. Adv. cap. 20. Ovidius lib. 1. A. A.

Ecce suburbanæ templum memoratæ Dianæ. vide plura de *Nemorensi Diana* ad Eleg. 28. lib. 3. *Trivia dea.* Varro 6. de L. L. *Trivia Diana* ab eo dicta quod in trivio ponitur sere in nepadia Græciæ; vel quod Luna dicitur esse, quæ in caelo tribus viis movetur. Græci *trivæ* à *trivium* vocant, ut ait Interpretes Theocriti; apud quem vide plura. vel a triplici ejus mutatione & triplici figura Luna. vide Lilius Gregorius Gyraldum. *Ferre lumina*; ut Ovidius loco prænotato, *Portare sacra*. Papinius 3. Silv. in *Hercule Surrentino*;

Sanique diæ adeat profugis quum regibus optum

Fumant Aricium Trivia nemus; & sacre multa Conspectus Hippolyti splendet locus. ipsa coronat Emeritis Diana tænes. Pass.

Trivia lumina ferre deæ. videndus Merula ad Ennium p. 390. imh. EXOUH. Adde Gratium Cynegitico v. 483.

Iterum acris malum campis lucis, Spicatæque sacris sacrum, ad nomen alto, Diana

Sistimus, & solito satuli volantes honore. lege si reliqua. Et in sacris Cæceris portabantur.

Et leviter Nymphis tota crepitantibus urbe,
Quum subito Triton ore recondit aquam.

Fal-

*Prædiorum urbanorum, Stillitiæ flumina ut
ito sunt cadantque.* Plinius tamen lib. 3.
H. N. cap. 15. septem annos corrivatos in
urbem a M. Agrippa scribit. *Septu Maro-
nr.* Turnebus lib. 7. Adv. cap. 26. Opi-
mor, inquit, in aqueductu, qua salicibat
aqua fuisse statum Maronis, siue ille poe-
ta fuerit, siue Maro Homericus (Odys. 9.
sacerdos est, qui vinum Uliai dedit, quod
Maroneum vocat) eo habitu positam, ut
suscuro ejus aqua sopitus videretur. Immo
statum Maronis optimi viutoris, comitis
expeditionum Ofiridis, quem ætate prove-
um in Thracia reliquit, ut ait Diodorus
lib. 1. Hæc ille. Placet hæc opinio, quia
a Nymphis educatus Bacchus, & *Najada*
Bacchus amat, ut ait Tibullus. De hoc
Marone Bacchi educatore Fulgentius in
Dianfio. Beroaldus hic delirat. Pass. Ma-
roneum Peloponnesi flumen, non longe ab
Alphæo, intelligit Scaliger in editione se-
cunda. --- solent ... fluvii fere dormien-
tium habitu representari. atque ita nobis
Tiberim præpinxit Apollinari Panegy. Ma-
jorani Aug. --- sic & fontium Nymphæ
dormientes finguntur in plurimis antiquita-
tis monumentis. BACCHUS. Vade qua actuali
ad illud Tibulli Carm. 1. v. 57.

Vila Maronei sedatus luma Baccho. V.

V. 15. ET LEVITER NYMPHIS TOTA CRE-
PITANTIBUS URBES] *Nympha*, aut *Nympharum*
simulacra hic sunt aquarum ora, vel
mammi emittentia; vel *Nympha*, pro aquis.
Virgilius 1. *Æn.* Dant *sancti manibus Nym-
phas*. [In omnibus libris est, *lymphas*.]
Crepitare Nymphas, dixit, ut Horatius E-
podo 16. *Levis crepitante lymphæ desili pede.*
& *leviter crepitantibus*, quia est & crepitus
gravior, ut grandinis, & fulminis. Pass.
In Groningano est *lymphæ*. hæc voces mil-
lies confunduntur, nec semper cum pericu-
lo. sed hic legendum est *lymphæ*: est enim
sermo de statu a M. Agrippa positæ, ad
fontes, lacus, castella. tales hic Maro,
Nymphæ, Triton. Plinius L. 36. C. 15.
loco valde notabili: *Sed dicuntur vero aspi-
natione invilla miraculo, qua Q. Marcini*
*Rex fecit. is iussu a Senatu aquarum, Ap-
pie, Anienis, Tivole, dulcis rescere, vo-*

*vam nomine suo appellatam cunctis per mon-
tes assis intra Prætoris sue tempus adduxit.*
*Agrippa vero in Aditu suo, adiecta Vir-
gine aqua, ceteris corrivatis aquis commendat;*
*locus septingentes fessis; preterea salientes cen-
tum quinget; vassella veniens origina, com-
plura etiam cultu magnifico; operibus ita fi-
gna trecenta eras aut marmoreo impavuit, os-
lunæ ex marmore quadringenas, eque omnia
cunno spatio. ex fessis Nympharum fuisse,*
ac Fluviorum. Nympha & lymphæ, i. e.
*des fontium prædices, & ipse aquarum li-
quor junguntur in lapide Romano apud*
*Gruterum ac. 11. 5. est & altera ibidem in-
signia. N. 8. BACCHUS. Lymphas ipsas &
fontes, antiqui Nymphas dicebant, ut pa-
nem Cererem, & vinum Bacchum sen Li-
bertum. Marialis Epigr. 47. lib. 6.*

*Nympha, mei Stella qua fons domesticus paro-
Labris, & domini gemma velle fuit. V.*

V. 16. QUUM SUPTO TATRON ORE RE-
CONDIDIT AQUAM] Turnebus lib. 7. Adv.
cap. 21. Quadam in urbis parte Triton ma-
gnam aquæ copiam ore profundens, episto-
mæ veris quum aquam recondiderat, &
fundere destitit; illa mutato seroque
cursu, magno impetu, crepitans ad portu-
cum Pompeji tendebat per riuos, qua so-
piti erat statum Maronis, & tanta cadebat
mole, ut quum leviter in reliqua urbe
aqua susurraret, illic flumen videretur ju-
stum esse. Hæc ille. Scaliger, *Recondit*,
contrarium esse ait *re* condit, ut recludo,
refero. De Tritone Plinius lib. 36. H. N.
cap. 5. & lib. 9. cap. 5. Ovidius item 1.
Metam. ubi Triton signum aquæ dat im-
mittendis vel revocandis. Virgilius 10.
Æncid.

*Front hominem præter, in præliis desinit
abest. Pass.*

Omitto quæ sequuntur apud Passeratium;
præcesserunt enim in Adnotatione Broukhu-
si ad superiorem versum. Quid, rogo,
non vidit Passeratus, homo infinitæ le-
ctionis, qui admirabili memoria, diligen-
tia incredibili, optimo plerumque judicio
ad Propertium explicandum aggressus est?
ex cujus thesauris locupletissimis qui secu-
ti postea sunt, spellestulem suam auxerunt;
&

Falleris. ista tui furtum via monstrat amoris.

Non urbem, demens: lumina nostra fugis.

Nil agis: insidias in me componis inanes:

Tendis iners docto retia nota mihi.

20

Sed

& ipsi laudabiles, nisi interdum fateri nulent, per quem profecerint. *Recondere* hic non est *condere*, sed *promere*: ut *reservare*, non est *ocurrere*, sed *aperire*. De saliente aqua Seneca Natur. Quæst. lib. 2. cap. 9. *Numquid dubitas, quis perflua illa que ex fundamētis modis arena crifcens, in juncum altitudinem amphitheatris pervenit, cum insansque aqua fit? Nymphæ pro aquis ipsa obfurgant etiam ab Authore Elegiæ in Obitu Macenatis, qui canores vocat, quemadmodum Propertius crepantes. Neſeo, an hoc pertinet locus Corneliæ Severi in Aëtia v. 292.*

Reſonante diu Tritone canore

Fellit apes collectus aqua, viſuſque movetur

Spiritus, & laqueis emugit bucina vocis.

vide ad huc verſus notam Joſephi Scaligeri. Vulp. *Recondit*. pari notione *reſſit* poſuit Virgilius L. 9. Æn. —

Gangæ

Quum cœſit campis, & jam ſe tendidit olæon, reſerget Catullus Carm. 60. notavit iſtic Ach. Statiuſ. plura dabit Caſaubonus ad Sueton. Auguſt. C. 78. Joſ. Caſtali Dec. 7. Obſerv. C. 5. Gronoviuſ. Diatr. ad Silv. Stati C. 30. BAOUX.

V. 17. FALLERIS. ISTA TUI FURTUM VIA MONSTRAT AMORIS] Amorem tuum furtivum arguit, quod is & redia & vagaris & quæræ latebras. *Iſta via*, iter, profectio, ut Eleg. 8. lib. 1.

Sit Galates tua non aliena via.

vel *Iſta via*, Appia, de qua ſupra. PAST.

V. 18. NON ORBEM, DEMENS: LUMINA NOſTRA FUGIS] Fugis oculos meos, & conſpectum: times ne te obſervem. Plautus Capt. 3. *Quid iſſne eſt quod meos te dicam ſe fugitare oculos, Tyndare?* Cicero lib. 9. ad fam. Epist. 2. *Oculos hominum vitent, ſi linguas minime facile peſſume.* & 3. Offic. *Fugere conſpectum ſcleratorum.* Q. Cicero:

Andromedæ auſugieus conſpectum maſſa parant. PAST.

V. 19. NIL AGIS: INSIDIAS IN ME COM-
TOM. L.

PONIS INANES] *Ladis operam, dolus mihi ſtrus non dolus, quia aſtu non coluntur. Nil agit?* ſic Græcia *ſibi nemo*. vide proverbium *Nil agere*. unde illud Attili: *Sapiens eſt viſum eſt, quom nil agere. Componis inſidias?* ut Eleg. 9. ſup. *Foras & componere fraudes. Ineris*, quæ vim nullam habent: ut Eleg. 16. ſup. *ſremiuſ inani.* PAST. Proverbialia locutio de iſto conatu. Cicero Philip. 13. C. 19. *Id agit, ut, Lepidum ante impiuſ, ante inſanum cœſimari velis. Nihil agit.* BROUX. Adde Ovidium 6. Faſt. v. 123.

Stulta, videt Janus quæ poſt ſua terga gerantur

Nil agit on: latebras reſpicit ille tuas.

Nil agit on, dicit: nam te ſub rupe latecentem.

Ocupas.

Agere hic eſt proficere. Terentiuſ Heautont. 1, 1, 21.

Quod in opere faciendo opera conſumit tua,

Si ſumas in illis exerceſtis, plus agas.

Catullus Carm. 42. *Sed nil proſicimus.* V. v. 80. TENDIS INERIS DOCTO RETIA NOTATA MIRI] Sic Pacuvius apud Feſtum in

Nequitium: Sed quum contendit nequitium vi, tendenda eſt plaga. Ovidiuſ in Epist. Acontiuſ

Ut pericem eſſugiat, non omnia retia falles,

Quæ tibi, quæ credis, plura tendendi Amore,

& in Epist. Cydippeſ:

Si mihi lingua foret, tu noſtra inſinui era,

Qui mihi tendebas retia, dignus eras.

Tibulluſ Eleg. 6. lib. 2.

Jam mihi venduntur caſſes: jam Dolæ furtim

Nefcio quem tacita callida noſſe foret.

Horatius Epode 1. proprie: *Rare tradit etiaſ Tardis adacibus dolus. vò ineris* reſetur ad Nil agit, ut Eleg. 8. lib. 2.

Et ſit ineris tardis novitaſ Vergiliuſ.

Ut ars pro dolo, ſic inertia contraria caliditati. Terentiaſ Ande. 3, 5. *Quandogudem tam ineris, tam nulli conſulti ſum?* nempe tam ſtultuſ. Feſtuſ: *Ineris, ignavus, vel ſine ars.* Ineris, ſtoliduſ: quare Horatius terram inerem vocavit, quæ ab eodem dicitur *Bruta telluſ.* Doluſ, viſio,

T t t

cal-

Sed de me minus est: famæ jactura pudicæ
Tanta tibi miseræ, quanta mereris, erit.
Nuper enim de te nostras me lædit ad aures
Rumor, & in tota non bonus urbe fuit.
Sed te non debes inimicæ credere linguæ.
Semper formosis fabula pœna fuit.

25

Noa

callido. ut Eleg. 5. lib. 4.

*Docta vel Hippolytum Veneri mollire nagan-
tem.*

Nota, manifesta, ideoque virata facillima; nam ars si latet, prodest: contra nil agit. *Pais*. Cicero pro Cæcina. C. 29. *In istis ipsis intercludere insidit*, quas mihi conariis opponere. BROUHER.

V. 11. SED DE ME MINUS EST: FAMÆ JACTURA PUDICÆ, QUANTA MERERIS, ERIT] *Ellipsis*. De me, inquit, minus laborandum est. vel minus caro, minus damni est. Ita Martialis Epigr. 75. lib. 1.

De nobis facile est: scilicet est iugulare Falernum.

ILLUD OVIDIUM NON DISSIMILE EPIST. ACOTII: *Non agitur de me: cura major labora.*

Amis sunt vite pectora nostra tua.

Famæ jactura pudicæ, amissio honestæ existimationis. Cornelius Fronto, dispendium, docet, esse ponderis, damnum deminationis, detrimentum usus, jacturam oneris, quod a nave jacitur. Proprie itaque Noster Eleg. 7. lib. 3.

Paulatim scitum jacturam fecit Ulixes.

Id est amisit in mari. Cicero pro Plancio: *Dignitatis jacturam facere*. Ovid. 9. Metam.

Mis tamen ablasi dantur jactura decoris.

Labem sumo vocat Noster Eleg. 8. lib. 1. *Miseræ*, merenti. proprie: nam vere miser, quos sua culpa tales reddit. sic Elegia 28. sup.

Hec perdit miseræ, hoc perdidit ante puellas: Quidquid juravimus, quantum & anda cepit.

Quanta mereris, ut digna es. pro culpa tua modo. & est nominativus pro accusativo; ut notavi ad Eleg. 9. sup. v. 7. *Pais*. *Quanta mereris*, quanta tu es, quam celebra tua es, quam eam mereris, tanta erit nominis tui infamia. clarius, sed in se minus lu-

dicæ, Juvenalis Sat. 8.

Omne animi vitium tanto conspectius in se Crimen habet, quanto qui peccat major habetur. BROUHER.

De me minus est. Ita Seneca Consolat. ad Marciam cap. 16. *De rebus facile est, quos nec editos, nec amissos vitiosos sentis*. VULP.

V. 23. NUPER ENIM DE TE NOSTRAS ME LÆDIT AD AURES RUMOR, ET IN TOTA NON BONUS URBE FUIT] Donatus in Andr. Adverbia temporis aut certa sunt, ut hodie, cras: aut incerta, ut dudum, nuper. ergo hic dixit *Lædit* de præsentis tempore, pro nunc. An *nuper* nomen est, ut Plautus Captiv. *hominem nuperum & novitium* dixit: ut sit *nuper* rumor lædit, id est novus? Sic apud Terentium Heautont. *nuper* notitia adinvenit. An *lædit* pæterito tempore? ut apud Varronem de R. R. *discerimus*, pro *discerimus*; & *accedisti villam*, pro *accessisse*. *Rumor* ad aures. tribuit nomini casum verbi: & id est quod dicitur ad aures Eleg. 20. sup. ut *Carmina ad caput Priami* vera Eleg. 1. lib. 4. An *rumor* ad aures, ut pueri ad cyathum, ad manum, ad pedes? An *lædit* ad aures, leviter aures perfringit? *Rumor* lædit, ut apud Catullum Carm. 68. *Lædit te quodam male fabulo*. *rumor* non bonus, qui malus. Elegia 23. lib. 1. Sic Eleg. 23. lib. 3.

Non bona de nobis crimina sile jacti. Catullus Carm. 11. *Non bona disse*. Terentius prologo Eun.

Ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas.

In tota urbe, ut Eleg. 5. sup.

Hoc verum est tota te ferri, *Cynthia*, *Roma*? ubi vide adnotata. Enallage vero numerum est *nostras me*, ut Eleg. 15. sup.

Quam possum nostras alio transferre calores. P. V. 25. SED TU NON DEBES INIMICÆ CREDERE LINGUÆ] Non debes vera esse putare quæ mali & invidi loquuntur. nam malevo-

Non tua deprenſo damnata eſt fama veneno.
Teſtis eris puras, Phoebe, videre manus.

Siu

levoli iſta fingant. An ſe ipſum alloquitur? Sed tu, o Propertii. *Lingua iuſiſti*; ut Virgilina, mala ſingus: accipitur vero pro ſermonibus hominum. Livius lib. 33. *ſi linguae Ritorum retinere vellet*. nempe, reprimere ſermones. Scaliger legit: *Sed te non debet*. ut ſupra: *Narrans noſ committere fama*. PASS.

V. 26. SIMPER FORMOSI PARULA PENA PUIR.] Parus loco datum ut ſermonibus & rumoribus formolarum fama diffuſatur. *ſed ſemper ſape jungitur cum ſermoſe*. ut Elegia 16. & 28. ſap. Vulgas eam qua forma praefert, parus pui. ut Eleg. 13. lib. 1. *Fabula parus*, parus loco. ut Eleg. 13. lib. 1.

Hec eris illorum contenti parus delicti. Fabula, ut Eleg. 24. ſap. Jam tota fabula libe. PASS. Hoc dictum conveniebat etiam in adoleſcentes, quorum eſſet ſpecies liberalior. Cato de Re Floria apud A. Gellium lib. 9. cap. 12. *Sed niſi qui palam corporis pecuniam quaerret*, aut ſe lenoni locaviffet, & ſi ſubſuſus aut ſuſpectus fuiſſet; vim in corpora liberum non equum cauſare offerri. Cicero pro M. Calio: *Nam quod obreſſum eſt de pudicitia, quodque omnium accuſationem non criminibus, ſed vocibus malediſtiſque celebratum eſt, id nunquam tam acerbis ferit M. Calius, ut tam paucis tam acerbis eſſet verum*. ſunt etenim iſta malediſta perſurgita in aures quorum in adoleſcentia fama & ſpecies ſunt liberalis. Sed aliud eſt maledicere, aliud accuſare. Neſchimus Oratione in Timarchum plura ſuppeditare poſſet huc pertinentia. VULP.

V. 27. NON TUA DEPRENSO DAMNATA EST FAMA VENENO.] Non tu famam & exſtimationem amiſiſti conviſta & damnata venenifici, quod iudicium & turpe & capitale eſt. *Damnata fama*, ut Eleg. 7. lib. 4.

Dices damnatae ignis reſſe manus. Sic Cicero pro Milone: *Non fuiſſe ſae uſu in loco poſiti mortem tunc latere, quem in qua uita eſſe damnata*. Venenifici autem infames maxime. Cicero initio Orat. pro M. Calio: *Depreſſe veneno, reperto & probato, ut negare non poſſet*. Idem in Bruto: *Eam ſibi venenam poſuiſſe, idque a ſe eſſe deprenſum*. & pro Cluentio: *Accuſata nominifiſſe*

veneni deprehenſum conviſa. Ut homo, ita & res deprehendi dicitur. *Depreſſe*, genus animadverſionis militaris apud Feſtum. Depreſſi veneni inſigne exemplum apud Livium lib. 8. quod matronae coquebant; unde publice peſtis. Calliſtratus Juſticonſultus L. Capitalium 28. §. *venenari*. D. De Panis, ejus criminis penam ait eſſe capitalem, vel, ſi dignitas obſtat, deportationem. Sed, ait Propertius, citra iudicium, opinione hominum fama tua damnata non eſt, quod apud te repertum ſit malum venenum. PASS. Inſignis eſt locus M. Tallii de hac re pro A. Cluentio: *Accuſatus P. Cennius, homo in primis ingratuſus*, & in dicendo correptus; *accuſatus autem ille quidem Stumandram orthi tribus*. *Venenum eſt deprenſum*. Apud eundem pro M. Calio legitur: *Teſtes huius maniſiſſe deprenſiſſe veneni*. Adde Senecam Rhetorem Contr. 18. *Teſtes, inquit, deſt immorales, hoc me tribus jam coſiſſe addiſciturus, ne in domo mea venenum deprenſenderet*. & Juvenalem Sat. 6. v. 637.

— — — Sed clamat Peneis, Teſtifieris, paucisſque accitis accitis parui,
Qua deprenſa patent. VULP.

V. 28. TESTIS ERIS PURAS, PHOEBE, VIDERE MANUS.] Teſtatur Solem; ſerum humanarum arbitrium; ut Virgilius 12. Aen. Idem 4. ejusd. operis:

Sed qui terrarum hominis opera omnia laſſat,
quod ſumtum ab Homericis fontibus. *Puras manus*. Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 12. *Illam etiam qui vos ex arbore orthi in uſum*,

Cervicium puras non habuiſſe manus. Appulejus lib. 4. Florid. *in maleficiis etiam egreſſus ſolera*, non perſeſſa adhuc, *ovindia caſtor*, creata mente, *pura manu*. Alii ſunt *pura manus* Tibullo in ſacris; Virgilius pia, id eſt lota. PASS. Seneca Oedip. v. 791. verbiſſus Oedipolia:

Civiter ſine ulla cade deſuſtulas iacti.
Teſtes, licet jam tollere al. calumnia
Puras nec ulla ſolera mecumque manus.

ENOTIA.
Teſtis e. puras, Phoebe, v. manus. Vide qua animodiverti ad Eleg. 15. lib. 1. v. 37. *Puras manus*; homicidio aut venenico non in-

TIT 1

Sin autem longo nox una, aut altera lusu
 Consumta est, non me crimina parva movent. 30
 Tyndaris externo patriam mutavit amore,
 Et sine decreto viva reducta domum est.

Ipsa

inquinatas. Apollodorus Declamator apud Senecam patrem Controv. 2. lib. 1. *Au atium si marita accidis hominem, parva tamen nan sit homicidia cointingunt.* Suetonius in Tito cap. 9. *Pontificatum maximum ideo se professus accipere, ut potas servare majus; fidem praeiit: nec aulter possit cuiusquam necis, uce conscius.* VULP.

V. 29. SIN AUTEM LONGO NOX UNA, AUT ALTERA LUSU CONSUMTA EST, NON ME CRIMINA PARVA MOVENT.] Sic dixit Elegia 24. sup.

Una aut altera nox undum est in amore peracta.

vide adnotata ad Eleg. 6. sup. v. 4. *Lusus, quia fit longissime ab usu.* Quintilianus I. O. lib. 2. cap. 20. ubi male *ludus.* Non me crimina parva movent. vile adnotata ad Eleg. 30. v. 24. & 32. *PASS. Longo lusu.* In libris melioribus est *lusu.* quod multis modis rectius videtur. Broukh. *Ea utique infederat veterum animis, ut adulteria, stupra, & id genus flagitia vix in delictis haberent, nomine lusuum cohonestantes.* Petronius in Saryr. de scelestis nuptiis immatura virguncula: *Lusumque puerilem libidinis speculabatur diligentia.* Juvenalis ad calcem Sat. 7. loquens de pueris in ludo litterario: *Ne cupio ludant.* Ex Martialis Epigr. 2. lib. 6.

Lusus erat sacra cenubia fallere tede.

Nec alio trahendum illud Suetonii in Tiberio cap. 45. de re turpissima: *Feminarum illustrium capitiibus illudere.* Propterea nescio quis apud M. Senecam Controv. 2. lib. 1. *A stupre removere passus, quibus in-ter ut tanta maiora scelera, virgines stuprare, innocens est?* Nihilominus, moribus non solum Romae corruptis, & republica sanctiore, & impudicitia grave peccatum habitum. Testatur id Auctor Rhet. ad Herenn. lib. 4. loco valde memorabili: *Mores nostri si quam unius peccati mulierem damnabam, simplici iudicio multorum melleficium conviciam putabam. Quo pacto? quoniam quam impudicam iudicarem, eam venefici quoque demo-*

nam existimabam. Quid ita? quia necesse est, eam qua suum corpus addideris turpissima cupiditati, timere permulter. Quis illes? *virum, parentis, ceteros, ad quos videt sui decoris infamiam perire.* Lege reliqua. omitto enim, quia longiora. Non me crimina parva movent. animum meum non afficiunt, neque percellunt, ut carem, ut excandescam, ut ulciscar. Ita supra Elegia 24. *Ab peream, si me ista moventi dispendia.* VULP.

V. 31. TYNDARIS EXTERNO PATRIAM MUTAVIT AMORE.] Apud Euripidem in Trojad. actu 4. Helena adversus Menelaum & Hecubam suam causam agit. & ab Ovidio lib. 2. A. A. [iniquo tamen iudice] crimine solvitur. *Mutare patriam amore externo, est patriam illi postponere. nam quartus casus rein relictam significat, sextus rem cariorem.* Sic Eleg. 20. lib. 3.

Durus qui lucro potius mutat puellam.

qui enim mutat, mavult quod alterius est, quam suum. Virgilius t. Georg.

Chaeoniam pingui glandem mutavit arista.

Sallustius: *Nemo nisi visser pace bellum mutavit.* Contra Ovidius 3. Fast. de Ariadna t.

Jam bene periuro mutarat conjuge Bacchum.

pro mutarat Baccho Thesa. *PASS.* Horatius quoque Ode 17. lib. 1. *Vilem animum saepe Lucretilem mutat Lyco Faunus.* pro mutat Lucretilem Lyceum. Tyndaris, Helena, quam putabant Tyndari filiam, quam esset Jovis, ex adulterio Leda Tyndari uxoris. Externo patriam mutavit amore. Scripserit fortasse Propertius patriam; concinnus enim videtur, patriam anorem externo mutare, Menelaum scilicet Paride. Fuit autem Helena Spartana, & Menelaus Spartae rex. VULP.

V. 32. ET SINE DECRETO VIVA REDUCTA NOVUM.] Falsum hoc, ex Euripide in Trojad. actu 4. ubi ipsa quaerit e viro Menelaum, quid Graeci de illa statuerint sua sententia. Respondet Menelaus, non auctum cum ex summo jure, sed tibi viro permissam in illam vitam necis potestatem. He-

Ipſa Venus quamvis corrupta libidine Martis,
Nec minus in cælo ſemper honeſta fuit.

Quam-

Helena ſcilicet, quæm Trojæ effecit, amiſſerat juſ civitatis ſuæ. itaque ut reſtitueretur, opus erat decreto & lege populi. Sic decreto reſtutus Demothenes, reſtutus Cicerone. *Decretum*, inquit Donatus, eſt magiſ de rebus certam præſere ſententiam. Decernit ſenatus, prætor, index, quæ cauſa cognita aliquid ſtatuit: populus jubet. Hic igitur poëta decreti nomine abutitur pro lege: nam lege reducitur exilii vel decretum exercitus intelligit, & imperatorum; at ſæpe apud Ciceronem. *Vix reduci demum*. Spartam incolamini reſedit. Virgilius *l. Æneid.* hæc de re:

ſollicit hæc Spartam incolamini patriæque Mycenæ

*Aſpiciet, paratque ibiſ regina triumpho,
Conjugumque domumque, patres natoſque vidēbit.*

Vix dixit, quia & mortui quodammodo reducuntur ab exilio, quæm ut referantur eorum oſſa, conceditur. Ovidius lib. 3. *Triſt. Eleg.* 3.

*Oſſa tamen ſacra parva referantur in una:
ſic ego non etiam mortui exul ero.*

Reduſſa, reſecta, vel revocata. Cicerone 7. in *Verr. Piuſi ſolvantur, reſuſeſ reducantur*. & pro Milone: *Me reducem eſſe voluiſſis; mox, reſtitutum*. Paſſ. Quidam libri, *Et ſive decreta eſt v. r. d. noſter autem primus & Borrichianus non habet rē eſt*. nec ego facile recepero. cave autem *rē* eſt ſumma pro conjunctione copulativa. elegantius aliquid ſonat: de quo dictum ad *Eleg.* 19. hujus libri v. 34. Baouren. Ne deſeas *rē eſt*. quod ſententia requirit omnino. *Sive decreta*; abſque procerum Græcorum ſuffragiis, conjuge tantum intercedente, ne occideretur. Rem porro, ſicuti geſſa, narrat Didyſa Greceſiſ, vel poſuiſ L. Septimius, lib. 3. de Bello Trojano. *Paſſ capta ſitum Aſiam, recordatus reſuſeſ que tantiſ temporibꝫ ſuſidus præter mulierem præſeſ expertique eſſent, primus omnium iſterſeſſiſ tam juſſerat: jamque approbativus conſilium Aſiæ multis buis, Menelaus, amorem conjugii etiamnum retinent, ſinguleſ obſervando mandaque ad poſtremum præſerant, ut iſterſeſſo Uliſſi, Helena incolamini ſibi trade-*

retur. Noluit igitur Menelaus cauſam Helenæ per eoſcilium procerum cognosci, unde decretum fieret: ſed ipſe vi tyrannica, & ope ſratis nixus, eam a crimine abſolvit. Quamquam enim Didyſa affirmat, preces interpoſitas; quiſ ſeſcit, principum preces nihil a juſſis diſtare? Horatius Sat. 3. lib. 1. *Cæſar, qui regere poſſet, ſi peteret per amiſſionem patriæ, atque ſuam*. Adſtipulatur Seneca in Agamemnon. v. 273.

Ignovit Helena (Agamemnon) c. junſſa

Menelaus redit,

Quæ Europam & Aſiam paribus aſſiſſit malis.
Ipſa Helena apud eundem Troad. v. 913.
Quæm quiſque famulam traheret, incerto diſ Caſu pendit: me meos tranſiſſit Ratum
Sine juſſo dominus.

Euripides vero in Andromacha actu 3. verbis Pelei objurgat Menelaum, quod non interfecerit receptam uxorem, ſed viſis uerberibus, & blanditiis ejus delinquit, abſtecto gladio acceperit oſculum, & eam ea in gratiam reſtiterit. Idem vero poëta in Helena ſcribit, non eam raptam fuiſſe a Paride; ſed pro ea ſimulacrum abductum eſſe: ipſam vero Joviſ mandato a Mercurio delatam fuiſſe in Ægyptum, atque ibi a Proteo cuſtoditam; conſectioque bello Trojano, quæm Menelaus in Ægyptum veniſſet, ſimulacrum quidem evanuiſſe; veram autem Helenam cum marito rediſſe in patriam. *Reduſſa demum eſt*. iterum ducta, quaſi alteris nuptiis; novi enim mariti novus nuptus domum ducebant. inde *uxorem ducere*. De rapta Helena omnino legendus Herodotus initio lib. 1. Hiſtor. Vol. 9.

v. 33. *Ipſa Venus quamvis corrupta libidine Martis, Nec minus in cælo ſemper honeſta fuit*] Fabula eſt apud Ovidium 3. A. A. lib. 2. *Triſt. Eleg.* 1. & lib. 4. Metam. in fabula Clytiæ, Statium 7. Thebaid. Hygiæm Feb. 128. tangit Virgilius 4. Georg.

Vulcani, Martiſque diles ac dulcia furæ.
Corrupta, adulterata. Cato apud Gellium i *Uxor ſe, ſi adulteraret, digita non auderet contingere*. Suetonius in Auguſto cap. 69. ſic dixit, *adulterare matronas*, quod hic ſerumpere: de quo verbo vide adnotata ad *Eleg.*

Quamvis Ida Parim pastorem dicat amasse, 35
 Atque inter pecudes adcubuisse deam:
 Hoc & Hamadryadum spectavit turba sororum,
 Silenique senes, & pater ipse chori.

Cum

Eleg. 6. sup. v. 16. *Libidine Moris*, a Marte libidinoso; ut Eleg. 7. lib. 4. *Stuprum Clytemnestra*, pro ipsa adultera. *Nec minus* ut *nec manifestam* in xii. Tab. *Nec-esse* apud Festum in *Nec*. Aliud *nec-minus* Eleg. 3. lib. 1. pro *Atque etiam*. *Minne honesta*. id est, non ideo turpior habita: nullam tamen honestatis & existimationis partem amisit. *Honesta* & ad animam, & ad corpus refertur, ut est dignitas forma & dignitas fortuna. ergo utroque modo honesta Venus: & pulchra & honorata. P. *Nec-minus* in c. f. b. f. elegans est discretissimi viri Petri Francii restitutio: *Nam minus in seculo*, cum interrogationis nota. favet Cicero L. 2. de Divinat. *Auspiciis Paulus paruit*, *nam minus cecidit in Cannens pugna cum exercitu*? & alibi saepius. *liberarii nam saepe mutaverunt in non*. - vide quæ Nic. Heinsius notavit ad Heroid. Epist. 11. v. 19. ubi exempla hujus formulæ complura. notavit & Gulielmus nonnulla ad Plauti Carcul. C. 2. p. 92. *BAOXXH*. Elegans quidem mutatio Francii, sed non necessaria. VULP.

V. 35. QUAMVIS IDA PARIM PASTOREM DICAT AMASSE, ATQUE INTER PECUDES ACCUBUISSE DEAM.] Monti Phrygio ut conficio & sermonem & testimonium defect; ut Eleg. 10. lib. 4. *diverit Africanus*. In Ida Parim expositam & educatam scribit Euripides Iphigenia in Aulide. De Oenone & Paride legenda Ovidii Epist. 5. Heroid. & Salini Epist. Paridis ad Oenonem. Apollodorus lib. 3. Oenonem Cebrenis amnia filiam nupsisse Paridi ait, & produxisse cladem & raptu Heleux; quia Philoctetes istam quem ab Oenone operem petisset, non impetravit, & occubuit. illa mox paritenta ducta sibi laqueo vitam finivit. *Inter pecudes*; ut Euripides loco prædicto: *Νύμφη βρωχὺν τραγίῳ Ἀνιχάδῃσι παρὶ Διδωῖ ἔσθῃ*. PAST. Abutitur Noster voce *deo*. Oenone Nympha habebatur, non dea. vide ejus Epist. apud Ovidium. & Nymphas quidem annos vivere innumerales, non

tamen esse mortis immunes, ex antiquis poetis tradit Pausanias in Phocia; atque ex Aristotele Servius ad L. 1. *Jen*. v. 376. Sane nostram Oenonem, quam paritabat negatè fancio Paridi modèla, laqueo sibi vitam finivisse auctor est Apollodorus L. 3. C. 11. §. 6. Parthenius vero pro ægritudine animi exspirasse ait, Erotici. C. 4. quem secutus videtur L. Septimius L. 4. Ephemer. belli Trojani C. 11. non igitur de Oenone. Nymphas a deabus prudentibus distinxit ille omnium poetarum sapientissimus L. 1. *Jen*.id. a v. 327. item Jupiter apud Nasonem L. 1. Metam. a v. 192. *BAOXXH*. *Inter pecudes* a. d. Oenone Ovidiana hoc ipsum fatetur in Epistola:

Sape greges inter requirimus arbore telli. V. 37. HOC ET HAMADRYADUM SPECTAVIT TURBA SORORUM.] Si sorores Oenonides intelligit, Hamadryadas ponit pro Naladi-bus. ut Eleg. 20. lib. 1.

Ab dolo ibi Hylas, ibi Hamadryas. Sed & potest intelligi Hamadryadem turba, quæ sorores erant inter se, ut Virgilius 4. Georg. *Nymphasque sorores*. *Spectavit*; sed cum risu. ut idem Virgilius Ecl. 3. *Faciles Nymphæ risere*. PASS.

V. 38. SILENIQUE SENES, ET PATER IPSE CHORI.] De Silenis Diodorus lib. 4. & Strabo lib. 10. Silenum ita describit Lucianus in Deorum concione: *Θαυμάσιον ἄνθρωπον, ἑρμῆς γὰρ παῖς, ἐν δὲ αὐτῷ πολλὰ ἀνθρώπων. ἡ. e. Senex calvus, nectus fuscis, asello plerumque vestitus*. Interpres Aristophanes Silenum deducit a voce *εὐαγ*, quæ penem sonat. Phrynitus: *Σελήνης, ἀπὸ τοῦ εὐαγίστου*, quod alios suis distis & cavillis exagitet. *Pater chori*; princeps ac dominus, nempe Bacchus; ut *pater canu* Horatio, *pater sponituum* Catullo, *πατὴρ τοῦ χοροῦ* Platoni in Convivio. *Pater nomen est imperii*, unde *pater-familias*. Festus in *Familia*: *Dux & princeps generis pater vocabatur*. Servius in 2. Georg. *Pater*, inquit, *licet sit communis omnium deorum epitheton, ratione proprie convenit Baccho, nam Liber Pater dicitur*.

Cum quibus Idæo legisti poma sub antro

Subposita excipiens, Nai, caduca manu. 40

An quisquam in tanto stuprorum examine querit,

Cur hæc tam dives? quis dedit? unde dedit?

O nimium nostro felice tempore Romam,

Si contra mores una puella facit!

Hæc

erit. Chori autem pater dicitur, quia medicus, ut adnotavi ad Eleg. 30. sup. v. 38. PASS.

V. 39. CUM QUIBUS IDÆO LEGISTI POMASUB ANTRO J Autri fasti mentio, & Silenorum & Bacchi, lusus ac stupri suspitionem inijcit, nominare pomorum (qua antro imminere Nympharum dicit Eleg. 20. lib. 1. v. 36.) ut Eleg. 3. lib. 1.

Nunc fortassis cervi poma dabam manibus.
& Eleg. ult. infra:
Urque decem possint corrumpere mala poetam.

In Catelectis:

Reflexit indolens si quid discisse videbor,
Da veniam: libros non lego, poma lego.
Eustathius in 8. Odyssæ docet, τι μὲν ἄλλος ἔστιν ἰσχυρὸν. & Interpretæ Aristophanis τὸ μεταβολῆναι, esse ἀλλοῦς ἢ τῷ ἀποδοῦναι.
Virgilius Ecl. 3. Mala me Galatæ petiit. Sub antro. Sic & Horatius Ode 5. lib. 1. Grævo Pyrrhæ sub antro. PASS.

V. 40. SUPPOSITA EXCIPIENS NAI CUCUCA MANU J Subjecta manu, ne decident in terram poma, & ladeantur. Sic Eleg. 15. l. 1. Ut tibi suppositis exciderent manibus.

Scaliger pro, Nai, donec, legit, Nai, caduco. O Nai, legisti poma excipiens caduca: nempe dum caderent matura, vel excussa, vel dejecta. Sic sola caduca Eleg. 2. lib. 4. V. 6. de L. L. A legendo ligus, quod ad caduca legeretur in agro, quibus ad fœtus accrevit. A. Gellius lib. 10. cap. 12. Matura poma dicuntur, quæ neque crudo & immixto sunt, neque iudicio & decelle, sed tempore suo adulta maturataque. Caduca poma dicuntur Plinio quæ sua sponte cadunt. Nai, autem Oeone, quia Cebrenis rivuli filia J. ὠπά τὴν ναῦν, τὴν ἰσθμὸν πῶ. PASS. Otiorum caducarum mentio apud Catonem de R. R. cap. 23. Et M. Varro de R. R. lib. 2. cap. 2. Calusa spica sursum (vult). Mar-

tialis quoque Epig. 64. lib. 8. Sic mora como nigrior caduco. & Epigr. 73. lib. 1. Sic, quæ nigrior est cadente mora, Cerefolia sibi placet Læcoris. Pomorum copia fuit una ex auri seculi notis. Hesiodus εἰς ἔργον v. 116. de vetustissimis mortalibus:

Ἀφροὶ μὲν ἄνθρωποι, γῆρας μακροτέρη θνητοί.
Abundantes poma, cari beatis diis. VULP.

V. 41. AN QUISQUAM IN TANTO STUPRO-
RUM EXAMINE QUÆRIT, CUCUCA HÆC TAM
DIVES? QUIS DEDIT? UNDE DEDIT? J Exa-
minis, multitudine succrescente in dies, &
quæ subole. Sic Plautus in Amphitr. dixit: Per quem tanto thesaurum stupri. Festus: Examen est & agumentum, & iudicium investigatis, & apum congregatio, vel locustarum. Cicero in Orat. de Harusp. Resp. dixit examina servorum, Plinius junior examina insectum, Livius lib. 38. ovium examina. Stuprum veteribus proprie turpitudine, ut Festus confirmat exemplis. & quia libidine nihil turpius ac fœdus, inde factum, ut pro libidine, stuprum diceretur, & etiam dedecus. Stuprum etiam pro adulterio, & vitium, inquit Nonius. Unde dedit? scilicet, an aliena largitus est? Plautus Captiv. 4. 1. Tibi dabo. Unde id? A me meque gnate. & Juvenalis Sat. 24. (notissimo versu, quem ab Ennio mutatus est)

Unde habetis queris nemo, sed oportet habere. P. In tanto stuprorum examine. Vide Catullum Carm. 21. VULP. Cur hæc tam dives? ita fere Cicero Orat. pro Plancio C. 25. Honorum populi finis est consulatus: quæ magistraturæ tam obtingenti fere consecuti sunt. horum, si diligenter queris, vix decimam partem reperis gloria dignam. sed nemo unquam sic egit, ut tu: Cur ista si consul? ΒΛΟΥΚΗ. Quæ dedit? unde dedit? Cicero Orat. pro Cluent. C. 44. Dece quæ pecuniam Cluentium dederis, unde dederis, quemadmodum dederis. Idem. V. 43. O NIMIUM NOSTRO FELICEM TEM-

PORE

Hæc eadem ante illam impune & Lesbia fecit. 45
 Quæ sequitur, certe est invidiosa minus.
 Qui querit Tatios veteres, durasque Sabinas,
 Hic posuit nostra nuper in urbe pedem.

Tu

POES ROMAN.] Ita Cicero:

O fortunatam natam me Consule Romen! P.

V. 44. SI CONTRA MORES UNA PUELLA
 PACIT] Si una tantum puella facit contra
 disciplinam & infestam civitatis. Sic dicitur
 facere contra rempublicam, facere contra
 iusjurandum & fitem, apud Ciceronem; fa-
 cere contra leges, apud Sallustium. *Mores*
 intellexit, quos Plautus in fine Captiv. pu-
 dices vocat. Sic Eleg. ult. lib. 4. *Moribus*
 & cultum putat, intelligens bonos. vide
 verbum 37. Eleg. 85. sup. Pass.

V. 45. HÆC EADEM ANTE ILLAM IMPU-
 NE ET LESBIA FECIT] Peccat Cynthia Le-
 sbia exemplo, cui impune licuit ludere &
 amantes spoliare. nam, ut ait Cicero 4.
 in Verr. & 4. Tusc. & 10. Vatinium, *Quod*
exempla sit, iure fieri putant. accedit impu-
nitæ, quæ augere solet improbitatem, ut ait
 Lentulus in quadam Epist. lib. 18. ad Fa-
 mil. Duplex ergo purgatio, quia & more
 & exemplo. Hæc facit illud Plauti Epidi-
 co 1. 1. *At jam eodem nunc alii fecerunt*,
 & Terentii Adelph. 4. 5. *Fecerunt alii sepe*
item huius. De Lesbia Catulli, quam Sido-
 nius Apollinaris ait, Clodiam fuisse, omnia
 jam vulgata. Hic autem versus hinculus
 est, negligit enim synalephen post primum
 pedem; quæ de re Cicero in Oratore. *Scal-*
iger ita fultit: Hæc eodem, hæc ante, ut
sit anadiplosis. PASS. Nunc placet futura
 Scatigeri, quatuor synalephos horreus. mol-
 lius libri, quamquam cum hiatu.

Hæc eodem nunc illam impune & Lesbia fecit.
 nihil frequentius poetis antiquis fuisse, do-
 cent passim exempla. id vero ne tu casu
 factum putes, quod illi certo fecerunt con-
 silio, evolere debes quæ de hiatu obser-
 vaverunt viri eruditissimi Jo. Jovianus Pon-
 tanus in Astio; Joannes Rivinus in libello
 de Figuris Comici; Obertus Gifaninus in
 Indice Lucretiano; Ger. Jo. Vossius L. 2.
 de Arte Grammatica C. 14. Pulcherrime Pro-
 bus Valerius apud Gellium L. 13. C. 20.
Si aut versum paugis, aut orationem solutam
frangis, non hinc inde illas prævaricatas neque

futuras grammaticas spectaveris; sed aurem
tuam interroga, quæ quid loco conveniat di-
cere. quod illo iussit, id proficite viri re-
ligium. BAOUAN. Adde Christophorum
 Wafium in Senario, sive de Legibus &
 Licentia Veterum Poetarum. VULP.

V. 46. QUÆ SEQUITUR, CERTA EST IN-
 VIDIOSA MINUS] QUÆ, inquit, sequitur
 alterius exemplum, minus invidiæ & offen-
 sionis contrahit: contra majore malo ma-
 ganda Lesbia, quod & peccato & exem-
 plo rempublicam vulneravit. [*Invidiosa hic*
odio digna.] PASS. Novi flagitii & dedecoris
 auctoribus notam graviores inoren-
 dam censet: illos vero qui ad exempla pec-
 cant, mitius habendos. Bihlis incerta apud
 Ovidium lib. 9. Metam.

Quid licet, nescimus addere, & cuncta licet
Credimus, & sequimur magnorum exempla
decorum.

Seneca pariter lib. 1. de Ira cap. 9. *Quis-*
que sequitur priores, male iter ingressus. quid
ni habent excusationem, quoniam publicæ viæ
erraverunt? Præterea Martialis Epist. ad Le-
 ctorem ante librum 1. Epigr. *Lesbicum ver-*
borum veritatem, id est Epigrammatum lin-
guam, excusarem, si meum esses exemplum;
sic scribis Catullus, sic Marfius, sic Peto, sic
Gerulicus, sic quicumque perlegis. Nonnul-
 la huic pertinentia sunt & apud Iliocram
 in Panathenæico. VULP.

V. 47. QUI QUERIT TATIOS VETERES,
 durasque Sabinas] Alias legitur, *Tatios*,
 quæ lectio fortasse vera, una littera detra-
 cta. Festus: *Tatius in Sabiniarum omnibus*
præminis loco videtur fuisse. Veteres, pri-
scos, severos. Alconius in 2. Verr. *Vete-*
res, graves & severi. Ovidius lib. 1. Amor.
 Eleg. 8.

Festum inculta Tatius regnante Sabina
Naluvius habiles pluribus esse viros.
Nunc Mars exercitus animos exerceat in armis.
Et Venus Æneæ regnat in urbe sui.
 De Tatío & Sabinis dicitur ad Eleg. 1.
 & 4. lib. 4. Sabinos præcipue commemora-
 vit propter raptum virginum suarum, quæ

Tu prius & fluctus poteris ficcare marinos,
 Altaque mortali deligere astra manu: 50
 Quam facere ut nostræ nolint peccare puellæ.
 Hic mos Saturno regna tenente fuit.
 Et quum Deucalionis aquæ fluxere per orbem,
 Et post antiquas Deucalionis aquas,

Dio

quem armis ultri sunt. & quia severi eorum mores; de quibus Horatius Ode 6. lib. 3. Livius lib. 1. *disciplinam veterem Sabinarum terricam ac fristem appellat*. Sabini, *aut v. v. idus*, inquit Festus, a cultu & veneratione deorum. *Duri Sabini*, ut *sonet duri Eleg.* 30. sup. id est asperis moribus. Sic *regida Sabina* Ovidio lib. 1. Amor. Eleg. 14. *horribiles Martiali* Epigr. 16. lib. 11. Vide & Juvenalem Sat. 10. v. 309. *PASS.* Ovidius, Medic. faciei videtur expressisse hanc ipsum Nostræ locum:

Fusitan antiqua Tatius sub rege Sabina

Maluisti, quem so, vura paterna teli.
 deinde scribendum *duraque Sabina*, jam monuerunt Douxa P. & Nic. Heinsius, & ostendunt Næso, Martialis, & Juvenalis. Sic & *Mestellorum liberi* olim apud Ciceronem legebatur, pro *Mestellorum*, Orat. post reditum ad Quir. C. 3. *Nostræ & maritos & uxores simul tangit*. Præclare ad rem faciunt quæ suæ tempestatis mulieribus obijcit rigidus ille virtutis satelles L. 3. de Beneficiis C. 16. [Tu lege, si vacat.] Brouh. v. 48. Hic posuit nostræ nups in uris pedem] Peregrinus est & hospes. Ovidius Ep. 3. Amor. Eleg. 4.

*Rauidus est nimium, quum ledit adultera cen-
 jux,*

Et nos nunc non facie urbis habet.

In qua Morgiana non fuit sua crinibus natæ

Romulus liadet, liadesque Remus.

Eadem fere sententia Cicero pro Milone. *An vero, judices, vos soli ignoratis? vos hospites in hac urbe versumini? vestra peregrinatur aures, neque in hac peregrina civitatis personæ versantur?* Apud eundem similia occurrunt Orat. pro Rabir. & in Academicis, & lib. 4. & 6. Epith. ad Attic. P. *Pedem ponere* in aliquo loco; pro ingredi, locutio usurpata Ciceroni, Lucretio, Tibullo. Brouh.

v. 49. TU PRIUS ET FLUCTUS POTERIS
 TOM. I.

SICCARE MARINOS] ἄλγες ὑποσθλάς. ut Eleg. 15. lib. 1.

Multa prius vestis labeatur flumina pontis.

Simile est illud Eleg. 15. hujus libri:

Aridus & sicca gurgite pisces erit.

Sic Græci ὀψάρεσσι δὲ ὕδατος. PASS.

v. 50. ALTAQUE MORTALI DELIGERE
 ASTRA MANU] Legere, est carpere. ut supra: *Legisti poma. Deligere, docere, de-
 ripere.* Horatius Sat. 3. lib. 1. *Qui nostrum divum sacra lgeris.* Lucilius apud Festum in Legere, surripere:

Omnia viscatæ manibus leges, omnia sumes.

Sic dicitur, *deligere fœas, glandem, oleum, rasum.* Mortali manu; ut Virgilius 9. Æn.

Mortalive manu fœsse immortalis coquina

Fas habeant.

Seneca in Consolat. ad Polybium C. 1. *Quid enim immortale manus mortales fecerint? P. Deligere astra manu.* Hoc vernaculo idiomate ita diceremus: *Spiccare le stelle del firmamento.* VULP.

v. 51. QUAM FACTÆ UT NOSTRÆ NO-
 LINT PECCARE PUELLÆ] Nostræ, vel hujus ætatis, vel Romanæ. ut Eleg. 15. supra: *Pidisse quemdam Argivos præire figura,*
Pidisse nostras.

Latina vocis versu penult. hujus Elegiæ. P. v. 52. ET MOS SATURNO REGNA TENEN-
 TE FUIT] Contra Juvenalis Sat. 6.

Credis prædictum Saturno reges moratus

In teris, visumque diu.

hoc est, aureo sæculo. ut Ovidius Epist. Phædræ:

Istæ vices pietas, ævo antiquo fuit.

Rustica Saturno regna tenente fuit. PASS. *Te mos.* melius quidam libri, *recepta littera sibilis, Hic mos.* Brouh. *Hic mos*, nempe ut mulieres nolent peccare. Juvenalis porro ætate, adulteriorum licentia eo usque præcesserat, ut qui tale facinus admittent, *hilaris audique* vocarentur. VULP.

v. 53. ET QUUM DEUCALIONIS AQUÆ
 VUL FLU

Dic mihi, quis potuit lectum servare pudicum? 55

Quæ dea cum solo vivere sola deo?

Uxorem quondam magni Minois, ut ajunt,

Corrupt torvi candida forma bovis.

Cor-

FLUXERE PER ORBEM.] Post Saturnum expulsum duo diluvia, unum Ogyge rege Thebanorum, alterum post reges Theſſalorum Deucalionem. Scrvius in Ecl. 6. Ovidius 1. Metam. Virgilius 1. Georg. Apollodorus lib. 1. illud diluvium in Græcia tantum fuisse ait. Plato in Critia ante Deucalionem diluvium alia tris scribit existisse. Justinus lib. 2. Regnante Athenis Amphipſone aquas non illuvies majorem partem populorum Græcia abſuſit. ſuperſtiterunt quæ ceſſante montium receperunt, aut ad cægem Theſſaliam Deucalionem ratiſſi veſti ſunt, a quo propterea repertum genus hominum dicitur. Vide & Hyginus Fab. 153. & lib. 8. Poet. Aſtr. in Aquarius. PAſſ. Verſiculo præcedente poſt ſuiſ colloca punctum; ut recte monuit Douſa P. hic vero lege:

At quum Deucalionis æqua fluere per orbem,
Et poſt antiquas Deucalionis aquas,
Dic mihi, quis potuit lectum ſervare pudicum?

aut potius:
Hic nos Saturni regna tenente ſuis,
Et quum Deucalionis æqua fluere per orbem;
Et poſt antiquas Deucalionis aquas,
Dic mihi &c.

Deucalionis æqua. Laſtantiuſ, ſeu quiſquis eſt auſtor, Carmine de Phœnice v. 13.

Et quum diluvium merſiſſet ſubſtitit orbem, Deucalionis caſuperavit aquas.

Vide Juvenalem Sat. 3. a verſu 82. V.

v. 54. Et poſt antiquas DEUCALIONIS AQUAS.] Poſt eluvionem, ſive diluvium [quod Græci ἀνέκλυμα appellat.] & antiquas aquas dicit, quia inde hominum origo. PAſſ.

v. 55. DIC MIHI, QUI POTUIT LECTUM SERVARE PUDICUM?] Ἰθαγενεὶς interrogantem, & ſæpius cum ſtomacho. Terentius Andr. 4. 1.

Ete, dic mihi, ſi omnes hunc conſeſſum in nuptias
Inimici velint, quid, niſi hoc, conſeſſum do-

uerit?
ubi Douſatus: Semper pà dic mihi, injuriorum eſt. Virgilius Ecl. 3.

Dic mihi, Damata, cujus peccat an Melitæ? Lectum ſervare pudicum. ut Eleg. 3. lib. 4. Incurraſſe mei conſerva ſudare lecti. & lectus, pro conjuge, ut Eleg. 6. ſup. v. 13. PAſſ. Virgilius L. 8. Æn. de ſemina lanam faciente:

Cafum ut ſervare cubila
Conjigit, Et poſit porcos educere matres.
BACCHUS.

v. 56. QUÆ DEA CUM SOLO VIVERE SOLA DEO?] Ludit in commutatione caſum, ut Eleg. 7. ſup. v. paſſult. Viveret, ut Catullus Carm. 11. Cum ſuis vivet, volent que machis. Familiaritatis eſt. Terentia Andr. 5. 3. Inno habet, valeat, vivat cum illa. Cicero ſæpiſſime Vivere cum aliquo. & interdum eſſe; ut 1. de Orat. Quicum ſuis noſtra matertera. id eſt, cui nupſerat. P. Hæc deorum adulteria falſe perſtringit D. Auguſtinus lib. 3. de Civ. Det. cap. 3. Dii enim, credo, non zelant conjuges ſuos, uſque adeo ut etiam cum hominibus dignetur habere connones. VULF.

v. 57. UXOREM QUONDAM MAGNI MINOIS, UT AJUNT, CORRUPT TORVI CANDIDA FORMA BOVIS.] Paſiphaïs fabula eſt apud Virgiliuſ Ecl. 6. Apollodorum lib. 3. Ovidiuſ in Epift. Ariadne, & lib. 1. A. A. Noſter Eleg. 19. lib. 3.

Telli, Cretæ ſuſſi qua poſſa juvenici
Induit abigna cornua falſa bovis.

Supra Eleg. 18. Nec proba Paſiphaïs; & Elegia 7. lib. 4.

Una Clytemneſtra ſuprum vobis, altera Cretæ
Partes munſta ligno monſtra bovis.

Vide & Plutarchuſ in Theſeo, Platonem in Minoë, Palaſphatuſ, Hyginuſ Fab. 40. Candida forma bovis, boſ formoſus & nivo colore. idem ſermonis genus Eleg. ult. infra v. 1. Forma candida, ut Eleg. 19. ſup.

Hæc quantum per ſe candida forma voluit.
Torvi, decet taurum torvitas. Virgilius 3. Georg. Optima torus Forma bovis. mox Et ſacius ſacro propior. nam, ut ait Plinius, Tauris in aſpectu generoſior, ſi torus fronte ſus. vide Feſtum in Terentia. Corrupt, adul-

Nec minus ærato Danaë circumdata muro,
Non potuit magno casta negare Jovi. 60
Quod si tu Grajas, seu sis imitata Latinas:
Semper vive meo libera iudicio.

ELR-

adulteravit. dixi supra ad v. 33. hujus Elegiæ. *Uxorem-quendam*, uno verbo; ut Eleg. a. lib. 1. *quendam-diffidia*. Magni Miris, quia is & Jovis filius, & rex potentissimus ac justissimus Crete centum urbibus insignis. *Ux ærat*, ut fama est, ut perhibent. nam Cretenfium hac est fabula, qui mendaces. alio ut *ajunt* & *quid ajunt* Proverbum notat. ut Eleg. 16. sup. v. 35. P. Quia & fabula est, & turpis fabula. vide Terentium Ean. 3. 5. -- Pomponius Mela L. 1. C. 19. *Heracles vocatur; id fama fidem adjicit. iuxta specus est Asteropus, ad Meane (ut ajunt) pervenit; æque inde extrahit Cerberum custodiant*. BROUKH.

V. 59. NEC MINUS ÆRATO DANAË CIRCUMDATA MURO.] Vide adnota hac de re ad vers. 10. 11. & 12. Eleg. 20. sup. P. v. 60. NON POTUIT MAGNO CASTA NEGARE JOVI.] Sabaudiendum tacer, aut quævis, ut Eleg. sup. prox. *Marmoreus visus carmen haurit*. vel, & negasset, casta futura. ut Eleg. 11.

Atte feris quoniam, tuti quam cernimus bonum.

[nam, si ante cerneremus, tuti effemus.] *Negare Jovi*. Sic Ovidius 1. A. A.

Vix eris & multis quæ neget una tibi. PAUL. Etiam qui ad cenam vocati recusabant venire, dicebantur *negare*. Locus est elegans Horatii Epist. 7. v. 60.

Scitari licet ex ipse, quodcumque refert, die Ad cenam venis. non sane credere Mena: Mirari ferum tacitus, quid multa? Benigne, Respondet. Negat ille mihi? Negat improbus, & te

Negligit, aut heres. VULP.

V. 61. QUOD SI TU GRAJAS, SEU SIS IMITATA LATINAS.] Sic in fine Eleg. 1. lib. 1.

Quod si quis memissit tardas advenitit aures. Aliis: *Quod seu tu Grajas, seu si t. L. & quod valebit quare*. Sic imitata, id est secuta illarum aut harum exemplum. Sic imitata, pro imitetur. ut Eleg. 13. sup.

Interius cave si non aspernata sepelias. PAV. Male correctores inficere, seu si imitatus; scilicet ut flaret versus. Albionanus etiam produxit vā er in pulcherrima illa ad Liviam Elegiat

Nata quod et alie, quod fœdibus antea daretur. & majorum nostrorum memoria Vir non natalibus magis atque honoribus conficiens, quam ingenti ac facundia laude, Petrus Bembus:

Delicia, mea Roma, tuæ, lussuque, leperque, Et spes, & fecit erum & aurea tui, Gallus, per quem obliis tuorum es antemalum

Occidit: seu sine amore & sine lege deat. --- Latinæ. Sabinae, editio Douzica. male. BROUKH.

V. 62. SEMPER VIVE MEO LIBERA JUDICIO.] Sic Eleg. 15. lib. 1. *Sic quodcumque vales, vā semper refertur & ad vires & ad libera. Semper-vive, ut semper-florens. Semper-libera, ut Eleg. 9. lib. 1.*

Nec tibi perpetua libera verba fore. Meo iudicio, mea sententia, me iudice. Cicero in Bruto: *Inter parietes aluit eam gloriam, quam nemo, meo iudicio, est postea consecutus*. Horatius Sat. 6. lib. 1. *Droneus iudicio vulgi, sanus fortasse tuus*. Virgilius Ecl. 5.

Iudicio nostro tantum tibi cedit Anytas. P.

ELEGIA XXXIII.

Tristitia jam redeunt iterum solennia nobis:
Cynthia jam noctes est operata decem.
Atque utinam Nilo pereat quæ sacra tepente
Misit matronis Inachis Aufoniis.

Quæ

ARGUMENTUM ELEGIAE XXXIII. LIB. II.] Queritur Cynthia scabuit, dum ea sacra Iſidia operaretur, ipsamque hortatur, ne bibendo formam corrumpat. VULP.

V. 1. TRISTITIA JAM REDEUNT ITERUM SOLENNIA NOBIS.] Sic exorditur Ovidius Eleg. 10. lib. 3. Amor.

Annua venient Cerealis tempora sacri:
Secubat in vacuo sola puella toro.

Noster Eleg. 8. lib. 4.

Annua solennitas thalamo solennia nostra.
Festus: Solennitas sacra, quæ certis temporibus annisque fieri solent. Idem in Sella: Salenne, quod omnibus annis proflari debet. Supple autem, sacra, vel vota. Hic solennitas, anniversaria, sacra Iſidia. Jam redeunt iterum. 2. Jam ex opinione, nimium cito.

Tibullus Eleg. 1. lib. 1. Jam subrepat iuere atri. Lactetina lib. 3. Brevis est his frustas biuallia: Jam fuerit. 2. iterum non vacat, quia reducere sapientia possunt. Sic Virgilius 6. Æneid. iterumque ad tarda reuertit Corpora. Part. Tristitia nobis, molesta nimium, incommoda, inuisa nobis amantibus; quia nos disjungunt. vel tristitia per se, videlicet sermum, seuerum, a jocia & risu aliena. Ob eandem causam Horatius Sat. 3. lib. 1. v. 79. tristis vocavit superstitiosum.

Est autem idcirco, rediens nobis, & tristitia nobis. VULP.

V. 2. CYNTHIA JAM NOCTES EST OPERATA DECEM.] Operari, inquit Nonia, est deos religiose colere. præterea quæ profect exempla. Tibullus Eleg. 5. lib. 2.

Tunc operata dea pubes discumbet in herba.
Idem Eleg. 2. lib. ejusd. Omnia sunt operata decem. Virgilius 1. Georg.

--- Annua magna

Sacra reser Cereæ latic operant in herba.
Hinc apud Festum in Privata seria: Operantur denicales. id est, feriz. Vis ridere?

audi explicationem hujus loci in Lexico: Luna operari noctes dicitur, quum nocte circum suum absolvit, quod est ejus opus. Propert.

Cynthia jam noctes est operata decem.
Decem, inquit, quia, ut docet Cicero de Legibus, Culpa nulli credebatur vel aspernante aqua, vel dicunt numero. Sic Lavius lib. 39. Decem dierum castissima opus esse (in Bacchanalibus) ait. Festus: Desurie, vel tricenaria cereomania, quibus sacra adurunt decem continuis diebus, vel triginta, tertis quibusdam rebis cerendum erat. Noctes illæ pure dicuntur Plauto, quia scubabant puella. Tibullus Eleg. 3. lib. 1.

Quidus, pis dum sacra colis, puerque levare Te (memini) & puro frenuisse toro? P. In hisce sacris ad quidam vixisse ait dicitur. Huc aliquo modo pertinent versus Juvenalis 6. Sat. 6.

Ille petit veniam, gestic non abstinere unar
Concubitu, sacris, observandisque diebus,
Magnaque debetur violata panna cadurus.

Matrona scilicet quæ in casto Iſidia aut Cereris erant, a viri amplexibus abstinebant, & stramentis in templo ipso incubabant, in quo & pervigilia celebrari mos fuit. Si qua vero non abstinnisset, maritus pro ea veniam petebat, & magna mercede violatum caducum redimebat. Caducum a Jovenale usurpatum pro stramento quovis: proprie tamen fuit calcitra ex lino Cadurenti. VULP.

V. 3. ATQUE UTINAM NILO PEREAT QUÆ SACRA TRINTE MISIT MATRONIS INACHIS AUFONII.] Maledixit ipsi deæ Iſidi, ut & infra Baccho:

Ab pereat quicunque mæneas repperit uvar,
& perire optat etiam ipsos mortuos. ut dixi ad Eleg. 17. lib. 1. Inachi, Io Inachi filia, ante vacca, post mulier, nunc dea: di-

Quæ dea tam cupidos toties divisit amantes,
 Quæcumque illa fuit, semper amara fuit.
 Tu certe Jovis occultis in amoribus, Io,
 Sensisti, multas quid sit inire vias:
 Quum te jussit habere puellam cornua Juno,
 Et pecoris duro perdere verba sono.

10

Ab

dictum ad Eleg. 3. lib. 1. *Quæ mifer, missa dicuntur quæ aliunde veniunt, & peregrina sunt;* ut Eleg. 23. sup. *Quæ mihi mifer Orontes.* *Sæcra.* de iis Appulejus lib. 12. A. A. Lucanus lib. 8.

Nec in templa tuam Romana recepimus Iſin.
 Templum Iſidis erat in campo Martio.
 Juvenalis Sat. 6. v. 525.

--- Si candida iusseris Iſe,

*Iſis ad Egypti fluvium, calidæque petitis
 A Merce portabit aquas, ut spargat in adæm
 Iſidis, antiqua quæ proxima surgit ovilli.*

Matronæ Aufoniæ, nempe Itali, Latinis, Romanis. Epitoma Fefsi: *Matronæ appellabant eas sine quibus filios habendi jus erat.* A. Gellius lib. 18. cap. 6. *Matronam ait esse quæ in matrimonium cum viro quoque modo convenit: Matrem-familias, quæ in mariti manum, mancipique fit.* Idem dicit Servius in 11. *Æneid.* Nilo repetens. ex *Ægypto*, quam repetens, aquis Nilus irrigat, qui per desertâ & ardentia decurrit, & ortum habet in monte Mauritanie. Plinius. [verius dixisset, *Æthiopie.*] Fluvii autem regiones designant. ut Eleg. 23. sup. v. 21. & Eleg. 30. v. 2. Pass. Groninganus, Borrichianus, Colbertini, noster primus, *Aquæ ætiam perorat Nilo q. f. t.* Nilus autem vero epitheto dicitur *repetens.* vide quæ Nic. Heinſius notavit ad Valer. Flacc. L. 5. v. 423. BROUEN.

V. 5. *QUA DEA TAM CUPIDOS TOTIES DIVISIT AMANTES*] Disicidia quodammodo & divorcii causam dedit, quia secubandum in sacris. *Tam cupidos,* id est valde. ut Eleg. 19. sup. *Tam sancti castos scilicet amoris.* *Cupidos,* insecutos potiandi cupiditate. Catullus Carm. 60. *Mulier cupido quod jurat amantem,* dicitur & *cupidi* pro amantibus. vide Eleg. 2. lib. 1. v. 17. *Toties.* decies quocunque v. 2. hujus Elegiæ. Si legas Jam, dictum erit ut Eleg. 28. sup.

Et jam Læna negat toties descendere calo.

Divisit. ut Eleg. 22. lib. 1.

--- An quæ

Leſta Prometheus dividit herba jugis? PASS. V. 6. *QUACUMQUE ILLA FUIT, SEMPER AMARA FUIT*] Quam hic amaram, mox solum vocat v. 10. PASS. Noster Eleg. 10. lib. 4. verbis Herculis sciens: *Quod si Junoni sacrum feceritis amara, Non classifi aquas ipsa novicia sunt.*

Epithetum ac translatio efficitur. Ita Virgilius 10. *Æneid.*
Hæſiti amare, quid increpitæ, mortemque minaris? VULP.

V. 7. *TU CRATE JOVIS OCCULTIS IN AMORIBUS, IO, SENSISTI, MULTAS QUID SIT INIRE VIAS*] Sic Ovidius 2. *Fast.*
Su fuit occultis sitis in amoribus index.

Amoribus occultis, ita Eleg. 30. v. 28. sup. *adulteria & dedecora vocavit secreta,* ea enim latebras querant. Contra conjugalium amor. Catullus Carm. 60. *Bona te Venus Juvoris, quoniam palam Quod cupis capis, Et bonum Non abscondis amorem.* Io, *sensisti,* m. q. f. i. v. Quum esses Io & bos, experta es malo tuo quid sit multum vagari [& abesse ab illo quem amas.] vide Eleg. 10. sup. v. 8. PASS.

V. 9. *QUUM TE JUSSIT HABERE PUELLAM CORNUA JUNO*] Id est, coegit: quia Juppiter coactus ejus metu te in vacuum mutavit. Ovidius 1. *Metam.* Sed & ipsa Juno id videtur fecisse. Noster Eleg. 22. lib. 3.

Cornua nec valuit curvare in pellicis Juno.

Sic dixit Eleg. 3. lib. 1.

O utinam tales producat, improbe, noſſet,

Me miseram quales semper habere jubes.

Habere cornua, ut apud Laertium in Vita Diogenis: *Πῶς τὸς κολλησάμενος τῷ νύμφῳ ἵστα, ἀφαιρῶν τὸ πύργον, ὅτι νύμφῳ, ἢν ἔσθῃ.* Huc pertinet sophisma quod est

Ah quoties quernis læsisti frondibus ora:

Manfisti stabulis abdita pasta tuis.

An quoniam agrestem detraxit ab ore figuram

Juppiter, idcirco facta superba dea es?

AN

est apud Senecam Epist. 50. *Quod non perdidisti, habet; non perdidisti cornua; igitur habet cornua.* PASS. Ita locutus Persius Sat. 1. v. 121. *Auriculari asini quis non habet?* primum autem scripsisse dicebatur: *Auriculari asini Mido res habet.* De hac fabula Iós vide Nasonem Epist. Hypermetre. Vulp.

v. 10. *ET PECORIS DUSO PRAEDAS VERBA SONO*] HUMANÆ vocis usum amittere. Pecudes vocem habent, non verba. Aliud est apud Ovidium in Epist. Didus:

Sed merita & famam, corpusque animamque pudicum

Quem male perdidit, perdere verba tenet est.

Dux *seus* pecoris, aspero magita bovis. *Sunt, pro* magita. ut Eleg. 10. lib. 4. *Fuere sonare iuvenit.* id est magitu prodidere Cacus abigeum. Sic Eleg. 3. lib. 3. *Sunt, pro* hinnitu. *Pecus* autem pro bove, nam, ut ait Servius in illud i. Æneid. *Ignoravimus facit pecus; pecus est,* inquit, *quidquid humano voce & effugit caret.* Horatius Ods 2. lib. 1. *Omnes quum Proteus pecus egit altus Vifere montes,* MARTIANUS I. C. *Leges Legatis,* s. *pecoribus,* D. *de Legat.* 3. *Pecoribus legatis continentur quadrupesque gregatim passuntur.* PASS. Commodius videtur *pecendis.* nec tamen succedendum a libris, quum sic loquantur plures. *Mela,* de *Api,* L. 1. C. 9. *Raro vestitus, nec citu pecoris (ut ajunt) sed divinitus & salesti igno raturus.* Columella L. 6. C. 2. *Humilis & modica corporatura pecoris operarii debet esse, nervisque & musculis robustis.* atque ita sæpe alius. Valerius Flaccus L. 2.

Pecoris Nephelai vellera Grajo

Redde tholo, & tantis temet dignare periculis. BRONX.

v. 11. AN QUOTIES QUERNIS LÆSISTI FRONDIBUS ORA] *Ab quoties,* alienam vicem miserantis. *Quernis frondibus,* duro pabulo. Cato cap. 30. de *Re Rust.* *Babui frondem ulmicam, populicam, quercem, fluticam usque dum habebit dato.* vide eundem cap. 54. & Columellam lib. 6. cap. 3.

Læsisti ora, quippe ea tenera puella manserant etiam immutata in juveneam. Sic *ora bovis* dixit Noster Eleg. 13. lib. 3. & *oro equorum* Virgilius. PASS.

v. 12. MANFISTI STABULIS ABDITA PASTA TUIS] id est, postquam pasta inclusamansisti stabulis tuis, nimirum paternis. Idem *pastas* est Eleg. 15. lib. 3.

Est durum Zethum, & lacrimis Amphion mollens

Experta est stabulis mater obalta suis.

Stabulum non pecudum tantum, sed & hominum. Varro 4. de L. L. *Locoriam, primum quod datur in stabulo, vel taberna, ubi consistant.* Jurisconsulti L. 1. D. *Furi adversus montes pro diversorio.* *Pasta stabulis* recte, quia pasta armenta redeant domum ad stabulum. Plautus *Milite* 2, 3. *Espresso qua mea junia se recipiat a pabulo ad stabulum.* *festive,* de muliere ab amatore, tamquam a pabulo, domum redeunte. Virgilius *Ecl.* 7.

Ite domum passi, si quis pader, ite juvence.

PASS.

Manfisti stabulis a. p. i. repete tecum illud & versu superiore, Ab quoties. sæpe ita optimi quique scriptores. Cicero L. 10. ad *Attic.* Epist. 9. *Dubitabat nostrum nomen quin Cæsar itineris repressisset; saltem dicitur: Perrexit cum Afranio conjunxisset se; nihil esset injusmodi.* Sic particula *quum* semel posita, ter intelligitur *Orat.* pro *M. Cælio* C. 26. *Sic enim fugam, quum Licinius voluisset, primum teneret in manu, commoveret tradere, novum tradidisset, tum repente evulasse istos præclaros testes sine nominis.* Idem usvenit etiam aliis voculis, *pata non, sic, sè, cur.* BRONX.

v. 13. AN QUONIAM AGRESTEM DETRAXIT AB ORE FIGURAM JUPPITER, IDCIRCO FACTA SUPERBA DEAE ES?] An quia ille tuus amator Juppiter ademit tibi serinam & belluinam faciem, feroc reddite es? Simile est illi Terentiano in *Eunucho*, 3, 2.

Eunt et feroc, quia habet imperium in bellis? *Detrahit figuram.* ut Virgilius 9. *Æneid.*

MED.

An tibi non satis est fuscis Ægyptus alumnis? 15
 Cur tibi tam longa Roma petita via?
 Quidve tibi prodest viduas dormire puellas?
 Sed tibi, crede mihi, cornua rursus erunt.

Ant

Martianum crispum formam, & Martialis Epigr. 43. lib. 3.

Personam capiti detraxit illa tua.

Hac de re Ovidius 1. Metam. ab eo versu: *Vultus capiti ille priore, Etique quod ante fuit.* Epila superba, ut Plautus Amphitr. Faciem te superbum, nisi hinc abis. Cicero Epist. 13. lib. 7. ad Famil. Utrum te superbiorem pecunia facit? an quis imperator te consulit? Pass. Agrestis figuram. Scilicet notat, nove dictum agrestem pro ferina. tamen & Natio sic loquitur L. 9. Metam.

Vultus Achelous agrestis,

Et lacernam cornu mediet caput obdidit undis.

Brouss.

Falla superba. Iterum Eleg. 24. lib. 3.

Olivis oentis nimum falla superba meis. Vulp.

V. 15. AN TISI NON SATIS EST FUSCIS ÆGYPTUS ALUMNIS? Parumne tibi videtur tua terra & ditio? sordetne tibi? Sic Eleg. 7. lib. 3.

Quid mirum dicas, cui sua terra porum est? Amarè addidit fuscis alumnis; ut Virgilius 1. Æneid.

Ille sa jactet in aula

Æolus, & clausæ ventorum correa regnet.

Fuscis Ægyptus alumnis, ut Eleg. 6. lib. 4.

Cephæus hic Mæren, fuscæque regno canes.

Suetonius in Caligula cap. 57. Parabat & in nocturno spectaculo, quo argumenta infer-

rum per Ægyptios & Æthiopes replicarentur.

Vet. Gloss. Ægyptium, quod id est fuscum.

Alumnus, populi cujusque regionis. ideo dixit Eleg. 1. lib. 4.

Nil patriam, nisi nomen, habet Romanus

alumnus. Pass.

Fuscis Ægyptus alumnis. Utpote ad meri-

dian positus, & Solis itineri subiectus. Contra septentrionales populi flavis capillis de-

cori, & faciei candore præcellentes. Dis-

serte Vitruvius lib. 6. Architect. cap. 1.

Sed septentriones nutriuntur gentes inma-

nibus corporibus, candidis coloribus, directis

capillis & rufa, oculis testis, sanguine mul-

ta, quoniam ab humeris planitate, caligie re-

frigerationibus sunt confirmati. Qui autem sunt proximi ad axem meridianum, subjectione Solis carful, brevioribus corporibus, calore fusco, crispis capillis, oculis nigris, eruvitio invalidis, sanguine exigua, Solis impetu perficiuntur. Martialis de pueri electione ad Flaccum Epigr. 43. lib. 4.

Sis nive candidior; namque in Martialis fuscus

Pulchrior est, quante rarior, iste calor.

De hujusmodi, aut certe finitimis gentibus venisse ludorum lib. 19. cap. 23. Mauræ habet tæta nax corporum. & Petronii fragmentum: Tinctus calere nectis Menus puer loquens. nempe citharædus Ægyptius. Vulp.

V. 16. CUR TIBI TAM LONGA ROMA PETITA VIA EST? Cur Romam venisti tanto locorum intervallo? Petitit Iñs Romam quum ejus sacra recepta sunt. Pass. Venustus admodum irridendi modus. Vulp.

V. 17. QUIDVE TISI PRODEST VIDUAS DORMIRE PUELLAS? Quid tua interest? quid te juvat? quid inde tibi commodi? ut Eleg. 9. lib. 1. v. 9. Viduas decore puellas: uno verbo secubera. Tibullus Eleg. 3. lib. 1. & Ovidius 2. Fasti. Viduas, solas, sine viris. vide Eleg. 9. sup.

Styxia nec vidus Didamia toro.

Apud Aristophanem Lyssistrata: Χαῖρετ' ἄνδρες, Γυναικὲς ὅσων ἐσὶ ἀνὴρ ἑκάστος παῖς. Noster infra hic:

Nullo tamén lecte recipit se sola licenter. Pass.

V. 18. SED TIBI, CREDE MIHI, CORNUA RURSUS ERUNT] rō sed, est irascens, ut Eleg. 6. sup. v. 35. Crede mihi, est etiam minantis, ut Eleg. 5. sup. v. 29. Cornua rursus tibi erunt. Rursus fies juvenca, & cornua gestabis. Simulacra antem Iñdis nuparæ erant, ut docet Plutarchus de Iñdis & Osiride; ubi Lunam esse, demonstrat. Ovidius in fine 9. Metam.

Imitaturque Lunam

Cornua fulserunt, eripuitque sonabile firmum.

& alibi: Intraus lunaris fronti Cornua. Pass.

Aur nos e nostra te, sava, fugabimus urbe.

Cum Tiberi Nilo gratia nulla fuit.

At tu quæ nostro nimium placata dolore es,
Noctibus his vacui reficiamus iter.

20

Non

V. 19. AUT NOS E NOSTRA TE, SAVA, FUGABIMUS URBE.] Sic externæ religiones & peregrina sacra sepe Roma vetita & ejecta urbe: ut apud Livium lib. 25. & lib. 39. vetita & ejecta Bacchanalia. Pass. Satis minaciter; neque tamen insanius minis. nam M. Agrippa, præfectus urbi, sacra Ægyptia ex urbe ejecit, edicto ne quis ex in suburbano tutra quingentos passus ageret. id factum est M. Lollio, Q. Lepido Coss. ut Dio refert lib. 54. Sub id tempus scriptam hanc Elegiam arbitror. Noster autem levide ideo ejicienda ista auguratur, ut Romanus puellam dormientem sole, quamquam in linceis non dormisse solas, admodum verisimile est. Baoum. Tiberius tamen id negotium potius confect, si credimas Josepho lib. 18. Antiqu. Judæic. cap. 4. cuius verba sunt: Τῇ ἑσπέρῃ τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ, ἣ τὸ ἡμέτερον οὐ τὴν Ἰουδαίαν πορεύσασθαι ἐπὶ τῷ ποταμῷ Τισίφῳ, ἵνα ἡμεῖς τὴν Τιβεριὸν ἐν τῷ ποταμῷ ἐκείνῳ ἐκείνῳ ἐκείνῳ, & statum in Tiberim mergi iussit Tiberius, & sacerdos in cruce[m] spit. vide & Suetonium Tiberio cap. 36. & Corn. Tacitum Annal. 1. cap. 85. Ceterum Athenienses quoque superstitionibus peregrinis valde insensu fuerunt. Cicero lib. 2. de Legib. Novus virgo deus, & in his celebris nocturnas perquisitiones, sic Aristophanes, facit istos poeta veteris Comædia, vocat, ut apud eum Sabæus, & quidam alii dii peregrini iudicati, & civitas ejiciantur. Vulp.

V. 20. CUM TIBERI NILO GRATIA NULLA FUIT.] Romania & Ægyptia nunquam bene convolsit. De inimicitia Tiberis & Nili Noster Eleg. 11. lib. 3.

Ægypti nostri latentem opporro Anubis, At Tiberim Nili capere ferre minus.

Vide Horatium Ode 37. lib. 1. & Virgilium 8. Æneid. Gratia, amicitia. Ovidius t. Metam. Fratrum quoque gratia cara est. Idem 12. Metam. Solida est mihi gratia tecum. Cicero Epist. 9. lib. 1. ad Famil. Cum illa mihi gratia magna est. Pass. Fuit, Scalliger. Plautus Trinum. Act. 3. Sc. 1.

-- Qui in emerum Præcipitavit, pejor petit quam si Saxo soluit. epige sit Amor! Tui res tibi habet, Amor! mihi amicus ut fuit unquam. In omnibus libris suis legitur. quod possit exponere, Nullo unquam tempore bene convolsit Tiberi cum Nilo. super verbo fuit v. SERVUS ad X. ÆN. 108. Nonius p. 117. BROUEN. Fuit. infuavis ἡδυσμῆς; & a Propertii nitore alicui. Vulp.

V. 21. AT TU QUÆ NOSTRO NIMIUM PLACATA DOLORE ES.] Cui placanda nimium operam sumi, quæ nimium duram te præbuit, quam placare te vellem. dictum & diu qui sanguine victimarum placantur. Virgilius 1. Æneid. Sanguine placatæ ventus. Nimium, plus satis. ut Virgilius 11. Æneid.

Hec nimium, virgo, nimium crudelis iussit Supplicium.

Nostre dolore, nostro malo, curis ac lacrimis; quum cogensit me noctes amaras solum exagere. Scalliger legit, deleri; ut nostro dolore, sit, mihi dolenti. ut Eleg. 16. sup.

At tu nunc nostra, Venus o, succurre dolori. P. V. 22. NOCTIBUS HIS VACUI TER FACIAMUS ITER.] Palmerius legit & conjecit, Rem faciamus iter. & Scalliger, Reficiamus iter, pro reficiamus, & ut ait produci, ut in vespaliis, resedit. uterque est extra oleas. Bene, ter faciamus iter; & honesta verbis rem turpem tegit. Sic Plautus Curcul.

Nemo ire quæquam publica prohibet vis, Dum ea per fundum sepeum facies seminat. Ter dictum, ut ab Ovidio lib. 3. Amor. Eleg. 6. Faciamus iter. alludit ad verbum iure & caire. ut Eleg. 10. lib. 3.

Annon saluamus stola[m] solennis nostre, Natalisq[ue] tui sic præcavimus iter. & Eleg. 13. lib. ejusdem: Dana libertas nostra annis iter. Vacui, soluti negotiis & religione, sive feriati Veneri. His noctibus, proximis scilicet, quas reddis sporas pro decem puris. Pass. Reficere iter est, redire ad antiquum vivendi morem: perstio casto lū-

Non audis, & verba finis mea ludere: quum jam
Flestant Icarii sidera tarda boves.

Lenta bibis: mediæ nequeunt te frangere noctes. 25
An nondum est talos mittere lassâ manus?

Ah

Ididis, reverti ad amorem & ludum. Ciceron. L. 1. ad Attic. Epist. a. Quid [occupatio] est summa est, tamen nulla est potest tanta, ut interrumpat iter amoris nostri & officii tui. Refacere, antiquè pro reficere. neque enim in compositis semper mutabant sonum vocis simplicis. Sic destruant alio quoties legitur apud Lactantium lib. de Mortibus Persecutor. & notavit ibi Cl. Bauldri ad C. 38. dispersis apud Minucium Felicem: De specie Ididis ad hircundium si firmum, & dispersis membris inxerem tui Serapidis, siue offidit, sumulvum. idem scriptor dispersis dixit, alio loco: Fanta, quæ semper dispersis nondatis aliter, ostensa veritate conjunguntur. BROUXH. Refaciamus iter. Decurramus amoris spatium per utrumque sacrorum Ididis. Mulieres enim quæ in aperto Ididis latebant, non adeo pudicitiam colebant, ut amantes omnino exciderent. Vide Ovidium, & Juvenalem Sat. 6. ubi de sacris Bonæ. Lucretius lib. 4. v. 1189.

Nam facis ut animo sape, & communia querens
Gaudia, sollicitas spatium decurrere amoris.
VULP.

V. 23. NON AUDIS, ET VERBA FINIS MEA
LUDERA: QUUM JAM FLESTANT ICARII
SIDERA TARDA BOVES] Audis quidem soribus, sed non animo: surde cano. Sic Testantius in fine Heautont. Pater, nihil audio. Verba sunt mea ludere. Ludibrio esse tibi, ac ventis cadere. vide Eleg. 11. sup. v. 2. Icarii boves. Icarus a pastoribus interfectus, ut paullo post dicitur, in astra relatus, & dictus Arcturus. Servius in 1. Georg. Hyginus Fab. 130. & in Poet. Astron. in Arctophylax, qui vocat Bootem. Icarii ergo boves sunt triones, qui usum flestant. nam septem stellas, septem boves, qui a tremula terra triones; & proximus Bootes, qui arctus agit. Varro 6. de L.L. Flestant sidera tarda, versent & circumagant plaustrum, quod non nisi extrema nocte circumagitur. Sidera, pro, sidus. ut Eleg. 16. lib. 1. Sidera tarda. Lucanus

lib. 2. sub finem:

Es jam Plejæ hebet (instante die): sub
jam plausus Bootæ

In faciem puri redeunt languentia cali.

Vide plura notata ad Eleg. 22. sup. v. 25. PAVS. Booten cum Icario confundit. v. Heinsius ad Valer. Flacc. II. 68. p. 227. LAUR. Balbus ibid. p. 348. 349. BROUXH. Flestant Icarii s. t. b. Nihil poetarum versibus magis celebratum. paucos asseram. Ovidius lib. 10. Metam. v. 446.

Tempus erat quo cuncta silent; interque triones

Flestant oblique plausivum temenos Bootes.

LUCANUS lib. 4. v. 523. Flaqueq; usæ conveniunt pariter. (loquitur de sociis Vultei, diei adventum & internecionem expectantibus.) Seneca Herc. Fur. v. 129. Signum celsi glaciale poli Septem stellis Arctæ usæ Lucernæ verso temenos vocatur. Juvenalis Sat. 5. v. 22.

... Illo tempore quo se

Frigida circumagunt pigri sarraca Bootæ.

Veteres, ut solet, imitatur LUD. ARCTOSTUS (nel Canto 30. del Furioso):

Appena avea la Lituonia prole

Per ti folchi del ciel volta l'aratro.

Idem (nel Canto 31.)

Fu quel da Mont' Albano il primo a dire,

Che far battaglia non danno a l'oscuro;

Ma quella indugiar tanto a disferire,

Che avessi due volte il pigro Aratro. VULP.

V. 25. LENTA BIBIS: MEDIÆ NEQUEUNT
TE FRANGERE NOCTES] Tam dura est, ut vigilas, lusus & pocula ferre possis ad mediam noctem intempestivis conviviis. nam frangitur dolore, labore, pudore, qui fröcumbit. ut Virgilius 2. Æneid. Fracti bello. [Tibullus Eleg. 2. lib. 3. Frangit fortis corda dolor.] Lenta. quæ moras mihi nectit, & in amore men friget. ut Eleg. 14. sup. dixit: Lenta sedare potest. Bibis; celebras convivia sine me, ut est Eleg. 16. sup. v. 5. PAVS. Bibis. unde convivium Græci εὐνομίαν dixerunt, a computando scilicet. Media n. s. noctes. Nepotili, & delicti homines comam, seu consiliatio-

X x x

1128A

TUM. I.

Ah pereat quicumque meracas reperit uvas,
Corruptique bonas nectare primus aquas.

Ica-

nem potius, aliquando in lucem produc-
bant; quod significat Noster Eleg. 6. lib. 4.
*Sic uellem potius, sit datam carminis, donec
luciat radiis in mea uino dies.*

Elegantem vero famem acidorum esu de-
nuo excitabat, teste Iuvenale Sat. 4. ubi
de Montano senatore:

*... Noverat ille
Luxuriam imperii veterem, noctesque Nerone
Jam medicas, aliamque famem quam pulvis
Falerus*

*Ardere, nulli major fuit usus edendi
Tempestates mea.* VULG.

V. 36. AN NONDUM SIT TALOS MITTE-
RE LARSA MANUS? Id est, placere, ut di-
xit Eleg. 17. sup.

Aus per rimas mittere verba foret.

De talis agi ad Eleg. 21. sup. v. 13. In-
debeant aptem iis in convitiis. Auctor Co-
pus: *Pone merum & ralec*, & Horatius Ode 4.
lib. 1. *Nec reges uini ferre salis*. Mitte-
batur vero tali in particulam, ne qua
frusu esset in iactu. Horatius Sat. 3. lib. 2.
Postquam illi iusto vitragra

*Conceditis arviculis, qui pro se tollere, atque
Mittere ex pygma salis, mercede diurna
Conductum parvi.*

De talis festive Plautus Milite 2. a.
*Atque adeo ut ut frandem legi faciem solaris,
Accuratus ut fuit talis agitem conviviuium.* P.

V. 27. AN PEREAT QUICUMQUE MERACAS
REPERIT UVAS] Scaphylas, ut refert Pro-
bus, quum Ocellus capellas pasceret, nota-
vit, unam illarum feris decedentem &
huciorum, unde uvas reperit; quam ejus
dominus exprimens, liquorem sensit dul-
cem, & miscentem vetustate, humorem
autem illum Libere patri hospitii miscuit,
a quo ejus usum dedit; instituitque, ut
uvi capellæ, vinum sive diceretur. Unde
Bacchus criticatur Attio, [Tibullo autem
Eleg. 3. lib. 2. *Invocando cunctis uva*] &
Ovidio 4. Metam. *Genialis confusus uva*.
Vide Virgilium initio lib. 1. Georg. *Me-
racas uva*; & quibus meracum, id est, me-
rum vinum exprimitur. Vinum cui nihil
admixtum est, dicitur vinum merum. Var-
ro apud Nonium in Merum: *Tu non infa-
nis, qui vino corpus corrupit more? unde*

simpliciter Merum dici ceptum. Idem Var-
ro: *Merum, solum, unde merula uva*. Fe-
stus: *Merum, solum solum, nunc purum*.
Meracas, a, nra, idem quod Merus, a,
um. Plinius lib. 23. H. N. cap. 2. *Mera-
cis potantibus per viginti dies, talemque
pesset, suadet Hesiodus aut*. Idem lib. 20.
cap. 29. *Opium ex vino meracula, si proxi-
mus detur, scorpionum siliis resistit*. Hora-
tius Epist. 2. lib. 2.

Epulis bellisere bilem, merumque merace.
A. Gelius lib. 1. N. A. cap. 18. [ut val-
go quidem legatur] de L. Aelio: *Pota-
culum Græcum pro merace*, (id est, mero La-
tino) resoluunt in veteri Latine. PALL.
Horatium imitatus Perillus Sat. 4. v. 16. *Am-
tigras melior ferere meracis*. VULG.

V. 28. CORRUPITQUE BONAS NECTARE
PRIMUM AQUAS] Aquam vim salatrem
& innoxiam vitavit ac infect. Contra ta-
men Catullus Carin. 27. *Procul hinc abis,
lymphæ, Vini permixta*. Aqua bona, quis ab
his nulli morbi, qui plurimi a vino. Vir-
gilius 3. Georg. de bubus:

*... Non illis opala necura ceptela.
Pecula sunt fontem liquidi, atque exercito cursa
Flumina.*

Sic Pindarus Æscop. 4. sup. vocat. Plinius
lib. 14. H. N. cap. ult. *Cœ non saluberr-
imum ad potum aqua liquorem natum dederit*.
Hyginus Fab. 274. *Nomius Cereffus, inquit,
proponit vinum cum Achelo fluminis miscent in
Aetolia, unde misere, uoparet, id dicitur*.
Nectar, pro dulci vino. Virgilium Ecl. 5.
Vina arceum fundens calathis strigite mellis.
Nectar a vè particula privativa, & viciis
occido, quod sit immortalium potus. Duos
igitur hic excruciat inventores, alterum
vini meri, alterum mixti. PALL. Latinius
ad L. 4. Thebaid. Statii v. 723. *Lygeorgi
duo fuerant, Thronius, & Nemeus; de quo
loquuntur poeta, illi in mare præcipitibus duc-
tur, qui primus aquie uina permiscuit, &
vini in hauris fuerunt pluribus vocant infu-
sit*. aliter Hyginus Fab. 274. ubi videtur
debere Munckeri notam. BROOKER. Ad rem-
facient verba Nemesii vici vici vici vici vici
quorū cap. 3. Kai i quorū hī vici vici vici
liberū quorū quorū vici vici vici vici vici

Icare Cecropiis merito jugulate colonis,
Pampineus, nostri, quam sit amarus odor. 30
Tu quoque, o Eurytion, vino Centaure peristi:
Nec non Ismario tu, Polypheme, mero.

Vino

οὐ καὶ τὸ πρῶτον, ὅτι αἶμα. Vini quoque & aquae temperatio utriusque & vinum & aquam corrumpit. neque enim pura aqua est permixtum illud, neque vinum. VULP.

V. 29. ICARE CECROPIIS MERITO JUGULATE COLONIS] Servius ad illud I. Georg. Sub ipsum Arbutum. Icarus a pastoribus, quos dato vino tunc primum reperto tamquam veneno ebrios fecerat, occisus est. vide Hyginum Fab. 130. & lib. 2. in *Arboplyan*; plura etiam de hac re adnotata ad Panegyricum Tibulli v. 9. *Cantus Boeas* Iuvenidis *boves* Icarus. Colonis. *παλαιὰς* vocat Apollodorus lib. 3. Pastores Hyginus & Servius. abutitur ergo Propertius verbo. nam coloni sunt conductores praediorum rusticorum, ut inquilini praediorum urbanorum. PASS. Videtur hic *jugulatus* positum pro *interfectus*. nam Icarum pastores ebrii fustibus occiderunt: credentes datum sibi ab eo venenum. ----- Fabulam complexus est carmine longe elegantissimo Vir inter primos sui temporis Scavola Sammarthianus, nunquam nominandus sine elogio, Silvar. L. 2. Similem ac plane geminam fabellam legere est apud Achillem Tatium initio libri secundi. BROUEN.

V. 30. PAMPINEUS, MOSTI, QUAM SIT AMARUS ODORE] Pro ipso vino odorato. Petronius Arbitrator: *Antilla ab ea certe vini odore corrupta*. Plautus Curcul. 1. 1. *Ubi vino hoc confecti foret, de odore suis me adesse*. & lib. 2. *Omnium augmentum odor praeter nasum est*. Homerus lib. 9. *Odysses*: *Ὀδυσσεύς δ' ἴδμεν ἀνδρὶ σπέρματι δαδὶν ὀσμύρα*. agent de vino Maroneo, sive Ismario. Pampineus, virgineus Lucretio. Pampinus vina tener, sive coliculus cum foliis, *silvapor*. PASS. *Quam sit amarus odor*, elegans cataphraesis a gustatu ad olfactum. Pampineus. Virgilius Ecl. 9.

Liber pampinus invidit collibus umbras. De odore vini Phidrus elegantissime Fab. 1. lib. 3.

Aut jacere vidit optatum amporem,
Adhuc Falerni face, et testa nobili

Oderem quae juncundum late spargeret.

Hanc postquam testis avida traxit auribus?
O suavis anima, quale in te dicam bonum
Antebac fruisse, tales quum sint reliquiae? V.

V. 31. TU QUOQUE, O EURYTION, VINO CENTAURE PERISTI] Eurytion tibi exitio fuit. Ovidius lib. 2. A. A.

Occidit Eurytion stultus data vino bibenda. vide eundem 12. Metam. Summis ab Homero Propertius lib. 21. *Odyss. Odis*: *ἡ Κίρρητος ἀνάλυτον Εὐρυτίωνα ἄνδρα*. Elegia 6. sup.

Aspera Centaureos eadem demensis iussit

Frangere in adversum pocalis Pirithoum.

Dicitur Eurytion, & Eurytion; ut Porphyrius, Porphyrius; Iapetus, Iapertion; unde *Lepionides Atlet* Ovidio lib. 4. Metam.

PASS. In libris quibusdam est, *Tugur* & Eurytion; correptum nempe & corruptum ex integro quaque; quod praeter membranae, etiam veteres editiones habent. corrumpitur ratione praecedentis syllabae brevis, quae absorbetur, & suum spatium transfert in a. sic & apud Virgilium corrumpitur, obsequentem vocalem brevem, Ecloga 2. *Te Corydon, & Alexi*. Servius: *Antisacchiarus est sed o brevis sit, quia vocellus vocalem signatur*. plura dabant Erythraus Ind. Virgil. in *Qui amant*, & Vir incomparabilis Ger. Jo. Vossius L. 2. de Arte Grammaticae C. 14. ----- Porro antiquo ac probato more dixit Noster, *peristi*: illi enim formabant *obi*, *visi*, *visi*; *peri*, *peristi*, *peris*. quae deinde per geminatum i scribi coeperunt. Sic in optimis codicibus Ciceronis, Plinii Caecilii, Laetantii, Minucii Felicis. ----- Etiam apud Nostrium bis aut ter legitur *cisse*, libro sequente. ut desinant arguari, qui hac talia metri necessitate poni crediderunt. videndus eminentissimus omnis antiquitatis interpres Henr. Noris Dissert. 4. Cenot. Pisan. C. 4. BROUEN. *Tugur*, & Eurytion, editio princeps omnium. VULP.

V. 32. NEC NON ISMARIO TU, POLYPHEME, MERO] Atque etiam vino perit Cyclope Nepteni filius. Ulizes hac de re XXX 2 apud

Vino forma perit, vino corrumpitur ætas:

Vino sæpe suum nescit amica virum.

Me miserum, ut multo nihil est mutata Lyæo! 35

Jam bibe: formosa es: nil tibi vina nocent,

Quum

apud Varronem Sesiqualixæ (citæ Nonius in *Inventis*: *Ipsam avidum vino invitavi poculis large atque benigne.*) *Isnario* mere. ut Tibullus lib. 4. Carm. 1.

Vitis Marone sedit lumen Baccho.

Isnarium vinum, optimum. unde Virgilius 2. Georg. *Juvat Isnaria Baccho Conferre*. re. Homerus Odyssæ 9. ait Ulixem a Marone sacerdotæ Apollinis. *Isnari* incolæ, vinum acceptis præstantissimum, quo inebriatus Polyphemus. Pass. Cyclopiæ & Centauri fabulas conjungit etiam Athenæus lib. 1. *Τὴν μέδην δὲ κατερραὶν ὁ ποσειδῆς, τὴν τολομένην Κικλῶνα υἱὸς μάρου ποιμαίνετο, καὶ ποτὶν ἀποδιδάσκοντες ποιήσαντες, ἡ Εὐρυτίμα τὸν Κίρκουον.* h. e. Ebrietatem vinoperans poëta (Homerus), Cyclopiæ tantum suum ab eam fugis ab demuntiatione passio inebriatum: eodemque de causa Centaurum Eurytiam petiisse. VULG.

V. 33. VINO FORMA PERIT, VINO CORRUMPITUR ÆTAS.] Forma perit, quia deformis ebriorum vultus ac gestus. Plutarchus in Lycargo. Plinius lib. 14. H. N. cap. ult. *Hinc pallor*, (ab ebrietate scilicet), *genæ pendula*, *ocularium micra*, *remula iuvenis*. *Corrumpitur ætas*, vita brevior fit, quia inde furiales somni, inquires nocturnæ & morbi. Plinius loco ante dicto. Pass. Contra de Phyllide meretricula Elegia 9. lib. 4.

Sobria grata parvus: quum bisit, amice decet. sed ibi latet nequitia. VULG.

V. 34. VINO SÆPE SUUM NESCIIT AMICA VIRUM.] Ignorat amaturæ, quia ebrietas *more memora*. Plinius lib. 14. cap. ult. *Nescit*, pro ignorare. Terentius Heaut. 3. 4. *Nescio alia*, nempe ignoro quid alia faciant. Plautus Prul. Aulul. *Is scit quæ sit, illa illum nescit*. Virgilius initio 3. Georg. *Nescit Bufæridæ aras*. Pass.

V. 35. ME MISERUM, UT MULTO NIHIL EST MUTATA LYÆO!] Neque formæ neque necotie alia es. *Lyæa* *Misera*, videtur hic esse admirantis, ut Ovidius 6. Fasti. *Me miserum, dubitatis? ait*. Sic Eleg. 29. sup.

Hæc quæcumque per se candido forme vales?

Ut, 461. Sic Terentius Hecyra: *O Fortuna, ut unquam perpetua es dona! Multa Lyæo*. Eleg. 3. lib. 1.

Ebrio quom multo traberem voligis Baccho. *Αὐτῶς*, Bacchus; & apud Orpheum ac Pausaniam, *Αὐτῶς*, *παρὰ τὸ δῶναι*, quod vino mentes & curæ solantur. Pass. *Ue m. nihil est mutata Lyæo!* Nostri libri, *Groningaus*, & *Comelinus*, est. quod non debet mutari: est enim abruptus sermo admirandi, & secum loquentis. Plautus Giffell. 1. 1.

Sed quid tu inter istos verba,

Mens oculus, mea Silenium, (nunquam ego te viderem)

Vidi esse? quid, eade, te observo tam abhorret hilaritudo?

Neque munda adeque es, ut soles. hoc fit vides, ut petuit

Suspitum ales? & pallida te.

pariter Horatius Epodo 12. & Ovidius L. 2. Amor. Eleg. 8. ubi oratio amica lenis scortillam novitium callide insurrentis:

Est etiam facies, quæ se tibi comparet, illi?

Si te non emicant vellet, amendus erat.

Erubit, decet alba quidem pudor ora: sed iste,

Si simulat, prodest: verus esse solet.

Sic & Cicero de C. Verre ad ipsammet C. Verrem, Accusat. 1. C. 14. *Ut hoc pallor rationem referre liceret, eo Sallustius repente factus est, non ut beatus et dignitas nobilitatem ostenderetur.* Quod si illius iuvenis profugisset, tamen illa tua fuga ueretur, *prodest consilio tui, scelerata iudicatur.* multo hæc ferient altius, quam si cum viro illustri Antonio Augustio legas, eo Sallustius repente factus est. Commutata personæ exemplum est in Orest. pro Domo C. 1. p. 406. pro Plancio C. 13. plus semel, & C. 29. in L. Pisono C. 17. 27. 30. pro Ligario C. 3. p. 180. 184. Philipp. 2. C. 44. Philipp. 3. C. 6. Philipp. 2. C. 41. lib. de Senect. C. 8. in verbis Cæcili. Seneca Hippolytu v. 705.

Præcul inopudicos corpore a casto amice

Tollit. quid hoc est? etiam in amplexu vixit?

vide

Quum tua præpendent demissæ in pocula sertæ,
 Et mea deducta carmina voce legis.
 Largius effuso madeat tibi mensa Falerno,
 Spumet & aurato mollius in calice:

40

Nulla

vide ibidem v. 882. 8184. 1220. 2254. Oedip. v. 34. Ovidium I. Amor. 14. v. 17. 51. III. 11. v. 25. 44. Horatium Epodo 10. v. 21. Senecam Troad. v. 683. Med. v. 193. 560. Ennius Alex. p. 231. *Hominem adpelle. quid lasivus, flivide? non intelligit.* BROUEN.

v. 36. JAM BIER: FORMOSA ES: NIL TI- BI VINA NOCENT] Simile est illud Eleg. 9. lib. 4.

Servia grata parum: quum bibis, omne decet. Ovidius lib. 1. A. A.

Apus est, decet atque magis potare puellas: (quum edere)

Cum Servius parum non male, Bacche, facit. Nil tibi vino nocet. Bene fert vinum, ut ille Tricongius Novellus Torquatus, uno impetu haustis tribus congiis, id est, tribus sextariis monstratis, ut neque sermo ne, neque ulla parte corporis aut animi labaret. Plinius lib. 14. cap. ult. Fuit & Bicongius M. Tullius M. Oratoris filius. PASS. Cur mulieres difficile inebriantur, disputat Macrobius lib. 7. Saturn. cap. 6. VULP.

v. 37. QUUM TUA PRÆPENDENT DEMIS- SE IN POCULA SERTÆ] Flores antependulos vocat. Appulejus. Sic dixit Eleg. 30. sup.

Tum capiti sacres patior pendere corymbos. De sertis & coronis conviviorum dictum ad Eleg. 3. lib. 1. v. 21. Plinius lib. 21. H. N. cap. 9. *Melitum, ait, appellatum esse festulam Campanam, quod in coronamenta con- viat.* Serere, jungere; Festus in *Servius*, ergo flores ferti, conjuncti; ut apud Appulejum *Serti & saluti ferti.* Varro 4. de L. L. deditur a ferie. Charisius lib. 1. *Serta festivum genere, qui asert hunc ver- sum Propertii.* Cornelius Severus:

Huc adeo Servii arguitur in 1. Æneid. ubi inquit: *Servus & Sertia disjuncte nostro genere.* si *Servus* dico, addo *Serti*; si *Sertia*, addo *coronas*; ut *Lucanus*:

Accipiant fertas nardo florentes coronas. PASS.

Charisius L. 1. *Nentra semper pluralis --- hac ferta.* GIGAS. & deinde, eodem libro: *Serta nentra genere dicuntur, ut Virgil. Serta precul tantum capiti lapsa jacebant.* Sed *Propertius* *festivitas* tulit, *Quum tua præpen- dent demissa in pocula ferta.* & *Cornelius Severus*: *Huc adeo Servii error circumdata ferta.* ex hoc loco, Propertii verbum bene restituit politissimi atque elegantissimi inge- nui juvenis L. Fraterius L. 2. Verisim. C. 10. Scaliger quoque, ac Passeratius; & nuper Nic. Heinsius Nor. ad Ovid. L. 4. Trist. El. 2. v. 56. ego integra optimi grammatici verba addidi, quia illi non fecerant, contenti indicasse, BROUEN.

v. 38. ET MEA DEDUCTA CARMINA VO- CE LEGIS] Voce tenui & liquida. Dedu- cere enim est tenui veluti filo in longum ducere; derivatum vel ab arte fabrilis, ut Ennius:

Deducunt habiles gladios filo gracilento. vel a lanificio, ut Tibullus Eleg. 3. lib. 1.

Deducat plebs flammis longa cole.

Afranius Virgine apud Macrobius: *Ver- bis pauculis Respondit crispis, voce dedulla, mali: Si non quiesce, dixit.* Sic emendo, PASS. Nonius: *Dedullus dicitur mali & sarce.* Virgil. Bucolic. *Pascere oportet ovis, dedullum dicere carmen.* *Dedullum*, diminuti- tum, suppressum. Lucil. lib. 22. *Dedulla tunc voce leo, Cur tu ipsa venire Non vis huc?* BROUEN. Addendus Macrobius lib. 6. Saturn. cap. 4. *Dedullus, inquit, pro te- nuī & subtili eleganter positum est.* citat de- inde locum Afranii. mox: *Item apud Cor- nificum: Dedulla mihi voce parienti.* Sed *hæc ab illa fluxerunt, quod Propertius in At- tellana, qua Kalenda Martia inscribitur, ait: Fecit deducat oportet, ut mulieris vi- deantur verba.* *Sub modo afferatur nonius: ego vocem reddam tenuem & riuantem.* & infra: *Etiam nunc vocem deducam.* VULP.

v. 39. LARGIUS EFFUSO MADEAT TIBI MENSA FALERNO] Malim legere *effuso*, quam *effuso*. Sic Plinius lib. 16. H. N. cap. ult. *Pasticum Crispam, ait, arbo-*

rem

Nulla tamen lecto recipit se sola libenter.

Est quiddam, quod vos querere cogat Amor.

Semper in absentes felicior æstus amantes.

Elevat assiduus copia longa viros.

EL 2-

rem quamdam adamasse, & osculari solum, ac vinum illi affundere. Sic Albino-
vanus ad Livium :

Aridaque effusa guttura tunc agud.

Eodem sensu Tibullus : *Adde merum. Falerno.* de hoc vini genere Plinius H. N. lib. 14. cap. 26. *Madeat mensa, ut Elegia 4. lib. 4.*

Quam pagana madent ferula deliciis.

Sic Græcia dicitur *σπίλον*. Pass. *Pasternatus effusa* legit ; Nic. Heinſius *infusa*, Not. ad L. 1. Art. Amat. v. 650. Sed videtur Noster loqui de vino super mensam sparto, & quo ipsa mensa natabat. id certe *effusum* recte dicitur ea ratione qua *effundere patrimonium, effundere crasum*, dicimus ; id est, proterve dissipare. Baotiv. *Largius effusa m. v. m. F. Subandi queritur*, cui respondet *Nulla tamen sequens hexametris. Madeat tibi mensa Falernus*. Libatio fortasse intelligenda. Virgilius 1. *Æneid.*

Diis, & in mensa latium libavit honorum.
VULP.

V. 40. SPUMET ET AURATO MOLLIS IN CALICE] Sic Virgilius 1. *Æneid.* *Spumescient pateram.* v. 75. *Mollis*, ambigue, adverbium & nomen. nam *Melle vinum*, mite vetustate ; & vetustas lenitas spumat. Sic Horatius Ode 7. lib. 1. *Melle merum*, ut *μαλακὸν* dicit Theophrastus & Athenæus, contra *εὐαγεῖον* apud eodem, quod Terentius in *Heautont. Dorum vinum* vocat. Virgilius 1. *Georg.*

Tunc agni pinguis, & tunc mellifera vins. *Calix*, inquit Varro 5. de L. L. *a caldo*, quia in eo calido puls apponatur, & calidum in eo bibitur. Festus ; *Calix*, quod in eo solidum bibitur, vel a Græco *κάλυξ*. At *Græcum* est *κάλυξ*, & *γ* vertitur in *a* ; ut contra *a* in *u* in *Æneida*, *Hecuba*. Pass. *Mellius Falernum* interpretor melle admixtum, nullum, *σπινθὴς*, quod Romanus fuit in deliciis. Martialis lib. 13. *Epigr.* 108.

Atria melleauro turbavit melle Falernum.

Miseri decet hoc a Gangæde merum.
Aurata in calice. Erant & auro solido po-

cula, & gemmata, & gemmes. vide *Commentarium nostrum ad Saryr.* 10. *Juvenalia v. 26. VULP.*

V. 41. NULLA TAMEN LECTO RECIPIT SE SOLA LIBENTER] Nulla nisi invita sola cubat. Sic de P. Clodio Cicero ; *Propter inanis vultus & nocturnos terrores passus semper cum majore fovee cubiebat.* *Lectus*, pro in lectum ; ut *Eleg.* 3. sup. *Torris forma secunda redit.* *Ovidius* ; *Ænean animo thalamus recipit.* *Recipere*, reditum significat in locum totum. *Plantus* dixit, *Recipere se domum*, ad *proscenium* suum, ad *stadium*. *Sola libenter.* Idem *Amphitr.* *Ubi sunt isti fortiores, qui soli inviti cubant ?* vide adnotata ad vers. 17. hujus *Elegiæ.* PASS.

V. 42. EST QUIDDAM, QUOD VOS QUÆRERE COGAT AMOR] *Est quiddam obicere* ; ut *aliquid Eleg.* 4. sup. v. 2. ubi vide adnotata. *Vos*, vestrum sexum. *entre vultu* *foeminae*, ut *Eleg.* 18. lib. 1.

Obicitur vultus a te mihi nostra libido.

Credo mihi, vobis imperat illa magis.
Cogit querere, quia libido vobis imperat. Virgilius 4. *Æneid.*

Improbe Amor, quid non mortalia pectora cegis ?
& *Plantus Pseud.* 1. 2. *Quibus ut servissus sunt amor regis.* *Querere*, vide *Eleg.* 27. sup. v. 17. PASS.

V. 43. SEMPER IN ABSENTES FELICIOR ÆSTUS AMANTES] *Felicius* & *adescensia* amantur absentes, quam presentes ; nam assidua presentia fastidium parit, deciduum accendit amorem. Horatius Sat. 2. lib. 1. allato venatoris exemplo :

— *Mens est amor hinc similis ; nam*

Transvolat in medio pectore, & fugientia capere.
Terentius pariter in *Heautont.* *Non queris quod habes, sed queris quod abest.* vide *Plutarchum* in *Pompejo.* *Trizum* sermone illud *Juvenalis* in fine Sat. 11. *Vulpesque commendat rarior æstus.* *Felicius æstus* ; calor ille & amor credit felicius illi qui abest. *Æstus* de ardore amoris, quia incensa sitat. ut apud *Appulejum* *Apol.* 1. *At assidua fortior ad æstus amorum transierunt.* PASS.

V. 44-

V. 44. *ELEVAT* ARIADNÆ COPIA LONGA
VIRGO? NEMPE, LEVIORIS REDDIT & VILIORIS
IPSA POTUNDI FACULTAS. Catullus Carm. 28.
Hæc tu quælibet obijce elevæque. Ita Cice-
roni dictum *elevare crimina*, pro, leviora
reddere & eludere. T. Livio lib. 28. *Fa-
bius meas res gestas in Hispania elevavit.*
Suetonius in Tiberio cap. 52. *Elevare pra-
clara facta pro supervacuit.* Cepio, ut Ele-
gia 20. sup. *Cepio lecti.* *Abscondit* viror: ali-
quid his fastidio est, ut sup. Eleg. 18.
Abscondit malis odium peperere querela.

Et Cicero pro Marana aliditatem orato-
rum & jurisconsultorum ait malum habere
fastidium, ideoque plus Marana profuisse

ad consulationem quod absuisset, quam Sul-
picio quod semper adfuisset. PAUL. *Abscondit*
viror, qui semper addidit & adfuit puel-
lis amatus, non sine molestum periculo.
Talem se fuisse facit Ovidius lib. 3. A-
mor. Eleg. 21.

*Quando ego non finis lateri spatantis edebat,
Ipse tunc cussor, ipse vir, ipse comes?*
Existimo, Baptistam Guarinum ad hunc
Propertium verum mentem animi adhibuisse,
quoniam hæc scriberet in Pastore Fido Aſta 1.
Sc. 4.

*Il lungo sonoverfo genere noja,
E la noja disprezzo, ed edio al fine.* VULP.

ELEGIA XXXIV.

CUR quisquam faciem dominæ jam credat Amori?
Sic crepta mihi pæne puella mea est.
Expertus dico. nemo est in amore fidelis.
Formosam raro non sibi quisque petit.

POL.

ARGUMENTUM ELEGIE XXXIV. LIB. II.]
LYNCEUM, quod Cynthia fidem & castita-
tem tentare ausus fuisset, primum objur-
gat: deinde amatorem factum gaudet; do-
lorumque virorum exemplis propositam ejus
confirmat. VULP.

V. 1. *CUR* QUISQUAM FACIEM DOMINÆ
JAM CREDAT AMICO? SIC CREPTA MIHI
PÆNE PUELLA MEA EST.] Quasi diceret,
Nulla causa est; quia hoc ego pacto pro-
permodum amicam perdidit. *ut quisquam* est
stomachaatis, ut Eleg. 25. sup. v. 23. *Jam*,
posthac amplius. at Catullus Carm. 63.

Nunc jam nulla vero juranti femina credat.
Credat amico, committat, commendat; ut
idem Catullus dixit Carm. 15. *Commendo*
sub finem lib. 1. A. A.

Mix facinus? non est hostis merendus amanti?
Quos credit fides, effuge, tutus eris.
Cognatus, fratremque coenâ, fidemque sodalem.
Prohibet veras hæc tibi turba verus.

Exemplum hujus rei in Candane & Gyge
sodali apud Herodotum lib. 1. *Amica*, Vet.
lib. *Amici*. quod se mutasse, Beroaldus fa-
tetur. sed & amor, pro, amico, & ami-
ca. *Faciem dominæ*; dominam formosam.

dixi ad Eleg. 29. lib. 1. v. 15. Ovidius 1.
Metam.

Affre tentus celeste solum formæque decorum. P.
Regii, & nostri cam Groningano, *credit*,
quod & in Veneta legitur. an ita dictum
ut apud Horatium Epod. 3.

Edi tuncit alium necemini?
amori est in omnibus libris, etiam in ex-
casis ante Beroaldum. nam ab eo est edit.
vulgatarum amico, quam non diffiteatur
invenisse se in antiquis codicibus *amori*.
non est cur quisquam nimis sic securus de
amore dominæ erga se, quoniam illa sit for-
mosa, & talem nemo non sibi petat. A-
morem, uti vides, custodem ac fidejussorem
facit pudicitia ac fidelitatem Cynthia
fau. id quoniam non perspicere Beroaldus,
supposuit inficetum suum amico, quasi Pro-
percius Lyncei custodia dominam suam cre-
didisset. atqui omnia alia hic reperies, si
attenderis. BEROALD. Et pro amante amor
interdum usurpatur. Tiballus Eleg. 1. lib. 1.
Infelix dum requiescit amor. nimirum *horumque*,
infelix amator. Noster etiam Eleg. 20. lib. 3.
Forsetem ille alie pectus amore tenet.

ibi tamen de muliere loquitur. VULP.

V. 3. *EXPERTUS* DICO. NEMO EST IN
AMO.

Polluit ille deus cognatos, solvit amicos,
Et bene concordēs tristia ad arma vocat.
Hospes in hospitium Menelao venit adulter.
Colchis & ignotum nonne secuta virum est?

Lyn-

AMOR FIDELIS] Postulat poeta sibi credi, quia is plerumque creditur qui experti sunt, inquit Tullius in Topici. Idem 2. de Orat. Dicam tibi, Catule, non tam dolus, quam, id quod majus est, expertus. Nemo est in amore fidelis. Aristoteles apud Laertium, quum sepe de amicorum perfidia quereretur, exclamavit: *εἰς φίλου, ὅτι οὐκ ἔστιν*. Terentius in Adulphia: *Me nesciam? qui credas iam? aut cui credas? ubi Donatus: Fides aut in re, aut in persona, unde & Virgilius 4. Æneid. Nusquam tuta fides.* id est, neque in re, neque in persona. PAUL.

V. 4. FORMOSAM BARDO NON SISTI QUIQUE PETIT] Monstri simile est non malle sibi quemque formosam quam alteri. hoc est quod ait Terentius Andr. *Procurant sum egemus mihi.* Idem ibid. *Omnes sibi velint esse malle, quam alteri.* Plato 5. de Legibus: *εἷδος αὐτῶν πᾶς ἐν-σπένου.* PAUL.

V. 5. POLLUIT ILLE DEUS COGNATOS, SOLVIT AMICOS, ET BENE CONCORDIS TRISTIA AD ARMA VOCAT] Jus cognationis & sanguinis Amor violat. Aliud est quod dixit Eleg. 15. lib. 1.

Sanguinis & carni vincula rupit Amor.
Polluit, qui inquinat, quia luere seu lavare potest. Sic Eleg. 10. lib. 4. *Fuere polluit ille Jovem.* Pollutum hospitium Virgilius 3. Æneid. Ciceron pro Sex. Roscio, *Polluere enim divinus & humani jura.* Sententia est similis illi Virgiliana Ecl. 8.
Servae Amor docuit natum sanguine matrem Commutare manus.

Cognati, quasi ex uno nati, & quia commune nascendi initium habuerint, inquit Ulpianus L. 4. *Unde cognati;* & L. 4. de Grad. ubi agnati sunt quoque cognati, non contra, quia agnati cognati sunt, non agnati, sicut amicos; dirimat amicitias. dixit ad Eleg. 4. lib. 1. v. 15. *Bene-concordes, unanimēs. Concordes, eodem corde & animo.* Ciceron 1. Tusc. Sic Afranius apud Nonium in Sponcam: *Bene-convenientes & concordēs cum viris. Vocat ad arma.* Virgili-

us 7. Æneid. *Desuataque bello Agmina in arma vocat subito.* Ciceron pro C. Rabirio: *Quum ad arma Consules in Senatusconsulto vocassent.* id ad arma formula est. Horatius Ode 35. lib. 1. *Ad arma cessante, ad arma Concites.* PAUL. Cognatos, noster primus sanxit. BACCHUS. *Telesio amicus.* Id ne fiat, monet Horatius Epist. 18. lib. 1.

Non ancilla tuum Jovem alceret ulla, puerum
Inter maritum venerandi litora amicit.
Tristia ad arma; quæ luctum & maxorem efficiunt. Tibullus Eleg. 10. lib. 1. *Nec tristia vestrum Arma.* VULP.

V. 7. HOSSES IN HOSPITIUM MENELAO VENIT ADULTER] Paris, vice peregrinus, & jam adulter mente, quia ad rependam Helenam domo profectus. *Adulter, pro Paride.* ut contra Virgilius 4. Æneid. *At nunc ille Paris.* id est, adulter. Horatius Ode 9. lib. 4. *Aste adulteri crines Helenæ.* & lib. 3. Ode 3. *Nec jam Lacanæ splendidi adultere Faustus hospes.* vide eundem Ode 11. lib. 1. Meminit Noster Eleg. 3. & 15. sup. PAUL. *Hospes in hospitium.* noli *hospes*, quod scelus ingens haberetur jura hospitii violare. Ipsa Helena apud Ovidium in Epistola:

Astus ut, hospitii temerante, advena, sacris,
Legitimum nuptæ sollicitare fidem? VULP.

V. 8. COLCHIS ET IGNOTUM NONNE SECUTA VIRUM EST?] Periphrasis adulteræ: sic Eleg. 5. lib. 4.

Nec te Medea detestans probra sequaris.
A. Sabinus in Epist. Ulixie, & de Clytæmetra:

Tyndaris has illi. Lase pro fudere pueras
Struxerat, extorris ipsa juxta viros.
Virgilius Ecl. 10.

--- Tua cura Lævie
Perque viros alium perque horrenda castra secuta est.

unde *Secutulae mulieres.* Petronius: *Tamquam mulier secutulae, unius noctis castiis annis vradidis. Ignotum virum, Iasonem, quem nunquam antea viderat.* de eo Elegia 14. sup. PAUL. *Ignotum n. f. v. est P.*

Lynceu, tune meam potuisti tangere curam?
 Perfide, nonne tuæ tunc cecidere manus? 10
 Quid, si non constans illa & tam certa fuisset?
 Posses in tanto vivere flagitio?
 Tu mihi vel ferro pectus, vel perde veneno:
 A domina tantum te modo tolle mea.

Te

Id est non comparet in primo nostro. BROUCH.

V. 9. LYNCEU, TUNE MEAM POTUISTI TANGERE CURAM?] Lynceum hunc, Ponticum vero nomine opinor, de quo Eleg. 7. lib. 1. Est autem Græcum nomen, ut Pontius Eleg. 27. sup. & Demophoon Eleg. 22. Tu ne, irascens est, ut Eleg. 8. lib. 1. Tu ne igitur demor? Peruisti; ausus es, & sufficit tibi animus ad id scelus. ut Eleg. 17. lib. 1.

Et merito, quoniam parui fugisti pectus. Meam tangeere curam, amicam meam attrahere. Horatius Sat. 2. lib. 1. Maronem nullum ego tangi. Plautus Aulul. 4. 6. Cur id ausus facere, ut id quod non tuum esset, tangeres? Ambigue de furto & stupro. unde intalla puella. & tangere, quasi rem sacram. PASS. In Groningano, & Pal. Gubhardi, erat

Lynceu, tu ne meam potuisti, perfide, curam tangere?

sed erectior est vulgata lectio atque efficacior. BROUCH. Cum codicibus a Broekhusio memoratis facit editio princeps A. 1472. Curam. Sic Eleg. 25. sup.

Unica nata mea pulcherrima tuo deleri. V.

V. 10. PERFIDE, NONNE TUA TUNC CECIDERE MANUS?] Mirum, quin manus tua non ceciderint. id est, avulsæ a brachiis fuerint, vel ipsa brachia ab humeris, ut pressantur membra ipsa quæ peccarunt, & sit hæc pœna sacrilegi & perfide. vide adnotata ad Eleg. 15. lib. 1. v. 36. Aliter Virgilius 6. Æneid. Sic potius cecidere manus. PASS.

V. 11. QUID, SI NON CONSTANS ILLA ET TAM CERTA FUisset?] Vide notata ad Eleg. 9. lib. 1. v. 15. PASS.

V. 12. POSSES IN TANTO VIVERE FLAGITIO?] Non & vita simul & hac turpitudine te privares? sic tota crimine dixit in- Tom. I.

fra hac Elegia. Donatus in Eunuchum: Flagitium more militari res flagitante, id est, sacreparum dignus. Isidorus lib. 5. Flagitium a flagitando corruptisam libidinis. Nominis: Flagitium veteris vitium (dixere) quod virgini inferitur. Sane flagitari libidinis est; unde Flagitatus inter ceterum dicitur stuprum passus, apud Festum in Inter ceterum. A. Gellius lib. 2. cap. 17. Vicia flagitia leviora sunt. Apud Plantam sepe, Facere flagitium, stupri est. Cicero 1. in Catil. Quæ libido ab oculis, quæ facinus a manibus unquam tuis, quod flagitium a toto corpore absit? Flagitium solum turpitudinem etiam citra libidinem significat. Plautus Pseud. Si cecidero, vestrum est flagitium, pedes. & Pæn. Haec fecerit fecerunt magnum flagitium modo, crepusculum clare. Vide Cicronem Epist. 2. lib. 9. ad Famil. P. Regii & Colbertini, Passet & in tanto vivere flagitio? Alii, Passet in tanto quod verum videtur. Lynceum monet, quanto se scelere parvo polleat ebrius. Quod si Cynthia fuisset fragilis & minus constans; posses tu, o Lynceu, discussa mox crapula agnitoe demum tam impio flagitio, manus tuas a te ipso abstinere? etiamne vivere frustratus post facinus indignissimum?

Hicse nonne tibi terra sepulchrum ferat? BROUCH. Vivere, pro esse, durare, permanere. ut apud Horatium Epist. 17. lib. 1. Sine vivat insipit. & A. P. 36. Provo vivere nase. Qui hoc verbum hic aliter interpretantur, stultus in simpulo excitant. In tanto flagitio, nempe infamia, dedecore. Cornelius Nepos Hamilcare: Succumbite patriæ, ipse periturum se patriæ dicens, quoniam cum tanto flagitio domum rediret. Plautus Epist. 3. 4.

Flagitium cum majore possi reddet tamen. V. V. 13. TU MIHI VEL FERRO PECTUS, VEL PERDA VENENO] Vix aut fraude conare me

Te socium vitæ, te corporis esse licebit,
Te dominum admitto rebus, amice, meis.
Lesto te solum, lecto te deprecor uno.
Rivalem possum non ego ferre Jovem.
Ipse meas solus, quod nil est, æmulus umbras,
Stultus, quod stulto sæpe timore tremo.

me interficere, ut ficarius aut venenarius. & pestis, inquit, perdis, quia id utrumque recipere potest, & ferrum & venenam. P. Quidni subaudiis transige, aut aliud simile verbum? ut sententia sit; Tu mihi vel transigis pestis ferro, vel me veneno perdes. ut sit ἀναισθητόν, ζήγνια, vel εὐλλαν-
44. VULP.

v. 14. A DOMINA TANTUM TE MODO TOLLE MFA] Auster te, remove te. Tereutius Phorm. 3, 3. Auster te hinc. Est autem hic τριών; pro tantummodo. PASS.

v. 15. TE SOCIUM VITÆ, TE CORPORIS ESSE LICEBIT, TE DOMINUM ADMITTO REBUS, AMICE, MEIS] Participem esse te finam & animæ meæ, & corporis, & fortunarum; sive, omnia mihi tecum erunt communia bona animi, corporis, & fortunæ. τὸ σῆμα, pro, licet. ut Eleg. 11, sup. Sic ignota licebit. Admixta, benignitatis est; quia qui admittit, & excludere potest. Socius autem etiam dominus est, ut vulgo loquimur, quum res est communis pro indiviso. Ulpianus L. 2. §. Domini D. de Successoribus Silvanione, cum appellatione, ait, etiam domini pro parte contineri. PASS.

v. 17. LECTO TE SOLUM, LECTO TE DEPRECOR UNO] Precibus averti ab amicis amplexu, Charistius lib. 4. Deprecor inimicum & inimico. Nonne; Deprecor, amulor, depello. Ennius Erechtæo; Quibus servitutum mea misera deprecor. Ovidius 1. Pontic. Eleg. 2.

Sæpe precor mortem, mortem quoque deprecor idem.

vide A. Gellium lib. 6, cap. 16. PASS.

v. 18. RIVALEM POSSUM NON EGO FERRE JOVEM] Sic Ovidius lib. 2, A. A.

Non bene cum sociis regna, Præsumque morant, Jovem dixit nec ἔχοντο, ut Eleg. 13. possum inimicitias tunc ego ferre Jovem.

Catullus Carm. 69. Nec pro mi velle tenere Jovem Plautus Casina. Nigevi enim me ipsi consensum Jovi, Si te mecum eras. PASS. Rivalem. Proprie locutus Propertias, quum antecesserit mentio lecti; Græci enim rivalem εὐλλαντες dicunt, nempe ejusdem lecti participem. Lucianus in Dialogo Jovis & Junonis, ubi de Ixione: Ἀντιπρὸς δὲ εὐλλαντες ἄλλοις ἄλλοις τὸν Διὶ: Οὐκ οὐκ ἀντιπρὸς, se Jovem compressisse, Jovisque rivalem esse. Rivalem possum non ego ferre Jovem. Οὐκ οὐκ ἴσθι τὴν Διὶ εὐλλαντες ὑμῶν. Illud Seneca non dissimile lib. 1. de Ira cap. 16. Ulcima patientia visum est, cum ferret, qui Jovem non ferret. loquitur de superbis C. Caligula. Ipsi porro dii zelotypos adolescentes interdum efficiebant. Plautus Asin. 4, 1, 36. in lepida illa syngrapha: Deum invocet sibi, quam libebis, propitium. Deum nullum, si magis religiosis fueris. Tibi dicat: tu pro illa eris, ut sit propitius. Mitior sane Amphitruo Plautinus, qui postquam rescivit, vitium a Jove uxori sum oblatam esse, æquissimo animo tulit. Ejus verba sunt 5, 1, 78.

Pot me haud paviter, Scilicet boni dimidium mihi dividere sum Jove.

Ceterum Suetonius in Othone cap. 3. hanc Propertii locutionem videtur sublegisse. Pappæum Sabinae, inquit, tunc adhuc amicum suum (Neronis) abductum maris, demandatumque interim sibi, nuptiarum specie recepti. Nec corruptus contentus, adeo dilectus, ut os rivalem quidem Neronem aq̃u tolleris animo. VULP.

v. 19. IPSE MEAS SOLUS, QUOD NIL EST, ÆMULUS UMBRARUM] Æmulus & zelotypus sum umbræ meæ. Proverbialiter dictum. Socrates in Phædone Platonis tomo 1. p. 102. Ὅτι δὲ ἄλλος ἂν (τὸ λυγρὸν) τὴν αὐτῆς αὐτοῦ.

Una tamen caussa est, qua crimina tanta remitto,
Errabant multo quod tua verba mero.

Sed

ambra, &c. Vide Plutarchum Sympos. & Junium Proverb. 8. Cent. 4. Addit, *quod nil est*, quia umbrâ nihil inanius. quamobrem Juvenalis Sat. 10.

Et nota ad Lunam trepidabit arundinis umbra.

& Cicero lib. 8. ad Attic. *O hominem amantem, qui ne umbras quidem se nâdâ videt.* *Amulor*, pro *solutor*. quia amulus etiam rivalium significat. Terentius Eun.

Istum amulum, quod poteris, et se pollicor.

Cicero 4. Tuscul. *Emulatio est agnatio, si eo quod ipse concupiscit, alter potitur, ipse caret.* Idem docet, & in vicio & in laude poni; & vitiosam emulationem esse rivalitatis proximam. Appulejus lib. 10. A. A. de pellice: *Emula tui & fuerula.* *Umbras*, pro umbram dixit, ut notavi ad Eleg. 8. sup. v. 19. & *solus*, pro, licet solus. vide notata ad Eleg. 11. sup. v. 18. Paris. Ideo *stultum* se vocat versa proxime sequente. est autem locutio proverbialis in timidos & suspicaces. Cicero L. 15. ad Attic. Epist. 10. *Est mihi videtur iste, qui umbras timet, ad eadem spectare; tamen, nisi explicito statuere, non sum disserturus.* Baouen.

Emulas umbras. Q. Cicero de Petitione Consulatus: *Quamobrem, quod inuenit, umbram suam metuit.* *Emulari* autem, non solum timere, sed & dimicare cum eo quod metuas. *Emulari umbram*, Græci dicunt *αὐμαλῶν*. Laërtius Firmianus lib. 3. Div. Instit. Nemo potest adversarium vincere, qui in dimicando non habet verum, sed umbram petis. D. Joannes Climacus Scala Paradisi Gradu 3. *O vultus hominis quædam εὐμαλῶν τῶν τῶν αὐτῶν κατεργασμένοι, ἃ μὲν οὐκ αὐτοὶ ποιοῦντες, οὐκ ἔτι εὐμαλῶν οὐδὲν, similis est umbram suam persequenti, & ipsam preboscule tentanti.* Vulp.

v. 10. STULTUS, QUOD STULTO SASS TIMORE TREMO] Terrentur & tremunt etiam fortes, ut ait Ovidius 13. Metam. sed vero & iusto timore stulti tremunt nulla causa. Scilicet porro est timere quod nocere non potest, ut umbra, vide Horatium Sat. 3. lib. 1. Dixit timore tremo, quia tremimus etiam frigore & febre. Tremorem in metu esse, docet Macrobius, &

adnotavimus ad Eleg. 5. lib. 1. PASS. Pall. duo Gebhardi, *terrentur tremo*, quod ille præfert. habebat enim aures aure poeticas. mihi a vulgata & recepta lectione abire non libet. Baouen. *Stolus*. Ipse se objurget. Exprimere autem vult Homericum *τίρας*, quod corypheus ille poetarum tam saepe usurpat. Virgilius pariter *Æneid. 6. v. 390. de Salomone:*

Demant qui nimbes, & non imitabile fulmen
Æri & corripedum pulsa simulacra æquorum.

VULP.

v. 21. UNA TAMEN CAUSSA EST, QUÆ CRIMINA TANTA REMITTO] Una ratione moveor ut tanto flagitio ignoscam. Qui decedit de suo jure, nec exigit quod exigere potest, remittere dicitur. Virgilius 5. *Æneid. Regis tibi terga remitto.* & lib. 11.

Cedas jure proprium regi, patrique remittas. Vatinius Ciceroni lib. 5. Epist. ad Famil. *Meum supplicium & animadversionem tibi committis.* Sic apud jurisconsultos, remittere jusjurandum, mercedem, sponsonem. *Græcia sacra* dicit Suetonius. *Causæ*, pro excusatio, defensio, ut saepe apud Terentium. PASS.

v. 22. ERRABANT MULTO QUOD TUA VERBA MERO] Tu ipse inter loquendum errabas; lingua non constabas, sed hæsitabas. Ita Cicero Philipp. 13. *Errare in pronominibus propter stultitiam.* & de Haruspicum responsis: *Si abilis verbe vel non ab erravis, ludi non velle falsi.* & 2. de Orat. *Hæsitare lingua dixit; & 2. de Orat. Neque lingua, neque mens cussisse.* Ut titubare est pedum & errare, sic utrumque ad linguam transfertur. Ebris autem non tantum errant grossi, sed & sermone & mente. Juvenalis Sat. 15.

Adde quod & faciliis vitiorum de madidiss, &

Elapsi, atque mero titubantibus. PASS.

Ovidius pariter lib. 3. Trist. Eleg. 5.

Lapsique sunt nimis verba profusa mero.

Subdoli quidam veteratores s&sa ebrietate delicta sua sponte suscepta excusare soliti erant; quod tamen excusationis genus refutat Callicles Plautinus, senex emunctuarius, Truculento 4. 3. Satis mihi est locum indicasse. VULP.

Y y 2

v. 13.

Sed numquam vitæ fallat me ruga severæ.

Omnes jam norunt quam sit amare bonum.

Lynceus ipse meus feros insanit amores.

25

Solum te nostros lætor adire deos.

Quid

V. 23. SED NUMQUAM VITÆ ME FALLET
RUGA SEVERÆ.] Frons caperata severitudine
mibi numquam imponet. Ruga, vel iudicium
senectutis, ut Eleg. 18. sup.

Et faceret fissas lingua ruga geris.
vel severitatis & morum; ut Cicerio Post
reditum in Senatu: Hic vos rugis supercilio-
que detegit. Petronius:

Quid me cunctis illa spectatis fronte, Catones?
Eos igitur intelligit, ut Juvenalis ait in
titio Sat. 2.

Qui Curios simulans, & Bacchanalia vivunt. P.
Apate te, superciliosum caput. quid tibi
venditas Catoniana verba & Socratica? quid
incedis obliqua cervice? quare jam alios,
quos in errorem inducas? ego te penitus
cognovi. De huiusmodi verisimilibus, &
nequitiam alie dissimulans locos est
pulcher apud Senecam Tragicum Hippolyto:

O vita fallax! obditos sensus geris,
Animosque pulchram turpibus faciem induis.
Fudor impudentem celas, audaces quies,
Frenos nefandum: vera fallaces probat,
Simulantque molles dura.

Vita pro moribus. Horatius Ode 22. lib. 1.
Integer vitta sesterisque purus. Ovidius Epist.
Delanira:

Lætaque sit vitta labe reverca tue.
& alibi centies. VULP. fallat me ruga,
Borrichianus, noster primus, Groninganus,
Vaticanus Livinejo collatus. & hoc
Francius meus malebat, non pessimus ar-
biter versum bonorum. BRUCKER.

V. 24. OMNES JAM NORUNT, QUAM SIT
AMARE BONUM.] Quam suavis sit fructus
amoris, omnes jam sciunt. Horatius Ep. 6.

Si, Minervæ uti tenet, sine amore iussigne
Nil est iacundum, viciis in amore iussigne.
Mimnermus ipse apud Plutarchum vult t-

Σύνεσθαι ἀφ' ἧς, ὡς τὸ ἔργον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Ἄ-

πολλοῦτος.
Tis ratiō sibi pater pateris mōm pateris.
Noster Eleg. 14. & 15. sup. amantem voti
competem deum appellavit. PASS. Omnes
j. n. g. f. s. b. Non tantum homines lu-

xuria perdit, verum etiam castissimus quis-
que philosophorum. Hoc pertinet quæ kri-
bat Alexis Comicus apud Stobæum Sermon. 61.

Εἰ τ' ἔσ' ἡγεμονίᾳ τοῦ ἡδ' ὁμοῦ ἔργου.
Καὶ ῥυπαριότητι καὶ πᾶσι πᾶσι τοῦ.
Οὐδὲ γὰρ ἔργου τοῦ ἡγεμονίᾳ ἔργου.
Καὶ ποῦτος, ἀλλ' ἔργου ἀντιθέτι τοῦ ἡγεμονίᾳ,
Ὅς ἔστι τὸ ἔργον τοῦ ἡδ' ὁμοῦ ἔργου.

Nimirum igitur maximus est divorum Amor,
Et laque omnium nobilissimus; Nullus enim
usque adeo frangi est Homo, neque moribus
tam exquisitis, Quam huic deo potorem aliquam
vivat. VULP.

V. 25. LYNCEUS IPSE MEOS FEROS IN-
SANIT AMORES.] Potest esse hypallage, pro
ferus insanit meos amores, ut Eleg. 13.
sup. O mors, cur mihi fera venis? vel Feri
amores, qui fero veniunt, eoque sunt gra-
viores. ut Eleg. 7. lib. 1.

Sæpe venit magnæ sanctorum tardus amor.
Insanire amores, amicam desperare, & ad
insaniam amare. ipom. senes. Turnebus
lib. 17. Adv. cap. 1. Sic Horatius Epodo
21. Inachin furere. Virgilius 12. Æneid.
Hunc ara sine me furere ante furorem. Ana-
creon: Ἄρα θυγατὶ πᾶν πρᾶτον Μαιῶν μα-
κρῶς ἀνέχου. PASS. Unus Colbertinus cum
nostro secundo, sanctorum insanit amores. pri-
mus, meos ferus insanit. Groninganus,
meos ferus insanit. an scriptum fuit,

Lynceus ipse meos insanit ferus amores?
non tantum amat, quomvis jam ætate pro-
victa, sed & amat mæm puellam. tamen
nihil sollicito. ab hoc versu novam Ele-
giam orditur Barthius L. 25. Adv. C. 4. invitis
omnibus membranis; quæ, quod rarum,
hic nihil turbant; in vivo ipso sensu.
BROUEN. Editio princeps, sanctorum insanit
amores. VULP.

V. 26. SOLUM TE NOSTROS LÆTOR ADI-
RE DEOS.] τὸ solum videtur esse adverbium,
ut significet, unum ei placuisse Cynthia, &
arbores esse dignam suspensio. Adire
nostros deos, rogare nostram amicam. ut
Eleg. 7. lib. 1. Nolim vestras te violasse
deas. PASS. Solum. f. Olim. BROUEN. Hoc
equi-

Quid tua Socraticis tibi nunc sapientia libris
Proderit? aut rerum dicere posse vias?
Aut quid Cretæi tibi profunt carmina læta?
Nil juvat in magno vester amore senex.

30

T^u

equidem gaudeo, inquit Propertius, te militie nostræ nomen dedisse: quamquam illud penitus doleo, quod me loco & ratione pellere tentaveris, Cynthiam fidem aggreſſus. VULP.

V. 27. QUID TUA SOCRATICIS TIBI NUNC SAPIENTIA LIBRIS PRODERIT? AUT RERUM DICERE POSSE VIAS? J Sic dixit Eleg. 9. lib. 1.

Quid tibi nunc miſero prodeſt grave dicere carmen?

Sapientia auguſtiſſimum nomen, de quo Afranius apud A. Gellium lib. 13. cap. 8.

Uſus me gerente, mater peperit memoria, Sapientiam vocant me Graeci, vos ſapientiam.

An unuſapientia, ut nunc-dumina, nunc-dea? id eſt, quæ nunc appellatur ſapientia. Socraticis libris. Sic Horatius Epist. ad Pſonem:

Rom tibi Socratica poterunt offendere chartæ.

& Ode 21. lib. 3. Ille . . . Socraticis mædæ Sermoſibus. Lucilius apud Nonium in Charta & Chartæ: *Ubi nunc Socratici chartæ?*

Socratici libri ſunt libri Platonis & Xenophontis, aliorumque. nam, ut ait Cicero 3. de Orat. *Socratici ingenium variouſque ſermones Plato immortalitati commendavit, quum Socrates ipſe nullam litteram reliquiſſet.* Aut rerum dicere poſſe vias? Rerum cauſas reddere; & rationes afferre, cur & unde quod ſit. ſive qua via & ordine progrediatur natura. *Rationem unum vocat infra hæc Elegia.* Sic Eleg. 5. lib. 3.

Natura miſeratæ animum arte viæ.

nempe naturales cauſas mortis. Virgilius 2. Georg.

Sunt alii (modi) quos ipſe via ſibi reperit ipſe.

id eſt, ratione, inquit Servius, ut 4. Æn. *Inveni, germana, viam.* PASS. Valerius Flaccus L. 4. v. 558.

Vita licetque tibi poſſum quas reddere gratæ? Expetam, verumque vias ſuonque docebo.

BAUDH.

Via, præſentis. VULP.

V. 29. AUT QUID CRETÆI TIBI PROFUNT

CARMINA LECTA? J Sunt qui Epimenidem Cretenſem intelligant. Beroaldus reponit *Tyrtæi*, ſed errat. Idem quod de Epimenide exponit, non improbatur a Turnebo lib. 17. Adv. cap. ult. quia & iſ ſcripſit verbiſus. ſed tamen ait videri legendum *Lucreti*, quod & ego veri ſimile iudico; quum Lucretius & de rerum natura ſcripſerit, & amoris remedia quaſdam tradiderit lib. 4. De eo Cicero lib. 2. ad Q. fratrem Epist. 9. *Lucretii poemata non ita ſunt multis hominibus ingenti, multa tamen arvis.* tam igitur terebantur manibus Romanorum. *væ tibi xam diſcipulus.* & tibi læta, id eſt, a te, & tibi profunt. PASS. *Profunt tibi*, eſt in Vaticano & Groningano, ac Borrichiano. In noſtro primo lacuna eſt hoc loco. unde videtur ſcripturam tam quoque valde ſuiſe diverſam, neque auſum pudentem librarium explere quod non intelligebat. BAUDH. *Cretæi carmina.*

Epimenidis, poete Cretenſis; non *Lucreti*, ut nonnulli docti viri perperam legunt.

Quum hæc ſcriberet Propertius, noſtrum eam auctoritatem adſcripi poterat Lucretius, ut ejus poemata in manibus eſſent, immo in deliciis & amoriſus.

Exſtabant porro ætate Propertii uſuſque Epimenidis, nempe Carmina luſtralia, ſive *piacularia*, quorum recitatione homines, domus, urbes expiabantur. Horum Carminum meminit Suidas, & Enſtathius ad Dionyſium Periegeten, atque ad alterum Iliados librum. *Cretæi dixit pro Cretenſis*, quoniamſic Eleg. 19. lib. 3.

Tibi Cretæi ſolent quas poſſe iuvenit

Idemque carmina ſuſta lovit.

Proderant igitur Epimenidis Carmina piacularia in aliis morbis animorum curandis & mitigandis: nihil tamen valebant, Propertius iudice, ad amorem temperandum, quum iſ nimium creviſſet. *Peſter ſerox*, hoc eſt, quo familiariter utimini, ad quem conſugere ſoletis, amoris nimio medicamentum quærentes. Crediſiderim, ad hæc Epimenidis poſſin reſponſiſe Horatium Epist. 2. lib. 1.

lib. 1.

Tu satius Musis meliorem imitare Philetam,
Et non inflati fomnia Callimachi.
Non rursus licet Ætoli referas Acheloi
Luxerit ut magno fractus amore liquor.

At-

lib. 1. quum scriptis:

*Fervet ævaris, miseroque Cupidinis pectus?
Sunt verba & voces, quibus hunc lenire do-*

possi, & magnam morbi deponere partem.

Hac mihi lectio & interpretatio tam certa est, quam quod certissimum. Beroaldus quoque de Epimenide hos Propertii versus interpretatus fuerat, sano iudicio & recto; quamquam de Carminibus piacularibus in ejus ad Nostrum Commentario *ἰσχυρὰ λέγει*. VULP.

V. 30. NIL JUVAT IN MAGNO VESTER AMORE SENEX] Nomen dignitatis ab auctoritate statuit. *senex*, ut pater. Sic Terentius Phorm. 1, 2. *Senis nostri, Dote, fratrem majorem, Cereus, Nostri*. Ergo vester *senex*, Epicurus, ut & ait Beroaldus, familiaris & secta vestra pater. *Senior Gargetius* dicitur a Statio, a pago Attico Gargetto. Vivit Epicurus annos LXXII, & de amore scripsit. Pass. A Socratica libria ad Epicureos durus omnino transitus. *Poster* suus optime convenit in Epimenidem, quem vixisse ferunt annos centum quinquaginta. Sulpicia poetria in Satyra, de philosophis Domitiani edicto urbe Roma exactis, eodem modo locuta:

*Sic nostri patres senes dicuntur, & ipsi
Ut ferale suus unus exstirpare libellos.* V.

V. 31. TU SATIUS MEMOREM MUSIS IMITERE PHILETAM] *Memor πατριάρχης*, pro eo cuius Musæ ipsæ meminere, quem referunt & memorant. Sic *Iu* memor Virgilio 1. *Æneid.* cuius ira Juno meminere. Ovidius lib. 4. *Metam.*

Exigit indicis memorem Cytherea pavonis.

Æschylus in Agamemnone, *μῦθος πατριάρχης*. Horatius Ode 17. lib. 3. *Nepotum Per memorem genus omnis pastor*. ut sit *memorem Musæ*, τῆς Μουσῆς μακρόχρον. Sciliger ex veteris libri lectione *Musæ memorem*, legendum censet, *Musæ meliorem*, & haud dubitat quin verum sit. hoc est *δοκίμοις ὕμνοις*, *λαοφύτοις*, γλαυφύτοις, ut mollis carminis palmam Philetæ deferat. hæc ille.

De Phileta Quintilianus lib. 10. ubi principem Elegiæ facit Callimachum, secundam autem tribuit Philetæ. Strabo lib. 14. inter Coos viros illustres memorat Hi pocratem Medicum, & Philetam Poetam. Athenæus lib. 9. cap. 13. Philetam vigiliis & macie confectum interiisse scribit, quam ex quæstionculis ipsi propositis contraxisset. *Ælianus* lib. 9. V. H. insigni gracilitate fuisse ait, ideoque suppastum solum calcarum ferro habuisse, ne a vento raperetur. plumbo, legitur apud Athenæum lib. 13. cap. 29. Meminit idem lib. 10. Noster Eleg. 1. & 7. lib. 3. Philetam cum Callimacho conjungit, ut hic. Item Ovidius 3. A. A.

Sic tibi Callimachi, sit Cui nota poetæ

Musæ. PASS.

V. 32. ET NON INFLATI SOMNIA CALLIMACHI] Videtur dicere, Satius imitere somnia Callimachi non inflati, non tumidi & ampullantis, sed exilis; ut somnia quædam Callimachus scripserit in Elegiis. Noster quoque somnia sua narrat Eleg. 16. sup. Eleg. 3. lib. 3. & Eleg. 7. lib. 4. Sed Scaliger distinguit: Et non imitere somnia Callimachi inflati: & somnia exponit in *utrum*, opus Callimachi obscurum. unde Martialis dixerit, *Legas Fida Callimachi*, de eo qui obscuris delectabatur. Somnia autem vocat, quia scripturus antiquissimas historias, & ab hominum memoria remotissimas, somniavit se intervuisse Musarum cætui, & edoctum de his rebus obtulissimis. idque probat Epigrammate Græco. Lynceus igitur dehortatur Noster ab *Ætliis* Callimachi, in quibus inflatus est, quæ is imitari studebat; ut ostendat quæ sequuntur de Acheloo, Mæandro, Archemori funere. Hæc Scaliger. PASS.

V. 33. NAM RURSUS LICET ÆTOLI REFERAS ACHELOS FLUXERIT UT MAGNO FRACTUS AMORE LIQUOR] Sciliger legendum putat *AMOR*. Num tibi licet, inquit, rursus referre quæ retulit olim Callimachus? quâsi dicat, minime. Retineri tamen potest

Nam,

Atque etiam ut Phrygio fallax Mæandria campo 35

Errat, & ipsa suas decipit unda vias.

Qualis & Adraſti fuerit vocalis Arion

Triftia ad Archemori funera victor equus.

Am-

Nam, ut *ἀνὰ πῶτον* repetatur, quod ſequitur, *Quid preſens?* Scaliger *ῥῆ* licet accipit quaſi verbum: ego pro quamvis, & ſubauditor, tamen. *Liquor Acheloi*, Achelous ipſe liquidus, utpote fluvius. dixi ad Elegiam 6. lib. t. v. 32. *Ἀχιλῆϊ*. Strabo lib. 7. & 8. Acheloum per Acarnaniam, & Euenum per Ætoliam fluere ait. Idem lib. 10. ab Acheloo dirimi Acarnaniam & Ætoliam ait, & allatis verſibus Sophoclis & Trachiniorum narrat vulgaram fabulam de certamine Herculis & Acheloi ab amore Deianira, & reſert ad hiftoriam. Acheloum ſcilicet fluvium coërcitum ab Hercule aggeribus, quum agros inundaret, & ſiccata que ſtagnaret, in gratiam Oemei. Ætolia regis Græciæ, Epiro & Acarnaniz finitima, dicta ab Ætola Iovis filio; ut Plinius: vel Endymionis filio; ut Stephanus & Euſtathius. De Acheloi & Herculis certamine Ovidius lib. 9. Metam. Pausanias in Laconicis, Apollodorus lib. 2. & Hyginus Fab. 31. *Fluxerit ſtreſſus amoris magnus*, mulior & lenior lexit, ſe conſeſſus domitum & viſtum. Vide adnotata ad Eleg. 1. ſup. v. 31. & 32. Alludit ſimul ad ſtreſſum cornu Acheloi. & *ſtreſſus amoris* ambigue: quia & amor eum domuit, & Hercules ipſe amans. Pass. *Fluxerit u. m. f. a. t.* Læſerit videtur legendum, non *Fluxerit*. Sane ſortem ſuam *genitrix* luget Achelous apud Ovidium L. 8. & 9. Metam. *genitrix* apud eundem L. 3. Amor. Eleg. 6. *marer* apud Papinium L. 4. Thebaid. *puſchodas* eſt apud Boethium L. 4. de Conſol. Philoſ. Carmine ult. Brouh. v. 35. Atque etiam ut Phrygio fallax Mæandria campo Errat, et ipsa suas decipit unda vias] Ovidius Epist. Deianira:

Mæander, ruitis qui terris eratis in iſdem;

Qui lapſi in ſe ſepe retroque aquas?

Vixit in Herculis ſuſpenſa mulieris uſſo.

De flexibus Mæandri, qui per Phrygiam labitur, Strabo lib. 12. qui ſubjungit, flexus omnes ab eo Mæandros dictos, & cam-

pos quondam juxta Cariam & Lydiam, Mæandri campos. vide & Plinium lib. 2. cap. 85. & lib. 5. cap. 29. Aufonium in Monosyllabis:

Mæandrum flexusque vagos imitato feror.

Hinc pectus genus flexuosum Mæander. Virgilius 5. Æneid.

Victori chalydem auream, quam plurime circum

Purpure Mæandro duplici Melibœa cucurrit.

Fallax decipit, sic; rã mirã. ut Virgilius 6.

Æneid. Falſas deſuſi Apollo. & Noſter Elegia 14. lib. 3. *Errantis lumen falſum.* *Vix juſi*, falſit, fruſtratur curſus ſuos. nam

currere quum putat in mare Mæander, unda ipſa recurrit quaſi ad fontem. *Via*, de curſu & alveo fluminis: ut Eleg. 11. lib. 3.

Et que ſeptenas temperat unda vias. Pass.

V. 37. QUALIS ET ADRASTI FOUIT VOCALIS ARION TRISTIA AD ARCHEMORI FUNERA VICTOR EQUUS] Apollodorus lib. 3.

Ἀδράστου δὲ μῆτρ' ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ῥῆ

ῥῆτε ἐν Πηλοποννήσῳ ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης ἱππῶν ἐκείνης

The-

Amphiarææ nil profunt fata quadrigæ,
Aut Capanei magno grata ruina Jovi.

40
De-

Thebaid. narrat, ut Arion excussit Polynicem rectorem, quem invitum gerebat, requirens dominam Adrastum. ideo hic *tristis* etiam in victoria dicitur, quum tamen ea latos efficiat. *Videtur*, inquam, *ignis* ipse per se sine rectore: sed tamen Amphiaræo, & ipsius equis data palma. Ad funera *Archemori*; id est, in ludis funebribus. *Ad*, apud, in. ut Eleg. 18. *Ad inferos lacus*. Lycurgus rex Nemeæ sustulit filium ex Eurydice uxore Opheltæ. ejus nutrix erat Hyppyle, quæ quum fontem Adrastræ & focus monstratum uisset, puerum in apio deposuit, ne terram tangeret, quod oraculo prohibebatur. Interea draco soutis cultos puerum devoravit. Adrastræ & socii dracone interfecto puerum Archemorum vocarunt, & ei ludos funebres insituerunt. Hæc Nemeorum origo Apollodoro lib. 3. Statio lib. 6. Thebaid. Pindaro in Nemeis, Hygino Fab. 74. & 173. qui Lycum, non Lycurgum vocat patrem Archemori. *Pars. Adrastræ fœcis*. Adrastrum intus, Heinsius. recte. *Vocallæ Arion*. recte *vocalis*: erat enim vates, & fata præcunebat. Statius lib. 6. Thebaid. *præseum* vocat; & L. 8. *fata mentem*; ubi Lutatus: *quis Arion filius Neptuni divinat*. Sed de eo equo plena manu Barthius ad quartam Thebaidæ v. 43. & Jac. Nicolai Loënsii L. s. Epiphyll. C. 6. cuius viri utilissimos labores non magis esse in ore Famae, mirum & indignum. *Tristis ad Archemori funera vider egere*. Passeratius dicit, (& Papinius laudat auctorem) Arionem excussisse Polynicem rectorem, quem invitum gerebat, & requisivisse dominum Adrastum: ideo hic *tristis* etiam in victoria dici, quum tamen latos ea reddere soleat. hunc tam insignem viam magni lapsum alba linea probantur alii, & verbum de verbo exscriptum. Commentator Parisinus. tamen nihil tale Papinius, quem juvenit ipsum *legere* L. 6. & videre deum in machina:

At tibi præmissæ jam dudum Phœbus bonores,
Amphiarææ, cupit. &c.
sed Passeratium sua decepti memoria, & præterea lectio depravata. non enim *tristis*

hic scripserat poeta, sed *tristis*: quod corruptum fuit ob vocem proximam *ad*, creberrimo in talibus errore. Triste illud Archemori funus, & superbus in funere ludos, amplissimo apparatu lib. 5. & 6. descriptis Papinius, usque ad reprehensionem ambitiosus. possis etiam e Nostro colligere, operosam in eadem re fuisse Pontici diligentiam. qua utinam hodie frui liceret, & interciderent potius quorundam posteriorum delicia Aphrodisiæ. ΒΡΟΥΧΗ. *Vatalem* appellat Propertius *egnum Atienem*, quod vocem humanam mitteret. Ceterum animalia rationis expertis *mans* dicuntur a scriptoribus, ut videre est apud Juvenalem Sat. 8. v. 36. a Varrone autem lib. 1. de R. R. cap. 19. & alibi, *fœni-vocalis*. V.

v. 30. NOM AMPHIARÆÆ PROSUNT TIRI
FATA QUADRIGA.] Corrigit Sciliger:
Nun non Amphiarææ tibi fata quadrigæ

Præsent, aut Capanei grata ruina Jovi.
Fabulam Amphiarææ exposuimus ad Eleg. 16. sup. v. 29. *Fata quadrigæ*, fatales equi, & devoti Diis Manibus cum ipso domino. ut Eleg. 13. sup. *Longæva fata senile*. *Amphiarææ* dictum, ut Eleg. 1. sup. *Phæle-mæa*. quadrigas autem non tribuit Amphiarææ Statius lib. 2. sed bigas; ipsosque equos vocat *Ælîchetum* & *Cygnum*. *Quadrige* numero singulari, ut Eleg. 7. lib. 3.

Sunt quibus Elææ cæcurnis palus quadrigæ. Licet Charisius lib. 1. bigas & quadrigas numero tantum multitudinis agnoscat. ut & Varro l. 9. de L. L. A. Gellius lib. 10. cap. 9. in fine: *Quod unum*, inquit, *rarsissimum videbatur, invenimus quadrigas numero singulari apud M. Varroem in libro Sacrarum*. Sed & Plinius sæpe utitur voce *quadrigæ*; & Jurisconsulti de iudicio edito, *seiga & quadrigæ*. Servius in 7. *Æneid.* ad illud: *Levæque ancile gerebat*; *Quæ seiga*, inquit, *Ælîche fuit inter septem fata urbis Remæ*. De equis Amphiarææ usus cum domino absorptis hiatu terra, Statius lib. 7. sub finem. P. - - - Pentameter versus inflexum omnino verbis legebat in codice Mureti; hexameter autem ita erat conceptus:

Amphiarææ nil præsent tibi fata quadrigæ,
unde t. quis sustulerit *tibi*, probabilem scrip-

pta-

Define Achilleo componere verba cothurno,
Define, & ad molles membra resolve choros.

In-

pturam fecerit. --- Non video cur dubites de proba illa Mureti restitutione, postquam accessit nostrarum membrarum fides, & sic puto sanus erit locus mire ac misere interpolatus. BAUGH.

V. 40. AUT CAPANEI MAGNO ORATA TUTA JUVI] Crasis Capanei, ut Eleg. 31. sup. Persi. Capanei fabulam utrigimus ad Elegiam 15. lib. 1. ubi de Evadne illius uxore. Capaneus Hipponoi filius, unus e septem ducibus ad Thebas. vide Apollodorum lib. 3. Euripidem in Phœnissis, Statium in sine lib. 10. Thebædæ Ait ruinam quæm Jovi, qui deus, ipsamque adeo Jovem lascivibat Capaneus. vide Hægiunum Fab. 68. Ovidium lib. 5. Trist. Eleg. 4. Jonium Prov. 18. Cent. 1. & Philostrato. Locus est Vegetii memorabilis lib. 4. R. M. cap. 11. *Qui scilicet mittitur (in oppugnatione) frequenter periculum sustinet, exemplum Capanei, a quo primum hoc scelerum oppugnationis periculum invenit; qui tanta vi occisus est a Thebanis, ut resistens fulminis diceretur.* PAUL. Cave ne pratermissas legere quem scribit Dante Aligherius Inferni Cantu 15. de superbia Capanei, loco admirabili, & plane divino. VULS.

V. 41. DESINE AT ÆSCHYLEO COMPOSERE VASA COTHURNO] Stylo tragico scribere. Æschylus enim, poeta tragicus satis notus, quem & ejus aliquot essent Tragediæ, & factum memorabile fuit; de quo vide Plinium lib. 10. Horatius in Epist. ad Pisones:

Possunt (Thespian) personæ, pallaque repperit bombæ

Æschylus, & modicis instravit pulpita signis, Et docuit magnæque loqui, utriusque cothurno. Virgilius Ecl. 8. meminit cothurni Sophocles. Cothurnum Suidas ἀμφιπόδιον, id est utriusque pedis aptum, & viris ac mulieribus communem, & τριτάτων fuisse scribit. Componere verba cothurno. versum scribere grandiloquum & tragico stylo; ut contra Eleg. 7. lib. 1. *Mallet componere versum.* compositio, verborum ipsa collocatio, pars elocutionis. vel componere, facere & novare verba. Cicero 3. de Orat. *Novanter & effrenatur verba, quæ signantur* Tom. I.

ac sunt, ut coniungendis verbis, & componendis, ut expelleret, & versatissimus. ita verba componunt Tragicæ, λυγροτάτοις τιμωρὶς & verborum opifices. inde τραγῳδία, & Plauto paratragædieri. Horatius Epist. 3. lib. 1.

An tragica deservit & ampullatur in arte? vide Jonium Prov. 53. Cent. 4. Pass. Desine & Æschylus c. v. 6. Abstinere a magnificis verbis, cuiusmodi sunt ea quæ in Æschyli Tragediis occurrunt. Aristophanes in Βατραχίαις v. 1036. verbis Chori ad Æschylum:

Ἀλλ' ἔτι πρότερος ἢ δὲ δαδίων παρὰ γὰρ ἱμάτιον ἔσται,

Καὶ νεώτερος τραγῳδίας λῆγον, θάρσυνόν τ' ἐν ἡρώεσσιν ἄνθρωπον.

Jamque age qui primas Græcorum recessisti magnifica verba, Et Mæstem ævoque traxisti tragicam, evadit terrensium vitio fenestram. V. Liber Scaligeri, *Dignus Attilius* c. v. 1. reliqui, tamquam in Velabro olearii, *Desine & Æschylus*. frustra; nam epus scribebat Ponticus, non drama. Scaliger dicit, intelligi Tragediam Achillen. ejus Tragedia mentio est apud Plautum Prolog. Pœnuli. vertebat Ennius, auctore Festo. vide A. Gellium L. 4. C. 17. sed rectius intelligitur æternum illud Homeri opus Ilias; ubi Achilles utramque paginam facit. adde quod Ponticum Nostræ Homero contulerit L. 1. Eleg. 7.

Aique, ut sum scilicet, primo contendis Homero. Cothurnus transferretur etiam ad poemata Epica. Ideo Martialis Epigr. 5. lib. 5. & 63. lib. 7. appellavit Maronem cothurnatum. BAUGH.

V. 42. DESINE, ET AD MOLLES MEMBRA RESOLVE TOROS.] Membra resoluta & vincta jace in mollioribus toris. *Resolvunt membra*, qui reclinant ea dormituri. Virgilius 6. Æneid. de Cerbero i Iunonia torge resoluti Fuso huius. Petronius Arbitrator Premisit illa resoluta marmoreis cervicibus nectum torum. *Ad molles toros.* in mollioribus lectis. *Ad pro in*, ut paulo ante, *Ad Archemori funera.* Vetus liber, *Chæres*; inquit Scaliger. ergo membra resolve, id est, subige, & habilia reddere ad choros molles; quia

Z z z

Incipe jam angusto versus includere torno:

Inque tuos ignes, dure poeta, veni.

Tu non Antimacho, non tutior ibis Homero. 45

Despicit & magnos recta puella deos.

Sed

quia duo chorearum poeticarum genera, ut adnotatum ad Eleg. tu. sup. v. 2. Potest & exponi *residue membra ad choros*, choreas ducendo laffa; ut Eleg. 3. lib. 1. *Affluat ducens sese choros*. PAUL. *Choras*, etiam Editio princeps. VULG.

v. 43. INCIPIT JAM ANGSTO VERSUS IN-
CLUDERE TORNO } Simili allegoria dixit
Eleg. 1. lib. 3.

Explain why $\rho_{\text{max}} \approx 0.1$ versus $\rho_{\text{max}} \approx 0.2$.

Ex angusto torno, angusti versus intelli-
guntur; ut Eleg. 1. sup. *Angusti pectore*
Callimachus. nempe, tenui spiritu. Eadem
translatione dicitur ab Horatio in Epist.
ad Pisones:

Et modo conueniet incendi reddere uersus.

Cicero de Univerſitate : *Idque in cornu vitæ,
ut nihil poſſit effici rotundius*. Lucanus in
Panegyrico :

Mine exornata **Geyer**

Adiposus excuffa velox fenestrata torvus

Tápec & *rapadrión*, fabril instrumentum, quo lignum vel ebur rotundatur & politur. hinc *rapadón*, quod Latine tornare, Virgilius Ecl. 3.

Lenta quibus terne facili superaddita vitis .

Appuleius de Mundo : *Ut in toruendo arripere iule materiae feruere comprehensum recte possit volumina rotundare*. Scaliger negat, recte dici verbum inclusi toruendo ; et in vet. lib. legit *ale compungere*. egi contra id quod curmatur ap inuera torum recte dici, et toruo rotundari. Sic Cicerio 3. de Orat. *Includere verba veris*. Pass. *compungere* habet notæ secundæ ; *includere* primæ, Groninganus, Alteri, Calaberini cum editione Veneta. --- Regio ubiue veris habuimus *compungere*. qua repetitio nimis foret vicina. est autem transitorio gemina in re una. qualis & hac Horatii in Arte Poetica : *delere iubet*.

Et male torreatur incendi reddere versus.

BROVER.

V. 44. INQUE TUOS IGNES, DUM PORTA, VENI] Incipe uri, & cantare arduum tuum. sic proprie Catullus Carm. 16.

*At vos interea venite in ignem, Annales Vo-
lunt.* Statius 12. *Thebaid.* *Servae media ve-
nieturus in ignes.* Translate Terentius Eu-
nucho: *Accede ad ignem hunc, & intresque
plus fatis.* *Tuot ignis, amores; ut dictum
ad illud Eleg. 6. lib. 1. Teris arguius noti-
bus ignis.* *Dare posui, qui res asperas &
difficiles veribus mendas.* Ita Statius lib. 5.
Silv. in Epicedio patris:

Tenderat & jaye pictar agueri Maroni.

vide ad Eleg. t. sup. v. 42. Pass. Petrus Seruierius malebat, *Dure poetu*, Animadv. ad libr. Spectac. Epigr. 31. deceptus puto Graco Lyncei nomine. *Dure*, inquit Passlerius, qui res asperas & difficiles verbis mandauit, cave credas. *durum* vocat, eo quod auerit ab amoribus, & deditus philosophis studiis. Vide jam plus semel laudatas libri

primi Elegias. duri con
Tibullus L. 1. Eleg. 1.

Sed me, quod facilis temere sum semper Amori,
Ipse Venus tempe duces in Elates Brounus

v. 45. Tu non Antimachro ; non yu-
tion isis Homero] Non Antimachus &
Homerus te turbantur & defendunt ab A-
moris telis . *hic* ; vel proditis in publi-
cum, vel eris ; ut venire, pro esse . Sic
Eleg. 1. sup.

Gaudet laudatis ire superba comae.

rē Arinoniam, septimo caſa. De eo poeta
 videtur iudicium Quintilianī lib. 10. cap. 1.
 & Plutarchum in Lyſandro. Cicero in Bru-
 to: *Hiſt*, inquit, *quum magnū illud (The-
 baidos) volumē ſeuu concitatiōis auditi-
 bus legere, & ab amabūs deſereret: La-
 gon*, inquit, *nihilominus: nam Pla-
 gonis mihi erit iuſſus animus*. Aliquot ejus
 verſus proſect Pausanias in Arcadiā. Sui-
 dae eum ait xxiiv. volumina perſcripſiſſe,
 antequam viſ. Duces Thebas perducere
 Catullus Carm. 93. de eodem:

At populus tumida gaudet Antimacho. Pass.
Passeratius: Non Antimachos & Homerus se
defendunt ab Amoris telis. pudet, & dictum
nolem. alii multa de aetate Antimachi,
tumore styli, & vasto Thebaicorum opere
con-

Sed non ante gravi taurus succumbit aratro,
Cornua quam validis hæserit in laqueis.

Nec

congerunt; quæ non magis huc faciunt, quam si cacuritas pingerent. Poeta mens est, To non eris totior ab amore, o Pontice, quam Antimachus fuit, quamvis Homerus. existat iaculens & bene longum fragmentum Hegesiansis apud Athenæum L. 13. unde hic Nostræ loci explicari debet. ibi discis multa non prostris de amoribus veterum poetarum, præsertim vero Antimachi atque Homeri. Ovidius quoque tetigit L. 1. Trist. Eleg. 5.

Nec tantum Claris Lyde dilecta poeta.
& jam rote duo sacula ex Scholiaste Apollonii, Herodoto, aliis, docuerat Ptolomæus Flavius cap. 98. Consistat necesse est, quoniam is non videtur Athenæum legisse. Baouan. Lyden Antimachi, amatorium poemæ, commemorat Scholiaste Apollonii Rhodii, ad versum 410. lib. 3. Argonaut. Vulp.

v. 46. DESPICIT ET MAGNOS RECTA PUBLA DROS] Quia recta & paichra, ideo superba. ut Eleg. 18.

Semper formæ non nostis parare verbis.
Magni dii tribus modis dicuntur; uno quom omnes dii hoc ornantur epitheto. Catullus Carm. 14.

Dii magni, horribilem & sacrum libellum!
Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 6.

Credo etiam magnus, quo sum cum curpius
ufus.

Meneris oblati puniriuisse deos.
Altero modo quum dii majorum gentium intelliguntur, ut illi ait. Ennianus versibus inclusi; de quibus Virgilius 3. Æneid. *Pœnicher, & magnis diis.* Tertio quum divi potes significuntur. *Amari dii.* Varro 4. de L. L. Ibidem: *Ops & Saturnus, id est Calus & Terra, dii magni.* *Pastorella puella,* quæ in nullam partem inflectitur, quæ non movetur timore decorum. *quæ se sua in.* Horatius L. 2. Epist. 1.

Servare, cædet, an recta fiet scula tale.
Aliud est illud ejusdem L. 1. Sat. 3. de puella: *Candida, reflecte sis.* quod in errorem duxit Pafferatium, exponemem hic, *quia recta & paichra, ideo superba.* Baouan. Prior Catullus dixerat de Quintia Carm. 95. *Mibi candida, longa, Recta est.* Sed nihil

ad Propertium. Hoc loco *recta puella*, est superbia, confidentia, arrogantia plena, cujus indicium solet esse facies erecta. Eliphaz Themanites apud Joban cap. 15. v. 26. ita de impio Deum contemnente: *Tremidi enim adversus Deum manum suam, & contra Omnipotentem roboravit est.* Catullus adversus eum erecta collis. Et Cicero lib. 2. de Orat. indoctos quosdam causidacos indicat: *Erectum*, inquit, & celsum, alacri & prompti ore hoc atque illius intuentem vagari magna cum terroris ratio fore. Gravi dicitur, *ipso stantem*, Itali in Etruria, *andare intere.* *Situm rigidum, vultumque erectum* temeris memorat Minucius Felix in Octavio. Val vultus sceleris intelligi, sive irretitos. de quibus Nostræ Eleg. 15. lib. 1.

Et contra magnam potes hoc guttulare Solum?

Nec reveris admissa consilio uogitia?

Theocritus Eidylio 5. v. 35. *Μην F 22 δε-
παν, si vixis recte & ουσαν, vixis ipso.* quod potestis figum. Quapropter Horatius Epist. ad Pisicos adolescentem vocat *sublimem*. Vel puellam tribuit poeta magnitudinem animi, eamque inducit *divitiarum*. Sic Albinovanus ad Liviam: *Transisse animam contra sua scula rectum.* Cicero piteus lib. 2. ad Attic. Epist. 24. *Nec tantum his miserris erecta anima, & minime perturbata fuit.* Et Cornelius Nepos in Themistocle: *Quæ contumelia non fregit eam, sed revexit.* Hirtius de Bello Afr. cap. 10. *Animam enim altius & erectum præ se gerebat.* Recta vero pro erecta. nam id moris habet poeta Umber, ut pleræque verba per sphaerædem deminat; quod ante me animadvertit Lipsius lib. 3. Var. Lect. cap. 10. Vulp.

v. 47. SED NON ANTE GRAVIS TAURUS
SUCCUMBIT ARATRO, CORNUA QUAM VAL-
DIE HÆSERIT IN LAQUEIS] Similis comparatio est Eleg. 3. sup. v. 47. & Eleg. 5. lib. 1. v. 12. *Taurus gravit, an vixit molis & ponderis?* ut Horatius dixit Ode 5. lib. 2. *Tauri vacantis In Venenum valere paudat.* Ao gravit, acor, fortis? ut Virgilius 10. Æneid. *Id gravis daleat.* id est, fortis, inquit Servius; ut *Ferit esse gravit* Tymbræus Ofrin. & Virgilio 1. Georg. Fer-
Z 22 a 111

Nec tu tam duros per te patieris amores.
 Trux tamen a nobis ante domandus eris.
 Harum nulla solet rationem querere mundi,
 Nec cur fraternis Luna laboret equis:

50

Nec

122 tauri. Sane graves boves vocantur Varro lib. 1. R. R. cap. 20. An legendum *gravi vincto*? ut Horatius in A. P. *Gravi feno vinctum*. & Virgilius 1. Georg. *Grave robur aratri*. Succumbit cornu aratro. cornua & cervicem submittit iugo ad aratrum ducendum. verbo neutro vim agendi tribuit. ut sup. Eleg. 21.

Juppiter Alcmena geminas requiruerat Atthes. Quam validis hestris in laqueis. firmisissimis vincula captus & irretitus sit, ut affuecat ferre jugum. Tangit domituras boum, de qua Varro lib. 1. R. R. cap. 20. & Virgilius 3. Georg. ubi non validis laqueis, sed tenuibus & vimineis circulis vult domari. Sed illic agit de adhuc vitulis, non jam gravibus tauris. *Hestris*. hic proprie. translate sup. Eleg. 3. sumitur. ubi vide adnotata. Pass. *Hestris cornua*, pro *hestris cornibus*, Græco more. BACCHUS. Memorat fortasse Propertius eam arandi rationem, quam tantopere improbat Columella lib. 2. R. R. cap. 2. Nam illud, quod in quibusdam prouentibus usurpatur, ut cornibus illigetur jugum, sere repudiatum est ab omnibus qui præcepta rusticis conscripserunt; neque immerito: plus enim quæritur pecudæ calla, & potterio canari, quam cornibus. Bene igitur Virgilius, qui 3. Georg. iuvenco jugum collo aliquando laturos, ab hac pariter disciplina incipere iubet, ut collum vimineis torquibus impeditum gerant. VULP.

v. 49. NEC TU TAM DUROS PER TE PATIERIS AMORES] TAM grave servitium & jugum tua sponte non feret. *Duri amores*, ut Eleg. 3. lib. 1.

Hæc Amor, hæc Liber, durus interque deus. P. v. 50. Taux tamen a nobis ante domandus eris] Subadmitur, Licet. Licet trux, tamen domandus eris. vide Eleg. prox. sup. v. 39. Vel tamen, pro, sed; ut Eleg. 17. lib. 3.

Nec tamen inuenerit Minus sedes arboris Oræi. Quod Eleg. 6. sup. Sed non inuenerit, dixit. Trux, ferus vultu. Horatius Epodo 5. Pulsus in unum me truces. fortasse ab atrox,

destrit littera. Idem fore significat *traculentus*. Pass.

v. 51. HARUM NULLA SOLET RATIONEM QUERERE MUNDI] Verbum philosophorum. Querere, ut Græce *ῥησις*, & *ῥησις* und *ῥησις*. unde *Plato* *natura Physicus* M. Tullio lib. 1. de N. D. *Rationem mundi*, vis rerum dixit sup. hac Eleg. v. 28. Per mundum vel *ῥὰ πᾶσι*, vel *ῥὰ πᾶσι* intelligit. Pass. Huc pertinent verba Quintiliani lib. 1. L. O. cap. 10. *Quid? quod si eandem geometriam tollit ad rationem usque mundi, in qua, quam fiderem certus confutissimus modis numeris docet, discimus nihil esse inordinatum atque fortitum.* Cicero quoque Orat. 2. in C. Verrem: *Novus astralegus, qui non tam calti rationem, quam calati argenti ducere.* Harum nulla s. r. g. m. Adolescenti mihi olim versis hi videbantur laxati. nesciebam enim, quo referendum esset *ῥὰ bonum*. Sic autem concinnabam:

Nec tu tam duros per te patieris amores.

Trux tamen a nobis ante domandus eris.

Aspice me, cui parva domi fortuna relicta.

Nullas & antiquæ Martis triumphos ovis

Ut regnem mixtas inter convivia puellas

Hæc, ego quo tibi nunc eleoer, ingenio.

Harum nulla solet rationem querere mundi.

Nec cur fraternis Luna laboret equis.

Nec si post Syrgias aliquid ossauerit undat,

Nec si consulas salmina missa tenent.

Me iuvet hesternis &c. VULP.

v. 52. NEC CUR FRATERNIS LUNA LABORET EQUIS] Laborare dicitur Luna quoniam deficit. Virgilius 2. Georg.

Defessus Solis aristas, Lunaque labores.

Juvenalis Sat. 6.

Una laboranti poteris succurrere Luna.

Cicero lib. 2. de Divinat. *Luna quando e regione Solis sedit incurrit in nubem terræ, necessu est eam obscurari. Fraternis equis, ob equos fraternos, hoc est, currum Solis, & lumen quod tunc non accipit terra intervertit.* Virgilius 1. Georg.

» Solis radiis obnoxia surgens Luna.

De

Nec si post Stygias aliquid restabit ad undas,
Nec si consulto fulmina missa tonent.

Adspice me, cui parva domi fortuna relicta est, 55
Nullus & antiquo Marte triumphus avi:

Ut

De Solis egois Eleg. 15. sup. v. 32. P.

V. 53. NAC ET POST STYGIAS ALIQUID
RESTABIT UNDA?] An post mortem ali-
quid & nobis superaverit, ac non una cum
corpore sensus omnis extinctus sit. Unda
Stygia, pro morte, ut Eleg. p. sup.

Quum capite hoc Stygia jam peteretur aqua.
Reflorent, obsoletum prateritum. sic apud
Persium Sat. 5. *Potuit*. Apud Ciceronem
Epist. 8. lib. 2. ad famil. *Optum ille qui po-
tuitur verum, praestauri videtur*. & D.
Brutus Epist. p. lib. 12. ad famil. *Utum-
que me praestaurum spero*. & alibi *supra*.
Altera lectio:

Nec si post Stygias aliquid restabit ad undas.
id est, an post mortem umbra ad Stygios
lacus errabit. qua de ex Virgilus d. *Æn*.
Ad, pro apud: dixi alibi. *ut aliquid*, ut
Ovidius in Epicedio Tibulli:

*Si tantum & nobis aliquid, nisi necem & umbra,
Refloret*.

Noſter Eleg. 7. lib. 4. *Sunt aliquid Manes*.
De hac sententia Epicuri Lucretius lib. 3.
Pass. Loquitur ex mente Epicureorum,

qua tam philosophia in deliciis erat. Vi-
denda Seneca Troad. Choro 4. *BACCHAN*.
V. 54. NAC ET CONSULTO FULMINA MIS-
SA TONANT] Sic fore Seneca in Hercule

Oetoo: *Aut quale mundo fulmen emissum
tonat*. Consulto, adhibito consilio ac ratio-
ne. Sic Cicero lib. 2. de Legib. *Tantum
verum ubiorem utroque largita est*, ut ea qua
gignuntur donata consilio, non servito nata
videantur. Eadem mente Noſter dixit Ele-
gia 16. sup. v. 52.

Nec sic de nihilo fulminis ira cadit.

Temere autem ista fieri, & bruta esse ful-
mina quidam putabant, ut Iarbas apud
Virgilium 4. *Æneid*. Servius in illud 2.
Æneid. *Fulminis adſpectu vocis*, ponit tria
fulminum genera, quod afflat, quod incen-
dit, quod ſindit. Festus: *Fulmen & foudre
flamme*. Varro 4. de L. L. *Fulmen & ful-
gur & fulgere*. De fulmine, ejusque vi ac
natura lege Lucretium lib. 6. Virgilium
lib. 8. *Æneid*. Ciceronem lib. 2. de Divi-

nat. Plinium lib. 2. cap. 52. & sequ. &
lib. 32. cap. 2. praeipue vero Seecum lib. 2.
Nat. Quæst. cap. 52. & sequ. Adde Pla-
tarchom Sympoſ. Quæst. 2. Pass.

V. 55. ADSPICE ME, CUI PARVA DOMI
FORTUNA RELICTA EST, NULLUS ET AN-
TIQVOMARTE TRIUMPHUS AVI] Duo ſi-
gnificat, neque se divitem admodum, ne-
que nobilem; ut Eleg. 24. ſop.

Certus erat eheu, quomvis non ita dives erat
Nobilis, & quomvis non ita dives erat
unde tenues lares vocat Eleg. 2. lib. 4. Ele-
gia vero 6. lib. 1. de se ipſo: *Quem ſem-
per voluit fortuna juare*. Ceterum fortuna
pro fortunæ. An Fortuna domi conjunctim,
ut domi nomen fit? Virgilium 4. Georg.

*At genus immortalis manet, multosque per
avos*

*Stat fortuna domus, & avi numerantur avo-
rum*.

Domi, pro domus; ut Terentius Eum. De-
miquis ſocique ſac memineris. Triumphus avi.
ſic patrius triumphus Eleg. 7. sup. v. 13. &
avita tropæus Eleg. ult. lib. 4. *Antique Mar-
te*, vel nobili & celebri, ut Eleg. 2. sup.
v. 59. *Proci antiquo generis Eruſſæ*. Vel olim
geſto bello, ut Eleg. 32. *Post antiquis Den-
talionis aquas*. Ita Virgilus 2. *Æneid*. *Pro-
teritque memet Saturnus belli*. Pass. Cui p.
4. f. v. est. *ut est* non apparet in quibos-
dam libris, neque hic valde requiritur.
BACCHAN. Cui parva domi fortuna relicta est.
Nullus & a. M. triumphus avi. Ne ſic acci-
pias, quaſi Propertius, præter amplam
patrimonium, triumphalia quoque majo-
rum monimenta poſſederit prima ætate,
deinde vendita paternam domo habere atque
offertare deſiderit; verum, ut res habet,
quaſi fuerit ignobile, nempe nullum ha-
beret inter majores qui vel triumphave-
rit, vel curules magiſtratus geſſerit. Puto,
equitæ Romani locupletis filium fuiſſe:
quamquam deinde ob bella civilia prædiis
ingentibus, & amplo patrimonio ſpoliatus
ſuit. Mathematicus quidam ſic eum allo-
quitur Eleg. 1. lib. 4.

Nam

Ut regnem mixtas inter conviva puellas
 Hoc, ego quo tibi nunc elebor, ingenio.
 Me juvet hesternis positum languere corollis,
 Quem tetigit jactu certus ad ossa deus:

*Nam tua quam vultis versarent rura iuvenis,
 Absulit ruculus peritica vixit opes.*

Reliquis ponitur aliquando pro hereditate accepta & data: Cato in Originibus apud A. Gellium lib. 3. cap. 7. At tribus militum parvas leas pro scitis relicta. Aliter locutus Cornelius Nepos Epaminonda: Pauper sum a majoribus relictus. Vulp.

v. 57. UT REGNEM MIXTAS INTER CONVIVA PUELLAS HOC, EGO QUO TIBI NUNC ELEBOR, INGENIO] Flautinus sermo, Aspicite me, ut regnem. sic Pseud. 5, 2. Nemo videt me, ut modico modum? & Andral. 1, 2. Me qui observare possit, quid rem geram. Addit, ego, ut alterum vacet. Idem Flautus Pseud. 5, 2. Hoc ego unquam rure sum fore me, ut tibi forem supplex. Mixtas puellas, viris scilicet. Horatius Ode 21. lib. 4. Hoc & illius Carsum mixta parvis puella. vel est hypallage, pro ego mixtas inter puellas regnem. Quid hic regnare, dictum ad Eleg. 16. sup. v. 28. Hoc, quo tibi elebor, ingenio. pro, a te.

ut Eleg. 33. sup.
Cur tibi tam longè Rema petita videt?
Elevari, minoris fieri, contemni. ut Eleg. prox. sup.

Elrus affinitas copia longa viros.
 Ingenium autem sibi saepe tribuit. ut Eleg. 7. lib. 1. v. 21. Eleg. 24. sup. v. 23. & Eleg. 2. lib. 4. v. 66. Pass. Ut regnum convivis. Lucianus pariter Dial. meretr. Matris & Philonis: Τὸν Γαῖα τὰν ῥηπῆσιν ῖν ἐκτρέφει. In qua re quis excellit, in ea regnare dicitur. Cicero lib. 7. ad Attic. Epist. 1. Aquilini illud sumum regnum indicat oppressit. Vulp.

v. 59. ME JUVENT HESTERNIS POSITUM LANGUERE COROLLIS] Ita legit Lipsius lib. 2. Antiqu. Less. cap. 20. ex vet. lib. Ovidius lib. 3. Amor. Eleg. 6.

Nigra tamen jacere, velut pramortua, membra

Turpiter hesternis languidiora vasa.
 Sententia erit: In rosa & inter flores lentum jacere, & hesterno venas inflatum

Baccho, hoc ego vita genus amplector. Si aeternis retinemus, quod vulgo legitur; erit nomen pro adverbio aeternum. sic Eleg. 5. lib. 3. dixit:

*Me juvet & multo mentem vincere Lysae,
 Et caput in verum semper habere vasa.*

Inepti quidam legit:

Me juvet aeternum positis languere corollis.

Poëti, eodem sensu dixit, quo Eleg. 8. sup. v. 5.

Pessum ego in alterius passum spectans laeta!
Languere, fractum esse vigilis, vino, &
Venere significat, ut adnotatum ad Elegiam 21. sup. v. 17. Pass. Hesternis, reposuit Lipsius, ex Vaticano & Fulvii Ursini codice. L. 2. Ant. Less. C. 10. quod & nostri duo praeferrunt, & vnae Gouhardi. externis habet Gruningshaus, Boerichianus, & alter Colbertinus, quod est hesternis. nam s & x saepe in scriptis commutantur. . . . Hesternis vocat scrofas, cum quibus pernoctaverat. vide Elegiam 6. lib. 4. sub ipsius finem. Cicero in fragmento ex Orat. pro Q. Gallio, apud Aquilam Romanum, & apud Quintilianum lib. 8. l. O. cap. 3. memorat hesternis positione efficitantes, & coronas languidulas. BROUKH. Hesternis diserta praefert etiam editio princeps A. 1472. & sane vè aeternis nemu elegantiorum hominum ferre poterit. Vulp.

v. 60. QUEM TETIGIT JACTU CERTUS AD OSSA DRUS] Amor scilicet, cuius certa manus est ad sagitta; ut adnotatum ad Eleg. 7. lib. 1. v. 15. Tetigit ad ossa, puerum, pro, vulneravit usque ad ossa, immo & intra medullas. Sic Eleg. 6. lib. 1. Per te nec tangeris igni. ubi vide adnotata. Ad pro ad usque; ut Eleg. 7. sup.

Gloria ad hibernas lato Berythidas. PASS. Q. 1. jactu certus ad ossa deus. vè certus ad jaculationem vel maxime pertinet. Valerius Flaccus L. 2. Deuoluit certus iaculis. certum sagittam dixerunt Carullus, Horatius, Ovidius; certum Amoris arcum Seneca Hippol. certum istum Martialis in Speſſac. BROUKH.

Actia Virgilium custodis litora Phœbi,
 Cæsaris & fortes dicere posse rates.
 Qui nunc Ænæ Trojani suscitât arma,
 Jactaque Lavinis mœnia litoribus.
 Cedite Romani scriptores, cedite Graji.
 Nescio quid majus nascitur Iliade.

65

Ta

V. 61. ACTIA VIRGILIUM CUSTODIS LITORA PHŒBI, CÆSARIS ET FORTES DICERE POSSE RATES. Subaudi, juvet. Virgilium, inquit, juvet canere sublimia, heroica, rē posse abundat. ut supra: *Rerum dicere posse vias*. Actia litora, de his vide Eleg. 6. lib. 4. Bene autem litora, ut exercitus duos significat, alterum in mari, alterum in continenti, de quibus Plutarchus in Antonio. sic Virgilius 5. Æneid.

Altiague Iliacis celebramus litora Iudis.
 Nam & terra & mari ludicra facta sunt.
 Custodis Phœbi, conservatoris rei Romanæ.
 & alludit ad Augustum, qui sub nomine Phœbi saepe latuit. Itaque Phœbus ipse Eleg. 6. lib. 4. ad Augustum: *O Longa mandis servatur ab Albo, Anguste*. Sic Horatius Ode 15. lib. 4. *Custode verum Cæsare*. Item: *Romule Cæsar genitis*. Ennius prior de Romulo dixerat:

Qualem te parvis custodem diti generamus.
 Sed & alter Romulus dictus Augustus. An iustus, interpretatur. ut Virgilius 4. Georg. *Cæsar furum asque ovium*. id est, qui defendit atque arceat? Fortes rates, aut servantes milites classarios intelligit, & itaq; *virtutes*, quas Cæsar *Neve* cum *viris ipse* vocat; ut Eleg. 22. sup.

Bella Myrenas non timere rates.
 Aut epitheton rei animatæ tribuit rei mutæ. Sic Eleg. 17. lib. 1. dixit *Maasietis litoribus*. Pass. De Apolline Actio videre debet Virum inculenta eruditionis Jac. Nicolaum Loinssem L. 3. Epiphyl. C. 15. Brouha.

V. 63. QUI NUNC ÆNÆ TROJANI SUSCITAT ARMA] ÆNEAM ipsum tanquam sopitum & sepulcrum reducit & revocat in lacem, sic Virgilius 5. Æneid. *Sopitus suscitât ignes*. Altera lectio perplacet:

Qui nunc ÆNEAM, Trojanaque suscitât arma.
 Nam respondet initio Æneidos: *Arma vi-*

ramque ceno. Quod fuisse principium divini poematis hæc Ovidii cessantur lib. 2. Trist.

Es tamen ille tuæ felix Æneidos anhel.
 Italiam in Tyrios arma virumque teres. P. Habet nescio quid majestatis rē ÆNEAS Trojani. sic passim Virgilio dicitur *Tros Anchisades, Troas Æneas, Troius teres, Trojagens*. in quibus singulis vides dignitatem peti ab soli natalis splendore & magnificencia. Brouha. Eodem modo Tibullus Eleg. 1. lib. 3.

Muris Romani sese ostendere Kalenda.
 quem versum inepte distinguere tentavit, vir aliqui præclaras, Julius Cæsar Scaliger in Hypercritico. VULG.

V. 64. JACTAQUE LAVINIS MœNIA LITORUM] Id est, conditam urbem ab ipsis fundamentis: quæ jaci dicuntur. Virgilius 5. Æneid.

Quid prohibet muris jactis, & dare civibus urbem?

Respexit autem ad hæc verba Virgillii: *Laviniamque venit Litora*. Sic enim legi debere manifestum ex hoc loco. *Litoribus* dixit, quamvis, ait Servius, *Laurolavinium* conditum sit octavo milliari a mari. nam litus quicquid mari vicinum. ut Virgilius 4. Æneid. *Cui litus arandum*. Livius lib. 1. non longe ab initio: *Oppidum condunt* ÆNEAS a nomine muris *Lavinium* vocat. Strabo lib. 5. *Lavinium collocat inter Ostiam & Antium*. Plinius lib. 3. H. N. cap. 5. *Lavinio populos commemorat*. Virgilius 12. Æneid.

Munis Tenere

Constituit, urbiq; dedit Lavinia nomen. P. Consulere debes quæ Pierius Valerianus notavit ad L. 1. ÆN. v. 2. quæque Nic. Erythraus Indice Virg. in *Laviniamque venit Litora*. non enim deservit qui hoc loco *Lavinii* mallent. Brouha.

V. 65. CEDITE ROMANI SCRIPTORES, CEDITE GRAJ.

CA

Tu canis umbrosi subter pineta Galefi
Thyrſin, & attritis Daphnin arundinibus:
Utque decem poſſint corrumpere mala puellam,
Miſſus & impreſſis hædus ab uberibus.

70
Fe-

caſſide Graji] Id eſt, Virgilius herbam porrigite, [ſciſce ingeni ſubmitte.] ut Eleg. 2. ſup. *Crucis jam dico. Paſſ.*

v. 66. Nescio quid majus natiſtus Iliade] Vide adnotata ad Eleg. 1. ſup. v. 14. & 16. *Natiſtus*, inquit, quia Natalis quidam liberorum; & *Victurus* Genium debet habere liber, ut ait Martialis. *Paſſ.* *Natiſtus*. Franciſcus Petrarcha (nella Canzone 37.)

Canem, nata di nocte in mœro i boſſi.
Nescio quid majus Iliade. Blanditur Virgilio ſuo, eximio ſane poëta, atque obſervat quodammodo Æneidi naſcenti. nam ceteroqui, utrum Virgilius Homerum ſuperaverit, vel etiam æquaverit, nec ne; magna contentio inter doctos, & rerum poëtarum peritos. *Vulp.*

v. 67. Tu canis umbrosi subter pineta Galeſi Thyrſin, & attritis Daphnin arundinibus] Spineta quidem loca ſunt ſpinis conſita, ut apud Virgiliū Ecl. 2.

Nunc virides etiam occultant ſpineta lacertes.
Sed ſubter ſpineta cani non poteſt; niſi a ſpina deductum vocabulum, quæ ſeri agreſſia pruna. Sed eſt error operarum. nam omnes libri habent *pineta*, loca nempe in quibus frequenter pinus; ut hæc ſignificet Virgilius Ecl. 1.

Iſſe te, Thyſe, pinus,
Iſſe te ſonare, iſſe hæc arbuſta vocant,
Ovidius 15. Metam.
Qualis ſuccinſtis, ubi trux inſibilis Enas,
Murmura pinetis ſunt.

v. 68. Subter idem quod Sub. A. Gellius lib. 10. cap. 15. *Subter arborum opere aliquid.* Virgilius 2. Æneid. dixit, *Subter teſtudine.* *Umbroſi Galeſi*, per lucum ſuum, & umbroſam ſilvam labentis. ut Eleg. 20. lib. 1. *Umbroſe flumina ſilva.* Quamobrem Virgilius 4. Georg.

Quæ niger humectat ſtrepentis culta Galeſar,
Turnebus tamen putat nigram dici, quia aqua profunda nigrum colorem dedit. Sic dicitur Homerus *πυρὰ μὲν ὕδωρ*. Servius

ait, Galeſam Calabria fluvium, labentem per regionem Tarentinam, in qua Virgilius ſe otium duxiſſe offendit 4. Georg. quum ait, *ſe ſub Obelia turribus Corymbis ſenem vididi*, inſignem hortorum cultorem. Polybius lib. 8. ſcribit, eam fluvium etiam Eurotam vocari; & T. Livius lib. 25. ab eſſe ab urbe quinque milia, ubi loquitur de arce Tarentina ab Hannibale obſeſſa. *Canis Thyrſin & Daphnin.* De his Virgilius Ecl. 7. & Ecl. 5. quæ eſt Daphnidia *αφιδνία*. Utriuſque paſtoris nomen exiit apud Theocritum. *Attritis arundinibus*, an ſiſtunt attrita & comminuta per ira paſtoris Daphnin ingentia? ut Ovidius in Epicedio Tibulli:

Ecce puer Veneris ſere everſumque phœcerum,
Et fractus arcus, & ſine laſe ſacrum.

An attrita uſu canendi? ut Virgilius Ecl. 2. per hypallagen:

Nec te paucitas calamus triviſſe labellum.
Ovidius 2. Metam. dixit, *Attritus verſabat rivus arenas.* id eſt, policas. Virgiliana autem 1. Georg. *Sulco attritus ſplendefere vomer.* Arundines pro ſiſtula, quæ ſeptem arundinibus conſtabat. Tibullus Eleg. 5. lib. 2.

Fiſſula, cui ſemper decreviſſe arundinis ordo.
Vide Ovidium in fabula Panos & Syringos. *Paſſ.*

v. 69. Utque decem poſſint corrumpere mala puellam] Tangit hoc Virgilius verſus ex Ecloga 3.

Quod potui, pueræ ſilveſtri ex arbore tellæ
Autos mala decem niſi erat altera mitam.
Per mala quid intelligatur, dixi ad Eleg. 31. ſup. v. 30. *Poſſes corrumpere, reddere impudicam.* ut Eleg. 8. lib. 1.

Nam me non uſa poterunt corrumpere ſeda. P. omnes libri præferunt, *puellar.* hædus & inſubde. *BACCHAN.*

v. 70. Miſſus et impreſſis hædus ab uberrimis] Virgilius paſtor Ecl. 9. & hædus mittit:

Hæc illi (quod nos bene vertat) mirramus hædus.

Hadi

Felix, qui viles pomis mercaris amores,
Huic licet ingratae Tityrus ipse canat.
Felix, intactum Corydon qui tentat Alexin
Agricolae domini carpere delicias.

Quam-

Hadri amoribus dicat propter lasciviam .
Ovidius 13. Metam. *Tener lascivum hado .*
At Virgilius non hadum, sed sapientem dicit
Eccl. 1. Hadri mihi mentio apud Theocritum
nalla est Etyllus 3. in quo animus
Properci . At impressis uberibus ; nempe
curtus mater capella non mulgetur , ut
fictus pinguior fit . Impressa uetera , non
pressa , ueterem . participium est sine verbo .
nam imprimis aliud significat . Sub-urum
autem huiusmodi hados vocabant . vide
Festum in Sub-urum . Sed Varroni lib. 2.
R. R. Suburmi sunt qui supponuntur
alterius mammae , quum mater facis lactis
non habet . At uberibus missae , lactentem
significat ; ut apud Virgilium 6. Aeneid. At
ubera capae Abhulsi atra dies . & 5. Aeneid.
Cressa genus Pholoe , geminique sub ubere
nati .
Pass.

Impressa uicorum terga dixit Papinius lib. 5.
Thebaid. pro, non pressa. Broun. Quid
mi explices de agno lactente, qui uberibus
os imprimat ? Sic Iuvenalis Sat. 9. *Tu*
scaturum erucis imprimis dentem . & Noster
Eleg. 16. lib. 1.

Ofculaque impressis uicis dedi gradibus . V.

V. 71. FELIX, QUI VILES POMIS MER-
CARIS AMORES] Vide adnotata ad Ele-
giam 16. sup. v. 15. *Mercaris amores viles ,*
amicum tibi comparas non abjectam & contemnen-
dam , sed parabilem & facilem , ut ait
Horatius Sat. 2. lib. 1. Mercuris , id est ,
mercari conaris , ut qui licetur : nam sequitur
ingrata canat . Sic Eleg. 3. sup.

Cognitur Iphicli surripuisse boues .

nempe surripere conatum fuisse, Pomis ; antea
mala vocat. nam omnia mala poma sunt,
non contra . Poma sunt omnia quae esculen-
ta sunt : sed mala ea quae foris tantum habent
quod esculenta est. vide Macrobius lib. 3.
Saturn. cap. 14. & lib. 2. cap. 12. ubi re-
fert pocum A. Castelli Jurisconsulti. De
amoris qui pomis parti, vide Eleg. 3.
lib. 3. v. 25. & seqq. Pass. Longus lib. 3.
Παυσιμότης . Η' μήλα μισθὸν ἔσταιν ὕμνων
τοῦ παρθένης ἀνδρὸς , & ἀπὸ τοῦτο
Tom. 1.

τὸν ἢ τῶν ποσειδὼν τοῦ μύθου ὃ ποῖος . Qua
serjan paulo post inter pascendum virginita-
tem suam perditura sit , & alicui pascu-
ra , acceptis rebus malisque , nuptura . Coluthus
Thebanus de Rapto Helena v. 66.

Μάλας ἔλατο ἐνδόνου , ὅτι κτήνος ἐστὶν Ε-
πῶνος .

Malam habere desideravit , quod peculium as-
set Amorem .

loquitur tamen de malo auro Hesperidium ,
a Discordia in convivium deorum addo .
Venus quoque apud Lucianum in Deorum
Iudicio sic ad Paridem . *Πῶς γὰρ ἴσθι*
εἴ , τὴν ἴσθι , τὸ κάλλος , τὸς γὰρ , τὴν
τὸ μύλα πεισθῆναι . Omnia enim haec ti-
bi licet , & amorem , & formam , & auspiciis
pote iste mercari . Vulp.

V. 72. HUIC LICET INGRATA TITYRUS
IPSE CANAT] *ἀνευδάσθω , Amore , huius &c.*
Ingrata , nihil sentienti , & nihil curanti ,
ut Eleg. 17. lib. 1. Ingrata liere . Canat
ingrata , ut Eleg. 1. sup. Non haec mihi canant
apulo . Ingrata vero canit , qui carmen
perdit & operam . ingratis enim quod bene-
fit , perit . Tityrus ipse . Tityri nomine si-
gnificari Virgilium , ex Ecloga 1. satis no-
tum est . & ex Ecloga 6. Tityre , pinguis
Pasce te oportet ovae . nam dixerat , Quum
canerem reges . Tityros Hefychio calamum
& avenam significat , Servio arietem ma-
jorem , linguā Lacorum , Probo & aliis
hircum , Atroorum lingua . Aelianus lib. 3.
& Strabo lib. 10. in comitatu Bacchi nu-
merant Tityros , Satyros , & Silenos . A-
thenaeus Terentius aὐδὸν musicum ait esse in-
strumentum . Pass. Ingrata canat . Virgi-
lius Eccl. 10. v. 8. Non canimus furdus . V.

V. 73. FELIX, INTACTUM CORYDON QUI
TENTAT ALEXIN AGRICOLAE DOMINI CAR-
PERE DELICIAS] De Alexi , pueri Pollio-
nia , vel Macenatis , de quo Virgilius Eccl. 8.
vulgata omnia . Corydonis nomen Servius
putat deduci ab ave corydale , quae alaunda
est , sive galeria . ideo itaque Corydon ,
quod incondita canat . *Qui tentat corpore*
Alexin intactum , forma scilicet captus , &
A a a a
sto-

Quamvis ille suam lassus requiescat avenam, 75
 Laudatur faciles inter Hamadryadas.
 Tu canis Afræi veteris præcepta poetæ,
 Quo seges in campo, quo viret uva jugo.

Tale

fiore ætatis. Horatius pariter Ode 4. lib. 3.
Invigra Tentator Orion Diana. & Ovidius
 lib. 10. Metam.

Ratis brevis vix, & primis corpore flores.
Corpora intactum, ut legere flores integros.
 De flore & virgine Catullus elegantissime
 in Epithalamio. *Deficite*, suavissimos &
 carissimos amores. vide annotata ad Ele-
 giam 15. sup. v. a. Plautus Pseud. 1. a. *Pho-*
niciam, delicia summorum virum. A deli-
 quando, id est, delinquendo, & diffinien-
 do, delicia.

Agricola domini: non pauperis
semper, sed potentis & locupletis. Ele-
 gia 19. sup. dixit. *Fines pauperis agri-
 cole.* Pass. *Alexis* Maccenatis puerum, fuisse
 arbitror, non Pollionis. quod enim poeta
 memoret *Agricolam domini*, studii & mo-
 res Maccenatis ob oculos ponit; quippe qui
 angulo clavo contentus, intra domesticos
 horros procul ab ambitione vitam exegerit.
 Tettus Pado Albinovanus Elegia in ejus
 obitum:

*Majus erat potuisse tamen, nec velle trium-
 phare:*

Majus res magnis abstinuisse suis.

*Maluit ambrosiam quercum, Nymphasque ca-
 nores:*

Paucasque parvas jugera culta soli.

Piridae, Phœbæque colens in mollibus hortis
Sedem argutas cervulus inter ovæ.

Vide Martialem Epigr. 56. lib. 8. Vulp.

v. 75. QUAMVIS ILLE SUA LASSUS RE-
 QUIESCAT AVENAM LAUDATUR FACILES IN-
 TER HAMADRYADAS] Allegoria est. quam-
 vis Bucolica scribere desierit, laudatur ta-
 men a Nymphis, quia Hamadryades præ-
 esse putabantur silvis, ubi pastores. *Lassus*,
 cessum canendo. ut Eleg. 1. lib. 3. *Desi-
 deris Collicola. Requiescat avena*, quieti se-
 dedat peracta cantilena, & feriatum sit.
Avena, pro calamo agresti & fistula. Vir-
 gilius Ecl. 1.

Silvæque tenni Musam mediteris avena.
*Avenam distam puto, quod in eam fru-
 mentum, vel bordeum evanescat; unde*
Virgilius 1. Georg.

--- sed illam

Expollata fides vanis elapsi avenis.
 vide Plinium lib. 18. H. N. cap. 17. *Scal-*
iger, suam avenam, legit. ut Eleg. 22.
 supra:

Juppiter Alcmena geminas requieverat æthles.
 Et Sallustius: *Quos ignovis omnis abstinuit.*
 pro, abstinere fecit. *Laudatur*; subaudi,
 tamen. vide Eleg. 32. sup. v. 35, 36, 37.
Faciles; minime severus; & simplices. Sæ-
 Virgilius Ecl. 3. *Facile Nympha risere.* &
 4. Georg. *Faciles venerere Napes.* Pass.
Ajaphædis; Nymphæ dictæ, quod cum quer-
 cubus nasci, & cum lisdem interire crede-
 rentur. ab *hæa*, *simul*, & *hæi*; quæcui,
 vide Ausonium de statibus animalium. V.
Sæ ævæ habent libri. sed nihil certius
 emendatione Scaligeri.

Requiescit ille suam lassus requiescat avenam.
 Virgilius Ecl. 8.

Et montes fuisse requieverunt fœmina curvas.

Servius: Curvas propriè videretur curvas, &
quietas esse fecerunt. Sic Salustius: *Fœmili-*
um requiescit militibus. Quæstio enim dupli-
 cem habet significatorem; & aliter dicit, *Qui-*
esce ego, aliter, Quiesce servum, id est, qui-
esce facio. Calvus in 10: *Sol quoque perpe-*
tuae meminit requiescere curvas. In Ciri quo-
 que eadem locutione usus erat Maro: *Ra-*
pides requiescunt fœmina curvas. Denique
 Ausonius Herculis Octimi: *Tuas laudes populi*
quiescent. Broun.

v. 77. TU CANIS AFRÆI VETERIS PRÆ-
 CEPTA POETÆ] Hesiodi, qui scripsit *ypa-*
hē ypanax, in quo poemate plura sunt ad
 cultum agrorum pertinentia. Videt autem
 Hesiodus ab Afræ, vico Boeotia. Ovidius
 lib. 6. Fast.

Ecce deas vidi, non quas præceptor arandi

Vident, Afræas quum saginaret ovæ.
Præcepta, scilicet rei rustica, de quibus
 Virgilius 1. Georg.

Passum multa tibi veterum præcepta referre.
Præcipit doctus, quia ante quam tradat,
oportet eum cepisse, nempe ipsam didicis-
se, tum demum poterit alia docere. No-
 Æt

Tale facis carmen docta testudine, quale
Cynthiaus impositis temperat articulis. 80
Non tamen hæc ulli venient ingrata legenti,
Sive in amore rudis, sive peritus erit.

Nec

flet Eleg. 7. lib. 3.

At tua, Marone, vicia præcepta recepi.

Peris postea. Sic Virgilio Ecl. 10. *Africus frons vocatur.* De ejus matre A. Gellius lib. 3. cap. 11. *PASS.* Virgilius ipse lib. 2. Georg. v. 176.

Africamque cano Romanæ per oppida carmen. Notissimum est, Maronem in Bucolicis Theocriti vestigia secutum; in Georgicis, Hesiodi; in *Æneide*, Homeri. Cur vero Theocriti quidem atque Hesiodi mentionem fecerit, Homerum silentio prætermiserit, divinare vix licet. *VULV.*

v. 78. *Quo segas in campo, quo viret uva jugo*] Campi Cereri, Baccho colles & jugo convenient, Virgilius 2. Georg. *Deuigæ aperit Bacchus amos colles.* *Compes,* inquit Varro 4. de L. L. *quod fructus capiebant ex agro plans.* Scaliger: *maximè Sicilia est circus, sive hypodromus.* Jugum, cacumen montis, vel collis. vide adnotata ad Eleg. 13. lib. 1. v. 24. *ut viret* refertur ad atrumque, & ad *seges* & ad *uva* sed immatura. nam *seges* maturifcens flavescit, uva vero rubescit. Quidquid ferit & meretur, *seges* est, ut adnotatum ad illud Tibulli Carm. 1. lib. 4.

Nec frugum segetes præbent, nec pabula terra.

Hic vero *segetes* vocatur, quam Ovidio dicitur *Messe in herba;* quia sequitur *viret.* Tria vero Maronia opera significat Propertius; *Æneidem* per *Æneæ arma*, Bucolica per nomen Tityri, Georgica per segetem & uvam, ex primo versu cujusque operis. Sic & Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. 15.

Tityrus, & segetes, & Æneæque arma legentur. Roma triumphat dum caput orbis erit. P.

v. 79. *Tale facis carmen docta testudine, quale Cynthiaus impositis temperat articulis*] Virgilius Ecl. 5.

Tale tuum carmen nobis, divinus poëta,

Quale sepes sedit in gramina.

vide adnotata ad Eleg. 8. sup. v. 11. & Eleg. 1. sup. v. p. *Testudine;* an ebores, id est, eburnæ lyra? nam saepe testudo,

pro ebores. quamobrem Eleg. 6. lib. 4.

Aut testudine carmen incerto lyra.

An testudine, pletho eburno? An quis ex testudine Mercurius lyram fecit, ut narrat Homerus in ejus Hymno, & Servius in illud 4. Georg.

Ipsi vero solent agere testudine amorem?

Horatius Ode 11. lib. 3. *Tuque testudo resonare siperum Callidæ nervis.* *Testudines danda;* ut *Tivia dactyl.* Eleg. 30. sup. v. 16. *Testudo,* quod scilicet testam hoc animal. Varro 4. de L. L. *Temperet carmen,* modulatur, adhibita velut sonorum temperie. Sic Horatius Ode 3. lib. 4. O. *testudinis aures Dulcem quæ strepitum, Perri, temperat*] *Impositis articulis;* ut Eleg. 1. lib. 1. *Impositis pedibus. Articuli;* digiti & manuum & pedum; unde articularis morbus. Ovidius lib. 2. Pontic. Epist. 3.

Et sibi quid sit

Utile, follicitis compactis artemis.

Mannus pars, digiti, digitorum, articuli. Quintilianus lib. 7. cap. 11. *PASS.* Testudinem usurpari pro ebores, vix crediderim. Corticibus marinis testudinis in tenues laminas dissectis varia opera & pretiosa fingebant artifices. Virgilius 1. Georg. v. 463.

Nec vovis imbiat pulchra testudine posses.

testudo scilicet varia; ebores candidum. Lyram vero precipue ac citharam sac ornabant. Tibullus Eleg. 4. lib. 3.

Arctis opus rara fulgens testudine & auro

Pendebat læva garrula parte lyra. V.

v. 81. *NON TAMEN HAC ULLI VENIENT INGRATA LEGENTI*] Id est, erant non inajucunda nostra carmina. *Veniunt,* pro erant. vide adnotata ad Eleg. 5. lib. 1. v. ult. Virgilius 1. Georg. *Quo non profectus alium Ausilium venit.* *Nam ingrata legenti,* ut Eleg. 2. lib. 3.

At Musa comites (mibi) & cernias cara legenti.

nampe leſtori. ut Eleg. 15. sup. v. 31. *A vocat,* pro aratoribus. *PASS.* Ita & *medentes,* pro medicis. Ovidius Epist. Ononoes v. 147.

Aaaa 2

Q20

Nec minor his animis, nec se minor ore canorus
Anseris indocto carmine cessit olor.

Hæc quoque perfectio ludebat Iasone Varro, 85
Varro Leucadiæ maxima flamma suæ.

Hæc

*Quæcumque herba potens ad epem, radiæque
medens*

Utile in toto nascitur ore, mea est.
* alibi sæpe. Vulp.

v. 82. SIVE IN AMORE AUDIS, SIVE PRÆ-
RITUS 2217] *Rudis & peritus* antitheta, ut
adnotavi ad Eleg. p. lib. 1. v. 7. Sic Plau-
tus Persa 2, 2. *Peritis prædico*, pro puel-
lis virum expertis. Pass.

v. 83. NEC MINOR HIS, ANIMIS, AUT
EI MINOR, ORE CANORUS ANSERIS INDO-
CTO CARMINE CESSIT OLOR.] Vetus liber:
Nec minor his animis, nec se minor. Scal-
iger legit, *Nec se minor.* & sic exponit:
Nec Virgilius propterea aliquid indignum
majestate illa sui carminis, aut se ipso fe-
cit, quum læcessitas ab æmulo Anseri non
respondit. Reprehenderat ille hæc Virgi-
liana: *Sed regimini fugi.*

Triptæ, si rega calde tibi est, quo regimini fugi?
Item: *Cujum pecus?*

Dic mihi, Damata, cujus pecus, anne Latinus?
Non, verum Egeus; nostri sic voce loquuntur.
Item: *Gravida herda.*

Herda qui dicit, superest ut trivis dicat.
Item: *Nudus ora, fere nudus: bimbis ignava
obova.*

*Nudus ora, fere nudus: bobebis frigora, so-
braum.*

Ego que Scaliger hic mutat, non prob. Sic
igitur expono. Virgilius (nam ad eum redit)
non minor animis, non minore spiritu & vi
canendi fuit his, id est, ob hæc quæ cecini
in Bucalicia: quod si minor fuisset vi-
deretur, non ideo olor & vates præstantissi-
mus tenni, deducta, ac liquida voce cessit
indocto clangori Anseris poetæ. Animi,
pro spiritu illo quem ipse memorat Ele-
gia 17. lib. 3. v. 40. Sic Horatius Epist.
junil. lib. 1.

Ege primus lombæ
Offendi Latæ numeræque animæque sequentes
Archilachi.

Si legimus *Animas*; ut in veteri libro,
Nec minor his animis, eadem erit senten-
tia: non minor vis ac spiritus in his ver-

bus amatoris. Ore canorus olor, arguteus
cygnus. *v. Ore vacat*, ut, *Ore locuta est.*
vel quia quadam canora sunt non ore, ut
tuba, ut fides citharæ. Olores five cycnos
vocari poetas, tritum & vulgatum est.
vide Horatii *jamjæppæ* Ode an. lib. 2.
Cessit carmine. pro carmini. ut Eleg. 1. 8. sup.

Turpis Romano Belgicus ore color.
Indolito. sic Virgilius dixit *miserum carmen*
Ecl. 3. Canit anser. Virgilius 6. *Æneid.*

Argentens aufser

Peritibus Gallis in limine adfuit canebat.
Carmen, five cancus anseris, est gingri-
tas. nam gingrire anserum vocis proprium
est, ut ait Festus; unde genus quoddam
exiguum tibiæ, quæ *gingrius* dicuntur,
& gingriatores, tibicines. Ludit autem
in nomine Anseris mali poetæ & annu-
li Virgili, ut Virgilius ipse Ecl. 9.

Nem usque adducere Faro videret, nec dicere Cinnæ
Digne, sed arguit inter strepere anser olores.
Oridius lib. 2. Trist.

*Cinna quoque hic comæ est, Cinnæque pro-
ciæ Aufser.*

Cicero Philipp. 13. *Anseres de Falerno de-
pelluntur.* id est, inquit Servius, Anser
poeta, cui agrum Falernum donaverat M.
Antonius. Pass. *Nec minor his animis.* Lo-
cus difficilis, impeditus, & ut suspicor,
fæde corruptus. *Nec se minor.* Eandem se
præstitit Virgilius in contemnendis æmulo-
rum maledictis, quem in divino *Æneidos*
opere conscribens. Tiberius Imperator
intin sui principatus parem animi excel-
situdinem ostendit: *adversus enim convicia, ma-
lesque rumores, & famula de se ac suis car-
mina firmos ac patiens, subinde jollibat, in
civitate libera linguam mentemque liberos esse
debere.* Suetonius in Tiberio cap. 28. V.

v. 85. HÆC QUOQUE PERFECTIO LUDEBAT
IASONE VARRO, VARRO LEUCADIÆ MAXI-
MA FLAMMA SUÆ.] Eadem sententia Ovi-
dii lib. 2. Trist.

Itæque Phœacæ Arge qui ducit in undas,
Non potuit Veneris furta sacre suæ.
Foras, non ille M. Terentius polyhistor,
roga.

Hæc quoque lascivi cantarunt scripta Catulli,
 Lesbia queis ipsa notior est Helena.
 Hæc etiam docti confessa est pagina Calvi,
 Quum caneret miseræ funera Quintiliæ.

90

Ex

togatorum & pallistorum doctissimus, sed
 Atacinus; de quo Servius ad Ecl. t. ad
 illud: *Circa Orem*. Horatius Sat. to. lib. t.

*Hæc erat, experta frustra Varrone Atacio,
 Atque quibusdam aliis, melius quod scribere
 posset.*

Ovidius iterum lib. t. Amor. Eleg. ult.
*Varronem, primamque ratem qua nesciat atar,
 Atqueque Afunio vergo petito duci?*

& lib. 3. A. A.

*Difficilis Varro, solvisti insignia villæ
 Pallera, germanæ, Phryxæ, quædam tua.*
 De eodem Statius lib. 1. Sil. in Græthli-
 co Lucani: *Et qui per fratre dantis deprom-
 tas.* Exstant & hodie aliquot ejus versicu-
 li. *Ludibat hæc quoque, per ludum & jo-
 cum scribetur mi optavit.* ut Eleg. 3. sup. v. au.

Per Agavepæa ludere dextra lyra.
*Perfisse Iasone, absoluto de Argonautis poe-
 mæ, quorum princeps Iason, uno & la-
 scivæ carina, pro Argo Eleg. 14. sup. v. 45.*
*Maxima Remus Leucadiæ suæ, qui flagrat
 amore Leucadiæ, fidem aumen a loci; de
 quo Sappho apud Ovidium, & Noster Eleg.
 11. lib. 3. v. 69. Sic Delia Tibulli,
 Cynthia Propertii, Lesbia Catulli, a lo-
 cis. Flamma, pro amore; ut Eleg. 4. lib. 4.*

Nescio si somnis accubuisse novis. PAUL.
*Flamma Leucadiæ suæ, qui quum amaret
 Leucadiam, ab ea perditæ redamabatur.*
Ita Virgilius Ecl. 3.
*At mihi si se effert ultro meus ignis Amy-
 nta.* VULP.

*Maxima turba, habet noster primus, non
 flamma, quomodo etiam legitur apud Gyr-
 aldam Dial. 4. Historiæ poetarum, itemque
 in codice Borrichiano. BROUHA.*

v. 87. HÆC QUOQUE LASCIVI CANTAR-
 UNT SCRIPTA CATULLI, LESBIA QUEIS
 IPSE NOTIOR EST HELENA] Sic apud Plau-
 tum in Rudente: *Urna literata canat capsi-
 cæ suæ*. & *Littera loqui dicuntur apud Ci-
 ceronem. Lascivi Catulli; ut Ovidius lib. 1.*
Trist.

*Sic fusa lascivæ cantata est saepe Catullo
 Femina, cui solum Lesbia nomen erat.*

Ipsæ Catullus Carm. 16. *suæ versas molli-
 culas, & parum pudice esse faceret.* PAUL.
Ipsa vixit Heliod. quæ & pulcherrima fuit,
 & Homeri, aliorumque excellentiam poe-
 tarum carminibus mirum in modum cele-
 brata. VULP.

v. 89. HÆC ETIAM DOCTI CONFESSA
 EST PAGINA CALVI] Agnovit & Calvus
 crimen amoris, & præ se tulit. Nonius
Conferimus casti; profitemur sponte. & pro-
 fiteri bonitatem, quam confiteri. Donatus in
 Procl. Adelpheorum: *Inducit is qui de se vo-
 lens aliquid, & de aliis etiam prædit; con-
 fiteri qui de se tantum, & qui invicem.*
 Ergo hic confiteri, pro, indicare, vel pro-
 fiteri. Dicit Calvi, de eo Cicero Epist. ult.
 lib. 15. ad famul. quæ est ad Trebonium; ubi
 multa de Calvi, quem nimium judicio
 Trebonii laudarat. *Multa erant (in
 eo) & recondita littera, vis non erat.* Ovi-
 dius lib. 1. Trist.

*Per suis cuique similisque licentia Calvi,
 Detexit variis qui sua furta modis.*
 [exiguum vocat, quod pusillus & humili
 natura fuerit; unde per jocum a quodam
 sapientium discripius appellatus] Idem in
 Epicedio Tibulli:

*Obvius huic venias hederæ juvenilia ciliis
 Tempora, cum Calvo, dedit Catulle, tuo.*
 Noster Eleg. 15. sup.
Calvo, sua venia; pace, Catulle, tua.
 Horatius Sat. to. lib. t.

--- Quæ neque pulchre
*Hermægenæ unquam legit, neque finis ipse,
 Nil præter Calvum, & deus cantare Catu-
 lum.*

A. Gellius lib. 9. cap. 12. Calvi versiculum
 addit: *Durum rui fugis & laborisum.* Ci-
 cero lib. 1. ad Attic. Epist. 13. Calvum
 ponit inter iudices Clodianos. nescio an
 hunc. nam quisquisque vocat. PAUL.

v. 90. QUUM CANERET MISERÆ FUNERA
 QUINTILIÆ] Enallage, pro, funus, id
 est, mortem; ut sup. *Archeonisi funera.*
*Quintiliæ misera, vel propter immaturam
 mortem, vel quia mortui miseri vulgo*
 cen-

Et modo formosa qui multa Lycoride Gallus
Mortuus inferna vulnera lavit aqua.

Cyn-

centener. ut adnotatum ad Eleg. ult. lib. 1. v. anteposuit. Vide Catullum Carm. 94. ad Calvum. Pass. Solus, opinor, ex omnibus poetis Calvus verum dominus sui nomen non dissimulavit. --- v. Politianus Nutric. v. 548. Baodius.

v. 91. ET MODO FORMOSA QUAM MULTA LYCORIDE GALLUS MORTUUS INFERNA VULNERA LAVIT AQUA!] *re quam vel per se fiat, & est exclamantis, quam multa vulnera lavit!* vel conjungitur cum multa, ut sit, *quam multa vulnera*, id est, valde multa, ut Eleg. 10. lib. 2.

Quam multa ante meo cecidit formosus heros, aut legendum qui. Gallus formosa Lycoride, ut hic sup.

Nec cur fratervis Luna laborat equis.

Item:

Quid tua Socratici tibi nunc sapientia libris Proderit?

-- & Eleg. 33. sup. *Fasces Aegyptus alumnis.* De Gallo & Lycoride Martialis Epig. 72. lib. 8.

Ingratum Galli pulchra Lycoris erat.

Ovidius lib. 1. Amor. Eleg. ult.

Gallus & Hesperis & Gallus novus Eois;

Et sua cum Gallo ante Lycoris eris.

& lib. 3. A. A.

Piper & Eae novae Lyorida terra.

& in Remed. Amor.

Quis parvis laeta dures defendere Gallo?

Tres Gallos convexos recensui Eleg. pannot. lib. 1. ubi vide adnotata. De Galli autem & Lycoridis amoribus legenda ultima Ecloga Virgilii, que nihil aliud continet, & mortuis & vivis vulnera lavantur. Mortuis, ut adnotatum ad Eleg. 9. sup. v. 11. Vivis, ut Remed. 10. *Graviter Tiberius ad fluminis undam Vulnera fixavit lymphis.* Papinina 5. Thebid.

Vix magnum laevae

Vulnera, & efflavit latus intercessere plagues. Modo mortuus, sicuti acri. nam manus sibi attulerat hostia a fenatu judicatus; ut est apud Virgilium Ecl. 10. & Servium. vide adnotata ad Eleg. pannot. lib. 1. v. 7. Pass. *Mortuus i. v. l. a. Ex Euphorione Chalcedius expressum notat eruditissimus Schottus L. 2. Obs. Haman. C. 26. cujus*

poeta scripta omnia interciderunt, quamvis eum Latinum fecisset hic ipse Gallus, qui nec in suis quidem carminibus mitionem habuit sortem. adeo enim funditus perierunt omnes viri eximia lucubrations, (nam, praeter Euphorionem Latio donatum, quatuor Amorum libros laudat Servius ad Ecl. 10.) ut ne unum quidem inde fragmentum exisset hodie apud grammaticum ullum. quod valde mirum videri potest, quum in magno pretio fuerat etiam post mortem. nam ne fama ejus obscurata putet indignationem Augusti, satis superque evincunt luculenta testimonia magnorum hominum, qui cum Augusto vixerunt: itaque nihil nobis restat de Cornelio Gallo, praeter solam memoriam. nam libellus ille, qui vulgo sub ejus nomine circumfertur, auctorem habet nescio quem Maximianum, scriptorem barbarum, lentum, ac tantum non stultum. primus facum studiosi hominibus facere usus est, sub nomine tam bono, Pompeius Gauricus, & succellit ei mangonium, quamquam contra starent viri eruditissimi, apudulentibus insensiti vulgi suffragia. Verum quum lucem claram ferre non posset factus hic nocturnus, prodit paulo post alia Elegia, auctorem ementit Asiniam Gallum, cujus hoc est initium:

Non fuit Aspidem tanti expugnare Salernum,

Isalagus ultra signa referre Jovi.

edita autem fuit Florentina ab Aldo Manutio P. F. de ea quid senserit jam tuum Josephus Scaliger, notum est & plus quam verum. Hier. Columna ad Ennium p. 178. a. *Corneius Gallus, cujus, si germanus fuit, que in manibus habemus, effusa jam Musa videtur cecidisse,*

Ortus cantu fuit repetens, materque requiritur;

Et redit in nihilum, quod fuit ante nihil.

--- Homo multi nomina Renatus Rapius, post composita nescio quam feliciter tot parva summorum ex antiquitate viroorum, praefere aasus est Cornelium Gallum (in Elegia, ne error) Catullo ac Maecinati. ecce ejus verba: *Il non est resti quique Elegies de Catulle, de Maecenas,*

Cynthia quin etiam versu laudata Propertii,
Hos inter si me ponere Fama volet.

cenas, de Cornelius Gallus, qui fons d' une grande pureté, & d' une grande délicatesse; mais le Vers de Catulle & de Marone, est d' une trop grande mollesse, & d' une negligence trop affectée: celui de Cornelius Gallus est plus rond, & il se soutient mieux. o judicium! & tamen, hanc qui libenter legunt, multum sibi proficere videntur. Baouan. Cornelius Gallus ante ipsum Tibullum Elegia scribenda inclaustrat. id testatur Ovidius Eleg. 10. lib. 4. Trist.

Virgilium vidi tantum: nec vera Tibulla

Tempus amicitia fasa dedere mea.

Successerunt hinc tibi, Gallus; Propertius illi.
Quartus ab his serie temporis ipse fuit.

Durior tamen habitus est a Quintiliano, harum rerum iudice non semper optimo, cap. 1. lib. 10. Inst. Orat. quam patitur molle hoc scribendi genus. Ejus versum legitimum & yvian catat Vibius Sequester in libello de Fluminibus: Hispanis Scythia, qui, ut ait Gallus,

Uae tollere dividit amne duas.

Aham enim ab Europa separat. Mado. Hanc igitur Elegiam scripsit Propertius paulo post infelicem Galli exitum. Cornelium Gallum Augustus (refert id Suetonius in ejus Vita cap. 66.) ad praefecturam Aegypti ex infama fortuna prorexit. Deinde ut mores molliorem, dampnandum suavitati ardidit. Mox: Sed Gallo quoque & octosetorum damnationibus & fœvæ consultiis, ad necem compulso, laudavit quidem pietatem tantopere se indignantium: ceterum & illacrimavit, & vicem suam conquisitus est, quod sibi soli non liceret amicis, quatenus vellet, irasci. Gallus formosus Lycoris. Itali dicerent: Gallo dalla bella Licori; nempe quem Lycoris amores notum & celebrem effecere. Ita Lucretius sub ipsam finem quarti libri:

At Lamiæ, & momense, Ceres est ipsa ab Iaccho.

scilicet, quæ Iacchum amat, Ceres Iacchi. Idem lib. 2. v. 50. Negas fulgorem reverberat ab auro. id est fulgorem auri. Illud Virgilii non dissimile Aeneid. 3. v. 514.

Trojam genitore Adama

Properci manifestaque utinam fortune)professat.

Cicero pariter 1. de Legib. Perturbatissimum autem harum omnium rerum Academiam hanc ab Arcesila & Cornade recentem exortum ut filiat. Veteres porro dicebant, exempli causa, Furio Felina, nempe tribu. Sic Patavio, Mutina, in Inscriptionibus Romanis. Cæsar quoque lib. 1. de Bello Civili cap. 24. Cn. Magius Crmona. Puella quam quisque amabat, erat ei domus, tribus, patria. Noster Eleg. 11. lib. 1.

Tu mihi sola domus, tu Cynthia sola parum.

& Eleg. 1. lib. hujus:

Ex hoc docentur funera nostra domo. V.

v. 93. CYNTHIA QUINTIAM VERSU LAUDATA PROPERTII] Libenter sui meminit, idque nominat: ut Eleg. 8. sup. v. 17. Eleg. 14. v. 17. Eleg. 24. v. 35. Eleg. 3. lib. 3. v. 17. & Eleg. 1. lib. 4. Quicquam, præterea, ut dictum ad Eleg. 6. v. 7. Cynthia laudata est, scilicet, nostris nostris sola libellis, ut ipse loquitur Eleg. 25. sup. v. 3. & celebrata libello. Eleg. 2. lib. 3. v. 17. De Cynthia Ovidius in Remed. Amor.

Cornelia quis parvis tute legisse Tibulli?

Vil tua cujus opus Cynthia sola fuit?

& lib. 3. A. A.

Nos scimus placita læta precordia fœvæ.

Nomen habet Nemese; Cynthia nomen habet.

Versu Propertii. enallage numerorum. sic Eleg. 13. sup. Ut nostra superat Cynthia versu. verbis nempe, sive nostris libellis. & versu Propertii, pro, versu meo. ut Elegia 10. lib. 3. Quæ primum oculos cepisti versu Propertii. id est, meos. PARS.

v. 94. Hos inter si me ponere fama volet] Si me fama dignabitur his annuere, Virgilius scilicet, Varro, Catullo, Calvo, Gallo. Sic fere capiendum illud Eleg. 6. lib. 3.

Inter Callimachi fas erit placuisse libelles.

De fama sua fidenter dixit Eleg. 1. lib. 3.

Exaltus tenui pumice versus est;

Quæ me fama levat terra sublimis, & a me

Nata coronatis Musa triumphat aquis.

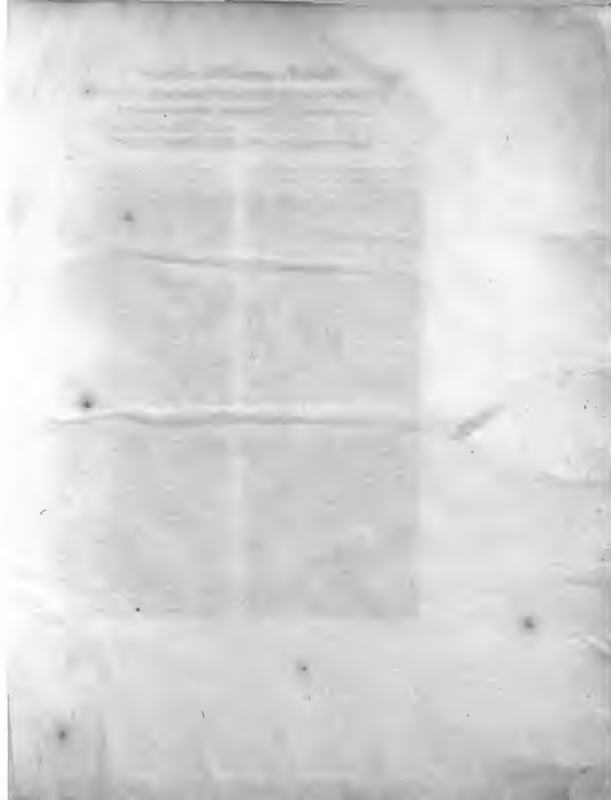
Meminit autem fama; quia ex sermone hominum ea constat, quorum sententia & cou-

consensu poetæ censetur. *Pars. Hos inter &c.*
 Cur quæso Tibullum prætermittit poeta
 Umber, Elegiarum Romanorum primarium?
 an quod ille Augustum odisset?
 quem tamen Ovidius religioni sibi non da-
 xit nominare, quum librum 2. Tristium

mitteret ad Augustum. Hac etiam Elegia
 vides Galli mentionem fieri, quamquam
 ille in Principem conjuravit, aut saltem
 conjurationis reus actus est. Dubitat enim
 de vero crimine Ovidius in Epicedio Ti-
 balli. *Vulp.*

FINIS TOMI PRIMI.

005663

University of Chicago

